Digitized by Google

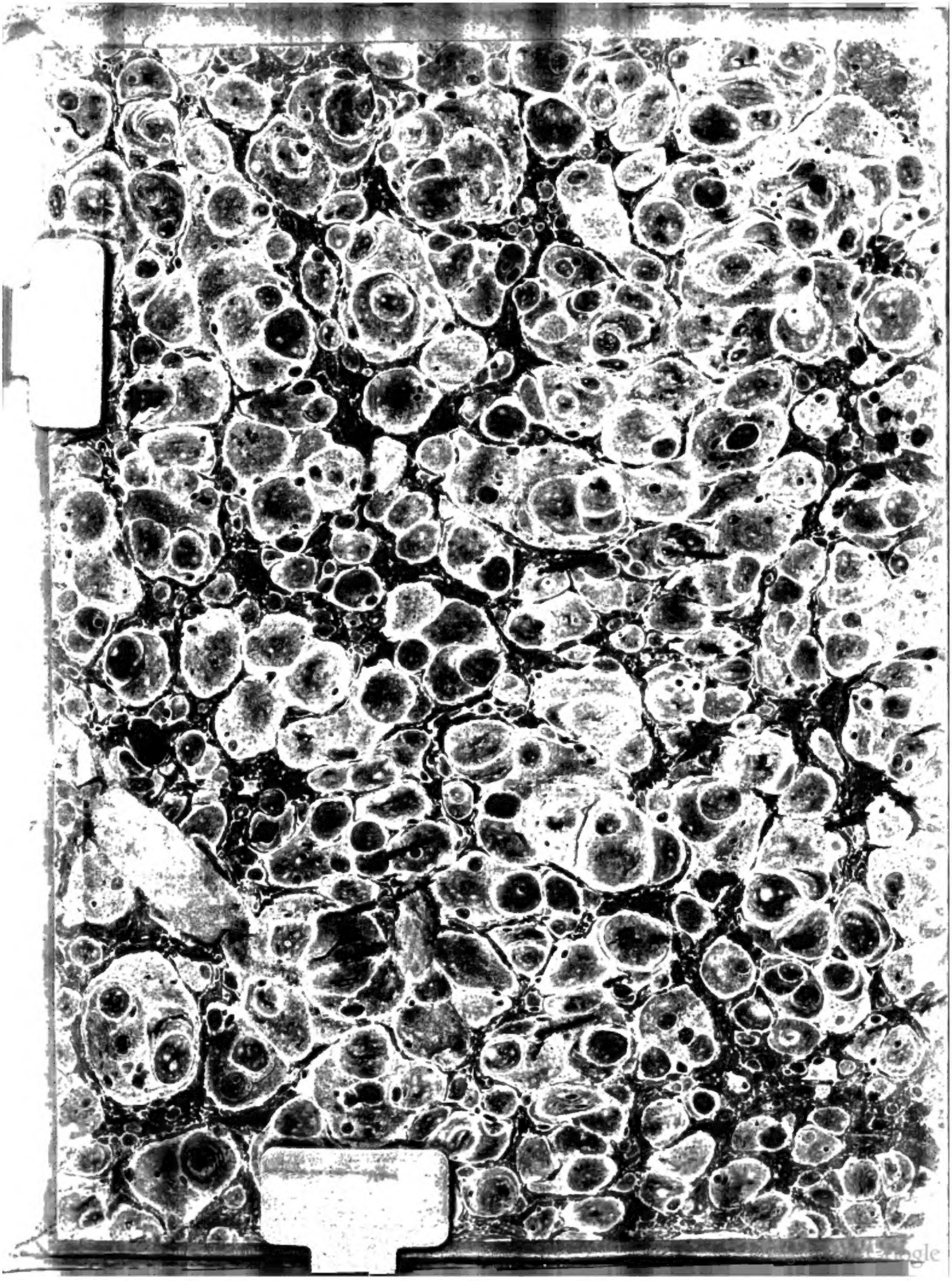

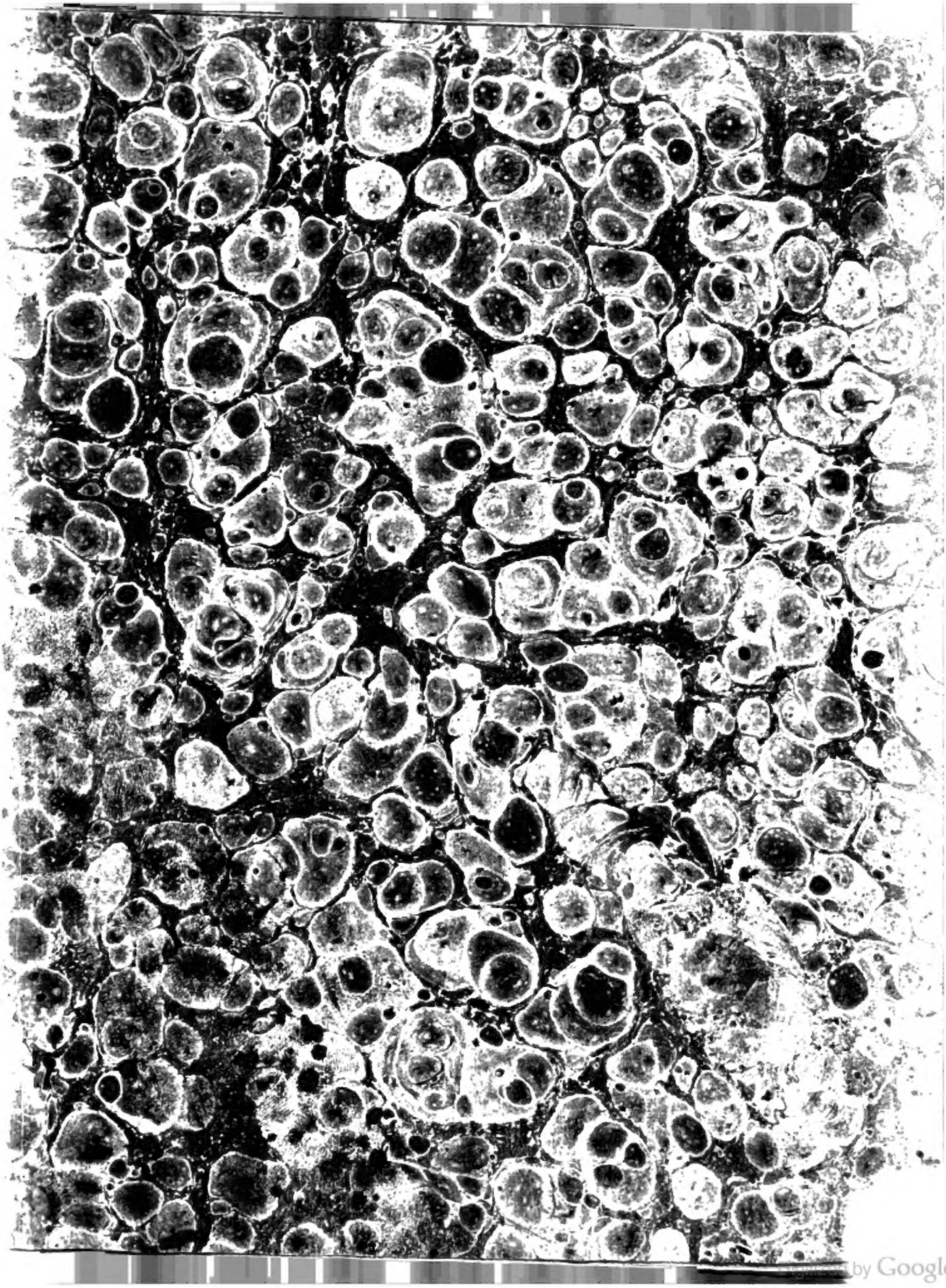

by Google

22.4.34

22 D. 4

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, ſive INTERPRETATIO, Veterum.

Unà cum NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM *&* SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Verſione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

——ἄλις πάντεσσιν Ὁμήρου·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

Operâ, Studio, & Impenſis,
JOSUÆ BARNES, S. T. B.
In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Profeſſoris.

CANTABRIGIÆ,
Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum, apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Proſtant Venales, MDCCXI.

Digitized by Google

In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

DEDICATIO.
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odysséæ.*
Odyssea HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatissimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Necessariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Versione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
Tractatus, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
Hymni & *Epigrammata.*
Preloquium, de HOMERI *Fragmentis.*
Fragmenta, per *Iliadem* totam & *Odysseam*, &c.
Tractatus, de *Margite.*
Margites.
Thebais, sive *Amphiarai* Expeditio.
Epigoni.
Ilias Minor.
Oechalie Expugnatio.
Cercopes.
Index, in *Odysseam.*
EDITORIS super toto opere *Epilogus.*

Digitized by Google

Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,

Domino LAURENTIO HYDE,

Comiti ROFFENSI,

Concilii Regii Præſidi, &c.

JOSUA BARNES, χαίρειν.

Illuſtriſſime COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ, Reginæ, Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

Digitized by Google

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarum Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμεῖς ἐπ' ἀρχὴν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflоruerit; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

Digitized by Google

DEDICATIO.

Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus:* qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἁμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem*. Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἣ γὰρ σεῦ κλέος εὐρὺν οὐρανὸν ἵκάνει,
Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυροὺς καὶ κριθάς· βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγενίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuîque Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

PRÆFATIUNCULA
IN
ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vaſta, quam Univerſa ipſius Naturæ Facies:* Odyſſeæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immenſos miratur *Græcia* campos: Eſt huic non magnus, ſed benè cultus Ager. Γλιχερὰ γὰρ, ϗ ὀλιγόυλος ἡ τοῦ Ὀδυσσέως νῆσος· *aſt hìc tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipſum ſuis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμὸν μηχανὰς, *venuſte ſatis appellant. Multo quidem demiſſior, humiliorque Perſonarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *ſi modo* Therſiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, neſcio, an* Odyſſea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philoſophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν Ὀδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoſcunt,* Caſtitatem & Temperantiam, *præcipuum eſſe hujus Poematis ſcopum,* & Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum inſigne proponitur. Miram etiam* Ulyſſis *Prudentiam & Conſtantiam, in Variis Fortunæ Caſibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis verſantes, nunquam penitus deſerit, aut oblivìſcitur, quod vel hæc* Jovis *dicta teſtantur,* Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὅς τε νόον ἐστὶ βροτῶν, τεῖ δ' ἱερὰ Θεσσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Monet præterea Poeta, Ab omni Injuſtitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorſus abſtinendum; ubi iniquiſſimos & inſolentiſſimos Procos haud bene Fatis concedere oſtendit. Recte itaque Euſtathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνην, τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιώδης σκοπὸς· ϗ Φιλανδρίαν δὴ παιδεύει ἔννομον τὸ Βιβλίον τοῦτο, προτιθέμενον τ Πηνελόπειαν εἰς Ἀμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἤδη δὲ ϗ Ἀδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὰς Μνηστῆρας ὑβρίσματα πλημμελῆσαι, ἀπαλλάττεσθαι οὐκ εὖ, ἱστορεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρος, ὁ μέγας Ἀληθείας ϗ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur,* & Dion Chryſoſtomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον οἰόμενος δαιμόνιον ϗ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα τ Ἀρετῆς.

Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionyſius Halicarnaſſenſis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda ſtatui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, οὐ ἀθανάτοις πιθέσθω. * *Anthology.* l. 4. c. 27. fol. 366.
Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. * Ἡ

*Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex Tzetza Scholiis ad Lycophron. v. 818. Potteriana Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ἐξωθεὶς ἀνέμοις, καταίρει εἰς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὸν τοῦ λεγομένου Μαρώνεως· καὶ ἑπομένων ἀπολλύει, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ εἰς φυγὴν αὐτοὺς τῇ ἠπείρῳ ἢ οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες παισὶν ἄρρωστίαις παιτομένοις ἐπῆλθον. ἐκεῖθεν δὲ πλέων ὁ Ὀδυσσεὺς κατῆλθε, λάσιον κάλλος Ἐδώμησε παῖδα, ὅτι ἀφ' ἑκάστης τῶν ἄνδρας ἓξ, δώδεκα δὲ αὐτὸς ἦγε νῆας ὁ Ὀδυσσεύς· ἔπειτα ἢ ἐπῆλθεν. * ἐκεῖσε ἀπέπλευσε· ἀνέμοις δὲ συχνῶς ἐπῆλθε δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειτο ἐπὶ τῆς γῆς· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπερχόμενοι, μικρὸν δεῦρο ἀβλαβεῖς ἦσαν ἐπὶ τὰς πατρίδας· λιμὴν δὲ Μαλέα, ἀκρωτήριόν Πελοποννήσου, ἐξωθοῦσι, σὺν ἄλλαις συχθημέραις, δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ὅτι τὴν Καρκαρηναίων, σχοινοτένουσαν· ἐδρεψάμενοι δὲ. * δεῦρο † παρὰ τὰς ναῦς, εἶπα ἔπεμψαν τρεῖς ἄνδρας τὴν χώραν· οἱ γευσάμενοι τοῦ Λωτοῦ, ἐπεπρίφοντο τοῦ ἧττον· δεῦρο δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀκόντας, καὶ ἅλας δὲ τοὺς ναύτας εἰδότας, εἰς ναῦν μιᾷ ἑκάστῃ, εἴκοσι, ἐμβιβᾷ παιδεύσεως· ἐφ' ἧς ἐστίασε καὶ πῦρ ἔδωκεν, ἐν τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνὴν ‡ ἀμυδρὰν ἤκουσε· τῇ ἑπαύριον δὲ τοὺς μὲν ἄνδρας τοὺς Ὀδυσσέως αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῷ ¶ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀπέπλει ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, καταπλαγείς χρησάμενος, καὶ παρὰ πᾶσι πτερόεντα καὶ ἀείκελον ταύτῃ ἀπεργάζεται τῷ ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, ἐν οἷς * Μαρωνεὺς ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκεῖνον εὗρε νομὴν τῶν προβάτων ἐχόμενον· ἐκπυόστων δὲ τῶν φίλων, φαγεῖν τυρὸν, καὶ γάλακτος, ἐν τῷ προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, ὃν ἤθελεν· ἕως ὁ Κύκλωψ εὗρε ἐσπέρων ἐλθών, αὐτὸς τὸ σπήλαιον κατέσχε, καὶ ἡμᾶτας, πῦρ τε ἀνάψας αὐτοῦ ἔσπε, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο· ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὸν ναῦν μὲν εἶπεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ἐμοίως καὶ τῇ ἑπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξέλαυνε τὸν κλάδον ἐπὶ νομοῦ· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα ξύλον ἀκανθυμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔβαλον, ὅπερ ξηρανθὲν περιφλέξαι· καὶ συνέβαλον τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ δὲ ἐποίησεν· ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ πρόβατα, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, * κιρνᾶσιν αὐτῷ οἶνον. ὃ μεθύσαντος, τυφλοῦσιν αὐτὸν· τὸ δὲ βοῶντος, σχοσθῆναι πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ. Οὔτις μοι ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπῆλθον· ὁ δὲ τῷ θύρᾳ τὸ πρόβατα ἐκβάλλει, † παρὰ τὸν θῆκον δὲ σπηλαίου καθεζόμενος, ὅπως ὅπερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εὑρών, ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, ὃ αὐτῶν πολλὰ ἐμποδίζοντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλευσε· βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκεκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὸν θάλασσαν, ἔρριψεν, ὑπὸ δὲ κλύδωνος. αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀπέπλεόντος ἐῶσαν, ἠρώτα τὸν Ποσειδῶνα, μὴ ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἔπεμψε αὐτὸν εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀπέπλευσαντος ἦλθον εἰς τὸν μικρὸν νῆσον, ἔνθα ἐκ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον δὲ ἀκμαιοτέρους τοὺς ἑταίρους, καὶ τόν μὲν εὐαγχθέντες κειμῶν.

Τῇ ἑπαύριον δὲ κἀκεῖθεν ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀστεύψαντος ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλευσον. Ζεφύρου σύνεια τοῦ καὶ ἡμέρας πνέοντος· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνέμενον, καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἔβλεπον· κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καθευδήσαντος, λύσαι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντος χρήματα ἔχειν· καὶ ἁρπάσαντες αὐτὸν ἀνέμων, ἀναρπάζας αὐτὸν ὁ κλύδων πάλιν ἔρριψεν εἰς Αἰολον· ὁ δὲ Αἴολος αὐτὸν ἐκπεπόνθεσι ἀπέπεμψε, ὡς θεοῖς ἐχθρός. Οἱ δὲ ἐρέσσοντος ἐξ * ἡμέρας πλέοντος, γρ. ἥματα malè. εἰδύλιον παρὰ Λαιστρυγόνας ἦλθον· καταλθόντος δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κατάξαι τοὺς ἐνδεκα νεῶν αὐτῶν πέτραις, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνῳ δὲ Ὀδυσσεῖ ἀποκόψας τὸν ἑαυτοῦ νεὼς τὸ πρυμνήσιον, ἔφυγε· κἀκεῖθεν δὲ πλέοντος, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην, ἵνα ἔσπερος ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἐκεῖσε ἐμεινεν· τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντος εἰς δύο μέρη, ἔσπεσεν, εἰς μὲν τὸ τοῦ Εὐρύλοχου, καὶ εἰκοστὸν ἑταῖροι, εἰς δὲ τὸ τοῦ ἑτέρου Ὀδυσσέως. Εἷς ἕτερος ἐκ δευτέρου ἑταῖρος· καὶ κληρωθέντες ἔπεσεν, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὅστε ἀπελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀπελθὼν δὲ οὗτος ἐκεῖνος, εἶδεν ἐξωθεν τὰ αὐλῆς τῆς Κίρκης λέοντας, καὶ λύκους, ἡμέρους, σκύλακος αὐτοὺς ταῖς ὄψεσι· εἰσελθόντας δὲ τὸ φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χείρας πασι. δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφανίσας μὲν συνεχόμενον, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσκητὴ καταβρίσαι τὸ ὄπνου, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· ὁ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι, ὃς δ' οὐκ ἐπείθη, μόνῳ δὲ Ὀδυσσεῖ τῆς πορείας ἀπαρέχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα καταλιξε, καὶ δίδωσι αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὃ ἐστὶ δὲ ἐκείνη αὐτοκλῶστα μαγείας· ὁ δὲ πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθελοπεπήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἐλκύσας,..

ἀλκύπας, ἔκπεσε δ' τὰς φίλας αὐτοῦ πάλιν ἐπ χέρων ἀνδράσιν πιθῆσαι· κατέλθων ὃ Ὀδυσεὺς, ἀνήγαγε μὲν τὰς ἑπέρας φίλας αὐτῷ, τὰς μετ' Εὐρυλόχε, δ χρέος παρὰ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθεύδοντ@ Ὀδυσεῖ τῇ Κίρκῃ

Μισῶ δὲ τὸ μέλλον αὐτὰς λέγειν, εἴτε αὖτις, Μὴ ἄλλας εἶναι αὖτις εἰμαρμένον ἀπολέσθαι, εἰ μὴ κατελθοῦσι οἴκαδε, καὶ χρήσαντας μαντείας ἐκ τῆς Τειρεσίε ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον εἰς τὸ Ἐσπερίε καὶ Κιμμερίε ἀκρωτήριον, δ αὐγόεσσαν βίβλον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα· καὶ ἔσυτο χοὴ πρὸς νεκρῶν, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πρὸς αἷμα· Ὀδυσεὺς δ' κατέχων ξίφ@, ὡς εἶα πρὸς, πρὶν, αὐτοῦ *καταλέξαι Τειρεσίαν, ἅπερ βούλοιτο. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορ@ ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἐν ἄβατ@ ἔκειτο· ἀνυτίμητος δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσεῖ· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθ' ἱμαρτεύκοτο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν Ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθ' ἕνα τις εἶη, ἐν ὅσῳ ἐπεπόνθει· εἶτα φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ *ἐξέλθῃ, ἐμβαίνουσι εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, καὶ πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, ἔνθ' αὖραις κεμάτῳ. Ἀ- πίκλειαν δ' ἀνάψυξις τὸν Ἕλληνα ἀπολιποῦσι, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρεώδη λαβόντες, καὶ τῷ Ὀδυσεῖ μαθόντ@ παρ' αὐτῆς, ὅσα δ' παρὰ Τειρεσίε, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίε, καὶ πάντα ἁπλῶς· κεφὴ δ' Ὀδυσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρίστη αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκπεμπόμενος ὧν, δ' ἀκάλυπτ@ ἔχων τὰ ὦτα· παραλάσσουσίς γὰρ τ' λειμῶνα τῶν Σειρήνων, δ τὰ μέλη ἀκούσαν, ὑφ' ὧν ἠλεγμένοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύσαν τ' Ὀδυσέα δ' ἱστοῦ· ἔκπλω παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ *πρὸς ἀλλήλας συνίασιν, δ φοβερὸν ἀπέλαυν τ' πόντον, †ἦλθον ἔπ' Χαρύβδιν δ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τ' Σκύλλης· ἁφαρπαγέντων ὃ παρὰ τ' Σκύλλης ἐκ τ' νεὼς ἑκτὼν ἓξ, οἱ λοιποὶ συνθυμήσαντες τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον.

Περὶ ὃ νύκτα, δ' Ἡλίε νῆσον Θρινακίαν κατανηλάζουσι, νῦν Ὀδυσεὺς παραπλεῖν αὐτοῖς ἐκέλευεν· οἱ δ' μὲν πιθόμενοι ἐξῆλθον· δ ἀχθῶν μ' ἡμέρᾳ νῦν ἀγκυρασίᾳ δίζω· ὡς δ' Νότος ἔπνει κατὰ μόνα ἄλλο, ἀνελθόντες Ὀδυσεῖ εἰς τὸ εὐδόκιμον τ' νέσε, Εὐξεῖν, καὶ καλλιστεφάνῳ, σφάττουσι οἱ μετ' Εὐρυλόχε βόας *ἑκατόν, καὶ ἐθύουσι ἐπὶ ἐξ ὅλαις ἡμέραις· τῇ ἑβδόμῃ δ' πνεύσαντος ἔτι δεινῶ ἀνέμου, ἐμβάντες, ἔπι πλοῖ, Ζεφύρε πρῶτον μεγάλε σωζομένοι· εἶτα πεφυτεύκοσιν· Ὀδυσεὺς δ' μόν@ τῷ τρόπῳ κατέχων, *ἐξ ἑνὸς συνιζανομένῳ, †ἀλεισύλλου ἐφίεται· ἀναπίπτοντος δ' ἁλὸς, Νότε φερόμενος, ἦλθε πρὸς τὴν Χάρυβδιν, δ δορξάμεν@ τ' πρὸς τὰς πέτρας ἑκάτερα ἰσόμοιρος συκῆς, ἀπερίμενε *ἐξ αὐτῆς· τὰ δ' ξύλα κατέδυ πρὸς τ' βυθόν· ὀψὲ δ' ἀνακαθεύδοντα αὐτὸν, καθὼς ἐκυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπλάβετο τ' ξύλου· καὶ ἑκάτερα μ' ἵππος ἡμέρας ἐφέρετο, δεκάτῃ δ' περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἐπὶ χερὸς ἑκείνῃ συνεδέχθη· τῇ δ' ὀγδόῃ ἀπλόῃ μετὰ χειμῶνας, Διὸς *ἀποπέμψαντος τῇ Καλυψοῖ.

Καὶ ἔτη μὲν τ' χειμῶνας Ὀδυσεὺς ἐπτακαίδεκα ἡμέρας ἔπλευν, ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' τὴν Φαιακίαν, ἔτι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμοις δ' ἠεμοίοις, ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατάσχῃ ἡ χειμὼν· δύο δ' ὅλας ἡμέρας ἐνέσχετο, τρίτῃ δ' ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς· μετ' ὃ ἐξῆλθε εἰς τὴν γῆν τ' Φαιάκων, δ κατέπαυσε τὸ ὕδωρ ἑκάστοτε· τ' δ' Ἀλκίνοε βυγατὸς Ναυσικάα, μ' τ' θεοπρεπέϊ αὐτῆς, ἐλθόντ' κλῦσεν, δ πρόθυμον παιγνίοις, δ' σφισὶ ζῶσαν, ὡς ἀθάνατ', βοῆς χρεώμενον, ἐκέλευσεν Ὀδυσεῦς, καὶ ἐκείνην αὐτόν· δ δ' τρόφιν δ' αἶσαν δῶκα, κελεύσ' τόπον ἐλθεῖν ὡς τ' οἶκον τ' πάντων πατρός, δ τὴν αὐτῆς ἑκατὸν μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ὅπερ δ βούλοιτο· ἑκεῖσε *γὰρ ἐρωτᾶσι, παρὰ Ἀλκίνοε δ' τ' Ἀρήτης, δ' τῶν πάντων, ἂν ἵκηται, ἀνηκέστοις Ὑπάρξεσι, δ' δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβόν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπε· ἐστέον μ' ἐπιβὰς τ' νεὼς ἐκ τ' Φαιακίας, πρὶν δ' ἐνοφόρου πόλεως ἑκεῖσε· δ' εἰσελθεῖν, ὡς πίνε. *παρὰ τ' Εὔρυαν, τὸν εὐδότην, ἦλθε ὡς τὰς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παρῳχηκὼς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέτας † τοῖ, δ' Τηλεμάχῳ, δ' σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὰς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζ@ δ' τῇ ἑαυτοῦ γυναικί· δ' συγκαθυδούσης αὐτῷ, πάντα μαλ' λεπτὸν διηγεῖτ@· τῇ ἑπαύριον δ' σχεδίᾳ ἔρχεται ¶ παρὰ τ' ἀγρόν· οἱ δ' μνηστῆρες συγγενεῖς μεθ' ὅπερ τὸ χαρμόν, σχεδὸν μὲν εἰς τῶν Ὀδυσεῖ οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρὰς, ἄπειθ' δ' ἀπολιπόντες, ἱδρύονθ' δ' αὖτοί πρὸς τ' ἀγρόν· Ὀδυσεῖ πολιμάρχους Ἀθηνᾶς δ' βελῇ φιλιόντας, δ' τὸ πᾶν καταπαύσαι.

*χ. καταλίξαι, ἅπερ Contra Historiam & fidem *Homeri*.

*χ. ἐξέλθοι.

*Non hoc ampliùs, postquam *Argo* præterierat.

† Hic omitto nonnihil parùm fidei.

*Numerus *Homero* non dicitur.

*Addo ex *Homero*.

†χ. male ἀλεισυλλίου.

*γρ. ἐξεὶ αὐτῆς.

*χ. ἀρμεθέντος, male.

*χ. δ'.

*χ. πιρί.

† Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.

¶ χ. πιρί.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Ⓞ Εἰς ἀγορὰ γίνεται παρὰ Δ τὰ Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ὑπὸ τῆ Καλυψῦς νήσου· μετ' ὀλ. ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραπίπτει ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παραγενιδ. ἀφ' ὧν δ' παῖδος ζήτησιν, εἰς Πύλον μ', πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἐμφανὴς οὖσα, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τὰ μνηστῆρων γίνεται εὐωχία.

Ἐπιγραφή.

Θεῶν ἀγορά· Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐωχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσέϊ Παλλὰς θέσπις. LIB. I.

ΑΝδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμόν

VIrum dic mihi, Musa, virum, qui valde multùm
Erravit, postquam Troiæ sacrum oppidum diruerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡ Ἄνδρα.] Νεῶν τ φύσ. ὁ μὲν εὐθέως ἐστὶν δύο ἐπίθετα ἀνδρὸς κυρίου, ἢ σοφιστικῶς. ἁπλοῖ δὲ καὶ τ ἀνδρεῖον, ὡς, Ἀνδρὸς ἀκριβῶς σοφοῦ· καὶ τ ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς, Νέστορ, ὅς πω νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἴζεν ἀρείοσι. καὶ τὸν γνήσιον, ὡς. Ἄνδρα μοι, ὃ ἰδόσθαί με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. καὶ τ φύσει, Ἀνδρὶς κίκλησκον, καλέουσί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν ἀρετήν. συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον πέφανται.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἔπερσε.] Ἀπὸ δὲ, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν. Ἱερὸν πτολίεθρον.] Διὰ τὸ πατρίδα τὴν

θεῶν, ἢ ἀφ' οὗ τὸν Δία ἱδρύσασθαι. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνταῦθα στικτέον, εἶτα δὲ καθ' ἑαυτὸν. Ἀρνύμενος.] Τὸν ἐφ' ἑαυτῷ σωτηρίαν καὶ σῶζον ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους· ἢ ἀντὶ δ καθαλλαττόμενον τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον παρουσίαν, ὑπὲρ τ ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους· ἀμάλθειον ἐπὶ τῷ καὶ νόσῳ. Πόντῳ.] Θαλάσσῃ. Ὃν κατὰ θυμόν.] Καθ' τὴν ἑαυτῶ ψυχήν.

NOTÆ.

V. 1. Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τ Ἐγκλινομένων, Μέμφομαι] οἱ ἀκριβεῖς τ θείᾳ τέχνῃ ἔγραψαν δύο ὀξείας ἀφιξῆς, ὡς, ἄλκός τις· χαλεπὸν ἦν τὸ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος οὐκ ἐβούλετο εἰς τὴν λέξιν εἰς τὸν, Ἄνδρα μοὶ, δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν ἀπ', φέρουσαν. Ἐν ἀρχῇ τῆς Ποιήσεως παρέλαβε ἡ πεῖσις. Confer *Joh. Rodolphi Wetstenii* Dilcert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Versum ità reddit, *Virum mihei, Camœna, versutum insice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Πολύτροπον) γρ. πολύκροπον *Aristoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi-Burg*, Not. MS. *Eust.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam scommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec sine ratione.

4 Ἄλγεα ἂν κατὰ θυμὸν, Ἀρνύμενος) γρ. ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμὸν Ἀρνύμενος, MS. CCC. & *Eretria* Scholia.

Ἀρνύμενος ἑῶν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,

Magnâ curâ servans suamque animam & reditum sociorum:
Sed neque sic eripuit socios, tametsi cupidus,
Suis enim ipsorum nequitiis perierunt;
Stulti, qui boves supergradientis Solis
Comederunt: ast ille iis abstulit reditûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant sævam mortem,
Domi erant, bellóque elapsi & mari;
Hunc solum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypso, diva dearum,
In specubus cavis, *illum* inprimis cupiens *sibi* maritum esse.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei destinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Ἀρνύμενος.] Ἀνδραποδισάμενος. Ἦν.] Τῷ ἑαυτῷ· νόστον δὲ φησὶ, τῷ οἴκαδε ἐπάνοδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμενός περ.] Καίπερ σπουδάζων.

7. Σφετέρῃσι.] Ταῖς ἑαυτῶν. Ἀπαθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἱ κατὰ βοῦς.] Ἐμνήσθη τούτων, ἐπὶ ὧν παραιρέτως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιφανοῦς, ἢ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονα αὐτὸν ἐξηυναλόγησεν.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

10. Τῶν ἁμόθεν γε.] Τῶν περὶ τὴν Ὀδυσσέα, ἀπόδειξον φίλοις, σχάζων, ἀπό τινος μέρους ἀρξάμενος διηγοῦ ἡμῖν. Ἁμόθεν.] Ποθὲν· ἴση λέξις τῷ Ἀπὸκεῖθεν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ἀπόθεν φίλοις. Θύγατερ Διός.] Ἀντὶ τοῦ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶσθα, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

11. Αἰτῶ.] Δεινὸν, χαλεπόν.

12. Οἶκοι.] Εἰς τὰ οἰκεῖα, ἀπὸ τῶν οἰκίας.

13. Οἶον.] Μόνον, ἀπὸν. Νόστου.] Τῆς οἴκαδε ἐπανόδου. Ἠδὲ γυναικὸς] οἰκείως προστίθησιν, ἵνα καθαρεύσῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρώσης.

14. Πότνια.] Σεμνὴ, ἔξαρχος, σεβασμία. Ἔρυκε.] Κατῆχεν, ἐκώλυεν. Καλυψώ.] Ἀτλαντὶς θυγάτηρ. Δῖα.] Ἐνδεξιοῦται.

15. Ἐν σπέσσι.] Σπηλαίοις. Γλαφυροῖσι.] Κοίλοις, βαθέσι. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.

16. Περιπλομένων.] Περιερχομένων, πληρουμένων.

17. Τῷ οἱ.] Ἐν ᾧ αὐτῷ. Ἐπεκλώσαντο.] Εἱμαρμένον ἦν αὐτῷ ἐπανῆκαι.

18. Ἔνθα.] Τόπε, χρησιμὸν ἐπίρρημα, καὶ πάντα. Πεφυγμένος.] Διαπεφυγώς. Ἀέθλων.] Κινδυνευμάτων.

ΝΟΤΑΕ.

9. Αὐτὰρ ὁ) Ὁ pro ὅς, vel ὅτις, ut sæpè alias.

10. Ἁμόθεν) *Hesych.* ἀπό τινος μέρους, ἀπόθεν φίλοις. Quæ ipsa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἁμὸς, αὐτὶ τοῦ, ὁ ἐμὸς· ἢ, ὁ πὸς· ἁμὸς, μονὰς μὲν, αὐτὶ τοῦ, ἑνὰς, μονὰς. ἅπς, μόνος· ἁμαθίη, αὐτὶ τοῦ, ἀβλακθία, ἐξ ἀβλὸς μέρος, ἢ πᾶν. Ἁμῶς, ἁμῇ, ἁμοσγάπασι, ἁμοσγάκη· ἁμαμῶς, ἁμαμῇ, ἁμαμὰ, παρ' Ἀναξιρίῳ. Vid. *Eustath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis*

NOTÆ IN SCHOLIA.

5. Ἀρνύμενος) ἀνδραποδισάμενος ἐπειδὴ ἀφῃρέθη τῶν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *Eustath.* fol. 1383. lin. 7.

13. Οἶον) μόνον. Οἶον) ἀπὸν. MS. *Gonvillo-Caiense.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιθυμοῦντα, ζητοῦντα. MS. GC. *Ibid.* Προστίθησιν) προσπίπτει. MS. *id.*

VARIÆ LECTIONES.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν. Item κεῖνοι. *Etymolog.* M. v. Ἀπαθαλίῃ. Ast ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφυγμένος) γρ. πεφευγμένος. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

locus, v. 1084. Ἁμοῦς aliò pertinere censetur. Ejusmodi voces sunt, ἄπωθεν, vel ἄποθεν, πάντοθεν, ἔκποθεν & ἔμπαθεν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπός. *Eustath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἄφυκτος, ut *Iliad.* ν'. v. 773.--τῷ τι σῷς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Δηϊφόβῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελιηδέα τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δ' ἐν δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανεν Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κακ' ἔμμεναι· οἱ δ' ἐν καὶ αὐτοὶ

Etiam inter ſuos amicos) dii quidem miſerabantur omnes,
Præter Neptunum: ille enim indefinenter iraſcebatur
Divino Ulyſſi; antequam ſuam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas acceſſerat longè ſemotos,
(Æthiopas, qui bifariàm diviſi ſunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem ſolem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille delectabatur convivio aſſidens: cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique ſermones cœpit pater hominumque deorumque,
Recordabatur enim in animo nobilis Ægiſthi,
Quem Agamemnonides Inclytus occidit Oreſtes:
Hujus ille memor his verbis immortales affatus eſt,
"Dii Boni, ut ſcilicet deos mortales culpant!
"Ex nobis enim inquiunt mala eſſe; hi vero & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῶ. Ἑλίκιρον.] Ἤλιον.
20. Νόσφιν.] Χωρὶς. Οὐδ' ἀσπερχὲς.] Οὕτω δὲ ἄλλ. Μενέαινεν.] Ἐχολᾶτο, ὠργίζετο.
21 Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀριστεῖ. Πάρος.] Πρὶν, σφόδρα.
22. Μεμηλιάδη.] Μεμῆλθαι. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.
23. Διχθὰ.] Διχῶς, εἰς δύο. Διεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. Τινὲς δὲ καὶ ὃ Νεῖλος χίζεσθαι αὐτοὺς λέγουσιν.
24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τῶ καὶ δύσιν ἡλίου· βέλτιον δὲ εἰπεῖν τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς καὶ δύσιν ὄντας. Οἱ δ' ἀνιόντος.] Ἀνατέλλοντος· τοὺς ἀνατολικοὺς δηλοῖ.
25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ὅτι ὑπατῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.
26. Δαῖτ.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀφορεῖσθαι.
27. Ὀλυμπίῳ.] Τῶ τὸ ὄλυμπον οἰκεῖτο. Ἀθρόοι.] Ὁμοῦ.
28. Τοῖσι δέ.] Ἐν τούτοις ἢ τοῖς θεοῖς. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Περιφερόμενος. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.
29. Μνήσατο.] Ὑπεμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἵππι, καλῶς καὶ ἔπαινον μοιχεύσαντι, ἢ ἔπαινον καὶ γάμος ἀγαθοῦ.
30. Τόν ῥα.] Οὗτινα δὴ. Τηλεκλυτὸς.] Οὗ πάρεστιν δόξα διαρρεῖ.
31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.
32. Ὤ πόποι.] Ὤ παπαί. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ ἐπιτατικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.
33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπωθαλίηισιν.] Τὰ ἑξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπωθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, οὐ ἴσῳ τῷ, Αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν· Οἱ δὲ πλεονασμὸν τοῦ καὶ σύνδεσμον, ἢ τοιοῦτόν οἱ δέ.

NOTÆ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.
32. Ὤ πόποι) Πέπαι, δρυόπαν γλαίσσῃ, φησί. *Eſtath. Heſych.* Vid. *Andreæ Dounæi*, in *Lycophron.* v. 943. Prælect. VII. MS.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταλαμβάνων) Quæ ſequuntur, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Agnoſcit etiam MS. GC.
29. Αἰγίσθοιο) Præmitto ἀμύμονος, quoniam *Scholion* eò pertinet. Ita MSS. *Aloyſii Alem.* & GC.

VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.
27. Ὀλυμπίῳ) γρ. Ὀλύμπιον.
31. Ἐπὶ αὐτοῖσι μετηύδα) γρ. ἔνθα πλησθεὶς ἀχθεσθεὶς. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloyſ. Alem.*
33. Ἐμμεναι· οἱ δὲ κ.) κ. ἔμμεναι· οὗτοι καὶ *Br. Schol.*

Σφῇσιν ἀπαθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργεϊφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθ' ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεσθ' Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρῃ ἄρης.
Ὡς ἔφατ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἅθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

" Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
" Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
" Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
" Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
" Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
" Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
" Ex Oreſte enim erit ultio Atridæ *filio*;
" Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
" Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
" Perſuaſit bona conſulens; nunc itaque ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
" O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
" Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
" Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
" Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor.

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Ἀπαθαλίῃσιν.] Ἀπαθαλίαις, ἁμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμε.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετήν. Μνηστήν.] Τὴν ἐκ μνηστείας γεγαμημένην γυναῖκα. Νοστήσαντα.] Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37. Εἰδώς.] Ἐπιστάμενος. Πρό οἱ εἴπομεν.] Προεῖπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργεϊφόντην.] Τὸν ἄγγελον φόνου καὶ ἐρμηνέα. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλαττε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀνελεῖν, φονεῦσαι. Μνάασθ'.] Μνηστεύεσθ'.

40. Τίσις.] Ἀντὶ τοῦ ἔκπτωσις, τιμωρία, κόλασις. Ἔσεσθαι.] Γενήσεται. Ἀτρεΐδαο.] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ τοῦτο Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος τοῦ Ὀρέστου.

41. Ἡβήσῃ.] Ἀκμάσῃ. Ἱμείρῃ.] Ἐπιθυμεῖ.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶ τοῦτο δηλονότι δύο σημεῖα ἔκαστον εἶναι σύμβολα. αἰρεῖται γὰρ ἕκαστος, ἢν βούληται.

43. Ἄθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μέν γε. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μητέρας. Ῥέζοι.] Ἐπιπλοίη, παρὰ τὸ αἶξαι πρᾶξαι.

48. Δαΐφρονι.] Πολυμήχανος· δαὶς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν

NOTÆ.

40. Ἐκ γὰρ Ὀρέστοιο τίσις ἔσται Ἀτρεΐδαο) De Productione τοῦ ο. ante τ', in *Cæſurâ*, diximus ad *Iliad.* α'. v. 45. De *Rhythmo* dicturi ſumus, ad *Odyſſ.* ξ'. v. 199.

41. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρῃ θυμὸς) Ἱμείρεται, ἀντὶ ἱμείρει. Ὀρνίκη, ἀντὶ Ὑποπτερύγια. Ἀπίκετο χῆμα. Ità infrà, v. 57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσῃ, pro ἐπιλήσηται; ſic v. 85. Ὀπτεύομεν, pro ἐπτεύομεν. Sic

τότε Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος τοῦ Ὀρέστου.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶ τοῦτο δηλονότι δύο σημεῖα ἔκαστον εἶναι σύμβολα. αἰρεῖται γὰρ ἕκαστος, ἢν βούληται.

43. Ἄθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μέν γε. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μητέρας. Ῥέζοι.] Ἐπιπλοίη, παρὰ τὸ αἶξαι πρᾶξαι.

48. Δαΐφρονι.] Πολυμήχανος· δαὶς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν

NOTÆ.

Odyſſ. κ'. v. 328. Ὅς κε πίῃ καὶ σχεῖν ἀμείψῃ), pro ἀμείψῃ). Et v. 334. — ὄφρα μιγείη Εὐνῇ καὶ φιλότητι παποίθοιεν ἀλήλοισιν.

47. Ὅπως) Pro ὅπως, ut v. 9. ὁ, pro ὅς. Quodque mirere magis, Ὅπνα, pro ὕπνα, *Odyſſ.* δ'. v. 204. & ὅτινας, pro ὕπνας, de quâ re fuſius ad *Iliad.* α'. v. 491. & 591.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) *Argus Areſtoris* filius, cùm Homo eſſet multioculus, hìc κύων dicitur, διὰ τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligentèr cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 11. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαΐφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαΐς, δαὶς, & διὰ τοῦτο καὶ φρένας, pro διὰ τοῦτο,

VARIÆ LECTIONES.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπέρμορον, vid. *Text.* ad *Iliad.* β'. v. 155. & *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 527.

Ibid. Ἄλγε' ἔχουσι) γρ. ἄλγε' ἐπέσχον, *Heraclit.* ἐξὸν ἀπέσχον, in ipſo fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ἐπεάν, & ἐπεὶ ἄρ', *Steph.* Ibid. Ἱμείρεται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἡμείβετ') γρ. τὸν δ'. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τὸν δ' &c.

48. Δαΐφρονι) γρ. καὶ φρένας, *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρῳ

Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχῃ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίῃ
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ἐδυσόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὄλυμπιε· ἤ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelici; qui sanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa; dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum disterminant;
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur; cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat; necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves grazificabatur sacrificando,
"Troja in latâ? quid illi tantum irascéris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

ΣΧΟΛΙΑ.

Δὴ ἐπὶ τῇ Πηνελόπης λέγει. διὰ παντὸς γὰρ φησὶν, τοιαύτη μεμφητέον. ἐξ ὧν τῶν συνιστᾶν καὶ σώφρονα βούλεται ἡμᾶς. Δαιεῖ.] Διακοπεῖ. Τὸ γὰρ καίει, ἐράσης.

49. Δυσμόρῳ.] Κακομόρῳ. Δηθά.] Πολλά. Φίλων ἄπο.] Ὑόρῳ τῶν φίλων.

50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. Ὅθι.] Ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης.] Μέση τῶν ὧδε αὐτῶν θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον.

51. Ναίῃ.] Οἰκεῖ.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ.] Ἡσίοδος γὰρ, ἐν Θεογονίᾳ, φησὶ, τὸν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλοόφρονος.] Ὀλεθρίου. ἀπὸ πολλῶν τοῖς θεοῖς· οἱ γὰρ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. Οἱ γὰρ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ. περὶ τῶν ὅλων φροντίζων. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παρειλήφατο. ἢ ἐγέγραπτο, καὶ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοίφρονι, (ὃ ἐστιν ὀλοόφρονι) εἶτα τὶς μὴ νοήσας ἐποίησε τὸ οι.

53. Βένθεα.] Βάθη. Ἔχει δὲ π.] Νῦν ἐπιμελεῖται.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται)) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

ΝΟΤΑ.

δὲ ἐπὶ τῇ Πηνελόπης λέγει. διὰ παντὸς γὰρ φησὶν, τοιαύτη μεμφητέον. ἐξ ὧν τῶν συνιστᾶν καὶ σώφρονα βούλεται ἡμᾶς. Κίονας] Στύλους.

54. Ἀμφὶς ἔχουσιν.] Διέργουσιν.

55. Τῷ.] Τούτῳ. Δύστηνον.] Ἄθλιον. Ὀλιγόμενον.] Ἀπολλαμένον.

56. Αἱμυλίοισι.] Παραλογιστικοῖς, ἢ εἰρωνικοῖς, καὶ οἷον συλλογιστικοῖς. τοῖς μετ' ἀμφιβολίας συνιστοῖς καὶ ἀσφαλίσει.

57. Θέλγει.] Ἀπατᾷ. Ἐπιλήσεται.] Ἐπιλάθηται, ἀμνημονήσῃ.

58. Καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι Ἧς γαίης.] Ἐπιτυχεῖν εἰκότως. τὸ γὰρ ὅλον, ὁ ἀσφαλῶς ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν, οὗτος εὐχῆς ἀξιοῦται καὶ κατέχεσθαι πλάνητος.

60. Ἐντρέπεται.] Μεταφορικῶς λαμβάνει. Οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων.] Ἐκεῖνον μὲν τὸν παρ' αὐτῷ ἐπαινῶν. σὺ δὲ αὐ κεχαλασμένως ἐλέμβασες.

61. Ῥέζων.] Θύων. σφάττων.

62. Εὐρείῃ.] Πλατείᾳ. Τί νύ οἱ.] Διατί δὴ αὐτῷ; Ὠδύσαο.] Ἐχολώθης, ὠργίσθης.

ΝΟΤÆ.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται)) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Alexsian:* Notandum verò hic *Scholiastæ* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero Penelope* δαίφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπὶ ᾗ, Δαίφρων· Πανλοκτείης, ἢ σημαίνει τὴν πολιμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. Quibus & *Eustathius* ipse συναμαρτάνει, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην. ὁ Ποιητὴς φησὶν, ὡς καὶ τὴν Πηνελόπην δαίφρονα.

50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto G. C.

52. Ἄτλαντος θυγατρὸς) Hoc *Scholion* ex MS. GC. melius ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ.

60. Κεχαλασμένως) Ità MS. GC. pro κεχαλασμένον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δώμασι ναίει) γρ. ἐν δώμασι ναίει, *Eustath.*

52. Ὀλοόφρονος) γρ. ὀλοίφρονι, Br. *Schol.* & *Florentinæ* Edit. Margo. MS. D. *Edmund-burg.*

60. Οὔ νύ τ') γρ. ὅ νύ κ', MS. CCC. Verùm ὅ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τὶ, vel σὶ;

Τέκνον

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτοῖσι, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔπω κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγε δή, ἡμεῖς οἵδε φραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὀργὴν· οὐ γάρ πῃ δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα οἶκόνδε δέμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

"Mea filia, qualis tibi fermo excidit ſepto dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyſſis divini oblivi ſcirem?
"Qui longè ſuperat prudentiâ homines; plurima verò ſacra Dis
"Immortalibus perſolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"Verùm Neptunus terram continens aſſiduò ſemper
"Ob Cyclopem iraſcitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur eſt maximum
"Inter omnes Cyclopas: Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In ſpecubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyſſem Neptunus terræ-quaſſator
"Neutiquam occidit, ſed errabundum arcet a patriâ terrâ.
"Verùm agitè, nos ipſi diſpiciamus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis ſcilicet Diis, contendere ſolus.
Huic reſpondit deindè dea cæſia Minerva,
"O pater noſter Saturnie, ſupreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyſſem prudentem ad ſuam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicidam

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτοῖσι.] Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων νῷ συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ἔχων, ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ἐχόμενος. Ἀσκελὲς.] Ἀμετακινήτως, καθὰ πέφυκεν ἡ σκιλλῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Αἰὲν.] Ἀεὶ καὶ ἀδιαπαύστως.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Νῦν τὸ εἰωθὸς μέμφεται τοῖς θεοῖς, τὸ ἀσεβῆ. Ὅου.] Οὗπερ. Ἔσχεν.] Ἴσχυεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ἅπαντες λεγόμενοι.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐκάλουν δὲ θεὸν τὸν Φόρκυν. Μέδοντος.] Βασιλεύοντος· συνήθως δὲ τοὺς ὑπάρχους βασιλεῖς ἔλεγον. ἢ σωματεῖον μέδοντες τὸ πλῆθος, ἀπὸ τοῦ πλοίου δὲ Ποσειδῶνος φασὶ τὸν Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καθαπτεῖνει.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ ποιεῖ. Ἀπό.] Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλεύσωμεθα.

77. Νόστον.] Τὴν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Αἰκηῖ.] Ἀκουσίῳ γνώμῃ. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

81. Φίλον.] Προσφιλὲς. ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Οἶκόνδε δέμονδε.] Εἰς τὸ ἑαυτοῦ οἶκον.

84. Διάκτορον.] Ἀγγέλου σοφῆ.

NOTÆ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγε ἕρκος) Livius *Andronicus* ità reddit, *Mea puera, mea puera, quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν) Vid. *Odyſſ. ι.* ubi Hiſtoria.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὅου) Pro οὗ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσχεν) Ità pro εἶχεν, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ἔσχ.) γρ. ἶσχε, vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀπεύσομαι, ὄφρα τάχιστα
Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος πολυκέρδεος, ὡς κε νέηται.
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστῆρσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, εἴ που ἀκούσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀὐτμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι τίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίντε κοτέσσεται ἐβεμοπάτρη.
Βῆ ῥ' ἰέναι καθ' ὑλύμπιον καρήατα δύξας·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐπὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Insulam in Ogygiam deflectemus; ut celerrimè
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam nostram sententiam,
"Reditum Ulyssis prudentis; uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus semper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes sinuosis cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenosam,
"Reditum scisciaturum patris dilecti, siquibi audiverit;
"Atque ut eum gloria insignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus subligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant tàm super mare,
Quàm super rotundam terram, simul cum flatu venti:
Accepit item validam hastam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, solidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique irascitur fortipatre-nata.
Descendit autem ab Olympi verticibus impetu-ruens:
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad vestibulum Ulyssis,

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀπεύσομαι.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.
86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέρους κεφῆς.
87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρονήσει πάντα ὑποπιπτούσης. Νέηται.] Ἐπανέλθῃ.
89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.
90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.
91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεύσαι. Οἵτε οἱ.] Οἵ τινες αὐτῷ.
92. Ἀδινά.] Ἤτοι λιπαρὰ, ἀπὸ σύμφασιν τῶν βοῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα ᾖ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.
93. Ἠμαθόεντα.] Ἀμμώδη.
94. Πευσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Εἴ που.] Ἐάν που.
97. Ἀμβρόσια.] Ἀφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτῷ.
98. Ἀπείρονα.] Τὴν πέριξ ἐπίλοιπον μὴ ἔχοντα, λέγει ὃ τὴν γῆν. Ἅμα πνοιῆς ἀὐτμοιο.] Ἅπερ ἀύτμου.
99. Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀφιτῦται μὲν ἀστείσται, ὅτι ἐν τῇ κ' τῆ Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἐσπασμένον.
101. Κοτέσσεται.] Ὀργιεῖται. Ὀβεμοπάτρη.] Γενναία καὶ ἀπὸ πατρὸς· ὄβεμος γὰρ ἰσχὺν πατρίαν ἔχουσα.
102. Βῆ.] Ἔβη, ἐσπούδη.
103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

NOTÆ.

85. Ὀπεύσομαι) Pro ὀτρύνωμεν, ut suprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὃν εὐκτικὸν καὶ βασιλικόν.
92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il. ε'.* v. 462.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim τίμια tantum; præmitto, ἄφθαρτα, χρύσεα, ex MS. GC.
99. Ἐν τῇ κ'. τ' Ἰλιάδος) Malè olim exciderat κ'. restituo itaque jam, Sensu postulante; nam hic locus extat in κ'. *i.e.* in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè ἀθετοῦσι hos Versus; nam & hìc, & in *Iliade*, Ἀγαμέμνονος σκῆπτρος describitur.
101. Ὀβεμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad. ε'.* v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.
103. Δήμῳ) *Scholiastes* δῆμον hìc *proprium* esse nomen ait loci, ubi *Ulyssis* erat Palatium; quod tamen ego somnium otiosorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniss. v. 847. Θᾶνα) πόπος Θήβης, *Scholiast.* quæ Vox tamen simpliciter *sedes* sonat. *Stephanus* tamen ἕδος πόλεως, ni & ipse à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ πόπος τὸ Ἰθάκης, ὃς καὶ Κεφαλλήνων. Aliàs tamen, *Odyss. ε'.* v. 96. Φόρκυνος λιμὴν τὸ δῆμον Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδὲ

Οὐδῦ ἔπ' αὐλείῳ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρ' ἔσχ μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκταν αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐν κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προπάθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τῶνδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστῆρας τ' ἄμ' σκέδασσιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἶσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δ' ἆς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνα πασσάμενος μυθήσαι, ὅττι σε χρή.

Limine in aulæ, in manu verò gerebat terream hastam,
Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos superbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipsi,
Præcones verò ipsis & seduli famuli,
Hi quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,
Illi autem spongiis foraminosis mensas
Abstergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longè primus vidit Telemachus deo similis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, si alicunde veniens
Procorum quidem dispersionem per ædes faceret,
Honorem autem ipse recuperaret, & bonis suis imperaret.
Hæc cogitans, procis assidens, vidit Palladem:
Ibat itaque rectà ad vestibulum; indignabatur enim animo
Hospitem diù ad januam stare: propè itaque astans,
Manum prehendit dextram, & suscepit æream hastam,
Et ipsam alloquutus verba alata dicebat,
"Salve, hospes; à nobis amicè tractaberis: exterum deinde
"Cœnâ refectus edulceres, quæcunque opus sit.

SCHOLIA.

104. Οὐδῦ.] Βαθμῷ, φλιᾷ. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.
105. Ταφίων.] Τάφου, ἢ νήσου τῆς Ἐχινάδων, ἢ ὑπὸ τῶν ἐκτρόκων Τηλεβόαν.
106. Ἀγλιόρας.] Ἄγαν αὐχήδεις, ὑβριστάς.
107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐκπεμπούσης, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν. βελόνες τὸ πεσσὸν· πεσσοὶ δὲ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθε.] Ἔμπροσθεν.
108. Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι.] Διὰ τέτου τὸ βιαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ τὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένους. Ῥινοῖσι.] Βύρσαις. Ἔκταν.] Ἀπέκτειναν.
109. Ὀτρηροί.] Δραστηριοί.
110. Οἱ μὲ] Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν οἱ δὲ, ἀπὸ μέρους Γοργίας.
111. Πολυτρήτοισι.] Πεποιημένοις πεφυκόσι.
112. Νίζον.] Ἀπένιπτον. Ἰδὲ.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ. Περὶ-

NOTÆ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum lusu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Eustath.* in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίνες τὸ πεσὸν, ex MS. *Aloys. Alemann.* confer *Eustath.* in locum.
110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. GC.

SCHOLIA.

ριῶ.] Περιέπτυσαν. Δαπῦντο.] Ἐμίσγοντο.
114. Τηλεμάχοις ἦτορ.] Τηλεμαχομιμήτῳ τῷ ψυχῷ.
115. Ὀσσόμενον.] Ἀνασκοπούμενον καὶ φαντα-ζόμενον, προσδεχόμενον, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
116. Σκέδασσιν.] Σκορπισμὸν, φυγήν. Θείη.] Ποιήσει.
117. Κτήμασι.] Δώροις. Ἀνάσσοι.] Βασιλεύοι.
118. Τὰ φρονέων.] Ταῦτα σκεψαμένου. Μεθήμενον.] Σὺν αὐτοῖς καθήμενον.
119. Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο.] Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ πρόθυρον· οὐκ εἰδὲν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τὸ τῷ τυχόντι καλυμμένῳ ἐκπώματι. Νεμεσσήθη.] Μεμψιμοιρεῖ ἢ ἀγανακτεῖ.
123. Φιλήσαι.] Φιλοφρονηθήσῃ, ξενισθήσῃ.
124. Δεῖπνα.] Τῶ καθ' ἡμέραν δεῖσθαι. Μυθήσαι. Εἰς λόγους ἥξεις & λήξεις. Ὅττι σε χρή.] Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

NOTÆ.

123. Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσαι) Vid. *Thomasin.* De Tesseris Hospital. p. 34. 38. &c.

SCHOLIA.

115. Καὶ φαντάζομενον) Ex MS. CCC.
124. Σοί χρεία) Ità lego, pro corrupto σὲ χρεία. & ità legit MS. GC.

Ὡς

Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δέμυ ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς ἐκεκμηκυῖαν, ἔνθα πὲρ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος πολυκτήμονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὸν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέδασσας
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὁρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεμιχθὼν,
Ἠδ' ἵνα μιν πρὸς πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντα.
Δαιτὸς δ' ἡρείων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πρὸς δέ σφι πύελ' χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva:
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longum,
Intra armarium bene politum; ubi utique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ:
Ipsum verò in thronum collocavit, stragulo subtrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxtà posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; ne hospes, offensus animo,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pelvem
Ad lavandum: juxtáque politam stravit mensam.
Panem verò veneranda cella-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances appositi lumens
Omnigenùm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς ἐκεκμηκυῖαν.] Δορυξήκης. νοητέον ἢ ἀπεξύσθαι τὰς κίονας, καὶ εὐπαῦτα λαπτῆσθαι τὰ ὀρόφια. Εὐξέσ.] Καλῶς ἐξεστιλμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔνδοθεν.

130. Λῖτα.] Λευκὸν φοινίκιον. Πεπάσας.] Ἁπλώσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμὸν.] Δίφρον. ἀνακλιντῆρα ἔχοντα, καθέδραν. Θέτο.] Ἀπέθηκε. Ἐκτὸς.] Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἔξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὁρυμαγδῷ.] Κυρίως μὲν τῷ ὑπὸ τῶν ὁπλῶν ψόφῳ. ἔστι δὲ κατὰ τὸ ἔπομαι ὁρυμαγδῷ, νῦν δὲ κινεῖ δὲ θορύβῳ.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδὼς ἄρα τις εἶη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερηφάνοις, ὑπερηφύσεσι. Μεμιγμένος.] Σωωλλῶν.

135. Ἀποιχομένοιο.] Ἀπεῖσα. ἀπεδημηκότος. Ἔροιτο.

ροιτο.] Ἐρωτήσειε, πυθοίτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χεροῖν ὕδατα. Ἀμφίπολος.] Θεραπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν ἀμφίποτε πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῳ.] Ἀγγείῳ περιχεῖται. ἀπὸ δὲ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ἡμᾶς ξέειν. Ἐπέχευε.] Ἐπέβαλλε.

136. Λέβητος.] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χαλκίου.

138. Ξεστὴν.] Τῷ καλῶς ἐξεσμυσμένῳ, ἢ καπακλασμένῳ. Ἐτάνυσσε.] Ἔξιτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, σεμνὴ. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδέσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδοῦσα.

141. Δαιτὸς.] Μάγειρος, ὁ διαχείμενος τὰ κρέα.

142. Πρὸς δέ σφι.] Πρὸς αὐτοῖς δὲ.

NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum α' producto, quòd ab ἀηδὼν, ut *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ. ut in voce ἄδδω & ἀδδηκόπες, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνακλιντῆρα) Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνακλῖνα.

138. Ἐξεσμένον καὶ καπακεκασμένον) MS. GC. ἐξεσμένον, ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένον.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) γρ. εἶεν, MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) γρ. ἀηδήσειεν & ἀδδήσειεν. Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲ ἔπειτα
Ἐξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' δμωαὶ παρενήνεον ἠδ' κατέπιπνον·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, παρημέμβλα, χεῖρας ἄλλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ Φρεσὶν ἄλλα μεμήλη,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν καλλιπλόκαμον ἔθηκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πᾶσιν ἐπαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε θεὸν μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens.
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus fuderunt;
Pueríque crateras coronárunt potu:
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deindè ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed postquam potûs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatióque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, coactus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Θάμ' ἐπέχυτο.] Τὸ κατεῖδεν ὁ κήρυξ δηλονότι θάμα. Πυκνῶς, συνεχῶς. Ἐπῴχυτο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχοῶν, χεροῖν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄγαν αὐθάδεις.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθίζοντο. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυθαν.] Ἐπίβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμέρισαν. Δμωαί.] Θεραπαινίδες. Παρενήνεον.] Παρετίθεσαν· ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸ πολὺ τῶν ἐδεσμάτων ἐμφαίνει. Κατέπιπνον.] Κατέκλων.

149. Ὀνείαθ'.] Τὰ ὄντως ἱκανοποιοῦντα ἐδέσματα. Ἄλλων.] Ἐδίδοσαν, ἐξέτεινον.

Σῖτον δὲ δμωαὶ—οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἕτοιμα,—Κῆρυξ δὲ κρητῆρας—) γρ. Σῖτον—Κῆρυξ—οἱ δ' ἐπ', &c. H. Steph. At Eustathii Romana, ut Nos nunc.

Ν Ο Τ Æ.

146. Τοῖσι δὲ κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletque, Τοῖσι δὲ κήρυκες — Κοῦροι δὲ κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δὲ δμωαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμέρισαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad.* ι'. v. 174. &c. Item, *Odyss.* γ'. v. 338. & φ'. v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis ejusmodi Casibus; nè *Seberi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπιστέψαντο πότοιο) Quià dicitur, κρητὴρ ἐπιστέφὴς οἴνου. ut *Iliad.* θ'. v. 232. & *Odyss.* β'. v. 430. dicimus etiam κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνου, ut ἐπιστέφω sumator, pro ἐπιστέφω ποιῶ, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Σπένδειν τῷ ἡρωϊκῷ πινα σκωπτόμενος.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ *Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Er. Schol.*

Ν Ο Τ Æ I Ν S C H O L I A.

148. Δμωαὶ) Θεραπαινίδες. MS. GC.

149. Ὀνείαθ') Ad finem hujus *Scholii* & olim, Νώμησαν) ἐμέρισαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἕτοιμα, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

150. Πόσιος) Ποτῦ. Ἐδητύος) Βρώσεως. Ità rectiùs; Vid. Not. in *Textum* ad v. 116.

* Ὅς τέ νυ πᾶσιν) γρ. ὡς τε πᾶσιν, *Herodot.*

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ Φρεσὶν ἄλλα μεμήλη,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν καλλιπλόκαμον ἔθηκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε θεὸν μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Λύτὰρ Τηλέμαχος ποδεείκελα γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι μάλ' κεφαλῇ, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κεν εἴπω;
Τοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, ὅν δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμῳ' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδῃ.
Εἰ χεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῦ τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ὄλετο κακὸν μόρον, ὐδέ κε ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ἄλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ κε τε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι·
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et sanè ille cithirâ ludens aggressus est pulchre canere;
Verum Telemachus alloquutus est glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hospes chare, *ubid* mihi irasceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ sunt, cithara & cantus,
" Facilèr *sunt*: quoniam alienam substantiam impunè absumunt
" Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
" Jacentia in continenti, vel *illa* in mari unda versat.
" Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,
" Omnes optârint celeriores pedibus esse,
" Quàm instructiores auro vestéque.
" Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
" Dicat rediturum esse; hujus enim periit reditûs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominum? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *se* esse prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνετείνετο, ἀπομιμάζετο.

157. Ἄλλοι κεν.] Ἐγγὺς ἀφεστηκώς. Πθοίατο.] Ἀκούσειαν.

158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κεν.] Ὅπερ ἄν.

159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.

160. Ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον.] Τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ ῥᾴδια ἀλλότριον. Βίοτον.] Περιουσίαν. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀζημίωτον. Ἔδουσιν.] Ἐσθίουσιν.

161. Οὗ.] Οὗ τινος. Πύθεται.] Σήπεται.

162. Ἐπ' ἠπείρου.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδῃ.] Κυλίῃ.

163. Ἰδοίατο.] Θεάσαιντο, ἴδοιεν.

164. Ἀρησαίατο.] Εὔξαιντο.

165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.

166. Ὡς.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀπόλωλε.] Ἀπόλεται, ἀπέθανεν.

167. Θαλπωρή.] Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.

168. Φησὶν.] Φαίη, εἴπῃ. Ἐλεύσεσθαι.] Ἐλθεῖν. Ὤλετο.] Ἀπώλετο. Νόστιμον ἦμαρ.] Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος.

170. Εἷς.] Ὑπάρχεις. Πόλις.] Πῦ. Τοκῆες.] Γονεῖς.

171. Ὁποίης.] Ὁποίας. Νηός.] Νεώς, πλοίου. Ἀφίκεο.] Παρεγένου.

172. Εὐχετόωντο.] Ἐκαυχῶντο.

173. Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζόν.] Πεζὸν μὲν γάρ σε οὐδένα τρόπον ἐλπίζω.

174. Ἀγόρευσον.] Εἰπέ. Ἐτήτυμον.] Ἀληθῆ. Εὖ εἰδῶ.] Ἀσφαλῶς γνῶ.

ΝΟΤΑΕ.

155. Ἦτοι ὁ) Rursum ὁ pro ὅτις, ut suprà v. 9. *Ibid.* Ἀνεβάλλετο) Ἐφθεγμάζετο. Ἀναβολὴ γὰρ προοίμιόν ἐστι, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχης ἐλελιζομένα, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Æ. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. *GC.*

171. Ὁποίης) Ὁποίας. Ità MS. *GC.* Delco itaque ὁποίας, *Poeticum.*

VARIÆ LECTIONES.

157. Πυθοίατ' εἰ ἄλλοι) γρ. πυθοίατο ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἢ ἦ παροίτατός ἐσσι
Ξείνων; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ ἐγὼν ἐπίφρων ἦα ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσσην μὲν χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῃ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθών

" An nunc primùm veniſti, aut etiam paternus es
" Hoſpes? quoniam multi frequentabant viri noſtram domum
" Alii; quoniam etiam ille verſabatur inter homines gratioſus.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchiali prudentis præ me tero eſſe
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi ſtudioſis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque ſocios,
" Navigans ſuper obſcurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temeſen propter æs; duco autem ſplendidum ferrum.
" Navis verò mihi ſtat ad agrum, ſeorſim ab urbe,
" In portu Rethro, ſub Neio ſylvoſo.
" Hoſpites autem invicem paterni gloriamur eſſe
" Ab initio; ſiquidem ſenem interroges accedens

ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἠὲ νέον μεθέπεις.] Ἢ νεανὶ ὡσὲ ἡμᾶς ἔρχῃ. Μεθέπεις.] Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίστανται. Δῶ.] Δῶμα, οἴκημα.

177. Ἐπίφρων ἦα ἀνθρώπων.] Ἐπιφρὼν ἢ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἃ λόγῳ ἐποιοῦντο πάντες ἀνέγραπτεν, ἢ ἐπιχέμῳ νῷ ἐπῆνμῶν. Ἐπίφρων.] Σωφρονεστέρῳ.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλοχοῖς.

182. Ὧδε.] Οὐδέ που κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὕπως.

183. Οἰνοπα πόντον.] Μέλανα πόδον. Ἀλλοθρόους.] Ἀλλοδαπὰς, ξένους, βαρβάρους.

ΝΟΤΑ.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Verſus exit μιχροχιφάλως, βραχυκίφαλον, ſive ἀκίφαλον. *Jambum* habens pro *Spondæo*, ut *Iliad.* Ψ'. v. 2. Ἐπειδὴ Τρῶάς τε καὶ Ἀχαιοὺς ἔκανεν. Alii, ut ſanetur huic vitio, legunt πλείων, vel πλώων, utraque vox *Homerica*, ut *Odyſſ.* π'. v. 368. ρ'. v. 240. Alii denùm, poſt πλείων addunt τὸ ἐπὶ, Πλείων ἐπὶ, ut ſit Συνίζησις in πλείων, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Euſtathius* ἐν Περιηγήσει, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ τὸ ἀλλοδαπὸν

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Euſtathio*, vel ab illo ἐκ τῶν Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog. M.* verùm neſcio, an ſatis rectè. Nam & in hoc ipſo loco videtur πτωκῶς ſumi, ut in illo, licet ab *Euſtathio* aliter explicato. Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε. Idem

VARIÆ LECTIONES.

183. Πλείων οἰνοπα πόντον) *al.* πλείων ἐπὶ οἰνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Euſtath.* &c. Vid. Not. ad *Textum*.

ΣΧΟΛΙΑ.

184. Τεμέσσην.] Τεμέσση πόλις Κύπρου, καθά τινας, Ἰταλίας, ἣν νῦν Βρεντέσιον καλοῦσι. Μετὰ χαλκόν.] Διὰ χαλκόν. Ἄγω.] Καμίζω. Αἴθωνα.] Μέλανα, ἀντὶ τοῦ ἀπίρασον, ἢ λαμπρὸν, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι πυρός.

185. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν.] Τὸ ἥδε ἀναφορικῶς εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ δεικτικῶς. Νηῦς.] Ναῦς. Ἥδε.] Αὕτη.

186. Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ.] Ὅμορος δὲ τῷ Ἰθάκῃ λιμένι τὸ Ῥείθρον, ἀπὸ δὲ συμβεβηκότος. ἐπειδὴ ἔκρυον ἔχει. ἢ λάθρᾳ δὲ συρρεῖν εἰς αὐτὸν χειμάρρους πολλοὺς λέγει δὲ Νηΐῳ ὄρει. Νηΐῳ.] Τῷ ἀπὸ νεανικοῦ νεῦν αὐξήσει ὄρει τῆ Ἰθάκης. Ὑλήεντι.] Ὑλώδει.

188. Εἴρηαι.] Ἐρωτήσεως.

ΝΟΤΑ.

πλείων, φησὶν, Πλείων ἐπὶ οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους. *Euſtathius* ἐν Περιηγήσει, dixi, quoniam *Romana* Editio in *Textu* non ità legit. Huc refer *Athenæum* l. 14. fol. 632. De Verſuum Paſſionibus.

185. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος) Vid. *Brevia Scholia*, τὸ ἥδε explicantia; quod dico, quoniam vocula ἥδ', in alio loco, ex hoc Verſu prorſus excidit, viz. α'. v. 307. Quæ tamen hinc ſupplerì debet, & ex *Florentinâ*, nam in *Lovaniana* deeſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

dicendum de voce πόρα, v. 251. & de voce μίκω, v. 232.

184. Βρεντέσιον) *Stephano* ὡσὲ πόλεων, Βρεντέσιον. *Ptolemæo*, Βρενδέσιον, & ità MS. GC.

186. Νηΐῳ) Τῷ κλ. Ità MS. GC. pro corrupto τῷ.

VARIÆ LECTIONES.

184. Τεμέσσην) *al.* Ταμέσσην, *Steph.* ὡσὲ πόλεων, v. Ταμάσσος. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) *al.* μετὰ χαλκόν.

186. Ὑπὸ Νηΐῳ) *al.* ὑπονηΐῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτίω ἥρωα· τὸ δὲ εἴλε φασὶ πόλινδε
Ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πήματα πάσχῃ
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρώσίν τε, πόσιν τε
Παρλιθεῖν εὖτ' ἄν μιν κάμαλ@ χ' γυῖα λάβῃσιν,
Ἑρπύζοντ' ἀτὰ γυιὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφασ' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἔτι πὺ ζωὸς κατερύκε@ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἀγρῖοι, οἵ πυ κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαλθήσομαι, ὡς ὀνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσται@, κεἰ περ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φραστήσεται, ὡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆ@.
Αἴνως γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Lærtem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
" Venire, sed seorsum in agro dolores pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúmque potúmque
" Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit,
" Repentem per tertile solum Areæ viribus-conflare.
" Nunc autem veni; dudum enim illum aiebant peregrè reversum adesse
" Tuum patrem; verùm adhuc huic dii impediunt iter;
" Nondum enim mortuus est super terram divinus Ulysses;
" sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
" Insulâ in cæruleâ; sævíque ipsum viri tenent,
" Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
" Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto,
" Non quasi vates sim, neque auspiciorum clarè peritus;
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
" Erit, neque si etiam ferrea vincula *illum* detineant;
" Cogitabit enim, quî redeat; quoniam callidus est.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
" Si utique ex ipso tantus filius es Ulyssi;
" Vehementèr enim & capite & oculis pulchris similis es

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Ἀπάνευθεν] Ἄποθεν, μακρόθεν. Πήματα.] Κακά.
191. Γρηῒ] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.
192. Παρλιθεῖν] Παρεδρεῦσαι. Εὖτ' ἄν μιν.] Ὅπότ' ἂν αὐτόν.
193. Ἑρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης ἐ κόπου ἑρπύζοντα. Ἀτὰ τὸ γῆρας. Γυιόν.] Τὸ χρωμόσωμα ἐ κάλυκα. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδου.] Οἰνοφόρου.
194. Ἔφασαν.] Εἶπον. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.
195. Βλάπτουσιν.] Ἐμποδίζουσιν.
197. Ζωός.] Ζῶν. Κατερύκε@.] Κατέχῃ. κωλύῃ. Εὐρεῖ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.
198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ.
199. Ἐρυκανόωσι.] Ἐπίσχωσι κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἄκοντα καὶ μὴ βουλόμενον.
202. Οὔτι τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος. ἢ οἰωνιστὴς ὤν.
204. Δίσμυχα.] Δισμυῆ. ἴσ@· ὁ Ἀττικῶς τὸ ὀξύτονα λέγειν. ἀπὸ τοῦ δίω, δίσμυχα, καὶ ἀπὸ τοῦ ξίω, ξίσμυχα. Ἔχῃσι.] Κατέχῃ. Φυλάσσῃ.
205. Φραστήσεται.] Διανοηθήσε@. Νέηται.] Ἀνακομίζηται. Πολυμήχανός ἐστι@.] Πολύβουλός, συετός.
207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.
208. Αἴνως.] Νῦν ἀντὶ τοῦ λίαν. Ἔοικας.] Ὅμοιος εἶ.

NOTÆ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* τοῦ ἔτι producitur in *Cæsurâ*, & antè δ'. ἐκθλιβὲν, Literam etiam Ἀναδιπλασιασμῷ capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyss.* ζ'. v. 296.
205. Φραστήσεται) Pro φράσεται lego, *Metri* causâ. Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ sit *brevis*, si res postulet, duplicabitur σ'. ut sic Productio fiat, ut *Hesiod.* lib. 1. v. 263. Φραστάμενος τό κ' ἔπειτα ἐ ἐς πάλ@ γένοι ἀμείνων. Quod passim in his Notis probatur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. GC. habet κατέχῃ, φυλάσσ.

VARIÆ LECTIONES.

196. Ἐπὶ) χρ. ἐνὶ, MS. CCC.
203. Οὔτι ἔτι) χρ. οὔτοι ἔτι.

Κεύθῃ,

Κέκμηκ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖσιν ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔζαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἔὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μακαρός τ' ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὅν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔπιλμε·
Νῦν δ', ὃς δυσμενέστατος γένετο θνητοῖς ἀνθρώποις,
Τῷ μ' ὄν φασι γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρέεινες.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαίς, τίς δ' ὅμιλος ὅδ' ἔπλεο; πόσσε δέ σε χρεώ;

" Illis; quoniam frequenter ad hunc modum versabamur invicem,
" Antequam in Troiam ille conscenderet, quo utique alii
" Græcorum optimates ierant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyssem ego vidi, neque mortalem.
Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hospes, valde verè enarrabo:
" Mater quidem me inquit ejus esse; ceterum ego
" Nescio: non enim ullo pacto aliquis suum genitorem ipse cognovit.
" Adeò utinam ego felicis alicujus forem filius
" Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset:
" Nunc verò, qui infelicissimus est mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum esse; quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Non sanè tibi genus utique dii ignobile in posterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba est? quod verò te opus urget?

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ὅτου, ὡς ἐκ τῶν ἡμετέρων. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμιγνύμεθα.

212. Ἐκ τοῦ.] Ἔκπαγλ, ἐξ οὗπερ ἐκεῖνος τοῦτο χρόνου.

213. Πεπνυμένος.] Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γάρ γε.] Γενέσθαι. Ἀνέγνω.] Ἔγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφελον. Νύ τοι.] Δή που.

218. Κτεάτεσσι.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔπιλμε.] Καταλαβεῖ.

219. Ἀκηδεμόνι.] Δυστυχεῖ.

220. Ἐρείνεις.] Ἐρωτᾷς, συνζητεῖς.

222. Νώνυμνον.] Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225. Δαίς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἄθροισμα, πλῆθος. Ἔπλεο.] Ὑπῆρχε. Χρεώ.] Χρεία.

NOTÆ

225. Τίς δαίς; τίς ὅμιλος.) *Quæ hæc Dapis est? Quis festus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων & *Aristarchus* legunt, Τίς δαίς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεώ) Non hîc, ut nonnulli putant, χρεὼ est *Neutrum*, uti neque *Odyss.* δ'. v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἵκανε, Δῖον, ἢ ἴδιον. Ἔλλειψις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ πέπεῖν, τίς χρεία σὰ εἰς πατρὸς ἰλαύνῃ; Et τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἵκανε; Ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, Διὰ τί ποτε; vel τίπτε pro τίς ποτε, ut pro τί πολύ; Nec obstat, quod δῖον, ἢ ἴδιον, sequitur; neutra enim Epitheta sunt. Τὸ χρεὼ, vel certè absolutè sunt sumpta; ut *Quænam te res huc impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, κατὰ τὸ σημαινόμενον, quia χρεὼ idem sonat, quod χρεῖος, quemadò φίλα τέκνα. In illis locis, *Odyss.* β'. v. 28. — πίνα χρεὼ τόσον ἦγες; Et *Odyss.* ε'. v. 189. — ὅτε μὲ χρεὼ τόσσον ἵκοι. *Adverbium* est τόσον, non *Adjectivum* & *Tantoperè* sonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad.* κ'. v. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ ἔβη υἷας Ἀχαιῶν. Et bis aliàs, *Iliad.* κ'. v. 118. & λ'. v. 609. χρεὼ γὰρ ἱκάνει) οὐκ ἐστ' ἀνεκτός. Hoc tamen in loco, χρεὼν legitur, apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* est, & ità scribitur, *Odyss* ε'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ὅτου, ὡς τοῦ τῶν ἡμετέρων. Ità ordinandas voces censeo.

VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μοι) χρ. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαῖς; τίς ὅμιλος) χρ. τίς δαῖς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Χρεὼ) χρεὼν. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, ἐγάμῳ; ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν τάδε γ' εἶναι. " An ſplendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non ſymbola hæc ſunt.
Ὡς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δετχέουσι " Adeò mihi ſupra modum contumeliosè videntur
Δαῖτα καὶ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ " Convivari per domum; indignè ferat utique vir
Αἴσχεα πόλλ' ἰδόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι. " Flagitia multa videns, quicunque cordatus intervenerit.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα, Hanc rursum Telemachus prudens contrà alloquutus est:
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς, " Hospes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων " Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ὀπάδνιος ἦεν· " Esset, quamdiu adhuc ille vir præsens erat:
Νῦν δ' ἕτερως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες, " Nunc verò aliter statuerunt dii mala cogitantes,
Οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων " Qui illum quidem evanidum fecerunt suprà omnes
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην, " Homines, quoniam non ob mortuum utique sic lugere possem,
Εἰ μὴ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ, " Si inter suos socios occisus fuisset Trojanorum in populo,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε· " Aut amicorum in manibus; postquam bellum egregiè administrâsset,
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί, " Tunc utique ipsi tumulum fecissent omnes Græci,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω· " Atque etiam suo filio ingentem gloriam reliquiset in posterum;
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο· " Nunc verò ipsum inglorié Harpyæ discerpserunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, ἐν ᾗ πανταχοῦ εὐφροσύνη καὶ εὐωχία. Ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν.] Ὡς ἐν ἐκείνῃ κοσμιότητι καὶ εὐπλειστίᾳ ὄντες. ἐν οἴκοις. ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίας ποιοῦνται. ὁ δὲ ἔρανος, ὡς ἔμπροσθέν φησιν. Ἔρανος.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς εἰλῆφεν.

227. Δοκέουσι.] Δοκοῦσι. φασίν.

228. Νεμεσσήσαιτο.] Μεμφθείη ἂν τις.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπιλάβοιτο.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλεν.] Ὠφειλεν. αὕτη ἡ λέξις ἐλλιπῶς κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρωμένων. ἀλλ' ἐκάστῃ, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑκάστῃ.

NOTÆ.

226. Εἰλαπίνη ἤ γάμος) Ità scribo, pro εἰλαπίνη, ἢ γάμος, quam ad *Var. Lect.* rejicio, quia illa potior, tutiorque videtur *Lectio*. Ità, Ἐν ᾗ δικασπόλοι συνήϊσαν πάϊς ἀγαθοῦ πατρός. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & infrà, ad v. 290.

234. Νῦν δέ μιν ἐκὼν ἐβάλοντο θεοὶ) Quòd ἐβάλοντο sit scriptum, agnoscit *Eustath.* quamquam hìc ἐβάλετο praferat ob εὐμετρίαν. Vid. ad *Var. Lect.* βάλετο tamen potuit, salvo etiam Metro, stare. Vid. plura ad *Odyss.* π'. v. 387. Εἰ δέ τ' ὑμῖν ἐστὶ μῦθος ἀφραδέως. ἀλλὰ βάλετο.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mytholog. l. 1.

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. Ἔκαστός π κοσμίστερον) Pro corrupto κοσμιώτερον, lego & emendo κοσμίστερον. Ità MSS. *Aloyss.* & GC. Sensu item postulante.

232. Μέλλεν) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι) Addo in fine, ἢ ἵππια ἁρπακτικά, ex *Aloyssii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἤ γάμος) *al.* εἰλατίνη ἢ γάμος, εἰλαπίν', ἢ γάμος. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐπεὶ οὐκ ἔοικεν) *al.* ἐπεὶ ἔ γ' ἔοικεν, *Eustath.* fol. 207. lin. 33.

234. Ἐβάλοντο) *al.* ἐβάλωσι, MS. GC. *Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Rescii*, *Br. Schol.* & *Eustath.* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐμετρίαν. Mallem βάλοιτο, ut *Sensui* & *Metro* sufficiens.

Οἴκοι.

Ὤϊχε᾽ ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ᾽ ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· οὐδ᾽ ἔπι κεῖνον ὀδυρόμενος γναχίζω
Οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε᾽ ἔτευξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ᾽ ὅσσοι κραναλὴν Ἰθάκην καταδεδρομάασιν,
Τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, πρύχουσι δ᾽ οἶκον.
Ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ᾽ ἤδη φῶτα δύουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με καὶ αὐτὸν ὀλοφύρονται.
Τὸν δ᾽ ἐπιλαφόμενος προσεφώνεε Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀπιχρόνῳ Ὀδυσῆος
Δηΐῳ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Στείη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐών, οἷόν μιν ἐγὼ τὸ πρῶτ᾽ ὄφρησα,
Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ᾽ Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obſcurus, inglorius, mihi verò dolores luctúmque
" Reliquit; neque amplùs illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimates
" Dulichióque, Samæque, & nemoroſæ Zacynthо,
" Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, deſtruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam me malè perdent & ipſum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Profectò plurimùm abſentis Ulyſſis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus inijciat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & ſcutum & duo haſtilia,
" Talis, qualem ipſum ego primùm vidi,
" Domo in noſtrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermeridâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιστόρητος. ἀφανής. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Κατέλιπεν. Γναχίζω.] Στενάζω.

244. Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτευξαν.] Κατεσκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ ἐγγὺς τῆς Κεφαλληνίας. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμον εἶπε. ἔστι δὲ ἡ νῦν αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κραναλὴν.] Τραχεῖαν. Καταδρομάασι.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Τρύχουσι.] Καταδαπανῶσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδοντες.] Ἐσθίοντες.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ἐν τῷ τόπῳ παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐπιτατικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ᾽ ἑκάστοτε αὐτὴ

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. Τάχα) De hoc quoque *Scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δουλῇ) Ἐνδεῖ, λείπει. Hoc in loco, εἰδεῖ, pro εἰδείη, εἰδῷ, Vocis *Mediæ*, & λείπει, pro λείπῃ, *Atticè*.

VARIÆ LECTIONES.

247. Καταδρομάασι) γρ. κάτα δρομάασι.

252. Τὸν δ᾽ ἐπιλαφόμενος) γρ. τὸν δ᾽ ἐπαλαφήσασα. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

252. Ἐπαλαφήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λιχθεῖσιν, ὡς ἀλάφησις καὶ δίνησις ἔστι, δινοπαθήσασα. ἰὼν δὲ ἡ χωλὴ ἔστι, παλαφήσασα, ἤγουν τῷ παλαιῇ, ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλὰς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Παλλαντα κτείλειν, ἵνα πῶν χαίτειν.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ἀπιχρόνῳ.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος, ἢ πολλὸν δεῖν, ἐπιπολὺ λείπει τούτους πρωτεῖαι ὑποχεῖν.

254. Δουλῇ.] Ἐνδεῖ, λείπει. Ὅς κε.] Ὅς τις δή, ὅς τις ἄν. Ἐφείη.] Ἐπιβάλλοι.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμου.] Οἴκου. Ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν.] Ἐν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις θύραις.

256. Στείη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, δίκας.

257. Ὄφρησα.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐξ Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρα δὲ πεῖς

SCHOLIA.

259. Ἐξ Ἐφύρης) Sex *Ephyras* notat *Euſtathius*; Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* ζ. v. 152. *Strabo*, fol. 338. & *Thucydidis* Scholiaſt. l. 1. fol. 27.

VARIÆ LECTIONES.

254. Δουλῇ) γρ. δύεϊ, *Lovaniana*, *Rutgeri Reſcii*, Edit. Item, δύεϊ, ὃς μνηστῆρσι.

Ὤϊχετο

Ὤϊχετο γὰρ κἀκεῖσε θοὴν ἐπὶ νηὸς Ὀδυσῆος,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰοὺς τρίαινα χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἴνως·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πάντες κ' ἀκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ κὴ ὄχι,
Οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ γὴ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως κὲν μνηστῆρας ἀπόσσεται ἐν μεγάροισι.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῷ ἐμπάζεο μύθῳ,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Αἶψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulyſſes,
" Venenum mortiferum inquirens, ut ipſi eſſet
" Ad ſagittas ungendas ære-acuminatas: ſed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deos verebatur ſempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.
" Talis exiſtens procis ſi obverſaretur Ulyſſes,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *maſtarentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in genibus poſita ſunt,
" Sive reverſus ulciſcatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem conſiderare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *mi* vocaveris heroas Græcos,
" Orationem ediſſere omnibus: dii verò teſtes adſunto:
" Procos quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, ſi ipſi animus inceſſit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

ΣΧΟΛΙΑ.

ειπὼν. ἢ, τὸ Θεσπρωτικὸν. [χὴ] ἡ τῶν Κέρκυθος, νῦν ἡ τρίτη Ἦλις. Ἀνίστασ.] Ἀναρχόμενον. Μυρμιδόνας.] Μυρμήκων παιδάς.

260. Ὤϊχετο.] Ἀπῆλθε. Θοὴν.] Ταχείαν.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύον. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ.] Αὐτῷ.

262. Ἰοὺς χαλκείας.] Παραπλησιάζουσιν, ὅτι μὴ ζητοῦμεν, πῶς δεῖ μιᾶς πληγῆς κτανθῆναι οἱ μνηστῆρες. Ἰούς.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἡρμοσμένους.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐφοβεῖτο.

264. Φιλέεσκε γάρ.] Καὶ εἶδεν, ὅτι καὶ ἐχθρῶν τήσει. Αἴνως.] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοι.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τῶν μνηστευομένων.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποτίσεται.] Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

269. Αἴσχα.] Κελεύω.

270. Ἀπόσσαι.] Ἀποθέσεις, ἐκβαλεῖς. Μεγάροισι.] Τῶν οἴκων, τῶν οἰκείων.

271. Ξυνίει.] Νόησον, ἄκουσον. Ἐμπάζεο.] Ἐπιτίθου, ἀνάπεισον, φρόντιζε.

273. Πίφραδε.] Εἰπέ. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274. Σφέτερα.] Τὰ ἴδια. Σκίδνασθαι.] Σκορπίζεσθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

275. Μητέρα.] Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγίνετο μῆτερ ἀντὶ τοῦ μήτηρ· τοῦτο ἀγνοήσας τις ἐπεσήμανε τὸ η τοῦτον· μητέρα ἢ ὑποκειμένῳ τὸ ἀφοσιούμενον. Ἐφορμᾶται.] Ἐπιθυμεῖ ἐστίαν. Γαμέεσθαι.] Γαμηθῆναι.

276. Αἶψ.] Ἐπίρρημα συντελικὸν, [νῦν καιρῷ παρατελικόν.] πάλιν, εἰς τύπτω, νῦν ἐν ὀντίῳ. Ἴτω.] Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. Μέγα δυναμένοιο.] Μέγα ἰσχύοντος ἐν τῇ οἰκίᾳ.

NOTÆ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 16. De *Veſpis* Aculeos ſuos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Neceſſitate *producitur*, quamvis in δύναμαι ſit *brevis*; quomodò in aliis *Polyſyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 165. Idem fit, *Odyſſ.* λ'. v. 413. *Ireſione*, v. 1. Præterea τὸ ὑ' ἐκπαλικόν ἐστιν, unde & ῥαψῳδός, *Mediam* producit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπόσσαι) Ἀποβήσεις. Male ἀπωθήσεις, *Impreſſi* & MS. *Aloyſ.*

276. Quæ inter συντελικὸν & πάλιν, ex MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

275. Μητέρα) γρ. μῆτερ, *Et. Schol.*

Οἱ ἧ γάμον πύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἑοῦνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν εἰκόσσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤ τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐξ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἧ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, πεινάων περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipsi prudentèr consulam, siquidem parueris:
" Navi instructâ remigibus viginti, quæ *sit* optima,
" Profiscere interrogaturus *de* patre diù abiente:
" Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potissimum indicationem fert hominibus.
" Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
" Si fortè patris vitam & reditum audieris,
" Tum sanè, tristis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque amplius viventem,
" Reversus posteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia perfice
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Τεύξειν.] Ποιήσειν, κατασκευάσειν. Ἀρτυνέουσιν.] Ἐπιμελήσονται. Ἕεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. οἵεσθαι δὲ τὰ ἕεδνα, τὰ τῷ ἕορατι καὶ παραμυθίῳ ἀφελιζόντα τὴν νύμφην.

278. Ἕοικε.] Πρέπει, σῴζει. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συντόμως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇς.

280. Ἆρσας.] Ἁρμόσας, ὑποστήσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Εἰκόσσιν.] Εἴκοσι.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἤ τις.] Εἴ τις. Ὅσσαν.] Τὰ ὦτα ἡῶν κληδόνα.

283. Ἥτε.] Ἥτις. Ἥτε μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κληδόνα Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δείελον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit. Δείελα καὶ δηρὰς χεροὶς ἐ παιδαμάτωρ, *Antholog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοστήσας δὴ ἔπειτα) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἧ & ἔπειτα. Potest etiam ἧ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἔπειτα. Potest item legi ἧ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἕεδνα) Ab εἵεσθαι, *inclusivè*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

281. Ὅσσαν) Τὰ ὦτα ἡῶν κληδόνα. Ex MS. GC.

289. Ἀποθνητῶν) Ità MS. GC. pro Corrupto illo ἀποθνητῶν.

ΝΟΤΑΕ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δείελον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit. Δείελα καὶ δηρὰς χεροὶς ἐ παιδαμάτωρ, *Antholog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοστήσας δὴ ἔπειτα) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἧ & ἔπειτα. Potest etiam ἧ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἔπειτα. Potest item legi ἧ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἕεδνα) Ab εἵεσθαι, *inclusivè*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

281. Ὅσσαν) Τὰ ὦτα ἡῶν κληδόνα. Ex MS. GC.

289. Ἀποθνητῶν) Ità MS. GC. pro Corrupto illo ἀποθνητῶν.

ΒΑΡΙΑΕ ΛΕΚΤΙΟΝΕΣ.

288. Ἔτ') ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) al. τεθνηῶτος, MS. GC. *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) al. μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) al. δ' ἔπειτα, Vid. Not. in *Textum*.

291. Χεύσαι) al. χεῦαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα πολυτλήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φοίτα δὴ νῦν εἰς ἀγορὴν κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν,
Μῦθον δ' ἀντίβολος πάντεσσι φίλοισιν ἔνισπε,
Ἄνδρα γυνή τε κασιγνήτους τε κασιγνητὴν τε·
Ἔνθα δὲ πάντες ἐπιστάμενοι ἐπέεσσιν ἀρήρεσθαι.
Οἶσθα γὰρ οὐκέτι οἱ πολυάρητος βασιλῆος
Ἔστ' ἀπονόσφιν ἐόντος· ἐπεὶ κακὸν ἄλλο μὲν οὐδὲν
Ἐστὶν ἐπιφραδέσθαι, ἐπεὶ ἔκπαγλος πολυμήτης
Ἔσκε καὶ ἀνθρώπων ὅτις ἐν βροτὸς ἀντιάσειεν·
Οὐδ' ἂν ἐγὼ θεὸς ἔσκον, ἐπεὶ τάχα πάντα νοήσω.
Ἀλλὰ τὸν ἐν μεγάροισι φίλον κατὰ θυμὸν ἔχοντες
Ἀμφὶ μάλα κρατερὴν ἀλοχον μνηστῆρας ἔχουσι,
Τοὺς δ' ἀπὸ μὲν μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν
Ἀντιόων ἀνὰ δῶμα θοὴν ἐπὶ οἶνον ἔδουσιν·
Ἀμφὶ δὲ πολλὰ πέπωται· ἐπεὶ οὔ πως ἔστιν Ὀδυσσεὺς
Ἀμῦναι οἷός περ ἔην· οὐδ' ἔσκεν ἀμύνειν
Ἄνδρ' ἐπιδημήτην· σὺ δὲ κ' οὐ μάλα γ' ἔμπεδος ἔσσο,
Οὐδ' ἀνδρωθείης· ἐπὶ γὰρ πατρὸς πολυήρατος ἔσται
Ἄνδρα γυνὴ γαμέουσα καὶ ὃς τέκος ἐξεγένοντο.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Τίς τοι ἐὼν ὅδε ἐσσὶ τίνες τ' ἐξ ἀνδρῶν ἐστὲ πόληος;
Ποῦ δέ τοι ἐστὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀρούρης;
Ποίῃ νηῒ δὲ δεῦρο κατήλυθες; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες φάσαν εἶναι ἀοιδήν;
Οὐ γάρ πως πεζός γε δι' ἠπείροιο κέλευθα
Ἵκεο· τόδε μοι καὶ τοῦτο κατάλεξον ἑκάστην,
Ἦ ἐσὶ καὶ νέος ἐσσὶ καὶ ἠίθεος τις ἔοικας,
Οἷος ὅτ' ἐν πολέμῳ ἀνὴρ ἐπιείκελος ἄλλοις
Ἔρχεται· ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Ἦ ἐσὶ καὶ ξεῖνος πατρὸς ἐμοῦ ἀρχαιότερος γε;
Ὡς δὴ καὶ πολλοὶ ἐπιδήμιοι ἄνδρες ἔφασκον
Ἐσθλὸν Λαέρταο πάρος γ' ἐπιμίσγεμεν ἄνδρα,
Ὅς τις δὴ τοιοῦτος ἐπιχθονίοισιν ἀνάσσοι.

Τὴν δ' αὖτε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, τὰ μὲν δὴ πάντα μάλ' ἀτρεκέως κατὰ μοῖραν
Ἐξερέω· τοῖος μὲν ἐὼν ἐκλήζομαι ἔμμεν ἀνήρ·
Πατρὸς δ' ἐξ ἐμεῦ ἐστὶ τόδε κλέος, ὃν σὺ μεταλλᾷς·
Ἀλλὰ τὸν ἐν μεγάροισι φίλον κατὰ θυμὸν ἔχοντες
Ἀμφὶ μάλα κρατερὴν ἀλοχον μνηστῆρας ἔχουσι,
Τοὺς δ' ἀπὸ μὲν μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν
Ἀντιόων ἀνὰ δῶμα θοὴν ἐπὶ οἶνον ἔδουσιν·
Ἀμφὶ δὲ πολλὰ πέπωται· ἐπεὶ οὔ πως ἔστιν Ὀδυσσεὺς
Ἀμῦναι οἷός περ ἔην· οὐδ' ἔσκεν ἀμύνειν
Ἄνδρ' ἐπιδημήτην· σὺ δὲ κ' οὐ μάλα γ' ἔμπεδος ἔσσο,
Οὐδ' ἀνδρωθείης· ἐπὶ γὰρ πατρὸς πολυήρατος ἔσται
Ἄνδρα γυνὴ γαμέουσα καὶ ὃς τέκος ἐξεγένοντο.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Τίς τοι ἐὼν ὅδε ἐσσὶ τίνες τ' ἐξ ἀνδρῶν ἐστὲ πόληος;
Ποῦ δέ τοι ἐστὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀρούρης;
Ποίῃ νηῒ δὲ δεῦρο κατήλυθες; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες φάσαν εἶναι ἀοιδήν;
Οὐ γάρ πως πεζός γε δι' ἠπείροιο κέλευθα
Ἵκεο· τόδε μοι καὶ τοῦτο κατάλεξον ἑκάστην,
Ἦ ἐσὶ καὶ νέος ἐσσὶ καὶ ἠίθεος τις ἔοικας,
Οἷος ὅτ' ἐν πολέμῳ ἀνὴρ ἐπιείκελος ἄλλοις
Ἔρχεται· ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Ἦ ἐσὶ καὶ ξεῖνος πατρὸς ἐμοῦ ἀρχαιότερος γε;
Ὡς δὴ καὶ πολλοὶ ἐπιδήμιοι ἄνδρες ἔφασκον
Ἐσθλὸν Λαέρταο πάρος γ' ἐπιμίσγεμεν ἄνδρα,
Ὅς τις δὴ τοιοῦτος ἐπιχθονίοισιν ἀνάσσοι.

Τὴν δ' αὖτε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, τὰ μὲν δὴ πάντα μάλ' ἀτρεκέως κατὰ μοῖραν
Ἐξερέω· τοῖος μὲν ἐὼν ἐκλήζομαι ἔμμεν ἀνήρ·
Πατρὸς δ' ἐξ ἐμεῦ ἐστὶ τόδε κλέος, ὃν σὺ μεταλλᾷς·

" Forrò poſquam ſanè hæc finieris & perfeceris,
" Conſidera deinde in mente & in animo,
" Quo pacto procus intra ædes tuas
" Interficias, ſive dolo, ſive palàm: neque enim amplius te convenit
" Puerilia confectari, quoniam non amplius tantillus es.
" An non audiſti, qualem gloriam conſecutus eſt divus Oreſtes
" Omnes per homines, poſtquam interfecit patricidam,
" Ægiſthum dolioſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
" Et tu, amice (te enim video eximiúmque magnumque)
" Strenuus eſto; ut aliquis te etiam poſterorum eximiè laudet.
" Cæterùm ego ad navem celerem deſcendam jam,
" Atque ad ſocios, qui ibi me pluriműm anguntur expectantes.
" Tibi autem ipſi curæ ſint, quæ dixi, & meos adverte ſermones.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Hoſpes, profectò hæc amicè ſentiens dicis,
" Perinde atque pater ſuo filio; & nunquam obliviſcar illorum.
" Sed agè nunc expecta, acceleransque licet iter,
" Ut & lotus & oblectatus amicum pectus,
" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
" Precioſum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
" Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.] Ἐπειδὰν δή. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς. Ἔρξῃς.] Πράξεις.
295. Τοῖς.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάχοις ἐχέμεν.] Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν, ἢ ἐχεῖσθαι ὑπὸ τιτθίῳ, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. Τηλύγετος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, ἀντὶ δὲ παντὸς τιθῷ. Ἐστί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἄϊτις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν δι' πατρὸς φονέα.
300. Δολόμητιν.] Δόλιον βουλεύμενον. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀφρυόεσσαν.] Μεγαλόφρονα. Ἔστω.] Γενοῦ.
303. Κατελεύσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀχαλόωσι.] Δυσπαχέσιν ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελίτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐρεπτόζου.] Ἐπιτίθου, αἰτιατικῇ, φρόντιζε, ἐπιτροφὴν ποίου καὶ σίτου.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονούμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλήσομαι.
309. Ἐπειγόμενόν.] Σπεύδοντα.
310. Λειοτάμνου.] Λειοτόμου. Τετραπόμενος.] Τετροφεῖς.
311. Κίῃς.] Πορεύθῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον χρῆμα.

NOTÆ.

298. Ἦ οὐκ ἀίεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβῶν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ι'. v. 533.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιτροφὴν αἰτιατικῇ & φέρειν &c. quæ in multis deſiderabantur, ex *Aldo* & *Aloyſio*.

VARIÆ LECTIONES.

294. Δὴ πτεῷ) Vid. ſuprà, ad v. 290.
296. Οὐδὲ π) κε. οὐδ' ἔπ.
297. Νηπιάχοις) κε. νηπιάχοιο, *H. Steph.*
298. Ἔκταβε) κε. ἵλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) κε. φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν χαλέπυνε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δῶκας φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκοιό φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ', φρεσὶν ἧσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίετο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηχέμενοι· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐτετεύχατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦδ' ὑπαΐοθεν φρεσὶ σύνβολο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me amplius nunc detine cupidum nimirum itineris;
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratus.
Illa autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat; huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quam antèà: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir;
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacite
Sedebant audientes; illeitaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

315. Καπέρυκε.] Κάπηχε, κάλυνε.
316. Ἀνώγει.] Βούλῃ. ἀφορμᾷ.
317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποτρέφοντα ἐν τῷ Ἰταλίας. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.
318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμείψασθαι. ἢ τιμαστόν. παρ' ἡμῖν καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὅπ ἄξιον ἀμοιβῆς γένοιτο. καὶ γὰρ οἱ ξενιζόντες ἰδίοτιμα δῶρα βάλλειροφόντης ὁ χρυσᾶν πατέρειον. Ἀμοιβῆς.] Χάρίτος.
319. Ἡ μέν.] Αὕτη μέν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.
320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καθάπερ δ' ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀφ' ὑπῆς, ἢ ἀέρος. ἀφ' οὗ ὡς ὄρνις ταχέως ὥρμησεν. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια, ὡς Φάνη εἰδυῖα. ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς ὤπας, ὅ ἐστι τῆς ὀφθαλμοῦς. Διέπτατο.] Διέπτη.
321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπεμνήσθη ἴσως ἐποίησεν.
323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, θαύμασεν. Ὀίετο.] Ὑπενόησεν.
324. Ἐπῴχετο.] Ἐπεφοίτα. Ἰσόθεος.] Ὅμοιος θεῷ κατὰ δύναμιν. Φώς.] Ὁ ἀνήρ.
325. Ἀοιδός.] Ὁ φήμιος δηλονότι. Ἄειδε.] Ἤδεν. Περικλυτός.] Περιστῶς ἔνδοξος.
326. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.
327. Λυγρόν.] Χαλεπόν. Ἐτετεύχατο.] Πεποίηκει.
328. Ὑπαΐοθεν.] Ἐκ δὲ ἀναγκαίου εἶπε, ὁπ δὲ ἐστερῆσθαι. Σύνβολο.] Σωτῆρα, ἢ ἴασιν. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

NOTÆ.

323. Ὀίετο) Ita cum duplici ε'. scribendum asserо. & ita legit. MS. *Gonvillo-Caiensis*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* producitur, per οἰόμενος. Idem dicendum de ἐπλεόμεθα. *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ἀπλεούσῃ scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.
326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ*. vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. Q. *Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.
325. Περικλυτός.) Περιστῶς ἔνδοξος, ità MS. GC. pro Corrupto illo, περιστὰς, ἔνδοξος.

VARIÆ LECTIONES.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) γρ. τόνδ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.
320. Ἀνόπαια) γρ. ἀνοπαῖα, & αὐ' ὀπαῖα, & παροπαῖα, *Etymolog.* M. in v.
323. Ὀίετο) γρ. οἴετο. Vid. Not. in *Textum*. MS. GC, οἰόμενος legit, cum ε'.

Κάρη

Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καταβήσετο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινέτων· ταύτης δ' ἀπόπαυε ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοὶ αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί μ' μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίλλω γὰρ κεφαλλὼ ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, οὗ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ Φρυνέεις, ἐέλπετο ἀοιδὴν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per scalam verò altam descendit suæ domûs,
Non sola; unà cum hâc ancillæ duæ sequebantur.
Illa verò quando jam ad procos pervenisset diva mulierum,
Stabat sanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honesta utrinque astabat,
Lacrymansque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa sanè alia mortalium oblectamenta novisti,
" Gesta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores:
" Horum unum ipsis cane assidens; illique silentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quiesce cantilenâ
" Molestâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis incessit dolor immensus.
" Talis enim caput desidero, memor semper
" Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

ΣΧΟΛΙΑ.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωφρὼν.
330. Καταβήσετο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆ ἑαυτῆς.
331. Οἴη.] Μόνη. Δύο.] Τὸ πλῆθος δύο.
332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.
333. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Καλαγείου εἶπε. Πύκα ποιητοῖο.] Τῆ ἐπιμελῶς κατασκευασμένου.
334. Ἄντα.] Ἐμπροσθεν. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυπτομένη τῇ καλύμματι. Σχομένη.] Καλυπτομένη, κατεχομένου. Λιπαρὰ.] Ἁπαλὰ, καλά. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιβλήματα.
335. Κεδνὴ.] Προσφιλὴς σύφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.
337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.
338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.
339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.
340. Πινέτων.] Πινέτωσαν, Ἀττικῶς.
341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.
342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθῆψατο.
Ἄλαστον.] Ἀνιπόλαστον.
343. Τοίλλω γὰρ κεφαλῆ.] Τοιοῦτον γὰρ ἄνδρα.
344. Κατ' Ἑλλάδα.] Κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὑπόμνησιν Ἑλλάδος.
346. Ἐέλπετο.] Εὐάρμοστον, σύμφωνον.

NOTÆ.

Alexandra, *Laurentii Rhodomanni* Troica, & Parva *Ilias*. *Virgilius Æneid.* l. xi. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. xiv. §. 10. *Æschyl.* Agamemnon. *Seneca*, Agamemnonis, *Act.* 3. *Josephus Iscanus*, *Anglus*, in ipso fine *Daretis Phrygii*, à se versi; *Angelus* denique *Politianus*, in *Ambra*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. GC. optime.
335. Κεδνὴ) Voces, σύφρων, συνετή ex MS. GC.
346. Ἐέλπετο) Εὐάρμοστον. Ità pro Corrupto σύμφωνον, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

330. Καταβήσετο) γρ. καταβάσκε, MS. CCC. Vid. infrà, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.
341. Λυγρὴ) γρ. αἰὲν, ut mox v. 343. & semper, ubi Vocalis sequitur.
346. Τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις) γρ. τί τ' ἄρα φρονέεις, MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρ-

Τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυ᾽ι· ἢ νύ τ᾽ ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ᾽ οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τιὼ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ᾽ ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ᾽ ὑπολμαίτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκοῦσαι.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ᾽ ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quòcunque illi mens impellitur? non sanè cantores
" In causâ sunt, sed interdum Jupiter in causâ est; qui suggerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *debetur*, quòd Danaûm adversa canit:
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima existat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs-diem,
" In Trojâ: multi verò alii viri perierunt:
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare: sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi: hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Ὄρνυται.] Προέρπει.
349. Ἀλφηστῆσι.] Ἐφοδευτικῆς, ἐπιτυμβίοις, σοφίσμασι.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.
352. Ἀκουόντεσσι.] Ἀκούσι. Νεωτάτη ἀμφιπέληται.] Περὶ πάνυ λέγει συνεπλεύσθησαν.
353. Ἐπιτολμάτω.] Ὑπομενέτω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διεσταλμένως ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἀνδρες.
356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀθετοῦνται οὗτοι, ἐπεὶ δὲ Ἕκτορος καλῶς. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
357. Ἠλακάτην.] Ἐργαλεῖον ἐριουργόν.
358. Ἐποίχεσθαι.] Περιέναι.
359. Κράτος.] Νῦν ἡ διατριβή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνάγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτε, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὠμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Καθ᾽ ὅλους τοὺς οἴκους. Σκιόεντα.] Σύσκια. Ἀφ᾽ τὸ ὑψος.

NOTÆ.

351. Τιὼ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον) Vid. *Athenæ*: fol. 122. 356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hîc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετοῦσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia sc. deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 504. & *Scholiastem*, in locum.

Ibid. Κόμιζε.) Ἐπιμελείας ἀξιῶ. Ità *Scholiastem* emendo, qui hactenus, Κόμιζε ἀξιῶ, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐπικλείουσ᾽) γρ. ἐπιφέρουσιν, *Plato* de Rep. l. 3. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) γρ. ἀκουόντεσσιν, *Plato*, ibid. &c.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) γρ. οἰκόνδ᾽ ἐβεβήκει, MS. C.C.C.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δ' ἦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀγορεύω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγίνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λώιτερον καὶ ἄμεινον
Ἐμμενέναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκησιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant cum illâ in lectis recumbari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit; nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem consideamus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audenter renunciem,
" Ut excatis ex ædibus; alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *convivatis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter det vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes peretis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labris compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audaciter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Ne te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

366. Παραὶ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγκλιθέντας.

368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.

369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοή, κραυγή.

371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.

372. Κιόντες.] Ἐλθόντες.

373. Ἀπηλεγέως.] Ἀπερίφρασ, πρῶτος. Ἀπειπὼν.] Ἀποφανοῦμαι.

374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξέλθετε. Ἄλλας δ' ἀλεγίνετε δαῖτας.] Ἄλλας δὲ ἀφ' ἑστιάσεις ἔχετε εὐωχίας.

375. Ὑμά.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐκ ἀλλοδοχῆς ἀλλήλους ἀποδεχόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.

376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ, νομίζῃ. Λώιτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

377. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον.

378. Κείρετε.] Συντόμως εἰπέ. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.

379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου πωμφλια γένῃ.

380. Νήποινοι.] Ἀπρωώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.

381. Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.

382. Ὃ.] Διὸ. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ παῤῥησιαστικῶς.

385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.

386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥυτῷ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

N O T Æ.

374. Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss.* β'. v. 139. ut plurima alia &c.

N O T Æ I N S C H O L I A.

371. Ἐναλίγκιος) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.

372. Καθαιρεῖτε) Κομᾶτε. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss.* π'.

377. Νήποινον) Ἀπρωώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.

380. Νήποινοι) Ἀπρωώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. GC.

Πολλὰ-

Πείσεται· ὅ τι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, εἶπερ μοὶ ϗ ἀγάσεαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι, Διός γε δόσιν φέρεσθαι.
Ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι πτύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψά τε οἵ δῶ
Ἄφενος πολύν, ϗ τιμήτερος αὐτός·
Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ ϗ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόν γε ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι κλῄσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματά δ' αὐτὸς ἔχοις, ϗ δώμασιν εἴσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtituat, quod tibi propter genus ex patre hæreditarium eſt.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, an mihi iraſceris, ſi quid dixero?
" Et ſanè hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Juvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes,
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò ipſe habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

ΣΧΟΛΙΑ.

389. Ἀγάσεαι.] Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἐθελοντεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακόν. Ἀρίζ.] Ὑπερίσχυσαν.

391. Ἦ φῂς.] Ἦ ἄρα λέγεις.

392. Βασιλεύεμεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμήτερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἔχοιτο.

398. Δμώων.] Δούλων, οἰκετῶν. Λελείμμ.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία γὰρ κυρίως, ἡ ἐκ πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς.] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

NOTÆ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόν γε ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λελείμμ.) Ità pro λελείπ scribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum. *Iliad.* σ'. v. 28. Vid. ad v. 323.

402. Δώμασιν εἴσιν) Τυπίστ, δώμασιν αὐτῦ, λελειῶπ, & Ὀδυσσέως.

403. Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι) Ex omnibus, quæ viderim, Exemplaribus aberat τὸ σ', pro σὲ, quæ Vocula poſt ὅστις exciderat, ut fieri ſolet, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐδὲ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακὸν, MS. *GC.* ἐ γ̃, &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηγητικὸν illius, v. 391. Ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationẽ ſibi vindicat.

398. Λελείμμ.) Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Hæc ex MS. *GC.* ſumpta, præinſerenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

VARIÆ LECTIONES.

398. Λελείμμ.) *al.* Λείπ. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν εἴσιν) *al.* δώμασι σῇσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) *al.* ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήμαθ'

Κτήμαΐ' ἀποῤῥαίσῃ, Ἰθάκης ἔτι ναιετάουσι.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
Ὁππόθεν ὅτ' ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ αὔλης εἶναι
Γαίης· πῇ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἦέ τοι ἀγγελίῃσι πατὴρ Φέρῃ ἐρχομένοιο,
Ἦ ἐὸν αὐτῆς χρεῖος ἐλαυνόμενος τόδ' ἱκάνῃ;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· ὃ μὲν γάρ τι κακὸς εἰς ὧπα ἐΐκτην.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι τόσος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίῃς ἔτι πείσομαι, οὔτοθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

" Bonis deprædaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.
" Sed volo te, optime, de hospite interrogare.
" Unde ille vir, quali autem gloriatur esse
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium solum :
" An tibi nuncium patris adfert venientis;
" An suum ipsius debitum experens huc venit?
" Ut facio impetu fugax abiit, neque sustinuit,
" Ut cognosceremus : neque enim vulgaris hominis vultum præ se ferebat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque sanè nuncio ampliùs credo, ficunde veniat :
" Neque vaticinium curo, si quem mater
" Domum vocatum vatem consulat.
" Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
" Mentes Anchiali bellicosi fatetur esse
" Filius; cæterùm Taphiis navigandi studiosis imperat.
Sic ait Telemachus : mente vero immortalem deam cognovit.
Hi autem ad saltationem & amatoriam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Ἀποῤῥαίσῃ.] Διαφθερεῖ, ἀπορραίσῃ. Ναιετάουσι.] Οἰκοῦσιν.
405. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἐξ.] Ἐκ ποίας δὲ.
408. Ἀγχιάλοιο.] Ἀπαγχιάλου.
409. Ἐὸν αὐτῆς] Ἑαυτῆς. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐλαυνόμενος.] Ἐπιθυμῶν. Τόδ' ἱκάνῃ.] Ἐνθάδε παραγίγνεται, ἔλαθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅτως. Ἀναΐξας.] Πορδόμενος. Ἄφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὧπα.] Τῷ προσώπῳ. Ἔΐκτην.] Ὅμοιος ἦν.
413. Νόῆσαι.] Ἡ αὐτὴ ἀναδίπλωσις.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀντικαταλέγομαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπίφορον, καλήν.

NOTÆ.

ob Literam ejusdem soni, non tamen sine Versûs periculo, Sensûsque ipsius jacturâ. *Eustathius* certe in suâ Paraphrasi agnoscit, fol. 1426. lin. 32. Μὴ ᾖ ὄμα ἄλλοι ἀνὴρ, ὃς σε κάκιστα βίῃ κτήματ' ἀποῤῥαίσῃ. Præterea MS. CCC, apertè legit, ὅστις σ' κάκιστα. Quare τὸ σὲ in suum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ αὔχῃ) Pro Veteri ἐξιύχῃ; Malo separatim legere, ἐξ αὔχεται, ut sit ποίης ἐκ γαίης αὔχεται εἶναι; Ità *Odyss.* υ'. v. 192. τίων δ' ἐξ αὔχῃ εἶναι Ἀνδρῶν. Id certè *Homerus* ipse aliàs facit, *Iliad.* ξ'. v. 472. Ἄξιος' ὃ μὲν μὴ κακὸς εἶδε, καὶ κακῶν ἔξ. Et *Brevia Scholia* ita videntur legisse. Ità *Odyss.* ρ'. v. 130. Pro ἔξεστι, lego, ἐξ εἰσί.

411. Ἔΐκτην) Ab ἔοικα, Duplicato *Attico* Augmento, fit ἐΐκειν, ut ab οἶκα *Ionico*, fit ὦκεν. Unde *Nostis*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῷ πατρὶ παῖδα πεφύκει. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præsens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἐΐλπετο, vid. ad φ'. v. 96. De ἐΐγερε, ad δ'. v. 693.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀναΐξας) Πορδόμενος.) MS. *Aloysii*. 416. Ἐξερέῃται) Ἐρωτήσῃ, πύθηται). Malè olim ἐρωτᾷ). *Aloysii* MS. ἐρωτάσῃ, l. ἐρωτήσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐξ αὔχῃ)) γρ. ἐξιύχῃ).
414. Ἀγχιάλης) γρ. Ἀχιλλέως, *Eustath.* ut sit τῆς &c. quod tamen omisit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) γρ. ὅππια, MS. CCC. Tum ad ἱκνεῖται refertur; sin ὅππια, ad ἱκνεομένῳ.

Τρεψάμβοι τέρποιο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομβόισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἕβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πείσατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεσκε, ἑ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γρηΐης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἡ μὲν τὸν πτύξασα ἑ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παρὰ λῶ ἀγκριμάσασα παρ' πηκτῖσι λέχεσσι,

Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum adventare
Dum hi igitur oblectabantur, niger vesper supervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unusquisque.
Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat, perspicuo, vel *aperto*, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente repetens.
Huic simul ardentes faces ferebat pudica sciens
Eurycleæ, Opis filia Pisenoridæ:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit.
Perinde autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus:
Cœtu verò nunquam commixtus est; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi simul ardentes faces ferebat, & ipsum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm esset.
Aperuit autem januas thalami benefactæ;
Sedebátque in lecto, molléque exuit indusium:
Et id quidem aniculæ fedulæ imposuit in manus.
Illa quidem plicato & aprato indusio,
Ad clavum suspenso juxta vermiculatos lectos,

ΣΧΟΛΙΑ.

422. Τριψάμβοι.] Τερπόντες. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἑσπερῶ· μετέπεσε τὸ ω εἰς τὸ ο περισπώμενον διὰ τὸ ἑσπέρου εἰς τὸ ἑσπερινὸν διῆκον.

424. Κακκείοντες.] Καθοκοιμησόμενοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Οἰκοδόμητο. Περισκέπτῳ.] Ὑψηλῷ, ὅτι ἐπὶ περισκέψεως· ἢ καθ' ὑπερβολὴν ἐρωμένῳ, ἀδιόρατος. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διακοσμούμενος, μεριμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη διαιρῶν τὸν ψυχήν.

429. Αἰθομένας.] Καιομένας, λαμπούσας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετά, σοφὴ. Εἰδυῖα.] Ἐπισταμένη.

429. Ὦπος.] Περισπαστέον, ἀπὸ τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐφάλμιον. Ὦπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἑεικοσάβοια.] Εἴκοσι βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐτίμα, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμικτο.] Ἐμίγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκεν.] Ἐφίλει.

436. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῖο.] Καλῶς κατεσκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα καὶ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440. Τερπτῖσι.] Τορευτοῖς, ἐγκεχαραγμένοις.

NOTÆ.

424. Κακκείοντες) Pro κατακειόντες, ut κακκῦσαι, καθεῦδε, ἀμβαίνω, ἀγκριμάω. pro ἀνακριμάω. v. Odyss λ'. v. 74. pro καθεῦσαι. Sic καββάλλω, κηλ-

VARIÆ LECTIONES.

440. Ἀγκριμάσασα) γρ. ἐγκριμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Τερπτῖσι λίχεσσι) γρ. τερπνοῖς λιχέσσι.

Εἶπ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐπάνυσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βάλλεν Φρεσὶν ἧῃσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obiecit iorn.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam ingruncaverat Pallas.

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐπέρυσε.] Ἐφειλκύσατο, ἐπισπάσατο. Κορώνῃ.] Τῷ λεγομένῳ κόρακι. Κορώνῃ.] Τῷ ἐπισπάστρῳ τῆ θύρᾳ.

442. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐπάνυσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τῶν τοῦ εἶχεν ἱμαντίδας ἐξηρτημένας ἀφ' ἑαυτῶν πήχεων. ἵν' μὲν ἐκ δεξιῶν, ἵν' δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίγειν καὶ κλείειν. τοῦτ' ἦν τὸ κλεῖθρον παρέτεινε δὲ παρήορα τῷ ἱμάντι.

443. Οἰὸς ἀώτῳ.] Τῷ λαίνῳ γοῦν τῷ μαλλίνῳ τῶν ἐσθῆτι. λέγει δὲ τοῦτ ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων μεγίστων ἐκλεκτῶν.

444. Βάλλεν.] Ἐβαλλόμενος. Πέφραδε.] Εἶπεν, ἐσήμαινεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐπέρυσε) Ἐφειλκύσατο. Ità MS. GC. pro ἐφειλκύσατο. Κορώνῃ) Τῷ ἐπισπάστρῳ. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ἐπισπάτῳ. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathio* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Matthæus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi*. Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Ω. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐπέρυσε) χ. ἐπέρυσε.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγορὰ ἐκκλησίας Τηλέμαχος, παραιτήσει τῆς μητρὸς ἰδίους τ' αἰτίας τ' Ὀδυσσέως· λαβὼν ὃ παρὰ τῆ Εὐρυκλείας τὸ σῶς τοῦ ἀπολωλότος ἐπιτίθησι, παρὰ ὃ τ' Ἀθηνᾶς ἐτοίμως τὸ πᾶν, εἰς πλοῦν αἰσιάζει· ἀλίᾳ δύσας.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις. Ἄμα ἕω Τηλέμαχος, κ.λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi*.

Ἅμα ἕω Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, κελεύει τ' οἰκείας μητέρας ἀπαλλάττεσθαι· καὶ παῖς αἰτίαται παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορεύθῃ, ἀκουσόμενος. Παρὰ ὃ Νέμεσιν λαβών, καὶ ὀφείλει παρὰ Εὐρυκλείας τ' νεφρῶν, λάθρα τ' μητρὸς ἀπαλλεῖ.

Ἐπιγραφαί.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, καὶ Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἄλλως.

Βῆτ' ἀγορὴν ἴχεν, ἦμος ἔην, πλὰν μετ' Ἀθήνης. Lib. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὦρτο' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris:

Σχόλια.

Ἦμος.] Ἤτοι ὅτε. Ἠριγένεια.] Τὸν ὄρθρον φησὶν, ἢ ἐπὶ τῆ ἕω φησὶ μέρη· ὃ ἐστιν ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος δὲ, διὰ τ' περιττὴν ἀναπλῆσιν καὶ τὸ χρῶμα τῶν δακτύλων, ἢ ἐπὶ τὸ ἕωθεν τὸ περιττὸν, τῶν ἡμέρων δι' ὑπερβολὴν κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχειρ, διὰ μέσης, καλή. Ἠὼς.] Διάφορα σημαίνει. Τῶν τε γὰρ σημαινομένων ἓν, ἀφ' τὸ φαίνειν τ' Πυθικῶν, Ἠὼς δ' ἐκ λιχένων πυρ' ἀγαυὸν Τιθωνοῖο Ὦρινδ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, καὶ βροτοῖσι. Ἓ τ' ὄρθρον, φασὶν οἱ ῥητορικοὶ κληθῆναι, διὰ τ' ὀρθοῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τ' κοίτης· καὶ ἐπὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα. ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὲν ῥοδοδάκτυλος ἐπέβαινε πᾶσαν ἐπ' αἶαν· καὶ τὸ ἀπὸ σχοίνου, μίσχος ἄρας ἕκτης, ἀφέσιμον, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ ἠὼς ἦν, καὶ αἴξετο ἶσον ἦμαρ. καὶ τὸν ὅλον ἡμέρας, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα τοιοῦσι. ὁ ἀπὸ ἀναπλῆς τ' ἡλίου δρόμος, μίσχος δύσεως, ὅπου τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς πολίτας φοιτᾷ, ὁ ἡλίου ἐστὶ, τὸ παρ' ἡμᾶς δυσμὰς ἡμισφαίριον, Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ αὔριον, τότε ἡ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι, καὶ, Ἤματι τῷ αὔριον, ὅτ' ἡμαρτὸν φαίνομεν. Ἔκτορ. καὶ τὸ συναμφότερον, ἡμέρας τὸ ἓ νύκτας, καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς κεῖται, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἠδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τ' τόπον, ὅθεν ἀναπέλλει ὁ ἥλιος, καθὰ Ἀρίσταρχος. Ὦ φίλοι, ἢ μάλ' τ' ἰδμεν, ὅτι ζόφος, οὐδ' ὅτι ἠώς, Οὐδ' ὅτι ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅτι πνοιή. τὸ γὰρ, καθὰ φησὶν ὁ Κράτης, τὰ πρὸς ἄρκτον τοῦ κόσμου μέρη, Ἄρκτος, μεσημβρία, ἀναπλὴς, δύσις, ἀπὸ ἀκτίνων ἐξ ἀνατολῆς αἴτιον. ἡ μὲν ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ δὲ ἀναπλὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τ' κοίτης.

3. Ἐσσάμενος.] Ἐνδυσάμενος. Θέτο.] Περιέθετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια) Huc referatur illud *Merici Casauboni*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dis-

Πρὸς

Ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεὸς ὀπαλίγκιος ἄντην,
Αἶψα δ' ἄρ' ἠγορόωσι λιγυφθόγγοισι κέλευστε
Κηρύσσειν ἀγορηνδε κομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ἐμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἷος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυτο Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δ' γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυρτὸς ἦεν, καὶ μυρία ᾔδη.
Καὶ γὰρ ὁ Φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἀντίφῳ αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῇϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ἀπλίσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo similis coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt: illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimque adiuerunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat ferream hastam,
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui hujus dilectus filius cum divino Ulyssè
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit Cyclops
In spelunca cavâ; ultimamque paravit cœnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δίχυ κατέχει, ὡς ὁ συγχωρήσαντος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ἀπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμασήν. Κατέχυτο.] Κατῆρε, κατέβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρῶντες ἐπαύριζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ βῆμα λέγουσι. ἔστι δὲ καθέδρα. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἠπίστατο.

18. Εὐπωλον.] Καλοῖς ἵπποις χαιρόντα· ἢ ὅτι γε καλῶς ἀναστρέφειν ἴσχει.

20. Πύματον δ' ἀπλίσατο δόρπον.] Ἤτοι τὸ ὀπτὸν ἴσχατον· ἢ ἐπιφωνεῖν τοῦτο εἰρηκεν, ὅτι πέμπτον καὶ ἴσχατον ἔπιε.

NOTÆ.

V. 4. Ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* Υ ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ἐκθλιπτόν. Aliis potuit & ὑποὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἷος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* Υ οἷος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. Ὠπλίσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad α'. v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος) Hoc *Scholion* ex MSS. prælectis emendavi; excepto, quòd *Aloysii* MS. habeat, Ἐπὶ φασὶν τῶν εὖ ἔχει). MS. GC. ἐπιφορήσιν τῶν εὖ ἔχειν, ὅτιπερ πένεσθαι καὶ ἴσχειν· διὰ τὸ τιμᾶσθαι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἀεὶ γὰρ Κύκλωψ ἴσθιε, συναπτόμενον τῇ φωνῇ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Codices *Impressi* ἐπιφορήσιον, ex quibus omnibus, ἐπιφωνεῖν formavi; & *Æschyli* quoque Versum plenum exhibeo.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δίχυ κατέχει, ὡς ὁ συγχωρήσαντος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ἀπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμασήν. Κατέχυτο.] Κατῆρε, κατέβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρῶντες ἐπαύριζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ βῆμα λέγουσι. ἔστι δὲ καθέδρα. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἠπίστατο.

18. Εὐπωλον.] Καλοῖς ἵπποις χαιρόντα· ἢ ὅτι γε καλῶς ἀναστρέφειν ἴσχει.

20. Πύματον δ' ἀπλίσατο δόρπον.] Ἤτοι τὸ ὀπτὸν ἴσχατον· ἢ ἐπιφωνεῖν τοῦτο εἰρηκεν, ὅτιπερ πέμπτον καὶ ἴσχατον ἔπιε.

ferat. 1. p. 45. &c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus versibus aliquid Desiderari ad explendam sententiam*. Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos distinximus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi χαιρόντα pro χαιρούσης, lego, & illud. & MS. *Gonvillo-Caiensi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Literis majusculis scribenda curaverim, & post Διάστημα, Voculas, ὡς τὸ, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon.* in *Strabon.* l. x. fol. 698.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ) γρ. ὑποὶ. Vid. Not. in *Textum*.

20. Ὠπλίσατο) γρ. ἀπλίσατο, Vid. Not. in *Text*.

Τρεῖς

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ἡ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰεν ἔχον παρὰ πατρὸς ἔργα·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων·
Τοῖσιν ὄγε δακρυόεσσαν ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θέμιστες,
Ἐξ οὗ δ' Ὀδυσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσί·
Νῦν δ' ἧς τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ παραγενέστεροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην πρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴπῃ, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἧσι μενοινᾷ.
Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντι καταπρόμολων προσέειπεν,

Tres autem illi alii erant: & unus inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera:
Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit,
" Audite sanè nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero;
" Nunquam nostrum concilium ratum est, neque consessus,
" Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantùm urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quùm prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur esse, juvans, vel *felix*: utinam illi ipsi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente suâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyssis charus filius,
Neque amplius diù sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in mediâ concione; sceptrumque ei imposuit manu
Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
Primùm tandem ad senem conversus loquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

τον. Ἀλλὰ τὸ πιμπρήσιμι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσέως ἢ σύμμαθον ἔτι ἐξ ἧς ἢ λίπτου πύματον, ὁπόταν ἦλ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς νῦν λέγεται. Δόρπου.] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τινὲς δὲ τροφῶς ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲ σχοίνῳ ὑπάλλαν ἄρασθαι. ἵνα ἐλαμβάνον πρωΐας· χιόνι ἔπ σκοπιᾶς ὕσης. ἐ ἀνεμώδη ἄρασθαι. ἢ παρὰ τὸ λαμπάσιον ἵνα αὐτὰς εἰς τὸν ἀριστέαν παρέρχεσθαι. ἢ λέγει δ' ἀπροσφιλῶς τοῦτον σχοίνῳ τὸν τροφόν. παρὰ τὸ Ἄνερ, ἀνομασμένης δ' λίξεως, Μή μοι οἶνον ἄνερι μιλίφρονα, πότνια μῆτερ. τὸν δυσέρατον, δεῖπνον, μετ' ὀ ἔδει πενεῖν, ὅσῳ ἦσι σύριγξ· λαμβάνοντες ἦ τοῦτον τὸν τροφόν, πάλιν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ἔργα ἐτοίμων. τὸν δ τελεῖν δόρπου, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἐ ἐστὶ καὶ τὸ ἔτυμον, ἑαυτόρπου, ὅταν εἰς τὸ ἑαυτὸ παρδαίμεθα· ὅ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰχμάλ ἢ κ' τ' πάξιος δ' ἀνεμώδων μαρτυρεῖ ἐστὶ λέγων, Ἄφαρ, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τέλα.

21. Ὁμιλή.] Συναναστρέφετο.

22. Ἔσαν.] Εἶχον, κρατοῦσι. Ἔργα.] Τὰ γεώργια.

26. Θέμιστες.] Συνέδρια.

28. Ἤγειρε.] Συνήθροισεν, παρώρμησεν. Ἵκῃ.] Ἀφικνεῖται.

29. Προβλήτερος.] Πρεσβύτερος.

30. Στρατὸν ἔκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ δ μετ' Ὀδυσσέως.

31. Ὅτι.] Ἤτοι. Πρότερος.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκεται.] Προσημαίνει.

33. Ὀνήμενος.] Ὀνησιν ἑαυτῷ λαβών, λείπει τὸ εἶη· ὀνήμενος εἴη.

34. Μενοινᾷ.] Καθ' ὑπόθεσιν εὐχομένου.

35. Φήμῃ.] Τῇ κληδόνι.

36. Μενοίνησε.] Περιεθυμήθη.

39. Καθαπτόμενος.] Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν πεποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ καθαπτόμενος καὶ ἐπιπλήττων.

NOTÆ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μευ) Vocula μευ excidérat *Elzeviriana* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει) Vid. ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔργα) Τὰ γεώργια, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκει) ἧκε, ἵκει, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὡ

Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς ὅπτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεται αὐτὸς,
Ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε πὶν ἀγγελίην φρατὴν ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἤ χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῆς χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς πρίν γ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ κεῖ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρράισαι, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ἐλέσθαι.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχρασαν οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἔνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίζασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑοῖσι δώμασι δαλέα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλῃσι, καὶ οἱ χαριζομένῳ ἔλθοι·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πολυβήμονες ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄις, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ γὰρ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

" O ſenex, non procul abeſt ille vir, (mature autem ipſe cognoſces)
" Qui populum congregavit; potiſſimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nuncium exercitûs audivi venientis,
" Quem vobis palàm enarrem, quàm prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipſius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipſos imperabat; Paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè maius, quòd mox citò domum univerſam
" Funditus everſet, facultates autem omnino diſperdet.
" Matri meæ proci inſtant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hic utique ſunt optimi;
" Qui patris quidem in domum nolunt proficiſci
" Icarii, ut ipſe utique dotet filiam:
" Det verò cui voluerit, & qui ipſi gratus venerit
" Illi verò in noſtram *domum* divertentes diebus omnibus
" Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generoſum vinum
" Temerè: plurima verò abſumuntur; non enim adeſt vir,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

40. Εἴσεται.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Πορεύομαι, σπουδάζω.
45. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μεῖζόν τοῦτο ὑποστιτίου.
46. Δοιά.] Δύο, ἢ διχᾶ.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τούτοις.
49. Διαρράισαι.] Διαφθεῖραι. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσαι.
50. Ἐπέχρασαν.] Μεῖζον βλάβης ἢ ἐπιφορᾶς ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίζασι.] Διέβασι, φοβοῦνται, διδίασιν.
53. Ἐοῖσι δώμασι.] Ἐοῖς ἐπαύλοις. ἢ κυρίως μὲν ἔδνα δίδοται τοῖς γαμουμένοις τῇ γαμουμένῃ. νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις. ἀντὶ δὲ χρήματα ἐπιδίδη.
54. Ὧι.] Ὧι ἄν. Κεχαρισμένος.] Προσφιλὴς, ἡδύς.
55. Πολυβήμονες.] Πλειστόμισθοι, ἀναλισκόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὰ χρόνου.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες. Οἶς.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαρᾶς.
57. Εἰλαπινάζουσι.] Ἐν ἀθροίσμασὶ συνεχῶντας, ἑορτάζουσι.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Κατάνηται.] Καταναλίσκηται.

NOTÆ.

41. Ὅς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *ſecundo* loco; ſanatur tamen hîc Syllaba brevis, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ* ρ'. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Tho. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἷον δὲ παροιμιώδη κλ. *Hemiſtichium* poſterius infrà occurrit, v. 234. & ſ'. v. 12.

58. Τὰ γὰρ πολλὰ κατάνηται) Ἄνομαι, *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Verſus occurrit, *Odyſſ* ε'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè καταίνυ. *Heſych.* Καθάνυ) Καταίνυται, ἀναλίσκεται. *Iliad.* κ'. v. 251. Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγὺς δὲ ἦώς. *Heſych. Etymolog. M.* v. Ἄνυ). *Apollon.* Argon aut. l. 2. ——— νέον ἤματος ἄνυσιν. *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦιον ἀνύων.

VARIÆ LECTIONES.

40. Τάχα) γρ. μάλα Edit. *Florentin.*

54. Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλῃσι, καὶ οἱ χαριζομένῳ ἔλθοι) γρ. Δώῃ δ' ᾧ κ' ἐθέλῃ. καὶ ὃς οἱ χαριζόμενος ἔλθῃ, MS. CCC.

57. Εἰλαπινάζουσι) γρ. ἑλαπινάζουσι. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἷος

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσχεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' ἤ κύπ τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ κε ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἠδαήκητες ἀλκήν·
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα τελεύσεται, ἀλλ' ἔπι καλῶς
Οἴκῳ ἐμῷ διόλωλε· νεμεσσήθητέ καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὰς Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ὑμὰς λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ'· εἴ πού π πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέεσσι κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos verò neutiquam pares ſumus reſiſtendo: quinetiam
" Imbelleſque ſumus, & neque periti roboris:
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Aliosque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent inteſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

60. Ἦ κύπ ἴσκω.] Ὅτιος γὰρ ἂν μὴ τὸ ἐπιχειρῇ.

61. Λευγαλέοι.] Ἀσθενεῖς. ἀδύναβοι. Διδαηκότες.] Εἰδότες, μεμαθηκότες. Ἀλκήν.] Τὸν τρόπον τ' βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ τ, ἀμυνάμην.

63. Ἀνεκτὰ.] Ἀναχιτὰ, ὑπομενητικά. Τετεύξεται.] Κατεσκευασμένα ἔσται.

64. Διόλωλε.] Διεφθάρη, ἀπόλετο. Νεμεσσήθητε.] Μεμφετὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τὰς περιοικίδας.

66. Ναιετάουσι.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβήθητε.

67. Μετατρέψωσι.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τ Θέμιδος.

69. Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τινὲς ἐξήγησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφερούσας Θέμιδος ἄγαλμα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. τὸ γὰρ φίλοι ἀνάφορον κατὰ τ μετωπήρη, ἵνα ᾖ λέγηται.

71. Τείρεσθ'.] Καθυποπίπτεσθαι.

72. Δυσμενέεσσιν.] Ἐχθροῖσιν. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκακοποίησεν.

N O T Æ.

62. Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad. χ'.* v. 20. Ἦ σ' ἂν πεπαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad. γ'.* v. 181. Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φωνήσάντα. Vid. ad *α'.* v. 205. & 323. item *κ'.* v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi forte Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper—πατὴρ ἂς, ἔπιθ- ἦν. Quare μὴ. ante πω. malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή πού π. ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μή πω πατὴρ ἐμὸς ἐκάκωσεν ὑμᾶς. Ἐ ὑμεῖς ἐκεῖν τάτων ἐμὲ κακὰ ῥίζητε, quo nihil ineptius.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλοι, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

Variæ Lectiones.

63. Ἀνεκτὰ) γρ. ἀ᾽ ἀνεκτὰ, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασσάμενον. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ εἴπου ἐ) γρ. Τείρεσθ, εἰ μή πω π & τείρεσθ', εἰ μή πού π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ὀπτιπύμφοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τύτθυς ὀπυίοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμμεν κειμήλιά τε, πεφάσίν τε·
Εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κτ' ἄστυ περιπλανοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀνασπάσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μύθος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ Φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἰσὶ τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν Ἀχαιῶν·

" Eorum tum me vindictam capientes
male afficite hostili animo,
" Istos incitantes: mihi verò fatius
esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est
in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, fortassis o-
lim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehen-
siremus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia per-
soluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles do-
lores injecistis animo.
Sic ait iratus, ceptum autem projecit
in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio
adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes tacti erant,
neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere moles-
tis:
Antinous verò ipsum solus respondens
alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indo-
mite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis
maculam inurere.
" Tibi verò neutiquam proci Achæo-
rum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis
versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, statim-
que aderit quartus,
" Ex quo eludit animum intra præ-
cordia Achæorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ ὧν. Ἀποπτύμενοι.] Τιμωρέμενοι. Ῥίζετε.] Πράττετε. Δυσμενέοντες.] Δυσχεραίνοντες, ἀχθόμενοι ἀφικόμενοι.

74. Ὀπυίοντες.] Παρεξύοντες, διεγείροντες.

75. Πεφάσθαι.] Πεφᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ φᾶσθαι ἐκ τούτου τοῦ ἐπικ. Πεφάσθαι.] Τοῦ πᾶν τετραπόδων κῆπον.

76. Τίσις.] Ἀπόδοσις.

77. Περιπλανοίμεθα.] Περιπηζοίμεθα, παραβάλλοιμεν, ἢ ἀχθέσει χαιρίμεθα.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀκαιρεῖτε. Ἕως.] Μέχρις ὅτε.

79. Ἀπρήκτους.] Ἀκρατεῖς.

81. Δάκρυ ἀνασπάσας.] Δακρύων τοῦτο ἀφαιρέμενος. Οἶκτος.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἔσαν.] Ἥσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικαταλαμβάνων.

85. Ὑψαγόρη.] Μεγαλορήμων. Μῶμος ἄχεο.] Ἀκατάσχετε τῇ ἐνεργείᾳ· αἰσχυντῶν, ἀδύνατε.

86. Μῶμον.] Ψόγον. Ἀνάψαι.] Περιποιῆσαι, προσλαβεῖν.

88. Κέρδεα.] Δόλους, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτέμβει.] Σπείρει, ἀφαιρεῖται.

NOTÆ.

75. Κειμήλιά τε, πεφάσθαί τε) *Hesych.* Πεφάσθαι) ἢ ἀπὸ βοσκημάτων εἶπε. At *Critici* dici hic volunt pro πεφάθαι, & *Synecdochicè* omne genus Pecudum notare; ut Pindarus πεφάτων τεφίζαν, *Equorum Præsepe* vocat. *Herodotus* l. 4. c. 61. Θύουσι ὧν κῶν πάλλα πεφάθαι, ἵππους ἢ μήλους. *Simonides* Taurum nunc μῆλον, nunc πεφάθαι vocat. Μῆλον certè *Genus*, in illo, Μῆλα, βόας κεραὸς, καὶ εἶδε, καὶ πόσας εἶχας. Et *Odyss.* α'. v. 184. Μῆλ', οἷς τε καὶ αἶγας, ubi *Brevia Scholia*, Πεφάσθαι τὸ γένος, ἀπόνυμα τὸ εἶδος. Sic *Ovidius*, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, *Odyss* ξ'. v. 105. Τῶν αἰεὶ σφῶν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἄγεσκε Ζαπυρίων αἰγῶν. Ego simpliciter *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυ ἀνασπάσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

73. Ἀποτινύμενοι] γρ. ἀποτινύμενοι.

77. Περιπλανοίμεθα) γρ. περιπλανοίμεθα, *Brevia Scholia*, & MS. *GC.*

81. Δάκρυ') γρ. δάκρυ.

85. Ἔειπες) γρ. ἴεπες, *Eustath.* fol. 1435. lin. 61.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπε, καὶ ὑπίοχεν ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἣ ἢ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ Φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ ἄμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰςόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄλῃται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήπως μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαίνουσα.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

" Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis
" Nuncius præmittens, mens autem illi alia cogitat:
" Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
" Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
" Subtilem & immensam; statimque nos alloquuta est,
" Juvenes, mei proci, postquam mortuus est divinus Ulysses,
" Sustinete urgentes meas nuptias, donec Vestem *pretiosam*
" Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
" Laerti heroi sepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipsum
" Fatum malum prehenderit asperæ mortis:
" Ne aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
" Siquidem absque tegumento jacuerit, multa possidens.
" Sic ait: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
" Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
" Nocte verò dissolvebat, postquam faces adhibuisset.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

91. Ἔλπε.] Εἰς ἐλπίδα ἄγει. ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, ὡρισμὸν μέτρου ἔχοντα· φασὶ δὲ, μὴ μονοπόδην, ἴσως ἰσοπόδην.

98. Μιτάμωλα.] Μάταια, μὴ ὄντα, μὴ ὄντα, μωρία, καὶ μωλία. ὡς τίτθον, λίτθον· πτοίημαι. πτοέομαι.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφίου· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κοιλοῦν τὸ γάμου· καὶ παραθῆται δὲ ἡ, ὡς πολεμήϊον.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθρία. Καθέλῃσι.] Καθαλώσῃ. Τανηλεγέος.] Μακροχρονίου.

101. Ἀχαιάδων.] Ἑλλάδων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψηται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἐμαυτὴν ἀποκαλοῦσα κούρης· ἢ γὰρ παντελῶς ἀπόκοιτος· σπεῖρον, ὑφασμα, δυνάμενον σπείρειν, καὶ σπαργανᾶν, τὸ κοινῇ σεσιδηρωμένον, ἢ ἰμάτιον, ὡς τὸ, Σπεῖρα καὶ ἀμφὶ ἄρμασιν, κ. λ. Σπείρῃ.] Ἰματίῳ, ἀπὸ δὲ εἰσπνεύσεως καὶ ἐκπνεύσεως τῶν μίλητον. Κεῖται.] Ἐν τῷ πέφυκε κλινήσεται.] Κοιμήσεται.

104. Ἔνθα.] Τότε, χρονικῶς. Ἡματίη.] Καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. Ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκε. Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν.] Σχῆμα παραπόσεως.

105. Ἀλλύεσκεν.] Ἀνέλυεν. Ἐπὴν δαΐδας.] Εὐτελείας ἡρωϊκῆς δηλωτικὴ, ἡ τῶν δαΐδων παραθῆσις. Πλουτόπη, φασὶν, ἡ φιλοσοφία· ἴσως, ἡ ἐπίθεσις τῶν προπόσεων, ἐξ ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμπλοκαὶ· ἀνάλυσις, ἡ ὅπου καλεμβὼν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. ὡς οὐκ ἐναύσεις εἰ παχεῖς, καὶ ἀπάτηλοι μνηστῆρες· διὸ δὲ πείθει αὐτὴν, κύβοις αὐτὴν ἐπιρίψαντες ἑαυτούς· θεῖον γὰρ ἔργον τὸ πιεῖν. διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει ἐξῆς, θεὸν ἐμπεσόντ' αὐτῇ, τὸ κατὰ τὸ πιεῖν ἴσον. διεφάνησε δὲ, ἡ προσπαίζων τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικὴ μεθόδου· δαιδὸς δὲ αἱ τὸ γνώστης.

N O T Æ.

103. Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο) Olim in pluribus erat, αὖτε πεπείθετο. Sola *Eustathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπεπείθετο, ut & olim, *Odyss.* μ'. v. 314. ubi rectè in omnibus; ut & τ'. v. 148. *Thema* enim ἐπιπείθομαι. Ità *Odyss.* κ'. v. 406.—ἡμῖν δ' ἐπεπείθετο, & τ'. v. 14.—Τηλεμάχῳ δὲ φίλα ἐπεπείθετο πατρί. Quare & hic locus erat vindicandus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloysii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex singulari Codice MS. *GC.* ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Hesych.* v. Ταφίϊα.

104. Ἔνθα πότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impressis paritèr compositum.

105. Ἀλλύεσκεν) Hoc *Scholion*, post ἀνέλυεν, ab ἐπὴν δαΐδας, *inclusive*, in MSto *Aloysii* deest, nec tamen ideò, quod aliquis in *Iliade* semper pronuntiat, à *Schrevelio* suffarcinatur; extat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dicendum de Omnibus aliis, quæ in *Odysseâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

Variæ Lectiones.

99. Εἰς ἵπ) γρ. ποίπ, vid. ad *Odyss.* τ'. v. 144.

Ὡς

Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδη,
Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν·
Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σοῖς θυμοῖς, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ κε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ἄπω πὶ ἀκούομεν ὑδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τὲ, ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & perſuaſit Achæis:
" Sed quum quartus ven t annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certe aliqua dixit mulierum, quæ benè ſciebat;
" Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem perfecit, etiam nolens, præ neceſſitate.
" Tibi verò ſic proci reſpondent, ut ſcias
" Ipſe tuo animo, ſciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipſam nubere
" Illi, cuicunque pater juſſerit, & placuerit ipſi.
" Si verò amplius vexabit multo tempore alios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas,
" Operáque ſcire inſignia & mentem ſanam,
" Verſutias, quales unquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycenæ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

105. Τρίτες.] Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ ποιητικὸς ἐξ ἀνάγκης, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθεν.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετάρτου ἔτους· ὡς σημαίνεσθαι ἔλεγε, Τάχα δὴ ἴσα πέπαρται, εἴσω τελειωθήσῃ.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποικίλη εἰκονομία εἰς σὲ ἀξᾶς, ἵνα σὺ τῷ τῶν ἄλλων αἱρέσει ἐπίμονος παραδιξώμεθα· δηλοῦσα ἡ ἀλλοία κέρδεα.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τῷ βίαν δὲ μνηστῆρες ἐθέλουσιν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται.] Ἀντὶ δὲ ὕστερος ὑποκρίνου. ὅρα δὲ, ὅπως ὁ Ἀντίνοος ἑαυτὸν τοὺς ἄλλους μνηστῆρας ὑποκρίνει, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ἄρα τῷ πάντων αὐτὸς πιστεῦσαι, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτευ.] Ὅτου, ὡς Πάλλειος· ἀεὶ δὲ τὸ γενόμενος ἀντὶ τοῦ ἐγένου ἐκ τίνος. Ἤδη γάρ μ' ὁ πατήρ τε καὶ ἐγγύθεν εἰσὶν ἰόντες] Εὐρυμάχῳ γέγραφε.

115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον.] Ἡ ἀποπόλησις, τὸ τοῦ, Ἡμισυ δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δὲ λοιπὰ ἀφὶ μίσυ, ἢ ἀναβαπόδοτον τὸ, Εἰ, καθ' ὡς εἴωθε ποιεῖν· ὡς κὲ τὸ, Ἀλλ' εἰ μὲ δώσουσι γέρας. Ἀνήσῃ.] Ἀνιάσῃ, λυπήσῃ.

116. Ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη.] Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης. ἀμφίσημον αὐτὴν βάλλει πρὸς ἐγκωμίοις.

117. Ἐπίστασθαι.] Εἰδέναι.

118. Κέρδεα.] Παιπαλώμενα· οὐχ ὡς ἡμεῖς, τὸ Φιλοχρηματίαν.

119. Ἐϋπλοκαμῖδες.] Εὐπλοκάμους, ὡς εὐκνήμις, πολυώτης.

120. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔσχε δὲ ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη.] Ἠλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκήνη.] Ἴναχος θυγάτηρ ἐκ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ. Εὐπλόκαμος.] Καλὴν σφᾶς ἔσχεν· σφᾶς δὲ κόσμος γυναικῶν.

N O T Æ.

106. Τρίτες) *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. Τρίτες βαρυτόνως, καὶ τρισὶ ὀξυτόνως, διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν, ἴσην ἐπὶ χρόνου, διὸ καὶ Ποιητὴς φησιν, Ὡς τρίτες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν, τρισὶ, ὡς ἀνῦσι, ἴσην ἐπὶ ἀλλοίας, οἷον, τρισὶ τὸ παιδίον· ὅθεν τὸ Ἐξεπὶ ἀλμήτῳ χρὴ δὲ ἀναμνήσκειν, ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης. Conter *Iliad.* Ψ'. v. 266.

114. Ὅτευ) *Ionicè* pro ὅτου. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 491.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. Τρίτες) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* & *Gonvillo-Caienſ.* MSStis.

115. Ἀνήσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρὼ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio ſupplendo.

VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) καὶ Εὐρύφαος, MS. CCC. & MS. GC. *Br. Schol.* & *Pauſanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὅπις ἐμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤδη· ἀταρ μὴν τῶτό γ' ἐνὶ φρεσὶν οὐκ εἰδήσει.
Τόφρα γὰρ ἂν βιότου τε καὶ ἀλλήλοιν ἐδονεῖ,
Ὄφρα κε κείνη τῶτον ἔχῃ νόον, ὅττι οἱ νῦν
Ἐν στήθεσι πηδᾶσι θεοί· μέγα μὴν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε πολὺ πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα πάρες γ' ἴμεν, ὅττι πῃ ἄλλῃ,
Πρό γ' αὐτὴν μνήσασθαι Ἀχαιῶν, ὥ κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὅπως ἐπὶ δῆμον ἀέκητι ἀπῶσαι,
Ἥ μ' ἔπεχ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ἔγ', ἢ τέθνηκε· κακὴν δέ με, πολλὰ δοπτίειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' ὀπίσσω

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Norat; cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerant Dii; magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò aliò,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est.
" Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: darum sanè *esset*, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dimiserо.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ἐν στήθεσι πηδῶσι θεοί.] Θεόσδοτον λέγει τὸν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ ὅπως ὁ υἱὸς ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπόπειραν τοῦ μητέρα· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παροξύνει τὸν Τηλεμάχην. ἔστι δὲ τῶτο καὶ φήμην ἐγκαλλωπιστικήν. ἀλείπτης γὰρ ὅπως ἀπόβῃ τοῖς μνηστῆρσιν.

126. Πολέος.] Πολλῆς.

127. Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα.] Τῶτο ἀντὶ τοῦ καιρὸν τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλῳ τρόπῳ μᾶλλον, ὅμως πάλιν ὁμῶς ἐφιλονείκησε, παναλωθέλαι ἔπαθον. Ὃ καὶ ὁ πλούταιός φησι τὸν Ἀντιόχου λόγον, ὡς οἷά τις καλὸς τὸν μνηστῆρα ἐπεκαλλώπισε φαντασία. Ἴμεν.] Πορευώμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμωσιν.] Γαμηθῶσιν.

130. Ἀπῶσαι.] Πανδήμου, κατὰ συνήθειαν, τὸ ἰσχὺν ποιησάσθω εἰδέναι τοῦτο ὁ Τηλέμαχος. Δῆμον ἀέκητι ἀπῶσαι.] Καὶ ὅπως πρωτικῶς ἅμα μεσικῶς τὸν ἀντῆρησιν ποιεῖται. σοὶ μὲν γὰρ τὸ ἀπαθὲς καὶ τὸ ὑπερίσχειν σωτικόν. παραινέτης δ', ὅπη μάλιστα ἀπερυθριάσῃ ὁ Ἀντίνοος, ἐξὸν τῶτο τῶν ἀντῆρησιν ποιῆσαι. ἔστι γὰρ ἐξόπλισμα τὸ ἴδιον τὸ φύσεως λόγου ἀντικαταστῆσαι. ὅμα δὲ καὶ τῶν ὑπακουῶν ῥήμασίν. ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀπέπεμψον. ὁ δὲ σὺν ἂν φησὶν ἀπώσασθαι καὶ ὁ μὲν μητέρα. ὁ δὲ· Ἥ μ' ἔπεχ', ἣ μ' ἔθρεψε, καὶ ἐπὶ τῶτοις, τὸ εἴσω. Ἀπῶσαι.] Ἀποθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

131. Ἥ μ' ἔπεχ', ἣ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίτασιν δηλοῖ γονεοπάτορος τὸ, ἣ μ' ἔθρεψε, πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκπρᾶσαι τοῖς πένησι τὰ τέκνα. Διὸ καὶ ἀπειρήκασι ἀφ' τὴν ἄνεσιν εἰληφέναι.

132. Ζώει.] Ἀντὶ τοῦ ζῇ. Κακὸν δέ με πολλὰ ὀπτίειν.] Ἐπιτῶται σωτέον· λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἴσως, πολλοῖς ὑπάρχειν μὲ πωμελίαν, ἀπειλήψασθαι τὸν θυγατέρα τοῦ Ἰκαρίου. Κακὸν δέ με πολλὰ ἀποτίειν.] Κατ' ἄνισα τὸ ὑπερβατόν, ἀ τέτων ἐξήγησις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ ὡς ἴσης, εἴ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασιν ἀπτίειν, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τοῦ πατρί. φησὶν οὖν, ὅτι κακόν ἐστι, εἰ οἷόν τε, ἐξοπλίζω τὸν οἶκον τοῦ μητέρος· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τοῦ Ἰκαρίου. ἄμεινον ἢ ὅτι ἀφαιρεῖται. Κακὸν δέ με πολλὰ ἀποτίειν.] Καὶ ἀ τοῦ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ τοῦ ἐπιτιμῶν. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ὁ δαίμων Διός. εἶπε καθ' ὑπερβατόν. αἴκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὸν μητέρα. ἐπεί, εἰ καὶ χρημάτων ἕλεγε, σμικρολόγος ἀνηφαίνετο καὶ πατρός· ἃ γὰρ ἀπηγανάκτει αὐτὸν, ἐπειδὴ, φησὶν, ἐστόρθωσε πατρὶ ἐθλὸν εἰς φρένας. ἄλλως τε καὶ Καλλίστρατος, χαλεπὴν μοῦσιν ἐπιχείρησεν. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, Ἔστι. ὡς ἂν τῶτον ἴσως ποτὲ μῦθον εἴπω. ὡσαύτως γάρ ἐστι καὶ τοῦτο τὸν λόγον.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ τοῦ πατρός. Πείσομαι.] Ὑποπτῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολέος) Πολλῆς, ex iisdem MSS.

127. In fine. Ἴμεν) Πορεύώμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμωσιν) Γαμηθῶσιν, MS. GC.

130. Ἀπῶσαι) Ἀποθῆσαι, ἐκβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώει) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Baotum*, Καὶ μὴ τοῦτο, ὃ ἀνδρὸς αὐτῆς τελωτήσαντος, ἀπολιπεῖν τὸν οἶκον, καὶ κομισαμένην τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

VARIÆ LECTIONES.

123. Βιότου τε τέων) χρ. βιότου τ' ἐσσί, MS. GC.

132. Ζώει) χρ. ζώῃ, MS. GC. & *Er. Schol.*

Δώσῃ.

Δώσ' ἐπεὶ μήτηρ τυγερὰς ἀρήσατ' Ἐρινῦς,
Οἴκῳ ἀπερχομένῳ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσται· ἀς ὄ τοῦτον ἐγὼ πολὺ μῦθον ἐείπω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει πόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δ' ἤ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ ὑψιπετήεντε Ζεὺς
Ὕψοθεν ἐξ ὀρέων ἔρεσσε προϊήλατο πτερύγεσσιν.
Τὼ μὲν ἔπειτ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίον ἀλλήλοισι τανυσσομένω πτερύγεσσιν·

" Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias.
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquidem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; alias curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis *convivia* per *ſingulas* domos.
" Si verò vobis videbitur lautiùs & melius
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera Feri,
" Inulti deinceps intra domum peribitis.
Sic ait Telemachus: huic verò duos aquilas lævè videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Illi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alis:

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρέσαι' Ἐρινῦς.] Τοῦτο ἔλεγον ἐπιφέρειν τῷ δίκῃ οἱ ὕστεροι, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ἀρέσῃ] Καπύξῃ, ἐπιχλίσῃ.

137. Ἐνίψω.] Τὸ μὲν σφοδρότητι καὶ ἀπειλῇ λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιστόμιζε, σιωπᾶν, λοιδορεῖσθαι.

138. Νεμεσίζηται.] Μιμητέον ἡμᾶς.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.] Ἐναλλάσσοντες κατὰ λαμπρότητα.

143. Κείρετε.] Συντόμως εἴρηται. Ἐπιβώσομαι] Ἐπικαλέσομαι, ἐπικαλέσωμαι.

146. Τῷ δ' αἰετώ.] Τὸ τῷ σαφηνείας ἕνεκα ἀντὶ τοῦ Τηλεμάχῳ. Αἰετώ.] Αἰετὼ, δίκαιος. Τῷ δ' αἰετώ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφῖξις, τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαινεῖσθαι Ὀδυσσέα, καὶ δὲ παιδὸς σωμάτι. καὶ ἡ μὲν τῶν ἀρχαίων ἑρμηνεία πλη-

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρέσαι' Ἐρινύς) Τοῦτο ἔλεγον ἐπιφέρειν τῷ δίκῃ οἱ ὕστεροι, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ità emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuſdem Syllabis, ὡς παρὰ Φερεκράτει, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438 lin. 36. Ἔνθα σημείωσαι, καὶ ὅτι τὸ Ἐρινύς ἀρέσῃ, ἤτοι λοιδορήσῃ, ἢ ἄλλως βλάψῃ πως, ἐπιφέρειν ἔλεγον οἱ Παλαιοί, ἀντὶ δὲ καθαιρεθήσῃ, σοφίζονται καὶ χρῆται Φερεκράτης ποτὲ, Ὕστερον ἀρᾷ σε ἐπιφέρῃ τῷ πατρί. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπιφέρουσι) Καθαιροῦσιν. Ἐπιφέρειν δὲ τὸ καθαιρεῖσθαι, οὐ μὴν πιθανολογεῖσθαι.

137. Ἐνίψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιστόμιζε, ex utriſque MSS.

VARIÆ LECTIONES.

144. Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι) *sc.* αἴκε ποθὶ Ζεὺς δῶσι, ut Codd. ferè omnes, ad α'. v. 128. Αἴκε Ζεὺς δώῃσι, *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἴκε ποθὶ &c.

Ἀλλ'

'Αλλ' ὅτε δὴ μέσσῳ ἀγορῷ πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ὀπιδνηθέντε πυκάζετον πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀύλοισι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἴσαν ἀφ' ὅ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄφαρ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃς ἄρ' οἷος ὁμηλικίῃ ἐκέκαστο,
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ οἰκίσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δή νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μᾶλιστα πφαυσκόμενος ταῦτ' εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· ὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσται, ἀλλά πυ ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem pervenissent,
Hìc conversi quatiebant alas densas,
Aspexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Lanianteś verò ungubus maxillas, circumque collum
Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipsorum.
Admirati verò sunt aves, postquam viderunt oculis,
Dispiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interfatus est senex heros Halitherses
Mastoridès; hic enim solus æquales vincebat
In avium judicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè sapiens concionatus est & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero:
" Procis autem potissimum significans ita dico:
" Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulysses
" Diù seorsum à suis amicis aberit, sed alicubi jam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλὰ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπιδνηθέντε.] Ἐπιστραφέντες. Πυκάζετον.] Ἐπύκαζον. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον οἱ τῶν ἰθακησίων, μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καί τινας τῶν ἄλλων· ἢ διότι χαλεπαίνουσι τοῖς μνηστῆρσι, οἵτινες ἀπαθεῖς πτερόεντας.

152. Παύροισι παρειάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προσεκαιπόνουν.

153. Δρυψαμένω] Καθάπερ καράξαντες οἱ λυπούμενοι. Δρυψαμένω δ' ὀύλοισιν.] Ἐπειδὴ οἱ μόνοι μνηστῆρες, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίοις ἦσαν κακά· οἱ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύπτουσι. καὶ Ἰάμβλιχος οἴεται ὁρνίθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦσι, ἐπὶ δηλώσῃ μέλλοντος κακοῦ ὑπὲρ φύσιν μόρου τινός.

154. Δεξιὼ ἴξαν.] Ἀναζητοῦσι, οἱ αὖτοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν αὐτῶν· ὡς ἐπιστραφέντων ἐκεῖσε ἔκηνον· ὁ δὲ ἐδήλου, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ τιμωρήσεται τοὺς μνηστῆρας. αὐτὸς γὰρ ἀρχὰς ἀπολεῖσαι), ἵνα πάλιν τὸ οἰκεῖον τῷ καπαύσῃ τῶν αὐτῶν λείψῃ. ἀφ' ἡμῶν δὲ βασιλικῶς τοῦτο ζῴη.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ τὰς ἀρὰς κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὸ δὲ τοιοῦτον τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὸ χαίρειν, τοῖς δὲ πονηροῖς λύπης ἐπιφορὰν τοῦτο τῶν πλημμελῶν. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπρ.] Καθάπτω.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιοῦτον μὲν κἀνθρῶν. ἢ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτην καὶ ἀλιεύτικὸν ἀρέσκει ὄνομα, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς δηλονότι γεωμέτρου.

158. Ἑκάστῳ.] Ἕκαστον.

162. Πιφαυσκόμενος.] Περιπτῶν, ἀσυλλόγως. Εἶρω.] Ἐρῶ. λέξω.

Ν Ο Τ Æ.

150. Ὅς σφιν) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuensium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in similium Literarum congressu, fieri solet. *Homerus* enim σφὶ & σφίσιν & σφὶ sæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc scriptura occurrit, ut sæpè sæpiùs olim, in MSS. & *Impressis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον) Et hoc ex MSS. iisdem.

151. Ἔνθα) Ἐκεῖ, MS. GC. Ἐπιδνηθέντε) Ἐπιστραφέντες, MS. GC. ἐπιστραφέντες, MS. *Aloys.* Τετραξέσθην) Ἐπύκαζον, MS. utrumque. Πολλὰ) Πυκνὰ, MS. GC. Reliqua jam olim ex *Eustathio*, cujus auctoritate, pro ᾗ, lego δηλοῖ.

153. Δρυψαμένω) Καθάπερ καράξαντες, οἱ λυπούμενοι.

154. Δεξιὼ ἴξαν) Ἀναζητοῦσι, οἱ αὖτοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν) Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν αὐτῶν· ὡς ἐπιστραφέντων ἐκεῖσε ἔκηνον· ὁ δὲ ἐδήλου, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ τιμωρήσεται τοὺς μνηστῆρας. αὐτὸς γὰρ ἀρχὰς ἀπολεῖσαι), ἵνα πάλιν τὸ οἰκεῖον τῷ καπαύσῃ τῶν αὐτῶν λείψῃ. ἀφ' ἡμῶν δὲ βασιλικῶς τοῦτο ζῴη.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ τὰς ἀρὰς κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὸ δὲ τοιοῦτον τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὸ χαίρειν, τοῖς δὲ πονηροῖς λύπης ἐπιφορὰν τοῦτο τῶν πλημμελῶν. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπρ.] Καθάπτω.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιοῦτον μὲν κἀνθρῶν. ἢ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτην καὶ ἀλιεύτικὸν ἀρέσκει ὄνομα, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς δηλονότι γεωμέτρου.

158. Ἑκάστῳ) Ἕκαστον, MS. *Aloysii*.

162. Πιφαυσκόμενος) Hoc *Scholion*, ex MS. GC.

Ν Ο Τ Æ.

& σφίσιν & σφὶ sæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc scriptura occurrit, ut sæpè sæpiùs olim, in MSS. & *Impressis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ries, ex utroque MSto; quæ sequuntur, jam olim Impressa, ut plurimùm ex *Eustathio* sunt sumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὥρμηναν) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπρ) Καθάπτω. Ex utroque MS. *Aloysii* & GC.

VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ) *al.* πτερὰ πυκνὰ, MS. *Gonzillo-Caiet.*

154. Δεξιὼ ἴξαν) *al.* δεξιὰ ἴξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν) *al.* ὅς φιν, vid. in *Textum*.

Ἐσγὺς

Ἐγγὺς ἐὼν, πίσδεσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσῃ
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὸ
Φραζώμεσθ', ὡς κεν κατὰπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊον ἔπλ.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ πεπαρτημένα πάντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φὴν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἔτεσφι δ' αὐτῷ,
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἶκαδ' ἰὼν, μήπως τι κακὸν πάθωσιν ὀπίσσω·

" Prope cùm sit, filii ipsis eadem & fatum clanculùm-moliuntur
" Omnibus, plurimis etiam aliis malè erit.
" Qui habitamus Ithacam claram; sed longe antea
" Consideremus, quomodo finem-faciamus, quietem ipsi
" Quiescant: etenim ipsis illatum hoc citius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus.
" Etenim illi affirmo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses:
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amissisque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum; hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum:

ΣΧΟΛΙΑ.

165. Φυτεύσῃ.] Καταπαύσῃ· ἴσθι οἱ ὕστερον ὑποφύσεσι, τὸ δηλήσεται.

166. Πολέσιν.] Ποσοῖς. Κακὸν ἔσται.] Ἥγουν ζημία.

167. Οἳ νεμόμεθα.] Συνάψαι δὲ ἑαυτὸν τοῖς κακωθεῖσιν μάλιστα ἀφ' τὸ φιλάλληλος. Νεμόμεθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐσεβούσαν, ἢ εὔδηλον νῦν φανερὰν, καθὸ νῆσός ἐστι. Πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι σπηλαιώδεις εἰσὶν ἀειρεῖς εὐδιλόπωρ ἔχουσι τὰ ὄρια. ἢ τὴν εὐ σαφῆ δύσιν ἢ δηλην καμόντες. Δηλη γὰρ, ἡ δύσις, παρὰ τὸ εὐσαφία.

169. Ἄφαρ.] Συναπλῶς, εὐθέως· λαὶ δ' ἄπιν, ἄψω, ἆφα, ἄφαρ· ψιλοῦται ὑ Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύσομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνιστᾷ ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, πάντα λέγει. Φημί.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελευτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμην.] Συναπτέον ὧδε, τὸ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, δύσας] δέ τις νῦν ἐπὶ δ μυθεόμενα τίθεται, τὰς ἄνω κύπελλα λαβίδας, ἐ ἀφ' ἑτέρας ὀρχῆς ἀναχωρήσεται, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ὑποτάξωμεν μὲ τὸ Ἀργεῖοι, ἐ Ὀδυσσεύς. ἡ ὑ λάβδισις, Φὴν κακά.

174. Φὴν κακὰ πολλὰ παθόντα.] Μέχρι δ. Τάδε δὲ νῦν πάντα τελεῖται, συνάψις πάσης τ Ὀδυσσείας. Φὴν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

NOTÆ.

178. Ἐπιβώσομαι) Ionicè, pro ἐπιβήσομαι, ut ἐπίβωτες, pro ἐπιβάντες, *Anacreon* v. 1104. & νεκυομίω, pro νεκυομάντω, *id.* v. 1259. Ità νεκρομαντῶ *Theocrito*, βεβωμένω & ἀνίβωσι, *Herodoto*; ut & βωβήσιος, pro βοηθήσιος. Vid. *Eustath.* fol. 1888. lin. 13. fol. 1418. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύσῃ) Καταπαύσῃ: Ità MS. *Aloysii* rectè, καταπαύσῃ, MS. GC. non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ὑποφύσεσι, & δηλιήσεται, substituo, ὑποφύσεσι & δηλιήσεται, ex *Eustathio*, fol. 1440. lin. 2. Ὅθεν οἱ ὕστερον λαβίδας ἀρχὰν ὑποφύσεσι φασὶ, τὸ δηλιήσεται. Et ità Vett. Codd. Impressi apertè legunt.

167. Νεμόμεθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloysii* solo.

170. ad 175. 182. ad 186. Omnia; quæ addita sunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impressa*, ex alterutro, vel utroque, MSto sunt desumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloysii*, excepto, quòd ibi μαντεύω, quam Vocem *Lexica* vix agnoscunt. *Ibid.* Τελευτηθῆναι, &c. ex solo MSto, GC. ut & 174. in fine, φὴν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πρὸς &c. ex MS. GC. 182, Φεύγοντι &c. ad μαθήσει, *inclusivè*, ex utroque; & ità de aliis.

VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Τοῦτο

Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ'· ὡς ἦ σὺ καὶ ἔφθιο σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν πάντα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνίεις,
Σεῦ οἴκῳ δῶρον πολυδέγμενος, αἴκε πέρησιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε κ' τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀχνύσῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' οὐ πάμπαν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,

" In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia aptæ; porrò Ulysses
" Periit longè: utinam etiam tu periisse cum illo
" Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
" Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *neque* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ò senex, mulctam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παρχίνονται. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς ἦ σὺ καὶ ἔφθιο.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ σωκρατικὸν ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου. ἃ οὖν ἀντὶ ὧν, φησὶ, καὶ λίαν ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καὶ ἔφθιο.] Καὶ ἔφθαρσο.

185. Ὧδ' ἀνίεις.] Ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ὡς τιθέασι. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τὰς κύνας τοῦ εἰσμοῦ ἀνίεις, ἀφίεσθαι καὶ ἀγρεύειν. θαυμαστέον· ἐπὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἀναπήδησις. λέγει μισθωτὸν ὁρᾶς τὸν κυνηγὸν, τὸν ἐφιέντα ἁμαύρως τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δ' Ἐλλάνικος παρὰ τὴν αἰτίαν, ἐκδιηγούμενος τὸ λυπεῖσθαι. εἰ γὰρ τοῦτο, ἔχρην γράφειν, ἀνιᾷς. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἄλλως, Ἀνιείς.] Ἀναπεμπόμενος ἢ ὃ μισθοφορᾷ τὸ λέξεως εἰλικρίνειαν ἀπὸ τοῦ κυνηγῶν τὰς ἡμάντας ἀφιέντων.

186. Ποτιδέγμενος.] Προσδεχόμενος, Πόρρωθεν.] Παρόντα.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παραλογιζόμενος. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρότερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιότερον. ἄφελε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅπου δὲ ἀμορφότερον, δικαιότερον, ἀκοσμότερον, λιπὼν δ' ἄκρον, ἀσχημότερον, ἀναγκαιότερον, ἀλγεινότερον, ἐπιπονώτερον, ἀφρονέστερον. καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ Σίλλικοι, ἔγραφε φιλοκερδεστάτοις, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν.] Θωὴ, ἡ ἐπιζημία παρὰ ζημία· ὅτι ἄξιος, ὁ μὴ ζωὴν πάσχων. Ἄλλως, θωὴν] Ζημίαν. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλοῦμεν.

193. Τίνων.] Ἀποτίνων, λυπούμενος. Ἀχνύσῃς.] Δυσχεράνῃς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι, ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρότερον) Λυπηρότερον &c. Ut sciamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 10. &c. Post φιλοκερδεστάτοις, ad locum, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum dilucidandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοκερδεστάτοις, *Iliad.* α'. v. 122. Plurima hujusce modi nos videsimus, ex *Eustathii* Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν) A voce, Ἄλλως, ad ἐπιβαλοῦμεν, ex utroque MSto.

193. Τίνων) Et hoc ex utroque MSto, excepto, quòd MS. GC. ἀπολλύς legat, MS. *Aloysii* ἀπολλύς, melius. Quæ inibi sequuntur, ἢ ἀπὸ τοῦ, τίνος, τίνων, quæ Sensui & Metro repugnant, ut indigna rejeci. Ἀχνύσῃς) Δυσχεράνῃς. ità recte *Aloysii* MS. Utramque per εις profert MS. GC. minùs bene.

194. Ὑποθήσομαι) Συμβουλεύσομαι, ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείς) ℞. ἀνιᾷς. Vid. *Brevia Scholia*.

191. Δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε) ℞. δυνήσεαι εἵνεκα τοῦδε, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεαι) ℞. δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἰὼ ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπυέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παῖδὶ ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ἐΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνησῖός ἀργαλέης· ἐπεὶ ὔπνα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομεν, ἰὼ σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκρήεντα, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ὐδέποτ' ἴσα
Ἔσσεται, ὄφρα κεν ἧμιν ἀμαλδύνησιν Ἀχαιοὺς
Οἱ γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιδέγμονες ἤματα πάντα,
Εἵνεκα δ' ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδέ μεθ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἃς ἔπρεπε κουρίδιον ἔμμεν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῖνες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν οὐκ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·

" Matrem ſuam ad patris *domum* ju-
beat redire:
" Illi verò nuptias faciens, & compo-
nent dotem
" Inſignem, quam convenit charam fi-
lium ſequi.
" Non enim antea quieturos puto filios
Achæorum
" A conjugii ambitu: quoniam nemi-
nem timemus, utut *ſit*,
" Ne quidem *ipſum* Telemachum, ta-
metſi multiloquus ſit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu,
ſenex,
" Loqueris irritum; odio autem eris
adhuc magis;
" Bona verò rurſus malè abſumentur,
neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ità differit A-
chæos
" Suis nuptiis; nos verò rurſus, expe-
ctantes[que] diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus,
neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere eſt uni-
cuique.
Hunc rurſum Telemachus prudens con-
tra loquutus eſt.
" Eurymache, & alii, quotquot proci
generoſi,
" Iſta quidem non vos ampliùs precor,
neque dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧι.] Τὴν ἑαυτῆ. Ἀνωγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν.] Εἰκὸς εἰς πατρὸς, μετὰ δὲ εἰς τὸ πλουσιώτερον· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἑτοιμάζουσιν ἕδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ παιδὶ τῇ παρὰ τοῦ γαμοῦντος. Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι.] Τὸ χῆμα ἀόριστον. ἄπυμεν. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἔεδνα.] Τὰ παρὰ δὲ νυμφίου· μείλια δὲ παρὰ δὲ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνησῖος ἀργαλέης.] Τῆς μοίχεα νῦν ἀκαπρᾶσαι. Μνησῖος.] Μνηστείας.

200. Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον.] Θερσύπερα παῦται τοῦ Ἀντιόη. Πολύμυθον.] Ἀκρατόμυθον· σκώπτει εἰς ἀσότημα· ὁ δὲ Ἀντίνοος εἰς πανοῦργα λόγα ἴσκωψιν ἀσυνετῶν ὄν. ἐπὶ ὔπνα δείδιμεν ἔμπης, ἤτοι Τηλέμαχον, ἤτε τὴν μνηστείαν, ὑπὲρ ἐπήλυδος, ἤτε ἄλλον τινά· καὶ πι ὁ λόγος ἀπηγτέ· καὶ εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.

201. Ἐμπαζόμεθα.] Ἐπιτρεφόμεθα, φροντίζομεν.

202. Μυθέαι.] Εἰσηγῇ, λέγεις. Ἀπεχθάνεαι.] Εἰς μῖσος ἄγεις.

203. Κακῶς βεβρώσεται.] Ὁμαλοῖ τὴν βίαν. Οὐδέ ποτ' ἴσα.] Ἤγουν, καὶ ἐλαττωθήσονται τῆς ἐξ ἀρχῆς, ἐλάττονα ἴσα ἔσται.

204. Διαλέγοντος.] Διατείβειν, τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, καὶ τελεσιουργεῖν. Ἄλλως, Διατρίβοντος.] Παρέλκοντος, ἀπατῶντα χρονίζοντα.

205. Πολυδέγμονες κ.λ.] Περιμένομεν.

207. Ὀπυιέμεναι.] Γαμεῖν.

209. Ἀγαυοὶ.] Νῦν ἀντὶ δὲ εὐφυεῖς, λαμπροί.

210. Ταῦτα μέν.] Λείπει ἃ εἰς ἀντὶ δὲ εἰς τοῦτο.

ΝΟΤΑ.

202. Μύθεαι) Regulariter eſſet *μυθῇαι* vel *μυθῇ*, ut ε'. v. 180. à *μυθέεαι*, quandò etiam *Media* corripi poſſit, ut in *ἴκεο*; at *Euſtathius μυθέαι* legit, ut ad *Var. Lect.* Poteſt etiam *μύθεαι* legi, à *μύθομαι*, pro *μυθέομαι*, undè *μυθέσκετο*. *Iliad.* σ'. v. 289. Idem dicendum de *Πωλέαι*, δ'. v. 811. quæ *παροξυνεῖν*) in MSS. & ab *Euſtathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧι) *Τὴν ἑαυτῆ. Ἀνωγέτω) Κελευέτω*, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè Secundo *Odyſſeæ* libro, vel addita, vel inſerta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. ſunt deſumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; niſi quid contrà expreſſè dixerim. Idque mel fide Orbi Literato præſto; nè in infinitum res eadem repetenda nauſeam creet.

202. *Μυθέαι*) *Εἰσηγῇ. Aloyſii* MS. *εἰ ἐγεῖ*. MS. GC. *εἰσηγεῖ*. ex utriſque *εἰσηγῇ*, emendo. vel *εἰσηγεῖ*, *Aticum*.

VARIÆ LECTIONES.

202. *Μύθεαι*) *γρ. μυθέαι*, *Euſtath.* fol. 1441. lin. 35. *Μυθῆαι*, & *μυθῆαι*. Vid. Not. in *Textum*.

222. *Χίου*) *γρ. Χάου* & *Χιόν*, MS. GC.

Ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα ἀφραπρόσωπα κέλευθα.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δηὖ οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ' ἂν, πεινόμενός περ, ἔπι τλαίην ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε πευθεῖτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοσφισσάς δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κὰδ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Μήτις ἔπι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὔπις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆας ἀγήνορας ὔπ μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed age mihi date navem celerem, & viginti socios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam *maris*.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque amplius superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alteri* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cùm proficisceretur, commisit totam familiam,
Obedirèque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam amplius benignus, mansuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper intestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater mansuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

ΣΧΟΛΙΑ.

212. Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα.] Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους. ἢ τῶν ὑπόπτων λαστευόμενος, αὐτοῖς παρὸ τὴν μνηστήρων τε καὶ αὐτῶν πολίτας ἐπιβὰς ἴσχυε; Ἑταίρους.] Νῦν ἐρέτας.

213. Διαπρήσσωσι.] Διαπρᾶξαι. Κέλευθον.] Τὸν πλοῦν ἁλιάστους ἀλός.

219. Τρυχόμενος.] Καθαπτόμενος. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομείνω.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμέμπτου.

226. Ἐπίσχησιν.] Ἐξουσίαν ἐνοχλεῖσθαι, ἰδίᾳ.

227. Ἐμπέδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρᾷς τὰς μνηστῆρας ἀπερυθριάκοτας, ἃ σοὶς αὐτοὺς ἀπεστήκασιν, ἀλλὰ σοὶς τὰ χρυσᾶ. κόλις τι δικαιολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καθαφερικὴ ἦ. καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρέπει σχήματι.

230. Πρόφρων.] Περιμήνης. Ἀγανός.] Πρᾶος, σεμνός.

231. Αἴσιμα.] Πρόσηνῆ, σεμνά.

232. Αἴσυλα ῥέζοι.] Ἄδικα πᾶσι, οἱονεὶ, κἀκάσυλα, ἢ καθόλου σκυληρά. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀσεβῆ ἄδικα.

233. Ὀδυσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται ἢ Ὀδυσσέως, ὡς οὐ θεὸν μόνον τοῦ κλέους ἀλλὰ καὶ γνώμης ἔχοντος καὶ φρενῶν.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

VARIÆ LECTIONES.

228. Ὅς σφιν) κ. ὅς φιν, ut v. 160.

Ἔρδεσθαι

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορράφισι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδυσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὔκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀπαρ ὅτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Παύεσθ μηδ' ἄρεσθε κατηφόνε, πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλείοσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξιλάσσαι μεγάθυμος μνωομένη σὺν θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ χαίροντε γυνὴ, μάλα περ κατέουσα,
Ἐλθοῦσ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μὴ σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τῷ δ' ὀτρυνέτω Μέντωρ ὀδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶμαι, κῆθι καθήμενος, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta mala consilia mentis:
" Sua enim obiectantes capita consumunt violenter
" Domum Ulyllis, quem non amplius putant rediturum esse.
" Nunc autem reliquo populo succenseo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto redarguentes verbis,
" Pauciores proces compescitis, cùm sitis plures.
Hunc Eurynomides Leocritus contra alloquebatur.
" Mentor convitiator, ingenio stolidè, ut loquutus es,
" Nos adhortans desistere? Difficile autem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de convivio.
" Etiamsi Ulysses Ithacensis ipse adveniens
" Convivantes per domum suam procos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in animo,
" Non sanè illo lætata fuerit uxor, quantumvis va de cupiens,
" Veniente; sed ibi sævam mortem inveneric,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non ex officio loquutus es.
" Sed agè, populi, quidem dispergamini ad opera unusquisque:
" Huic autem disponat Mentor viam & Halitherses,
" Qui illi à principio paterni sunt amici.
" Sed, puto, & diù sedens, nuncios

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορράφισι.] Κακοσκοπήσεως, κακοβουλίας, κακομηχανίας.

237. Παρθέμενοι κεφαλάς.] Προτιθέμενοι ὡς ἐπιξενίαν, ὅγκον ἐπιτιθέντα. ὅτι κρᾶσις. Παρθέμενοι.] Ἐπίσχεσιν θέμενοι. αὐτὶ δὲ, ὡς μὴ ἐπικειμένους τοὺς ἑαυτῶν κεφαλὰς· ἀλλὰ παρεμβεβλημένους αὐτοὺς, ὅπερ ἐστὶν, αὐτὶ δὲ παρεμβαλλοντες.

240. Ἧσθ' ἄνεῳ.] Καθῆσθε ἄφωνοι. ἄναυδοι. Οὔτε καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν.] Αἰσχύνῃ τὴν Ἰθακησίους, ἢ μηδὲ λόγῳ ἅπτεσθαι τῶν βιαίων μνηστήρων· τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον. Καθαπτόμενοι.] Νῦν αὐτὶ δὲ ἐπιπλήσσοντες.

241. Παύεσθ.] Ὀλίγοι. Κατηφόνες.] Κατίσχυτε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

242. Λειώκριτος.] Οὗτος ἱκέτης δὲ λαῶν. ὁ Ποιητὴς τὸ μὲ Ἀντίνοον, ἁπλούστερον ἐκείνου δημοχαρῆ καὶ ἀφελέστερον· τὸ δὲ Εὐρύμαχον ἐμβελέστερον καὶ ἀδεέστερον. σεσωφρονισμένον δὲ λαοῦ μνηστῆρα βουκόλον μὲ πλούτῳ, θρασύτερον δὲ, ὡς ἂν μόνον τὸν Ὀδυσσέα ἐξιστιλίσῃ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγρεῖον ταχὺ λύσῃ. ἅτε πεπιστωμένον τῷ ἀγρεῖ θήρας μὴ οἰκάδισαι, ἀθημίστου δὲ ἀνδρὸς ὕβρεις ἔλυσε.

243. Ἀταρτηρέ.] Ἀπηνῆ. βλαβερὲ, ὑβριστὰ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ.] Ἠλίθια καὶ οὐσίατε τὰς φρένας, μαίνεις.

245. Περὶ δαιτί.] Οἱ γὰρ τὸ δαιτὶ οὐσίατε ἀνυπόστατοι εἶναι τῷ πλήθει, ἢ οἷοι κρατηγῆσαι αὐτῶν. λέγει δὲ, ὅτι δύσκολόν τοῖς Ἰθακησίους, καὶ πλείονας ὄντας ἀντικαθεστῶσιν δαινυμένοις τοῖς μνηστῆρσι· ὅπερ ἐστὶ κόσμιον τὸ ἀδιωώτως.

248. Μνωομένη.] Προθυμουμένη.

249. Οὔ κεν οἱ κεχαρόντε γυνή.] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα παρέσεσθαι. Κεχαρόντε.] Χαρεῖσα, ἡδέως. Κατέουσα.] Χρήζουσα.

250. Ἐπίσποι.] Καταλάβοι.

253. Τῷ δ' ὀτρυνέτω.] Τοῦτο οὐκ ἄξιον εἶναι. Ὀτρυνέτω.] Παρακινείτω.

255. Δηθὰ.] Πολλά.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Παρθέμενοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. sumpta. Vid. *Eustath.* fol. 1443. lin. 15. & *Hesych.* v. Παρθέμενοι. Item v. Ἐπίξενον.

VARIÆ LECTIONES.

239. Οὔ κεν) κ. οὐκ ἂν &c.

Πθύσε͡ι εἰν Ἰθάκῃ, τελέσ͡ι δ' ἐδὲν ὕστι τοῦτο.
Ὣς ἄρ' ἐφάνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κὰ τοὺς δόμας' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δόμους ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὃς χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐσ νῆ' ἐκέλευσας ἐπ' ἠερόεντα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δίου ὀιχομένοιο,
Ἔρχεθαι· τὰ δὴ πάντα ἀφαλείβουσιν Ἀχαιοὶ,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερφιάλοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἠδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἠδ' ἀταμήμων·
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνέσσυται μένος ἠΰ,

" Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Illi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum pontum
" Reditum interrogaturum patris diù absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas,
Mentori similis facie, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.] Ὡς δὴ δισμῶ πιὸς Αἰψηρή.] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθὼν· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Αἰψηρὴν.] Ταχεῖαν.

258. Ἑὰ.] Τὰ ἰδία.

260. Ἀπάνευθεν.] Πόῤῥω. Θινὶ.] Τῇ αἰγιαλῷ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ μὲ Τηλέμαχος ἁπλῶς φησὶν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ, τίς ἦν φησὶν ὁ φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, εὔχετ' Ἀθήνῃ, φησί.

263. Ἠερόεντα πόντον.] Μέλανα, δῆλα αἴρων. ἢ βαθὺν, ἢ ἀνακεκλιμένον, ἢ μέγαν, ἢ ἀφ' τὸ μόνον αἴρειν ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπὶ τὸ αἴρειν καθορᾶν ἐστι τὸ ὕδατι· ἢ ὅτι αἴρει ὁμοίως ἡ θάλασσα τὴν χροιάν.

265. Διαφθείβουσι.] Ἐκλύουσι, διαπιπράσκουσι, χρυσίζουσι, ἐμπορεύονται, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀφαρτέων μητρὸς γάμου.

266. Ὑπερφιάλοντες.] Ὑπερφαίνοντες, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγόθεν.

270. Τηλέμαχ'.] Πρὸς παῖδα οὐ μεγάλα. τὸ ἠδ' ὄπιθεν, ἀντιπεπλεκται, ὡς ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίαν ἐμφρόνως ἀφαπθεμένε. ἃ ὃν ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἠδὲ ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ἐκ τῆς παιρικῆς ἀρετῆς ἔχεις τὸ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακὸς.] Δηλὸς. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γενήσῃ.

271. Ἐνέσσυται.] Ἔοικεν ἡρπαχὼς τὸ ἀρχικὸς ἀπειρημένης δ' εἶναι διωδέκατος. Ἐνέσσυται.] Ἐνεστι, πέφυκεν. Ἠΰ.] Ἀγαθόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπάνευθε ἰὼν) Πόῤῥω. Θινὶ) Αἰγιαλῷ. Hæc ex MSto GC. Cùm verò Θινὶ scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in Θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm Θινὶ sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certè debuit, Θινὶ saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠερόεντα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διαφθείβουσι) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* ἀφαρτέω sonet κωλύω, Addo ego, ἐμπολίζω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀφαρτέων μητρὸς γάμου, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διαφθείβουσι) Παρ' Ὁμήρῳ ἢ, ἀφαιρέσθαι, ἐμπολίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus assuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλλα, ἁλὶ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias inibi καλὰ, malè, pro καὶ. v. 279. Περιάλλοιτο) Ex *Aloysii* MSto καβαλίλοιτο, ex MSto *GC*, ὑσιέρου supplevi, licet ibi male ὑσιέρου. v. 281. Τῷ) Διό. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς in MS. *GC.* non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtinebat μητρὸς γάμου, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διαφθείβουσι) Παρ' Ὁμήρῳ ἢ, ἀφαιρέσθαι, ἐμπολίζειν.

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπάνευθε ἰὼν) γρ. ἀπάνευθε κιὼν *H. Steph. ibid.* Θῖνα) γρ. Θινὶ, MS. GC. & *Eustathii* Text.

262. Ὁ) γρ. ὃς, *H. Steph.*

Οἷος ἐκεῖν@· ἔμμεν πελέσαι ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀπίλεσσε·
Εἰ δ' ὁ χείνθ γ' ἐσσὶ γόν@· ἠ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα πελθυτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες χαχίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν χαχὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάμπαν γε μῆτις Ὀδυσῆος ἀπολέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα πελθυτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ τοι μητιόωντε μολὼν ἔα βυλάς τε νόον τὲ
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, ἠ κῆρα μέλαιναν,
Ὅς δή σφιν ἤδη ἔνθ' ἐπ' ἦματι πάντας ὀλέσσῃ.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ὃν σὺ μνώεαι·
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρ@· ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, ἠ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν προὶς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum:
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sanè præterea sperarem te perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris: neque stolidus,
" Neque te penitùs intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est te perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi sunt,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ mors illis jam imminet, una in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis conversare,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

273. Οὔτοι ἔτι ἁλίη.] Ἀλίη καὶ ἀπίλητος ἐκ ἄπιστον λέγεται· ἔστιν μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς ἀφ' ἧς ἀλᾶται, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἁλὸς πλεομένη· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἁλίη ἔσται, τυτέστι ματαία καὶ κενὴ οὐδ' ἀπίλητος. Εἰ γὰρ παιζάζεις, ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ οὐ μάτην ὀδύσσῃ· ἀλλὰ μᾶλλον παιζάζεις, ὡς ἡ διήγησις σοῦ ἔδειξεν· ἔστι ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τῷ χωλὸν ἐπιβάλλει καὶ γυναικὸν σημαίνεσθαι, ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἡσίσης παιδὸς φιλοσοφεῖν καὶ Ὀδυσσέως ἴχνεσιν.

274. Γόν@·.] Γίνεται, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Εἰς τέλος ἄξεις.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μνηστήρων. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρους, ἐλαττόνας. Ἀρείους.] Κρείττους, βελτίους. Πατρὸς ἀρείους.] Οἷοι ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ Ἀμφιτρύων, Ἀχιλλεὺς, Ἕκτωρ.

279. Μῆτις.] Βουλὴ, γνώμη. Περιλέλοιπεν,] Καταλέλοιπεν, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τῷ.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων. Νοήμονες.] Συνετοὶ, προνοητικοί. Οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι.] Δογματίζει Ὅμηρ@·, ὅτι ὁ ἄδικ@· οὐ συνετός ἐστι.

283. Οὐδέ τι ἴσασι.] Διαπορεῖ τὸ τοῦμπαλιν.

284. Ὅς δή σφιν ἤδη.] Ἀναφώνησις ἐπὶ μνηστήρων πάνυ χαρᾶς. Ἔπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσῃ.] Ἀπολέσῃ, ἀπολεσθῆναι.

286. Ἑταῖρ@·.] Συνεργὸς, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἑτοιμάσω ἐπιμελῶς.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

N O T Æ.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, ἠ κῆρα μέλαιναν. Ὅς καί σφιν ἤδη ἔνθ' ἐπ) Nota *Trajectionem*, ὃς refertur ad remotius θάνατον, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressis*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumpta; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὅς δή σφιν ἤδη) Ἀναφώνησις &c. Περιαναφώνησις legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὁ πολυ-

Ὅπλοισόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγλαϊσιν ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντήρας συλλέξομαι· εἰσὶ γὰρ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μέν τοι ἐγὼν ὀπόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὧκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς Φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διὸς· οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνε, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δόμον, φίλον πενθήμενος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἔπειτα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιέμενους, σάλους θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda linguis,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis; ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam dea audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὅπλισόν τ' ἤϊα.] Ἐπίμεσον τὸ ἐφόδιόν. οἱ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἤϊα χυδαίως αἱ ἁπαξαπλαῖ κλίσεις, καὶ εἰσυπαίθους τὸ σωματικόν, ἧκα· ὡς Φερεκράτης. Τὴν μητέρ' ἧκα κἀχόρευσα σπαργάνοις. Ὅμηρος δὲ τὸ ἁπλῶς βραχέως. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ εἰς ναῦν ἐπισπάσασθαι. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἐκ τοῦ παρασκευάζω· ἤρμοσεν γὰρ τὸ πλοῖον τῷ πλησμονῇ. Ἄλφιτα, Ὅπλισον.] Παρασκεύασον. Ἤϊα.] Νῦν παῖς εἰς τὸ ἴσον ἐφόδια· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄχυρα, οἷον ἡμῶνα τινάξω· ἐκ τοῦ ἀλωή, ἀλωεύς. Ἐν δὲ καὶ ἤϊα Καρύκῳ· ἐκ τοῦ Ἐπορεύομαι, Ἤϊα, πολλαὶ ἡδυεπείαι γενέσθωσαν. Ἄρσον.] Ἄρμοσον· κατὰ τὸ ἁρμόσασα.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραίοσι ἤτοι ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὅ ἐστιν ἀμφωτοί, ἀνωτοί· ὡς ἀμφιδέλ@, ὁ

ΝΟ

289. Ὅπλισόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγλαϊσιν ἄρσον ἅπαντα) In *Tertio* loco *Anapæstus*, ut sæpè in *Primo*, *Iliad.* ε'. v. 5. Βοείης καὶ Ζίφους@. *Odyss.* ξ'. v. 181. Ἴδμεναι ἢ σίας, & ι'. 283. Νῦν μοί μοι κατέπαξε. Fit etiam in Secundo loco, ut *Odyss.* σ'. v. 83. Αἴθας λαπτόμενον. Et *Horatius* in *Primo* loco, *Vehemens & liquidus, puroque similimus Amni*, & in *Quinto* admittit, *Epist.* l. 2. §. 2. v. 67. *Milesne in Sylvis Catulus. Nunc adhibe puro Mentem animo.* Ratio est,

NOTÆ IN SCHOLIA.

289. Ὅπλισόν τ' ἤϊα) Prior pars hujus *Scholii* ex *Eustathio*. Ab ἄλλως & deinceps, ex MSS. excepto, quod illum *Homeri* locum, quem MSS. *Medium* ponebant, ego *Ultimum* pono, quia in aliis duobus locis, ἤϊα *Nomen* erat, in hoc, *Verbum*.

290 Ἄλλως &c. ex utroque MSto, in quibus sequitur, Ἀλφίζα) Ἀλευρα. Μυελὸν ἀνδρῶν) Μυελοπαῖονα τὰς ἀνδρας. Quæ tamen non addo, cùm *Impressa* sat scitè se habeant.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ὅπλισον) γρ. ὅπλισον, *Lovanien.* Edit.

295. Ἐφοπλίσαντες) γρ. ἐφοπλίσαντες, *Lovan.* et prius.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς περιοῦσι βυλλίοις. In MSS. Ἐν βυλλίοις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, viz. v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν περιοῦσι. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκλοῖτας) Ex *Aloysio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφίαλοι νῆσοι, αἱ περίκλυστοι θαλάσσαις παντοίαις.

295. Ἐφοπλίσαντες.] Παρασκευάσαντες. Ἐνήσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρίμιμνεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένον.] Λελυπημένον.

300. Αἶγας ἀνιεμένους.] Ἐκφερομένους ἀπὸ τῶν μητέρων. Ἀνιεμένους.] Ἐκδέροντας, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν

ΤÆ.

quod *Anapæstus*, *Dactylus* & *Spondæus* sint Pedes πτοητικοὶ & ἐπιδόντες. Quod ad hunc locum spectat, potest etiam *Media* Syllaba ἤϊα *produci*; ut infrà, v. 410. Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα. Et *Iliad.* ε'. v. 103. Θοῶν, παρδαλίαν τε, λύκων τ' ἤϊα πῖλον. Licet eadem aliàs Syllaba *Brevis* sit, ut *Odyss.* μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆας ἰκόμεθ' ἤϊα πάντες.

296. Ὣς Φάτ' Ἀθηναίη) Ut mali exempli perniciem melius attendamus, sciendum, Ab uno fonte

SCHOLIA.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς περιοῦσι βυλλίοις. In MSS. Ἐν βυλλίοις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, viz. v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν περιοῦσι. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκλοῖτας) Ex *Aloysio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ) Hoc *Scholion* ex duobus MSS. hoc est ex utroque, quæ mirè concordare solent.

295. 297. 298. Ex utroque simul MSto.

300. Αἶγας ἀνιεμένους) Totum hoc *Scholion* ex

VARIÆ LECTIONES.

298. Ἐπ' δ' ἴμεναι) γρ. ἐπ' δ' ἴέναι, *H. Steph.*

300. Αἰλῇ) γρ. αἰγῇ, vid. *Iliad.* ι'. v. 206. *Odyss.* ξ'. v. 305.

Ἀπὶ-

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κὶς Τηλεμάχοιο·
Ἓν τ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μθίος ἄρχελε, μήτι τοὶ ἄλλο
Ἐν φρεσὶ κακὸν μελέτω ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
Ἀλλὰ μάλ' ἐδτιέμθω χ' πιέμθω, ὡς τὸ πάρος πέρ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα πιθησόμενον Ἀχαιοὶ,
Νῆα χ' ἐξαίτυς ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυῦ πατρὸς ἀκυλοῦ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὔτως ἐτὸν ὐφρονέοντα μετ' ὑμῖν
Δαίνυδαί τ' ἀέκοντα, χ' εὐφραίνεδαι ἔκιλον.
Ἦ ὐχ ἅλις, ὡς τοπάροιθεν ἐκείρελε πολλὰ χ' ἐδθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, χ' ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυθάνομαι, χ' δή μοι ἀέξε) ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam veniebat Telemacho,
Illumque manu apprehensum affatus est & nomine compellavit,
" Telemache magnifique, animo indomite, ne tibi aliud
" In præcordiis malum sit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregiè comede, & bibe, ut antè:
" Ista enim omnipò omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti patris tamam.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis superbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non satis est, quòd antea quidem absumpsistis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior sum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & sanè mihi intùs augescit animus,

ΣΧΟΛΙΑ.

βαίνοντες· ἐκ τ' κάτω ἦδ' πὶ ἄκρα ἵστηκ οἱ τοῦτο. Σιάλας.] Σιτώδεις χοίρους. Εὐώνας.] Ἐντεῦθεν τὸ σαθεύς, ἵνθα χ' γαλεωτής. Ἔστ δ' τὸ μ ἐόντ' ὀρχατόν. ἅπαν ἐπιτοιχίζοντες δ' μανδᾶν ὕδατι ζέοντι. ὅθεν ἔνερα, ἐρχατίδιον, ἐκ δ' χοῖρος ἐώστηκ. ἢ κβὶ Παυσανίαν, τὸ ἐκ γαλῶν καυθέντων ἴδιόμα, τὰς ἀνθρώπους λέπουσαν. ἤτοι ὁ ἐξεπεκαυμένος τάχος. Ἄλλως, Ἀπιμήνης.] Ἀναστέροντας ἐκ τ' κάτω μοιρῶν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἕλκοντας ἐ ἐκλίροντας, κάτωθεν ἀρξαμένους, ἢ ἀφ' πυρὸς ἱερευμένους. Σιάλης.] Λιπαρὲς χ' εὐτραφεῖς χοίρους. Εὐώνας.] Περικαίοντας χ' φλογίζοντας.

301. Ἀντίνο' δ' ἰθὺς γελάσας.] Ἱλαρώτερον τῦν πιεῖ τ' Ἀντίνοον, ἢ καθ' τὸ ἀγχέφ. Ἰθύς.] Ἐπ' ἰνθείας, ἀντικρυς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο ἐν φρεσὶ.] Ταῦτα ῥητῶς αἰνιττόμενος τὴν μητρυιὰν τὴν Ἀντίνοου, ἢ καθ' τὸ ἀγχέφ. Ἰθύς.] Ἐπ' ἰνθείας, ἀντικρυς.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδτιέμθω.] Ἀντὶ τ ἐσθιέτω. πιέμθω, ὡς τὸ πάρος πέρ. Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα πιθησόμενον Ἀχαιοὶ,] Ἐπικερτομεῖ τὴν μοίραν, ὡς μίχρι μ ἄρτι ἀποτελουμένην, νῦν δ ἐξαίφνης ἐν τ χολάζειν ἀρχὴ, πεφασμένην μεταβάλλειν.

306. Ταῦτα δέ τοι.] Λόγ ειρωνικὸς ἀντιλαβοῦ εἰς φόβον· ἅπαν γ ἀληθῶς ἀκίβα. Τελεῖται.] Τελεισθήσεται, πληρώσεται.

307. Ἵκηαι.] Καταλάβοις.

311. Ἔκιλον.] Ἡσυχον.

312. Πολλὰ ἐ ἐδθλά.] Περὶ ἐ παιδὸς ἐπιζητεῖ τὸ κακόν.

313. Ἦ.] Ἀντὶ τ ἦν.

314. Μέγας εἰμί.] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὸς ἄρα ὁ φρόνησις.

315. Πυθάνομαι.] Ἀντὶ τ πευσομένου ἀκούω.

NOTÆ.

Florentinæ Editionis fluxisse & derivatum esse in omnes sequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀθηναίης qui tamen per Versum minimè stare potest, sola *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* una, rectè legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔν δώ) Quare *Ultima* δ ἔν, producatur, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ ὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθε) Vid. ad α'. v. 398.

315. Καὶ δή μοι ἀέξε) ἔνδοθι θυμὸς) *D. Luc.* c. 2. v. 52. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Eustathio, excepto quòd minus accuratè descriptum sit; ut ἐόντ' τὸ μανδᾶν ὕδατι ζέοντι, Lego ex *Eustathio*, Ἔστ δ τὸ μ ἐόντ' ὀρχατόν, ἅπαν ἐπιτοιχίζοντες δ μανδᾶν &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus simul MSStis sumpta, excepto, quòd καὶ ante φλογίζοντας MS. *GC.* habeat, *Alcyfi* MS. non item.

301. Ἰθὺς) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τὸ πάρος πέρ.) Ἐπικερτομεῖ τὴν μοίραν, ὡς μίχρι μ ἄρτι ἀποτελουμένην) Olim ἀποτελουμένην, in *Impressis*. Duo Vett. Codd. ἀποτελουμένου &c. At *Eustathius*, fol. 1446. lin. 44. Ἰσως δ καὶ ἐπικερτομεῖ τὴν μοίραν, ὡς μίχρι μ ἄρτι ἔστι τοῦτο, ἐ ἀφελῶς ἀποτυπουμένου· νῦν δ αὔξησις ἐν τ χολάζειν ἀρχὴ πεφασμένην μεταβάλλειν.

306. Τελεῖται &c. ex MSS. utroque.

315. Πυθάνομαι) Hoc ex *Eustathio* & olim; &

VARIÆ LECTIONES.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδτιέμεν) *sc.* ἀλλά μοι ἐδτιέμεν, *H. Steph.*

Πείθήσεσθαι

Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰήλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὰψ, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, ἢν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γάρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' ἄρα δόμον κτεν δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελάδδην καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφάντων,
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hic in hoc populo.
" Ibo sanè, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulsit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Illi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αἰξῃσι ἴσιδη θυμός.] Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνει καὶ τὰ λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαλλιάν. καὶ Ἡρόδοτος, Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνει καὶ αἱ φρένες. πρὸς ἐπὶ ὀργῆς, ἤγουν ἔμφρων ἤδη θυμοῦται, ἐγὼ μὴ ἀλλὰ τέλος κύριον εἶναι. αὐξηθὶς τὸ δὲ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος, θυμὸν αἴξειν, τὸ ὠδὸς ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.] Ἐπικίνδυνα θυμῷ ἐμβαλεῖ ὁ λόγος τοῦ Τηλεμάχου. πλοῦσίτατος μὲν δὴ εἰς Πύλον, ὁ πειράσας δὲ καὶ πιθανός.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὸν ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου καὶ μισθοφόρου, καὶ στρατιώτου. καὶ μάλιστα δὲ ἀμφὶ Θαλάσσης πρῶτος, ἐν ὅτι Ἀττικοὶ τὰς ἐν ταῖς τριήρεσι κωπηλάτας, ἐπιβάτας λέγουσι· ἐπιβάτας δὲ, τοὺς μαχητάς. Ἐπιβολος.] Ἐπιτυχὴς, ἐγχειρητής. ἀπὸ τοῦ βολῆς, ἐν δὲ βάλλειν. ὅτι ἐν ἔχοντι τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ, Σὺ δ' οἷ' οἱ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχῶς λάμβανε. ἐν δὲ βυλὴ ἡ, οἷον βολή τις ἐστὶν. ὅθεν ἴφθι, Σῇ δ' ἦλιν βυλῇ Πεισάνδρου πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ἐν τοῖς σοῖς τόξοις ἐν βέλεσι. λύσις ἐσπούδην, ἐν τὸ, Ἢ ἡ Φερὰς ἐπίβασιν ἐκπεμπομένη Διὸς ἄρμα· ἐπ ἐν λύσει τοῦ πάρεστιν ἐπιβολὴ ποιημένη, ἀπὸ τοξεύειν τοῦ Φερῶν. ὅπου ἡ τῇ λέξει καὶ οἱ μετ' Ὅμηρον κέχρηνται.

320. Ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ἀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἡμᾶς μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον λαμπρεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δι' ὑμᾶς γέγονα, τὰς τοῦ ἐμοῦ κακοπαλαιστικὰς ἄπασα κτήσεως.

321. Καὶ ἐκ χειρός.] Ἡ διδιὼς, μὴ ἐπιβάλλων ἅψεται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι μᾶλλον ἥψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπελάδδην.] Ὑβριζον· λάβη ἡ ἐν τῷ νηνὶ ὕδρεις, οἷονεὶ λαίφη, ἢ ἐν τῷ λαῷ ἐπιβαίνουσί τινι.

324. Ὧδὲ δέ τις εἴπεσκε.] Μισεῖ τοὺς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν βιάζονται, οἱ δὲ μνηστεύουσιν.

NOTÆ.

319. Ἔμπορος) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmaſ.* De Uſuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπιβολος) De hâc voce, vid. *Brevia Scholia* & quæ ad ea Nos notamus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum eſt. Hæc ab illo deſumi, non illum ex his ſuffurari, ut nonnulli malè ſtatuunt (ſiquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odyſſeam* ſtatuant) nam & Auctores ipſos laudat *Euſtathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloyſium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem ſanus ſtatuat, vel ab illo non viſum & perlectum *Euſtathium*; cùm *Aloyſius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* deſcripſit? Videndum, quomodò alias tanta ſit inter hæc & illa *Euſtathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuiſſe. Locum de *Sardanapalo* fuſius explicat *Euſtathius*, ibidem.

319. Ἔμπορος) In medio hujus *Scholii*, pro ἐν, lego audacter, Σῇ δ' ἦλιν &c. Eſt enim Verſus *Homeri*, *Odyſſ.* χ'. v. 230. Ad finem *Scholii*, addas ex *Porphyrio*, ζητήματι εἰς Ὅμηρον, α'. quæque ille ex *Sophocle*, *Platone*, *Xenophonte*, *Hyperidâ*, *Archippo*, &c. Confer *Euſtath.* fol. 1448. lin. 5. qui *Porphyrium* vidit, ex quo hoc *Scholion* ad verbum. Idem *Euſtath.* Edit. *Baſil.* fol. 479. lin. 21. Καὶ τινὲς ἐπιβάλλουσι τὸ Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἐπιτυχὴς ἤτοι ὃ ἐν φρεσὶν ἐπιβάλλουσι. Vid. *Longin.* περὶ ὕψους, p. 47.

320. Ἐείσατο) Ἐδίδαξεν, *Aloyſii* MS. malè, an ἐδίκασεν;

323. Ἐπελάδδην) Ὑβριζον· λάβη &c. Vocem ὑβριζον ex *Aloyſio* addo; pro λαδβη, ſcribo λαβάη, ex *Euſtathio*, & pro λαῷ, lego λαῇ, ex eodem. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαῶν.

VARIÆ LECTIONES.

320. Ὡς νύ τοι) *ſc.* ὡς νύ τε, *H. Steph.*

321. Χεῖρα σπάσεν) *ſc.* χεῖρ' ἔσπασεν.

323. Κερτόμεον) *ſc.* ἐκερτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ πνας ἐκ Πύλυ ἄξξ ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ ῥα ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλξ πείρατ ἄρυραι
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν ᾗ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερφιαλοφρόνων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς ῥ' Ὀδυσῆος;
Οὕτω κέν κε μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἶκία δ' αὖτε
Τήνδε μητρὶ δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον καταβήσατο πατρὸς
Εὐρύν, ὅθι πολὺς μὲν ἐκέστο χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Εἵματά τ' ἐν κοίτῃσιν, ἄλις τ' ἀκῶδες ἔλαιον.
Ἔνθ' ἔσαν ἐν πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἑστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἔντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ; quandoquidem sanè affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superbiorum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia dividemus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat; ille vero in altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestesque in cistis, abundèque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

ΣΧΟΛΙΑ.

326. Ἡμαθόεντος.] Ὅτι ἄμμιλος, ἡ ἐν τῷ πεδίῳ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ ἐπὶ θαλάσσης ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἣ Κίχυρος μετωνομάσθη. Πίηται.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φθαρτικὰ λογισμῶν καὶ αἱτιατικὰ, κατὰ τὰς Παλαιάς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσῃ, αὐξάνω ἀυξήσω, ὡς τύψω. πὶς δὲ ὁ πόνος, λέγε. Κτήματα γάρ κεν, εἰρωνικῶς· πνὲς, τὴν οὐσίαν τῶν χρημάτων σπεδήν.

337. Ὅσ' ὑψόροφον.] Ὑψηλόν· ἀπὸ τὸ αἰτιατικῶς ἀλύειν.

Θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρύν.] Διὰ τὸ βαθὺν πλῆθος Ὀδυσσέως. Ἔνθ'.] Διασαφητικός. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκοντος καὶ Ποιητοῦ τοὺς οἰκονόμους κειμήλια ἔχειν εἰς ἀφῆσιν τοῦ δεσπότου.

339. Ἐν χηλοῖσι.] Χηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς, σορός. Εὐῶδες ἔλαιον.] Ἴσως μὲν τὸ τ' ἐλαίας, εἰκὸς δὲ καὶ ἰσχυρίσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἐλαιον, σαμψύχινον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἰς ἄλλως χρήσιμον.

NOTÆ.

337. Ὡς φάθ' ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Lovaniana*, *Romana*, *Stephaniana*, *Spondani*, *Oxoniensis*, *Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir*: manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag.* *Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄνω refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄλις sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus.* *Ibid.* Καταβήσατο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καταβήσετο.

338. Εὐρὺν, ἔνθ' ἔσαν) *Ultima* Ἔ ἔνθ' producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἔνθ' ἐν χηλοῖσι) De voce χηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἄλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἄλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἄλις ἐλαίᾳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἡμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἣ Νίχυρον, lego ἣ Κίχυρος, ex *Eustathio*, fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud rectè excipit *Scholiastes* noster.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμφίτορας) γρ. Ἦ πνας ἄξῃ ἀμούλιους ἐκ Πύλου, *Plutarch.* *Homeri* Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὡς φάθ' ὁ δ' ὑψόροφον) γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖσαὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκιναῖς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε κέδν πολυϊδρείῃσι,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσσας,
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύ, ὅπις μετὰ τὸν λαοσσόον, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τ' ἀκάμορον· εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον ἐϋῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam revertereтur, etiam dolores multos passus.
Obseratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-clave: intus etenim mulier custos noctesque diesque
Erat, quæ omnia asservabat mentis multâ-solertiâ,
Eurycleæ, Opis filia Pisenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus est, in thalamum vocatam,
" Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòst illud dulcius est, quod tu servas,
" Illum expectans intelicissimum; si quando venerit
" Generosus Ulysses, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde benè-consutis utribus:
" Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικλεισμέναι. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Δισσὴν κλεῖθρα ἔχουσαι. εἴλυφοι.

346. Νέα πολυϊδρείῃσι.] Πολυτεχνίαις. Περίφρασις δὲ κεδνή.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθων ἀντλήσασα εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαοσσόον.] Ἡδύπορον· ὅμοιον τῷ Τηλέμαχε, ὅπως σὺν κακοξεινώτερον ἄνδρα χρησὸν ὑποφαίνῃ. ὁ γὰρ τὸ κάλλιστον, καὶ τὸ μετ' ὀλίγον δύνατον αἰτεῖ τὸ σεσωσμένον τῷ πατρὶ φυλάσσῃ.

351. Κεῖνον ὀϊομένη.] Νομίζουσα, ἐλπίζουσα, εὐσεβοῦσα.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμασον.

354. Χεῦσον.] Ἔμβαλε. Ἐϋῤῥαφέεσσιν.] Εὐσχίστοις. Δοκοῖσι.] Καρύναις· παρὰ τὸ χωρεῖν· ξυλίνοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ ἅρμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακήν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν ἀμφορεῖ, σπάσῃς τὸ πυκνότητι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπὶ πυρῶν, ἐπὶ δὲ ὑγρῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. Scholiastes, qui & hic Eustathium in compendium redigit, undè περὶ polui ante Κύκλωπος. Alludit ad Odyss. ι'. v. 209. ubi de Cyclope, Ἐν δ' ἦτοι ὑμετέρῃ

NOTÆ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπὶ ἔσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scansione* legendum, Ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἴσχω, *erat*, non ab ἴσχω, *habuit*; quare ut Distinctio satis notetur, manet ἐπιγραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scansione* notanda: verùm considerandæ, quasi *Ultimæ* Syllabæ reverà elideretur, & *Tenuis* in *Asperam* mutaretur. Malè itaque Oxon. ἴσχ', ἣ, *Tenui* ante *Asperam*. Dicendum aliàs, quod fiet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ἔπυ, &c. item, σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες &c.

350. Λαοσσόον) Pro λαοίσσοον, ut ὀϊζυροῖσιν & κακοξεινώτερον. Vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 446.

351. Κεῖνον ὀϊομένη) Vocem εὐσεβοῦσα, ex *Aloysio* solo.

354. Χεῦσον) Ἔμβαλε. Et hoc ex *Aloysio*. Cætera, ut priùs, in *Impressis*, excepto, quòd ἀμφορεῖ restituam, pro corrupto ἀμφορεῦσι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα) Τὸ μέτρον ἐπὶ πυρῶν, ἐπὶ δὲ ὑγρῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. *Scholiastes*, qui & hic *Eustathium* in compendium redigit, undè περὶ polui ante Κύκλωπος. Alludit ad *Odyss.* ι'. v. 209. ubi de *Cyclope*, Ἐν δ' ἦτοι ὑμετέρῃ

VARIÆ LECTIONES.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔχ', ἅ. Malè *Oxon.* ἴσχ', ἅ. Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαοσσόον) γρ. λαοῖσσον, *Eustath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦσον) γρ. χεῦεν, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. GC. in *Scholiis*, at χεῦσεν, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Isaac. Casaubon*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα πτύχεσθω.
Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἡ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ἀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῶδε νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις εἰρὴν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο πηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρεσὶν ὀπίσσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσωνται.
Ἀλλὰ μένων αὐτοῦ, ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔ τι ἄνευθεν θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
Πρόσθ' γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipsa quoque sola scias: hæc autem maturata sint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando cerrè jam
" Mater ad cœnaculum conscenderit, & lecti curam habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris chari, siquibi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
" Est? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm sis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generosus Ulysses, ignoto in populo:
" Et hi tibi statim profecto mala machinabuntur posthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipsi omnia dividant.
" Sed mane hic, apud tuos sedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Confide, nutrix: quia non absque deo hoc consilium est;
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priusquam undecimáque duodecimáque *dies* aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπί τι ὑγρῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κόκλωπος. Μυλοφάτης.] Τῆς ὑπὸ μύλης κοπομένης. Ἀκτῆς.] Δωρεᾶς, ἢ ἐκ κλίσεως, παρὰ τὸ κλῶ· ἢ ἀκτῆς, ἤτοι σωτηρίας, τροφῆς.

357. Αἰρήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον.] Φίλε υἱὲ σωτικὰ καὶ χαριτωδῶς νοήσασα ἡ τροφός.

364. Ἔπλεο.] Ἔπλευσας. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

365. Ἀγαπητός.] Περισπάσας.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις. καὶ οὐκ ἐμοῖν, γνωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτοῖς, ἢ καὶ γένει οἰκείῳ. ἵνα γὰρ ἦν ἀλλογνώτῳ, καὶ τὸ ἄγνωστον πάσχοντι.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Περισπασθήσεται· τοῦτο γὰρ ἐκ γένους. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μένων αὐτοῦ.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀπιόντος ἐλέχθη. διεσμῶσθαι μέν τοι.

370. Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον.] Ἀκαταπόντητον, ἢ ἄκαρπον. Ἀλαλήσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμέρα.

NOTÆ.

367. Φεύσεσθαι) Ità cum gemino σ'. scribo, *Metri* causâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* φεύσεσθαι, malè. *H. Stephan.* φεύξεσθαι, ità *Spondan.* ità *Oxon.* & *Castellion.*

369. Ἀλλὰ μένων) Pro μένων, omninò scribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Castellion.* & *Oxon.* τὸ μὲν *Elzevirianum* nihili est.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ἐκ. ὕδατος ἀπὸ ὑγροῦ μύτρα. Hæc *Eustathius* apertius & plenius; *Scholiastes* noster, sive potius *Eustathii* compilator, suo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν) Hoc ex *Aloysio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰόντι &c. ex GC. solo.

365. Ἀγαπητὸς) Περισπάσας, ex *Aloysio* solo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι) Περισπασθήσεται. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι] Πορευθέντι, MS. *Aloysii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

367. Φεύσεσθαι)) κ. Φεύξεσθαι), *H. Steph.* 369. Μὲν') Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι) κ. τοῖσι, *Steph.*

Ἢ αὐτῷ ποθέσαι, ἠ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατ' ἄρα καλὸν ἰάπτοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ὅρκον μέγαν ὤμοσεν ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὖτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν εὐρραφέεσι δοκοῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶμα' ἰὼν μνηστῆρσιν ἐμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐτέκτηνε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα καὶ πόλιν ἄγετο πάντῃ,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἦδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα Φαίδιμον υἱὸν
Ἵππεν νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ τὸ γε φῦλον ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἵλκυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπέθηκ', τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσιν.

" Aut ipsa desideret, & me solvisse resciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquutus erat; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit, perfectique jusjurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
Farinam etiam illi infudit benè-consutis in utribus.
Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitavit dea cæsia Minerva.
Telemacho enim assimulata urbem obibat,
Et singulis viris astans dicebat sermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari jussit.
Ipsa rursus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipsi lubens promisit.
Occiditque sol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniáque in ipsâ
Arma posuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ἢ αὐτῷ ποθέσαι.] Ἐδεῖ, σχεῖν αὐτὴ ποθέσαι· ὁ δὲ ἀκουσίως ἐχρήσατο, ἀφ' τοῦ δ σχεῖν ἐπιρρήματος δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθέντος.] Ἐξιλθόντος.

376. Ἰάπτοι.] Διαφθείρει, παρὰ τὸ ἶον· ἴδοι, καὶ τὸ, Ἀϊδι ἀφίαψεν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀποφατικῶς, ἀντὶ τοῦ τὸ ἐπώμνυ.

378. Ὤμοσέ τε.] Ὠμόσαι μὲ, τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὀνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. Τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον.] Τὸ λυσιτελοῦν τὸν ὅρκον λέγει, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ ὃ ποιήσω.

383. Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα.] Αἰνίττεται, ὡς ἔκαστος τῶν Ἰθακησίων τῷ δοκεῖν θαμινεύειν τοῖς νέοις φίλων, καὶ τὸν δὲ βασιλέως ἀνεψιὸν παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς Ἰσαμβρον, ἢ κείνων δίκαια ἀπαίτων εἰπεῖν, ἢ αἰτήσαι, ἀμοῦσαν μὲ ὑπορρῦσαι, ἀφ' τὸ κινδυνώδες τοῦ ἔργου, τὰ δὲ δῶρα λαμβάνοντα, καὶ αὐτῶν πως εἰς ἑρπετοπαθῆναι. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀστεῖως ἀνεμαζοπαίπαλον. πάντως γὰρ ἀπὸ τοῦ νῆα ὑπάρχειν, ὁ μὲν καλῶ τοὺς μοχθηροὺς ἀφρονας ἢ ἀνοήμονας ἐπὶ τῶν μώρων.

387. Πεφόρει.] Ἐφιλοτιμεῖτο. Ὑπέδεκτο.] Ὑπῆρχε.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ μὲν νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκοτοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφοδα, αἱ ὁδοί. Σπεύχης Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵλκυσε.] Καθεῖλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπέθηκ'.] Τὰ σκεύη τὰ νηός. Εὐσσελμοι.] Εὐσκεύαστοι. Λέγει δὲ ἐπιτηδείως τὰς ναῦς. σέλματα γὰρ τὰ τῶν νεῶν σανιδώματα.

NOTÆ.

377. Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ) Ità pro Veteri γρεῦς, μογοστομέβω, διυπλάβως lego γρηῦς, vel γρεὺς, utroqui enim modò scribitur. Διαλύσεις enim.

385. Ἀγυιάς) Ità pro ἀγύιεας scribo, *Aorist.* 2.

388. Δύσετο) Aliàs δύσατο, ut suprà, v. 337. Καπνόσατο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloysio.*

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία, *Aloysius.*

386. Φρονίοιο Νοήμονος) Ὠνομαζοπαίπαλον, *Aloys.* et *Impressi.* Ὠνομαζοπαιπάλου, MS. GC.

388. Quæ post σκιόωντό τε sequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion. Σπεύχης Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵλκυσε) Καθεῖλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐσσελμοι — ad σανιδώματα, inclusivè, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

377. Γρηῦς) γρ. γρεὺς, & γρεῦς. Vid. Not. in *Textum.*

388. Δύσετο) γρ. δύσατο. Vid. ad α'. v. 330. & ad ψ'. v. 289. Δύσετό τ') γρ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· πὰρ δὲ θοὶ ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὄτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' ἐς δόμον Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἕνθα μιν αἶψα κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχυθεν,
Πλάζε δὲ πινοίζας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδεν ὄρνυντο κτὶ πόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὼ
Εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπρολελοσαμένη μεγάρων θνητοεσσάντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐΰκνημοι ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρετμοι, σὴν αὖ μενεδαίνοντες ὁρμήν,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θῖν' εὐκαρήνους ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs; circùm autem eximi fœtî
Frequentes congregabantur: dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hic procis dulcem somnum insudit:
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Hi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes natum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò: ille continuò ad vestigia sequutus est dex.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος, μετ' ὀλίγα δὲ φησι. Ἑκατιῇ.] Τῷ πλωτοῖς μέρει. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ σωματοφύλακες.

395. Ὕπνον ἔχυθεν.] Τὸ ὑγρὸν ἢ ὕπνον δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πινοίζας.] Περιῴδυνα ἢ ἐγρηγορέναι. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορεῖν ἐποίησεν. Χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.] Ἀδυνατοῦν, ἀφ' ὧν ὕπνον.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.] Βάρος ὕπνου δηλοῖ παρὸ τὰ βλέφαρα κλείοντες.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

402. Εὐκνήμιδες.] Κατὰ μεταλῆψιν, προσκειμένοις τὰ κνημὶς τῶν.

403. Ἑτοίμοι.] Ἑτοίμως ἔχοντες ἐπὶ μὲν ἐρέσσειν. Προπεπλεγμένοι.] Προσδεχόμενοι.

404. Διατρίβωμεν.] Ἐκλείωμεν, παρέλκωμεν.

406. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.] Εὐσεβῶς σχέσις.

407. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.

409. Ἰς.] Εἷς.

410. Δεῦτε, φίλοι.] Δημαγωγικῶς, εὐκαίρως κελεύσει. Ἤια.] Ἐφόδια.

NOTÆ.

397. Οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὖ) De δ'. ectatico, Vid. ad α'. v. 203.

410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα) De *Mediâ* Syllabâ Vocis ἤια productâ, vid. ad v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Ἐσχατιῆς.] Hæc ad συνεσθ'), ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloysii* habet συνεσθαι. GC. συνεσθαι.

396. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορεῖν ἐποίησεν, ex MS. GC. solo.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη) Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Εὐκνήμιδες) Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox προσκειμένοις desit in *Aloysio*.

403. Ἑτοίμοι) Pro ἐρέσσειν, vel πρίασθαι, lego ἐρέσσειν. Προπεπλεγμένοι) Προσδεχόμενοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἰς) Εἷς. MS. *Aloysii*.

410. Δεῦτε, φίλοι) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἤια) Ἐφόδια.

VARIÆ LECTIONES.

391. Ἐσχατιῆς) γρ. ἐσχατιῇ, τῷ πλωτοῖς μέρει. MS. GC. Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Προπεπλεγμένοι) γρ. προσδεδεγμένοι, MSS. GC. & *Aloysii*. Vid. Not. in *Scholia*.

Ἀθρόοι

Ἀθρῷ οἱ μεγάῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ ὔπα πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα Φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηῒ
Κάτθεσαν, ὡς ἐπέλθοιεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Αὐ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' οἱ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Αὐ δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἧκε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀπὸς μάλα κέκλυον αὐδῆς,
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρυμνήσιον ἔδησαν,

" Maturata ſunt in ædibus: mater verò neutiquam ſcit,
" Neque aliæ ancillæ; unica ſola rem audivit.
Sic certè loquutus præceſſit, hi ſimul ſequebantur.
Ipſi verò ſimul omnia portantes benè tabulatam in navem
Depoſuerunt, quomodo præcepera: Ulyſſis charus filius:
Telemachus verò navem conſcendit, præivitque Minerva,
Et in Navis puppe conſedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipſi verò retinacula ſolvebant,
Etiam ipſi aſcendentes per tranſtra ſederunt.
His verò ſecundum ventum miſit cæſia Minerva,
Vividum Zephyrum, reſonantem per obſcurum pontum.
Telemachus interim ſocios hortatus juſſit
Rudentes tractare; hi verò adhortantem audiverunt.
Malum itaque abiegnum cavam intra baſem, *vel* modium,
Conſtituerunt elevantes, rudentibúſque colligárunt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

411. Πέπυσται.] Ἤκουσεν.

412. Μία δ' οἴη.] Λελησθότας, ἀπέῤῥηπτε αὐτοῖς ὑποπτῆσαι τὴν πρᾶξιν ἕπεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσι πατί.

415. Κάτθεσαν.] Κατέθηκε.

416. Νηὸς βαῖν'.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ δ' οἱ αὐτῇ πρύμνῃ.] Ἀντὶ τοῦ νεὼς πρύμνῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι. Νηῒ δ' οἱ αὐτῇ πρύμνῃ ἕτερα βοητόεντα Δόλωνι.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κλεῖσι.] Ταῖς ναυπηγαῖς κοχλίαις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἵκμενον.] Ἴσχυρὸν, παρὰ τὴν ἱκμάδα· ἡ δὲ φορὰ, καὶ εἰς τὸ ἰκνεῖσθαι ἑπτάδιον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἵκμενον, θύγρον· καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μάλα ἴκμενα πάντα. ἡ δὲ ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι πεποίηκε. Ἵκμενον γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καλὴ τὰς ναυπήγας ἰμπειρίαν ἐν φρονήσει, ἢ λιμπάνουσι ἔπλευσαν.

421. Ἀκραῆ ζέφυρον.] Ἑπτάδιον, ἄκρας πνέοντα ἀπὸς τὴν χερσίαν, ἄπο πλοίου, ὅτ' ἔλαττον· ἢ δὲ μὴ κεκραμένον. καὶ ἀκεραῖος ζέφυρος. τινὲς δὲ κρατῆ. Ἄκρος, Ἀκρατῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καθὰ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ καθὰ δὲ κελάδοντα πόντον, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπιθὲν δὲ πόντου, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἔφασαν τὸ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν.

424. Ἱστὸν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης μεγάλης. Μεσόδμης.] Τῆς λεπτῆς λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἱστός. Ἐστὶ δὲ μέση δὲ πλοίου, κοίλῳ τόπῳ. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ὁ ἱστὸς εἴσεισι, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νεὸς διδομῆσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπαίροντες. Προτόνοισι.] Σχοινίοις. δι' ὧν ὁ ἱστὸς λαπιδισμένος, εἰς ἃν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωσι, λέγουσι δὲ καρχησίοις εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνοντες.

Ν Ο Τ Æ.

417. Νηῒ δ' οἱ αὐτῇ πρύμνῃ) Appoſitio, ut *Virgil.* Æn. l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali baſis inſeritur; *Modium* vocat *Iſidorus. Iſaac. Caſaubon.* manu ſuâ notavit ad locum. Aliàs dicitur ἰστοπέδη, μ'. v. 51.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I Α.

420. Ἵκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloyſii* MS. excepto, Τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦσα. MS. GC. addit, ἢ διύγρον καὶ παλαιόν. Vocem priorem Codd. *Impreſſi* agnoſcunt.

421. Ἄκρος, Ἀκρῃ) Ἄκρως πνέοντα &c. uſque ad πόντον, πνέοντα. ex utriſque ſimul MSS. excepto, quòd inibi πόντου πλέοντα, malè; quare emendamus.

424. Ἱστὸν τ' εἰλάπινον) Hoc *Scholion*, ad κοίλῳ τόπῳ, *incluſivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impreſſorum* διδυμῆσθαι, emendo in διδομῆσθαι, ex *Euſtath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπαίροντες, ex MSS. Προτόνοισι) Τοῖς διὰ δ καρχησίοις εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνουσι κάλοις, eadem MSS. Verùm *Impreſſis* eadem Mens; nihil itaque muto.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

421. Ἀκρῃ) ἀκρατῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐτρέπτοισι βοείοις.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦϊε δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
430 Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὲν ῥ' ἧγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Traxerunt que vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circàque fluctus
Carinam purpureus insonabat, navem eunte.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celerem per navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐτρέπτοισι.] Εὐμεταβάκτοις, εὐκόλοις, καλῶς εἰρασμένοις. Βοείοις.] Χρῶνται ἀρχαίως ἐπὶ, καθ' ὧν καὶ τῶν οἱ φάσκοντες τὰς ταύρους δέρεσθαι, φασὶν ἁλῶναι, ἢ ἄλλοις τισὶ πιάστοις, τῷ τὸ χοινίον χρῆσθαι ἀντὶ πλεκτῶν. Βοείας καὶ βοείῃ, λείαν τὰς ἐκ βοείων ἱμάντας κάλως. Ἄλως, βοεῦσι.] Τοῖς ἱμᾶσιν· ὕστερον δὲ οἱ κάλοι ἐπεκράτησαν.

427. Ἔπρησεν δ' ἄνεμος.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428. Στείρῃ.] Τῇ πρώτῃ, ἀφ' ἧς τὸ πρῴρα εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Περιεμένης. Ἴαχε.] Ἤχησεν, ἐπεμαρτύρησε.

429. Διακρήσσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπιστεφέας.] Πλήρεις μίχλης ἐπιφάνης ἐκ τῆς ἁλὸς ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπιστέψαι ποτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ.] Τὸν ἀφ' ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι τῷ ἡμέρᾳ. Ἄλως. Ἠῶ.] Τῷ μεταξὺ νυκτὸς τι καὶ ἀναπλᾶς ἀέρι· ἄφελε δὲ εἰ πεῖ, ἠώ. Πεῖρε.] Διέπερα, διήρχετο. Ἕνιοι καὶ τὸ Ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο) *Ultima* Ἐπιστεφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐτρέπτοισι) Post εὐκόλοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰρασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ἀφ' ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι, τῷ ἡμέρᾳ, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διπέρα. addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* nostram Orbi Literato comprobemus.

VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφύρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

Τηλέμαχον ἀλῴτα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν Τροίᾳ. πυθόμενος δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν μνηστῆρας, καὶ γαμετὸν τὴν Ἀθηνᾶν ἀποῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱῷ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιφοιτώσης, ξενίζεται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηρεαῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Τηλέμαχος εἰς Πύλους καταχθείς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, παρακαλεῖ τὸν Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελεῖν τῷ Ποσειδῶνι· καὶ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ πυνθάνεται, ἐκπλῆται τε τὰ Ἰλιακῶν διηγήματα· μὴ τοῦτο δὲ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὁρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελίσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Ἐπιγραφή.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Γάμῳ ἐπὶ Νέστορ δίκτο, σωῶρτο δ' ὃς υἷι, θεὰ ἔκτα. Lib. III.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δ' ἵκανον Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, i.e. Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceferet,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

Σχόλια.

1. Ἀνόρουσεν.] Ἀνέρχεται. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.
2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.
3. Ζείδωρον.] Τὴν τὰ καρπὸς ζωὴν διαμηδῶσαν.
5. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἔκραζον, ἔθυον.
6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μέν, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· μέλανας δὲ διὰ τὴν χρόαν τοῦ ὕδατος· τὴν ἐν τῷ βάθει. Ἐνοσίχθονι.] Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι

NOTÆ.

V. 5. Ἷξον) Vid. quæ ad *Iliad. ε'.* v. 773. 6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil. Æn. l. 3. v. 119. Taurum Neptuno.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ. MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni.*
6. Μέλανας) Lego ità. pro *corrupto* μέλαινας. Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτα. in *Impressis*, μελανόθριξ lego.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) *al.* φαείη.

Ἐννέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ ἀνὰ δοιοὺς ἑκάστοθι σφιν ἄεθλος.
Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεοῖς δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς καθάλοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἔίσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τλῶ δ' ἄρμησαν· ἐν δ' ἔσαν αὐτοὶ,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν πρότερη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἦ μήν σε χρὴ ἔτ' αἰδῶς ἠδ' ἠϐαιήν,
Τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὁππῃ πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορα ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ὅππα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεύσται δ' οὐκ ἐφέσ· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστί.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem sedilia erant, quingentique in singulis
Sedebant. & præbebant singulis novem boves;
Hic illi viscera gustarunt, deoque coxas intendebant.
Illi autem recta portum subibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmarunt; ipsi verò egressi sunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præibatque Pallas;
Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva.
" Telemache, minimè te decet amplius pudor nè tantillum quidem:
" Ideò enim & pontum pernavigâsti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum consequutus sit.
" Verùm age nunc rectà vade ad Nestorem equorum-domitorem;
" Videamus, quodnam consilium in præcordiis celat.
" Precare verò ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valdè enim prudens est,
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum?
" Neque unquam sermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum seniorem interrogare.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perspicies,

SCHOLIA.

τλῶ γᾶν· ἴνοπε γᾶ, ἡ κίνησις. Χθὼν ἡ, ἡ γῆ· δοκοῦσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆς εἶναι. Κυμοκλύστην.] Μελανότειχε.

7. Ἐννέα ἕδραι ἔσαν.] Ἐννέα σωιδεῖα ἦν ἐν πόλει, ἀφ' ὧν καὶ συνεπόλει εἶναι τὸν Πύλον.

8. Εἵζε.] Ἦστο. Πρόσχωζε.] Προσέχωζε, παρεῖχεν, ἢ καπῆχεν, ἐπὶ τοῦ σφάξαι. Ἑκάστοθι.] Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9. Ἔνθ' οἱ.] Αὐτοῖς ἔστι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Ἑίσης.] Ἴσης κατὰ τὰς πλεύρας.

11. Στεῖλαν.] Συνέστειλαν· Ἐκ δ' ἔβαν.] Ἐξέβησαν δέ.

12. Βαῖνε.] Ἐξέβαινεν.

14. Ἔτ' αἰδῶς.] Ἔτι αἰδεῖσθαι.

15. Ἐπέπλως.] Ἐπλέωσας.

16. Κύθι.] Κεύθει, κρύπτει, ἢ ἔκρυψεν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἰδόμεν.] Γνῶμεν, μαθῶμεν. Μῆτιν.] Βουλὴν, γνώμην.

22. Ἴω.] Πορεύσῃ, Προσπτύξομαι, προσεταιρίσομαι, συναγορεύσω, Φιλοφρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ῥᾳθυμῶ εἰμὶ· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Συνετοῖς, σώφροσι.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐξετάζειν.

NOTÆ.

13. Τὸν πρότερη) Nonnulli Codd. hunc Versum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Casaubon.* Tractatu, De *Enthusiasmo*, p. 189. *Hilaris* apertè illudit, Epist. 146. *M. Antoninus*, πρὸς τὸ ῥᾴδιον ὑπομνήσεως ἐμοὶ διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἶστο) Ἦστο, MS.

22. Περσταιρήσομαι) Lego, ut rectè MS. GC. Malè περσταιρήσομαι, *Aloyss.* & *Impressi.*

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο) γρ. ἔνθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο. *H. Stephan.* 18. Ὁππῃ) γρ. ὅππα.

Ἄλλα ἦ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ἔοιγε
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ἡ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυιάς τε καὶ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' εἰνετανύοντο, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἵ δ', ὡς σφ' ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτί,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυτε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ' ἄρα προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τῷ γὰρ καὶ δαίτης τῆσδε τύχομεν μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἥ θέμις ἐστί,
Δὸς καὶ τῷδε ἕπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τῶνδε ὀίομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τὴνεκά τοι πρώτῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πίθῃ δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus suggeret; non enim puto,
" Te, dis invitis, natumque esse nutritumque.
Sic quidem loquutus præcessit Pallas Minerva
Celeritèr: ille verò continuò pòst vestigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pylorum virorum congregationem & sedilia.
Hic sanè Nestor sedebat cum filiis: circumque socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transfigebant.
Illi igitur, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibusque prehensabant, & considere jussérunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus super arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
Aureo in poculo, propinansque allocutus est
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes estis huc venientes.
" Cæterùm postquam libaveris & supplicaveris, ut decens est,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior est, ætate similis mihi ipsi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβάλῃ.
28. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γοῦμα. Γενέσθαι.] Γενηθῆναι.
31. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντανύοντο.] Παρασκευαζόμενοι. Ἔπειρον.] Περόνησιν, εὐῶχον, ὃ ἐστι διατηγάνισιν.
37. Ἵδρυσε.] Ἐκάθισεν.
38. Κώεσι.] Κωδίοις, δέρμασι σφραγίσι. Ἁλίῃσι.] Θαλασσίαις.
40. Μοίρας.] Μερίδας. Δειδισκόμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐωχίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἠὐτάσατο.] Ἐπιτύχῃ, σωφρονήσῃς.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ, σωηλικιώτης.
50. Πρώτῳ.] Πρώτῃ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα εὐτερπέσμιον, οἷον εὔκλειον ὑπάρχειν, ἢ πλατύ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πιεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῆεν) Pro *corrupto* εὐάρχειν lego, ipsis licet MSS. cum *Impressis* retragentibus. Ità enim *Hesych.* Ἔπειρεν) Ἐνίησιν. Ἐνῆεν enim & εἰσῆεν, ab εἶμι.

VARIÆ LECTIONES.

28. Τὸ τραφέμεν τε) *M.* ἐντραφέμεν τε, *H. Steph.*
33. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον) *M.* κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον, *Florentin.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα ϗ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον ϗ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ·
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, ϗ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα ϗ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ϗ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι ϗ ἐρέσθαι
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quod ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe:
" Cæterùm postea aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me re confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem etiam modo supplicavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήρῃς.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβήν.] Χάριν, ἔκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν ἐνδόξου.
62. Τελεύτα.] Ἐτελείου, ἐπλήρου.
64. Ὣς δ' αὔτως.] Οὕτως δέ.
65. Ὑπέρτερα·] Τὰ ὑπέρθεν ϗ μείζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον· ἔστιν ἐν τοπαῖς, τούτῳ γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Δασσάμενοι.] Μερισάμενοι.
68. Γερήνιος.] Κατὰ μὲν Ἡσίοδον, ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατραφείς. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὁ ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας.
69. Κάλλιον.] Καλόν. Μεταλλῆσαι.] Ἐπιζητῆσαι. Ἐρέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
70. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν.
71. Πλεῖτε.] Πλέετε.
72. Ἀλάλησθε.] Πλανᾶσθε.
73. Οἷά τε ληϊστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Ληϊστῆρες.] Λῃσταί. Ὑπεὶρ ἅλα.] Κατὰ τὴν θάλασσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ità Oraculum *Pythii* apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβίῃ δὲ βροτοῖς γάνυμαι τόσον, ὅσσον Ὄλυμπος.
73. Οἷά τε ληϊστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*
Ibid. Ὑπεὶρ ἅλα) Vetus scriptio; licet ὑπὲρ ἅλα stare potuerit, ob *Asperam* ς', *Finalem*. vi etiam *Ioni* & ὦ sequentem *Asperam* cum *Acuto*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Voculam τῶν, ante ἔξωθεν, deleo, MSS. duorum auctoritate.
73. Οἷά τε ληϊστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. § έ. fol. 3. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην

VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπεὶρ ἅλα) γρ. ὑπὲρ ἅλα. *Br. Schol.* *Ibid.* Τοί γ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται. *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρητε;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντία μῦθα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ οἱ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ', ἵνα μὶν περὶ πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ' ἵνα μὶν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, ὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤντιν ἀκούω,
Δίου Ὀδυσῆος παλασίφρονος· ὃν ποτέ φασιν,
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πεύθομεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπάλεσε λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κεῖνον δ' αὖ νόος ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν·
Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δαΐμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε κὰ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούνατ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Κεῖνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι σοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας

" Animis *in discrimen* conjectis, malum alienis ferretis?
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
Confidens; ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Posuit; ut ipsum de patre absente interrogaret,
Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur:
" O Nestor Neleïade, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde simus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *sita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum est, non publicum, quod dicam:
" Patris mei decus ingens inquiro, si-cubi audiero.
" Divi Ulyssis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertisse.
" Alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unusquisque perit sævâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Neque quisquam potest clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus sit à viris hostibus,
" An in Pelago inter fluctus maris
" Ideò nunc ad tua genua venio, si-quidem velis
" Illius sævam mortem dicere, si-cubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἴρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονηίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήιον ὄρος κειμένης.
82. Οὐ δήμιος.] Οὐ δημοσία.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Παλασίφρονος.] Ὑπομητιόεντος.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πεύθομεθα.] Ἐμαθόμεν, ἀκούσαμεν. Ἀυγερῷ.] Χαλεπῷ.
88. Ἀπάλεσε.] Ἀπήκεσεν.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ ὅτω ἐν ᾗ Ποσειδῶνος γωνία.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, ἐνόησας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

τοῦτο δ' ἔοικε, φέρεσθαι δὲ τὸ καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλοῖ δ' ὁ τοῦ Ἡσιόδου τύπος ἐπὶ κακῷ οὕτω κειμένου, οἷς κόσμῳ κακῶς τοῦτο δρᾷ, καὶ οἱ παλαιοὶ δὲ πολλαχοῦ τὰς πύστις καὶ κακοκλείστους, παραλόγως ἀμφίους ἑρμηνεύουσι. Εἰ λῃστὰ εἶσιν ὡς ἄρα οὐ πυθόμενοι ἀπαξιοῦσι τὸ ἔργον· οἷς τ' ἐπιμελὲς τ' εἶη εἰδέναι, οὐκ ἀναδιζόμενοι.

81. Ὑπονηίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Cratete*, Νήιον accipere pro Νήλου, de quâ re *Eustath.* fol. 1613. lin. 29. *Hesychius* exponit, Ὑπονηίου) Τόπου, λιμένος ἔχων· ἢ οἷς ἐδίσμενον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομητιόεντος) Ità semper lego, pro corrupto ὑπομνησθέντος. Ità *Aloysii* MS. *Eustathius* ὑπόμνησις hand semel; verùm à μεμφάομαι, μεμφήσομαι, fit Regulariter ὑπομεμφῆκα, à *Tertia* nempè *Præteriti* Act. Vid. ad δ'. v. 636.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὑπονηίου) χ. ὑπὸ Νηίου, vid. ad α'. v. 185. & *Br. Schol.*
82. Ἀγορεύω) χ. ἀγορεύω, *H. Steph.*
92. Αἴκ' ἐθέλῃσθα) χ. αἴκε θέλησθα, olim in *Impressis*, at malè; cùm θέλω non sit *Homericum*, ut ad *Il.* α'. v. 133. & ità hic versus legitur, *Il.* ε'. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένω· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς·
Λίσσομαι, εἰ πολέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἢ καὶ ἔργον, ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μύησαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος, ἣν ἐν ἐπείρῳ
Δήμῳ ἀέτλημεν μῦθοι ἄρχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
Ἤ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠερτείδεα πόντον
Πλαζόμενοι κτλ. λιήδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἠδ' ὅσα κὴ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', αὐθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
Ἔνθα δὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀταλαίφρων,
Ἔνθα δ' ἐμὸς Φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς κὴ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τὲ πολλ' ἐπὶ τοῖς παθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε κὴ ἑξαέτης τοσσάδε μίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὶν κεν ἀνιηθεὶς οἶκόνδε γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέπουσες

"Errantis, nimium enim ipsum ærumnosum peperit mater.
"Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
"Sed planè mihi narres, utcunque contigit videre;
"Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
"Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
"Populo in Troianorum; ubi passi estis clades Græci,
"Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
"O amice, quoniam memorem me tacis calamitatis, quam in illo
"Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
"Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
"Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles:
"Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
"Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
"Illic quidem Ajax jacet marius, illic Achilles,
"Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
"Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
"Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
"Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
"Omnia utique enarraret mortalium hominum?
"Neque si quinquennio utique & sexennio hic permanens
"Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci:
"Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
"Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Οἰζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιχα κὴ σφοσπῆ λέγε. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Κατάλεξον.] Ἔκφηνε εἰπέ. Ἤντησας.] Ἀπλῶσας. Ὀπωπῆς.] Θέας, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωτὸς, παρὰ τὸ ὄπα,
99. Ὑποσχὰς.] Ὑπομείνας, τῶν ὑποχόμενον. Ἐξετέλεσσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μῦσαι.] Μεμνόνευσον. Ἔνισπε.] Εἰπὲ.
104. Ἀνέτλημεν.] Ὑπεμείναμεν. Μίνυθα κέχυται] Τὴν δύναμιν ἀκαπέχεται, ἀνδρεῖοι.
106. Κατὰ λιήδα.] Κατὰ τὸν λεῖαν, ἀφ' τὸ λαφύσσειν κτῆσιν. Ὅπη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀταλαίφρων.] Θεοῖς ἐν τῷ βελεύεσθαι ὅμοιον.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Πενταετές.] Πεντάμηνον.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξεμανήσεως, ἐρωτήσεως.
118. Κακὰ ῥάπτομεν.] Κακὰ ἐπιβαλλόμεθα, συνεργῶμεν, ἐπιχειρέμεθα.

NOTÆ.

114. Καθθνητῶν) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 402.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπήντησας) Ità pro, *malo* ἐπήντησας, & pro ὄπας, lego ὄψεις, nec sine MSS. Auctoritate.
118. Συνεργῶμεν) Ità pro *corrupto* συνέχομεν, quod in omnibus hactenùs Exemplaribus, etiam in *Aldina*:

VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅπη) χρ. ὅπῃ. MS. GC.
114. Καθθνητῶν) χρ. καθ' θνητῶν, vid. Not. in *Textum*.

Παν

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐπέλεσε Κρονίων.
Ἐνθ' ὅπις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιον
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ὑπέρβαλε δῖος Ὀδυσσεύς·
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ πός· εἰ ἐτόν γε
Κεῖνον ἐκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἦτοι εἶος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φρασσόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔπη νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολλὲς κακὸν οἶτον ἐπέσπεν,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ἀβλεμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter.
" Ibi nullus unquam prudentiâ similis ille palam
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
" Omnimodis dolis, pater tuus; siquidem tu vere
" Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem;
" Profectò enim sermones similes, neque utique diceres
" Virum juniorem usque adeò similia loqui.
" Ibi profectò quousque quidem ego & divus Ulysses *aderamus*,
" Nunquam in concilione diversum dicebamus, neque in conciliо,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opiniore
" Consultabamus, Græcis ut quàm eximiè optima fierent.
" Cæterùm postquam Priami urbem expugnavimus excelsam,
" Abivimusque in navibus, deusque dissipavit Græcos;
" Et tunc certè Jupiter tristem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque justi
" Omnes erant; ideóque ipsorum plures malum fatum consequuti sunt,
" Irâ ex perniciosâ Minervæ terribilem patrem habentis.

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Ἤθελεν.] Ἠδύνατο.
122. Τεός.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονος.] Παῖς. Σίβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, κατὰ δ' ἄλλους τὸν ἄν.
126. Εἶος.] Ἐφ' ὅσον χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμονοοῦντε. Ἐπίφρονι.] Σκεπτῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φρασσόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβημεν, ἐσηλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπὶ Αἴαντι τὸν Λοκρὸν τὸν βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνι@-.] Ὀργῆς.

NOTÆ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ὑπέρβαλε δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός) Et aliàs Laudi ducitur esse, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένον, & ipse aliàs de se, Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέ@- οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fusiùs ad *Odyss. α'.* v. 417. *Prælection.* xxix. Vid. infrà, ad v. 198.

NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto *GC.* συνέργωμεν, unde συνεργοῦμεν emendamus; quâ voce *Eustathius* utitur, in locum.

122. Τεὸς) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impressis* puto omissum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἐστὶ, in totâ hâc *Rhapsodiâ*, in *Impressis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονεῦμεν.) Quanquam ἐδιχοτοῦμεν, quod priùs obtinuerat, sit vox probata; cùm tamen MS. *Aloysii* ἐδιχογνωμοῦμεν, & MS. *GC.* ἐδιχογνωμονοῦμεν aperte præferat, ità scribo. Cætera melius ordinavi; & ad sequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνι@-) Pro ἐκάλεσσε, lego, οὐκ ἐκάλεσσε, ex *Historiâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Cassandram* violasse, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadversum, οὐκ ἐκάλεσσε, ideò *Minerva* cum omnibus pariter *Græcis* irata est. Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. cxvi. *Nauplius*.

VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγον@-) κ. ἴχνο@-, *Eustath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec alias plurimas. De harum vocum inter se differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) κ. δίχα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔμιν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ ἦ καλεσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μάψ, ἀτὰρ ἠὼ χῶν, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, τὸν εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ βα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἴδμεν, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕζοντ'· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ φρεσὶν ὦρτο βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέταμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἄρτυε πῆμα κακοῖο·
Ἠῶθεν δ' αἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεις δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ γὰρ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐξόρουσεν δὲ θεὸς μεγαλήτορα πόντον.

" Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Frustrà, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitùs placebat: volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacras Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque illoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim flectum deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque imposuimus, demissas zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi retenti sunt manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* profecti *sumus*; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: stravit enim deus monstrosum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Καλεσαμένω.] Καλέσαντες.
140. Μυθείσθην.] Ἔλεγον. Ἄγειραν.] Συνέθροισαν.
144. Ἐρυκακέειν.] Κατέχειν, κωλύσαι.
145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειν, ἰάσαιτο.
146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.
147. Τρέπεται.] Μεταβάλλει.
148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀπεκρινόμενοι.
149. Ἔσαν.] Ἀντὶ τοῦ, διῆγον. Ἀνόρουσαν.] Ἀνεπήδησαν.
151. Λέσχαμεν.] Ἀνεπαυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν, οὐ διενυκτερεύσαμεν, ἡμιόναμεν. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι. βουλεύόμενοι.
152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.
155. Ἐρητύοντο.] Ἔμενον οἰκεῖα τῇ γνώμῃ.
157. Ἡμίτεις.] Ἡμίσεις.
158. Ἐσσεύοντο.] Ἔσπευδον, γαλήνῃ ἐπείγοντο. Μεγάλα κήτεα ἔχουσα.

NOTÆ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤνδανε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 25.
147. Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

NOTÆ IN SCHOLIA.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεσθαι, nisi simul sumas ἔμελλε, πείσεσθαι ἔμελλε) Πείσειν.
155. Γναμπτῇ) Ità MSS. Duo; quare βαλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

VARIÆ LECTIONES.

144. Ῥίζειν) γρ. ῥίξαι, *H. Steph.*

Ἐς

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' ὄπωπ μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔειν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον ἔριν.
Οἱ μὲν δὴ πρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρχε φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεύγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μὲν νῶϊ κιὲ ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἢ καθύπερθε Χίοιο νεώμεθα παιπαλόεσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτίου ἐπ' ἀστερόεντος ἔχοντες,
Ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆμιν τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γερηστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus sacra diis,
" Domum *per*ire cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infelix: qui contentionem concitavit malam secundo iterum.
" Alii quidem reverti ascenderunt naves remis utrinque impulsas,
" Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii consilii,
" Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me sequebantur,
" Fugi: quoniam cognoscebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydei natus bellicosus, impulitque socios:
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An supra Chium iremus asperam,
" Ad Insulam Psyriam, ipsam à finibus habentes,
" An sub Chio, ad ventosum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum ostendere signum: sed hic nobis
" Ostendit & jussit pelagus medium in Euboram
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem stridulus ventus spirare; hæ verò valdè velociter
" Piscosas vias percurrerunt; & ad Geraistum

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἐρίξαμεν.] Ἐπραξαμεν, ἐθύσαμεν.
164. Ἧεν.] Ἐπῆλυπε.
165. Μετὰ νῶϊν.] Ὡς σοὶς ἡμᾶς, μετ' ἡμᾶς.
169. Λέσβῳ.] Λέσβος, νῆσος Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύῤῥαν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μάθυμναν, Ἄντισσαν. Ἔκιχεν.] Καπίλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοουμένους περὶ μακρᾶ πλόα.
170. Καθύπερθε.] Ὑπερόπιον. Νεώμεθα.] Περιπλεύσωμεν. Παιπαλόεσσης.] Τραχείας.
171. Νήσου ἐπὶ Ψυρίης.] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆς Χίου· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει. εἰς ὃ ἐστὶ λιμὴν ἐπεξέρχομενος ἀπὸ τῆς Αἰγαίου πελάγους πλοιαρίοις τοὺς ναύτας μεταπεμπόμενος· κεῖται ὁ πλοῦς Χίου μέσον τῆς Ψυρῶν ἐς τὸ Μίμαντος. Αὐτίου ἐπ' ἀστερόεντος.] Τῷ Χίου λόφῳ.
172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος λιτὸ Μιμαντικὸν, ἐνὸς τῶν γιγάντων, ὀνομασθέν. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμους καταπέμπον, καταιγὸν, ὑψηλόν. Ὑπένερθε.] Ὑποκάτωθε. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, αἴπυρος Χίῳ, τὸ ὄρος.
173. Ἠιτέομεν.] Ἠιτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆμιν.] Δεῖξαι.
174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τῶν τότων μέσων οἶδν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.
175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τῶν κακῶν.
176. Οὖρος.] Πόμιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.
177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τὰ θαλάσσια λέγει. Γερηστὸν.] Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloysii* MS. & *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, unde *Theophrastus* Ἐρέσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Athenæus* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ità corrigo, Auctoritate MSti *Aloysiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρὸν Ἰωνίας, αἴπυρος Χίῳ τὸ ὄρος. Ἐρυθρὸν corrigo, in Ἐρυθρῶν, & τὸ rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jonia* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* sequebatur, Μίμας) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρὸν λιμένος Χίου, nunc delco, cùm omnem ejusdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐννύ-

Ἐννύχιαι καταλῆξαι· Ποσειδάωνι δὲ ταῦροι
Πολλὰ ἐπὶ μοῖρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μηρί' ἀσαῖτες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐπ' Ἀργεῖοι νῆας ἔσαν
Τυδείδαο ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἑξῆσαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσθη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς ὀφέηκεν ἄπαν.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπθλθής· οὐδέ τι οἶδα
Κέινων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύσομαι, ἢ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
Εὖ δ' Φιλοκτήταο, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆα Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ ὕπτια ἄπυεν.
Ἀτρεΐδην δ' αὐτὸν μὲν ἀκούετε, τόσσον ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὑπερμενέος ἀπέτισεν

" Noctemque deduxe sunt: Neptuno autem taurorum
" Multas coxas impoſuimus, pelagus magnum emeſi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ ſocii Diomedis bellicoſi
" Conſtituêre: Sed ego Pylum verſus curſum tenui; nec unquam deſiit
" Ventus, poſtquam primùm deus præmiſit flare.
" Sic veni, dilecte fili, inſcius; nec ſcio quæ jam
" De illis, qui ſervati ſint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus ſedens noſtris
" Audivi, quatenus fas eſt, docebèris, neque te celabo.
" Benè quidem Myrmidonas dicunt rediiſſe haſtâ exercitatus,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Benè autem Philoctetem, Paantis illuſtrem filium:
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit ſocios,
" Qui fugerunt ex bello; pontus etenim ipſi nullum abſtulit.
" Atridem verò & ipſi auditis, quanquam procul ſitis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægiſthus moliturſit triſtem mortem:
" Sed ille quidem quam miſerabiliter perſolvit:

ΣΧΟΛΙΑ.

178. Ἐννύχιαι.] Ἐνυδιαὶ, ἀπὸ νύκτα.

179. Μετήσαντες.] Διελθόντες, ἀμφιφήσαντες, ἀλοιθρομήσαντες.

182. Ἔσθη.] Ἐσθίετο. ἐπαύετο.

183. Ἄϋτμ.] Πνεῦμα.

184. Φίλε τέκνον.] Ἅτε ἐπὶ τὸ Σημαινόμενον ἀπίντησι φίλος· τὸ γὰρ τέκνον οὐδέτερον· ἢ ἐπὶ τὸ συνάντημα, τὸ παῖς. Ἀπόλητο.] Μᾶλλον κυριολογῶν, ἢ ἀπώλεσας.

185. Ἐσάωθεν.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύσομαι.] Πευσόμενος, ἀκούω. Ἢ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲ Μυρμιδόνας.] Οἱ νεώτεροι τ Νεοπτόλεμον εἰς τὸν Ἴλιον ἐλθεῖν λέγουσι.

191. Πόντος δέ οἱ ὕπτια ἄπυεν.] Οὐκ ἀπόλωσεν ὁ πόντος τινὰς, ὥς π ἐκπεσόντας πρό.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπιπόνως, τὸ μίσους μεστὸν λέξαι. Αἰολικῶς ἢ ἐστὶν, ἐπισπόνως.

NOTÆ.

179. Πόντ' ἐπὶ μοῖρ' ἔθεμεν) Ità *Euſtath.* & *H. Steph. Florentina* verò *μοιρέ ἔθεμεν*, quam *Lectionem* ſunt qui defendunt, per *συναφαίρεσιν* contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò *μοιρία Homero*, ſed & *μοιρὰ*, ut *Odyſſ. ν'.* v. 27. *Μοιρὰ δ' οὐκ ἐστὶν ἀλιτεῖν ἐμοῖ γε πεπρωμένα ἔστιν*, ut ibi *Florentina* etiam. Vid. *Chriſtophori Haſii* Senarium, c. 14. p. 205.

185. Ὅσσα δ' ἐπὶ μεγάροισι) *Ultima* ᾱ ἐπὶ producitur, vi *Toni ſui* & οὐ μ'. ut β'. v. 338.

NOTÆ IN SCHOLIA.

184. Ἀπέντησε φίλῳ· τὸ γὰρ) Olim *ἀπάντησε. φίλῳ γὰρ τὸ* &c. impediſſimè; quod niſi *Aloyſii* MS. diremiſſet, ità legerem, *φίλος γὰρ ἀρσενικὸν, τὸ δὲ πέκνον οὐδέτερον.*

195. Ἐπισμυγερῶς) Ità pro *σμυγερῶς* lego, quià ſimplex nullo modo hic locum poteſt habere, & *Heſych.* Ἐπισμυγερῶς) Ἐπιπόνως. Agnoſco vocem *σμυγερῶς*, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. Μετείλητλαι lego, pro corrupto illo *μετήλητλαι*, *Impreſſ.* & *μετήλειπλαι*, *Aloyſian.* & *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μοῖρ' ἔθεμεν) γρ. μοιρέ' ἔθεμεν, *Florentin.* vid. Not. ad *Textum.*

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) γρ. οἵ π σάωσι, MSS. GC. & *Aloyſii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald.* Σάωθεν) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) γρ. ἐπὶ σμυγερῶς. Vid. Not. in *Br. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐποίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ἐρέω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐποίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἶσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περὶ θεῖεν
Τίσασθαι μητρὸς ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ἐνθείξαντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
Ἀλλ' ἤ μοι τοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ πάλαμφι ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑποσσόμενοι θεῷ ὄμφῃ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
Ἢ οἶος μέγας ἐών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσσῆϊ θείκέλῳ κῦδαλίμοιο,

" Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
" Viri, quoniam & ille i. e. *Oreftes* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, valdè enim te video bonumque magnumque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O Nestor Neleïade, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciscì procos injuriæ molestæ causa,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patrique meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admones & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens vîctus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsorum violentiam puniet, quando venerit,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare excelsa Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra modum curam habuit glorioſi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀπηλλαγότος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἴ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερφυσίας.
208. Ἐπέκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐπέτρεψαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλαίην.] Καρτερῶν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτάττεις.
215. Ἐχθαίρουσι.] Μισοῦσιν. Ἐποσσόμενοι.] Ἀναλαθοῦντες καὶ πυθόμενοι. Ὄμφῃ.] Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.

N O T Æ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat *Ælian.* Hist. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, socii sui *Canis* necem, ab *Urso* vindicante.
198. Αἴγισθον δολόμητιν) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

Variæ Lectiones.

204. Ἐσσομένοισιν ἀοιδήν) κ. ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *H. Steph.*
211. Ἔσσης) κ. ἴσσης. *H. Steph.*
219. Πειρήσεται) γρ. πίσει κεν.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς τότε οἱ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἴ σ' ὕπας ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις τῶν γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὅπως τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ἐοικεν·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιον, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἦτοι θάνατόν μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρένα ἄλλων·
Τεὸς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξαντα γενέσθαι

" Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Græci:
" Non enim unquam vidi usque adeò deos manifestè amantes.
" Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva;
" Si te, *inquam*, adeò vellet amare, curaréque in animo,
" Sanè quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O senex, nondum hunc sermonem perfectum iri existimo;
" Supra modum enim magna dixisti, stupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent; neque si dii sic velient.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
" Facile Deus sanè, si voluerit, etiam ex longinquo virum servaverit.
" Maliem verò ego etiam dolores multos passus
" Domum redire, & reditûs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Periit, ab Ægisthi fraude & suæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipsi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitiosum corripuerit asperæ mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, nè amplius hæc differamus, tristes licet:
" Illi verò non amplius reditus certus; sed ei jam
" Destinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Nestorem, quoniam præ *aliis* novit jura & prudentiam;
" Ter enim ipsum dicunt imperâsse sæculis virorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τοῦ φανερῶς, φανερῶς. Φιλοῦντας.] Φιλοῦντας.
223. Κέλοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλαθοῖτο.
231. Σαῶσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τοῦ σώσῃ.
234. Ἔφιπος.] Ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
236. Ὁμοίιον.] Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας καὶ φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρ'.] Θανατικὴ ἀνάγκη.
240. Λιγὺ μυθ.] Διαλιγόμυθα. Κηδόμενοί περ.] Καίπερ λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φράσαντο.] Ἐβουλεύσαντο.
244. Δίκας.] Δίκαια, καθήκοντα. Φρένα.] φρόνησιν.
245. Ἀνάξαντα.] Βασιλεύσαι.

VARIÆ LECTIONES.

223. Οὕτως ἰθύνοι) *scr.* ὕτως γ' ἰθύνοι malè; ὕπως γ' ἰθύνοι, melius.
227. Οὐκ) *scr.* οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχ-) *scr.* Τηλέμαχε, malè.
240. Λιγὺ μυθ.) *scr.* λιγύμυθε, *H. Steph.* & MS. *GC.* & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Ledio.*

Ὥς με μὴ ἀθανάτοις ἰσάλλεσθαι εἴσεται.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὴς ἔσσο,
Πῶς ἔθανε Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἔλιπε; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ, ἀλλά πη ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ', θαρσήσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὡς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔπιτμον
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτλὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας πολέσιλις ἀέθλους
Ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκνήμων μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονίδῃ ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν,
Ἤϊ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

" Atque mihi immortalibus æquiparatur aspectu.
" O Nestor Neleida, tu verò verum dic,
" Quomodo mortuus est Atrides latè imperans Agamemnon?
" Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus est mortem
" Ægisthus dolosus? Quoniam occidit se multò præstantiorem.
" Annon in Argo erat Achaico *Menelaus?* An alicubi a ibi
" Errabat apud homines, ille verò sumpto animo interfecit?
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam:
" Enimverò quidem hæc ipse suspicaris, quemadmodum reverà accidit:
" Si viventem Ægisthum in ædibus invenisset
" Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
" Sanè ei neque mortuo fusilem terram intudisset,
" Sed certè canesque & aves comedissent
" Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipsum
" Deplorasset Achivarum; valdè enim ingens admisit facinus.
" Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
" Assidebamus; ille interim desidiosus in tecella Argi equos pascentis
" Multùm Agamemnonidam uxorem demulsit verbis;
" Ipsa quidem antea certè abnuebat facinus indignum
" Diva Clytemnestra; mente enim utebatur bonâ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

246. Ἰσάλλεσθ.] Ὁμοιῶται, φαίνεσθαι. Φαντασιοῦσθαι. Εἰσεῤῥάσθ.] Ὁρᾷν, ἀντὶ τοῦ ἐρᾶσθαι, βλέπουσι.

249. Μήσατ.] Εἰργάσατο. ἐπιχείρησε.

250. Δολόμητις.] Δόλια βουλευόμενος. Κτάνε.] Ἀπέκτεινεν, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.

251. Ἦ οὐκ Ἄργει ἦεν Ἀχαϊκῷ.] Ἆρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τῷ Ἀχαϊκῷ;

254. Κατέπεφνεν.] Ἀπέλιπεν.

254. Ἀγορεύσω.] Λέξω, εἴπω.

256. Ἔπτμεν.] Κατέλαβεν.

257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.

258. Χυτλώ.] Τῷ ἐπιχεομένῳ τῆς νεκρᾶς γῆν.

259. Οἰωνοί.] Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. Κατέδαψαν.] Κατέφαγον.

261. Μέγα μήσατο ἔργον.] Νῦν μέγα τι καὶ χαλεπὸν ἐμελέτησε· ὃ ἐστιν ἔργον χαλεπὸν ἐμηχανήσατο.

261. Τελέσσας.] Ἐκτελέσας.

263. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐσχατίῳ μοίρᾳ τοῦ Ἄργους.

264. Θέλγεσκε.] Ἤπατα.

265. Ἔργον ἀεικές.] Τὸ μοιχείαν.

266. Δῖα Κλυταιμήστρη.] Δῖα, εὐγενής. ἀπὸ τοῦ μοιχεύεσθαι. Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.] Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

Ν Ο Τ Æ.

246. Ὥς με μὴ ἀθανάτοις ἰσάλλεται) Κατ' ἐναντίωσιν ὁ Θάλητος. Προσδόκα δὲ τὸν ὄντως Θεὸν ἀχώριστον εἶναι. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.

251. Ἦ οὐκ Ἄργει ἦεν Ἀχαϊκῷ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοποννησος, ἀλλ' ἰδίως ἡ Λακωνικὴ, Ἄργος καλεῖται. *Eustath.* fol. 222. lin 16. Vid. *Nicolaum Cragium*, De *Lacedem.* Republ. l. 1. c. 1. & *Strabon.* Geograph. l. 8. fol. 365. & 369. De voce Ἀχαϊκὸν, vid. ad *Iliad.* i. v. 141.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

251. Ἀχαϊκῷ) Ità scribo & emendo pro corrupto Ἀχαϊῶν, ex MSto *Aloysii.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

251. Ἦ) γρ. ἢ. Ἀχαϊκῷ) γρ. Ἀχαϊκῇ, *Eustath.* fol. 1465. lin. 61. omittit *H. Steph.*

260. Ἄστ(ος) γρ. Ἄργ(ος), *H Steph.*

266. Κέχρητ') γρ. κέκρηγ', *Eustath.* fol. 1466. l. 36.

Πὰρ

Πὰρ γὰρ ἔλων κὴ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πολλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε νεὼν, εἴξυθμα ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τ' μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ κὴ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐπέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οἶκόνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὴ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆφεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ὕπτιε ἤλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης κὴ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου φαίδιμον Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχθόνιος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεύοντ' νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐπαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνήσας, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

"Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandârat
"Atrides, ad Trojam profecturus, servare uxorem.
"Sed cùm jam ipſam fatum deorum arrexit *ad hoc*, ut domaretur,
"Jam tum ipſum cantorem ducens in inſulam defertam,
"Deſeriquit avibus laniendam & prædam fieri;
"Ipſam verò volens volentem duxit ſuam in domum,
"Multa autem formora adolebat deorum ſuper ſacra altaria;
"Multáque Donaria ſuſpendit, veſtémque, aurúmque,
"Quòd perfecſſet magnum negocium, quod nunquam ſperâſſet in animo.
"Nos quidem ſimul navigabamus Troja profecti,
"Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoſcentes invicem:
"Sed cùm ad Sunium ſacrum pervenimus, promontorium Atheparum,
"Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
"Suis ſuavibus telis ſuperveniens occidit,
"Clavum in manibus currentis navis gerentem,
"Phrontin Onetoridem; qui vincebat ſecula hominum
"In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Πὰρ γὰρ ἔλων κὴ ἀοιδός.] Συμπαιζει ὁ αὐτῇ κὴ ἀοιδός· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τ' ἀοίδιμον ἀπέδοσαν.
268. Εἴρυσθ.] Φυλάττειν.
271. Κύρμα.] Ἐγκύρημα, ἐπίτευγμα.
273. Ἔκηε.] Ἔκαιεν.
274. Ἀγάλματα.] Ἀναθήματα. Ἀνῆφεν.] Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱμάτια ὑφαντά.
275. Ἔλπετο.] Ἤλπιζεν.
278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριον τ' Ἀττικῆς. Ἱερὸν.] Ἱερὸν, τέμενος. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τ' πόλεως τὴν Ἀττικὴν ἔχειν.
282. Φρόντιν Ὀνητορίδην.] Παρὰ τὸ φροντίζειν κὴ ἔνιοι εἶναι πάλλακα τὸ ὀνόματος. Ἐπαίνυτο.] Ἐνίκα. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι τὸ κτείνασθαι νικῶσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐπὶ τὸ δὲ κατέχειν, ἀντὶ δὲ καπηλεύειν.

NOTÆ.

267. Πὰρ γὰρ ἔλων κὴ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. κὴ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς συμφορητὰς εἴρηκεν, καθάπερ τ' τ' Κλυτταιμνήστρας φύλακας κλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σαφὲς δὲ πῶς κὴ τὸ τ' ἀοιδῶν γένος κὴ φιλοσόφων ἀμφότερα ἐπεῖχεν. Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri*, p. 115. *Euſtath.* fol. 1466. *Valeum* in Act. c. 8. v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui ſuâ morte *Viri* cadebant, præſertim ſi inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* ſagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Dianâ*. Etiam, qui non morbo, ſed ætate; ut *Odyſſ* ε'. v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione ſubitò morientè, *ibid.* v. 477. *Euſtath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι δὲ τῇ Ἀρτέμιδι, τυτὲ τῇ σελήνῃ, τὰς αἰφνιδίως ἀποθνήσκουσας τ' γυναικῶν ἀναπτήσεις ἡ Ἑλληνικὴ δέξα ἔφασκε ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, ἀντ. λέγω δὲ αὖθις διάκειται τὰς ἀοιδάς. Vid. etiam fol. 1467. lin. 152. Vid. *Turnebi* Adverſar. l. xi. c. viii. fol. 246. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Iſaac. Caſaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo Fine.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ γὰρ ἔλων κὴ ἀοιδὸς) MSS. ἐλὼς, & ἐλοὶ legunt, in *Scholio*.
274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, ponо,
id Duorum MSS. facio auctoritate.
282. Pro τὸ κλείνασθαι, Lego eadem auctoritate, τὸ κλείναι νικῆσαι, ut τὸ referatur ad νικῆσαι.

VARIÆ LECTIONES.

275. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο. *Br. Schol.* Verùm ἔλπετο ſonantius, & ſæpiùs in *Iliade* occurrit.
280. Ἀχαιϊὸς ἐλίσσων) γρ. ἀχαιῶν βίλεσσι, *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad.* α'. v. 759. ut hîc Nos.
283. Σκίφος) γρ. σκίμφος, *H. Steph.*

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχεθ', ἑπαγόμενος ἦρ ἑταῖρον,
Ὄφρ' ἕταροι θάπτοιεν, ἠδ' ἐπὶ κτερίοις κτερίσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξε θεών, τόθι δὴ φυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα δ' ὀλιγοστίχας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λιστὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιὴ Γόρτυνος, ὅθι λαιψηρὸν πίτνῳ
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἅλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀταρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀταρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους

" Sic ille quidem ille detentus eſt, feſtinabundus licet ad iter,
" Ut ſocium ſepeliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille vadens in obſcurum pontum
" In navibus cavis, Maleatum montem excelſum
" Pervenit curſendo, tum certè inviſum iter lato conſpectu Jupiter
" Decrevit: ſtridulorumque ventorum flatum effudit.
" Fluctuſque intumeſcebant ingentes, æquales montibus.
" Illic ſejungens *Jupiter* claſſem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Eſt autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obſcuro ponto:
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellit
" Ad Phæſtum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterùm naves ſanè ad ſaxa fregerunt
" Fluctus: cæterùm quinque naves cæruleis-proris

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Κατέχετο.] Ἐν λιμένι κατῆχθη.

285. Κτερίσειεν.] Ἐνταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸ Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφράσατο.] Ἐβουλεύσατο. Ἀϋτμένα.] Ἀρίστιχος τὸν αὔτμενα, ἀπὸ ὀρθῆς, ὃ αὔτμενον· αὔτμη γὰρ, ἡ πνοὴ ἡ σφοδρά. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τροφόεντα.] Ὑψικόρυφα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Εἰσὶ Κρήτης, ἐκ Κυδωνίας πόλις Κρήτης, παρ' οἷς ἔχουσι Ἰάρδανον.

293. Ἔστι δέ τις λιστή.] Λεῖα πέτρα· ἢ καθὰ μυθολογοῦσι, εἶπεν ἐν τῷ νῦν κειμένῳ πρὸς τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίστη. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κορήτης, σὺν τῷ ι. γράφει Λιστή.

294. Ἐσχατιὴ.] Ἐπὶ τῆς ἐσχάτης.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπὸν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, λέγει δὲ ἐν ἄλλῳ μικρῷ λίαν ἐπικλυζόμενον, ὡς εἴ βραχύ τις αὖρα γένηται· λέγει δὲ μετενεγκὼν ἐκ τῆς ὅλης, καί τι δὴ τότε μίγνυται ἐγείρουσι κύματα· ἀφ' οὗ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εὐκινήτους εἰς θάλασσαν πέτρας εἶναί φασι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τῶν Φαιστῶν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπου ἐγγύς ἐστιν Ἐπιμηνίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα λύπησε.] Τὸ γὰρ ὑπὸ δ' τότε κύματι τῶν Φαιστῶν ἀν ἐκείνοις ἀλίμενον, εἰ μὴ εὐκινήτου ὁ λίθος ἐκώλυεν ἐκείνοις μέγα χείμαρρον κῦμα εὐκαταχειρώτους εἶναι αὐτοὺς τῶν κυμάτων· γράφεται δὲ, Μαλέης δὲ λίθος. Μάλιστα γὰρ ἐνομάζεται ἀπὸ τῶν Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. Ἀποίργει] Ἀποκαλύπτει.

297. Ἅλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσιν.] Παραλίοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ πρὸς καθὸ θάλασσαν εὐεπιλήπτους ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

NOTÆ.

290. *Κύματά τε τροφόεντα*) Vid. ad *Varias Lectiones.*

Ibid. Ἶσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109.—
—præruptus aquæ Mons.

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τροφόεντα) Ἠϊξάνοντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impreſſorum* delirium, τροφόεντα) ἠϊξάνοντα, quod evidenter corruptum, pro noſtrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξάνοντα ſcriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλην μικρὸν, pro πλησὺν κυμάτων, lego, ex *Euſtathio* fol. 1469. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἐπ' αὔτμένα χεῦε) γρ. ἐπ' αὔτμενα χεύας, *H. Steph.*

290. Τροφόεντα) γρ. τροφόεντα, *H. Steph.* Τροφόεντα, MSS. *GC. Aloyſiuſque, Aldus*, & *Hervag. Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & ſana; at in *Iliad.* ε'. v. 621. Τροφόεντα, vel τροφόεντα omnino legendum.

295. Περὶ γρ. ἐπὶ *H. Steph.*

296. Μικρὸς ὁ λίθος) γρ. Μαλέης ὁ λίθος, *Er. Schol.*

Αἰγύπιος

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἤλατο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὴ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες μὲν ἄνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κτεῖνε δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἦτοι ὁ τὸν κλείνας δαίσυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειρον.
Καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπών, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δαισάμενοι, σὺ δὲ τηυσίλω ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί τε καὶ ὀτρύνω
Ἐλθεῖν· καὶ γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐξ ἀνδρῶν, οὕς ἦ κε πλοῖτό γε θυμὸς
Ἐλθέμεν, ἄντινα πρῶτον ἀποφλήσωσιν ἄελλαι
Εἰς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Λυτόδετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.

" Ægypto admovit ferens ventusque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum victum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius-linguæ homines.
" Interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,
" Occidens Atridem; subactus est etiam populus sub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & *vindex* venit divus Orestes
" Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem,
" Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnam-sepulchralem Argivis
" Matrisque invisæ & imbecillis Ægisthi:
" Eopse verò die supervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare poterant.
" At tu, amice, nè diutius à domo longè aberres,
" Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
" Adeò superbis; nè tibi omnia absumant,
" Facultatibus divisis, tu verò inaniter feceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & consulo
" Proficisci; ille enim nupèr alicundè venit
" Ex illis hominibus, undè non sperarat in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
" Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἤλασε.] Ἔπλασε.
304. Δίδμητο.] Ἱππέμαστο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων.] Ὅτε ἐπαιδεύετο.
309. Τόφρ'.] Τῶτε τ' Αἰγίσθοι. Δαίσυ.] Κατασκάψαι.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται ἀφ' ὧν ὁ Ὀρέστης· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθηψε τὸν μητέρα, τὸ δὲ ἀληθὲς παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀθηνᾶς.
312. Ἄνεμοι.] Ἐβάστασαν.
313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314. Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηυσίλω.] Ματαίαν.
318. Ἐλήλουθε.] Ἦλθε.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ἐκείνων. Ἔλποιτο.] Ἤλπιεν.
320. Ἀποφλήσωσιν.] Ἀποκρούσωσιν καὶ ἀποφαλίσωσιν πνεύσασαι.
322. Λυτόδετες.] Ἐν αὐτῇ τῇ ἴτ. Οἰχνεῦσι.] Περαιοῦνται.

NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ. ut aliàs in eodem versu, ut. v. 300. & suprà, v. 198. etiam in aliis Edit. *Florent. Steph. Hervag. Castell. Cantab.* priori; quare ὃς restituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὁ, pro ὃς habet.

316. Τηυσίλω ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè *Br. Schol.* per ματαίαν reddunt; cum ad *Tobiæ Hebr.* referatur.

322. Λυτόδετος οἰχνεῦσιν· ἐπὶ μέγα τὸ δεινόπ) Ultima, Τ λυτόδετος producitur, in *Cæsurâ*. vi *Finalis* & *Toni*; ut τὸ etiam ante δεινὸς, ob δ'. ἐκβολὴν, ut ut. v. 203.

VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἴπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων) γρ. αὖψ' ἀπ' Ἀθηναίων, *H. Steph.* & ἂψ ἀπὸ Φαιήκων, *Eustath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐξέλαις πεζὸς, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα τημερτὸν ὀίσσῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστιν.
Ὣς ἐφάμην· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κάρη κομόωντι ἔοικεν·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσατε δὲ οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κείοιο μεδώμεθα· πὼς γὰρ ἄρηι.
Ἦλθε γὰρ φάος εἶχεν ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δίφρα θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοί τ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἴεσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόν γ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

" Sed vade nunc cum navetuâ & tuis sociis:
" Aut si navelis per terram ire, aderit currusque & equi.
" Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
" Ad Lacedæmonem florentem, ubi flavus Menelaus.
" Precare autem eum ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet: valdè enim prudens est.
Sic ait: sol autem descendit & tenebræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæsia Minerva,
" O senex, profectò hæc ex officio dixisti:
" Sed agite, dividite quidem linguas, & miscete vinum,
" Ut Neptuno & aliis immortalibus
" Ubi libaverimus, de lecto cogitemus; ejus enim hora adest.
" Jam enim lumen ivit sub occasum, neque decet
" Diu deorum in epulo sedere, sed redire.
Dixit sanè Jovis filia; hi verò audiverunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus intulerunt,
Juvenes autem crateras coronârunt vino;
Divisserunt autem omnibus, auspicati à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt, surgentesque libârunt.
Cæterùm postquam libârunt, biberuntque quantùm desiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deo-similis
Ambo desiderabant cavam ad navem redire:
Nestor autem statim detinuit incessens verbis,
" Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alii,
" Ut vos à me celerem ad navem eatis,

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Πάρα τοι.] Πάρεστι σοί.
325. Πομπῆες.] Πρόπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσσῃ.] Εἴπῃ.
332. Ταῖσιν ἐπὶ γλώσσας.] Ἔθος ἦν τοῖς παροῦσι τοὺς καταθύειν, ἢ ἱερεῖον τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιτελοῦσι· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους· λέγει δὲ ὁ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τὴν ἀρχὴν σύντεμε. Κερᾶσσε δέ.] Ἀντὶ τοῦ κέρνατε.
334. Κείοιο.] Κείοις, ὃ ἐστιν ὕστερον.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ σχέσιν ἔχει.
336. Θοὴν ἐπὶ νῆα.] Καθέσαι, ἀποτεῖψαι.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἰέσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καθαπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόν γ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, ὃς πειρᾶται, ἢ ἀπειλοῦντος. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347. Κίοιτε.] Ἀπέλθοιτε.

NOTÆ.

331. Κατὰ μοῖραν) Ultima ᾶ καὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui. & ante μ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. Ἡμᾶς scribo, pro ἐμᾶς, quod malè in *Impressis*; ὑμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. 2.

VARIÆ LECTIONES.

335. Οἴχεθ') γρ. ὄχεθ'.

Ὡς

Ὥστε τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀεικέος, ἠὲ πενιχρῦ,
Ὧι ὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὔτε ξείνοισιν, ἑεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλον υἱὸν
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεσθαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζάω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωμαι,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφηθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὅπως.
Ἀλλ' ὅδε μὲν τῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω τ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἷος γὰρ μοῦ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕποντο
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀταρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα λοιός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δ' τῦτον, ἐπεὶ πὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἷϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tanquam ab aliquo vel prorsus veste carenti, aut pauperculo,
" Cui neque veles & operimenta multa domi;
" Ut neque ipsi molliter, neque hospitibus, dormiendi copia sit.
" Cæterùm mihi adsunt veles & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyssis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hospites suscipiant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsiis Minerva,
" Benè sanè hæc dixisti, senex amice; et verò decet
" Telemachum fidere, quoniam longè melius sic.
" Verùm ille quidem nunc te sequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem socios præcipiámque singula:
" Solus enim inter illos senior glorior esse:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri secuti sunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: sed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu verò hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortissimi.
Sic certè loquuta abiit cæsiis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἀεικέος.] Μὴ κεκτημένου ἱματίων.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱμάτια καὶ ἐμβάλματα· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἁπαλοῖς.
351. Παύρους.] Πάρεσιν.
352. Τῦδ' ἀνδρός.] Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῦδε ἀνδρός, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τὸ καταστρώματος καὶ σανιδώματος τῆς νεώς. Καταλέξεσθαι.] Κοιμηθῆναι.
354. Λίπωμαι.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφηθα.] Εἶπες.
359. Εὕδῃ.] Κοιμᾶται.
361. Θαρσύνω.] Παρορμήσω, θαῤῥεῖν ποιήσω.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὸ εἰς Ἀργολίδα μίσωπται· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀχαιὰ ὡς τὸ Μενέλαον, εἰς τὸ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι μάμμη ἐπιπλῶντο υἱῶ ἐ θ. μετὰς Μενελάου. Ἀλκτεμέα γὰρ τοῦτον ἡ Ἀχαιᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφείλεται, χρεωστεῖται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοί, scribo, nec sine 2 MSS. auctoritate, etiam *Eustathius* in locum, fol. 1471 lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ἀντὶ τοῦ βάψαι, ὡς δηλοῦσιν, ὡς φασιν οἱ Παλαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

367. Ὀφέλλεται) γρ. ὀφείλεται, *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτι νέον γε) γρ. Ἤλιδι εἴῃ, *Strabo*, qui *Cauconas*, à Fluvio *Eudis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήμῃ εἰδομένῃ· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕποντο.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἧτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ὃν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθί μοι κλέος ἐσθλὸν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιπ·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἰθῦν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, εἰς ἀγλαὰ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῦ ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν εἰνεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤιξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ similis: stupor adeò invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis:
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori:
" Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata-fronte,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis suis, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronósque.
Iis verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libârunt biberuntque, quantum voluit animus,
Alii quidem dormiturientes abiêrunt ad domum singuli;
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Φήμ.] Φήμη. εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον αἰετῷ.
373. Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθησεν ἡ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλὸν, ἀσθενές.
376. Ἕπον θ'.] Ἠκολούθησαν.
380. Ἵλη θι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσθι. Δίδωθι.] Δίδου παράσχου.
388. Ἀγακλυτά.] Ἄγαν ἐνδόξα.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα ἢ πῶμα, μεταφορικῶς.

NOTÆ.

378. Τεμπλείαι) De *Tritone* fluvio, & Τεμπὴ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad. β'.* v. 39.
381. Παραλοιπ) Παραλοιπόι, παραλοίτιι, παραλοιπ, *Ultimâ* longâ. Sic. *Odyss. ν'.* v. 299. Μήτι τὰ κλέομαι καὶ κήδεται.

VARIÆ LECTIONES.

372. Εἰδομένῃ) γρ. ἐνδομένῃ.
378. Ἀγλείη) γρ. κυδίστη, *H. Steph.* & *Seberus.*
388. Ἵκοντο) γρ. ἵκανον.
392. Ὤιξεν) γρ. οἶξεν.

Τρη-

Τρηπῆς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίῳ Πεισιστράτῳ, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνάς.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀταλαίφρων·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ἶρος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐξ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιδ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
Τοῖσιν μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἦτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεὸς ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐκὶ βῶν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

Tessellatis in lectis sub porticu sonanti:
Juxta eum verò bellicosum Pisistratum, principem Juvenum,
Qui ei adhuc caleb filiorum erat in regiâ;
Ipse verò reversus dormivit in secessu domus excelsæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor:
Egressusque sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas,

Albi, resplendentes unguenti instar; quibus quidem antea
Neleus sedebat dius consiliarius æquiparandus:
At ille quidem jam fato domitus ad inferos descenderat.
Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Græcorum,
Sceptrum habens: circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egressi, Echephronque, Stratiusque,
Perseusque, Aretusque, & divinus Thrasymedes:
His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros:
Juxta verò Telemachum deo-similem collocârunt ducentes.
His demùm loqui cepit Gerenius eques Nestor,
" E vestigio mihi, filii chari, perficite desiderium:
" Ut certè primam deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus causâ bovis eat, ut celerrime

ΣΧΟΛΙΑ.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ αὐλῇ ἤλιον παρεχούσῃ, παρὰ τὸ αἴθειν, τὸ καίειν, ὃ ἐστι φαίνειν. Ἐριδούπῳ.] Μεγάλως ἔχοντι ἀπηχείου ἀφ' ὧν τοὺς οἴκους, ἰχθυικῇ.
400. Ἐϋμμελίῳ.] Καλῶς τῇ μειλίᾳ χρώμενον. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.
401. Ἠίθεος.] Ὁ λίαν νεοπρεπεστάτην ἔτι ὄντα, ἵνα ἐπιτερπέστερον, ἠίθεος λέγῃ· ἔστι δὲ ἄγαμος.
403. Πόρσυνε.] Ἡτοίμαζεν.
408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀπολάμποντες. Ἀλείφατος.] Λειπὰ τὸ οὖς· ἔστι γὰρ, οὖς ἱλαόν.
409. Ἵζεσκεν.] Ἐφῆζεν.
411. Ἔφιζε.] Ἐπεκάθητο.
416. Θεοείκελον.] Θεοῖς ὅμοιον. Εἶσαν.] Ἐκάθισαν.
418. Κρηήνατε.] Ἐπιτελέσατε.
419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσομαι.
420. Ἐναργὴς.] Φανερὸς. Θάλειαν.] Θαλλέιν τὴν αὔξειν ποιοῦσαν.
421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἰχθυικῇ addo, prius in alium ex hoc loco divagatum.
416. Pro ἐκαίθοντο corrupto, lego ἐκάθευδε, ut MSS. prædicta.

VARIÆ LECTIONES

399. Ἐριδούπῳ) sc. ἐϊγδούπῳ, MSS. GC. & *Aloysii*.
402. Καρηῦδι) sc. καθηῦδε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611.
416. Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες. Τοῖσιδὲ μύθων ἦρχε) sc. Πὰρ δ' ἄρα, κ.λ. Οἱ δ' ἐπὶ ἓν ἅρμα, ἀμαξάς τ' ἐλάσαντε. Τοῖσιδὲ μύθων, *H. Steph.*
421. Ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν) sc. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲ *Dioscorides* apud *Suidam*, v. Ὁμηρ.

Ἔλθησιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὑπερθυμόλεων ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μίμνετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπάτε δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δῶμα, ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίτυον· ἦλθε μὲν ἀρ βοῦς
Ἐξ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς περὶ νηὸς ἑταῖροι
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλα οἱ χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, τέχνης
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', ἐϋποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱερὴν ἀπίουσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκε· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύῃ
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρη δ' ἔχεν ὄλας
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

"Veniat, adducátque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navem nigram
" Omnes protectus socios adducat, relinquat tamen duos solos
" Unus iterum aurificem Laerceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
" Vos verò alii manere illic sedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum augustam convivium apparare,
" Sedilitáque, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certè omnes ministrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi socii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, administra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus scilicet aurum faciebat: venit quoque Minerva,
Sacris pocitura: Senex autem eques Nestor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron;
Gutturniumque ipsis Aracus in floribus celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque gestabat molas
In canistro: secutim autem bellicosus Thrasymedes
Acutam gestans in manu astabat, bovem cæsurus
Perseus autem vas *sanguini recipiendo* tenebat: senex a. eques Nestor

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐκπέτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελευσάτω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλλῃ.
430. Ἐποίτυον.] Ἐτέρπον.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήϊα.] Χαλκευτικά. Πεφυγμένα τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντίθεος.] Μεγαλοψυχία.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' οὗ τὸ ἐστεφανωμένον αὐτῷ ἐπιτέρπει.
441. Ὄλας.] Ἐλαιοβρύχους κελεύει.
442. Πέλεκυν.] Δίστομον ἀξίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ πᾶσαν περιέχουσα ἡ λέξις σημαίνει ἀγγεῖον, ὅπερ τὸ αἷμα ἐκ ἱερείου δέχεται. καλεῖται καὶ τὸ ἔντερον, ἀμνίον, ὅτι περιέχει καὶ μύους, ταῦτα ψυχάς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

NOTÆ.

438. Ἵν' ἄγαλμα) Ἄγαλμα, πᾶν, ἀφ' οὗ τις ἀγάλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *simulacrum* vertebatur & hìc & suprà. v. 274.
444. Ἀμνίον) De hâc voce. *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Eustath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & ἀμνίων *Apollodoro*, δάμνιον, *Nicandro* & *Theodoridæ*.

VARIÆ LECTIONES.

434. Εὐποίητον) γρ. ἐυπόιητον.
444. Ἀμνίον) γρ. αἰμνίον, & δάμνιον. Vid. ad *Textum*.

Χέρνι-

Χέρνιβά τ' ἀλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ'' Αθήνη
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠρᾶτο, καὶ ἀλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι παρεστὼς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη πολύμηλις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες. ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Εἶχον· ἀταρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆσδ' ἐπὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
Αἶψ' ἄρα μὶν διέχυθαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία πάντα
Πάντα κατ' μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῷ δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔκαη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τοφρά δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν Φᾶρος καλὸν βάλετ' ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans: ex capite pilos in ignem jacens.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes.
Impulit prope stans: securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ vero lætæ exclamabant
Filiæque nurusque, & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
Illi quidem deinde corripientes cæsam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam divisêrunt statim autem coxas exciderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebât manib. verua-quinq;-cuspidũ:
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliâque verubus-transfixerunt,
Assârunt que, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

ΣΧΟΛΙΑ.

445. Χέρνιβά τ' ἀλοχύτας τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ἀλῶν ἀρχῶν ἤρχετο.
449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν. ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παίζει τὰ ἀφαιρεθέντα νεῦρα Ὅμηρος τένοντας καλῶν.
450. Ὠλόλυξαν.] Μετὰ βοῶν εὔξαντο.
451. Νυοί.] Νύμφαι.
452. Πρέσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.
453. Ἀνελόντες.] Κυρίσαντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.
454. Ἔχον.] Κατέχον.
455. Ῥύη.] Ἔρρυσεν.
456. Διέχυθεν.] Καθὼς μέρη διῖλον. Τάμνοντες.] Διστέμνοντες, διαιροῦντες.
463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. ἐστι τὸ ἄκρον ἀφ' οὗ τὸ περιφερὲς εὐχερῶς δίεισιν ἀφ' ὅλου τοῦ ὀξύτος.
465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.
466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

NOTÆ.

450. Αἱ δ' ὠλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet. vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073. *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, v. 634.

VARIÆ LECTIONES.

463. Ὤπλων) γρ. ὄπλων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὄπλων suprà, v. 33. & hic ὄπλων *Florentin. Resciani. Lovanien. H. Stephan.* &c. Ὤπλων δ') γρ. ὄπλων τ'.

Ἔκ-

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθυ βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσαν,
Οἶνον ἐοινοχοεῦντες ἐπὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίζυγας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅμιλλες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὅσσα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Αὐτὰρ ἄρα Τηλέμαχος θείοιο βήσατο δίφρου·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵδε παρημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

F. lavacro exiit corpore, immortalibus ſimilis:
Apud Neſtorem verò profectus reſedit, paſtorem populorum:
Illi vero poſtquam aſſarunt carnes exteriores & extraxerunt,
Epulabantur ſedentes; deinde viri primarii ſurgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Inter illos ſermonem cœpit Gerenius eques Neſtor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros pilos habentes equos,
Conjungite ſub currum ducentes; ut conte ant iter.
Sic ait, hi certè illum ſtatim audierunt atque paruerunt:
Celeriter autem junxerunt ſub currum veloces equos:
Cuſtos vero ancilla panem & vinum impoſuit,
Obſoniaque, qualia edunt à Jove-nutrita reges.
Telemachus certè perpulchrum conſcendit currum;
Juxta eum verò Neſtorides Piſiſtratus, princeps Juvenum.
In currumque conſcendit, & habenas cepit manu:
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant:
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi verò totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Cecidit que ſol, obumbrabantur que omnes viæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἐζόμενοι.] Καθιζόμενοι. Ὄρουσ.] Ὥρμων.
472. Ἐοινοχοεῦντες.] Κιρνῶντες.
476. Πρήσσησιν ὁδοῖο.] Ποιεῖνται εἰς τὴν ὁδόν.
480. Ὄψα.] Ἐδέσματα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγενεῖς.
486. Σεῖον ζυγόν.] Παρεκδοχικῶς, ἀντὶ δὲ παρεστηκότα τὸ ἐστηγμένον, ἀντὶ δὲ ἄδηλον.

NOTÆ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμασ' ἅμιλλες) Quanquam olim in omnibus ferè, quas vidi, Editionibus, ζεύξασθ' eſſet ſcriptum, Verſûs tamen periculo territus, auſus ſum τὸ σ'. delere: & *Homerus*, Odyſſ. ε'. v. 47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἅμιλλαν. Et infrà, v. 478. Καρπαλίμως ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους. *Euſtathii* Textus ζευξασθ', ut Nos, legit, & fol. 1477. lin. 29. Τὸ δὲ ἀνωτέρω τέτυ, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄμιλλες, ἃ πάνυ ἄδηλα, εἴτε ζεύξατε ὑφ' ἅρμαθα, εἴτε ἐπικῶς, ὑφ' ἅρμασι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἐοινοχοεῦντες) Ità pro οἰνοχοεῦντες. *Textûs* & MSStorum auctoritate.
486. *Euſtath* fol. 141. lin. 49. Ὅτι τὸ, Παρημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ ἐρρωμένως ἐπεῖχον τὸν ζυγὸν, ἢ ἐφεξῆς ἀλλὰ τοῦ παρεσταλμένοι τὸν ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἶσι καὶ φασὶν οἱ Παλαιοί. ὅτι παρεκδοχικῶς ἐρρέθη ἀλλὰ τοῦ παρεστηκότα τὸ ἐστηγμένον, ἀντὶ δὲ ἄδηλον.

VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ δ' ἄρα) γρ. παρ δ' ἄρ, *H. Steph.*
472. Ἐοινοχεῦντες) γρ. ἐν οἰνοχεῦντες, *Br. Schol.*
476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξασθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πρήσσησιν) γρ. πρήσσωσιν, *H. Steph.*
479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχδωκεν, *H. Steph.*
484. Ἄγυιαι) γρ. αἴγυιαι, *H. Steph.*
487. Δύσετο) γρ. δύσατο, Vid. ad β'. v. 389. & infrà, v. 497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρὰ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἴλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἵκοντ' ἐς πεδίον πυροφόρον· ἔνθεν ἔπειτα
Ἦσαν ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Diocleis ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi per noctem quieverunt: ille autem illis hospitalia apposuit.
Quando vero mane-genita apparuit roseis-digitus Aurora,
Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt:
Eque vestibulo agitârunt, & è porticu resonanti:
Flagellavit autem *Pisistratus*, ut irent: illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnavitèr currebant veloces equi.
Occidisque sol, inumbrabanturque omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρὰς.] Φηραὶ, πόλις τῆς Ἠλείων Μεσσηνίας. οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.
489. Ἀλφειός.] Ποταμὸς τῆς Ἠλιάδος.
490. Ἔασαν.] Ἀντὶ τοῦ ἐκοιμήθησαν.

495. Πυροφόρον.] Σιτοφόρον.
496. Ἦσαν.] Ἦσσον, διήρχοντο. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον.] Οὕτω γὰρ μὴ τάχως ἔτρεχον.

NOTÆ.

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Eustathius* per ἀνέπαυσαν semper exponit & per consequentiam, per ἐκοιμήθησαν. ὅτι οἱ κοιμηθέντες ἀναπαύονται καὶ ἀναπαύουσι τὴν ἀμειρῶν κάματον. Verbi ἄω, πίω, vel ἀΐω, ἀΐσω & ἀΐσω, unde ἄεμεν. *Hesych.* Ἀΐσαι) Ἀναπαῦσαι, κοιμηθῆναι.

495. Ἦσαν ὁδόν.) Ab ἄω, pro ἀΐω, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refert *Pausan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἴλαν, scribi Ἠλείων, nisi & Urbs esset *Messenia*, Ἕλος, unde Ἑλεάτης, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', ἴφθιμον πτολίεθρον. Verùm cum & *Dioclis* Domus sit, in *Elide*, & *Alphæus*, illius Avus, sit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum statuo.

VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ') γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκοντο. Vid. *Var. Lect.* v. 296.

489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Rescian. Lovania, H. Stephan. Castellion.* etiam *Pausan.* in *Messeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτίλοχος semper scribunt. Nihilominùs Ὀρσίλοχος est *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* semper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior esse solet *Odysseâ*. Et ità legitur *Odyss.* ο'. v. 187. & φ'. v. 16.

490. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ἦ, & vice versâ. *Ibid.* Ὃ τῆς παρὰ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ' ἄρα ξείνια δῶκεν, *H. Steph.*

492. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') γρ. ἵππους τὰ ζεύγνυντο.

494. Ἄκοντε) γρ. ἀίσσοντε, *H. Steph.*

497. Δύσετο] γρ. δύσατο, vid. suprà, ad v. 487.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

Πρὸς Μενελάῳ ξενιζομένῳ τὸν Πισιστράτου Τηλέμαχον, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκιλον τοῦ τ μνηστήρων πεκτόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τ Ἑλλήνων, καὶ τ Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τ Ἀχαιμένιον ζῶντα, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βελὴ δ' γίνεται τ μνηστήρων, περὶ ὧν τ Τηλέμαχον κτεῖναι. Παραμυθεῖται δ' ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τ παιδὸς ἀποδημίᾳ διαχειμάσασαν, ἀφ' εἰδώλου, ὁμοιωθέντος Ἰφθίμῃ, τῇ τ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ κὸ Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δίλπα, μαθ' ἁμφὶ πατρὸς πὰρ' Ἀτρεΐδαι, λοχαγῷ, υἱός. L 1 2. IV.

Οἳ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώμαθ' ἕλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ὁἱ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥεξήνορος υἱέϊ πέμπεν·

HI itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai glorioſi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis civibus,
Ob nuptias filii atque filiæ inculpatæ, ſuâ in domo.
Hanc quidem Achillis bellicoſi filio mittebat:

Σχόλια.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοτάτης ὄρεσι κεκλιμένης. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλον.] Ἦλαυνον.

3. Δαινύντα.] Ἐσθίοντα. Ἕτησιν.] Πολίτικις.

5. Ῥεξήνορος.] Ἀνδρεῖα, δι' ἃς τ ἀνεψιᾶς ῥίπτουσι τὰς τάξεις.

Notæ.

Ἴξον) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 773.

Ib. Κοίλην) Vid. ad *Il.* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) Ælian. Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ φασὶ Λάκωνες θάλαττάν τινα μεγίστῃ μίσγεσθαι. καὶ τινές γε τ Κελτικῶν τ Ὠκεανὸν εἰσπλεῖν εἰσὶν οἳ φασὶ, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. *Strabo*, l. 8. fol. 564. Γράφοντες δὲ τ μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. τ δὲ, κοιλόπεδον, ζητοῦσι, τὴν κητώεσσαν πῶς δέξασθαι χρὴ, εἴτε ἀπὸ τ κητῶν, εἴτι μεγάλην· ἔοικε δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τὴν τι καπτώεσσαν, οἱ μὲν, Καλαμινθώδη δέχεσθαι· οἱ δὲ, ὅτι οἱ ἀπὸ τ σεσηπότων ῥοχθοί. καιτοι λέγουσι, καὶ καλόμενον τὸ διεσαπτόμενον εἰσιόντι. τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις αὐτόλεκτον εἶναι δὲ κόπις μᾶλλον τὴν τοιαύτην καλαμάβραν λέγειν φασὶν, ἀφ' ἧς τὸ, Φησὶν ὁμοκλέσαι. Εὔσταθος δὲ ὁ Λακωνικὴ καὶ δὴ τ Ταϋγέτου κορυφὴν τινα λαμπρὰν εἶναί τινες μυκηνιῶσιν. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 861. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrariorem merito exagitat *Caſaubon.* l. IV. c. 28 [illegible] 5.

Variæ Lectiones.

V. 1. Κητώεσσαν) γρ. καπτώεσσαν, *Zenodot.* apud *Euſtath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ πολυκλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δμῳῆς· Ἑλένῃ γὰρ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μέσῳ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

In Troiâ enim primùm spoponderat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perficiebant.
Eam certè ipse illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris sustulit filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
E servâ: Helenæ autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat auteæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, & subditi Menelai gloriosi.
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans: duóque saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medium.

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμεναι.] Δώσειν, παρασχεῖν.

9. Μυρμιδόνων ἄστυ.] Ἡ Ὁμηρικὴ μὲν Φθία καὶ Ἑλλὰς οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλία.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κούρην.] Οἱ μὲν Ἰφιάνασσαν, οἱ δὲ Ἐχίμηλον λέγουσιν· τὴν δὲ Ἀλέκτορα γεγαμηκέναι Ἀργείῳ δὲ Πίλητι. Ἦγετο.] Ἐλάμβανεν.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τῆς ἡλικίας, τουτέστι σφόδρα νεώτατος τῶν γονέων γεγονὼς παῖς, μετ' ὀλίγον ἐπιτελεῖν ἐλπίζοντι πατράσιν, ἢ μονογενής· καθάπερ Τηλεμάχῳ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ Ὀρέστῃ τῷ Ἀγαμέμνονι. Μεγαπένθης.] Ἐκ δὲ ἐπόμβρου δῆλοῖ, ὅτι μὴ τῷ ἁρπαγῷ τοῦτον ἔσχεν.

12. Ἐκ δμῳῆς.] Οἱ μὲν κύριον τὸ Δμῶες· οἱ δὲ Τρῳάδες, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.] Πιθανῶς, ἵνα ἐπιπλήξωσι κἀκείνῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ σχῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, καὶ Ἔλενον· ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γεγενηκέναι.

16. Γείτονες ἠδὲ ἕται.] Γείτονες μὲν τῶν οἰκογενεῖς· ἕται δὲ φιλῶς, ἤτοι ξένοι, οἱ πολῖται· ἔστω γὰρ ἴσως μεγαλοψυχὸς ὁ γαμῶν.

17. Ἐμέλπετο.] Ἤδετο.

18. Κυβιστητῆρε.] Κυβισταὶ, ὀρχησταί.

19. Μολπῆς.] Τῆς παιδιᾶς. Ἐδίνευν.] Κυκλόσε ἐπεφέροντο· ἀρχῶνται.

NOTÆ.

8. Νίσσῃ) Ἁπλῶς, ἀντὶ δὲ περιούσῃ. Ità, νόστος, pro ἔλευσις, & νοστέω, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Iliad.* β'. v. 684.

12. Ἐπειδὴ τοπρῶτον) Hic Versus ἀπίφανος dicitur, de quâ re, ad α'. v. 183. & θ'. v. 452.

17. Δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 605. Unde *Aristarchus* tumpsisse hæc dicitur, & ad hunc locum non benè posuisse, ab *Athenæo*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἦγε) Ἐλάμβανεν, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni*.

12. Ἐκ δμῳῆς) Οἱ μὲν κύριον τὸ Δμῶες· οἱ δὲ Τρῳάδες· Τρῳὰς δὲ ἡ Τρῳάδη· τὸ κύριον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. xi. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησεν, καὶ παῖδα Νικόστρατον· ἐκ δὲ Δμῶος, Πλειείδης, γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τρῳάδος, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσίας δὲ τέκνα, καὶ Εὔμηλον, Ξενόδαμον. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipse *Hesiodus* sit hujus auctor sententiæ; ità enim *Sophocl.* Schol. ad *Electr.* v. 540. Ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἡ τίκτει Ἑρμιόνην δυσκλειτῷ Μενελάῳ· Ὀπυίουσι δ' ἔπειτα Νικόστρατον, ἔξοχον Ἄρηϊ. *Pausanias* quidem *Nicostratum* & *Megapenthes*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin. 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Er. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευν) Male olim ἐκύκλουν &c. Emendamus ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δμῳῆς) γρ. Τρῳὰδος, MS. *Gonvillo-Caiense*. Fortè, per Appositionem.

Τὰ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵπποι,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐν προμολῇσιν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
Ὀπτὴρ θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀμφὶ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἆσσον δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξείνω δή τινε τάδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔοικτον·
Ἀλλ' εἰπὲ, εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μέν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ καὶ ξεινήια πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω ἅδε πάσῃ δι' ὀϊζύος· ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτὸς προτέρω ἄγε δαινυμένους.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀπτῆρας θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῶ ἰδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειοισι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δ' ἂρ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρμασι δ' ἔκλιναν προτὶ σίηπα παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες

Forrò in veſtibulo ædium ipſique & equi,
Et Telemachus heros, & Neſtoris inclytus filius,
Steterunt: ipſe verò procurrens vidit præſtans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriofi:
Ivitque celeriter annuncians per domos paſtori populorum:
Propè autem ſtans verba alata dixit,
" Hoſpites jam quidem hi, ô à-Jove-nutrite Menelaë,
" Viri duo, proſapiæ verò Jovis magni ſimiles ſunt.
" Sed dic, ſi ipſis ſolvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiſcens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Non quidem ſtultus eras, Boëthoïda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti prætrita loqueris.
" Protecto jam nos, tu & ego, hoſpitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; ſi alicubi Jupiter
" In poſtremum ſaltem liberârit ab arumnâ: ſed ſolve equos
" Hoſpitum, ipſos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus prorupit, vocabat etiam alios
Fidos famulos unà ſequi ſeipſum.
Hi verò equos quidem ſolverunt ſub jugo ſudantes:
Et hos quidem alligârunt ad equina præſepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiſcuerunt:
Currus verò poſuerunt ad parietes pellucidos;
Ipſos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Προμολῇσιν.] Προμολῆσι. Ἴδετο.] Ἐθεάσατο. Κρείων.] Ἐξοχώτατος καὶ ἀξιόλογος.
23. Ὀπτῆρος.] Σπουδαῖος, ἀσκητής. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ σὺν τῷ δεσπότῃ ὑπάρχων.
24. Ἀγχίλεως.] Ὀφείλων ἀπαρχίτης.
26. Ξείνω δή τινε.] Εἰσαγόμενος μόνῳ σοὶ ξένοις Μενελάῳ ἀφ' ὧν συμβουλεύεις τοῖς ξένοις.
27. Γενεὴ.] Γενητὴ, γάρ. Ἔοικτον.] Ἐοίκασιν.
28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἰκανέμεν.] Παραγενέσθαι. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35. Ἐξοπίσω.] Εἰς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ πᾶσι.
36. Θοινηθῆναι.] Εὐωχηθῆναι.
40. Κάπῃσι.] Φάτναις· ἄλλως δὲ ἀπὸ τοῦ κάπτειν, κεκοφισμέναις.
41. Ζειὰς.] Ὀλύρας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβουλεύσας) Ità lego, pro ἐπιβουλεύσαι. ex *Aloyſii* MSto, cùm & MS. GC. προβουλεύσεσθαι, ierat.
27. Γενεὴ) MSS. legunt, Γενὴν, καὶ Γένεσι) γάρ.
28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς. MSS. αὐτῶν.
35. Ἐς ὕστερον. MSS. ἐξ ὑστέρου.

VARIÆ LECTIONES.

26. Τάδε) *al.* τόγε. *H. Steph.*
27. Γενεὴ) *al.* ἦσαν, MSS. *Aloyſii* & *GC.* Vid. Not. in *Schol.*
28. Εἶκτον) *al.* εἶκτον, *H. Steph.*
38. Ἀμφ' ἑσπέσθαι) *al.* ἅμα σπέσθαι, *H. Steph.* Vid. Not. ad χ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον κ᾽ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὡς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κατ᾽ ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενοι,
Ἐς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λόεσθον.
Τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαίνας εἵλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἕς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ᾽ Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος καλῇ καταχεύατο φαγχόῃ
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτυ θ᾽ ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου παστάμενοι, εἰρησόμεθ᾽, οἵ τινες ἐστὲ
Ἀνδρῶν· οὐ γάρ σφωΐ γε γενεὴ ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ᾽ ἀνδρῶν γενεὴ ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοίδε τέκοιεν.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ᾽ ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσέφη Νέστορος υἱόν,
Ἆσσον ἀκὼν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πυθοίατ᾽ οἱ ἄλλοι,
Φράζευ, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à-Jove-nutritis regis :
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos postquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque chlamas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in guttumo suâ extulit terens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum : juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò veneranda promiconda apposuit terens,
Fercula multa imponens, de rebus præsentibus largiens :
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum : ipsisque apposuit aurea pocula.
Hos etiam datâ dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibumque gustate, & gaudete : cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum : non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptrifierorum : quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia apposuit
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipse.
Illi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput ; nè audirent alii,
" Considera, Nestoride, meo gratissime animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

59. Δεικνύμενος.] Δεξιούμενος.
61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτησόμεθα.
62. Οὐ γάρ σφωΐ γε γενεή.] Σὺν τῷ ι γραπτέον, ὑπὸ σφῶιν, δίχως· ὁ γὰρ ἀφανῶν ἐστὶ χρόνων.
64. Κακοί.] Δηλοῖ, ἀσθενεῖς. Τέκοιεν.] Γεννήσειεν.
66. Τὰ ῥά οἱ.] Ἅπερ δὴ αὐτῷ. Πάρθεσαν.] Παρέθηκαν.
71. Φράζευ.] Νῦν ἀντὶ τοῦ. ἄκρ.

NOTÆ.

71. Τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil. Æn. l. XII. v. 142.* Animo gratissime nostro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειεν) Ità, pro γράψειεν, duo MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτυ θ᾽ ἅπτεσθον) *Ms. Steph.* σίτυ ἅμ᾽ ἅπτεσθον, *H. Steph.*
61. Παστάμενοι — οἵ τινες) *Ms. Steph.* παυστάμενοι — ἅ τινες, *H. Steph.*
62. Γενεὴ) *Ms. Steph.* γόνος, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπὴν καλλήματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι.
Ζηνός που τοιάδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τὸν δ' ἀγορεύοντα ξύνιετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ ῥητῆρι οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσει, ἦε καὶ οὐκί,
Κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πολλ' ἐπαληθεὶς

" Æriſque ſplendorem, per domum ſonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis eſt Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretioſa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit,
" Filii chari, haud ſanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res ſunt.
" Hominum verò ſive aliquis mihi contendat e poſſe, ſive minus,
" Opibus, certè plurima paſſus & multùm erratus

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Σπεροπήν.] Ἔκλαμψιν. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ἔνιστο.] Σωπᾶκιν, ἔκυσεν.

80. Ἐρίσσειε.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθείς.] Πλανηθείς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους. ὅτι μεγάλας ἴμπτερος.

NOTÆ.

72. Καδδώματα.) Ità pro ϵ δώματα lego. Quicunque enim ſatis attentè perpenderit, τὸ στερόπην referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλέφαντι, mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* ſignificet, & mecum fortè agnoſcet, καδδώματα potiùs legendum, ut ſuprà, ad v. 45. & 46. Ὥστε καὶ ἠελίῳ &c. Δῶμα καθ' ὑψηρεφές. Certè mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis Scribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum conſimilis ſoni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujuſmodi Erroribus Antiquitas plurimum Veritati obſtat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teſte, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἱερόζω. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 871. De *Electro*, ubi ex *Ariſtophanis* Scholiaſt. pro ὕαλος, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιάδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionē defendit *Ariſtarchus* contra *Seleucum*; ut *Athenæ.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Euſtath.* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴ ſignificare *Palatium Regium*, at potiùs, πόπον τινὰ ἀμφιτέθραν, ὅ ἐστι ὑπαίθριον, ἀπὸ τῆς μεγάλης αὐλῆς. Ὅμηρος δέ, φησι, τῇ Αὐλῇ αὐτὶ πόπου ἐπὶ τοῦ ὑπαίθρου τόπου, ἔνθα ἦν ὁ Ἑρκεῖος Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς καθαλαμβάνεται. Αὐλῆς δὲ χόρτος ἔχει ὁ χεόμενος ἄλσεσι. Σπένδων αἴγειρε εἶναι ἐπ' αἰθρίοις ἱερεῖσι. Ὁ δὲ Πεισάνδρος. Αὐλῆς δὲ χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόσμον· καὶ ὁ Ὀδύσσεως σφενδόνῃ πῆς ἐφὶ τ Φαίαξι, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάροιο τῷ παιζόντων, Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν ſignificat; nec minùs tamen manifeſtè, quod *Ariſtarchus* ait, in aliis locis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipſo, Ζηνός που τοιάδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλῆς ſignificationem cogatur admittere, viz. Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil abſurdius; licet bene intrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται. Alius etiam locus hanc noſtram aſſertionem confirmat, viz. α'. v. 425. ὅθι οἱ ἡλάμβρος ἑξακοσίας αὐλῆς Ὑψηλὰς ἐτέθηκε. In quem locum *Euſtath.* Αὐλὴ μὲν κυρίως πᾶν ἐπ' ἀμφιπόρου, ὅ ἐστι, ὑπαίθρου, ἀπὸ τ μεγάλων οἴκων· ϵ Αἰλαὶ, τὰ βασίλεια, ἀφ' τὸ μεγάλως ἔχειν ἀπὸ τ οἴκων ὑπαίθρους τόπους· Σωνεκδοχικῶς δ. ἡ ἔλη οἰκία, ἐν τῷ, Ζηνός που τοιάδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* in locum *Athenæi.* fol. 335. *Gerard. Croiſius*, Ὁμήρου Ἑβραΐου. p 423. Poeta alludit ad interius Atrium, ſive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Iſraele*, in quo Deus dicebatur verſari, quod quidem ſplendidiſſimum fuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Ἄσπετα.) Πολλά. Hoc *Pſeudo Scholion* deleo; quòd utræque voces ſint in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

72. Καδδώματα) ϰ. τὰ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιάδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλὴ) ϰ. Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνιε) ϰ. ξύνιεν, malè ut *Euſtath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) ϰ. τέκνα φίλα. Ζηνὶ μὲ βροτῶν, *H. Steph.* incogitanter ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) ϰ. βροτῷ, *Gerard. Creſ.* p. 423.

Ἡγα-

Ἠγαγόμην δ' ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτεϊ ἦλθον
Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλήθεις,
Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεροὶ πλέονται.
Τρὶς γὰρ πίειέ μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὲν ἔπι ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι μηλῶν,
Τυρῶ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροχόωντα γάλα ἕκαστοι.
Ἕως ἐγὼ ταῦτ' εἰς εἶνα πολὺν βίοτον συνάγεσκον
Ἠλάστην, τέως μοὶ ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνοΐστι, δόλῳ ὑλομανέος ἀλόχοιο·
Ὡς ὅτι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχασμένα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τεὐκτῖλω περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

" Vectus in navibus & octavo demum anno veni domum:
" Cyprum, Phœnicemque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per-totum-annum lac mugendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi frater alius interfectus,
" Clàm, insperatò, dolo perniciosæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus illa debebatis audivisse, quicunque vobis
" Sunt; quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquam bene habitatam, continentem multa & preciosa.
" Quorum utinam debuissem vel tertiam habens in domo partem

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους.

84. Ἰκόμην.] Παρεσχόμην. Σιδονίους.] Τοὺς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἕρεβον δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ εἰσι καὶ Κράτης ἐρεμνοὺς γράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταχαράττουσι ὕστερον Αἰθίοπας θ' ἱκόμην. ἐς Σιδονίους, Ἄραβάς π.

85. Ἄφαρ κεροί.] Ταχέως φύεσθαι λέγει τὰ κέρατα. οἱ δὲ ἐπίτηδες τὸ ἀρνῶν τὸ κεροί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ ἀρρώστως γίνονται.

86. Τρὶς γὰρ πίειε μῆλα.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ διὰ ὅλου πιαῦταί εἰσιν αἱ χῶραι, ὡς οὐσῶν ἡμῶν μόνων τῶν ἔω.

87. Ἐπιδευὴς.] Ἐνδεὴς.

89. Ἐπιστάμενον.] Ἐπιπλὴν, ἄφθονον. Θαλάσσῃ.] Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσῃ· νῦν δὲ τὸ ἀμείλιγμα εἶπεν, παρὰ τὸν θαλίην.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τεὸς.] Τετιμημένος.

92. Ἀνοΐστι.] Ἀνεπιστήτως, ὅτι μηδὲ ἐπιστήσατο τινά.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ ἢ τὸν Πρωτέως.

96. Κεχασμένα.] Χωρίτικα.

ΝΟΤΑ.

Ἀγνοεῖ δὲ Ὅμηρος τὴν Ἀσίαν, ὡς καὶ τὸν Εὐφράτην. Hoc est, Earum Nomina nusquam memorat, licet ipse magnam *Asiæ* & *Europæ* partem descripserit, *Europæque Agenoris* filiæ meminerit, in *Eustath.* v. 78.

90. Ἕως ἐγὼ κεῖθι κτλ.) *Amphibrachys*, in *Primo* loco, pro *Dactylo* ἐπιδινέμεν, ut *Iliad. α'.* v. 193.

95. Ἀπώλεσα οἶκον) Quicquid *Br. Schol.* τὸ ἴδιον ἰωνικῶς φησί, ità enim, v. 97. Ὧν ὄφελον τεὐκτῖλω περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν Ναίειν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

86. Τειαῦταί εἰσιν) MS. *Aloysii* πιαῦται, pro αὐταὶ &c.

89. Θαλάσσῃ) Ità pro corrupto ἁλάσσῃ, ex MSS.

95. Πέπρον) MS. *Aloysii* ità, pro κεκτῆσθαι, *Sensu* maximè flagitante.

VARIÆ LECTIONES.

84. Καὶ Ἐρεμβούς) γρ. Ἄραβάς π. *Zeno. Crates*, & *Posidonius*, καὶ ἐρεμνούς. Vid. Not. in *Textum*, & *Eretria Scholia*.

90. Ἕως ἐγὼ) γρ. εἶος ἐγὼ, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Ὑμῖν) γρ. ἡμῖν, *H. Steph.*

95. Πόλλ' ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάσχων, *H. Steph.*

Ναίειν,

Νωΐτεν, οἱ δ' ἄνδρες σῶοι ἔμμεναν, οἱ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμην ἠδ' ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠματίοισιν,
Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα πέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἶψηρὸς γὰρ ἔπεισ' ἄχος ὃς περ ἐόντων.
Τῶν πάντων ἕνεκα τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅστε μοὶ ὕπνον ἀπεχθαίρῃ καὶ ἐδωδήν·
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἔπλητο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστα
Κείῃ, ὅππως δὴ δηρὸν ἀπέσσεται. ὠδέ κ' ἴδοιμι,
Ζώει γ', ἢ πέφνηκεν. Ὀδύσσεω δή κέ μιν αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πᾶσι κασιγνήτοισιν ὄρωρε γόοιο.
Δάκρυα δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πᾶσι ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσι χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἑοῖο μνηστύοντα,
Ἦ ὅν τιν' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri salvi essent: qui tum perierunt
" Troiâ an latâ, longè ab Argis pulchros equos-pascente.
" Sed tamen omnes quidem lugens &
dolens,
" Crebrò domi desidens nostræ,
" Interdum quidem luctu mentem objector, interdum rursus
" Quiesco: brevis verò satietas molesti luctûs.
" Horum omnium causâ non tantùm lugeo, tametsi tristis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi somnum invitum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulysses laboravit & pertulit: huic utique infatus erat
" Ipsi, dolores ut essent, mihi verò maximus semper gravissimus
" Illius causâ, quoniam diù longè abest, neque scimus,
" An vivat ille, an mortuus sit. Dolent utique illum
" Laërtesque senex, & prudens Penelope,
" Telemachusque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem desiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens
Utráque manu; observavit autem Menelaus ipsum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipsum eum patris fineret memoriam inducere,
An prior interrogaret singulásque diceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelso
Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis;

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληρεῖμαι.
103. Αἶψα γάρ ὁ κόρος.] Ὁ ἐπιπ τὰ ἄλλα μὲν ἡδὺ καὶ ποιεῖ τοὺς θραύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπεχθαίρῃ.] Εἰς μῖσος ἄγει.
106. Μνωομένῳ.] Μνησθησομένῳ. Ἐμόγησεν.] Ἐκακοπάθησεν.
107. Πέφνηκε.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀπεσσεῖται.] Ἄπεστιν, ἀπόδημεῖ.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξιστόρησεν, ἀνακρίνοι. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

NOTÆ.

102. Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Aristot.* l. 1. περὶ Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.

120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys.* Δακτύλῳ ἰσόχρονον, ut suprà. v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Eustathio.*

VARIÆ LECTIONES.

118. Ἑάσειε) γρ. ἐάσῃ, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. πειρήσαιτο, *H. Steph.*

Τῇδ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη χλισίλιν εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ὑπέπρεπτα φέρεν μαλακῆ ἐνὶ λώτῳ·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον πάλαθον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δ' τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωλὶς δ' αὖτ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείῳ τ' ἠλακάτην, πάλαθόν θ' ὑπόκυκλον ὀπάσσεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκρόανται.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἤγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα,

"Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πρό φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic statim Adrasta sellam benè-tastam apposuit:
Alioppe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quasillum ferebat, quem illa dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminosque tripodas, decemque auri talenta:
Seorsim verò rursus Helenæ uxor dederat pulchra dona.
Aureamque colum, quasillumque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc sanè ei ancilla Phylo apposuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm super eum
Colus extenta erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in sellâ, & scabellum sub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogabat singula,
" Scimúsne, Menelae rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, venisse nostram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto similem adeò vidisse
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aspicientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίην.] Διφρον, ἀνάκλιντρον ἔχουσα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβης.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ τῶν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Κάλλιμα.] Ἄγαν καλά.
131. Τάλαρον ὑπόκυκλον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑπότροχον.
132. Κεκράανται.] Ἐντετελείωται.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς ὕφος ἐπιτηδειότερον, καλῶς μεμηχανημένον. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐφαπτρίς, ἐρμάλιον. Τετάνυστο.] Ἐτείνετο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετάονται. Ἐκαυχῶνται.
141. Ἐοικότα.] Ὅμοια ἔπη.

NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θήβαις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος. Ἀλκάνδρας κύριος, ἐν Ὀδυσσείᾳ φερόμενος παρ' ᾧ, φησὶ, Μενέλαος τὸν τῇ Ἑλένῃ, μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας κατέχθαι πλανηθέντα. *Eusebii* Chronic. Canon. fol. 115. & *Josephi Scaligeri* Animadvers. fol. 50. *Thueris*, *Rex Ægypti* ab *Homero Polybus* vocatur, *maritus Alcandræ*. Θήβης Αἰγυπτίης) De *Thebarum Ægyptiarum* Opulentiâ, *Eustath.* ad *Iliad.* ι'. v. 381. & in hunc locum, fol. 1458. lin. 47. In fine vocis Αἰγυπτίης, Συνίζησις ut v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχουσα) Pro ἔχον, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè se non habebat, & casu τ' ἐπιτηδειότερος, qui malè &c.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) γρ. ὃς ἄνακτ' ἐνὶ Θήβῃς, Vid. in *Textum*.
127. Ἐν κτήμασι) γρ. ἐνὶ κτήμασι. Vid. ad v. 74. Not. in *Text.* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείῳ) γρ. ξυστῷ, ut Incontracta *Homero* usitatiora.
139. Εὐχετόωνται) γρ. εὐχετάονται, *Et. Schol.* & MSS. *Aloysii* & GC.

Ἄμ

Ὡς ἔδ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι φῶτ' ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδες εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθ' ὑπὸ Τροίῃ, πόλεμον θρασὺν ὀρεκέοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν κἀγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνου γὰρ τοιάδε πόδες, τοιάδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
Μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐταρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἔρχαμε λαῶν,
Κείνου μὲν τοῦτόν γε ἐΐσκομεν, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσητῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν πρῶτον, ἐπιφροσύνας ἀναφαίνειν
Ἅντα σέθεν, ὄφρα νῶϊ, θεῷ ὡς, πρὸς μύθῳ αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Σὺν ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἢ ἔπος ἠὲ νοήσαις, ἠέ τι ἔρξαις.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἔν μεγάροις, ὧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·

" Ut ille Ulyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens natum domi ſuæ
" Ille vir, quando mei invereundæ gratiâ Græci
" Venerunt ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc viciſſim reſpondens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Sic nunc ego reputo, uxor, ut ea putas.
" Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
" Oculorumque jactus, caputque & ſuperne comæ.
" Et nunc ſanè ego recordatus de Ulyſſe,
" Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
" Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas ſtillabat,
" Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rurſus Neſtoride Piſiſtratus contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
" Illius quidem hic filius eſt certo certiùs, quemadmodum dicis,
" Sed modeſtus eſt, indignaturque in animo,
" Huc veniens primùm, jactationes verborum obtendere
" Coram te, cujus nos, dei tanquam, divinam vocem
" Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
" Hunc mecum comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre;
" Ut ea aut verbis conſulas, ſive reipſâ.
" Plurimos enim dolores patitur ob patrem ſuus abſentem,
" Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

148. Εἴσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖον.] Τοιοῦτον.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθε.] Ἐπάνωθεν.
151. Μυθεόμην.] Ἔλεγον, διηγούμην. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσητῷ.] Ἐντρέπεσθαι, αἰδεῖται.
159. Ἐπιφροσύνας ἀναφαίνειν.] Τὰς ψυχικὰς τοῦ μετρίου εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἃ πρὸς τοῦτο τὸ εἶναι αὐτῷ φλυαρίας, καὶ λαιδορίας, δείκνυσιν. ἃ ὑπὸ σωφροσύνης ἂν βάλοι τις σωφρονικὰς λόγους. Ἐπιφροσύνας δὲ τὰς πρὸς τὸ ἐπῶν εἰσφορὰς καὶ ὀρχάς. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, δείκνυσιν.
162. Ἐέλδετο.] Ἐπεθύμει.
163. Ὑποθήσαι.] Ὑποβάλῃς.
165. Ἀοσσητῆρες.] Βοηθοί.

NOTÆ.

149. Κείνου γὰρ τοιάδε πόδες) Virgil. Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat.*

165. Ἔν μεγάροις· ἢ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν) Olim in plurimis Edit. πολλοὶ, quod Senſus reſpuit; non enim neceſſe eſt, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, at ſaltem ut *alios*, præter ſe habeat; nè dicant *Verſum* cum voce πολλοὶ, laborare. Rectè itaque *Euſtathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut ſit συνίζησις, ſive συναφαίρεσις, quaſi ſcriberetur, ἢ μὴ 'λλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Græcis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φιλέοις δὲ κἀμεῖνον· ἐπὶ δὲ ξυνὸν λόγον ἔλθῃ. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

VARIÆ LECTIONES.

165. Ἄλλοι) ſc. πολλοὶ, vid. Not. ad *Textum.*

Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεθ', ὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν κτῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησαν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἄργεϊ πάσσα πόλιν, κ' δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι κ' τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ κεν ἀνάσσωσιν, ἀνάσσομεν δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θαμὰ σύνδαδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τὲ,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πού πω μέλλεν ἀγαστὸς θεὸς αὐτὸς,
Ὅς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑπ' ἴμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
Τῇ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσκ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἵσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπ πού ὄφελ, πίθοιό μοι· ὐ γὰρ ἐγωγε

" Sic nunc Telemacho est: hic quidem abest, neque eidem alii
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens allocutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certe perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebâ aliquandò reducem amplexurû me præter cæteros
" Græcor, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ earum,
" Quæ circum-habitabantur, imperantur autem à me ipso:
" Et sanè crebrò hic unà fuissemus versati: neque nos
" Aliud diremisset amantesque obiectantesque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut invideret deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desiderium excitavit luctûs.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Hujus ille recordatus, verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Καλύπτοι, βοηθήσουσιν.
171. Ἔφην.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νόστον.] Κατάπλουν. Ἔτευξα.] Κατεσκεύασα.
175. Τέκεϊ.] Τέκνῳ.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μεταστήσας τοὺς οἰκοῦντας εἰς ἄλλον τόπον.
179. Διέκριναν.] Διεχώριζον.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μὲν πού πω μέλλεν.] Ἀλλὰ τότε μὲν ἐβούλετο. Ἀγαστὸς.] Φθονήσας.
182. Ἀνόστιμον.] Ἐστερημένον τοῦ τυχόντος.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τιθωνῷ δὲ καὶ τῇ Ἠμαθίωνος υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἴπ πού ἐστι.] Εἰ ζῇ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκριναν) Διεχώριζον. Addo, ex MS. *Aloysii*.

Τέρπμ' ὀδυρόμενόν τε μεταδέρπος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἔστη ῥοδοδάκτυλος νεμεσσᾶμαί γε μὲν ὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ἐπιζυγίοισι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς πέφνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κακὸς τὸς
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, θοὸν μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γένετ' ἀνήρ, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλάσσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε θεὰ πάντα τὰ μέτρια,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, θαμειπέμεν ἀλλήλοισιν.

" Deflector fiens inter cænandum: Sed ec mox Aurora
" Aderit manè-genita; moleste quidem neutiquam fero
" Deplorare; quicunq; mortuus fuerit mortalium, & fatum consequutus fuerit.
" Illud certe munus solum est in ferorum mortalium,
" Tonderèque comas, profunderèque lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus est frater, neutiquam pessimus
" Græcorum: scies autem tu, non enim ego
" Obviam fui, neque vidi: supra autem alios ferunt fuisse
" Antilochum, supra quidem currendo velocem, atque bellatorem.
Hunc mutuis verbis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixisti, quæcunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major natu esset;
" Tali enim natus es Patre; quare etiam prudenter loqueris.
" Facile conspicuus est Filius Viri; cui Saturnius
" Faustitatem destinavit Nuptiis pariter & Natalitiis;
" Sicut nunc Nestori dedit assidue diebus omnibus,
" Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
" Filios rursus prudentes, & hastâ esse optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui priùs incidit:
" Cœnæ verò rursus memores simus, manibusque aquam
" Profundant: sermones autem etiam mane erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδέρπ@.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ἕτως, σὺν ἀρίστῳ μὴ θρηνεῖν μᾶλλον τὸ δεῖπνον. Ἄναξ, Μεταδόρπιος.] Δείπνου ἄρξαι, ἤγουν σὺ τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδόρπιος, ἐνδυμ@., ὁ ἐν δείπνῳ ὤν.

195. Νεμεσσῶμαι.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.

199. Κείρεσθ@.] Δειλόν.

200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.

205. Ῥέξειε.] Πράξοι.

206. Ὅ.] Διὸ ὅ.

207. Ἀείγνωτ@.] Εὔγνως@.

208. Ἐπικλάσσῃ.] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιΐᾳ, γλυκανῇ.

210. Λιπαρῶς.] Εὐδαιμόνως, μεγαλως.

211. Πινυτούς.] Σώφρονας, σωστικούς.

213. Μεταδόρπια.] Ἐπιμελητῶμεν.

214. Χεύάντων.] Ἐπιχείτωσαν, Ἀττικῶς.

215. Διαμειπέμεν.] Διαλεχθῆναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσῶμαι) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμέσσομαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deest MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλάσσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Variis Lectionis* vestigiis præferant, licet ἐπικλάσσῃ sit in *Textu*, minimè mutanda censeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλάσσῃ) ποιήσῃ &c.

VARIÆ LECTIONES.

197. Οἷος) κ. οἷον, θαυμαστικῶς, inquit *Eustathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

207. Ἀείγνωτος γένετ') κ. ἀείγνωτον γένος, *H. Steph.*

208. Ἐπικλάσσῃ) κ. ἐπικλάσσῃ, MSS. GC. & *Aloysii.*

212. Ἡμεῖς δ') κ. ἡμεῖς δὲ, *Eustath.*

Ὡς

Ὡς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρκείμενα χεῖρας ἄλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑφάσσε Διὸς κυγερὴ θυγάτηρ·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόφεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' οὐλά.
Ἰητρὸς δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος παρὰ πάντας
Ἀνθρώπους· ἢ γὰρ Παιήονός εἰπι γενέθλης.

Sic ait: Aſphalion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Illi vero ad cibos paratos apροſitos manus mittebant,
Ibi tum alia excogitavit Pe'ea è Jove nata;
Protenus ſanè in vinum miſit pharmacum, unde bibebant,
Abſque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, poſtquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, ſi ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque ſi ei coràm fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipſe vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem ſalubria mixta, multa quoque lethalia:
Medicus verò unuſquiſque peritus ſuprà omnes
Homines: ſanè enim Pæonis ſunt ex proſapiâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἀσφαλίων.] Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἀσφαλέσται.

221. Νηπενθές.] Ἀπὸ τῆς. Ἄχολον.] Τὸ τὴν χολὴν παῦον. Ἐπίληθον.] Προπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπιλανθανόμενος πολλῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἔπιεν.

226. Δηϊόφεν.] Ἀναιρεῖν, φονεύειν.

227. Μητιόεντα.] Πανοῦργα, ἢ ἀπὸ συνέσεως εὑρημένα.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πότερον τὰ φαρμακίδες ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα ζῴων. ἐκεῖνόν φησι Θῶνα Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν χρονικῶν φησί.

231. Ἰητρὸς δ' ἕκαστος.] Ἕκαστος τὴν ἐκείνῃ ἰατρικὴν ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἴσην· ἐπεὶ Παιήονος λατρικοί εἰσι. γράφεται καὶ ἐπὶ πάντων φαρμακοτῶν· ἃ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

232. Παιήονος.] Παιῶνα ἰατρὸν φασὶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ κεχωρισμένως. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδός φησι, ὅτι ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Ἢ αὐτὸς Παίων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.

NOTÆ.

221. Νηπενθές) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, *P. Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, ſive de *Helena* Medicamento, *Traject.* 1689. *Joh. Bodin.* Theatr. Nat. l. 3. p. 282. *Meibomium* etiam in Jusjurand. *Hippocratis*, p. 156. n. 16. *Ælian.* denique, Animal. l. 4. c. 41. in fine; & Nos ad *Anacreon.* v. 775.

229. Αἰγυπτίη) Vid. ad v. 126.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Παραπεξυτόνως) Ità duo MSS. pro corrupto, παραξυτόνως.

227. Συνέσεως εὑρημένα) Ultimam vocem, utpote neceſſariam, ex MSS. addo.

228. Θῶνα, ut proprium Nomen ſcribo, & pro χθόνα, χθονικῶν, pro quo νόμων legit *Fabricius*.

232. Παιήονος) In hoc *Scholio*, κεχωρισμένος ex MSS. lego. pro κεχωρισμένως, & ex iisdem, atque *Euſtathio*, Verſus *Heſiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, Metri gr. legam.

VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) γρ. ἐπιλῆθον, *Br. Schol.* ἐπιλανθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri*.

229. Αἰγυπτίη, τῇ) γρ. Αἰγυπτίη, πόλι, *Theophraſt.* περὶ φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) γρ. φύει, *Id.* ibid.

230. Μεμιγμένα) γρ. πεπυγμένα, *Theophraſt.* ibid.

Αὐταὰρ ἐπεί ῥ' ὀνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἦδε καὶ οἵδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆμαΐ' Ἀχαιοί.
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, εἰκυῖ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύτων ἤισκε
Δέκτῃ, ὃς ἤδη πῶϊς ἔἰν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκχιτον
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἐῢ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόεθρον καὶ χρῖσα ἐλαίῳ,

Caterum poſtquam immiſit, juſſitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta eſt,
" Atride Menelaë, a Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonúmque malúmque confert; poteſt enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, ſedentes in domibus,
" Et ſermonibus delectamini: decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyſſis patientis ſunt certamina:
" Sed qualiter iſtud fecit, & ſuſtinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci:
" Seipſum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, ſervo ſimilis,
" Virorum hoſtium ingreſſus eſt urbem latam:
" Alio verò ſeipſum viro diſſimulans aſſimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic ſimilis ingreſſus eſt Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
" Et ipſum interrogabam: ille verò prudentiâ tergiverſabatur.
" Sed quando certò ipſum lavi & unxi oleo,

ΣΧΟΛΙΑ.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κερᾶσαι.
238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδη καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα ἐφιστοιεῖ. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.
239. Καταλέξω.] Ἐρῶ τὰ ὑπὸ.
241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.
244. Αὐτόν μιν.] Δύο ἰστορίαν ἀντωνυμίαν ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνουσι. Ἀεικελίῃσι.] Δεινοπαθέσι, δεινοῖς, χαλεποῖς.
245. Σπεῖρα κάκ'.] Ἱμάτια, ἐνδεδύκει δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκυῖ.] Οἰκέτῃ, δήλῳ.
246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ μὲν ἵνα μετρήσῃ τὸ πῆχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τῷ Ἑλένῳ συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.
247. Ἤισκεν.] Ἀπεικάζει, ὁμοιοῦτο.
248. Δέκτῃ.] Ἐπαίτῃ, ἀπὸ τοῦ δέχομαι. Ὃς ἤδη πῶϊς ἦεν.] Τὸ δὲ παιδίσκη.
249. Ἀβάκχευτον.] Ἡγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐβάκχευσα· ἡ δὲ λέξις, ἐπ' ἄπακτ εἰρημένων ἐστίν.
250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.
251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.
252. Ἐλόεθρον.] Ἔλουσα· ἵνα ἀκεμβέστερον τὸ καθ' ἑαυτὸν μαθὼν, αὖθις ἔλθοιν οἴκοι.

NOTÆ.

244. Αὐτόν μιν) Ità Codd. omnes; verùm puto, *αὐτόν μιν*, ſcribi debere. Nam ut *ἑαυτὸν* dicimus, ſic *ἐ αὐτὸν* agnoſcimus, non *ἐ αὐτόν*. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

249. Ἀβάκχευτον) *Brevibus Scholiis* adde *Euſtath.* fol. 1494. Ἀβακχὶς *Sappho*, ἀβακχίζομαι habet *Anacreon*, v. 1202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασσακαῖς) Ità pro *δεινοῖς*, MSS. auctoritate lego; eſt etiam *δάμνω*, ὁ κῆ ἦ.

249. Ἀβάκχευτον) Lego, ἡ δὲ λέξις &c. ex MSS. Vid. ad *Anacreon.* v. 1202.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἄλλο τὶ) κ. ἄλλοτε. *Br. Schol.*

244. Αὐτόν μιν) κ. κὐτόν μιν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πρὸ Ὀδυσῆα μὲ Τρῶάς θ' ἁιαρῆσαι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
Καὶ τότε δή μοι πᾶσαν νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν·
Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ Φρένα πᾶσαν ἔγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκάκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Ἄψ οἰκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶκ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλέιδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ' Φρένας, οὔτε τι εἶδος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τὲ
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος παλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἡμεῖς πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελεύσατο δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐθύμηλιδα κῦδος ὀρέξαι,

" Veſtibus autem indui & juravi firmum juramentum,
" Non ante Ulyſſem Trojanis me prodituram,
" Quàm ipſe ad naves celeres tentoriáque pervenifiet:
" Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
" Plurimos autem Trojanorum cùm interfecifiet longo ferro,
" Venit ad Græcos: aſſutiam verò induxit multam.
" Ibi aliæ Trojanæ ſtridulè ejulabant: ſed meum pectus
" Gaudebat: nam jam mihi cor verſum erat redire
" Rurſus domum: damnum verò deflebam, quod Venus
" Dederat, quando me duxit illuc charâ à patriâ terrâ,
" Filiámque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,
" Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixiſti:
" Jam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Ulyſſis patientis erat gratum pectus,
" Quale etiam illud fecit, & ſuſtinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimates
" Græcorum, Trojanis cædem & fatum interemptorem.
" Veniſti deinde illuc: juſſiſſe autem te videbatur
" Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuiſſe.

ΣΧΟΛΙΑ.

253. Ἔσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀμφῆναι.] Μενοῦναι, δίξαι.
257. Ταναήκεϊ.] Τετμημένον ἔχοντι τὸν ἀκμόνα.
258. Καὶ δ' ἔρεξε ἔμαρψε πολλήν.] Καὶ ἀφρόνησεν αὐτῶν ἤγαγεν· τουτέστιν ἡ νύξ καὶ ἀπεφόρησε τὸν αὐτῶν, ἢ τὰς Ἕλλησιν ἐποίησε αὐτῶν καὶ φρονῆσαι, δι' ὃν ἔπεισεν τὸν Ἕλληνα· ἢ φρονίσαι· ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸ ἐπείσθη τὸ δόλῳ τοῦτο ποιῆσαι· οἱ δὲ γενέσθαι, φρόνιν τὸν λόγον ἀπεδέξαντο.
259. Λίγα.] Ὀξέως. Ἐκάκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθαι.] Ποιεῖσθαι.
261. Μετέστενον.] Μεμψιλύμην.
262. Νοσφισαμένην.] Χωρίσασαν, καταλιποῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεῦ.] Τινός. Δευόμενον.] Ἐνδεῆ ὄντα, ἐνδιάμενον.
267. Ἐδάην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπελήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ ὀκριόεντι ἵππῳ, καλῶς τῷ ἐξεστραμμένῳ. Ἐνήμυθα.] Ἐμβεβληκόσι ἤμην.
274. Κελεύσατο.] Περιέπεμψεν.

NOTÆ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Hiſtoriam Equi *Trojani* tangit iterum, θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

264. Ἐνδιάμενον) Ità MSS. non εἰδιάμενον, quod *Ionicum* eſſet.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔσκε) γρ. ἔχε, *H. Steph.*

Καὶ

Καί τοι Δηίφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰοῦση.
Τεὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀείρας,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσχων' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμεθα ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀνίκλος δὲ σέ γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σὲ νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ἄρχε λαῶν,
Ἄλλοι γὰρ οἵ πε πάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, εἰς εὐνὴν τρέπετ' ἠμέας, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τραπόμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε

" Et te Deiphobus deo-similis sequebatur protectam.
" Ter autem circumilustrâsti cavas insidias attrectans,
" Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
" Omnium Græcorum voce assimulatâ uxoribus.
" Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulysses
" Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
" Nos quidem ambo prompti eramus tacto impetu
" Vel exire, vel intus statim obtemperare & *respondere*;
" Verùm Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
" Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum:
" Anticlus verò te solus convenire verbis
" Voluit; sed Ulysses os manibus compressit
" Indefinenter fortibus, servavitque omnes Græcos:
" Tam diù donec te seorsim abduxit Pallas Minerva.
Hinc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
" Durius enim non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
" Neque si ea cor ferreum intus esset.
" Sed agi e ad cubile mittite nos, ut jam
" Somno à Dea dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Καίτοι Δηίφοβος.] Ἐπὶ τελευτήσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηίφοβον ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὅμοιος. Ἴσχε.] Παρεκομίζετο. Τοὶ] Σοί.

277. Περίστειξας.] Περιῆλθες· ἀπὸ τοῦ τείχους, ἢ ἐπὶ περιόδου λέγει. Κοῖλον λόχον.] Τὸν δόρειον ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσχων.] Ἀπεικάζων.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Περιθυμοῦμεν.

283. Ἔνδοθεν.] Ἔσωθεν.

284. Κατέρυκε.] Κατέχει, ἐκώλυεν. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν. Ἱεμένω περ.] Καὶ σπουδάζοντι.

285. Ἀκήν.] Ἡσυχοι.

286. Ἀμείψασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.

287. Μάστακα.] Τὸ στόμα. Πίεζε.] Ἐνέφιγεν.

288. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Σάωσε.] Ἔσωσεν.

289. Ὄφρα.] Ἕως.

292. Ἄλλοι.] Λυπηρὸν. Ἤρκεσεν.] Ἐδούλωσεν.

295. Γλυκερῷ.] Ἡδεῖ. Τραπόμεθα.] Τερφθῶμεν.

ΝΟΤΑΕ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσχων ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. Φασὶν, Ἠχὼ μὲν τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κλησθῆναι, ἀφ' οὗ τὸ φωνήεντον κύτλῳ μιᾶσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Aloysii; Neutrum ἀπεικεσθῆναι, quod olim.

284. Ἔσχεθεν) Ἐπέσχεν. ex MSS.

285. Ἀπεκείνασθαι) Ità MS. GC. ἀπεκείνεσθαι, MS.

287. πίεζε) Ἔνεφιγεν. Ità pro ἔνεφυσεν, nec sine MSS.

VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσχων) γρ. ἔσχων, *Florentin.* & *Reſcii Lovaniana.*

294. Τρίτον) γρ. τρίτον, *Euſtath. Ibid.* Ὄφρα μὲν) γρ. ὄφρα καὶ, *H. Steph.*

295. Τραπόμεθα) γρ. τραπόμεθα, MS. GC. & *Aloysii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* τραπόμεσθα, in Texta, & τραπόμεθα, in Margine.

Δέμνι'

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμψαι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰθέμεναι ὕλας καταύπερθεν ἑσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαΐς μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προθόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐπιείκελος ἄντην,
Τηλέμαχῳ δὲ παρίζε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι κατάκρηνον ἔνισπε.
Τόν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐίστοις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοὶ αἰεὶ

Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sterneréque superne tapetas,
Chlamásque imponere villosas ad supra cooperiendum.
Illæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes;
Cubilia verò straverant, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domûs illic dormiebant
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius:
Atrides verò dormivit in recessu domûs excelsæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præstans mulierum:
Quando verò matè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præstans Menelaus
Vestes indutus, acutum vero gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos;
Festinabatque ire ex thalamo deo similis coram;
Telemachoque assidebat, sermonemque habuit, & sic fatus est,
" Ecqua rete necessitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per lata dorsa maris?
" Ad publicum quid, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Atride Menelae, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, si quam mihi famam de patre diceres.
" Dissipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

ΣΧΟΛΙΑ.

297. Δέμνια.] Στρώμνας.
298. Ἐφύπερθε.] Ὑπερκείσθαι.
300. Δαΐς.] Φῶς, λαμπάδα.
301. Στόρεσαν.] Ἔστρωσαν.
302. Προθόμῳ.] Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τετρώπεπλος πέπλον ἔχουσα. Ἐλίξατο.] Ἐστρώσατο.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἴμεν.] Πορεύεσθαι.
312. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον.] Δημόσιον. Νημερτὲς.] Ἀληθές.
317. Κληηδόνα.] Κληδόνα, φήμην. Ἐνίστεως.] Εἴποις.
319. Πλεῖος.] Πλήρης.

NOTÆ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, πεζῶμεν &c. ut ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώμνας) Quæ hactenùs sequebantur, deleo; τὰς ἐν αὐλαῖς ἡλικὰς, quòd τὸ ἡλικὰς sit δηλωτικὸν τοῦ ἰσοχρόνου, quæ vox non huius est loci; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid. ad ν'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τετρώπεπλον. Ità pro corrupto πεπλαμένον, ex Αἰονσῖ.

317. Κληηδόνα) Κληδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει, vid. ad α'. v. 611. Br. Schol.

Μῆλ' ἀδινὰ σφάζυσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούνατ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ὀπισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι πεσῶν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένῳ· πολλὰ γὰρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπει ἠὲ τι ἔργῳ ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὸν εἰσήλυθεν ἦθος,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐϋκνήμιδι σὺν Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνάστας,

" Oves teneras mactant, & flexipedes innuosos boves,
" Matris meæ proci, mirâ insolentiâ prædi ti.
" Propterea nunc ad tua genua venio, siqu dem velis
" Illius savam mortem d cere, sicubi vidisti
" Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti
" Erantis: supra modum enim ipsum ærumnodum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
" Aut dictum, aut etiam factum, sustinens effecit
" Populo in Troianorum, ubi passi estis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarres.
Hunc multùm suspirans alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! certè utique perquam fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
" Quemadmodum siquando in lustro cervæ fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga investigat, & valles herbosas
" Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
" Et utrisque illis indecentem mortem immittet;
" Ita Ulysses illis turpe fatum immittet.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis sit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Εἶδες.
325. Ὀϊζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσηνῶς λάλησον.
329. Ὑποσχὰς.] Ὑποδιχόμενος.
331. Ἔνισπε.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀσθενεῖς.
335. Ξυλόχῳ.] Σωφρονίστρῳ τόπῳ, κοίτῃ θηρίων.
336. Νεβρούς.] Τὰ ἔμβρυα τῶν ἐλάφων. Νεηγενέας.] Τὰ νεογνά.
Νεηγενὲς πτελέοντας, νεηπίους. Γαλαθηνούς.] Μικρούς, ἔτι γαλακτὸς τρεφομένους.
337. Κνημούς.] Τὰς σφυδάπτας τῶν ὀρέων. Ἐρίσῃσι.] Ἐξερευνᾷ. Ἄγκεα.] Τὰς νομὰς πόας τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοσκηράς.
338. Ἑόν.] Τὸν ἑαυτοῦ. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθεν.
340. Ἐφήσῃ.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ τὰς νύμφας.

N O T Æ.

335. Νεβρούς — νεηγενέας, γαλαθηνούς) *Anacreon.* v. 1129. Νεβρηλέα γαλαθηνὸν τιτρώσκει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad ε'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἤ τι) γρ. ἢ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνούς) γρ. γαλακτώσας, *Hesych.* γαλακτ-

νας, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Καὶ

Κὰδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι καὶ ἀγκλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι εἶπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ὑποκεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δῖον θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελείας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτιοι προπάροιθε, Φάρος δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνδιχ', ὅσον τε διημερὲς γλαφυρὴ νηῦς
Ἤνυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ὑπηνέμιος ὄπιθεν.
Ἐν δ' λιμένι εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ πω' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νῶϊ
Πομπῆες γίνονθ' ἐπ' ἰχθυόεντα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ βιοτάων,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καί μ' ἐσάωσε,

"Prostravit verò fortiter, gavisi sunt autem omnes Græci:
"Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
"Omnes sanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
"Ista verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
"Alia præter *veram* dixero declinando, neque decipiam;
"Sed ea quidem, quæ mihi dixit senex marinus verus,
"Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
"In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
"Detinuerunt, quoniam non ipsis exhibueram legitimas Hecatombas:
"Dii enim semper volunt nos memores esse præceptorum.
"Insula deinde quædam est valdè undoso in ponto,
"Ægyptum ante, Pharum verò ipsam vocant,
"Tantùm semota, quantùm toto die cava navis
"Conficerit, cui stridulus ventus aspiret à puppi:
"In eâ autem portus portuosus, unde naves æquales
"In pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam:
"Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti secundi
"Spirantes apparuerunt marini, qui sanè navium
"Ductores sunt supra lata dorsa maris.
"Et fortassis viatica omnia consumpta essent, & animi virorum,
"Nisi me aliqua dearum respexisset, & me servâsset,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ' δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε δ. ἔφηκεν, ἔπεμψεν. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.
345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.
347. Λίσσεαι.] Ἱκετεύεις, παρακαλεῖς.
348. Παρέξ.] Ἔξω παρὰ ταῦτα. Παρακλιδόν.] Παρακλωθείσης, παρεξεμπεσούσης τ' λέξεως.
349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτής.] Ἀληθὴς, ἀψευδής.
355. Φάρος.] Νῦν Αἰγύπτου, τῶν τὸν Ἀλεξάνδρειαν.
356. Τόσσον ἄνδιχα.] Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι καθ' ὅσον τὸν ἡμέρινὸν χρόνον τὸ ἄβρεμμα, ἔπειθ' ἁλίσκεται, ὃ Νείλου ἐμπορικοῦ πλοῦ ἰδίαν ὁδὸν ποιούμενος ἡ Αἰγυπτίου, καθὰ Ἡρόδοτος. Ἄνδιχα.] Μακρὰν, πόρρω. Παντμερίς.] Διὰ παντὸς ἡμέρας. Γλαφυρή.] Κοίλη.
357. Ἤνυσεν.] Διανύσειεν. Ἐπιπνείησιν.] Ἐπιπνέῃ.
358. Εὔορμος.] Εὐκαθόρμιστος.
359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.
361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.
363. Ἤια.] Ἐφόδια. Κατέφθιτο.] Κατανάλωτο, ἀπέλιπεν.
364. Ὀλοφύρατο.] Ὠκτείρησεν.

NOTÆ.

348. Φιλομηλείδη) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, ostendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.
352. Ἔσχον, ἔπειθ' ἕως) Hic *Ultima*, ἔπειθ', unà cum πρὶν ἥ, coalescit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* ν'. v. 777.
355. Αἰγύπτιοι) Vid. infrà, ad v. 477.

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Παρακλιδόν) In fine, addo ἀπὸ λέξεως, ad Sensum dilucidandum.
356. Τόσσον ἄνδιχα) Pro ἐπεὶς, lego εἰκὸς, pro κὰπὶ γαιαθῆναι, junctim lego, κἀπιγαιαθῆναι, & ἰδίαν pro ἰδίαν, *Aloysii* MS. præeunte, Sensu ipso confirmante.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βάλοντο) γρ. βάλωσιν. *H. Steph.*
364. Ἔσαωσε) γρ. ἔλιπε, *H. Steph.*

Πρωτέος ἰφθίμη θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ἔεινα,
Ἥ μ' οἴῳ ἔρχοντι συνήντετο, τόφρα ἑταίρων
Αἰεὶ γὰρ πρὸς νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἦλθε δ' ἐμοὶ ἄγχι στᾶσα ἔπος δ' ὧδε φάτο, φώνησέν τε,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τέτον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ πήρατα ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δήθ' ὁὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθῃ δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μοί τοι ἐρέω, ἥτις σύ γε δῖα θεάων,
Ὡς ἐγὼ ὄπι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Proteï gloriosa filia, marini senis,
" Idothea: huic sanè potissimùm animum commovi,
" Quæ mihi soli desperabundo obvia fuit, seorsum à sociis.
" Semper enim circa insulam errantes piscabantur
" Curvis hamis; domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me propè astans, verbum dixit, & proloquuta est,
" Stultus es, ô hospes, maximoperè, aut remisso animo,
" Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in insulâ detineris, neque ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor sociorum.
" Sic ait: cæterum ego ipsam mutuis excipiens alloquutus sum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem sis dearum,
" Quòd ego nequaquam voluntarius detineor, sed videor
" Immortalibus offendisse, qui cœlum latum habitant;
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia sciunt,
" Quisnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Reditumque, ut in pontum deveniam piscosum.
" Sic dicebam: illa verò statim respondebat diva dearum,
" Enimvero ego tibi, ô hospes, valdè verè enarrabo:
" Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Πρωτέος θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὅστε.] Ἐπεὶ ἄρα.
367. Ἐμοὶ δὲ.] Μοῦσα λύπης περιωρύεται καὶ φλοιᾷ.
368. Ἀλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον.] Ἰχθῦς ἔχεσον.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπιγαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπόνει.
371. Χαλίφρων.] Κιχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἁλίστομος.
372. Μεθίης.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεαι.] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μινύθῃ.] Ἐλαττοῦται, μειοῦται.
377. Κατερύκομαι.] Κατέχομαι. Μέλλω.] Ἔοικα.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτεῖν.
380. Πεδάᾳ.] Ἐμποδίζῃ. κατέχῃ.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται. παραγίνεται.

NOTÆ.

365. Πρωτέος—θυγάτηρ—Εἰδοθέη) Εἰδοθέη, ἀφ' τῆς θεῶν εἴδησιν· *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejusdem significationis, ut *Simmias Rhodius* Μακεδονοπόλεμον dixit, pro Πολεμαρχον, & eidem *Penelope* dicitur, Οὐλιὸς πόσις, quòd *Ulysses* ejus Maritus ἦν se vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Eustath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* naucleri, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν) Prior Τ̄ ἴσασιν *Communis*; hic *Brevis*, & *Iliad.* ζ'. v. 151. at producitur, *Iliad.* ε'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ) Τὰ ἑξῆς, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, & ἔδησέ με κελεύθου, & νόστον εἰπέ. Ità mox, v. 423. Εἰρεσθαι, ὅστις σὺ θεῶν χαλίφρη, & νόστον, εἰρεσθαι ἐκλοιόν.

VARIÆ LECTIONES.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. ἴθειρε, *H. Steph.* errore prelis; quem tamen secuti, *Castellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑπόδμως
Τόνδε τ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ πιθέσθαι.
Τόνγ' εἴποις σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαθέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοι ὀν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένου σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μνησάμενος τρομέοντο,
Αὐτὴ νῦν Φερέζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδὼν, ἠὲ προφραδὴς, ἁλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐπὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἠδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσε δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, μελαίνῃ Φρικὶ καλυφθείς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister,
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicet viam & mensuras itineris,
" Reditumque, ut per mare procellosum piscosum:
" Atque præterea tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait: cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat,
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè verè dicam:
" Quando sol medium cælum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus verax,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμώς.] Θεράπων. ὑπηρέτης.
388. Δύναιο.] Δυνοῖθες. Λοχησάμενος.] Ἐπιβουλεύσας. Λελαθέσθαι.] Ἐπιλαθέσθαι, κρυπτῆσαι.
393. Δολιχὴν.] Μακρὰν.
395. Φερέζευ.] Διωκεῖ, βυλεύου.
396. Προϊδὼν.] Προγνοὺς. Ἁλώτης.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.
397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.
400. Ἀμφιβεβήκῃ.] Περιέχῃ.
401. Ἐξ ἁλὸς.] Ἥτοι ἔξω τῆ θαλάσσης.
402. Φρικὶ.] Τῇ ἐπιζοφερᾷ μελαινίᾳ τὸ τῆ ἐκ τῆ ἐπιπολαίου κινήσεως τῆ ὕδατος.
404. Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ἡ φώκας συνδιαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τὸ εὐαλίου ζῶον τοῦτο εἰς ὑγρείαν. Νηπιὰς.] Αἱ ἀφ' ἡμῶν θηλάζουσαι τὸν πορείαν ποιούμεναι, ἢ ἀπειρίς. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σύεσθαι.
405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

ΝΟΤΑΕ.

lia. 36. Νήπιος ἡ θαλάσσης, καὶ φῶκαι, ὅ ἐστι πίνακα. Νήπιος ἡ, παρὰ τὸ νηπίους γλώσσαις, ὁ λάτιγνος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νηπόθεν ἐπίμεν. Vid. *Martinii* Lexicon Philolog. v. Νέπος.

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Glires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. 1x. c. 2. & *Pierii* Hieroglyph.

VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὅς κε, ἀντὶ τῆ, ἄχεα. *Hesych.* Vid. ad *Iliad.* β'. v. 325. Not. in Textum.
391. Ἐξάλυσεν) γρ. ἐξέλυθε, vid. *Eustath.*
399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω· σὺ δ' εἰ σφὶν ἐπὶ βάλλοι σῆμα, *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Edit. Nostram tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentinæ*, & *Lovaniana*.

Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ Φαινομένῃφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· αὐτὰρ σὺ κε εὖ κείνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι θοὴν νῆα ἐϋσταλμένοισιν ἄρηρε·
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὡς πάσῃσι μήλοις·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐστύμφελον ὧρ ἀλύξαι.
Πάντα δὴ πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπεσιαὶς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀσφαλέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ κέαθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἴρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σὲ χαλέπτει,
Νόστον θ'· ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰπῦσ', ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕατσαν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul aurorâ illuce-cente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt:
" Omnes autem tibi enarrabo aſſutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inſpiciet;
" Cæterũ poſtquam omnes per quinterniones numerârit atq; inſpexerit,
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm ſopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ ſit robúrque viſque,
" Illic utique tenere cupientem & geſtientem licet elabi.
" Omnia verò ſatus molietur, quæcunque in terrâ
" Animalia ſunt, & aqua, & divinitùs ardens ignis:
" Vos tamen firmiter tenete, magiſque premite.
" Sed quando utique te ipſe interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem conſopitum videritis,
" Et tum certè deſiſte à vi, ſolvéque ſenem,
" Heros: interroga verò, deorum quiſnam te affligat,
" Reditumque; ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
" Sic loquuta, in pontum ſubiit fluctiſonum:
" Cæterùm ego ad naves, ubi ſtabant in arenâ,
" Ibam · multùm verò mihi cor cogitabat eunti.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Ἀποπνείουσαι.] Ὀζόσαι. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἔχόσης.
408. Εὐνάσω.] Καθιλιῶ, κοιμίσω. Κεἰνασθαι.] Ἐπιλέξασθαι.
410. Ὀλοφώϊα.] Ὀλίθεια, ἢ λύπηρα, ἢ βλάπτα.
411. Ἕκαστοι.] Ἐπιλέξῃ.
412. Πεμπάσσεται.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.
413. Λέξεται.] Καθιλιῆται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμὴν. Πάσῃσι.] Ποιμνίοις.
414. Καλευνηθέντα.] Κοιμηθέντα.
416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.
417. Πειρήσεται.] Πειρηθείη.
418. Ἕρπετά.] Κυρίως μὲν οἱ ὄφεις· καθόλου δὲ πάντα, πλὴν τῶν θηρίων.
419. Ἀσπφαλέως.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταπτώτως. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον χρατεῖν.
420. Ἀνείρηται.] Ἐρωτήσῃ.
422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.
423. Εἴρεσθαι.] Ἔρεσθαι. Καλέπτει.] Βλάπτει.
424. Ἐλεύσεαι.] Ἔλθῃς. πεφύξεις.
425. Ἐδύσατο.] Κατέδυσαν.
427. Ἤια.] Ἐπορεύθην, ἢ ἐπορεύόμην.
427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τ' ἀφροσίας διεπεῖτο τῷ ὄντι, καὶ ἐπαφίετο· ἄνευ συμβουλῆς ἐπὶ τ' ἀδύνατα ἐπήει.

N O T Æ.

408. Εὐ κρίναδε) Cùm olim ἰῦ malè adeſſet, ſcribendum vidi, ἰὺ, cum notâ ἀφαιρέσεως, *Verſus* cauſâ; nam ἰὺ, *brevis* Natura. Sic *Iliad.* γ'. v. 235. Ὄνε κεν ἰὺ γνοίην. Ità *Odyſſ.* π'. Argument. Ἦτοι δ' ἰὺ φρονέων. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 885. Ἀθανάτῃ φρονέοντα. Vid. ad v. 380.

418. Θεσπεσιαὶς πῦρ) Vid. *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, c. 29. *Lucian.* hæc facetè ridet, Dialog. 2.

423. Εἴρεσθαι) Vid. ad v. 380.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

408. Εὖ) γρ. ἰῦ, vid. Not. in *Textum.*
414. Ἴδησθε) γρ. ἰδηαθε, *H. Steph.* & illius ſequaces. haud bene.
421. Ἴδηται) γρ. ἰδηαθε, vid. ad v. 414.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον δ' ἑπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ δὴ ἕξὶ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἤϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄμυν, οἵπερ μάλιστα πεπίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἣγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα Φωκάων ἐκ πάντα δέρματ' ἔεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάφασ' ἀλίησιν,
Ἧστο μένων, ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
Ἐξείης δ' εὖνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνοτάτῳ λόχος ἔπλετο· πῖσε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιπρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίλῳ μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες αἱ μὰν ἔπειτα

" Caterùm poſtquam ad navem veni-
" atque mare,
" Cœnam apparavimus, deinde acceſ-
" ſit divina nox,
" Tum obdormivimus in littore ma-
" ris.
" Quando verò mane genita apparuit
" roſeis digitis aurora,
" Tunc ad littus maris lata-vada ha-
" bentis
" Ibam, plurimùm diis ſupplicans;
" porrò ſocios
" Tres ducebam, quibus potiſſimum
" confidebam ad omne molimen.
" Interea verò hæc ingrella maris la-
" tum ſinum,
" Quatuor Phocarum ex ponto pelles
" attulit:
" Omnes verò erant recens-excoriatæ:
" dolum autem ſtruebat patri:
" Cubilibus enim in arenâ exſculptis
" marinâ,
" Sedebat expectans, noſque valdè pro-
" pe venimus eam.
" Ex ordine itaque collocavit, injecit-
" que corium unicuique.
" Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant:
" affligebat enim graviter
" Phocarum in mari-nutritarum peſſi-
" mus odor:
" Quis etenim marinum propè cetum
" poſſet cubare?
" Sed ipſa ſervavit & excogitavit mag-
" num remedium:
" Ambroſiam ad nares unicuique po-
" ſuit afferens,
" Dulce admodùm ſpirantem: repreſ-
" ſitque ceti odorem.
" Totum matutinum tempus expecta-
" vimus patienti animo.
" Phocæ autem e mari venerunt fre-
" quentes: illæ quidem deinde

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κων, τὸ ὃν βάθος κινήσωσι μιλαίνεσθαι. Κιόντ.] Ἀπιόντ.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβρο-σίην.] Ἀφθαρτον, θεῖα.

434. Πεπίθεα.] Ἐπεπίθειν, ἐβεβήκειν. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσιν ὁρμῶν ἐκ προθέσεως.

435. Ὑποδῦσα.] Καταδῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἐκδαρέντα.

438. Διαγλάψας.] Διορυξάμενος.

440. Εὖνησε.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰνοτάτῳ.] Δεινοτάτως, χαλεπωτάτως. Τεῖσε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιπρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώτατος.] Ὀλεθριώτατος.

443. Εἰναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὀνειαρ.] Ὠφέλημα.

445. Ἀμβροσίην] Νῦν τὸ θεῖον καὶ ἀθάνατον ἔλεγεν.

446. Ἡδὺ] Ἡδέως.

447. Ἔεικε.] Τὸν δὲ σκῶλας ἕως ὥρας ἕκτης παρέμεινεν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

NOTÆ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari *Grammaticæ* deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέα, pro εὐρύν, ut hic, ἡδέα pro ἡδύν, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τῷ κόλπον, in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

438. Διαγλάψασ' ἐν.] Διαγλάψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὴ αἰνοτάτῳ.) Ἐν. ἔνθα καὶ αἰνοτάτῳ, *H. Steph.*

443. Τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ.) Ἐν. τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ, *H. Steph.*

Ἐξῆς

Ἑξῆς ἡϋκάζοντο παρὲκ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δ' ἔπειτα
Ζατρεφέας πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, ὐδέ τι θυμῷ
Ὠίθη δήλον εἶναι· ἔπειτα δ' ὃ λέκτο κὴ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπαΐξομεν· ἀμφὶ δ' ὃ χεῖρας
Βάλλομεν· ὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γενεὴ ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀτρεμέως ἔχομεν πετλήσι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζε γέρων, ὀλοφώια εἰδώς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τίνα σὲ χρὴ;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παλαιγενέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δὴθ' οἰὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθῃ δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

" Ordine ſopiebantur juxta littus maris.
" Meridianus autem ſenex venit è mari, inveniſque Phocas
" Obeſas: omnes verò adibat, recenſuitque numerum.
" Nos autem primos recenſuit inter cetera, nec omninò in animo
" Suſpicabatur dolum eſſe, deinde cubavit & ipſe.
" Nos verò protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
" Jecimus, neque ipſe ſenex doloſæ oblivifcebatur artis,
" Sed certè primùm leo factus eſt magnis jubis.
" Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens ſus:
" Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor alta-folia:
" Nos verò firmiter tenebamus forti animo.
" Sed cùm tam angustiabatur ſenex, verſutias doctus,
" Tunc certè me verbis interrogans alloquutus eſt,
" Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum conſilium contra,
" Ut me caperes invitum inſidiatus? cujus rei opus habes?
" Sic ait, cæterùm egoipſum excipiens alloquutus ſum,
" Scis, ſenex; quid me iſta decipiens interrogas?
" Quòd jam diu in inſulâ detineor, neque ullo patet finem
" Invenire ego, minuitur autem mihi intùs cor.
" Sed tu utique mihi dic, dii etenim omnia ſcient,
" Quinam me immortalium impedit (& avertit à viâ)
" Redeundum me, ut per pontum vadam piſcoſum.

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Ἑξῆς.] Ἐφεξῆς, καθ' εἶχον. Ἠϋκάζοντο.] Ἐκοιμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινός· τότε γὰρ ἀρχὴ λαικὸν εἶδεῖν ἢ ἅλα, ὅ ἐστι, ἡ ἀκτὶς ἁλίη.

451. Ζατρεφέας.] Εὐτραφεῖς. Λέκτο.] Ἠριθμεῖτο.

452. Λέχε.] Κατελέγετο.

453. Ὠίθη.] Ὑπενόησε. Λέκτο.] Νῦν ἐλαθησόμενος.

454. Ἰάχοντες.] Βοῶντες. Ἐπαΐξομεν.] Μετὰ ὁρμῆς ἐπηλθομεν.

456. Ἀλλ' ὅτε σφώ.] Οὐχ ὅλως μεταβαλὼν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποιῆ τέχνη μαχικῇ· ἐλέφθη γὰρ ὡς ὃ δόλῳ ἢ σοφιστεύομενος, ὑπὸ σοφίζοντος ἐπὶ τοῖς μεγίστοις μαστιγίαις. Ἠϋγένειος.] Καλὸν ἔχων γένειον.

459. Ἔχομεν.] Κατείχομεν.

460. Ἀνίαζε.] Ἐστένιζε.

461. Ἀνειρόμενος.] Ἐρωτῶν.

463. Τίς σὲ χρή;] Τίνος σοὶ χρεία ἐστίν;

465. Παλαιγενέων.] Παλαιολογίζομενος.

466. Ἐρύκομαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, ἀφικέσθαι.

NOTÆ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὃ καλῶς, *Senſui* omninò poſtulante; quanquam in hâc parte nihil favent MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. *GC.* σοφιζόμενος, pro σοφιστικὸς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρυκάνεις) γρ. ἀλγεινέως. *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ εἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διοτρεφέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ εὐρέα οὐρανὸν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μνωπᾷς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοῖο κατηκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτίνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ πάντα τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀθυμάντων ἧς ἐπὶ νηός,
Ἦὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, πῇ μὲ ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ

" sic dicebam; ille verò rursus respondens aliquotus est,
" Atqui omninò debebas Jovi, aliisque diis
" Sacris litatis, conscendere, ut velocissimè
" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi antèà fatum est amicosque videre & venire
" Ad domum benè-constructam, & tuam ad patriam terram,
" Quàm Ægypti à-Jove-fluentis fluvii
" Rursus ad aquas redieris, feceriscque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent:
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu affectas.
" Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
" Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
" Ægyptum ire, longam viam difficilemque.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Ista quidem sic perficiam, senex, ut tu præcipis:
" Sed age mihi hoc die & verè recense;
" Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,
" Quos Nestor & ego reliquimus à Troiâ profecti,
" An quispiam periit morte inopinatâ suâ in nave,
" Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerunt?
" Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Atride, quid me ista interrogas? neutiquam te convenit
" Scire, neque explorare meum animum; neque te puto

Σχόλια.

472. Ὤφελλες.] Ὤφελες.
473. Ἀναβαινέμεν.] Ἀναβαίνειν, ἐπὶ τ. πλοίων δηλονότι.
474. Ἵκοιο.] Παρελήλυθε, ἔλθοις.
477. Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου. ὁ Νεῖλος ποταμὸς ἐκαλεῖτο. Διοτρεφέος.] Τῷ ὑπὸ Διὸς τεθραμμένῳ.
481. Κατηκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.
483. Δολιχήν.] Μακράν.
485. Τελέω.] Τελέσω, πλεύσω, πληρώσω.
489. Ἀθυμάντων.] Ἀπροσδοκήτως, ἀλεκτῶς.
490. Τολύπευσεν.] Ἐνηχανήσατο, μὴ κατορθωθείσης πολέμου. τολυπεύειν ἐργάζεσθαι· τόλυπα, ἡ ἐργασία· τολυπεύτου, κατὰ συγκοπὴν τοῦ φιλοπονηθέντος ἔργου.
492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.
493. Δαῆναι.] Μαθεῖν.

NOTÆ.

477. Αἰγύπτοιο διοτρεφέος ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός· ὃς καὶ ὕπτιος Νεῖλος. Vid. *Eustath.* & *Br. Schol.* in locum; cui Nomen *Sihor*, & *Plinio*, Siris; item *Melas*, & *Triton*. Vid. *Festum* in *Melo*, & *Scaliger.* in *Festum*; *Diodor. Sicul.* fol. 17. *Heliodor. Æthiop.* l. 10. *Servium* in *Virgil. Plin.* l. 5. c. 9. &c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ πάντα) *Amphimacer* in *Primo* loco, ut σ'. v. 246. Πλεόνες κεν μοῦνοι ἐὼ τέρσειαν ἐέρσῃ. Ità *Virgil.* Æn. l. 6. v. 791. *Hic Vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, πῇ μοι ταῦτα διείρεαι) Hic damnatur importuna Curiositas de Futuro, vid. *A. Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 345.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἀτρεΐδη, πῇ μοι ταῦτα διείρεαι;) γρ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο, *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequenter alium vocem, ut debuit.

Δλω

Διὼ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δ' λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τ' ἀγ' σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρεῖι πόντῳ
Αἴας μὲν μοῦνοι νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξέσαωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἤλασε Γυραίῳ πέτρῳ, διὰ δ' ἔχτισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τμήδην ἔμπεσε πόντῳ·
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη,

" Dià absque lacrymis fore, postquam bené omnia audieris:
" Multi etenim illorum domiti sunt, multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum loricatorum,
" In redita perierunt; pugnæ etenim & tu interfuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est longos-remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Neptunus advexit
" Petras ingentes, & servavit è mari:
" Et sanè effugisset mortem, quantumvis invisus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, & graviter offendisset:
" Dixit, invitis dus, se effugiturum ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit astantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, manu forti,
" Percussit Gyream petram, abscinditque ipsam:
" Et unum quidem illic mansit, alterum fluctibus incidit mari:
" Huic fane Ajax primùm insidens, vadè læsus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἐλέγετο εἰς τὸν αὐτοῦ παρεῖναι οἶκον.

497. Παρῆσθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπρῴροις.

500. Γυρῆσι.] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, ἅπερ καλοῦμεν, ἐπεὶ εἰσὶ σφοδρεῖς. Ἐπέλασσε.] Προσώρμισεν.

502. Ὀχθήσαντος.] Ἀνιαθέντος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερφέρον. Ἀάσθη.] Ἐξαλύθη.

504. Λάσιαν.] Ἀβυλίαν, παρὰ γεώρμιον. Λαῖτμα.] Βάθη, ἢ ἀβύσσους.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῳ πέτρῳ.] Τῇ Γυρᾷ.

508 Ἀπόθη.] Ἐπὶ χάος, ἐπὶ πόντ. Τμήδην.] Τὸ διάλυσμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

NOTÆ.

495. Πολλοὶ γὰρ μὲν τῶνδε δάμεν) De *Græcorum* Reditu infelici, vid. ad α'. v. 327.

499. Αἴας μὲν μοῦνοι νηυσὶ δάμη) *Sil. Italicus*, Qualis Oïliades fulmen jaculante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Athenienſis*, à ſe viſam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Hiſtor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evaſiſſe ſcribit, Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν περὶ τὰς Γυρὰς ναυαγήσαντων ἀπεσώθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ τὸν Αἴαντα μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώσαντο. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμῶν τὴν χώραν αὐτῶν, μὴ τὸ τελεῖν ἔτος, ἐχόντων,

502. Ὀχθήσαντος.] Ἀνιαθέντος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερφέρον. Ἀάσθη.] Ἐξαλύθη.

504. Λάσιαν.] Ἀβυλίαν, παρὰ γεώρμιον. Λαῖτμα.] Βάθη, ἢ ἀβύσσους.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῳ πέτρῳ.] Τῇ Γυρᾷ.

508 Ἀπόθη.] Ἐπὶ χάος, ἐπὶ πόντ. Τμήδην.] Τὸ διάλυσμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

NOTÆ.

Διὸς τοῦ μίξιν ἐπιμιξαι Αἰακὸς τῇ Καισιόπῃ, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ὃν χίλια τοῦ Ἀθήνα τοῦ ὁ Ἰλίου ἁλώσεσθαι, πέμπτους δύο παρθένους ἐπὶ κλέος. Vid. *Elias Schedii*, De Diis *Germanis*, l. 2. c. 33. p. 398. *Ajacis* hujus hiſtoriam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad* ν'. v. 66

502. Καί νυ κεν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Oſtendit Poeta, *Peccatores ultrò ſibi ſuum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per ſuum pati ſcelus Iracunda Jovem ponere ſ. limina.*

503. Ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, ſola Elzeviriana, ἔβαλε, per errorem.

VARIÆ LECTIONES.

494. Διὸ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ εὖ) γρ. διὼ ἄκλαυτοι ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε ἦσαν, καὶ πολλοὶ μὲν τότε ἔσαν, *H. Steph. Iliad.* Πολλοὶ δ' λίποντο) γρ. πολλοὶ δ' ἐλίποντο.

498. Εὐρεῖι πόντῳ) γρ. εὐρεῖ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

503. Ἔκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἐκφαῦλ.

Τόν δ'

Τόνδ' ἐφόρει κῦμα πόντου ἀπείρονα χυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ κε ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἁναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀχρῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρίν, ἀταρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἂψ ἦ θεοὶ ὄπιν τρέψαν, καὶ εἴσατο νῆες,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνεε ἀπόμβρος ἰὼν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα κάθησεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγαν· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριών, μνησαίατο δ' ἠβώοντος ἀλκῆς.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων τοῖς δώμασι πιμπλέμεν λαῶν.
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίῃ ἐφράσσατο τέχνῃ·
Κεινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
Εἶσε λόχον δ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' οὐκ εἰδότ' ἄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detrusit in mare ingens, undosum.
" Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salsam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapsus est
" In navibus cavis, i.e. *in Classe*: servavit enim veneranda Juno.
" Sed quando nunc statim videbatur Malearum montem arduum
" Pervenire, tum certè ipsum abreptum procella
" Pontum per piscosum tulit valdè ingemiscentem.
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyestes
" Priùs, cæterùm tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæsus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,
" Et osculabatur attingens suam patriam; multæque ab ipso
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc sanè à speculâ conspexit speculator, quem constituit
" Ægisthus dolosus, ducens; promisit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; observabat verò hic toto anno,
" Ne ipsum lateret accedens, memorque foret strenui roboris.
" Festinabat itaque ire annunciaturus ad ædes pastoris populorum;
" Statimque Ægisthus dolosam excogitavit fraudem;
" Delectis ex plebe viginti viris fortissimis,
" Constituit in insidiis, & ab alterâ parte jussit convivium apparari.
" Cæterùm ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti si quis interfecit bovem ad præsepe;
" Neque quisquam Atridæ sociorum relictus, qui eum sequebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἐφόρει.] Ἔφερεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, καὶ πέρας μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθαι.] Ἀφίξεσθαι. παραχίνεσθαι. Θύελλα.] Ἄνεμος συστροφή.
517. Ναῖε.] Ὠίκει.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστου παῖς, Αἴγισθος.
522. Κύνεε.] Προσεκύνει.
525. Ὑπὸ δ' ἴσχεθ'.] Ὑπέσχετο Μ. Τριῶν ἔτη.
527. Μνήσαιθ'.] Μνησθείη.
529. Τέχνῃ.] Μηχανῇ.
530. Κεινάμενος.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἔπεσθαι.] Ἀπαντᾶν. Πάντας.] Ἐπιτηδείους, προκρίτους.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέπεφνεν.] Ἀπέκτεινεν, ἐφόνευσεν.

N O T Æ.

511. Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν) Animam putabant Veteres extingui per Aquam suffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.

520. Ἂψ ἦ θεοὶ) Vocula ἦ exciderat Edit. *Elzev.* & v. 563. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.

531. Λέχονδε) Fit λέχου, ut ξ'. v. 217. Ὅππῃ κεῖνοιμι λέχουδε Ἀνδρὸς ἐναισίμου. Olim λέχεα non atque hene.

Οὐδέ τις Αἰγίσθοιο· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγε κατακλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαιόν τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος πεπνυμένος,
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσπερχὲς ὧπω
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πεῖρα, ὅπως κέν δὴ σὺ πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζωὸν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
Κτείνεν ἐποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀνιδρύσαιο.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πεφραδέεσκον·
Τύτθος μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἢ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Τόνδ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὴν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πόμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

" Neque quisquam Ægisthi; sed construcdati sunt in regiâ.
" Sic ait, exterùm mihi confractus est charus animus:
" Flebam igitur in arenis desidens; neque mihi cor
" Volebat amplùs vivere, & videre lumen solis.
" Porrò poliquam flendo *meque ipsum* volutando saturatus sum,
" Tum me alloquutus est senex marinus veridicus,
" Nè amplùs, Atrei fili, longo tempore indesinenter sic
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus: sed citissime
" Tenta, quo pacto jam tuam ad patriam terram pervenias.
" Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes
" Interfecit præveniens; tu verò coram sepulchrali interesis.
" Sic ait: cæterùm mihi cor & animus generosus
" Rursus intra pectus etiam quantumvis tristi, gavisum refloruit:
" Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
" Ilos quidem novi: tu verò tertium virum nomina,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
" Aut mortuus: volo autem quantumvis mœstus audire.
" Sic dicebam: ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Filius Laertæ, in Ithacâ domos habitans, *est Ternus*:
" Hunc vidi in insula lacrymas uberes fundentem,
" Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate quâdam
" Detinet; nec ille potest suam patriam terram adire:
" Non enim ei adsunt naves remigio instructæ, & socii,
" Qui utique ipsum reducere possent per lata dorsa maris.
" Tibi autem non à fato decretum est, nobilis ô Menelaë,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

540. Ζώειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμενός τ'.] Κυλιόμενός τ'.
543. Ἀσπερχὲς.] Ἀδιαλείπτως.
544. Ἄνυσιν.] Πρᾶξιν. Δήομεν.] Εὑρίσκομεν.
545. Πεῖρ.] Πειρῶ, σπεύδαζε.
546. Κιχήσεαι.] Καταλήψει.
547. Κτείνει.] Ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ. Ὑποφθάμενος.] Προλαβών. Τάφου.] Τῆς σεσηπυίας. Ἀνιδρύσαιο.] Μεθίκοις.
549. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἥδυνε.
553. Ἴσχει.] Κατέχει. κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θεσπρωτόν.] Τὸ ἐκ τῆς πεφημισμένου, εἱμαρτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεθίκοις) Ità MS. pro μεθίκης.
560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ità scribo, *Sensu* postulante, licet omnes Impressi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν geminæ sunt, & facilis mutatio &c.
561. Πεφημισμένου) Ex duob. MSS. Πεφασμένου itaque, ut Poëticum, rejicio.

VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρεῖ πόντῳ) κ. εὐρεῖ κόσμῳ, ut suprà, v. 498.

Ἄργεϊ δὴ ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἑπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊδίη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποθ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὡς εἰπὼν, εἰς ὕδωρ πόντοι ἐδύσατο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς πθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἔϊσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Αὖθ' δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos pascente mortem & fatum oppetere;
" Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus est,
" Ubi utique facillima vivendi ratio est hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed semper Zephyri suavitèr-spirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipsis Jovis gener es.
" Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum:
" Cæterùm ego ad naves simul cum divinis sociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm postquam ad navem venimus atque mare
" Cœnamque apparavimus, supervenitque solitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis:
" Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt;
" Ordine autem considentes spumosum mare verberabant remis.
" Rursusque ad aquas Ægypti, à Jove-cadentis fluminis,
" Constitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm postquam sedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immensa gloria esset.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ τέρμα ἐσχατιάς. καλεῖται δὲ Ἠλύσιον καὶ Ἐλευθέριον, διότι ἐκεῖ ψυχαὶ ἐλεύθεροι· ἢ παρὰ τὸ ἅλυσις ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα· ὁ δὲ τόπος, ἐν ταῖς καλυμβάναις μακάρων νήσοις.

565. Ῥηΐδιη.] Ἀριστὴ, ἄφθονος. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετός.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδέως ἔχοντας πνοάς.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναπέμπει, ἀναπέμπῃ. Ἀναψύχειν.] Ἀναπνεῖν.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματώδεσιν.

572. Πόρφυρε.] Διετείνετο. Κιόντι.] Ἀπίοντι, στελλομένῳ.

577. Ἐρύσσαμεν.] Εἱλκύσαμεν, κατηγάγομεν.

580. Πολιὴν.] Λευκὴν ἀφ' τοῦ ἀφροῦ.

584. Χεῦα.] Ἔχωσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάσβεστον.

NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Consolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199. *Origen.* contra *Celsum*, l. 7. p. 350. *Servium* in *Virgilii* illud — *amœna Piorum Concilia, Elysiumque colo.* Vid. Not. ad v. 520.

NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθέρος) MSS. Ἐλευθέρου, sed quum *Pausanias* meminerit Ἐλευθέρου *Apollinis* filii, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) *sc.* λιγὺ πνείοντας, *Eustath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) *sc.* ἀνίησι πνοὰς ψυχρὰς ἀνθρώποις, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσαμεν) *sc.* ἑρύσσομεν, vid. Not. in *Text.* ad ε'. v. 73. & λ'. v. 2.

Ταῦτα τελευτήσας τοῖσιν· ἔδοσαν δέ μοι ἔργον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων.
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δίῃς, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυρός τε, ζειά τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

" Hæc ut perfeci, redii: dederunt etenim mihi ventum secundum
" Dii, qui me celeriter charum ad patriam miserunt.
" Verum age tunc mane in ædibus meis,
" Donec undecimáque duodecimáque oriatur *dies*;
" Et tunc te bene dimittam; daboque tibi splendida dona,
" Tres equos & currum benè politum: extrùm præterea
" Dabo pulchrum poculum, ut libes dis
" Immortalibus, mei memor diebus omnibus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Atride, ne sanè me multo tempore hic detine.
" Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem
" Sedens, neque me domûs caperet desiderium, neque parentum:
" Vehementer enim verbis sermonibusque tuis audiens
" Oblector: sed jam mihi pertæsi sunt socii
" In Pylo divinâ: tu autem me *longum* tempus hic detines.
" Donum autem quodcunq; mihi dare cupe-res, *tale* sit, ut ferri & recondi possit:
" Equos enim in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi
" Hic relinquam in deliciis: nam tu campo imperas
" Lato, in quo quidem locus frequens, in quo cyperus,
" Triticum, spelta, atque latè germinans hordeum album.
" In Ithacâ autem ne pe sanè curricula lata, neque ullum pratum:
" Capris-pascendis apta *est Ithaca*; & *mihi* optabilior equorum-pascuo.
" Nulla enim insularum spaciosa neque pratis accommodata,

ΣΧΟΛΙΑ.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νέμων.] Ἐπερδόμενος.

594. Ἔρυκε.] Κατέχειν.

595. Ἀνεχοίμην.] Ὑποφέροιμι, τέρποιμι.

596. Ἥμενος.] Ἀπρακτως καθιζόμενος.

598. Ἀνιάζουσι.] Λυπεῖ. ἀνιῶντες.

599. Ἐρύκεις.] Κατέχεις.

602. Λείψω.] Καταλείψω. ἐάσω.

603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ ὕδατος. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.

604. Ζειά.] Ὄλυρα. Εὐρυφυές.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἐπιπολὺ φυόμενον. Κρῖ.] Κριθή.

606. Αἰγίβοτος.] Τραχεῖα, ὡς βόσις καὶ τομὴ αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότου.] Ἀπὸ κλίσεως ὀρθῆς τοῦτο· εἰ γάρ, καὶ τις αἰγίβοτος ἦσαν, ἢ ἱπποτρόφῳ ἦν μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπήρατος δέ, ὁ ἐπίφορος.

607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἵππων ἐλάσεις ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλὰς λειμῶνας ἔχουσα.

NOTÆ.

607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Insulis intelligendum, quales Insulæ Maris *Ægæi* & *Ionii*; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* nostrâ, quæ pascendis, generandis, & exercendis equis optimè inserviunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγίβοτος) In ipso *Scholii* fine, ἐπήρατος, cum MS. lego, pro ἐπίφορος.

VARIÆ LECTIONES.

603. Ἔνι) κρ. ἐν, *H. Steph.*

604. Ζειά τε, ἰδ') κρ. ζειά τ', ἰδ', eodem recidit.

605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ) κρ. ἐν δ' Ἰθάκῃ δ' οὔτ' *Turneb. Volcob.* & *Bongarsius*; nec bene.

Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ πέρι πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν καὶ πρῆξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταφήσω· δύναμαι γάρ.
Δάξων δ', ὅσσ' ἐν ἐμοῖ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ πολυτελέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσοῖ δ' ἐπὶ χείλεα κεκόσμηται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὸν δ' ἐθέλω τόδ' ἀπάσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήρατα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλιχρήδεμνοι ἔπεικαν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐὺ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari claudunter: Ithaca etiam supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Menelaus,
Manuque ipsum prehendit, verbúmque dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* communicabo; possum enim.
" Donorum autem, quicunque in meâ domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est:
" Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus utique
" Est totus, auro autem labra perfecta sunt:
" Opus verò est Vulcani; donavit autem illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit
" Illuc me profectum: tibi autem volo id præbere.
Sic hi quidem hujusmodi inter se loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, asferebantque animosum vinum:
Panem verò ipsis uxores pulchrisvittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo *Menelai* laborabant.
Proci interea ante Ulyssis domum

ΣΧΟΛΙΑ.

608. Ἀλὶ κεκλίαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Πρὸ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Οἵου.
612. Μειξάμενος.] Μιξοβαλὼν, μιξολαβών.
616. Κεκρήανται.] Τετελείωνται, πεπλήρωνται.
617. Φαίδιμος.] Ὀνομα κύριον.
618. Εἰς.] Ὁ υἱός. Ἀμφικάλυψε.] Περιεκάλυψεν· ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο.
619. Τεὸν.] Σοὶ. Ὀπάσαι.] Παρασχεῖν.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἱστιῶντες.
622. Εὐήρατα οἶνον.] Τὸν ἀνθρώπῳ παρέχοντα εὐκαιρεῖ πινόμενον.
623. Καλλιχρήδεμνοι.] Καλαὶ περιβόλαια ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι.

NOTÆ.

612. Μειξάμενος) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ε'. v. 745.

617. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεύς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεὺς Φαίδιμος ἥρως, ἐπεὶ τὸ μὸς ἐφάπτῳ. Τότε ἔνιοι Σιδόνα, ἢ Σαβαλὼν ἢ Σολομὼν) ἢ Σύρων· ὡς Εὐπόλεμος· ὡς τὰ Ἰουδαϊκά. Ἴσμος, Εἶσμος, ἢ Χείσμος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. 1. Εἶσμος τῇ ἑαυτῆ γυναικὶ Σολομῶνι ἐδίδου, παῖδ' ἐκ χρόνου, μὴ τῇ Τοφιᾶ ἄλοχον. Μενάνδρῳ, ἐν Λαΐτῃ ἐν τοῖς Φοινικικοῖς. Vide *Tatian* Eunr. *de Worthii*, Oxon. pag. 128. §. 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἄδηλον καὶ τοὺς Παλαιοὺς, ὅπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ Σαβαλὸν αὐτὸν, οἱ δὲ Σίδηλον ἱστόρησαν, inquit *Eustathius*, fol. 189. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ε'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Eustathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνας exponit. per τοὺς τῷ δαῖτα ἑτοιμάζοντας, per θεῖα βασιλῆος, *Ulyssem* notat, per ἄλοχοι, Famulas *Ulyssi*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Proceas* venit, nisi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθε &c. Quare *Eustathio*, diligentissimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapsus, notandus tamen; ne plures illius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Ogilbæi Homer.*

VARIÆ LECTIONES.

617. Φαίδιμος) χρ. Χείσμος. Vid. ad ε'. v. 117. & quæ hìc, in Notis ad *Textum.*

623. Ἔσσυαν) χρ. ἔστρωσαν, *H. Steph.*

Δίσσοι-

Δίσκοισιν πάρπιλο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀναιδέμφατον ἀφτείνετν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά πῃ ἴδμεν ἐνὶ Φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νῆϊ' ἐπὶ Πύλον ἡμαθόεντα;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,
Ἠλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοὶ ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι παλαιρχοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ὑγρὸν ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤιχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κῶροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἐσὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίη ἀέκοντα ἀπούρασε νῆα μέλαιναν,

Diſcis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi antea inſolentiam exercebant.
Antinous verò conſederat & Eurymachus deo-formâ-ſimilis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi;
Iis filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antinoe, Nunquid ſcimus in mente noſtrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenoſâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus eſt illius,
" Ut Elidem in ſpacioſam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, ſubtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens ſub-agarem.
Sic ait: hi verò in animo obſtupeſcebant; non enim putabant
Pylum abiiſſe Neleiam, ſed alicubi illic
In agris, aut ovibus adeſſe, aut cum ſubulco.
Hunc ſtatim Antinous alloquutus eſt Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes ſequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipſius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καπποδοκιασμένῳ καὶ λιλειωμένῳ ἐδάφει.

633. Ὁππότε.] Ποτὲ. Νεῖται.] Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, παραγένεται.

635. Διαβήμεναι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

636. Παλαιρχοί.] Ὑπομενητικοί.

637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.

638. Ἐξαμβλον.] Ἐξεπλάττοντο.

644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ ἀναδυόμενοι. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ἤγουν ὑποπίπτειν.

NOTÆ.

634. Χρεὼ γίνεται αὐτῆς) Ità Reſtituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γιγνόμαι *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρεὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetuſtiores libri prævaleant.

643. Ἦ ἐσὶ αὐτοῦ ἦσται) Τὸ ἐσὶ ἀντὶ τοῦ ἦσται φέρεται, ἀπὸ τοῦ ἐσὶ αὐτοῦ λέγειν γὰρ ἐν ἂν τότε, ἔσ αὐτοῦ.

645. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντα ἀπούρασε) *Malignè* videtur *Antinous* hîc *Noemona* ad Mendacium & falſum teſtimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modeſtum & probum Juvenem, quem ſibi ſimilem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & ſincerè loquitur, de Regis ſui filio, & tacitè ipſos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Euſtathius*; de *Antinoo*, non item.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λιλειωμένῳ.) MS. *Aloyſii* ità legit, pro vetuſto λιλειομένῳ corrupto.

636. Παλαιρχοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Alii* Editio, 1528. ita *Aloyſii* MS. Rejicio itaque ὑπομενητικοί & hîc, & v. 447. ſit enim à μιμνέσκομαι. Vid. ad γ'. v. 84.

VARIÆ LECTIONES.

634. Χρεὼ γίνεται αὐτῆς) χ. χρεὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἐσὶ αὐτοῦ) χ. ἔσ αὐτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠὲ

Ἠὲ ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ πᾶσι προπίφαλο μύθῳ;
Τόνδ' υἱὸς Φρονίου Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
650 Ὁππότ' ἀνὴρ ποιῆτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰπήσι; χαλεπὸν κεν ἀνήναδον δόσιν εἶναι.
Κοῦροι δ', οἵ κεν δῆμον ἀείρωσι μεθ' ὑμέας,
Οἵ οἱ ἕπονται· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ μάλιστ' ἐνόησα
Μέντορα, ἢὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΐσκε.
655 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χάλκεον ὑπ' ἠῶ· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα Φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγαυὸς·
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
660 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλανθ', ἔστι δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντε ἐίκτην·
Ὦ πόπποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
665 Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὖπας
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀριστῆας ἑλέσθαι
Δήμου ἐν πάσης, κεῖνοι δ' ἐπὶ κέρτομον ἦσαν.

"An sponte ei dedisti, posquam convenerat te sermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus est,
"Ipse sponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
"Quando vir talis, habens curas in animo,
"Peteret? difficile sanè negare munus foret.
"Juvenes autem, qui in populo excellunt post vos,
"Illi eum sequuntur; ducem verò ego conscendentem agnovi
"Mentorem, aut deum; illi verò ipsi omnimodo similis erat.
"Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem divinum
"Heri sub auroră; tum tamen conscenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utrisque perculsus est animus generosus:
Proci verò simul consederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus est Eupithei filius,
Tristatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni splendenti similes erant.
"Dii Boni! Certè ingens facinus insolenter commissum est,
"Telemacho profectio isthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
"Tot nempe invitis juvenculus puer abiit temerè
"Nave deductâ, electisque per populum optimis.

ΣΧΟΛΙΑ.

647. Προπίφαλο.] Ἐκολακεύσατο, ἐξελιπαρέστερον, ἐφιλοφρονήσατο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν ποιήσειε καὶ ἄλλος, αἰτοῦντι πιστεύσας πάντας σωφρονοῦντας.

650. Μελεδήματα.] Μεριμνῶντα, παρὰ τὸ μέλη ἔχειν, ὅ ἐστι λυπεῖσθαι.

651. Αἰπήσι.] Αἰτῇ, παρακαλῇ. Ἀνήναδον.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ' οἵ κατὰ δῆμον.] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέοντες λοχαῖοι Ἰθακήσιοι, οἱ μεθ' ὑμᾶς κράτιστοι.

653. Βαίνουσι.] Εἰσέρχονται.

656. Ὑπ' ἠῶ.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Εἰσῆλθεν.

658. Ἀγάσσατο.] Ἐλυπήθη, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθελκύσας. Κείνας.] Τὰς κρατίστας ἐκλεξαμένους.

NOTÆ.

652. Ὑμέας) Ità pro ἡμέας, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Breviа Scholia* etiamnum legunt, & Sensus omninò postulat: *Noemon* enim non se inter Optimos numerat, sed *Procos*; dicitque, *Juvenes Ithacensium nobilissimi, quique post Vos, ô Proci, sunt præcipui, unà cum Telemacho abiere; μεθ' ὑμέας, post Vos.* Quare omninò Ve. ram *Lectionem* asserendam duxi. Nòrunt Docti, quàm facile ὑμεῖς & ἡμεῖς, inter se invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐρυμάχῳ θ' Ἀντινόῳ, ὡς μόνους τῶν μνηστήρων σωφρονοῦντας Νοήμων, παιζόντων τῶν ἄλλων. Vid. ad v. 628.

NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μεθ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ἡμέας malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina*, *Hervag. Parisian.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

651. Αἰπήσι) γρ. αἰτήσῃ. *H. Steph.*
652. Ὑμέας) γρ. ἡμέας, vid. Not. in *Textum.*
656. Ὑπ' ἠῶ) γρ. ὑπηῶ, ex *Conjecturâ.*

Αἴ-

Ἀρξῇ γ' ἀμφοτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλω, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ὀπισσυφόωσ' ναυδίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁρπάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων κατὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
Τίνδε καθ' ὁδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, πίπτε δέ σε προέσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ἁμιλήσαντες,
Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἵ θἁμὰ ἀγειρόμενοι, βίοτον κατὰ κήδετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχου δαίφρονος· ἠδέ τι πατρῶν

" Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
" Jupiter perdat vim, antequam nobis malum moliatur!
" Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
" Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
" In freto Ithacæque Samique aspera:
" Ut cum suâ pernicie raviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque sanè Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset; illi verò interiùs consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope.
" Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
" An ut dicas ancillis Ulyssis divini
" Ut à labore cessent, ipsique convivium apparent?
" Nè amplius procantes, nec usquam aliò decedentes,
" Ultimò & postremò nunc hîc convenient.
" O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,
" Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

667. Ἀρξῇ γὰρ πρότερος.] Οὗτοι προφανεῖς ἡμᾶς. οἱ δὲ ἕτεροι, ἀπὸ εὐθείας τὴν ἀρχὴν· ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσῃ.

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ διὰ πορθμοῦ τῷ στενῷ πόρον. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ὀπισσυφόωσ'.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὀπισθίους. Ναυσὶν] Πλοίοις.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Κατεσκεύαζον.

681. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ' ἄλλοθ' ἁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί τι συγχωρήσαντες.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, τελευταῖα.

686. Ἀγειρόμενοι.] Συναθροιζόμενοι. Κατέκειρε.] Κατεναλίσκετε, κατεδαπανᾶτε.

687. Πατρῶν.] Πατέρων, συγγενῶν.

N O T Æ.

674. Ἀντάντες) *Scaurius* hoc & Ὁμηρικώτερον, ἢ ἀνταίντες, ut π'. v. 358. ρ'. v. 177. &c. quare & hîc ità lego, τοὶ ἀνταίντες ad *Var. Lect.* rejecto.

682. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut suprà, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδιπλασιασμοῦ capacem, & ad ostendendum πάθος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versu sequenti, versâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur, καθέκειτε &c. adeò egregiè animi πάθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

668. Φυτεύσαι) γρ. φλάσῃ, *H. Steph.* φλιήσῃ, *Seberi* Index, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀντάντες) γρ. ἀνταίντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἱ θἁμὰ ἀγειρόμενοι) γρ. οἵ θ' ἅμα ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκήκετε, παῖδες ἑῶνες,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε πὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον μ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κὲ φιλοίη.
Κεῖνος δ' οὔπω πάμπαν ἀπάσσαλον ἄνδρα ἔοργε·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεσθ', οὐδέ πῃ ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, πόδε πλεῖστον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φέζουσι, τοὶ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἕρπῃ μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠὲ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' αὖτε λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δηὰ δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ὀψὲ δὴ δή μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, πῆπε δέ μοι πάϊς οἴχεται; ὠδέ τι μιν λῷον
Νηῶν ἀκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵτ' ἄλλοι ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρόν;

" Vestris antea auditis, pueri cùm esse-
tis,
" Qualis Ulysses erat inter vestros pa-
rentes,
" Neque ullum tractans iniquè, neque
quicquam loquutus
" Publicè; qui tamen mos est magno-
rum Regum:
" Alium subditorum odio *suis esse*
habeat, alium amplectatur.
" Ille verò nunquam prorsus improbè
aliquem affecit:
" Sed veller qu dem animus, & indig-
na facinora
" Apparent, neque ulla est gratia post
beneficia *accepta*.
Hanc rursus alloquutus est Medon,
prudentia doctus,
" Utinam sane, ô regina, hoc maxi-
mum malum esset;
" Sed multò majúsque & perniciosius
aliud
" Procreentant, quod nequaquam per-
ficiat Saturnius!
" Telemachum cupiunt interficere acu-
to ferro,
" Domum revertentem; ille verò pro-
fectus est ad patris famam
" Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæ-
monia divinam.
Sic ait; ait hujus illic soluta sunt
genua & amicum pectus;
Diù ipsam silentium verborum cæ-
pit; ipsius verò oculi
Lacrymis impleti sunt, & tenella
et detenta est vox;
Tandem verò ipsum verbis excipi-
ens alloquuta est,
" Præco, cur mihi filius abiit? neque
ipsum necessitas erat
" Naves celeres conscendere, quæ in
mari equi
" Hominibus sunt, penetrantesque im-
mensum humidum *mare*;

ΣΧΟΛΙΑ.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω τῆς καθήκοντος, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ πρέπον.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισῇ.
693. Ἀπάσσαλον.] Ἀμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἔοργε.] Εἰργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀτιμίαν καὶ αἰσχρά.
695. Εἰργέων.] Εἰργασιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄγειν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπανερχόμενον, ἐπανιόντα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μὴ πρέπον.

NOTÆ.

693. Ἔοργε.] Vid. ad φ'. v. 95.

695. Οὐδέ πῃ ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Eustath.* fol. 1514. lin. 31. Ut sit εὐεργὴς pro εὖ ποιῶν, cùm aliàs ponitur, pro εὖ ποιηθείς. ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργέος ἵππους δίφρω. An ἐκ εὐεργέων, παρὰ τὴν εὐεργίαν, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργασίας; Ità *B. Schol.*

703. Τῇδ' αὖτε λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῇδ' αὖ λῦτο τὰ γόνατα, nullâ auctoritate, fallâque insuper ductus ratione; quod semel aut bis λῦτο legisset. Verùm non vacat omnium Intemperias perstringere.

708. Αἵ δ' ἄλλοι ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Hesych.* Ἵπποις· Περσικοῖς) Φυσικῶς φησι· διὰ τὸ λίγνιν Περσῶν, οἷον ἄλλοι ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται. Malè ibi λίγνις pro πλοῦτος.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὸν) Vid. infrà, ad μ'. v. 369.

VARIÆ LECTIONES.

697. Αἵ γ') γρ. αἱ γ'. *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισάμενον. & νεισύμενον.
703. Αὐτῇ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γόνατα. Vid. Not. ad *Textum.*

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆς ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ εἰδώς, εἶπε μὲν θεὸς ὦρσεν, ἠὲ καὶ αὐτὴ
Θυμὸς ἐφορμήθη ἰέμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὁππη πάτριον ἐπέσπεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τὸν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένη· περὶ δ' δμῳαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ παντέων, ὅσαι μοὶ ἐμοῦ τρέφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ μὲν μοῦ πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, οὗ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ὅν μεγάρων· ἐδ' ὁρμηθέντα ἄκουσα.
Σχέτλιαι, ἐδ' ὑμεῖς μοι φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπεὶ μάλα σάφα θυμῷ,
Ὅππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ εἰσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interierit.
Sic utique loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animum crucians, neque amplius sustinuit
In se là sedere, licet multæ in domo essent;
Verum super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas affatim lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi omnes dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ antea quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquaque
" E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem navigaturus.
" Si enim ego scivissem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquisset.
" Sed aliquis famulus Dolium accersat senem,

Σχολια.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ἤρεσεν.] Παρώρμησεν.
713. Πυθηται.] Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714. Ἐπίστιον.] Ἐπιλήσεσθαι.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφίζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῶν κόπων κατασκευασθέντος.
719. Οἰκτῷ.] Ἐλεεινῶς. Μινύριζον.] Ἡσύχως ὀλίγον, ἐψιθύριζον.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδιαλείπτως.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλέα.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντας.] Ἐξελθόντας.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγνώμονες, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, ἐπισυνείξασθε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνοντα.] Προθυμούμενον.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκέ με.
735. Ὀτρηρός.] Ἔνιοι. Ὀτρηρῶς. Δραστικῶς, κατασταλῶς. Δολίον.] Ὀνομα κύριον.

Variæ Lectiones.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) κ. ἁρπακτίσας μιμάσπε, M. Steph. & Florentin. ut ε'. v. 18.
735. Ὀτρηρὸς) κ. ὀτρηρῶς, Br. Schol. & MS. Aloysii, Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ

Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δουρὸς ἰούσῃ,
Καὶ μοι κῆπον ἔχῃ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῦ τινα κῆδος ἐνὶ Φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
Ὅν τ' Ὀδυσῆα φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε πηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ὡς μεγάρῳ· μῦθον δέ τι σόν ἐπιθύσω·
745 Ἥδη ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐπέλθοι,
Σῖτον τ' μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρό σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν πυθέσθαι, τ' ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα τ' ἀρὰ καλὸν ἰάπτηις.
750 Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα τ' ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
Μὴ δ' γέροντα κάκα κεκακωμένον· ὡς γὰρ οἴω
755 Πάντῃ θεῖς μακάρεσσι γενεὴ Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεται· ἀλλ' ἔτι πῦ τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ' ὑψερεφέα τ' ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὡς φάτο· τῆς δ' ὄτρυνε γόον, κέχυτο δ' ὅσσε γόοιο.

" Mancipium meum, quem mihi dedit pater huc eunti,
" Et mihi hortum servat arboriferum; ut celerrimè
" Laertæ hæc omnia assidens indicet;
" Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,
" Progressus apud populum deploret *de iis*, qui cupiunt
" Suam & Ulyssis perdere prolem divini.
Hanc rursus alloquuta est chara nutrix Euryclea,
" Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
" Sive relinquas in ædibus, sermonem certe non celabo:
" Novi ego ista omnia, præbui autem illi, quæcunque postulavit,
" Panem & vinum dulce; à me etenim exegit magnum juramentum,
" Non priùs tibi dicere, quàm duodecimáque adesset *dies*,
" Aut tu ipsa desiderares, & abiisse rescisceres:
" Nè flens corpus pulchrum lædere.
" Verùm lota, puras corpori vestes induens,
" In cœnaculum conscendens, cum ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægiochi:
" Hæc enim ipsum tandem etiam ex morte servabit.
" Nè verò senem affige afflictum; non enim existimo
" Penitùs diis beatis sobolem Arcesiadæ
" Invisam esse; sed alicubi aliquis superierit, qui possideat
" Domos excelsas, & porrò-jacentes fertiles agros.
Sic ait; hujus autem sedavit luctum; cohibuit & oculos à luctu.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κώκυσ.] Περιλαμβάν.
737. Κῆπον ἔχῃ.] Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἰπεῖ ἕκαστα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἀντὶ. Ὑφήνας.] Καταπλέξας.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσῃ.
741. Φθῖσαι.] Διαφθεῖραι.
743. Καταπέφνε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Ἕλετο.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι περιχυθεῖσα.
Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, ἀντὶ τοῦ ἐνδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπη.
755. Γενεὴ.] Γένος. Ἀρκεισιάδαο.] Πατρωνυμικῶς, τοῦ Λαέρτου.
756. Ἔχθεται.] Μισεῖται. Ἔπέσσεται.] Καὶ εἰς τὸ μελλοντικὸν ἦλθε.
757. Ὑψερεφέα.] Ὑψηλότατα. Πίονας.] Τοὺς πεπιεσμένους, τουτέστι λιπαροὺς, πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀγροὺς.
758. Εὔτρυνε.] Ἔκαυσεν, ἐκαύμασεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Καταπέφνε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloysii*. Olim, Καταπέφνε πηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in πηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio ἐπηλωτικόν.
757. Ὑψηλότατα, pro ὑψηλότερα, ex MSS. restituo.

VARIÆ LECTIONES.

741. Φθῖσαι) *Ald.* φθεῖσαι, MS. *Aloysii*. *Al.* φθίσαι.
744. Δέ τι) *Ald.* δή τι.
745. Ἐπέλθοι) *Ald.* ἐπέλθοι, *H. Steph.*
747. Τὸ) *Ald.* ὃ. *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) *Ald.* σαώσαι, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμύμη, καθαρὰ χρὶ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ὀλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθηνήν,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατ' πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι Φίλον ὄφρα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀτάλαλτε κακῶς ὑβριμυθέοντας.
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριμυθεόντων,
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· ὧδέ τι οἶδεν, ἑοῖ δ' οὐ φράζεται υἱῖ τέτυκται.
Ὣς ἄρα τὶς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθου μὲν ὑπέρφιάλου ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τὶς ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃν δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipsa verò lota, puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum servis ancillis:
Imposuitque molas canistro, supplicavitque Palladi,
" Audi me, Ægidem tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor sis & mihi charum filium serva:
" Procos verò averte malè superbientes.
Sic loquuta, ejulavit: dea autem illius audivit preces:
Proci verò tumultuabantur per atria obscura:
Atque ità aliquis dicebat juvenum superbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd suo cædes filio subornatur.
Sic certè quispiam dicebat: ea autem nesciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus est & fatus,
" O improvidi, sermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quispiam annuncier etiam intùs.
" Sed agè silentio sic exurgentes perficiamus
" Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

ΣΧΟΛΙΑ.

765. Ἀπάλαλτε.] Ἀποκάλυε. Ὑπερηφανίσατε.] Ὑπερίσχυσιν τῇ δυνάμει· ἐκμαλεῖν δὲ καὶ ὑπερφανεῦσαι.
767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.
768. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τὰς οἰκίας.
770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μνηστευομένη.
771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.
772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.
774. Δαιμόνιοι.] Μακάριοι, θαυμάσιοι. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίνατε, φυλάξασθε.
776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὅτω. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.
777. Ἤρεσεν.] Ἤρεσεν.

NOTÆ.

767. Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Fatendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Schol.* quod cùm etiam dictum sit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon.* v. 634. vix satis cautè videtur notâsse *Isaac. Casaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam sic est usus: " Nec *Homeri* est hoc Carmen: nec ullius optimi " Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce sic est usus. Vix enim credibile est, *Penelopen* aliter se, in hâc tantâ animi acerbitate & angustiis gerere potuisse. *Eustathius* tamen alitèr sentit, & credit eam etiam nunc *lætiori* quâdam acclamatione. Pietatis ergò usam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et sanè Poeta dixit consolationem aliquam cepisse ex *Eurycleæ* verbis. ad v. 758. Τῷ οἱ νόον ὦρσε γέρων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηφανίσατε) Ὑπερίσχυσιν hanc solam vocem addo. ex MSS.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ, *Dionys.* Halicarn. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloysii* & GC.
775. Μήπως τὶς) γρ. μήπω τὶς, *H. Steph.*
776. Τοῖον) γρ. τῶν, *H. Steph.*

Ὡς εἰπὼν, ἐκέλευε᾽ ἑταίρους φῶτας ἀρίστους
Βὰν δ᾽ ἴεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἁλὸς βήσασθε ἕρυσσαν·
Ἐν δ᾽ ἱστόν τ᾽ ἐπέθηκε καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ᾽ μοῖραν· ἀνὰ δ᾽ ἱστία λευκὰ ἐπέτασσαν.
Τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψοῦ δ᾽ ἐν ποτίῳ τιθέμεν γ᾽ ὥρμισαν· ἐν δ᾽ ἔβαν αὐτοὶ,
Ἔνθάδε δεῖπνον ἕλοντο, μένον δ᾽ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα θείφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ᾽ ἄρ᾽ ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ᾽, εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ᾽ ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δ᾽ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δολίην περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὖδε δ᾽ ἀναπλησθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ᾽ ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαδίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & litus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè: sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt glorioſi famuli,
Et a te in humidum hanc statuerunt: ingressique sunt ipsi,
Illic cœnam sumpserunt, expectarunt que hesperi adventum.
Cœnaculum verò cum conscendisset prudens Penelope,
Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum, neque potum.
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipse à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipsum dolosum circulum, i.e. Rete; ducant:
Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens: solutæque sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæsia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem assimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

ΣΧΟΛΙΑ.

778. Ἐκέλευε.] Ἐπέλιξε.

781. Ἐν δ᾽ ἱστὸν ἐπῆκε.] Πῶς, τῇ πίστει χρώμενοι; κόσμια χάσει.

782. Ἠρτύναντο.] Παρεσκευάσαντο. Ἐρετμά.] Κώπας. Τροπῖς ἐν δερματίνοισι.] Περιαπτωμάτων· δηλοῖ δὲ τὰς τροχαστῆρας, περὶ ἃς αἱ κῶπαι πίπτουσι καὶ στρέφονται· ἐκ ἱμάντων πεποιημένους ταῖς κώπαις.

784. Ὑπέρθυμοι.] Ἀνδρειόταται.

785. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νότιον.] Τῷ δύσιν· οἱ δὲ, σύνεγγυς, τῷ πρὸς νότον τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχως ἐσάλευσαν τῷ τῶν ἁλῶν ἐπείσματι. Ἔβαν.] Ἔβησαν, ἐσῆλθον.

786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὸν ἑσπέραν.

788. Ἄπαστος.] Ἄμοιρος.

789. Ὁρμαίνουσ᾽.] Λογιζομένη.

791. Ὁμίλῳ.] Πλήθει.

792. Δολίην περὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.

794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τῆς συνάψεως.

796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἵκτο.] Ὅμοιον ἦν.

797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκάλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κῆρά τ᾽ Ἰκαρίοιο Μεδὴν καὶ Πηνελόπειαν. Ἀνδρὸς δὲ * Δηϊτύλλου λέγει.

Ἔβησαν, ἐσῆλθον.

786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὸν ἑσπέραν.

788. Ἄπαστος.] Ἄμοιρος.

789. Ὁρμαίνουσ᾽.] Λογιζομένη.

791. Ὁμίλῳ.] Πλήθει.

792. Δολίην περὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.

794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τῆς συνάψεως.

796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἵκτο.] Ὅμοιον ἦν.

797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκάλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κῆρά τ᾽ Ἰκαρίοιο Μεδὴν καὶ Πηνελόπειαν. Ἀνδρὸς δὲ * Δηϊτύλλου λέγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπῆκε) MS. GC. & *Aloysii*, ἐπῆκεν. Cætera, ut Nos.

782. Σπίσθοις), ità MSS. pro πίσθοις).

785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro καταπίσω τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox σύνεγγυς, unicâ voce.

792. Δολίην περὶ κύκλον) Δίκτυον. Ità *Oppianus* Hal. l. 1. v. 251. — ὑπαχθὲς ἀμφιγύοις κύκλοις.

797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloysii* MS. excepto, quòd pro Δηϊτύλλου, aliquid corruptum sit, * ἐκτύλλου. quod emendare ex *Eustathio* non licet; nec *Apollodorus*, item *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲν ἀρ) γρ. νῆα μὲν δὴ, *H. Steph.*

781. Ἐν δ᾽ ἱστὸν τ᾽ ἐπῆκε) γρ. ἐν δ᾽ ἱστόν τ᾽ ἐπῆκεν, MSS. *Aloysii* & GC pro ἐπῆκε.

784. Σφὶν ὑπέρθυμοι) γρ. σφ᾽ ὑπέρθυμοι. *H. Steph.*

785. Ἐν ποτίῳ) γρ. σύνεγγυς, MSS. *Aloysii* & GC. item *Br. Schol.*

787. Ἦ ὅγ᾽ ὑπὸ μνηστ.) γρ. ἢ δ᾽ ὑπὸ μνηστῆρσι κῦδι, *Florentin.* & *H. Steph.*

793. Ἐπάμαρτε) γρ. ἐπάλυθε, *H. Steph.*

Τὸν δ᾽

Τὴν Εὔμηλος ἄκτιτε, Φερῆς ἐν οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δῶμα Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε διὰ κληῖδος ἰμάσσας,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον πεπαμένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' ἀδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, ἠδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι.
Σὸς παῖς· ὃ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμονός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἠλθὲς μάλα κηώεσσ' ἐν εἰνερέσι πύλῃσι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; ἦπ πάρος γε
Πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ σθένει δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domi habitans.
Mittit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyssis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compesceret à luctu fletúque lachrymoso.
In thalamum verò ingressa est ad seræ lorum;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te sinunt dii facilè viventes
" Flere, neque tristem esse; quoniam adhuc rediturus est
" Tuus filius; nequaquam enim Diis obnoxius est.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
" Cur, ô soror, huc venisti? non antèà quidem
" Invisebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes cessare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φεραὶ μὲ πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δ', ἡ Θεσσαλίας, ὡς εἰπεῖν. Εὔμηλος γὰρ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ ὁ Φέρητος, ἐξ οὗ τῇ πόλει ὄνομα.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων πεπληκτῆ.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάσσας.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸν κλεῖθρον. ἢ τις ἱμὰς ἦν παρὰ τὸ κλεῖθρον.

804. Τεθυμένη.] Λελυπημένη.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόστιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμονός ἐστιν.] Ἡμαρτηκὼς, ἢ ἡμαρτημένος.

809. Κηώεσσα.] Κοιμωμένη. Ἐν εἰνερέσι πύλησι.] Ἐν τῇ βαθεῖ δ' ὕπνῳ· ἐξ οὗ καὶ τοῦτο ἔνηρος.

810. Τίπτε; Κασιγνήτη.] Τί δή; Ἀδελφή. Ἤλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλέαι.] Παρεῖναι, ἀπαρέφη. Ἀπέσθει.] Πέρῃ. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθείας.

813. Ἐρεθουσι.] Ἐρεθίζουσι.

N O T Æ.

811. Πωλέ) Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι, & hic MS. παρεξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Eustathium* defendere, item nec alius, quod sciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Asius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Perſei* f. genuit *Œbalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Batâ*, *Icarium*, *Aphareum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Peribœâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damasippum*, *Imeusimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios, & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Meden*, & *Deipylen*, filias.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Messeniam* nihil ad *Thessaliam* pertinere scirem, ex *Strabone*, *Stephano* περὶ πόλεων, *Pausania*, & *Eustathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. nisi quòd *Aloysius* lacunam videatur agnoscere.

811. Πωλέαι) MS. παρεξυνεῖ. Vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. ἐν θαλάμῳ, *H. Steph.* error *Prel.* at *Elzevir.* ἐν &c.

811. Πωλέ) γρ. πωλεῖ, Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλεῖς pro πωλέαι.

"H

Ἦ ῥεῖν μὴ πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Εὐθλὸν· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, ὅστε πόνων εὖ εἰδώς, ὅτ' ἀγορεύειν.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλου·
Τοῦδ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν
Ἢ ὅγε, τῶν ἐν δήμῳ, ἵν' εἴληθ', ἢ ἐν πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἶδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάσχε μὰ φρεσὶ δείλιον ἦτορ·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ᾗ τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες εὐχόμενοι παρεσάμεθα, δῖα δὲ γ', ὃς
Παλλὰς Ἀθηναίη· ἣ δ' ὀδυρομένῳ ἐλεαίρει·
Ἥ νῦν μοι προέηκε, τέκν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ἀτύζομαι κακὰ εἰδὼς,
Εἴπω ἐπὶ ζώῃ, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum am fi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filius dilectissimus abiit cavâ in nave
" Pupillus, neque laborum probè gnarus, neque commerciorum.
" Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius;
" Ob hunc undique tremisco & timeo, nè quid patiatur
" Aut ipse *ab aliquo* illorum in populo, quò abiit, aut in ponto.
" Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
" Cupientes occidere; antequam ad patriam terram veniat.
Hanc respondens alloquutus est simulachrum obscurum,
" Confide, neque prorsus in mente timeas tantopere:
" Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alii
" Viri optarint adesse, potest enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentantem miseratur;
" Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut dicerem.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
" Agè mihi & illum infelicem enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,

ΣΧΟΛΙΑ.

814. Πέπω.] Ἄνδρα.
818. Νήπιος.] Νῦν ὁ πραγμάτων ἄπειρος, ἢ μικρός. Εὖ εἰδώς.] Ἀκριβῶς ἐπιστάμενος.
820. Τρομέω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821. Ἴσα.] Ὅπως.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπιτοῦσιν.
823. Ἰέμενοι.] Προθυμούμενοι.
824. Ἀμαυρὸν.] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἀόριστον φερόμενον, ἀόρατον.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπός.] Παραπέμπτης, ὁδηγός.
829. Τεὸν.] Σοί.
832. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

NOTÆ.

820. Τῶ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλου) *Spondanus* hîc, licet impensum Matris amorem agnoscat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc ostendi; quantam apud Nos Dei justa convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem super *Ulyssis* absentia tempore penè deletum, aut certè imminutum concedit; ut hîc recens de *Telemacho* conceptus dolor esset gravior. Verùm multæ aliæ sunt rationes, quas si et Poeta expressisset, illic satis non attendebat; *Ulyssem* nempè Periculis obeundis magis esse idoneum, hunc prorsus inexpertum, v. 818. Νήπιος, ὅστε πόνων εὖ εἰδώς, ὅτ' ἀγορεύειν. Illum in dubia belli pericula scientem se mittic, hunc in certam perniciem, inscium & ignarum, v 822 Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται), &c. Verùm nescio, an ipsæ etiam nostræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyssem* & *Penelopen*: facit Poeta: Certè rarò nobis simulem vidisse contigit. Hæc, nè optimo Poetæ justa ceat Defensio; quoniam nihil hîc *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & MS. *Alcy.*
821. Ἴσα δίδυμα) γρ. σὺ δίδυμα.
826. Ἀμφ' ἔμοιγε) γρ. ἀμφὶ ἐμοὶ ἐστιν, *H. Steph.*

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Οὐ μάν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύω,
Ζίφ ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὴν δ' ἀνεμώλια βάζεν.
Ὡς εἰπὼν, σταθμοῖο θύρας κληῖδα λιάθη
Εἰς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀΐσθησε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ σιάργεις ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνησῖρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ὀνὶ φρεσὶν ἁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀστερὶς, ἡ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τήν γε μνῶν λοχόωντες Ἀχαιοί.

" An jam mortuus eſt & in Plutonis ædibus.
Hanc reſpondens alloquutum eſt idolum obſcurum,
" Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
" Vivat ille, an mortuus eſt; turpe verò vana loqui.
Sic dicens, Januæ apud feram evanuit
In flatus ventorum: ipſa verò ex ſomno excitata eſt
Filia Icarii; charum autem illi pectus refloruit,
Adeò ipſi evidens ſomnium ingruerat noctis in conticinio.
Proci verò conſcendentes navigabant humidas vias,
Telemacho cædem certam in mente meditantes.
Eſt verò quædam inſula medio mari petricola,
Inter Ithacámque Samúmque aſperam,
Aſteris, non magna: portus quidem navibus apti in ipſa
Ab utroq; latere introitū habentes; ibi hunc expectabant inſidiantes Achi-

ΣΧΟΛΙΑ.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀίδαο.] Ἐν ᾅδου.

836. Διηνεκέως.] Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους, τὸ πᾶν.

837. Ἀνεμώλια.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.

838. Σταθμοῖο.] Τῆς παραστάδος. Κληῖδα.] Τὸ κλεῖθρον, τὸ κλειστήριον. Λιάθη.] Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.

840. Ἰάνθη.] Εὐφράνθη.

841. Σιάργεις.] Φασιρόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ δὲ μεσονυκτίῳ ὥρᾳ· ἢ ἔτι κατὰ τὸ ἔντμησιν, ὅτε ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν συμβαίνειν μὴ ἀμέλγειν ζῶα· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν κόλις μηλίσκῃ. ὃ ἐστι βασίζῃ· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ ἀμόργνος, καθ' ἣν ὥραν κόλις μηγεῖ, ὅπερ ἐστὶ καταπαγῆ. ἀλλὰ ἀναπαύῃ· ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὴν δ μεσονυκτίου ὥραν καταφέρει.

842. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἁλμυρὰν θαλάσσης ὁδόν.

844. Μέσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Παιπάλοεσσα.] Παιπάλοης, τραχεῖα.

846. Ἀστερὶς.] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσην Ἰθάκης καὶ Σάμου. Ναύλοχοι.] Ἐν αἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ἐπιβεβηκότες τόποι.

847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εὔορμοι καὶ καθορμισταὶ, ἔχοντες· ἢ διπλοῖ. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνηστῆρες.

NOTÆ.

838. Ὡς εἰπὼν, σταθμοῖο) Ità audaciter *Textum* ipſum emendavi, in quo hactenùs εἰπὼν obtinuit: De *Mulieris* enim εἴδωλον dictum, de quo bis ſuprà, ad v. 824. & 835. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod ſi per ῥῆμα, ἔπος τὸ σημαινόμενον de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio ſumi poteſt) tunc eſſet εἰπεῖν: quod minimè hic ſtabit; quare εἰπὼν reſtituendum cenſeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἔλυθη) MS. *Aloyſii*, ἐκλείσθη. MS. *GC.* ἐκλίθη. Impreſſi Codd. ἐκλύθη quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, ſcribo.

846. Ἀστερὶς) *Steph.* ἔστι πόλεων, v. Ἀστερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας & Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, ſuo tempore. & urbiculam, cui nomen *Alalcomenæ*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Aſteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

VARIÆ LECTIONES.

837. Εἰπὼν) γρ. εἰπὸν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δούτερον ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀπιέναι τὸν Ὀδυσσέα· ὁ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, νῆα κατασκευάζει. λύει τε τὸν χειμῶνα. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, σὺν ᾧ ἐπὶ τὴν γῆν ἀπορρίψας αὐτὸν νῆα πολλὰ παίζει. εἰς τὸν τῶν Φαιάκων χῶρον ἐλθὼν Ἀλκινόου.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόκλως, ἢ Ἀνάκλως, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῖ.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄνεμοι· Ὀδυσσέως χειμών· ἢ, τὰ περὶ τὸν χειμῶνα.

Ἄλλως.

Ε, πλοῖ ἐπὶ χειμῶνι Ὀδυσεὺς πέντε κατέδεισε. LIB. V.

Ἦ ΩΣ δ' ὅτ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα πᾶσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήπως ἔτι σωφρων, ἀγανὸς καὶ ἵλαος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,

AUrora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus;
Ipsi verò dii ad conseſſum consederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima:
Illis quidem Pallas recensebat ærumnas multas Ulyssis,
Memor ejus: curæ enim illi erat cùm esset in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii semper existentes,
" Nullus ampliùs benignus, mitis & mansuetus sit
" Sceptriger rex, neque mente pia *opera* cogitans,

ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομεδόντιος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἵππης πατὴρ ὁ Ἐνδυμίωνα λέγεται συνδυάσαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλαχοῦ δέ ἐστιν ὁ Ἵππης ὁ Ἐνδυμίωνα, εἰς ἄνδρα κωμῳδεῖται, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ γαμοῦμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ παίζειν. Διὰ τὸ ἡχολιᾶσθαι περὶ τὰ κωμῳδούμενα· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀστρολόγος, ἐπὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ γυμναζόμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα. Διὰ τὸ ἡχολιᾶσθαι περὶ τὰ ἄστρα.

3. Θῶκόνδε.] Εἰς συνέδριον.

6. Μνησαμένη.] Ὑπομνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν.

8. Ἤπιος.] Πρᾶος, ἥσυχος.

NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxisse, & Urbem *Susa*, ad *Choaspen*, sive *Eulæum*, condidisse; quod alii filio ejusdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pausan.* Attic. vid. *Esther.* v. 7.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἶν, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὔπις μέμηλεν Ὀδυσῆϊ θείῳ
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμψειεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἑοῦ οἴκοιο μέμαασιν,
Οἵχεσθαι πεύσεσθαι· ὁ δ' εἴσεται ἠμὲν πατρὸς ἀκουὴ
Εἰς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τιπτ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τόδε μᾶλλον ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
Ὡς ἤτοι κείνῳς Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἀφραδέως, δύνασαι γάρ,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἵκηται πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πὲρ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

" Sed semper durus esto, & injusta perpetrat:
" Ita nemo memor est Ulyssis divini,
" Civium, quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
" Sed ille quidem in insulâ jacet graves dolores patiens,
" Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet; hic verò non potest suam in patriam terram venire:
" Non enim ei adsunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.
" Nunc rursum filium dilectissimum occidere cupiunt
" Domum revertentem; ille verò abiit post patris famam
" Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus est nubicoga Jupiter,
" Filia mea, quale tibi dictum excidit septum dentium?
" Annon jam hoc quidem consultâsti consilium tu ipsa,
" Ut planè illos Ulysses ulciscatur reversus?
" Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
" Ut illæsus suam in patriam terram veniat;
" Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit fanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
" Mercuri, tu etenim in aliis nuncius es,
" Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *nostrum* decretum,

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Αἴσυλα.] Παρόμοια, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει. κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεισι.
19. Ἀκακλύ.] Φίλῳ.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δή.] Οὐ τοῦτο; ἐν ἑαυτῇ ἀποστικτέον. Ἐβούλευσας] Ἐβουλεύσω, ἀντὶ μέλλ.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπισταμένως.] Ἐπιστημόνως.
26. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετές.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Ηὔδα.] Ἔλεγε.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ταλασίφρονα.] Καρτερόφρονα.

NOTÆ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀπότισεται, ut malè hactenùs in pluribus script. cùm prior Naturâ sit longa, nec σ'. duplex esse debeat, & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum simplici σ'. scribitur.

27. Ἀποτίσῃ) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. Υἱὸν φίλον) Ità pro φίλον υἱόν, scribo, quod malè hactenus obtinuit in omnibus; *Metri* causâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim καὶ αἴσυλα ῥίζοι, ex *Textu*; cum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥίζοι, istas voces rejeci, nec sine MSto *Aloysii*. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Αἴσυλα) κ. ἀάσυλα, ut *Iliad.* σ'. v. 876. & *Hesych.* Ἀάσυλα) Παράπομπα, ἁμαρτωλά, ἢ κακόηθεια.
18. Ἀποκτῖναι) κ. ἀπολέσθαι.
24. Ἀποτίσεται) κ. ἀπότισεται, *Lovan. H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
27. Ἀποτίσῃ) κ. ἀπότισῃ, *Seberi* Index, *Florentin Lovan.*
28. Υἱὸν φίλον ἀντίον) κ. φίλον υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum.*

Νόστον

Νόστον Ὀδυσσῆος παλαίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ὅτε θνητοῖσ ἀνθρώποισι,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν τιμῇσι, θεὸν ὡς, πυθέσθαι,
Πέμψαν δ' ἂν νηῒ Φίλιον ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε ἧγυτόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δέπας,
Πόλλ', ὅσ' ἂν ὐδὲποτ' ἔν. Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ οἱ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λαίδος αἶσαν.
Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐπὶ Φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαθ'· ὑδ' ἀπίθησε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,

" Reditum Ulyſſi patientis; ut redire queat,
" Neque deorum dolis, neque mortalium hominum,
" Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
" Die vicesimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
" Phæacum ad terram, qui propinqui dus ſunt:
" Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
" Mittentque in navi charam in patriam terram,
" Æſque aurúmque abundè, veſtemque exhibentes,
" Plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
" Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
" Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
" Domum ad excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius;
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum famine venti;
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare.
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδενὸς θεῶν παρεμπίμπτοντος. Πομπῇ.] Παρακομιδῇ.

33. Σχερίης.] Λείπει, ἤτοι τῆς αὐτοχθονίας πυκνότητος. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἀμοιπαιῶν δεσμοῖς.

34. Ἤματι.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχεδία σκαλεῖται ἡ νῆσος· ἢ Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ τοῦτο σκάλεθρα Κερκύρᾳ· τὸ δὲ ἀρχαιότατον σκαλεῖται Δρεπάνη. Ἐρίβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀγχίθεοι.] Ἤτοι κατὰ πρῶτα οἰκεῖν λέγει Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καὶ τοὺς θεοὺς συνεκπέμπουσιν αὐτοῖς ἐν εὐοχθίᾳ.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ἐκ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκθύμως.

38. Ἄλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαφερόντως. τὸ γὰρ ἐξῆς, Τροίης

NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter *Br. Schol.* vid. *Conon.* §. 111.

38. Ἄλις, *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro διαμοῖς legit ῥάμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἤρατο. *Br. Schol.*

λαὸς λαίδος, λαὸς τῆς Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενον.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἀγγελος, σαφὲς, ὁ Ἑρμῆς τὰς ἀγγελίας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγου ἐρμηνεία τοιαύτη, πῶς δ' Ἑρμῆς ῥάβδον ἔσχε τοιαύτην, ἥτις ψυχὰς μὲν πλαγγονίας παύειν, ἀκαλλιερησίας δὲ διεγείρειν. Θέλγει.] Ἀφαιρεῖ· νῦν δὲ, χειμάζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, κεφαλιάζοντας.

50. Πιερίην.] Πιερία, ὄρος Μακεδονικὸν, ἱερὸν μουσῶν. Ἔμπεσε.] Ἀπῆρεν· τέλος.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τῷ ἁρμῷ, ἢ τὸ σῶμα· λάρος δὲ, ὄρνεον θαλάσσιον.

NOTÆ.

51. Στεῦτ' ἔπειτ') De *Laro*, vid. *Pierii Hieroglyphic.* l. xxiii. fol. 167.

Ὅσσε κυβ' δεινὰς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀμφάασιν, πυκιὰ πλεφὰ δεύεσθαι ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσι διχάσσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ἷφε μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἰὰν ἐπιχρυμφύρ, ἀργυρείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δ' σπέος ἀμφὶ περφὺς τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθάδε τ' ὄρνιθες τανυσίπτερροι ἐυάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos fœus maris indomiti
Pisces venans, densas alas mergit supine;
Huic similis plurimos superinvectus erit fluctus Mercurius.
Sed quando jam insulam perveniset procul jacentem,
Tum ex ponte conscendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem specum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma: hanc verò intus invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique fissilis, thurisque per insulam redolebat,
Ardentium: ipsa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem specum circumcreverat virescens,
Alnusque, populúsque, & bene-odorata cypressus:
Ibi etiam aves extensas-alas-habentes nidulabantur,
Asiones, accipitrésque, latásque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

52. Κόλπους ἁλός.] Τὰ κυμάτια τ' θαλάσσης.
53. Ἀμφάασιν.] Θηρεύουσι, ἀγρεύουσι. Πυκιαί.] Πυκνὰς, συνεχῶς. Δεύεται.] Βρέχεται.
54. Ὀχήσας.] Ἐπιχήσας, ἐπιδραμὼν.
56. Βὰς.] Ἐκβὰς, ἐξελθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῷ ἔνι.] Ἐν ᾧ.
58. Ναῖεν.] Ὠικεῖ. Ἐϋπλόκαμος.] Καλὰς πλοκάμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἐπ' ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τ' ἑστίας, ἢ ἐπὶ τ' ἐσχάρας. Τηλόθι.] Ἄλλοι, Τηλόθε. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδος δένδρου. Εὐκεάτοιο.] Εὐκόπτου, εὐκλάστου, εὐκλάστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδος δένδρου, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθ' τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, κατεπίμπλα. ὄζεν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἄιδουσα.
62. Ἐπιχρυμφύρ.] Ἐπιπροβομβοῦσα.
63. Σπέος ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Περφὺς.] Ἐπιφύτου, ἤγ. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θάλλουσα.
64. Κλήθρη τ' αἴγειρός τε.] Εἴδη δένδρων.
65. Τανυσίπτερροι.] Οἱ ἐν τῇ πίσσῃ τείνοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα τινὰ θηρεύοντα, * κακόφωνα· σκαιῶπες δέ τινες. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Τανύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πᾶσι. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἁλίσκεσθαι.

N O T Æ.

52. Ὅσσε κυβ' δεινὰς) *Ultima* Σ κυβ' producitur, in *Cæsurâ*. vi *Toni* &c.
60. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ') De *Cedro*, vid. *Calii Augustini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εὔοχθος, ab *Homero*, θυώδης dici. ut infrà, v. 264. viz. à θύον *Citreum*, quod Vestibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

NOTÆ IN SCHOLIA.

60. * Εὐχίστου, pro εὐκρισίου, restituo.
63. Σπέος ἀμφί) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπέος) ἔξι &c. *Ibid.* Ἐπιφύτδω, ità pro πιφύτδω.
66. Κακόφωνα, quod olim post, * κυκεόφωνα obtinuit, deleo; ut MS. GC. κυκτερνὰ MS. *Aloysii*.

Variæ Lectiones.

55. Τηλόθ') *sc.* τηλόσ', vid. infrà, ad v. 59.
59. Τηλόθι) *sc.* τηλόσε, *Florentin. Lovan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. GC.
60. Θύου) *sc.* θείου, *Florentin.* Edit. & *Lovan.*
63. Ἀμφὶ πιφυῖ) *sc.* ἀμφιπεφυῖ, *Florentin. Lovan.* &c. *Er. Sch. l.* melius disjunctim.
66. Σκῶπες) *sc.* Κῶπες, *Aristotel.* apud *Ælian.* Hist. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) *sc.* ἵερακες.

Ἡ δ' αὐτῆ πεφύυτο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμερὶς ἠβώωσα, πεφύλη ἠ ταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ ἠ λειμῶνες μαλακαὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρένα ἧσιν·
Ἔνθα τὰς θηεῖτο ἑλφίκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάγχυ ἑῷ φηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντίον
Ἠγνοίησεν ἰδυῖα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴπερ ἀπόπροθι δώματα ναίοι.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδοθι ἔτλη,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm speluncam cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè-procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum intùs deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irriguetum prospiciebat, lachrymas thillans.

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Τεθήνεσι.] Ἐξεπέπαται. Περὶ σπείους.] Περὶ ἕν σπηλαίῳ. Γλαφυροῖο.] Τοῦ κοίλου.

69. Ἡμερὶς ἠβώωσα.] Ἄνθηλος, εἰς ἀφθαλμὸν τὰ ἀγρίας, ἀκμάζουσα. Τεθήλει.] Ἐθαλλεν.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεστραμμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλη, ἀλλαχοῦ· τὸ ἄλλη συζυγίαν ἔσχε, ἀντὶ τοῦ ἄλλο ἕτερον.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Καλῶς πάνυ ἐφιλοπάσατο, ἵν' ᾖ, μαλακοὶ, ἁπαλοί. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. Ἴου.] Ἴον, εἶδος ἄνθους.

73. Θήλεον.] Ἔθαλλον.

75. Θηεῖτο.] Ἐθηᾶτο, ἐθαύμαζεν.

76. Θηήσαιτο.] Ἐθηάσατο. ἐθαύμαζεν.

79. Ἀγνῶτες.] Ἄγνωστοι. Πέλονται.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82. Ἐπ' ἀκτῆς.] Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

83. Στοναχῇσι.] Στοναγμοῖς. Ἄλγεσι.] Κακοῖς. Θυμὸν ἐρέχθων.] Καθαπίνων τὸ ἑαυτοῦ, πίνων, λυπούμενος βαρέως.

85. Διερέσκετο.] Ἔβλεπεν, ἔβλεπεν.

NOTÆ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου) *Athenæ.* l. 2. fol 61. Σέλινον, Σπύσσον ἐν δευτέρῳ ὀμφίων φησὶν, ἐν ὑδατώδει χώρᾳ, σελίνῳ ἐλαίῳ τὸ φύλλον ἐοικός· διὸ καὶ Πτολεμαῖος, ὁ ἐλαιοπάτωρ, Εὐεργέτης, Αἰγύπτιος βασιλεύσας, παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γεγράφθαι. Ἀμφὶ ἠ λειμῶνες μαλακοὶ σίνου, ἠδὲ σελίνου· Σίνον γὰρ, μὴ σελίνου φύσιν, ἀλλὰ μὴν ἴον. Idem ferè *Eustath.* in locum.

79 Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Castellionea, Elzevириana*, &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non sine Veriùs jactura, ex redundanti Syllabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic συνίζησιν, *Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθηέα εἶναι) Ità lego, pro ἐπίῤῥημα, ex MSS. & *Eustathio*. Miror autem ἐπίῤῥημα hic admissum, cum εὐθῆα. MS. GC. εὐθέως, MS. *Aloysii* habeat. Infrà certè, v. 369. ἄλλη, ἐπίῤῥημά ἐστι, καὶ μὴ, ἀντὶ τοῦ ἴσως γεγράφθαι.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ') γρ. ἠδ', *Florent. Lovan.* &c. At *Roman. Hervag. Stephan. Castellion.* ἠδ'. *Ibid.* Σπείους) γρ. σπέλεως, & σπείεος, pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπέος.

72. Ἴου) γρ. σίου, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.* Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πόρῳ πὶρ) γρ. πόρῳ γὲ, *H. Steph.*

Ἑρμείαν

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἓν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοὶ, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρος γέ μιν οὔπ θαμίζεις.
* Αὖθα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ' ἕπευ ὄφρα τέω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τραπέζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δ' ἐρυθρὸν ἔνικτάρ·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε μετὰ φίλος ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρατο θυμὸν ἐδώδῃ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
* Ζεὺς μὲν ἐμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε περάσειε ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἑκατόμβας ἐκπρομάσσει;
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva dearum,
Cùm eum in throno collocâsset splendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, venisti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas:
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus jubet;
" Si possum perficere, & si perficiendum est.
" Verùm sequere ulteriùs, ut tibi hospitalia apponam.
Sic certè loquuta dea apposuit mensam,
Ambrosiâ repletam, miscuitque nectar rubrum:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò postquam cenatus est & refecit animum cibo,
Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,
" Interrogas me venientem dea deum? cæterùm ego tibi
" Verè sermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me jussit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantam percurreret salsam aquam,
" Immensam? neque ulla propè mortalium urbs, quique dis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verùm nullo modo fas est Jovis mentem Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ἑρμείαν.] Ἥρωα.
86. Ἱδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσόῤῥαπι.] Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.
88. Αἰδοῖός.] Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζεις.] * Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷς, ἢ ἔρχῃ.
89. Αὖθα.] Ἐπίλοιπον.
90. Εἰ πεπλησμένον ἐστὶν.] Εἰ φύσει ἔχει τὸ δύνασθαι πλεονεξίας, ἢ δυνατόν ἐστι χρείας.
93. Ἀμβροσίης.] Τῆς τῶν θεῶν βρώσεως. Πλήσασα.] Πλεράσασα. Κέρασσε δ' ἐρυθρὸν νέκταρ.] Νῦν εἴωθεν λέγειν τὸ ἀρχαίως συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ ἐβάπτιζον ἔπινον.
94. Ἤδετο.] Ἤθιεν.
95. Ἤρατο.] Ἀρεσθῆναι ἐποίησεν, τοῦτέστιν ἤρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐνισπήσω.] Εἴπω, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφῖχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἐξαίτης.] Ἐξαιρέτως.

NOTÆ.

89. * Αὖθα.) In omnibus olim Edit. quas vidi, αὖθα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm quæsti sunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahatur, ab αὔθαδες & in aliis locis rectè scribatur, ut scribi debet, αὖθα, in omnibus iisdem Edit. in ipso etiam *Eustathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 21. & MS. etiam αὖθα aperte præ se ferat, nemo de verâ scriptione dubitare debet. Aliud prorsus dicendum, de ὅππα, pro ὅπως, & ὅππη, pro ὅπου, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεὺς μέν μ' ἠνώγει.) Olim in pluribus, Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Castellio* totus ἐμὲ totum protulit, at nihil ille de *Hiatu* & *Emphasi* cogitavit, quorum τὸ μὲ huic lacunæ fecit, illi occurrit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

87. * Ἔχων. pro ἴσχῃ scribo, ex *Alexi* MS.
88. * Συνεχῶς. pro συνεπῶς, substituo, ex MS. eodem.

VARIÆ LECTIONES.

88. Θαμίζεις) *al.* ἐθαμίζεις, ex Conjecturâ.
89. Αὖθα) *al.* αὖσα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτέως) *al.* νημερτής, *adverbialiter*.
99. Ζεὺς μέν μ' ἠνώγει) *al.* Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Castellio*. Male olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔτ' ἀλιῶσαι.
Φησά τοι ἄνδρα παρεῖναι διζυγέστατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀτὰρ δὴ νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίπλοον,
Ἦ σφιν ἐπῆρσ' ἄνεμόν τε κακὴν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέρρίψαν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε δὲ δεῦρ' ἄνεμός τε Φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἐπείγω ἀποπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο νόστιμον ἑλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιοι ἐστέ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀδμῆσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλην ποιήσεται ἀκοίτην.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τέρφθε κατ' ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν δ' Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.
" Ait tibi virum adesse amantissimum animo
" Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
" Novennium; decimo verò urbem depopulati conscenderunt navem
" Verùs domum: cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
" Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
" Ibi alii quidem omnes perièrunt boni sodii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus appulit.
" Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrime;
" Non enim ei hic fatum est ab amicis procùl perire,
" Sed adhuc illi fatum est amicósque videre & pervenire
" Ad domum excelsam, & suam in patriam terram.
Sic ait: exhorruit verò Calypso, diva deorum,
Et ipsum compellans voce verba alata dixit,
" Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
" Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
" Palàm, si aliqua charum adepta fuerit maritum.
" Sic quidem cùm Orionem cepit roseis-digitis Aurora,
" Tamdiù illi invidistis dii facilitèr viventes,
" Donec ipsum in Ortygiâ aureâ-sellâ Diana casta
" Suis mitibus-sagittis aggrediens occidit:

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν, οὔτ' ἀλιῶσαι.] Οὔτε μεταστῆσαι ἀγήπαλον, οὔτε παρελθεῖν ἐς ἀπειθήσαι.
105. Ὀιζυρώτατον.] Καταπεπτωκότα, πεπλανημένον.
106. Τῶν.] Ἐκείνων.
107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπεριέθησαν, ἐπέπλεσαν.
108. Ἀλίπλοον.] Ἅμαρτον.
109. Ἔπαρσεν.] Ἐπήγαγον.
110. Ἀπέρρίψαν.] Ἐφθάρησαν.
113. Τῇδε.] Ἐνθάδε. Αἶσα.] Πεπρωμένη. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσθαι.
118. Σχέτλιοι.] Ἀγαώμενες. Ζηλήμονες.] Ζηλότυποι ἢ Δηλήμονες. Βλαπτικοί.
119. Ἀγάασθε.] Φθονεῖτε. Εὐνάζεσθαι.] Κοιμᾶσθαι.
121. Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα.] Οἱ παλαιοὶ τοῦτο συγχρῶνται φασὶ γὰρ αὐτὸν ἀνιχνεῦσαι βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν· ἢ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνῆκεν, ἕως μὴ παρὰ τύπ.
122. Ἠγάασθε.] Ἐφθονεῖτε.
123. Ὀρτυγίῃ.] Τῇ Δήλῳ· νῆσος ἡ ἱερὰ Δήλου ἐστὶν· κεῖται μέσον τῶν Κυκλάδων.

NOTÆ.

108. Οἶκόνδ' ἀπὸρ ἐν νέσῳ) *Ultima* Ρ ἀπὸρ producitur, in *Cæsura*, vi *Toni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæsuram*.
113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.
120. Ἤτις τὶ φίλον) In *Elzevir.* τὸ τὶ excideràt, quod ex *Florentinâ*, *Lovaniensi*, *Stephan.* etiam ex *Hertagianâ* restituo; quæ postrema, ἤ τ' τὸ habet.
122. Τέρφθε κατ' ἠγάασθε) *Antepenultima* Τ ἠγάασθε, producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠγάασθε, ut *Iliad.* γ'. v. 181.

VARIÆ LECTIONES.

104. Παρὲξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Vett.
106. Παρὲ) γρ. πάρ.
118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες. *Er. Schol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad.* α'. v. 33.
120. Ἤτις τὶ) γρ. ἤ τις τι, *Florent. Lovan. Hertag. H. Steph.* τὸ τὶ *Elzevir.* excidèrat.
122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάασσθε, vid. Not. in Textum.

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῶι εἴξασα, μίγη Φιλότητι καὶ εὐνῆι,
Νειῶι ἔνι τριπόλωι· οὐδὲ δολὼ ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῶι.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα πορεῖτε.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐτάρωσα παρὲξ πρόπας βεβαῶτα
Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
Ζεὺς ἔλασε σπέρασε μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, οὐδ' ἀλιτέσθαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπι ἔοικε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invideris, dii, mortalem virum adeile.
" Illum quidem ego servavi à carinâ susceptum
" Solum, posteaquam illi navem celerem coruſco fulmine
" Jupiter jaculando dilidit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-peristurus, si illum ipse excitat & jubet,
" Pontum per irrequietum: dimittero verò ipsum nusquam ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τάττει καὶ Δήμητρα ὁ Πλάτων· ἢ ὁ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος ὁ Ἠλίκτρας, ἐκ Διὸς αὐτὸν γεγενῆσθαι. ἔνιοι δὲ φασὶ γεωργικώτερον ὄντα ἐλθεῖν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῆλθε. τινὲς δὲ φασὶ μὴ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνην Ἰασίωνι σπεῖραι πυρὸν ἐν Θρᾴκῃ καὶ Κρήτῃ, ὅθεν Σαμοθρᾴκια φάμελλον, ὅτι ὁ Δημήτηρ αὐτῷ συνῆλθε καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον.

126. Ὧι θυμῶι εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῶι.] Νεοκαρπίᾳ γῇ. ἠρομένῃ. Τριπόλῳ.] Τρὶς ἠροκαμμένῃ. Ἄπυστος.] Ἀγνοῶν.

130. Ἑστάωτα.] Ἕστωτα. Περὶ τροπὴν βεβαῶτα.] Περιεστῶτα τὴν τροπήν.

132. Ἐλάσσας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, πλήξας, κεραυνώσας. Ἐκέασσεν.] Ἔκαυσε, διέχισεν.

136. Ἀγήγερον.] Μὴ γηρῶσαν.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσέα. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ.

140. Οὔπι.] Οὐδαμοῦ.

141. Πάρα.] Πάρεισι.

NOTÆ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex eâ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἴασος scribitur, pro Ἰασίων, ut in hs *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Canon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784 &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίεως etiam pro Ἠλίκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δολὼ ἦεν.] Ultima Ὧ ἐδὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi Toni, & Ὧ δ'. ἐπζευκτῶ.

139. Ἐρρέτω.] De *Ulisse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. Ἴασων, corrigo & lego Ἰασίων, ut Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

129. Ἄρασε.] γρ. ἔρασσε.

132. Ἔλασσας.] γρ. ἐλάσσας. *Florentin. Levan. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλασας *Romana*, πεδιλαώρησεν.

138. Παρὲξ ἰλθεῖν.] γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὐδ' ὀπιθύσω,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἰὼ πατρίδα γαῖαν ἵκῃ.
Τόνδ' αὖτε προτέεσσι μετέφη ἀργειφόντης,
Οὕτω νῦν ἀπίπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοὶ μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπίβη κρατὺς ἀργειφόντης·
Ἣϊ' ἐπ' Ὠγυγίην μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἧϊ', ἐπειὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· ὐδέ ποθ' ἕστε
Δακρυόφιν πέρσονθ· καλείβετο δ' γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνώγει νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν ὑ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι ὑ ἠιόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι ὑ στοναχῇσι ὑ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων,
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα προτιόσσομαι ἀπιπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δοῦρα μακρὰ ταμών, ἁρμὸν θὲς χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆ

Caterùm ei lubens conſulam, neque celabo,
Quomodò omninò incolumis ſuam in patriam perveniat.
Hanc itaque alloquutus eſt internuncius Mercurius,
" Sic nunc dimitte, Jovisque evita iram,
" Ne fortaſſis tibi in poſterum iratus ſuccenſeat.
Sic certe loquutus avolavit fortis Mercurius:
Ipſa autem ad Ulyſſem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, poſtquam Jovis accepiſſet mandata.
Hunc utique in littore invenit ſedentem; neque unquam oculi
A lachrymis ſecabantur, conſumebatur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *reditus* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In ſpeluncâ cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus ſedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum proſpiciebat, lachrymas fundens.
Prope igitur aſtans alloquuta eſt diva deorum,
" Infelix, nè amplius mihi hic lugeas, neque tibi ætas
" Conſumatur; jam enim te valdè promptum dimittam.
" Verùm age ligna longa abſciſſa apta ferro
" Latam ratem; cæterùm tabulata fige ſuper eam

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Πρόφρων.] Προθύμως, ἢ εὐθύμως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.
146. Ἐποπίζεο.] Ἐπιτρέπου, φείδεζαι.
147. Χαλεπήνῃ.] Ὀργισθείη.
152. Τίρσοντ'] Ἐξιμαίνοντ'. Κατεδύετ'] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτὴ ὁ δὲ βίαιον χειμῶνα καπτόμενος.
153. Νόστον.] Τὴν οἰκησιν ἐπόνησεν. Ἐπὶ ἐκείνῃ ἤνδανε.] Κατ' ἐκεῖνο ἤρεσκε τὸ λύπημενον ἐπ αὐτῇ· ἢ τὸ μὲν στρῶσαι, ὡς σώσασθαι ἔσπευδεν· τὸ δ μὴ πεῖσαι ἐκέτι.
154. Ἰαύεσκεν.] Διανυκτέρευεν, ἢ ἐκοιμᾶτο.
158. Διρεύοντ'.] Ἔβλεπεν.
160. Κάμμορε.] Ἥτις κακόμορε, νῦν παλαίπωρε. Αἰὼν] Ὁ βίος τῶ ἀνθρώπε, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.
161. Φθινέτω] Φθειρέσθω.
162. Δούρατα.] Ναῦν. ξύλα. Ταμών.] Κόψας.
163. Σχεδίην.] Τὴν εἰκαίως καλουμένην εἰρεσίαν ναῦν λέγει. Ἴκρια.] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τ' νεὼς καταπετάσματα πήγνυται, τὰ ἐγκοίλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. Πῆξαι.] Σύμπηξον.

NOTÆ

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* τοῦ αὐτάρ producitur, vi *Finalis*, *Tenique* sui, & ante *Asperum*, ut v. 113.
153. Ἐπὶ οἱ ἤν ἤνδανε νόμφῃ] Διλοτόν. τὸν Ὀδυσσέα· εἰ ἡ νύμφη ἐκ' αὐθείας, οὐκ ἦν ἄρεστον Ὀδυσσεῖ.
163. Εὐρεῖαν) Ità lego, pro Corrupto εὐρείλω, quòd εὐρεῖαν ſemper, in *Iliade* ſcribatur, quæ utique *Correctior* paulo eſſe ſolet; quódque *α brevis* nunquam *Homero*, per *α*, *Ionicè* proferatur. Vid. infrà, ad v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασθαι ἔσπευδεν· τὸ δ) Ità ſcribo, pro σώσας ἐσπεύδειν· τὸ δ &c. MSS. non diſtinguunt.
163. Ἐγκοίλια, ex *Euſtathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλια, pro quo MS. Αἰγ. ἐγκύλια.

VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφῃ) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Er. Schol.*
163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρείλω, malè olim. vid. in *Textum*.

Ὑψῆ, ὥς σε Φέρωσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον τε καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἔνθηκα μυρεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφίεπον· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὺν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ ὑψόθεν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μιν Φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τί δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ με πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι σχεδίην περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγών, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀπιφάλλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεβρίμησας ἀρέσσας;
Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,

" Sublimiàs, ut te ferat per obscurum pontum.
" Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Vestésque induam; mittámque tibi ventum à tergo,
" Ut omnimò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me torriores sunt in cognoscendoque judicandique.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulysses,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam tu dea hîc in re moliris, neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficilésque; quas neque ipsæ naves æquales
" Veloces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque ramen ego, te invitâ, ratem conscenderim.
" Nisi mihi sustineas, ô dea, magnum jusjurandum jurare;
" Nè ullum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.
Sic ait; risit verò Calypso, diva dearum,
Manumque ipsum demulsit, verbum quoque dixit & proloquuta est.
" Certè veteratior es, & non incauta sapis,
" Qualem enimverò hunc sermonem ex grèssa proloquis?
" Sciat nunc hoc Tellus & Cœlum latum superne,
" Et ipsa subter labens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum gravissimumque exsistit beatis diis;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

166. Μινυκιάω.] Τῷ μὴ ἀμοίζοντι. Ἐρύκοι.] Καλύοι.

170. Κρῖναι.] Τελεῶσαι.

171. Ῥίγησεν.] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας.] Πολλὰ ὑπομείνας.

173. Μήδεαι.] Ἔνιοι, Μήδεα, βουλεύεσθαι. Πομπὴν.] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.

176. Ὠκύποροι.] Ταχεῖαι πλέουσαι. Περόωσιν.] Διαπερῶσιν. Ἀγαλλόμεναι.] Τερπόμεναι.

177. Αἴκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.

179. Βουλεύσεμεν.] Βουλεύσασθαι. ἐπιτῆδες.

181. *Κατέρεξεν.] Κατέψησε, καταψηλάφησε, καταπραΰνων· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥίξω.

182. Ἀλιτρός.] Ὁ μὴ ἀκολουθῶν τοῖς πατρῴοις, ὁ ἀκίνητος. Ἀπιφάλλια.] Ἀπαίδευτα· φαλοὶ γὰρ οἱ παιδευτικοί· ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἀπιφήναιτο, οἷς κρίνεται, ἢ αἰτιᾶται.

183. Ἐπιφρασσάμενος.] Ἐβουλεύσω, ἐπινόησας.

184. *Ἴσω.] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

NOTÆ.

174. Ἦ μοι κέλευαι) Κέλευαι scribendum incontractim, verùm in *Scansione*, quasi κέλῃ scriptum, de quâ re sæpè monemus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. *Κατέρεξε) Totum hoc ex *Aloysii* MS. 184. *Ἴσω) Et hoc ex eodem.

Variæ Lectiones.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεα, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene. 177. Ἐγὼν) γρ. ἔγωγ', *H. Steph.*

Μήτι

Μή π τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλεύσομαι ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν τοίω κ᾽ Φρασομαι, ἅσσ᾽ ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μενοίμην, ὅπ μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἀκάκιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ᾽ ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δὲ σπείους γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ κ᾽ ἀνήρ·
Καὶ ῥ᾽ ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ᾽ ἐπέθηκε πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Εἴδεν τ᾽ πίειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ᾽ ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆϊ θείῳ,
Τῇ δὲ παρ᾽ ἀμβροσίην δμωαὶ κ᾽ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείατ᾽ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάρπασσεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἴκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὖτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε κ᾽ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε᾽ ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἔνθάδε καὶ μείνων σὺν ἐμοὶ πόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ᾽ εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Non nullum tibi ipsi damnum malum me consuluerim aliud.
" Sed ea quidem dispecto & suadeo, quæcunque mihi ipsi
" Utique suaderem, si quando me necessitas tantoperè urgeret.
" Etenim mihi mens est incera; neque mihi ipsi
" Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.

Sic loquuta, præcessit diva dearum
Celeritèr, ille deinde post vestigia ivit deæ;
Pervenerunt itaque ad speluncam cavam dea atque vir.
Et ille quidem illuc resedit in solio, unde surrexerat
Mercurius: Nympha verò apposuit omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia mortales viri edunt:
Ipsa verò è regione sedit Ulyssis divini,
Atque ipsi ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
Hi verò ad fercula parata apposita manus extenderunt.
Cæterùm postquam saturati sunt cibo & potu,
His certè sermonibus cœpit Calypso, diva dearum,
" O inclyte Lærtiade, versute Ulysses,
" Siccine jam domum charam ad patriam terram
" Protenùs nunc vis proficisci? tu tamen gaude nihilominus.
" Sin modò scires tuâ mente, quantos tibi fatum est
" Dolores impetere, priusquam ad patriam terram pervenias,
" Certè hic manens unà mecum hanc domum custodires,
" Immortalisque esses: quantumvis cupidus sis videndi
" Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲ τοίω.] Ἀλλὰ ταῦτά σοι μελήσει, ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνβάλωμαι, ἐν τούτῳ τ᾽ χρείας γενέσθαι.

189. Μενοίμην.] Βελτιοίμην. Ἷκοι] Ἔλθοι.

190. Ἐνιαύσιμος.] Ἀγαθός.

194. Ἷξον] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρὸν] Κοῖλον, ἀφ᾽ τὸ γεγλύφθαι.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἰσχυτικῷ. Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὁ καὶ ἴμπα λέγομεν, ἐν τούτῳ τὶ τόπῳ, ἴσως σημαίνει, ποτὲ μὲν, ὁμοίως κ᾽ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν π᾽ ἐχθρὴν ἐσσεῖ᾽ ἀνημέ.

206. Εἰδείης.] Εἴδοις, εἰσίδοις.

207. Κήδε᾽.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλεῶσαι.

208. Δῶμα.] Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209. Ἀθάνατός τ᾽ εἶης.] Ἀξιόκοπος γένοιο. Ἱμειρόμενός.] Ἐπιθυμῶν.

210. Ἐέλδεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τ᾽ χρόνον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

205. Ἔμπης) Hoc ex *Aloysii* MS. vid. *Hesych.* v. ἴμπα & ἴμπης, & *Eustath.* fol. 1854. lin. 41.

VARIÆ LECTIONES.

195. Κάθιζεν) γρ. καθίζετ᾽, *H. Steph.*

205. Ἔμπης) γρ. ἴμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε αὖθι μένοις σὺν ἐμοὶ) γρ. ἐνθάδε κ᾽ αὖθι μένοις παρ᾽ ἐμοί. *H. Steph.*

Οὐ μὰν ἔλπω κείνης γὲ χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δίμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δίμας καὶ εἶδος ἐείκειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὅππα σεῖο παρέφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μεγεθὼς τ', εἰς ἔντα ἰδέσθαι·
Ἡ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ εἱλδομαι ἦμαρ ἅπαντα
Οἶκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥέξῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν κῆρ ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα
Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὡς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τὼγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μίσγοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίκ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior ese.
" Nec corpore, neque indole: quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi ob hoc succenseas; scio enim ipse
" Omnia rectè, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque, cerâm aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu verò immortalis & senii expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
" Domumque redire, & reditûs diem videre.
" Quòd si quispiam me malè-mulctârit deorum in ilo ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem animum:
" Jam enim valdè multa passus sum & multa perdidi
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum speluncæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Continuò chlænamque tunicámque induit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Οὐ μὰν ἔγω.] Οὐ μὲν δή.
213. Ἐρείζειν.] Φιλονεικεῖν.
215. Πότνια.] * Σεβασμία, πρέσβα. Χάρις.] Ὀργίζῃ.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀδυνατέρα, εἰ δὲ, εὐπλοτέρα· καὶ ἔστι τὸ ἔπος, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπου. * ἀντὶ δὲ εὐπλοίτερον· οἱ μὲν τινες γλωσσογράφοι ἀπίθανον πάλιν, ἀδυνατίτερον.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηρῶσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τῆς ἀναπομπῆς ἡμέραν.
221. Εἰ δ' αὖ τις.] Εἴ δέ τις Ῥαίῃσι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ἰσοφρωσύνην.
223. Ἐμόγησα.] Ἐκακοπάθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίῳ. ἐσχάτῳ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229. Ἔεννυτο.] Ἐνεδύετο.
230. Ἀργύφεον.] * Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυῖ.] Ὀσφύϊ.

N O T Æ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μονοσυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Genvillo-Caiense* legit, πότνια θεὰ. quæ quidem Vox *Odyss.* ν'. v. 61. in *Florentin. Lovan. Stephan. Castellion.* &c. licet eædem omnes hoc in loco. πότνια præferant
219. Ἄθλια πάσχειν κακόπλοος) Vid. *Iliad.* τ'. v. 423.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. * Σεβασμία, pro σεβασμίη lego, quæ vox nihili.
217. * Ἀντὶ δὲ εὐπλοίτερον, addo ex MS. GC. Pro ἀπίθανον πάλιν, MS. *Aloysii* πάλαι tantum.
230. * Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) χρ. πότνια θεὰ, MS. GC. vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) χρ. ἴλδομαι, *H. Steph.*
221. Εἴ δ' αὖ τις) χρ. αὖτις, malè, in *Elzevir.* Edit.
222. Στυφελὸν ἔχων) χρ. σφέλας φέρων.
226. Σπείους) χρ. σπείους, &c. vid. ad v. 68.

Καλλὶ,

Καλὴν, ἀργυφέην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ πότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὴν εὐκαλλέα, ἐλαΐνην, εὖ ἐναρηρώς·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἠ οὐρανομήκης,
Λὺα πάλαι, ξηρὰ, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔπειθ' ὁδὸν ἦμα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θεῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησιν δ' ἄρα χαλκὸς,
Ξέστε δ' ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τύφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τοὺ γε καὶ ἁρμενίῃσιν ἄρηρεν.

Pulchram, auream: eique impoſuit calyptram:
Et tum reverâ Ulyſſi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei ſecurim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam: cæterum in ipſa erat
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene infertum.
Dedit quoque inſuper aſciam politam; & dux erat viæ
Inſulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethraque, populuſque, abieſque in cœlum pertingentes,
Aridæ dudum, vehementer ſiccæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterum poſtquam oſtendit, ubi arbores longæ crevilent,
Rediit quidem domum Calypſo, diva dearum:
Cæterùm ipſe ſcindebat ligna, celeriterque ei abſolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit arbores ipſas, dolaviteque ferro,
Poliviteque ſcitè, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypſo diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commiſit inter ſe.
Clavis autem illam, *i.e. Retia* & compagibus aptavit.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Καλὴν, ἀργυφέην.] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233. Πομπὴν.] Παραπομψιν.
234. Ἄρμενον.] Ἁρμοστὸν.
235. * Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὴν.] Στειλεὸν, ἢ λαβὴν ἢ πλάτυσμα. Περιναρὴς.] Πάνυ καλὸν. Ἐναρηρὼς.] Ἐνηρμοσμένον.
237. * Σκέπαρνον.] Τὸ ἔργον. ἀφ' ᾧ τὸ σκάπτειν τὴν ἄρτιαν. Ἀλλὰ οἱ τούτῳ τῷ πέπῳ τὸ εἶδος ἀλλοῖ λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίστομον πέλεκυν.
238. Ἐπ' ἰχαλῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰχνῶν μερῶν.
240. Λὺα πάλαι, ξηρὰ, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.] Καθάπερ καὶ * ἐξυλημένα· ἢ δι' εὐφωνίαν ἐξαι) τὸ α. Περίκλυτος· περισκλυστός.
243. Ἤνυτο.] Ἤνυτον ἐπλεῖτο.
244. Ἔκβαλε.] Κατέβαλε.
245. Στάθμην.] Κανόνα, ὑπὸ μολίβδου μέσον χαλκοῦν, ἢ τετρακλῶ σκήπτρου. Ἴθυνε.] Ἐπ' εὐθείας ἤγαγε.
246. Τύφρα.] Ταυτακοῦ. Ἔνεικε.] Ἤνεγκεν, ἤ γαμβὸν. Τέρετρα.] Πάντα τὰ λεπτοῦσα ξυλάρια, γραφεῖα ἢ πύκτρια.
248. Γόμφοισιν.] Οἷς ἁρμόζει) τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα.

240. Λὺα πάλαι, ξηρὰ, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) Lil. Gyraldus, De Navigiis, c. 6. prolat. Ilia Navigia, quæ ex Humidâ materiâ conſtruuntur, non eandem celeritatis Ulyſſi habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex Cæſare ſumpto; quod facile concedendum. At quod Homerus ἐλαφρὸν, *levem*, longis Navigiis commodam facit, id quoque Theophraſtus probat. Hiſtor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιοῦσι, διὰ κουφότητα.

244. Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα) De viginti Arboribus Poeta loquitur, non de totidem dictis; ut Latina Verſio haud bene. Infrà enim, ad v. 262. Ogygiæ hoc Opus Quatuor dierum ſpatio perfectum affirmat Poeta. Verùm εἴκοσι δένδρεα πάντα, reddo, *Viginti arbores ipſas, i.e.* nec plures, nec pauciores, quomodò loqui ſolet Cicero, ut Conrad. Ritterſhuſ. ad Oppian. Halieut. l. 1. v. 690. Ἥμισυ πάντα δυώδεκα, pag. 344.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Ἀκαχμένον) Ὀξύ. Ex *Alexi* MS.

236. Στειλειὸν, pro στιλεὸς, emendo & ἐναρμοσμένον lego, MS. *Alexi* auctoritate.

237. * Σκέπαρνον) Hoc Scholion ex *Heſychio* & *Suida* ſtatim confarcinatum.

240. * Ἐξυλημένα, pro ἐξειλισμένα, emendo, *Heſychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἐναρηρὼς) γρ. ἐπαρηρὼς. *H. Steph.*
237. Εὔξοον) γρ. εὐ ξέον. *Euſtath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Λὺα πάλαι) γρ. αὖ ἀπάλαι. *Br. Schol.*
244. Ἔκβαλε) γρ. ἔμβαλε. *Lovan.* Edit.
248. Γόμφοισιν) γρ. γόμφοισι. *Ibid.* Ἁρμενίῃσιν) γρ. ἄρμασιν. *Br. Schol.*

Ὅσσον

Ὅσσην τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορήσειε πλανήτης
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δ' ἐπλήξας, ἀραιὰ θαμέσι φαμίνεσσι,
Ποίει, ἄτὰρ μακρῇσιν ἐπισχερίδεσσι πέλασσε.
Ἔν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅππῃ ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς εἰσυνίῃσι,
Κύμαλος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ Φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ πεπνυμένος ἁρμὰ τάδ'
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐτέλεσσεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τύ γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἦεν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis,
In tantum latam ratem contexit Ulyles.
Tabulata vero erigens, compingens frequentibus trabibus
Faciebat, caterùm longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,
Fluctuum obstaculum ut forent; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso, diva dearum,
Velis connectendis, ille autem benè confecit & illa:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vectibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

λαλε· ἢ πασσάλοις, ἢ πλατέσιν ἐπάρσεσι, ἢ σφήνεσι. Ἁρμονίῃσιν.] Ἁρμονίαις. Ἄορσεν.] Ἥρμοσεν· γράφει καὶ ἄορσεν.

249. Ἐύσσῳ νηός.] Τὸ κατ' ἄκρον κύτος ἡ νηός. Τορήσειε.] Περιγράψειε.

250. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ, ἢ ἐλκυσίδος καλωθούσης. Τεκτοσυνάων.] Τῆς περὶ τὸν τεκτονικὸν ἐμπειρίας.

252. Ἁραιὰ.] Ἁρμόσας. Θαμέσι.] Πυκνοῖς, συνεχέσι. Σταμίνεσσι.] Τοῖς ἑστώσαις ξύλοις, ἃ παρατίθεται τοῖς ἐκρίοις ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν τοῦ σκάφους τὸ ἐσώτατον· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυται.

253. Ἐπηγκενίδεσσι.] Τοῖς ἀραρόσι σανίσι, καθ' ἃς μεταξὺ τῶν γ. οἷον ἐπηγκενίζει. τοῖς ἐπικειμένοις ἀνωθεν. Τελεύτα.] Ἐπλήσε ἐπλήρου.

254. Ἐπίκριον.] Τὸ μεσαίτατον, τὸ πλάγιον ξύλον ἐφ' οὗ, ἢ σανίδι] τὸ ἄρμενον.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι· ψιαθίοις. Διαμπερὲς.] Διὰ παντὸς, ἐπ' ἄκρα. Οἰσυνίῃσι.] Ταῖς ἐπὶ ἀκρίδα ἰδίως, ἔστι καλάμοις. ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ἐστὶ ἱμασπώδεσι φυτοῖς.

257. Εἶλαρ.] Ἀσφάλεια· ἢ κώλυμα καὶ φυλακή. Ἐπιχεύατο ὕλην.] Ἔρριπτο ἢ χώννυε.

258. Φάρε'.] Ὀθόνας

259. Τεχνήσατο.] Εἰργάσατο.

260. Ὑπέρας.] Τὰς ὑπὲρ ἄκρου ἢ ἐθόνης ἐκπεμπούσας κάλως· ἢ τὰς τροχαλίας. Κάλως.] Τὰ χοινίκια· δι' ὧν κινεῖται καὶ ἡμᾶται ἡ κεραία. Πόδας.] Τὰς πόδας τὰς κάτω συνεχούσας τῷ ἱστίῳ· ἢ τὰς μεσαιτάτας ἢ κέρατος· ἔστι δὲ φασὶ φοινίκια. οἷς συνέχει] λέγει πρῴρας καὶ λέγει πρύμνας, ἢ ἵστησι· ἢ τὰ ἀναπαυστήρια διδύμοις τοῖς ἀριθμοῖς χοινίκια.

261. Κατείρυσεν.] Καθείλκυσεν.

NOTÆ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἦεν) Mirum, *Clemens Alexandrin.* Strom. l. 5. & *Euseb.* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἄβδομον, pro τέτρατον, hic legi dicere. Tum certè, nisi pia fraus sit, etiam in sequenti versu, pro Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπε, legendum, Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. Περιγράψειε), ita *Aloysii* MS. olim ἐφεγγράψειεν.

256. Ῥίπεσσι) Πλέγμασι ψιαθίοις &c. Ità pro τοῖς ἐστὶ ἰδίως βάβδοις, ἔστι καλάμοις. ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ἔστιν ἱμασπώδεσι φυτοῖς. Supplevi & ordinavi, ex Duobus toties laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσι illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυῶν, *Adjectivum*, &c. Vid *Hesych.* v. Ῥίπεσσιν, & v. Οἰσυήεσσιν & *Eustath.* fol. 1533. lin. 50.

260. Πόδας) In hoc *Scholio*, MS. Φας. Codd. Impressi per φορὰ extulerunt. Lego Φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol 1532. lin. 28.

VARIÆ LECTIONES.

251. Εὐρείῃ· γρ. εὐρείλῃ. ex Errore, quòd præcesserit εὐρείης. Vid. ad v. 163.

257. Ποιὴν ἐπιχεύατο ὕλην) γρ. ποιὴν ἐπιχεύατο ὕλην. MS. GC. & *Ex. Schol.*

262. Τέτρατον) γρ. ἄβδομον, vid. Not. in *Textum.*

Τῷ

Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ κώνεια
Καυλὸς, ἐν δέ οἱ ὄφρα πάθῃ μθυσιχέα πολλά·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρήν τε.
Γηθόσυνος δ' ἑρῷ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πειδαλίῳ ἰθύνετο τεχνήεντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto itaque die demisit ab insulâ divâ Calypso,
vestesque indutum odoratas, & lavatum.
Impulit autem uterem de nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâtem ei posuit edulia vires firmantia plurima;
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens; neque ei somnus palpebris incidebat,
Plenilunique contemplanti & tardè occidentem Bootem
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat;
Sola verò expers est aquarum Oceani.

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Ἀμφίεσσα.] Ἐνδύσασα. Θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἥμισυ.] Φῶδιον, ἀλφιτῶδες.

267. Καυλός.] Τὸ φυλάττον. Μυσιχέα.] Περιλυπῆ, περίοιστα τῇ ψυχῇ, ἀχαθῆ.

269. Πίπτεν.] Ἔπιπτεν.

270 Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, ἐκυβέρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιστημόνως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πληϊάδας.] Ἐπεὶ ἀσίρας σωματικὰς, ἀπὸ ὀφθαλμῶν δ' Ταύρου κεφαλῆς, ὧν αἱ ἑπτὰ μόναι φαίνονται· Ὀψὲ δυομένην Βοώτην.] Τότε γὰρ μάλιστα δύεται ἡ ἄρκτος ἀπολούσασα αἱ βόες. Ὀψὲ δυομένην.] Μᾶλλον πολὺν χρόνον ἐστὶ σωματικὴ πολύστερος δύουσα. κατὰ δὲ τὴν Ἄρκτον, Τέτρασται· δὲ μέσης ἄμυδις καθάπτει Βοώτην Ὠκεανὸς δίκτυον. συνεκφαίνεται δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται, Τοξότῃ, Αἰγοκέρωτι, Ὑδροχόῳ, ἐφ' οὗ λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται καὶ δικαίως· ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὴν ἁπτομένην αὐτῷ βοηλασίαν ἐξ ἀροτρεύσεως· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεπόμιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπεὶ ἐκ πασῶν ἀστέρων ἀστέρων τὸ πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἐξ ἴσου τελοῦσι ἄστρα ἐκ προχῶν ἐξ ἑνὸς ἁμάξης χύτρα ἀπομιμοῦνται. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

NOTÆ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μέλανος οἴνοιο) *Ultima* ὃ μέλανος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior haustus *Aquæ*, quàm *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος· οἶνον δ' ἕνα μόνον. *Hesiod.* Τρὶς δὲ ὕδατος σχέσθαι, τὸ δὲ τέτρατον ἆορ οἴνου. *Homerus*, Ἐν δέπας ἀμφικύπελλον· ὕδατος αὖτε ἐπίπλησε μέτρα. *Ibid.* Ἕν δὲ κύαθος] In *Scansione* considerandum, quasi ἓν scriberetur, ut ad β'. v. 289. & v. 346.

268. Οἶκον δὲ προέηκεν) Hic locus, Ἀνέπλως παρὰ Καλυψοῦς, vocatur à *Romanâ* fol. 238. lin. 23.

271. Κέλης δ' ὡς ἵππων ἐλαύνει) Qui privis equis currerent, κέλητες vocati; undè & priscum *Celeris* nomen; ut *Equites* sub *Romulo* dicti: ut *Scaliger*. Vox ducta à κέλλω, τὸ χίω βαδίζω· ἢ παρὰ τὸ διακελευομένου τινὰ κραδαίνειν τὰς τῶν ἵππων, ut *Eustath.* fol. 1038. lin 10.

274. Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 488. ubi & hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. Πληϊάδας.) Pro *κατ' ἀρὰ ἢ Ταύρου, pro quo legendum ἀρὰ ἢ Ταύρου, ut *Eustathius*, aut potiùs πλάγιαι, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486. confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* μ'. v. 63. MS. ἄνω habet, quod ego ὀφθαλμοῦ scribo, ut *Ovid.* Fastor. l. IV. Ore micant *Tauri* septem radiantia flammis Sydera. Vid. *Scaliger* in *Manilium*, qui *Plinium* reprehendit, quod & ille deceptus in Caudâ ponat *Tauri*.

273. *Ἀστέρων ἢ οἱ πλησθὲν χύτρα κεκριένων) Hæc verba, malè olim omissa, ex 2 MSS. restituo. Huc refer *Theon* in *Arat.* p. 7.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τῷδ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπτ' & ὀγδ. ὀγδοάτῳ πέμπτ', ut ad v. præcedent:

Τῷ δ'

Τὼ γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἐπταδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα πειρήνων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠγαθέῃ πόντῳ.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀπιὼν χρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη πρὸς ὃν μυθήσατο θυμὸν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μεταβέβληθαι θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίη ὀχέδον, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἱκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μήν μιν Φημὶ ἔδλην ἐλάσαι κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

Etenim ipsam jusserat Calypso, diva dearum.
Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinum.
Octodecimâ verò apparuerunt montes umbrosi
Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi:
Apparebat verò, veluti scutum in obscuro ponto.
Hunc ex Æthiopum terrâ rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorum montibus conspexit; visus enim erat ei
Pontum navigans, hic ergò efferbuit corde vehementius;
Movensque caput ad suum dixit animum.
" O dii, profe ò jam consultârunt dii aliter
" De Ulysse, cùm ego apud Æthiopas essem:
" Atque ad Phæacum terræ propè est ubi ei fatum est
" Effugere magnam meram ærumnarum, quæ ipsum occupant.
" Verum adhuc ultimum puto fatis miserarum subiturum.
Sic loquutus colegit nubes, & commovit pontum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

276. Τὼ γὰρ δή μιν.] Περὶ τούτου γὰρ δὴ αὐτόν.
277. Ποντοπορεύεσθαι.] Περὶ τοῦ πλεῖσθαι ἀξιοπρεπῶς καὶ πλέειν.
280. Ἄγχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.
281. Εἰσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν.] Εἰ μὲ ῥινὸν ἀναγνωσέον ἴσως, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ἢ ἴσα βύρσα· εἰ δ' ἰέλνον, ἴσως συκῆ· οἱ δὲ λέγουσι Ἰλυσσὸν ἰέλνον λέγειν τοῦ ἁλὸς ἰδάνη καὶ, ὡς ἁλὸς, ἡγοῦνται. Ἔφατο, ἔδοξεν.
283. Σολύμων.] Σόλυμοι ἔθνος τῆς Πισιδίας.
285. Κάρη.] Τοῦ κεφαλοῦ. Περὶ ὃν.] Περὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Μυθήσατο.] Εἶπεν.
286. Μεταβέβλ[illegible]. Μεταίρεσθαι
289. Πείρας.] Ἤτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀνωφερές.
290. Ἄδην.] Ἀφρόν. Ἐλάσαι κακότητος.] Κέρδος χεῖρον ἢ κακίας
291. Σύναγεν νεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντες πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν.

Ν Τ Ο Æ.

283. Σολύμων ἀρέων ἴδεν· ἔσπε γὰρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* Edit. ἴδεν habent, non sine Versûs detrimento: Legendum ἴδεν, ut *Lovaniana, Spondaniana* & *Romana Eustathii*; quare *Henr. Stephan.* debuit saltem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoscere. *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Scholiast. ad Olympionic. 13. v. 129. à Monte *Solymo*, aliàs dicti *Pisidæ*, *Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodot.* l. 1. c. 173. *Eustath.* p. 1. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίη χεδόν) Ὑπερκεῖσθαι, Ὀδυσσέα ἴσον. Genitivus & Dativus ad χεδὸν refertur, hic potiùs γαίῃ legendum, quam γαίης ob σ' sequens in χεδόν. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. Ἄχλυν, pro corrupto ἄρχην, vidit hîc olim ponendum *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Hemeri* Editione, p. 66. quod & sequentia *Scholii* verba confirmant; etiam, ut nunc video. Duo MSS. nostra; quare ἀρχὴν rejicio. Lego, ἰελνὸν, pro ἰελνὴν, & ἴελνον, pro ῥινὸν ex *Hesychio*, Ἔελνον) Νίφος.

291. *Scholii* hujus verba per se satis obscura, ità explico. Miretur aliquis, quomodo *Neptunus* dicatur συνάγειν νεφέλας, cùm *Jupiter* sit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiastes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες θεοὶ

Variæ Lectiones.

278. Ἑκκαιδεκαίδεκα) γρ. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα.
281. Ὡς ὅτε ῥινὸν) γρ. ὡς ὅτ' ἰελνὸν, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum*.
283. Ἴδεν) γρ. εἶδε, vid. Not. in *Textum*.
284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*
288. Γαίη χεδὸν) γρ. γαίης χεδὸν, γαῖα χεδόν. Nam γαίη malè in *Nominat.*
289. Πείρας) γρ. πῆχυ, *H. Steph.*
290. Φημὶ ἄδην) γρ. φημὶ ἄδδαν, vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τείναντα ἑλάτῃ· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ἐρεμνὴ δ' ὄρνυτο νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαί' ὅν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἷσιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
Ὡς ὄφελον ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοὶ πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridente captâ: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Una Eurúsque Notusque ruebat, Zephyrusque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyssis solvebantur genua & amicum pectus;
Tristatusque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu me miserum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cœlum latum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repositum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
" Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

SCHOLIA.

292. Τείναντα ἑλάτῃ.] Εἰσεπικῶς ἀντὶ τοῦ κινήσαντα. Φέρεται γὰρ εἶχεν ἀχθέσασαν. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέσπευδε, συνήγαγε.

294. Ὀρνύτο.] Ἐκινεῖτο· παρεμφατικῶς. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαής.] Δύσπνους, ἢ διὰ δυσμῶν πνέων· ἢ ἁπλῶς καθὸ τὸ πνεῖν· ἢ γὰρ ἀναψυχὴ τοὺς αἰθρώπους.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαν γὰρ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἰθέρα πνέων, ὅ ἐστι πνέων.

297. Λύτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299. Δειλός.] Δειλαιότατος, ἀτυχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοι τρόπον ἀνιαρὸν μείζονα

NOTÆ.

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) *Livius Andronicus* in *Odysseâ*. Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad δ'. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio explosa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις) Hos Ver-

NOTÆ IN SCHOLIA.

πάντων ἐξουσίαν ἔχουσα. Ità *Minerva* in *Græcos* ex *Trojâ* redeuntes fulmine usa est. *Pallasne exurere classem Argivûm*, &c.

299. Τί νύ μοι βέομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431.

VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε) κ. τ' ἔπεσεν, & τὲ πίσει, *H. Steph. Ib.* Δυσαὴς) κ. διεσὴς, *Br. Schol.* ut per διπλῶς, &c. patet.

297. Λύτο) κ. λῦτο, vid. ad δ'. v. 703.

κακὸς πῶς ὁ ἀφ' ὧν κ γεγόνασιν, ἵν' ᾖ μήκιστα. ἀντὶ ὧν, πῶς μοι γένηται μοχλαρά; οἱ δὲ, τίνι πῶς αἰσχαλεῖ. Τί νυ βέομαι; πῶς μοι τόπων ἀνιαρὸν μείζονα χλιάδος κακὸς; Μήκιστα.] Μείζονα.

301. Ἔφατο.] Εἶπεν.

302. Ἀναπλήσειν.] Ἀναπληρώσειν.

303. Οἷσιν.] Ὁποίοις. Περιστέφει.] Περιλαμβάνει. ἐξελκαλύπτει.

304. Ἐπισπέρχουσι.] Καταπέμπουσι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστι, ἀντὶ ὧν, ἀνύσιμος. *Σῶς.] Νημερτής.

307. Χαρὶν φέροντες.] Χαριζόμενοι.

NOTÆ.

sus à Puero *Corinthio* Patriæ suæ superstiti prolatos *Mammio* Victori lacrymas excussisse, memorat *Plutarchus*. *Virgil.* Æn. 1. v. 98. O terque quaterque beati, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

non obstante MSto & Codd. *Impress.* qui legunt βέομαι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος) Τοῦτό ἐστι, ἀντὶ ἀνύσιμος. ità ex MS. *Σῶς, ἡμερτής. & hoc ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

299. Τί νυ) κ. πῶς, *Br. Schol.* *Ibid.* Μήκιστα) κ. μάχιστα, *Br. Schol.* & MS. GC.

308. Ὡς ὄφελ') κ. Ϲ ὄφελ', *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρρι᾽ψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ᾽ ἔλαχον κτερέων, καί μιν κλέος ἦλθε Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μὶν εἰπόντ᾽ ἔλασεν μέγα κῦμα καλ᾽ ἄκρης,
Δεινὸν ἐπευτύμβιον, περὶ δ᾽ ὀχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ᾽ ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, παιδάλιμον δ᾽
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσην δέ οἱ ἰσὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δ᾽ σπείρων ἐπίκλιτον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόφρ᾽ ἄρ᾽ ὑποδρυχίην θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάθη
Αἶψα μάλ᾽ ἀναχθῆναι, μεγάλῳ ὑπὸ κύματος ὁρμῇ·
Εἵματα γάρ μιν ἔβαρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δ᾽ ἀνέδυ, φῦσαν δ᾽ ἐξέπτυσεν ἅλμυρον
Πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κεφαλῆς κελάρυζεν.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ὀ κύμασιν, ἐλλάβεθ᾽ αὐτῆς·
Ἐν μέσῃ δ᾽ ἕζετο, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ᾽ ἐφορῇ μέγα κῦμα κατ᾽ ῥόον ἔνθα κ᾽ ἔνθα.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δ᾽ ἅμα πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὡς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα κ᾽ ἔνθα.

" Troës contorserunt circa Achillem mortuum;
" Tum sortitus essem parentalia, & meam gloriam celebrâssent Græci;
" Nunc me tristi morte decretum est perire.
Sic certè ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice,
Horrendùm irruens, invertitque prorsus ratem.
Longè verò à rate excidit, clavúmque
Ex manibus proiecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum sub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè illum emergere, magni sub fluctûs impetu:
Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso.
Tandem tamen emersit, & ex ore evomuit salsuginem
Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam:
In medio autem sedit, finem mortis effugiens.
Hanc ferebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, densæ autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ᾽ τοῦ Θέτις, ἢ Ἀχιλλέως ἰμνήθη.
311. Τῷ κεν.] Οὕτω φησὶ ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἐξεπέπλευ. Ἦρτο.] Διέφερον, διεδίδοσαν.
312. Λευγαλέῳ.] Ἀλέξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι᾽ ὕβρεως. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἁλῶναι.] Ἀποθανεῖν.
313. Ἔλασεν.] Ἔπεισεν, ἐνέκρουσεν, ἔπληξεν. Κατ᾽ ἄκρης.] Κατὰ κεφαλῆς· ἢ κατὰ ὃ ἄλλοι· κῦμα φησὶ κατ᾽ ἄκρης τὸλμα ἁλῶναι, φησὶ.
314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.
316. Περήκεε.] Ἄφηκεν, ἐξέλασεν.
318. Σπείρων.] Νῦν τὸ ἄρρενον.
319. Ὑποδρυχίην.] Ὑποβρύχιον· βάλοι δ᾽ ἂν λέγων τὸ καταδεδυκὸς εἰς τὸ ὕδωρ.
320. Ἀναχθῆναι.] Ἤτοι ἀνελκυσθῆναι, ἢ ἀναληφθῆναι.
323. Κεφτός.] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν.] Μετὰ ἤχου ἔρρει.
324. Τειρόμενός περ.] Καὶ καταπονούμενος.
325. Ἐλάβετο.] Ἐπελάβετο, κατέσχεν.
326. Τέλος θανάτοιο.] Τὸ θανάτου.
327. Κατὰ ῥόον.] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.
328. Ὀπωρινός.] Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῷ δείλῃ πρωΐ. Φορέῃσι.] Φέροι, κυφίζοι.
329. Ἔχουσι.] Ἀντέχονται.

N O T Æ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* restituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prelì, & multa ejusmodi; hinc alii usque ad *Elzevir.* &c.

325. Ἐλάβετ᾽ αὐτῆς) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 83. & ad *Odyss.* φ'. v. 145. Ἐλάβετο, *Br. Schol.*

329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetustissima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Eustath.* & in sequenti Versu ἀμπέλαγος, quæ vera est *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad.* ε'. v. 87.

330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

313. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσε, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum.*

330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut supra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆϊ ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἴθυῖῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἵζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, πῶς τοι ὧδε Ποσειδάων ἐκοτώσατο
Ὧδυσσαῖ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καθαφήσει, μάλα περ μεμεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δ' τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιν τάνυσαι

Interdum quidem Notus Boreæ obiiciebat, ut ferret,
Interdum verò Eurus Zephyro cedere, ut perciperet.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchricrinalis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc verò maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Ulyssem miserta erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò assimilis volatu emersit e gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est.
" Infelix, quia tibi sic Neptunus terram conturbat!
" Iratus ei terrarum est, quòd tibi mala multa machinatur.
" Non tamen tamen te perdet, licet hæc fortasse putes.
" Sed certè sic fac, vestes meas non despice,
" Veltibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; exterèm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc vittam & sub pectore extendas

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Προβάλεσκε.] Προβάλετο. ἄλλ.

332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.

333. Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἔλειπε αὐτὸν, ὡς ἀνήρ. θυμοῦται. Ἰνὼ, ἡ ἐπὶ τῇ φιλογύνῃ ὁ Ὀδυσσεὺς· ἃ ὑφ' Ἥρᾳ τ' Ἀθήναις ἐδιδάχθησαν· οὐκ εἰκαίως ὑπὸ τῷ Ποσειδῶνι. Καὶτοῦ γὰρ εἶδεν, ὅτι διὰ σωτῆρων αὐτόν. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὅ ἐστι πόδας.

334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ θεότητος, ὅ ἐστι δεσμῶν, ἀφ' ὧν λυομένη Λευκοῦ πεδίου τῆς Μεγαρείδος. Αὐδήεσσα.] Ἵππι ἀφροσύνης ἀφ' ἃ συμβαίνει· ἢ ἐπὶ οἱ ἀνθρώποι φανέντες ὡσεὶ καὶ ἄλλοι ζῶσι· Πρὶν ἐοῖσαι.] Ἢ ἐπίγειος πρό.

335. Ἐξέμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν τῷ γ γραπτέον, ἵν' ᾖ πίπτει, ὡς τὴν ὁρμὴν ἀπαλλαττομένη μᾶλλον πτῆναι τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ. Ὄρνις δ' ἀεὶ ἀετὸν διαπτᾶται, καὶ, Φιλίη ἐλεεινή. αἰθυῖα δ' εἶδος ὀρνέου θαλάσσιον. Ποτῇ, ἢ πτερῷ.] Τῷ πίπτειν, τῇ πτήσει.

340. Ὠδύσατο.] Ὠργίσθη. Ἐκπάγλως.] Πάνυ ἐξόχως.

341. Καθαφήσει.] Φείσεται πάντη.

342. Ἔρξαι.] Ποίησον. ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Δοκεῖς.] Δοκεῖς, νομίζεις. Οὐκ ἀπινύσσειν.] Οὐκ εἶναι ἀσύνετον.

344. Κάλλιπ.] Καβάλλεται. ἔασον. Νέων.] Νηχόμενον, κολυμβῶν. Ἐπιμαίεο.] Ἔφιεσο, ἐφίεσο.

345. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

346. Τῇ.] Λαεῖ, Δωρικῶς. Κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον. Τάνυσαι.] Ἁπλῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἅπλωσον.

NOTÆ.

334. Ἣ ποτὲ μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque θνητὴ ἦσαν, αὐδῆς ἐπειποῦσα. ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἀδήεσσα. quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sanè *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Dea inferiori dicitur, ut de *Circe, Calypsone,* & hâc *Leucothea*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sublunares*: quare ἀδήεσσα non est hic prorsus nihili imbenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hic monco: est αὐδήεις, qui

VARIÆ LECTIONES.

333. Τόνδε ἴδεν) γρ. τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*

334. Αὐδήεσσα) γρ. ἀδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum.*

335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) γρ. θεῶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*

337. Ποτῇ) γρ. πτερῷ, *Eustath.* MSS. GC. & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*

338. Πολυδέσμου, εἴπί τι μῦθον) γρ. καί μιν ὧδε μῦθον ἔειπε, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*

342. Ἔρξαι) γρ. ἔρζον, *H. Steph.*

346. Στέρνοιν) γρ. στέρνοισι, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέ τοι παθεῖν δέος, οὐδ' ὀπιλέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ὀπάδυσάμενος βαλέειν εἰς οἰνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ὑπὸ νῶτα τραπέσθαι·
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Λιθυμὴ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, μήπως μοὶ ὑφαίνησιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοὶ Φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄρειον·
Ὄφρ' ἂν μοὶ κὲν δοῦρε τ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μιμνέων τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην ἀρτύνῃ κῦμα πάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὔ μοι πὴ πάρα φαινήσασθαι ἄμεινον.
Εὖτε ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πάξῃ

" Immortalem, neque tibi ſic pati timor, neque pavor.
" Porrò poſtquam manibus contigeris littus,
" Rurſus reſolvens projice in nigrum pontum,
" Longè à continente, ipſe interim ſeorſum avertius ſis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipſa verò rurſus in pontum ingreſſa eſt fluctuantem,
Mergo adſimilis; nigerque ipſam fluctus obtexit.
Cæterum ipſe hæſitabat perpeſſitius divus Ulyſſes,
Ingemiſcenſque dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, nè quis mihi ſtruat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate deſcendere jubet.
" Veruntamen minimè parebo; quoniam longe ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium eſſe;
" Sed hic faciam, videtur verò mihi eſſe optimum:
" Quamdiù fanæ ligna in compagibus compacta perſiterint,
" Tamdiù hîc manebo & ſuſtinebo dolores patiens;
" Cæterùm poſtquam mihi ratem fluctus diſcuſſerit,
" Natabo; nam nihil eſt in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quaſſator,
Horrendúmque, gravem, & excelſum: impulit etiam ipſum.
Veluti autem ventus vehementer-ſpirans palearũ arcervum conquaſſat

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκβεβίασῃ.
356. Ὑφαίνησιν.] Καζαπινάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πειθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φώκτην.
360. Ἔρξω.] Ποιήσω.
361. Ἀρήρῃ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Καλυμβήσω. Οὐ μήν τι πάρα φαίνησθαι ἄμεινον.] * Τοῦτο κριτέον ἀ μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὦρμαινε.] Διενοεῖτο.
367. Κατηφέα.] Ὑψηλὸν, ἐπιτηδειωμένον καὶ καταπαλύσαι αὐτόν.
368. Ζαὴς.] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ εἶναι ἢ φέρειν τὰ ἄχυρα· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βράσσων καὶ ἰφθίμα. Θημῶνα.] Σωρόν.

NOTÆ.

humanâ voce præditus, articulatè loquitur, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Heſiod. Μυσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέα πρῶτα, Θέσπιν, ᾠδήσασι.*

365. Ὣς ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.*

368. Ἠΐων) Hæc vox διενεκέσσιν conſideranda, τετυλλέσσιν ſcribenda, ut v. 266.

NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μήν τι πάρα φαίνησθαι ἄμεινον) * Τοῦτο κριτέον ἀ μὴ πάρεστι νοῆσαι. Hæc Verba cùm in *Aleyſii* eſſent Miſto, pleniùs exhibui *Textum*, ut utrinque eſſent Paria.

VARIÆ LECTIONES.

356. Ἄλλοι) γρ. αὖτι, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.*
359. Φύξιμον) γρ. φευξίμους, MS. *GC.* & MS. *Aleyſii.*
365. Καὶ κατὰ θυμὸν) γρ. δῖος Ὀδυσσεύς. *Roman.* Edit. & *H. Steph.* Cæteri, ut nos.
365. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ὦρτο δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ὃ περιλαμβ. Omnes ferè Codd.

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Sic ipsius tabulata longa dispersit: porrò Ulysses
In unum lignum conscendit, celeren ut equûm *divertere. ipse* impellens:
Vestes verò exuit, quas ei præbuit diva Calypso.
Statimque vitream sub pectus extendit:
Et ipse pronus in mare cecidit, manus extendens,
Natare cupidus; vidit verò potens rex Neptunus,
Movénique caput ad suum loquutus est animum,
" Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
" Donec ad homines à Jove-nutritos accedas:
" Sed neque sic te spero floccifacturum arumnas *tuas*.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos;
Ferventque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obstruxit vias;
Quiescere verò jussit, & consopiri omnes;
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat.
Donec ipse Phæacibus rei-nauticæ studiosis misceretur
Inclytus Ulysses, morte & fato evitato.
Hic duas noctes, duosque dies in fluctu nigro
Errabat: sæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

Ἄλλυδις ἄλλη.

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς δ' αὖτε δοῦρα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δὴ κρήδεμνον ἐὸν περὶ στήθεσι τάνυσσεν·
Αὐτὸς δ' πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δ' ἀρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δ' κάρη γε πρὸς ὃν μυθήσατο θυμόν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλάα καὶ πίτνα,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' ὅδ' ὅς σε ἔολπα ἐνίσσεσθαι κακότητι.

Ἄλλη.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺμὲν ἄλλων ἀνέμων κατέδυσε κελεύθους,
Παῦσαι δ' ἐπέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ πραπίδα Βορέην, πρὸ δὲ κύματα ἔαξεν,
Εἰς ὅτε Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προμολύνετ' ὀλέθρῳ.

Ἀλλ'

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Καρφαλέων.] Ξηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὅ ἐστιν ὁ ἄζυγος ἵππος. Βαῖνε.] Περιέβαινεν. Κέλητα.] Μόνον ἵππον.

372. Ἐξαπέδυνεν.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρηνὴς.] Ἐπὶ πρόσωπον.

375. Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἁλάα.] Πλανῶ.

379. Ὀϊόσεσθαι κακότητι.] Ἐξοπλίσαι τὸν κάκωσιν, ἢ μίμψασθαι.

381. Αἰγὰς] Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον περὶ τὴν Εὐβοΐαν, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδυσε.] Κατέχεε, ἤτοι ἔπαυσεν. Κελεύθους.] Νῦν τὰς πνοάς.

385. Κρήδεμνον.] Ταχύ, ἢ ὀξύ. Πρὸ δὲ κύματα ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα· ἐπιφέρει γάρ, μιγείη νοτὲ κύμασι πρὸς ἠῶ.

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλαυκογενῆ φασι, μέλανι καὶ ἰχυρῷ· τινὲς δὲ γαλήναιῳ· χρῆσον δὲ, σύντομα καὶ σύντροφα ἢ κύματι.

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο, προσπίπτων τῇ γῇ. Προμόλυνε δ' ὀλέθρῳ.] Ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ φανερῶς ἐποίει τὸν ἑαυτοῦ ἀπόλεμον.

ΝΟΤΑ.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Not plura, *Pindar.* Prælect. IX. ferè ad finem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαυσεν lego. ex MSS.

385. Vocem *κύματα, quæ hactenùs desiderabatur, restituo, ex *Eustath.* fol. 1544. lin. 43. Ἤτοι τὸν ἄλλων ἀνέμων κατέδυσε κελεύθους, τουτέστι κύματα ἐπ' αὐτῶν· μόνον δὲ Βορέαν εἶναι ἐπ' ἐκείνῃ. Confer ipsum *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro δὲ, lego.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλυ, vid. Not. in *Schol.* ad v. 71.

385. Κόμαι' ἴαξεν) γρ. κύμασιν ἄξεν, *Dionys. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ἴκοι) γρ. ἵνα ἔλθοι. *H. Steph.* ἐς, ἵνα ἔχοι.

388. Δύο δ') γρ. δύο τ', *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσι φανείη
Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἄχνη·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπίωγαί,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareat
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus:
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & silva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque secessus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
"Heu mihi; postquam terram inspectatam dedit videre

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Νημερτέα.] Ἴσως ἀληθῆ.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθείς, κυφισθείς.
394. Βίοτος.] Βίος. ζωή.
395. Κραπερά.] Ἰσχυρά. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψε, ἢ ἐπεβάρησε, ἢ μᾶλλον ἐπῆλθε.
397. Κακότητος.] Τῆς κινδύνου τοῦ τόπου.
398. Ἀσπαστὸν.] Ἐπιθυμητόν.
399. Νῆχε.] Ἐπήχετο, ἐκολύμβα.
400. Ἀπὸν] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὥστε ἐξάκουστον γενέσθαι βοήσαντα.
401. Σπιλάδεσσι θαλάσσης.] Ὑφάλους πέτρας.
402. Ῥόχθεε.] Ἠχεῖ ἦχον ἀπειλεῖ. Ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λείπει δὲ τὸ πετρώδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρευγόμενον.] Μιγὴ ἄχνη λιπαρᾶ, * ἐκβρασσόμενον. Εἴλυτο.] Ἐκαλύπτετο. Ἁλὸς ἄχνη] Τῷ λεπτομερεστάτῳ δὲ ἀφρῷ, ἢ τῇ ἀκροθαλασσίᾳ.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ σωτήριοι τῶν νεῶν· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Ἐπίωγαί.] Οἱ ἀνέμῳ σκέπῃ ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταί.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προπεπτωκυῖαι πέτραι. Σπιλάδες.] Αἱ διεσχισμέναι ἢ κεκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ἐξέχοντες τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεφυκότες τόποι.
406. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

NOTÆ.

402. Ξηρὸν ἠπείροιο) Pro ξηρὸν, per *Ionicam* συναλοιφὴν ut *Anacreon.* v. 1267. ῥίγος, pro ῥῖγος, & v. 1272. λοπὸς, pro λῶπος.
403. Εἴλυτο δὲ πάντ' ἁλὸς ἄχνη) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἄχνη exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.
406. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος) Vid. ad v. 297.

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. * Ἐκβρασσόμενον lego, pro corrupto ἐκβαζόμενον, ex 2 MSS.
404. Σκέπην, pro σκέπτην, lego, ex *Aloysio.*

VARIÆ LECTIONES.

397 Ἀσπάσιον) γρ. ἀσπασίως. *Florent. Lov. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσῆϊ, ut ε'. v. 157.
403. Ἄχνη) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum.*
406. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà. ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ᾗ δὴ τόδε λαῖτμα ἁλμήεντας ἐπέρησα,
Ἐκβασις ὕπτιος φαίνετ' ἀλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκποθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δ' ὕδωρ
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀγχίβαθής δ' ἁλὸς· ᾗ ὅπως ἐπὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέρῃσι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐνδαίσσας βάλῃ λίθακι προπὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξας, μελέη δέ μοι ἔσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παραπλήξομαι, ἤν πού ἐφεύρω
Ἠϊόνας τὲ παραπλῆγας, λιμένας τὲ θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
Ἦ ἔπι μοὶ καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γάρ, ὡς μοι ὀλώδυσατο κλυτὸς Ἐνοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμὸν,
Τοῖσδε μὲν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἐπασσυμβλῶσ' λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἷως μέγα κῦμα παρῆλθε.

" Jupiter, atque adeò has undas fulcans penetravi,
" Egressus nusquam apparet ex mari cano foras:
" Extra enim saxa acuta, undique etiam fluctus
" Fremit impetuosus, planáque eminet petra:
" Prope autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
" Consistere ambobus, & effugere extremum,
" Nè fortasse egredientem jaciet ad lapidosam rupem
" Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
" Sin adhuc ultrà natabo, si alicubi inveniam
" Littoráque obliqua, portusque maris,
" Vereor, nè me rursus abripiens procella,
" Pontum in piscosum auferat, gravitèr ingemiscentem;
" Aut etiam mihi & deus immittat magnum deus
" Ex mari, qualia plurima nutrit clara Amphitrite:
" Novi enim, quàm mihi infensus sit inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipsum magnus æstus tulit ad asperum littus.
Ibi sanè cutis esset lacerata, simúlque ossa fracta,
Nisi in mentem indidisset dea cæsia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiscens; donec ingens fluctus præteriisset.

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρίμῃ, βρυχᾶται. Ῥόθιον.] Ἀπὸ δὲ χνοώδους ἤχου τὸ σημαινόμενον, ἢ ῥοιζῶ φερόμενον, καὶ ὁρμητικόν. Λιστὴ] Ἡ λεία ἢ ὁμαλή. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατέτακε, ἀνῆκεν εἰς ὕψος.

413. Ἀγχίβαθής.] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Λιθώδει πέτρᾳ· ὑποπλοκὴν τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξοχήν.

416. Μιλίη.] Μυταία.

418. Ἠϊόνας.] Αἰγιαλούς. Παραπλῆγας.] Τὰς ἐκ πλαγίου καὶ κατὰ πέρας, ἢ ὁμαλὰς τόπους· πλὴν ἢ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησομένους λιμένας, ἐπιθετικῶς.

419. Θοίη.] Ἀνίμων συντροφή.

420. Σπερχοντα.] Σπεύδοντα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ δὲ δαίμονες ἡ θάλασσα.

423. Ὠδύσατο.] Κεχόλωται, ὠργίσθη.

426. Ῥινός.] Δέρματος. Δρύφθη.] Ἀπεδάρη, ἐξεστραφάχθη, ἐξεπέσε. Ἀράχθη.] Συνετρίβη, ἢ ἐῤῥάγη.

428. Ἐπισσεύῃσι.] Ἐφορμήσας. Λάβε.] Ἐπελάβετο.

429. Σπερχόμενος.] Σπεύδων.

NOTÆ.

426. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε) *Florentinæ* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam stabit, nisi vel τὲ rejiciatur, vel prior δ' ἀράχθη *communis* fiat: aliàs ῥινὸς δ' ἀράχθη, *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη) γρ. σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη, Edit. *Eustathii Romanæ*.

admitti poterit, cum τῇ κραδίῃ subintellecto, ut τὸ ὀστέον quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòst. v. 435. Ῥινοὶ ἀπεδέρθεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

415. Ὑποπλοκὴν] legò, pro ὑποπλοκήν, ex 2 MSS.

418. Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & supplco, ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι ποτὶ πέτρῃ) γρ. λίθακι περὶ πέτρῃ, non æquè benè.

416. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη) γρ. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπαϊσσόμενον, πλευρῇ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὡς τῷ γε πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸ δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κέ δὴ δύσμορος ὑπὲρ μοῖραν ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπφρασσάμενος δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύμαλόγε ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγετο πεπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπη ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' ῥόον ἀγλαὸν ἷξε
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κάρτιστον εἶναι,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦεν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὲ προφέουσαν, καὶ εὔξατο ὃν κατ' θυμόν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος εἰπάς.
Αἰδοῖός μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼν νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc sic effugit: revertens autem fluctus ipsum rursus
Percutit irruens, longèque ipsum injecit ponto.
Sicut Polypodis, è suo domicilio extracti,
Acerabulis multi lapilli adhærescunt:
Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens, ſcubi inveniret
Littoráque fluctibus percussa, portúsque maris;
Sed quando nunc fluvii ad ostia pulchrafluentis
Pervenit natans, ubi ei visus est locus optimus,
Æquabilis & vacuus à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit sanè profluentem, & supplicavit suo in animo,
" Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima passus.

ΣΧΟΛΙΑ.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν. Παλιρρόθιον.] Παλιπόμπιον, εἰς τοὔπισθεν φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀνακρούεσθαι.
431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπιλῆον τὸ κῦμα.
432. Πολύποδος.] Τοῦ ὀκτάποδος· εἴδος δέ ἐστιν ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. Θαλάμης.] Φωλεοῦ, καταδύσεως.
433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολύποδος πλεκτάναι, εἰσωτέρω ἔχουσαι τὸ στόμα. Πυκιναί.] Πυκναὶ συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθάρια, ἃ μικραὶ ψῆφοι.
435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέδρυφθεν.] Ἀπεδύθησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσθησαν.
436. Δύσμορος.] Ἄθλιος.
437. Ἐπφρασσάμενος.] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.
438. Ἐξαναδύς.] Ἀνελθών. Ἐρεύγεται.] Μετ' ἦχου ἀναπέμπουσι.
441. Σπέος.] Τὸ κοῖλον. Καλλιρόοιο.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.
442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χῶρος.] Τόπος.
443. Σκέπας.] Σκέπη.
444. Ἔγνω.] Ἐγνώσθη· ἢ ἤδεσθη.
445. Πολύλλιστον.] Πολυλιτανεύεσθαι.
446. Ἐκπάς.] Ἀπελαύς.
448. Ἵκηται.] Ἱκετεύσῃ.
449. Ἱκάνω.] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.

NOTÆ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσί) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Christoph. Wase*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, nescius, ὅστις dici posse πολυλλίστατον, ut notamus ad *Iliad.* ψ'. v. 279. Verùm *H. Stephanus* hìc legit, ὅς' ἐσσί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

433. Πρὸς κοτυληδόνοφιν) In fine *Scholii*, ἐκ τοῦ βάλλω, lego, ex MS. GC. pro ἐκ τοῦ βάλλω.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ὅς' ἐσσὶ) γρ. ὅστις, & ὅτις, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιστον) γρ. πολύλλιστος olim in pluribus; verùm *Eustathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιστον agnoscunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Aloysii*, *Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Hesychius*, Sensu etiam postulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα πᾶσιν ἐὸν ῥόον, ἔσχε δ' ἧ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιον· ἕ δ' ἐσάωσεν
Εἰς ποταμοῦ πρηῶνας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαράς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὠίδησε δὲ πᾶσα· θάλασσα δ' ἀκμὴν πολλὴ
Ἀν φόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνοος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·

" Verum miſerere, rex, ſuppex enim tibi eſſe profiteor.
Sic ait: ille continuò ſedavit ſuum fluentum, continuit & fluctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, & ſervavit eum
Ad fluvii oſtia: ille verò utrunque genu flexit
Manúſque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copioſum,
Per óſque narésque; ille adeò abſque anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens etenim ipſum defatigatio invaſerat.
Sed poſtquam reſpiravit, & in mente animus collectus eſt,
Tum certè vittam à ſe ſolvit dex.

Καὶ τὸ μὲν εἰς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήσατο γένηται;
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις πίσῃ τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέῃ ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

Et ipſam fluvium in ſalſuginoſum immiſit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens fluctus per aquæ decurſum; ſtatim; Ino
Suſcepit manibus charis: ille verò ex fluvio ſecedens
Junco recubuit, oſculatuſque eſt almam tellurem.
Ingemiſcens mox dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mecum tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem noctem excubias egero,
" Timeo, nè me ſimul frigus malum & vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo;
" Aura enim ex fluvio frigida ſpirat matutino tempore.
" Si verò ad clivum conſcendens & umbroſam ſylvam

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλίησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχε.] Ἐπίσχε, ἔπαυσε.
453. Πρηῶνας.] Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν ῥεύματα. τὰς συρτύσεις.
454. Δέδμητο.] Ἐδεδάμασο. Ἀλὶ γὰρ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ καταπονημένῳ ἦν.
455. Ὠίδησε.] Ἔπνει, ᾄδησεν ὄγκῳ. Κύμα.] Κατάῤῥῦ. ἀντιφέρεται.
456. Ἄπνοος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἴσχνον.] Νῦν, στενόχωρον.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιῤῥεῖν, τὰ εἰς θάλασσαν ἐκῥέοντα ὕδατα.
461. Ἄψ δ' ἔφερεν.] Ἀντιῤῥοπεῖ, ἢ τὸ ἐναντίον ψῦχος. Θῆλυς.] Θάλπουσα. Ἐέρση.] Δρόσος.
462. Ἐξ ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπονηκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὸν ὑψηλὸν πρόσοπον ἢ ὄρος. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

NOTÆ.

467. Θῆλυς ἐέρση) Vid. ad *Iliad.* ι'. v. 776.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὠίδησε ἧ χέρσα πᾶσα) Ἔπνει, ᾠδῆς τὸ ὄγκῳ, lego. Ἔπνει, ᾄδουσα ὄγκῳ. Videtur autem ſub voce ἔπνει, *Varia Lectio* latere, ut Ἔπνει, ὄγκῳ δ' ᾠδήσασα. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ὠίδησε ἧ) γρ. ᾄζησε, *Euſtath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾠδήσασα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινῆσι καθαδραθὼν, εἴ με μετείη
Ῥῖγος καὶ κάμαλος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἐγγὺς ὕλιτος εὗρεν
Ἐν προφανεῖ χώρῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνω,
Ἐξομάδην πεφυῶτε· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἀφθὰς μάλα μάψυχον ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ἔμβρος διάσκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὃς ὑπ' Ὀδυσῆος
Δύσεῖ· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ Φίλιππον
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἄλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἐρυθαί
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα περ καλιπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τὶς δαλὸν σποδιῇ κατέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

" Arbustis in densis dormiero, etiamsi cesset
" Frigus & lassitudo, jucundus vero mihi somnus irrepat,
" Vereor, nè feris laceratio & præda fiam.
Sic sanè ei deliberanti visum est satiùs esse:
Festinabat ire ad sylvam; hanc autem prope aquam invenit
In circumspicuo loco; duo sanè ingressus est arbusta.
Una adnata; hoc quidem oleastri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida spirantium,
Neque unquam sol lucens radiis percussit,
Neque imber penetrabat penitùs; sic sanè densa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulysses
Subiit; statim verò cubile messuit manibus suis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos sat esset
Tempore hyberno, etiamsi potissimum sæviat.
Illam quidem videns lætatus est patiens divus Ulysses;
In medio autem cubuit, copiámque superinjecit foliorum.
Quemadmodum cùm quispiam torrem cinere abscondit nigro
In domo in agro longè remoto *sitâ*; cui non adsunt vicini alii,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καθαδραθὼν.] Καθεύδων, κοιμηθῶ. Μετείη.] Εἴη.

474. Κάμαλος.] Ὠφέλιμος, χρήσιμος. Φρονέοντι.] Βουλευομένῳ.

476. Προφανεῖ χώρῳ.] Περιφανεῖ χώρῳ· τοῦτ' ἔστιν οὐκ ἦν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος· τὸ δὲ τοῦτ' αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομάδην.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Πεφυῶτε.] Πεφυκότε, ἀναδεδομένω. Φυλίης.] Εἴδος ἐλαίας τῆς καλουμένης, Φυλίας.

478. Διαί.] Διακαεῖ, δίκαιον. Αἴντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπλεγμένοι ἀλλαξ.

482. Δύσει.] Ἐπέδυ, ἐπεισῆλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπιστρώσατο, ἐπεβάλετο.

483. Χύσις.] Ἄθροισις, πλῆθος. Ἅλιθα.] Ἀθρόως, ἀφθόνως.

484. Ἔρυθαί.] Ῥύσακες, σῶσαι, Φυλάξαι.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ ὥρᾳ χειμῶνος ἄρας. Καλιπαίνοι.] Καλιπὼς τὰς ῥίγας ἀφαιρῇ.

487. Λίπτο.] Ἐκρυμῶτο.

488. Δαλὸν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κονίᾳ, σποδῷ.

489. Ἔσχατιῆς.] Ἔσχατον χωρίων.

NOTÆ.

474. Δοάσσατο) Ἔδοξεν. Vid. infrà ad ζ. v. 142. in Δόασθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

VARIÆ LECTIONES.

471. Εἴ με) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομάδην) γρ. ἐξ ὁμάδην, *Eustath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαί) γρ. ἀφθά, *Dionys.* Halicarn. Vit. *Homeri*, §. 17. *Æolicumque* dicit, pro ἀφθά.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' αὖ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὐῖον) γρ. ὕλαν. *Eustath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἔσχατιῆς) γρ. ἐπ' ἐσχάτῃ. MS. GC.

Σπέρ-

490 Σπέρμα πυρὸς σάζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖοι·
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μὶν παύσειε τάχιστα
*Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis servans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulysses foliis absconditus erat; huic sanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipsum *somnus ille* recrearet confestim
Ab anxio labore, caras palpebras abscondens.

ΣΧΟΛΙΑ.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα ἐκ πυρός. Αὖοι.] Ἐξάπτοιο.

492. Χεῦε.] *Ἐπίβαλεν.

493. Δυσπονέος.] Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περιστείλας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπίβαλεν, pro ἐπέλαβεν, scribendum.

VARIÆ LECTIONES.

493. Δυσπονέος) γρ. *δυσπεφυγότος. *Plutarchus*, sive *Dionys. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. XXIII. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Eustathius* quidem δυσπονέος agnoscit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπονής· ὁμοιοῦ ἢ πρὸς τὸ ἀπρηκής· ὡς γὰρ ἄπρηκτος, ἀπρηκής· οὕτω καὶ δύσπονος, δυσπονής· Τοιοῦτον ἢ ἐκ πρὸ ἐλίγου, ἄλκτος, ἀλκτής. Quæ Vox occurrit supra, ad v. 408.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὸν ἑαυτῆς ἐπὶ τὸ πατρῷον ἀγαγέσθαι πλούσιον· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον· ἢ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἐπειδὴ παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀνέστησε δὲ αὐτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἱκετεύσειν· καὶ δείπνου Ναυσικάας, ἐλθόντα καὶ τρυφῶντα παρ' αὐτῆς λαβεῖν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὀνειρον τοιοῦτον ὁρᾷ, ἐπὶ τὸν πατρῷον κάτεισι, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα· μετὰ δὲ τὸ πλῦναι, παιδιὰ πρὸς ἑαυτὴν γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, θεράπων γενόμενος, διϊκνεῖται καὶ ἐσθῆτος τυχὼν, μίσχει δὲ τὴν Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ὃ καὶ τὴν πόλεως ἦν, συνάδει τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζητεῖ δὲ Ναυσικάα κόμιστ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ δὲ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαίηκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἄσχῃ Κυκλώπεσσι, ἀνδράσιν ὑβριστῇσιν,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hyperiâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου ἐξίσταται· ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου σύνεστι. ἢ καθ' ἀντίφρασιν, τὸν ἀχρυπνίαν, ὕπνον φησὶν ἢ ἀπὸ τοῦ καμάτου πικτίον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, καὶ παρεθείς, ἢ καταχόμενος. 4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.] Οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καταγρῆναι· οἱ δὲ λέγουσι δὲ, ὑπὸ τὴν ἱερὰν γενεσκομένην· ἄλλοι δέ. ὅτι ἦν τινες ἀσεβεῖς πλησίον τῶν Κυκλώπων χώρας. 5. Ὑπερηνορέοντας.] Ὑπερέχοντας τῇ ἀνορίᾳ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους.

NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρεθείς) Ità pro corrupto παραθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρημένος) γρ. ἀρημένος, *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἳ σφέας σπέρχοιλο, βίηφι ἢ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδράσι ἀλφηστάων·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δ' ἄρα τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείμαλο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖθι δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκινόῳ δ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἦ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέδραθε δῖμα κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη νόῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἣ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Qui ipſos prædabantur; viribus enim potiores erant:
Hinc migrare cogens illos deduxit Nauſithous deo ſimilis,
Collocavitque in Scheriâ procul ab hominibus ingeniolis.
[Procul, *inquam*, ab Hominibus, undoſo in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum & diviſit agros.
Sed huc jam fato dominus, ad inferos deſcenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à deus conſilia doctus.
Hujus quidem pertexit ad domum dea cæſia Minerva,
Reditum Ulyſſis magnanimi conſultans:
Celeriter verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & ſpecie ſimilis,
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem naſtæ,
A poſtibus utrinque; fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus acceſſit ad cubilia puellæ:
Steteritque ſupra caput, & ipſam ſermone alloquuta eſt,
Aſſimilata filiæ celebris-a-re-navali Dymantis,
Quæ et æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic ſeipſam aſſimilans alloquuta eſt cæſia Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἳ σφέας.] Οἵ τινες αὐτάς. Συίσκουβ.] Ἐκάκωσαν, ἠδίκησαν, ἔβλαπτον.

7. Ἀναστήσας.] Ἀνακομίσας, ἀπικίσαι ποιήσας.

8. Ἔσαν.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἦλθεν. Σχερίῃ.] Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις. Ἀλφηστάων.] Τῶν ἐφημέρων καὶ ἐπιπονωτάτων ἀνθρώπων.

9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέτεινε, ἐφοίβαλλεν· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαυνούσης σπείρας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάσσας, ὅ ἐστι πῆξας καὶ σκάψας. Ἐδείματο.] Κατεσκεύασεν.

10. Ἐδάσσατο.] Διεμοιρήσατο· ἢ ἐμέρισεν.

11. Κεῖθι.] Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Ἄϊδόσδε.] Εἰς ᾅδου.

15. Πολυδαίδαλον.] Πολυποίκιλον. Ὡϊ ἴσα.] Ἐν ᾧ.

17. Θυγάτηρ Ἀλκινόοιο.] Ἡ Ναυσικάα.

19. Σταθμοῖιν.] Τῶν παραστάδων. Ἑκάτερθεν.] Ἑκατέρωθεν. Ἐπέκειντο.] Ἐπεκαλύπτοντο ἴσως. Φαειναί.] Λαμπραί.

20. Δίμα.] Σκέπην.

22. Κούρης.] Θυγατρὸς. Ναυσικλειτοῖο.] Ἐν τοῖς καθ' ναυπηγίαν ἔργοις ἐπιδόξου.

23. Ὁμηλικίη.] Ὁμηλιξ. Κεχάριστο.] Περισσῶς ἦν, ἐφιλεῖτο.

NOTÆ

8. Σχερίῃ] *Scheria*, quæ poſt *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoto*, *Oaſis*, ut *Phot.* Bibliotheca fol. 111.

9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ.) Hunc Verſum, diù hic, ob rotunditatem Periodi, deſideratum, ex *Plutarcho*, ἀπὸ φυγῆς, fol. 603. reſtituo. Vid. infra, ad v. 204.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσσατο) Διεμοιρήσατο. ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενείματο, per incuriam, pro διεμοιρήσατο. *Hervag.* Edit. *Aldina* & *Pariſiana*, Ἐδάσσατο) Διεμέρισεν.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνθρώπων) γρ. ἄλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέσσυτο) γρ. ἐπ' ἔσσυτο.
24. Τῇ μιν εἰσαμένη) γρ. τῇ δὲ εἰσαμένῃ. *H. Steph.* εἰσαμένη, *Aldina* & *Lovaniana* Recent.

Nauſi-

Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστι, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, παρὰ δὲ πομπῆναι, οἵ κέ σ' ἄγωσι.
Ἐκ γάρ τοι τοιῶνδε φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει,
Ἐσθλή· χαίρουσι δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄρσο τάχιστα·
Ἐντύνειαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δολιχὸν παρθένος ἔσσεαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαίηκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπόρουσον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρό
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγοισι
Ζώματά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πεδάασιν
Ἕρκεα· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι πιάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπλαται ἀπέρεπλος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

" Nausicaa, ecquid tete sic negligentem peperit mater?
" Vestes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
" Tibi verò nuptiæ instant, quandò opottet pulchras reipsam
" Induere, atasque iis præbere, qui te ducent.
" Etenim ex his fama tibi apud homines ascendit
" Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
" Quin eamus lotura simul cum aurorâ apparente,
" Et ego adjutrix simul sequar; ut celerrimè
" Expedias; quoniam non ampliùs diù virgo eris.
" Dudum enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phæacum; ubi tibi genus est etiam ipsi.
" Verùm age incita patrem inclytum matutinum tem ore,
" Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
" Tunicasque, & peplos, & pallia pulchra.
" Quippe tibi sic ipsi multò honestius est, quàm pedibus
" Ire; multùm enim absunt lavacra ab urbe.
Ipsa quidem sic loquuta abiit cæsia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum sedem firmam semper
Esse, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admoveatur; sed potius serenitas
Aperitur innubis, lucidusque circumfulget splendor:

SCHOLIA.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμον.
26. Ἀκηδέα.] Μετὰ μειδιάσεως ἡδυφωνίας, ἢ ἀπημελήτως. ἀφρόντιστα. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλά, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ ἐκλευκὰ ἀνθιπίπτει καὶ ἀνθινοῖς· τὰ δὲ ἁπαλά. ὥστε στιγὰς ἐν ἠνυκάζει.
28. Ἕννυσθαι.] Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν.] Ὡς ἔθος τοιέτοις ὄπτος.
29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.] Διαδέδοται γλῶσσαν.
32. Σωιήμβους.] Σωιεργὸς, παρὰ τὸ ἀγαθὸν ἔχειν.
33. Ἐντύνειαι.] Κοσμοῦτος, πλύνειας, ἐυτρεπίσαι. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ. ἦσθα.
35. Ὅθι τοί γέν⊙.] Οὐ πανὺ ἴσι τοῦ, ἀλλὰ ἦλθ

NOTÆ.

45. Ἀμφιέλ⊙) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 258. Et *Eustath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβάδες ἦσαν) Ità pro διαβάσεσι γίνονται, ut *Textui* respondeat. φάτις σοὶ καλὴ ἀνθρώποις.
35. Ὅθι τοί γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅτι legunt. MSS. ὅτι τοί, melius.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοί) γρ. ὅτι, *Br. Schol.* an pro, ὅ γε τοί. MSS. *Aloysii* & GC. ὅτι τοί.
44. Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ. Ὄλυμπόνδ', ὃν φασὶ, λέγει, εἰ δὲ οἷς πλύνεσι. γράφοις δ', ἢ τοι μέν⊙.
36. Ἐπόρσουσον.] Παρόρμησον.
37. Ἐφοπλίσαι.] Παρασκευάσαι. Ἥ κεν.] Ἥ τις ἄν. Ἄγωσιν.] Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.
38. Ζώματα.] Τὰ σῶς ζώνην ἐπιτήδεια εὐδόκιμα. λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.
40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι. ἐν οἷς πλύνουσιν.
42. Ἕδος.] Ἕδρασμα. κάθισμα.
43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.
44. Ἐπιπίλναται.] Προσπελάζει. ἐμπίπτει. Αἴγλη.] Εὐδία.
45. Πέπλαται.] Ἀναπέπτωκε, κάτοχος. Ἀπέρεπλος.] Ἀνέφελος.

Τῷ ἐπὶ τέρπονθ' μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ φρασατέφατο θυμῷ.
Αὐτίκα δ' ἦλθεν ἐὺς θρόνος, ἣ μιν ἔτικτε
Ναυσικάαν ἐύπεπλον· ἄρ' ἀμφὶ δ' ἀπειφάνατο δῖα θέαινα.
Βῆ δ' ἴθυς δόμων ἀφ' ὑψηλῶν, ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠδὲ μητρὶ, κιχήσατο δ' ἔνδοθι ἔοντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα τροφάοσ' ἀλιπόρφυρα· τὴν δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μῦθ κλειτὸς βασιλῆος
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην"
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μῦθ πρώτοισιν ἑόντι
Βωλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα·
Πέντε δέ τοι φίλοι υἱεῖς ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπηδοῦντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθ· τὰ δ' ἐμὴ Φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Παλεὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόῃ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam rem impulerat pulchre.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est fœminam.
Festinabatque per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri: nacta autem est intus existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans maris purpurâ-tinctum: in hunc autem foras
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phæaces generosi.
Hæc ergò vadè prope adstans charum patrem alloquuta est,
Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?
" Quin etenim & tibi ipsi conveniat inter primores versantem
" Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt,
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cælibes florentes;
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus indúti,
" Ad festivitatem ire; hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri chario; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

SCHOLIA.

Νεφιλῶν χωρὶς. ἢ ὅτι κοινῶς ἡ ὃ ὀλύμπιος ἐπουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ ὑγρὸς ὑφ' Ὁμήρου, διὰ τὸ νεφελῶν εἶναι ὃ καταπερισμὸς τότε, σωματώμασι αὐτῷ τῷ καταπερισμῷ καλεῖται. Ἐπιδόρμῃ.] Ἔπεισιν, ἐπιχείρει. Αἰγλη.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διαπέφραδε.] Διεσήμανεν.

48. Ἐὐδρονθ'] Θρόνον νῦν τὸ ἁρμάτιον λέγει τὸ ἡνῖς ἐμὰς· ἢ μᾶλλον ἁρμαία ἡ θεὸς αὐτὴ, ἡ τὸν ἁρμάτιον.

50. Ἀγγείλειε.] Ἐπαγγείλῃ, εἴποι.

52. Ἐπ' ἰσχάρῃ] Παρὰ τῇ ἰσχάρᾳ· ἰσχάρα ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔριον. Στρωφῶσα.] Στρέφουσα, ἐργαζομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θύραζε.] Ἔξω.

54. Ξύμβλητο.] Συνέπεσεν. Κλειτὸς] Ἔνδοξος.

55. Βωλεύειν.] Νῦν, τὸ πρᾶξαι, ἐπὶ βουλεύσῃ.

57. Πάππα φίλ'.] Προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Ἐφοπλίσσειας.] Παρασκευάσειας. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

63. Ὀπυιοπῆ.] Γαμοκλήτῳ. Ἡίθεοι.] Ἄγαμοι. Θαλέθοντες] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνιθέλιον, τὸ ἀθροισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἰδέτο.] Ἠισχύνθη, ἐντρέπετο. Θαλερόν.] Θαλλεῖν καὶ ἀκμάζειν πεποίηται. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομάσαι ἐπὶτῦ.

67. Ἀμείβετο.] Ἀντεκρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς ἐφθέγγετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορόν) MSS. legunt * τὸ ἄθροισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθροίσματα.

VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) γρ. καὶ, *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσσειας) γρ. ἐφοπλίσσειεν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἑόντι) γρ. ἔοντα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόει) γρ. πάντ' ἐνόει.

Οὕτω

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων Φθονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἄλλου
Ἔρχευ· ἀπάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ὑπερτερίην ἀραρυῖαν.
Ὡς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐπέκλιδε· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
Ὥπλεον, ἡμίονους δ' ὕπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μυρία ἐδώδιμ',
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα πίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δ' ἄρ' ἐν ξυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἴαν ἡμιόνοιιν.
Αἱ δ' ἅμοτον πανύσσοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπισταμενοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterum tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulationi instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foras currum velocem à mulis agitatum
Instruebant, malosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem e thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru;
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque intudit
Utrem in caprinum: puella interea conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagelliavitque ad cursum promovendum; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessanter extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt,
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Οὔτε τῷ] Οὔτε τινός.

69. Ἐφοπλίσουσιν.] Παρασκευάσουσιν.

70. Εὐκυκλον.] Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. Ὑπερτερίην.] Τὴν ἐπιθήκην τῇ ἁμάξῃ, ὡς τὸ πλεῖστα βάρη φέρειν, ὑψηλοτέρην. ἣ δὲ πλινθίον καλεῖται· ἢ τὴν ὑπερκειμένην τῇ ἁμάξῃ τετραγώνῳ ξύλῳ διχομμένῳ τὸ σωτηρίως φορτίον.

71. Δμώεσσιν.] Θεράπουσιν.

72. Εὔτροχον.] Καλὰς τροχὰς ἔχουσαν.

73. Ὥπλεον.] Ἡτοιμάζον, παρεσκεύαζον. Ὕπαγον.] Ἔζευγνυν.

74. Ἐσθῆτα φαεινήν.] Οὐ πᾶσαν ἔσαν φαεινὴν· ἱμάτιον γὰρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει καθαρὰν.

75. Κίστῃ.] Ἐλτιμαπιθήκῃ· * σὺν ἄποθι δ' ἐγκιβῶσθαί τι ἐν αὐτῇ.

77. Ἔχευεν.] Ἐνέχευεν, ἔπλησεν.

79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγρωτικόν.

80. Εἴως.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λάσαιτο ἀλείψαιτο· χύτλον γὰρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.

82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.

83. Ἄμοτον.] Ἀπλήστως. Πανύσσοντο.] Συνεχῶς ἐφέροντο.

84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.

86. Ἐπισταμενοί.] Συνεχεῖς, καὶ ῥέοντες.

NOTÆ.

79. Χρυσείῃ) Ità hìc lego, pro ἀργυρέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 695. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑπερτερίην) In hoc *Scholio*, pro πλινθίον, lego πλινθίον, ex *Aloysii* MS. & ὑπερκείμενον, voce unicâ.

74. Τὴν τῇ φύσει καθαρὰν) Ex MS. GC. τὴν addo, & καθαρὰν pro καθαρᾷ lego.

75. Οὐκ ἄποθι) Hunc locum laudat & explicat *Eustath.* fol. 248. lin. 7. Κίστη ἡ παρ' Ἀττικοῖς κ.λ.

86. Ἐπισταμενοί) Συνεχεῖς, καὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωτηρίως malè, pro σωτηρίως.

VARIÆ LECTIONES.

70. Εὐκυκλον) γρ. ἰύκυκλον.

73. Ὥπλεον) γρ. ἔπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.

79. Χρυσείῃ) γρ. ἀργυρέῃ, olim in *Florentin. Lorrainian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.

81. Σιγαλόεντα) γρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* 9'. v. 116.

Καλὴν

Καλὸν ὑπεκτροχάει, μάλα περ ῥυπόωντα καθίζειν·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμίονους μὲν ὑπεκτροχέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τὼς μὲν σεῦαι ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, ἑ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖσαν δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐταὰρ ἐπεὶ πλύνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνισκε θάλασσα.
Αἱ δ', λουσάμεναι, ἑ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον περσήμεναι αὐγῇ.
Αὐταὰρ ἐπεὶ σίτου πάρφθεν δμωαί τε, ἑ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δ' Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηύγετον περιμήκετον, ἠ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι ἑ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇσι δ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimum ſordidata ad purgandum *ſufficeret*;
Ibi illæ mulos ſolvebant à curru.
Et eos quidem agebant fluvium ad vorticoſum,
Ut ederent gramen dulce: ipſæ verò à curru
Veſtes manibus ceperunt & injecerunt in nigram aquam:
Prælabant autem in ſcrobibus celeritèr certamen proferentes.
Cæterùm poſtquam laverunt que, purgàruntque ſordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris, quà potiſſimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ ſplendido oleo,
Prandium deinde ſumpſerunt ad ripam fluvii:
Veſtes autem ſolis expectabant dum ſiccarentur ſplendore.
Cæterùm poſtquam cibo ſaturatæ ancillæque, & ipſa,
Pilâ ipſæ ludebant, capitis redimicula deponentes;
His interim Nauſicaa pulchris-ulnis incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per montes ſagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Seſe oblectans apris, & velocibus cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jovis Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ῥυπόωντα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν.] Ἡ μὲν ὑπό, τῷ ὑπάζυξιν δηλοῖ· καὶ ἡ ὀπ. τῷ ἐκλυσιν τὴν ὑπαζυγίων· ἡ δὲ ἀπό, τὸ ἀπὸ τῆ λύσεως.

89. Σεῦαι.] Ἐδίωξαν. Διήνυτα.] Δίνας καὶ συροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωστιν.] Εἴδος βοτάνης, ὅπῳ ἐπὶ πόα χερπίδης.

91. Σπεῖσαν.] Ἐπάτησαν. Βόθροισι.] Τοῖς ὀρύγμασι. Προφέρουσαι.] Προβάλλουσαι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πέτασαν.] Ἐξέτειναν.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθύδια, ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. Χέρσον.] Τῇ γῇ. Ἀποπλύνισκε.] Ἔπλυνε, ἀποκλύζουσα. Ἀπόβρεχε.

96. Λουσάμεναι.] Λυσάμεναι. Χρισάμεναι.] Ἀλείψαμεναι. Λίπ'.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθῃσι.] Τοῖς χείλεσι τῆ ποταμοῦ.

98. Περσήμεναι.] Ἐηραινθῆναι.

99. Πάρφθεν.] Ἐπορεύοντο.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς τερπομένη.

103. Τηύγετον.] Ὄρος τῆ Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τῆ Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τότε ἢ λέων ἐ φίλεται.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impreſſis* corruptum, emendavi. ex *Euſtath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς τερπομένη, MS. *Aloyſii*, ex-cepto quòd malè ibi, Ἰῶν.

103. Τηύγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τότε ἢ λέων ἐ φίλεται, refert *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ἐ φίλεται λέων τὸ Πελοποννήσῳ.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποκλύνισκε) γρ. ἀπέβρεχε, *Er. Schol.* & MS. GC.

96. Χρισάμεναι) γρ. ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Er. Schol.*

104. Ὠκείῃς) γρ. ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇσὶ δ' ἅμα) γρ. τῇσὶ ἅμα, & τῇ ἢ ἅμα, *H. Steph.* Τῇσὶ δ' ἅμα, *Callimach.*

Ἀγροιῶται παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φοίβη Λητώ·
Πασάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεν, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὀτρύνσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγρηιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαίηκας ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειθ' ἕρριψε μέθ' ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἅμαρτε, βαθεῖαν δ' ἔμπεσε δίνην·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς με γυναικῶν ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πλόκον ἄκλασε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ἃς ῥύσαιτο περὶ χροΐ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interimmente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſupereminet, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quùm jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatiſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, viderétque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deinde jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem incidit gurgitem.
Illæ itaque altè clamárunt; excitabaturque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorúmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu crafſa,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἀγροιώμαι.] Αἱ ἐπὶ τῶ ἀγρῶν τιμώμεναι. ἢ ἄγαν τίμιοι.
108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως καὶ γνωτὴ καὶ φαεινή.
109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.
111. Πτύξασα.] Διπλώσασα. ἢ διπλοΐδιον ποιήσασα.
113. Ἔγρηιτο.] * Ἐξανισταίη. Εὐώπιδα.] Εὐόφθαλμον· ἄπτει * γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
116. Δίην.] Τὴν τῶ ὑδάτων συντροφῆ.
117. Ἄϋσαν.] Ἐβόησαν.
121. Θεουδής.] Θεοσεβὴς, ἡσυχίαν ἄγων· ἢ ἡσυχόθης, ὁ τὰ κοίλωμα μένων, τὰ αἰδοῖα.

ΝΟΤΑ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ.* ι'. v. 334.

ΝΟΤΑΕ IN SCHOLIA.

113. * Ἐξανισταίη, pro ἐξαναίσῃ, ſcribo & * γὰρ, pro Ϲ, ex Duob. MSS.
125. * Εὐφάνων) MS. *Αἰολικὴ*, ἀμφάνων, melius.

ΒΑΡΙΑΕ ΛΕΚΤΙΟΝΕΣ.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλείᾳ, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.
116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*
127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑποδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ἐρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενός τε καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μεθ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὴν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προθέουσαι·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἔκ οἱ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἀντα χομένη· ὁ δ' ἄρ' ἐμερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἦ αὖτως ἐπέεσσιν ἀποφαδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποφαδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι·
Εἰ μέν τις θεὸς ἐσσί, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Fellinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-pafilis, inque fuos oculos
Candefcit: caterùm hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agreftiores cervos; jubet etenim eum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra denfam domum ire;
Ita Ulyffes puellis pulchricomis erat
Accefturus, nudus quamvis eſſet; neceſſitas enim urgebat;
Horribilis autem ipſis apparuit, malè affectus fallugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia;
Sola autem Alcinoi Filia conſtitit; ipſi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Stetit itaque contra *ipſum* excepturа: cogitabat interea Ulyſſes,
An ſupplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè ſtans blandis
Precarerur, ſi oſtenderet civitatem, & veſtes donaret.
Sic ſanè ei cogitanti videbatur ſatius eſſe,
Precari verbis eminùs ſtando blandis,
Nè ei genua prehendenti iraſceretur mente puella:
Protenùs blandum & ſolertem dixit ſermonem,
" Supplicitèr te oro, ô regina, dea ſive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *earum*, quæ latum cœlum incolunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ ὀλ' ἴμεν.] Ὥρμησε δὲ ἀπαίας. Ὀρεσίτροφος.] Ὄρεσι τρεφόμενος.
131. Ὑόμενος.] Βρεχόμενος. Ἀήμενος.] Ὑπὸ ἀνέμου καταπτόμενος.
132. Δαίεται.] Καίεται. Περὶ ὀμμάτων ἴχνη. Ἐπέρχεται.] Διεπέρχεται.
134. Πειρήσοντα.] Πεῖραν λαμβάνοντα.
135. Εὐπλοκάμοισι.] Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν σημαίνει.
137. Κακκεκαλυμμένος.] Κακῶς ἀλεξόμενος.
138. Τρέσσαν.] Φοβηθεῖσαι ἔφυγον. Προθέουσαι.] Περιβαλλόμεναι.
140. Δίεται.] Φέρεται. Εἵλετο.] Ἀφείλετο.
141. Ἀποφαδὰ.] Νῦν. ἐξαπίνης ἀναχωρήσας, καὶ μείνασα.
142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.
143. Αὖτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποφαδὰ.] Ἐκ παραστήματος.
145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.
147. Χολώσαιτο.] Ὀργισθείη.
148. Κερδαλέον.] Σωτήριον.
149. Γουνοῦμαί.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*
145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il. ν'.* v. 458.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Περὶ ὀμμάτων ἴχνη) Hæc addo, ex duob. MSS. Senſus, λίαν ἐν ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται, ut *Euſtath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέης, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Euſtath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κύρῃ μεγάλοιο,
Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυλὴ τ', ἄγχιστα ἐίσκω·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ ἠ πότνια μήτηρ,
Τρισμάκαρες ἢ καστίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαύεται, εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βελέσθαι οἶκόνδ' ἀγάγῃται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον σάωσα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὼ ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
Ὡς δ' αὖτως ἠ κεῖνο ἰδὼν, ἐπεθήπεσα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magnæ,
" Formâque, staturâque, indoleque, quam proximè assimilo.
" Sin aliqua es hominum, qui supra terram habitant,
" Ter beati tibi pater & veneranda mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream prodeuntem.
" Porrò rursum ille animo felicissimus prater cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta aram,
" Palmæ recens germen succrescens vidi:
" Profectus enim eram illuc, multúsque mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale succreverat lignum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo, & vereor vehementèr
" Genua prehendere: difficilis nam me dolor occupat.

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Εὐφροσύνῃσιν.] Θυμηδίαις. Ἰαύεται.] Χαίρει τέρπεται.

157. Λευσσόντων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσοιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένην, περιερχομένην.

159. Ἐέδνοισι.] Τοῖς ἀπὸ γάμου δόροις. μνήστροις. Βελέσθαι.] Βαρέσθαι· * Βείζω γὰρ, τὸ κομιῶμαί ἐστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀναπηχθέντα λέγει φοίνικα τῇ Λητοῖ, ἣ ἐφαπτομένη ἀπέκύησεν. Ἔρνος.] Τὰ εὐθαλῆ δένδρα. Ἀνερχόμενον.] Αὐξανόμενον.

164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε.] Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς ἢ καταπλαστὴς εἶναι δόξῃ.

165. Ἕσπετο.] Γινόμενος.

166. Ἐπεθήπεσα.] Ἐξεπλάγην.

167. Δόρυ.] Δένδρον.

168. Ἀγάμαι.] Θαυμάζω. Τέθηπα.] Κατεπλάγην.

NOTÆ.

154. Τρὶς μάκαρες) Hinc illud *Anthelog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφιν θυμὸς — λευσσόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ καινοτρεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λευσσόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss. ε'.* v. 256. — ἠμὲν ὃ ναυκλήρῳ φίλον ἦτορ, δεισάντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri.*

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν) *Atticissimus* elegans, τὸ θαλος, ἀντὶ τοῦ θαλείαν παρθένον. *Abstractum*, pro *Concreto.* Referri etiam potest ad Σχῆμα Τὰ εὐθαλῆ δένδρα. Ἀνερχόμενον.] Αὐξανόμενον.

162. Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος) *Cicero*, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli*, ab *Apollinis* ætate conspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φοινικῶν τινων ἃ Δήλῳ ἐκπέπτωκεν. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

159. * Βείζω γὰρ τὸ κομιῶμαί ἐστι, ex *Aloysii* MS. ego autem βέλσθαι hoc à βέλω potiùs ducendum reor.

VARIÆ LECTIONES.

154. Τρισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες. vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τρισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Duport.* ut suprà.

Χάρις

Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον·
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φέρε πρηστῆρί τε θύελλα
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' εἰνάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι πού τι καὶ τῇδε παθὼν κακὸν· οὐ γὰρ ὀίω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ πλέξουσι πάρος γε.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τὴν δ' ἄλλων οὔπω ὀίδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δός τε ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ που ἔλυμα σπείρων ἔχες εἰνάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἀνδρά τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ἐπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γάρ τε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τὴν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ πεπλάμῳ ἔμπης·
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρῃσι τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂρ ἐσθῆτος δεήσεαι, οὔτε τοῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἱκέτῃσι παλαιπείρῳσιν ἀπάσαιτο.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum;
" Eodique me semper fluctus ferebant & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc torquear & hîc patiar malum; non enim puto
" Cessatum iri; verùm adhuc multa dii efficient ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad me circumcingendum,
" Si quod fortasse integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis, rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipsi.
Hunc rursus Nausicaa albis-ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius rei
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

ΣΧΟΛΙΑ.

171. Φέρε.] Ἔφερεν. Κεχυτ.] Ταχεῖαι, ἢ ἐξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἱκόμην.] Ἱκέτιδα, ἀφικόμην.

179. Εἶλυμα.] Ἐπείλημα, κάλυμμα, ἐπίβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σωστέον ὁ Ὀδυσσεὺς παῦται συνιείς, ἃ μόνα ἁρμόζει φρονοῦντας εἶναι.

181. Ὁμοφρονέοντε.] Γνησίαν φιλίαν. Ὁπαδέουσιν.] Παρέχωσιν.

182. Ἄρειον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.

185. Χάρματα.] Χαραί. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τὰς σφῶν ἀπλάνους εὐνοίας αἰσθάνονται ἐκ δοκιμάσεως.

188. Νέμει.] Ἀπονέμει, ἀφορίζει.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύναται καὶ οἷς αἰσχρῶς χρῶνται τοῖς ἀγαθοῖς τὸ κακὸν, οὐδὲ ἄξιόν ἐστιν ἑαυτῷ τὸν μὲν ζῆν κακὸν, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίνῃ.

192. Δεήσεαι.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Παλαιπείρων.] Τῶν πέρυσι πλανηθέντων· ἢ τῶν παλαιόντων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἶλυμα) *Ἐπείλημα, pro εἰείλυμα, ex MS. lego, ut magis *Profaicum*.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δέ) γρ. πφερέλι.

183. Οἷσιν ἔχητον) γρ. οἷσι' ἔχησθον. *Hierocles*, in Aur. Carm. *Pythagoræ*.

190. Τάδ') γρ. τάγ'. *H. Steph.*

Ἀς

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τοῦδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τῆσδ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κράτος τε, βίη τέ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπου πρὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔστ' οὗτος ἀνὴρ δηρὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
Ὃς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηΐοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ὁπαδίσσεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε, πόσιν τε·
Λούσασθ' ἐν ποταμῷ, ὅθι ἐπὶ σκέπας ἔσται ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Καδδὰρ Ὀδυσῆα εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐπέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit lanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir virus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſunt immortalibus.
" Habitamus præterea ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt.
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur flabant & ſe mutuò hortabantur:
Ulyſſemque collocárunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διογὲς βροτός] Ζῶν *Ἐρημαίῳ καὶ ἐκμαιάδες μετέχων· τιθὼ μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸ δὲ ξηρὸν ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδες μὴ μετέχοντες.

207. Κομέειν.] Τιμᾶσθαι. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ἐπὶ τῷ Διὸς ἐπιτιμίῳ καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208. Δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.] Ὀλίγη μὲ τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, τὸ ὀλίγον φίλον ἀγαθοῖς.

210. Σκέπας.] *Σκέπαστον.

NOTÆ.

201. Διογὲς βροτός) *Porphyrius*, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διογὲς τὸν ἐν ὑγρᾷ ὄντως καλεῖ τὸν Ποσειδῶ, τὰς διώγους τὰς ψυχὰς ἔχοντας· αἴτιον μὲν ὅτι

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἀλίβαντες μὲν, οἱ νεκροί· διογὲς δὲ βροτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

201. *Ἐρημαίῳ) Ita pro corruptis ἐρεμαίῳ, ἐρημαίῳ, ἐρεμαίῳ, ex *Aloyſii* MS. & pro ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholi* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33.

210. *Σκέπαστον) Ità pro σκέπαστον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

205. Βροτῶν) γρ. βροτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τὸ δ' ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσαν τῷ δ' ἀλλήλῃσι κέλευον, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοις, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσῆ εἶσαν) γρ. Ὀδυσσέα εἶσαν, *Euſtath.* Roman. Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν ἢ χρυσέῃ σὶ ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μὶν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ἄπο τοσσήνδε, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἁλμὴν ὤμοιϊν ἀπολέσσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροὸς ἔστιν ἀλοιφή·
Αὐτὰρ οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνὸς, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθεῖν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁλμὴν, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἀλοιφὴν,
Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὴν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρητος
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχεε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Juſſerunt deinde; ut ſe ablueret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus eſt divus Ulyſſes,
Ancillæ, ſtate ità à longè; donec ego ipſe
" Salſuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Inungam; jam enim diù à corpore eſt unctio:
" Coram verò non ego lavero; vereor enim
" Nudari inter puellas pulchricomas verſans.
Sic ait; illæ autem ſeorſum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterùm ipſe ex flumine à corpore lavabat divus Ulyſſes
Salſuginem, quæ ei dorſum & latos cucumrudit humeros:
E capite etiam eluebat maris ſordes indomiti.
Cæterùm poſtquam omnia abluiſſet, & oleo inunxiſſet,
Veſtesque induiſſet, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aſpectu, & pinguiorem: à capite verò
Criſpas demiſit comas, hyacinthino flori ſimiles.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnitariam, gloriosa verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
Conſedit deinde, quùm ſeorſum ceſſiſſet, ad litus maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἤνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218. Ἀπόσσθεν.] * Πόρρωθεν.
221. Λοέσσομαι.] Λόσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδῶμαι, αἰσχύνομαι.
222. Μετελθεῖν.] Ἀντὶ τοῦ ἀπελθεῖν.
224. Νίζετο.] Ἀπενίπτετο.
225. Ἄμπεχεν.] Περιεῖχεν.
226. * Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λεπτὸν τῆς ἁλὸς· ἢ τὸν ἀκάθαρτον.
227. Λοέσσατο.] Ἀπελούσατο, ἀπενίψατο. Λίπ' ἄλοιφὴν.] Λιπαρὲς· ἢ λιπαινούσῃ ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228. Ἕσσατο.] Ἐνεδύσατο.
230. Πάσσονα.] Παχύτερον. Κάρητος.] Τῆς κεφαλῆς.
231. Οὖλας.] Σωστρεμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232. Περιχεύεται.] Περιβάλλει.
233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, τεχνίτης. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν.
234. Χαρίεντα.] Ἐπίρρημα, καλῶς. Τελείει.] Ποιεῖ, καθοσιοῦσι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Ἀπόσσθεν) * Πόρρωθεν. Ità pro ἴμπροσθεν, emendo; nec ſenſus enim, nec res illud ferat.
216. * Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloyſii* MS. excepto, quod ibi ἐκαθάρθεν. *Euſtathius* & *Heſych.* Σμήχω) Καθαίρω.
227. Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS. purgo, delecto uno ἐλαίῳ, quod erat ſuperfluum.

VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσέῃ) al. Χρυσείῃ, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanium*, &c. nihil moror, at *Florentinam* ſequor, licet *Euſtath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλιϊ.

Κάλλεϊ γὰ χάρισι φίλων· θηεῖτο δ' ἄρα γε
Δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαίηκες δ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γάρ μοι ἀεικέλιος δοκεῖ εἶναι,
Νῦν δ' θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρέα οὐρανὸν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθιε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα πάθι καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· αὐτὴ δ' ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαίφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδήσεμεν, ὅσσοι ἄρισοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσαι,
Ὄφρ' ἀν μὲν κ' ἀγρούς τε διὰ καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ refplendens; admirabatur utique *ipſa* puella;
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris-lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis diis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis-ſimiles.
" Nam antèà mihi nihili videbatur eſſe,
" Nunc verò diis ſimilis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus eſſet
" Hic habitans, & ipſi placeret hîc manere.
" Sed date, ancillæ, hoſpiti cibumque, potúmque.
Sic ait; illæ ſanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyſſi verò appoſuerunt cibúmque, potúmque.
Profectò ipſe bibebat, & edebat prudens divus Ulyſſes
Rapacitèr; diu enim cibum non guſtaverat.
Cæterùm Nauſica alibis-lacertis aliud commenta eſt:
Veſtes certè plicatas poſuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus-ungulis, conſcenditque ipſa,
Adhortata Ulyſſem, verbúmque dixit & elocuta eſt,
" Surge nunc, hoſpes, ad urbem ire, ut te deducam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces viſurum eſſe, quotquot optimates *ſunt*.
" Sed omninò ſic facito, videris enim mihi non prorſus deſipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.
242. Δεικελίοι.] Εἰκελὸς καὶ φαύλοις. *Δίατο.] Ἐδίκη, ἐφαίνετο.
245. Ἄδοι] Ἀρέσκοι.
250. Ἀρπαλέως.] Ἁρπαλίμως.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύσσαι.] Ἀσύνετος εἶναι.

N O T Æ.

242. Δίατ' ἴδαι) Vox *δίατο*, ſingularis, ἀπαξλεγόμενα ſignificat, videtur ex ἔ δειάσθαι fieri. Notandum verò. Δίατο legi ab *Euſtathio*, in ipſo *Textu*, ut & Edit. *Lovaniana Reſcii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloyſii* Scholiis, & in Scholiis Impreſſis, Edit. *Pariſian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*. quæ etiam in *Textu* δίατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Heſychio*, Δίατο) φαίνεται. δοκεῖ. Διάμενοι) ἱδρυόμενοι, ἱδρύσασθαι. *Etymolog.* M. v. Δία), legit, πρόσθεν δή μοι ἀεικέλιος δίατ' ἴδαι. Antiqui Lexicographi, Δία), Δίατο, & Διάμενοι, non Δία), &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad η'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἅπαστος) Pleonaſmus *Atticus*, ut πῆχυς βραχύς, *Euripid.* ἅπαις παίδων, *Xenoph.* πυρὶ πεζεύω, *Antholog.* Ità *Odyſſ.* δ'. v. 788. Κεῖν' ἄρ' ἄπαις, ἄπαιδες, ἀδητοῖο, καὶ πατέρες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμαζεν, Ex *Aloyſio*.

242. *Δίατο) Ità pro *δίατο*, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μετ' ἠμάθους ϗ ἄμαξαι,
Καρπαλίμως ἔρχεσθ'· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὶ πόλεως ὀπιβήσομθα, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δ' λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαθ'· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἔνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι καταῤῥυχέων' ἁρμῇα.
Ἔνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, ϗ σπείρας, ϗ ἀπηξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ ϗ ἐρετμὰ νεῶν, ϗ νῆες ἐΐσαι,
Ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν·
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀθυρέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι ϗτ' ἄλλοι.

" Tamdiù cum ancillis, poſt multos & currum,
" Celeriter venito; ego utique viam præibo:
" Caterum poſtquam ad urbem conſcenderimus, circa quam turres
" Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
" Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
" Subducuntur; omnibus enim ſtatio eſt unicuique:
" Ibi & ipſis forum eſt, pulchrum Neptuni circa templum,
" Ingentibus lapidibus exciſis locatum.
" Ibi navium armamenta nigrarum curant,
" Rudentes, & ſpiras; & poliunt remos.
" Non enim Phæacibus curæ eſt arcus, neque pharetra,
" Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
" Quibus gaviſi penetrant ſpumoſum mare.
" Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
" Obtrectet: valdè enim ſunt ſuperbi apud vulgus.

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ἔρχεσθον.] Ἔνιοι, Ἔρχεσθ'.

262. Ἐπιβήσομεν.] Ἐπιβᾶμεν, εἰσέλθωμεν. Πύργος.] Νῦν, τὸ τεῖχος.

264. Εἰσίθμη.] Εἴσοδος, λιὰ τῆ εἰσπλοῦς· καὶ μισοπλασμὸν τ εὐθμὸν λέγει.

265. Εἰρύαθ'.] Εἱλκυσμέναι εἰσὶ. Ἐπίστιον.] Ἐποίκιον, σκήνη, ναύλοχον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἵστημι. λέγει δὲ, ὅτι νῦν μὲ πλήθους τῶν νεῶν γεγυμνασμένων πρὸς ἔπος ἡ εἴσοδος.

266. Ποσιδήϊον.] Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἱλκυσμένοις, ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις. Καταῤῥυχέων.] Καταῤῥυγμένοις.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν χρήσιμα. Ἀλέγουσι.] Διαφορητέδς ἔχουσι, ϗ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ λίνεα χρήσιμα, * παρὰ τὸ πειθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μεγάλας κάλως, δι' ὧν ἵλκουσι καὶ τείνουσι παρὰ τὸ σπείρειν. Ἀπηξύνουσι.] Τὸν φλοιὸν ἀφιξύουσι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες.

273. Ἀλεείνω.] Φυλάττομαι. Ἀθυρέα.] Σκληρὰν, χαλεπήν.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μέμψῃται, ψέξῃ.

NOTÆ.

261. Ἔρχεσθ') Olim ἴρχεσθον, *Roman.* Edit. & *Euſtathii* Text. undè error in Cætera pòſt Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ* omnium Antiquiſſimâ, *Aldinâ*, & *Lovaniana Reſcii*, ἔρχεσθ', qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyſſem* uſurpatur ab ipſâ *Nauſicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιον) Præter *Euſtath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν) Ἵνα πόλις ξύλινος ἐστι, ἀλλὰ πάντες πολῖται, ϗ ἑστίαν πῦρ ἔχουσι· ἀφ' ὧν φιλῶ ἐξηγεῖσθαι, ὡς τὸ λέχεσθαι, λέκτρα· ϗ ὑχὶ, ὑκί. Quod Ionum eſt.

269. Πείσματα ϗ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis. *Florentina* Editio &c. σπείρα hìc habent, verùm *Euſtathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *II. Stephanus*, τὸ σπείρας agnoſcunt; & *Caſtellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Heſychius*, v. Σπείρας. Et ut σπείρας *Verſui* convenientior *Lellio*, ità & *Senſui*; nam σπείρα, τὰ τῶν μαλάγματα, nempè laceræ veſtes, ſive linea, ſive lanea, aut cannabina, molles, & uſu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves conſarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥάκεσιν εἰνυόων, *Odyſſ.* ε'. v. 256. At αἱ σπῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ λίνεα χρήσιμα· * παρὰ τὸ πειθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔρχεσθ') γρ. ἴρχεσθον, *Er. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 254.

269. Σπείρας) γρ. σπεῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσται αὐτῇ;
Ἦ πού τιν πλαγχθέντα κομίσσατο, ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς; ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ἐποιχομένη πόσιν εὕρει
Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀπεμάξατο κτλ. δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μετιῶσι πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα πάντα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλην νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφαδὸν γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστου τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄγχι κελεύθου,
Αἰγείρων· ἐκ δ' ὑδρὸν ἅλις νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, θαλιαί τ' ἀλωαί,
Τόσσον ἀπὸ πόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μίμνε χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν εἰς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et forsitan quis sic diceret te deterior obviam factus,
" Quis ille, qui Nausicaam sequitur pulcherque, magnusque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certe erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus abiit.
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Melius fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè: certè hos sprevit in populo
" Thoacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi verò hæc probra essent:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris misceatur, priusquam palàm nuptiæ advenissent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Invenietis pulchrum lucum Palladis, propè viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque nemus, seu pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
" Cæterum postquam nos putaveris ad ædes pervenisse,
" Tum Thoacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Κακώτερος.] Φαυλότερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τ' πόρρω ἐκτὸς, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολύδικος.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐροῦσι. λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν ἐν τῷ φανερῷ.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
292. Νάει.] Ῥεῖ
293. Τηλεδαπῶν.] Θαύμασον. καὶ πλάθουσα φυτοῖς. Ἀλωαί.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος· ἢ διηθημένη γῆ.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ. νομίζοις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν. παραγίνεσθαι.
298. Ἐρεέσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Vocalem ᾶ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήομεν) Εὑρήσομεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὕρωμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήομεν. εὑρήσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δ' κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *H. Steph.*
294. Πτόλιας) γρ. πτόλιος, vid. suprà, v. 262.

Ῥεῖα

Ῥεῖα δ' ἐείγνωτ' ἐσὶ, καὶ ἀν παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιός· ἃ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἵες δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλὴ,
Ὧκα μάλ' ἐν μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἀν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμεῖο· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πελεκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς·
Τὸν παρμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα τόσιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δ' ἐῦ μηρὼ πρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

" Faciles enim cognita sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut perveniat
" Ad matrem meam, hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeriter reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scitè quidem currebant & pulchrè succutiebant pedibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κικύθωσι.] Κρύψωσι, * σκεπάσωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διέλθῃ.
305. Ἧσται.] Καθῆται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ * καταφωτιζομένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κικλιμένη.] Ἐπικαθημένη.
308. Πελεκέκλιται αὐτῇ.] Πεφυκὼς τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχούμενος. Ἔφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παρμειψάμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτοι ὡς μετὰ γυναικὸς συνελεύσῃ, ἢ, ἐπεὶ φρονιμωτάτη παρεδόθησαν καὶ ὅπως ἂν φιλοικτίρμων, τὸ δῆλον.
313. Φίλα φρονέῃσι.] Φιλοφρονεῖται βέλτιστα.
318. Τρέχων.] Ἔπτιχον. Πλίσσοντο.] Διέβαινον· πλίσσω γὰρ τὸ νῦν τὸ παίδων δίρμας, ὃ δίττον λέγ βαι-

NOTÆ.

303. Ἤρωος ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) Observanda Συνεκφάνησις, sive συνίζησις, Vocalium ω' & ε'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαέρτης. *Sophocl.* Ajac. v. 1. Αἰαῖ μοι, ὦ παῖ Λαέρτου, & ἥρως *Florent. Aldin.* & *Lovan.* legunt. Sic *Hesiodus*, ἔργων l. 2. v. 225. Βασιλῆι γὰρ ἅμ' ὁπάονες ἐσπόμενοιο, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic *Pindarus* φωνᾶντα dixit pro φωνήσαντα, & ἁλικᾶτας, pro ἁλικίτας, ut *Homerus*, *Iliad.* ε'. v. 475. πρῶτα, pro πρώτους, quomodò & *Nonnus*, *D. Johan.* c. 18. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Περιέχωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. * Περιφωτιζομένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καταφλεγομένῳ, & καταφλεγμένῳ.
310. Vocula ἐπὶ. ex *Aloysio*.
318. * Πλίσσοντο &c. ad πεδῶν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἤρωος ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως ἀλλ' ὁπότε σε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κικύθωσι) γρ. κευθῶσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. *Br. Schol.*

139. διδρώντες, pro διθρώντες. Simile ferè & illud, *Odyss. δ'.* v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad. η'.* v. 453. Ἥρωϊ Λαοφοίδῃ. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ῑῶτα, ut *Odyss. σ'.* v. 99. γάλῳ ἴκτον. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longæ* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλίσσοντο) Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

Ἡ ῥ μάλ' ἰθύνεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ancillæque, Ulyſſeſque; arte vero impegit flagellum.
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσῆος· νέφ δ' ἐπέδαλλεν ἰμάσθλην.
Vergebat autem ſol, & illi inclytum ad nemus perſenerunt,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκανον
Sacrum Pallad, ubi conſedit divus Ulyſſes:
Ἰρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Statim deinde ſupplicavit Jovis filiæ magnanimi,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
" Audi me, Ægidem ferentis Jovis filia indomita,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
" Nunc ſaltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudiviſti
Νῦν δή πέρ μοι ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
" Jactatum, quandò me jactabat inclytus Neptunus:
Ῥαιομένῳ, ὅτε μ' ἔρραισε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miſerabilem.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Sic ait ſupplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ὣς ἔφαθ' ὑχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Ipſi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer æſtuabat
Πατρὸς ἀδελφεὸν ὃς δ' ὀπιζομένως μενέαινεν
Divino Ulyſſi, antequam ſuam ad terram veniret.
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πέντε. [* πλάσσειν γὰρ, τὸ βάλλω ἁλαβαίνειν· καὶ πλίσσω. τὸ ἁλίσκομαι δ' παθῶς.]

319. Μάλα.] Νῦν, ἐπιτηδείως. Ἐπίκτ.] Ἀναλαβόντος.

320. Νόῳ δ' ἐπίδαλλε ἰμάσθλην.] Τεχνικῶς εἴλαυνεν.

321. Δύσετό τ' ἠέλιος.] Νῦν, ἀφ' οὗ ἐτέμνετο κλίνειν· ἡμέρας γὰρ ἦν ἔτι ὅσης εἰσέρχεσθαι Ὀδυσσεῖ, παρὸ δ

κόλπου αὐτοῦ κυβερνᾷ.

326. Ῥαιομένῳ.] Φθειρομένῳ. Ἔρραισε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῶν γῆν κινῶν· ἴνοσις μὲν γὰρ, ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἐναντίον.] Ἀπεναντίας, ἐν τῷ φανερῷ.

330. Πατροκασίγνητον.] Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, τὸν θεῖον.

N O T Æ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσιμον· ἀναδραμόντος τοῦ μέλοντος εἰς ενεστῶτα, ut *Euſtathius*. Ità ſanè, ab εἶσω, *Futuro*, fit εἶσον *Præſens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyſſ.* χ'. v. 106. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. εἰσέτω, ut & *Odyſſ.* ϑ'. v. 255. Sic ἰβήσω, *Homerus*, de quo *Euſtathius*, Τέλος ἐφόσσατο παρελθὼν τὸ δύσιμον ἡμαρ, ἀπὸ τοῦ μέλοντος ἀναδραμὸν εἰς ενεστῶτα. At ſciendum & has Voces *Variari* & δύσομαι, βήσομαι, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum ſe apertè *Ulyſſi* manifeſtâſſe, antequam in ſuam Patriam revertiſſet: Dicendum itaque, quùm paulò pòſt, nempè ν'. v 15. eadem *Minerva* dicatur, Nebulam eidem *Ulyſſi* circumfundere, & mox v. 19. ipſa eidem apparuerit ſub Virginis tenellæ ſpecie, nullibi tamen *Ulyſſi* ſe notam fecit, nequid patrui ſui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præſtitutum dare. *Euſtath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ δὲ τῷ Ποσειδῶνι ζαθέλως μενεαίνοντι κατὰ Ὀδυσσέως, ἡ Ἀθηνᾶ οὐκ αὐτίκα; Εὐριπίδης ἐξ Ὁμήρου κερδίσας λύει σαφέστερον ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Ἱππολύτῳ· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἔδοξεν εἶναι φησὶ τοῖς φησι, μὴ ἀνηκαθίσασα ἀπόλλωνι, ὅτι τινὰ βλάπτωνται, καὶ ὁ φίλτατος αὐθαίμων εἴη· κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ἀντιτέχνῃ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἵν' εἰς ἔμπαλιν ἡ φίλος Ἱππόλυτος. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

Variæ Lectiones.

321. Δύσετο) γρ. Δύσατο. Vid. Not. in *Textum*.
329. Ἐναντίον) γρ. ἐναντία, *Euſtath.* fol. 1565.
lin. 4. *Ibid.* Αἶδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθισις τῆς ῥαψῳδίας Η.

ΝΑυσικάᾳ * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Ϝ Ἀλκινόου Ϝ βασιλέως γυναῖκα· καὶ μὴ τὸ δίκαιον πυθομένης, ὅπως τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισεν ὃ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ παρὰ τ πλῶν, λέγει τ Ὠγυγίας μίσχει τ Ϝ Φαιάκων γῆς διαιτᾶται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν Ϝ Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* facit.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ἀπάντᾳ καὶ ἐξῆς ἀνυποδείκνυσι τ Ἀλκίνοι οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς φοβερίζει πῶς τ Ἀρήτης γόνατα, καὶ δίδωσι αὐτῆς πίμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναχάσας ὁ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δίδωσι πεῖσαι. Ἡ δ' Ἀρήτη ἡσυχῇ τὴν ἐσθῆτα συνθαίνεται, πόθεν ἔσται; Ὁ δ' ἀνηγεῖται αὐτῇς τ δὴ Καλυψῶς πλῶν, ϵ τὸ χειμάσαι Ναυσίθοον, ϵ τὴν φορὰν αὐτὸν ἄφιξιν, καὶ ὅτι δίδωσι Ναυσικάᾳ, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo-Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλῶν, quam post Καλυψῶς excidisse viderim, restituerim.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ἄλλως.

Ἵκει λ' ἐὺ φρονέων Ὀδυσεὺς Σχερίης βασιλῆας.

Lib. VII.

Ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κούρῃ δ' ἆρα τετεὶ ἄντα Φέρεν μολπῇ ἠμειφῖν.
Ἤδη ὅτε δὴ ἔβη πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἱκάνειν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἴσαι, ἀθανάτοις εἰαλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur morborum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclytas ædes pervenit,
Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui sane à curru
Mulos solvebant, vestemque portârunt intrò.

ΣΧΟΛΙΑ.

V. 5. Ἀπλώνς.] Ἀμοίξης.

NOTÆ.

V. 6. Ἠμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά π ἔσφερον) Vocalem τὶ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus, & *Versus* eam ferè requirant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Ἀπίνης) Ἀμοίξης. Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*. *Morellii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me maneat.

VARIÆ LECTIONES.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἔϊεν ἴεν· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τὴν ποθ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαίηκεσσιν ἄνασσε, θεὸν δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τέρε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐποίμα.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
Μήπως Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅπις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατήν,
Ἔνθα οἱ ἀντιβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δ' ἄρα οἱ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνδρὸς ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος τηλαπείρου ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔπω οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προφέβεο, μηδ' ἐρέεινε·

Ipsa verò ad thalamum suum ibat: accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes:
Alcinoo autem eam in donum elegerant, eò quòd omnibus
Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ enutrivit Nausicaam pulchris ulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyssi,
Nequis Phæacum insolentium obviam-tactus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quisnam esset.
Sed cùm jam civitatem ingressurus esset amabilem,
Tum ei obviàm facta est dea cæsia Minerva,
Virgini similis juvenculæ, urnam gestanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulysses,
" O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
" Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
" Etenim ego hospes multa-passus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
Hunc contrà alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Profectò ego tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
" Monstrabo: quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monstrabo;
" Neque quenquam hominum alloquere, neque interroga:

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Ἑὸν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἀπόξενον πατρίδα, ἀπειραϊκή ἐστι ἡ αἰτιατικὴ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ τοῦ τὸν θάλαμον κοσμοῦσα· ἢ ἡ δι' οἴκου ἐσθίουσα.
9. Ἀπείρηθεν.] Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἤέρα.] Νῦν, τὴν ὁμίχλην.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρανήν.] Ἐπίφασιν, καλήν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεοτέρᾳ. Εἰκυῖα.] Ὁμοία. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείρου.] Ἀρίστου μέν, ἀντὶ δὲ τοῦ πολυπόνου· πῶς γάρ, ἀντὶ δὲ ξένου, ὁ πρόσθεν πικρανεῖ, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένου.
25. Τηλόθεν) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προφέβεο.] Ἐπέρα· ἢ ὑποπτεύσῃς· ἢ, ὑπερβλέψῃς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἑὸν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτική. Ex *Hesychio*.
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Eustath.* fol. 102. lin. 40. & *Hesych.*

VARIÆ LECTIONES.

25. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἐὴν καὶ ἴρηκα νέμουσι. *H. Steph.*

Οὐ

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπαζόμφοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃσι·
Νηυσὶ θοῇσιν τοί, γε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκε Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὥστε πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τόνδ' ἄρα Φαίηκες νευσικλυτοὶ οὐκ ἐσίδοντο
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχυτο, φίλα φρονέουσ' ἀὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας τ' ἦπας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγυιὰς, τ' τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσι πεπυκασμένα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν μ' ἐκέλευες
Πεφραδέμεν· δίεις τ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαῖτα δαινυμένους· σὺ δ' ἔπω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος τε ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθῃ, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

" Non enim hospites hi clementèr homines suscipiunt,
" Nec curantes amplectuntur, quicunque aliunde venerit:
" Navibus celeribus itu freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti-navibus haud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea; quæ ei caliginem
Divinitùs immissam affudit, benè-volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam ad Regis inclytum Patrium pervenerunt,
Hisce verbis sermones cœpit deus cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à Jove-nutritos reges
" Epulum celebrantes; tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

SCHOLIA.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πᾶς δὲ εἰς τῆς ἐξῆς φιλοξενωτάτης λήξει· ἢ τ' μὴ ναυλοῖς ὄχλου τῷ ὄντι εἶναι ἀνδῆ· τοὺς βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἵνα, ἵνα φυλάξῃ· πρὸς πυθέσθαι, ἢ ἐσὶς ἕτερον καθέχθηναι. Ἀνέχονται.] Ἀναδέχονται. ἐ ἀφιπέφυσεν.

33. Ἀγαπαζόμφοι.] Φιλοφρονέμφοι φιλέουσι.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεπιθότες.] Θαῤῥοῦντες.

35. Λαῖτμα.] Οἱ μὲν, ἁρμενικὰ· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ ἀφόρητον ἔ πλάγος· ἐξ ὧν τὸ μέγα καὶ πολὺ· λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν τ' ὁδὸν ἐγένετο.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ ἐπὶ τῶν θαλάσσων ἐνδόξου.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτὰς· ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν.

41. Δεινή.] Φοβερὰ, δέος ἀξία.

41. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ μάλλιστα βελομένη.

45. Ἀκρόπτολιν.] Σωτηριοφόρον μέσην.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδεῖξαι. Δίεις.] Εὐγενεῖς.

50. Κίε.] Ποριεύου.

51. Ταρβεῦ.] Φοβοῦ.

NOTÆ.

Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν τοῖσίδε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη μύθων ἦρχε &c. Quis locus hic pro ὅτε, verò? Poeticè τοῖσίδε, vel τοῖσδεσι, pro τίσιν, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad. α'.* v. 58.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Docente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεός Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε.) Ità lego, pro τοῖσι δέ. *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. ε'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, Ἀνέχονται &c. MS. GC. & *Aloys.* MS. usque ad ἀναδέχονται. tantùm.

VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκε Ἐνοσίχθων.) γρ. δῶκεν Κρονίων, *H. Steph.*

42. Φίλα φρονέουσα.) Ex GC. MS.

47. Τοῖσίδε.) γρ. τοῖσι δέ, & τοῖσδεσι. Vid. in *Textum*.

Δέσποτο

Δίσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ὃν δ' ἄρα τοκῆες
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὃς ποτ' ἐπ' ὑβριστῇσι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀπάθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇδε Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκοιτιν ἑὴν πάρ' ἐκηβόλος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πίσυνος ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὣς κείνην περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Aretæ nomen est inditum ei: ex parentibus autem
" Eadem est, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nausithoum quidem primùm Neptunus terræ quassator
" Genuit, & Periboea, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim superbis Gigantibus imperavit
" Verum hic quidem perdidit populum impium, perijt & ipse.
" At cum illâ Neptunus congressus est, & genuit natum
" Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nausithous verò genuit Rhexenorem que, Alcinoumque.
" Illum quidem vitâ-prole-carentem percussit decoras-arcu Apollo,
" Sponsum in regiâ, unicâ solâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipsam honorabat, ut nulla super terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & *etiamnum in honore* est,
" Cum à charis liberis, tum ab ipso Alcinoo,

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν ἀντὶ τοῦ *ἱκετεύσεις*· ἀφ' οὗ καὶ λιτὴ ἡ παράκλησις σημαίνει.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καθὸ ἀρετῆς ἕνεκα εὐκταίως ἐβλαστήθη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκῆες.] Τῶν γεννησάντων.

60. Ὤλεσε.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὄνομα κύριον.

64. Ἄκοιτιν.] Ἄμφιον ἄρρενα παιδὸς, ἣ μὲν γυνὴ παῖδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γεγαμηκότα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίεται.] Τιμᾶται.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

NOTÆ.

53. Δίσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copiosè tractat *Julianus* Apostata, §. 3. p. 195.

59. Ὅς ποτ' ἐπ' ὑβριστῇσι Γιγάντεσσιν βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè constat, Vastos & robustos homines olim extitisse, qui communem hominum staturam excederent: de quâ re *Kircherus*, in Mundo Subterraneo. *Fazellius*, De rebus *Siculis*. *Calius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Christianæ* Religionis &c.

66. Τιμᾶται δ' Ἀλκίνοος πίσυνος ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum esse Uxoris suæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à se observatam dicat *Spondanus*, *Græcis* tamen familiarem fuisse agnoscent, qui *Demosthenem*, reliquosque *Græcos* Oratores perlegerit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκετεύσεις) Ità emendo, pro *ἱκετεύεις*, idque MS. *Aloysiani* auctoritate.

54. Ἀρητῆς) Rectè, ut MS. GC. cum *Impressis*, concordat. MS. *Aloys.* ἄρρητος, errore manifesto *Exscriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gontillo-Caiense*, pervetustum quidem & authenticum; in cujus fine scribitur, manu multùm recentiori, Τάλλ' ἴσχεις ἐν τῇ πεντηκοστῇ βιβλίῳ, φύλλῳ ξ'. *Cætera habes in Libris Impressis, folio* 77. Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Basileæ*, An. MDXXXV. In istius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & sequentia auspicantur.

VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν γε) γε. νῦν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε πτίχας ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ πω τόσσον γε ἰὼ αὐτὴ δαήσεθ' ἑαθλῶν,
Οἷσίν τ' εὖ Φρονέῃσι, ἰὼ ἀνδράσι πέλεα λύῃ.
Εἰ κέν τοι κείνη γε Φίλα Φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα Φίλους τ' ἰδέειν, ἰὼ ἰκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον ἰὼ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα Φωνήσασ', ἀπίθη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀπρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν.
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, ἰὼ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου θεσπὲς δῶμαθ' ἵκε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι·
Ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἢ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαθ' ἕνθα ἰὼ ἔνθα,

" Et civibus, qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
" Excipiunt vocibus *faustis*; cùm incedit per urbem.
" Non me enim mente etiam ipsa egere bonâ,
" Quibusque benè vult, etiam viris lites solvit.
" Si tibi igitur illa benè velit in animo,
" Spes est tibi posteà amicosque videre & pervenire
" Domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæsia Minerva
Pontum per indomitum; deseruit vero Scheriam amabilem:
Venitque ad Marathona, & latissimas Athenas,
Et ingressa est Erechthei benè-muratam domum: sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat stanti, prius quàm ad æreum pavimentum veniisset:
Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,
Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

72. Δειδέχαθ'.] Δεξιοῦνται, ἀσπάζονται. Στείχησι.] Πορεύῃ.

73. Δαήσεθ'.] Ἐνδιὰς ἐσάρχει.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη. τὰ εἴκη, ἢ τοὺς θεοὺς κακῶλας λέγουσιν ἢ ἀνδρῶν, καὶ τ γυναικῶν λέγειν.

79. Σχερίην.] Ἡ τ Φαιάκων χώρα, ἣ νῦν· καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρόσπλουν ὕπνῳ ἐκαλεῖτο.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τ Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, τὰς Ἀθήνας.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθε. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαθ'.] Παραπλασμένον εἰ δ ἐχρῆσατο, ἠρμοσμένοις ἔπεσι.

N O T Æ.

74. Καὶ ἀνδρῶν εἴκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ historiola, huc pertinens, licet ab *Eustathio* omissa; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æetæ* Legati, sui Regis nomine, ab *Alcinoo* postulabant, *Medeam* filiam sibi reddendam, quæ cum *Jasone* & *Argonautis* à suo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* justa illa videbatur postulatio, *Arete* statim Regina hanc conditionem interposuit, Modò *Medea* adhuc esset Virgo intacta, nec à *Jasone* compressa; alioquin enim Matrimonium nullo modo solvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm esset declarata, *Jason* statim, super substrato Aureo Velleri, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Phæacum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλάδαθ') Olim ἐρεῖδαθ', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλάδαθ', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt, huic loco aptior videtur; nam de parietibus æneis, qui ductilibus certè laminis erant induti, Vox ἐλαύνω propriè usurpatur; mox autem ad v. 95. ἐν ᾧ θεμένη κεῖ τοῖχοι ἐρηρέδαται, ibi quidem Vox ἐρείδω significantior: quare meo quidem judicio, vox ἐληλάδαθ' hoc in loco scribenda, ut MS. *Scholia Aloysii* expressè legunt, illo posteriori loco, ἐρηρέδαθ'. Et ipse mox Poeta, v. 113. eâdem voce utitur, de Sepimento, Muri instar erecto, ἐπὶ δ' ἔρκος ἐλήλατο). *Brevia Scholia*, Ἐλήλατο) Τετείχισται. Sic *Hesiod.* Theogon. v. 726. Τὸν ἐπὶ χαλκείου ἔρκος ἐλήλατο. Hanc denique *Lectionem* agnoscit *Eustathius* Edit. *Roman.* fol. 1569. lin. 62. & similem ait, huic, ἔρκος ἐλήλατο), & ἀμφὶ δὲ τοῖχος ἄλατο πόλλ'. Ἐληλάδαθ', pro ἐληλαμένοις ἔπεσι, & ἐρηρέδαθ', pro ἐρηρεισμένοις, *Ionicè*. Reduplicatione *Atticâ* insuper assumptâ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι) ℵ. ἠέν τ' εὖ φρονέῃσι, ℵ, ἠέν τ' εὐφρονέῃσι, *Eustath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδαθ') ℵ. ἐρηρέδαθ'. Vid. in *Textum*.

Εἰς μυχὸν ἐξ ὑπάτου· θαμὰ δ' ἢ θεμέθλια κυάνου·
Χρύσειαι δ' ἦσαν θύραι πυκινὸν δόμον ἔντοθεν οἴκου·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκείῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐπ' ὑπερθύριον, χρυσείη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε δαΐφρονι πεπιθήσας,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ἐόντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι θαμὰ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Εἰς μυχὸν ἐξ ὑπάτοιο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθά δὲ Φαίηκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπισταὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήατον ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατ' δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

In Intimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs claudebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine.
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aurcique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritiæ præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum receſſum à limine: ubi ſuper ea pulvilli
Tenues benè neu ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Libentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes noſte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Εἰς μυχὸν ἐξ ὑπάτου.] Ἀπὸ τοῦ ὑπάτου, ἵνα τὸ ἔσω γωνίας. Μυχὸν.] Τὸ εὐθύτατον τοῦ οἴκου. Θεμέθλια.] Ὁ ἐξάβολος τοῦ οἴκου. ἢ τὸ ὑποκάτωθεν τοῦ τοίχου.

88. Ἔστηρε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐστήριζον, ἐστήριζον.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ὑπέρθυρον τῆς θύρας· ἤτοι τὸ κεκλιμένον.

91. Χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἁπλῶς λέγει, παρ' ὃ καὶ κυνώδεις φαμὲν, ἢ τοὺς διπλοῦς ἁπλῶς. τινὲς δὲ φασὶν τοὺς διφόρους ὑπὸ Ἥφαιστου Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συμβῆναι αὐτῷ αὐτὸς τοὺς τοῦ

NOTÆ.

89. Ἀργύρεοι δὲ σταθμοί) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſſimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ἀρ-

90. Ultimam vocem *Κρικίον emendo, ex corrupto κρηγύον, cùm κρηγύον nullibi extet, nihil ſonet; at κρικίον ſit ὑποκορικὸν, à κρίκος, *Annulus*, ut κρικίλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κρικίον δηλαδὴ, ὃ ὑποπετάσματος θύρας.

VARIÆ LECTIONES.

87. Θεμέθλια) κ. τοιχώς. *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44. &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) κ. ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ. Vett. Editt.

90. Ἐφ' ὑπερθύριον) κ. ἐφυπερθύριον.

92. Ἕστασαν ἰδίηστ) κ. ἕστασ' ἰδίηστ, vid. ad *Iliad.* α'. v. 11. in *Textum.*

97. Εὔννητοι) κ. ἰύννητοι, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) κ. μετὰ χροὶ φέροντες. *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δαιτυμόνεσσι) κ. δ' ἔσαν, *H. Steph.*

Αἱ

Αἱ μὲν ἀλιηρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι, καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσίων δ' ἐφυνέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν εἰρέσσσι πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς τ' ἐπὶ τέχνας
Ἶσον πεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίφρονα, θεσπεσίας τε φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Alii quidem in mari fub mala pumaceo coloris frumentum,
Alii telas texunt & fenâtim vertunt
Sedentes, qualiter folia excelfæ populi:
Staminaque vestibus distillat quàm humidum oleum.
Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri nave, per pontum navigare, tantum etiam mulieres præstant
In telâ operandâ: supra modum enim illis dedit Pallas
Operâque scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum: circa autem septum deductum est utrinque:
Ibi arbores proceræ crescebant florentes,
Pirus & malus punica, & alia mali pulchrum fructum producentes.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ἀλιηρεύουσι.] Ἀλῶσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τῇς μύλοις, ἐπὶ τῇς μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔργον ἐπὶ δὲ μηχανῆ ἔστιφον· μύλη γὰρ, τὸ ἄκρον δὲ μηχανῆ. Μήλοπα καρπόν.] Τὰς πυρὰς· μηλοειδὴς γὰρ ἐστι τῷ χρόαν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ὑφόωσιν.] Ὑφαίνουσιν. Στημφῶσιν.] Στήφουσιν, ἁρμόζουσιν.

106. Ἥμεναι.] Καθήμεναι. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μέν, ὅτι ἁλιευτικὴν τάξιν ἐπῆχον καθήμεναι θεσπεσιώδως· οἱ δὲ, ὅτι πεπόηται τὸ ἐνδυόμενον τῇς φύσεως· φύλλα γὰρ, ὅτι ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἢ ἀπὸ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν τὸ τῇ φορᾷ τῷ πρόπλου. ὡς καὶ τὸ φύλλα τ' αἰγείρου ἀνταμαμμένα κάλλιος, καὶ εὐκινήτως ῥαδίως, καὶ ὑπὸ πνεύματος αὔρης· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ. Ὥστε γὰρ τὰ φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοιούτης κόμης Κινήσεις, αὔρης κἀναπνοὴν πλέρει. Μακεδνῆς.] Τῆς μακεδνῆς δὲ ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσίων.] Εὐῦφῶν, εὖ κεκαιρωμένων· καὶ-

ΝΟΤΑ.

107. Ὑχρὸν ἔλαιον) Quare ἔλαιον sit præ cæteris ὑγρὸν, vid. ad ζ. v. 79.

110. Τεχνῆσαι) Pro πεχνήσασθαι, ut Δωρίοις τελισθὲ χρυσάκτου. *Homerus*, apud *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, ubi pro δωρίσσαμαι. *Br. Schol.* videntur πεχνῆσαι legere, & per τεχνίτης exponere, ut *Eustathius* etiam, fol. 1572. lin. 8. per τεχνικὰ exponit, ut πεχνῆσαι pro πεχνήσασθαι formetur, quomodò πρῆτος, pro τιμήεις, ac quæ re, Nos ad ζ. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγχναι in hoc loco; verùm ὄχναι legendum evincitur, ex α'. v. 246. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχνη, quod fieri

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

106. Corrigo, * ἐν Ἀτρεῖ, pro ἐναρῶς, pro quo MS. *Aloysii* ἐν Ἀργεῖ, non æquè benè; Versus emendo, ut conferenti apparebit. *Meursius*, alioquin diligentissimus διαμπλάγηται, hos *Iambos* in *Sophoclis Atreo* ponendos non curavit.

110. Τεχνῆσαι) Τεχνίτης. Non hæc in *Aloysii* MSto, verùm nec *Schrevelium* habent Auctorem; nam & in Veteribus, *Aldinâ*, *Parisiensi*, *Hervagianâ* inveniuntur. Male tamen ibi Τεχνῆσαι) Τεχνίδες. Quod *Scholion*, quiâ *Varian Lectionem* præferre videtur, intactum fino, aliàs ut falsum & ineptum rejecissem. Vid. in *Textum*.

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ità ex *Morrhii* Edit. &c. pro corrupto, Ὄγχνη) Ἄπιος.

VARIÆ LECTIONES.

104. Μύλης) γρ. μύλῃς, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum*.

114. Ἐλήλαται) γρ. ἴσται δέ.

115. Ὄγχναι) γρ. ὀγχναι, vid. in *Textum*.

Συκᾶ τε γλυκερὰ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυθ', οὐδ' ἀπολείπει
Χείμαός, οὐδὲ θέρεος, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθάδε οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λιόεντι ἐοικὸς
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθεα ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἔνθάδε κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοίαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδνατ', ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι

Ficúsque dulces, & olex virescentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque debcit
Hyeme, neque æstate, toto anno durans; sed sanè semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliáque maturescere.
Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficúsque post ficum.
Ibi ei fructuosa vinea plantabatur:
Hujus alterum quidem apricum-solum laro in loco
Aresit sole; alias sanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ iam submaturescunt.
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis-generis producuntur toto-anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum universum
Dispergitur, alter autem ex alterâ parte sub aulæ limen vadit

ΣΧΟΛΙΑ.

116. Τηλιθόωσαι.] Θάλλουσαι. ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρεος.] Θέρους. Ἐπετήσιος.] Ἑκάστου ἰδιαντοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἔτους τοῦ ἰδιαντοῦ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120. Ὄγχνη.] Ἄπιος.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θηλοῦσι μάλιστα βοτρύων, καὶ ἁλιᾶται, καὶ ψύχονται· ἢ ὁ ψυκτήρ. Λιόεντι.] Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ τοῦ, πίφρυκται.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν.] Τὸ πλῆθος ἑτεροδοξεῖ ἐν τούτοις τὸ ἑτέρᾳ τέρπει, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν, ἀντὶ ὅλως.

126. Ἄνθεα ἀφιεῖσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. Ὑποπερκάζουσι.] Τῇ παρεστώσῃ ἀκμάζουσιν· οἷον ἐκ τῶν ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεπαιτόμεναι.

127. Κοσμηταὶ.] Ἐν τάξει διακεκοσμημέναι. Πρασιαὶ.] Αἱ λαχανιαῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν περιφραγεῖς χώσεις, ἃς τὰ θαλιθόμ. Νείατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Σπόρον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. Γανόωσαι.] Θάλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπηετανὸν γανόωσαι.] Διηνεκῶς λάμπουσαι.

130. Ἴησι.] Ῥεῖ.

NOTÆ.

non potuit, si cum tribus consonantibus scriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Davisian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aspiratam*, vel, ut *Polysyllaba* alii, de quâ re, ad *Iliad.* β'. v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* sede, & proinde Versus ἀνί-

φαλον, ut *Odyss.* μ'. v. 423. Ἐπίστιον βίβλῳ, θοὸς ῥιπεῖο τετράχαλκος.

126. Ἄνθεα ἀφιεῖσαι) *Prior* Syllaba ἄ *Iris*, per se *Communis*, plus semel *Homero* producitur, ut *Iliad.* α'. v. 51. Αὐτὰρ ἵππους μὲν πρῶτα λιπὼν βίλῳ ἐχεπευκεῖ ἰφθίμους. & *Odyss.* μ'. v. 192. Ὡς φάσαν, ἵππους δ' οὔτι κελεύομεν. De quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniss. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. MS. *Aloys.* ad Ἔτος legit, nec ampliùs; quare ἄ ἰδιαντοῦ, quod sequitur, in *Aldin. Hervag. Parisian.* & *Schrevelian.* delerem prorsus; nisi scirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέσσαρα ἔτη ἐν ἰδιαντοῦ.

124. Τέρσεται) Ἀντὶ τοῦ, πίφρυκται). Ità emendo, pro περιφύρεται), quod malè hìc, bene suprà, ad v. 122.

127. Κοσμηταὶ, ad διακεκοσμημέναι, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἀπολήγει, *Harlcian.* non æquè bene. *Eustath.* & Vett. ἀπολ.

110. Ὄγχνη) γρ. ἄγχνη, ut suprà, v. 115.

Πρὸς

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ἵνα ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα γὰς θηῆτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος ἴσω.
Εὗρε δ' Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ἆῤ' διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὼι νέφος ἑσσάμενος, τὸν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτῃ βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀὴρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες
Θαύμαζον δ' ἐρέοντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θεοειδέος,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τώσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπιτρέπειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.
Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ub. stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Caterùm postquam omnia suo admiratus esset animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Caterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Areten & Alcinoum regem;
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses:
Et tum certe rursus ab ipso dilapsus est divinitùs aër sursum aer.
Hi verò taciti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dum supplicavit Ulysses,

" Arete, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt; honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Ὑδριόωντο.] Ὕδωρ ἀναμβάνον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Εὐσκόπῳ.] Καλῶς σκοπεύσῃ.
138. Ὧι πυμάτῳ.] Ἐπὶ ἀπομάκτρου, ἃ ἔστιν παρακλινός· διὸ, Εἰλίτο ἢ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. Κοίτου.] Κοίτης.
143. Θέσφατος.] Θεῖος, θαυμαστός.
144. Ἄνεω.] Ἡσυχῇ.
148. Ὀλβίοι δῖοι Ζείμενναι.] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παραμείνοιεν ζῶντες.
149. Ἐπιτρέψειεν.] Παραδοῖεν.
151. Ὀτρύνετε.] Ἑτοιμάζετε, παρορμήσατε.

NOTÆ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλὸν· ἵνα ὑδριόωντο πολῖται) *Florent. Roman. Basiliensis, Aldin.* & *Lovan.* ὑδριόωντο legentes, errorem aliis prosenuârunt. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδριόωντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipso *Sensu* postulante. *Isaac. Casaubonus* Versus aliquot similes corruptos huc ad oram sui Codicis congerit, quos defendere satagit, cùm potiùs emendare debuisset. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδριόωντο) Ὕδωρ ἀναμβάνον. Quin similem locum habemus, *Odyss.* ρ'. v. 206. Τυπτὸν, καλέεσθον· ἵνα ὑδριόωντο πολῖται, ubi Omnes Codd. consentiunt legendo, ὑδριόωντο.

138. Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθῷ Δαίμονος. *Hesych.* Ἀγαθῷ Δαίμονος πόμα. *Ælian.* Var. Histor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii. Meursius, Græc.* Feriat. v. Ἀνθεστήρια. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλιτάνευεν) Vid. ad ε'. v. 325.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ὑδριόωντο) γρ. ὑδριόωσι, vid. in *Textum*.
132. Τοῖά ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλιτάνευεν) γρ. ἰλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.
149. Ἐπιτρέψειεν ἕκαστος) γρ. ἐπιτρέψαι ἕκαστοι, *H. Steph.*

Θῆσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὡς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
'Οψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, ἦ μήν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὴ χαμαὶ πάντ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
Οἵγε δὴ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωσι.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ὀπιπνεῦσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅς τ' ἰκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δόμεν ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαίφρονα, ποικιλομήτην,
Ὧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήτορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ὀπάσασα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicis extremas patior.
Sic tatus reſedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes factî tacîti erant.
Serò tandem interfatus eſt ſenex heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præſtabat, priſcaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè ſentiens concionatus eſt & interfatus,
" Alcinoe, non fanè tibi hoc honeſtus, neque convenit,
" Hoſpitem quidem humi ſedere ad focum in cineribus:
" Aſt hi tuum jutſum expectantes deſiſtunt.
" Verùm age tandem hoſpitem in ſede argenteis clavis *diſtincta*
" Colloca ſurgere jubens; tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui ſupplices venerandos comitatur:
" Cœnam verò hoſpiti proma det ex *rebus, quæ* ſunt intus.
Porrò ut hoc audivit ſacrum robur Alcinoi,
Manu prehenſum Ulyſſem prudentem, varium-conſilio,
Levavit à foco, & in ſedem locavit ſplendidam,
Filio cedere juſſo, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus ſedebat; maximeque ipſum amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio ſuperinfudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit menſam:
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præſentibus *rebus*;
Cæterùm ipſe bibebat & comedebat prudens divus Ulyſſes.
Et tum præconem alloquutum eſt robur Alcinoi,

ΣΧΟΛΙΑ.

154. Ἀκλιὴς] Ἡσύχως.
157. Κέκασθε.] Παρὰ τὸ δοκιμῆ.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ] Παρὰ τὴν ἐσχάρᾳ.
161. Ἰσχανόωσιν.] Κατέχει.
163. Εἶσον.] Καθῆσον.
164. Ἐπικρίσας.] Ἐπὶ τὸ ὑπὲρ ἵππους ἐπικεῖσθαι.
165. Ἰκέτῃσιν.] Ἱκέταις. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίῃ.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτην.] Σοφὸν βουλεύμασιν.
169. Ὧρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήτορα.] Ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενον· ἢ φιλούμενον· ἢ τὴν ἀγάπησιν ἀνδρείαν.

NOTÆ.

158. Ὅς σφιν] Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὅς σφιν] χ. ὃ σφ., vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν] γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνε,

Πεντόπορε, κρητῆρα κεραστάμβῳ μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅστ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Πεντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμβῳ δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θυοῦμεν
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὴ καὶ περὶ πομπῆς
Μητσόμεθ', ὥστε ὁ ξεῖνος ἄνυδρον πόντον καὶ ἀνίην
Πομπῇ ὕπ' ἡμετέρῃ λαὸν πατρίδα γαῖαν ἵκῃσι,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὴν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθάδ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖα,
Γευόμενος νήσαντο λίνα, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ οὐρανῷ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ μηχανόωνται·
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pone noë, craterem miscens vinum distribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices honoratos benigne prosequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:
Distributque omnibus propinans pocula.
Cæterum postquâ libarunt biberentque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus est & interfatus,
" Audite, Pharæcum duces atque consiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad domum proficiscentes:
" Manè vero senibus pluribus advocatis
" Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque diis
" Faciemus sacra justa; deinde etiam de reditu
" Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitiâ
" Deductione sub nostrâ suam in patriam terram adveniat,
" Gaudens acutum; etiam si valdè procul sit:
" Neque quicquam interea mali & damni patiatur,
" Antequam ipse suam terram conscendat; ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
" Quòd si quis immortalium utique de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifesti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

ΣΧΟΛΙΑ.

179. Νεῖμον.] Μίσγον. Ἀμφίς.
181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, σεμνοῖς.
183. Νώμησεν.] Διένειμεν, ἐμέρισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καθάρχῳ τῶν πότων ποιησάμενος.
188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε. καθεύδητε, κατακυμήσητε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.
192. Ἄνυδρον.] Λύπης, ἀνίας.
195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.
197. Αἶσα.] Μοῖρα, εἱμαρμένη. Κατακλῶθές τε βαρεῖαι.] Αἱ καταπλεκόμεναι, καὶ καταμιγνύμεναι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] * Καιρωτεοί. Ἄλλως. Καταπλῶθες.] Ἐπιπλώσεις τῶν μοιρῶν.
198. Γευσόμενος.] Τιτρωσκόμενος. Νήσαντο.] Ἔπηξαν. * Ἐπιμοίρησαν.
201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.
202. Ἔρδωμεν.] Θύωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. Κατακείετε) Vid. ad α'. v. 372.
197. * Καιρωτεοί) οἰκοθεν a ædo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus esset κατακλωθόσθαι. Quæ sequuntur, ex MSto.
198. * Ἐπιμοίρησαν) Quùm olim ἐπιμοίρησαν, voce nullâ, *Aloysii* MS. ἐπιμοίρησαν habebat, at deformiter scriptum; unde error, nunc detersus.

VARIÆ LECTIONES.

188. Δαισάμενοι) γρ. δαινύμενοι. *H. Steph.*
197. Αἶσα. καταπλῶθές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, καὶ κλῶθές τε βαρεῖαι, & αἶσα καταπλῶσθαι βαρεῖα, *Eustath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Hesych.* &c. *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipsâ voce νήσαντο abundè patet.

Δαί-

Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα πὲρ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μᾶλλον ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
Οὔπ κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν·
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω Φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς πινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζυν
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐγὼ ἄλγεσιν ἰσωσαίμην·
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείν' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι γαστρὶ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐπέλθουσιν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἦ δ' ἂν μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναί κέλεταί καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάσσαν
Λησθῆναι, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐπιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Ὡς κέ με τ' ὀπίσσω ἐμῆς ὀπάσητε πάτρης,

" Convivantúrque apud nos ſedentes, ubi & nos.
" Si autem aliquis & ſolus iens occurrerit viator,
" Nullo modo occultant; quoniam ipſos propè ſumus.
" Quemadmodum Cyclopeſque, & agreſtes gentes Gigantum.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Alcinoë, aliud quid tibi curæ ſit mentibus; non enim ego
" Immortalibus ſimilis ſum, qui cœlum latum habitant,
" Neque corpore, neque indole; ſed mortalibus hominibus,
" Quos vos ſcitis maximè devehentes ærumnam
" Hominum; his'ce utique in doloribus æquiparari debeo.
" Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
" Quæ fanè omnia deorum voluntate paſſus ſum.
" Verùm me quidem cœnare permittite, licet afflictum;
" Non enim odioſo ventre importunius aliud
" Eſt; qui jubet ſui recordari neceſſitate:
" Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
" Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè ſemper
" Comedere jubet, & bibere, & me omnium
" Obliviſci facit, quæcunque paſſus ſum, & repleri jubet:
" Vos autem feſtinate, ſimul atque aurora apparuerit,
" Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Δαίνυνται.] Εὐωχεῖ. 204. Ξύμβληται.] Συντύχῃ. Ὀδίτης.] Ὁδοιπόρος. 205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.

206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι καθὰ γένος, ἢ καθὰ τέχνην, ἢ καθὰ ἀδικίαν. ἢ πως ἐ ἡμεῖς ἡμῖν πλησίον, καθὰ δικαιοσύνην.

209. Ἔοικα.] Ὁμοιοῦμαι. 211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἐγγὺς καὶ βαστάζοντας.

214. Βελέσθαι.] Βουλέσθαι. 215. Δορπῆσαι.] Δειπνῆσαι. 216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον. 217. Ἔο.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθαι.] Μεμνησθαι. 221. Λησθῆναι.] Ἐπιλαθέσθαι ποιεῖ. Ἐπιπλήσασθαι.] Πλησθῆναι. Ἀνώγει.] Κελεύει. 222. Ὀτρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε. 223. Δύσηται.] Δυσχῇ. * Ἐπιβήσετε.] Ἐπιβῆναι ποιήσητε.

NOTÆ.

215. Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio, ζ. v. 249. Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς. Ἀρπαλίωνα, *Criticorum* nonnulli *Ulyſſem* faciunt helluonem. & ἀδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre eſt apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri ſatis perpenderunt, quòd in his locis *Ulyſſes* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpeſſitius ille Princeps, ſui ſemper memor, ut & ὁ πεῖνος Poeta, illam Rapacitatem ſuam aliquo modo ſemper excuſare conatur, quod & ipſæ ejuſdem circumſtantiæ palàm omnibus faciebant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

214. Βελέσθαι, reſtè omnes *Impreſſi*, MS. *Aloyſ.* βουλῆ, malè: quòd obiter noto, quandoquidem hujus MSti, ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratiùs in *Impreſſis* reformari video, ſicco pede tranſire ſoleo; nè fruſtrà, illius auctoritatem in aliis labefaciam.

223. * Ἐπιβήσετε) Olim ἐπιβῆναι) malè in *Impreſſis*: emendo itaque ex *Aloyſii* MS.

Καί

Καί ῥ' πολλὰ παθόντα· ἰδόντα μὲ χ' λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, χ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐπέλευον
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ καλὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, χ' Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧντην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχε μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ πῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φὴς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος εἰσάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐνέσεισε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑταῖροι·

" Quamvis multa passum, ubi semel
videro, etiam relinquat vita
" Domum possessionem meam, famulos-
que, & altam magnam domum.
Sic dixit: hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postquam libaverunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Hi quidem dormituri iverunt domum unusquisque;
Sed in domo relictus est divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretéque, & Alcinous divina specie præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis-ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Difficile, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea:
neque aliquis cum ipsâ
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infelicem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter jaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes periêre boni socii:

ΣΧΟΛΙΑ.

224. Αἰώς.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καθευδησομένους.
232. Ἤντην.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφῄρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὄπλα τὰ ὠνομένα, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τὰ ῥ'] Ἃ δή.
237. Εἰρήσομαι.] Ἐρωτήσω.
241. Διηνεκέως.] Νῦν, παχέως· ἢ, τὸ σύντομον.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψὼ τόπος.
245. Δολόεσσα Καλυψώ.] Δόλους μαχανᾶται δυναμένη.
248. Ἐφέστιον.] Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον.
250. Ἐλάσας.] Σωτηλάσας. Ἐνέσεισε.] Διέχεεν.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθείροντο.

NOTÆ.

224. Ἰδόντα μὲ κ' λίποι αἰὼς) Ita *Jacob.* optat mori, viso jam filio *Joseph*o, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* Agamemn. Χαίρω πεδιᾶσαι δ' οὐκ ἄτερ αἰτεῶ θεοῖς.

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἐλάσας) κ. ἴλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐτὰρ ἐγὼ, πρόπαν ἀγχὶς ἑλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φορέμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μίμνον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνασα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' ἧκε πρόεκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πεντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀίζυϊ
Πολλῇ, τλύ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

" At ego, vectarinam ulnis capiens na-
" Novem diebus ferebar; decimâ autem nocte nigrâ
" Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
" Habitabat pulchricoma, gravis dea; quæ me fuscipiens
" Accurate excepit, & alebat, & dicebat,
" Facturam immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
" Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
" Hîc quidem septem annos permansi semper, vestimenta autem semper
" Lachrymis madefacta rodebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
" Sed quando jam octavus revolutus annus venit,
" Et tum jam me jussit concitans redire
" Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius est.
" Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
" Panem & suave vinum, & elegantes vestes induit.
" Ventum insuper immisit innocuum tutumque.
" Septemdecim quidem navigabam dies per mare iter faciens,
" Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
" Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
" Infelici: certè enim futurum erat adhuc, ut versarer cum curarum
" Multâ, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Τρῆτον.] Τὸ τριπλάσιον μέρος τῆς νηὸς, ἐφ' ᾧ ἡ ἀγκύρα κεῖται τὸ κῦρμα. ἢ τὸ μέσον τῆς νηὸς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλών.] Ἐναγκαλισάμενος, ἐφελαβόμην.

256. Εὐδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγε.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιπορευόμενον.

262. Ἐποτρύνασα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀγχίλης.] Νῦν, κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύν.

270. Ξυνέσεσθαι ὀίζυϊ.] Συνεῖναι τῇ παλαιπωρίᾳ.

NOTÆ.

252. *Τρῆτον ἀγκὰς ἑλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης. Ἐννῆμαρ φορέμην.*] Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμαρτοφανίας; Ἄσιτος γὰρ, καὶ ἄπαστος, καὶ ἄνυδρος. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* excutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recenset, vid. *Langbain.* in locum. p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsus ab omni cibo abstinuerit, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστολ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς (εἰπεῖν ἐστι) ἁμαρτησεῖ ὁ ἥρως, ἐπόντος τοῦ Ἀθηνᾶς. Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἁμαρτεῖς· ἢ σε φυλάσσω. Ἐν πάντεσι πόνοισι, ο'. v. 47. & τ'. v. 301.—ὅτε τοι καὶ αὐτὸς Ἐν πάντεσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοος.] Διπλασίως inetire, pro συνίζησιν.

267. * Ἑπτακαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἐπταικαίδεκα. At cùm in eodem illo Versu, ε'. v. 278. ἐπταδεκαίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidni hunc locum ex illo taniorem reddamus & emendatiorem?

VARIÆ LECTIONES.

259. Αἰεὶ) γρ. αἶψ', *H. Steph.*

262. Δή μοι κέλσσεν) γρ. δέ μ' ἐκέλευσεν, *H. Steph.*

267. *Ἑπτακαίδεκα) γρ. ἐπταικαίδεκα, vid. in *Textum*.

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
Ὦρσεν δ' ἁλὸς ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ χθονὸς ἀδινὰ τενάχουσα φέρεσθαι.
Τλὺ μὲν ἔπειτα θύελλα διεκπέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίησατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι καλὸν καὶ ἀπρπτέι χάρῳ
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἐὰς ἐπῆλθον
Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦεν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διίπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς καθ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλαν τιθυμένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τῆς εἰδόμην θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἴλεω εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τλὺ ἰκέτευσ'· ἡ δ' ὄπι νοήμασ' ἤμβροτεν ἐσθλῆ,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter:
" Commovit verò mare immensum; neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi:
" Hanc quidem deinde procella dispersit; cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Ventræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab Jove cadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi: circumquaque verò folia
" Congessi, somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis dea:
" Illi supplicavi: illa verò neutiquam ab indole aberravit bonâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιγείσας. Κατέδησεν.] Ἐπεπόδισεν.
273. Ὦρσεν.] Ἐπάραξεν. Ἀθέσφατον.] Πολύ.
274. Ἀδινὰ.] Ἀθρόως, εἰκτεόν.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέπεμψα.
277. Ἐπέλασσε.] Ἔρριψεν ἐπέκρουσε.
279. Ἀπρπτέι.] Ἀναλίσκοντι χαλεπῷ.
280. Νῆχον.] Ἐνηχόμην, διελύμαινον.
281. Ἐείσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος.] Ὁμαλός. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν. ἢ συλλαμβάνων,
284. Διίπετέος.] Τῷ ὄντι τὸν Δία ὄμβροι πλήττουσι μάλιστα ποταμῶν.
285. Κατέδραθον.] Καπνῳ ἐδραθον.
286. Ἠφυσάμην.] Κυρίως ἐφεστιαλόρουν, ἀπὸ ἑστιάλης, καὶ ἐπέβαλον ἑαυτῷ· τὸν δὲ ἐπιχώριον Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τεθυμένος.] Λελυπημένος.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τῆς.] Τῆς σῆς.
292. Ἤμβροτεν.] Ἥμαρτε, ἀπέτυχεν.

NOTÆ.

280. Ἔως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prolpici, si legamus ἐπῆλθον, & ἔως, uti fit, contrahamus μετασυναλοιφῆς. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evel enti.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῷσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Emphaticè*, pro ἄλως, ubi *Sensus* postulat: de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, & οὐδέ μοι.
280. Ἔως ἐπῆλθον) γρ. ἕως ἐπῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad α'. v. 330.
Ibid. Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῷσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ὑ * κἀν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσασθαι
Ἐρχόμενον· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἅτοι μὲν τοῦτό γ' ἀμήσατο οὐκ ἀεσίη
Παῖς ἐμὴ, σύν τε σ' ἄπι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιστον ἱκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
Ἣ μέν μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἤθελον, δείσας, αἰδόμενός τε,
Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,

" Ità non utique speraveris juniorem obviantem
" Facturam, semper enim *aliis* juniores desipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & splendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit.
" Hæc tibi, tametsi afflictus, verè enarravi.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, certè quidem hoc decenter non consideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in nostram *domum*: tu tamen *illam* primam supplicasti.
Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendas puellam:
" Hæc etenim me jussit cum ancillis subsequi:
" Sed ego nolui timens, reverituſque,
" Nè fortassis tibi animus commoveretur videnti:
" Suspicioſi siquidem sumus supra terram genus hominum.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, non mihi hujusmodi in præcordiis charum cor
" Temerè irasci solet: potiora autem honesta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *mihi tum*, qualis es, eaque, quæ ego, sentiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Ἔλποιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρχόμενον.] Περᾶσαι. Ἀφραδέουσιν.] Μωραίνεται.
295. Ἄλις.] Ἀδιάκριτος.
297. Κατέλεξε.] Ἔφασκε εἶπον.
299. Ἐκαίσατο.] Καθῆκεν.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τεταῖον, εἰς τὸ ἡμέτερον οἶκον. Ἀτιμάζει δὲ ὁ χαριεσμός.
303. Ἀμύμονα.] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχουσαν, ἀγαθὴν Νεᾶνιν.] Μίμφει.
306. Ἐπισκύσσαιτο.] Ὀργισθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀντεπελάβετο, ὅ ἐστι, ἐξ ἀμοιβῆς ἐφθέγξατο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλὰ ἐστι.

NOTÆ.

293. Ὡς ὑ * κἀν ἔλποιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro ὡς σὺ κἂν ἔλποιο. legens ὑ κἀν, & eodem tenore, *Metro* & *Sensui* consului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀληθείην) Ità scribendum noto, pro corrupto, ἀληθείην, ad *Iliad.* ψ'. v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulysses* non quidem *Alcinoum* vocat *Suspiciosum*, verùm se involvit, dicens, *Nos homines suspiciosa gens sumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, ους. *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad.* ν'. v. 275. & ad σ'. v. 105.

VARIÆ LECTIONES.

293. Ὡς ὑ κἀν ἔλποιο) γρ. ὡς σὺ κἂν ἔλποιο. vid. Not. in *Textum.*

304. Ἐπίλλυσι) γρ. ἐπίλλυσιν. *H. Steph.*

306. Ἐπισκύσσαιτο) γρ. ἐπισκύσσαιθ', & ἐπισκύζοιθ'. *Eustath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὸν ἐχέμυθον, ἐγὼ δ' ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι·
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' εἰς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· εἰς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ἔφρ' ἂν ἵκῃαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔμμεν Εὐβοίης·
Τὴν γάρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἤγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν·

" Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari,
" Hîc manens; domum autem ego & bona darem,
" Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
" Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri erit.
" Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
" Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
" Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
" In patriam tuam, & domum, & ſi cubi aliàs tibi gratum fuerit;
" Etiamſi valdè multò longiùs eſt Eubœâ:
" Eam enim longiſſimè ajunt abeſſe, qui eam viderunt
" Ex populo noſtro; quandò flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, inviſurum Tityum, Terræ filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὸν ἐχέμυθον.] Τοῦτο λέγει πειρώμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, εἰ παῖς ἀληθείας παραπέπται ἢ ψεύδεται· εἰ μὲν γὰρ σώφρων ὑπάρχων γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖθεν ψευδόμενος. Ἐχέμυθον.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρέχοιμι.

317. Τεκμαίρομαι.] Τελεῖν.

318. Τῆμος.] Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ναυδαχθείς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λέξαι.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσι.] Ἐλάσωσιν. Γαλήνην.] Γαληναίαν, ἡσυχίαν.

320. Εἴ περ καὶ φίλον ἐστίν.] Ὅτι ἂν σοι σωσφιλὲς ᾖσιν.

321. Ἑκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοτάτω.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱὸν, κτηλικὸς ὁ τόπος. Ἐλάρᾳ ᾗ τῇ Ὀρχομενῷ, πρὸς Μίνῳ, στωμυλῶν Ζεὺς, ἀφ' οὗ τὸ τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὸν καὶ γῆς. ἐξ ἧς οὖσαν παῖδα ἐξεκάπαζον, ὃς ἀνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ὑφ' ὧν Λητὼ

NOTÆ.

316. Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον) Μηδ' ἔπω scriptum olim erat, ex *Amanuenſium* errore, ſoni ſimilitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius ſequacibus, ex quocunque MS. ſumpta illa fuerit: nam *Euſtathii Roman.* & *Baſil.* Editt. μὴ τοῦτο apertè legunt. Quare *Iſaac. Cauſabon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios ſimiles *Homericorum* Verſuum errores defendit. Vid. ad v. 131.

320. Εἴ περ καὶ τοὶ φίλον ἐστὶν) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Baſileenſi*, cum *Lovaniana*, per errorem legitur, εἴ περ τὶ φίλον ἐστὶ. quandoquidem in *Florentina* margine *Schola Eſtonenſis*, explicatur, Ὅτι ἂν σοι σωσφιλὲς ᾖσι. quod *Br. Schol.* habent, & in ipſo *Euſtathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato. ἐπῶς laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Baſil.* — ὄφρ' ἂν ἵκηαι Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστὶ. Quare rectè *Cantabrigienſis* τὶ legit, nempè pro σοί· quod & notandum, ad κ'. v. 66. ubi idem Verſus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloyſii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ναυδαχθείς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex ſuis tamen addit; ſequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Pariſienſi Morelli.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, * τόπος, pro τόπος, ex MS. *Aloyſii*, & pro * Ἐλάρᾳ, lego, Ἐλάρᾳ, pro Μίνῳ, * Μίνῳ, ex eodem MS. & *Euſtathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Baſil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινῶ; ità pro δὲς, ſubſtituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pauſan.* Lacon. & *Apollonii* Scholiaſt.

VARIÆ LECTIONES.

314. Δὲ ἐμῷ) γρ. δέ τ' ἐμῷ. *H. Steph.*

316. Μὴ τοῦτο) γρ. μηδ' ἔπω, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος ἦ, non æquè bene.

320. Εἴπερ τοὶ) γρ. εἴ περ τὶ. vid. in *Textum.*

321. Ἑκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovanian.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ϗ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, ϗ ἀπήγαγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις ἦ ϗ αὐτὸς ἐνὶ Φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
Νῆες ἐμαὶ ϗ κῶες, ἀναρῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς Φάτο· γήθησεν ἦ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοον· τῷ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, ϗ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰνέμεναι ὕλας, καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲ χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐξονέουσαι

" Atque illi hinc venerunt, & absque labore transmărunt
" Die eo ipso; & abduxerunt domum retrò.
" Cognosces verò & ipse in mente, quam optimæ
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gavisus est autem multiscius divus Ulysses:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria esset; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur.
Jusserat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent sub porticu cubilia, & stragula pulchra
Purpurea ut injicerent, insternerentque desuper tapetas,
Chlænasque imponerent villosas, ad superne induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus gestantes.
Cæterùm postquam straverunt pulchrum lectulum accelerantes

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς, καὶ ἐπεξεύξη τὸν Ἀπόλλωνα· ἔχει δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ θεοὺς τὸ Τιτυόν, ἢ δίκαιος ἂν, ἐπιφορήσει αὐτούς. Φαίηκες] ἢ οἱ Φαίακες πλησίον τῆς μακρᾶς νήσου κατοικοῦντες. Γαιήοχος.] Τὸν τῆς γῆς ἄρχοντα.

326. Ἤματι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ. Ἄριστοι.] Κάλλιστοι.

328. Ἀναῤῥιπτεῖν.] Καπηλεύειν· ἀναῤῥιπτεῖν] ἢ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς καπηλικῆς πηδᾷ.] Νῦν, ὁ πηδαλίῳ (ἐφ' ᾧ ἔχει πηδάλια) ἅμα κώπαις παρὰ τὸ πλοῖον τιθεῖ ἀπὸ

λασσαν· πηδᾷ ἢ, εἶδος ξύλου· ἢ, πηδᾷ, τῷ πλοίῳ τὰ κώπας.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δίωσιν.] Στηρίζουσι. Αἰθούσῃ.] Στοᾷ. Ῥῆγεα.] Βαπτὰ, ἐστρωμένα.

338. Οὔλας.] Ἁπαλάς. * Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν, ὑπερκείμενον.

339. Δάος.] Φῶς, λαμπάδα.

340. Ἐξονέουσαι.] Σπεύδουσαι, εἰργασμένα ἐπιμελῶς.

NOTÆ.

328. Ἀναῤῥίπτειν) *Eustath.* fol. 1582. lin. 12. *Rom.* Edit. τὸ δὲ ἀναῤῥίπτειν, γράφει καὶ ἀποσπασμένως. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Prepositionum* Compositione ἀποσπᾶ, quod tamen in *Nominum* Compositione patiuntur; ut ἀπὸ γράφω) Ἀναγράφω, ἀλφιγράφω, ἀποτυγράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, εἰκονογράφιον, ἀνθρωπογράφιον, ἠθογράφιον, ἰχνογράφιον, καλλιγράφιον, λογογράφιον, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναῤῥίπτω scribendum esset, minimè ἀναῤῥιπτέω, nili quòd simplex quoque ῥιπτέω dicatur, unde ἀναῤῥιπτέω Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè à *Eustathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab istiusmodi *Verbis*, cum *Præpositione* compositis, desinere in ὰ, cum *Nominibus*, in ία, ut Παιγνιγραφὰ, ἀναγραφὰ, ἐπιγραφὰ &c. Γεωγραφία, λογογραφία, χαρτογραφία, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

328. Πηδᾷ ᾧ, * εἶδος) * Hoc *Scholion* alludit *Eustath.* fol. 1582. lin. 22. & *Basil.* fol. 288. lin. 28. Ἢ, ὁ μέλλοις πηδαλιστεύειν). Ἐφ' ᾧ εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. Hinc corrigo illud πηδᾷ, & lego, πηδόν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἀπήμαντα) γρ. ἀπήνυστα, *H. Steph.*

328. Ἀναῤῥίπτειν) γρ. ἀναῤῥιπτεῖν, vid. in *Textum*.

332. Μάν κεν) γρ. μὰν, *H. Steph.*

338. Ἔσασθαι) γρ ἔσεσθαι.

Ὤτρυνεν

Ὄτρυνον Ὀδυσῆα παρεστάμεν᾽ ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὡς φάν· τῷ δ᾽ ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσεὺς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, ὑπ᾽ αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ᾽ ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Παρ᾽ ἦ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Excitârunt Ulyssem affantes verbis,
" Surge dormiture, hospes; paratus est tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum visum est dormire.
Sic ille quidem ibi profundè dormivit multa passus divus Ulysses,
Torno elaboratis in lectis, sub porticu sonante.
Alcinous verò dormiebat in recessu domûs excelsæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & stratum.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Κίων.] Κομψότεχνον.
343. Ἀστικτόν.] Ἀστικτῶν, ἐλέφ.
345. Ὑπ᾽ αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.] Ὑπὸ τῇ ἠχούσῃ.
346. Αὐτ.] Ἐκεῖσε. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. Ὑπ᾽ αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non suum divagata, huc remori. Vid. Not. in *Schol.* ad Δ. v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄτρυνον) γρ. ἄτρυνον, *Basil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησία γίνεται τῷ Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ταῦς προθύμεται σὺς ἐπομπεῖν τὸν Ὀδυσσέα, καὶ ἐπαίνεται παρὰ τοῦ Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, ἐν μὴ ταῦτα δίοιχεν ἀγωνίζονται Φαίακες ἐν Ὀδυσσεῖ· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὸν ἱππισμὸν τοῦ Ἐπειοῦ ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος συνῆκεν, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύνεσις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι· ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ εὐδοκιμήσαντος· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ εὐδοκίμησις.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆϊ πειρηθεν. Lib. VIII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο τ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαίηκας ἀγορηνδ', οἳ σφιν περὶ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες ῥ' ἕζοντο ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἦ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονι Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτε ἄγε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

QUandò mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè invicem; ipsa interea per urbem pertransibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
"Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

Σχόλια.

Ἦμος.] Ἡνίκα, ἔπ.
3. Ὦρτο.] Ἀνέστη.
5. Ἦσφι.] Ἦσαν αὐτοῖς.
11. Δεῦτε ἄγε.] Ἀμφότερα παροξυντικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἠριγένεια) γρ. ἠμος δ', *Vett.* malè.
4. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ', *Vett.* malè: vid infrà ad v. 25.
6. Δὶ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Εἰς

Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἀποπλαγχθείς, δήμας ἀθανάτοισιν ὁμοίους.
Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἔμπλητο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θέσπεσίην κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ παάστερα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κεν Φαίηξιν φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπευρήσανθ' Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγειρεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκεν ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ ὅστις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite; ut hospitem audiatis,
" Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto peregrinato, corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum singulorum:
Mox verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laertæ prudentem: huic certe Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipsum proceriorem & succulentiorem reddidit aspectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulysse.
Cæterùm postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hospes ille, haud scio quisnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, sive Hesperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum esse.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

12. Ἰέναι.] Πορεύθηναι. Πύθησθε.] Ἀκούσητε.
16. Ἔμπλητο.] Ἐπλεωθησαν. Ἀγοραί.] Αἱ ἐκκλησίαι. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀγρομένων.] Ἀθροιζομένων. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατέχυτο.] Κατέχευε.
20. Παάστερα.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δεινὸς καὶ φοβερὸς ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἄεθλους.] Πληρώσαι ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄεθλον. Κρίσις ἢ τὸ τέλος ἀγώνων.
29. Ἠοίων.] Τῶν ἀνατολικῶν. Ἑσπερίων.] Τῶν δυτικῶν.
30. Ὀτρύνει.] Ἐπείγει. Λίσσεται.] Παρακαλεῖ. Ἔμπεδον εἶναι.] Τὴν ὡς πάλαι ἐγκρίθεισαν πομπὴν, πάντως δὲ ἐπὶ τέλει τηρεῖν βεβαίαν.
31. Ἐποτρυνώμεθα.] Παρασκευάσωμεν.
34. Δῖαν.] Μεγάλην.
35. Πρωτόπλοον.] Καινὴν.

NOTÆ.

20. Πάαστερα) Ἀντὶ τοῦ, παχύτερα· ὡς μάλιστα, ἀντὶ τοῦ, μακρότερα· βράστον, ἀντὶ τοῦ, βραχύτερος· ἥλικα, ἀντὶ τοῦ, ἡλικιώτερα. Vid. *Eustath.* in locum, fol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.

25. Τοῖσιν δ') Ita lego pro τῶν δ', cum τὸ ὃ nihil huc attineat; quòd αὐτὰρ præcesserit.

35. Πρωτόπλοον) *Eustath.* fol. 297. lin. 31. Πρωτόπλοον ὃ ναῦς, ἢ μόνον ἡ ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα.

VARIÆ LECTIONES.

12. Πύθησθε) γρ. πύθοισθε, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἔμπλητο) γρ. ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθήσαντο) γρ. δ' ἄρα θήσαντο. *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') γρ. τῶν δ'. Vid. Not. in *Textum.*

Κεκλέσθω νῦν δῆμος, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι·
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἅλεσθε· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἁλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ὀπτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ κατὰ δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι Φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἔπειτα θεσπέσιον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' ἐφέπετο θείην ἀοιδόν.
Κούρω δ' ἐκλέκτω δύω, καὶ πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσε, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἔπιθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματόεσσι,
Πάντα, κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθύ γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sint omnium optimi.
" Ligatis bene omnes ad transtra remis
" Exite; exterùm continuò subitam apparate convivium.
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præbebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterùm illi ani
" Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ amplectamur.
" Neque quisquam recuset: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri; præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris indomiti.
Postquam verò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malumque imposuerunt, & vela navi nigrâ:
Aptârunt remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: velâque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraxerunt: exterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεκλέσθων.] Ἐπιλεχθήτωσαν.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κληῖσι.] Καθίδρυσις.
38. Θοήν.] Αἰτὶ δ' θεῶς. Ἁλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.
39. Ἡμέτερόν δῶ.] Εἰς τ' ἡμέτερον οἶκον.
40. Κούροισι.] Νέοις.
42. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμὸς.] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἐπιθυμία ἂν ἀνάπτοι. Ἐποτρύνῃσι.] Παρορμᾷ.
47. Μετάχθω.] Μετιέτω.
53. Τροπτῖς.] Τοῖς τροπωτῆρσι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ. τῷ διύγρῳ.

Ν Ο Τ Æ.

Κέρω, &c. Dicendum, Duos Juvenes, aliis Quinquaginta superadditos, ut Duces & Principes; undè Poeta, de Duobus, ut præcipuis loquitur, quare distinctionem nos facimus pungendo. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad. ι'.* v. 182.

48. Κέρω δ' ἐκλέκτω) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κεκλέκτω, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus. *Iliad. γ'.* v. 129. Κεκλήτους, in quem locum vide, quæ Nos.

Variæ Lectiones.

44. Πέρι δῶκεν) κ. ἐδίδαξεν.
45. Τερπνὴν) κ. τέρψιν. *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Aldin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κεκλέκτω) κ. κεκλήτω, Vid. Not. in *Textum.*

Πλῆτο

Πλῆντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε, καὶ ἔρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τιτύσκοντό τε δαῖτ' ἐραλεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ ῥ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐπὶ παστάλῃσιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παρὰ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ὄρινε κλέα ἀνδρῶν, τοῦ τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Implebantur itaque porticúsque, & ſepta, & domus vitis
Congregatis: multi autem erant juvenes atque ſenes.
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,
Octo autem albis dentibus ſues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem:
Quem ſupra modum Muſa dilexit, dedit vero bonumque malumque.
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic ſanè Pontonous *præco* apposuit ſedem argenteis-clavis *diſtinctam*.
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem ſuſpendit citharam ſonoram,
Ipſius ſupra caput, & monſtrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat cantilenam, pulcheramque menſam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata appoſita manus mittebant.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Muſa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem vix. Ulyſſis & Pelidæ Achillis,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπληρώθησαν. Αὐλαὶ δὲ, αἱ ἐκτὸς πύλιον τετραμμέναι τοῖχοι. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀρχιόδοντας.] Λευκοὺς δὲ ὀξεῖς ὀδόντας ἔχοντας. Ὕας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] * Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἰσχυρόν.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς ἂν ἐφίλησε; ἢ ὅτι ἐπὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ ἔχοντες πολλὰ ἀπολύμενοι· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὴν Ὀδυσσέως· ἢ ἐπὶ πάντως ἀνθρώπου ὄντος δεῖ καλόν τι διενεχθῆναι. Τινὲς δὲ φασὶν, ὡς * αὐτὸν τοῦτον κιθαρῳδὸν τῶν Φαιάκων.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑποστήσας.

67. Κὰδ δ' ἐπὶ παστάλῃσιν.] Κατὰ τὰς παστάδας. Λιγεῖαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι.] Λαβεῖν. Ἵνα ἐπίψαυσε χερσὶν ἐλέσθαι.

73. Ἀείδειν.] Διεγείρειν ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἐμπνέουσαν. Ἀοιδήμοισιν.] Ἀοιδοῖς.

74. Οἴμης.] Ὠιδῆς, ἢ διηγήσεως· ἔνιοι γὰρ εὐοίμιον.

75. Νεῖκος Ὀδυσσῆος.] Φασὶ τὸν Ἀγαμέμνονα * χρεωμένῳ αὐτῷ ἐν καιρῷ τῆς πολέμου τέλους, κτείνειν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα· τότε περθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσιν· καὶ δὴ περὶ κρέατος Διομήδην Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, ὧν μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινούντος, ὧν δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μᾶλλον τὸν Ἕκτορα ἀναίρεσιν, ὅτι ὁ μὲν βιαίως παρῆν· διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθὼν· καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευμένου τῶν λόγων χαρέντα. Ἐσήμανε δὲ τοῦτο αὐτῷ διαφερόντως τοῦς Ἀχαιοῖς.

SCHOLIA.

ludit. Τινὲς δὲ οὐκ Ὁμηρικῶς τοῦτο, εἶπε πρὸς ἀγαθῷ εἶναι τὴν ἀοιδὸν καὶ τοῦ ὀφθαλμῶν ἀμέρσαι, ὃ ἐστι ἀμαυρῶσαι· ἐκεῖ φασι, μουσικώτερον ὁ τυφλὸν, ὡς μὴ ἀπολυόμενον πολλά.

75. * Χρεωμένῳ) Ità rectè *Aloyſii* MStum; quare χρεωμένῳ, in χρεωμένῳ emendo.

NOTÆ IN

62. Ἐρίηρον) * Μεγαλωφελῆ. Ità ſcribo, ex *Aloyſii* MS. pro *Aldino* μεγαλοφιλῆ, nec enim Vox illa latis authentica; & pro *Schreveliano* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Heſych.* Ἐρίηρες) Μεγαλωφελεῖς.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloyſii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτόν. *Euſtath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* al-

VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅπ) γρ. ὅ, τ.

74. Ἀοιδῶν, οἵμης) γρ. ἀοιδῶν εἴρης. *H. Steph.*

Ὡς ποτε δηϊσαίσθ', θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηϊόωντο·
Ὡς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περίκλυτος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ πλατείῃσι,
Κεκλήδην εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἀψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειεν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρπνοισ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κεφάλ' ἑλὼν καλυψάμενος ὠδύρετο.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπέφραδε, πὰρ δ' ἐόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στοναχίζοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαίηξι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondam contenderunt, deorum in conviv. celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat Phœbus Apollo,
In Pythiâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum petiturus: tunc enim versabatur mali principium,
Inter Troianos & Græcos, Jovis magni per voluntatem.
Ista sanè cantor cantabat inclytus; cæterum Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæacas, sub supercilii lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus cantor,
Lachrymis abstersis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis:
Cæterùm quandò rursus inciperet, & concitaret, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam obtemperabantur illius carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas fallens,
Alcinous verò solus ipsum deprehendit, atque animadvertit,
Sedens prope ipsum, graviter enim suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δηϊσαίσθ.] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐμπαθῶς.
78. Δηϊόωντο.] Ἐφιλονείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντεύόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθοῖ, πόλις τῆς Φωκίδος. ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο. ἐπῆλθε.
85. Κεκκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλὴν.
86. Αἴδετο.] Ἠδεῖτο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀποψησάμενος. Ἔλεσκε.] Ἀφῄρει.
90. Ὀτρύνειεν.] Ἐκκαλοῖτο.
92. Κεφάλ'.] Τὴν κεφαλήν. Γοάασκεν.] Ἐθρήνει.

NOTÆ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφέλεσκε.

92. Καβ' κρᾶτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedecet, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

76. Δηϊσαίσθ') γρ. δηείσαθ', & δηείσατο, vid. ad v. 78.
78. Δηϊόωντο) γρ. δηΐσαντο, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρεώμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) γρ. κεφαλῆς ἄπο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) γρ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἦδὲ μέδοντες) γρ. ἠδ' εὐήνορες, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἦδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὡς κέ τις εἰσιπὼν οἷσι φίλοισιν,
Οἷσιν δὲ πόσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ' δ' ἐκ παστὸφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν·
Δημοδόκῳ δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἐξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δ' τῷ αὐτῷ ὁδὸν, ἣντερ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες·
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πυκνὸς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἂν δ' ἄρα καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἦεν εἶδός τε, δέμας τὲ,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἂν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέταλτο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δ' ἦεν θέειν ὄχ' ἄριστος ἦεν Κλυτόνηος ἀμύμων·

"Now indeed by the banquet we have satisfied our equal mind,
"And the harp, which in the banquet is a companion to the festive,
"Now therefore let us go forth, and of games let us make trial
"All; that the stranger, going home to his friends,
"Our own skill, how much we excel others,
"May tell, whether in the cestus, or in wrestling, or in leaping, or in swiftness of feet.
Thus having said, he led the way; they followed.
And hung the clear-sounding harp on a peg.
And took Demodocus by the hand, and led him out of the palace
The herald: he led the same way which the rest
Of the Phæacian nobles, games to behold, went.
They went to the forum, and a numerous crowd followed.
Innumerable; and arose many young men, and brave.
There arose Acroneus, and Ocyalus, and Elatreus,
Nauteus, and Prymneus, and Anchialus, and Eretmeus,
Ponteus, and Proreus, and Thoon, and Anabesineus,
Amphialus, son of Polyneus Tectonides;
There arose also Euryalus, like to murderous Mars,
Naubolides, who was the best of form and stature,
Of all the Phæacians, next to the blameless Laodamas.
There were also three sons of Alcinous blameless,
Laodamas, and Halius, and godlike Clytoneus.
These first tried their feet.
From the goal was stretched the course: and they all
Quickly flew, raising the dust on the plain.
Of these running by far the best was the blameless Clytoneus.

" Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
" Citharaque, quæ convivio congruens est lautæ;
" Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
" Omnia; ut hospes narret suis amicis,
" Patriam reversus, quantum superemus alios,
" Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur;
E palo itaque suspendit citharam sonidulam;
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco: præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polynei Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ similis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporéque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Illi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeriter volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

SCHOLIA.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ] Συμπρεσβεύει.
103. Ἅλμασι] Πηδήμασιν.
108. Θαυμανέοντες] * Θιασόμενοι.
109. * Ὅμιλος] Λαός.
110. Ἀνίστατο] Ἀνίσταντο.
115. Βροτολοιγῷ] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης] Καμπτῆρος.
122. Κονίοντες] Κόνιν ἐγείροντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμανέοντες) * Θιασόμενοι. Ità pro θιασόμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Causabonus* monuit faciendum; Dissert. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ἀψόμενοι explicat.
109. * Hoc *Scholion*, ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορός ἐστιν ἑταίρῃ, *Eustath.* & *H. Steph.*
108. Θαυμανέοντες) γρ. θαῦμα. νέοντες. Ἀπίθως. *Eustath.* in locum, ὅτι καὶ δὴ ἑταιρεῖτο ἡ πυκτύη γοφώ. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosi ingenii, ut *Sophocl.* Ajac. ἁλοιδίᾳ, ἅλοι δυσλ.
113. Θόων) γρ. Θόων τ'.

Ὅσσον ν

Ὅσσον τ' ἐν τειρῇ ἔργον πέλῃ ἡμιονοῖϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαὸς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δ' ἦ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῇδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἄλμαλε δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς,
Πυξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐπέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἶπε δ' ἀέθλων
Οἶδέ τε, καὶ δεδάηκε· φυὴ γε μὰν ὅ γε καλός ἐστι,
Μηρώ τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε πάχος, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τὲ συσχεῦσαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσπτύξατο,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πού πω δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

Quantumque in novali spatium soleæ
esse mularum, *aut boves arantium*,
Tantum prætercurrens ad populum
venit: alii vero relinquebantur.
Alii quidem molestiæ luctæ periculum fecerunt;
In hâc rursus Euryalus vicit omnes
optimates:
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.
Disco è contrà omnium præstantissimus erat Elatreus:
Pugnis rursus Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Cæterum postquam omnes oblectarunt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus filius Alcinoi,
" Agite, amici, hospitem rogemus,
si quod certamen
" Et sciat & didicerit; indolem sanè
minimè aspernendus est,
" Femoraque, & Crura, & utraque
Brachia desuper
" Cervicemque firmam, ingensque robur; neque prorsus vegetà ætate
" Eget; verùm malis debilitatus est multis.
" Non enim ego existimo pejus aliud mari,
" Ad hominem debilitandum; etiam
si valdè fortis sit.
Hunc rursus Euryalus excepit dixitque,
" Laodama, sanè hunc sermonem decenter dixisti;
" Tu ipse nunc provoca vadens &
conveni sermone.
Cæterum postquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium profectus & Ulyssem alloquutus est,
" Huc agè & tu, hospes pater, periculum fac certaminum,
" Si quod fortassis didicisti; nam par
est, te scire certamina;
" Neque enim major gloria hominis,
quo-ad fuerit,

SCHOLIA.

124. Νειῷ.] Ἠρτεμισπορίᾳ γῇ. Οὖρον.] Ὅρμημα. Δίεσημα.
125. Ὑπεκπροθέων.] Προτείχων. Ἐλίποντο.] Καταλείφθησαν.
126. Ἀλιγεινῆς.] Ἐπιπόνου. Πειρήσαντο.] Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, ἐνίκα.
129. Προφερέστατος.] Διαπρεπέστατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμαθήκε.
137. Συνέρρηκται.] Συμπέπλεκται, ἀλαπάζω), συγκέχυται.
139. Συσχεῖν.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ πρέπον.
142. Πέφραδε.] Διασάφησον, εἰπέ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφότερα * κελευστικά.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κεν.] Ἕως ἄν. Ἦσιν.] Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχῃ.

NOTÆ.

135. Αὐχένα τε πάχος τε) Vocula τε exciderat Editioni *Hackianæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ἰτὰ pro ἀμφὶ πείρα.
145. * Κελευστικὰ, omninò legendum, pro κελευσμικά. v. 213.
146. Εἰδέναι, pro οἰδάμεν, legendum, ut & mox, v. 213.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἠκῦ) γρ. παῖς, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ

Ἦ ὅπ ποσίν τε βέξῃ χ' χερσὶν ἐῆσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κῆδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔπ δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἑπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ πάρ ἄεθλοι,
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πολλ' ἐμόγησα·
Νῦν δ' μετ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἥμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πᾶσάν τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην,
Οὐ γάρ σ' ὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηΐ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἠδ' ὀδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ξεῖν', ἦ κακὸν εἶπες· ἀταθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως ἦ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

"Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, fac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim profectò non diutiùs abesse, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me illa jubetis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quàm certamina;
" Qui antea valdè multa passus sim, & multa pertulerim;
" Nunc verò in vestro consessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Eurya'us respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, gnaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm istiusmodi viro potius, qui simul navi transtratâ frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Σκέδασον] Σκέρπασον. Κῆδε.] Κακά.
150. Ἀπέσσ.] Ἀπέσῃ.
151. Νηῦς.] Ναῦς. Κατείρυσται.] Καθείλκυσαι. Ἑπαρτέες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερτομέοντες.] Χλευάζοντες.
156. Χατίζων.] Χρήζων, δέομαι.
157. Λισσόμενος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἐμπείρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, καὶ παραγινόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πρακτῆρες, ἔμπειροι.
163. Φόρτου τε μνήμων.] Ἐπιμελόμενος τοῦ φορτίου, ἃ μνημονεύων ἔχει, πόσα ἦν ἄξια. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορος, ἢ φύλαξ. Ὀδαίων.] *Ἠίων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἁρπαλέων.] Ἃ ἄν τις ἁρπάσειε λάθρᾳ· ἢ ἁπλῶς Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιστῇ.
166. Ἀταθάλῳ.] Ὑπερφίαλῳ, ὑβριστῇ.

ΝΟΤΑ.

v. 154. Κήδεά μοι ἐ μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce χ', ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπ@· ἠδ ὀδαίων) Ità *Theocrit.* §. 24. v. 105. — ἐπίσκοπον εἶναι ὄϊσσων. Undè patet, illius conjecturam, qui hunc locum emendavit, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὄϊσσον, Ingeniosam licet, non tamen satis firmam.
167. Οὕτως ἦ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) Hanc

NOTÆ IN SCHOLIA.

161. Πυκνῶς πλέων ἐ παραγινόμεν@·. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνῶς· πλέων, &c.
163. Ὀδαίων) *Ἠίων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὀδαίων, κερδέων, ὠφελειῶν, ex *Aloysio* *ἠίων addo, & reliqua distinguo. Ἃ ἄν τις) pro ἄτις, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ῥίξῃ) χρ. ῥίξῃ.
161. Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα) χρ. ἀλλὰ τῷ, ὃς θαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπ@·) χρ. ἐπίσκεφ@·, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) χρ. θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρὶ

Ἀνδράσιν, οὔτε φυλὴν, οὔτ' ἄρ' Φρένας, οὔτ' ἀγορήν·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δ' ἰθὺς πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφει ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀπεφάλιος ἐσσί·
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὔ κ' κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
Ἔμμεναι, ὅτε ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam:
" Alius quidem formâ interior est vir,
" Verùm deus formam verbis supplet: alii verò in ipsum
" Oblectati aspiciunt; hic itaque securè loquitur
" Modestiâ dulci, eminetque inter congregatos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti deum, suspiciunt:
" Alius iterum formâ quidem similis immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur sermonibus;
" Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen recordaneus es.
" Lacessisti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Esse, siquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim passus sum,
" Virorúmque bella, fævosque fluctus penetrans.

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Ἀγορητύν.] Διάλεκτον, ἐκφορικὴν. 169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνομαι, ἀφ' ὧν καὶ συγκεκλικὼς ἀκιδνόπους ἐστὶν, ἀσθενόπους, ἢ ἀσθενόπους, ἢ ἀμφόπερον. 170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφει.] Κοσμεῖ. 171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσουσι, ἀντὶ τοῦ βλέπουσι. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται. 172. Ἀγορομένοισι.] Συνηθροισμένοις. 174. Ἀλίγκιος.] Ὅμοιος. 175. Περιστέφει.] Παρακολουθεῖ, πάρεστι. 176. Ἀεικέσσῃς.] Ἐπίσημον, φανερόν. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσῃ καλὸν ποιῆσαί τινα, οὐδ' εἰ σύ. 177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀπεφάλιος.] Ἀπαίδευτος. 178. Ὤρινας.] Ἐπέρασας. 179. Νῆις.] Ἄπειρος. 180. Μυθεῖαι.] Λέγεις. 181. Πεποίθεα.] Ἐπιστεύθην, ἐθαῤῥῶν. 182. Ἔχομαι.] Συνέχομαι. Ἄλγεσι.] Καμάτοις. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα. 183. Πείρων.] Διαπερῶν.

NOTÆ.

Lectionem ipse *Eustathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Basileensi* retinet, inter παρεκβολὰς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, ἠοὶ, & οἴεται. Nostram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illustrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ πάντα τὸν νέον, πειθόμενον τῇ παλαιᾷ παραγγέλμασι, τῷ ἑαυτοῦ μορφῷ τὸ κατάλληλον ἁρμόττοντα, εἰ μὲ Καλὸς εἴη τὴν ὄψιν, ἀσκοῦντα παιδεύειν εἶναι τὴν τοῦ ψυχοῦ, ἅπαντα ἐπιτηδεύοντα τὸ καλῷ σύμμετα ψυχῇ αἰσχρὰν

ἀπεῖναι· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτὸν φαίνοιτο, τῷ δ' σώματος ἰδίαν εἶναι, πορίζεσθαι μᾶλλον ἐπιμελητὴν τ' ψυχῆς. κλ.

175. Ἀμφιπεριστέφει) Ità *Eustathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoscit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπεριστέφει, quam *Florentina*, *Etonensis*, in *Textu* & *Schediis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Castellio*, solam agnoscunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloysiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

VARIÆ LECTIONES.

175. Ἀμφιπεριστέφεται) κ. ἀμφιπεριστέφεται, & ἀμφὶ περιστέφει. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ Φαίῃ ἀναίξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τὸν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' ἄρα λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθηνῆ,
Ἀνδρὶ δήμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, ψαχεύοις τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ πω μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Χαίρων, οὕνεκ' ἐταῖρον ἐνήρατο λευγαλέῃ ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κεκφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἧσειν, ὃν τοιοῦτον, οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verum & sic, mala multa *tuæ* passus, periculū faciam certaminum;
" Mordax enim *tuus est* animo, & prorsùs me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ velle impetum facienti prendit dictum
Majorem & crassiorem, firmioremque haud paululum,
Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & protubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu; ille demùm supervolavit signa omnium
Rapidè ruens a manu; dixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando, quandoquidem nequaquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque confide quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc perveniet, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd socium benignum videret in certamine,
Et tum lenius Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi demùm alium
" Ait missurum esse tantuplum puto, aut adhuc graviorem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλὰ καὶ ὅμως.
185. Θυμοδακὴς.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. Ἐπώτρυνας.] Παρώξυνας.
186. Αὐτῷ φαίῃ.] Σὺν τῇ ἰσχύϊ, ὡς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τὸν ῥα περιστρέψας.] Ὁ δίσκος ἐκ μέσου χοῖρον εἶχε.
190. Βόμβησεν ὁ λίθος.] Τὸ ἰξὺς, ἤχησεν ὁ λίθος ἐπὶ τῇ γῇ, ὡς τοὺς Φαίακας καταπλῆξαι· δύναται δὲ, καὶ ἔνδοσεν ἐπὶ τῷ γλῶ· ὅπερ ἐκ καταπλήξεως πίπτει. Ἔπτηξαν.] Κατέδυσαν ἐκπλαγέντες.
191. Δολιχήρεμοι.] Μακραῖς κώπαις χειρίζοντες, ὅ ἐστι ναυτικοί.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακρίνειε.] Διακρίσειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβήσεται, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἐνήρατο.] Πρᾶον, εὐσταθῆ. Λιλύσῃ.] Ἐθήκῃ, ἴβλιψεν.
201. Κεκφότερον.] Ἐτυμώτερον, παῤῥησιαστικώτερον, εὐγνωμότερον. Μετεφώνεε.] Ἐν κοινῇ εἶπε.
202. Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τόπον, ἢ τὸ ἆθλον.
203. Ἧσειν.] Πέμψειν, κομιεῖσθαι. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

N O T Æ.

185. Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* V. 127. Δακέθυμά μοι λόγοιτε.
192. Ὑπερβαλῶ) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii, Stephan. Oxoniens.* quare malum *Hackian.* τὸ ὑπερβαλῶ rejicio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐγνωμότερον) Hæc vox in *Aloysii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

Variæ Lectiones.

192. Ὑπερβαλῶ) γρ. ὑπέρβαλῶ, *Hackian.* Edit. Vid. Not. in Textum. Ibid. Σήματα) γρ. βήματα, *Br. Schol.*
202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἵκεσθε, *H. Steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κεχαδήν, θυμός τε κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἦ πυξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσίν, ὅττι μεταίχω,
Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
Ξεῖνος γάρ μοι ἔδ' ἐστ' τίς ἂν Φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ὀπλοτάτοις πέλοι ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃ ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτοῦ πάγχυ κολοῴ·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα πρὸ ἀναίτιμα, οὐδ' ἀθεείζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρήσασθαι ἄντην·
Πάντα γὰρ εὖ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, διϊπεύσας δι' ὁμίλου
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παραστείχοιεν, καὶ τοξάζοιατο φωτί.
Οἷος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλοιμι,
Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, οὐδ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Huc age, periculum faciat, quoniam me irritatis valde,
" Aut certe, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrectо;
" Ex omnibus, inquam, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem:
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, suique ipsius res omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim usquequaque ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt:
" Bene enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà adsint, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci;
" Aliorum me alterо longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ pane vescentes;
" Cum veris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Eurytо Oechaliensi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.
206. Μεταίχω.] Φύγω.
209. Οὐπάνιος ἀνὴρ.] Ἀνὴρ εὐτελὴς λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλλοδαπῷ.] Ἀλλοφύλῳ. Κολοῴ.] * Καζασείῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ. Ἔο τ' αὐτοῦ πάγχυ κολοῴ.] Ἀφανίζῃ γὰρ ἑλαττῶν τὰ ἴδια τῷ ἀλλοτρίῳ συμφέροντι.
212. Οὐ πάνυ.] Οὐδέλως. Ἀναίτιμα.] Παραιτήτως, ἀτιμήτως. Ἀθεείζω.] Ἀπεδοκιμάζω, ἀποβάλλω.
213. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
215. Ἀμφαφάασθαι.] Μεταχειρίζεσθαι.
220. Τεθοξοίμεθα.] Εὐτύχως τοξεύοιμεν.
224. Οἰχαλιῆϊ.] Ἢ Οἰχαλίᾳ, πόλις τῆς Θετταλίας.

N O T Æ.

204. Ὅττινα) Pro ὅτινα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 492. & infrà, ad σ'. v. 394.
215. Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϝ exciderat, ex pluribus, &c.
224. Οὐδ' Ἡρακλῆϊ) *Ultima* & Ἡρακλῆϊ producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllaba quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Incisum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Καζασείῃ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολοῴ) Καζασείῃ, σκέπῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ, κολοβοῖ.
213. Vid. ad v. 146.

Variæ Lectiones.

215. Τόξον δ' οἶδα) γρ. τόξου οἶδα.
216. Πρῶτός κ' ἄνδρα) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα, *Eustath.* fol. 203. lin. 10.
221. Εἴην) γρ. εἶμι.

Τῷ

Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, ὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἷκεθ' ὁμὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, ὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι·
Δυσὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσσον οὐκ ἄλλοις τις ὀίσῳ·
Οἴοισιν δείδιχα ποσὶν, μήπως μὲ παρέλθῃ
Φαίηκων· λίλιω γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ὀν πολλοῖς· ἐπεὶ ὐ κομιδῇ κατὶ νῆα
Ἦεν ἐπισταμένως· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυντο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάρισα μετ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύῃς,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ὧδε ἀνὴρ ὀὶ ἀγῶνι νίκησεν·
Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ὧπις ἄνοιτο,
Ὅστις ἐπίφρων ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, σῶν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ὀν μεγάροισι
Δαιτὶ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα πάτηρ ἀμφιπερὲς ἐξέπα πατρῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, ὐδὲ παλαισταὶ,

" Itaque etiam ſtatim mortuus eſt ingens Eurytus, nec; ad ſenectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod ipſum provocârat ad certamen arcuum.
" Hiſtà itidem fecolor, quantum nullus alius quiſquam ſagitti·
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me ſuperet
" Phæacum; nimium enim duriter domitus ſum
" Fluctibus in multis; quem ani minimè accurata tractatio in navi
" Erat perennis; idcoque mihi chara genua ſoluta ſunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipſum ſolus reſpondens aloquutus eſt,
" Hoſpes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc: coactionaris,
" Sed vis virtutem tuam oſtendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine aſſans
" Objurgavit: Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque ſcit ſuo judicio commoda dicere:
" Sed agè, nunc meum intelligè ſermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Noſtræ virtutis memor; qualia etiam nobis
" Jupiter opera impoſuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles ſumus exquiſiti, neque luctatores.

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ δή.
230. Οἴοισι.] Μόνοις.
231. Ἀεικελίως.] Ἀσχέτως, χαλεπῶς.
232. Κομιδῇ.] Ἐπιμελῶς.
233. Ἐπισταμένως.] Δεξιῶς, εὐτέχνως.
236. Ἀχάρισα.] Ἀχαρῆ.
237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὄφρ᾽.] Μέμψαιτο.
240. Ἐπίφρων.] Εἰδώς. Ἄρτια.] Ἀπταίστως μάλα.
241. Συνίει.] Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλεγχθεὶς ἀριστῆα, ἴσως τὸν τὸ μὴ παρεξύναι τὸν Ὀδυσσέα. Ἀμύμονες.] Ἀμεμπτοι.

NOTÆ.

227. Ἐπὶ) Ità pro ἐπὶ reſtituo, ex *Euſtathii* authoritate, fol. 304. lin. 10. & ipſius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ ὐ κομιδῇ κατὰ νῆα ἦεν ἐπισταμένως) De *Euſtathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic ſimplicitèr *Ulyſſem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, ſalubrem, aut rebus convenientibus & neceſſariis inſtructam. Aliàs certè, ſatis *Calypſo* Navem rebus commodis inſtruxerat, ut apparet, *Odyſſ.* ε'. v. 264. &c. nihil adeò mali paſſus eſt, antè Naufragium.

240. Ἐπίφρων) Ita *Aloyſii* MS. & *Er. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, apertè legunt, ut in *Textu*. Vid. ad *Iliad.* ξ'. v. 92.

243. Δαιτὶ) *Media* Syllaba hîc longa, at ρ'. v. 318. Δαιτὶ, κῆρας ἀ. &c. brevis. Ratio obvia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Συνίει) Νόει, ἄκουε. Ità pro, νοεῖ, ἀκούει.

246. Ἐλεγχθεὶς ἀριστῆα) Ità lego, pro ἀριστῆα.

VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐπὶ μεγάροισι) vg. ἐπὶ μεγάροισα, *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* ſed malè. Vid. *Textum.*

240. Ἐπίφρων) vg. ἐπίσσυτος. Vid. Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄειρε·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξαμοιβαὶ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων ἐνοσίχθονες, ἔοσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ἔοσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηθμοῖ, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἴσει, ἥ πού κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκινόοιο θεοειδέος· ὦρτο δ' ἀοιδὸς
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμον ἐς βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δ' ἅμα κεῖτοι ἐνέα πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήστηρες ἔκαστα·
Λείηναν δ' ὁδὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα.

" Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus:
" Semperque nobis conviviumque gratum, citharáque, chorique,
" Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
" Verùm age, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
" Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
" Domum reversus, quantum superemus alios
" Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
" Demodoco verò aliquis statim profectus citharam sonoram
" Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit autem præco
Laturus citharam suavem domo ex regia.
Præsides-Ludorum interèa electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rebus administrabant singula:
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliarunt aream.

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Θέομεν.] Τρίχρονα.

249. Ἐξαμοιβαί.] Ἄλλοτε ἄλλα ἀμοιβόμενα καὶ ἀλλαττόμενα.

250. Βαΐθρμους.] Ὀρχήσεις, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμοδίως.

251. Παίσατε.] Παίξατε, Ἀττικῶς, χορεύσατε. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.

252. Περιγινόμεθα.] Ὑπερέχομεν.

253. Ναυτιλίῃ.] Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνην. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

NOTÆ.

249. Λείηνά τε θέρμα᾽) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. xxxi. c. 11. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. 1. c. xi. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀττικοὶ παίσατε λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ παίξατε. Vid. *Mattaire.* Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν περισπωμένως scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λιγεία· aliàs fatetur λιγεῖα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγεῖαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέπω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse *Futuri* α'. *Imperativi*, quale Tempus à *Grammaticis* nondum assignatur, vel εἶπον fieri *Præsens*, ex *Futuro*; de quo diximus ad ζ'. v. 321. & in Prælect. *Odyss.* x.

256. Ὣς ἔφαθ' Ἀλκινόοιο) Malè *H. Steph.* ἔφαθ', Hinc omnes, facto Agmine, *Castellio*, *Spondanus*, *Hackius*, ἔφαθ', at rectè *Florentina* ἔφατ', ut *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basilienses Eustathii*, male tamen infrà & harum aliquot, v. 433. ὣς ἔφαθ' Ἀρήτη, pro ἔφατ'. Ità mox, v. 343. legendum, ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα γήθησε, quicquid Editt. male feriatæ.

258. Αἰσυμνῆται) De hâc voce consulendi *Eustath.* fol. 306. lin. 22. *Br. Schol. Hesych. Etymolog.* M. *Euripid.* Schol. ad *Medeam*, v. 19. Item quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 347.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. Βαθύρμους) *Strabo*, l. x. fol. 725. Καὶ Κεφάλωνες ἢ ἀπὸ Κεφάλου τοῦ Κεφάλου βαίνειν, ὀρχηστικὰς· ὡς καὶ βαθύρμους λέγει Πίνδαρος, Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βαθύρμους. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. Παῖσαι) Ità pro παίξατε.

VARIÆ LECTIONES.

257. Λιγρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

259. Ἐϋπρήστηρες) γρ. ἐὺ πρήστηρες, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήστηρες, ὑπηρέται.

Κῆρυξ

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν.
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κι' ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα κοῦροι
Πρωθήβαι ἵσαντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θείων ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
265 Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἄμφ' Ἄρεος φιλότητι, εὐστεφάνῳ τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤισχυνε γ' εὐνὴν
270 Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' εἶδεν μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ', ὡς ὃν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἕν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
275 Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δ' ὑπὲρ κεφαλῆφι μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
280 Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ νέ τις ὄνδε ἴδοιτο

Præco verò propè adveniit ferens citharam sonoram
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus; cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterum ipse citharam tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchréque coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm: plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile
Vulcani regis; illatum verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profunde-cogitans;
Imposuit incudis-repositorio magnam incudem, cuditque vincula,
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum, iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum, ubi chara cubilia si bant.
Circumfudit lecti fulcris vincula circuito undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela aranex subtilis, quam nemo ne videre queat

ΣΧΟΛΙΑ.

263. Πρωθήβαι.] Τὸ ἄκρον τ' ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμάζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῖο.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔπληξαν, ἔκρουον.

265. Μαρμαρυγὰς.] Τὰς στωτικὰς τῶν ποδῶν κινήσεις· τὸ γὰρ ταῖς ἐξείαις κινήσεσι λιπαρὸν τῶν ποδῶν γίνεται. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέκετο, συνεμπαίζετο.

267. Ἄμφ' Ἄρεϊ φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· μοιχευθῆναι παιδιᾷ αὐτὰς μὴ ἀπολογούμενον, ὡς καὶ θεᾶν ἁψαμένου τοιούτων. Εὐστεφάνου.] Καλῶς στεφάνῳ ἐχούσης· στέφανον γὰρ κόσμον γυναικῶν.

271. Ἥλιος, ὃς σφ' εἶδεν.] Ἐπεὶ τῆς τριετηρίδος λόγος τῶν θεῶν. Σφε.] Αὐτούς. Μιγαζομένους.] Μοιχευομένους. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

272. Θυμαλγέα.] Τῷ ψυχῇ λυπηρόν.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ὃν ἔ ἰχάλκευεν, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καθὰ βαθὺς τ' ἀγκοίης βαλλόμενος.

274. Ἀκμοθέτῳ.] Τῷ ἐρύσματι, ὃν ὁ ἄκμων. ἐπῆγεν. Κόπτε.] Κατεκτύπα.

276. Δόλον.] Πανουργίαν.

277. Δέμνια.] Στρώματα.

278. Ἕρμῖσι.] Τοῖς πρὸς τ' κλίνης· ἕρμα γὰρ ἔστιν ἴσοι τ' κλίνης, παρὰ τὸ εἴρειν. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δέσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τ' ὀροφῆς. Ἐξεκέχυντο.] Ἐξέρρεον.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τῶν ἀραχνῶν ὑφάσματα.

NOTÆ.

267. Ἄμφ' Ἄρεος φιλότητος) *Ovid.* Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Br. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

280. Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' εἶδεν] *sc.* ὅς φ' εἶδεν, vid. Not. in *Textum.*

Οὐδὲ

Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Λὺτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεύει,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἣ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατα ἔπλετ' ἀπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴ εἶχε χρυσήνιον Ἄρεϊ,
Ὡς ἴδεν Ἡφαίστου κλυτοτέχνεω ἔσφι κιόντα·
Ἔκ δ' ἴμεν' σπεύδων δόμον εἴσω κλυτὸν Ἡφαίστου,
Ἰχαλέων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἣ δ' ἧστ' ἐν κατὰ δῶμα παρὲξ ἑδὸς ἐνθάδε κεῖθι,
Ἔρχομένην δ' ἄρα μιν ἔλεθ'· ἣ δ' εἴσατο θυμῷ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεδέων, ἀλλά που ἦδη
Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυθεν πολύδρομοι Ἡφαίστου·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίγνωσκεν, ὅτ' οὐκέτι πῆλον ἔβαινον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis: adèò enim dolosa tecerat.
Cæterùm postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iterum in Lemnum, pulchrè structum oppidum,
Quæ illi terrarum multò charissima est omnium.
Neque cæcam speculationem habuit auratæ-thronus Martis;
Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsim euntem:
Festinabat itaque ire ad domum incliti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam ruens à patre præpotente Jove
Veniens devenit quandò ille intra domum [illius],
Manuque illum apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
"Age, chara, ad lectulum divertamus [nostrum] ambo;
"Non enim amplius Vulcanus domi [est], sed alicubi
"Iter-ingressus est in Lemnum, ad
Sic ait; illique gratum videbatur cubile-inire.
Illi in lectulum ut conscenderant, cubabant: vincula autem
Fabrefacta circumundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum cerè agnoverunt, non amplius effugia patere.
Et prope quo iterèa venit inclytus Vulcanus,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων ἀνθρώπων. Δολόεντα.] Παντέχνως κατασκευασμένα.
283. Εἴσατο.] Περιεπαίσσετο.
285. Ἀλαοσκοπιὴ.] Τυφλὴ τὴν καθαρσκοπὴν. Χρυσήνιον.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνεω.] Ἐνδοξον σοφὸν τὴν τέχνην.
287. Περικλυτὸν.] Περιφανῆ εὐδόξου.
288. Ἰχαλέων.] Ἐπιθυμιῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήροις κατοικήσης. Κύθηρα ἡ, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.
289. Ἐϋστεφάνου.] Καλλίωνα ἀνάθημα ἔχουσα.
290. Ἧστ.] Ἐκαθέζετο.
291. Φῦ χειρὶ.] Ἀντὶ τοῦ κατεπείλησεν αὐτῇ τῇ κατεπείλησε τῇ χειρὶ λαβὼν τὴν φύσιν.
292. Γοναφίτης.] Κοιμηθέντες.
293. Μεδέων.] Ἐπιδημῶν.
294. Σίντας.] Τοὺς τὴν Λῆμνον κατοικοῦντας ἄνδρας.
295. Ἀσπαστὸν.] Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
296. Κατεδράθην.] Νῦν, ἀντὶ παρῳχημένου, κατεκοιμήθησαν.
297. Τεχνήεντες.] Τεχνικῶς κατασκευασθέντες. Ἔχυθεν.] Περιεχύθησαν.
298. Ἀναεῖραι.] Κυφῶσαι.
299. Φοινικῇ.] Φοίνιξιν.
300. Ἀγχίμολον.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μετ' ὀλίγον. Ἀμφιγυήεις.] Ὁ Ἥφαιστος.

NOTÆ.

281. Περὶ ῥ' ἔβαινε) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὰρ, quod rejecimus, & ῥ' loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Aldin. Lovan.* & omnes alii.

299. Φοινικῇ) Vid. ad α'. v. 18: & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.

300. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysiano* MS.

VARIÆ LECTIONES.

281. Γὰρ) γρ. γὰ, vid. in *Textum*.
287. Ἴμεναι) γρ. ἴέναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) γρ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
298. Οὐδέ π') γρ. οὐδ' ἔτι, ut in similibus, plus semel.
299. Φοινικῇ) γρ. φυκῇ, vid. in *Textum*.

Λῦτο

Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνιν γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δῶμα, Φίλον πολυμηχανόωντα·
Ἔσπι δ' ἐν αἰθούσῃσι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ ἴδητε δόκα ἐπειτα·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζῃ, φιλέῃ δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔ τοι αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθ' ὄφελον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἴνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κείμεν ὕπνῳ,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶϊ δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῴσῃ ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγδυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Retrò reversus, antequam ad Lemni terram veniret:
Sol enim illi speculationem habuit, dixitque rem:
Festinabat itaque ire ad domum, charo adhæsus pectore.
Strabatque in vestibulo; ira enim ipsum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audireque fecit omnes deos.
" Jupiter pater, atque dii beati alii semper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
" Ut me, claudus quòd sim, Jovis filia Venus
" Semper dehonestat, amatque pernicio sum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus; sed ego
" Imbecillis factus; cæterùm neutiquam mihi causa alia est.
" Quam parentes duo, qui non genuisse debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conscenso lecto; ego autem aspiciens tristor.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis se amantes; non fortè volent simul
" Dormire; sed ipsos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam:

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπὴν ἔχε.] Καθῆστο ὁ ἥλ.
303. Τελεμάχ.] Ἀντὶ δὲ πολυμηχανόωντα ἐλλυπρόν.
304. Ἤϊε.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξέλεγεν ἐβόησε.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ἐπιεικτά.] Οἷς οὐκ ἄν τις εἴξειεν.
309. Ἄϊδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανιστικόν.
310. Ἀρτίπους.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίως καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γείνασθ.] Γεννῆσαι.
313. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε. Τὼ μέ.] Οὕτω.
314. Ἀκάχημαι.] Λυπέμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κείμεν.] Καθεύδειν.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ὅλον, Καί περ καὶ ὑπερβολῇ φιλοῦντες, καὶ δυνάμενοι ὁμιλεῖσθαι ἀλλήλοις διὰ τὸν δεσμόν· ἢ καίπερ ἐγκλείσαντος, φόβῳ τοῦ δεσμοῦ, πάλιν συνελεύσ.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγδυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

NOTÆ.

307. Διῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ) Semper suspicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipsi *Vulcano* hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ satis commodè cum τῷ οὐκ ἐπιεικτὰ convenire, ἄλαστα sanè plurimum. Verùm quicquid sentio, nullum *Exemplar* Conjecturæ nostræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legas, *irremissibila* vertere liceat; quia nec vere condonantur injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Nostrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφέας) Ità scribo, pro σφᾶς, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφῶϊ, est *Adjectivum*, à σφεῖς, σφὼ, σφῶϊ, ut *Odyss. β'.* v. 137. Σφὼ δ' παρὰ δίφρου κίον ἀλλομένω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τελεμάχ.) Vid. infrà, ad v. 472.

VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστὰ) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφέας) γρ. σφᾶς & σφας, vid. in *Textum*.

Οὐκέτ' ἄρ'

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐρικύδης
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔμιμνον ἀϊδεῖ οἴκοι ἐνὶ σταθμῷ.
Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα· χιχάνει τοὶ βραδὺς ὠκύν·
Ὡς νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ γὰρ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμεῖ δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά νύ κ' ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατερῇσι πεδεῖσ
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἲ γὰρ τῆτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν κἠς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

"Quid illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipsique congregati sunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quassator, venit & valde-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo;
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,
Stabant itaque in vestibulo dii, datores bonorum;
Immensus vero risus excitatus est Diis beatis,
Artes inspicientibus ingeniosi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat intuens proximum alium,
" Non recte succedunt mala opera: assequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vulcanus, cum sit tardus, cepit Martem,
" Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, *inquam*, technis: propter quod & multâm dolet.
Sic illi quidem alius ad alium dicebant:
Mercurium verò allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
" Mercuri, Jovis nate, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compressus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hæc fieret, ô rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfusa essent,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὡ κρατεῖται τ' ἐπιθυμιῶν, ὡ σώφρων.
321. Χαλκοβατὲς.] Χαλκῷ ἐδώκος, στερεῷ.
322. Ἐρικύδης.] Μεγαλοφιλής.
323. Ἑκάεργος.] Μακρηβόλος, τοξότης, ὁ ἔνδοξα εἰργῶν.
324. Ἀϊδεῖ.] Αἰσχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκατάπαυστος. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τ γέλωτα μετήνεγκε. Ἐνῶρτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα.] Οὐκ ἀρίστων ῥᾴμα ἐπὶ συζυγίας δυτικῆς τ ἀδιαπαύστων· δηλοῖ δ', ὃν οὐκ ὀρθοτελῆ καὶ εὐήνιον ἄγει τὰ κακὰ ἔργα. Ὁ δὲ ἀκμαῖος. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, καπίλαβε.
331. Ὠκύτατόν.] Ταχύτατον.
332. Τέχνῃσι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγρια.] Μοιχάληθρα, τὰ ὑπὲρ τ ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τ μοιχῶν ἐπινοήματα. Ὀφέλλει.] Ὀφελεῖ, χρήσιμα.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
338. Διάκτορος.] Διώκων τὰς ἀγχιλίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιείχοιεν.

NOTÆ.

329. Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα) Hic satis sensum suum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329 Καὶ βραδὺς εὐθύμως εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

336. Ἦ ῥά νύ κ' ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Eustathius* in Textu, & παρεκδοτῆς. Malè *Florentina* & *Aldina*, διερροῖσι θέλοις. vid. ad *Iliad. α'.* v. 133.

VARIÆ LECTIONES.

336. Διερροῖς ἐθέλοις) *scr.* διερροῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum*.

337. Χρυσῇ) *scr.* χρυσῷ.

Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωντε, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι μετὰ ξανθῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέσιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο, σχέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης σχεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

" Vos autem videritis, dii, omnesque dex,
" Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risuque excitatus est ab immortalibus dis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instantes
Vulcanum inclytum artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum spondeo, ut tu jubes,
Solutorum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
" Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas:
" Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
" Quo enim pacto ego te obligarim inter immortales deos,
" Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
" Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
" Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
" Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, è vinculis solvit robur Vulcani.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

341. Ὁρώωντε.] Ὁρῶντες, βλέποντες.
345. Κλυτοεργὸν.] Ἐπὶ τῷ ἔργον.
347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.
348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδώσειν.
349. Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρως τὰς πόδας ἔχων χωλάς.
351. Δειλαί τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ γὰρ δυσχερεῖς αἱ ἐγγύαι, καὶ δειλὸν τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ φύσει τὰς δειλὰς ἐκ πολλοῦ ἐγγυᾶσθαι ἐθέλουσιν ἀδυναμίαν ἐπιξενοῦσθαι, δι' ἀσθένειαν μὴ δυναμένων· ἢ ὅτι, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι, καὶ αὗται κακαί εἰσι, τῷ πίστιν ὑπὲρ τῶν πιστῶν μηδένος παρεῖν δυναμένου· παρὸ τοῦτο καὶ τὸ δεύτερον, Ἐγγύᾳ· παρὰ δὲ ἄπαξ.
352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέσιμι.] Εὐσχοινισμὸν καταλαμβάνομαι, ὡς, Δήσας τὸν γε σώσαντα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἄν σ' ἐνδύσομαι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ ὕπνου * καὶ δισμεύσω. ἐρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρτίπους ἦν. ἐὰν δύναμαί σε ὕπνου, ὁ γὰρ ἐχθρώμενος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ γένηται. εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀπέδρασας, φησὶν, οἴχεται φυγών, πῶς ἂν σε αὖτ' ἐκεῖνος δήσαιμι, ὅτε μὴ πολὺ χρυσοπάτερος ἦτοι ἀφῇ τῶν αὐτῶν ἀθήναι, ἢ ἀφῇ τῶν σοὶ ἐκείνου αἰδῶ. Δέσιμι.] Δισμεύσωμαι, κρατήσω, ζητήσω.
353. Οἴχοιτο.] Ἀπέλθοι.
355. Χρεῖος.] Ἀτεχνῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.
356. Τίσω.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.
359. Ἀνίει.] Ἔλυεν.

N O T Æ.

359. Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina, Florentina, Romana Eustathii & Basileensis, & Lovaniana,* δισμῶν omnes legunt, δισμὸν, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus viditse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. ἐκ δισμοῦ λῦσε, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀνίσας λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δισμῶν ἀνίει. Δισμὸν itaque Error Prælii, &c. Εἰπὼν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcesserat, non ad μύθος &c. nisi per χῦμα εἰς τὸ παρακείμενον.

N O T Æ I N S C H O L I A.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion*, usque ad δισμεῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * καὶ σὺ δέκατος, quod nihil huc attinebat, melius lego * καὶ δισμεῦσαι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέσιμι) γρ. πῶς ἄν σ' ἐνδύσομαι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέσιμι.
355. Χρεῖος) χρ. χρείως, *Eustath.* fol. 313. lin. 37.
359. Δισμῶν) χρ. δισμὸν, vid. Not. in Textum.

Τὼ δ' ἐπεὶ ἓν δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
Λυτὸν ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήικνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἵ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοῖς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ τανυήκεος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μὲν χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ἕτερος μὲν ῥιπτάσκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶ βῆας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχείοισιν δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβόμενοι· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες καῖ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ἀνὰ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hîc ergo ipsam Gratiæ lavêrunt, & unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus:
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autè à terrâ in altùm elevatus, viz. in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequàm pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine: multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

361. Ἀναΐξαντε.] Ἀναρμόσαντες.
362. Φιλομμειδὴς.] Φιλόγελως, ἱλαρά.
363. Πάφον.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θορυβωδ. τῶν πλήσης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπλῶ, ἐπέκτησε.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπίασα, καλά.
369. Δολιχήρεμοι.] Μακρόκωπα.
371. Μοῦνὰξ.] Καθ' ἕνα, ἢ μόνως. Ἐπὶ σφισι.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Περάτου.
375. Ἰδνωθείς.] Καμφθείς. Ἀερθείς.] Ἐπαρθείς.
376. Μεθέλεσκε.] Μεταλάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] Ἔγκειται τὸ ἄνω, ἢ ἀνά, καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορθοῦσθαι· ἢ ἀπλοῦν χαίρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβόμενοι.] Πυκνὰς ἀλλαλοκοπίας, εἰς ἀλλήλας σκαλλοστόμους. Ἐπελήκεον.] Ἐπιβοῶντο, ἐπεφέροντο τοῖς ποσίν.
380. Ἑσταότες.] Ἱσάμενοι.

NOTÆ.

361. Ἀναΐξαντε) Ità, pro ἀναΐξαντε. quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρήικνδε βεβήκει. Pro *Cretem*, tu *Thracen* lege, hujus loci auctoritate. *Ovid.* Art. Am. l. 2. *Mars Cretem* occupat, illa *Paphon.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych. Suidam, Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 13.
371. Μοῦνὰξ) Καθ' ἕνα, ἢ μόνως. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto καθήκε, ἢ μόνῳ.
377. ἢ Ἔγκειται) & ἢ ἄνω, pro περὶ & ἄλλοτε, emendo. Voces ἢ ἀνά, addo &c.

Variæ Lectiones.

361. Ἀναΐξαντε) χρ. ἀναΐξαντε, *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπὶ σφισι) χρ. ἐπ' σφισι, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
377. Ἀν' ἰθὺν) χρ. ἀνιθὺν. *H. Steph.*
380. Κόμπῳ) χρ. δοῦπῳ, *H. Steph.*

Ἀλκί-

Ἀλκίνοε χρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκλο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
38 Ὣς Φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δ' Φαίηκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὁ ξεῖνος μάλα μοὶ δοκέει πεπνυμένῳ εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπέοικε·
390 Δώδεκα γὰρ κτ' δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἄρχοὶ κραίνουσι, τριςκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἀρέπτατε πμήεντος.
Αἶψα δὴ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ὁμὶ χερσὶ
395 Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ὁμὶ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἐρισάσθω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔ πῃ ἔπος γε κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι κήρυκα ἕκαστος.
400 Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον ἐρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
" Protectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientem.
Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenses amantes-remos alloquutus est,
" Audite, Phæacensium ductores ac principes:
" Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
" Verùm agite, ei demus hospitale munus, uti decet:
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse.
" Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferte preciosi.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Euryalus autem illum ipsum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus est.
Sic dixit; omnesque laudaverunt, & jusserunt;
Donáque ut ferret, præmiserunt præconem singuli;
Huic rursus Euryalus respondit, loquutusque est,
" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
" Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes;
" Dabo ei hunc ensem totum æreum, cui est manubrium

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Κρεῖον.] Ἄρχον, βασιλεῦον. Ἀριδείκετε.] Ἄγαν ἔνδοξε, ἐπιφημότατε, ἐκφανέστατε.
383. Ἀπείλησας.] Περιτείνω, ὑπίσχω, ἐκαυχήσω, πρεσβεύω. Βητάρμονας.] Ὀρχηστὰς, οἱ ἀπὸ τοῦ πηδᾶν ὀρχήσεως, ἀπὸ δὲ ἁρμονίας βαίνειν.
384. Ἐτοῖμα τέτυκλο.] Φανερὸν ἦν, ὅτι εἶχεν.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκώπαις, ναυβάταις.
389. Ὡς ἐπιφρὰς.] Ὡς σχέτλιος.
391. Κραίνουσι.] Διαπλέουσι, ὑπάρχουσιν.
393. Ἐτοίματε.] Ἀγάγετε, κομίσατε. ἑτοίματε.
394. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ συναχθέντες, ἀθρόοι.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Περιέῃσι.
396. Ἀρισάσθω.] Φιλοφρονησάσθω.
399. Πρέσσαν.] Προσπεμψάτω.
402. Ἀρισσόμαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

NOTÆ.

396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) *Henricus Stephanus* & *Eustathius*, ὃ αὐτὸν videntur tantùm legisse, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basilensis*, ὃ ἑαυτὸν, quæ ultima Vox si junctim legatur, minimè hic ferenda; sin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μὲν αὐτὸν, ut δ'. v. 643. Non benè *Isaac. Casaubon.* ἑαυτὸν ex *Eustathio* & aliis Edit. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Euryalo*, verùm ad *Ulyssem* refertur, quem ille irritaverat, unde nunc urgetur ab ipso Rege, sibi conciliare & placare.

VARIÆ LECTIONES.

384. Ἦ δ' ἄρ' ἔτυμα) γρ. πῦπτε δ' ἐτοῖμα.
391. Τριηκαιδέκατος) γρ. τρισκαιδέκατος, *Eustath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἐτοίματε) γρ. σύγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλέα, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) γρ Εὐρύαλος ὃ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παγχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν δ' ἐλεφαντόεις ἐνέπρησται·
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πίθε ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακεν
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέρουσιν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τούτου, ὅ δή μοι δῶκας ἀρειτάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοῦ κλυτὰ δῶρα πάρῃεν.
Καὶ τὰγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἰὼν μετὰ πάντας Ἀλκινόοιος·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπ' ὑψηλοῖσι θρόνοισι·
Δὴ ῥα τότ' Ἀρήτῃ προσέφη μετὰ πάντας Ἀλκινόοις,
Δεῦρο, γύναι, φέρε κλισμὸν ἀειπρεπέ', ἠδὲ τάχιστα·
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούσῃ·
Καί οἱ ἐγὼ τόδε κάλλιον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-fecti eboris
" Circumvoluta est, multo autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus posuit ensem argenteis-clavis,
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ò hospes; verbum verò si quod dictum est
" Grave, statim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque amplius tibi ensis desiderium posthac fiat
" Hujusce, quem jam mihi dedisti concitatis verbis.
Dixit & circa humeros posuit ensem argenteis-clavis;
Occidit que sol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conspicui.
Suscipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat sacra vis Alcinoi;
Venientes verò sederunt in altis soliis:
Tunc utique Areten alloquuta est vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone vestem benè lotam & tunicam.
" Et pro eo super ignem lebetem calfacite, fervefacitque aquam;
" Ut lotusque, & videns benè posita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνηται.] Κύκλῳ πέφυκε.
408. Βέβακεν.] Πεφυσήρη. Εἴρηται κατὰ βαῖξιν ὁ κρότος, παρὰ τὸ βαΐζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποθή.] Ἐπιζήτησις.
417. Δύσετο.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. Χλιδὸν.] Κιβώτιον. Ἀειπρεπέα.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμάνατε, χλιαίνετε.
430. Ὀπάσσω.] Δώσω, παρέχω.

N O T Æ.

424. Χλιδὸν ἀειπρεπέ', ἥ τις ἀείσῃ) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ χλιδὼς, cùm tamen & hîc, & ν'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœminineum esse appareat.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut sæpè aliàs. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνος, &c. *Ibid.* Βέβακεν) γρ. λελακτεν, *Plutarch.* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσετο) γρ. δύσετο, vid. ad π'. v. 289.

Χρύσεον,

Χρύσειν, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἦμαθ' ἑκάστου.
Σπένδῃ σοὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὄτλα τάχιστα.
Αἱ δ' λοιπροχόον τρίποδ' ἔστασαν ὀν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ἔβαλον ξύλα δαΐων ἐλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τοῖσιν δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ θείην καλλέα κηλὶν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, πὰρ δ' ἐσθῆτ' ὀνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδοσαν·
Ἐν δ' αὐτῇ Φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοὼς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήπις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ὀν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίχ' ἐπάρτυσε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λόεσθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάν'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ οὔπω κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·

" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem:
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta:
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusum imposuit, pulchramque tunicam,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
" Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
" Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
" Dormieris dulcem somnum, profectus in navi nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim ipsum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari iussit,
In lavacrum ubi conscenderet; ille verò libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam nequaquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

Σ. Χ Ο Λ Ι Α.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὸ λουτρὸν χεῖτο. Κελίφ.] Καυστῇ.
436. Δαΐων.] Διάφορον.
437. Γάστρην.] Τὸ χώνευμα, ἢ ἡ σύριγξ.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὕδῃσθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπάρτυσεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπέβαλεν.
448. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' οὗ τὸ, τὰς ἑταίρας αὐτῶ λοῦσαι τὸν ἅγιον δεσμόν.
449. Αὐτόδιον.] Παροχεῖπμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ πᾶν χωρίδιον. ἢ Αὐτοδίως, σχεδὸν ἀλλαχοῦ παροδῖται, ἀπὸ τοῦ δίφρου τοῦ κινοῦντος τὸν Ὀδυσσέα.
450. Ἀσαμίνθην.] Πύελον, ἀπὸ τοῦ μανθάνειν τὸν ἄνθρωπον τὸ σῶμα. Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν.] Οὐδὲ ὅλως ἐχρημάτιζε, οὐδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδὴ.] Ἀφ' οὗ δὲ.

N O T Æ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἔχεον· verùm in ἔχεαν emendandum censui, quod ita in omnibus legatur, *Iliad.* ε'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χῦαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος. λῶβος, μικρόκωλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondæo*, in principio. Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

Variæ Lectiones.

435. Ἔστασαν) γρ. ἵσταν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἔχεον, χῦαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόδιον) γρ. αὐτοδίως, *Br. Schol.*

Τόφεκ-

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤϊε. Ναυσικάα δ', θεοῖ ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα θυρὴ σταθμοῖν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θάυμαζεν δ' Ὀδυσῆα κὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐρύσσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖο, ὅτι μοὶ πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῖος ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκάδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοάμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κεράσαντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε, ἄγων ἐρίηρα ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι πεμπάσιν· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀπορραμών· ἐπὶ ἦ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὗς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφὴ,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc postquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipsum chlænam pulchram vestemque atque tunicam,
Ex lavro egressus viros ad vini-potationes
Ibat. Nausicaa vero, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati,
Admirataque est Ulyssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hospes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris mei, quòd mihi vitæ *conservatæ* mercedem debes.
Hanc respondens alloquutus est soleis Ulysses,
" Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum faciat valde sonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam,
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me servasti, puella.
Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum.
Præcoque prope venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipsum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando eum.
Jam tum præconem alloquutus est sagax Ulysses,
A tergo proferendens; multum enim supererat
Albidentis suis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *die*, ut ipsum complectar, tametsi tristis:
" Omnibus enim hominibus terrestribus Poetæ

ΣΧΟΛΙΑ.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τὰς ἰσοχυμίας.
458. Σταθμοῖν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι ὑπὸ μεγάλης στέγης εἶπε.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφλήματα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετοάμην.] Εὐχοίμην.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν σωτηρίαν ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. *Τεθμόν.] Ἔπαινον. γεραρόν.
475. Προσταμών.] Ἀφελών.
476. Θαλερή.] Θάλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελὴ, λίπος.
477. Τῇ.] Δίκαιον. λαβεῖν.
478. Προσπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τεθμόν) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruserat, in suum locum repono, nempe ad v. 303.

VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσεαι, *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖ) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. Θυγάτηρ, *H. Steph.*

Γιμῆς

Digitized by Google

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, ὅππιχ' ἄρα σφέας
Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησι δ' ἦν φῦλον ἀοιδῶν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐπῖμα προκείμενα χεῖρας ἔλλυον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὅν ποθ' ἑς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοὶ παφάρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλών, ἃς οἱ μὲν ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν

"Honore digni sunt, & reverentiâ ; eò quòd ipsos
" Cantum Musa docuit, amatque genus cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco: ille autem suscepit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata proposita manus extenderunt.
Cæterum postquam potûs & cibi appetitum posuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus est consilio-valens Ulysses,
" Demodoce, longè te supra mortales laudo omnes,
" Sive te Musa docuerit, Jovis filia, sive Apollo:
" Valdè enim ornatè Græcorum fatum canis,
" Quanta fecerint, passique sint, & quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipse præsens fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit dolus Ulysses,
" Viris ubi implevisset, qui Ilium everterunt:
,, Siquidem enim mihi hæc elegantèr enarraveris,
,, Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
,, Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit, apparabatque cantilenam,
Inde exortus, qua parte illi quidem bene-tabulatis navibus

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἶμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζεμαι.] Θαυμάζω ἢ ἐπαινῶ.
489. Κατὰ κόσμον.] Κατὰ τάξιν. Οἶτον.] Μόρον, θάνατον.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπάθησαν.
492. Κόσμον.] Καταστολήν.
493. Δουρατέου.] Ξυλίνου ἵππου. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὁπλοποιὸς ἦν κάλλιστος. Ἐποίησεν.] Ἐδιδάξειν.
495. Ἐμπλήσας.] Πλησώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496. Καταλέξῃς.] Ἔκαστα εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέσχεν. ᾠδὴν.
499. Φαῖνε.] Ἐδίδουσε.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ἀρξάμενος.

NOTÆ.

483. Ἤρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ. v. 303. N. in *Text.*
488. Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε. Διὸς παῖς) Sive te *Jovis & Monetæ* filia docuit, *Livius Andronicus.*
492. Ἵππου κόσμον ἄεισον) Brevitèr hic attingit Poeta *Equi Lignei* historiam, ut & δ'. v. 272. Ἵππου ἔνι ξύλου, & λ'. v. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατέβαινεν, ὃν κάρη Ἑπειός. Verùm post *Quintum Calaberum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, *Æn.* l. 2. à v. 16. *Instar* Montis, Equum, *&c.* Confer *Simmia Rhodii* Securim, *Pausaniæ* Corinthiaca; *Trypiodori* Ἄλωσιν, ubi de *Ejeo*, & Equo, illius fabricâ.
493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! insigne Παρεχήσεως exemplum, quale suprà, v. 481. φίλησι δ' ἦν φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Eustathius* plus semel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἐδίδαξε· φίλησι) κ. ἐδίδαξ' ἑφίλησι, ut suprà, v. 451.
483. Ἤρωϊ) γρ. ἥρῳ, *Romana Eustathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες ;

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ δὲ κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένῳ ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὡς ὁ μὲν εἰσήιξε· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμῳσι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαμπᾶξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἦ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ ῥα δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκταφλιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, μεγάθυμον Ἀθηνὴν
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς προπάροιθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἀρῆϊ κὴ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conscensis enavigârunt, igne in tentoria injecto,
Græci; alii verò jam inclytum apud Ulyssem
Sedebant in Trojanorum concilio, obiecto Equo:
Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic me quidem *in arce* constitit; illi autem incerta multa proterebant,
Sedentes circa ipsum: tritariam enim ipsis placuit consilium,
Aut perscindere cavum lignum sævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
Aut sinere ingens Donarium deorum placamentum esse:
Quâ utique sententiâ etiam postea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, postquam urbs intra se receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi sedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati sunt filii Græcorum,
Ex Equo effusi, cavis insidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum esse excelsam;
Cæterùm Ulyssem ad domum Deiphobi
Conscendisse, tanquam Martem, cum eximio Menelao.
Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
Vicisse etiam continuò, per magnanimam Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Ulysses
Tabescebat, lacrymaque irrigabat sub palpebris genas.
Ut fœmina fletu dilectum virum circumvoluta,
Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans sævum fatum
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

ΣΧΟΛΙΑ.

503. Κεκαλυμμένῳ.] Περικεκλεισμένῳ.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τειχῶς. Σφίσι.] Ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν δόρειον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄγαλμα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.
514. Διέπραθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κεραϊζέμεν.] Διαφθείρειν.
517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μετέπειτα τὸν Ἕλενον καὶ Δηϊφόβην γήμασθαι λέγουσιν.
522. Ἔδδυεν.] Ἔβρεχεν.
524. Ἑῆς.] Τῆς ἑαυτοῦ.

NOTÆ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo se robore promunt.

VARIÆ LECTIONES.

524. Προπάροιθεν πόλιος) γρ. προπάροιθε πόλιος. *H. Steph.* ut συνίζῃ) πόλιος. διευκαίβως.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύῃ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δύρεσι μεθάρσιον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρεσον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμῳ καὶ ὀιζύν·
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτῆ, βαρὺ δ' ἀντάχουσε γόοιο·
Αἶψα δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη κεχαράτω φόρμιγγα λίγειαν·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδω.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὅπου παύσαιτ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγε, ὁ μὲν κεχαράτω, ἵν' ἐμῶς περπάμεθα πάντες,
Ξενοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὕπω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀνδὶ καστιγήτῳ ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ὑπαὶ φρεσὶ πεπνύσεται.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἰπὲ ἔνεμ', ὅ, τι σὲ κεῖθι κάλεσσι μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ τ' ἄστυ, καὶ οἱ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνάνυμος ἔστ' ἀνθρώπων,

Super illum tufa fridulè ululat; ... vero e retrò
Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque sustinendum & calamitatem;
Hujus miserabilissimo dolore tabescunt genæ;
Sic Ulysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens;
Alcinous autem ipsum solus consideravit atque observavit,
Sedens prope ipsum, vehementerque ingemiscentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigandi-peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam sonoram;
" Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimúsque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu:
" Hic hospes; valdè alicundè ipsum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem cesset, ut simul obtestemur omnes,
" Hospitio-suscipientes hospesque: quoniam multò honestius est *ita fieri*.
" Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Instar fratris & hospes & supplex efficitur
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
" Quodcunque interrogavero; dicere etenim te melius est:
" Dic numen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Alique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vicini:
" Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

SCHOLIA.

527. Χυμένη.] Πεσχυθῆσα. ἐξεπλαγησίσα. Λίγα.] Ὀξέως, πικρῶς. Κωκύῃ.] Θρηνεῖ.

529. Εἴρεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔργα· καὶ ἀναπίπλασιν κατ' ἀρχὰς παρὰ τὸ ἐρῶ μὲν ἐλεύθερος εἶμι καὶ λέγω τοὺς ἄλλους.

531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.

537. Σχεδόν.] Ἐπίκαιρον, πανσοφῶν.

539. Δορπέομέν.] Δειπνοῦμεν.

546. Ἀνδὶ καστιγήτῳ.] Ἴσως ἀδελφῷ.

547. Ἐπιφρονέῃ περπίδεται.] Ἀντὶ τοῦ παῖς φρενῶν, ὅ ἐστι, φρενήρης ἐστί.

548. Νεμεσσᾶται.] Αἰσχύνεται. Κερδαλέοισι.] Πανούργοις

549. Εἰρώμεθα.] Ἐρωτῶμεν. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

NOTÆ.

550. Κάλεσσι) Τελευταίως *scribendum*, ut ἀντιλλαίως legendum, quasi καλέσι, ut mox de voce πάλιν, notandum. v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. ζῶος. *H. Steph.*

550. Κάλεσσι) γρ. καλέσι, ut suprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὰλ' ἐσθλὸς, ἐπὶὼ τὰ πρῶτα γένηθ',
'Αλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθειθ', ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε πιὼ, δῆμόν τε, πόλιν τε·
"Οφρα σὲ τῇ πέμπωσι πλυτομόμφῳ Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι κυβερνητῆες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
'Αλλ' αὐταὶ ἴσασι νήματα καὶ Φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
'Ανθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
'Ηέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
"Ουτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ὀπολέσθαι.
'Αλλὰ τόδ' ὣς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
'Ημῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν εὐεργέα νῆα
'Εκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐὺ ῥειούσῃ πόντῳ
'Ραισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλῃ ἀμφικαλύψαι.
"Ως ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
"Η κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
'Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
"Οππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
'Ανθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταούσας.
"Η μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſtquam primùm natus fit;
" Sed omnibus in ponuntur, ſimulatque genuerint parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te illuc mittant confidentes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent;
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum:
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum patiendi ſubeſt metus, multò minùs perrundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptun.* ingentemque nobis montem ubi circumductuſi.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perficerit
" Vel imperfecta fiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque bene-habitatas:
" Sive quot molestique & agreſtes, neque juſti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τιτυσκόμενος.] Καθισχαζόμενος.
559. "Ισασιν.] Γινώσκουσι, ἐπίστανται. Νήματα.] Ἔννοιας, βουλάς.
563. Πεμφθῆναι.] Βλαβῆναι. "Επι.] "Επεστι. Δίδ.] Φίβ.
565. 'Αχαιτάς.] 'Αχαιοὺς ἀρχαϊκῶς.
566. Πομποί.] Οἱ παρεχόμενοι εἰς. 'Απήμονες.] 'Αβλαβεῖς.
569. 'Ραισέμεναι.] Διαφθεῖραι. 'Αμφικαλύψαι.] Περιεκτικόν.
571. "Η κ' ἀτέλεστ' εἴη.] Νῦν, τὸ εἴη, ἀντὶ τοῦ ἐστίν· ὡσὸ ἡ τὸ καὶ διάφορον ἐστὶν, ἢ ὡς ἐμέσατος ἐπιλάθετο. 'Αλλὰ πῶς ὁ 'Οδυσσεὺς ταῦτα οἶδεν, τῷ Ποσειδῶνος μηνύσαι ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν.
573. 'Απεπλάγχθης.] 'Απεπλανήθης.
574. Εὖ ναιεταούσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

N O T Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.
569. Ἡμιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*
571. "Η κ' ἀτέλεστ' εἴη) Si, ut *Brevia Scholia*, pro ἐστὶν ponatur, ſcribendum omninò εἰῇ, ab εἴω, *Ionicè*, pro εἶμι, & hæc *Leſbio* Syntaxi magis favere videtur, ut reſpondeat τῷ πλέονες quàm εἶναι, ab εἰμὶ, *ſum*; quod Pauci viderunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

571. "Η κ' ἀτέλεστ' εἴη) Vid. in Not. ad *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

571. Εἰη) γρ. εἰῇ, vid. Not. in *Textum.*

Οἵτε

Οἵτε φιλόξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοειδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν ἦ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποισιν, ἵνα ᾖσί καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ πὶς πη καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἑπεὶ ἢ μέν τ' ἀδελεγήτοιο κασιγνήτοιο χερείων
Γίνετ', ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens eſt deo placens :
' Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
Argivorum, Græcorum, atque Iliacum audiens.
" Hoc autem dii quidem fecerunt; deſtinârunt que excidium
" Hominibus, ut ſit & poſteris cantilena & *exemplum*.
" Nunquid tibi cognatus periit ante Ilium,
" Qui eximius erat gener, aut ſocer, quales potiſſimùm
" Curæ ſunt, poſt ſanguinem & genus noſtrum ?
" An aliquis fortaſſe ſocius vir grata ſciens
" Eximius ? Quoniam non ſanè frater interior
" Eſt, qui, cùm ſit ſocius, prudentia ſcierit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

576. Θεοειδής.] Θεοσεβὴς, ἢ θεοῖς ὁμίσιος.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐποίησαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μεταγλωττίζεται.
581. Πηός.] Συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πέριξ τῶν συγγενῶν.
583. Κήδιστοι.] Λέγω. καὶ φρατρίδες ἄξιοι, συγγενικαῖς. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

Variæ Lectiones.

579. Ἐπεκλώσαντο δ') γρ. ἐπεκλώσατό τ'.
580. Ἀνθρώποισιν, ἵνα ᾖσι) γρ. ἀνθρώποισι πέπασι, H. Steph.
583. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν, H. Steph.
584. Ἦ τίς κε) γρ. ἤ κε τὶς, H. Steph.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τῆ Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πτολεμικὸν τοῖς Κίκωσι, καὶ ὡς τοὺς Λωτοφάγους παραγενόμενος, καὶ ὡς τὸ Κύκλωπα Πολύφημον περιῆλθεν· καὶ πῶς φεύγων ἐξ ἅδου ἐπανῆλθεν.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, καὶ Κυκλώπων. Ἰθακ. L 1 B. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐξοχώτατε λαῶν,
Ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γάρ ἔγωγέ πῃ φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν δημος μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquutus eſt verſutus Ulyſſes,
" Alcinoë imperator, omnium eminentiſſime populorum,
" Certe hoc jucundum eſt, audire cantorem
" Talem, qualis hic eſt diis aſſimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius eſſe,
" Quàm quoties lætitia quidem detineat populum univerſum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ π φημὶ.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ὅτι ὃ πάντες ἂν βίον τέλος ἡγήσαιτο τὴν ἡδονὴν, ἐκεῖνος ἐπαινεῖ τινάς.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἄλλοι, ἀκουάζουσι.

N O T Æ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi ſub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui ſimilis locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Iſrael* plurimi erant, *&c.* Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* ſub *Solomone* Rege. Qui & *Eccleſiaſtæ* c. 5. v. 18. Eſt hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Er. Schol.* item *Seneca* Epiſt. 83. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Baſil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ π φημὶ) D. *Baſil.* ὡς τὰς πίνας. Οὐ τοίνυν ἐκπλαίμεθα τὰς πομπὰς, — ἐᾶν ὅτι τερπνὸν τὸ πλῆθος καὶ ἡδαῖς ἀπεμφαίνας τῷ εὐδαιμονίᾳ ἐπιζητεῖ.

6. Ἦ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratoſthenes* apud *Athenæum*, pro κατὰ δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακόπους ἀπάνας, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Caſaubonus* ad *Athen.* l. 1. c. xiv. Vid. *Dupor.* Gnomolog. in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 7. Ἄλλοι, ἀκουάζουσι) In *Aldinâ* deſunt.

Variæ Lectiones.

V. 5. Ἀοιδοῦ) γρ. αὐδῆς. *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἴσῃ. *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακόπους ἀπάνας. vid. N. in *Textum*.

7. Ἀκουάζωνται) γρ. ἀκουάζουσι, *H. Steph.*

Ἤμβροτε

Ἥμθυσι ἑξείης· ἀτὰρ ἢ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου τε κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
Τῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετρέπετο γοώοντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχιζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσιμον ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀείρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παναπερθάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔπι ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem impleantur mensæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Poscerna adsitat & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
" Tibi verò animus meus dolores cupit lacrymosos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœlestes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, postquam effugi sævum fatum,
" Vobis hospes sim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulysses Laërtiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clarissimam: in ipsa verò mons est
" Neritus, multis arboribus clarus: circumque insulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
" Ipsa autem terræ-continenti-finitima supereminens in mari jacet
" Ad Occasum, illæ verò seorsum ad auroram solemque
" Asperа, sed bona juvenum altrix. Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πιπλήσωσι.
9. Ἀφύσσων.] * Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10. Ἐγχείῃ.] Ἐγχίῃ.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπιτρέπετο.] Παρεδυμήθη.
14. Ἐφέπων.] Ἔχων.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην. * Εὐδείελον.] Ἵνα ἐπιφανῆ, τῷ ἐκ τῆς πολλῆς κειμένῃ· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἥλιον, ἀκουστέον ἀναγκαίως· ἔλη γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν ἡλίῳ αὐγή. ἔδει γὰρ

ΝΟΤΑ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παναπερθάτη) *Strabo*, fol. 454. Καὶ τοῦτο δὲ δεικτικὸν ἐστὶ τοπικοῦ τινὸς ἐπιθέτου· χθαμαλὴ μὲν γὰρ, ἡ πανταχῇ καὶ χαμαλὲ πανταχῇ δὲ ἡ ὑψηλὴ, κλ. Ἐξαγαν) δὲ ἡ κακῶς, ἀπὸ τῆς χθαμαλῆς εἴρηται)

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἀρυόμενος &c.) Ità pro ἀφύσσων.
21. * Εὐδείελον &c. ad finem, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ' ἐκ κρητῆρος] γρ. δὲ κρητῆρος. *Max. Tyr.* §. 37.
10. Φορέῃσι) γρ. ἐφοχίῃσι, *Max. Tyr.* ibid. at sequens vox ἐσχείῃ refutat hanc *Lectionem*.
19. Εἶμι] γρ. εἰμὶ, pro εἰμί.
21. Εὐδείελον) γρ. ἐκπάλαι, *Xylander* in *Strabon.* fol. 696 male, ut ex *Homero*, *Odyss. δ'*. v. 605.
22. Νήριτον) γρ. Νήριον, ut ω'. v. 376. Vid. *Eustath.* in illud *Dionys. Περιηγ.* v. 495. Τῇδ' ἔστι Νηριτίης Ἰθάκης ἱδὲ ἐπάκτια).
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

τὸ ἐλληθρεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κυπαρίσσιον. Εἰνοσις γὰρ, ἡ κύπρος.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλὴ.] Ταπεινὴ, κοίλη τὴν δύσιν· πῶς δὲ παναπερθάτη; ἢ τῇ δέξῃ, ἢ σχεδὸν τῶν ἄλλων, ὡς ἐγγὺς δύσεως. Παναπερθάτη.] Ὑπερκαίτω κειμένη.
26. Ζόφον.] Νῶτον, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27. Κουροτρόφος.] Νεωτέρους τρέφουσα.

NOTÆ.

πανταχοῦ ἐστὶ παπύρου, ἀλλὰ πρόκειται τῇ ἠπείρῳ. ἐχούσῃ κόπον αὐτῆς· ἔστι παναπερθάτου, ὑψηλοτάτου, ἀλλὰ παναπερθάτου ἐστὶν ζόφον· οἷον ὑπὲρ πάσας ἐχούσης, πλησιαιτάτης ἐστὶν ἀρκτῷ. κλ.

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μήν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος γαίης τε τοκήων
Γίνεσθαι, εἴ περ καί τις ἀπήνεσθαι πόρα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίειν ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ Φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἐνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὰν ἐγὼ διερὸν πὰρ φεύγεμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' οὐ μέγα νήπιοι ὄρνυθ' ἑπίθοντο.
Ἐνθάδε πολλὸν μὰν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ *cujusque* terrâ possum dulcius aliud videre.
" Certè quidem me illic detinuit Calypso, diva dearum,
" In specubus cavis, cupida maritum esse:
" Consimiliter Circe detinuit domi suæ
" Ææa, dolosa, cupiens maritum esse:
" Sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserunt.
" Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
" Est, etsi quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
" Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Ismarum; ibi ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Ea* divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit suâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Jussi: hi verò valdè stulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum est, multas item oves
" Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Καπρέπεν.] Καπῆχεν.

32. Αἰαίη.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυρρηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα δὲ, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον ἔοικε, λέγει δὲ συναγωγέων τις ἐκ αὐτῆς, παρὰ τὸ αἰὲν αἰ ἡμιτόνου ἐπιφθεγμα. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα.

34. Γλύκιον.] Γλυκύτερον. ἡδύτερον.

36. Ἀλλοδαπῇ.] Ἀλλοφύλῳ. ξένῃ. Ναίειν.] Οἰκεῖν.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Ἐνίσπω.] Ἐρῶ. λέξω.

38. Ἐφέηκε.] Ἐπέπεμψεν. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ὅπου νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμου συνεπολέμησαν, Κικόνων ἡγεμόνες Μάντης.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμεριζόμεθα. Ἀτεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότητος.

43. Διερὰ ποδί.] Μεταφορικῶς, τῇ ταχεῖ· οἱ δὲ διερὰ, τῇ ἐξεῖ, ἐκ τοῦ ἔχειν· οἱ δὲ, τῇ ζώσῃ, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ λιποθυμοῦντες ἐκ τοῦ ἱδρῶτος. * διερὸς βορτὸς, φησὶν· οἱ δὲ, τῇ κούφῃ· οἱ δὲ, τῇ διερᾷ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, περὶ ξυμφορᾶς τινὸς ὑπὸ τῶν βαίτων ἐγχρισίαν· λέγει δὲ τὸ ἱδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyss. ζ. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

31. Αἰαίη) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαίαν, lego, * Αἶα δὲ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, ἐν τῷ περὶ πόλεων & *Eustath.* fol. 333. lin. 36. ut ostendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloysii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνειαν scribo, pro * Μαραθῶνα. Ità *Eustath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος ἡ, καὶ Ἰσμάρα λιμήν, Κικόνων ἐστὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* ἐν τῷ περὶ πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen post habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà. *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἧς πατρίδος] γρ. γλυκίον γ' ἧς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος. *Anecdotog.* fol. 88.

36. Ναίειν) γρ. ναίην, *Eustath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἐμοὶ) γρ. ἰοὶ, at non benè, ante *Consonam.*

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' ἀγχόθι Κίκονες Κικόνεσι μεγάνειρι,
Οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλείονες ἠδ' ἀρείους,
Ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμβροι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, ἠδ' ὁππότε χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμβροι δ' ἐμάχοντο μάχῃ ὠκυπόροισι νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλείονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετετρέπετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλεσθ'· οἱ δ' ἄλλοι φεύγομεν ἠδὲ τὸ κῆρ.
Ἔνθεν δ' ὠκυτέρῃ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ ὠκυτέρῃ νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò digreſſi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipſis vicini erant ſimul plures & meliores,
" Continentem habitantes, doſti quidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus eſſet pedítem pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores ſunt vere,
" Matutini: tunc ſanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Siſtentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis haſtis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur ſacra dies,
" Tam diù defendentes ſuſtinebamus, plures licet eſſent:
" Quandò verò ſol ibat ad veſperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à ſingulis navibus benè ocreati ſocii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
" Illinc verò ulteriùs navigavimus triſtes corde,
" Læti ex morte *evitata*, charis amiſſis ſociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

47. Ὀιχόμβοι.] Ἀπλῆτες. Γειτόνων.] Ἐκάλει, ἀβίους.
49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.
51. Ὦρῃ.] Τῷ ἔαρι καιρῷ.
52. Ἠέριοι.] Ὀρθρινοί.
53. Αἰνομόροισι.] Κακομοίροις.
57. Ἀλιξόμβοι.] Ἀμυνόμενοι ἢ ἀπαλέξοντες.
58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βόες λυπλύονται τὸ ἔργον.
59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Ἀνελόντες.
61. Ὤλεσθ'.] Ἀπώλοντο.
62. Ποφτέρῃ.] Εἰς τέρμονα θῆναι. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.
63. Ἄσμενοι.] Εὐκλεῖς. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

NOTÆ.

58. Μετετρέπετο) *Euſtath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετετρέπετο, ἀντὶ τοῦ ἐστρέφετο, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γεγράφασι οἱ Παλαιοί· ὡς λέγω τοῦ νέω, νεῖν, νεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ χέω, χεῖν, χεῖσθαι· καὶ χοὴ, χεῖσις, τὸ μέρος ἐξ οὗ κ χυτὸν ὡς τὸ. Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρως ἔδει χεῖσθαι, ὅ ἐστι, χωρεῖσθαι οἱ δὲ ὕστεροι, ἐκ τοῦ ἑ γεγράφασι, ὡς λέγω τοῦ νῶ, νῆσαι, μετὰ τοῦ δύο σσ. ὡς ἡ ἄγλωσσος αὐτοῖς οὐκ ἐπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyſſis* Naves Duodecim fuiſſe, v. 159. Νῆες μέν μοι ἔσαν δυοκαίδεκα. Periêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Iſmarum* pugnâ. Neque ſe cruciet Lector, neque Poetam incuſet, quod Navium numerum hic non ponat; ut ſociorum occiſorum Numerus apertiùs innoteſcat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν αὖ Ὀδυσσεὺς ἦρχε— πεῖτ' ἄμα νῆες ἴσαν δυοκαίδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. XIII. *Græcorum* iſte morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Uliſſes* habuiſſet; priorne ſcripta eſſet *Ilias*, an *Odyſſea*? Præterea, an ejuſdem eſſet Auctoris. *Euſtath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δὲ ἱστορεῖ ζητῶν ὁ Ὁμηρομαστὴξ, λέγων, Ἀπῆσαν ἴσας ἀφ' ἑκάστης δωδεκάδος νεὼς, καθαίρων ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ δὲ λύουσι. Ἀπολέγειν αὐτὸ πρέπειν ὡς ἐν ἐπιλόγῳ, ὡς ἐλλογηθέντων τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις νηυσὶ· καὶ ἀπὸ ἐμοῦ πρέπει ἀριθμῶν ἐπιλειπόντων μιᾷ ἑκάστῃ αὐτὰ ἐξ ἀνδρῶν.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ὦρῃ) γρ. ἔαρι, *Euſtath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*
57. Ἀλιξόμενοι) γρ. ἀλεξόμβοι, *Br. Schol.*
58. Μετετρέπετο) γρ. μετετρέποντο, vid. Not. in *Textum.*

Πεύ-

Πρίν πνα τῶν δηλῶν ἑτάρων τελὸς ἕκαστον ἄῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' ἤερι πάσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶς ἠδὲ πόντον· ἐφώρμα δ' ὀρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντο παρακλίδην, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθέντ' ἐσχάγεν λαίλαπι καὶ πνοιῇσιν ἀνέμων.
Καὶ τὰ μὲν εἰς ἦπας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως παρεπερήσαμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείτην ἦμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀτὰρ ἔνδοθι λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priusquam horum miserorum socio-
rum ter unumquemque vocâssem,
" Qui perierunt in campo à Cicon ibus
trucidati.
" Navibus autem immisit ventum Bo-
ream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò
cooperuit
" Terram simul & pontum, ruitque è
cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obli-
quæ; at vela ipsis
" In tres quatuorque partes discidit vis
venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus
timentes interitum:
" Ipsas verò magnâ celeritate subdu-
ximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies conti-
nenter semper
" Jacebamus, simulque labore & dolo-
ribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pul-
chricoma perficit aurora,
" Malis erectis, velisque albis expli-
catis
" Sedimus: illas ventusque guberna-
toresque dirigebant.
" Et illæsus forte sis perveniissem in
patriam terram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

65. Τεὶς ἕκαστον αὔσαι.] Ἀρχαῖον ἦθος· τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀναγκαῖον τεῖσαι τοὺς φίλους. * ἐκεῖ ἀπέσπασεν αὐτὸν δι' ἃ ἴσα Ϲ * εἴ τις ἐν ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ἀφανίζοι.

66. Δηϊωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετ' ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἐς ἀνέμοιο.] Ἀνέμου.

72. Κάθημεν.] Κατεθέμεθα.

73. Ἐσσυμένως.] Περθύμως. Παρεπερήσαμεν.] Παραπλεύσαμεν.

74. Ἦμαρ.] Ἡμέρας. Συνεχὲς.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τῇ ψυχῇ ἐδώδιμος, ἀντὶ τοῦ καταθύμιοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλήρωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθὴς.] Ἰσχὺς ἐξ ἐπιμελείας.

N O T Æ.

65. Τεὶς ἕκαστον αὔσαι) Vid. *Joh. Meursii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τεὶς μὲ ἔλαιε αὔσαι. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ. Τῷ καλεῖν ἐξονομαστὶ τρισσῶς τὸν ἐπὶ ξένης ψυχούσας τοὺς ἔτι φίλους. κλ. Vid. *Eustath.* fol. 335. lin. 4. Ἔθος δ' ἦν, τοὺς τὸν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbei Homer.* fol. 115.

66. Δηϊωθέντες) Ità quidem scribendum, incontractim, verùm legendum, quasi δηωθέντες scriberetur.

72. Κάθημεν) P.o καθέμεν, ut καθημένη *Hesiodo*, & κάθησο & καθήσατο *Homero*. In Scansione tamen hic δισυλλάβως legendum, quasi κάθημεν scriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. καθῆστο, & v. 503. καθῆσαι, pro κάθηο & κάθησο, scribuntur; quidni & hic?

73. Περιέσαμεν) *Aristarchus* hoc in loco παρεπέσαμεν legit, probabiliter, ut *Eustath.* fol. 336. lin. 20 quare inter *Varias Lectiones* saltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyss.* ε'. v. 279. Σπεύδῃ δ' εἰς λιμένα περιέσεσθαι. Et ἐπὶ ἐρέω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, περιέρω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Eustath.* fol. 336. lin. 12. Καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ συνεχὲς ἐναντίον τῷ καταρχόμενα ἀθῆσαι ἀσυνδέτως· διὸ καὶ ἐπόλμησέν τινες, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἔσπασεν. ἄτοπον δὲ ἐναντίῳ διηλλάγαι τὸ ἀμεταβόλου. ἀλλ' ἀκατάλλακτον. Vid. quæ Nos ad *Iliad.* μ'. v. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τεὶς ἕκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἐν ἐπίσπασεν, lego * ἐπὶ ἀπέσπασεν & voces * εἴ τις addo.

VARIÆ LECTIONES.

72. Κάθημεν) γρ. κάθημαι, vid. Not. in *Textum*.

73. Περιέσαμεν) γρ. παρεπέσαμεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. συνεχῶς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

80 Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τὲ, περιγάμπτους Μάλῃαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
85 Ἔνθά δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' ἕλπετο δεῖπνον ἑλὼν θοὴν παρὰ νῆα ἑταίρους.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πυθέσθαι, ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κέρσας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
90 Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

Οἳδ' αἶψ' εἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
95 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοιτο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μεμάμεν, νόστου τὲ λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσσας.
100 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

"sed me unda, æstusque, circumfle-
"ctentem Malæam,
"Et boreas abjecit, & excidere-fecit
Cytheris.
"Hinc novem diebus ferebar adversis
ventis
"Pontum per piscosum: exterum de-
cimo die conscendimus
"Terram Lotophagorum, qui flori-
dum cibum edunt.
"Hic littus conscendimus, & hausi-
mus aquam;
"Statimque prandium ceperunt celeres
apud naves socii.
"Porro postquam cibum comedimus,
& potum,
"Certè tum ego socios præmittebam,
ut eorum percontarentur,
"Viros duobus sociis, tertium præ-
conem simul adjungens,
"Quinam viri essent in terrâ cibum
fumente.
"Hi statim digressi venerunt ad vi-
ros Lotophagos.
"Neque sane Lotophagi parabant so-
cius malum quippiam
"Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum
gustare.
"Horum quicunque loti comedisset
dulcissimum fructum,
"Non jam renunciare rursum voluit,
neque redire:
"Sed illic volebant cum viris Loto-
phagis
"Lotum edendo manere, reditûsque
oblivisci.
"Hos quidem ego ad naves ducens
flentes necessitate,
"Navibus in cavis sub transtra ligavi
attractos.
"Cæterùm alios jussi percharos so-
cios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

80. Ῥόος.] Ῥῦς, ῥεῦσις. Περιγάμπτους.] Περικάμπτους. Μάλῃαν.] Ἀκρωτήριον δὲ Λακωνικῆς Μαλέαι ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ὑπερκάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἰκείων.

81. Ἀπέωσε.] Ἀπεθήκατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπλάνησε. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος δὲ Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ ἀνθῶν.

85. Ἔβημεν.] Ἔβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα, * ἠθίομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περίπ.] Περίπεμπον. Πυθέσθ.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τελευτ. κήρυκα.] Ἵνα μὴ ἐπιχειρήσῃ αὐτοῖς. Ἀφ' τ κήρυκα. Ὀπάσσας.] Παραχάσσας.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τοὺς καθίδρας. Ἑρύσσας.] Ἑλκύσας.

N O T Æ.

88. Περίπ.) De hâc voce, vid. suprà, ad δ'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῦ πάσασθ.) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Er. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athen.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

80. * Λίαν ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. * Ἠθίομεν) Hanc vocem addo; quòd tota illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Ἠθίσατο) ἐδόκ. Infrà, v. 93. λωτοῦ πάσασθ., mox, v. 94. καρπὸν λωτοῦ φάγοι & v. 102. λωτοῦ φαγών.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

88. Περίπ.) γρ. περῦσαι, vid. Not. ad *Textum.*

Σπερχομένους νηῶν ὑπαυλίμῳ ἀκτῇ,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἳδ' αἶψ' εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιῷ ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ περτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυται

" Festinantes naves confodere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens reditûs obliviscceretur.
" Illi igitur statim ingressi sunt & per transtra sedebant:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque illinc ulteriùs navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanem, solitariorum,
" Venimus, qui sane diis freti immortalibus,
" Neque plantant manibus plantam, neque arant;
" Sed hæc inseminata & inarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat;
" Illis verò neque conciones consiliariæ sunt, neque jura;
" Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus; neque sibi invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιον ἐστὶ καλῶ Πολυφήμῳ· ὄφελε τὸ μὲ ὑπερφιάλων, τῶν μεγάλων· τὸ δ' ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, ἀφ' τὸ θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς δὲ ἐοίκασι τοῖς Φαίακας νῦν ἐλύπησε; ἀφ' τὸ ἀνόμους τ' πολιτείας. Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀνάροτα εἶναι.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶ τ' σταφυλῆς γινόμενον.

ΝΟΤΑ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* exspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ ἦ ἀρόωσιν, ἔοικε δέοντάς εἶναι συζυγίας τ' εὐθυπορούσης· ἢ δ' ἂν καθαρῶς τελοῖτης, εἶπερ ἐγεγόφιλο ἀρόουσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quivis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ε' præferant τοῦ—ῶσι, per ώουσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομῶ, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσι) Ἀροτριῶσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν. Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυτεόντας, pro φυτεύοντας. *Homerus*, & φυτεόμεναι, pro φυτεύμεναι. *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ ἦ, ἄσπαρτα ἐκτείνας τὸν λόγον, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔκτοθι λάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν τι τὸ λάχεια, ἄνευμα δ' τίτλα ὑπολαμβάνουσι, ὡς γινομένης ἀφ' Κίρκης τοῦ Ὀδυσσέως ἑτέρου ἦ λάχειαν, τὴν γῆν φασὶ καὶ ἐπιπολαίαν λαχαίνειν, ἤτοι σκάπτειν· ὅθεν καὶ τὸ λάχνην· κεῖται ἢ ὁ μὴ πᾶσα ἡ λῆξις. Ἀκτή τε λάχεια· εἰ ἦ γράφοι τις τετραχοῦ βάρυς, ἰλάχεια, εἴη ἂν ὥσπερ λιγὺς, λίγεια, ἄπερ καὶ ἰλαχὺς,

ΝΟΤΑ ΙΝ SCHOLIA.

106. *Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Moysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) κ. παίδων ἠδ' ἀλόχῳ, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύει, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἰλάχεια) κ. νῆσος ἔπειθ' λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὕπι ϙεδὸν, ὑτ' ἀπιτηλῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· ὐ μὰν γὰ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύϰει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνῦσι ϰυνηγέται, οἵτε ϰαθ' ὕλην
Ἄλγεα πάϰχυσιν, ϰορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν ϰατατίϰτεται, ὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἤγ' ἄσπαρτον ϰὴ ἀνήροτον ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν ϰηδυίη, βόσϰει δέ τε μηϰάδας αἶγας.
Οὐ γὰ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες τηνσὶ ἔπι τέϰτονες, οἵ ϰε ϰεϰάμοιεν
Νῆας ἐϋσταλμους, αἵ ϰεν τελέοιεν ἕϰαστα,
Ἅτε ἔπ' ἀνθρώπων ἰϰνεύμονας· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περάσαι θάλασσαι,
Οἵ ϰέ σφιν ϰὴ νῆσον ἐϋϰτιμένην ἐϰάμοιεν.
Οὐ μὰν γάρ ϰε ϰαϰὴ γε, φέροι δέ ϰεν ὥια πάντα·
Ἐν μὰν γὰ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλαϰοί· μάλα ϰ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
" Sylvosa; in eâ verò capræ infinitæ nascuntur
" Sylvestres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam
" Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipsa inseminata & innarata diebus omnibus
" Viris caret; pascit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adsunt milto-pictæ,
" Neque viri præstò navium fabri, qui conficiant
" Naves transtratas, quæ utique perficerent singula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,
" Qui utique ipsis & insulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; ruderit utique tempestiva omnia.
" Insunt enim prata maris cani ad litus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites essent.

ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Ποικίλαι.
119. Πάτος.] Ἀναστροφή. Ἀπερύϰει.] Ἀπείργει. κωλύει.
120. Εἰσοιχνῦσι.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.
121. Ἐφέποντες.] Ἐπιστρέφοντες.
122. Κατατίϰτεται.] Κατίσχει. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτεύσεσι.
123. Ἀνήροτος.] Μὴ ἀροτευόμενος.
124. Χηριύη.] * Σπανίζει. ἔρημος ἐστι. Μακεδόνες.] Μακεμόνες, λέγε δ' φωνῆς. Μακὴ γὰρ λέγει ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἡ λέγε δ' ἐπὶ τὸ μέλος κεῖται. * ὃ ἐστι συρίσαι.
125. Μιλτοπάρῃοι.] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχειρωμένοι, τυτέστι τὰς πρῴρας. Μίλτος ἡ, πλὴν βραχυβάρυς.
126. Ἔνι.] Ἔνεισι. Κάμοιεν.] Κατασκευάσειεν.
127. Τελέοιεν.] Πρόσποιεν, ἐπεργάζοιεν.
128. Ἰϰνεύμονας.] Παραχειρόμενας.
130. Ἐϰάμοιεν.] Κατεργάσοιντο, κατασκευάσοιντο.
131. Ὥια.] Τὰ ϰατὸς ἕϰαστον ϰαιρὸν ἐπιτήδεια· * τὰ ϰαθὸ ϰαιρὸν ὥρια.
133. Ὑδρηλοί.] Καθυγροι. Μαλαϰοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

NOTÆ.

ἰλάχεια, ἰλαχίστη. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro πρὶν, scribit, per errorem. *Hesychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μειρᾷ· ἢ βαθύγειοι, ϰὲ εὔγειοι. Ubi ut ex priori interpretatione μειρᾷ, *Lectionem* τῆ ἰλάχεια agnoscit, ità ex posteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rursus occurrat, viz. ν'. v. 509. Ἔνθ' αὖτέ τε λάχεια, & *Apollin.* Hymn. v. 197. Τῇσι μὲ ἔτ' αἰχρὴ μεζεραίλαν), ὅπη λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίστη. Ex altero loco sole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, αἰχρὴ enim & ἰλάχεια, τὸ μεγάλη ϰὴ εἶδος ἀγητὸ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum habet. Vid. *Kusteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ ϰε ϰάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότεσιν, cum ἄροσις, sit ἄρσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim posita, ad suum locum nunc restituo.

124. * Σπανίζει) *Aloys.* MS. legit σπανίζει). * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ ϰαθὸ ϰαιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ ϰε ϰάμοιεν) γρ. οἱ ϰεϰάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* ν'. v. 5.

133. Μάλα ϰ') γρ. μαλ' ἀϰ', *Eustath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄρστις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον αἶαν
Εἰς ἄρας ἀμῆσαι· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὕδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ἵν' ὐ χρεὼ πείσματός ἐστι,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ὑπακέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, ἠὲ ὑπαπνεύσασιν ἄῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὐδ' ἐν κύμασι μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋστέλμους ὑπερέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ὑπεξείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα καθ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

" In eâ quidem aratio facilis; valdè altam metiem semper
" Suo tempore meterent: quandoquidem valdè pingue solam subeat.
" In eâ portus opportunus, ut non opus funibus sit,
" Neque anchoras ejicere, neque rudentes alligare,
" Sed qui appulerint manere aliquamdiu, usquedum nautarum
" Animus voluerit & aspirârint venti.
" Caterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
" Fons sub specu: circumque alni nascuntur.
" Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
" Noctem per obscuram: non enim antea apparebat, ut videretur.
" Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
" E cœlo lucebat; obscurata enim erat nubibus.
" Hinc nullus insulam vidit oculis;
" Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
" Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâssemus.
" Appulsis autem navibus collegimus vela omnia;
" Ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
" Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur mane-genita apparuit roseis digitis aurora,
" Insulam admirantes, ambulavimus per eam.
" Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam habentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Ἄροπες.] Ἀροτείαπες. Λειὴ.] Ὁμαλὴ. Ἀ ἶον.] Σεσῳσμένον πεδίον.

135. Ἀμῆσαι.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὲς, εὔγειον. Οὔδας.] Τὸ ἔδαφος.

136. Εὔορμος.] Εὐναύλιος. Πείσματος.] Ἀπογείου χωρίου, ᾧ πείθεται ἡ ναῦς.

137. Εὐνὰς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.

138. Ὑπακέλσαντας.] Ὑπακέλσαντας τῇ γῇ, ὑποψαύσαντας.

139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἀῆται.] Οἱ ἄνεμοι.

140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.

143. Προὔφαινετο.] Περιφαίνετο.

144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ὁμίχλη. Βαθεῖα.] Σκοτεινή.

145. Προὔφαινεν.] Ἔφαινεν, ἔλαμπεν.

146. Ἔδρακεν.] Εἶδε, ἐθεάσατο.

147. Παπὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.

149. Κελσάσῃσι.] Ὑπακελάσασι τῇ γῇ.

151. Ἀποθείξαντες.] Ἐπὶ βεβαίῳ καὶ σταθερῷ λιμενίτῃ.

153. Θαυμάζοντες.] Θεωμένοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιερχόμεθα, ἀναστρεφόμεθα.

154. Ὦρσαν.] Διήγειραν.

N O T Æ.

136. Οὐ χρεὼ πεισματός ἐστι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic fessas non vincula Navis Ullas tenent, unco non alligat Anchora morsu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ) Cùm olim ΠΕΡΙ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus* ad *Erotiani* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. ΠΑΡΑ legendum probat; quod tamen in suâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* ΠΑΡΑ sumo, ΠΕΡΙ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri potuit, at non satis commodè in hoc loco.

Variæ Lectiones.

134. Μάλα κὲν) γρ. πάλα κὲν. *Eustath.* ib. lin. 18.

144. Παρὰ) γρ. περὶ. vid. Not. in *Textum.*

145. Γαῖ') γρ. γῆ. *H. Steph.*

147. Περτὶ) γρ. περὶ, non æquè benè.

Αἶγας

Αἶγας ἐφεπτώυς, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰχμὰς δολιχοσκίους
Εἱλόμεθ' ἐν νηῒ· ἄφαρ δὲ τείχεα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μνησιθέην θήρην.
Νῆές μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐπτὰ λάχον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶφι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔτι πολλὸν ἔην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἑκάστοι
Ἤφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κειμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἑταῖροι φίλοι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβαν· ἐπέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-tetro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes mihi ea
" Jacu adamus; statimque dedit deus decentem venationem;
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed supperebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, prope degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, ovium, & caprarum.
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris;
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioſi & agrestes, neque justi,
" An hospitales, & ipsis mens sit pia.
" Sic fatus navem conscendi; jussi verò socios
" Ipsosque conscendere, & rudentes solvere:

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρει ἀγελαίους.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰχμὰς δολιχοσκίους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντα. ὅ ἐστι, τὸ σῶμα.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μνησιθέην.] Τῷ μᾶλλον ἁρμόζοντα.
160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161. Πρόπαν ἦμαρ.] Διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσιν ἡλίου.
162 Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον.
163. Ἐξιφθίτο.] Ἐδαπανᾶτο, ἀνήλωτο.
164. Ἀλλ' ἔτι.] Ἀλλ' ἐτὶ ἔην. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διώτοις.
165. Ἠφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν.
166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐθεώμεθα, ἐωρῶμεν, ἐθεώμεθα.
169. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ.
171. Θέμενος.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

NOTÆ.

160. Ἔννέα λάχον αἶγες) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγες legant, tum λάχον, hic *Passivè*, pro ἐκληρώθη, ut *Eustath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας; ut sit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάχομεν ἐννέα αἶγας, αὐτὸς δὲ καὶ ἐμοὶ μόνῳ ὅλα ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *forte-electi erant*, nihil muto; nisi in *Versione* tantùm.

VARIÆ LECTIONES.

160. Αἶγες) κ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
171. Μίμνετ' ἐμοὶ) κ. μίμνετέ μοι. *H. Steph.*

Οἵδ':

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθά δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθά δὲ πολλὰ
Μῆλ', ὄιές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατηγυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθά δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἑὸν ἀφεμίσγετ' ἄνωγα.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

"Illi continuò conscenderunt, & per transtra sederunt;
"Ordine autem sedentes, canum mare verberabant remis.
"Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
"Hic in extremâ parte speluncam vidimus propè mare
"Excelsam, lauris densam; ubi multa
"Pecora, oves que & capræ quiescebant: juxta que aula
"Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,
"Longisque pinis, & quercubus altícomis.
"Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
"Solus pascebat longè, neque cum aliis
"Versabatur; sed seorsum existens infanda sciebat.
"Etenim monstrum erat horrendum, neque simile
"Homini frumentivoro, sed cacumini sylvoso
"Excelsorum montium, quando apparet solum ab aliis.
"Tum alios juffi dilectos socios
"Illic apud navemque manere, & navem custodire:
"Ipse verò eligens sociorum duodecim optimos
"Ibam; caterum caprinum utrem habebam nigri vini
"Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολιλύ.] Λδυκήν.
182. Ἐπ' ἰχαλῇ.] Ἐπὶ τῇ ἰχάτῃ καὶ πλαγιαίῳ μέρει.
183. Κατηρεφές.] * Κατεσκιασμένον.
184. Μῆλ', ὄιές τε, καὶ αἶγες.] Περιττὸν τὸ γάρ, ἐκτέτηκε τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διανυκτέρευον, ἐκάθευδον.
185. Δέδμητο.] Ἐδιδέμητο, ᾠκοδόμητο. Κατηγυχέεσσι.] Τοῖς εἰς τὴν γῆν εἰσωρυσσόμενοις, ἃ ἐστι πηγνυμένοις.
186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.
187. Ἐνίαυε.] Διετέλει· ἦν, ἐκάθευδε.
189. Πωλεῖτ'.] Ἀνεστρέφετο. Ἀφεμίσγετ'.] Ἄδικα.
191. Ῥίῳ.] Ἀκρωτηρίῳ, ὄρει ἰσχυῷ.
194. Ἔρυσθαι.] Φυλάττειν.
197. Μάρων.] Εὐάνθης υἱός. Εὐάνθης ὁ, Διονύσου.

N O T Æ.

184. Μῆλ', ὄιές τε, καὶ αἶγες) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἔνθά δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Histor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. se vidisse, ait, inibi in Domo suâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus assurgeret. Vid. *Camerarii* Histor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγῳ ἀνδρὶ, ἀντὶ τοῦ, ἥμερῳ, ὡς Ἡσίοδος.—Οὐδὲ ἴκελον ἔπλετο Ἤθεϊ, ἀλλὰ

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. *Κατεσκιασμένον) Ità pro κατεσκιδνασμένον, ex *Eustathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impressis errorem errat MS. ut sæpe aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

181. Εἰσβαίνον) γρ. ἐβαίνετε. *H. Steph.*
182. Ἔνθα δ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰσιὸς

Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃ τε γυναικὶ,
Ἀζόμενοι· ἔσκε γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκε εὐεργέα ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα παπάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον δ' ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἠείδη δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ὅτις οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δ' ἄρα κἠρὶ
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγλαὸς,
Ἀνδρ' ἐπελθόντα μεγάλῳ ἐπειμένον ἀλκῇ,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα·

" Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
" Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
" Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
" Phœbi Apollinis: ille mihi dederat pulchra dona;
" Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
" Deditque mihi craterem totum argenteum: cæterum posiea
" Vinum in amphoris duodecim ipsis hauftum,
" Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
" Noverat famulorum, neque famularum in domo,
" Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
" Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
" Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
" Immiscuit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
" Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
" Hujus ferebam implerum utrem magnum; viatica quoque
" In perâ; statim enim mihi expectabat animus generosus,
" Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
" Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
" Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
" Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκει.] Κατεῖχεν, ἐφύλαττεν.
199. Περιοχόμεθα.] Περιεσώζομεν, ἐφυλάττομεν.
200. Ἄζομενοι.] Σεβόμενοι, εὐσχημόνως. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πολὺ ἔχοντι τὸ ὑγρόν.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθορον, ἢ ἀνέρωτον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυρρόν.
209. Ὕδατι ἀνὰ εἴκοσι.] Περιχεόμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ ποιητὴς εἰκοσίδυο.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπεχεῖναι.
212. Ἦϊα.] Ἀλφιζᾶ.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπιλιόντα.] Ἐπιόντα. Ἐπειμένον.] Περιειλημμένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνόμευεν.] Ἔνεμεν. Νομὸν κάτα.] Εἰς πολὺ καταγόμενον.

NOTÆ.

199. Παισὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾗ, σὺν παισὶ σῴζομεθα, Ἀελίαρχε, σὺν παισί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maronem* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ misceri compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videtis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ᾗ κἠρὶ ἔκα) In *Scansione* legendum, quasi ᾗα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ι'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καζενεμεν) Pro corrupto, καζενεόν.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἰρεὺς) κ. Ἰρεὺς. *Æolicè*, *Eustath.* & Ἰερεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Παισὶ) κ. πκισὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν ῥεῖθρα, σηκοὶ δὲ σύροντο
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διηκριμέναι δὲ ἕκασται
Ἕρκαλο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέσσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· πᾶν δ' εὖρυ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τὲ, τετυγμένα, πῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώπαθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἴέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τὲ καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ὀπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perlustrabamus singula:
" Vasa quidem caseis onerabantur, repleta erant stabula
" Agnorum atque hædorum; separatæ vero singulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; separatim quidem matutiores, seorsim juniores.
" Separatim recentes natæ; natabantque fero vasa omnia,
" Mulctraliaque, scaphæque, accommodata; quibus immulgebar.
" Tum me præcipuè socii precabantur verbis,
" Ut sumptis caseorum *nonnullis* reduemus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdosque & agnos
" Ex stabulis agentes navigaremus salsam aquam.
" Verum ego non parui, certè multo satius fuiſſet,
" Donec ipsum viderem, & fors mihi hospitalia daret:
" Neque fane futurus erat sociis visus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθαυμάζομεν, ἐθαυμάζοιμεν.

219. Ταρσοὶ.] Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυρὸν ὁμοῦσι, καὶ ἐκπιέζουσι οἱ τυροί. Λίσσοντ] ὃ καὶ πάλαι ἐν ψυχῇ, ἢ ψυκτῆρες· ἐπ' ὄπ ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχῃ. Ἔνι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βρίθουσι.] Ἐπιπλήρουντο. Στείνοντο.] Ἐπιέχωρουν. Σπυροί.] Αἱ μαστέρες καὶ σφόβολοι, ἐν οἷς συμπλέκουσι τὰ θρίμματα, ἢ κοφινίδιοι ἢ ἠμιμαίτων.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπιλεκτοι.

221. Ἕρκατο.] Σωνείχοντο, συμπεπλεσμένοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Πεζοβοίπεραι, παλαιότεραι. ἢ μειοξηβοίπεραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέσσαι.] Μέσαι, μετέπειτα.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἀπάλαι ἐν δερματίδιοις.

NOTÆ.

221. Ἕρκατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι) Huc refer *Hesych.* in v. Πρόγονοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Er. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ità mox τυρῶν αἰνύμενοι. Ἀττικῶς· ὁ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς τυροὺς ἐν αἰνεῖ, ἀλλὰ μιᾷ· αὐτῶν. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyss.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Πρόγονοι) *Hesych.* Πρόγονοι) οἱ πεζοβοίοτεροι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτούς. Μέσσαι. Ἕρσαι δέ, ἀπαλοὶ ἐν τῷ ἔαρι χιμῶνες. Ἕρκατο χωρὶς μὲν πρόγονοι· χωρὶς δὲ μέσσαι· χωρὶς δὲ αὖθ' ἕρσαι. *Aristoph.* Grammat. apud *Eustath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴσχαλοι· ὁ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ.

VARIÆ LECTIONES.

223. Τοῖς ἐνάμελγεν) *sc.* πῖσιν ἄμελγεν, *Er. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *sc.* ἀχθομένους, *Eustath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) *sc.* ἰδύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

Τυρῶν

ἀπὸ τ' ἔρπες· ἢ ἐνδιαῖς τῇ ἡλικίᾳ. Νᾶεν.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ναίουσι καὶ κατοικοῦσι· ἢ ἐπιπλέοντες, ἢ ἄκλητοι. Ὀρεῖ.] Τῷ ἐπιφθόρῳ γαλακτι, ἢ τῇ ὑποστάσει τοῦ γαλακτος· οἱονεὶ γὰρ λέγεται, ἢ τοῦ γαλακτος ὑπόστασις.

223. Γαυλοί τε] Ἀγγεῖα τινα μικρὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ αἱ ποιμένες ἀμέλγουσι δίχα τοῦ γάλα. Εὐθητοὶ δὲ εἰς τυρῶν ἀπόθεσιν. Σκαφίδες] σκαφοειδεῖς, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Κατασκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴροντας. βαστάζοντας.

230. Ἐρατεινὸς.] Ἀγαπητὸς καὶ ἐπίφατος. Ἢ ἡδὺς καὶ φιλόξενος.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀνάψαντες.

NOTÆ.

Ἀττικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τυρῶν ἔφαγον· ὁ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς τυροὺς ἤθελον φέρειν τοὺς ποιμένας. Οὕτω καὶ λίαν βοὸς βεβρωκέναι τὸν λέγουσι, καὶ μαίνης λάκκοισβάζει, φύλλων ἀύσης φασίν. Vid. ad *Anacreon.* v. 323.

231. Ἐμείναμεν) Hanc vocem è *Textu* rejiciunt Edit. *Henr. Stephani*, *Romana Eustathii* & *Basil. Cantabr. Oxon.* &c. interque *Var. Lect.* ponunt, le-

SCHOLIA.

τὰ τίλλα μὲν, πρόγονοι καλεῖ· τὰ δὲ μὴ πάνυ, μέσσοι· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἔρπες· καὶ ἰσοδυναμεῖ ὁ καλὸς ἡλικία τις· καὶ κρεττῶνες, καὶ ἐπικρατέστεροι· ὅτι καὶ πιοτέρα. Αἰγὸς ἐπικρατείας ἐγγὺς πέφυκε κέρας. *Æschylus* in *Agamemn.* tenecros Ovium pullos δρόσους vocat, ut hic ἔρπας, agnellos *Homerus.*

Τυρῶν αἰνύμενοι Φάγομέν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἤμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· Φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη·
Ἔκποθεν δ' ἄντρου βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ᾧ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρνάς τε, τράγους τὲ, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Ἑδριόωντες, τετραβάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseos fumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit Pastoris more: ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset:
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: arietes reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent:
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum submisit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis constructum reposuit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.
233. Νίμεμεν.] Βόσκειν. Ἄχθος.] Φόρτος, * βάρος τῆς ὕλης.
234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ δειπνῆται φῶς πυρείῳ.
235. Ἔκποθεν δ' ἄντρου βαλών.] Δηλονότι, τὴν συρφετώδη ὕλην.
236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀπεχωρήσαμεν.
238. Θύρηφιν.] Ἔξω.
240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.
242. Τετραβάκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.
243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.
245. Ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὄμως δὲ ἡ, ἰστέον ὅτι συνηθείας, βρίφος μὲ λέγει τὸ καὶ ζωρὸν. Ἔμβρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τίκτον.
246. Θρέψας.] Πήξας.
247. Ἀμησάμενος.] Περισκαλεύσας, συναγαγών.

N O T Æ.

gentes ἰθύσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἰμείραμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μήσομέν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἤμενοι. ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad η'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter ἄρσενά τε τράγους τὲ, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἑδριόωντες, τετραβάκυκλοι) Olim πετραβάκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* α'. v. 324. at πετραβάκυκλος est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραβάβειον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλος certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατ' μοῖραν) *Ultima* & κατὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲ ἐγὼ βάλλουσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν· & *Odiss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σεῖο δ' Πηλιάδαο μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. conflat, *Homerum* voces βρέφος & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Illinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μέσχοι ἔασιν ὑφήτες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρος τῆς ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

241. Ἄμυξαι] ℞. ἄμοξαι, vid. ad *Il.* σ'. v. 487. 242. Τετραβάκυκλοι) ℞. πετραβάκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τ Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἃ εἰς φασὶ παλαιμηδείαν τὴν Κίκωσι, καὶ εἰς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ εἰς τ Κύκλωπα Πολύφημον πεποιῆσθαι· καὶ τίνα φαγόντα ἐξ ἕλη ἑταίρους ἀπολλῦσαι.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ εἰς Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, καὶ Κυκλώπων, Ἰώνων. L 1 B. IX.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐξοχώτατε λαῶν,
Ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐπιείκελος αὐδήν·
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquurus eſt verſurus Ulyſſes,
" Alcinoë imperator, omnium eminentiſſime populorum,
" Certe hoc jucundum eſt, audire cantorem
" Talem, qualis hic eſt diis aſſimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius eſſe,
" Quàm quotes lætitia quidem detineat populum univerſum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

Σχόλια.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ἐπεὶ καὶ πάντες ἦσαν βίον τέλος εἶχεν τὸν ἥδιστον, ἀπὸ συμποσίου πνές.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

Notæ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi ſub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui ſimilis locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Iſrael* plurimi erant, &c. Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* ſub *Solomone* Rege. Qui & *Eccleſiaſtæ* c. 5. v. 18. Eſt hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Er. Schol.* item *Seneca* Epiſt. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Baſil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ.] D. *Baſil.* ὡδὲ τὰς λέξεις. Οὐ τοίνυν ἐκπλαγήσῃ τὰς πομπάς. — ἐχ ὅτι τερπτὸν τὸ πλῆθος καὶ φίλαι ἀκοαὶ ἁπάντων τῶν εὐδαιμονίαν ἀγόντων.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratoſthenes* apud *Athenæum*, pro καλὸν δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακόπους ἀκούειν, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Caſaubonus* ad *Athen.* l. 1. c. xiv. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

Notæ in Scholia.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται)) In *Aldinâ* deſunt.

Variæ Lectiones.

V. 5. Αὐδὴν) χρ. αὐδῇ. *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἴσῃ. *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακόπους ἀκούειν, vid. N. in *Textum.*

7. Ἀκουάζωνται)) γρ. ἀκουάζονται. *H. Steph.*

Ἤμβροι

Ἥμθμοι ἑξείης· ϖλῆχ᾽ ἢ πλήθωσι τράπεζαι·
Σίτε τ᾽ ἀμεινῶν· μέθυ δ᾽ ὃν κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέηται ἀ᾽ ἐσχείη δεπάεσσιν·
Τῶτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ᾽ ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπεπταίτω γοόεντα
Εἴσεθ᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ᾽ ἔπειτα, τί δ᾽ ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε᾽ ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ᾽ ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδῆτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσιμον ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μου κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήϊον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔπω ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem implentur mensæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Puncerna adstat & infundat pocula:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymosos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœlestes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, postquam effugi sævum fatum,
" Vobis hospes sim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulysses Lærtiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clarissimam: in ipsa verò mons est
" Neritus, multis arboribus clarus: circumque insulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
" Ipsa autem terræ-continenti-finitima supereminens in mari jacet
" Ad Occasum, illæ verò seorsum ad auroram solemque
" Asperа, sed bona juvenum altrix. Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πιπλήσωσι.
9. Ἀφύσσων.] * Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10. Ἐγχείῃ.] Ἐγχύῃ.
11. Εἰδῆται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπτοησόμενος.] Πεπληγμένος.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πολὺς δύσιν τε ἄλλων κεκλῆσθαι. * Εὐδείελον.] Ἵνα τι ἐπιφανῆ, εὖ σοῖς τὴν δηλῶν κεκμήλιον· εἰ δὲ σημαίνῃ τὴν αὔγασιν, ἐκ συνεχοῦς ἀναίγκης· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ὅθεν καὶ τὸ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22. Νέριθεν.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γάρ, ἡ κίνησις.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλή.] Ταπεινή, χαμαὶ τὴν θέσιν· πῶς ἂν παυπερτάτη ἡ τῇ λέξει, ἡ σχετικῶς τῶν ἄλλων, ὡς σοῖς δύσιν. Παυπερτάτη.] Ὑπερκεῖσθαι κειμένη.
26. Ζόφον.] Νῦν, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27. Κουροτρόφος.] Νεωτέρων τροφός.

ΝΟΤΑ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παυπερτάτη) *Strabo*, fol. 454 Καὶ τοῦτο δηλοῖ ὑπερκεῖσθαι τοὺς ἄλλους· Χθαμαλὴ μὲν γάρ, ἡ πανταχῇ κεκλιμένη· παυπερτάτη δὲ, ἡ ὑψηλοτάτη, κλ. Ἐξηγοῦνται δὲ οἱ κακῶς, ὅτι δὲ χθαμαλὴ δίκροος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἀρυόμενος) Ita pro ἀρύσσων.
21. * Εὐδείελον &c. ad finem, ex *Aloysii* MSto.
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ᾽ ἐκ κρητῆρος] γρ. ἢ κρητῆρος. *Max. Tyr.* §. 37.
10. Φορέηται) γρ. φορεῖται, *Max. Tyr.* ibid. at sequens vox ἐσχείῃ rejiciat hanc *Lectionem*.
19. Εἰμὶ] γρ. εἰμὶ, pro εἰμὶ.
21. Εὐδείελον) γρ. ἐκπάλαιον, *Xylander* in *Strabon.* fol. 696 malè, ut ex *Homero*, *Odyss. δ'*. v. 605.
22. Νέριθεν) γρ. Νήριον, ut ω'. v. 376. Vid. *Eustath.* in illud *Dionys. Περιηγ.* v. 495. Τῷδ᾽ ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἰδὲς ἐσσεμάσσῃ.

Hæc

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μήν μ' αὐτόθι ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένην πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένην πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμοὶ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πίθοντο.
Ὡς γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος γαῖάν τε τοκῆάν
Γίνεσθ', εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πότμον ἐπέσπεν
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίειν ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ Φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἐνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήπις μοι ἀπεμβεβόλοιτο ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὰν ἐγὼ διερὸν πὰρ φεύγεμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' οὐ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἔνθάδε πολλὸν μὰν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον ἀνὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ cujusque terrâ possum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypso, diva dearum,
" In speecubus cavis, cupida maritum esse:
" Consimiliter Circe detinuit domi suæ
" Ææa, dolosa, cupiens maritum esse:
" Sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserunt.
" Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
" Est, etsi & quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
" Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Ismarum; ibi ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos insolos.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" Ea divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit suâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Jussi: hi verò valdè stulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum est, multas item oves
" Macabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καπερήτυεν.] Καπῖχεν.

32. Αἰαίη.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυρρηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα γάρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον ἔστι κεῖται τῆς ἰταλικῆς παραλίας τῆς εἰς αὐτὴν, παρὰ τὸ κῖο καὶ ἡρακλεώτικον ἐπίνειον. Λιλαιομένην.] Ἐπιθυμοῦσαν.

34. Γλύκιον.] Γλυκύτερον, ἡδύτερον.

36. Ἀποδυσῇ.] Ἀποφύλου, ξένη. Ναίειν.] Οἰκεῖν.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλέον. Ἐνίσπω.] Ἐρῶ, λέξω.

38. Ἔφεκε.] Ἐπέπεμψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ἅπερ τῶν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπὶ οἱ Κίκονες τῷ Πελάσῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ἀγνῶτες Μίντῃ.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμερισάμεθα. Ἀπεμβεβόλοιτο.] Σπερισάμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσάζων.

43. Διερὸν πεδίον.] Μεταφορικῶς, τῷ γὰρ οἱ ὁ διερὸς, τοῦ ἐξοῖ, ἐκ τοῦ ἰχῶρ· οἱ ὁ, τοῦ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ λιπαροσάρκοι. ἐκ δὲ ἑτέρου, * διερὸς βορρᾶς, φησὶ· οἱ ὁ, τῷ κύριος· οἱ ὁ, τοῦ διερὸν ἐκ τῆς θαλάσσης, περὶ ξηρασίαν τῶν βαίνειν ἐργασίαν· λέγει ὁ τὸ ἰδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyss. ζ. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίη) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαίαν, lego, * Αἶα γάρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, ἐν τῷ πόλεων & *Eustath.* fol. 333. lin. 36. ut ostendo in Not. ad *Scholia, Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloysii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια scribo, pro * Μαραθών. Ità *Eustath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος, ἡ καὶ Ἰσμάρα οὖσα, Κικόνων ἐστὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* ἐν τῷ πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen post habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà. *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἢ πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἢ πατρίδα, & γλυκίον γῆς πατρίδος, *Anthol.* fol. 83.

36. Ναίειν) γρ. ναίῃ, *Eustath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἐνί) γρ. ἰών, at non benè, ante *Consonam.*

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἠπείρου ναίοντες, ἐπιστάμενοί μὲν ἀρ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ὡδὲ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείκετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομέν θ' ἅμα κήρ τε μόρον τε.
Ἔνθεν δὴ παρτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ παρτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò d'greſſi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipſis vicini erant ſimul plures & meliores,
" Continentem habitantes, doctiquidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus eſſet pedestri pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores ſunt vere,
" Matutini: tunc ſanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Siſtentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis haſtis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur ſacra dies,
" Tam diù defendentes ſuſtinebamus, plures licet eſſent:
" Quandò verò ſol ibat ad veſperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à ſingulis navibus benè ocreati ſocii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
" Illinc verò ulteriùs navigavimus triſtes corde,
" Læti ex morte *eorum*, charis amiſſis ſociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

47. Ὀιχόμενοι.] Ἀπελθόντες. Γειτόνων.] Ἐκάλουν, ἐβόων.
49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.
51. Ὤρῃ.] Τῷ ἔαρι καιρῷ.
52. Ἠέριοι.] Ὀρθριανοί.
53. Αἰνομόροισι.] Κακομόροις.
57. Ἀλιξόμενοι.] Ἀμυνόμενοι, ἢ ἀπαλίσκοντες.
58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βόες ἀπολύονται τοῦ ἔργου.
59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Διελόντες.
61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.
62. Παρτέρω.] Εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.
63. Ἄσμενοι.] Εὐχαῖοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

NOTÆ.

58. *Μετενείκετο*) *Euſtath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετενείκετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφετο, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γράφεται οἱ Παλαιοί· ὡς λέω τοῦ νέω, νείω, νείεται· οὕτως κτείω, κτίσω· καὶ χείω, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χειάς τὰ. Οὐδὲς δὲ ἀμφοτέρως οἶδε χωρίσαι· ἔ ἐστι, χωρίσαι· οἱ δὲ ὕστεροι, ἐκ τοῦ ε γράφουσι, ὡς λέω τοῦ νῶ, νίσω, μὴ ὂν δύο σ'. ὡς φῶ ἤθελον αὐτοὶ, οὐχ ἑπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyſſis* Naves Duodecim fuiſſe. v. 159. Νῆες μοὶ μετ ἔπονθ' ἑνδέκα. Periêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Iſmarum* pugnâ. Neque ſe cruciet Lector, neque Poetam inculet, quod Navium numerum hic non ponat; ut ſociorum occiſorum Numerus apertiùs innoteſcat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* peni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν δ' Ὀδυσσεὺς ἦρχε— τοῖσι δ' ἅμα νῆες ἴσαν ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*. De Vitæ brevitate, c. XIII. *Græcorum* iſtè morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Ulyſſes* habuiſſet; priorne ſcripta eſſet *Ilias*, an *Odyſſea*? Præterea, an ejuſdem eſſet Auctoris. *Euſtath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δ' ἐπῳδὸς Ζωίλου ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπῆσαν ἴσως ἀφ' ἑκάστης ἀπολέσθαι νεὼς, κεφάλαιον ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ δὲ λύοντες, Ἀπολέγεται αὐτοῦ πιθανῶς ὁ δοκοῦντος ἀλογισταῖς, ὡς ἀλλογνώστοις τοῦ ἀπολωλότων τοῖς ἅπασι ναυσὶ τὸ δὲ ἐν ᾧ περαίνω ἀριθμῷ ἐπλεκόντων μιᾷ ἑκάστῃ αὐτὰ ἐξ ἀνδρῶν.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ὤρῃ) γρ. ἔαρι, *Euſtath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*
57. Ἀλιξόμενοι) γρ. ἀλιξόμεθα, *Br. Schol.*
58. Μετενείκετο) γρ. μετενίασε, vid. Not. in *Textum.*

Πεύ-

Πρὶν πᾶσι τοῖσδε λαοῖσιν ἑκάστην ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπὸ δηϊοθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπᾶρσε ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' ἤερι πάντα κάλυψε
Γαῖάν ὁμοῦ θ' ὕδωρ τε· ὀρώρεε δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπισάρσιαι, ἰθέα δὲ σφιν
Τειχέα τε κατὰ τε ταξαχθὰ διέχισεν ἰς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' εὐθυμίῃσι παρημείψαμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμην εἰς πατρίδα γαῖαν,

" Priusquam horum miserorum socio-
ruin ter unumquemque vocàtlem.
" Qui perierunt in campo à Cicr nibus
trucidati.
" Navibus autem immisit ventum Bo-
ream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò
co perut
" Terram simul & pontum, ruitque è
cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obli-
quæ; at vela ipsis
" In tres quatuorque partes discidit vis
venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus
timentes interitum:
" Ipsas verò magnâ-festinatione sub-
duximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies conti-
nenter semper
" Jacebamus, simulque labore & dolo-
ribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pul-
chricoma perficit aurora,
" Malis erectis, velisque albis expli-
catis
" Sedimus; illas ventusque guberna-
toresque dirigebant.
" Et illæsus fortasis pervenissem in
patriam terram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

65. Τρὶς ἵκεσιν ἄῦσαν.] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων τὰς ψυχὰς ἀναπαλῶν τρίτον τὰς φιλοφρόνους. * ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκαδε· ἢ ἵνα ϵ * εἴ τις ἵκοιτο λίσσοιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ἀφικέσθαι.

66. Δηϊοθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετὰ ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμοῦ.

72. Κάθημεν.] Κατεθέμεθα.

73. Ἐϋπλόκαμος.] Περθόμενος. Περιέσαμεν.] Περιαθροιλκόμεθα.

74. Ἥμεθα.] Ἡμείμεθα. Συνεχὲς.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τῇ ψυχῇ ἐσθίοντες, ἀντὶ τοῦ καταθύμιοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλήρωσε, ἐπλήρωσε.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθὴς.] Ἰσχὺς ἐξ ἐπιμελείας.

Ν Ο Τ Æ.

65. Τρὶς ἵκεσιν ἄῦσαν) Vid. *Joh. Meursii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τρὶς μὲ Ἕλλην εἶπεν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ. Τῶν καλῶν ἱκετηρικλάδων τρισσῶς τὸν ἐπὶ ξένης φαινόντων τὸν ἔτι φιλόπατριν, κλ. Vid. *Eustath.* fol. 335. lin. 4. Ἔδος δ' ἦν, τὰς τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbei Homer.* fol. 115.

66. Δηϊοθέντες) Ità quidem scribendum, incontractim, verùm legendum, quasi δημοθέντες scriberetur.

72. Κάθημεν) P.o καταθέμεν, ut καταθεμένη *Hesiodo*, & κάθεο & καθέσσατο *Homero*. In *Scansione* tamen hic δακτύλου legendum, quasi κάθημεν scriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. καθῆστο, & v. 503. καθίσαν, pro καθεῖτο & καθέσκε, scribuntur; quidni & hic?

73. Περιέσαμεν) *Aristarchus* hoc in loco περιέσομεν legit, probabiliter, ut *Eustath.* fol. 336. lin. 20 quare inter *Varias Lectiones* saltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyss.* ε'. v. 279. Σπεύδῃ δ' ἐς λιμένα περιέσεσθαι. Et ianè περιέω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, περιέσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Eustath.* fo'. 336. lin. 22. Καὶ ὅτι ἐν τούτοις τὸ συνεχὲς ἐπιτίθεται τῷ καταρχικῶς σχήματι ἀσυνήθως· διὸ νεώτεροί τινες, ἀντὶ τοῦ ἐπίπαν, ἤτοι ϵ ἐπιπλῶν διπλοῦν τὸ ἀμετάβολον, ἀλλ' ἀκίνητον. Vid. quæ Nos ad *Iliad.* μ'. v. 26.

Ν Ο Τ Æ I N S C H O L I A.

65. Τρὶς ἵκεσιν) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἴσιεν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

Vari æ Lectiones.

72. Κάθημεν) γρ. κάτθεμεν. vid. Not. in *Textum*.

73. Περιέσαμεν) γρ. περιέσομεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. συνεχὶς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

80 Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τὲ, περιγάμπτουζα Μάλεαν,
Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν τ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
85 Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βημεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' ἕπειτ' ἐλόμην θοὰς περὶ νηυσὶν ἑταίρους.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προπέμπων πεύθεσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κέλομαι, πρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
90 Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἳδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶνδ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
95 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοιτο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσσας.
100 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

" sed me unda, æstusque, circumfidentem Malæam,
" Et boreas abjecit, & excidere fecit Cytheris.
" Hinc novem diebus ferebar adversis ventis
" Pontum per piscosum: cæterum decimo die conscendimus
" Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
" Hic littus conscendimus, & hausimus aquam;
" Statimque prandium ceperunt celeres apud naves socii.
" Porro postquam cibum comedimus, & potum,
" Certè tum ego socios præmittebam, ut eundo percontarentur,
" Viros duobus lectis, tertium præconem simul adjungens,
" Quinam viri essent in terrâ cibum sumente.
" Hi gratum digressi venerunt ad viros Lotophagos.
" Neque sane Lotophagi parabant sociis malum quippiam
" Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustare.
" Horum quicunque loti comedisset dulcissimum fructum,
" Non jam renunciare rursum voluit, neque redire:
" Sed illic volebant cum viris Lotophagis
" Lotum edendo manere, reditûsque obliv[isci].
" Hos quidem ego ad naves ducens flentes necessitate.
" Navibus in cavis sub transtra ligavi attractos.
" Cæterùm alios jussi percharos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ῥόος.] Ῥῆς, ῥεῦμα. Περιγάμπτουζα.] Περικάμπτουσα. Μάλεαν.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς· λέγει ἐπικίνδυνον· ὅτε ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

81. Ἀπέωσε.] Ἀπωθήσατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τερφθῶ ἐξ αὐτοῦ.

85. Ἐνθάδ'.] Ἔβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα, ἠσθίομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περίτ'.] Περίτατον. Πυθέσθαι.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ὦσι, ἀλλ' ὁ κήρυξ. Ὀπάσσας.] Παραχάς.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας. Ἑρύσσας.] Ἑλκύσας.

NOTÆ.

88. Περίτ') De hâc voce, vid. suprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῖο πάσασθαι) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Er. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athen.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Αἴας ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. * Ἠδίομεν) Hanc vocem addo; quòd sola illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Πάσασθαι) ἐσθίειν. Infrà, v. 93. λωτοῖο πάσασθαι, mox, v. 94. καρπὸν λωτοῖο φάγοι & v. 102. λωτοῖο φαγών.

VARIÆ LECTIONES.

88. Περίτ') γρ. περῆσαι, vid. Not. ad *Textum.*

Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἳδ' αἶψ' εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ σευτέμεν πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ πάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲξ λιμένος τελέθουσα

" Festinantes naves conscendere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens reditûs obliviscceretur.
" Hi igitur statim ingressi sunt & per transtra sederunt:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque illinc ulteriùs navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanium, solitariorum,
" Venimus, qui sane diis freti immortalibus,
" Neque plantant manibus plantam, neque arant:
" Sed hæc inseminata & imarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
" Illis verò neque conciones consiliaria sunt, neque jura;
" Sed ipsi cellorum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus; neque se invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιον ἦν πλὴν Πολυφήμου· ὄχθη τὸ μὲ ὑπερφιάλων, νῦν μεγάλων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων. Διὸ τὸ θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς δὲ ἀθέμιστοι τοὺς Φαίακας καὶ Ἰλιάδην; Διὸ τὸ ἀνόμοιον τῆς πολιτείας. * Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀνάροτρα ἔσται.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶν τῆς σταφυλῆς γινόμενον.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιον ἦν πλὴν Πολυφήμου· ὄχθη τὸ μὲ ὑπερφιάλων, νῦν μεγάλων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων. Διὸ τὸ θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς δὲ ἀθέμιστοι τοὺς Φαίακας καὶ Ἰλιάδην; Διὸ τὸ ἀνόμοιον τῆς πολιτείας. * Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀναροτρίαστα.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶν τῆς σταφυλῆς γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιτελεσθῶσι. Θέμιστες.] Καινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκροτάτας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει. δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγειος, ἢ εὐκαρπος, λαχαίνοις καὶ σπαρτοῖς δυναμένη· οἰκονομικῶς δὲ εἰς τοῦτο τὸν νοῦν κατενέχθησαν, ἵνα μὴ λοιδόρων πάντες. Παρὲξ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τελέουσα.] Ἐκτείνεται, διήκει.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιτελεσθῶσι. Θέμιστες.] Καινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκροτάτας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει. δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγειος, ἢ εὐκαρπος, λαχαίνοις καὶ σπαρτοῖς δυναμένη· οἰκονομικῶς δὲ εἰς τοῦτο τὸν νοῦν κατενέχθησαν, ἵνα μὴ λοιδόρων πάντες. Παρὲξ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τελέουσα.] Ἐκτείνεται, διήκει.

ΝΟΤΑ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δὲ ἀρόωσιν, ἔοικε διὰ τὸ ἐν συζυγίᾳ τῷ φυτεύουσιν· ἢ δ' ἂν καθαρῶς τελῇ, εἴπερ ἐγκρίνοι ἀρόωσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ε' præferant πρὸ — ῶσι, per ωσι Poetæ efferunt, Κομέω, pro κομάω, & proinde κομέωσι; nam à quolibet Verbo, in ω, faciunt ωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσις) Ἀροτριῶσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν. Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυτεύουσας, pro φυτεύσας, *Homerus*, & φυτεύωμεν, pro φυτεύσωμεν, *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ δὲ, ἄσπαρτα ἑαυτῶν τῇ λήξει, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν τι τὸ λάχεια, ὄνομα τῆς νήσου ὑπολαμβάνουσι, ὡς γνωσθὲν ἀφὸ Κίρκης τῆς Ὀδυσσεῖ εἰς ἐρωτήσεως· ἕτεροι δὲ λάχειαν, τὴν εὔγειαν φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνοις καὶ σπείρουσι· ὅθεν καὶ τὸ λάχανον· καὶ δὲ μὴ τοῦτο ἡ λέξις. Ἀπό τε λάχεια· εἰ δὲ γράφοι τις τετραυμένως, ἐλάχεια. εἴη δ' ἂν ἀπὸ τῆς λιγύς, λίγεια, ὅπερ καὶ ἐλαχύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. *Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) κ. παίδων ἠδ' ἀλόχοις, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) κ. νῆσος ἔπειθε λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὕπι σχεδὸν, ὑτ' ἀπόπλῳ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· ἣ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κεφυρὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν κατοίκηται, ὑτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηθεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔτι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας ἐϋσταμύους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοιεν.
Οὐ μὲν γάρ κε κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὄμια πάντα·
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
" Sylvosa; in eâ verò capræ infinitæ nascuntur
" Sylvestres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam
" Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
" Nequecertè grezibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipsa inseminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; pascit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adsunt milto-pictæ,
" Neque viri præsto navium fabri, qui conficiant
" Naves transiratas, quæ utique perficerent singula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,
" Qui utique ipsis & insulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique tempestiva omnia.
" Insunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites essent.

ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Πολλαί.
119. Πάτος.] Ἀναστροφή. Ἀπερύκει.] Ἀπείργει. καλύπτει.
120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.
121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.
122. Κατοίκηται)) Κατέχεται. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτευόμενοι.
123. Ἀνήροτος.] Μὴ ἀροτευόμενος.
124. Χηθεύει.] * Σπανίζει. ἔρημος ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, λέγει τὴν φωνήν. Μηκὴ γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἢ λέγει δὲ ἐπὶ τὸ μέγεθος λέγων, * ὅ ἐστι πολυούσας.
125. Μιλτοπάρῃοι.] Μίλτῳ τὰς πρῳρὰς κεχρισμένας, τουτέστι τὰς πρώρας. Μίλτος ἡ, πηλὸς βαφικός.
126. Ἔνι.] Ἔνεισιν. Κάμοιεν.] Κατασκευάσειεν.
127. Τελέοιεν.] Περάτοιεν, ἐπεργάζοιεν.
128. Ἰκνεύμεναι.] Παραγινόμεναι.
130. Ἐκάμοιεν.] Κατεργάσαιντο, κατασκευάσαιντο.
131. Ὄμια.] Τὰ σπόρῳ ἅπασιν καιρὸν ἐπιτήδεια· * τὰ καθ' ὡραῖον καιρὸν ὄντα.
133. Ὑδρηλοί.] Καθυγροί. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

NOTÆ.

ἰλάχεια, ἰλαχίη. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάτος, pro παρὶξ, scribit, per errorem. *Hesychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειος, καὶ εὔγειος. Ubi ut ex priori interpretatione μικρά, *Lectionem* τῆς ἰλάχεια agnoscit, ità ex posteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rursus occurrat, *viz.* ν'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τι λάχεια, & *Apollin.* Hymn. v. 197. Τῇσι δὲ νῆ' ἐπὶ κοίρη μετεμμεμάυῖα, ἔπι λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίη. Ex altero loco sole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, κοίρη enim & ἰλάχεια, τὰ, μεγάλα καὶ νῖδες ἀγυιαὶ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum habet. Vid. *Kusteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε κάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότευσιν, cum ἄροσις, fit ἄρωσις, vel ἀροτείωσις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim posita, ad suum locum nunc restituo.

124. * Σπανίζει) *Aloys.* MS. legit σπανίζει· * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ καθ' ὡραῖον καιρὸν ὄντα, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε κάμοιεν) γρ. οἵ κε κακάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* ν'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἀν, *Eustath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄρστις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον αἶαν
Εἰς ὥρας ἀμῆσαι· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὕδατος.
Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ἵν' ὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἄηται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ἠφαίστου· οὐδὲ προϋφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προϋφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἂρ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋστέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ὑπεξείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα κατὰ αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

" In ea quidem aratio facilis; valdè altam metiem semper
" Suo tempore meterent: quandoquidem vadè pingue solum subest.
" In eâ portus opportunus, ut non opus funibus sit,
" Neque anchoras ejicere, neque rudentes allgare,
" sed qui appulerint manere aliquamdiu, usquedum nautarum
" Animus voluerit & aspirârint venti.
" Cæterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
" Fons sub specu: circumque alni nascuntur.
" Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
" Noctem per obscuram: non enim antea apparebat, ut videretur,
" Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
" E cœlo lucebat; obscurata enim erat nubibus.
" Hinc nullus insulam vidit oculis;
" Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
" Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâssemus.
" Appulsis autem navibus collegimus vela omnia;
" Ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
" Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur mane-genita apparuit rutes digitis aurora,
" Insulam admirantes, ambulavimus per eam,
" Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Ἄροσις.] Ἀροτρίασις. Λείη.] Ὁμαλή. Λ ἴον.] Σιδήρου πεδίον.

135. Ἀμῆσαι.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὲς, εὔγειον. Οὔδας.] Τὸ ἔδαφος.

136. Εὔορμος.] Εὐκατάλληλος. Πείσματος.] Ἀπογείου χοινίκος, ᾧ πρόσεστι ἡ ναῦς.

137. Εὐνὰς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.

138. Ἐπικέλσαντας.] Ἐπικαλῶσι τῇ γῇ, ἐπιψαύσασι.

139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἄηται.] Οἱ πνεῦμοι.

140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.

N O T Æ.

136. Οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic fessas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morsu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἠὼ δῖαν) Cùm olim ἠὼ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus,* ad *Erotiani* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. ἠοῦ legendum probat; quod tamen in suâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* ἠοῦ sumo. ἠὼ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri possit, at non satis commodè in hoc loco.

143. Προϋφαίνετ'.] Περιφαίνετο.

144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ὁμίχλη. Βαθεῖ'.] Σκοτεινή.

145. Προϋφαινε.] Ἔφαινε, ἔλαμπε.

146. Εἰσίδομεν.] Εἶδον, ἐθεασάμεθα.

147. Προτὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.

149. Κελσάσῃσι.] Ἐπικελάσασι τῇ γῇ.

151. Ἀποθείξαντες.] Ἐπὶ βορρᾶ τὴν στυφὴν λατομηθέντες.

153. Θαυμάζοντες.] Θεώμενοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιηρχόμεθα, ἀνεστρεφόμεθα.

154. Ὦρσαν.] Διήγειραν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

134. Μάλα κὲν) μ. πάλα κὲν. *Eustath.* ib. lin. 18.

144. Παρὰ) μ. περὶ. vid. Not. in *Textum.*

145. Γαῖ') γε. ἦ. *H. Steph.*

147. Περὶ) γε. ποτὶ, non æquè benè.

Αἶγας

Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δαπτήσειαν ἑταίρους.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχεγχέας
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἁθρόοι δ' ἄρα τείχεα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυσαλέα θήρεα.
Νῆές μοὶ μὲν ἕποντο δυώδεκα, ἐς δ' ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δ' ἐκ δέκ' ἔξελον οἶοι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔτι πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νῆα βεβὼς ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
Λύτους τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instruxi
" Jam adsumus: fatimque dedit deus desertam venationem:
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed supperebat; multum enim in amphoris singulis
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, prope degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, ovium, & caprarum.
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris:
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumeliosi & agrestes, neque justi,
" An hospitales, & ipsis mens sit pia.
" Sic fatus navem conscendi; jussi verò socios
" Ipsosque conscendere, & rudentes solvere;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρει διατρεφομένας. 156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχεγχέας.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντα, ὅ ἐστι, τὸ σίδηρον. 157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν. 158. Μυσαλέα.] Τῷ μὴ ἁρμόζοντα. 160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν. 161. Πρόπαν ἦμαρ.] Διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσιν ἡλίου. 162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον. 163. Ἐξέφθιτο.] Ἐξελιπαίνετο, ἀνάλωτο. 164. Ἀλλ' εἰσὶν.] Ἀλλ' εἰσὶ. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διώτοις. 165. Ἠφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν. 166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐβλέπομεν, ἐωρῶμεν, ἐθεώμεθα. 169. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ. 171. Θέμενος.] Ποιησάμενος. 176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

N O T Æ.

160. Ἔννέα λάγχανον αἶγες) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγας legant, tum λάγχανον, hic *Passivè*, pro ἐκληροῦντο, ut *Eustath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut sit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἱ δὲ ἐμοὶ μόνῳ ἐλαχον ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *forte-electi erant*, nihil muto; nisi in *Versione* tantùm.

Variæ Lectiones.

160. Αἶγας) al. αἶγες, vid. Not. in *Textum*. 172. Μίμνετ' ἐμοὶ) al. μίμνετέ μοι. *H. Steph.*

Οἵγ'

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθάδ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθάδε πολλὰ
Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατηρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθάδ' ἀνὴρ οἰάυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἑτάρους ἐρίηρας
Αὐτοῦ πὰρ νηῒ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγειον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conscenderunt, & per transtra sederunt;
" Ordine autem sedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte speluncam vidimus propè mare
" Excelsam, lauris densam; ubi multa
" Pecora, oviesque & capræ quiescebant: juxtaque aula
" Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,
" Longisque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus pascebat longè, neque cum aliis
" Versabatur; sed seorsum existens intanda sciebat.
" Etenim monstrum erat horrendum, neque simile
" Homini frumentivoro, sed cacumini sylvoso
" Excelsorum montium, quando apparet solum ab aliis.
" Tum alios jussi dilectos socios
" Illic apud navemque manere, & navem custodire;
" Ipse verò eligens sociorum duodecim optimos
" Ibam; caterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολιὴν.] Λευκὴν.
182. Ἔπ' ἰσχατιῇ.] Ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ καὶ πλουσίᾳ μέρει.
183. Κατηρεφὲς.] * Κατασκιασμένον.
184. Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες.] Περιττῶς τὸ γένος, ἐπένευκε τὸ εἴδος. Ἰαύεσκον.] Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.
185. Δέδμητο.] Ἐδιδέμητο, ἐνεδέμητο. Κατωρυχέεσσι.] Τοῖς ἐν τῇ γῇ εἰσωρυσσόμενος, ὅ ἐστι πεφυτευμένοις.
186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.
187. Εἰάνει.] Διετέλειν· ἢ, ἐκάθευδεν.
189. Πωλεῖτ'.] Ἀντιστρόφως. Ἀπὸ μέρους.] Ἄδικα.
191. Ῥίῳ.] Λειροτελεῖ, ὄρει ἐξοχῇ.
194. Ἔρυσθαι.] Φυλάττειν.
197. Μάρων.] Εὐάνθης υἱός. Εὐάνθης ἦ, Διονύσε.

N O T Æ.

184. Μῆλ', ὄϊές τε, ἠδ' αἶγες.) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἔνθάδ' ἀνὴρ οἰάνεν πελώριος.) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Histor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. se vidisse, ait, inibi in Domo suâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus assurgeret. Vid. *Camerarii* Histor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ.) Σιτοφάγῳ· ἀντὶ, ἀντὶ δὲ, ἥμερῳ, ὡς Ἡσίοδος.—Οὐδ' ἔπι σῖτον Ἔθειραν, ἀλλ'

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. * Κατεσκιασμένον.) Ità pro κατεσκιασμένον, ex *Eustathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impressis errorem errat MS. ut sæpe aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

181. Εἰσβαίνετε.) κ. ἐβαίνετε. *H. Steph.*
182. Ἑξῆς δ') κ. εὐθὺς δ', *H. Steph.*

Ἰσεὺς

Ἰρὶς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὔτηκά μιν σὺν παισὶ φεριχόμεθ', ἠδὲ γυναικί,
Αἰδόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκε εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα παπάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἤιδη δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὸς τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τὲ μί' οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δ' ἄρα κἠία
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγλαὸς,
Ἀνδρ' ἐπελθόντα μεγάλῳ ἔπειμβον ἀλκῇ,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα·

" Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
" Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
" Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
" Phœbi Apollinis: ille mihi dederat pulchra dona;
" Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
" Deditque mihi craterem totum argenteum: cæterum posea
" Vinum in amphoris duodecim ipsis haustum,
" Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
" Noverat famulorum, neque famularum in domo,
" Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
" Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
" Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
" Immiscuit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
" Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
" Hujus ferebam implerum utrem magnum; viatica quoque
" In perâ: statim enim mihi expectabat animus generosus,
" Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
" Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
" Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
" Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκει.] Κατῄρχει, ἐφύλαττεν.
199. Περιχόμεθα.] Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξαμεν.
200. Ἄζομαι.] Σέβομαι, εὐτρεπίζομαι. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πολὺ ἔχοντι τὸ πῦρ.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκέραιον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυῤῥόν.
209. Ὕδατι ἀνὰ εἴκοσι.] Προσφκειόμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκρείθη.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπεσχῆναι.
212. Ἥδη.] Ἀλφίζα.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπιλόσασθαι.] Ἐπλήσθη. Ἐπειμβόν.] Περιεβεβλημένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνόμευεν.] Ἔνεμεν. Νομὸν κάτα.] Εἰς τὸν καθ' ἑαυτὸν.

NOTÆ.

199. Παπτ.) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ἦ, σὺν παισὶ περιχόμεθα. Ἀείσαρχον, σὺν παισί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maronenum* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mucianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ misceri compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videtis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ἦ κῳ ἄλσει) In *Scansione* legendum, quasi ἥα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ε'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Κατανομεύω) Pro corrupto, κατανέμω.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἰρὶς) κ. ἰρεὺς. *Æolicè*, *Eustath.* & ἱερεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Παπτ.) κ. πασὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν ῥεῖθρα, πίνακες δ' σηκοί
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ἀφαρκιδιμέναι δ' ἕκασται
Ἔρχαλο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέσσαι,
Χωρὶς δ' αὖτ' ἔρσαι· νᾶες δ' ἐγὼ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τὲ, τετυγμένα, πῖς ὀράμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώπαν' ἔπεροι λίαντο ἑπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἱέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τὲ καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἂδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perlustrabamus singula:
" Vasa quidem caseis onerabantur, repleta erant stabula
" Agnorum atque hædorum; separatæ vero singulæ *pecudes*
" Inclusæ erant; separatim quidem matutiores, seorsim juniores,
" Separatim recenter-natæ; natabantque fero vasa omnia,
" Mulctraliaque, scaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè socii precabantur verbis,
" Ut sumptis caseorum *nonnullis* reducemus; exterum deinde
" Celeriter ad navem celsam hædosque & agnos
" Ex stabulis agentes navigaremus salsam aquam.
" Verum ego non parui, certè multo satius fuisset,
" Donec ipsum viderem, & fors mihi hospitalia daret:
" Neque sane futurus erat sociis visus amabilis.
" Ibi ignem accendentes mansimus, & ipsi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθαυμάζομεν.

219. Ταρσοὶ.] Οἱ πλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι· ἢ ἐπιπλοῦς· ἢ οἱ περί. Λίγνη] ἡ καὶ πίλαρος ἢ ψυχή, ἢ ψυκτῆρες· διὰ ὅτι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχεται. Ἔα ἡ ἀγγεῖα πλατέα. Ταρσοὶ ἡ παρὰ τὸ τίρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βρίθουσι.] Ἐπιπλέουσι. Στείνοιτο.] Ὑστεροχωρεῖτο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ αὐλίσκοι, ἐν οἷς συγκέκλειται τὰ θρέμματα, ἢ κοπάδιστις τῶν θρεμμάτων.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221. Ἔρχατο.] Σωκέχοντο, συγκεκλεισμένοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Πρωϊγενέστεραι, παλαιότεραι. ἢ μειζοφυέστεραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέσσαι.] Μέσαι, μεσηλικες.

222. Ἔρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαὶ ἢ θρεπτάδες.

N O T Æ.

221. Ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι) Huc refer *Hesych.* in v. Πρόγονοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Er. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ita nos τυρῶν αἰνύμενοι. Ἁπλῶς δὲ φησὶ παῖσαι ἐκεῖ τοὺς τυροὺς τὸ αἴνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyss.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους,

N O T Æ I N

221. Πρόγονοι) *Hesych.* Πρόγονοι) οἱ ταχυγένεσι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς, Μέσσαι. Ἔρσαι δέ, ἀπαλοὶ ἐκ τοῦ ἔαρος γινόμενοι. Ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι· χωρὶς δὲ μέσσαι· χωρὶς δ' αὖτ' ἔρσαι. *Aristoph.* Grammat. apud *Eustath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τίλεοι, τραγοὶ καὶ ἐρίφοι· ἢ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. Ὁ δὲ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

λιὸ τ' ἔρπες· ἢ σπάνις τῇ ἡλικίᾳ. Νᾶες.] Νῦν. ἀντὶ τοῦ * σωκεχρίσθω γὰρ καὶ πεπρίσθω· ἢ ἐπιπλέοιντο. ἢ φέροιεν. Ὀρφ.] Τῷ διαφόρῳ γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάσει τοῦ γάλακτος· ἐρῶ γὰρ λέγοντα, ἢ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

223. Γαυλοί τε.] Ἀγγεῖα τοιμετικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀπὸ λάχνης διϋλίζουσι τὸ γάλα. Ἐξίτηλος ἢ ἐκ τοῦ τυροῦ λάπησις. Σκαφίδες] Ποτοσκευαστικὰ, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Κατασκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴροντας. Βαστάσοντας.

230. Ἐρατεινὸς.] Ἀγαπητὸς καὶ ἐπέρατος. Ἡ ἡδὺς καὶ φιλικός.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀνάψαντες.

N O T Æ.

Ἁπλῶς ἐρίφους, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τυρῶν ἔφαγον· ἢ ἐπὶ πάντας ἐλθὼν ἔφαγε τοὺς τυρούς. Οὕτω καὶ λέων βοῦς βεβρωκέναι φησὶ λέγεται, καὶ μάντις λαπροβαλεῖν φύλλον ἀΐφητος φασίν. Vid. ad *Anacreon.* v. 323.

231. Ἐμείναμεν) Hanc vocem è *Textu* rejiciunt Edit. *Henr. Stephani*, *Romana Eustathii* & *Basil. Cantabr. Oxon.* &c. interque *Var. Lect.* ponunt, le-

S C H O L I A.

τὰ τίλεα μέν, πρόγονοι καλοῦ· τὰ δὲ μετ' ταῦτα, μέσσαι· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἔρσαι· καὶ ἐσπάνις δὲ καλοῦσι ἡλικίαν τινὰ καὶ πρωτοτόκους καὶ ὑπερτόκους· ὅθεν καὶ παροιμία, Αἰγὲς ὑπερτόκους ἐμοὶ πέρι κείρεται. *Æschylus* in *Agamemn.* teneros Ovium pullos δρέπτας vocat, ut hic ἔρπας, agnellos *Homerus.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

223. Τοῖς σκάμμασιν) γρ. τοῖσιν ἄμελγεν, *Er. Schol.*

225. Αἰνυμένους) γρ. ἀχθομένους, *Eustath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) γρ. ἐθύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

Τυρῶν

Τυρῶν αἰνύμεθα Φάγομέν τε μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἤμεθα, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμα ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδέρπιον εἴη·
Ἐκτοθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀχμαλδὶν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ἦ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρτίχθς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Ἑβδαὶ, τετραέκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseos sumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit Pastor: mane: ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad coenam esset
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: arietes reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens alte levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent;
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum submisit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis constructum repposuit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμεθα.] Λαμβάνοντες.
233. Νέμων.] Βόσκων. Ἄχθ@.] Φόρτον, * βάρ@ τ' ὕλης.
234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδέρπιον εἴη.] Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ ὀπτηθῇ φῶς παρείη.
235. Ἐκτοθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τὴν συρφετώδη ὕλην.
236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.
238. Θύρηφιν.] Ἔξω.
240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.
242. Τετράκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.
243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.
245. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρ@ δέ, ἰδιωτισμὸν δὲ συνηθείας, Βρίφ@ μὲ λέγει τὸ κριὸν ἢ τράγον, Ἔμβρυον δέ, νεογνὸν, ἢ τὸ τίκτον.
246. Θρέψας.] Πήξας.
247. Ἀμησάμενος.] Περισκελίσας, φυλαξάμενος.

N O T Æ.

gentes ἰθύσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἰμείραμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μίνυθμόν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἤμεθα, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad ν'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter ἀρσενάς τε τράγους τε, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἑβδαὶ, τετραέκυκλοι) Olim πετρέκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* α'. v. 324. ut πετραέκυκλ@ est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραφάλαιον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλοι certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατ' μοῖραν) *Ultima* Ῡ καὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲ ἐγὼ βάλλουσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν· & *Odyss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σεῖο δ' Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces βρίφ@ & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μόχθος βουσὶν ὑφίετας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρ@ τ' ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

241. Ἄμαξαι) κ. ἅρμαξαι, vide ad *Il.* σ'. v. 487. 241. Τετραέκυκλοι) κ. πετρέκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔχυσεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ πολὺ κέρτιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖτ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' ἐμπορίην, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἵά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, οἵ τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δειδιότων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ὑπεκπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλῃσι ὁδοῖσι, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὧδε που Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδῃσι Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπερφίαλον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ πῃ πόρις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rursus conflituit in vasibus, ut ei esset
" In potum corredenti, & ei ad cœnam sufficeret.
" Cæterùm quandoquidem festinavit expeditis aliis suis operibus,
" Et tum ignem accendit & aspexit, & interrogavit nos,
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ supra mare, qui errant,
" Animas periculo objicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic aut; nobis autem statim exanimatum est charum cor,
" Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstrum.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Nos quidem à Troja aberrantes Græci,
" Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
" Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, sic fortassis Jupiter voluit moliri.
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
" Cujus certè nunc maxima sub cœlum gloria est:
" Tantam enim everit urbem, & perdidit populos
" Multos: nosque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, si quod præbeas hospitale munus, sive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hospites mos est.

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἔχυσεν ἐν ἀγγέσιν.] Εἶσεν ἐν τοῖς ἀγγείοις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐκαρπώθησεν. Ποιησάμενος.] Ἐνεργήσας, σχάσας.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὰ ὑγρὰ θαλάσσης ὁδοί.
255. Παρθέμενοι.] Παραβαλόντες.
259. Ἀπεπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.
261. Ἱέμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.
262. Μητιάασθαι.] Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἀρχαϊσμός.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Κιχανόμενοι.] Παραγενόμενοι.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πόρις.] Παρέχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

NOTÆ.

252. Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ) Locus extat suprà, γ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δειδιότων) Ἡμῖν δειδίστων, videtur *Solœcismus*, at non est; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη, tum sequitur δειδιότων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς Τ' αὐδήσας ὦρσε λὰξ βλιμάξων ἅλωλε, Νύκτα φυλακομέουσιν, quasi diceret, ὦρσεν αὐτῶν, ἅλωλεν αὐτῆς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ὀλοὸν κῆρ Γηθῆ— Δερκομένῳ, hoc est, Ἀχιλλῆος κῆρ γηθῆ αὐτοῦ, licet in aliis locis, pro δερκομένῳ, legat δερκομένου *Eustathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità *Odyss.* ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῆ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, Σήματ' ἀναγνούσῃ, licet nonnulli & hìc legant ἀναγνούσης, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Eustath.* fol. 253. lin. 39. Ὅρα δὲ τὸ, Ἡμῖν δὲ καπνιλάσθη ἦτορ δειδιότων, ὡσεὶ εἰ καὶ Σολοικοφανὲς δοκεῖ. ἀλλ' ὅμως πέφρασται καὶ αὐτὸ καθαλῶς τοῦ καιροῦ καὶ τῆ διαλέκτῳ, κλ. Vid. similem locum, ad ζ'. v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

249. Εἶη) γρ. αὐτοῦ.
250. Ἔπειδή) γρ. ἐπεὶ δή.
262. Μητιάασθαι) γρ. μητίσασθαι. *Br. Schol. H. Steph.* *Seberus.* Rectiùs. μητίσασθαι.
268. Ἥτε) γρ. ἤτοι. *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ὀπιπεύει ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὔτι ἀμείλιχος ἠλέγε θυμῷ,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ὅπη ἔχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἀγχόθι, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλών, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο μηλέι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δ' ἓν δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας προτὶ γαίῃ

"sed verere, optime, deos; supplices enim tibi sumus:
"Jupiter etenim ultor est supplicumque, hospitumque,
"Hospitalis, qui hospitibus simul venerandis opitulatur.
"Sic loquutus sum; ille vero mihi rursus respondit sævo animo,
"Stultus es, ô hospes, vel longe advenisti,
"Qui me deos jubes sive timere, sive observare.
"Non enim Cyclopes Jovem ægide nutritum curant,
"Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.
"Neque ego Jovis inimicitias evitans peperceram,
"Neque tibi, neque sociis, nisi me animus jubeat.
"Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
"An alicubi in extremis locis, aut propè, ut sciam.
"Sic ait tentans; me tamen non latuit scientem plurima;
"Sed ipsum vicissim alloquutus sum dolosis verbis,
"Navem quidem fregit Neptunus terræ-quassator,
"Ad scopulos conjectam, vestræ ad fines terræ,
"Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
"Cæterùm ego cum hisce effugi arduam perniciem.
"Sic loquutus sum; ille autem mihi nihil respondit sævo animo.
"Sed ipse irruens sociis manus intulit;
"Duosque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

270. Ἐπιμήστωρ.] Ἐπόπτης, βοηθός.

271. Ὀπιδεῖ.] Ἀκολουθῶ.

274. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀσπὶς δὲ ὁ Παλάδιον· ἐμβάλλει δὲ τοὺς λοιποὺς· ὅτι γὰρ σεσῶσι σὺν ἴσαις αἰχμαῖς, παρίστησι ὁ Ποιητὴς λέγων, Νῶϊν γ' ἔπας ἐσὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.

277. Περιφύμην.] Φυσιώμην.

279. Ἔχες.] Κατέχες. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατασκευασμένην.

281. Πειράζων.] Ἐξεταζῶν.

282. Ἄψορρον.] Πάλιν, ἐκ ἀπλῶς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσεγγίσας, ἀντὶ τοῦ προσεγγίξας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289. Μάρψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

N O T Æ.

269. Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς) *Florentina* αἰδῖο legit, ut sit αἴδιος, *Ionicè*, αἰδῖο, quæ *Lellio* certè exstat aliàs, *Iliad. α'.* v. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεὸς. Ἀχιλλεῦ. Verùm *Eustathiana* παρεμβολαὶ præferunt αἰδεῖο, ut sit *Optativum*, αἰδοῖος, αἰδοῖο, ità legunt *H. Steph. Aldina*, & *Lovaniana*, Editt. *Dusortius*, *Seberus*, *Elzevirian.* & *Oxonienſ.* &c. quare utrique *Lellioni* suus debetur honos.

283. Νῦν μὲν μοι) *Anapæstus* in *Primo* loco, de quâ re vide, quæ Nos ad ε'. v. 289.

N O T Æ I N S C H O L I A.

275. * Νῶϊν γ' ἔπας) * Ità pro νῶϊν ἄγ' emendo: Versus enim sequitur mox. v. 411. Sensum hujus *Scholii* plenè exhibet *Eustath.* in locum.

285. * Προσπελάσας) Ità ex *Aloys.* MS. pro corrupto, προσφίξας.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

269. Αἰδεῖο) γρ. αἰδῖο, vid. Not. in *Textum*.

274. Δειδίμεν) γρ. δειδίμην, *H. Steph.*

Κάπ' ὀκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τέσσδε διαμελεϊστὶ τανὼν ὠπλίσατο δόρπον.
Ἤθιε δ', ὥτε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλιπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλῳ ἐμπλήσατο νηδύν,
Ἀνθρώπεια κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
Τὸν μὲν ἐγὼ βεβύλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμενος κατὰ πῆδον, ὅθι Φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
Χειρὶ ὀπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῷ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
Ὡς τότε μὲν τειάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Illiùs cerebrumque humi effluebat, irrigabatque terram.
" Hos membratim secans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio enim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum impleverat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc merum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens *capulo*: aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos perissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

290. Κάπ'.] Σωίτερψε.
291. Μελεϊστὶ.] Καθὰ μέλος. Ὠπλίσατο.] Παρεσκεύασεν.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο. ἀλλ' ἐκ λειψάνων τινὰς μένοντος ἐσώζετο τῷ ἀμύητος αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελῶ πλήρη.
294. Ἀνεσχέθομεν.] Ἀνετείναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐκλήρωσεν. ἐκόρεσεν. Νηδύν.] τὴν γαστέρα.
297. Ἀνθρώπεια.] Ἀνθρώπινα. Ἔδων.] Ἐσθίων.
298. Τανυσσάμενος.] Ἐκτεθείς. Ἐμφατικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος.
299. Βεβύλευσα.] Ἐβεβουλευσάμην.
301. Θυμὸν, ὃν.] Τρῶσαι. Ὅσι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ περιέχουσιν.
302. Ἐπιμασσάμενος.] Ἐφαψάμενος. Ἕτερος.] Ἄλλος. Θυμὸς.] Νοῦς, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

NOTÆ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βύλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* Ε *vocalis* producitur, ut suprà, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec vidit, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine, quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἓν μὲ σύμφορον ἀπολλῶν αὐτὸν, ἢ ἀπαφλῶσαι· ὅτι ἦ οὐκ ἦν ἐλπὶς ἐπ σωτηρίας. Διὸ τ πωμάζοντα λίθοις λίθον ἢ ἄγριον. δεινῶς ἄρα ἔφασαν ἀφορισμὸς φρενῶν τὸ κατὰ τὸν τύφλωσιν, καὶ ὅτι ἀφαιρεῖ ἦ.

VARIÆ LECTIONES.

291. Διαμελεϊστὶ) κ. διὰ μελεϊστὶ, διαμμελεϊστὶ. *Strabo*, fol. 137.
296. Ἐμπλήσατο) γρ. ἐκλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κτ' μοῖραν, ἡ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πεπηπάμῳ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἁψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρην πᾶμ' ὀπιθείην.
Πολλῇ ὺ ῥοίζῳ ὄρεσε ἔλασε πρόπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κτ' θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορείη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόρου μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόα μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔλην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόωντες.
Τῶ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἂρ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλυθα πολλή·

" Omnia, ut decuit, & *fame* factum ſubmiſit ſingulis.
" Porrò poſtquam feſtinavit perficiens ſua opera,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit jentaculum.
" Ut jentavit autem, ex antro egit pinguia pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: caterum poſtea
" Rurſus admovit, veluti ſi pharetræ operculum imponeret.
" Plurimo autem ſibilo ad montem egit pinguia pecora
" Cyclops: ſed ego relinquebar mala profunde cogitans,
" Si quo paſto ulciſcerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat conſilium;
" Cyclopis enim jacebat ingens clava ad ſtabulum,
" Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
" Arefactam, quam & nos aſſimilabamus inſpicientes,
" Quantus eſt malus navis viginti remis agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo, tanta ſpiſſitudo aſpectu:
" Ab hâc, quantum ulna eſt, ego abſcidi aſtans,
" Et appoſui ſociis, poliréque juſſi.
" Illi verò planum levigarunt, egoque acui aſtans
" Summitatem; ſtatimque apprehendens adduſſi in igne ardente.
" Et hanc quidem benè depoſui abſcondens ſub ſtercore,
" Quod per ſpeluncam fuſum erat multum denſè abundè.

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θυρεόν.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσήμῳ φωνῇ. συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Σόλον. Σηκῷ.] Τῇ μανδρᾳ.
320. Χλωρὸν.] Νεαρὸν σκληρὸν. Ἔκταμεν.] Ἐξέκοψεν. Φορείη.] Φέροι, βαστάζοι.
321. Αὐανθέν.] Ξηρανθέν. Εἴσκομεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα, ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀποξύνας· ἀπὸ τοῦ σιωπηθέντος τὸ ὁμοίωμαι. Ὁ τρόπος μεταλαμβάνεται.
328. Ἐπυράκτεον.] Ἐπύρωσα εἰς τὸ ὀλὸν πεπῆσαι. Κηλέῳ.] Καυσιμῷ.
330. Ἤλυθα.] Χύδην, πρὸς τὸ ἅλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

NOTÆ.

309. Πάντα κατὰ μοῖραν) De *Ultimâ* Τ κατὰ producta, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ὃ bis occurreret ſtrophæ; nunc ὃ ſemel adeſt, & ὅδε, rectè pro ἅπτε, ut mox, v. 318. ὅδε δ' at σὺν ὃ ὅγε ὃ. minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὅγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δεῖπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

310. Ἔκταμεν) γρ. ἔκτεπεν, *Euſtath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ) γρ. ὑπὸ κόπῳ, *Euſtath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ τὺς ἄλλυς κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγεν,
"Οπις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τείψαι ἐς ὀφθαλμόν, ὅπ τ' γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὺς ἄν κε κ' ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετ' τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊόσατο, ἢ κέ θεὺς ὥς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειθ' ἑπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄις κ' μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, κ' ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
Κισσύβιον μετ' χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνθρώμεια κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐνεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
Οἴκαδε πέμψειας· σὺ δ' μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε κ' ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο

" Cæterum alios sorte sortiri jussi.
" Quinam auderet mecum vestem sublatum
" Inferere in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.
" Et illi sorte sunt electi, quos utique voluissem ipse capere,
" Quatuor, cæterum ego quintus cum his numerabar.
" Vespertinus igitur rediit villosa pecora curans:
" Continuò verò in latam speluncam egit pinguia pecora
" Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra caulam,
" Aut suspicatus, sive etiam deus sic jussit.
" Porrò deinde admovit crepagulum ingens altè sublevans,
" Sedensque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum sum submisit singulis.
" Cæterùm postquam festinavit, perfectis suis operibus,
" Simul ille rursus duobus correptis apparavit cœnam:
" Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans,
" Poculum in manibus tenens nigri vini,
" Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas carnes;
" Ut scias, qualem utique potum navis occultaverat
" Nostra; & tibi quidem libamen tuli, ut mei misertus
" Domum mittas: tu autem furis non amplius tolerabiliter.
" Infelix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἑσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Οἰόσατο.] Ὑπελάβοι.
346. Κισσύβιον.] Ἴσως σκιμβικὸν σκεῦος, ἀπὸ κισσοῦ ξύλου κατασκευαζόμενος· ἢ ὅτι μέλας κύκλον σκεῦος, ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν.
347. Τῇ.] Λάβε, δέξαι.
348. Ἐνεκεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀνασχετῶς, οὐχ ὑπερφυῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄθλιε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

N O T Æ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθησαν, vid. suprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzeviriana*, solo tamen hoc loco, & in *Oxoniensi*, solo in alio loco, legi. σὺν δ' ἔγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

346. Κισσύβιον μετ' χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod sit κυρίως σκεῦος ἐκ κισσίνου ξύλου. *Eustath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Nos ad *Euripid.* Ultima δ' μέλανος producitur, in *Cæsurâ*, vi Literæ κρεμαστῆς, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον) *Hierocles* fœviralibus plagis flagellatus, sanguine suo respersit Judicem, hoc versu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

231. Πεπαλάχθαι) γρ. πεπαλάξθαι. *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τείψαι ἐς ὀφθαλμόν) γρ. τείψαι ἐπ' ὀφθαλμόν. *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἠλέχθην, *H. Steph.*

347. Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῇ πῖ οἶνον. *Suidas*, v. Ἱεροκλῆς, quo l corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad. α'.* v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις, *H. Steph.*

Ἀνδρό-

Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ὃ κακὰ μοῖραν ἔρεξας;
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἡσάτο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις,
Δός μοι ἔτι φέρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς με κλυτὸν οὔνομα; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσχες.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέι θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναπλησθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδδέ μιν ὕπνος

"Among how many men, since you have done a deed of shame?
"Thus I spoke: he received it and drank: and he was delighted greatly
"With the sweet drink: and he asked me a second time,
"Give me more, and tell me your name now,
"That I may give you a present, with which you may rejoice.
"For the Cyclopes also bear a fruitful corn-land
"Of rich grapes, and the rain of Jove makes them grow.
"But this is a piece of ambrosia and nectar.
"Thus he spoke: but I gave him again the bright wine:
"Three times I gave it him, three times he drank it in folly.
"But when the wine had come round the mind of the Cyclops,
"Then I spoke to him with kind words,
"Cyclops, you ask me my famous name, but I will tell you:
"Do you give me a present, as you promised.
"My name is Nobody: Nobody my mother,
"And father, and all my companions call me.
"Thus I spoke: he answered me with a cruel mind,
"Nobody I will eat last of his companions,
"The others before him: this is a present for you.
"He spoke, and having fallen backward lay on his side:
"But then he lay with his thick neck bent:
"And sleep

SCHOLIA.

352. Ἔρεξας.] Ἔπρηξας.
353. Ἥσατο.] Ἥδετο ἐπιόφθη, ἰσχόμενον ὑφαίνῃ.
358. Ἐρισταφύλων.] Μεγαλοσταφύλων.
359. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἔδομαι.] Βρώσομαι.
372. Ἀποδοχμώσας.] Πλαγιάσας· δοχμὸς γάρ, τὸ πλάγιον.

NOTÆ.

353. Ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versus periculum indolui; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum sciebam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hic scriberetur; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἤσθιε δ', ὅτε λέων ὀρεσίτροφος. ἤδ' ἀνέλαμπεν Ἐγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιεῖν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἐκπιεῖν. Et res ipsa ostendit, totum Illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Castelliana, Elzeviriana, Oxoniensis*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν aperte legunt, ut & *Cantabrigiensis*, 1664. *Eustathius* plus semel ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Edit. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέ τε καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστι) De hoc *Utile Homeri*, ut & de *Asterope*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus, Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephæstion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὁδυσσεὺς, διότι οὐκ μεγάλα ἔχει. Οὖτις ἀσήμου ἐπαλλήλου.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Οὖτις) γρ. αὖτις. 356. Χαίροις) γρ. χαίρῃς.

Ἤϊξε παυδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέσυτο οἴνῳ,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ ἢ μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήπως μοὶ ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ταχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἀψαυδῆ, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἄορτον Φέρον ἐγγὺς πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐτέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀείρας
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστρέφουσιν ἱμάντι
Ἀψάμφω ἑκάτερθε, τὸ δ' ἐν τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
Ὣς τῷ γ' ὀφθαλμῷ πυρήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τοῦ δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia-domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Fruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino-gravatus:
" Et tum ego vectem ſub cinere demiſi multo,
" Ut calefieret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveniſſe declinaret.
" Sed cùm mox veſtis oleaginus in igne erat
" Arſurus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterùm animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*.
" Illi quidem veſte apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem inferne innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, aliique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſiduè ſemper:
" Sic ejus in oculo ignitum veſtem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò et palpebras circum & ſupercilia cremavit vapor
" Pupillâ ardenti; ſtridebantque ei ſub igne radices.

ΣΧΟΛΙΑ.

373. Ἤϊξε.] Καπλάμβανεν. Παυδαμάτωρ.] Ἐπιθλιπτικῶς. ὁ ὑπὸ ὁ πάντας δαμάζων καὶ θλίβων καὶ ἀνδραποδίζων. Φάρυγος.] Σιωπηλοχιτικῶς δὲ σήμαινε. Ἐξέσυτο.] * Ἐξῄει.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μίλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένος τῷ οἴνῳ

375. Ἤλασα.] Ὑπέβαλον.

376. * Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παραστήσηται.

379. Ἀψαυδῆ.] Ἀφθίτῳ. Διεφαίνετο.] Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπιπύρου.

381. Ἐνίπνευσεν.] Ἐνίβαλεν.

383. Ἐνέρεισαν.] Ἐπεθάρρησαν, ἐνίσχυσαν.

384. Δίνεον.] Ἔτρεφον. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστρέφουσι.] Τὸ πλῆρες, τρύπανον.

386. Ἀψάμφω.] Ἄψαντες, δήσαντες.

387. Πυρήκεα.] Πεπυρωμένον

388. Δινέομεν.] Ἐστρέφομεν.

389. Εὖσεν.] Ἐφλόγωσεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διατείνοντο, ὠδινείοντο, ἢ καπνιῶντο, ἢ * ἐσπαράσσοντο.

NOTÆ.

373. Φάρυγος.) *Euſtath.* fol. 363. lin. 44. Τὰ γὰρ ἀκεβίστερα τῶν Ἀνδιγενῶν, ἅτε τὸ σύμπτωτον, φάρυγες κλ.

384. Τρυπᾷ.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 38. Τὸ δὲ τρυπᾷ, ἀπὸ τοῦ τρυπάω, τρυπῶ, γίνεται ἰσχνῶς· διὸ καὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

373. * Ἐξέσυτο) Ita, pro corrupto ἐξείη, emendo.

376. * Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloysii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήμερον.

390. * Pro ἐσπαράσσοντο, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἐσπαρέσσοντο, *Aldin.* ἐσπαρέσσοντο.

VARIÆ LECTIONES.

373. Φάρυγος.) γρ. Φάρυγχος, vid. Not. in *Textum.*

384. Ὡς οἵ τ' ὅτε) γρ. ὡς ὅτε. *H. Steph.*

385. Ὑποστρέφουσι) γρ. ὑποστείχουσι. *Er. Schol.*

387. Πυρήκεα) γρ. πυρηκέα, vid. in *Textum.*

Ibid. Ἐλόντες) γρ. ἴσχοντες, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. σὺν ῥίζαις, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἢὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὡς τῶ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαΐνεῳ περὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ἤμεγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεστύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.

Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μιν ἀμφὶς
Ὠίκεον σπήεσσι δι' ἄκρεας ἠνεμοέσσας·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, τι ἑ κήδοι,
Τίπτε τόσον, Πολύφημε, ἀγημένος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber fecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valdè ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa vectem.
" Horrendè itaque ejulavit, inſonuitque petra;
" Et nos perterriti diffugimus: exterum ille vectem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit, qui circa ipſum
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stantesque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamàſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦντα.

393. Φαρμάσσων.] * Σπήρσοντων, σφοδρῶν, σκληροῦντων. Σιδήρου τὸ κράτος ἐστί.] Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸ πυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζε.] Καὶ τοῦτο ἀνομοιοπαθοῦσιν, λέγει δὲ μὴ τὸ λίπος χειμῶνι * σεμῷ, ὅ ἐστι, συνεχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξείλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡιμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀλημονῶν, δυσφορῶν.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ᾤκεον.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκρεας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμοέσσας.] Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων κατασκαπτομένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῄεσαν.

402. Εἴροντο.] Ἠρώτων. Ὅ, τι ἑ.] Ὅτῳ αὐτόν. Κήδοι.] Λυποῖ, βλάπτοι.

403. Ἀγημένος.] Ἐβλαμμένος.

404. Τίπτε τόσον.] Διατίθησι ποικίλως.

NOTÆ.

392. Μεγάλα ἰάχοντα) Refer ad πέλεκυν, quod præceſſerat, non ad σκέπαρνον, κατ' ἐπιπρόσθησιν δὲ ἀρσενικῶς. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* ε'. v. 594.

398. Ἀπὸ ἕο) *Ultima* δὲ λάβε, vi *Toni* ſui, & *Aſperi* ſequentis cum *Acuto*, producitur in Cæſurâ, quanquam aliàs ἄπαε legi poſſet, ut in aliis locis non paucis. Ità infrà, v. 461. Ὡς εἴποι τὸ κρεῖον λάβε ἕο. Vid. ad φ'. v. 136. & 163. *Ibid.* Χερσὶν ἀλύων) *Media* δὲ ἀλύω, aliàs *brevis*, nunc producitur, ad Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs δὲ ἀκρώρεια penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad α'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περισπῶσί τινες τὸ Παλαιὸν τὸ ἴωπα εἰς τὸ ἀλύειν, καθὰ καὶ εἰς τὸ ἐπυίειν· ἢ μᾶλλον ἀναπέμπτως ἴσον. Ἴσιον δὲ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γράφεται καὶ ποιοῦσι. Ἀλύῃ) Ἀντὶ δὲ, μακρᾶς· λάβῃς κατὰ ἀφαίρεσιν· φαύλως ἀφαιρῇς· ἀμαρτάνεις κλ.

404. Ἄϋπνους ἄμμε τίθησθα) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δὲ, ἄϋπνους ἄμμε τίθησθα, φασεῶς τὸ ἄμμε δηλοῖ,

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Σπήρσοντων) Ità, pro monſtro φαρμαφθίρσοντων, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio*.

394. * Σισμῷ, ὅ ἐστι, συνεχείας) Pro σισμῷ, olim σισιγμῷ, pro quo *Aloyſ.* MS. σισλισμῷ. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, ἐπὶ ἀνομοιοπαθείας τὸ σίζειν λάβε δὲ κατὰ τὸ λιπεῖν χειμῶνι σισλισμῷ, quod tamen nec ille explicat, nec ſcio qui poſſit. Mallem equidem legere σισμῷ, ὅ ἐστι συνεχείας, παρὰ τὸ σίζω.

398. Ἀλύων) *Euſtath.* fol. 365. lin. 12. Ἀλύειν δὲ, τὸ ἀδημονεῖν· ἐκ δὲ τῆς μὴ ταῦτα, τὸ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴσον ἐλίκεσσι· μέση δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφορά· καὶ ἡ τύχη· καὶ ὁ δαίμων, ἐκ τοῦ ἔμμοιρα· ἐκτιγράφουσι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἴωπα ἐκ τοῦ ἀλύειν, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐπυίειν· ἢ μᾶλλον ἀναπέμπτως ἴσον. Ἴσιον δὲ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γράφεται καὶ ποιοῦσι. Ἀλύῃ) Ἀντὶ δὲ, μακρᾶς· λάβῃς κατὰ ἀφαίρεσιν· φαύλως ἀφαιρῇς· ἀμαρτάνεις κλ.

VARIÆ LECTIONES.

392. Βάπτῃ) γρ. βάπτῃ. *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἄπαε ἕο, vid. Not. in *Textum*.

Ibid. Ἀλύων) γρ. ἀλυίων. Vid. Not. in *Textum*.

[* Τίς σέ σ' ἐτύφλωσεν ᾗ ἀφείλετο λαμπάδες αὐγάς;]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
Τόσσ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κεκαπνὸς Πολύφημος,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνῃ δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν·
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπέβησαν· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
Ὡς ἔσομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἄπο μὲν λίθον εἵλε θυράων·
Αὐτὸς δ' εἰν θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσας,
Εἴποτέ που μετ' ὄεσσι λάβοι πειρήσαντα θύραζε·
Οὕτω γάρ που μοὶ ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴπῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑρείμην· πάντας ἢ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

[* Who then hath blinded thee, and robbed thee of the light of thine eyes?]
" [Nanquis te excæcavit & abstulit oculi tui lumen?]
" Num quis a te oves mortalium invito abegit?
" Anne aliquis te ipsum perfundat dolo, aut vi?
" Hoc rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,
" Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
" Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
" Siquidem itaque nemo te affligit, solitarium existentem,
" Morbum nequaquam fas est à Jove magno *missum* evitare;
" Verum tu precare Patrem Neptunum regem.
" Sic dixerunt abeuntes; meum autem rilit charum cor,
" Quòd non eos decepisset meum & inculpatum consilium.
" Cyclops igitur ingemiscensque, & contristatus doloribus,
" Manibus palpitans, lapidem quidem amovit a janua;
" Ipse verò intra januam sedebat, manus extendens,
" Si aliquem forte ex inter oves caperet exeuntem foras;
" Sic enim me putabat in mente stultum esse.
" Cæterum ego deliberaveram, quid facto optimum esset,
" Si quam locus mortis solutionem, atque mihi ipsi
" Invenirem; omnes igitur dolos & consilium texui,
" Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπλαύνῃ.
418. Στείχοντα.] Πορεύεσθαι. Θύραζε.] Ἔξω.
420. Βούλευον.] Ἐβουλεύομεν.

Ν Ο Τ Æ.

ἀντὶ πολλῶν πλήθους λαμβάνει, καθὸ διαφέρει Ἰωνικόν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *seipsum* & *alios*.

405. * Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ᾗ ἀφείλετο λαμπάδες αὐγάς) Hic Versus, diu ex *Homero* exulans, nunc suo loco restituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Hesychius*, Λαμπαδίης) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil. Æn.* l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbea Lampadis instar*. Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulysses* λαμπαδηφορολέκτης.

406. Κτείνῃ) Ità pro κτείνῃ scribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Castellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτείνῃ. Verùm hi *Modi* mutuò sibi fraudem facere solent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant respicere ad nomen Οὖτις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, frustrà sunt. Est quidem fortuita alluſio, μήτις & μῆτις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* consilio tribuatur. *Ibid.* Δόλῳ οὐδὲ βίηφι) *Polyænus* Strategemat. Proœm. Δοκεῖ ὁ μοίρας ταῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις εἴδῃ, ἢ δόλῳ, οὐ βίηφιν, ἄλλους ἀπαγγείλαι, ἢ τίχνας, ἢ στρατηγήμασι χρήσασθαι καθὸ τὸ πολιτεύειν, κλ.

411. Νοῦσόν δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσος, πληγὴ Διὸς vocatur; de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἴ πῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum etiet, *priorem* Syllabam τοῦ λύω & *Derivatorum*, semper ante *Consonam* producere, scribendum hic βύσιν statuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus κλύειν, aut κλύτος scriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vid. quæ diximus ad δ'. v. 703.

Variæ Lectiones.

406. Κτείνῃ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. βύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἦδη

Ἤδε δέ μοι κὴν θυμὸν ἀείκη Φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν ἐϋτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τὲ, ἰοδνεφὲς εἶδος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέειρον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Σύντεξ αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς ἦ ἕκαστον φῶτ' οἶες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἦεν, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τὸν καθὲ νῶτα λαβὼν, λασίῃ ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως τρεφθεὶς ἐχόμην πτηλῇσι θυμῷ·
Ὡς τότε μὲν πενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπαιζα νομόνδ' ἐξέαντο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ ἢ νήπιος οὐκ ὀνόησεν,
Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν τέτροισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρτιεὶς μήλων ἔστειχε θύραζε,
Λαχμῷ τεινόμενος, ᾗ ἐμοὶ πυκιναὶ φρονέοντι.

" Illud verò mihi in animo optimum apparebat consilium.
" Mares oves, *i. e. arietes*, erant benè-nutriti, lanosi,
" Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes;
" Hos tacitè colligavi benè-tortis funibus,
" In quibus Cyclops dormiebat, monstrosus, impia doctus;
" Tribus-unà constrictis; ille in medio, virum ferebat,
" Duo autem alii utrinque ibant, servantes socios.
" Tres igitur singulos viros oves ferebant; cæterum ego,
" Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
" Hujus tergum arripiens, villosum sub ventrem delapsus
" Pendebam; cæterùm manibus lanæ densæ
" Firmiter implicitus hærebam audaci animo;
" Sic tum quidem ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando autem manè gemita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum continuò ad pascua prorumpebant mascula pecora;
" Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
" Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
" Afflictus, omnium ovium palpitabat terga
" Recte stantium; illud autem stultus non animadvertit;
" Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
" Ultimus aries omnium pecorum exibat foras,
" Densitate pilorum gravatus, & mea vana cogitantis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶδος.] Ἔριον.
427. Συνέειρον.] Συνέδουν. Λύγοισι.] Ἱμασιτόδεσι φυτοῖς.
428. Τῇς ἔπι.] Ἐφ' αἷς.
429. Αἰνύμενος.] Λαμβάνων. Φέρεσκε.] Ἔφερεν, ἐσθίσασεν.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάσταζον.
432. Ἀρνειὸς.] Κριός.
433. Λασίῃ.] Δασείᾳ. Ἐλυσθεὶς.] Συστραφεὶς, εἱλυσθείς.
434. Ἀώτου.] Τῶ ἄθους. Λίχμ ἢ Ϝιείν. Θεσπεσίοιο.] Λαμπροῦ, ἢ καλοῦ.
435. Πτηλῇσι.] Πεπιτριφέσι, τεθειρίψασι τὰς χεῖρας. Ἐχόμην.] Ἀντεχόμην, κρατῖχον.
439. Ἐμέμηκον.] Ἀντὶ οὗ, ἐβλαχῶντο.
440. Οὔθατα.] Οἱ μαστοί. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήνωντο.
441. Τειρόμενος.] Καθαπτόμενος. Ἐπεμαίετο.] Ἐφιστᾶτο, ἐπιλαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐρίους κεκτημένων.
444. Ὕστατος.] Ἔσχατος, πλαγιαῖος. Ἔστειχε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γεφύρῳ.

N O T Æ.

425. Ἄρσενες οἶες ἦσαν, εὐτρεφέες, δασύμαλλοι) Facilè Ego legerem, οἶες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα τοὶ Μῶσαι τὸν ὄϊδα δῶρον ἄεισαι). Et ità scribendum putârim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἕπεσθαι fieri solet; ut liquet ex ᾆα, & οἶα, μελετᾶ, de quâ re vid *Eustath.* fol. 1828. lin. 49. Alias οἶς, *Communiter*, & ὄϊς, οἶες, vel ὄϊες, *Ionicè*.

445. Λαχμῷ) *Eustath.* fol 1368. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνη, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

Variæ Lectiones

425. Οἶες) γρ. ὄϊες, vid. Not. in *Textum*.

445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Γὸν δ' Ὀπιμαοτάμιος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
Κεἰὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; ἢ πάρ σ' γὲ λελειμμένος ἔρχεαι οἶος,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς· πρῶτος ἦ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος ἦ σαθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸ ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασταμένου Φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν ἦπου φημὶ πεφυζέμεν εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολεφωνέοις τέ γέοιο,
Εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζῃ·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
Θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὑπδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τ' κεῖνον ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠμὰν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυέμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δ' ταὶ μῆλα παναύχενα, πίονα δημῷ,

"Hunc palpans in tergo alloquutus eſt fortis Polyphemus,
" Ignave aries, quid mihi ità per ſpeluncam exis ovium
" Ultimus? nunquam antea relictus abas ab ovibus,
" Sed multò primus paſcebaris teneros flores herbæ,
" Magnificè incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
" Primus autem ad caulam deſiderabas redire
" Veſperinus; nunc rurſus ultimus; an tu domini
" Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
" Cum moleſtis ſocis; poſtquam domuiſſet mentem vino,
" Nemo; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.
" Sin idem-mecum-ſentires, vocaliſque neres,
" Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
" Proteſto ei cerebrum per ſpeluncam huc & illuc
" Verberato flueret ad ſolum, meumque cor
" Quieſceret à malis, quæ mihi nullius-preții vir intulit Nemo.
" Sic loquutus, arietem ab ſe dimiſit foràs.
" Venientes igitur paululum à ſpelunca que & aula,
" Primus ab ariete ſolvebar, ſolvique ſocios.
" Celeriter ovin pecora reſtipeda, pingua adipe,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἠμὶ λάχνῃ παχυνόμενος τῇ λάχνῃ. Στεινόμενος.] Βαρυνόμενος. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ δ', ἠμὶ ὡσ' ἐμοί. Πυκιναί.] Συνεχεῖς. φερόμενος.

446. Ἐπιμαστάμενος.] Ἐφαψάμενος.

447. Ἔσσυο.] Ὥρμησας. ἐξῆλθες.

449. Νέμεαι.] Βόσκεις. ἐσθίεις. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσε.] Ἐτύφλωσε.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασταμένου.] Δαμάσας, ἀντὶ δ' αἰθιώπως.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βούλεσθαι. Πολεφωνέοις.] Ὁμόφωνος, λαλοῦσαν δυνάμενος.

457. Ἠλασκάζῃ.] Ἐκκλίνῃ, ἀποφεύγῃ.

458. Τῷ κε.] Διὸ ἄν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαίοιτο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσῃ. ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιόν.] Ὀλίγον.

464. Ταναύποδα.] Τετριμμένοις τοῖς ποσὶ βαδίζουσι, ἢ ἰσχνόποδα, ἢ πεζοπόδα. * Ταιαὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τάχιστον τίνουσι τοὺς πόδας διὰ τὸ ἐλαφρὸν τῆς σαρκὸς, ὅτε ἐλαύνουσι, ὡς οἱ βόες.

N O T Æ.

Br. Scholia agnoſcunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λαχανόμενος, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ἐ δίδιεν ἔπαυρ. *Heſych.* Λαχμὸν στενόμενον) Τῇ ἐλαυνόμενῃ ἢ πῖσι μαλλοῖς πεπυκνωμένον.

461. Ὣς εἰπὼν τ' κεῖνον ἀπὸ ἕο) Vid. ſuprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δ' ταὶ μῆλα παναύποδα) Quùm in voce παύποδα Omnes Syllabæ Naturâ eſſent *breves*, & poſita eſſet pro παναύποδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, ſine Notâ Διαλύσεως, nempè παναύποδα, hoc quidem *Textui* reſtituendum duxi. Παναύποδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Euſtathii* item *Textus*, qui & expreſsè παναύποδα dixit *Æolicum*, pro παναύποδα, ὑ pro ὁ, poſitâ, ut in ὄνυμα, & Σίσυφος; vid. *Euſtath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

464. Παναύποδα] Vid. Not. in *Textum*. * Ταιαὸν pro παιὸν, lego.

Variæ Lectiones.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*.

464. Παναύποδα) γρ. παύποδα, vid. Not. in *Textum*.

Πολλὰ

Πολλὰ περιπρο πόλες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δ' ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δ' ἐστενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοὰς κατὰ κάλλιπε μῆλα
Πόλλ' ὁ νηῒ βαλόντας ἅλαδε πλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κλησὶν κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλιε· ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἔδμεναι· τῷ σε Ζεὺς ποινὸν καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔτι χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Καὶδδ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη γὰρ θάλασσα καταρχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐν πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προμήκεα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem; alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, supercilis enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi ratum conscenderunt & per transtra sederunt,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utiq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in speluncâ cavâ, forti vi;
" Et sanè te deprehensura erant tua mala facta,
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" Absumere, ideoque te Jupiter ultusest & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde magis;
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò abfuit gubernaculum extremum nancisci;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Ex hanc (*i.e. navim*) statim ad litus refluus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

ΣΧΟΛΙΑ.

465. Περιπροπόλεις.] Περιτρέποντες, συλλείποντες.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμηταί.
467. Σπεύχετο.] Ἐστέναζον. Γοῶντες.] Θρηνοῦντες.
476. Κρατερῇφι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ πλῆθος.
478. Ἄζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσιτο.] Ἐπιμορήσιτο.
480. Χολώσατο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.
482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ἐλλιπεῖν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον. παρὰ τὸ οἰακίζειν. ὃ ἐστι κυβερνᾶν.
485. Ἠπειρόνδε.] Ἐπὶ τὴν γῆν. Παλιῤῥόθιον.] Τὸ εἰς τοὔπίσω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυσθείσθη.
486. Πλημμυρὶς.] Πλημμύρα, ἢ τὰ κάλλη ἐπιτάσσεις· ἢ κλύδωνες φορᾶς, ἢ ἀναχύσεις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐξίσωσεν ἐπιβῆναι τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

NOTÆ.

lin. 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 132. *Seberus* περιπόνδα legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs diceremus, *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβῆχίαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Ζ'. v. 113.

481. Ἦκε δὲ λᾶαν ῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο) *Virgil.* Æn. L. 10. v. 127. *Fert ingens saxo connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Seneca* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε) Puto hic μετάπιθε legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *viceversâ*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

VARIÆ LECTIONES.

477. Σέ γε μέλλε) γρ. σέ γ' ἔμελλε.

480. Ἔπειθ' χολώσατο) γρ. ἔπειτ' ἐχολώσατο.

Ὣς ἐφάμην

Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐπέλβουσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐν κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ καβανεύων· οἱ δ', ἐσβησάντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσαντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλῃς ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δή τεο φθεγξαμένου τεῦ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄρηξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεχοτημένος θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμῶν εἴρηται ἀεικελίῳ ἀλαωτῦν,
Φάσθαι, Ὀδυσῆα πολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detrusi ab littore, sociosque excitans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens; hi igitur incumbentes remigabant.
" Sed quando jam bis tantum mare sulcantes recessimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò socii
" Blandis verbis inhibebant aliàs aliter,
" Inclyte, cur vis irritare agrestem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic perituros.
" Siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audierit,
" Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
" Saxo aspero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; sed non flexerunt meum generosum animum,
" Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
" Cyclops, si quis te inter mortales homines
" Ocuni interrogaverit indecentem excitatem,
" Dic, Ulyssem urbium eversorem evulsisse,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὦσα παρέξ.] Ἀπέστη εἰς τὸ ἐκτός.

490. Προπεσόντες.] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκλίμενοι. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δὴ τόσσον.] Πῶς ἂν ἀκμὴ συνήρχετο, ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν, ὅσον τὸ μέγιστον βέλος. ὅτε, μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπίχομεν πάλιν· ἅπαξ γὰρ ἡ ναῦς ἀνέσχη. Πρήσαντες.] Διακτῶντες. Ἀπῆμεν.] Ἀφειστήκεμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· τὸν γὰρ τ βληθέντα λίθον λέγει.

498. Σύν κεν ἄρηξ'.] Σωτήριον. Νῆα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἵησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀκριόεντι.] Τραχεῖ.

501. * Ἄψορρον.] Πάλιν. Κεχοτημένος.] Ὠργισμένος.

503. Εἰρήται.] Ἐρωτήσῃ. Ἀεικελίῳ.] Δεινῷ. Ἀλαωτῦν.] Τύφλωσιν, τὴν ἀφαίρεσιν ὀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγει. Ἐξαλαῶσαι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκπολεμῶσαι. * Κεῖται καὶ παρέμφατον, ἀντὶ τοῦ ἐστασιακέναι.

Ν Ο Τ Æ.

490. Κρατὶ καβανεύων) Nonnulli duplicandum ν', censent; hi καβανεύων, illi καβὰ νεύων, quin & κάτω νεύων legi potest; quovis modo, *Versui* satis consultum. Τὸ α'. enim bene produci potest, ante *Liquidam*, ut suprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad α'. v. 169. Ἓν ᾗ καβαλοφάλλια φέρων, &c.

497. Ἄκουσε) De *Casu* loquitur, quem dudum evaserant, quùm ex violentâ Refluitione fluctuum sub ora *Polyphemi* reducta esset Navicula; potest etiam ἀκούσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præsenti.

498. Σύν κεν ἄρηξ') Ità *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰώμεν ᾗ μὴ πρήξει, μηδ' ἐρύσσεται· Ζεὺς γάρ κ' ἤθελε πᾶσι. εἰ μὴ ἐβούλετο.

502. Καβαθνητῶν ἀνθρώπων) ita unicâ voce pro καβὰ θνητῶν, legit; ita legit *Isaac. Casaubon.*

504. Φάσθαι) *Eustath.* fol. 371. lin. 34. Disputat, utrum φάσθαι, παροξυτόνως, an περισπωμένως scribendum; illud κατὰ, hoc ab Insigni Critico factum ait, lin. 38. Ὁ δὲ βαθὺς Ἡρακλείδης φασὶ δηλονότι, φύσει τὶ μαχητὸν εἶναι τὴν παραλήγουσαν τοῦ φᾶσθαι. Ἐ

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

501. }
504. } * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto omnia.
511. }

Variæ Lectiones.

490. Καβανεύων) γρ. καβὰ νεύων, & καβανεύων.

497. Ἄκουσε) γρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum.*

502. Καβαθνητῶν) γρ. καβὰ θνητῶν, *Eustath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καβαθνητῶν, ἔστιν εἰπεῖν ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι. *Ibid.* Πολυπόρθιον) γρ. πολυπόρθην, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione.*

Ὑὸν

Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αἶψα ἔπεσσ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφατ' ἰκάνεις.
Ἔσκε τις αὐτόθι μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐπέχραε,
Καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μένειν ἠΰν καλόν ἐδέεσθαι
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ·
Νῦν δέ μ', ἐὸν ὀλίζονά τε, κἠπιδευῆ, κἄκιδρίν,
Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δέμνιά γε κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τῷ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσι, * ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certè me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinans consenuit inter Cyclopas:
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore:
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbecillis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque solicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic aut; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam sanè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὐρύμου παῖς. Τήλεμος.
511. * Ὃς.] Οὗτος.
512. Ἀμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδέεσθαι.] Ἐξιδιχόμενον.
514. Ἐπιειμένον.] Περιβεβλημένον.
515. Ἄκικυν.] Ἀσθενῆ.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παρακαλέσω, εὐτρεπίζω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Ἔσται.] Ἔστερημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε.] Διὰ τὸν τύφλωσιν, ἀλλ' ἀφ' ἧς τοὺς φωνὰς ποιεῖται, ἄρχεται ὁ Ποσειδῶν. τούτων γὰρ ὁ υἱὸς ἐὼν ὁ Ποσειδῶν ἰήσεται κακὸν ὄντα.

N O T Æ.

σὺν εὐειπῆϊ αὐτῷ. *Ibid.* Πολυπόθητον) Cum & hic, & infrà, v. 530. πολυποίητον scribatur, certè hic frustra sunt, qui refragante *Versu*, πολύπτοιθον legant, cum πολυπόθητον in hoc Verbo habeat *Florentina* & *Aldina* Editt. *Eustathius* πολυπόθητον legit, fol. 372. lin. 30. & fol. 375. lin. 24. &c. Vid. quæ Nos ad ϛ'. v. 316. & infrà, ad v. 530.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte gerit medio, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

Variæ Lectiones.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v 23. malè.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀσθενὴς, *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάωσας, ἐπί μ' ἐδαμάσσαο. Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλῃσι, * ἰήσεται) γρ. ἐθέλῃσιν * ἰήσεται, malè olim; cùm prior ἠ ἰήσεται sit *longa*. Vid. v. 515.

Εὔλεσθε,

Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ μή νιν ἀπέλθοι.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καλλιρρόοιο ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
Νῆες ἐϋσσέλμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολυδέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ὀχ φαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ὑπὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ὑπ. νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοὶ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκτήμενες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θείῳ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

" Supplicabat, manus extendens in cœlum stelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens nigrâ cæsarie,
" Si utique tuus sum, paterque meus prohiberis esse,
" Da, nè Ulysses urbium-eversor in patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
" At si illi fatale est amicosque videre & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & suam in patriam terram,
" Serò malè veniat, postquam perdiderit omnes socios,
" Nave in alienâ; inveniatque vexationes in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit Neptunus.
" Cæterùm ille rursus multò majore lapide sublato,
" Misit circum rotatum, intendit autem magnam vim.
" Dejecit itaque post navem nigro rostro:
" Paululum defuit autem, quin gubernaculum summum attingeret:
" Exundavit verò mare prorumpente ab saxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus, appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad insulam pervenimus; ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ stabant densæ, & in ipsis socii
" Sedebant lugentes, nos expectantes semper;
" Navem quidem illuc, ubi venissemus, subduximus in arenas,
" Et ipsi quoque eximus in littus maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi deductâ,
" Divisimus; ut nullus mihi privatus abierit suâ portione.
" Arietem autem mihi soli bene-ocreati socii,
" Divisis ovibus, dederunt extra-sortem: eum vero in littore
" Jovi atras-nubes-*cogenti* Saturnio, qui omnibus imperat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδινήσας.] Περιστρέψας. Ἵν' ἀπέλθοιεν.] Δύναμιν πολλήν.
540. Ἐδεύησε δ' οἰήϊον.] Ἐπὶ δὲ σωστέρα κώπῃ· πῶς γὰρ ἂν ὕπαλιν ἀπὸ γαῦς ἰσέχθη;
542. Πρόσω.] Εἰς τὸ ὄπαλιν, πόρρω.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀποκλαιόμενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὡρμήσαμεν, ἐσωλκάσαμεν.
551. Δασσάμεθα.] Μεριζόμεθα, διαιρούμεθα. Ἔξοχα.] Ἔξοχοι, ἐξαίρετα.

N O T Æ.

530. Πολυπόρθιον) Quòd casu *Florentina* hìc legeret πολύπορθον, & hinc *Aldina*, licet in hoc tantùm loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil.* Æn. l. 4. v. 612. *si tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid *Macrob.* l. 5. c. 12.

Variæ Lectiones.

530. Πολυπόρθιον) γρ. πολύπορθον, ut suprà, v. 504.
539. Μετόπισθε) γρ. περπάρειθε. Vid. suprà, v. 482.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηρί' ἔκηεν· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἰφῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπαλοίαθο πᾶσαι
Νῆες ἐύστελμοι, ἠ ἐμοὶ ἑίκοσι ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα ἠ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, ἠ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκαμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποπτύσας ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαινον ἠ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἦ πρόπρηρα πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendi: ille verò non curabat sacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti socii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec sol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum:
" Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
" Tum ego sociis *illos* excitans imperavi,
" Et ipsos conscendere & funes solvere:
" Illi verò statim ingressi sunt, & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, tristati corde,
" Læti tamen ex morte evitatâ, postquam charos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ φροντίζων, οὐκ ἐπιφέρετο.
554. Ἀπαλοίαθο.] Ἀπόλοιτο.
557. Ἄσπετα.] Πολλά.
565. Περήσω.] Εἰς τὸ πέρα σωθεῖεν.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

NOTÆ.

553. Ἔκηεν) Ionicè, pro ἔκαιεν.

VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) al. μερμήριξεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει. τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὃς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἄσκον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐξαθροίσας εἰς ἀσκόν· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, χαμωνιῶν Ὀδυσσέα, ἅτε εἰς αὐτὸν χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑποδεξάμενον παρὰ τοῦ Αἴολου· ὃ συμβαίνει ἐν τῷ Αἰόλῳ τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἐκεῖθεν ἀπελθόντα, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖσθαι· παρ' οἷς ἀνδρῶν τῶν ὅλων ἀπολλύσας, μιᾶς εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· κἀκεῖ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων πλήσῃ λαχόντας ἐκπέμπει, πλὴν ἑνὸς Εὐρυλόχου, τοὺς καθιξομένους· μεταμορφωθέντων ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζέοντος ἐλθών, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, ἀλύει βλέπόντων· ἀλλὰ κἀκείνων τὸν ὁρκαῖον φόνον λαβόντων, εἰσιόντων παρρησίας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδυτα κατέρχεται.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Αἰόλου, καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 35.

Τὰ περὶ Κίρκης νήσου· ἢ, Κίρκης νῆσος.

Ἄλλως.

Κεῖται ἔχει * Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, ἴρκης τε Κίρκης. Lib. X.

Αἰολίην δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat
Æolus Hippotades, charus immortalibus diis,

Σχόλια.

1. Αἰολίην δ' εἰς νῆσον.] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλον ὀκτωβοτομένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λεγόμενοι περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πλανᾶσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λαβδάκους μέν, λέγουσι τοὺς νῦν Ἀπεραντίους· οἱ δὲ τοὺς Καμικαίους· Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. τὰς δὲ Αἰόλου νήσους, τὴν τε κατὰ τὸ πορθμὸν Στρογγύλλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἑξ, Διδύμην, Ἱέραν, Ἰκετίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσσαν, Φοινικοῦσσαν· τινὲς δὲ ἀκκαργοῦντες, Αἰολου μέν, λέγουσι τὸ σύνολον· δώδεκα δὲ παῖδας, τοὺς μῆνας· τινὲς δὲ, ὅτι παρετήρουν ἀστρολογίαν ἔμπειρον ὄν, ἀλλ' ὅτι τῶν περὶ Ταῦρον, Ζέφυρον πνεύσαντα. οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν εἰσοῖσι. ἐ καθ' ἑαυτούς, ὡς ἐ παλαιοί· καὶ γὰρ ἡμεῖς, δίχα βασιλικῆς ἐπιστολῆς ἐπιγραφῆς· τινὲς δὲ ταύτας τὰς νήσους εἶναι τὰ Τυρρηνικὰ πελάγη κατὰ λέγουσιν.

2. Αἰολ@· Ἱπποτάδης.] Αἰόλοι δύο· ὅτε μὲν Ἱππότου, ἐ Μίμαντο@· ὅτε@ δὲ Ἕλλη@, ἐ Διὸς, ἐ δὲ Ἱππάδος μέμνηται.

Notæ.

V. 1. Αἰολίην δ' εἰς νῆσον) De *Allegoriâ* hujus loci, præter *Br. Schol.* Vid. *Eustath.* fol. 376. lin. 42. &c. *Palaphatum*, c. 18. *Heraclid. Ponticum*, *Diodor. Sicul.* l. 5. & quæ Nos infrà, ad v. 349. & mox ad v. 5.

2. Αἰολ@· Ἱπποτάδης) Τριῶν Αἰόλων τὰ πατρὰ ἱστορεῖται

Notæ in Scholia.

V. 1. Αἰολίην δ' εἰς νῆσον) *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 41. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Αἰόλου νῆσοι Ἐκτὸς πάσης Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπαρέα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν. *Steph.* περὶ πόλεων, Ἐρικοῦσσαι, ἐ Φοινικοῦσσαι, melius vocat ultimas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. Ἕλλη@, ἢ Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕκλο, ὡς ἦν Διὸς, *Eustathio* præeunte, fol. 1644. lin. 6.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτῇ

Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκειον, ἄῤῥηκτον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῷ γὰρ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν ἡμῖν εἶναι ἀκοίτας.
Οἵδ' αἰεὶ σὺν πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ'· παρὰ δὲ σφιν ἐείσατο μυρία κεῖται.
Κνισσᾶεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν πεπτοῖς λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μοῦνα δὴ πάντα φίλῃ μὲ, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natalili in Insulâ; totam tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævisque *præterea* surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Odorata autem domus circum personat Aulæ
Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in textilibus lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem verò totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε μὲ τὸν πλεονάζοντα, οἷον τὸν ὁ πλεονάζους τόπους κεκμήλιον νῆσον· ὁ δὲ Ἀριστάρχος Πλωτῇ, φορτῇ, οἷον παμφορουμένῃ, ὅτι κατὰ μὲ ὁ τῆς δίξιοῖς μοίρης, κατὰ δὲ ὁ τῆς ἀριστερᾶς ἀρᾶς· οἷον δή τε καὶ ὁ τὸν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος, λέγων ὅτως, * ἣν ἦδ τὸ πάρος μὲν φορτὰ κυματόεσσι Δᾶλος πανδόκων ἀνέμων ῥιπαῖσιν. ὁ δὲ ἄλλος, ἀσκαπλεομένῃ ὑπὸ ἀνέμων, ἢ ἀμφιρεομένῃ ὑπὸ τ' ἁλὸς τῶν· εἰ μὲν ἐπιπλέ τῇ ἁλὸς, ὁσὰν ἀεὶ ὁ ἐν τέρε εὔρει αὐτὴν Ὀδυσσεύς· ἢ ἀμφιρεομένη. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰσχυρόν· ἀκοσέβασεν γὰρ ἐπ' ἀῤῥ τὸν ἀμφὶ ὀνομασεν· ἦν ὁ Κρηθέως, ὃ Ἀθαμαντίδης, ὃ Σισύφε πατὴρ, Ἕλληνος παῖς· ὃν Ἕλληνα, γένη μὲν φασι Διὸς εἶναι· λέγε δὲ, Δευκαλίωνος ἔτεκε δὲ Ἀιολος, ὁ δὲ Μελανίππης, καὶ Ἰκαρίου, ὁ ἀῤῥ τοῦτ τοῦ, Ἱπποτάδης· τελευτᾷ δὲ ὁ δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης· Ἀσκληπιάδης δὲ, ἐπὶ τ τελευτ τοῦτ φησι τ' Ὀδυσσέα ἐλθεῖν.

3. Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τε περὶ μιν ἀμφὶ τεῖχος χάλκειον) Hinc Monachorum commentum illud de fratre *Bacone*, nobili Mathematico, *Britanniam* nostram æneo Muro cincturo: Nec enim illorum Ignorantia *Homeri* detrahit Ingenio; nec his Ille authoritatem conciliat. Stulti, cùm sapientes imitantur, semper id ridiculè faciunt, at sapientiæ suus interim honos debetur. Vid. *Eustath.* in locum & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

3. *Πλωτῇ) In hoc *Scholio* laudatur elegans *Pindari* Fragmentum, ut & *Eustath.* fol. 378. lin. 1. quod plenius profert *Strabo*, l. x. fol. 743. Sed nec *Isaac. Casaubonus*, nec *Andreas Schottus*, nec Oxonienses Editores satis corrigere valuerunt; quare Nos nunc emendatissimum exhibemus. *Ἦν ἦδ τὸ πάρος φορτὰ Κυμαίοισιν Δᾶλος, Παγδάκων ἀνέμων ῥιπαῖσιν· Ἀλλὰ * Κοῖός γένος, ἐπεὶ Ὀδυσσεῖ φίλος ἐκέκασται, Δὴ τότε τίσαντες ὀρθαὶ Πρίαμοι ἀπάρξασθε χθονίων. Ἀν δ' ἐπὶ κεφαλῇ ἕζον πίτνα Ἀδραστοθετίδαι κίονες. Ἔνθα τεῖχος ἐδάμασσε· ἐπάψαθο γένναν. Olim δὲ ὁ γένος, quod *Andreas Schottus* lito pede præteriit, *Casaubonus*, ὁ γένος removendum duxit. Tu mecum, ex καὶ ὁ γένος, fac Κοῖος γένος. Omnia erunt in tuto: *Latona* enim Φοίβης καὶ Κοῖος γένος. Vid. *Etymolog.* M. v. Δᾶλος ἡ ἱερὰ, &c.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἀκοίτας) κ. ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè. *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρητοῖς λιχάδεσσι) κ. τρητοῖσι λίχαδσι, *H. Steph.*

14. Παῖδα φίλ(ι) κ. παῖς' ἑφίλ.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν οἶδὸν ἤτιον, ἠδ' ἐπέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεύχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δέρρας ἀτὰρ βοὸς εἰνάετος,
Ἐν δ' ἄρα κοίλων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παύεμεναι, ἠδ' ὀρύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.
Νῆ' δ' ἐν γλαφυρῇ κατέδησ' ἑρμῖνι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παρέξπνευσῃ ὀλίγον περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζέφυρον προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκπλεύσ' αὐτοῦ γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterùm ego hæc omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter postulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Dedique mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo splendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit ad flandum,
Ut ferret navesque & nos: non quidem id erat
Perfecturus: propriâ nostrâ enim perimus insipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus noctesque & dies
Decimâ verò jam apparebat patria tellus:
Et jam qui faces præferrent vidimus, propè existentes.
Ibi me quidem somnus occupavit defessum;
Semper enim pedem, *i. e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi sociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii interea verbis ad se invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἔπιον.] Ἤπιον, παρεκάλουν.
18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.
19. Ἐννεώροιο.] Ἐννεαετοῦς.
20. Βοκτάων.] Ἀθρόως κτενόντων, ἐκφυσώντων, πλεγέντων τὰ ἰσία. Κέλευθα.] Πνεύματα.
21. Ταμίην.] Διοικητὴν. Φύλακα, ἢ οἰκονόμον.
23. Κατέδησ'.] Καταδέσμευσεν. Μύρμιδι φαεινῇ.] Περφυρουμένῃ, ἵνα τῇ λευκῇ ἀπαστράπτῃ εἰ ἐπίχρυσον ἢ ἀργυροῦν ἦν τὸ ἐμβόλιον ἢ ἐπίπρωρον.
27. Ἐκπλέσειν.] Πλεύσειν.
30. Πορπολέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ φῶς τὸ πῦρ ἀναφερομένους. Ἐλεύσσομεν.] Ἐβλέπομεν.
32. Πόδα νηός.] Τὸν μεταγωγὸν ἢ κίρκῳ κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνώμων.] Ἔκλινον, μετέφερον. Οὐδέ τῳ.] Οὐδενί.
35. Ἄγεσθ.] Κομίζειν.

NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς εἰναέτους) *Aristot.* Histor. l. 6. c. 21. Ἀκμάζει δὲ μάλιστα ὁ βοῦς πενταετὴς ὤν· διὸ καὶ Ὅμηρός φησι πεπαικέναι τοὺς ἡρῴους, ποιήσας Ἀρητην πεπαίκοντα, ἐκ τοῦ, βοὸς εἰνάετος· δύναται δὲ ταὐτόν.
36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* δ' Αἰόλω producitur, ante *Liquidam*, vique *Toni*, quâdam denique *Metri* necessitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* ostendit, fol. 632. ubi de *Versibus*, qui *Grammaticis* dicuntur ἀκέφαλοι, λαγαροὶ, μείονες. Nonnulli in hujusmodi casibus λ' geminant.

VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔπ.
20. Ἐνθάδε) κ. ἔνθα δέ. Priores Codd.
25. Περίκειτο) κ. περιέκειτο, *H. Steph.*
27. Ἐκπλεύσειν) κ. ἐκπλεύσαιμι, *Et. Schol.*
31. Ἐκέλευθε) κ. ἐκέλευθε, *H. Steph.*
36. Αἰόλου) κ. Αἰόλῳ, vid. Not. in *Textum.*

Ὧδε

Digitized by Google

Ὣς δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ἔοικε φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηαι.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ἀχαιῶν· ἡμεῖς δ' αὖτε σὺν οὐδὲν ἐκπλέσαντες,
Οἴκαδε νοστέομεν κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὴ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄϊμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἠὲ πόντῳ,
Ἦ ἀχέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσιν μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἔνθά' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δὴ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ἀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῶ εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνέτυχον

As when any one beheld another coming to his neighbour,
" O gods, how is this man beloved and honoured by all men
" Wherever he comes to city or country!
" Many treasures indeed he brings from Troy of the Achæans;
" We, on the contrary, having sailed out without any thing,
" Return home empty-handed.
" And now he has given them to him out of friendship
" Æolus; but come, let us see quickly what these things are,
" How much gold and silver is in the bag.
Thus they said: but evil counsel overcame the companions.
They loosed the bag, and all rushed out.
But a storm immediately snatched them and bore them to the sea,
Weeping, from their native land: but I
Awaking, in my mind pondered many things,
Whether I should fall from the ship and perish, or
Should endure in silence, and still remain among the living.
But I endured and remained: and having covered myself in the ship
I lay: but they were carried
By the evil blast of the wind back to Æolia:
And the companions groaned.
Thence we went on shore, and drew water:
And immediately the companions took food by the swift ships.
But when we had satisfied ourselves with food and drink,
Then I, taking with me a herald and a companion,
Went to the famous palaces of Æolus: and I found him

Atque ilicò aliquis dicebat conspiciens in proximum alium,
" O dii, quam hic omnibus gratus est & magni precii
" Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat:
" Multa quidem ex Trojâ ducit cimelia pulchra,
" Ex præda; nos rursus eidem protectione confecta,
" In patriam redimus vacuas manus habentes.
" Et nunc ipsi hæc præbuit gratificans ob amicitiam
" Æolus; verùm age statim videamus, quid hæc sint,
" Quantum quid auri que & argenti utri insit.
Sic dicebant, consilium autem malum vicit sociorum:
Utrem quidem solverunt, ventique omnes eruperunt.
Hos statim furens ferebat in pontum procella
Flentes, terrâ à patriâ: cæterùm ego
Experrectus, in animo simplici deliberabam,
Utrum lapsus ex navi perirem in ponto,
An tacitus sustinerem & adhuc vivis interessem:
Sed sustinui & mansi; velatus autem in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur malo venti turbine
Rursus ad Æoliam insulam; lugebantque socii.
Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam:
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves socii.
Cæterùm postquam cibumque sepimus atque potum,
Tum sane ego præconem comitem eligens & socium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc vero inveni

ΣΧΟΛΙΑ.

39. Ὅτιων.] Ὧν πολῶν.
41. Λαίδος.] Λαίας. Ὁρᾷν.] Ὁμοίαν.
42. Νισόμεθα.] Ἀπολισόμεθα. Κενεάς.] Κενάς. καταίας.
47. Ὄρουσαν.] Ἀντὶ Ε, ἐξῆλθον.
50. Ἐγρόμενος.] Ἀναστὰς. Μερμήριξα.] Ἐβουλάβαν.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποθανοίμην, ἀπολοίμεθον.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συμπαρείχομαι.
59. Πασσάμεθα.] Ἐμπασσάμεθα.
60. Βῶν.] Ἔβαν, ἐπορεύθην. Ἐνέτυχον.] Κατέλαβον.

NOTÆ.

Idem dicendum de hujus *Rhapsodiæ* Argumento Metrico, Κάπτ' ἴχνι Αἰόλου, Λαιψηρόν, ἔργα τὰ Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infrà, ad v. 60. Βῶ εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νισόμεθα κενεάς) *Ultima* Ε νισόμεθα producitur, in *Cæsurâ*, & vi Ε π'. ἐκθλιπτῷ. De voce νίσεσθαι, vid. ad δ'. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲ λῦσαν· ἄϊμοι) *Ultima* Ε λῦσαν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ*, & antè πνρὸν, necnon ob *Asterium* sequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 319.

60. Αἰόλου) Vid. ad v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

42. Νισόμεθα) γρ. νισόμεθα κενεὰς, νισόμεθα, & νεισόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.

47. Λῦσαν) γρ. λύσαν.

51. Ἀποφθίμην) γρ. ἀπορθείμην.

58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) γρ. σίτοιό τε πασσάμεθα

60. Αἰόλου) γρ. Αἰόλου, vid. suprà, v. 36.

Δαιτύ-

Δαιτύμονα, πὰξ ἢ τ' ἀλόχῳ ϗ οἷσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, πὰξ ϛαθμοῖσιν ἐπ' ὐδοῦ
Ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; πίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὐδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, ϗ δῶμα, ϗ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασάν μ' ἔταροί τε κακοὶ, πὰξ τοῖσί τι ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπλόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ἔρρ' ἐν νήσῳ θᾶσσον, ἐλείϛχιτε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐϛὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν ἀπέχθηϛ μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα ϛενάχοντα.
Ἔνθεν ἴ πεϛτέῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτάς τε ϗ ἦμαρ·

-Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo venisti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certe quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici; potestis enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus gravitèr ſuſpirantem.
Hinc itaque ulteriùs navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à moleſtâ remigatione,
Noſtrâ ſtoliditate; quoniam non ampliùs apparuit Reductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

63. Ἑζόμεθα.] Ἐκαθίζομεθα.
64. Ἔχραε.] Μανικῶς * ἐπίβητο.
65. Εὐδυκέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἔβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. *Ἔρρ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλείϛχιτε.] Ἐκπλήσσετε.
74. Ἀπέχθηϛ.] Μισῆται.
78. Εἰρεσίης.] Κοπιώδους.
79. Ματίῃ.] Ματαιότητι, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παράπεμψις.

N O T Æ.

64. Πῶς ἦλθες. Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Ϛ ἦλθες producitur, ante Literam *κεφαλίνμον*, in *Cæſurâ* &c.

66. Εἴπερ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπερ τι, probo ad ν'. v. 320.

72. Ἔρρ', ἐν νήσῳ θᾶσσον) Hunc refert *Joh. Tzetzæ* Chiliad. l. 9. v. 283.

75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, *Hervagiana*, *Caſtellana*, *Can-*

N O T Æ I N S C H O L I A.

64. *Ἐπίθη) Ità, pro corrupto ἐπίβητο, ex *Aloyſii* MS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.
66. Εἴπερ τοι φίλον ἐϛὶ) γρ. εἴπερ τι φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.
73. Οὐδ' ἀποπέμπειν) γρ. ἢ ἰλυσέμεν, *Julian.* Epiſt. 49. fol. 433. Edit. *Spanheim.*

72. *Ἔρρ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλείϛχιτε.] Ἐκπλήσσετε.
74. Ἀπέχθηϛ.] Μισῆται.
78. Εἰρεσίης.] Κοπιώδους.
79. Ματίῃ.] Ματαιότητι, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παράπεμψις.

N O T Æ.

tabrigienſis, *Schreveliana*, Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα legunt, pro quo, ἔρρ', ἐπεί ῥα legendum pronuntio; quòd ἐπεὶ maximè ſit congruum huic loco, ἄρα autem priorem corripiat; ita *Odyſſ.* τ'. v. 556. ἐπεί ῥά τοι αὐτὸν Ὀδυσῆος, &c. *H. Steph.* & illius ſequaces legunt ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσι, ut θεοῖσι διοτρεφέεσσι ſonet, potuit & legi ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσι, & ἔρρε, ἐπεί ῥα θεοῖσι. At prior *Lectio* ſanior, & *Homero* convenientior.

N O T Æ I N S C H O L I A.

72. *Ἔρρε) Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ex *Euſtathio*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

74. Ἀνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν, ἀπέχθηϛ) μακάρεσσιν) γρ. Ἀνέρα, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθηϛι αἰζηκάτοισιν, *Julian.*
75. Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα) γρ. ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα, ἔρρ' ἐπὶ ἦρα & ἔρρε, ἐπί ῥα, vid. ad *Textum*.

Ἑξδε-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἠπύει εἰσελάων, ὁδὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼ ἐξήρατο μισθώ,
Τὸν μὲν βουκολέοντα, τὸν δ', ἀργυφα μῆλα νομεύοντ·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν περὶ πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ἄντα θοῇβλῆτες ἐπάντια ἀλλήλῃσιν
Ἐν στόμαλι πρόχυσιν· στεινὴ δ' εἴσοδός ἐστιν·

ΣΧΟΛΙΑ.

81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον.] Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος, Λάμου. ὃς Ποσειδῶνος παῖδος, ἢ ἑνὸς τῶν Λαιστρυγόνων.

82. Τηλέπυλον.] Μεγάλην· τὴν γὰρ τοιαύτην πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι· τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέπυλον ἐξενέγκασθαι· οἱ δὲ τηλέπυλον φασὶ, μακρόπυλον· ἀπὸ τοῦ διαστήματος, ἀλλὰ τοῦ πλατέος τῶν πόλεως, ἢ τοῦ μήκους. Λαιστρυγονίην.] Τῶν τοῦ Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τοῦ Λάμου οἰκήτορες. Ὅθι ποιμένα ποιμήν.] Ὅτε οἱ νομεῖς ἀλλήλους συμφθέγγονται διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὰς νομάς· ἢ μᾶλλον δὲ διαστήματος τὸ ἀπίστευτον τῆς πυλῶν μήκους ἀπέχειν, καὶ ὅτε τὸν φωνὴν ἐξακούειν δέ τε εἰσελαύνοντος, καὶ δὲ ἐξελαύνοντος. Ποιμένα.] Καθ' ὑπερβατὸν εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον.

83. Ἠπύει.] Φωνεῖ. Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο.] Ἀπενίσκεθε.

85. Ἄργυφα.] Λευκὰ, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.]

NOTÆ.

82. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hìc, ut proprium accipio, quoniam nonnulli ſcrupulos hinc ſibi faciunt, dicendum, Etiamſi Portæ urbis quam maximè à ſe invicem diſtarent, poſſe tamen *Paſtores*, aut potius *Bubulcos*, ſibi ſatis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hìc aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Paſtoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Euſtath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 135. *Cal. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron*, v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. IV. Titulo *Æquinoctialis*, Quicunque ad ipſius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κείνοις τὰ κεφαλὰ τῇ νύκτα, ἴχνι δὲ ἄκρα Μίσγει δίνοις τε, καὶ ἀστράλαι ἀλλήλῃσιν. *Cicero* vertit, Quod Caput hic paulum ſeſe ſubitoque recondit, Ortus ubi atque Obitus parte admiſcentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyſſea*, qui ità brevem Noctem eſſe dicit, ut Paſtores cùm alii exigant, alii reducant pecus, poſſint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Δοιὼς ἐξήρατο μισθώς) *Ælian.* Animal. l. 14. c. 29. Δούς δ' Ὅμηρος αὐτὸν μοι, ὅτι ἐν ὀλίγῃ ἀέρᾳ μισθὸν εἶδε οἱ ἄνδρες. τὸν μὲν ἐν τῷ πόλῳ, τὸν δὲ ἐν τῇ γῇ· ὡς τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ νυκτὸς καὶ μεσημβρίας.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Læſtrygonas* ſub *Draconis* Capite poſitos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Heſiod.* Theogon. à v. 748. —ἔνθα Νὺξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσσον ἰοῦσαι &c. ad v. 758. *Crepuſculum* fit, Nocte deficiente, Die oriente, vel contrà.

VARIÆ LECTIONES.

90. Πρόχυσιν) κ. στόχυσιν, *H. Steph.*

Ἔνθ'

Εἰσ' οἶγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ἀὲ μὲν γάρ πολ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐπ' αὐτῷ,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ἐλίγιστον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρῃς ἐπὶ πείσματα δήσας.
Ἔσσην ἴ, σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἶον ἐσῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροις τῶνδε μέλλον πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κέλομαι, τείτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἵδ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἧπερ ἄμαξαι
Ἄσυδ' ἀφ' ὑπηλάων ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δ' ξύμβλητο θεὰ ἄστυδε ὑδρευούσῃ,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην καταβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ φορέεσκον ἀγῆνορ.
Οἱ δ' ἄρα παρισταμένω θεσπέσιον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles:
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ: nunquam enim attollitur tumultus in ipso,
Neq; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excelsâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi scisciturum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem trahens.
Illi iverunt egressi in planam viam, qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Ἐνθπίην.] Ὑψηλὴν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ σωφρονίᾳ παιπάλημα λέγομεν ἀνδρὸς τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλῆ.
99. Αἰσσοντα.] Ἀίσσοντα.
100. Περὶν.] Περίεμπτον.
103. Λείην.] Λείαν, ὁμαλήν.
104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.
105. Κούρῃ.] * Συνήρχοιτο.
107. Καλλιρέεθρον.] Καλὰ ῥεύματα ἔχουσαν.
108. Ἀρτακίην.] Ὀνομαζόμενον. * εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα * παρὰ τὸ Κίρκης μνημονευτικῶς· λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὴ Ἢ μὲν ὅτ' ἐκ πόντου πολὺν ἄλμυρον ὕδωρ κατὰ τὸ στομάδιον, παρὰ τὸ φυγόντων, μαθόντων παρὰ τὸ κόρης, * ἐπυθέτο.

NOTÆ.

100. Περίην) Olim hoc in loco περίεν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus περίεν legeretur, *viz.* ε'. v. 88. & μ'. v. 9. & *Eustathius* ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à περίημι venit, & περίεν, ad *Var. Lect.* relego.

103. Ἄμυξαι) γρ. ἄμυξε, ut *Iliad.* π'. v. 426.

106. Ἀντιφάταο) Ab Ἀντιφάτης mox, v. 114. Ἀντιφάτῃσι, quasi ab Ἀντιφατίης, quomodò Γερόντης & Γερουσίης, & similia. Plures Rectos habet, Τυφὼς, Τυφῶν, Τυφὼν, Τυφὼς, Τυφωεὺς, quod notat *Eustathius*, ut Αἴδης, Ἄϊδης, Ἄϊς, Ἄϊδος, & Ἀϊδωνεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχοιτο) Ità pro corrupto, ἤρχετο, legendum.

108. * Εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ Κίρκης μνημονευτικῶς) Ità pro Corrupto εἶπεν, &c. παρὰ κόπτω μνημονευτικός, & mox, * ἐπυθέτο, pro ἐπύθετο, nam *Ulysses* solus hic loquitur, & de eo solo hoc *Scholion*. quod alludit ad *Circe* dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὴ, &c. Per κόρης autem intellige Συναγωγὸς Ἀντιφάτου.

VARIÆ LECTIONES.

100. Περίην) γρ. περίεν, *Br. Schol.* vid. N. in *Text.*
103. Ἄμυξαι) γρ. ἄμυξε, ut *Iliad.* π'. v. 426.
107. Καταβήσετο) γρ. καταβήσκετο. *H. Steph.* vid. ad ε'. v. 417.

Ἢ δὲ

Ἡ ἦ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιφαῆς δῶ.
Οἳδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσην τ' ἔρεσς κορυφὴν, καὶ δ' ἔφυγεν αὐτήν.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀνηφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὥπλισατο δόρπον.
Τὼ ἦ δὺ' ἀίξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ πᾶσχε βοὴν ἀμφὶ ἄστεϊ· οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πέτρῃσιν ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ' ἦν κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀλούτων.
Ἀνδρῶν ἀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
Ὄφρ' οἱ τὸν ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τοφεσὸν ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴρου.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσι, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηετανὰς φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν ἦ τοσσέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Illa valdè festim patris ostendit excellam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Anciphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat fœdam mortem:
Statim uno correpto sociorum, apparavit cænam:
Duo verò fugâ ad naves pervenerunt.
Cæterum is clamorem excitavit per urbem, atque illi audientes
Ibant fortes Læstrygones aliundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui à petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, navium quæ fracturum;
Tanquam pisces verò, transigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Interea ego gladium acutum extrahens à fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos justi
Incumbere remis; ut calamitatem subtertugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: exterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte evitatâ, postquam dilectos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐπίφραδεν.] Ἐπέφηνεν, ἔδειξεν.
113. Κατὰ οἱ ἔφυγεν.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Περιῄεσαν.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυσκινήτοις ἄνδρα καβαστάζουσι· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγνυμένων.] Συντριβομένων.
124. Ἰχθῦς οἳ ὡς πείροντες.] Ἀντὶ τοῦ, ὑποφέροντες τοῖς πέρασι, ἅσπερ ἰχθύες, ἢ ἀμφιπείροντες, ὡς ἰχθύας· χαίρει δὲ καὶ σκαίρουσι· πείροντες δὲ, ἢ διείροντες. Φέροντο.] Προσφέροντο.
130. Ἀνήρψαντο.] Ἐκπλαγέντες.
131. Ἐπηετανὰς.] Ἤτοι ἀνωλίτους ἐπηετανὰς, ἢ ἐπικαλυμμένας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc nox ἀνδροκμὰς facta Callimacho, Hymn. Cereris, v. 35. Et Nos, *Esther.* v. 1087. Ὧμά τε νὺξ Σιῶνα κατώλισθε ἀνδροκμαίζουσ. De Gigantibus diximus ad ε'. v. 59.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ἕνα μοῖρ'ψας) γρ. ἓν' ἀμμάρψας, rectissimè, pro ἀναμάρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Πείροντες] γρ. ἀναίροντες, *Er. Schol.*

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην Φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγάγομεν σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως ὤρμην' νηὸς ἀνήϊον ἐς θεοπιήν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἠκοιμί τε μυθοίμην.
Ἕστην δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀελθών,

Ææam autem ad insulam pervenimus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æætæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-comites Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clam
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeriter ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi conscendissem,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Αἰαίην.] *Ταύτην εἶναί φασι, τὴν νῦν Κίρκαιον καλουμένην τῆς Ἰταλίας.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι θεοειδῆ, ἢ εἰς ἀλάλκειν καὶ παραμυθεῖσθαι ἀνθρώπους ἱκανήν· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστι.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῆς σωτικῆς καὶ ὀλόκληρα φρονούσης. Αἰήτεω.] Κόλχων βασιλέως, παιδὸς Μηδείας. Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκγεγάτην.] Ὑπάρχειν. Φαεσιμβρότου.] Τὸ φῶς πᾶσι ἀνθρώποις φαίνοντος.

139. Πέρσης.] Πέρση. Ὠκεανῷ μὲ ἐπὶ θυγατρὶ, Ἠλίῳ δὲ γυναῖ. *Ἠλίῳ δὲ καὶ Πέρσῃ, τῷ Ὠκεανῷ, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἐκάτην Περσηΐδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίᾳ τόπῳ.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντα, ἢ ὑποδεχόμενον.

146. Ἀνίην.] Ἀνῆλθον. Περιωπήν.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' οὗ ἐπισκέψασθαι ἐδυνάμην.

NOTÆ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidni alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, ἀδήεσσα, de quâ re fusius ad ε'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπίγειός ἐστι.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήτεω) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanina*; sororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκγεγάτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκγεγάτην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκγεγα, pro ἐκγέγαα. Fit enim γέγαα, ut γεγαὼς, γεγὼς, *Hesychio*. Sic μεμαὼς, μεμὼς, minimè per *Contractionem*. Γεγάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quià γέγαον æquè dicitur, atque γεγάασι. Nam ut *Tertia* Dualis definit in ον, ubi *Tertia* Pluralis exeat in σαν, σαι, ται, vel αι· Sic è contrà semper definit in ατ, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ον, αν, εν, vel τν· quod *Observanti* patebit. Quòd autem γέγαον, æquè atque γεγάασι dicatur, id sine Exemplo non fit; nam ità *Bœoticè* πέφευγον, pro πεφεύγασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργαν, *Homer*. Batrachom. v. 178. Ἐγνώκαν, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἰρήκαν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. *Ταύτην, pro αὐτὴν, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ ᾗ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲ ἄκρον ὑψηλὸν, δασὺ ὂν ἄγαν ὑλῶδες, καὶ ἔχειν ἐρῦθ ἑλὸς πολλὸν, καὶ μυρίκινον· λέγειν ᾗ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς σύνεγγυς ἀπὸ Κίρκης κατοικῆς, ἑλεῖν τ ᾗ Ἐλπήνορα πάθος. — Καὶ σύστροφον μὲ ἂν, οὐκ εἶναι τὸ Κιρκαῖον· οὐ ᾗ ὑπὸ πλάγιόν τινων συνεχῶς, καὶ εἶναι λεῖον· τ' ᾗ ὄνομα τὸ μέγεθος καὶ ἀγελαίοτερα τὰ ζῶα. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. *Ἠλίῳ ᾗ) Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo*, multa in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

135. Ἔνθαδ') κ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) κ. ἀδήεσσα, *H. Steph.* Vid. Not. in Textum.

Καὶ

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς ἠγινοέσσης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὣδε δέ μοι Φρονέοντι δοκέσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖναν θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, πρόφρονά τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα κιὼν νηὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε πὴς με θεῶν ὀλοφύσατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πίσεσθ', ἦ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷδ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκειον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
Πῆσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαι, εὐστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

Et mihi apparebat fumus à terrâ lætâ,
Circes in ædibus, per arbores densas & lyivam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Pronicisci, atque scisciturì; postquam vidi fuliginosum fumum.
Sic verò mihi reputanti visum est satiùs esse,
Primùm profectum ad navem cereum & litus maris
Prandium sociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum misertus est solum existentem
Qui mihi excelsis cornibus-cervum magnum in viam ipsam
Misit; is quidem ad flumen descendebat ad pascua sylvæ
Potaturus, jamdudum enim ipsum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per spinam medio tergo
Percuti, ipsum verò penitùs hastile ferreum transiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, hastam ferream ex vulnere
Extraxi, illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulsi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem bene torto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Εἰσατο.] * Ἔφαινε.
150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τῶν δρυμῶν, καὶ σαφέστερον τύπον.
152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ἐκ τῆς αἴθης, * ὃ ἐστι καύσεως, γινόμενον.
155. Πρόφρονα.] * Προπέμψαι.
156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.
157. Ὀλοφύσατο.] Ἠλέησεν.
158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.
159. Κατήιεν.] Κατήρχετο.
160. Δὴ γάρ μιν ἔχε μένος ἠελίοιο.] Τὸν *ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τοῦ Ἡλίου σκληκαυθῆναι, καὶ ὡς ἐπὶ πυρὶ μεγάλῳ διὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καθίσαι, τοῦτ' ἔστιν.
161. Κατὰ ἄκνηστιν.] Ἐπιτηδείως μέσα νῶτα, τοῦ ῥάχεως· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι.
163. Μακών.] Ὁμοιοβαρυτονήσας τῷ λέξει, ἵνα τοιοῦ φωνῇ καὶ ἄσημος ἀκατάληκτος.
164. Ἐμβαίνων.] Ἐπιβαίνων, ὡς λαξ.
165. Εἰρυσάμην.] Εἵλκυσα.
166. Σπασάμην.] Ἀπέσπασα. Λύγους.] Γένη ῥάβδων. Ῥῶπάς τε λύγους τε.] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.
167. Πεῖσμα.] Σχοινίον. Ὄργυιαι.] Τῷ τῶν χειρῶν ἔκτασιν. Εὐστρεφὲς.] Καλῶς ἠρμοσμένον.
168. Πελώρου.] Τέρατος, θηρίου.

* Vid. *Psalm.* 42. v. 1.

NOTÆ.

160. Πίσεσθον) Ut πίω, pro πίνω. *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non semel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἔφαινε) Ità, pro Corrupto ἐφαίνη, nihil hic à MSto adjutus.
152. * Ὃ ἐστι καύσεως γινόμενον, ex *Aloysii* MSto.
155. * Προπέμψαι) Ità pro προπέμψασθαι, quod πρόπεμψαι sit Modi *Infinit.* MS. προπέμψαι, malè τῆς ε'. admisso.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ. ὑψίκερον.
160. Πίσεσθον) γρ. πίσεσθον.

Ἠὼ δ' ἠ ῥοδοδάκτυλος Φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔβην ἐφ' ἑταίρους, ἐπεὶ σύπτως ἦεν ἐπ' ἄμῳ
Χαρὶ Φέρειν ἑτέρῳ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Καὶ δ' ἄλλοις περιπάφατο νέας ἀείρειν δ' ἐπιείσας
Μειλιχίοις ἐπέεσι, κωφαδὶν ἄνίεσ ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καθαδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ἔρρ' ὅσσον νηῒ θοῇ ἔρεπός τι, πόσις τε,
Μνησόμεθα ἐρώμης, μηδὲ πτυχόμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο.
Ἐκ δ' καλυψάμενοι κῶας θοὴν ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἤμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγῖνι θαλάσσης.
Ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Descendi itaque in cervice gerens ad navem nostram.
Illa mandatis, quòd am nullo pacto poterem in numero
Manu ferre altera; valdè enim magnum animal erat.
Deieci autem ante navem, excitavique socios
Blandis verbis, affando viros singulos,
" O Amici, nequaquam certè descendemus, quantumvis afflicti,
" In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agite, quamdiu est in navi celeri cibique potusque,
" Memores simus cibi; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egressi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterum postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol descendit & tenebræ advenerunt,
Certe tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Καβαλοφάδια.] Καβὰ λέγω ἐ αὐχένος, κ᾽ βὰ τραχήλου.

170. Ἑρμείδμβ.] Ἐπιρμείδμος. Οὔπω ἔσχεν.] Οὐκ ἐπιδέχετο ἔχειν.

173. Παραπαφάσθαι.] Παρεπαίειν πλησίον.

174. Καβαδυσόμεθα.] Καπλαδυσόμεθα, καπίλλωμβ. Ἀχνύμενοί περ.] Καὶ περ λυπούμενοι.

175. Εἰς Ἄϊδαο.] Εἰς ᾅδου. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώμης.] Ἐρέπεως. Τρυχόμεθα.] Καβαπονούμεθα.

179. Ἐκ δ᾽ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψαντες, ἀπροσκεπάστως.

182. Τεύχοντο.] Κατασκεύαζον. Ἐρικυδέα.] Τὰ πεπόνα χαυνείαν, ἢ μεγάλως ἐνδόξου.

184. Ἄσπετα.] Πολλά.

ΝΟΤΑ.

λον μέρος, ἐ ἐπίσης ὁ ζυγός.

174. Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως) Si quod faveret Exemplar, οὐκ ἄρ πως legerem; nihil enim τὸ γὰρ videtur huc pertinere. Facilis autem *Amanuensium* Error, ex similitudine soni, inter ἢ γὰρ & οὐκ ἄρ, unde sæpe idem ortus Error. Τὸ γὰρ tamen inudrarò circa initium.

177. Μνησόμεθα) Aperte ponitur pro μνησάμεθα, ut ex τρυχόμεθα conflat. Vid. ad ε'. v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. * Ἐπείσσον) Ità pro ἐπείξω scribo, nam ad δαῖτα refertur.

VARIÆ LECTIONES.

169. Καβαλοφάδια) γρ. καβαλοφάλια, vid. Not. in *Textum*.

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ἄμῳ) γρ. ἔπως ἦν ἐπὶ ἄμοι, *H. Steph.* & ἔπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ἄμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) γρ. ὦ γάρ πω & πω, *H. Steph.* & οὐκ ἄρ πω. vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπίλλῃ) γρ. ἐπιλλῆι, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀνίεται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐν μέσῃ
Εἶδον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἔφαμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν χύτο δάκρυ χέουσι·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præbens vadit sub terram,
" Neque ubi resurgat; quare consilium ineamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amborum cor,
Recordatis factorum Læstrygonis Antiphatæ,
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes;
Sed nullum erat emolumentum, *quod* accurreret, lugentibus.
Cæterùm ego bifariam omnes beneocreatos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Μετὰ πᾶσιν.] Ἐνὶ, μύθων.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη.] Οὐ πρόδηλόν ἐστιν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· πῶς γὰρ λέγει τὸν λαὸν, ἀλλὰ διοπτεύων τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀνίεται.] Ἀνατέλλει, ἀνίσχει, ἀναφαίνει.

195. Ἀπείριτος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ ἐστέφανται.

196. Χθαμαλή.] Ταπεινή.

197. Εἶδον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοις.] Ὑπομνησθεῖσιν.

NOTÆ.

190. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videtis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante observârat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀνίεται.) Pro ἀνατέλλει. ab ἀνὰ & τέλλω, rectè itaque duplicatur τὸ τ. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίσχει, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀνίεται, ἀντὶ τοῦ, ἀνατείνει, ἀνίσχει, ἀνατέλλει. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀνίεται hic legunt.

202. Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις.) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις.) Ἄνυσις, *Hesych.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem* nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad Γ. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐπεὶ μὲν γὰρ δίκαιος τὰ τέσσαρα κλίματα τοῦ ἐπ' ὀλίγον μέρους τῆς τοῦ Νότου μέρους. & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath.* fol. 391. lin. 10. Τῶν παλαιῶν, οὐκ ἀκριβῶς διοπτευόντων, τὸ Ὁδυσσέως πῶς λέγειν φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

188. Μετὰ πᾶσιν.) γρ. μὴ μῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν.) γρ. εἴσιν ὑπὸ γῆν, *H. Steph.* non benè.

192. Ἀνίεται.) γρ. ἀνίσχει, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστι.) γρ. ἔσται.

200. Ἀνδροφάγοιο.) γρ. ἀνδροβόρου, & ἀνδροφθόρου, *H. Steph.*

201. Καὶ δάκρυ χέουσι.) γρ. καὶ δακρυόεντα χέοντες, *H. Steph.* Vid. infrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις.) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Ἠὲν-

Ἠείθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τοῖσ' δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστῇσιν λάεσσι, θοῇσκέπλῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ Φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι θοὰ σαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίσματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utrisque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concussimus celeriter;
Et exiliit sors magnanimi Eurylochi.
Festinabat igitur ire; unàque cum eo duo & viginti socii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes post eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conspicuo in loco.
Circa ipsam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa incantaverat, postquam mala pharmaca dedisset.
Neque illi irruerunt in viros, sed utique ipsi
Caudis longis adblandientes assurgebant;
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiscentem
Circumblandiuntur, semper enim adfert lenimenta furoris;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

204. Ὅτασα.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσῃσιν.] Ἐν ταῖς περβάσεσι καὶ ὀρεινοῖς χωρίοις.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγριοι.
213. Κατέθελξεν.] Πρᾶους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν.
215. Περισαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνωσι.] Κολακεύουσι. Μειλίσματα.] Πρὸς ἡδονὴν ὁμιλήματα. ἢ χρῖα πτερὰ, ἢ τοῖς λάτμῳ θηλείαν, ἣν ἐφορμῶσι οἱ κύνες ἰχνηγέται.

N O T Æ.

204. Ἠείθμεον· ἀρχὸν ἦ) Duæ posteriores ἦ ἠείθμεον Syllabæ, in *Scansione* sunt contrahendæ in unam, quasi ἠείθμεον scriberetur. De quâre moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ) Hunc morem sortes in Galeâ movendi tangit *Homerus*, *Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congressuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστῇσιν λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσι, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσι, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. possunt ob vim ecthlicam sufficere, infrà tamen, v. 253. ξεστῇσιν λάεσσι & olim rectè scriptum, quod & haud rarò in Vetustissimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offensionem & Scriptoris incertitudinem, ità scribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκαιθρωπίᾳ, *Camerarius*, De. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Eustath.* fol. 392. lin. 39. & mox, lin. 43. Εἴτε ἡ ἰσχυρὰ λύσσα λύοντες οἱ ῥηθέντες τοὺς λύκους, εἴτε ἐ ἄλλοθι πόθι μετημιγμένοι, σαφὲς ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖόν ἐν περιεσκοπεῖσθαι.

215. Οὐρῇσι μακρῇσι) Vid. suprà, ad v. 211.
Περισαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compositione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* causâ; ut in vocibus ἰδόσταλος, ὑποστελῶ, ἐποστήσειν, *Iliad.* δ'. v. 167. &c. ità in *Ivrea*, πλεοπόνησας, παῤῥάλως, & *Eustathius*, *Henricusque Stephanus* in hoc loco Duplicant σύγμα. Vid. ad π'. v. 4.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid sit λιπαρσδαλιὰ, facit illud *Pollucis* Onomastic. l. 6. c. 14. Οἱ παλαιοὶ τοῖς κυλιομένοις λιπαρσδαλιαῖς ἰχρῶντο, αἷς ὅταν τὸ τοῦ ἄρτου μαλακὸν καὶ σπιτῶδες, εἰς ὃ λιπαρσδαλιοῦσι τοῖς κυσὶ κάτω παρίβαλον· ὅθεν καὶ λιπαρσδαλιοῦσι κυνάδια τὰ λιπαρσδαλιαῖ καλοῦσι· ὑπο-

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἠείθμεον) γρ. ἐείθμιον, vid. Not. in *Textum*.
211. Ξεστῇσιν λάεσσι) γρ. ξεστῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.
215. Οὐρῇσι μακρῇσι) γρ. ὀρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισαίνοντες) γρ. ἐπισαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς τὼς ἀμφὶ λύκοι κραταίπυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσαν δ' εἰν Θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τῇσι δ' ἄρ' μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὃς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐκπάγλως κεκλήγοντο·
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κτ' κλισμούς τε, θρόνους τε.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ' ὄσιτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κτ' συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δ' συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τὲ,

Sic circa hos fupi fortibus unguibus atque leones
Gestu blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monstra.
Stabant mihi dominus in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi charissimus sociorum erat, maximeque venerandus,
" O socii, intus sanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum resonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic fanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus verò remansit, suspicatus fraudem esse.
Sedere itaque fecit introductos per sediliaque, thronosque,
Ipsis interèa caseumque & farinam, & mel flavum,
Vino Pramnio immiscuit; commiscuitque pani
Venena nocentia, ut prorsus oblivisscerentur patriæ terræ.
Cæterùm postquam porrexitque & ebiberunt, statim deindo
Virgulâ percutiens intra haras conclusit.
Illi suum habebant capita, vocesque, corporaque,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Κρατεραύχεις.] Ἰσχυρόποδες.
219. Αἰνά.] Δεινὰ, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα. Θηρία.
225. Κήδιστος.] Συμφοιτητὴς, φροντίδος ἄξιος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.
227. Ἀοιδιάει.] Ἀείδει. Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἐπήχει, ἀντήχει.
230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.
231. Ἀϊδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.
232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ, μόνῳ ἔοικε φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν, καὶ δεῖ τ' ἀπιστεῖσθαι τὸ δηλοῦν.
234. Μέλι χλωρόν.] Νέον.
235. Πραμνείῳ.] Ἔστι μὲν τοῦ ὄνος Πραμνείας ἀμπέλου γινομένου οἶνος· λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ἀφ' ἧς καὶ Θασία· ἔστι δὲ πραμνείου, τοῦ πραδίου τὸ μόνον, οἷον τῷ ψυχρῷ εἰς πραύτητα ἄγοντι· οἱ δὲ, ὅτι τὸν οἶνον ἔστι καὶ καυστικὸν, ἔστι δὲ ἡδὺς· τινὲς δὲ πραμνείοις καὶ παραμύνιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβαλλούσης. Ἔκυκα.] Ἔπαιεν, ἐπίμασεν, ἔμισγεν, κατέδυσεν.
236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.
238. Πεπληγυῖα.] Κρύπτουσα, πλήξασα. Συφεοῖσιν.] Ταῖς τῶν χοίρων μανδραις. Ἔεργνυ.] Συνέπλεκεν.

N O T Æ.

234. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujusmodi κυκεῶνα, in *Nestoris* tentorio factum, *Iliad.* λ'. v. 629, &c. quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* ponatur, diximus ad ὦ. v. 69.

N O T Æ I N S C H O L I A.

225. Ὃς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε) Ἀντὶ τοῦ ὃς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.
235. Πραμνείῳ.] *Athenæ.* l. 1. c. 24. fol. 30. Δίδυμος δὲ Πραμνείου φησὶν οἶνον, ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου ἧς καλεμένης, hunc locum respiciens.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

225. Ὃς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν) γρ. Ὃς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ

Καὶ τεῖχος· αὐτὰρ ἰῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάροιθε πέρ.
Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔιρχαλο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάροισι φέρων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ἀΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε δὴ ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθά δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐπιχρομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγξαντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς,

Et ferus; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic Ei quidem flentes conclusi sunt: his autem Circe
Glandem jugandemque apposuit, fructumque e corni arboris,
Edere, perinde ac sues humi cubantes semper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de sociis relaturus, & amarum fatum.
Sed ne pue proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti percussus; ipsius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes instabamus interrogantes,
Tum aliorum sociorum commemoravit exitum,
" Ivimus, ut jusseras, per sylvas, inclyte Ulysses,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conspicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens elegantes canebat,
" Seu dea, seu mulier; hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egressa januam aperuit pulchram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

240. Αὐτὰρ ἰῦς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ὁ κατὰ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ ἀλλοῖοι, φιλάνορα ἢ ἐκ ἔλεον βιοτὰν, κατὰ τὸ Πινδάρου. Ἔμπεδος.] Βέβαιος.

241. Ἔιρχατο.] Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν τῆς πεύκης καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε χαμαιευνάδες.] Ὁ τῆς χαμαίας καρπὸς, πίτυλος λέγεται.

243. Χαμαιευνάδες.] Ἐπὶ βάθρα ἐρείσασαν ἐ κοιμώμενοι.

245. Ἀδευκέα.] Ἀνιαρόν.

247. Κῆρ.] Τὴν ψυχήν. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ὤατο.] Περιεδέχετο, ἐπιστεῖτο.

249. Ἀγασσάμεθα.] Ἐθαυμάσαμεν. Ἀγασσάμεθα.] Ὀργίζομεθα.

251. Ἤιομεν.] Ἐπορεύθημεν.

N O T Æ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε) Omninò hic, pro αἶψ', legendum ἀψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipse posteà fatetur, non se statim rediisse, verùm diu ibidem præstolatum esse, ut v. 260. ἀμφὶ δ' ἐμὲ στείνοντο δακέπαζον. Quare ἀψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* asservandum pono.

246. Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* Ϝ δύνατο producitur, in *Cæsurâ*, τριτοτροχαίῳ, ad *Eurylochi* ἔπος

N O T Æ I N S C H O L I A.

240. Αὐτὰρ ἰῦς ἦν ἔμπεδος) Fragmentum *Pindari* in hoc *Scholio* notandum erat *Oxoniensibus Pindari* Editoribus: qui tamen egregiam laudem digni sunt reportare, ob Copiosum *Indicem*, diligentem in plurimis Operam præstitam, cum *Sudorii* Versione.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

244. Ἀψ) γρ. αἶψ', vid. Not. in *Textum*.

246. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, οὐδὲν. *Ibid.* Ἐκφάσθαι) γρ. ἐκφᾶσαι, & ἐκφᾶσαι.

249. Ἀγασσάμεθα) γρ. ἀγαζόμεθα, *Er. Schol.*

251. Ἤιομεν) γρ. ἐκέλευσας, *Suidas*, v. Ἤιομεν.

252. Δώμαθ' ἁλὰ) γρ. δώματα Κίρκης, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ κάλεϝ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἔπεσσι·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμῤα, ὀϊομάμην δέλον εἶναι.
Οἱ δ' ἄμ' ἀϊῤθήσαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμην ἐσκοπιάζον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὤμοιιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἠγόρεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυδόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μή μ' ἄγε νεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν πίσυσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβομενος προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μένε αὐτοῦ τοῦδ' ἐνὶ χώρῳ,
Ἔδων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ προτὶ δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τῷπερ χαριεστάτη ἥβη.
Ἕν τ' ἄρα μοὶ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat. Illi simul omnes illam imperitiâ sequebantur:
" Cæterum ego subito, existimans do lum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum
" Apparuit: diù autem desidens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis connexum
Humeris circumjeci ingentem, ferreum, arcumque similiter.
Illumque continuò jussi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille utrique prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis aliis alioquebatur,
" Ne me duc illuc invitum, ô generose, sed relinquas hic:
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hâc ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Eurylоche, ideo quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari;
Sed cùm jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro simili,
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuique mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀϊῤθήσαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατισχόμην.
266. Ἄμ.] Ἅπαμ. Λίπ.] Κατάλιπε.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδων.] Ἐδέσθων.
273. Εἶμι.] Πορεύομαι. Κραπερή.] Ἰσχυρά.
275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας.] Τὰς ἀναβάσεις.
277. Χρυσόῤῥαπις.] Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνέτυχεν.
278. Νεηνίῃ.] Νεανίσκῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτην.] Ἅρτι γενειῶντα. Ὑπηνήτης δέ ἐστι, τὸ ἁπαλὸν χεῖλος, ἀφ' οὗ πρῶτον γενειᾶται τις· ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη τῶν γενείων ἔκφυσις. Ἥβη.] Ἀκμὴ, ἡλικία.

NOTÆ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἠγόρεα) Et hìc suspicor legendum ἄψ, pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ ὃ τοῦτον ἠγόρευον ἄψ ἡγήσασθαι αὐτὴν ὁδόν. Οὐ γὰρ αἶψ' ἠγόρα τοῦτο ποιεῖν· ἄπαλιν γὰρ ἔφυγον, ἐς οἷς ἑταίρους, εἰσβησόμενος. Judicent *Docti*.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἄψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἠγόρεα) γρ. ἠγόρευν & ἠγόρων.
264. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκεας ἔρχεαι οἶος,
Χάρῳ ἄϊδρις ἐὼν; ἕταροι δέ τοι οἷδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρκαϊ, ὥστε σύες πυκινὰς κληθμῶνας ἔχουσιν.
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσαι, μιμνέειν δ' ἢ σύ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε Φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κεφαλὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· ἔσθ γὰρ ἑοὶ γε
Φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἕκαστα·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξας, ὥς τε κταμένην μενεαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτα ἀπανήνασθαι θεὸν εὐνήν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorsum, ô infelix, per tesqua incedis solus,
" Locorum ignarus? socii autem tibi illi in Circes *edibus*
" Clauduntur, ut sues densa latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc venis? neque te puto
" Ipsum redditurum esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed agè jam te ex malis solvam, atque servabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habensque ad ædes Circes;
" Vade, quod sanè a capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam perniciosa consilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque sic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo; dicam verò singula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum sanè tu gladio acuto extracto à femore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te subtimescens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega dea cubile,
" Ut tibi solvatque socios, *et* que ipsum benignè excipiat:
" Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

281. Αὖτως.] Ἔτυμοι, αὖτ' ἄ. Δι' ἄκεας.] Ἄκεας ἔχνῶς τόπους, τοὺς πυκνὰς καὶ ὑλώδεις.
282. Ἄϊδρις.] Ἄπειρος.
283. Ἔρκαϊ.] Συγκλεισμοί. Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὰς.] Πυκνὰς, σπηλαίας. Κληθμῶνας.] Νῦν τὰς τόπους, ἔνθα κρύπτονται, καὶ συγκλείονται ὕες.
286. Ἐκλύσομαι.] Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. Σαώσω.] Σώσω.
288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.
289. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.
290. Τεύξει.] Καθασκευάσῃ.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα παρὰ λοιποῖς. Κυκεὼν ἡ λέπη τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τινῶν ἀναμεμιγμένων σκευῶν.
291. Θέλξαι.] Κακῶσαι. * Τὸν τῶν ἀλλοιῶσαι.
293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.
296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.
297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, αἰτεῖ δ' ἀπαρνήσῃ.
298. Κομίσσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.
299. Κέλεσθαι.] Καλεῖσαι. αἰτεῖ δ' κέλεσαι.

Ν Ο Τ Æ.

290. Τεύξει τοι κυκεῶ) Non *Dandi*, sed *Accusandi* casu, pro κυκεῶνα. per *Apocopen* ι. ut Ἀκέλλω, pro Ἀκέλλωνα· ἰδῶ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἰδῶνα· ἰχῶ, pro ἰχῶρα. De Cinno, sive Κυκεῶνι, *Eustath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adversar. l. 12. c. 8. fol. 386.

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

291. * Τὸν τῶν ἀλλοιῶσαι) Ità, pro τὸ τῶν ἀλλοιῶσαι, ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῶ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε. *Br. Schol. H. Steph.*
287. Τῷ—ἴχω δ' ἐς) γρ. τῷ—ἴχωρ ἐς. *Eustath.* fol. 396. lin. 43.
288. Ἀλαλκήσῃ) χρ. ἀλαλκήσειν, *Aldin.* & ἀπωλείαν, *H. Steph.* expositio potius, quam *Var. Lect.*
291. Ἑοῖ γε) γρ. ἑοῖ, vid. Not. in *Textum.*
296. Κελήσεται) χρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum.*
298. Κομίσσῃ) χρ. κομίσῃ, vid. *supra*, ad v. 291.

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν ῥεμβυσίμῳ ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀάνυσα θείη.
Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε Φάρμακον Ἀργειφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ἔϊξε φαεινὰς,
Καί μ' κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηνυς ποσὶν ἦεν.

"Nè ullum tibiipsi detrimentum malum paret aliud,
"Nè te nudatum imbellem & inutilem faciat,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evulsum, & mihi naturam ejus commentravit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem simile flore;
Et Moly ipsum vocant Dii; difficile vero effossu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
Mercurius quidem tum discessit ad magnum Olympum,
Insulam per sylvosam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat euunti.
Constiti itaque in portis deæ pulchricomæ;
Ibi stans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa statim egressa januas aperuit splendidas,
Et invitabat; exterùm ego sequutus sum, tristatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argentea-clavi,
Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

301. Ἀπογυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθήκην. Ἀνύσιμον.] Ἀνιαρόν. Θείη.] Ποιήσῃ.

303. Ἐρύσας.] Ἐλκύσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.

305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ἤτοι ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἐλαφρότερον τῇ ῥίζης. τῷ πλήθει δύνασθαι ἐπιφέρειν τῷ ἀνθρώπῳ. Χαλεπόν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.

309. Πόρφυρε.] Διετείνετο.

NOTÆ.

305. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* significet, vide *Eustath.* fol. 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία ἐστὶ τοιάδε, Ἑρμῆν μὲν οἶδε συνέσεως, τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ἥτις ἐστὶ μωλύειν, τουτέστι κακοηθείας, ἀφανιστικὴ· ἡ Μῶλυ· ἡ μὲν ῥίζα μέλαινα, διὰ τὸ εἶναι σκοτεινὸν τὸ ἀνθρώπου τὸ πάλαι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς παιδείας. τὸ διὰ τοῦτο ἀνατέλλειν, καὶ ἀεὶ ἀεὶ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. ——— ἐμὶ Μώσαν φίλαν ἐς καὶ ἐρώσαν Γαθῆναι, τὰς οὔτι ποτὶ δολίοιο Κίρκας. quod nec *Eustathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς ἀλληγορίαν παρὰ τὴν Κίρκην ἀπαγγέλλεται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γράψας, ὅτι εἰς ἃ ἐπιτηδεύουσι αἱ Μοῦσαι, τούτοις ποτὲ δολίοιο Κίρκης. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγιον Ἑρμοῦ nempè traditam. Tum sanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba fecit, locutus est.* Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebrææ*, Rituumque, expertissimum agnoscunt Plurimi. Et huic sententiæ favet *Philostratus* in *Heroicis*, fol. 637. Ὀδυσσεῖ μὲν γὰρ, ἐπειδὴ πρῶτον πρὸς τὴν νῆσον ἤλυθε, συντυχὼν ὁ Ἑρμῆς, ἅ τις τὸν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ σοφὸν ἐς χρησμῳδίαν λόγον τε καὶ ἀοιδὰς ἀφικνεῖται· τοῦτο γὰρ ἡμῖν σαφηνίζει τὸ Μῶλυ. Vid. *Photii* Biblioth. fol. 482. *Duport.* Gnomolog. *Homeric. Natal. Comit.* Mytholog. l. 6. c. 6. p. 572. *Antholog.* fol. 103. Τὸν Κίρκης ἐκ φαρμάκων κηλὶς ἔφυσεν Ὅμηρος, &c. *Caius*, De Antiqu. *Cantabr.* Academ. l. 1. p. 198. *Mel* recusat, propter *Apes*, & *Moly* florem lacteum, propter Radicem nigram; hoc est, Animi tranquillitatem, Virtutis absolutæ præmium, propter *Laboris* levem molestiam; ut *Homerus* innuit. *Plinius Cynocephaleam* putat, vel Osiritin, l. 30. quem vid. etiam. l. 25. c. 4. Item *Ptolem. Hephæstion*, l. 4. collat. cum *Scholiis* Lycophron. v. 679. —καὶ τὸν βλαβὴν Μῶλυ κεκλῆσθαι ῥίζαν. Vid. in Not. ad *Scholia*. *Maximus Tyrius*, §. 19. quid sit Μῶλυ explicat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Eustath.* fol. 397. lin. 30. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ τὸ Μῶλυ λέγειν, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τῆς βοτάνης, ἣν ἐκ δὲ αἵματος, δὲ αἰσθήσιος, ἐκ τῆς Κίρκης πότου, γίγαντος, λέγεται φύναι ἡ γῆ κύλικος ἔχει λευκόν· ὅτι ὁ συμμιγεὶς τῇ Κίρκῃ τὸ ἀνελεῖν τὸ γίγαντος, ὁ Ἥλιος ἦν, μῶλυς δὲ, ἡ μάχη ἐξ ἧς τὸ ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυπελλὸν χρυσείῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δὲ τὸ Φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφειόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δ' ἠΰ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔπι πιὼν τάδε φάρμαχ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμαχ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων·
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, καὶ δ' ἐπὶ λέκτρα

Adornavitque mihi cinnum aureo poculo, ut biberem,
Intuſque pharmacum miſit, mala meditans in animo.
Cæterùm poſtquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ feriens, verbumque dixit & proloquutus eſt,
" Abi nunc in hiram, cum aliis cubaturus.
Sic ait, ego verò gladio acuto ſtricto, à fremore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans ſubtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod nè bibens hæc venena mutatus es.
" Minimè enim quiſque alius vir hæc venena ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, & primùm tranſiaſſerit ſeptum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens eſt.
" Nimirum ea Ulyſſes es verſutus, quem mihi ſemper
" Prædixit venturum aureâ virgâ utens Mercurius,
" Ex Troiâ reverſum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone: & nos deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.
320. Συφειόνδε.] Εἰς τὸν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι.] Κοιμήσῃ. ἢ ἀσελγήσῃς.
322. Ἐπήϊξα.] Ἐφάρμοσα.
323. Μέγα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι τραυλίζουσα, ἐκ δισσῆς.
326. Ἐθέλχθης.] Ἠλλοιώθης.
327. Ἀνέτλη.] Ὑπέμεινεν.
328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.
329. Ἀκήλητος.] * Ἄθελκτος, ἀκήκοος, ἀνήκεστος.
331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.
333. Θέο.] Ἀπόθες, ἔμβαλε.

NOTÆ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυπελλῷ) Qui κυπελῷ ſcribunt, malè ad χρυσέῳ referunt, quod cum δέπαϊ congruit, pro quo δέπα', vel δέπᾳ, ut hic ſcribi poſſit, quomodò, Odyſſ. λ'. v. 135. γούνᾳ, & ψ'. v. 283. poteſt & δέπᾳ, ſine *Diereſi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid ſuprà, ad v. 290. De voce κυπελλῷ.

320. Λέξαι) Olim in *Euſtath.* fol. 399. lin. 1. κοιμηθῇς. & in *Textu*, λέξῃ, ut & in *Florentinâ*; à quibus malè deſciverunt *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λέξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξαι) κοιμήσῃ, ἢ ἀσελγήσῃ, quæ verto, in λέξον) κοιμήσῃς, ἢ ἀσελγήσῃς, quod iſtius ſint Modi. Λέξαι

NOTÆ IN SCHOLIA.

320. Λέξαι) Vid. Not. in *Textum*.

329. * Ἄθελκτος) Ita, pro *Corrupto* ἄθελκτος, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

316. Δέπαϊ) κ. δέπαϊ, δέπᾳ, δέπα, vid Not. in *Textum*.

320. Λέξαι) κ. λέξον, λέξο, *Br. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐῆς

Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ ἐν Φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἦ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὰρ δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα μὲ γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήπι μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο.
Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμοσεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τ' ὄρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβαλλον ἀμοιβαλέος θρόνου.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα πεδαὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήτειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

Let us mount your bed, that mingling
We may confide in love, and mutual trust.
Thus she spoke, but I answering her, said,
O Circe, how can I be kind to you?
Have you not made my companions swine in your palace?
And now you have me here, you contrive deceitfully
To go into your chamber, and mount your bed,
That you may strip me naked, and make me unmanly.
Indeed I will not go into your bed,
Unless you will swear a great oath, goddess,
That you will not plot any other mischief against me.
Thus I spoke, and she immediately swore, as I bade her.
But when she had sworn and finished the oath,
Then I Circe's beautiful throne ascended.
Handmaids meanwhile in the palace
Four, who are her domestics,
Were employed.
Now these are from the springs, and from the groves,
And from the sacred rivers, which flow into the sea.
Of these one indeed threw rich coverlets on the thrones,

Let us ascend your bed, and mingling
We may confide in love, and mutual trust.
Thus they spoke, but I answering them, said,
O Circe, how can I be kind to you?
Have you not made my companions swine in your palace?
And now you have me here, you contrive deceitfully
To go into your chamber, and mount your bed,
That you may strip me naked, and make me unmanly.
Indeed I will not go into your bed,
Unless you will swear a great oath, goddess,
That you will not plot any other mischief against me.
Thus I spoke, and she immediately swore, as I bade her.
But when she had sworn and finished the oath,
Then I Circe's beautiful throne ascended.
Handmaids meanwhile in the palace
Four, who are her domestics,
Were employed.
Now these are from the springs, and from the groves,
And from the sacred rivers, which flow into the sea.
Of these one indeed threw rich coverlets on the thrones,

" Lectulum nostrum conscendamus, ut commixti:
" In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, exterùm ego ipsam excipiens alloquebar,
" O Circe, quo pacto me jubes tibi mansuetum esse,
" Quæ mihi sues quidem fecisti in domibus socios;
" Ipsum autem hic detinens dolos agitans jubes
" In thalamumque ire, & tuum conscendere cubile,
" Ut me nudatum, inutilem & effœminatum facias?
" Non sane ego volo tuum conscendere lectum,
" Nisi mihi sustineas, dea, magnum juramentum jurare,
" Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut jussi.
Exterùm postquam juravit & perfecit jusjurandum,
Tum ego Circes conscendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum fategebant
Quatuor, quæ ei domi administræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à sylvis,
Et ex sacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum una quidem injecit thronis stragula pulchra,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεπείθομεν.] Πεπόμεθα, πεπείσμεθα.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἰέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήορα.] Ἄνανδρον. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Πίνουσι.] Ἐνέργουσι.
349. Δρήτειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονται δ' ἄρα ταί γε.] Ὑφίστανται νύμφαι τινὲς ἐξ ὕδατος· τινὲς δὲ, ὑποβάται. Ἡ δὲ πεζὸς ὕδωρ ἐφέρει ἐκ τε κρηνῶν. οἱ δὲ ἀλληγορεῖσι, Κίρκην μὲ λέγοντες, τὴν σοφιστὴν, τέσσαρας δὲ ἡδοναποιούς, τὰς ὥρας. Ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων.] Εἶδος αἱ Ναΐδες νύμφαι, ἐκ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπιῤῥῆ.

NOTÆ.

335. Εὐνῇ ἐν φιλότητι πεπείθομεν) Vid. suprà, ad v. 328.
337. Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ μοι) Vid. suprà, ad v. 202.
347. Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπιβήσομεν ἀμοιβαλέος θρόνου) Nequis *Ulyssem* temerè à Poetâ factum putet, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum, *Circen*, filiam *Solis*, cœlestem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi ultrò succumbebant. At huic *Ulysses* se opposuit strenuè, nec eodem se poculo fascinari passus est. Hunc igitur suis amoribus excipit; quòd Sapiens Cœlesti Influxui Dominetur & recta innuenti etiam lubens obsequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Astris.
349. Ἀμφίπολοι δ' ἄρα πεδαὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες) *Apertè* hic se *Mythologum* prodit ille *Homerus*. *Circe*, Annum sonat, quo nempe spatio apud eam *Ulysses* est detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æstatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem significat; de quâ re *Eustathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δέ φασι τὴν Πηλαιῶν, ἀσυμβιβάστως μὲ αὐτὸς πλάττει ἀλληγορίας, ὥραις ἢ ἐνιαυσίοις, Ἑπταετῆ μὲν, Κίρκην δὲ τὴν ἢ σοφιστὴν τέσσαρας αὐτῆς ἀμοιβούς, τὰς Τέσσαρας Ὥρας. κλ. Vid. *Brevia Scholia*, ad v. 350. item suprà, ad v. 1. & v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ μοι) ℘. πῶς κ' ἄρ μι, vid. ad *Textum*.
352. Θρόνοις ἔνι) ℘. Θρόνοις ἐπί.

Πορφύρεα.

Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' λῖτ' ὑπέβαλλεν
Ἡ δ' ἑτέρη παρπάροιθε θρόνων ἐπέταμε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι πίθῃ χρύσεα κάνεα·
Ἡ δ' τείτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρεε, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοὶ ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλεθ' γυῖων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἀλλ' ἤμενον ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς σίδησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, φυγεῖν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄφρι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σοὶ χρὴ

Purpurea ſupernè, infernè linteа tenuia ſubjecit;
Altera verò ante thoros extendit menſas
Argenteas, & iis impoſuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere melliſluum vinum miſcebat
Dulce argenteo, diſtribuitque aurea pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & ſuccendit ignem
Magnum ſub tripode magno, calebatque aqua.
Cæterum poſtquam effervuit aqua in ſplendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suaviter tuſa *aquâ* per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro poſtquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam:
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; ſcabellum verò ſub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum, juxtaque politam extendit menſam:
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Eduliis multis appoſitis, gratificata ex præſentibus,
Edereque juſſit; meo autem non placuit animo;
Sed ſedebam alia cogitans, malaque præſagiebat animus:
Circe verò ut vidit me ſedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Propè aſtans verba volatilia dixit.
" Quid ſic, Ulyſſes, ſedes ſimilis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times? Non amplius te oportet

ΣΧΟΛΙΑ.

353. Λῖτ'.] Ἁπλᾶ ἐφεβάλλετο.
354. Ἑτέρωθι.] Ἑτέρωσε, εἶλκεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νίμε.] Διεδίδε.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ὃ ἐστιν ἰδεῖν αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸ πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὸ ἄπτειν μυεῖσθαι. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
Λύε.] Ἔλυε.
362. Θυμῆρες.] Καθαθύμιον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὴν ψυχὴν λυμαινόμενα.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σύνοιδα, ἄλλα διανοούμενος. Ὄσσετο.] Προσῆρα.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθίζῃ. Ἀναύδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

NOTÆ.

362. Θυμῆρες) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad.* ι'. v. 336.

Δεῦ-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοτα καρτερὸν ὅρκον.
"Ως ἔφαθ· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη παύεσθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑτέρους ἑταίρους.
"Ως ἐφάμην· Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερί, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἐρχομένη προσάλφει ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὸ ἔφυσε
Φάρμακον οὐλόμενον, τό οἱ ὤρσε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ μ' ἔπειτα, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ γῆνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε κπεριόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπῆεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

"Timere; jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens dixi,
"O Circe, quis etenim vir, qui æquus & justus sit,
"Prius audeat gustare cibum, atque potum,
"Antequam redemerit socios & in oculis viderit?
"Sed si jam benigna bibere, edereque jubes,
"Solve; ut palàm videam dilectos socios.
Sic ducebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januasque aperuit haræ, &
Exegit porcis similes novennibus.
Illi quidem tum stabant contrarii: hanc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum pernicio sum, quod ipsis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aspectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæserunt in manibus singuli.
Omnibus itaque jucundus ortus est luctus, perque domum
Horrendum resonabat, dea vero misertа est & ipsa.
Illa igitur prope me stans loquuta est diva dearum,
"Generose Laertiade, multisicie Ulysses,
"Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
"Navem quidem omnium primùm subducite ad continentem:
"Facultates verò in speluncis abscondite, armaque omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Προφράσσα.] Πρόθυμος.
389. Συφειοῦ.] Τῦ συφιῶνος.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν. Ἐννεώροισιν.] * Ἐνιαύσια ἐτῶν ὄντα.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυτεῦσαι.
394. Οὐλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνώρισαν. Ἔφυν.] Περιφυῶς ἐπιλαμβάνοντες.
398. Ἱμερόεις.] Ἐράσμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑποσιτῆλθε.
403. Ἐρύσσατε.] Ἑλκύσατε.
404. Σπῆεσι.] Σπηλαίοις. Πελάσσατε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ λάβεσθε.

NOTÆ.

389. Συφειῶ) *Eustath.* fol. 403. lin. 34. Πλειοναχοῦ ἔπαθον, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφιὸς, ἀδελφιός.

390. Ἐννεώροισι) *Eustath* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροις δὲ τούς, ἅτινα ἐναίσιμός· ἢ ἐκ ἄλλης ἴσως, οἱ ἐννεὰ ἐτῶν, ἤγουν ἐπῶν δύο καὶ ἐνὸς μηνός· χρείττων δὲ, τὸ πρῳ-

τον, κεῖται τὸ, Ἐννέωρος ἡ τοίχη ἐκ σανιδώσεως, ὡς λέγεται δὲ, ἔρῳ, σανιδός· ἐς ὁμώνυμον ἄρῳ, ἄλιν, ἐστὶ τὸ δὲ, σανιδώσει, συνίζησιν ἔπαθε, δ ἐ. γράφω. εἰς ἕνα τύπον μακρόν.

VARIÆ LECTIONES.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυτε.
395. Αἶψ') γρ. ἄψ. ut supra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι, *H. Steph.*
399. Κονάβιζε) γρ. κανάχιζε, *Eustath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὰρ

Αὐτὸς δ' ἀψ ἴέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βλῶν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βουσὶν ἀγελαίαις
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἑαυτίαι· οὐδέ σφιν αὐταὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὰν μυκώμεθα ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμπης, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῆς
Τραχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipseque tandem revertere & adduc dilectos socios.
Sic ait, cæterùm mihi persuasus est animus generosus:
Festinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos socios,
Miserabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, postquam herbâ saturæ sunt,
Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula
Detinent, sed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; sic circum me illi, postquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ploratum animus
Sic esse, veluti in patriam venissent & urbem suam
Asperæ Ithacæ, ubi & nutriti sunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὑποτρέφειν.
409. Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους.] Οἰκτεινῶς ὀδιρομένους.
410. Ἀχαιλοὶ.] Ἐν αὐχοῖς αὐλιζόμενοι. Πόρπις.] Νέαι βόες, μόσχοι. *Ἀγελαίας.] Νομαίας, αἰζηίτους.
411. Κόπρον.] Τὴν αὐλὴν τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς τομῆς. Κορέσωνται.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ἑαυτίαι.] Ἀπιθανίαις. Σφιν.] Ἐπαύλης.
413. Ἴσχουσι.] Κατίσχουσι. Ἀδινὰν.] Οἰκτρῶς. Μυκώμεθα.] Βοῶσαι. Μυκηθμὸς γὰρ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπέθεμεν. Δόκησε.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμπης.] Οὕτως εἶναι. Ἔμπης.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἐτράφεν.] Ἐτρέφοντο. Ἐγένοντο.] Ἐγενήθησαν.

NOTÆ.

405. Αὐτὸς δ' ἀψ ἴέναι) Hic iterum ἀψ legendum moneo, & ἀψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut suprà. v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπις, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adscripta, Codicem *Etonensem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Parisiensis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Rescii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Eustathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoscere: probat enim πόριες pro πόρπις vel πόρδακες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Versûs* ratio postulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ νῦν μέ φασι πορτίδες σύδηλον πόριν, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρδακες hìc legit, nè *Lectione* τῶν πόριες notatâ; hunc secuti Moderni omnes; non sine Ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hic scribimus, & πόρδακες ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda est non tantum ad μυκώμεθα, verùm etiam ad ἱμὲ proximè sequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτρέφοντο, παρεξυπόνως scribenda; ut Scholiastes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμησεν, pro ἐκοσμήθησαν, Æolicè, aut Bœoticè. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῶσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. *Ἀγελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Eustathius*, ὡς τῶν Παλαιῶν, fol. 404. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

405. Ἀψ) γρ. αὖψ', vid. in *Textum*.
409. Καὶ ἑὸν κατὰ δάκρυ χέοντας) γρ. καὶ ἑὸν κατὰ δάκρυ χέοντας. vid. ad v. 201. & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπις, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Eustath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν τοιήσαντι, διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ τοῖσιν μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐϋσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπῆσι πελάσσομεν, ὅπλα τὲ πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὅφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας ἠδ' ἔδοντας· ἐπήετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καὶ σφιας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τοῦτον,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλοι ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦ γὰρ καὶ κεῖνοι ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγε μὲν Φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασάμενος παρὰ μηροῦ ἄορ παχέος ἠδ' ἀγαυοῦ,
Τῷ οἱ ἀπομήξας κεφαλὴν ἀλέσαι πελάσσαι,

" Tibi quidem reduci, generose, ſic gratulamur.
" Perinde atque ſi in Ithacam veniſſemus patriam terram:
" Sed age, aliorum ſociorum narra interitum.
Sic dicebant; exterùm ego alloquebar blandis verbis,
" Nam eum quidem omnium primùm ſubducamus in littus,
" Bonaque in ſpeluncis recondamus, armamentaque omnia:
" Vosque accelerate me una univerſi ſequi;
" Ut videatis ſocios factis in ædibus Circes,
" Bibentes & comedentes; copioſum enim victum habent.
Sic dicebam; illis celeriter meis verbis credebant:
Eurylochus verò ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
Et ipſos alloquitus verba levia proloquutus eſt,
" Ah miſeri, quò ibimus? quid mala deſideratis iſta,
" Circes ad ædes deſcendere? quæ omnes
" Aut ſues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum cuſtodiamus etiam neceſſitate.
" Sic ſane Cyclops fecit, quando ejus ad ſtabulum venerunt
" Noſtri ſocii, cumque his audax ſequutus eſt Ulyſſes:
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; exterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à femore,
Cum illo abſciſſum illius caput ad ſolum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγενοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθήσομεν.
427. Ἐπηετανόν.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκανε.] Κατεῖχε, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσ.] Ἐς ποῖα τόπους; Ἱμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβῆμεναι.] Καταβῆναι * ἀπορρητέον.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηροῖμεν.
435. Μέσαυλοι.] Τὴν ἔπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασάμενος.] Ἐπασπασάμενος.
440. Οὐδάσσαι πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐϋσσομεν) Pro ἐϋσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν. pro πελάσσομεν. De quâ re, vid. ſupra ad v. 328. 335, &c.
429. Ἐρύκανε) Suſpicor & hìc legendum ἐρύηκε, rectiſſimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nuſquam aliàs occurrat, ἐρυκανάω, ten el quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præterunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσ) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ἀπορρητέον, monſtrum vocabuli, ἀπορρητέον lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύηκε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἠὲ λύκους) γρ. ἢ ἀλώπεκας, *Euſtath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασάμενος) γρ. ἀπασπάμενος.
440. Ἀπομήξας) γρ. ἀπαλήξας, *Euſtath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πὰρ περ ἐόντε μάλα φιλέοντ· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλοχόν τε ἄλλον,
Διογενὲς, τῶτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῆ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ ἵνα ἔρυσθαι.
Ἡμῶν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὴ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὡς φάμενοι, καὶ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχόν γε κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὸν ἔκπαγλον ὀνείδος.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐυδυκέως λοῦσάν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φρασσάμενοί τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πὰρ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μεν ἄλγε' ἔφασα ποδώκεα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὴν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ἔσ' ἐν πόντῳ πάθεῖν ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσια ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷόν ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

Etiamsi valdè consanguineitate me attingeret: sed me socia
Mollibus verbis continuerunt aliunde alias,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
" Hic juxta navem manere & navem custodire;
" Nobis autem dux ne cito sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlamas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi vero postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undique autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excite is: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis,
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Πεῖ] Σιχνεῖ. * Κῆμίλλω δὲ ἐπιτατικὴ τοῦ Ὀδυσσέως αὐτάρεσκον.
444. Ἑταῖ] Φιλάτοις.
445. Ἡγεμόνευ'] Ἡγοῦ.
446. Ἀνάσσ' | Ἀνάρχου.
449. Ἔκπαγλον.] Ἔχον, μεγάλου. Ἐπεὶ] Ὕβρεως, κατηγορίας, ἐπιπλήξεως, ἀπειλῆς.
450. Ἐυδυκέως] Ἐπιμελῶς.
451. Οὔλας.] Ἐπεὶ, καλάς.
453. Φρασσάμενοί.] Ἐπιγινώσκοντες.
454. Πεδὰ δὲ στοναχίζετο.] Περιῴκει.
457. Θαλερὸν.] Ἀνθρώπινον. γόον. Ὄρνυτε.] Διεγείρετε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

NOTÆ.

444. Αὐτῆ παρ νηΐ π μένειν) *Ultima* Υ *ut* ΑΙ *producitur, ut supra, v.* 194.

450. Ἔχεσιν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεσιν, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. *Κημίλλῳ) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κνημίλλων, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἔχεσιν) γρ. ἔασιν, vid. suprà, ad v. 291.
449. Τόφρα δὲ) γρ. τοῦδε.
450. Ἔχεσιν λίπ') γρ. ἔχεσιν λίπ', vid. Not. in *Textum.*
451. Οὔλας) γρ. καλὰς. *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἂν. *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. πάσας, & πάσσας. *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συμφορὸν γόον. *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσου) γρ. χέρσῳ.
460. Πίνετ') γρ. πίετε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

" Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελίης καὶ ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποθε.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα πλεοφόρτεα εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπεν ὥρη,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ πέλεθεν,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσανθες ἔφαν ἐείνοις ἑταίροις,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ γε ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πᾶσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς θείοιο λέχοιο,
Γούνων ἐλλιτάνευσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πομψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔμπης ἤδη,

" Asperæ Ithacæ: nunc verò defetigati & tristes *sumus*,
" Semper erroris duri memores; neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Illic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus deminutis, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscenso splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

463. Ἀσπιλίης.] Ἄγαν καπνολεπόστας, σκληρούς, σκληροδέρμους, καὶ τετραχηλίους· ἢ ἄγαν κνημοπόρους. Ἀθύμους.] Κεκμηκότας τῷ ψυχῷ, οἷον ἄψυχους.
464. Ἄλης.] Πλάνης.
465. Πέποθε.] Κέκμηκεν, πεπόθηκε.
468. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι.
469. Περὶ δ' ἔτραπεν ὥρη.] Περιῆλθον αἱ πάλαι αἱ κατ' ἐτὸς ὧραι.
471. Ἐκκαλέσανθες.] Ἔξω καλέσαντες.
472. Μεμνήσκεο.] Ὑπομνήσθητε.
473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.
481. Γούνων ἐλλιτάνευσα.] Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα.
483. Ἦ σὺ ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπέσχες.
484. Ἔσπετο.] Ἐφορμᾷ.

N O T Æ.

465. Πέποθε) *Eustath.* fol. 403. lin. 48. Οἱ δὲ πάθω, τὸ παθήσω, παρέγραψαν, ἀκολουθοῦντες Ἡρωδιανῷ· λέγοντος, ὅτι κοθὼ λέγω, τὸ λαγχάνω· ὃ παρακείμενον τρίτης δ'. εἰς ε'. λέλοιπα, καὶ συστολῇ ὃ γ'. λέλοιπα, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ μὴ παθεῖν μεθέστηκε· ὅτου ἐκ πάθω, πέποθα· ὃ παθήκειν, πεπόθειν συστολῇ τοῦ τὸ ε'. πεπόθαμεν, καὶ συστολῇ τοῦ σίγμα, πέποθεν· ἐκ ὅτου μὴ οἶδε πέποθε. Ἀκίνητον ἦν, τὸ, κεκμηκὼς πολλὰ πέποθε, πάσχω γράφεις ἔστι, πέπονθε. Εἰς μόνους τὸ, οἶδα τὸ ὁ. γενόμενον, πέποθα, κρεῖττον πάσχω οἱ συγκρίνοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ πέποιθα. Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99. Vid. *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè ante *Vocalem*.
465. Πέποθε) γρ. πέπαθε, vid Not. in *Textum*.
467. Ἔνθα μὲν) γρ. ἔνθα καὶ, *H. Steph.*
470. Μηνῶν φθινόντων.] Desit hic Versus, in nonnullis, teste *H. Steph.* Augustino Florente, illum Lectum.
481 Ἐλλιτάνευσα) γρ. ἐλιλάσκουν. Vid. *Iliad.* ρ'. v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθιμένοισι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι, ὅτε πὲρ σύγε νάσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι τῶν ἀέκοντες ἐμῷ σοὶ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, ἠδ' ἱκέσθαι
Εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένου Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἷος πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοὶγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτ' ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ περὶ νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν στῆσας, ἆρὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu seorsum abes.
Sic dicebam; illa continuo respondebat diva dearum,
" O generose Laërtiade, versute Ulysses,
" Ne amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ,
" Vatis cæci, cuius Prudentia stabilis & confirmata erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
" Solus ut saperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; caterùm mihi fractum est amicum cor:
Flebam autem in lectulo desidens, neque omninò animus
Volebat amplius vivere, & videre lumen solis.
Cæterùm postquam flensque provolutusque fueram,
Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit?
" Ad Plutonem sanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò respondit diva dearum,
" Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
" Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit:
" Malum verò erigens, velisque albis extensis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. ψυχῇ χρησομένου.] Διατί δὲ οὐκ αὐτὸν μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς, ἰδὼν ἐκ τῆς κεφαλῆς μου σειρῆνας, καὶ τὸ πτερόεν, ὡς γέγτιωσα, μυνύει ἐκεῖ ἂν εἶναι ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τοῦ Κίρκης· ἐκεῖ δὲ τὸ λοιπὸν ἐπτερύκει τῷ μάντει. Χρησομένου.] Μαντευσομένου.

494. Τῷ καὶ πεπνῦσθαι.] Διότι ἐμαντεύθη δύο δεσπόσους ἐν τῇ Καθαιρέσει μιγνυμένους, ἐκ παρθενίας τοῦ ἑνὸς παῖσαι ἀπεῖλεν· καὶ ἔτος ἐγένετο γυνὴ, καὶ πάλιν τὸ ἄρρεν, καὶ ἀπειλήσει τοῦ ἰδίου φύσει. Ζεὺς ὁ καὶ Ἥρα, ἐπὶ ἑκατέρων μετέσχεν, κρείττω αὐτὸν εἶναθ. τὸς μᾶλλον ἡδονὴ ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἶνον μὲ μοῖραν ἕκα μοιρῶν τέρπῃ ἀνήρ· τὰς δέκα δὲ ἡ γυνή. Διὰ τὴν μὲ Ἥρα ὀργὴν ἔθηκεν, ἐπέρασεν αὐτὸν· ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ μαντικοῦ ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετὸν καὶ ἔμφρονα εἶναι. Ἀΐσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντίδι ἔστω.

NOTÆ.

493. Μάντηος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ'. *ellaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πυκνωσις γίνεσθαι innuitur; aliàs utrasque breves. *Historiam* Tiresiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Eust.* in hunc locum & *Apollodor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ πεπνῦσθαι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Eustath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἐμὲ) γρ. ἀμφί μ'.
499. Κυλινδόμενός τε κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ὀνορέσθην.
502. Ἄϊδος δ') γρ. Ἀΐδόσδ'.

Ἠδ'

Ἠῷ· τῷ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὰς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον ἠερόεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνοχαί τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χαλκοφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

" Sedet illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic sistè in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque est & concursus duorum fluviorum valde-sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ συνεχομένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίστη. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ λυπεῖ κύειν· ἢ ἐπὶ αἱ πίτυες αὐτὸ ἱτέαις, ἄγονοι ἀφορμῶσιν. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλει γὰρ τὸ αὐτὸ οἰκείως ὁ ἀγόνοις φυτοῖς ἔχρισεν. * ἴσασι γὰρ γεωργοῖς τὰ ἄκαρπα. Φησὶ δὲ Θεόφραστος τὸ φυλλοῖς. τ * χυλὸν τ' ἱτέας πιόμενοι ἀφανίζειν τῷ χρόνῳ τ' αὐθράκων.

511. Κέλσαι] Νεκλεῖσαι. ὁρμῆσαι. Βαθυδίνῃ.] Βαθέως ἔχοντι συστροφάς.

NOTÆ.

509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια) Legerem & hìc, ἀκτή τ' ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίστη exponant; de quâ re *Eustath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεια δὲ ἡ ἐλαχίστη, κατὰ τὸν Παλαιὸν· ἔστι κάκφοιτ' ἀν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαχαίνει, & Λάχεια.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθραί τ', αἴγειροί τε, Citantium lapsus, &c. *Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι) Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stob.* §. 98. fol. 541. Ἔστι Ἰτέα αὐτὸ τὸ καρπὸν ἀποβάλλει, περὶ ἐκφύσεως· διὸ ἀλιτήριον αὐτὴν ὁ Ποιητὴς ὀνομάζει· καὶ μάτην ἰσάριθμος, ὡς μὴ οὖσα διθὴς ὁ ταύτης καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ τὰς πόλεις, καὶ καθοσιοῦνται τὸ στέρεσθαι, ὡς μαχαίρᾳ τὸν γόνιμον ὁρμήν. Idem *Ælian.* Animal. l. 4 c. 23. Vid. Amici Clarissimi *Gisberti Cuperi*, Apotheos. *Homeri* fol. 89. & *Theophrastum* περὶ φυτῶν.

512. Δόμον ὑπαίθα.] Ἔστι πλησίον καὶ τὸ ὑπὸ· ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲ εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χωρίον καλεῖται συνειζόμενον, καὶ καθ' ὑπερβατὸν· ὑπὸ οἰόμενοι ὁ Ἀλκμανικός. τὸ δ' ἑξῆς, Ἔνθα μὲ εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσι. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς ὑπὸ ᾅδου.

514. Κώκυτός θ'.] Ποταμὸς ὑπὸ ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια.

515. Ξυνοχαί.] * Συναφεῖαι, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τ ποταμῶν. Ἐριδούπων.] Μεγαλοήχων.

516. Χαλκοφθεὶς] Περιτειλαθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

NOTÆ.

513. Ἔνθα μὲ εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι. Κώκυτός θ') Ἀλκμανικὸν χῶρον, quòd *Alcman* hâc Figurâ frequentiùs gauderet, ut Κάστωρ ἀκόνων ἵππων ἐλατῆρες καὶ Πολυδεύκης. Vid. *Eustath.* fol. 410. lin. 6. *Porphyr.* ζήτημ. Ὁμηρικ. ε'. *Isaac. Casaubon.* ad *Theocrit.* p. 74. Vid. suprà, *Iliad.* ε'. v. 774. & infrà, *Odyss.* μ'. v. 78.

514. Κώκυτός θ', ὃς δὴ) Κώκυτος hoc in loco προπεροξύνεται, ut *Proprium* Nomen, licet ob sequens *Enclíticum* habeat etiam *Acutum* in *Ultimâ*; unde Prior *Acutus* olim exciderit, non benè attendentibus *Amanuensibus*.

515. Δύω ποταμῶν) *Seberus*, in *Indice*, notat esse *Genitivum* Pluralem antiquum, δέων, pro δύο. Ego puto potiùs aliquando ἀκόνητος dici, sive δύω, per omnes *Casus*, & *Genera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἴσασι) Ità emendo, pro ἐκεῖνα, & mox * χυλὸν, pro χυλόν.

515. Συναφεῖαι.) A συναφίημι, non à συναφίω, tum enim συναφὴ, συναφεία, vel σύναψις. Et *Eustath.* fol. 409. lin. 53. συναφεῖαι apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* συνάφειαι legit.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπόθ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περιφορείης) γρ. Φερεφορείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθραί τ' αἴγειροί τε. Vid. Not. in *Textum*.

Βόθρον ἐρύξαι, ὅσσον τε πυγόσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνειν.
Πολλὰ δὲ γυιῶσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βόα, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθε ἴν' ἱερεύσεμεν οἶν,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενον ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων καταπεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκηε' ἐσφαγμένα πηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας καταχῆσαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσι,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Foſſam fode, quaſi cubitalem quoque verſum.
" Super illam libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm muſto, deinde & ſuavi vino,
" Tertium rurſus aquâ; inſuperque farinam albam ſparge.
" Multa verò precare mortuorum imbecilla capita.
" Ubi veneris in Ithacam, ſterilem vaccam, quæ optima ſit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impleturum rebus optimis;
" Tireſiæ verò ſeparatim arietem ſacrificaturum ſoli,
" Prorſus nigrum, qui inter oves excellit veſtras.
" Cæterùm poſtquam precibus oraveris inclyta examina mortuorum,
" Ibidem ovem marem ſacrifica, fœmellamque nigram,
" Ad Erebum verſus, ipſe verò ſeorſum everſus ſis,
" Attentus ad fluvii fluenta; ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò ſociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent maſſatæ ſævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere dis,
" Animoſo Plutoni, & ſeveræ Proſerpinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγόσιον.] Πυγμαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρις τῶν δακτύλων κεκαμμένον, ὃ ἔστιν ὠλεκράνου, ἀφ' οὗπερ ἔχουσιν οἱ ἀγκῶνες τὴν ἐπωνυμίαν.] ἀφ' οὗ τότε τὸ μὴ κινεῖσθαι, μόνον ἐπ' ἐκείνης εἶναι τὰς πτυχώσεις· ἀπ' οὗπερ ἔχουσιν οἱ ἀγκῶνες τὴν ἐπωνυμίαν, καθάπερ καὶ οἱ ὠλέκρανοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὸν τῶν νεκρῶν ἐπιχεόμενον χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχεῖν.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὲν γάλακτι καὶ μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν, ἀμφιβρέχειν.

521. Γυιῶσθαι.] Παραγγελεῖν. Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον οὐκ ἔχοντα, ἢ σώματα δύναμιν· ἀπὸ τοῦ μόνην ἔχειν σκιὰν τὴν ψυχήν.

522. Σπεῖραι βόα.] Εἰς τὸ ἄμφιον· ἄγνια γὰρ ἡ σπεῖρα καὶ τὰ νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πλησίον.

524. Οἶν.] Πρόβατον.

526. Λίσῃ.] Λιτανεύσῃς.

527. Ῥέξειν.] Θύειν. Μήλοισιν.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ἄμφιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι τραπέσθαι.] Ὡς ἀπὸ τῶν σωμάτων.

529. Ἱέμενον.] Προθυμούμενον.

530. Ἐποτρῦναι.] * Ἐπιξῆναι. Ἀνῶξαι.] Καλέσαι.

533. Καταχῆσαι.] Καθαιμάξαι.

NOTÆ.

Ulyſſes nullius gregis erat Poſſeſſor; omnia illi *Circe* ex ſuis adminiſtrabat. At de futuro ſacrificio, in patriâ *Ithacâ* poſt faciendo, ſi loquitur, rectè ſe res habet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Κεκαμμένον) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Euſtathio*, Ἐπὶ δὲ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρις δακτύλων κεκαμμένον, ὅ ἐστι σωματικῶς, ὠλένης.

521. * Ἡ σώματα) Ità, pro *corrupto*, ex σώμασι.

522. Σπεῖραι βόα.] Ἐν τῷ πυρὸν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρις δακτύλων κεκαμμένον, ὃ ἐστι σωματικῶς, ὠλένης. ἀφ' οὗ τὸ μὴ κινεῖσθαι, μόνον ἐπ' ἐκείνης εἶναι τὰς πτυχώσεις· ἀπ' οὗπερ ἔχουσιν οἱ ἀγκῶνες τὴν ἐπωνυμίαν, καθάπερ καὶ οἱ ὠλέκρανοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ σπεῖρα καὶ τὰ νεκρῶν.

531. * Ἐπιξῆναι) Ità, pro ἐποτρῦναι.

VARIÆ LECTIONES.

517. Βόθρον ἔρυξαι, ὅσσον] γρ. βόθρον ὄρυξον, ὅσσον, & βόθρον ὄρυξ', ὅσσον, *H. Stephan.*

523. Ῥέξειν σὺ μεγάροισιν] γρ. ῥέξειν τ' ἐν μεγάροισιν.

525. Ὑμετέροισιν) γρ. ἡμετέροισιν, vid. N. in *Textum.*

528. Στρεψὰς) γρ. στρέψας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

Αὐτὰρ ὁ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμην παρὰ μηροῦ
Ἥλθαν, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἅσσον ἰέμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἰπῇσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὃς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφαθ· αὐτίκα δ' ἦλθε θυώδης ἠὼς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔνθυε Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δῶμα διὰν ἄτερπνον ἐπῄειν,
Μαλχήσας ἐπέεσσι παραὶ δ' ἄλοχον ἐπάπτην,
Μηκέτι τῶν εὐδόντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ με ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Οὐδὲ μὰν ὅς' ἔνθεν πὲρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἦεν νεώτατος, οὔτε τι λίην
Ἄλκιμος οὐ πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῶν ὀπὶ δώμασι Κίρκης,
Κῶμον ἐπὶ γλαφυρὸν καὶ ἐδητύος ἱμείροντι
Ἐξαπίνης ἀΐσθη, ἐκ δὲ θόρεν ἦσιν ἄφαρ
Ἀψῖδα κατὰ βῆναι, ἵνα ἐς κλίμακα μακρὴν
Ἀλλὰ καλαυλιχρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἔλιγε, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.

" Ipse Interea gladio acuto exerto à femore
" Sedebam, reges mortuorum imbecilla capita
" Ad sanguinem prorsùs accedere, antequam Tiresiam adiverim.
" Hic tibi gratum vates adveniet, ô dux populorum.
" Qui utique tibi dicet viam & modum vix,
" Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, illumque aureâ sede advenit aurora:
Me verò chlamydemque, tunicamque, vestes induit:
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venustam, zonâque circumdedit lumbis
Pulchrâ, aureâ; capitique imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi socios,
Mollibus verbis affando, virum unumquemque:
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
" Abeamus: jam enim mihi indicavit omnia veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Elpenor enim quidam erat junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente suâ aptus,
Qui separatim à sociis, sacris in ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit benè potus:
Sed strepitum moventium sociorum strepitumque & tumultum cùm audisset
Repentè surrexit: & oblitus est mentis suæ
Retrorsùm descendere, veniens ad scalam longam.
Sed prorsùm de tecto decidit, ejus autem cervix
Ex junctura fracta est; animaque ad inferos descendit.

SCHOLIA.

537. Ἄασεν.] Πλησίον.
543. Ἀργυφέου.] Λευκοῦ.
544. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον.
546. Ὤρνυον.] Προέτεινον. ἐλέγειρον.
548. Ἄωτον.] Ἀπολαύειν τοῦ ὕπνου.
553. Ἀργαλέος.] Ἰλαρόμματος.
555. Φύξεις ἱμείρων.] Ἀναψύξαι θέλων τὸ πῦρ. καὶ τῷ μέθῃ ἐπιθυμῶν τοῦ αὔρας. Ψύχῃ.] Φύχους, τοῦ αὔρας. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καπλοξάμ.] Ἐκαφιόδησεν, κατηκόντισεν.
556. Κωμάσαντα.] Κωμάσαντα.
558. Ἄψῖδα.] Ὀπισθόρμους. Καβαίνειν.] Ὑπερβαίνειν.
559. Ἀσπαρτὸν.] Καπνοδόκον. Τέγος.] Οἶκον. Αὐχὴν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀστραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καβαίνειν) Ὑπερβαίνειν. Hoc Scholion, quod malè olim aderat ad v. 432. rectius huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καβαίνειν) γρ. κατ' ἀσπαρτὸν, Er. Schol.

Ἔρχε-

Ἐρχομένοισι δὴ τοῖσιν ἐγὼ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πω οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλῳ δ' ἡμῖν ὁδὸν τετμήσεται Κίρκη
Εἰς Ἄϊδος δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὴ καὶεχλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἐξόμενοι δὴ καλαῦθι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' ἀ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τόφρα δ' ἄρ' εἰσόμενον Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θηλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἐνθ', ἢ ἐνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum,
" Exilemuris fortalis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus sum; illisque confractum est charum cor.
Desidentes autem illuc flebant, evellebantque crines:
Sed neque sic ullum remedium succurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Masculam alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos nostros eludens: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Τετμήσεται.] Διατμήσεται.
567. Γόων.] Ἐθρήνουν.
568. Πρῆξις.] Ἡ πρᾶξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένῳ.] Ἀπολθοῦσι.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρα παρέρχεται.

NOTÆ.

563. Ἤμιν) Ità omninò, pro ἡμῖν, scribendum, *Carminis* causâ; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' ἀ γάρ τις πρῆξις) Vid. suprà, ad v. 202.

VARIÆ LECTIONES.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἤμιν) γρ. ἡμῖν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένοις.
567. Καλαῦθι) γρ. καὶ' αὖθι.
568. Ἀλλ' ἀ γάρ τις) γρ. ἀλλ' εἰσὶ γάρ τις, vid. ad Textum.
571. Τόφρα δ') γρ. τόφρα δὴ.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπελθὼν, πῶς κατὰ Κίρκης σύστασιν εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἔκυσε Τειρεσίαν, καὶ μαθὼν, ὡμίλησε πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἔκκυσιν αἰτησάμενος· καὶ ὡς τὰς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ εἰς Ἴλιον συστρατευσάντων εἶδεν, καὶ ὅσα ἐν ᾅδου κολαζομένους τινάς.

Ἐπιγραφαί.

* Νεκυία) γρ. Νεκυΐα. † Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβδὰ δ' ἐν Ἀΐδαο ψυχαῖς εἰσανύσσατο Ὀδυσσεύς. Lib. XI.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατηλύθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δ' ἤτοι μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἤγαγεν οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

CÆterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum;
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχόλια.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεσθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐτέθη ἐν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ ἑστὼς τοῦ ἱστοῦ, καὶ ἁπλῶς τὸ ἱστία, εἶον συντεταμένα.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] * Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰσχυρὸν, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλεῖστα τὸ ἄρμενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ συνεργόν.

Notæ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi πρυμνήσι' sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσαμεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad δ'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem solent confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσαμεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγξ, Ἐν δ' ἄρα οἱ Φόρμιγγι Ἠπύλ' ἐν ἄρα δαιτὶ θοῇ παίσασα ἑταίρῳ. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θέσπιδι ἴκτο Φοῖβε. Φοῖβε κρυόεντι ἑταίρῳ. *Iliad.* ε'. v. 2.

Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἶμεν, * εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσσαμεν) γρ. ἐρύσσομεν, vid. N. in *Textum*.

5. Καθ' δάκρυ χέοντες) γρ. καθεδακρυχέοντες, vid. ad κ'. v. 409.

6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα ποντοπόροισι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὼ δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέταθ' ἱστία πολιοπρῳρόσης,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦλθ' ἐς πείρατ' ἴκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθά δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποθ' αὐτοὺς
Ἠέλιος Φαέθων διδέρκεται ἀκτίεσσιν,
Οὔτ' ὁπότ' ἂν πίτνησι προὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔτ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προπέσῃσι·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν Φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, venerandâ dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter facientis:
Occidit que sol, obscurabanturque omnes viæ.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ποντοπόροι.] Ἐπιρρήματος. * ὑποπαίσεως.
10. Ἄνεμος.] Ὡς ἀπὸ αἰτιατικῆς τῆ Κίρκης. τὸ ἄνεμος πῆσαι. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἤγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολυπρῳρόσης.] Τῶν πολλῶν ἱστίων διηρχομένης. πλείονος.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος Θρᾴκιον τὸ ἀνάπαλιν, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κιμβερίων, οὓς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθῆναι· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτίθεσθαι τὰς πρὸς τῷ Βόσπορῳ οἰκήσεις, καὶ προσαγορεύεσθαι τοῖς πρὸ τοῦ κώμαις τέχναις, ἢ τάφοις· ἀπὸ δὲ τῶν * ἀρίων κεῖσθαι.
16. Ἠελίου φαέθων ὑπερίρηται.] Πῶς δὲ ζόφος; ἢ ὑπερίρηται μὲν, φαέθων δὲ ὁ ἥλιος. Ὑπερίρηται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Περιόντος.
18. Οὐρανόθεν προπέσῃσι.] Διὰ τοῦτο δὲ προπέσῃ δηλοῖ ὑπολείπεσθαι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τοῦ ἑκάστου περίεισι ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ μὲν ποιητοῦ * ἀνθάλλει εἰς τὸ ἑωθινὸν καὶ κάτω. Προπέσῃ.] Μεταβάλλει, ἀποκλίνει.
19. Νὺξ.] Ζοφώδης ἀήρ. Τέτασται.] Ἤπλωται. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, πτωχοῖς.

ΝΟΤΑΕ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad ν'. v. 136.
14. Ἐξοχὴν Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κιμβερίων legit, & χειμερίων alii, ut *Proteas Zengmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἐπιρρήματος) Ità emendo, pro ἐπιρρήσεως.
14. * Ἄριος) Ità pro Corrupto ἀρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἀρίως. ἢ ἴσως κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc air *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παραδηλοῦν καθ' ὃ ἦν τὸ ἀφορμᾶς ἡ λέξις, τὸν ἀεὶ ἀρίως κειμένους, ἢ ἀεὶ ἴσως, ὡς οἱον νεκρίους.
18. * Ἀνθάλλει) Ità, pro ἀπάλλεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Manuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) κ. ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσετο) κ. ἐδύσετο, *H. Steph.* vid. ad ν'. v. 107.
14. Κιμμερίων) κ. Κιμβερίων, Χειμερίων, & Κιμμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νὺξ) κ. ἐπινὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine, ἐπινὺξ. Vett. libb.
16. Ἐπιρρήται) κ. καθερρήται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) κ. ἐπότε.
19. Ἐπὶ νὺξ) κ. ἔπι νὺξ, & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) κ. παρά, ut aliàs.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα κ' ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γυιούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσιμον οἴῳ
Παμμέλαιν', ἣ μήλοισι μεταπρέπει ἠμετέροισι.
Τὼσδ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσς νεκύων καταθνητῶτων,

Hic sacra quidem Perimedes Eurylochusque
Gestabant; ego verò gladio acuto extracto à femore
Scrobem fodi, quasi cubitalem quoquo-versus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm mulso, postea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; insuperque farinam albam commiscui.
Multùm autem precatus sum mortuorum infirma capita, *pollicens*,
Ubi venerim ad Ithacam, sterilem bovem, quæ optima *esset*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis:
Tiresiæ verò seorsim vervecem sacrificaturum fuit
Pernigrum, qui inter pecudes excellit nostras.
Hos postquam votis precibusque, gentes mortuorum,
Precatus sum, & pecudes ubi cepissem jugulavi,
Super fossam, fluebat vero sanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερήια.] Οὐκ ὀρθῶς, ἐπὶ μὲν νεκρῶν, τόμια κεῖται ἔντομα· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα ἢ ὅτι τὰ θήμερα, ἱερεῖα ἐκάλουν.

24. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, κατέχον.

26. Χέομαι.] Ἐπιχέομαι.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γυιούμην νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰδοῖόν ἐστιν ἐφ' ᾧ πίπτει; εἰς τὴν πυρὰν ἢ λαιστῶν· ἢ διὰθῆς, ἢ γυμνητῶν; ἐπιγελάσομαι.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιτανείαις, ἱκεσίαις. Ἀπειρεσίμενος.] Ἀπικιφάλισε.

37. Ἔρ' ἐξ Ἐρέβεος.] Ἀπὸ τοῦ σκότους.

NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis solenne erat, in Scrobibus sacra facere, quod & testatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi saga loquitur de Diis ex terrâ ascendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egestâ scrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8.—*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritubus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ που καὶ Ἰπολίας κοῖλόν τινα μεγάλην Ἑλλάδα, οἷον λίμνην Ἄορνον ὄπιν καλουμένην, μαυσίου ἄντρου, καὶ ἡμαπόδυτας ἔχοντα, ἄνδρας ψυχαγωγοὺς ὅπως ὀνομαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἱρηνὸς ὑπαυδᾷ ὁ δόμητος ἀφικόμενος, σύκαμινος, ὑπερῷα σφάγια, χιάμενος χοὰς, ἀνακαλεῖται ψυχὴν ἀπὸ τῶν πατέρων, ἢ φίλων· καὶ αὐτοῦ ἀκούσας ἥδεται, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδίᾳ ἀμφισβητήσιμον, φθεγγόμενον δὲ μανικόν· ὑπὸ συγκόπτεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἀπηλαύνετο. Τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ὁ Ὁμήρου γνοὺς, παρῆκεν τοῖς περὶ Ὀδυσσεῖ τὸν ἐπ' αὐτοῦ εἰδέναι. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖόν τε ὑπὸ τῆς Ἄορνος meminit, & l. 5. fol. 374. Ἐμνήσθησαν δ' οἱ περὶ ἡμῶν, ὑπὸ τοῦ Ἄορνος τὸν Ὀμηρικὸν καὶ δὴ καὶ νεκυομαντεῖον ἱερὸν ὑπάρχειν γυναικῶν, ὃ Ὀδυσσέως εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι stare possit, ob *Cæsuram* & ν. *effaticum*; cum tamen in aliis similibus optimi vetustissimique Codd. τὸ ν. assumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum statuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβεος) Ἔρεβος ab *Hebræâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Vesper, ut *Jos. Scaliger* melius, quam *Eustath.* ἀφ' τὸ ἐν τῇ ἠοῖ βαίνειν, inquit *Conrad. Rittershus.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρέβεος, nunc ἐρέβευς scribimus, cum Exemplaribus sanioribus & vetustioribus. Ità *Horti Adonidis*, Θεῶν) Κρόνου Διωρυχῆ δὲ τὸ εἰς τὴν τῶν διῴκησιν, φησὶ, φῶν· ὡς ἐρέβευς, ἐρέβεος. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Manes, atque Viri*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) κ. ἔχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) κ. χύν, *H. Steph.*

35. Ἐλισάμην) κ. ἐλισάμην.

37. Ἐρέβευς) κ. ἐρέβεος· at ἐρέβευς, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quare & in *Textum* sumo, rejecto τῷ ἐρέβεος, ad *Var. Lect.*

Νύμφας τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικάς τ' ἀταλὰς, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὑσμῖναι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαί τ' θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ ἠδὲ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμαι, ὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἰέμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης λελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπεφνε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponſæque juveneſque, & multa paſſi ſenes,
Virgunculæque tenellæ, novo luctu affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati haſtis ferreis,
Viri bellicoſi cruenta arma habentes;
Qui plures circa foſſam obambulabant alius alius,
Immenſo clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem ſocios adhortatus juſſi,
Pecora, quæ utique jacebant maſtata ſævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proſerpinæ.
Cæterum ego gladio acuto ſtricto à femore
Sedebam, neque ſinebam mortuorum inania capita
Ad ſanguinem propè accedere; antequam Tireſiam convenìſſem.
Prima quidem anima Elpenoris venit ſocii:
Nondum enim ſepultus erat ſub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefoſſum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & miſertus ſum animo,
Et ipſum alloquutus verba alata dixi;
" Elpenor, quo pacto veniſti ſub tenebras obſcuras?

SCHOLIA.

38. Νύμφας τ' ἠίθεοί τε.] Ἀθετοῦσιν ὅτι οἱ ἐξ *σίχοι· ὅπ ἅπα συστίχους), ἐ ὅπ ἀδύνατον φάγε τὰς ψυχὰς τ σωμάτων πλησίας· ἀλλ' ὡὸς ἀναπιφαλαίωσιν πεποίηπαι τ μὴ πᾶσι ῥηθέντων. Ἠίθεοι] Ἀγαμοι. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομείναντες.

39. Ἀταλάς.] Νέας, ἁπαλὰς, αἱ μηδὲν τλῆναι δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι.

41. Βεβρωμένα.] Δοκοῦσι βεβρῶσθαι, ὅ ἐστι ἠμύχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς φησὶ, ὡς ὁ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἵνα βόθρ μόνῳ· σπουδὴν δὲ χωρίζῃ τὰς ἑταίρας, ἵνα μὴ καθικέσιοι τ *μαστιῶν.

49. Εἴων.] Σωιχώρουν.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπὶ ἄπιφος· τ δ' πιθῆται, ἡ ὡὸ δ' * πεῖν, φθόνῳ) αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλατείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδέπω ἐφᾶ τ παρὰ τῷ Κύκλωπι, ἢ ὡς Λειτουργίᾳ ἀπολωλέναι· ὅτι γὰρ εἰ μὴ ἀθάπτους, ἀλλ' ὃν ἐταφήσαν.

NOTÆ.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* oſtendunt, quare ille & *Ulyſſem* agnoſcat, & loquatur, licet expers ſanguinis; quòd nempe nondum ſepultus ſit, ut ipſe Poeta ſtatim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες.) *Ulyſſes* neſciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σίχοι.) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, reſtituo. At *Scholiaſtes* redarguendus, qui Sex hos Verſus rejiciendos monet; quum Senſus omnino poſtulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyſſem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulyſſes*, aut his potuit ſanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quoſque vellet, convenire; niſi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoſcit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαστιῶν.) Ita ſcribo, pro corrupto * μαστισιν, quod prius obtinebat.

51. * Πεῖν.) Olim malè πιεῖν, in multis; πιῶν *Aloyſii* MS. *Hervag. Aldus, Merrhii.*

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον.) γρ. ἄκλαυτόν, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ.) γρ. Ἐλπήνορ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἔφθης πεζὸς ἰὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέξομαι οὐκ ἐάσας
Ἀψορρόον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ κατανίκρυ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τὴν ὄπιθεν γυναῖζομαι, ἣ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου ἠδὲ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέον δόμον εἰς Ἄϊδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃν,
Νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ὅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ ἰῒ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυσμόρου, καὶ ἐσομβρίοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *filiset*, pedes cum sis, quam ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingeniose Ulysses,
" Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro conversus descendere; iens ad scalam longam,
" Sed pronus è tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta est: anima verò ad inferos descendit,
" Nunc te per eos, qui procul te sunt, oro, non præsentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm esses,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti;
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Insulam in Ææam isses fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, horror recordari mei,
" Nè me indefletum, insepultum discedens pòst relinquas,
" Sejunctus; neque tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi restant,
" Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam posteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque super sepulchrum remum;

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης.] * Ἔφθασας, ἀφείλαβες.
59. Οἰμώξας.] Σπουάξας.
61. Ἀσέ] Ἔβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξομαι.] Καθευδήσας.
66. Τὴν ὄπιθεν.] Τὴν κατὰ πολλὰ μέρη σὴν, ἢ ἃ παρεόντων. Γυναῖζομαι ἃ παρεόντων.] Λείπει ἃ ἀφὼς, ἵν' ᾖ ἀφὼς ἢ ἃ παρόντων γυναῖζομαι, ἰκετεύω· ἢ ἀφὼς ἢ ἐμὲ ἀφὼς Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ ἀφαιρῆται τὴν μητέρα· ἐρᾷ γὰρ τοῦ ψυχοῦ αὐτῆς.
68. Μοῦνον.] Μόνον, ἀντὶ τοῦ μονοχθῆ.
69. Ἐνθένδε νέον.] Χέρσον δὲ λαβὼν ἱστοβόᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς πλοῦν.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθείς.] Χωρισθείς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καθακαῦσαι· ἀντὶ τοῦ καθάψασθαι.
76. Δυσμόρου.] Δυστυχοῦς.
77. Ἐρετμὸν.] Τὸν κώπην.

NOTÆ.

61. Ἀσέ με δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & ἐσθέφατος δ' Ἄτης, ἣ πάντας ἄατον, &c.
67. Πρός τ' ἀλόχου θ' πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ὃς ἔτρεφε scriberetur, & σὲ tamen necessarium esset, & ὃ pro ὃς familiare sit *Homero*, legendum statim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere, & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas nostras Literas (licet id plurimi agnôrunt) sed ut Critici *Christiani* molliores erga eum fiant; quoniam nil nobis dissonum scribit.
74. Κακκῆαι) Pro καθακῆαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83; Ità *Anacreon*, v. 1090. κακχύδην, pro καθαχύδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαφρᾶα κακκείλωσα.
77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 232. At pius Æneas ingenti mole

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθακας, *Schrevelii*; ἔφθασας *Morrhii*; & ἔφθασσας *Bedroti*.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') ἀφ. ὃς, vid. Not. in *Textum*.
72. Ἄλλαωσιν) γρ. ἄλλαυσιν, ut supra, v. 54.

Τῷ

Πορφύρεα καθύπερθε, ὑπέστορε ᾗ λῖτ' ὑπέβαλλεν
Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐπέταμε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πόθῳ χρύσεα κάνεα·
Ἡ ᾗ τετάρτῃ κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δ' ᾗ χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δ' ᾗ πιάρτη ὕδωρ ἐφόρεε, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐν τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοὶ ἐκ καμάτοιο θυμοφθόρον εἵλεθ' ὑμέων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μοι χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' ἠρίπους ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἀλλ' ἤμενον ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς σάφησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, φυγεῖν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄσχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πού πού δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σοὶ χρὴ

Purpurea fupernè, infernè lintea tenuia fubjecit;
Altera verò ante thoros extendit menfas
Argenteas, & iis impoſuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere mellifluum vinum miſcebat
Dulce argenteo, diſtribuitque aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & fuccendit ignem
Magnum ſub tripode magno, calebatque aqua.
Cæterùm poſtquam effervuit aqua in ſplendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suaviter tuſa aquâ per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro poſtquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; ſcabellum verò ſub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum, juxtaque politam extendit menſam;
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Eduliis multis appoſitis, gratificata ex præſentibus,
Edereque juſſit; meo autem non placuit animo;
Sed ſedebam alia cogitans, malaque præſagiebat animus:
Circe verò ut vidit me ſedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Propè aſtans verba volatilia dixit,
" Quid ſic, Ulyſſes, ſedes ſimilis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times? Non amplius te oportet

ΣΧΟΛΙΑ.

353. Λῖτ'.] Ἁπλῶς ἐβεβλήκασι.
354. Ἐτάνυσε.] Ἔστρωσε, εἶλκεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νέμε.] Διεδίδου.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἦν ἰδίᾳ αὐτὸν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸ πύελον, ἔνθα λουτρὰ, παρὰ τὸ ἄπτω μυσάττειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
Λύε.] Ἔλυε.
362. Θυμῆρες.] Καταθύμιον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸ ψυχὴν διαφθεῖρον τα.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σύνοιδεν, ἄλλα διανοούμενον. Ὄσσετο.] Προσέβαλλε.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθίζῃ. Ἀναύδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

NOTÆ.

362. Θυμῆρες.) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad.* i. v. 336.

Δεῖ-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
"Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμοιβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἰσαίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ σφ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ προέφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑρίηρας ἑταίρους.
"Ως ἐφάμην· Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
Ἐρχομένη προσετάλφρει ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὸ ἔφυσε
Φάρμακον ὀλόμενον, τό σφι πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ μ' ἔπειτα, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε κπεριδδε,
Κτήματα δ' ἐν σπῆεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

"Timere; jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, caterùm ego ipsam excipiens dixi,
"O Circe, quis etenim vir, qui æquus & justus sit,
"Prius audeat gustare cibum, atque potum,
"Antequam redemerit socios & in oculis viderit?
"Sed si jam benigna bibere, edereque jubes,
"Solve; ut palàm videam dilectos socios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januasque aperuit haræ, &
Exegit porcis similes novennibus.
Illi quidem nunc stabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aspectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæserunt in manibus singuli.
Omnibus itaque jucundus ortus est luctus, perque domum
Horrendum resonabat, dea vero misertа est & ipsa.
Illa igitur prope me stans loquuta est diva deorum,
"Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
"Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
"Navem quidem omnium primùm subducite ad continentem:
"Facultates verò in speluncis abscondite, armaque omnia:

Σχολια.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Προέφρασσα.] Πρόθυμος.
389. Συφειοῦ.] Τῦ συφεῶνος.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν Ἐννεώροισιν.] Ἐνιαύσιοι. Ἐννέα ἐτῶν ὄντι.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυτὸν.
394. Ὀλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνώρισαν. Ἔφυν.] Περιφυὴς ἐπλαμβάνοιτο.
398. Ἱμερόεις.] Ἐράσμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑπεισῆλθεν.
403. Ἐρύσσατε.] Ἑλκύσατε.
404. Σπήεσσι.] Σπηλαίοις. Πελάσσατε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ λάβεσθε.

Notæ.

389. Συφειῶ) *Eustath.* fol. 403. lin. 34. Πλειοτάκις μὲν ἅπαξ εἶπεν, ἐπεῖσε καὶ τὸ ἀδελφειὸς, ἀδελφεός.
390. Ἐννεώροισιν) *Eustath* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροις δὲ σύες, ἤτοι ἐνιαύσιοι· ἢ ἐκ ἄλλης ἴσως, εἰ ἐννεὰ αἰῶνι, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἐνὸς μηνός· κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον, καθὸ τὸ Ἐννέορος δὲ τοίχου ἐκ ἐννεαπήχεις, ἀλλὰ δεκαπήχεις, ἀρχαιοτέρως ἄρρεν, ἀντὶ θηλυκοῦ, ἐναυτὸς· ἐς ὁμώνυμον ἄρρεν, ἀλιὸν, ἰδιν· τὸ δὲ, ἐννεόροισι, συνίζησιν ἔπαθε, δι' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ νέος ἐστὶν ἡ πόα μακρόν.

Variæ Lectiones.

393. Ἔφυσε) γρ. ἴφυσε.
395. Αἶψ) γρ. ἄψ. ut supra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι. *H. Steph.*
399. Κοναβίζει) γρ. κωνάχιζε, *Eustath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὰς

Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
"Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοῖγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βλῶ δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
Οἰκτρὰ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωσι,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ὑπαντίαι· οὐδέ σφιν αὐταὶ
Ἴσχυσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκήσεται ἀμφὶ θέουσα
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δάκετο δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμβη, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῆς
Τραχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipſeque tandem reverteré & addac dilectos ſocios.
Sic ait, cæterùm mihi perſuaſus eſt animus generoſus:
Feſtinabam igitur ire ad navem celerem & lutus maris.
Invenì deinde juxta navem celerem dilectos ſocios,
Miſerabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro-degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, poſtquam herbâ ſaturæ ſunt,
Omnes ſimul ludunt oppoſitæ, neque ipſa ſtabula
Detinent, ſed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; ſic circum me illi, poſtquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipſorum animus
Sic eſſe, veluti in patriam veniſſent & urbem ſuam
Aſperæ Ithacæ, ubi & nutriti ſunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστρέφειν.
409. Οἰκτρὰ ὀλοφυρομένους.] Οἰκτρῶς ὀδυρομένους.
410. Ἀχαιλοι.] Ἐν ἀχεῖ καὶ λιζομένοι. Πέρπες.] Νέμονται, μόχθοις. Ἀγελαίας.] Νομαίας, ἀζυγίτους.
411. Κόπρον.] Τὴν αὐλὴν τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς τροφῆς. Κορέσωσ.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσ.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ἑταίρας.] Ἀπὸ τοῦ Ἑταῖρος. Σκιαί.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχυσι.] Κατίσχυσι. Ἀδινόν.] Οἰκτρῶς. Μυκήσεται.] Βοᾶσαι. Μυκᾶται γὰρ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφὶ θέουσι.] Περιτρέχουσι.
415. Ἔχυντο.] Ἐπόδυσαν. Δάκετο.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμβη.] Οὕτως εἶναι. Ἔμβη.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἔτραφεν.] Ἐτράφησαν. Ἐγένοντο.] Ἐβιώθησαν.

NOTÆ.

405. Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι) Hic iterum ἀψ legendum moneo, & ἄψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut ſuprà, v. 244. & v. 263.

410. Πέρπες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπες, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adſcripta, Codicem *Etonenſem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Pariſienſis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Roſcii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Euſtathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoſcere: probat enim πόρπες pro πέρπες vel πόρδακες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Verſûs* ratio poſtulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τὸν μὲν ἂν ποδοπόλοις εὔθηλον πόρις, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρδακες hic legit, nè *Lectione* τοῦ πόρις notatâ; hunc ſecuti Moderni omnes; non ſine Ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόρις hic ſcribimus, & πόρδακες ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda eſt non tantum ad μυκήσεται, verùm etiam ad ἰμὰ proximè ſequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus alibi, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως ſcribenda; ut Scholiaſtes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμησεν, pro ἐκοσμήθησαν. *Æolicè*, aut *Bœoticè*. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῆσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀχελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Euſtathius*, ὡς τοῦ Παλαιοῦ, fol. 404. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

405. Ἆψ) γρ. ἄψ', vid. in *Textum*.
409. Καὶ ἀνὴρ χιονέῃσι) γρ. καὶ ἀνὴρ ἀκροχιονέῃσι, vid. ad v. 251. & λ'. v. 5.
410. Πέρπες) γρ. πόρπες, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σκαίρουσιν, *Euſtath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιβέβουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶ, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὰ μὲν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ τοῖσιν μάλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπῆσι πελάσσομεν, ὅπλα τὲ πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀρρύσσαι ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας ἠδ' ἔδοντας· ἐπισταὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τοῦτον,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦτο γὰρ καὶ κεῖνοι ἀπαθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγε μὲν Φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Τῷ οἱ ὑπερμήκας κεφαλὴν ἀπὸ δοῦπον πελάσσαι,

"Tibi quidem redeunti, generose, sic gratulamur.
" Perinde atque si in Ithacam veniremus patriam terram:
" Sed age, aliorum sociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
" Nativm quidem omnium primùm subducamus in litus,
" Bonaque in speluncis recondamus, armamentaque omnia:
" Vosque accelerate me una universi sequi;
" Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
" Bibentes & comedentes; copiosum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis credebant:
Eurylochus verò solus mihi detinebat omnes socios,
Et ipsos alloquutus verba levia proloquutus est,
" Ah miseri, quò ibimus? quid mala desideratis ista,
" Circes ad ædes descendere? quæ omnes
" Aut sues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
" Sic sane Cyclops fecit, quando ejus ad stabulum venerunt
" Nostri socii, eumque his audax sequutus est Ulysses:
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Cum illo abscissum illius caput ad solum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγροικοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθήμεθα.
427. Ἐπισταόν.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκανε.] Κατῆχεν, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Ἐς τίνα τόπον; Ἱμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβῆναι * ἰπερφιάλως.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηροῖμεν.
435. Μέσαυλον.] Τὴν ἴπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασάμενος.] Ἐπασπασάμενος.
440. Οὐδάσδε πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐύσσομεν) Pro ἐύσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν. pro πελάσσομεν. De quâ re, vid. supra ad v. 328. 335. &c.
429. Ἐρύκανε) Suspicor & hîc legendum ἐρύηκε, rectissimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nusquam aliàs occurrat, ἐρυκανόω, teste quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ἰπερφιάλως, monstrum vocabuli, ἰπερφιάλως lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc. ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύηκε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἢ λύκους) γρ. ἢ ἐλάφους, *Eustath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασάμενος) γρ. περισπάμενος.
440. Ὑπερμήκας) γρ. ὑπερπλέκας. *Eustath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πάνυ περ ἐὸν μάλα φιλέοντ' ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενὲς, τῦτόν μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ παρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι.
Ἡμῶν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὡς φάμενοι, πρὸς νῆες ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλην πρὸς νῆ' ἐλάφηβο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὸν ἔπος ὀψιμόλπυ.
Τόφρα δὴ τοὺς ἄλλους ἑτάρους οἱ δόμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλκεν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδεν, φράσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δὲ γοάχιζε δῶμα.
Ἡ δέ μεθ' ἄσχι φάσα παρασπάσσασθαι θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷόν ὅτε πρῶτον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

Etiamsi valdè consanguinitate me attingeret: sed me socia
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
" Hic juxta navem manere & navem custodire;
" Nobis autem dux in celo sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari;
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo;
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas;
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Illi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur divа dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excite is: scio etiam ipse
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis,
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Παῦ] Συχνὸς. * Κλιμάκῳ δὲ ἐγχωρίᾳ τῶν Ὀδυσσέως ἀδελφῶν.
444. Ἔτι γυναῖ] Φιλάδελφε.
445. Ἡγεμόνευ'] Ἡγοῦ.
446. Ἀνήϊον] Ἀνήϊχθεν.
448. Ἔκπλαγλον.] Ἔτι ἔσχον, μεγάλως. Ἐπτοίη.] Ὑγιεῖς, ἀσυγκλονίαν, ἐπιπληξιν, ἀπειλήν.
450. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς.
451. Οὔλας.] Ἕνεκα, πολλάς.
453. Φράσαντό.] Ἐπιγνόντες.
454. Περὶ δὲ στοναχίζετο] Περιέχει.
457. Θαλερὸν.] Ἀκριβῶς τέλειον. Ὄρνυτε.] Διεγείρετε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

ΝΟΤΑΕ.

444. Αὖτῦ παρ νηί τε μένειν) *Ultima* Τ νηὶ producitur, ut infrà, v. 194.

450. Ἔχεσεν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεσε, nec sine Veterum exemplo, et suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. * Κλιμάκῳ) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathii* restituo, pro κλιμάξιν, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἑλόσομαι) γρ. ἑλώμεθα, vid. suprà, ad v. 291.
449. Τόφρα δὲ) γρ. τοφρεδὲ.
450. Ἔχεσεν λίπ') γρ. ἔχεσε λίπ', vid. Not. in Textum.
451. Οὖλας) γρ. καλὰς. *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἂν, *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. τοὺς δὲ, & τόσσα, *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συχνὸν γόον. *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσῳ) γρ. χέρσῃ.
460. Πίνετ') γρ. πίετε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

" Τρηχείης Ἰθάκης· τῶν δ' ἀσπελέες χ' ἄθυμοι,
Ἀιὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ὀὶ εὐφροσύνη, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐαφ.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα πλεσφόρτ εἰς ὀιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα χ' μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ὀιαυτὸς ἔλω, ἅδε δ' ἔπρεπον ὧραι,
Μηνῶν φθίσιτον, ἅδε δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἑῖνρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη τὸν μεμνῆσθαι παρέοικε καὶ ἄλλων,
Εἴ τοι θέσφατόν ὄστι σαωθῆναι, χ' ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον χ' σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐαφ.
Ὡς τότε μὲν ἅδε πᾶσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα χ' μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, χ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ὑπὸ δῶμα θεοειδέος εἰσῆς,
Γάνων ἐλισσάμενος· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑποσχέσιν, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔκτοθι πάλλει,

" Asperæ Ithacæ; nunc verò defatigati & tristes estis,
" Semper erroris duri memores: neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Illic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus desinentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamur, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscenso splendido lecto
Ad genua supplex regavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum me mittere; at animus mihi impellitur jam,

ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσπελέες.] Ἄγαν κεκοπωκότες, πληροὶ σπελεδυόμενοι, καὶ ἐξηκμακότες· ἢ ἄγαν κεκμηκότες. Ἄθυμοι.] Κεκμηκότες τὴν ψυχὴν, οἷον ἄψυχοι.

464. Ἄλης.] Πλάνης.

465. Πέποσθε.] Κέκμηκας, πεπόνθατε.

468. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι.

469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.] Περιῆλθον ἢ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὰ ὦρια.

471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἔξω καλέσαντες.

472. Μεμνῆσθαι.] Ὑπομιμνήσκειν.

473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.

481. Γάνων ἐλισσάμενος.] Τῶν γονάτων ἀψάμενος· παρεκάλεσα.

483. Ἣν περ ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.

484. Ἔκτοθι.] Ἐφορμᾷ.

NOTÆ.

465. Πέποσθε) *Eustath.* fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πάσχω, τὸ παθαίνω, παρέγουσι, ἀπολελυθότες Ἡρωδιανοῦ· λέγοντος, ὅτι κρᾶσίς ἐστι λάκων, τὸ λαγχάνω· ἢ παρακείμενον τρίτου προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ ἀπὸ τοῦ πάσχω, πέποσθε· ἢ γ'. λίλοιπα, ὥσπερ καὶ οἱ τοῖς μὴ πᾶσι χρήσαντες· ἔστω δὲ πάσχω, πέποσθα· ἢ παθαίνω, πρὸς ὃ σύνταξις πάρεστι τὸ ὁ· πεπόθατε, καὶ συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ. πέποθε· ὃ ἔστι μὴ οἱ πεῖναι. Ἀκέραιον δέ, τὸ, κατὰ πολλὰ πέποσθε, πέπασθε γράφε· ἀπὸ τοῦ, πέπαμαι. Εἰς μόνον τὸ, ἀφὸ τὸ ὁ· γεγονέναι, πέποσθε, χρῆσιν ποιοῦσι οἱ συγκοπτοντες πρὸς τὸ ἐν πεπόνθασι. Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99. Vid. *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

464. Ἀιὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè ante *Vocalem.*

465. Πέποσθε) γρ. πέπασθε, vid Not. in *Textum.*

467. Ἔνθα μὲ) γρ. ἔνθα κὴ, *H. Steph.*

470. Μηνῶν φθίσιτον) Desunt hic Versus in nonnullis, teste *H. Steph.* Augustino *Florent.* Gillio, *Lovan.*

481. Ἐκκαλέσαντες) γρ. ἐκκαλέσαντο. Vid. *Iliad.* Λ. v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθιμένοισι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι, ὅτε πὲρ σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι τῶν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλῃσι χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, ἠδ' ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτ' ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ περὶ νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν στῆσας, ἀτὰρ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,

" Atque aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu seorsum abes.
Sic dicebam; illa continuo respondebat diva dearum,
" O generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ,
" Vatis cæci, cuius Prudentia stabilis & constans erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
" Solus ut saperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; exterùm mihi fractum est amicum cor:
Flebam autem in lectulo desidens, neque omninò animus
Volvit amplius vivere, & videre lumen solis.
Cæterùm postquam flensque provolutusque satur eram,
Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit?
" Ad Plutonem sanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò respondit diva dearum,
" Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
" Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit;
" Malum verò erigens, velisque albis extensis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῇ χρησομένους.] Διατί δὲ οὐκ αὐτὰ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπείσθησαν Ὀδυσσεῖ, ἐρώσῃς αὐτῆς· ἢ καθὼς μὲ σειρῆνας, καὶ τὰ παρόντα, ὡς γέγονασι, μηνύσῃ ἂν ἐν οἷς ὁ Τειρεσίας εἶπεν. εἰδὼς ἐρῶσαν τῷ Κίρκῃ· ἀφεὶς δὲ τὰ λοιπὰ ἐπιζήτησε τὰ μάντεως. Χρησομένους.] Μαθησομένους.

494. Τῷ καὶ πεπνύσθαι.] Διότι ἐδικαιώθη ὑπὸ δεσποίνης ἐν τῇ Κιθαιρῶνι μιγεισῆς. ἐ παρθενεύσας τῷ δεσπόσαντι ἀπῆλθε· καὶ ὅτε ἐγένετο γυνὴ, καὶ πάλιν τὰ ἄρρενα, καὶ ἀχιλλεὺς τῷ ἰδίᾳ φύσει. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπὶ ἑκατέρᾳ μετέσχε, κριτὴν αὐτὸν εἵλοντο. τίς μᾶλλον ἡδὺ] ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπε, Οἵην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπει ἀνήρ· τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὸ καὶ μὲν Ἥρα ὠργίσθη, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τῷ μαντικὸν ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετὸν καὶ ἔμφρονα εἶναι. Ἄϊσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντίδι ἔστω.

NOTÆ.

493. Μάντιος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, innuitur; aliàs utrasque breves. *Historiam* Tiresiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Eust.* in hunc locum & *Apollodor.* *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ'. *ellipticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πχνικῶς σίρεσις τις

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ πεπνύσθαι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Eustath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.
499. Κυλινδόμενός τε κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ἀκορέσθην.
502. Ἄϊδος δ') γρ. Ἄϊδόσ δ'.

Ἥλθ'.

Ἦλθ· τῷ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὰς δ' εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον ὑγρόεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέθει,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνίσις τε δύω ποταμοῖιν ἐειδόμην.
Ἔνθα δ' ἐπειτ', ἥρως, χειμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

" Sedet illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum tranſmiſeris,
" Ubi littus breve & nemora Proſerpinæ,
" Longæque alni, & ſalices frugiperdæ:
" Navem quidem illic ſiſte in Oceano profundis vorticibus,
" Ipſe autem in Plutonis eas domum obſcuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytuſque, qui utique Stygis aquæ eſt fluxus,
" Petraque eſt & concurſus duorum fluviorum valde ſonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέρει.

509. Ἀκτή.] Ἡ ἐσχατιὰ ἢ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίστη. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος λιβάδιόν ἐστι· ἢ ἐπεὶ οἱ κάτοχοι ἄνθος ἴτιαι, ἄγονοι ἀμφότεραι. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος οἰκείως ὁ ἀγόνους φυτοὺς ἔχειν δοκῶν. * Ἰκανὰ γὰρ τερπεῖς τὰ ἄκαρπα. φασὶ δὲ Θεόφραστος καὶ Φύλαρχος, τὸ * χυλὸν τῶν ἰτέων πιόμενοι ἀφαιρεῖσθαι τῷ ὄντι τὸ ἀνθρώπειον.

511. Κέλσαι.] Νεωλκῆσαι. ὁρμῆσαι. Βαθυδίνῃ.] Εὐθείας ἔχουσι στροφάς.

512. Δόμον ὑγρόεντα.] Ἤτοι πλατὺν καὶ τὸ ὑγρὸν ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα δὲ εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χῶμα καλεῖται σφενδιζόμενον, καὶ κατὰ ὑπερβολὴν ὡς σύνολον ὁ Ἀλεξανδρεύς. τὸ δὲ ἑξῆς. Ἔνθα μὲ εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσι. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου.

514. Κώκυτός θ'.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια.

515. Ξύνισις.] * Συναφὴς, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Ἐειδόμην.] Μεγαλείχων.

516. Χειμφθεὶς] Περιπλακεὶς εἰς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

NOTÆ.

509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια] Legerem & hìc, ἀκτή τ' ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίη exponant; de quâ re *Euſtath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεια δ' ἡ ἐλαχίη. καὶ τὰς Παλαιὰς ὅτι χαῦδοι ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ. καὶ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαχαίη, & Λάχεια.

510. Μακραί τ' αἴγειροι] γρ. κλῆθροί τ'. αἴγειροί π. Citantium lapſus. *Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.] Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stobæ*: §. 98. fol. 541. Ἤτοι Ἰτέα αὐτὴ τ' καρπὸν ἀποβάλλει, καὶ ἐκπίνουσα ἀπὸ ἀλατίκαρπον αὐτὴν ὁ Πύρρος ὑπομένει· καὶ μάτην ἐφέρη, ὡς μὴ οἷόν τε ἐκ τούτου καρπὸν, ἀγόνου ὄντος τοῦ ποώδους, καὶ καθαιρόντος τὸ σπέρμα, ἐκ μακροῦ τοῦ γόνιμον ὁρμᾶν. Idem *Ælian.* Animal. l. 2 c. 23. Vid. Amici Clariſſimi *Gisberti Cuperi*, Apotheoſ. *Homeri* fol. 89. & *Theophraſtum* περὶ φυτῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἰκανὰ) Ità emendo, pro ἐκεῖνα, & mox * χυλὸν, pro χυλόν.

515. Συναφὴς.) A συναφίημι, non à συναίνω, tum enim συναφὴ, συναφὴς, vel σύναψις. Et *Euſtath.* fol. 409. lin. 53. συναφὴς apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Heſych.* συνάφεις legit.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Euſtath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθροί τ' αἴγειροί π. Vid. Not. in *Textum*.

Βόθρον

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσσον τε πυγόσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γυιοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερεύσιμον οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενον ποταμοῖο ῥοάων· ἐνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων καταπεφνόντων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας καὶ ἀνώξας
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα οἰκλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας καῆναι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

"Fossam fode, quâ cubitalem quoque verſum.
"Super illam libamen funde omnibus mortuis,
"Primùm mulſo, deinde & ſuavi vino,
"Tertium rurſus aquâ; inſuperque farinam albam ſparge.
"Multa verò precare mortuorum imbecilla capita, vovens,
"Ubi veneris in Ithacam, ſterilem vaccam, quæ optima ſit,
"Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impletarum rebus optimis;
"Tireſiæ verò ſeparatim arietem ſacrificaturum ſoli,
"Prorſus nigrum, qui inter oves excellit ceteras.
"Cæterùm poſtquam precibus oraveris ingentia examina mortuorum,
"Ibidem ovem marem ſacrifica, fœmellamque nigram,
"Ad Erebum verſus, ipſe verò ſeorſum averſus ſis,
"Attentus ad fluvii fluenta; ibi verò multæ
"Animæ accedent mortuorum defunctorum.
"Tum continuò ſociis impera & jube
"Oves, quæ quidem jacent mactatæ ferro ferro,
"Excoriatas comburere; & vota facere diis,
"Animoſo Plutoni, & ſeveræ Proſerpinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγόσιον.] Πυγμαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι τὸ κάτω τοῦ ἀγκῶνος, μῆκος τοῦ δακτύλου τετραμμένου, ἀφ' ἑσπέρας εἰσιόντος· ἢ ἀφ' οὗπερ τὸ μὲν ἀνιὸν, μικρὸν ἐστι· μικρὸν ἐστι ἐκείνας εἶναι τὰς πτυχώσεις· ἀπὸ ὤσπερ ἔχουσαι τὰ ἀγκυλοειδῆ, καθάπερ καὶ αἱ ὀφρύλιαι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος τὴν εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὴν τῶν νεκρῶν ἐπιχεομένην χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχεῖν.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ μάλακτι μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν. Ἀφυδρίζειν.

521. Γυιοῦσθαι.] Παραλελύσθαι. Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μὴ ὄντα ἰσχύοντα. Ἡ σώματος δύναμιν· ἀπὸ τοῦ μένειν ἔχειν τινὰ τῆς ψυχῆς.

522. Σπεῖραν βοῦν.] Εἰς τὸ ὄμμιον· ἄγνια γὰρ ἡ σπεῖρα καὶ τῶν νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πλησάσειν.

524. Οἴῳ.] Προβάτῳ.

526. Λίσῃ.] Διαπαντὸς.

527. Ῥέξειν.] Θύειν. Μέλαιναν.] Καὶ ταῦτα εἰς τὸ ὄμμιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι τραπέσθαι.] Ὡς αὐτὸς τὰς πλάνας.

529. Ἱέμενον.] Προθυμούμενον.

531. Ἐπεύξασθαι.] Ἐπεύξαι. Ἀνώξας.] Κελεύσας.

533. Καῆναι.] Καθαγιάσαι.

NOTÆ.

Ulyſſes nullius gregis erat Poſſeſſor; omnia illi *Circe* ex ſuis adminiſtrabat. At de futuro ſacrificio, in patriâ *Ithacâ* poſt faciendo, ſi loquitur, rectè ſe res habet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Κεκαμμένων) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Euſtathio*, Ἔστι δὲ πυγὼν, τὸ κάτω ἀγκῶνος, μῆκος δακτύλου κεκαμμένου, ἐφ' ἑσπέρας εἰσιόντος, ἀφ' οὗπερ.

521. * Ἡ σώματος) Ità, pro *corrupto*, ex σώμα-τος, quod in *Impreſſis*, ex MS. reſtituo, ἐν tantum in ἢ verſo, &c.

531. * Ἐπιξάσθαι) Ità, pro ἐπεῖξαι.

VARIÆ LECTIONES.

517. Βόθρον ἔρυξαι, ὅσσον) γρ. βόθρον ἔρυξον, ὅσσον, & βόθρον ἔρυξ', ὅσσον. *H. Steph.*

523. Ῥέξειν ἐν μεγάροισι) γρ. ῥέξειν τ' ἐν μεγάροισι.

525. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, vid. N. in *Textum*.

528. Στρεψας) γρ. πρέψας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

Αὐτὰς ὁ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧστο, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἰέναι, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ἄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφατ· αὐτίκα δ' ἦλθε θεὰ χρυσόθρονος Ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα εἵνυτο Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δῶμα δαΐφρονα πεῖρον ἰόντα,
Μολπῇσίν τε ἕποντο παραὶ θ' ἅλοχοι ἑταίρων,
Μυρίπ τῶν εὐδενδις ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Οὐδέ μοὶ οἶος ἔην πὶρ ἀπήμονας ἦγεν ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἦεν νεώτατος, οὐτε τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῆς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ὑπνῳ ἰαύων καλιλέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδόν τε δόπον τε ἄκουσε,
Ἐξαπίνης ἀΐξας, καὶ ἐπιλλάθετο φρεσὶν ἧσιν
Ἄψορρον κατάβασιν, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
Ἀλλὰ καταυλιχὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε κατῆλθεν.

" Ipse interea gladio acuto exerto à femore
" Sedebat, neque permittebat mortuorum imbecilla capita
" Ad sanguinem prorsùs accedere, antequam Tiresiam adieris.
" Illic tibi Fatum vates adveniet, ô dux populorum.
" Qui utique tibi dicet viam & modum vix,
" Redeamque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, illamque aureâ sede advenit aurora:
Me verò chlamydemque, tunicamque, vestes induit:
Ipsa autem candidam togam ingentem indut Nympha
Tenuem & venustam, zonique cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum videns excitavi socios,
Morbis verbis affando, virum unumquemque:
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
" Ac eamus: jam enim mihi indicavit omnia veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Erat enim quidam eorum junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente suâ ajtus,
Qui separatim à sociis, sacris in ædibus Circes,
Requiescens cupiens dormivit benepotus:
Sed autem moventium sociorum strepitum vocemque cùm audisset
Repentè surrexit & obliti est mente suâ
Retroversùm descendere, veniens ad scalam latam.
Sed pronè de tecto decidit, ejus autem cervix
Ex juncturis fracta est; animaque ad inferos descendit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λευκόν.
544. Ἰξυῖ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν κρήν.] Κεφαλόδεσμον.
546. Ὤρνυον.] Προέπεμπον. ἐκίνουν.
548. Ἀνιπτο.] Ἀπιτυθίζειν τὸ ὕπνον.
553. Ἀρηρώς.] Ἰσχυρὸς.
555. Τέγεος ἰμείρων.] Ἀνεῳγότα ἀφ' οὗ τὸ πίπτω.
κὲ τοῦ μέλλοντος ἐπιτηρῶν τὸ αὔριον. Ψύχω.] Τέχνης, τὸ αὔριον. Ἰμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καπλιξαμένου.] Ἐκαθεύδησεν. καπνιζομένη.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἄψορρον.] Ὀπισθόρμητον. * Καταβᾶσαι.] Ὑπερβᾶσι.
559. Αὐχὴν.] Καπυτὸν. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχὴν.] Ὁ παχύλος.
560. Ἀστραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβᾶσαι) Ὑπερβᾶσι. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καταυλιχὺ) γρ. κατ' αὐτρὺ, *Er. Schol.*

Ἔρχο-

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ψαφῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κατῆλθε Κίρκης εἰσπλεύσας εἰς ᾅδου κατάπλουν· νεκυομαντείαν τε ποιησάμενος, ἐπιμανθάνει παρὰ τοῦ μάντεως, ὅπως τε ἐκείνου καὶ τῶν ἑταίρων ἕκαστος τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διαβιώσεται· καὶ ὅπως τὸν μητέρα, καὶ τὰς Ἴλιον συμπολεμήσαντας εἶδεν, καὶ τοὺς ἐν ᾅδου κολαζομένους τίνας.

Ἐπιγραφή.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυία.

* Νεκυία) γρ. Νεκύια. ‖ Νεκύια, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Ἄλλως.

Λαμβδα δ' ὁ Ἅιδαο ψυχαῖς εἰσοίχεται Ὀδυσεύς. Lib. XI.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πήξαμεθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δ' ἤτοι μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

CÆterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium.

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πήξαμεθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ ὑπαγαγόντες τὸν ἱστὸν, εἶτα ἐπήξαμεν τὰ ἱστία. εἶτα ἐπεστήσαμεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] * Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκμαστόν, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πληρῶσαν τὸ πάρμενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸν σωτῆρα.

NOTÆ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi πυκνοῖσι sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad δ'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem solebant confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τὸν πλήσαντα ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φέρμιος, Ἐν δὲ τε φόρμιγξ Ἠυτέ· ἢ ἄρα δεινὴ θεοὶ ποίησαν ἑταῖρον *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θεσπεσίη δέ μιν Φῦζα. Φόβος χρυσείῃ ἑταίρῃ. *Iliad.* ε'. v. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἶμεν, * εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσαμεν. vid. N. in *Textum.* ad κ'. v. 409.

5. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυόεντε χέοντε, vid. 6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ'. *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα ποντοπόροισι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὸν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέταθ' ἱστία πολιοπρῳρόσι,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦδ' ἐς πείρατ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθά δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔτ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔτ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πεδίοιο·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἱέμεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν Φαέθουσα Κίρκη.

Circe pulchricoma, venerandâ dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Ille ad finem pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ποντοπόροισι.] Ἐναργέστατος, * εὐπρεπέστατος.
10. Ἄνεμος.] Ὡς ἂν ἀξιοπλόους τὴ Κίρκης, τὸ ἀνεμος τίθησι. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἤγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολιοπρῴρους.] Τὰ μάλιστα διερχομένης, πλεούσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος οἰκοῦσιν ὑπὸ γῆν, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ἀπὸ Κέρβης. Ἠερέῃ δὲ ἢ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθέντας· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτιθεὶς τοὺς κατὰ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντας, καὶ σκοτεινοὺς τοῖς κατὰ τὸν ᾅδου τόπους, ἢ νεκροὺς· διὸ δὲ οὐ πᾶς * ἠρίος κεῖται.
16. Ἡλίῳ φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πῶς οὖν ζόφος ἡ ἐπιδέρκεται μὴ, φαέθων ὢν ἄ. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Περιόντος.
18. Οὐρανόθεν πεδίοιο.] Διὰ τοῦτο δὲ σκοτεινὸν δοκεῖ εἶδέναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τὸν ὑπὸ γῆν πορείαν ποιούμενος διὰ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ δὲ πάντων * ἀοράτως εἰς τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον. Περιτρέπεται.] Μεταβάλλει, ἀποκλίνει.
19. Νὺξ.] Ζοφώδης κόρος. Τέτανται.] Ἥπλωται. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

ΝΟΤΑ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθάδε Κιμμερίων) Strabo, ex Ephoro, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κερβερίων legit. & χειμερίων alii, ut *Proteas Zengmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐπρεπέστατος) Ità emendo, pro εὐπρεπέστατος.
14. * Ἠρίος) Ità pro Corrupto ἠρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ ἀεὶ ἠρία, ἃ ἴσμεν κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παρηλλάχθαι καὶ ἡ ἡμέρα ἀπὸ τοῦ ἀορίστου ἡ λέξις, τὸ ἀεὶ ἠρία κεῖσθαι, ἢ οἷον νεκρίας.
18. * Ἀοράτως) Ità, pro ἀνάλκητα, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Manuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) κ. ἀδήεσσα. vid. Not. in *Textum*.
12. Δόσθε) κ. δόσθε, *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) κ. Κερβερίων, Χειμερίων, & Κιμμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νὺξ) κ. ἐπινὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine. ἐπινὺξ, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) κ. καθέρκεται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) κ. ἐπότε.
19. Ἐπὶ νὺξ) κ. ἔπι νὺξ. & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) κ. παρὲ, ut alias.

Ἔνθ'

Ἐνθ' ἱερῆα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὴ γενεήσιν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὰν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥπερ ἀρίστην,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσεμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τόσσ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰς δὴ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Εἰς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγείροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσφι νεκύων καταφθιμένων,

Hic ſacra quidem Perimedes Eurylochuſque
Gerebant; ego verò gladio acuto extracto a femore
Scrobem fodi, quaſi cubitalem quoquo verſus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm muſto, poſtea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; inſuperque farinam albam cummiſcui.
Multùm autem precatus ſum mortuorum inarma capita, *pollicitus*,
Ubi venerim ad Ithacam, literam bovem, quæ optima *eſſet*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis;
Tireſiæ vero ſeorſim vervecem ſacrificaturum ſoli
Perſpicuum, qui inter pecudes excellit noſtras.
Hos poſtquam votis precibuſque, gentes mortuorum,
Precatus ſum, & pecudes ubi cepiſſem jugulavi,
Super foſſam, fluebat vero ſanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερῆα.] Οὐκ ὀρθῶς. ἐπὶ γὰρ νεκρῶν, τόμια καὶ ἵππους· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα· ἢ ὅτι τὰ θήλεα, ἱερεῖα· τὰ δὲ ἄρρενα, ἱερεῖς.

24. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, κατέχον.

26. Χοὰς.] Ἐπιχύσεις.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γενεήσιν νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰδῶ αὐτοὺς σῴζει τοῦ πιεῖν; εἰς τὸν τιμὸν τῶν λιποτῶν· ἢ διηθεῖς, ἢ χυνωπτῶν; ἐπηγλαϊσμένων.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιβυστίαις, ἱκετίαις. Ἀπεδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ἔκ τ' ἐξ Ἐρέβους.] Ἀπὸ δὲ σκότους.

NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis ſolenne erat, in Scrobibus ſacra facere, quod & teſtatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi ſiga loquitur de Diis ex terrâ aſcendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egeſtâ ſcrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. —*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritubus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ που τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς μυσταῖς Ἑλλάδα, ὅθεν λίμνην Ἄορνον ὅπου καλοῦσιν, μυσταῖς ἄντρον, καὶ ἱεροπόταις ἄντρα, ἄνδρες ψυχαγωγοὶ ὕπνου ἀνομολογήσαντες εἰς τὸ ἔργον· σπουδῇ ὁ λόφυρος ἀφικόμενος, εὐξάμενος, σπείσας σφάγια, χοὰς ποιησάμενος χοάς, ἀνακαλεῖται ψυχὴν ὁτιοῦν τῶν πατέρων, ἢ φίλων· καὶ αὐτὴ ἀκούει ἑκάστου, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδίαν ἀμφισβητοῦσαν, φθεγγόμενον ἢ ἐμφανές· ἐπειδὰν δὲ συγχύσεως ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, ἀπαλλάξῃ. Τοῦτο μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ἐκ Ὁμήρου γενέσθαι, παρελθεῖν τὴν Ὀδυσσέα τὴν ἐκ αὐτοῦ εἰδέναι. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖόν τε δὲ τὸ Ἄορνον μεμνῆσθαι, & l. 5. fol. 374. Ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν Ἄορνον καὶ τὴν Ἀόρνου τὸ καὶ τὴν Νεκύων τὴν Ὁμηρικὴν καὶ τὸ νεκυομαντεῖον ἱστοροῦσι σύστασιν γενέσθαι, ἐκ Ὀδυσσέως εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι ſtare poſſit, ob *Cæſuram* & *ν. eſſaticum*; cum tamen in aliis ſimilibus optimi vetuſtiſſimique Codd. τὸ ν. aſſumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum ſtatuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβους) Ἔρεβος ab *Hebraïcâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Veſper, ut *Joſ. Scaliger* melius, quam *Euſtath.* Ἀφ' τὸ ἐρὸν τὸν ἥλιον βαίνειν, inquit *Conrad. Ritterhuſ.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρεβους, nunc ἐρεβεῦς ſcribimus, cum Exemplaribus ſanioribus & vetuſtioribus. Ità *Horti Adonidis*, Θεῶν) Κερὸς Δωρικῶς ἐστι τὸ εἰς τὴν εὐθεῖαν, ἥκω, ἥκω· ὡς ἐρεβεῦς, ἐρεβέως. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Matres, atque Viri*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) κ. ἔσχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) κ. χοὰν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) κ. ἐλισάμην.

37. Ἐρεβεῦς) κ. ἐρέβους· at ἐρεβεῦς, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quare & in *Textum* ſumo, rejecto τῆ ἐρέβους, ad *Var. Lect.*

Νύμφας τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀπαλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὑπ' ἀμφὶ χαλκήρεσιν ἐλχείησιν,
Ἄνδρες δηϊφάοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ἔλλαβε δείους ἠπύ.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας καῦσαι, ἐπευξάμενος δ' θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ ἠδ' ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμαι, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Σῶμα· νὸ μὲν μεγάρῳ Κίρκης καλελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponſæque juveneſque, & multa paſſi ſenes,
Virgunculæque tenellæ, novo-luctu-affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati haſtis ferreis,
Viri bellicoſi cruenta arma habentes;
Qui plures circa foſſam obambulabant aliunde alius,
Immenſo clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem ſocios adhortatus juſſi,
Pecora, quæ utique jacebant maſtata ſævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proſerpinæ.
Cæterum ego gladio acuto ſtricto à femore
Sedebam, neque ſinebam mortuorum inania capita
Ad ſanguinem propè accedere; antequam Tireſiam conveniſſem.
Prima quidem anima Elpenoris venit ſocii:
Nondum enim ſepultus erat ſub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefoſſum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & miſertus ſum animo,
Et ipſum alloquutus verba alata dixi:
" Elpenor, quo pacto veniſti ſub tenebras obſcuras?

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Νύμφας τ' ἠίθεοί τε.] Ἀθετοῦσιν ἅπαντες οἱ ἐξ * σίχοι· ὅτι ἅπαξ εἰσέρχονται, ὡς ὅπου ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τὸ σωμάτων πλῆθος· ἀλλὰ καὶ ὑπεκφαλαίωσιν ποιοῦνται τῶν μὴ πάντα ῥητέντων. Ἠίθεοί.] Ἀγαμοι. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομείναντες.

39. Ἀπαλαί.] Νέαι, ἁπαλαί, αἱ μηδὲν πάθαι δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι.

41. Βεβροτωμένα.] Δοκοῦσι βεβροτῶσθαι, ὃ ἐστι ἠμαύχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς φησὶν, ὡς ὁ Κίρκη

ἔφη αὐτῷ, ἐκεῖ δὲ βίβρωσκε μόνῳ· σὺ δὲ πλοῖον χωρίζῃ τῶν ἑταίρων, ἵνα μὴ κρέα φάγωσιν τῶν * μαστιῶν.

49. Εἴων.] Συνεχώρουν.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπεὶ ἄταφος τὸ δ πτίττων, ᾗ ὡς δ * πτῖν, φθίσθαι) αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλατείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδέπω ἐρᾷ τὸ παρὰ τῷ Κόλωνι, ἢ ὁ λαμπρηνὸς ἀπλουστέρως· ἐπεὶ δὲ εἰ μὴ ἀθέατος, ἀλλ' ὃν ἐπέφασεν.

NOTÆ.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* oſtendunt, quare ille & *Ulyſſem* agnoſcat, & loquatur, licet expers ſanguinis; quòd nempe nondum ſepultus ſit, ut ipſe Poeta ſtatim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες) *Ulyſſes* neſciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σίχοι) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, reſtituo. At *Scholiaſtes* redarguendus, qui Sex hos Verſus rejiciendos monet; quum Senſus omnino poſtulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyſſem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulyſſes*, aut his potuit ſanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quoſque vellet, convenire; niſi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoſcit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαστιῶν) Ita ſcribo, pro corrupto * μαστινῶν, quod prius obtinebat.

51. * Πᾶν) Olim malè πτῖν, in multis; πτῖν *Aloyſii* MS. *Hervag. Aldus, Morrhii.*

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἀκλαυτον) γρ. ἄκλαυτον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνωρ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἔφθης πεζὸς ἰὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ μι δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέξομαι οὐκ ἐθέλουσα
Ἀψορρόον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ καταπρὸ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀφραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῆλ' ὄπιθεν γενάζομαι, ἠδ' παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου ᾗ παρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέον δόμον εἰς Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην ἀχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃς,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ὅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυσήνορος, ᾧ ἐπομόρσιμον πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Præveniſti ſiſtinet, pedes cum ſis, quam ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit ſermone,
" Inclyte Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Læſit me dæmonis fatum malum, & copioſum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro converſus deſcendere, iens ad ſcalam longam,
" Sed pronus e tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta eſt: anima verò ad inferos deſcendit.
" Nunc te per eos, qui procul te ſunt, oro, non præſentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm eſſes,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquiſti:
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Inſulam in Ææam iſtes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, horror recordari mei,
" Nè me indefletum, inſepultum diſcedens pòſt relinquas,
" Sejunctus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi reſtant,
" Sepulchrumque mihi erige ſpumoſi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam poſteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque ſuper ſepulchrum remum,

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης.] * Ἔφθασας, ἐσύλαβες.
59. Οἰμώξας.] Σπιάξας.
61. Ἀσέ μι.] Ἐβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξομαι.] Καθυδήσας.
66. Τῶν ἀπιθεν.] Τῶν κατὰ τὰλιμμένων οἴκων, τ' ἐ παρεόντων. Γενάζομαι ἐ παρεόντων.] Λείπει ἡ ἐσὺ, ἢ ἐ σὺ τ' ἐ παρόντων γενάζομαι, ἴσως· ἐς σὺ τ' ἐ ἐμῶν ἐ σὺ Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ σωζήσει τὴν μητέρα· ἐρᾷ ἢ τὸν ψυχὸν αὐτῆς.
68. Μοῦνον.] Μόνον, ἀντὶ ἢ μονογενῆ.
69. Ἐνθένδε νέον.] Χαρὶν ἢ λαβεῖν ἐφάλης, ἢ μανθάνει ἢ πλεῖ.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθείς.] Χωρισθείς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καθακαῦσαι· ἀντὶ ἢ καθέκαυσεν.
76. Δυσήνορος.] Δυσηχῆς.
77. Ἐρετμόν.] Τὸν κάλων.

NOTÆ.

61. Ἀσέ μι δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & σοφίσματος τ' Ἄτης, ἃ παίζων ἄπτω, &c.
67. Πρός τ' ἀλόχου. Ἕ παρὸς. ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ἃς ἔτρεφε ſcriberetur, & σε tamen neceſſarium eſſet, & ὃ pro ἃς familiare ſit *Homero*, legendum ſtatim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* ϛ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere. & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas noſtras Literas (licet id plurimi agnôrunt) ſed ut Critici *Chriſtiani* molliores erga eum fiant; quoniam nil nobis diſſonum ſcribit.
74. Κακκῆαι) Pro καθακῆαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83; Ità *Anacreon*, v. 1090. κακχύδην, pro καθαχύδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαβρᾶϊα κακκέλδῃσι.
77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 232. At pius Æneas ingenti mole

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθακας, *Schrevelii*; ἔφθασε *Morrhii*; & ἔφθασε *Bedroti*.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') χ. ὃς, vid. Not. in *Textum*.
72. Ἀκλαυσὶν) γρ. ἄκλαυτον, ut ſupra, v. 54.

Τῷ

Τῷ κ' ζωὸς ἔρεσσον, ἰὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἐφάμην· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφιβόμενος παρσταίην,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεσθήσεσθαι ἀνάγκη.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμφιβομέω συγεόντοιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνωθεν ἐρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καλαπεφυίης,
Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὸν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων παρσταίμεν, πυκινὼν δὲ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω κ' παρσταίμεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam virus remigabam, eòs eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterum ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & explebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatim* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacram,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem, tametſi valde triſtatus,
Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid hùc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

78. Ἑρεσσον.] Ἐκπλάττει.
81. Συγεόντοιν.] Μιαπτῶς, φελικτῶς.
82. Ἥμεθ'.] Κατίχνει.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λέγει δ' εἰδέναι, ἀφ' μόνε δῆ, γραπτέον· εἰ δὲ λέγει δ' οἶδας, ἀσυνλήπτως τὸ ι'. * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καλαπεφυίης.] Τελείως.
85. Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' ἧς τὸν πόθον δ' παιδός.

βρέχε ἑκατὸν ἑξαχοῦ δ' βίη.
86. Ζωὸν.] Ζῶσαν.
88. Περσταίμεν.] Πρώτως. Πυκινὸν δ'.] Καὶ δὲ πολὺ λυπούμενος.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ εἰμὶ ἐμί· ἀλλ' ὅτι σφόδρα κομίζω μὴ τὸ πεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζει αὐτὸν ὅστις δ' ἂν τις ἐκδέχεται πορεύεται τὸν Τειρεσίαν, τοιοῦτος καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα κ' τὸ ἐμαυτοῦ τὸ ὄψιον τῇ τοῦ συνέσεως γνώσῃ πλεῖστον.

N O T Æ.

sepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. *P. Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευον ſcribo, ut ſit hìc Ordo, Νῶϊ μὲ ὔμοιδε· ἐγὼ μὲν, ἄνωθεν, φάσγανον ἔχων· εἴδωλον δ' ἑτέρου, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Edit. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag. Pariſin. Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα ἀσὺς τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, αὐτὶ

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt, Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἐμὲ δ' ἔγνω, κ' παρσταίμεν. Nam & antea παρσταίμεν εἶπε ὁ Ποιητὴς ἀφ' αὑτῶ, Οἷος πάρσταν), &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευε probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repolitum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin. Hervag. Pariſin. Argentorat.* &c.
85. * Διὰ τὸν πόθον) Deleo ἀφ' τὸ, quòd præceſſerat olim πρὸ, ἀφ' τὸν πόθον.

VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς] γρ. μοῖ σοῖς.
83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευε, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυ-

Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτρεπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δ' ἆορ τανύηκες,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κωλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γάρ ὀΐω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενον, ὅτι οἱ υἱὸν ἑὸν φίλον ἐξελάσασας.
Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐγκρατέως ἔχειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐήρεα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Veniſti, ut videas manes & triſtem regionem?
" Verùm retrocede à foſſâ; removeque gladium acutum,
" Ut de ſanguine bibam, & tibi vera dicam.
Sic ait; eguque retrocedens gladium argenteis clavis diſtinctum
Vaginâ recondidi; at ille quùm bibiſſet ſanguinem nigrum,
Tum certè me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Redditum quæris gratiſſimum, eximie Ulyſſes,
" Quem tibi difficilem faciet deus; non enim puto
" Latiturum te Neptunum, qui tibi iram repoſuit animo,
" Iratus, quòd ei filium charum exceſſiſti.
" Verum adhuc quidem & ſic, mala quantumvis paſſi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & ſociorum,
" Eo tempore, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ inſulæ, ubi effugies obſcurum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ἀπρεπέα.] Ἀπρεῖ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχάζεο. Ἄπισχε.] Ἀπόσπασον, ἀπέχωσον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξελάσασας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἴκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν θέλῃς.
105. Πελάσῃς.] Προσπορήσῃς.
106. Θρινακίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπὶ τριῶν ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Παχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

NOTÆ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, mulctantur hoc Verſu; at prior & potior, una *Euſtathii* auctoritas.

101. *Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι*) *Iſaac. Caſaubon.* in margine Codicis quondam ſui, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Johannis Mori*, calamo hæc notaverat, *An ὃ, pro ὅτι, ut ὃ τινα, pro ὅτινα, & ſimilia.* Nequaquam, inquam ego, ὃ pro ὅτι, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὅ igitur hic, pro ὅτι, quod ſæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam conſequenter pro ὅντες, ut α'. v. 9. Poteſt etiam & hìc, ut alias, pro ὄν poni.

102. *Χωόμενον, ὅτι οἱ*) *Ultima* Ὅ *χωόμενον* producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſequentis, Literæ *Finalis*, ante *Inciſum* & *Aſperum*.

103. *Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε*) Suſpicor ferè, legendum, *Ἀλλὰ δίμοιρα*, vel *δίμοιρα*, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum veſtigia & ſonum accedit. Certè *Ἰκάνω δίμοιρα* eſt *Homericum*, *Ἰκάνω*, *Abſolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. *εἰς Ἰθάκην ἵκοισθε*. Cum tamen vox *δίμοιρα* poſſit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. *νόστον δίζηαι* & v. 100. *Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός*· tum, *ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς ἵκοισθε*, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. *Θρινακίῃ νήσῳ*) *Lycophroni*, νῆσος τελθιρ, dicitur, *Inſula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* inſignis *Promontoriis*, unde & *τρίμυρος*, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἀκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* verſus, *Medius*, verſus *Peloponneſum*, Tertius, verſus *Africam*. Sic & noſtra *Magna Britannia* Inſula, *τρίδερος*, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, eſt *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Dorobernium* duntaxat, & hoc paulum diſtat à Continente; ſecundum Promontorium, eſt *Bellerium*, Mons nemore D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc diſtat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλῶν

VARIÆ LECTIONES.

93. *Ἴδῃς*) γρ. *ἴδῃ*.
103. *Ἀλλ' ἔτι μήν γε*) γρ. *ἀλλὰ δίμοιρα*, vel *δίμοιρα*. vid. Not. in *Textum*.
105. *Δὴ*) γρ. *κεν*) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πλάσῃς, *Er. Schol.*

Βάσκε-

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι, ὄλεθρον
Νηί τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑβριστάς, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐήρεα κώπην,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit,
" Hos *greges* siquidem illæsos permiseris reditúsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse vero etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenietque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes;
" Sed certè illorum injurias ulciscêris advenies.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sive dolo, sive palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorâs rubricatas habentes;
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μίαν πλῆξιν ποιοῦσα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάας.] Καταλήψῃς. Μέδηαι.] Φροντίζῃς.

111. Σίνηαι.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τιλικοῦτόν λέγω, σημαίνω.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι.] Ἐπὶ μὲν τοῦ τὸν βιὸν τελειώσαι ἐπῆλθε· ἔστι δὲ ὅτε καὶ παρὰ Καλυψοῖ λέγεται· καὶ πάλιν ναυαγήσας εἰς τοὺς Φαίακας εἰσβράσσεται. Νεῖαι.] Ἀπελεύσῃ.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Κατέδουσι.] Καταδύουσι, καταναλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ μὲν ἀληθείᾳ κεῖται ὅτε μὲν τὸ Ἰθάκην δὲ Ὀδυσσέως, καὶ ἔνδον ἐν αὐτῷ εἰσφέρουσι αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὡς τι ἄξιον μνηστεύσῃ δ' δήεις, ἤ ἔσῃ εὑρήσεις.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν ἐπάξεις.

119. Κτείνῃς.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς. Ὁμοίως τῷ, Ἀρτέμιδι ἐοικὼς, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ μὲν οὐσιωδῶς τὸ ἠὲ, καὶ· ἀπέβησεν μὲν τὸ συνδυάζειν τὰ μόνιτα· καὶ φαίνεται ὢν, τὸ μὲν σιγῶντα δόλῳ, ἐξὸν ὄν, φανερῶς ἐπιθήσεσθαι.

120. Εὐήρεις.] Καλῶς ἐρετμώσεσι.

121. Τούς.] Πρὸς τούτοις. Ἀφίκηαι.] Παρεκτείνει. Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα κἀκεῖνοι γνῶσι τὸν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάμματα κεχειρωμένας τὰ πλοῖα.

N O T Æ.

ἡμερῶν πομπήν. Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur *Orca*; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Τὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè; nam suprà, v. 107. *βοσκομένας*. Ità infrà, v. 137. Τὰς apertè legitur; quare τὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι) A νίομαι, in *Secundâ*, νέω, pro quo νίσω, *Ionicâ* Dialyti, νῶ & νεῦμαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ πεῖτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

109. Τὰς) γρ. τὰς, vid. Not. in *Textum*.
113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.
120. Δὴ πεῖτα) γρ. ὃ ἔπειτα, & δ' ἔπειτα.
122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέρας. *Ibid.* Οὐδέ θ' ἅλεσι) γρ. οὐδ' ἔθ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀμφραδές, οὐδέ σε λήσω·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμόν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποτείχειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

" Signum vero tibi dicam valde manifeſtum, neque te latebit:
" Quando unique jam tibi obviam factus alius viator
" Dixerit te ventilabrum habere ſuper ſplendido humero,
" Tum certe quando terræ infixeris agilem remum.
" Feceriſque opima ſacra Neptuno regi,
" Arietem, taurumque, ſuumque maritum verrem,
" Domum revertere, faciaſque ſacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
" Omnibus ſane ordine: mors verò tibi ex mari, & tamen abſq; mari, ipſa
" Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀσιφραδές.] Ἄγαν φανερόν.

126. Ξυμβλήμενος.] Συντυχών. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.

127. Φήῃ.] Εἴπῃ, ὑπολάβῃ. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθέρων ὁλοκλήρων ὄργανον· ἄθηρες γὰρ λέγουσι τοὺς ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον. Ὡς δ' ὅτι ὀπὶ πλατεῖ πτύοντι, μεγάλῳ καὶ ἀλωῇ, Θρᾴσσαι ἀνέμοι μειλιόχειοι, ἣ ἐρίβωλον· ὁ μὲν τις Σοφοκλῆς ἀποδέχεται τὸ Ἄθηρες κίνδυνον λέγων ἅπας, Ὧμοις ἀζηχέος ὄργανον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι εἴτ' ὦν ἄνθρωποι, εἴτε θεοί, σὺν ἂν ἐπί τινος γένωνται φιλοτιμίας μείζονος, εἰ μὲν τι τῶν τοιούτων τοῖς πόλεσι, καθ' ὃς ἡ πολιτεία, λαβόντι γέρας· ὑπομνήματα ἢ πλείων ἡ χάρις· ὅτι καὶ ἐν Δήλῳ παρὰ δὲ Ὀδυσσεῖ ἱστόβοια καὶ θυμελαῖαι, ἢ ἀστέρων Ν Ο Τ Æ.

127. Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco Oppianus didicit vocare *Ventilabrum*, χειροπὸν ἱερίμοιο, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἱρχαδίνῃ, Διὸς πάϊον ἀπτολίπορτα, Πτοιῇς, χρυσείης τε Δεκελείοιο ἱερίμοῖς, κλ.

133. Θαλάσσῃ δή τι ἐξ ἁλὸς ἔσῃ) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diverſâ *Lectione*, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, &c. item *Euſtath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 4. in ipſo fine, Ἄλλα. Τυβρυκὼ φαρμακίδα, Κίρκης θεράπαιναν, εἰς ἵππον μεταβλαπτικὴν τὸν Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ πτερώσαντα παρ' αὐτῆς, ὡς γεράσας ἐπιλύπησον τὸν σωτῆρα τὸν Ἡρακλέα) καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ λοιπόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

133. Ψυχαγωγοῖς) Hunc locum aliquantò hactenùs depravatiorem, etiam in MSto, nunc ex *Johannis Meur.* i emendatione reſtituimus; qui in *Æſchyli* ψυχαγωγοῖς hoc nobis præſtitit; quam illius Emendationem *Stanleius* etiam noſter admiſit, in *Æſchyli* ſui verè Aur. *Fragmentis*. Quòd ſi *Sophoclis* etiam unum ſupereſſet Tragœdia, Ὀδυσσεὺς ἀπὸ θαλάσσης dicta, clarior inde Lux fieret huic *Homeri* loco. Huc refer *Andreæ Schotti* Obſervat. l. 3. c. 17. p. 146.

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἔχειν ἀνά) γρ. ἴχνεσ' ἀνά. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) γρ. Φαιδίμοιο ὤμου, *Euſtath.*

129. Ῥέξας) γρ. ἄρξας, *H. Steph.*

ρώτης δὲ τιμηθεὶς Ποσειδῶν.

131. Ἀποτείχειν.] Ἀπιέναι. Ῥέζειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ τοῦ, θύσαν.

133. Θαλάσσῃ δή τι ἐξ ἁλὸς αὐτῇ.] Οἱ παῖται τοῦ Τηλέγονου ἀπήλασαν, τὴν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς ἐκεῖ πρὸς ζητοῦσι τὸ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸ πατρὸς ἀμφεκάλυψε τυχόν κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ὁ Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει·

Ἐρωδιὸς δ' ὑψόθεν πτερύγων·
Ὅν ὡς ἔπληξε νεοθρόων κοιλώμασιν,
Ἐκ τοῦδ' ἄκαυλα πτώσιν βοσκήμασιν.

Σήψει παλαιὸν ἔγχος καὶ τεκέσιν.

Ἐξ ἁλός.] Δικαίως ἀνάγνωσις. καὶ ἔμπαλιν ἀσυμφωνοῦσιν, ἀντὶ δ', ἔσῃ καὶ πρῶτα τ' ἀλάσσας. καὶ ἐξ ἁλὸς ἐμπεσόντα, ἀφὸ τοῦ τ' τυχόν κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος, αὐτὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134. Ἀβληχρός.] Ὁ ἀδύνατος.

T Æ.

— Θαλάσσῃ δή τι ἐξ ἁλὸς αὐτῇ. Aliud *Parthenius Nicænſis*, Ἐρωτικῶν. c. 3. in ipſo quoque fine, ut & *Dictys Cretenſis*, in ipſo fine, Quòd *Ulyſſes* ſpinâ *Turionis* marinæ, ſive *Paſtinacæ*, lautius occubuerit. Vid. *Oppian.* Halieutic. l. 2. à v. 497. ad v. 505. & *Conrad. Ritterhuſ.* Not. in locum; *Andreæ Schotti* Not. in *Procli* Chreſtomath. p. 22. & Obſervat. l. 3. c. 17. *Joh. Meurſ.* Not. ad *Lycophron*, v. 796.

134. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) Huc ſpectant illa *Æliani*. Animal. l. 4. c. 41. Ἔοικε δὲ ὁ ἰχθὺς οὗτος, ἐ μαλακὸς γὰ ἐστι, ἐ ἀνοδύνως· καὶ οἷον οἱ Ποιηταὶ τὰ λυσιμελῆ φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἃ τ' ἀβληχρά.

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένοι· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔστονται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τὴνδ' ἐσάω ψυχὴν καταθνητῆς·
Ἥδ' ἀκέουσ' ἧται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ἓ γ' ἡμῖν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προσπτύξασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ῥηϊδίην τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων καταθυμήσῃσιν
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
Ὧδέ κ' ἀπφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸ οὔπως ἔστι περῆσαι,

"Senectute sub molli confectum, circumque populi
"Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, exterùm ego ipsum excipiens allocutus sum.
"Tiresia, hæc nimirum decrevêrunt dii ipsi:
"Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
"Matris hanc video animam demortuæ:
"Illa tacita sedet propè sanguinem, neque suum filium
"Dignatur palam aspicere, neque alloqui.
"Dic, rex, quo pacto me agnoscere queat talem esse.
Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
"Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
"Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
"Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
"Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus
Tiresiæ regis, postquam oracula explanavit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
"Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
"Vivus cùm sis? difficile verò hæc viventibus visu:
"Interfunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
"Oceanus quidem primùm, quem non licet transmittere,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Λιπαρῷ.] Εὐδαίμονι. Ἀρημένοι.] Βεβλημένοι.
136. Ὄλβιοι.] Εὐδαίμονες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλωσαν.] Ἐπεκρίναντο.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειε.
145. Ῥηϊδίην.] Ῥᾴδιον. ἐυχερές. Θείω.] Ἐμβάλω.
147. Ἐνίψει.] Ἐνείπῃ.
156. Μέσσῳ.] Λείπει τὸ. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, πεφυτεύται. τὸ γὰρ ἐξῆς, μέσον ὠκεανίης· γαλεῶν δ', ἀφ' Πεζὸν ἰόντα.
157. Ὠκεανὸς μὲ πρῶτα.] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε, διότρα δ' ἐ τελεῖ· ἵνα δὲ τὸ σωπώμενον σαφήσῃ ὅτως. οἷον ἵνα μὴ ἄλλος περήσῃ, ἢ ῥεῦμα λέγω, αὐτὸν περᾶν ἀκίνητον.

NOTÆ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὄλβιοι ἔστονται) *Eustath.* fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέσον, Ὄλβιόν φασιν αὐτῷ εἶναι τὸν λαόν· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, Ἀρητῶν δὲ λαοὶ περὶ αὐτῷ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα). Confer *D. Luca*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, &c. Quæ licet in *Novo Testamento*, ex *Veteri* tamen *Hebræorum* sapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id assecuta, Obelo locum insignem notant, imperitè satis.

VARIÆ LECTIONES.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὕπαι, ὑπὸ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ δ' ὑπεῖροι, *Eustath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ ἓ γ') γρ. οὐδ' ἐόν.
143. Τοῖον) γρ. ὑὸν, *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμειβόμενος προσέειπον) γρ. ἀμοιβαῖσι μαλακοῖς ἀμύμονα.

Πεζὸν

Πεζὸν ἐόντ', ἦν μή πις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ὧδ' ἀφίκεσθε
Νηΐ τ', ᾧ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; ὐδ' ἴδες σὸν μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφὶ δόμωνε φυτείην,
Μήτηρ ἐμὴ, χρειὼ με καλίηταν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχὴ χρησόμενον Θηβαίης Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω ἀχαιΐδος, ὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχον ἀλάλημαι ὀϊζύν,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς ἐύπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταπληγέα θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσος γ'; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱος, ὃν κατέλειπον,
Ἦ ἔτι παρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μηδὲ ἀλόχου βυλὴν τιν', νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μενεπτόλεμον θυμὸν
Σοῖσιν σὺν μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

"Peditem, nisi quis habuerit benè compactam navem,
"An vero nunc tu jam à Trojâ errans huc venisti
"Navique, & sociis, sero tempore? necdum accessisti
"Ad Ithacam? neque vidisti domi uxorem?
Sic ait; exterùm ego ipsam excipiens allocutus sum,
"Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ædes,
"Ab animâ oraculum susceptura Thebani Tiresiæ.
"Nondum enim propè veni Achaiam, neque nostram
"Terram ascendi; sed semper habeo erro ærumnam;
"Ex quo primùm sequebar Agamemnonem divinum
"Ad Ilium equos-nutrientem, ut cum Trojanis bellarem.
"Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
"Quod te fatum edomuit fævæ mortis?
"An diuturnus morbus? Aut Diana sagittis gaudens
"Suis levibus jaculis superveniens occidit?
"Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
"An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam jam
"Virorum alius habet, neque non amplius putant rediturum?
"Dic etiam mihi desponsatæ uxoris consiliumque mentemque,
"An manet cum puero, & salva omnia custodit?
"An jam illam duxit Græcorum, qui sit optimus?
Sic dicebam, ipsa statim respondit veneranda mater,
"Et sanè illa quidem manet afflicto animo
"Suis in ædibus; ærumnosæ vero illi semper
"Abluuntur noctesque dieſque lacrymanti:

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.
168. Εὐπώλου.] Ἱππικήν.
170. Ταπληγέα θανάτοιο.] Μακροχρόνιον.
171. Δολιχὴ νοῦσος.] Μακρά.
172. Ἀχαιΐδος.] Ἀχαιικῆς.
181. Ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐκ ἀπὸ μονοήμων ὀχλουμένη (διὰ ποῖ γὰρ οἱ μονοῆμες; οὐκ μὴ ποσαχῶς ἔτι ἐπίασιν) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ὀϊζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνουσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

NOTÆ.

165. Ἀμῆς) *Eustath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ δὲ ἀμῆς γῆς, καθ' ὁμοιότητα δ' ὁμῆς, ἐπεὶ ἐστι, ὁμαστέρας, ἡφῶ δώτειρα ἀνταυγικὸν εὐφώνως.
171. Νῦσος) *Ultimam* producit, in *Casurâ*, ante σημαίνω, &c. *Ibid.* Ἄρτεμις — οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) De hujus Phraseos mente, vid. ad γ'. v. 279.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐκ ἀπὸ μονοήμων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνουσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parentheseos notam adhibendo, legendoque, pro ζητῶσι, ζητοῦσα, &c.

VARIÆ LECTIONES.

168. Εὐπώλου) χρ. ὑπάλου.
171. Ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἢ) χρ. ἢ δολιχὴ νοῦσός γ', ἢ &c.
172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) χρ. οἷς ἀγανοῖσι βάλεσσι, *Seberus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὲν δ' οὔπω τὶς ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔοικεν
Τηλέμαχον τιμῆν τέμεν, ἠδ' δαῖτας ἐίσας
Δαίνυ, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, ἠὲ χλαῖναι, ἠὲ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χείματα μὲν εὕδει, ὅτι δμῶες, ὑὶ οἶκῳ,
Ἐν κόνι, ἄλχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, πεδιήρεα τ' ὀπάζῃ,
Πάντῃ οἱ κτὶ γυιὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βιβλίνθαι εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὴν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει·
Οὔπω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην, κὴ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἐμὲ οἰὶ μεγάροισιν ἐύσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τὶς ἦν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηλεδόπῃ φυγεῖῃ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

"Tuum vero nondum quiſquam poſſidet pulchrũ præmium; ſed qui eius
" Telemachus poſſeſſionibus utitur, & convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem virum curare;
" Omnes enim invitant; pater autem tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & ſtragula pretioſa.
" Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
" In pulveribus, prope focum, laceras verò corpori veſtes induit.
" Cæterùm poſtquam venit æſtaſque virefcenſque autumnus,
" Undique illi per terræ partem vineæ viriferæ
" Ex foliis delapſis humi ſternitur lectulus.
" Hic ille jacet triſtis, ingentemque in mente dolorem auget,
" Tuum fatum deflens, moleſtaque ſenectus ſupervenit;
" Sic enim & ego perii, & fatum contraxi.
" Neque me domi ſagittandi-perita Diana
" Suis mitibus telis ſuperveniens interemit;
" Neque aliquis me morbus invaſit, qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit animum:
" Sed me tuique deſiderium, tuæque curæ, inclyte Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

184. Τιμήν.] Χαρίσα.

185. Δαίνυτο.] Εὐωχῖτο. Ἀλεγύνειν.] Καποῦσιν.

188. Ῥῆγμα.] Βαπτὰ σθενιαύμαζα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.

189. Χείμα.] Ἐν τῷ χειμῶνι. Εὕδει.] Καθεύδει.

190. Ἐν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Κακὰ.] Λυπρὰ. Εἵματα.] Ἐνδύματα.

192. Γυιόν.] Γόνιμον τόπον.

193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκλασμένων, πεπτωκότων. Χθαμαλαί.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆ γῆ. ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ πεπτωκυῖαι. Βιβλίναι.] Βίβλιναι, κεῖναι.

194. Ἀχέων.] Λύπῃ.

195. Γοόων.] Θρηνῶν.

196. Οὔπω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς οἱ ναύπορροι, ἐπ' ἰσοπλοΐᾳ ἀνήρπασεν, Ναυπλίῳ φωνὰς μηνυσαμένῳ ψεύδεσθαι Ὀδυσσέως. Οὔπω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπῆλθον.

NOTÆ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντα legere; quoniam ille, præter Procos, & alios quoſvis hoſpitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* ſervos refertur. Πάντας certè *Euſtathius* legit in παρεκβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἵματα) Ab ἵω, *Induo*. Præterit. Perfect. *Paſſiv.* εἵμαι, unde εἷμα, *Veſtis*, quod facit etiam εἶμα, ut in *Pluſquam-Perfecto*, εἶσο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἧσο *Homero*, & ἧστο, *Iliad.* μ'. v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, & *Er. Schol.* ἧσαι, apertè legitur; pro quo ἵσαι & εἶσαι, ut *Euſtath.* fol. 425. lin. 48.

195. Σὸν πότμον γοόων) *Euſtathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόστον πεδίων, minùs accuratè; nam licet *Ulyſſes* reverà non eſſet defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus eſt.

VARIÆ LECTIONES.

186 Πάντες) γρ. πάντα, Vid. Not. in *Textum*.

189. Ἐπὶ οἰκῳ) γρ. τοῖσι οἴκοις.

190. Ἐν κόνι) γρ. ἐπὶ κόνι. *Er. Schol.* Ibid. Εἵμ') γρ. ἧσαι, vid. Not. in *Textum*.

195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόστον πεδίων, vid. Not. in *Textum*.

Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπτύρα.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔτι μοι φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθυμιήνης·
Τρὶς μέν μ' ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, πῇ νύ μ' ὀ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ἀδυρόμενός τε γεραίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Ὦ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φώτων,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτοῖς, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πρὸς καλὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὸν ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ', ἠύτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεὴ εἰπῇσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel etiam somni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exorcrebatur ex animo magis,
Et ipsam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas ampleeti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circumanibus ampiectentes,
" *Nos* ambo fævo faturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc Illustris Proserpina
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam; ipsa rursus respondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, super omnes infelix virus,
" Minimè te Proserpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim amplius carnesque & ossa nervi sustentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
" Abfumit statim, ut primùm reliquit: alba ossa animus;
" Anima verò, tanquam somnium, avolitans evolvitur.
" Sed in lucem *viventium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

ΣΧΟΛΙΑ.

202. Σή τ' ἀγανοφροσύνη.] Εὐφήμως τὴν ἀχάριν ἐπάπτησιν, ὡς αἰσχρὸν ἔχοντων τῶν ἰχθύων ἐξαγορεύειν ἃ βλέπουσιν. Ἀγανοφροσύνη.] * Περίπτωσις, φρενῶν περισπασμός.
204. Ἐλέειν.] Περισπᾶται.
205. Ἐφορμήθην.] Περισπᾶται. Κυρίως.] Ἐν κῆρι, ὡς τὴν ψυχήν.
210. Εἰν ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.
211. Κρυεροῖο.] Τύχοις ἂν ῥίγους ποιητικῶς. Τεταρπώμεθα.] Κορεσθῶμεν.
212. Εἴδωλον.] Τὸν ὡς τὸ ἀληθὲς μόνον νεκρὸν ἢ μᾶλλον τὸ ἐν ᾅδου εἶδος. Ἀγανὴ] Λαμπρά.
215. Κάμμορε.] Δυστύχησον.
216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.
217. Δίκη.] Νόμος.
218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Συνέχουσι.
220. Δαμνᾷ.] Φθείρει. Λίπῃ.] Καταλιμπάνῃ.
221. Πεπότηται.] Ἵπταται.
222. Λιλαίεο.] Προθυμοῦ, ἐπείγου.
223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσασι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

NOTÆ.

205. Τρὶς μ' ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.
206. Εἴκελον) Ità semper scribo, ubi *Prior* longa; aliàs ἴκελον.
210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hic *Numerus* bis jungitur *Duali*. Φίλας χεῖρε & βαλόντε: ἀμφοτέρω τεταρπώμεθα, ut *Iliad.* τ'. v. 435.

NOTÆ IN SCHOLIA.

202. * Περίπτωσις &c.) Ex *Allo* restituo, pro περίπτωσις & περίπτεια.

VARIÆ LECTIONES.

206. Εἴκελον) γρ. ἴκελον.
210. Βαλόντε) γρ. βαλόντες.

Νῦν

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δ' ἄρα γυναῖκες
Ἦλυθον, ὤρσεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι Ἀργείων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος ταναΐκες ἄορ παχέος ἀπὸ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ὡς μνηστῖνας ἐπίεσαν· ἡ δὲ ἑκάστη
Ὅν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἥτοι πρώτιστα Τυρὼ ἴδεν εὐπατέρεια,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φὴ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμορε Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,

Nos quidem sic verbis respondebamus: ipsæ autem fœminæ
Accesserunt, egit enim inclyta Proserpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crasso à femore,
Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam singulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati se filiam esse;
Dicebatque Crethei se uxorem esse Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et *pro desiderio* juxta Enipei versabatur pulchra fluenta.
Huic ergò assimilatus Neptunus terram quatiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Ἤρεσθαι.] Ἐρωτᾶσθαι.

232. Περμηνεῖναι.] Ἵνα ἐπὶ μίαν ἔλθῃ, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ εἶχον· ἢ ἵνα καθ' ἓν τὸ ἔτυμον * συμφιεῖναι, λοιπὸν δὲ περιλάβειν τὴν ἑτέραν.

233. Ἐξαγορεύεν.] Φανερὰν ἔλεγεν. Ἐρέεινον.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγατέρα. Εὐπατέρεια.] Ἔν τισι· ἀνοσίους δὲ τοὺς ὁ Σαλμωνεὺς ἀνῄρηκεν τῷ Διὶ, καὶ ἀντιφαίνει· διὸ καὶ κεραυνοῖς ἔβαλεν αὐτὸν εἰρωνείᾳ δὲ λέγεται. Εὐπατέρεια.] Καλὸν πατέρα ἔχουσα, * εὐγενῆ.

235. Σαλμωνῆος.] Σαλμωνέος. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεύς, Ἡλιάδες ποταμοὶ καὶ Θετταλίας· πῶς δὲ ἐν τῇ Ἰλιάδι ὁ Ἀξιὸς ἢ ὁ μὲ Ἀξιὸς τὸ ὕδωρ, ὃ δὲ Ἐνιπεὺς τὸ σῶμα· ὄφις καὶ ἱερεύς.

239. Πωλέσκετο.] Ἀναστρέφετο.

NOTÆ.

231. Πιέειν) Ità scribo, pro corrupto illo πίειν, quæ vox est nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Rescii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Castellionea*, cum *Eustathio*, πίειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πίειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρώ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Histor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatissima formâ. *Ovidio.*

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiastes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Thessaliæ* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιεύς non nullis dictum ait, unde *Eustath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπέα ὁ Γεωγράφος Πηλοποννήσιον οἶδε ποταμὸν, ἐμβάλλοντα εἰς τὸν Ἀλφειὸν ὁ μὲν οὖν Θετταλικὸς Ἐνιπεύς. Φησὶ, λέγων). Ἐν ᾧ λέγει ὁ π. Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad C. *Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

NOTÆ IN SCHOLIA.

232. * Περμηνεῖναι) Ità, pro περμηνίσαι, scribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐγενῆ) Addo.

VARIÆ LECTIONES.

231. Πιέειν) γρ. πίειν, vid. Not. in *Textum.*
232. Ἤδὲ ἑκάστη) γρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*
234. Πρώτιστα) γρ. σχεδὸν, *H. Steph.*
237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνιστῆος, vid. Not. in *Textum.* *Br. Schol.*
238. Ἧσι) γρ. ἵησι, *Eustath.* fol. 430. lin. 20.
239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνιστῆος, ut suprà, v. 237.
240. Τῷδ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τῷδ' ἄρ' ἐνοσίχθων.

Ἐν

Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιῤῥάδη, οὔρεϊ ἴσον,
Κυρτωθέν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, καὶ δ' ὕπνον ἔχυθεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι περιπλομένῳ δ' ἐνιαυτῷ,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀπόφυλοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δ' τὼς κομέειν, ἀποκαλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, κ' ἴσχεο, μηδ' ὀρομεύσῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς πόντον ἐβύσσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ὑπερκυοσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
Ναῖε πολυῤῥήνων· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τλῶδε μέτ', Ἀντιόπην ἴδεν, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἡ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀλκοίτισιν ἰαῦσαι,

In oſſibus fluvii accubuit vorticoſi.
Cæruleus quidem fluctus circumfitit, monti æqualis,
Curvatus, abſcondiditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, ſomnumque ſuperinfudit.
Cæterùm poſtquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæſit ſanè manui, verbumque dixit, & prolocutus eſt,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium; tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris;
" Cæterùm ego tibi ſum Neptunus terræ quaſſator.
Sic loquutus, pontum ſubiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti miniſtri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in ſpaciosâ Iolco
Habitabat pecoroſus, hic verò in Pyloarenoſâ.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æſonemque, atque Pheretem, Amithaonaque gaudentem equis.
Poſt hanc, Antiopem vidi, Aſopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur inire ulnis dormiſſe;

ΣΧΟΛΙΑ.

241. Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπιφορ. ἐμοῦ καὶ Φιλοτείκους, ὁ αὐτὸ μίσος τῷ ποταμῷ, ἢ διὰ τὸ Τυρὼ κρᾶσις * τοῦ Ποσειδῶνι γοναικῶσαι * ἡλίκων, ἅσσα * ἐπιγιλιῶζε. Περιχοῇς δ', τῶν ὡς ἁλμάτων τὸ ποταμῶν σήμαντ.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τῷ ὄρει.

244. Λῦσε ζ παρθενίην ζώνην.] Ἀντὶ ὁ, διεπαρθένευσεν.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικὰ τινὰ, τὰ μίξεις.

247. Περιπλομένῳ.] Περιερχομένῳ.

248. Ἀποφύλιοι.] Ἀδόκιμοι, ἄχρηστοι, ἀπαίδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελεῖσθαι ἀξιῶν. Ἀποκαλλέμεναι.] Ἐκ τιτθῶν ἀπαιρέσθαι.

250. Ἴσχεο.] Ἡσύχαζε. Ὀρομεύσῃς.] Ἐξαίφνης.

253. Ὑποκυοσαμένη.] Ἔγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διός.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολιμαρχοὶ θεράποντες Ἄρεως.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαωλκῷ.] Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θετταλίας.

257. Πολυῤῥήνων.] Πολλὰ πεῖσμα ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἥτις χαίρουσα ἵπποις· ἢ ἀφ' ἵππων μαχόμενος.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγεν, ἐκαυχᾶτο. Ἰαῦσαι.] Κατηυδᾶσαι.

NOTÆ.

248. Τέκε' ἀγλαὰ τέκνα· ἐπὶ οὐκ ἀπόφυλοι εὐναὶ) Scribo τέκνα', ob *Vocalem* ſequentem, & *Metri* cauſſ. Cùm olim in Omnibus τέκνα pleniùs ſcriberetur; ut *Ultima* Τ ἐπὶ & οὐκ coaleſcerent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. * Ἐπιγιλιῶζε) Pro ἐπαγγιλιῶζε, emendando ſcribo, & * τοῦ Ποσειδῶνι, pro τῷ Ποσειδῶνος, & * ἡλίκων, pro ἡλῶσαι, MS. *Aloëïdi* præeunte. Vid. *Philoſtrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*. vel *Amymone*; nam ab illo confuſam utramque Hiſtoriam agnoſcet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philoſtrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποις, ex *Aldo*.

VARIÆ LECTIONES.

248. Τέκε') γρ. τέκνα. vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καί ῥ' ἔτικεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ' ἐπεὶ οὐ μὴν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μετ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔσχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui primi Thebarum fundamenta locarunt septem-portarum,
Turribusque circumdederunt, quoniam non absq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes essent.
Post hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congressa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore semper indomitus.
Matremque Oedipodis vidi, pulchram Epicasten,

ΣΧΟΛΙΑ.

262. Οἵ πρῶτοι Θήβης.] Μετὰ τὸν * τύτνν, Κάδμος.

263. Πύργωσάν τ'.] Καὶ * ἐπίχωσαν. Ἐπεὶ οὐ μὴν οὐπύργωτον.] Διὰ τὰς Φλίγυας· μᾶλλον δὲ τῶν πλουτούντων αὐτῶν. Εὐρύμαχον * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φασὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * ἑβδομακαιδεκάτῃ.

264. Ναιέμεν.] Οἰκεῖν.

265. Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι στρατεύσαντες, κλέψαντι τὸν Ἠλεκτρύωνος παῖδα περὶ ἡμιμάκτων ἀγωνιζόμενον· γὰρ Ἀμφιτρύων ἀπέκτεινε ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ ἡ Ἠλεκτρύωνος, τὸν ἐβούλετο γαμηθῆναι, περὶ πάσαις τὰς Τηλεβόας, ὑπὲρ τὸν αὐτῆς ἀδελφῶν· ὑπισχνεῖται δὲ τοῦτο Ἀμφιτρύων, καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας μεταγαγών, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν, ἔχων κατηχήσιν ἐοικὼς Ἀμφιτρύωνι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς πατέρα εἶναι, συνοικεῖ αὐτῷ· ὁ δὲ Τηλεβόαι, εἰ κατέλιπεν αὐτάς. ὁ δὲ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐγένετο, εἰδέναι καὶ τὸ κατήχησιν, φάμενος· ἀριστέας ἀδελφὰς παρὰ τῶν σταλέντων· ἡ δὲ ἀσμένως ἀπεδέξατο. ἀπὸ ταύτης συνουσιασθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται. ἐν τῇ αὐτῇ παραβλήμενος νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσγεται καὶ γίνεται Ἀλκμήνη, ἐκ μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἐν Ἰσπρίᾳ παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον.

268. Κρείοντος.] Κρέοντος· ὄνομα ὃ κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὴν ἔσχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς.] Θυγατέρα Κρέοντος. Ἐν Θηβῶν βασιλείαις γημαμένην Ἡρακλεῖ, παῖδας ἔσχε Θερσίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βαδίζοντα δὲ αὐτῶν εἰς ἅδου, ἐπὶ τῷ κυνὸς ἆθλον, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πείθει Ἥραν. * καταστέφει τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ, ὡς χαίρουσιν αὐτὸν ἐπαινέσῃ θεὸν· παραβλήμενος δὲ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας· μανεὶς δὲ ἀφῆκε τὸν Ἥραν κλείνῃ τοὺς ἰδίους. ἔμεινε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα, ἐὰν μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ καλύσασα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Μένος αἰὲν ἀτειρής.] Ὀργῆς ἄφορητος μένος.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντεῖον λαβὼν, ὅτι πεσοῦμαι τοῦ ἀπ' αὐτοῦ, κτανεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γίνεται Οἰδίποδα, καὶ τέτοκε· * Σικυώνιοι δὲ ἱπποφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλίκιος δὲ γενόμενος ὁ Οἰδίπους, ἦλθε εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τοὺς γονέας· λαπάζοντας δὲ ἀκουσίως τὸν πατέρα, λαμβάνει αὐτὸς γάμον, τὸν μητέρα, ἐκλυομένους τὸ * Σφιγγὸς αἴνιγμα, τὸ λέγον, τί ἐστιν, τὸ δίπους, τί τρίπους, τί τετράπους; ἐν λέγομεν, ὅτι τὸ δίπους ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπους γέρων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπους, τὸ νήπιον τὸ σπαργανούμενον. γένει δὲ ἐκ τούτων

NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τύτνν) Pro τύπις, ex *Aldo*.

263. * Ἐτείχεσαν) Ex *Aldo* restituo, pro ἐτίχεσαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμοσε, vel ἥρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Eustath.* fol. 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impressis*, MS. habuit ἑβδικάτῃ, hoc est * ἑπτακαιδεκάτῃ, ut nunc scribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim discretis, *Scholiis*. Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Sensu* item postulante. * καταστέφει autem lego, pro καταστρέφει, ex Historiâ: Coronati enim ad Aram sile-bantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiasten* omisisse, *Asclepiadâ* longe priorem. Vid. *Eustath.* fol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι δὲ ἱπποφορβοὶ) Ità distinguo & scribo, pro Corrupto, ἐκτῆσι Σικυῶνι· οἱ δὲ ἱπποφορβοὶ, &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Citharone*, erat expositus Pro Πολυύχῳ, lego * πολυίχῳ· ἔπειτα δὲ addo, & * βοηθοῦντα, pro κτανοῦν, ex Historiâ; quæ *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ, qui & ipse *Androtione* prior, nec à *Scholiastâ* nominatus.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔτικεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* *Ibid.* Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδι, non benè.

263. Οὐ μὲν) γρ. οὔ μιν, *H. Steph.* Olim, οὐ μήν, malè.

Ἡ μέγα

Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἱῖ· ὁ δ' ἓν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμε· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὠϊ ἄχεϊ χομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γήμῳ, εἰὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτῳ κούρῳ Ἀμφίονι Ἰασίδαο·
Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit: statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* validas-portas-habentis,
Alligato fune longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta; huic autem dolores reliquit post se
Valde multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram: quam olim Neleus
Uxorem duxit, suam propter pulchritudinem, postquâ præbuit spontanea.
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyeo tortitèr imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ὁ ἡγεμόνες, Ἀντιγόνη δ' Ἰσμήνη· ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνοῦσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμείγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἔσχεν Ἰφιτέαν Κολωνὸν κατοικοῦντα, ὁ ἱκέτευσεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν Δήμητρος, ὁ πολιοῦχα Ἀθηνᾶς καὶ Διός. Ἴσχυσε δὲ ἀγῶνι ὑπὸ Κρέοντος ἔχει βασιλικὰ θυσίαι. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους ἀφ' γῆρας, περικαλλὴς τὰ θυσία μηδενὶ τῶν Θηβαίων δίξαι τὸ πάθος· ἐβούλοντο γὰρ αὐτὸν ὁ ἱερὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάστην.] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἰοκάστην.

271. Νέοιο.] Τῷ νέῳ.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀναιρῶν, φονεύσας.

273. Ἀνάπυστα.] Ἀντὶ τίμια πᾶσι λέγειν, καὶ πανδήμια· ἢ φανερά.

274. Πολυκοίρανος.] Πολλοὺς ἀρὰς καὶ βλαβὰς θεῶν * ὑπομενούσης, ἃ γὰρ ἐμαστρίφ· ὅπως ἂν γ. τῷ ὑπονοήσαντι ἀκόλουθον.

275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.] Τὸ ἐξῆς, ἔλαχε πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· ἀχὶ, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

ΝΟΤΑΕ.

281. Γῆμεν ἰὸν διὰ κάλλος) Omninò διὰ legendum, non μὴ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit διά. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἧν διὰ μαινομένην. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἧκεν' ἰὸν διὰ κάλλος. Alii ἐζητουν ad γῆμεν, & legunt ἰὸν μὴ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana, Hervagiana*, quod minùs ferendum. At *Eustath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλὴς ὁ τῷ Χλῶριν λέγει, ἐπεὶ ἐ διὰ κάλλος αὐτὴν ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin. 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μὴ κάλλος, τουτέστι διὰ κάλλος, quare omninò μὴ inter *Varias Lectiones* reponenda.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

274. * Ὑπομενούσης) Ità, pro *Corrupto* ὑπομοίσης quem errorem erat & *Aloysii* MS.

280. * Θυγατέρα) Ità, pro θυγατέρα.

ΒΑΡΙΑΕ ΛΕCΤΙΟΝΕS.

278. Ἄχεϊ χομένη) γρ. ἄχθ' ἰχομένη.

279. Ἐκτελέουσι) γρ. ἐκτελέουσι.

281. Διὰ) γρ. μὴ, vid. Not. in *Textum*.

285 Νέστρά τε, Χρομίν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμοιο Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνάοντο περίκλυτοι· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης

Nestoremque Chromiumque, Periclymenumque superbum.
Et super his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphiclex

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

285. Νέστρά τε, Χρομίν τε.] Πῶς ἓν ἐν Ἰλιάδι, Δαΐδικα γὰρ Νελῆϊ ἀμύμονι ἤλιτε θυμῷ; ἐξ ἄκων ἐ ἄλλων· ἐκ Χλωρίδος ἦ τρεῖς· ἃ νῦν καὶ ἐξοχὴν τὰ τριῶν ἐμνήσθη· Χρομίν μὲ, ὡς σημειοῦνται· Περικλυμένῳ ἦ, ὡς ἀνδρειοῦνται· Νέστορα ἦ, ὡς σωφρονοῦντα· Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον] Ἡσίοδος· Τ Περικλύμενον εἰκονίζων ἐῶσαι ὑπὸ Ἡρακλέους παρὰ Ποσειδῶνος, ὅτι ἀμείψειν ἑαυτὸν εἰς οἵα ζῷα, ἢ ὁποῖα. ἐθέλοι ἐκάστα. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τ ἄγαν ῥᾳδίως μεταφερόμενόν π καὶ μεταχόμενον εἰς ὃ τι ἂν βούλοιτο.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμοιο Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνάοντο περίκλυτοι· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα Πηρὼ ταύτην, καλὴ εὐπρεπεστάτην, οὐδενὶ πώποτε ἐξισοῦσθαι πρὸς γάμον, εἰ μὴ ἀφίκοιτο ἐκ Φυλάκης τὰς τ μητρὸς Τυροῦς ἐλάσας τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλῳ πάντων ἦ λαμπροτάτας, Βίας, ὁ Ταλαοῦ, μόνος ἰσχύσῃ δραμεῖν πρὸς, καὶ πείσῃ τ ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥῆξαι τὸ ἔργον· ὁ ἦ καὶ ὡς εἰδώς, ὅτι δὴ μάντις, ὅτι ἀλώσοι) εἰσαυτὸν, εἰς τὸ * Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ ἦ φύλακες ἐπιτηροῦντα καὶ οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι & παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ· & δήμης ἐφυλάσσετο, περιζώσματα αὐτῷ δημόσια δύο, ἀνδρὸς & γυναικός· καὶ ὁ μὲ ἀνὴρ αὐτὸν ἐπίκως ἐφύλαττεν, ἡ ἦ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ ἦ ὁ εἰσαυτὸς ὀλίγον πρὸς τὸ πλεονάζειν * ἐφύγει. Μελάμπους ἀκμὴ ὑπῆρχε παῖδα σκαλήκων ἀφανιζόντων, ὅτι καθοπλοῦσι τ δοκόν· & τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς ἀφανοῦντας, καὶ κελεύῃ, αὐτὸν ἐκφέρειν τ κλίνης, λαμβανόμενον τῶν μ γωνιαίων πρὸς ποδῶν, τ ἦ ἄνωθεν πρὸς κεφαλῆς· οἱ ἦ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσι· τὸ πεσεῖν ἦ καὶ τὸ δοκὸν καταλαβοῦσι & ἐπικλᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ κλίνῃ αὐτῶν· ὁ ἦ ἀνὴρ ἐξαγρίωθη τὸν Φύλακα, ὁ ἦ Φύλαξ Ἰφίκλῳ, τὰ γεγονότα· οἱ ἦ ἰλθόντες παρὰ τ Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐστι; ὁ ἦ ἔφη μάντις εἶναι· οἱ ἦ αὐτῷ τὰς βοῦς ὑποσχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανᾶται πῶς ἄτεκνος παίδων γένηται Ἰφίκλος, & πείσῃ) τοῦτο. ὁ ἦ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διὶ ἀμφιτεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ἄρισι· οἱ ἦ ἴρχον) πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ ἦ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴης οἶδε μηχανὴν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες· ἀπεκρίνατο ἦ ἑκάστοις, καθοπλίζων τ αἰγυπιόν. ὅτις ἦ τὴν αἰτίαν τ ἀπαιδίας ἐπορᾶς ἐξήνεγκε ταχύ. διώξας ἦ τ Φύλακος μὲ μαχαίρας τ Ἰφίκλου ἐπὶ στεγνὸν ὄντα, ἀφ' τὸ ἐδίει αὐτὸν ἄτρωτόν π πτῆναι, ἐπιβὰς τ Φύλακος μὴ κατάλαμβάνοι ἀ. πίπτει τῷ μαχαίρᾳ εἰς πυκνὰ ἀχράδα, κ) ἀφεῖναι αὐτῷ τ φλοιόν· τ ἦ Ἰφίκλου ἀφ' τὸ δι' ὃν μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. ἐπιλαβόμενον ἦ ὁ αἰγυπιὸς τῷ μαχαίρᾳ τῷ ὃ τῇ ἀχράδι κομίζειν, & ἀποτμῆξαι τ ἴσον εἰδέναι ἀπ' αὐτῆς πεῖν· ὃ οὖν ἕνα ἐνιαυτὸν Ἰφίκλῳ, γενέσθαι ἦ αὐτῷ παῖδας ἐκ τούτου. ποιήσας ἦ ὁ Ἰφικλῆς τοῦτο, τῷ χρεὼ ἀπαρέσαντο. καὶ ἰσχὺ Ποσειδῶνος παῖδα· & δίδωσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι· * ὃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἴδια τ Περοῦς, καὶ λαμβάνει αὐτῷ τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον, & αὐτῷ γίνοντ) παῖδες, Περιαλκὴς, καὶ Ἀρήϊος, καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ ἦ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287. Μνάοντο.] Ἐμνηστεύοντο. Περικλύτην.] Οἱ εὐδοκιμοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τ ἄνδρα· ὁ ἦ κυήσας αὐτῷ, εἰς Θεσσαλίαν ἐπέμψε Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, καὶ ὃν Ποσειδῶνος ἐκγονίαν Νηλέα & Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἰφίκλου τ Φυλάκου * Δηϊονίως, ἀπαιτεῖ τὰ τ μητρὸς, καὶ ἐς ὄψιν ἀποδίδωσι. Μελάμπους ἦ, ὁ Ἀμυθάονος, ὢν δεκάτου τὰ ἀπογονήτου, ὡς καὶ τ πλοῦτον ὑπακούειν ζώων, τοὺς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπελαύνειν ἐπειρᾶτο· ὑπὲρ & χρῆμα Πηρὼ, τῷ

N O T Æ.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

285. Ἡσίοδος * Τ Περικλύμενον) *Hesiodi* locum profert Scholiastes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156.

——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον. Ὄλβιον· ὃν πάρος δῶρα Ποσειδάων ἐκπάγλων πασσεν· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐς ἐρίηρον φάσκεσκε Λυκῆος· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκεν, ἠὲ μάχῃσι ἰδίῃσι. Μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μετέσσυτο ἀγλαὰ φῦλα· Ἄλλοτε δ' ἐς νίσους ὄφις κὴ ἀμοιβὸς ἵκανε· τῷ ἦ δῶρα Ποσειδῶν, ἐὸν ἐκγονον, ἐκ πατρὸς ἐδώκεν. Βυλῇ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμοιο) Hoc *Scholion*, olim malè positum, in hunc suum locum reduxi; pro τῷ ὄρεϊ, vel ὀρεῖ, lego τῷ * Ὄθρυϊ, nam Mons *Othrys* Latinis *Masculinus*; Græcis, ὁ Ὄθρυς, ut *Hesiodo* & *Nicandro*. * Περιήμι, pro περίειν, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε) Hoc *Scholion* illustratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Eustathio*, fol. 435. lin. 31. Partem posteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἃς

V A R I Æ L E C T I O N E S.

285. Χρομίν τε) γρ. Χορμίον τε.

287. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔπ.

Ἀρ}α-

'Αργαλέας· τάσθ' οἷος ὑπέρβη μάντις ἀμύμων
'Εξελάαν· χαλεπὴ δ' ἦεν θεῦ βουλὴ μοῖρα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, ἃ βουκόλοι ἀγριώωσι.
'Αλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξεπλέοντο,
'Αψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη 'Ιφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδεν, τὴν Τυνδαρέῳ ἀλόχοιτο,
"Η ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ καλλιέθρονι ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
"Αλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitæ; has solus promisit vates inculpatus
Abacturum: sævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci rustici.
Sed quando jam menses & dies peregrinabantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certe ipsum solvit vis Iphiclei,
Vaticinia omnia loquutum: Jovisque petitio erabatur consilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem.
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Castorem-que equorum domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes dennec tertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

ΣΧΟΛΙΑ.

Νηλίης, Βίαιος, τ' ἀλλοῖος αὐτὸς συλλαφθεὶς ὑ ἐ εἰς ἱερεῖα ἐμβληθείς. κρέα κύπας τὰ ἀλλαντοφθόρα σκολίκαια, ὀλίζων ἐπ ἀπείρατα τ' δικαί, ἐπιλάσιον ἐκνομισθέντας. Ἢ ὑ οἰκείως κατοικιζόμενος. μοῦνος ὁ 'Ιφικλος, ὑπισχνεῖται τὸ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἰμὶ τ' ἀπιστίας αὐτὸν λῦσ τ' τοῖχος παύσειν· ὁ ὑ Μελάμπους παρ' αἰνίγμασι μοῦνος τὴν αἰτίαν, ἐ ἀναζητήσας ἐκείνῳ τὴν μάχαιραν ἀχαρῆ φλοιῷ κατηλοιμμένην, ἢ ἐπάνοδον Φύλακος τοῦ 'Ιφίκλου ἐπὶ τ ἀρχῆς ἐκπίμπουσι τὸ τετραπόδων. θύσας τὶ βοῶν, μαίνεσθαι ὑπὸ τ τ τετραπόδων ἐνιαυτούς, τ 'Ιφίκλου ἀπορρήξαι πατέρα Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκου. Φυλάκης.] Πόλεως Θεσσαλίας. 'Ελάσσονι.] 'Απελάσσονι. Βίας 'Ιφικλείης.] Περιφραστικῶς, ὅ 'Ιφίκλου.

290. 'Αργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλους· λὸ δ' ὡσαύτως ὁ ἡ ἴξαθον περισπ. αὐτὸ τὸ ἐφικόμενον ἐκπόνησον. 'Αργαλέον γὰρ, ὅσα αὐτοῖ αἱ βίες κὰ' αἱ ὡσὶ αὐτὰς περιπατίαι καὶ σκυβαί.

291. 'Εξελάαν.] 'Απελαύσαι· Χαλικπ.] Δύσκολον, πακῶ.

292. 'Αχεσθῆναι.] 'Αχεσῆναι.

293. 'Εξιπλεῖντο.] 'Επλεῖντο.

ΝΟΤΑ.

297. Τυνδάρεω) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob *Τυνδάρεω* sequens, mutabatur à Scholiis *Τυνδαρίου* tamen ad *Var. Lect.* invenies. Est autem *κοινὸς*, *Τύνδαρος*· 'Αττικῶς, *Τυνδάρεως*· ἑδυμῶς, *Τυνδάρου*. Ità *Παύσανιας*. *Παυσ*

NOTÆ IN

λαμβάνῃ αὐτὸν, lego & suppleo ex *Aloysii* MS. * ἀς λαβὼν εἰς Πύλον, &c.

300. * Μελάμπους) Quod narrant hùc *Brevia Scholia*, de *Castore* à *Meleagro*, aut *Polynice*, occiso, no-

VARIÆ LECTIONES.

291. Μοῖρα πέδησε) γρ. μοῖρ' ἐπέδησε.

294. 'Αψ περιτελλομένου ἔτ.] Εἰς τὰ πίσω δ' ἔτους περιόντος.

296. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλ.] Τὸ πεπρωμένον ἐλάμβανε τέλος.

297. Καὶ Λήδην εἶδεν, τὴν Τυνδαρέῳ παρεκύησεν.] Ζεὺς Λήδας ἐραστὴς τ Θεστίου παιδὸς, εἰς κύκνου ἑαυτὸν μετεσχημάτισε, κ ἐμίχθη αὐτῇ· μ' χρόνον ὁ ἑαυτὴν παῖδα ἔδει, λαπεῖν εἰς λάρνακα. ὅθεν σωθέντες τές τε Διοσκόρους κ τὴν Ἑλένην γίνεσθαι· γόνῳ μ Διὸς, ἐπίκλησιν ὁ Τυνδάρεω. ὁ ὑ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299. Κάστορά θ' ἱππόδαμον, κ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.] Τύπτων, ὁ μ Πολυδεύκης λὸ δ' ἡνίοχον ἐπιστρ. ἱστορεῖται χρόνῳ, ὁ ὑ Κάστωρ, λὸ Τυνδάρεω.

300. Φυσίζοος.] Περὶ τὸ ζῆν φύσει. Τοὺς ἄμφω ζωούς.] Ἀναμφίλογ Κάστορ ὑπὸ * Μελεάγρου. ἢ Πολυτίνικος, Πολυδεύκης ἀφ' ὧν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τ πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ πάλιν πρὸς τ ἀδελφὸν τὸν ἀφθαρσίαν, ἀπ παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὅτι μ ὁ 'Ολύμπιος ἀθανάτους, ὅτι ὑ ὁ Αἰδωνεύς.

302. Ἑτερήμεροι.] Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

NOTÆ.

δάρεως, τ' v. 518. & υ'. v. 66.

300. Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα.) Ità *Iliad.* γ'. v. 243. 'Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα, in quem locum, vid. *Br. Scholia*, & *Eustathium*, ut etiam in hunc locum, fol. 438. lin. 12, &c.

SCHOLIA.

vum, omninò mihi videtur, nec omninò, quod scio, ab ullo alio dictum. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 243. *Pindarum*, ad Olympionicas, §. x. v. 112. *Theocriti Διοσκόρους*, *Apollodori* l. 3. c. xi. *Hygin.* §. lxxx.

Τεθνᾶσιν, πμὼ ἦ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
Εἰσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ἦ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, πολεμηδόκον τ' Ἐφιάλτην.
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννέργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στῆσαι πολυάικος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θεῖναι, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque sortiti sunt, æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedèam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Orionem:
Novennes enim cùm essent, novem etiam cubitorum erant:
Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur,
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæcum Ossæ
Pelium tronco-sum; ut cælum pervium esset.
Et tortasis perfecissent, si ad pubertatis mensuram venissent:

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Τεθνᾶσιν.] Τελευτῶσι. Λελόγχασιν.] Ἔσχον, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὴν δὲ Τελεστῶ.

306. Μινυνθαδίω.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί οὖν ὁ Τιτὼς ἐπ' ἐνίοις εἶπε πέλωρα; γηγενεῖς σαπεῖσ· τούτους δὲ αὐτεξουσίους ἀνθρώπους.

310. Ἐννέωροι.] Ἐννεαετεῖς.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἄτὰρ μῆκός τε ἐννέργυιοι] Διαμέτρῳ ἡ ἀκρίβεια· ἀναλόγως γὰρ τῷ μήκει καὶ τὸ πλάτος, * τέσσαρα ἐπὶ δὲ μήκους. Ἐννέργυιοι.] Ἐννέα ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστι, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

312. Ἀπειλήτην.] Διεβεβαιοῦντο.

313. Φυλόπιδα.] Μάχην. Πολυάικος.] Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος.

314. Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ.] Ἵν' ἐξ ἴσου μεγέθους πολεμῶσιν· ἀμήτιστοι δὲ, ὡς ἀδύνατοι· ἀλλὰ μίμημα, φησίν, οὐκ ἔργα ἦσαν. Ὄσσαν.] Ὄσσα, ὄρος Θεσσαλίας. Ὀλύμπῳ.] Ὄλυμπος, ὄρος Μακεδονίας. Θεῖμεν.] Ἐπιθεῖναι.

315. Πήλιον.] Ὄρος Θεσσαλίας. Ἀμβατόν.] Εὐεπίβατον.

316. Ἐξετέλεσσαν.] Ἐτελείωσαν, ἐπλήρωσαν. Ἥβης μέτρον ἵκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ τελείας ἡλικίας.

ΝΟΤΑ.

303. Τεθνᾶσιν· πμὼ ἦ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημείωσαι ἦ, ὅτι τὸ λελόγχασι συνῆπται τῷ παραλήγοντι, παρὰ τὸν κοινὸν μὲ παραπέμπει, ἃ μακροπαραλήκτῳ οἶδε τὸ τ πιστὸν παρακειμένων τέλος ἐχόντων· πλὴν ἄνωθεν, ἀναλόγως τῇ ἐπὶ αὐτῶν ὅλῃ κλίσει τοῦ λέλογχα· οἱ δὲ ἴσως ὀφείλει τὸ λ διπλοῦν γράφεσθαι. πμὼ ἦ λελόγχασι ἴσα θεοῖσι, τύπῳ ἦ νῦν αὐτὸ ἀπαιτοῦμεν ἴσαι, καὶ τὸ πτῶσιν, καὶ πιστεύσασι. ἐκ τοῦ ὅμοια.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὴν δὲ Τελεστῶ. ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιος ἀκρίβεια) *Eustath.* fol. 439. lin. 32. Ἐπαινοῦσι οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τῇ ὡς συμμέτρῳ καμμιᾷ ἀκριβείας· ἀναλόγως γάρ, φασι, τῷ μεγέθει καὶ τὸ πλάτος, τέσσαρα δὲ τοῦ μήκους. Hinc Corrigo *Br. Schol.* & lego * τέσσαρα, pro πέμπτον.

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

ΝΟΤΑΕ IN SCHOLIA.

VARIÆ LECTIONES.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασσι, vid. Not. in Τεθνᾶσιν.

309. Μιῇ γε κλυτὸν) γρ. μοῖ' ἀγακλυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκός τε, *Br. Schol.* ut γε, *Ald.*

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν Ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona.
Ambos: antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret; ornaretque genam florenti barbâ.
Phædramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὴν Ἄρτεμιν ἴλαφον εἶναι διὰ κύτη, τὸν δὲ * εἰς τὴν ἴλαφον ἀφεῖναι, ἀπὸ λέξεως Δημοχάρους.

318. Ἰούλους.] Τὰς περὶ τὸ γένειον τρίχας, ἰούλους λέγει· ἀφ' οὗ τὸ τοὺς νέους πώγωνας ἔχοντας ἀρχαῖον εἶναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅζειν τὸ πάλαιον λέγει.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐανθέϊ.] Εὐφυεῖ. Λάχνῃ.] Τριχώσει.

320. Φαίδρην τε.] Φαίδρα, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντίοπης, ἔγημε Φαίδρην, τὴν Μίνωος θυγατέρα, ὃς τὴν Κρητῶν βασιλείαν· ὠλιγαρχήθη δὲ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐπιβαλόντων, πέμψαι ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζηνίων ἄρχειν· ἵν' ἐν τῇ αὐτῇ ἀφὸ τῆς Πιτθέως * Αἴθρας μητρὸς τὴν ἀρχὴν λάβῃ. Φαίδρα δὲ, ἐρωτικῶς ἀφορμήσασα ἐπὶ Ἱππολύτῳ, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ πεκαμψε, τὸ μὲν πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσασθαι, τὸ νῦν Ἱππολύτου καλούμενον· εἰς Τροιζῆνα δὲ ὕστερον παραγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιχθείη· χαλεπῶς δ' ἐκείνου ἀποδεξαμένου τὸν λόγον, λέγεται * Φοιβηθῆναι αὐτὸν ἀπειρίαν τὴν αἰτίαν, καὶ ὡς Θησεὺς ἀφανίσειε, ὡς Ἱππολύτου κηδεστὴς αὐτῷ. ὁ δὲ τελευτῶν, ὡς φασὶν, αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος εὐχὴν ἤτησε ἀμοιβήσασθαι, ὅ, τι ἂν εὔξηται συντελεῖσθαι· πιθόμενος τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τῶν ἀτιμιῶν ἀτιμάζει. τὸν δὲ παῖδες ὀλίσθοντα. Σαίνει μὲν οὖν ὁμολογοῦσι τὸ ἅρμα γυμνάζοντα, παραφρανέντος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου, καὶ παραχθέντων τῶν ἵππων, ἐλκόμενον ἀνηρτῆσθαι· τὴν Φαίδραν δὲ φανερὰς γενομένας τὰς βολὰς, ἀπάγξασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἴδον.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήραν ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφὸ ζηλοτυπίας· ὁ δὲ Κέφαλος ὑπονοήσας τινὰ θηρίων λάθρᾳ ὃν τὸν ὕλης κλίνειν, ἔβαλε μὲν αὐτὴν Πρόκριν καθυποπτήσας. Πρόκριν τε.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικίων κατῴκει. φίλων δὲ τὰ γυναικὸς ἀπατηθείς, λέγεται εἰς ἀπόκρημνον * κάπινον ἐπὶ τὸν ὀκτὼ. καθαλιὼν αὐτὸν * ἐπὶ νύμφῃ ἕκαστον· ἔπειτα καθαπτόμενος, καὶ κολακεύσας ἑαυτὸν ποιήσας, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθει τὴν Πρόκριν δίκαιος εἶναι, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ δὲ Πρόκρις ὑποφλαυρίσασα τὸν κόσμον, καὶ τὸν Κέφαλον ἐρῶσα κάρτα καλὸν, συνεγένετο αὐτῷ. ἐκφύγας δὲ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτᾶται τὴν Πρόκριν· ἡ μὲν οὖν καταλλαγὴς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. συνεῖναι δὲ αὐτῇ τοῦτο δρᾶν, ὑποπτεύσασα ἡ Πρόκρις, ἔπι μίσγεσθαι γυναικί τινι· ἐκκαλεσαμένη οὖν τὸν εἰκότα ἐλεγχον, εἰ συνοίδοι· ὁ δὲ θηράσειν ἔφη, τὸν Κέφαλον ἰδίᾳ ἐπί τινος ἕρκος κρυφῆναι, καὶ λέγειν συχνὰ, ὦ Νεφέλη, παραχθεῖς· καὶ τοῦτο μόνον συνοίδειν. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς ταύτην τὴν κρυφὴν, καὶ κεκαρύκευται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγειν τὸν Κέφαλον αὐτοῦ πυνθάνεται. ἐκθορίζει ὡς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν ἀφριδίως, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται· καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλει μὲν χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνει. μιαιφονώμενος δὲ τὸ Ἐρεχθέα, ζώπυρος πολυπλεύς αὐτὸν. ὁ δὲ ἱστορεῖ παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μὲν τὴν Κρήτην, εἰς Κρήτην πλεῖ, τὴν Μινοταύρου παραπεπονημένος· καὶ ἀναίρεσιν ἀφικνεῖται δι' αὐτοῦ, ἐρωτικῶς * ὡς αὐτὸν λαβεῖν ἡ τοῦ Μίνωος θυγάτηρ, Ἀριάδνη, δίδωσι κλωβὸν μίλτου, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου·

NOTÆ.

* ἐπὶ νύμφαν, *Aldin.* ἐπὶ νυμφῶν.

πόσδι λόγου, τὸ, Εἰ ἐπεῖδόν ἐ ὀδύσσευς, σ' ἴρυσας ἔχων· ἀλλὰ μὲν οὐκ ἔχει σ' ἴρυσας, κεδ' ἄρα ἐπεῖδεν. Ὁμοίως γοῦν καὶ τοῦτο τὸ, Ἐξετέλεσσε δέ, εἴωθε λέγειν μέτρου ἕνεκεν· ἀλλὰ μὴν ἡ διανοία, τὴν θηριοκτονίαν ἐμβάσης· κεδ' ἄρα διανοίᾳ ἐκπλήσας αὐτὸς, ὁ ἥλιος. Et mox, fol. 439. lin. 13. Λείπεται δὲ, ἢ ὅτι ἐρασθεὶς

Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζ΄, ex Msto. Paulo post, superfluam *Textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. facit, denique * ὡς addo, & pro ἐκφανὲς, lego * ἐκφανεὶς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoseων, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 26. ubi tamen, pro *Græco* Νεφέλη, *Aura.*

VARIÆ LECTIONES.

319. Γένυν) γε. γένυσι pro τὰς γένυας. *Eustath.* & *H. Steph.* haud inepte.

Κέφαλον

Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus,
Ex Cretâ in solum Athenarum sacrarum,
Duxit quidem, sed non potitus est: antea enim ipsam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi testimonio.
Meramque, Clymenemque vidi, mœstamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretiosum.

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦ τέκνου, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπειδὰν εἰσέλθῃ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγαθίδος ἐνδῆσαι περὶ τὸν ζυγὸν τῆς ἄνω θύρας, καὶ ἀνελίσσοντα ἰέναι, μέχρις ἂν ἀφίκηται εἰς τὸν μυχὸν. καὶ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ, κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, τῷ Ποσειδῶνι θῦσαι, καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλεται, καὶ τοὺς ἠιθέους καὶ παρθένους, οὓς ἔτυχε φθάσαντας τῷ Μινωταύρῳ παρατεθῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας, νυκτὸς μέσης ἀπέπλει· παραγενόμενος δὲ τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐκβὰς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κοιμᾶται. καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ἀθήνας. συντόμως δὲ ἀναστὰς ποιεῖ τοῦτο. κατολοφυρομένης δὲ τῆς Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα θαρρεῖν αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσου γὰρ ἔσεσθαι γυναῖκα, καὶ εὐκλεῆ γενέσθαι. ὅθεν ὁ θεὸς *ἐπιφανεὶς μίσγεται αὐτῇ· καὶ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατηστέρισαν τῇ τοῦ Διονύσου χάριτι. ἀναιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, προεμένην τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κούρην.] Θυγατέρα.

323. Ἦγεν.] Ἔφερεν. Ἀπόνητο.] Ὄνησιν ἔσχεν. Ἔκτα.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν· γράφεται καὶ ἔσχε.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δίᾳ, νήσῳ πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἥτις *νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὕτη τοῦ Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπεὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιγείσης ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταληφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ τοῦ Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖρα, Προίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖρα, ἡ Προίτου, τοῦ Θερσάνδρου, θυγάτηρ, καὶ Ἀντείας, τῆς *Ἀμφιάνακτος, ἐγένετο κάλλει διαπρεπεστάτη· ἠγάπα δὲ περὶ πλείονος τὴν παρθενίαν, εἵπετο τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἐρασθεὶς Ζεὺς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν, καὶ λανθάνων διαφθείρει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τίκτει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγεται τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τ' ἴδον.] *Κλυμένη Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, τοῦ Ἴφιος, καὶ Εὐρυανάσσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τῷ *Δηιονέως, Ἴφικλον τίκτει ποδώκη παῖδα· †τοῦτον λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τὸ τάχος τὴν κουφότητα μὴ περικλᾷν τοὺς ἀθέρας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναι φασὶν Ἡλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' *Ἐριφύλην.] Ἴφιος θυγατέρα, μισητὴν δὲ, διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσοῦν ὅρμον, καὶ προδεδωκέναι Ἀμφιάραον, τὸν ἄνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντιν, τὸ ἀποβησόμενον.

326. Φίλου.] Προσφιλοῦς. Ἀνδρός.] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἀνδρός. Ἐδέξατο.] Ἠγάπησε, ἐκόμισεν. Τιμήεντα.] Ἐντιμότερον. *Στυγερήν τ' Ἐριφύλην, Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάραος, ὁ *Οἰκλέους, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διενεχθεὶς ὑπέρ τινων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν διαλυθεὶς, ὤμοσεν ὁμολογήσειν, ὑπὲρ ὧν ἂν διαφέρωνται πρὸς ἀλ-

NOTÆ.

323. Ἀπόνητο) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόνασθαι, & Ἀπώνατο. & ad *Iliad.* ρ'. v. 25.

325. Στυγερήν τ' Ἐριφύλην) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœstamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai*, Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφοῦ Ἀδράστου, legendum Ταλαοῦ, πατρὸς Ἀδράστου.

† Vid. *Apollonii* Argonaut.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloysii* MS. addo.

325. * Κλυμένη, Μινύου θυγάτηρ, Κλυμένην τε ἴδεν) His verbis deletis, * Κλυμένη Μινύου. τοῦ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, τοῦ Ἴφιος, ex *Eustath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad *Ἐριφύλην) Ἴφιος θυγατέρα addunt, cùm notissimum sit, Illam *Talai* filiam, *Adrasti* sororem, ut mox, v. 326. ipsa agnoscunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιάνακτος, pro Ἰασάτου, legunt, Δηιονέως lego, pro Δηιόνος, & superflua deleo nonnulla; de quibus mox.

326. * Στυγερήν τ' Ἐριφύλην &c.) Hæc Verba, quæ malè olim in præcedente *Scholio*, nunc in suum locum repono, pro Ἰοκλέους, lego Οἰκλέους, &c. totum denique *Scholion*, ex *Aloysii* MSto melius paulò ordinavi, & ex historiâ; vid. *Euripidis Alcmaonis*, Argumentum: quod *Scholiastes* omisit.

VARIÆ LECTIONES.

323. Ἔκτα) γρ. ἔκτα, *Eustath.* fol. 440. lin. 30. & *Br. Schol.* nec tamen notat *H. Steph.* sed *Isaac. Casaubon.* vidit.

325. Τε ἴδον) γρ. εἶδον, *Br. Schol.*

Πάσας

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θυγατρας·
Πρὶν γάρ κεν κατὰ νὺξ φθίτ' ἀμβροσίη· ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνετ' εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολοὐετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui possum,
neque nominare,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: sed & hora
Me dormire, sive ad navem celerem digressum ad socios,
Sive hic, reductio autem diis, vobisque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti sunt silentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obscuram.
His verò Arete albis-lacertis cœpit sermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet ille.
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hospes sanè meus est; unusquisque autem particeps est honorum:
" Ideò minimè festinantes dimittite, neque dona
" Sic egenti decurtate: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hisce & interfatus senex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

ΣΧΟΛΙΑ.

λήλους αὐτός τε καὶ Ἀθήνης, ἐπιτρίψαι Ἐρεχθέως κέλευεν, καὶ πεθῆναι αὐτῷ. μὴ δὲ πεῦσε γενομένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μὲ Ἀμφιάραος ἀπέτεμε τὰς Ἁρμονίας. καὶ τὸ ἰσόμοιρον ἄλλοθι σεσημείωται· λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ Πολυνείκους, τὸν τοῦ Ἁρμονίας, ᾔτησε τοὺς υἱοὺς Ἀλκμαίωνα διαζευγνύουσα. τὸν Ἀμφιάραον μὲν ἰδόντα τῷ τοῦ ἅλιος ἀκοντίσαι, καὶ πολλὰ τὸν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μὲ ἐξορμῆσαι εἰς τὴν στρατιάν. Ἀλκμαίωνι δὲ ἀσμένῳ, μὴ ἀφίεσθαι μὴ τὸν * ἐπιτρόπους ἐπὶ Θήβας πορεύσας, πρὶν * ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα· πεῦσε δὲ παῖδα ὀρέστην λέγεται τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ Διὶ τὸν μητροκτόνιον μιανῆναι· τὰς δὲ θεὰς ὑπολῦσαι τὸ νέφος αὐτὸν Διὶ τὸ ὁσίως ἐπαμῦναι τῷ πατρὶ, τὴν μητέρα κτεῖναι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

329. Φθῖτ'.] Ἐπιλίπωσι. Ἄμβροσίη.] Θεία.
333. Κληθμῷ.] Τῇ μὲν ἡδονῇ καὶ τέρψει· ἡσυχίᾳ. Ἔσχοντο.] Κατεχίζοντο.
334. Ἤρχετο.] Προσκατήρχετο.
335. Φαίνετ'.] Δοκεῖ.
336. Ἐίσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῇ σώμασι, ἐν ἡρωϊκῇ καὶ δικαίᾳ.
337. Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι.] Διὰ δύο φασὶν ἢ ; Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικροψυχεῖσθαι, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς ἐστὶ ξένος, αὐτὴ πρώτη ἐσυστήσῃ· καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν ὑπερεῖ. Ἔμμορε τιμῆς.] Οἷον μείζονα ἔχει καὶ ὑσίαν. ὥστε καὶ τιμὴν δίκαιος.
339. Χρηίζοντι.] Διεμέτρησε. * Κολοὐετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.
340. Ἰότητι.] Βουλήσει. Κέονται.] Ἀπόκεινται.

NOTÆ.

329. Φθῖτ' ἄμβροσίη) *Eustath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ δὲ φθῖτο, ἐκ τοῦ φύλλου, εἶτα ἀφῃρέθη, ὡς ἀπὸ τοῦ φέω, φλῶ· εἶτα ἀφῃρέθη τὸ ι, ὡς ἐκ τοῦ φθίω· πλεονάζει δὲ καὶ ἀφῃρέθη γραφή. Rectè itaque Nos φθῖτο scribimus; φθίτ' enim, pro φθίτο, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβίην κύδιον γίνε· ἴφθιτον. Et *Odyss.* δ'. v. 356. & v. 357. ἀμφιμάσῃ & ἀπίφθῃ, & φθίῃ, & φθεῖῃ alias. *Penultima* tamen ἀμφίμολον producitur, *Odyss.* κ'. v. 51. quare φθίτ', retineo in *Variis Lectionibus.* An φθίῃ; *Florentina, Aldina, Lovaniana,* φθίτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis. φθῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis, Aldin.* &c. φθῖτ', ἐπιλίπωσι.

333 Κληθμῷ δ' ἔσχοντο) *Andronicus Rhodius,* ἐπὶ πολλῶν, Κήλησις ἡ, ἡδονὴ δι' ἀκοῆς παραπλήσιον· ἢ ἡδονὴ ἐν λόγῳ τινὶ, καὶ μουσικῇ. ἢ δι' ἀκοῆς ἡσυχία. ἢ ἀπάτη. Vid. *Etymolog. M.* & *Suidam,* v. Κληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιτρόπους & * ἀποκτεῖναι) Olim ἐπιτρόπους. & ἀποκτείνῃ. 339. * Κολοὐετε) Ità, pro κολοῦσῃ, &c.

VARIÆ LECTIONES.

329. φθῖτ') *Mf.* φθίτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum.* 333. Ἔσχοντο) *Mf.* ἴσχοντο.

Ὦ Φίλοι, ἦ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοπῆ ἠδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια πεφράδμεν· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδ' ἔσεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴψα δ' ἔπειτα
Ζωὸς Φαίηξιν Φιλήρετμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος ἔγ' ἦ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εἰν ἠῶ βεβαμεῖναι ἐς αὔριον, εἰστε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με κ' εἰς ὅ κεν αὐτὸν ἀνώγειτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσορόωντες εἰσάφατες,

" O amici, non scilicet vobis præter opinionem & à scopo
" Loquitur regina prudens: sed obedite:
" Alcinoo autem ex ipso sequetur opusque, dictumque.
Hunc rursus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, si modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi-peritis imperem.
" Hospes autem sustineat, tametsi reditûs indigus est,
" Nihilominùs expectare in crastinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potissimùm autem mihi; hujus enim imperium est in populo.
Huic respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë rex, omnium gloriosissime populorum,
" Si me etiam in annum jusseritis hic manere,
" Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,
" Profectò illud mallem, & sanè utilius esset,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris essem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reversum.
Hunc rursus Alcinous alloquutus est dixitque,
O Ulysses, id neutiquam suspicamur te aspicientes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἀποθεν ἢ σκοποῦ, λοιὸν εἰκασμοῦ εἴρηκε ἢ λοιὸν πίστεως. Ἀπὸ δόξης.] Ἀποθεν ἢ ἔγνωμεν περὶ τῆς ξένης ἀληθείας.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδε.] Οἷον, ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελεῖν ἀπαλλαχθῆναι. Ἔσται.] Ἔρχεται.

347. Ἔσαι.] Γένοιτο.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ με κ' εἰς ὅ κεν αὐτὸν ἀνώγειτ' αὐτόθι μίμνειν.] Χαριέντως τὸ λέγειν, ἑτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, ἕως διδόμενα αὐτῷ πλειοτέζονται. Ἀνώγειτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπείγοιτε, παρασκευάζοιτε.

358. Πλειοτέρῃ σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν· ἢ μᾶλλον, ἕως διδόμενα πλεονεμίᾳ.

359. Αἰδοιότερός τε.] Αἰδοῦς ἄξιος· οἰκτοῦσιν Ἡσίοδος, πλέτῳ δ' ἀρετὴ ἕπεται· κῦδος ὀπηδεῖ· αἰδὼς δ' Ὁμήρου, βασιλῆος οἰκτὸν αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσορόωντες.] Τὸ μὲν, ἀντεφωνῶν τ' ὑμῶν καὶ ἐπιλογικὸν, οὔτι σ' εἰσορῶντες.

N O T Æ.

351. Πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diversis eodem modo, aut in rebus iisdem diversimodè efferendis, conferat curiosus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyss.* α'. v. 358. & ipse nunc *Alcinous*. Adeo sui *Homerus* παρῳδὸς primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Eustath.* fol. 442. lin. 27.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ἰοπὴν αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Sensum* implendum.

Variæ Lectiones.

345. Ἀλκινόῳ) κ. Ἀλκίνοε, *H. Steph.* ociosè, cùm *Prosaica* vox minimè in Versu stabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐπαύριον, *H. Steph.*

Ἡτεγο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔπι δὴ φρένες ἐσθλαί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ὑποφαμίδιος κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ ποτ' ἀνηφείων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τύνδε σοὶ φθονέοιμι καὶ εἰς ὅπερ' ἄλλα ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον φοτέεσσιν ἀϋτμὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ὀπάλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθέ θ' ὁπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ

" Impostoremque te esse & furem, perinde ut multos
" Pascit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit:
" Tibi verò ineit elegantia verborum, mentesque bonæ;
" Historiam verò, ut & Poeta, ex ordine recensuisti
" Omnium Græcorum, tuique ipsius dolores tristes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui tecum
" Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt.
" Nox hæc valde longa, immensa; neque tempus est
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera:
" Equidem vel ad auroram divinam sustinerem, quando tu
" Sustineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non sanè ego
" His tibi abnegaro & miserabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum sociorum, qui jam postea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
" In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
Cæterùm postquam animas quidem dispersit huc atque illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque simul cum eo

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ἠπεροπῆα.] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογιστικὸν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιθυμητήν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀλλοτρίων πέφυκε κλέπτειν.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυσπερέας.] * Πολυπλανεῖς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάσσοντας, παρασκευάζοντας. Ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.] Ὅθεν καὶ ἀδικοῖτο τις, ὃν ψεύδεται.

366. Μορφὴ.] Εὐπρέπεια.

372. Ἀδιαφθόρους.] Ἀμίαντον, πολλήν.

379. Ἀκαμάτοιο.] Ἀκεραίου.

380. Οἰκτρότερον.] Ἐλεεινότερον.

382. Στυγέουσαι.] Σπασμῶν αἴτιαι.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακοβουλίας Καπανέως, ἢ ἀμφιλυΐας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, δυσμενῆ κατέσχεν πεῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασαν.] Πέμψαι ἐκέλευσεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογιστικὸν) Ità pro παραλογικὸν scribo, ex *Aloysii* MSto & *Eustathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυπλανεῖς, lego, pro πολυίθυνας, Veteri.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔπι] γρ. ἔστι, *H. Steph.*

385. Ἀγνὴ] γρ. αἰνὴ. *H. Steph.*

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠ πότμον ἑπέσπον·
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἶμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν χυτὸ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ἐρέξασθαι μεμαώτων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκε ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε χὴρ ἐδάμασε ταμηλεγέϊ θανάτοιο;
Ἠέ σε γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς ἀπειμαργάμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεύμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν ὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Domo in Ægisthi perierunt & fatum obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam bibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas diffundens,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non amplius ei aderat vis firma, neque illa potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
Illum quidem ego flevi, ut vidi, miseritque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens sævorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est.
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe,
" Sic perii miserabilissimâ morte; circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis-dentibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Εἴβων.] Χέων, σπένδων.
391. Πιτνάς.] Ἐκτείνων. Ὀρέξασθαι.] Ἐπιλαβέσθαι.
392. Κίκυς.] Ἡ μετὰ δυνάμεως κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτικαῖς δυνάμεσιν.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμείγαρτον.] Πολλὴν. Ἀϋτμὴν.] Πνεῦμα.
401. Βοῦς ἀπειμαργάμενον.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἁλῶναι εἰς

Κλέπτας, καὶ ἁρπαγὰς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας, ὅτε τῷ ἀπέβλεξεν, εἰκότως τὸ ὅμοιον ὑποπτεύσας πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Περιμαχομένους.] Περιπαλαίοντας.

408. Τεύξας.] Καταστήσας.
411. Οἰκτίστῳ.] Ἀπλῶς, κακῷ.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

N O T Æ.

401. Βοῦς * ἀπειμαργάμενον) Ità legendum pronuntio, pro ἀπειμαργόμενον, quòd qui Prædam ejusmodi petierant, Viva Animalia, & totos greges, abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinaciter pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus, ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

VARIÆ LECTIONES.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαργάμενον) γρ. ἀπειμαργόμενον, vid. Not. in *Textum*.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut suprà, v. 400.
412. Ἀρχιόδοντες) γρ. ἀγελιόδοντες, *Seberi* Index.

Οἵ

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
Μαχὰξ κτιμενέων, ἠὲ σὺ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλεφθέσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὀπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Καασάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δ' ἀπιοῦσα
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀίδαο,
Χερσὶ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κτεριόπι τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίως παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥπτε καὶ αἰσχρὰ ἔχθε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*, aut dapibus festis *mactantur*.
" Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
" Separatim interfectorum, & in forti pugnâ.
" Sed protectò illa potissimùm conspectatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum autem totum sanguine madebat.
" Mœstissimam autem audivi vocem Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Prope me: cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium: illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi volenti, eunti licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque os componere,
" Adeò non gravius & improbius aliud
" Quæcunque quidem hujusmodi in mentem tacitorna induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique purabam
" Gratum *me* liberis, atque mancipiis, atque ancillis meis,
" Domum venturum: illa verò *res* apprimè perniciosas edocta,
" Sibique turpitudinem asperit, & etiam venturis in posterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ benefica erit.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Ἐράνῳ.] Ἔρανος λέγεται, τὸ ἐκ συμβολῆς χειλήμενον δεῖπνον.
416. Μαχὰξ.] Καταφάσας.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἐλέησας.
418. Παθήσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐκλύετο.
420. Οἰκτροτάτην.] Ἐλεεινοτάτην. Ὄπα.] Φήμην, αἰτίαν.
421. Κτεῖνε.] Ἀνεῖλε.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυνώπις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφίσατο.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐπαρτέρησεν.
425. Ἑλέειν.] Καθελεῖν, συλλεῖσαι. Ἐρεῖσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπιπλεῖσαι.
426. Αἰνότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀπρεπὲς, ἢ σχέτιον.
429. Τεύξασα.] Καθεκτικὸν ἀσασα.
432. Καὶ αἰσχρὰ ἔχθε.] Αἰσχύνῃ δ' ὄνειδος κατέχουσι. Ἐσσομένῃσι.] Τοῖς μελλησομένοις.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα περάσασα.

NOTÆ.

424. Νοσφίσατο) Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Duportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cœlebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* ANNA, *M. Brittanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

VARIÆ LECTIONES.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) χρ. ἀλλά κ' ἐκεῖνα.
419. Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ) χρ. κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἔχθηρε, γυναικείας ἀφ' βουλάς,
Ἐξ ἧς χῆς· Ἑλένης μὲν ἀπαλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
[* Ὣς δ' Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἴλετο χείρονι ἀκοίτιν,
Ὣς Ἑλένη ἤρχυτε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.]
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τῷ νῦν μή πολὺ σὺ γυναικὶ φίλῳ ἦπαρ εἶναι,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δ' ἧς κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κύδρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μὲν νύμφην γε νέην καταλείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πολεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὃς πω νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἴζεν ἀριθμῷ.
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος παίσεται, ἧ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ πάρ ἧμος σιτηλεύσεσθαι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα καταστείχοντα· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Εἴπου ἔτι ζώοντα κλυήεται παῖδος ἐμοῖο,

Sic dixit; exterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Di Boni! quàm valdè genus Atrei alitonantis Jupiter
" Vehementer odit, fœminea propter consilia.
" Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
" Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul abitanti.
" [Sicut etiam Clytæmnestra, linquens Agamemnona magnum,
" Ægistho concubuit, deteriorique pejorem Virum;
" Ità Helena dedecoravit Cubile flavi Menelai.]
Sic dicebam; ille autem me protinùs excipiens alloquutus est,
" Ideòque nunquam etiam tu me uxori benignior fis,
" Neque illi sermones omnes revela, quos bene noveris;
" Sed hoc quidem dic, illud verò celatum sit.
" Sed non tibi, Ulysses, exitium erit ex uxore;
" Valdè enim prudens & benè in mente consilia fert,
" Filia Icarii, prudens Penelope.
" Profectò ipsam nuptam juvenem reliquimus nos,
" Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mammam,
" Infans, qui aucubi nunc in virorum sedet numero.
" Beatus; certè enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
" Et ille patrem excipiet; ita ut fas est.
" Illa autem mea haud filio *me* saturari uxor
" Oculis permisit; priùs enim me occidit & ipsum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
" Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
" Navem dirige, quoniam non ampliùs fidendum est fœminis.
" Sed agè mihi dic, & vera narra,
" An forsàn adhuc viventem audivisti filium meum.

ΣΧΟΛΙΑ.

436. Γυναικείας ἀφ' βουλάς.] Αἰτιᾶται τὴν Ἀερόπην.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσον.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λίγειν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθὼν.
444. Πωυτή.] Ὁμόλεκτον, εὐδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων.
450. Περαπόξεσθαι.] Φιλοφρονήσεσθαι.
451. Υἱός.] Τὸ ἡδὺ. Ἐπικλωδῆσαι.] Πλεκωδῆσαι.
454. Κρύβδα.] Κρύφα. λαθραίως.
455. Καταχήμενα.] Καθερμίζειν.
457. Ἐμοῖο.] Τοῦ ἐμοῦ.

NOTÆ.

428. Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη.) Huc addendi sunt *tres Versus, qui nescio quomodò hoc suo loco excident, quos restituo ex Veteri *Scholiastâ Euripidis* ad *Oresst.* v. 249. fol. 57. Ὣς δ' Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἴλετο χείρονι ἀκοίτιν. Ὣς δ' Ἑλένη ἤρχυτε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.

VARIÆ LECTIONES.

442. Τὸ δ' ἐν.) γρ. τὸ δέ πω. *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος.) γρ. καὶκεῖνος. *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἦ που παρὰ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ἀτρεΐδη, τί μὲ ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζάφλ' ὄγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμάλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ' ἀχνυμένοισιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηλεϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἔγνω δ' ἰθυφυῆ ψυχὴ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυδνὰ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, πῇ δὴ ἔπι μεῖζον ἔτι φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ πινα βουλὴν
Εἴπι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παπαλόεσσαν ἱκοίμην·

"Sive in Orchomeno, aut in Pylo arenosâ,
"An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
"Nondum enim mortuus est in terrâ divus Orestes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
"Vivatne ille, an mortuus sit; malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
"Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
"Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
"Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
"Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
"Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
"Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

ΣΧΟΛΙΑ.

458. Ἦ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μέν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος, ὥστε ἐν Σπάρτῃ. διὰ τὴν συγγένειαν. ἐν Ὀρχομενῷ δέ. διὰ τὴν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ χρυσοὶ τῶν πάλαι ἐτέθησαν θησαυροί. αὐτὸς περὶ τούτων φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι. Οὐδ' ἐν Ὀρχομενῷ.

465. Ἕσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὐτὸ ἡ χρυσὴ λὰξ αὐθέντας ἐκ τῆς Ἰλιάδος. Καὶ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βουλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐκαρτέρησας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀβουλότατοι, ἢ ἀσυμβόλους. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

NOTÆ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ. Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mensurâ, ad *Iliad. α'.* v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticè. Μέγα φίλτατος, μέγα ἄλβιος, μέγα νήπιος, μὴ ἀμείνων, μὴ ἄφρων, passim *Homero*. Eodem modò. πολὺ, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

458. Ἐν Ὀρχομενῷ, pro Ὀρχομενοῦ, lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de *Orchomeni* Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas, Orchomeni* Rex, collecto amplissimo Thesauro, Ærarium primus construxit, ut *Pausanias*, in *Bœot.* fol. 310. lin. 22. Περὶ δὲ τὴν ἐπὶ Μινύου τοιαύτην μάλιστα μνήμην ἐποιήσατο, ὡς ὑπερβαλλόντως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλούτου· θησαυρόν τε, ἀνθρώπων, οὗ ἴσμεν, Μινύας πρώτους εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων ᾠκοδομήσασθαι. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad. δ'.* v. 381.

VARIÆ LECTIONES.

477. Πηλῆος υἱὲ) κ. Πηλείος υἱὲ, Πηλεΐδη υἱέ. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐ

Οὐ γάρ πω ἀχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ἠδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ πρόπαροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρίν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήπ θανὼν ἀκαχίζεο, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο προσέφη τε,
Μὴ δή μοι θανάτόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴτε πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χὴρας ἔχει χείράς τε, πόδας τε·
Οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός πού τ' ἐν Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ σὺν καμὼν μεθέοι καὶ χείρας ἀάπτους,
Οἳ κεῖνον βιόωσιν, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβομενος προσέφην,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔπω πεπυσμην
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam
" necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper ma-
" lum habeo: te verò Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque
" poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus
" æqualiter dis, nos
" Græci, nunc rurſus latè imperas
" mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mor-
" tuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus
excipiens aloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſolare, in-
" clyte Ulyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mer-
" cede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens
" eſſet,
" Quàm omnibus mortuis vitâ defun-
" ctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſo
" rem enarra;
" An pergebat ad bellum propugnator
" eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi
" quid audieris,
" An adhuc teneat honorem multos a-
" pud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam
" Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat ma-
" nibuſque pedibuſque;
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore
" Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ
" latâ
" Trucidabam populum bellicoſum,
" pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tem-
" pus in patris domum,
" Sanè alicui terribiliter offenderem meâ
" robur & manus inacceſſas, eorum,
" Qui illum injuriâ afficiunt detru-
" duntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipi-
ens allocutus ſum,
" Profectò quidem de Peleo inculpato
" nihil audivi:
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo
charo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἡμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος. εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζεο.] Λυποῦ.
487. Παραύδα.] Παραμυθοῦ παραγόρει.
488. Θητεύεμεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον ἢ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493. Πίπυσμαι.] Ἀκήκοα.
494. Τιμὴν.] Τῷ βασιλείῳ.
499. Πέφνον.] Ἀπέκτεινον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὔπως ἄν ποτε. Στύξαιμι.] Εἰς κρῖσιν ἀκαίρως.

N O T Æ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρας, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακάρτερος, ὡς ἀντὶ τοῦ, Οὔτις σοῦ μακάρτερος. Ὑπερθετικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυνατώτατη γυνὴ Ἑρμιόνῃ πίφυκε. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μειλάσσεσθαι, οὐτε πίσυνον.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum reſpicit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis & Antilochi.* Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 436. *Quam vellent æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσαν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔεισα
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκτιμένας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρώιλον Φραζόμεθα βουλὰς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἀμάρτασκε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ *νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρώιλον μαρνάμεθ' Ἀχαιοὶ,
*Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ἐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων·

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipse enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex *insulâ* Scyro ad armatos Græcos.
" Profectò, quandò circa urbem Trojam inivimus consilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ;
" Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
" Sed ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona;

ΣΧΟΛΙΑ.

508. Ἐκ Σκύρ.] Ἀπὸ τ Σκύρ. Σκῦρ- ὄ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν.] Ἔλεγεν. Ἡμάρτασκε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἴω.] Μόνοι.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν δ Τηλέφου. Κατενήρατο.] Ἀνείλεν ἐκτύλιξεν. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλ-, ὁ Ἀγυέχης ἐκ Τηλέφου, δ Ἡρακλέ-, παῖς, λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχήν. τ Μυσίας ἀρχῆς σοφίσα.) πυθόμενος ὄ Πελάμ- τ σὺν τότε δυνάμεσι, ἔπεμψεν εἰς αὐτὸν, ἵνα πορθήσῃ) σύμμαχ- εἶπόντ- ὄ αὐτῷ, ὡς σὺν ἔξει αὐτῷ ἀμφὶ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πελάμ- τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀγυέχῃ δῶρον χρυσοῦν ἅμαξαν. ἣ ὄ λαβοῦσα τὴν ἅμαξαν, ἔπεμψεν τ υἱὸν ἐπὶ στρατιάν. Νεοπτόλεμ- ὄ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τότε ἀπαιρεῖ ἣ ὄ ἰσχίᾳ πικρὸ Ἀλκιπλάδ-.

520. Κήτειοι.] Τινὲς ἀπίδασιν μεγάλοι, πικρὸ τὸ κῆτ-. Κρεῖσσον ὄ λαπιδίδασι, Μυσῶν. ἔστ- τὴς Κα-

NOTÆ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovaniânâ* νικάσκομεν, in *Aldinâ*, νικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H. Stephanus*, illam in *Varias Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per ἐνικῶμεν explicent, apparet omninò, legendum νικάσκομεν. Sin à νικάω, contendo, νικάσκομεν. At vix credibile, *Ulyssem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & se, & *Nestorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, si ab his solis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Castellionæa*, *Lugdunensis*, *Cantabrigiensis*, *Oxoniensis*, &c. quum tamen *Sensus* & *Metrum* præferat τὸ, Οὔτε πότ', quod & melius refertur ad sequens ἐν, & *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii* Editt. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. I. §. 111. cum Inscriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτειοι κλεινοῖο) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Eustath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι δ

NOTÆ IN SCHOLIA.

518. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην) Hoc *Scholion*, ad v. 520. olim divagatum, huc jam in suum locum reduxi.

520. Κήτειοι) Quum videris *Scholiasta* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

VARIÆ LECTIONES.

506. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) γρ. Νέστωρ ἀντίθεος. *H. Steph. Ibid.* Νικάσκομεν) γρ. νεικάσκομεν, & νεικίσκομεν, & νικίσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') γρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) γρ. Ἥρω, & Ἥρωα, *Eustath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήτειοι) γρ. κλείτους, & χήτειοι Vid. N. in *Text.*

Κεῖνον

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὃν κάμε Ἔπειός,
Ἀργείων οἱ ἄεισι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δ' ἤ Τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑσμῖνι δεδαϊγμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ὑπεμίξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

" Illum sanè pulcherrimum vidi, post Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conscendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
" Sive aperire densas insidias, sive concludere:
" Hinc a ii Græcorum duces, atque consiliarii,
" Lacrymas abstergebant; subtremebantque membra uniuscujusque:
" Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis,
" Neque pallescentem corpore pulchro, neque a maxillis
" Lacrymas abstergentem: verùm etiam is mihi multum supplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et hastam gravatam-ære; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celsam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conscendit
" Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti sæpiùs
" Fit in bello; permixtim namque sævit Mars.
Sic dicebam; anima autem pedibus celeris Æacidæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τείχος. ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαῖος ὁ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσίν. Γυναίων ἵππον δώρων.] Ἔνιοι μὲν γύαλα δῶρα ἀπίδοσαν τῷ χρυσῷ ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἧς καθῆψε Ἀλδόχῳ μιτύπιστιν εἰς Πρίαμον. ἄλλοι δὲ τοῦτον οἴδασιν Ὅμηρον· χρεῖττον ἦν ἀπόδοσιν, εἰς ἱππόβοτον Πριάμου τοῦ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δοῦναι γυναῖκα, εἰς ἣν Ὀθρυονεὺς ἐπῆλθε. ἐν δὲ ἄλλοις, τῶν ἀθλητῶν δώρων τῷ Εὐρυπύλῳ γυναικὶ τοῦ Πριάμου, ἵνα πίσῃ τὸ ἄνθος αὐτῆς ἄνδρὸς ἐπιστρατεύσαι, συμμαχήσοντος τοῖς Τρωσίν.

522. Κατιβαίνομεν.] Εἰσήειμεν. Κάμε.] Ἐξεπόνησεν.
523. Ἐνίπλεθ.] Ἐπετέτραπτο.
526. Ὠμόργυντο.] Ἀπεψῶντο. ἀπεμάσσετο.
528. Ὠχρήσαντα.] Ὠχριάσαντα. Κάλλιμον.] Καλόν.
529. Ὀμορξάμενον.] Ἀπεψησάμενον.
530. Ἐξίμεναι.] Ἐξιέναι. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο.
531. Μενοίνα.] Ἐλογίζετο.
534. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς. Βεβλημένος.] Πόρρωθεν βεληθείς.
536. Ἐπιμίξ.] Ἐπιμεμιγμένως.

Ν Ο Τ Æ.

γράφουσι Κήτειοι. τινὲς κητειοὶ συλλήβδην· ἢ καὶ ἄλλως εἰσὶν, κήτειοι· εἰσὶ δὲ οἱ γράφουσι Ε Κήτειοι γυναίων, εἴτουν δώρων, τινὲς ἐσφαλμένοι γυναικῶν· εἶτουν δώρων, ἤγουν μισθῶν· ἐπὶ δώροις δὲ Ἔπειον καὶ ἰδιωθῆναι κατέτρεχε τοὺς λαούς, ἀλλὰ τοὺς συμμάχους. ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐρύπυλος. *Strabo*, l. 13. fol. 915. Vid. in Not. ad *Br. Schol.*

fol. 915. Αἴτιγμαί τι πρὸς ἡμᾶς μᾶλλον, ἢ λέγων τι σαφές· Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν, εἴπερ δίκαιόν ἐστι τοῦτο, —γυναίων ἵππους δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γραμματικοὶ μυρίαις παραβάλλουσι, τὴν πλεονεξίαν μᾶλλον, ἢ λύπην τὴν ζητουμένην. *Eustath.* fol. 452. lin. 51. Ἔπι ἰσίου, καὶ ὅτι Κητείους τοὺς μισθωτοὺς εἶπεν τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀκέσεσθαι, ὃ μεταφορᾶς κήτους· ἕτεροι δέ. ἴσως Μυσίους φασὶ τοὺς ὕστερον Ἑλλάσης, ἀπὸ Κητείου, πόλεως Χερρονήσου, ἐν τῇ Ἑλλησπόντῳ, ὃν ἐν Κυπαρίσσῳ φασὶν ἄλλοι δὲ Κητείους, τοὺς Περγαμηνούς εἰρῆσθαι. Quod ultimum benè confirmatur, à Nummo *Pergamenorum*, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clarissimi *Ezek. Spanhemii*, Magni Regis *Prussiæ*, nunc in *M. Britanniâ* Legati, De Præstantia Numismatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex *Plinio*, l. 5. c. 30. *Cetium* fluvium præterfluere urbem *Pergamum*. Verum cavendum, Nè confundatur hic *Eurypylus*, *Telephi* filius, *Herculis* Nepos, cum alio *Eurypylo*, *Herculis* ipsius, & *Chalciopes* filio, Regis Insulæ *Co*, *Græcarum* partium fautore, de quo *Il.* β'. v. 677.

Ν Ο Τ Æ I Ν Σ C Η Ο L I Α.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

528. Παρεῶν) Ald. παρείων.
530. Ἐξίμεναι) Ald. ἐξιέμεναι, αἴτει Ε ἐκπίμπλαι, παρὰ τὸ ἴω, *Eustath.* fol. 454. lin. 5.

Φοίτα

ψοίτα, μακρὰ βιβᾶσα, καὶ ἀσφοδελὸν λειμῶνα;
Γηθοσύνη, ὅ οἱ ὑὸν ἔφιν ἀειδείκελον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο ἕ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσί,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῇδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίου γὰρ κεφαλὴν ἔσχε' αὐτῇ γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Ibat magnificè incedens per herbosum pratum,
Lætus, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Alias verò animæ mortuorum detunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè abstitebat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis, proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine:
Tale enim caput ob illa *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ etiam rebus gestis fuit

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Βιβᾶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδελώδη. Ἀσφόδελος δέ ἐστι βοτάνη, ὁμοία σκίλλῃ.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὅ.] Αὐτῇ ᾧ, ὅτι.

540. Κατατεθνειώτων.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἔλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διέστηκε, ἀπεχθέσι. Κεχολωμένη] Ὀργισμένη.

546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν & Παλλὰς Ἀθήνη.] Φυλαττόμενος ὁ Ἀχαμέμνων τὸ δίξαι ἑκατέρῳ χωρὶς τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγών, ἠρώτησεν ὑπὸ ἑκατέρου *αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τῶν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἑκάτερον εἶναι τῶν ἄεθλα κρίναντος, τῶν πλείστα λυπήσαντος τοὺς ἐχθρούς, ἔδοσαν τοῖς τοῦ Ὀδυσσέως τὰ ὅπλα.

547. Αἴθλῳ.] Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

NOTÆ.

538. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδελος. *Homerus* enim Duos ἡσυχίαν ζώουσι constituit, τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς τεθνηκότας. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* ferebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit tibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νάτῳ μὲ μαλάχην τὶ καὶ ἀσφόδιλον πτλύεζεν, Κάλπῳ δ' Ἀβλαβίου τὸν καλὸν ἔνδον ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύνει] ὁ Ὁμηρικὸς κἂν ἀσφοδελὸς, ὡς Ἀθηνᾶν, ὡς περισπῶντες τὸ ἀσφόδελον· ἀσφόδελος μὲν γὰρ εὐπαρόξυτόνως, τὸ φυτὸν καθὸ Ἐρίννιος Φίλωνα· ἀσφοδελὸς ὁ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ τόπος. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδελὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὅ) Αὐτῇ ᾧ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, sine ullâ ἐξηγήσει, quare delevi; licet & Error ille MStum invaserit.

546. * Αὐτῶν οἱ Τρῶες) Ità emendo, pro τῶν Τρώων, *Sensu* postulante. Quique hoc valent, ad hos provoco.

VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδελὸν) γρ. κατὰ σφοδιλὸν, & σποδιλὸν. *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ. *H. Steph.* tum expone, *præ lætitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφεστήκῃ, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προφωνήσαντα μαλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ὀρχ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθ' ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δ' ἦ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο· Διὸς μητιόεντος δέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν περὶ αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεὶ δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστάοντες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τόνδε μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum; post irreprehensibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehensibilis, nonne debuisti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Perniciosa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipsis turris periisti; propter te autem Græci
" Æque ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occisum penitùs; neque quispiam alius
" In culpâ est; sed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum imposuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Nostram: doma autem robur & generosum animum.
Sic dixi; ille verò mihi nihil respondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus me allocutus fuisset, *licet* iratus, aut cessem ego hunc,
Sed mihi mallet animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi rum Minoa vidi, Jovis glorioſum filium,
Aureum sceptrum gestantem, leges ferentem mortuis,
Sedentem; alii verò circa ipsum causas dicebant regem,
Sedentes, stantesque, per latam Plutonis domum.
Post hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras simul venantem per floridum pratum;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

553. Λάστας.] Ἐπιλαθίας.
554. Οὐλομένων.] Ὀλεθείων.
555. Πύργος.] Τεῖχος.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δὲ μένος.] Τῷ θυμῷ δὲ τὸ ὀργῆς κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Διαιτῶντα.
570. Εὐρυπυλές.] Πλατύπυλα πύλας ἔχει.
571. Εἰσενόησα.] Εἶδον, ἐθεασάμην.
572. Εἰλεῦντας.] Σωρεύοντας.

Ν Ο Τ Æ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Eustath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ ἀπ' ἐπίπονα, ἵνα ὁ Αἴας καίτοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμοὶ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Post ἔνθα itaque, pro otiolo χ', μ' pono, pro μοὶ, quòd hoc postulet Necessitas, illud etiam mox in τὸ κεν includatur; Is enim Sensus loci, ἔνθα ὁ Αἴας ἐμοὶ προσέφη ὁμῶς χολούμενος, ἤ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἢ ἐγὼ, ante ἤ, καθὰ, ut *Eustathius* modò.

568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla sit συνιζήσεως necessitas. Et hæc *Lellio Straboni* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*, θεμιστῆες σκᾶπτον, Olymp. §. 1.

Variæ Lectiones.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθινόμενοι, *H. Steph.* ascitaticr.
561. Ἀχνύμεθα) χρ. ἀτειμία, *Plutarch.* Sympos. 9. 5. Vid. *Duport.* λ'. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. *Ib.* Ὁμῶς) χρ. ὅμως, *H. Steph.* *Ib.* Ἤ κεν) χρ. ἢ κεν, & ἤ κεν, vid. Not. in *Textum.*
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) χρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν. vid. Not. in *Textum.*
572. Κατ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Τὸν

Τὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν εἰσπόλοισι ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, ἀιὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐριθρεπτὸν ἑοῖο,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼδ' ἐρχομένην, ἀφὶ καλλιχόρῳ Πανοπῆι.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quas ipſe occiderat in deſertis montibus,
Manibus habens clavam totam æneam, ſemper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Proſtratum in ſolo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vultureſque ipſium utrinque aſſidentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et ſanè Tantalum vidi, graves dolores patientem.

ΣΧΟΛΙΑ.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνοι πολῖται, ἢ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι· ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνον ἂν τις περιέλθοι ἀφ' ἑνὸς ἄκρου, ἐν οἷς ἄλλοι ἀναστρέφονται, οἷον ὄπου νέμονται τὰ αὐτόβοα.

574. Παγχάλκεον.] Παγχαλκότην στιβηρωτῆρα. Ἀαγές.] Τὸ μηδέποτε κεκλασμένον, ἤγουν ἄθραυστον.

576. Πίλιθρα.] Πλίθρα, λέγε πλίθρα, ἅπερ ἐστὶν ἴσον μοίρᾳ σταδίου· λέγει δέ, ὅτι ὁ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλίθρα, ἅπερ κατέχει τόπον ἐνὸς· ἢ ἡμίσεος σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας ἥρως· ὃν ὁ μὲν, μύθος τὶ γῆς.

577. Παρημένω.] Παρεστηκότε, δύο ἀετώ. Κεῖρον.] Ἔκειρον, κατέσθιον.

578. Δέρτρον.] Ἤτοι τὸν ὑπὸ τὸν σάρκα πιμελὸν, ὃν ἐπιθυμίας.

NOTÆ.

575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον) De *Secundâ* ſede, vid. ad 549.

577. Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθι) Τὸ μιν producitur, in *Caſurâ*, vi *Finalis*. & *Aſperi* ſequentis. *Jecur* autem, ſedem Libidinis, à Vulturibus laceratum meritò facit Poeta; quòd ex libidine peccaverit *Tityus*, ut *Heraclides Ponticus*, ἐν Ὁμήρου Ἀλληγορίαις, Ὥσπερ δὲ νομοθέται τὰς παιδοφθορίας χειροκοποῦσι, τὸ δυσσεβῆσαι αὐτῶν μίσους ἕνεκεν ἀπιστίους· οὕτως Ὅμηρος τὸ ἧπαρ κολάζει, τὸ δὲ ἧπαρ ἀσεβήσαν. *Euſtath.* fol. 456. lin. 44. Καλῶς δὲ φασιν, εἰς ἧπαρ κλωζειν, ὁ φαῦλος ἐπιθυμήσας Τιτυός· ὡς γὰρ καρδία,

576. Ἐννέα πλίθρα) Cum πλίθρον ſit *Sexta* pars ſtadii, & *Tityus* occupet Novem πλίθρα, ſequitur, Illum ſpatium occupare, non Unius Dimidii, ſed *Unius Stadii* & *Dimidii*; quare inter ἐννέα & ἡμίσεος, addendum erat τὸ καί.

578. Δέρτρον) *Heſychius*, *Euſtathius*, & *Scholiaſtes noſter*, τὸ δέρτρον exponunt, quaſi eſſet aliquid internum *Tityi* patientis; cum videatur potiùs, eſſe quid externum, agentium, nempè Vulturum, *Reſtrum*. Vid. *Etymologicum* M. & *Suidam*. In fine, pro ἀπαμύνετο) ἀπικώλυεν, ſcribo, Ἀπαμυνόντο)

579. Ἤλκησε.] Εἷλκεν, ἐδίωκεν. Κυδρὴν.] Ἔνδοξον.

580. Πυθώδ'.] Πόλις τῆς Φωκίδος. Καλλιχόρῳ.] Καλὰς τόπους ἐχούσης. Πανοπῆος.] Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλος, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιαιτώμενος τοῖς θεοῖς καὶ συνεστιώμενος· αὐτοῖς ἀπόλαυσας ἐποιήσατο· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, ἅπερ ἔξειν αὐτὸν, ἔδωκε τοῖς ἑταίροις· ἐφ' οἷς ἀχαριστήσασιν τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἑορτῆς δαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένον τὰ χεῖρε, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐπικάθηται, ἀναστρέψας· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

TÆ.

Θυρεὸν τε ἐΐσην· καὶ λοφωτὴν, κεφαλὴν ἅπτον καὶ ὦπας, ἐπιθυμίας.

578 Δέρτρον) *Etymolog.* M. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ λέξεως εὗρον σημαίνειν τὸ ἐπίκλην, τὸν ὑπὸ τὸν σάρκα πιμελὸν· ἄλλοι δέ. ἢ τὸ ὑπὸ τὸ ἧπαρ ὑμένα, ἢ τὸν δεκτόν. Ἄλλοι δέ. τὸ ὑπὸ τὸ ἥπατος λεγόμενον ἔντερον. Ἀελιανός, τὸ δέρμα, ἐκ πολλῶν τὸ χρῶτα. τὸ δὲ ἧπαρ· ἄμεινον δὲ τὸ ἡμῶν, δέρτρον. Confer *Brevia Scholia*, p. v. 116.

579. Λητὼ γὰρ ἤλκησε) Vid. ad v. 577. de *Secundo* Pede.

NOTÆ IN SCHOLIA.

576. Ἐννέα πλίθρα) Cum πλίθρον ſit *Sexta* pars ſtadii, & *Tityus* occupet Novem πλίθρα, ſequitur, Illum ſpatium occupare, non Unius Dimidii, ſed *Unius Stadii* & *Dimidii*; quare inter ἐννέα & ἡμίσεος, addendum erat τὸ καί.

578. Δέρτρον) *Heſychius*, *Euſtathius*, & *Scholiaſtes noſter*, τὸ δέρτρον exponunt, quaſi eſſet aliquid internum *Tityi* patientis; cum videatur potiùs, eſſe quid externum, agentium, nempè Vulturum, *Reſtrum*. Vid. *Etymologicum* M. & *Suidam*. In fine, pro ἀπαμύνετο) ἀπικώλυεν, ſcribo, Ἀπαμυνόντο)

579. Ἤλκησε.] Hinc voremex *Aloyſii* MSto addo.

581. Συνεστιώμενος) Fà. pro συνεστιώμενος, vel συνεστιάμενος, etiam ἐμοὶ ἔξειν pro ἐμὲ ἔχειν· item ἐκπεσόντα, pro ἐκπεσόντος. pro quo ſtultè legebant nonnulli ἐξιόντα. ex *Aloyſii* MSto reſtituo & emendo. Hæc autem *Scholia* de *Tantalo* omnia confirmat *Tzetzes*, & ipſe quoque *Tantalum*, Chiliad. Theologic. §. 1. v. 95 Ἐχεῖ δ' ἀπόλαυσε βροτῶν ἀμπλάκιον, Μετὰ τελῶν τὸν ῥέα Ποσειδῶν' Ἀλλ' ἀναπτερώσας πλέψας Ἀλείαν συμποσίαν Νέκταρ, Ἀμβροσίαν τ' ἔδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἤλκησε) κ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinſii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσπότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δ' ὑπερέπλαζε γενείῳ.
Σπεῦτο δ' ἐπιψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέπτεσκεν ἀναδρομέων· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώννυσκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χέε καρπόν,
Ὄγχνας, ἠδὲ ῥοιάς, ἠδὲ μηλέας ἀγλαόκαρπους,
Συκάς τε γλυκερὰς, ἠδ' ἐλαίας τηλεθοώσας·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem alluebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua penitus absorpta; circaque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem proceræ à capite fundebant fructum,
Pyri, mali puniceæ, & aliæ mali dulcem fructum ferentes,
Ficusque dulces, & olex virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

ΣΧΟΛΙΑ.

582. Ἑστάτ' ἐν λίμνῃ.] Ἱστάμενον ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Περιεπίλαζε.] Περιέπλαζεν.

583. Σπεῦτο.] Ἴσως τοῦτο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὸν Ποιητὴν σωιηθέως.

585. Ἀναλίσκεσθαι.] Ἀναίνεται. Ἀναβρυχᾶται.

586. Καταζώννυσκε.] Καταξήρανεν· ἄζη γάρ ἡ ξηρασία.

587. Καθυπέπτηλα.] Καθ' ὑπερβολήν. Χέε.] Ἔβαλλεν.

590. Μάσασθαι.] Ἐφάψασθαι.

NOTÆ.

582. Ἑστάτ' ἐν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit, ut *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. fol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ τις ἀφεῖ Ἀρίσταρχον τόδε εἶναι τὸ ἔπη πεῦτο. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hic notandum duximus, quia nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitárunt.

584. Ὁσσάκι δ' κύψειε) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβρυχᾶται) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβρυχᾶται) Ἀναπνεῖ, φυσᾷ. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigiensis* Editio; è contra, ἀναβρυχᾶται legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxoniensis*; quod nec ipsum Versui nocebit, licet περιχόρτερον paulò agnoscat, *Eustath.* fol. 458. lin. 44. Idem *Eustathius Lectionem* ἀναβρυχᾶται agnoscit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβρύχειν, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet; quare hanc & illam inter *Var. Lect.* repono, *H. Stephani* παραφράζει.

588. Ὄγχνας, ἠδὲ ῥοιάς) Vid. ad *Var. Lect.* & ad π'. v. 115.

589. Συκάς τε γλυκερὰς) *Julianus* Imperator, Epistol. xxiv. fol. 390. Ὅμηρος ἢ ὁ σοφὸς, τὰ μὲν ἄλλα τῶν καρπῶν, ὡς μήγιστος, ἢ χερσὶν, ἢ καλλος ἐπαινεῖ· μόνην δὲ τὴν σύκην τὴν τε γλυκύτητος ἐπωνυμίαν συγχωρεῖ καὶ τὸ μαλακὸν καλεῖ. διὸ καὶ, μὴ λαθὼν γλυκὺ σφόδρα πάνυ, ὁ καὶ πικρὸν εἶναι πολλαχοῦ συμβαίνει· τῇ σύκῃ ἄρα δῶμεν ἀπολιδεῖν τὸν οἰκεῖον εὐφημισμὸν, ὥσπερ τῇ ῥίκῃ, δοὺς δὲ μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἅπαν. Huc refer *Judicum*, c. 9. v. 11. "At Fi- "cus dixit iis, Egone ut relinquam *Dulcedinem* "*mihi propriam*, & fructum meum utilem; & "præficiar Arboribus?

590. Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων) Et hic τὸ ἰθύσῃ, & suprà, v. 584. τὸ κύψῃ, in Omnibus omninò Editionibus: & tamen, quod minimè rere, nec omnino

NOTÆ IN SCHOLIA.

De voce Διασκευαστὴς, quæ frequens *Eustathio*, *Mericum Casaubonum* non rectè existimâsse palam facit hic ipse locus, *Brevium Scholiorum*; viz. non Poetam ipsum notare, quem locum *Eustathius* modò laudat. Vid. *Casaubon.* Dissertat. 1. De Nuperâ *Homeri* Editione, p. 37. Περὶ Διασκευῆς, vid. *Eustathium.*

VARIÆ LECTIONES.

582. Ἑστάτ') γρ. ἱστάτ', *Eustath.* fol. 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* Ibid. Περιεπίλαζε) γρ. ὡσεπιλαζε, Br. *Schol.*

584. Κύψειε) γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum.*

585. Ἀναβρυχᾶται) γρ. ἀναβεβρυχᾶται, & ἀναβρυχᾶται, *Eustath.* fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum.*

588. Ὄγχνας) γρ. ἄγχνας, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσῃ) γρ. ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum.*

Τάσδ'

Τάσδ' ἄνεμος ῥίπλασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κεραπήρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκιριπόμφοις χερσίν τε, ποσίν τε,
595 Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιὶς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤσασκε παλαιόμφοις, ἐκ δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
600 Τόνδε μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Illas ventus propenebat in nubes obscuras.
Et protectò Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrisque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quædam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis:
Cæterùm ille rursus impellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat.
Post hunc vidi vim Herculeam, vel *Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος, κύριος ὢν, διὰ τί κολάζεται; τὸ κακοήθους ὁ Γλαῦκος. Ἢ ὅτι ἐπιχθόνιος εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593. Ἀμφοτέρῃσιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594. Σκιριπόμφοις.] Ἐπειδόμφοις.

595. Ὤθεσκε.] Ὤθει.

596. Κραταιὶς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.

597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

NOTÆ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύει enim & κύψει legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψει᾽ ὁ γίγας, & ἰθύει᾽ ὁ γίγας, pro κύψειεν, & ἰθύσειεν, quod video quidem *Henricum Stephanum* observâsse & mecum sentisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro*, *rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆ συνθήκης· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν καὶ τὴ ὠθήσεως ἔργον, τῆ τῶν φωνήεντων ἐπαλλαλίᾳ· δι' ὧν ὀγκύνων τὸ σῶμα, οὐκ ἂν ἔτυχε τέχνης ὁ λόγος, ἀλλ' ἐκτραχὺ βαίνῃ συνεξομοιούμενος τῆ ἰδιωτείᾳ καὶ ἄνω ὤθεσκε· ἀμοιβῆ τὸ. — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχάσμασιν ὅν, καὶ διὰ τοῦτο, οἷον πρυμνοῦται τῆ φορᾶ, τὸ εὐπετὲς δηλοῖ τῆ λίθου καθόδου. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94, 95, 96, 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 357.

596. Κραταιὶς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Er. Schol.* quasi κρατερὰ᾽ ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὶς, ἐπίρρημά ἐστι, ἀντὶ τῆ κραταιῶς· σύγκειται δὲ τῆ λικεφόρος, καὶ πῆς πιότητος· γενικῶς δὲ καὶ ἐπὶ διαφόρων λέξεων, κραταιὸς ἰσχὺς ἔργου· καὶ κραταιὸς ἀνὴρ ἐπὶ λίθου, παχυλώτερον, καινὸν εἶδος· ἴσχνα δὲ καὶ ἀναιδῆ τὰ πιότητι λίγα. ἐκ δὲ ἐμψύχων καὶ τῶν μεγεθῶν· εἰ δὲ τὸ μακρὸν καὶ ἦ κεφαλικὰ ἐξεθλίβη, καινὸν εἶδος αὐτὸ πάλιν εἰς πιότητα· εὐθυμητέον δὲ ἐπιπλῆξαι, ὅτι μυρίων ἄλλων, καὶ τὸ, ἰὰν χερσὶ βῆ, ἢ κε καὶ ἐξέλασε ἐπαρχὴ· Ἴστον δὲ, ὅτι ὁ τὴν Ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥήτωρ τὸ κραταιὸς· ἰς, ἀ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Dæmonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scyllæ* Mater, *Crataïs* dicta, ut μ'. v. 124. Κραταιὶς, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem assigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι) *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλουσι δὲ τῶνδε τὸν τόπον οἱ Ὁμοιομερομανίται, διὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ποιητὴν, ὅτι τὸ τῆς Ἥβης ἔχοι, τὸν Διὸς δὲ Ἥρας θυγατέρα, καὶ τὸ μὴν δὲ ὅτι εἴδωλον μὲν αὐτοῦ εἰς ᾅδου, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς ἦσιν ἔπρατε· καὶ ὅτι ἐπλανῶντο, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἰδίαν τὸ Ὀδυσσέως λαλεῖ, περὶ ἣ πᾶσι κοινός· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λυθείη ἄν, διὰ δὲ τοιούτων, ὡς καὶ τὸ σπερμάτων ἴσως, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus, idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apothecas-

NOTÆ IN SCHOLIA.

592. Σίσυφον) *Br. Schol.* hic subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

VARIÆ LECTIONES.

596. Κραταιὶς) *Ms.* κραπαὶς, & κρατερὰ᾽ ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*

597. Λᾶας) *Ms.* αἶας, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 38. *Ibid.* Ἔπειθ' ὑπὸ δὴ τι, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

Τέρετε)

Τέρπεθ' ἐν θαλίῃς, ἔχῃ δ' ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνοῖν ὡς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, θαρσαλέοί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τὲ, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὅς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐσκέτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ' ὀλοφυδόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in conviviis, & habet pulchras tali s Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis sandaliis.
Circa ipsum clamor mortuorum, erat instar alitum,
Undique fugientium; ille vero obscuræ nocti similis erat,
Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam,
Grave circumspiciens, semper jaculanti similis erat.
Horrendus autem illi circum pectora balteus,
Aureum erat lorum; in quo miranda opera elaborata erant,
Ursique, agrestesque apri, timendique leones,
Prœliaque, pugnæque, cædesque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec simile quid pòst fecerit,
Qui Cingulum illud suo informaverit artificio.
Agnovit statim ille, postquam vidit oculis,
Et me commiserans verbis alatis alloquebatur,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

602. Θαλίῃς.] Ταῖς ἐν ἡμῖν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλὴν, ἀπὸ μέρους· εὔσφυρον.

607. Ἀτυζομένων.] Ταραττομένων.

608. Ἀορτήρ.] Ὁ ἐν πλαισίῳ κρεμάστρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.

610. Χαροπεί.] Καῤῥωπληκτικοί. Φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὅς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐσκέτθετο τέχνῃ.] Ἐπεὶδὴ τὸν τελαμῶνα τὸν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ὠρίωνος ἐκτύπου· ἐν ᾧ ἦν νῆες, ἐν πτηνοπόρῳ θαλάττῃ πλέουσαι, καὶ πόλεις, καὶ ἄνθρωποι, καὶ θῆρες, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τεχνάσματα· ὁ κατασκευάσας εἰκότως τὸν τελαμῶνα, κἂν ἄλλο τοιοῦτο οὐκ ἐπεχείρησε, κἂν οὐδὲ πεχνήσεται· ὡς εἴ τις λίγοι, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτο οὐδὲ ἄλλο. εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸ * πᾶν τὸ ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν.

613. Ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.] Ἐνέθηκεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστι, * ἐπενόησε. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐσκέτθηθ.] Ἐνέθηκεν.

NOTÆ.

Homeri, p. 20. Veteres tria in Homine distinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos sedem suam habet. &c. Hæc refer *Boissard.* de Divinat. c. 3 & *Johan. Beaumont.* de *Genii*, c. 4. p. 92. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum.*

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus sit desideratum, mallem ego ἔχων hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, necessarium videbit; nisi in sequenti versu, pro παπταίνων, legerit παπλαίνων, vel in tertio, pro ἐοικώς, ἔοικεν, tum enim æquè *Sensui*, consul um. Vel certè ad ἔχων, sive ad παπταίνων, subaudiri debet ὤν, quomodo in *Versione*, erat, pono. *Attuc.* Minime enim ad ea, quæ præcesserint, referri potest τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

612. * πᾶν) Ità scribo, pro παρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & capitat *Heliodorus Æthiop. Histor.* l. 3. ubi de *Charicles* quâd. Ὅτι ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἑαυτὸν τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν. Pro τὸ παρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ πᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δὲ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ità Sapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὁ μὲν γὰρ ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὑποκειμένην ἐπὶ τὸ κρεῖττον.

613. * Ἐπενόησεν) An ἐνεπλήσατο; quod certè melius respondet τῷ ἐγκάτθετο. At *Eustathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Παίνη δ' καλῶς εἶπε θεὸς ἐγκὶ τὸ ἐγκάτθετο. Λέγε τὸ μὲν ῥῆμα ἐκ λέξεως κατασκευάζει τὸ κόσμησε· ἀπὸ τὸ μὴ ῥᾶον ἐκ λέξεως κατασκευάζει τὸ κόσμησε· ἀπὸ τὸ μὴ ῥᾶον ἐκ λέξεως κατασκευάζει τὸ κόσμησε· οἷον εἰς χεῖρας κοσμοσκόπον.

VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) χ. ἴσχε, vid. Not. in *Textum.*

613. Ἐγκάτθετο) χ. ἐπικάτθετο.

Ἆ δείλ', ἦ πᾶ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡμετέρζεις,
Οἷον τὸν ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὅ μοι κάλεπτε ἐπιπάλλειν ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλο
Φράζετο τῶνδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνέεντα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μίμνον, εἴπως ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τοσσόνδε γένοντο.
Καί νύ κ' ἔτι τοσσοτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἐθέλοιμι,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐριτυδέα τέκνα.

"Heu miser, certè aliquod & tu malum fatum fustines,
"Quale utique ego tuli sub radiis solis.
"Jovis quidem filius eram Saturnii, cæterum æruinnam
"Habui infinitam, valde enim deteriori viro
"Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
"Et olim me huc misit, ut canem ducerem; non enim aliud
"Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
"Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis;
"Mercurius autem me deducebat, atque cæsa Minerva.
Sic fatus, ipse quidem rursus descendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic mansi firmiter; si quis amplius veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus seculis perierunt.
Et fortassis adhuc priscos vidissem viros, quos volui,
Thesea, Pirithoumque, deorum gloriosos filios:

ΣΧΟΛΙΑ.

617. Μόρον.] Ἀπώλειαν. Ἠγηλάζεις.] Διώγεις, καὶ ὑπομένεις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποπίπτομεν. Ἐπιπάλλειν.] Ἐπιτίλλειν, ἀσχολεῖσθαι.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξοντα.] Ἀγαγεῖν ὀφείλοντα· πῶς γὰρ ἦν Ἡρακλῆς ἐσπανῶν, μέλλων ζῆσαι καὶ πῶς οἷόν τε τὸ αὐτὸν εἶναι, καὶ ἐν ᾅδου καὶ ἐν ἀρχῇ; καὶ ἡ Ἴλιὰς δὲ καθ' Ὅμηρον παρῄτηται, ὅτι καὶ οὐσιακή· ἀπίθανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὴν σκυλήν· μὴ πάλιν δὲ πῶς ὁμιλεῖ τὴν μὲ σκυλὼν ἴχθ' καλὸ φαινόμενον· τὸς δὲ δύο σίχας ἐν ἡμεῖς ἀθετοῦμεν, Εἰδώλου, ἐν, Τίρυνθ' ἐν γαλλῃς. Οὐ πάντες δὲ ἴσασι τὸ ἐν τῷ τέ ἀπόφασιν εἶναι χώρᾳ. οἱ μὲ κολαζόμενον, οἱ δὲ κολάζοντας, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ μὲ πανοπλίᾳ ἐν λέοντος δέρμα, ἐν φλέγγει δὲ χωρὶς ἐν πλῆν.

NOTÆ.

621. Καί ποτε μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε) Multi multa multis contendunt de hoc loco, disputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cælo* simul esset, etiam apud *Inferos*, & id postquam Corpus in *Oetâ* esset combustum. Præter quæ diximus suprà, ad v. 601. semel dicendum, in Poetæ defensionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus simul locis esse; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*. Ipsum enim in *Cælo*, Εἴδωλον αὐτὸς δὲ, μετ' ἀθανάτοισι θοῇσι. Quâ σοφισματικῇ cùm nihil possit esse securius, Miror futiles *Grammaticos* otio suo in tantum abusos. *Ibid.* Οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον Φράζετο τῶνδέ τι μοὶ χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut πεῖσον, πλυνᾶσον, ποιῆσον, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò constat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸ δὲ καὶ τὸ ἔτι εἰδώλου εἶπε· ἐπεὶ γὰρ ἔτι ἄλλον φράζεται τῶνδ' ἔτι χαλεπώτερον ἄεθλον, πῶς οἷόν τε τὸ αὐτὸν εἶναι, καὶ ἐν ᾅδου καὶ ἐν ἀρχῇ; καὶ ἡ Ἴλιὰς δὲ καθ' Ὅμηρον παρῄτηται, ὅτι καὶ οὐσιακή· ἀπίθανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὴν σκυλήν· μὴ πάλιν δὲ πῶς ὁμιλεῖ τὴν μὲ σκυλὼν ἴχθ' καλὸ φαινόμενον· τὸς δὲ δύο σίχας ἐν ἡμεῖς ἀθετοῦμεν, Εἰδώλου, ἐν, Τίρυνθ' ἐν γαλλῃς. Οὐ πάντες δὲ ἴσασι τὸ ἐν τῷ τέ ἀπόφασιν εἶναι χώρᾳ. οἱ μὲ κολαζόμενον, οἱ δὲ κολάζοντας, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ μὲ πανοπλίᾳ ἐν λέοντος δέρμα, ἐν φλέγγει δὲ χωρὶς ἐν πλῆν. πῶς οὖν τοῦτό γε ποιήσας, &c. Verùm huic sententiæ omnes omninò alii Codices refragantur; & nobis ipse quoque *Eustathius* alio in loco favet, qui τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ab *Homero* poni fatetur, ut in illo, φ'. v. 73. — ἐπὶ τοῖσι φανεῖεν ἄεθλοι. & in illo τ'. v. 576. Νῦν δὲ μνησώμεθα ἄεθλον τόνδε ἱππότα, fol. 1879. lin. 12. Quin τὸ ἄεθλον, etiam pro *Certamen*, novit *Anthologia*, Χαῖρε, Ἰθάκη, μοῦνον ἄεθλα, μοῦνα ἄλγεα πεφὸ ξηλήσας. & ipse *Pindarus*, tot *Certaminum* ἐγκωμιαστής. Εἰ δ' ἄεθλα χαρεῖν Ἴλιάδι, φίλον ἦτορ.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐριτυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Pisistrato*, hunc ait Versum à *Pisistrato* hìc insertum, quasi in honorem *Atheniensium*; cùm aliàs in ipso extet Versus de *Theseo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἰπαλίκιλον ἀθανάτοισιν. Hunc Versum in *Necyâ*, sive Ultimâ *Rhapsodiâ* Odysseæ, hodiè non reperias, inquit Doctissimus & γνώριμος Dr. *Ludolphus Kusterus*, Hist.

VARIÆ LECTIONES.

622. Ἄλλο) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τῶνδέ τί μοι) γρ. τῶνδ' ἔτι μοὶ vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἠδὲ, *H. Steph.*

630. Ἐριτυδέα) γρ. ἀγελείτας, *Plutarch.* in *Theseo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἄλλα.

Ἀλλὰ πρὸ ἐπὶ ἔθνε᾽ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ᾽ ὦχλαδὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἀΐδος πέμψειε ἄγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τὴν δ᾽ καθ᾽ Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δ᾽ κάλλιμος οὖρος.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque sunt statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti:
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείην κεφαλήν.] Μεθύπις, ἡ Γοργόνος, κεφαλή.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσιέναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Κάλλιμος οὖρος.] Καλὸς ἄνεμος.

NOTÆ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodienum extare videmus; si excipias vocem ἀειδέλιον, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τερσμὸν τῶν *Animalium* tribuit Poeta, ut v. 5. —— ταὶ δ᾽ τελέσσας ἴσπεν, & v. 9. Ὡς αἱ τῶν ἐπέλευσαν ἀμὸ ψῦχος. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείην κεφαλὴν) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς ἐν τοῖς ἔξω Ἀθηναίων φέρεται, ἐπὶ τῷ Γοργόνα, τὸ ζῶον καλεῖσθαι οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ἔστι καὶ γένος, Κατώβλεπας. ἢ Κατώβλεπον· ἴσα δὲ σκύβαλα ἀγελαῖα ὁμοίως καλεῖ δὲ τινας, μόχθον τῇ δ᾽ ἀπαθοῦς πάσης τὸ ἐντυχόντος ἀλεφείρει· καὶ ἐμβλέψαι δὲ κεῖνος, ἀκὰ τῇ χαμαὶ κὰτ᾽ ὀμμάτων φορᾷ.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Pramium. Magna Cura Magna Merces.* Τοῦ δὲ πονῆσαι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

VARIÆ LECTIONES.

634. Ἄγαυὴ) γρ. ἀπαυή.

639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσίη, *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Διηγεῖται τῷ ἐξ ᾅδου χρωμένῳ αὐτῷ ὑποδὺς ὡς Κίρκῃ· καὶ ὡς παρὰ Σειρῆνας παρέπλευσεν, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας. Σκύλλαν τε & Χάρυβδιν· καὶ τῶν τ' αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλοντο πάντες τὸν ἁλίτην βιὸν· καὶ ὡς μόνῳ ἐπὶ ξύλῳ ὡς Καλυψὼ διεσώθη.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Σειρήνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦθ. Σειρῆνας ἴχθ. πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἡελίοιο. LIB. XII.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὴ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἀποβλήξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·

CÆterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris latifluvi,
Insulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,
Nos ipsi autem egressi sumus ad litus maris,
Illic dormientes expectavimus auroram divinam:

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀπὸ δ' ἴκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοντος· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὸν πόρον ἔχοντος.

3. Ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλλεύσης τὴν ἠῶ ἐκεῖ τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἴρηκεν· ἀλλ' ὅτι ἀπλέσθημεν, ἐπὶ περιχθόνα, ἔστι ἠῶ καὶ ἥλιον· ἢ καθὼ σύγκεισι τὸν Κιμμερίων· ἢ ὡς σκότος φῶς παρέχουσι, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ἔστιν ἡ Κίρκαια, ἥλιον ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῷ τ' Κίρκης ξοάνῳ.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβλήξαντες.] Ἀποσυρξάντες, κωμωδήσαντες.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio *Oceano*, in magnum *Oceanum* se exonerante, vid. *Eustath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo*. Geogr. l. 1. fol. 6. 7. & 8. ubi *Cratetis* sententia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλλεύσης τὴν ἠῶ) Ità lego, pro, * ἀνέπλευσας, ex *Eustathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans ἐκ τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροί) Et hoc *Scholion* laudat *Eustath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς ἐκ Παλαιῶν, Ἠοῦς ὁ χοροὶ, κοῖλα τὰς Παλαιὰς, ἢ οἱ ἀπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἡ εὐρύχορος, φασὶ, λέγει ἀπλῶς γῆν, τὴν εὔχωρον ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν supplendum post λέγει, ut Nos nunc facimus.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίην, *H. Steph.* malè. 7. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους πεφίλω εἰς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα πεπνευῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα τεμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἄκτη,
Θάπτομέν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χύ' δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, χὴ τεύχεα νεκρῶν,
Τύμβον χεύαντες, χὴ ἐπὶ στήλῃ ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμῖν μὲν τὰ ἕκαστα διάπυσθ' ἠδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐπιταμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον χὴ κρέα πολλὰ, χὴ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ὀρθὴ μέσσῃ σὺν μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἱ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἄϊδος,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην χὴ πίνετε οἶνον
Αὖθι παρημένοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῖς ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè genita apparuit
roseis digitis aurora,
Tunc ego lætos, ramum ad domum
Circes
Efferre mortuum Elpenorem detuli-
mus.
Arboribus verò statim excisis, ubi
luminum prominebat situs.
Sepelivimus tristes, uberes lacrymas
fundentes.
Cæterum postquam cadaver combu-
stum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo ere-
cto,
Fiximus in summo sepulchro bene-
tabrefactum remum.
Nos quidem singula administravi-
mus: at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed val-
de celeriter
Venit festinabunda: simulque ancillæ
ferebant cum ipsa
Panem & carnes multas, & fragrans
vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur
diva dearum.
" Miseri, qui viventes subiistis domum
Plutonis,
" Bis morituri; cùm alii semel duntaxat
moriantur homines.
" Verùm agite, edite cibum, & bibite
vinum.
" Hic toto die; simulque aurorâ illu-
cescente
" Navigabitis; cæterum ego monstra-
bo viam atque singula
" Signa dabo; nequam sinistro consi-
lio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, doleatis
cladem passi.
Sic ait; nobisque statim persuadeba-
tur animus generosus.

ΣΧΟΛΙΑ.

11. Φιτρούς] Κορμούς. Περίχυν.] Ἔξιχνε.
12. Θάπτομεν] Ἐκκόπτομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες] Νῦν ἑστῶτας.
16. Διείπομεν.] * Ἐπεργάζομεν, ἐπιτελοῦμεν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλανθάνομεν.
18. Ἐπιταμένη.] Παρασκευάσασα.
22. Διδυναίες.] Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

NOTÆ.

9. Περίκλυτον) Vid. ad κ'. v. 100.

14. Τύμβοιο χεύαντες χὴ ἐπὶ στήλῃ ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 457.

15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.

22. Διδυναίες) *Eustath.* fol. 264. lin. 40. Τὸ δὶς διδυναίες, ἀντὶ τοῦ δὶς μέχρι τινὸς ἀποθνήσκοντες Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς κεῖται τελείως ἀντὶ τοῦ σύγκρισιν σημαίνειν τοῦτο δίπους, τρίπους· ἄφελεν ἂν καὶ διδυναίες· τουτέστι διζωίες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ἀπολλόδωρος λέγει, χωρὶς τοῦ Ἀριστοφανείου· δισσὸν γὰρ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τρισσὸν καὶ τετρασσὸν φασίν· ἔστι μὲν οὖν ὅτε καὶ αὐτὸς ἔφησε· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ σύγκρισιν αὐτοῦ, οἷον ἐστὶ τὸ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες, δισσοὶ παῖδες καθέστασι συγκρίσεως· ἐπὶ δὲ μέρους λέγω· ἄλλως πῶς πεῖται; παρὰ τὸ δίπους, δίπαιδες, ὁ δύο κεκτημένος δηλαδὴ παῖδας. *Ibid.* Ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι) Confer Epist. ad *Hebræ.* c. 9. v. 27. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

16. * Ἐπεργάζομαι) Ita pro ἐπεργάζομαι emendo.

VARIÆ LECTIONES.

9. Περίκλυτον) γρ. περίειον. vid. Not. in *Textum*, ad κ'. v. 100.
11. Περίχυν) γρ. περύχ'.
12. Καβ' ὕδωρ χέοντες) γρ. καβύδωρ χέοντες, ut *Odyss.* κ'. v. 409.
22. Διδυναίες) γρ. δὶς θνητοί, vid. N. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς τότε μὲν τοσσῆτα ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ κατὰ πάντα διείρετο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ὕπο πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσω δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅς τις σφέας εἰσαφίκῃ.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίστανται, οὐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad ſolem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immenſas, & dulce vinum:
Quando verò ſol occidit, & crepuſculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis;
At illa me manu prehendens, ſeorſim dilectis à ſociis,
Locavitque & allocuta eſt, & interrogavit ſingula;
Cæterum ego illi omnia ordine recenſui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem ſic omnia *ſunt* perfecta; tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducat etiam Deus ipſe.
" Ad Sirenas quidem primùm perveniet; quæ ſanè omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas perveneris.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverſo aſtant, neque lætantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Προσθλιεῖν.] * Προσπίπτειν.
37. Πεπείρανται.] Τετέλεσται.
38. Μνήσω.] Μνημονεύσας ποιήσω.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον.] Καλῶς μὲν τὰς πανδήμους Ἀχελῴου καὶ Στερόπης τῆς Παρθενοπαίου αἱ Σειρῆνες· καὶ οὗτος ὁ Ἀχελῷος καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν ἐλόμενος παρθένιον, ἱμασθέντος ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχοντος τὸ-
γε ἀπόπλουν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν κλύσμα, καὶ πῶν κατέχοντος· * Ἀνθημοῦσαν ἀνομαζομένην ἀπόρρωθεν ὑπ' αὐτῶν, * Ἀγλαοφάμην, Θελξιέπειαν, Πισινόην, ἢ Λίγειαν· καλῶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι· Σειρῆσιν ὦδὲ λίγεια.] Ἀφίξεαι.] Παραβλήσεις.
40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.
43. Γάνυνται.] Χαίρουσιν.

NOTÆ.

35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν) De *Ultimâ* ſ *nacâ* produ&ctilde;tâ, videſis ad ι'. v. 245.

39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι) De *Sirenibus*, Heraclid. Pontic. in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, ἐπὶ λέξεων, §. 14. *Plutarch.* Sympoſiac. IX. Quæſt. 14. *Xenophon*. Ἀπομνημονεύμασιν, l. 2. fol. 592. *Euſtath.* fol. 469. lin. 17. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσαφ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παραλθεῖν, ἢ κηλοσπόνδῳ τῷ Ἀρετῇ ἰθῦν. ὡς παιδείαν. *Seneca*, Epiſt. 31. Ad ſummam ſapiens eris, ſi clauſeris Aures. Quibus ceram parum eſt obdere: firmiori ſpiſſamento opus eſt, quàm uſum in Sociis *Ulyſſem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.

42. Τῷδ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα, παρίστανται. οὐδὲ γάνυνται) *Iſaac. Caſaubon.* ad hunc locum ità, in Codice *Elienſi* Epiſcopi, *Mori. No. ut τῷδέ τε λίλανται. his utraque Conſtructio eſt confuſa.* Dico ego, γυνὴ ad παρίστανται, τέκνα ad γάνυνται, referendum ; ctiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίστανται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

NOTÆ IN SCHOLIA.

34. * Προσπίπτειν) Emendo, pro προσπέσειν.

39. * Ἀνθημοῦσαν) Pro ἀνθημοῦσαν lego, quod facit *Aloy*, i MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4. v. 901. Ἀνθεμοῦσαν vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum aliis, * Ἀγλαόφωνος, Θελξιέπης, ἢ Θελξιόη, & Μέλπη. Pro *Veteri*, ἢ Λίγεια, ex *Aloſiano* MS. lego, ἢ Λίγνια, & poſt Σειρήσιν addo τὸ, γάρ. Sunt & Λάκωνία & Παρθενόπη Nomina *Sirenum*. vel harum ipſarum aliis, vel certè, Aliarum. Vid. de *Sirenibus*, Scholiaſten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ὅς τις σφέας εἰσαφίκῃ)) γρ. ὅτι σφέας εἰσαφίκοιτο. *H. Steph.*

41. Ἀϊδρείῃ) γρ. ἀϊδρίῃ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* ϛ'. v. 198. *Ibid.* Πελάσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πελάσῃ, ἀκούσῃ. *H. Steph.*

Ἀλλά τι Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστέοφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείραι' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὅππῃ πρόσσω ἔσσεται ὁδός, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

" Sed Sirenes flaviduli demulcent cantilenâ,
" Defidentes in prato: ingens verò circùm ex offibus acervus
" Virorum putrefactorum, & undique cutes putrefcunt.
" Sed præternavigato: atque aures obtura fociorum,
" Ceram mulcens fuavem, ne quifquam audiat
" Aliorum: cæterùm ipfe audias, fiquidem voles.
" Ligentte in navi veloci manufque pedefque
" Erectum ad medium; & ex ipfo malo funes alligentur,
" Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
" Quòd fi rogaveris focios, folveréque juferis,
" Illi te in pluribus vinculis illigent.
" Cæterùm poftquam has præternavigârint focii,
" Hîc tibi haud ego deinceps peremptorie dicam,
" Utra tibi jam via erit: verùm tu ipfe
" Animo confidera; dicam enim tibi ex utraque parte.
" Hîc enim petræ quidem opertæ; juxtaque illas
" Fluctus ingens refonat cærulei maris;

ΣΧΟΛΙΑ.

44. Λιγυρῇ.] Πολλῇ.
45. Ὀστέοφιν.] Τῶν ὀστῶν. Θὶς.] Σωρός.*
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνθεν καὶ βυρσοδέψας.
50. Δησάντων.] Δησάντωσαν, Ἀττικῶς.
51. Ἱστοπέδῃ.] Τῷ πάχει, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐπήγνυτο. Ἐκ δ' αὐτῆς.] Ἐκ ἧς ἡ ἱστοδ. Πείρατα.] Τὰ χορδία. Ἀνήφθω.] Δεδέσθω.
54. Δεύεσθαι.] Δεύσεσθαι.
55. Παρὲξ ἐλάσωσιν.] Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.
56. Διηνεκέως.] Οἷον κατὰ μίαν παρεγγελίαν, ἢ δι' ὅλου.
57. Ὅππῃ πρόσσω.] Ἀντὶ τοῦ. Ἀφ' ποίας.
58. Ἀμφοτέρωθεν.] Ἑκατέρωθεν.
59. Ἐπηρεφέες.] Πυκναὶ, ἢ ἐπηρεισμέναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίκροι. Περὶ δ' αὐτάς.] Πλησίον ἢ αὐτῶν.
60. Ῥοχθεῖ.] Ἦχον ἀπηλεῖ. Κυανώπιδος.] Μελανοφθάλμου.

NOTÆ.

* *Hesych.* v. Ὀστέων σωρός.

46. Περὶ ᾗ ῥινοὶ μινύθουσι) Vid. ad v. 35.

48. Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepsere* & *Depsere*. Sed tibi fortaffis aliquis molit & depfit, *Varro* in *Myfteriis*. Ἐπὶ δ' ἅπαντ' ἀλεῖψαι ἑταίρων. Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν πῖσσαν ἐπαλείφεις, *Apoftolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.

51. Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ) Cur ἱστοπέδη, per *Medium*, expono, vid. ad β'. v. 424.

54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύεσθαι) Nè frustra τὸ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, εἰ δέ σε μή, &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ἡμεῖς ἧ πλείονες &c. non ἡμεῖς δ' ἐν πλείονες· vel τὸ ἐν posterius per *Tmesin* referendum ad τὸ δεύεσθαι, ut fit, ἐνδεύεσθαι, ut mox, v. 196. Πλείονά μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, vel fimul legendum, ἐνδεσμοῖς. vel posterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur τότε δεσμοῖσι, & fic τὸ τ'. ante δ'. producatur, ut ad α'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro δεύεσθαι legit ἔσεσθαι, elegantèr.

VARIÆ LECTIONES.

47. Παρὲξ ἐλάαν) γρ. παρεξελάαν. *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.

51. Ἀκούῃς) γρ. ἀκούσῃς. *H. Steph.*

54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλείονες) γρ. εἰ δέ σε μὴ πλείονες, & εἰ δέ σ' ἔσ, vid. Not. in *Textum*.

55. Παρὲξ ἐλάσωσιν) γρ. παρεξελάσωσιν, ut fuprà, v. 47.

59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥιπέες, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τὴν μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλεια
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῇσι αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην ἐνέηκε πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇδ' οὔπω τις νῆυς Φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ σανίδας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hac neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis aliquam semper adimit lævis petra,
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hac nondum ulla navis effugit virorum, quæcumque accesserit,
" Sed pariter tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt igniſque pernicioſa procellæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

61. Πλαγκτὰς] Ὁ μὲ Κράτης, ὅτι πλάζει σφὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τῶν Δήλου κινηθεισῶν καὶ φερεσθεισῶν. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀνθρωποι δὲ ἀδίκως, καὶ τοῦτο ὀλοοῦ πάλαισε.

61. Ποτητὰ.] Πτηνά.

63. Τρήρωνες.] Δειλαί. Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν Πλαγκτῶν πετρῶν ἀπομιμεῖσθαι Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι ἡ ἔσθησις τῆ Πλαγκτῆ γίνεται τὸ ἄχρι, ὁ λεγόμενον Ταύρου, πάρ συμβαίνῃ τὴν ἐκεῖ ἀστέρας αὐτοῦ κεφαλὴν ἀπὸ κεφαλῶν ἐπὶ ἀστέρα, ἃ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυροῦσθαι ὑπὸ τῆ ἀναφορᾶς ἡ καταδύσεως φέρεσθαι ἡμῖν πορρώ, ὥδαι φιλόσοφοι, ὀλίγ. ὃν καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρᾳ Δίᾳ συστρατεύεσθαι. Ὁ μὲν δὲ μύθος ἐν ἑρμηνεῖ Ζεὺς πλοῖον ἄρμα ἐλαύνῃ.

64. Λὶς πέτρη.] Λεία ἢ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνέηκε.] Ἐνέβησε, καὶ ἐπέμφθη.

67. Πέτρας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν, φέρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

Ν Ο Τ Æ.

63. Τρήρωνες· ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν) Huc refer illa *Byzantinæ Musæ*, apud *Athenæum* l. xi. fol. 491. & *Eustath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἀρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρίφῳ μείρατ' ἐὸ ἄγος πὸ τὸ Ἡίδει μακάρεσσι· ὁ δ' ἀέξιτο πᾶσι μέλεσσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαφλῳ πτέρυγι ἄμβροσίῃ φορέουσιν ἀπ' οὐρανοῦ ῥοάων· Νικάνωρ δ' ἐν πίτυος μείρας Αἰτωλὸς, ἀλλὰ κρύσσων, Γαμφηλῇ φορέουσι, φησὶν Διὶ μαθόντα. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον ἐυθύτατα Ζεὺς Ἀμάλθῃ ποίησε, ἑ κεραὶ ἐγκαθίσασεν. Ἅτις δ' αὖτως τρήρωσι Πελειάσι ἔπεσι τιμᾷ, Ἀτὰρ τὶ Θρῃκῷ ἑ Χείμαρος ἄγγελοι εἰσιν. Audiendus præterea *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 476. lin. 7. Ἀλιξωδῷ ὃ ὁ Παφίῳ ἱερεῦς τὸ Ὁμήρου ἦν Αἰγυπίων, Δημοσθένους δὲ Αἰσχρὸς τροφὸς ὁ αὐτὸς, σοφῶς που, φησὶν, ἐκ τοῦ ἰέρακος ἰέρειος ἴσους ἢ ὡς τὸ μυθῶδες μᾶλλον ῥῆσαι πατὴρ ὡς τὸ σῶμα ἡ ψυχὴ· καὶ τὸ βρίθει ἐν τοῖς φησὶ ἐνίοις σοφοῖς, Χαλκίδι, Ταῦρῳ. Περιηγεῖται, Κορίνθῳ, Πειρήνῃ, Περφυρίῳ, Ψαρῷ, Λεσβίῳ, καὶ Κασσίῳ· ἐυρεῖν τὰ παιδία μὴ περιηγεῖν ἐνίοις παῖζον ἐπὶ κλίνης· ἐνεχυμβῶν ὁ παρὰ τὴν ἡ παιδὸς Σίβυλλαν, ἐμμανὴς γεγονὼς, ἐπὶ χειδίου, ἐν ἄρχῃ. Δημοσθένης παλαίστρας, Ἐν οἷς καὶ μειρακίῳ ἐπφανίτῃ αὐτὸν ἐσεσθαι ἐπὶ τὴν ἀρᾶς αὐτοῦ κεφαλὴν ἀστέρων, ἃ ναὸν κύων καλοῦσιν (τὸ πατέρα αὐτῆ) Ἐνοσίχθονα Πηγελάτην· ἰδέλαι ὃ πὸ Μοῦσαι τὸ ὃ τοῦτο παῖσαι, καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθῆναι ἐξικνεῖσθαι τὸ σχῆμα. Καὶ τὸ Ποιητὴν ὅταν σημεῖον τὸ ζῶον εἰς βρῖθος ἐν συνέσεως, καὶ πυθέσθαι αὐτὸν τὸν Διὸς τῶν Ἀμβροσίαν κομίζοντα. Hinc Lux *Sophocli*, Antigon. v. 1156. Οὐδ' εἰ θέλοι Ζεὺς αἰετὸς βορὰν φέρειν τὸν ἁρπάζοντος ἐς Διὸς θρόνους. Quem locum nemo intellexisse videtur, nec ipſi *Scholiaſtæ*, qui ſicco pede præterierunt. Hunc locum plenius *Athenæus* loco prædicto diſcuſſit, à fol. 490. ad fol. 493. Et *Euſtath.* fol. 1715. lin. 24. &c. *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 1. Διαὶ ὁ ποιητὴς Πελειάδας ἐνέπεσε τ' τροφὸς τ' ἡῶν Δημόνης· Confer *Br. Schol.* in hunc locum, & ad *Iliad.* σ'. v. 486. *Bochart.* in *Phaleg Longinum.* περὶ ὕψους, c. 30. §. 96. pag. 70. Notaque *Langbanii*, *Tollii*, &c. *Fabri* in locum.

64. Ἀλλά τε καὶ τῇ αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη) *Subaudi πτά.* Nihil *Lellio* ſ. ἀλλά τε admitteretur; quæ tamen in nullis Codd. apparet. Τὸ λὶς autem, per Ἀποκοπὴν pro λιστή.

68. Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῦ θύελλαι) Legendum hic omninò κῦμά θ', pro κύκθ',

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

63. Οὐρᾶς Ταύρου) Quod obſervamus ad *Schol.* v. 272. *Pleiadas* malè poni ἐπὶ τ' οὐρᾶς Ταύρου, nunc iterum videmus in hoc *Scholio*, quod & MS. habet hic apertè, licet illic non item. Puto ſanè legendum utrobique Κεφ. pro Ταύρου; nam ità *Hyginus* in *Tauro*, fol. 84. Inter hujus finitorem corporis, i.e. *Tauri*, & *Arietis* caudam, ſtellæ ſunt, quas *Virgilias*, noſtri, *Graci* autem, *Pleiadas*, appellaverunt. Et ſaniores Aſtrologi *Pleiadas* ante genua *Tauri*, ad *Arietis* caudam, ponunt. Ità Verſiculus

Variæ Lectiones.

65. Ἐνέηκε) χ. ἐνίηκε, *Athena.* l. xi. fol. 492.

68. Κῦμά θ') χ. κύμα', vid. Not. in *Textum*.

Οἵη;

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολυπόρθμος νῆυς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴν ὀλοὴν ἅλαδε βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ Φίλον ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' δύω σκόπελοι, ὁ μὲν ὑψηλὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

" Sola ipſa utique præternavigavit mare-ſulcans navis,
" Argo omnibus curæ, ab Æetâ navigans:
" Et fortaſſe have ibi celeriter *ſtellas*, collidiet magnas ad petras;
" Sed Juno præterire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
" Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cœlum attingit
" Acuto vertice, nubeque ipſum circumdat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Παρέπλω.] Παρέπλεσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπίθετον τῆς Ἀργοῦς. λέγει δέ, πᾶσι ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι ἀφ' τὸ κλέος· ἢ πᾶσι *μέλουσα θεοῖς*. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολυπόρθμος νῆυς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυφὼ ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε τὸν μὲν Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· ἐξ ἧς παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας, καθ' Ἡσίοδον, γίνεται Ἰάσων, καθὼς δ Φερεκύδης, ἐξ Ἀλκιμέδης· πλείστων δὲ ὄντων καὶ ἄλλων ἐπίτροπον τὸν ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἕως αὐξηθῇ τὸ ἐξ αὐτοῦ παιδίον. ὁ δὲ Πελίας Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δόλῳ πείσας αὐτὸν πέμψαι Χείρωνι τῷ κενταύρῳ. πλησίος δὲ καὶ ἐλθὼν εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὸν πατρῷον θρόνον τὸν Πελίαν. ὁ δὲ ὑφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρῶτον ἀξιῶσαι τὸ χρυσοῦν δέρας· λάθρᾳ Κόλχων, καὶ τὸν πυρίπνοον ἀπελάσαι ταύρους· κἀκείνος δὲ παῖς ὢν ὁ Ἰάσων, λέγει τῷ Χείρωνι, καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων συνεπίμπτει τὸν *ἡμίθεον καλοκαγαθίᾳ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὸν Ἀργὼ. πλοιοῦται δὲ ἀφικνοῦται ἐπὶ τὸ Βιθυνῶν χώρας, καὶ ἐρᾷ τὸ *Φινέα πηρὸν ἀφ' ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ. ἔχων γὰρ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τὸ *Βορέου δ ἐπιγάμους Εὐρυτίαν, διὰ δὲ αὐτὸν τῇ μητρυιᾷ ἀφαβληθέν-

N O T Æ.

quoniam infra, v. 71. Verbum *βάλει*, non niſi ab hoc *Nominativo* regi poteſt, *κῦμα βάλει*, non *κύμασι* & *θύελλαι*; ſitque per Præoccupationem, & ferè ad Ἀλκιμεδείης χάριν referatur, de quo, ad κ'. v. 513. & ſuprà ferè, ad v. 42. Hunc locum explicat *Ariſtoteles*, ἐν ἀναμαρτήτων, fol. 1190. neſcio cujus. *Pleiades* ante genu ſeptem radiare feruntur. Vid. *Servium*, in *Virgil.* Georgic. l. 1. v. 138. & Dni. *Eduardi Sherburne* Militis, in *Senecæ* Mede. §. 31. De loci ſenſu, vid. quæ Nos in *Textum*.

70. Πασιμέλουσα) In hoc *Scholio*, pro *μέλλουσα, lege *μέλουσα*: pro *Πολυμήλας, Πολυμήλας: pro *ἡμιθέης, ἡμιθέης: pro Βορείᾳ, *Βορέᾳ: pro **Φινέα, bis, & **Φινεύς, Φινέα bis, & Φινεύς: *πάϊδα, addo: pro *δὲ πλεῦσαν, ἀφαπλεῦσαν: pro *τῇ Ἀργοῖ διὸ Πλαγκτὰς πέτρας συνελθεῖν τὸ πρὸς συμπλέουσαν, ut olim legebatur, lego nunc, τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, ἃς αἱ πέτραι συνελθεῖν, σχεῖσαν τὸ πρὸς ἔκπλουν, συμπλέουσαν (ego συμπλέουσαν τῷ ἄκρᾳ σχεδὸν) ἑστῶσαν lego) τὴν Ἀργῶ, ἔκπλουν καθ' τὸ εὐθὺ τῇ εἰσόδῳ συμβαλεῖν. Huc refer *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 22. *Apollonii* Argonaut. l. 2. à v. 328. & *Scholiaſt.* in locum; *Hygin.* Fab. xix. *Phineus*, & *Muncher.* In locum, qui τὸ πέρας, pro σχεῖσαν, legit.

71. Οἱ δὲ δύω σκόπελοι) Pro πρὸς δύω σκοπέλους, ut *Scholiaſtes* Thucydidis, l. 1. fol. 50. §. 7. Edit. *Hudſon.* Ὁ μὲν hic, ὁ δὲ. v. 101. Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον. Ità *Iliad.* κ'. v. 224.

N O T Æ I N S C H O L I A.

σασαν. Locus in *Aloyſii Alemanni* MSto χαλὲ corruptus, atque in *Impreſſis*, in hunc certè *Senſum* efferendus, ut *Euſtathius* fol. 474. lin. 44. Ἀπολυθέντος δὲ τοῦ πέτρας ἐκ συχνοῦ ὁ πάππος, ἀλλὰ καθ' τὸ ἐμπρόσθιον, ἐκβάλλει δὲ λοιπὸν ἀφ' τῶν Συμπληγάδων· αἱ δὲ συμβύσασαι (ego συμμύσασαι τῷ ἄκρᾳ σχεδὸν) ἑστῶσαι (ἑστώσας lego) τὴν Ἀργῶ, ἔκπλουν καθ' τὸ ἐν τῇ εἰσόδῳ σύμβολον. Huc refer *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 22. *Apollonii* Argonaut. l. 2. à v. 328. & *Scholiaſt.* in locum; *Hygin.* Fab. xix. *Phineus*, & *Muncher.* In locum, qui τὸ πέρας, pro σχεῖσαν, legit.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

70. Πασιμέλουσα) γρ. πᾶσι μέλουσα.

73. Δύω σκόπελοι) γρ. δύο σκόπελοι. *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon.* Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum*.

Κυανέη

Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνῃ ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ὄφι, περιξέστῃ εἰκυῖα.
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐπὶ σπέος ἠερόεντες
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ἦχθι καὶ ὑμεῖς
Νῆα κατ' γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοίλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι Φωνὴ μὲν, ὅσον σκύλακος νεογιλῆς,

75 Κυανέη· τὸ μὲν] Τὸ νέφος. Τὸ μὲν ἄ κατ' ἰρωεῖ. * Σχήμασι ὡς τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ὡς γὰρ τὸ συνάντημα ἀπέστησε, τὸ ἄ κατ' ἰρωεῖ. Ἐρωεῖ.] Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη.] Αἴθρα, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναβῆναι. Οὐδ' ἀναβαίη.] Οὐδὲ καταβῇ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ πέτρῳ. Ἠερόεντες.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος τετραμμένον.] Εἰς τὸ ὡς δύσιν μέρη νύκτος. πιθανῶς δὲ ἵνα μὴ ὡσεὶ δύντες οἱ ἑταῖροι, παύσωνται τῆς κακοπλοΐας.

82. Ἴθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγετε.

83. Αἰζήϊος.] Νεανίας ῥωμαίος.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, καταλάβοι.

85. Σκύλλη.] Σκύλλα, Φόρκυος θυγάτηρ ἐκ Ἐκάτης. τὸ μὲν μίγμα ἀνωμαλές· ἔχει δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἐξ· ἐν ἑκάστῃ δὲ τριπλοῦς ὀδόντας, ὀφθαλμοὺς δὲ περιμήκεις. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ, κεφὰς βυθοῦ βιολεμένου, συμφυὴς ἄνω τῇ πέτρᾳ· τὰς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω ὡρμημένας, ὥστε δύνασθαι λαὶ τὰ πέτρας εἰς τὸν ταῦτα φλοιὸν. ταύτην λέγουσι τὴν Ἡρακλέα, ἀπάγειν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤδη, ἃς εἶδε αὐτὴν ἀπλησιονομήσασαν ἀνελεῖν· τὸν δὲ πατέρα Δία ἐκ πυρὸς ἀναφανέντα πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι. ἃ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ. Λελακυῖα.] Ἤτοι ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀφιεῖσα.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνῆς, μαλακὸν τρέφουσιν.

ΣΧΟΛΙΑ.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ νέφος. Τὸ μὲν ἄ κατ' ἰρωεῖ. * Σχήμασι ὡς τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ὡς γὰρ τὸ συνάντημα ἀπέστησε, τὸ ἄ κατ' ἰρωεῖ. Ἐρωεῖ.] Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη.] Αἴθρα, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναβῆναι. Οὐδ' ἀναβαίη.] Οὐδὲ καταβῇ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ πέτρῳ. Ἠερόεντες.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος τετραμμένον.] Εἰς τὸ ὡς δύσιν μέρη νύκτος. πιθανῶς δὲ ἵνα μὴ ὡσεὶ δύντες οἱ ἑταῖροι, παύσωνται τῆς κακοπλοΐας.

82. Ἴθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγετε.

83. Αἰζήϊος.] Νεανίας ῥωμαίος.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, καταλάβοι.

85. Σκύλλη.] Σκύλλα, Φόρκυος θυγάτηρ ἐκ Ἐκάτης, τὸ μὲν μίγμα ἀνωμαλές· ἔχει δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἐξ· ἐν ἑκάστῃ δὲ τριπλοῦς ὀδόντας, ὀφθαλμοὺς δὲ περιμήκεις. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ, κεφὰς βυθοῦ βιολεμένου, συμφυὴς ἄνω τῇ πέτρᾳ· τὰς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω ὡρμημένας, ὥστε δύνασθαι λαὶ τὰ πέτρας εἰς τὸν ταῦτα φλοιὸν. ταύτην λέγουσι τὴν Ἡρακλέα, ἀπάγειν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤδη, ἃς εἶδε αὐτὴν ἀπλησιονομήσασαν ἀνελεῖν· τὸν δὲ πατέρα Δία ἐκ πυρὸς ἀναφανέντα πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι. ἃ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ. Λελακυῖα.] Ἤτοι ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀφιεῖσα.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνῆς, μαλακὸν τρέφουσιν.

NOTÆ.

75. Κυανέη· τὸ μὲν) Vid. de hâc *Syntaxi* Scholia, ut à nobis emendata: & ad eadem Notas. *Thucydides*, l. 2. c. 47. Καὶ νέφος ἀρῶσι ἤρξαν ἐπιόντες τοῖς Ἀθηναίοις, λαγόμενον τὸ μὲν αὐτόθεν πελλαχόσε ἀγαπλώσαντες, ἐς δὲ Λῆμνον) *Scholiast.* Θελυκῶς ὁ νέφος· τὸ δὲ λαγόμενον, ὡς ὡς τὸ νέφος ἐπιόντος. *Homero*. Νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψε Κυανέη· τὸ μὲν ἄνωθεν· Τὸ δὲ ἄκατον, ὡς ὡς τὸ νέφος ἐπιόντος. *Scholiastes Homericus* videtur ad πρᾶγμα referre, ut & *Suidas*, v. Νέφος.

77. Καμβαίη) Ità legitur rectè in Vetustioribus, & melius respondet τῷ ἀναβαίη, quod præcesserat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, λαμβαίη. At *Lectionem* ἐμβαίη, quæ malè olim aderat in *Scholiis*, prorsus rejicio.

78. *Εἶεν) Ità audiêrim lego, pro ἦεν. licet hanc *Lectionem* præferant *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, & *Henricus Stephanus*; necessariò aliquid advertebat, τὸ ἦεν esse singularis *Numeri*, & proindè εἶεν legendum, ut *Eustath.* fol. 473. lin. 369. εἶεν legi apertè.

79. Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξέστῃ εἰκυῖα) Hinc emenda *Hesych.* v. λίς. Conferr *Etymolog.* M.

85. Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη) *Virgil.* Æneid. l. 3. v. 420. ad v. 428. *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 9. §. 25. *Palæphat.* περὶ ἀπίστων, §. 21. & *Heraclit.* c. 2. *Heraclides Ponticus.*

86. Νεογιλῆς) Præter *Br. Schol.* vid. *Hesych.* & *Etymolog.* M. v. Σκύλλα. Idem, νεηλὲς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Τὸ μὲν οὔποτ' ἰρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. post πέτρα, legebatur, Ità lego & hic pono, * Σχήμασι, &c.

77. * Ἀναβαίη) Ità pro corrupto ἐμβαίη, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

77. Οὐ καμβαίη) γρ. οὐκ ἀμβαίη, vid. N. in *Text.*
78. Εἶεν) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Textum*.
84. Εἰσαφίκοιτο) γρ. εἰσαφίκηται, *H. Steph.*
86. Ὅση) γρ. ὅσσον, *Etymolog.* M. v. Σκύλλα.

Γίνε-

Γίνεϑ', αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ ϑεμέεναι· ἐν ᾗ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλή, ἐν ᾗ τέσσιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ ἠμὲν ϑαμέες, πλεῖοι μέλανος ϑανάτοιο.
Μέσση μὲν τε κατ' σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέϑρου,
Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον ϑεμαμώωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, ἠ εἴποτι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῇ οὔπω πολὶ ναῦται ἀκήριοι ϑίχετόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χϑαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσεῦ,

" Fit, ipſa verò monſtrum ingens: neque quiſquam ipſam
" Lætabitur conſpicatus, neque ſi deus obviam veniret.
" Hujus utique pedes ſunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in ſingulisque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Denſi & frequentes, pleni nigræ mortis.
" Media quidem per ſpeluncam cavam immergitur:
" Extra vero ſex porrigit Capita de gravi barathro;
" Et illic piſcatur ſcopulum circumluſtrans
" Delphinaſque, caneſque *marinos*, & ſi cubi majus capere poſſit
" Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
" Hæc nondum unquam nautæ illæſi gloriari *poſſunt*
" Præternavigâſſe cum nave; aufert enim ſingulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò ſcopulum humiliorem videbis, Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Πέλωρ.] Μέγα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειεν, συντύχοι.

89. Ἄωροι.] Λεπτοί. ἴσιοι δὲ καὶ πεπίδυσται, παραπεφράγμενοι, καὶ ἀδιεξίτητοι· πρὸς δὲ, ἀσφάλειαν, ἐξ ὧν μὴ ἂν τις δύναιτο φυλάξασθαι, ἀφ' τοῦ ἐκ αὐτῆς ἀνιστάσθαι· ἀόρους δὲ, τὸ φυλάττειν, οἷον ἐ πυλωρούς. ἴσιοι δὲ, ἀσπίσιν ἀκίνητοι ἄωροι, ἀμοί, ἄγελοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀόρων, καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· πρὸς, ἐοῦσι μικρᾷ φρυγανίδι ἄξιοι· ἄωρα δὲ, ἡ φρυγανίς. ἴσιοι δὲ, ἀόρους τοὺς ἐμπροσθίους, ὡς καὶ παρὰ τῷ Καρκινῷ. Οὐ τοὺς ἀόρους τίπτε σοι, μακρίλα. Πόδας καμίζουσι τὸ δὲ φύσεως ἐπιθέσεις; ἄμοσον δὲ λαπιδίδιον, τοὺς χαλεπούς· ἐ δυσφυλάκτους, παρὰ τὸ ὦρεῖν, ὃ ἐστι φυλάττειν· ἢ τοὺς δυσπερμήτους, παρὰ τὸ ὀρύειν· ἐ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν.

90. Δειραί.] Τράχηλοι. Πεφυμένοι.] Πεφυτευμένοι μακραί.

91. Σμερδαλέη κεφαλή.] Καλῶ δὲ τοὺς πολλοὺς κυνὸς πεφυκότερον ἢ δρακοντώδη· ἐ γὰρ μόνον δράκων τρεῖς σίχας ἔχει ὀδόντων. Σμερδαλέη.] Καλῶς πλεονάζει. Τέσσιχοι.] Τρεῖς τάξεις ἔχοντες.

92. Πυκνοὶ ἠμὲν ϑαμέες.] Ἐκ παραλλήλου ἔοικε τοῖς λέξεσι δυναμοῦσθαι. Πλεῖοι.] Πλήρεις. Μέλανος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94. Ἐξίσχει.] Ὑποφαίνει. Βερέθρου.] Βάθους.

95. Ἰχθυάα.] Ἰχθῦς ἔχοντα. Μαμμώσσων.] Ἐπιπλαμβάνων, ἢ καταθηλάζων.

97. Ἀγάστονος.] Μεγάλως ψόφους ἀπολλοῦσα· ἢ μεγάλως στεναγμοὺς ἀποφέρουσα, ἀφ' τῶν ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολλυμένων.

98. Ἀκήριοι.] Νῦν, οὐδὲ κηρὸς ἐ γινόμενοι· ἀβλαβεῖς.

101. Χϑαμαλώτερον.] Ταπεινότερον. Ὄψει.] Θεάσῃ.

ΝΟΤΑΕ.

89. Ἄωροι) *Euſtath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες δὲ ἄωροι, κατὰ τοὺς Παλαιούς, ἢ λεπτοὶ, ἢ παραπεφραγμένοι καὶ ἀδιεξίτητοι· ἢ δυσφύλακτοι, ὡς ὑδὲ ἂν ὠρύοιτο, ὃ ἐστι φυλάξοιτο. ἀφ' τοῦ ἐκ αὐτῆς δυνάσθαι· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. Ἔνιοι δέ, φασι, δυσὶν ἀναχωρούσαις, γράφειν εἶναι. ἄωροι, οἱ ὠμοὶ, ἐ σκληροὶ, καὶ ἄγελοι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπέων καρπῶν, &c. Vid. & *Heſych. Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄμωρος legit; & *Brevia* hæc *Scholia.*

94. Ἐξίσχει) Edit. *Baſil.* ἐξ ἴσχει, & ipſe *Euſtath.* fol. 473. lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoſcit; πλημμελῶς, ἔστι συνιγόφως, Ἐξ δέ τέ οἱ δειραί. κλ. v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

89. * Pro corrupto μακίλα, lego μακιλία, & ſic reſtituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σοὶ, τὸ, * σὸ nec alterutrum ſine MSti auctoritate. *Euſtath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πόδας &c. legit malè, at mox, σὺ δ' &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum.*

95. * Ἀγελαῖοι) Pro corrupto ἀργιῶν, lego; & ità *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

89. Ἄωροι) γρ. ἄμοι, *Euſtath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

93. Σπείους) γρ. σπείους.

94. Ἐξίσχει) γρ. ἐξ ἴσχει, vid. Not. in *Textum.*

95. Περιμαιμώσσων) γρ. πέρι μαιμώσσων, *H. Steph.*

Πλησίον

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διϊφεύσσας.
Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι θηλῶς·
Τῷδε ὑπο δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσαι·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ὄν. κακὸν οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημμένος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους σ' ἐν νηῒ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, μυθήσαι ἔνισπε,
Εἴπερ τιν' ὀλοὸν φῶτ' ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τόνδε κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, ἦ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἥδε τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, ἠδ' ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς·

" Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.
" In hoc caprificus est ingens, foliis florens;
" Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
" Ter enim eructat quotidie, ter verò reforbet
" Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando ablorbet,
" Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
" Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
" Navem præter adige; quoniam longè satius est,
" Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
" Agè verò mihi dic, dea, & verè enarra;
" Si quo pacto perniciosam quidem effugerim Charybdim,
" An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
" Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
" Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
" Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
" Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
" Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Διϊπτάσθαι.] Τοξεύσαι, ἀμπεράσαι.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Περφυρογέννητος, ἴσα ἐν Ὀδυσσείᾳ χῇ εἰκαιρηκέναι τὰ θεῖα. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγρία συκῆ. Τηλεθόων.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερὰ, παρὰ τὸ δέος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βάθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ Σικελίας καὶ Λιβύης καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναῤῥοιβδεῖ.] Ἀναῤῥοφεῖ, ἀναπίνει.

106. Τύχοις.] Καλῶς τύχοι εὐχεσθείης. Ῥοιβδήσαι.] Ἀναῤῥοφῆσαι, ἀναπίεσαι.

108. Πεπλημμένος.] Πλησιάζων, ἐγγὺς παλαίζων.

111. Ἀπζόμενος.] Ἐκπλεῖ πόρρω.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑπεκπροφύγοιμι.] Ὑπεκφύγοιμι, ἐκδύσεως.

119. Μαχητόν.] Πολεμικὸν δυνάμενον.

120. Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή.] Ἐπιπόνημα σκετέον· ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ἔστι κρεῖττον Σκύλλης ἀλίσκεσθαι· φεύγειν δὲ ἀπ' αὐτῆς κρεῖττον· ἀλκὴ γάρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἅλίσκεσθαι.

NOTÆ.

105. Ἀναῤῥοιβδεῖ) Ità rectè legit *Isaac. Casaubon.* & quum vox *simplicior* ἀναῤῥοιβδεῖ hìc bene stabit, Vox figuratior, quæ benè in *præcedenti* versu stat, hic non *item*, quid ad figuras recurrendum? *Strabo* hìc ἀναῤῥοιβδεῖ legit, quare in *Textum* recipimus. De Voce, vid *Etymolog.* M. v. Ἀναῤῥοιβδεῖ.

120. Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς) Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo tutus experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἥδε γὰρ ἀθάνατον, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιῶδες, *Quid facies, facies Veneris quàm veneris ante? Ne sedeas, sed eas; nè feream per eas.* Vid. *Palæphat.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

117. Ὑπεκπροφύγοιμι, ἐκδύσεως, pro ὑποχωρήσω & ἐκδύσεως, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. Ὁ δὲ λόγος, Οὐδὲ ἔστι καλῶς τὸ Σκύλλης ἁλίσκεσθαι) Ità lego, pro corrupto, Οὐδὲ ἔστι λόγος, &c. ἀλίσκεσθαι.

VARIÆ LECTIONES.

105. Τρὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. 4. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἦμαρ, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναῤῥοιβδεῖ) γρ. ἀναῤῥοιβδεῖ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

109. Πάρεξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάειν, & παρεξελάαν, ut suprà, v. 47.

111. Ἀμυναίμην) γρ. ἀπζόμενος, *Er. Schol.* & *Aloysii* MS.

Ἤν γὰρ δηθύνηθα, κορυσσόμενος περὶ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ὅτι φῶτας ἕλῃσι.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωτρεῖν δ' Κρατταΐδα,
Μητέρα θ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· εἰσὶ δὲ πολλαὶ
Βόσκονται Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνετ' αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ὀπιπεύουσίν εἰσιν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστον τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηί τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νέοιο, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

" Si enim tardaveris, arma fumens ad petram,
" Vereor, nè te denuò impetu facto conſequatur
" Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
" Sed valdè celeritèr præternaviga; vocaque Crataïn
" Matrem ipſius Scyllæ, quæ ipſam peperit eadem hominibus:
" Quæ ipſam deinde compeſcet, deinceps ne irruat.
" Trinacriam autem ad inſulam pervenies: hic multæ
" Paſcuntur ſolis boves; & pinguia pecora
" Septem boum armenta, tot ovium pulchri greges,
" Quinquaginta verò ſingula: propagatio autem non eſt ipſarum,
" Neque unquam moriuntur, deæ verò paſtores ſunt,
" Nymphæ pulchricomæ, Phaethuſaque, Lampetieque,
" Quas peperit Soli Hyperioni diva Neæra.
" Has quidem ut educavit peperitque veneranda mater,
" Trinacriam ad inſulam relegavit, ut procul habitarent,
" Ad oves cuſtodiendas paternas, & incurvas boves.
" Eas ſiquidem illæſas permittas, reditúſque curam geras,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet paſſi, venietis:
" Sin autem læſeris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & ſociis; ipſe verò licet effugies.
" Serò vix redibis, amiſſis omnibus ſociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Δηθύνηθα.] Χρονίσεις. Κορυσσόμενος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπιλθοῦσα. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσῃσιν.] Τοσαύταις. Ἕλῃσι.] Λάβοι.

124. Βωτρεῖν.] Μέγα βοᾶν. ἐπιχαλινῶσαι. Κραταιΐδα.] Κραταιὰς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης· μάγαιρα δὲ Ἑκάτη αὐτὴν καλοῦσιν.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον τὴν ὠκεανῷ κειμένην Ἡλίου.

129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικῶν φησὶ· λέγει γάρ τις καθ' ἡμᾶς πενταγοῖα αὐτὰ εἶναι τελεσφορίας. * Λευκανὸς, καὶ ὁ Ἡλίου βόας. τὰ δὲ ἐγὼ ἤκουσα, οὕτως συμβαλόμενος.

131. Θεαὶ δ' ἐπὶ πομφῇσι εἰσίν.] Οὐ κωλύουσιν αὐτὰ, οἰόμενος κολακεύσεσθαι αὐτάς.

133. Νέαιρα.] Νεαίρα σύνεσιν ὁ Ἡλιόδωρος ἐπειδὴ νέα ὁ θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισε.

N O T Æ.

131. Ἐπιπομφῇσι) Ità alibi, γ'. v. 422. & υ'. v. 235. ἐπιβουκόλοις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

127. * Olim νῆσον ἐν Ὠκεανῷ legebat Νεῖλος, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo. Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἡλίου.

129. * Λευκανὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Aſtrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex hiſtoriâ. *Ariſtoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Euſtath.* fol. 481. lin. 47. Ἰσέον δ', ὅτι τὰς ἀγέλας πάντας, ἢ μάλιστα τὰς τῶν βοῶν, φασὶ τὸν Ἀριστοτέλην ἀλλαχοῦ εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς δυδεκάδα τῶν σηλιακῶν μηνῶν ἡμέρας, ἑκατόν πως πενταγοῖα αὐτὰς τὰς τελεσφορίας.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐξ ὑπερ) γρ. ἐνύπερ, *H. Steph.*

131. Ἐπικτομένοις) γρ. ἐπὶ πομφῇσι, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινῆς.

Ὣς ἔφαθ· αὐτίκα δ᾽ ἠὼς ῥοδοδάκτυλος ἦλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ᾽ ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὄπρουσιν ἐταίρους,
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἰσέβαινον, ἁλὸς δ᾽ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ᾽ ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ᾽ αὖ κατόπισθε νεὰς κυανοπρῴρους
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ᾽ ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατ᾽ νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ᾽ ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
Δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ᾽ οἴους,
Θέσφατ᾽, ἃ μοι Κίρκη μυθήσαλτο, δῖα θεάων·
Ἀλλ᾽ ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶνα ἁνθεμόεντα·
Οἶον ἐμ᾽ ἠνώγει ὄπα ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμοὶ
Δῆσαι ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ᾽ ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνῆφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ᾽ ἐν δεσμοῖσι πέδαιρον.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δ᾽ ταχὺ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

Sic ait. Ratim autem sellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per insulam est digressa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digressus excitabam socios,
Et ipsi ut ascenderent, atque rudentes solverent.
Illi ratim ingressi sunt, & per transtra sederunt;
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deinde pone navem nigræ-proræ
Secundum ventum immisit implentem vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocebumanâ-loquens.
Continuò omnibus armis diligenter expeditis per navem
Consedimus, hanc eum ventusque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar, mœsto corde,
" O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut scientes, sive moriamur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinarum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire, sed me vinculo
" Ligare in molesto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in basi mali: ex ipso autem malo funes alligentur.
" Quòd si orem vos, solvereque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, sociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabricata

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ἀπίησι.] Ἀπεῖ.
157. Ἀλευάμενοι.] Ἐκκλίναντες.
158. Θεσπεσιάων.] Θεῖα φθεγξαμένων.
160. Οἶον ἐμ᾽ ἠνώγει.] Ἵνα πείσῃ μόνῳ. ὅτι ἀλησμόνει, καὶ ἄλλως ἰδεῖ πικὰ ὄντα τὰ μαντεύματα. ὅτι οὐκ ἔστι ἐξακοῦσαι] αἱ Σειῆνες.
164. Πιέζειν.] Συνδεῖσθαι.
165. Πίφαυσκον.] Προεμήνυον, ἐφιστάμενον, σχοίλιον.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰργασμένη.

NOTÆ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.
157. * Φύγωμεν) Ità pro φύγοιμεν scribo; ut melius concordet cum *Præcedenti* θάνωμεν, nec aliter *Romana* & *Basilecnsis Eustathii*, licet terè solæ. Vid. infrà, v. 349. Nisi quòd & κτείνῃσι κε hìc lateat; ut *Iliad.* ε'. v. 414.
159. Λειμῶνα ἀνθεμόεντα) Potest etiam *Propriè* sumi Ἀνθεμόεντα. nam *Sirenum* Insulæ nomen Ἀνθεμοῦσσαν offendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

VARIÆ LECTIONES.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἐΰπλοκος, vid. Not. in *Textum*.
157. Φύγωμεν) γρ. φύγοιμεν, vid. Not. in *Textum*.
163. Αἰ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὲ) γρ. δ᾽. in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ θεῖος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, νηδὺ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δ' ἀνέμων δαίμων.
Ἀνσταντες δ' ἕταροι νέος ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἕζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηρὸν μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαμήξας, χερσὶ σιβαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἶς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπερισιάδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὁμῶς χείρας τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείραλ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκελες, τάσσ' ὑ λάθεν ὠκέα νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυφωνὸν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν,
Δεῦρ' ἄγ' ἴθι, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad inſulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat cum venti ſilentio, ſopiviteque ſluctus dæmon.
Aſſurgentes igitur ſocii navis vela complicárunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocárunt; ipſi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem maſſam rotundam acuto ferro
Fruſtum abſciſſum manibus validis premebam:
Statim verò liquefiebat cera, nam urgebat magna vis
Solisque ſplendor, Hyperionis regis:
Ordine verò ſociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligárunt, pariter manuſque pedeſque,
Erectum ad baſin mali & ex ipſo *malo* tunes alligárunt:
Ipſi demum ſedentes ſpumoſum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Propè impulſa; canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ-laude-digne Ulyſſes, ingens gloria Græcorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο.] Ἐπεῦθεν Ἡσίοδος γὰρ τοὺς ἀνέμους αὐτοὺς θελγτὴν ἴφη.

169. Κοίμησε δ' ἀνέμων.] Ἴσως ὁ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀσυφάλειαν ἐπισυνέχωσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκίνδυν.

170. Μηρύσαντο.] Συνέστειλαν ἀφ' ἑαυτῶν κάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καθχήσεις δηλονότι τὸ κέρας.

172. Λεύκαινον ὕδωρ.] * Καπὶ Συνεκδοχῆ· ἀντὶ δὲ Συντόνως ἔτασαν, λέγει δὲ παρασκευήσαντες λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ λείᾳ δὲ σφοδρῶς κατηλαπῶν. Εὐξῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς λείαις ἐλάτης δίνδρα τραπεζοειδισμένους κώπας.

174. Τυτθὰ.] Ἀντὶ δὲ, εἰς μικρά. Σπαραξῶσι.] Ἰσχυραῖς, σιβαραῖς. Πιέζον.] Ἔτεινον, πίεζον, ἐμάλασσον.

175. Ἰάνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἐνάγκαζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέχρισα.

179. Ἀνῆψαν.] Ἐδέσμευν.

182. Διώκελες.] Ἐλαύνεσθε. Ὠκέα νηῦς.] Ταχέως πλοῖ βάλασσαν διατεμνομένη.

183. Ἔγγυθεν.] Ἐκ δὲ πλησίον. Ὀρνυμένη.] Κινουμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐπῄδομεν.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἴθι, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μωλακαί πως ὦ Σειρῆνες, ὅτι γοητεύουσι τὸν ἄνθρωπον· πῶς δὲ, ὅτε σὺν ἀκούουσι, ἢ γοητεύουσι; ὅτι δηλοῖ, εἰς ἃ μὴ ἐπισύσιον, σὺν ἴσασιν.

NOTÆ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο) Hinc *Heſiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Euſtath.* fol. 472. lin. 26. Ἔπεῦθεν *Ν φασιν οἱ* Παλαιοὶ, ὡς ὑπνῷτι λαβὼν Ἡσίοδος, ἐμυθεύσατο τοὺς Σειρήνων κ τοὺς ἀνέμους θέλγειν. *Senſum* nempè, non ipſa verba proferens, quæ nunc videmus in *Brevibus Scholiis.* Vox, *Phæniſſa* à *Bocharto* probatur; undè *Salomonis, Sir, Haſſirim.*

184. Δεῦρ' ἄγ' ἴθι) Hunc locum vertit *Cicero,* de *Finibus,* l. 5. *O Decus Argolicum, quin Puppim flectis, Ulyſſes,* &c. Vid. *Duport.* Gnomolog.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος) Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * Καπὶ συνεκδοχῇ) Addo & ſuppleo, ex *Heſychio.*

VARIÆ LECTIONES.

171. Βάλον) γρ. θέσαν. *H. Steph.*

174. Πιέζον) γρ. πιέζει. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

179. Ἀνῆψαν) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.* ut infrà, v. 196.

Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
Πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάντ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δ', προπεσόντες ἔρεσσον·
Αὐτίκα δ' ἀναστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δῆσαν, μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθόγγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Οὓς σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐν χερσὶ ἔπλατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατ' ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῇ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ παρήκεα χερσὶν ἔπειγεν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἅλα νηὸς ἰὼν, ὥτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,

" Navem siste; ut nostram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis hàc præternavigavit nave nigrâ,
" Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret:
" Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
" Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
" Scimus etiam, quæcunque fiunt in terra multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Volut audire; solvereque jussi socios,
Cilus innuens, illi autem annitentes remigabant *intensius*;
Statimque surgentes Perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterum postquam illas præternavigavit *Navis*, neq; amplius deinde
Vocem Sirenum audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, fiatim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sane perculsis, ex manibus exciderunt remi;
Insonuerunteque omnes per fluctum; stillebatur autem illic
Navis; quoniam non amplius remos præcuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos,

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Κατάστησον.] Καθόρμισον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186. Παρήλασε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθεὶς, ἡδυνθείς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190. Μόγησαν.] Ἔπραξαν, ἐπάθοσαν.
192. Ἰότητι.] Προθυμήσασιν.
193. Λῦσαι δ' ἑτάρους.] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατεύεσθαι πεῖσαν.
201. Ἐλείπομεν.] Καταλείπομεν, ἐάσαμεν.
202. Καπνὸν δὲ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, ἐπειδὴ ἐξ ὑγροῦ φασὶ πῦρ.
203. Ἔπλατο.] Ταχέως ἐξέπεσε.
205. Παρήκεα.] Περίχειρα, ἐξοπλίσματα τῶν ἐρετῶν.

NOTÆ.

192. Ἰότητι ὄπασσαν) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ὄπ' ἰότητι. & *Hesiod* Theogon. v. 83. Μουσάων ὅπ' ἰότητι, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀείσασθε, Κατέπαυσε. Nam ab ἵημι, *Mitto*, venit. *Eustath.* ad *Iliad* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Τὸ ὄφ'. Ἐπιφωνήματος· ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἀδρᾶν εἰσπνοὴν ἐχούσης πῆς ἢ ἀλγούσης, ἢ φόβον παθούσης, &c. ità *Spiritum* retinet *Asperum*. *H. Steph.* Lenem habet.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἰότητι) γρ. ἰότητι, vid. Not. in *Textum*.
195. Αὐτίκα δ' ἀναστάντες) γρ. αὐτὰρ ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πλείοσι) γρ. πλείονι, ut suprà, v. 174.
198. Φθόγγῆς — ἀοιδῆς) γρ. φθογγοῖν — ἀοιδοῖν. *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἀψ, ut sæpè aliàs.
204. Εἴχετο) γρ. ἴχετο, *H. Steph.*

Ὡς

Ὦ φίλοι, ἠ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔτι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἶλε σὺν ἰσχυρῇφι βίηφιν·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τάνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς εἰνάετα νωμᾷς·
Τοῦτον μὲν καπνὸν καὶ κύμαθ' ὑπερθε φέρησθε
Νῆα· σὺ δ' σκοπέλους ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ εἰς κακὸν ἅμμε βάλῃθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοὶ δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, αὐτοὺς δ' ἔνδον πυκάζοιεν ὀφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
Λαθόμην, ἐπεὶ οὔπω μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μακρὰ σὺν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκελα νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδείδιμεν πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.

" O amici, non enim ullo pacto malorum ignari fumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quam cum Cyclops
" Claudebat me in ſpelunca cava forti vi.
" Sed & illinc meâ virtute conſilioque prudentiaque
" Effugimus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, tranſtra inſidentes; ſiquidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare.
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; ſed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes:
" Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem ſcopulum obſerva; ne te lateat
" Illuc eruimpens, & in periculum nos conjiciat.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo paſto timentes ceſſarent ſocii
A remigando, intraque communirent ſeipſos.
Et tum jam Circes quidem triſtium mandatorum
Oblitus ſum, quoniam neutiquam me juſſit armari:
Cæterum ego indutus ſplendida arma, & duabus haſtis
Longis in manus acceptis, ad ſuperiora navis conſcendebam
Proræ, inde enim ipſam putabam primùm appariturum
Scyllam petroſam, quæ mihi ferebat damnum ſociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἔπι.] Ἐπίρρημα.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἄλὸς ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἐπιπολάζον, ἀπὸ τοῦ ῥήγνυσθαι παῖς καὶ πάις.
215. Κληίδεσσιν.] Ταῖς ἐπὶ ἐρετῶν καθήσθαις. Ἐφέμενοι] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλεο.] Ἐγκαπάζου. Οἰήια.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔεργε.] Ἄπεχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφίστω.
221. Βάλῃθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλεγον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ λυτιτελοῦς ἠδύνατο πράξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Ἀλεγεινῆς.] Νῦν, ἀκοὴν ἐμέλλων.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδύς.] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πρόσοχοι), καὶ εἶκεν. Καθαδύς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, ἐτέμνων. Ἴκελα.] Τὰ καταστρώματα τῶν νεῶν.

NOTÆ.

208. Ὦ φίλοι, ἠ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O ſocii, neque enim ignari ſumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔτι κακὸν) Ἔτι, pro ἔτιν, verùm *Ultimam* producit, in *Caſurâ*, &c. Poteſt & ἔτ᾽ legi, pro ἔστιν, ut etiam in *Scholiis* per ἐστίν) exponitur. Verùm hoc *Scyllæ* monſtrum rectè cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim ſex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiuſque tranſit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere; ſi modò ipſi vellent ſimul perire.

212. Καί πε τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forſan & hæc olim meminiſſe juvabit.

Οὐδ᾽

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι κατὰ ἠερόεντα πέτρην.
Ἡμεῖς ἦ τεινωτὸν ἀνεπλέομεν γόον ὠκεῖαι·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δ' αὖ Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσῃσι, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
Ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρύξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἱ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτατοι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ὑπὲρ ὤμων πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεύντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον πρόῑησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec uſquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumſpicienti ad obſcuram petram.
Nos itaque anguſtum locum tranſibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm abſorbuit maris ſalſam aquam.
Quando ſanè evomeret, ſicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aſpergo
Summis ſcopulis utrinque irruebat:
Sed quando abſorbebat maris ſalſam aquam,
Tota intùs apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invaſit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi ſocios
Sex abſtulit, qui manibuſque, virtuteque, optimi erant.
Conſpicatus igitur in navem velocem ſimulque ad ſocios,
Jam horum diſcrevi pedes & manus ſuperne
In altum levatorum, me verò compellabant vocantes
Nominatim, tunc poſtremò, afflicti corde.
Quemadmodum quoties in ſcopulo piſcator prælongâ virgâ
Piſcibus minutis dolum per eſcam immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agreſtis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν, θεάσασθαι. Ἔκαμον.] Ἐκπέπαικασι.
234. Στεινωπόν.] Σπιλῶ θαλάσσιον. Γοώωντες.] Θρηνοῦντες.
236. Ἀνερρόιβδησεν.] Ἀνεπόησεν.
237. Ἐξεμέσῃσι.] Ἐξερεύγοιτο. Λέβης ὡς.] Τὸ ὡς τοῦ καθόλου χυνόμενον ἐπὶ Χάρυβδιν λέγει.
238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀναβράσσει, ἀνίζει.
240. Ἀναβρύξειε.] Ἀναπέσοι, ἀναμίξοφήσεται.
242. Ἐβεβρύχει.] Ἦχος ἐπῆν.
244. Ἴδομεν.] Νοῦν, ἀπεβλέπομεν.
246. Οἱ χερσί τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.] Παίπαλοι ἐπαινοῦσι τοὺς πλουτίσαντας.
247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδών, θεασάμενος.
251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῃ πέτρᾳ· ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.
252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κωνεῖται.
253. Πρόῑησι.] Προσεῖπε. Βοὸς κέρας.] Ἤτοι τοῦ τείχους λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁρμονίᾳ κέρας· ἐπεὶ

Ν Ο Τ Æ.

235. Ἐτέρωθι ἦ δῖα Χάρυβδις) Hiſtoriam *Nicolai Piſciculi*, *Siculi* Urinatoris, qui Regis *Friderici* juſſu ex *Charybdis* ipſius faucibus aureum retulit Poculum, huc refer ex *Athanaſio Kirchero*, Mund. Subterran. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occaſione ſumptâ ex Terræ-Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* S. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipſis *Siciliæ* Archivis.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

234. Ἡμεῖς ἦ) γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*
235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ',) γρ. ἔνθεν ἦ Σκύλλη, melius paulò, Admiſſâ & præcedenti *Lectione.*
238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀνεμορμύρεσκε, *H. Steph.*
245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλα, ut ſupra, v. 235.
246. Φέρτατοι) γρ. φέρτατοί εἰσι, *H. Steph.*

Ἀσπαί-

'Ασπαίρονζα δ' ἔπειζα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὡς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποσσὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας Φύγομέν θ', δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθάδ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένάων,
Οἰῶν τε βληχώ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθαι περιμήκετον Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καχά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Νῆσον ἀλεύασθαι περιμήκετον Ἠελίοιο·

Palpitantemque deinde correptum foras projicit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depascebat vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miserabilissimum sanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.
Cæterùm postquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; statim deinde dei *soli* ad eximiam insulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves latis frontibus;
Multaque pinguia pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari existens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum stabulantium,
Oviumque balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesque Æææ, quæ mihi sæpe sæpiùs præcepit,
Insulam evitare homines-obsectantis Solis.
Tunc itaque ego socios alloquebar, mœsto corde,
" Audite meos sermones, mala quantumvis pati, socii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
" Circesque Æææ, quæ mihi valde diligenter præcepit,
" Insulam effugere homines-obsectantis Solis:

ΣΧΟΛΙΑ.

πέρας] Σημ. γὰρ ἡ ἐρμηνεία περὶ καθεξομένου, ἢ ἀναληφθέντος· ἐπιφέρει δὲ οἱ ἀλιεῖς μετέχειν τῆς ἀγυιᾶς, καὶ τὰ ἀναίρετα, χέρας βόειον ἀφοπλίσαι, ἵνα καθαρεύσῃς τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ περάσωσι τὴν ἀναίρεσιν.

254. 'Ασπαίροντα.] Σκαρίζοντα.

257. 'Ορέγοντας.] Ἐκτείνοντας. Ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.] Νῦν, ἐν τῇ δεινῇ ἀπορίᾳ.

259 Πόρους.] Ῥεύματα. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265. Μυκηθμῷ.] Τὴν τῶν βοῶν φωνῆς. Αὐλιζομένάων.] Εἰς κοίτην παρεσκευασμένων.

266. Βληχώ.] Βληχὴ, ἡ τῶν προβάτων φωνή. Ἔμπεσε.] Ἐπεισῆλθε.

267. Μάντηος.] Μάντεως. Ἀλαοῦ.] Τυφλοῦ.

268. Ἐπέτελλε.] Ἐντέλλεσθαι, προστάττειν.

269. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίναι, φυλάξασθαι. Περιμήκετον Ἠελίοιο.] Τέρπουσι τοὺς βροτούς.

272. Μαντήια.] Τὰς μαντείας.

NOTÆ.

255. Ἀείρονθ' ὡσεὶ πέρας) Olim in multis ποτὶ, & Versus quidem etiam hic stare potuit; verùm ὡσεὶ elegantius hic, & tutius, & bene staturinabit brevem Syllabam; & suprà, v. 59. gratis erat ità scriptum, quare & hic scribendum ὡσεὶ, rejecto ad *Var. Lect.* τῷ ποτὶ. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 137.

256. Κεκλήγοντας) Vid. *Etymolog.* M. v. Κεκλήγοντες.

261. Θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον) Ὁ θεὸς emphaticè, pro ἥλιος dictum, Notavimus ad *Euripid. Medeæ* v. 352. ut in hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

255. Ἀείρονθ' ὡσεὶ) γρ. ἀείρονθ' ποτὶ. vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἦ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε) γρ. εἴ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἦ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε) γρ. εἴ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν, ut suprà, ad v. 268

274. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, ut suprà, v. 269.

Ἔνθα

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τλὴ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος γυμεῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεια πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ὑπερβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαοὶ πιτυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἀλαὸν νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠερσειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονθ'· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα ἀφαρπάζουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοὶ πάντες ὁμόσσατε καρηκὲν ὅρκον,
Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πώεϊ μέγ' εἰδὸν

" Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
" Verùm præter insulam impellite navem nigram.
Sic dicebam: illis autem contractum est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mihi respondit sermone,
" Inclemens es, ô Ulysses; abundat tibi robur, neq; unquam membra
" Defatigaris: planè omnia tibi ferrea sunt;
" Qui socios, labore defatigato, atque etiam somni carentiâ,
" Non permittis terram conscendere; ubi rursus
" Insulâ in circumfluâ lautam paremus cœnam:
" Sed temerè per noctem celerem errare jubes
" Ab insulâ errabundos in obscuro ponto.
" Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies navium,
" Nascuntur: quomodò quis effugerit certam perniciem;
" Si forsitàs repentè ingruat venti procella,
" Aut Noti, aut Zephyri vehementer-spirantis, qui vel potissimùm
" Navem disperdant, *ferè* diis regibus invitis?
" Verùm sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnamque apparemus, celerem juxtà navem manentes:
" Mane autem conscensâ *navi*, intremus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobârunt-que alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi,
" Euryloche, profectò jam me cogitis, solus cùm sim;
" Verùm age, nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum;
" Siquidem aliquod sive bovum armentum, aut magnum gregem ovium

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Παρὲξ.] Παρεκτὸς.
278. Περί τοι μένος.] Περισσόν σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάμοντας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, στῆναι.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλησθαι.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβας.
289. Δυσαέος.] Σφοδρᾶς πνέοντος.
290. Διαφέρουσι.] Διαφθείρουσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσωμεν.
293. Ἐπίσσομαι.] Καθιλυόσομαι.
295. Ὅ δή.] Ὅτι δή.
297. Βιάζετε.] Βιάζεσθε.

NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐέσσομεν) Ὑπακτέον, πανδικάπερον. τλὴ νῆα, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες,

VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, Br. Schol.
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, H. Steph.
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in Textum.

Εὕρωμέν, μήπου τὶς, ἀπασθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἦ βοῦν, ἢ ἔπι μῆλον, ἀπέκτανε· ἀλλὰ ἔχεσθε
Ἐδθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμοσαν, ὡς ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν εὖ λιμένι γλαφυρῷ θοὴν εἰργέα νῆα,
Ἄγχι' ὕδατι γλυκερῷ· κὴ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δ' ὄρσον ὀπιζομένους τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὴ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μνησάμεθα δὴ ἔπειτα φίλους ἕλκειν ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαίουτεσσι δ' ἔπειτα ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἡμος δ' ἐς τρίτατον μοῖρ' ἦν νυκτὸς ἰόντος,
Ὦρσεν ἐπὶ ζαλῷ ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' ἄμφεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ κὴ πόντον· ὀρώρει δ' ἐξ οὐρανόθεν νύξ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὁρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερέσαντες·
Ἔνθάδ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον·
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶτίς τε, πόσις τὲ,
Ἔστιν, τοῦ δ' ἀπέχώμεθα, μή τι πάθωμεν.

" Inveniamus, nè quis fortassis insolentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut jussi:
Postrò postquam jurârunt, perfecerunteque jusjurandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt socii
E navi, deinceps verò cænam scitè apparârunt.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt socios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & astra inclinârunt,
Immisit vehementer sortem ventum nubium congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibulque cooperuit
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Navem quidem subduximus in cavam speluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
Et tum ego concione coactâ sermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibi sque, potusque,
" Est, à bubus igitur abstineamus, nè quid patiamur;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

306. Ἐξαπέβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμεθα.] Ὑπομνησάμεθα.
312. Τείχεα νυκτός.] Ἤτοι τέλεα μέρη, ἢ τέλος μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαῆς.] Σφοδρῶς πνέοντος.
314. Λαίλαπι.] Ὑετῷ, μετὰ ἀνέμων.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔνιοι, * ἁρμόσαμεν. Ἐπιπλ.
318. Θόωκοι.] Καθίδματα.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀπεχάμεθα.

N O T Æ.

309. Μνησάμεθα δὴ ἔπειτα) Cùm omninò in hoc loco *Sensus* postulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ἢ ἔπειτα, si contrahas, scribendum erit δὴ ἔπειτα. Alias, ubi pro ἢ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δὴ ἔπειτα. Potuit tamen hoc in loco, salvo etiam Versu, *incontractim* scribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad α'. v. 290.

313. Ζαῆς) A *Nominativo* ζαὴς, *Accusativus* ζαέα, *Ionicus*, ζαῆν, *Atticus*, ut πειθὼς, πειθοῦς, πειθοῖ & πειθώ, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀριστοφάνης, Ἀριστοφάνους, Δημοχάρης, Δημοχάρους. Ἀσυγκρὶς, Ἀσυγκρίτου.

321. Τῶν ἢ) *Eustath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ ἢ γράφω, τῶνδε βοῶν ἀπεχώμεθα, ἄγαν τάπερ, ἃ ἐκεῖ τῆς Παλαιᾶς.

N O T Æ I N S C H O L I A.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Versus* & *Sensus* respuunt.

321. * Ἀποχάμεθα) Olim ἀπεχάμεθα, male.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

309. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἔπειτα, ἢ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum*.

313. Ἐπὶ ζαῆς) γρ ἐπιζαῆς, *Eustathii* παρεκβολαὶ, *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen notat *Hen. Stephanus*.

314. Σὺν ἢ) γρ. σὺν δέ.

317. Ὡρμήσαμεν) γρ. ἁρμόσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*

321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum*.

Δεινὸς

Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαύρ.
Μῆνα δὴ πάλι' ἄλληκτος ἦν Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πᾶς ἐξέφθιτο ἧΐα πάντα,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέποντο ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὁππτάς τι, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπῃς μοὶ ὁδὸν φήμας νέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἁλὸς νῆσον ἰὼν ἄλυξα ἕτοιμος,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἵ δ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καίπερ κεχολωμένοι ἐστέ·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θανάτοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἀλλ' ἄγε, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

" Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
" Sol, qui omnia inſpicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò perſuadebatur animus generoſus.
Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, niſi Eurusque, Notuſque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu a bobus abſtinebant, ſtudioſi *mimimum* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi abſumerentur viatica omnia,
Et tum prædam ſequebantur palantes neceſſitate,
Piſces, aveſque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Curvis hamis: urgebat verò ventrem fames.
Sanè tum ego per inſulam ſeceſſi; ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ad reditum.
Sed cùm jam per inſulam iens declinaveram à ſociis,
Manibus lotis, ubi defenſaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem ſomnum ciliis infuderunt.
Eurylochus verò ſociis mali dux erat conſilii,
" Audite meos ſermones, mala quamvis paſſi, ſocii;
" Omnes quidem inviſæ mortes miſeris mortalibus;
" Fame verò miſerrimum mori, & fatum allequi.
" Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

322. Δεινοῦ.] Δίος καὶ τιμῆς ἀξίου.
325. Ἄλληκτος.] Ἀναπάυσεως. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἧΐα.] Βραίμαζε, ἁλιεύσι.
330. Ἐφίποντο.] Ἐπέγεντο. Ἀλητεύοντες.] Πλανώμενοι.
334. Φήμας.] Δείξειεν.
335. Ἄλυξα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγκρύπτων.
336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.] Εἴξας ἦν σκέπη τοῦ τὸ μὴ ἀναμίζεσθαι.
337. Ἠρώμην.] Ηὐχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηγεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
342. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.

Ν Ο Τ Æ.

322. Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἴδε βόες, Ἠελίου) *Euſtath.* fol. 491. lin. 2. Λείπει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ θείου θεοῦ, τοῦ Ἡλίου, ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους, καὶ τὸ, Ἧΐα νυκὶ ἴσικεν· ἄλλως γὰρ ἥμερός ἐστι· λέγε δὲ τὸ κατάπτημα, ὁ ὑπὸρ γῆς ποιεῖ, ἡμέρα λέγει. De *Solis* Bobus, *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὶς ἐξεφθεῖ) *Ultima* ῦ νηὶς producitur, in *Ceſurâ*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὁππτάς τι, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità diſtinguo. ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioſo errore, ad ὁππτάς. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν) *Dionyſ. Halicarnaſſ.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονέστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰχίστῳ ἁλίσκῃ λιμῷ πλεῖστον. *Vegetius*, l. 3. Et ferro ſævior Fames eſt. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

Variæ Lectiones.

326. Γίνετ') κ. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κ. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ ἦ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆα ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' *Ἔσπεν θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ αὐτῆς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ τρύχεσθ', εἰὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν, αἱ γὰρ τῆλε νέας κυανοπρῴρους
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρεα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋστέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοισι θεοῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοὶ βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

" Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
" Quòd si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
" Statim Soli Hyperioni dives templum
" Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & preciosa.
" Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta-cornua-habentes,
" Navem velit perdere, suffragenturque alii dii;
" Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,
" Quàm diutiùs tabescere, versans in insulâ desertâ.
Sic ait Eurylochus: collaudabant autem alii socii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumstabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpsissent tenerrima quercûs altricomæ:
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm postèà precati sunt & macârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & super iis cruda posuerunt,
Ne quidem habebant vinum ad libandum super incensa sacra,
Sed aquâ libantes assabant intestina omnia.
Cæterùm postquam femora incensa sunt, & viscera comederunt,
Et in partes secuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
Festinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Ῥέξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. *Ἔσπεν θ'.] Ἀκλειὴς ἔσεσθαι.
351. Στρεύγομαι.] Καὶ τρόπος, ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ, κατ' ὀλίγον, ὑποῤῥεῖν.
355. Βοσκέσκοντ'.] Ἐβόσκοντο.
356. Τάς δή.] Ταύτας δή.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι.] Στεφανωσάμενοι.
362. Λεῖψαι.] Σπεῖσαι.

Ν Ο Τ Æ.

349. *Ἔσπεν θ') Mallem ἔσσεν θ', in *Textu* legere, ἔσσεν θ', ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ δηλῆ concorder, sicut in re simili suprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Resciì*, & *Sebervs*, in suo *Indice.* Quare rata sit *Lectio.*

350. Βούλομ' ἅπαξ αὐτῆς κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Anthlog.* l. 2. c. 40. fol. 165. Εὐθὺ κρεμαλόζης Ἐπιγεφύριος· εἰ δ' ἀσθένης Βιθυνὸς ἦσθα τὸ πάρος, Τί λὶν Τεννακέλης, Βούλομ' ἅπαξ αὐτῆς κῦμα χανών. *Æschyl.* Prometh. — κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ τὰς ἀπαύστους ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Eustath.* fol. 1725. lin. 27. Βούλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

Variæ Lectiones.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) γρ. βοῶν ἴνεκ' ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. *Ἔσπεν θ') γρ. ἔσσεν θ', vid. Not. in *Textum.*
357. Δρεψάμενοι) γρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀὐτμή·
Οἰμώξας ᾧ θεοῖσι μεῖ' ἀθανάτοισι γεγώνθυν,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μα μάλ' εἰς ἄτλω κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμηδήσαντο μενοινᾶς.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερείονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη ταυύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χώετο δ' ἦρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τίσατ δὴ ἑτάροις Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγωγε
Χαίρεσκον μὺθῳ ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ἐπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προβαποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ πόσιν βοῶν ἐπιείκεϊ ἀμοιβῇ,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀταμβήσαντος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μὺθῳ σὺ μεῖ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ πάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

Sed quando jam prope eram progressus navem utrinque agitatam,
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus;
Lugens verò deos ad immortales clamavi,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales;
" Profectò me magnum in detrimentum sopivistis saevo somno;
" Ipsi verò socii magnum facinus perpetrarunt manentes.
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves interfecerunt socii.
Statim igitur deos alloquutus est iratus corde,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales,
" Luant jam socii Laertiadæ Ulyssis,
" Qui meos boves occiderunt præsidenter; quibus ego
" Gaudebam quidem progressus in cælum lieiteri m,
" Et quando retrò ad terram è cælo divertebam,
" Quòd si mihi non luent boum condignam talionem,
" Descendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter.
" Sol, omninò quidem tu inter immortales lucето,
" Et mortales homines, super fertilem terram:
" Horum autem ego brevi navem celerem candenti fulmine

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.
374. Ὠκέα δ' Ἠελίῳ.] Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν, οὗτος οἷόν τε πάντα; ἐρᾷ, φησὶν, ὃς ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
378. Τίσατ.] Τιμωρήσατε.
380 Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.
381. Προταπροίμην.] Μεταβάλοιμι, ἀπελίνω.
382. Τίσατ.] Ἀποδώσετε. Ἀμοιβῇ.] Τιμωρίᾳ. Ἐπιείκεϊ.] Προσήκοντι.
383. Δύσομαι.] Ἀπολύσομαι. Φαείνω.] Φανῶ, λάμψω.
387. Ἀργῆτι.] Λευκῷ, ἢ πφραώδει.

NOTÆ.

369. Ἠδὺς ἀὐτμὴ) Sic ε'. v. 467. Ἥλυε ἱερὸν. Sic δ'. v. 709. πυλὼν ἰφ' ὑψηρὸν. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. αὐτὰρ ὁ' ἄμπνυθ' ἱερὸς ἀὐτμὴ. Quod imitatur *Hesiod.* Theogon. v. 696. τοῦδ' ἄμφιτε ἱερὸς ἀὐτμὴ. Ità κλυτὸς Ἰπποδάμεια, ὅπα χάλκεον, ἅλις πολιῆς, ἁλεύατος ἐδωδὴ. & similia, quæ referuntur ad *Atticismum*. Quanquam nec dissimulandum, quod hoc saltem loco legi possit, ἡδὺς ἀὔτμὴ. Quam vocem reperies, *Iliad.* ψ'. v. 765. Κάδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς καὶ ἀὔτμητον δῖος Ὀδυσσεύς. Item *Odyss.* γ'. v. 289. Ἐφεσσάσθω λιγέως δ' ἀνίμων ἐπ' ἀὔτμῇ χεύ-

372. Κυμήσασι) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Levaniana*, *Eustathius* fol. 494. lin. 32. Ὅτι ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμηθεὶς, ἐρεῖ ἂν τὸ, Ἦ μα μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ. Ità denique *Severus*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Basileensi*, κοιμήσασι, cum simplici σ'. perlimè; quod queror ad *Iliad.* κ'. v. 524. Alias, omninò κοιμήσασι scriberetur, ut mox, v. 373. ἐμηδήσαντο.
373. Ἐμηδήσαντο) Ità scribo, rejecto ad *Var. Lect.* τὸ ἐμηδήσαντο, quonodò μηδήσασθαι rectè scribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & ε'. v. 349. Vid. ad Versum 372.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἠδὺς ἀὐτμὴ) γρ. ἡδὺς ἀὔτμὴν, vid. Not. in *Textum*.
372. Κυμήσασι) γρ. κοιμήσασι, vid. N. in *Textum*.
378. Τίσατ) γρ. τίσετ, & ἀποδώσετε. *Severo*, in *Indice*, malè. Ita mox, ν'. v. 193. ἀπτίσατε.

Τυτθὰ

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ δὲ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
Ἠδ' ἔφη Ἑρμείαο διαμπερὲς αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιφραδὲς, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τῶσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρα θωΰφαινον·
Εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἓξ ἦμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦγε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲ ἐταύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες σὺν ἅμμιν εὐρεῖ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀτὰ θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δ' ὑπ' αὐτῆς.

" Paululum pulsatam diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypso pulchricoma,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio se audivisse.
Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus; boves enim occisi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia ostendebant:
Serpebant quidem pelles, carnesque ab verubus immugiebant,
Allataque & cruda, boumque vox erat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari socii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem cessavit turbine sæviens:
Nos autem statim conscendentes commisimus nosmet lato mari,
Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando jam insulam deseruimus, neque usquam amplius
Apparebat terrarum, sed cælum atque mare.
Jam tum cæruleam nebulam statuit Saturnius
Navim supra cavam; obscuratusque pontus est sub ipsâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Κεάσιμι.] Σχίσιμι, ἢ καύσιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, παρεληλύθεμεν.
392. Νείκεον.] Ἐγκωλόγουν. Ἐπιφραδὲς.] Ἔφεσιν ποιῶν.
393. Δαιδόμεσθα.] Ἐδαιτυόμεθα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρα.] Σημεῖα. Θωΰφαινον.] Περιεκόμισον, ἐδίδουν.
395. Εἶρπον.] Ἐκινοῦντο, ἐβάδιζον. Ἐμεμύκει.] Μυκηθμοῦ ἔμφασιν ἦχος ἀπετέλει.
397. Ἓξ ἦμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλαάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐυρεῖ πόντῳ.] Εὐρυβάθει πόντῳ.
406. Ἤχλυσε.] Ἀχλὺν καὶ σκότον * ἐπεσκότιζε, ἐπλήρου.

NOTÆ.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἄκουσα καλυψοῦς) Τῷ πιθάνῳ consulit Poeta; quomodò enim alias *Ulysses* Deorum confabulationes noverit? *Eustath.* fol. 496. lin. 41. Ἰσέον δὲ, ὡς ἐν ταῖς μυθικαῖς ὁ Ποιητὴς, ἐπεισάκτῳ δὲ λόγῳ ἐπαύξει τὸν ἀκροατὴν, ὡς ἱερῶσί τινες, πόθεν Ὀδυσσεὺς ἐπίσταται, λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὰ Δίκα, εἰς αὐτὸς ὁ παρέσχεν; τὰ μὲν μῦθον οὐκ ἀναπτύσσει, τὸ δὲ λογεύμενον ἀπίθανον ἡγεμονεύει, λύει, εἰπὼν· Ὀδυσσεὺς ἔφης, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἄκουσα Καλυψοῦς.
392. Μῆχος) *Pindari* Scholiastes, Edit. *Oxon.* fol. 24. μήχαρ legit, quæ Vox *Æschylo* & *Lycophroni*, in usu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τί μῆχος ἔτι γένηται; & *Hesych.* Μῆχος, Μηχανή. Qui tamen idem. Μῆχαρ) Μηχάνημα. ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος ἐυρεσθαι ἀνωΐστεσσι. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.
396. Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά) *Ultima* ᾰ ὀπταλέα, in *Cæsurâ* producitur; quomodo Πὰν ἔτλη τι, καὶ ἐπὶ, *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41. &c.
401. Ἀναβάντες σὺν ἅμμιν εὐρεῖ πόντῳ) Ὑπακουστέον, τὴν νῆν. Sic suprà, v. 293.
403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 193. *Postquam alium tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terræ, &c.* Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

VARIÆ LECTIONES.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ. vid. Not. in *Textum.*
395. Ἐμεμύκει) γρ. ἐμύκοντο. *H. Steph.* malè.
398. Ἐλαάσαντες) γρ. ἐλάσαντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut suprà, v. 293.

Ἡ δ' ἴθῃ ἠΰ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκλήγων Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἴστὸν δὴ ῥαγέντες ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἰφὶ δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τὲ πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῇ, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὀρθοτάτῃσι ἐοικὼς
Κάββαθ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναι
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ὀπάπαινλο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχων
Λῦσε κλύδων τρόπις· τὴν δ' ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονον βέβληο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

Et illa currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sævions;
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt; ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque contrexit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit a tabulatis deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine;
Sulphureque implebatur; ceciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes circa navem nigram
In fluctibus ferebantur; deus etenim abitionis reditum.
Caterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ, quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; caterum super ipsum
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Ἔβλ.] Ἔπεσεν.
408. Κεκληγὼς.] Μεγάλως πνεύσαν.
409. Πορτύνας] Τὰ ἱστία, τὰ κατέχοντα τὴν ἰσθμόν.
411. Ἄντλον.] Τὴν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχύεται τὸ καταζόμενον εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ. Κατέχυτο.] Ἀθρόως ἔπεσεν.
412. Ἄραξε] Συνέτριψεν.
413. Ἀρίστῃσι.] Κυβερνήτῃ, ἀρχιτῇ.
414. Ἀπ' ἰκριόφιν.] Τῶν σανιδωμάτων.
416. Ἐλελίχθη.] Συνεστάλη.
417. Θείου.] Θείου. Καθαρίφει ὃ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίου.
419. Ἀποκίνητο.] Ἀφηρεῖτο.
420. Ἐφοίτων.] Περιῆμεν.
421. Λῦσε.] Διέλυσε. Κλύδων.] Ὁ τὴν θαλάσσης ταράχος. Τρόπις] Τρόπις, τὸ κατάπαχυ ξύλον. τὴν δ' χιζοῦ τὸ κῦμα. Ψιλὴν.] Μόνην, καθ' ἑαυτήν.
423. Ἐπίτονον.] Ἰμὰς, ὅτι ὁ τὸ κεράτων δισμός· ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ τοῖς ἄκροις τῆς ἰσφὶ, δι' ὃ τὸ κέρμιον κινίσσεται. Βέβληο.] Ἔπηξαι. Ῥινοῖο τετυχώς.] Καταπεδαθείς.

NOTÆ.

411. Πρύμνῃ, σὺν νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Proræ*, non in *Puppi*, Navis, necessùm putabam hoc in loco. πρύμνη *Adverbialiter* capere, & à voce νηΐ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid *Eustath* fol. 498. lin. 15. Καθὰ καὶ σχίμνον φησὶν, ἐσθίσας) κυβερνήτης, πρόμνα ὃ διοικητοῦντα ὁ πρωρεύς.
412. Ἀμυδὶς) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δὲ ἀφυδίτῃ ἐοικὼς Κάππισε· ἀπ' ἰκριόφιν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 119. ——*excutitur, pronusque*

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. Ἐπίτονον) *Eustath.* fol. 498. lin. 44. Ἰσέον ὃ, ὅτι ἐπίτονον λέγεται, ἰμὰς ἀνίλκων τὸ κέρας ὑψῦ ἐπὶ τὸν ἐπίτονον βέβληται, ἰμὰς ἀνίλκων τὸ κέρας ὑψῦ ἐπὶ τὸν ἐπίτονον βέβληται, βοὸς ῥινοῦ τετυχώς) Si verba, quæ hæc *Magister V Ivitur in caput.*
418. Οἱ ὃ κορώνῃσιν ἴκελοι) Τὸ κορώνῃσιν *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*. vi Finalis, ex *Hiatu* & *Tono* sequenti; nam ἴκελοι non rectè *Asperatur*: quùm fiat pro εἴκελοι, ab εἴκω. Κορώνῃσιν) Ἔλεγε δέ φησιν ὁ Ἀπίων, τὸ ζῶον τοῦτο τῇ κοτίλῃ τῇ Λιβύῃ, καὶ τῇ Αἰθιοπίᾳ. *Etymolog.* M. v. Κορώνη.
423. Ἐπίτονον) *Isibrachys*, pro *Dactylo*, vel *Spondæo*, Vox *trium*, pro Voce *quatuor*, temporum; unde Ἀκέφαλον vocant, quod in *Principio* Versûs claudicet, ut *Iliad.* Ψ. v. 2. Ἐπειὴ πᾶς τις, ἓ Ἑλ-

VARIÆ LECTIONES.

423. Ἐπίτονον βεβλῆθ', βοὸς ῥινοῦ τετυχώς) *al.* ἐπίτονον πεπάνται βοὸς ἴφι κεκμηότος, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

Τοῦ

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῶ πρόπαν, ἠδὲ χ' ἱκάνω·
Ἐξόμβους δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὼ ὀλοὼ ἀναμοχθίσαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερρόφεε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ πρὸ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ῥα σοφὼς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἠδέ τοι εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὼ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τε, καλυκόπιδες δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσεν ὀπίσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἡμόσθ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque collegavi pariter carinam atque ceram malum;
Sedensque super hæc ferebar pernicioſis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem ceſſavit turbine ſæviens;
Supervenit autem Notus celeritèr, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſim remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: ſimul autem ſole oriente
Veni ad Scyllæ ſcopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem abſorpſit maris ſalſam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti veſpertilio; neque uſpiam potui
Neque ſtabilire pedem firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longe erant, diſtanteſque erant rami,
Longique ingenteſque, obumbrabantque Charybdim.
Indeſinenter verò tenebam, donec evomeret retrorſum
Malum, & carinam denuò; cupiemi autem mihi advenit
Tandem; quam ſero ad prandium judex è foro ſurgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam ſero utique hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Demiſi ego deſuper pedes & manus, ut poſſem ferri;

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Συνέργον.] Συνεδέσμων.
426. * Θόων.] Ὀρμῶν.
428. Ἀναμοχθίσαιμι.] Διέλθοιμι, παρέλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Νυκτερὶς.] Νυκτερίς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὄρνιθος.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐσχόμην. Ἀπήωροι.] Ἄπωθεν. Λέγουσιν ἔχρῆν. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Verſus videtur laudari, longè tamen Diverſâ *Lectione*, quod Notandum, Ἐπὶ τοῦ πρόσω βαὶς ἵνα κωμῳδοῖτο. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.
427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmeſin*, notandum, *Ultimam* τοῦ ἐπὶ produci, in *Cæſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* ſequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco ſtare poſſit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.
433. Νυκτερὶς) Vid. ad ω'. v. 6.
435. Ἦσαν) *Euſtath.* fol. 498. lin. 37. legit εἶχον, ἃ ἔνιοι. *Br. Schol.* εἶχον, agnoſcunt, Editio *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcti*, εἶχον, omnes. & *H. Steph.* Puto tamen, uti ſit, hanc *Lectionem*, ex tertio ſuperiùs Verſu ortam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, τοῦ Παλαιοῦ putes, tum hoc ipſum *Scholion* tangit; ſin hæc, quæ profero, nihil ejuſmodi inibi reperitur.

426. * Θόων &c.) Ita, pro θοῦς, quod obtinebat olim.
439. * Ἐπὶ τοῦ &c.) Τὸ ἐπὶ, ex *Aloyſio Alemanno*, addo.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ῥίζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἦσαν) γρ. εἶχον, vid. Not. in *Textum*.

Μέσῳ

Μέσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ ἐξεμάσσεα δῆρα,
Ἑζόμην δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ εἴα ἐπιδέρκεσθαι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ὃ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλησ' τ', ἐκόμησέ τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην σὺν οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλος εἰρημένα μυθολογεύειν.

Medio autem cum-ſonitu-cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius permiſit pater hominumque deorumque
Aſpicere me; dein enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
Hinc itaque novem diebus ferebar: decima autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypto
Habitabat pulchricoma, veneranda dea vocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori: moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ ἐξεμάσσεα δῆρα.] Τὸ ὅλον, ἐξεὶ τὰ *μακρὰ ξύλα.
444. Διήρεσα.] Ἀποπαπίμῳ ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ἔστιν δὲ κώπας, ταῖς χερσί μου διανύεμον.
446. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνοχεῖν.
447. Δεκάτῃ δέ με,] Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἀφικνεῖτο ὁ ἥρως, εἰπόντος τοῦ Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἀθάνατός τε καὶ ἀγήρως· ἀλλὰ σὲ φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισι.
450. Ἐφίλησ'.] Φιλικῶς διελέχθη. Ἐκόμησ'.] Ἐπιμελείας ἄξιον. Μυθολογέω.] Διηγοῦμαι.
453. Ἀείζηλος.] Ἐκθλὸς. Εἰρημένα.] Τὰ ὑπὸ ῥαθυμίας.

NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.
445. Ἔασε) Pro ἔασεν ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.
447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſſus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad ε'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*
449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* & αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον δ' ἐκ τούτου, ὅτι τὸ ἡ Καλυψὼ, καὶ ὅσα κατ' αὐτὴν αὐδήεσσα, οὐκ εἴδωλόν τι ἦν, εἰ μήτις ἐκεῖθεν ἀλλοῦ πόθεν εἴκοι. & Nos, ad ε'. v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * *Μακρὰ*) Ita, pro μικρὰ, ſcribo, quòd ſit ἐξεμάσσεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii*.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ἐν δύπησα, *Br. Schol.* *Ibid.* Παρὲξ) γρ. παρὲξ, & παρ' ἔξ.
446. Εἰσιδέειν· ἃ γάρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ἃ γὰρ κεν.
448. Πέλασαν) γρ. ἔβησαν, *H. Steph.*
449. Αὐδήεσσα) γρ. ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κοιμῶνται Ὀδυσσέα, μὴ τὸν ὄλεσαν, ἐκπλήσσουσι οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τὴν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποτρέψασαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμαλώτῳ Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει τὰ μυστηροφανίας· καὶ τὰ χρήματα ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσεὺς λείπεται παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦ. Ἰθάκης ἐπέβη. Φαίακων πεμπτῇ Ὀδυσσεύς. Lib. XIII.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ' οὔπω παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἀφ' ἁπανσχήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέποσθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι δὴ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectationeque tenebantur per domus umbrosas.
Huic vicissim Alcinous respondit dixitque,
" O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad æratam domum
" Altam, ideò te non cum repulsu puto
" Rediturum, & si valdè multa tulisti,
" Vestrùm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis senatorium, nitidum, vinum

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Κηληθμῷ.] Τῇ δὲ ἀκοῇ ἡδονῇ, θέλξει, πρέψει· κήλησις γάρ ἐστι, ἡ δὲ ᾠδὴ πρέψις, καὶ ἡδονή. Οἷον χαλάσεώς τις οὖσα.

4. Ἵκου.] Παρετάξατο. Χαλκοβατές.] Ὅτι χαλκᾶν ἔδαφος ἔχει· ἢ χαλκοῦς ἔχει τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθόρμητον χειμῶνι.

6. Ἀποσχήσειν.] Ἐπαυλίσασθαι.

7. Ἐφιέμενος.] Ἐναλλασσόμενος, ἐπιπλέκων. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μετὰ σοφισμοῦ τάδε λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς ἐπιτηδείοις διδόμενον.

NOTÆ.

V. 1. Ἀκὴν ἰζάνοσθ σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs. *Iliad.* δ'. v. 419. ἀκὴν ἴσαν. silentèr ibant; est & ἀκὴν εἰμὶ, ut *Odyss.* β'. v. 82. ἀκὴν ἔσαν. Est ἀκέων quoque nunc *Adverbialiter* positum, ut *Odyss.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι. & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἧστο Ἀθηναίη ἀκέουσ' ὅπ. Nonnunquam *Adjectivè* sumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέοντα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror. ad *Iliad.* ε'. v. 213.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloysiano* MSto emendavi, ordinavi, & supplevi. Vid. *Hesych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἵκες.

5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ.
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη σὺν χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ὧδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἑνὶ προτὶ ἕκαστα φέρεσθαι.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὀπίνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀλεγεινὰ ἰόντες εἶσαν ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσταμένως, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε θεὸν μέγα Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν ἄφαρ νηὸς ἔπαρ ζυγά, μή πῃ ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπέρχοιατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο ἴσαν, κατὰ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ ῥηξήνωρ ἱερεύσατο θεῖος ἀοιδὸς
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυν' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" Semper bibicis meis, audisque canorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur: grave enim uni fuerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormituri iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs:
Et hæc quidem benè deposuit sacris vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur gloriosum convivium
Oblectantes *sese*; inter ipsos verò canebat divinus cantor

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ἀκουάζεσθε.] Ἀκροᾶσθε.

10. Εὐξέστῃ.] Καλῶς ἐξεσμένῃ, καλῶς εἰργασμένῃ.

11. Πολυδαίδαλος.] Ὁ ποικίλος, καὶ μὴ πίνων ἀκροκόλασμένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλειν καὶ ποικίλλειν εὔθετος.

12. Βουληφόροι.] Σωτῆρι. Φερεσπόνδοις. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.

14. Ἀνδρακάς.] Καθ' ἄνδρα. Καθ' δῆμον.] Ἐκ τῶν δήμων.

15. Τισόμεθα.] Εἰσπραττόμεθα. ἢ ἀπολαμβάνωμεν.

Ἀργαλέον γὰρ ἑνὶ προτὶ ἕκαστα φέρεσθαι.] Ἡ σφοδρὸς φησὶ, ἀντὶ τοῦ σφόδρα· ἐγγὺς γάρ. Χαλεπὸν γὰρ καὶ δύσκολον, ἵνα δώσειε τοσούτῳ χαρίσασθαι.

17. Κακκειόντες.] Μέλλοντες κοιμᾶσθαι.

21. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τοὺς κωπέας τῶν ἐρετῶν.

22. Βλάπτοι.] Ἐμποδίζοι. Σπέρχοιατ' ἐρετμοῖς.] Σπεύδοιεν ταῖς κώπαις, ἃ ἐν σπουδαίοις ἐλαύνουσιν.

23. Ἀλέγυνον.] Εὐτρέπιζον, κατεσκεύαζον.

26. Κείαντες.] Καύσαντες. Ἐρικυδέα.] Μεγάλως ἐνδοξον.

N O T Æ.

10. Εὐξέστῃ ἐπὶ καλῷ.) En! Iterum vides καλὸν *Fœmininum*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Σ'. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, ἐϋξέστῳ, cùm sit ὁ καὶ ἡ.

13. Ἤδη λίβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur εἰ legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἤδη, quod & probo.

14. Ἀνδρακάς) Ità, pro ἄνδρα, scribo. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄνδρα.

15. Περικὸς χαρίσασθαι) Vel hic περιδὲ, ἀντιστρόφου, ὡς ἐν τῷ, Ἀπόδος μοι τὸν λίβητα, vel, ut *Eustath.* fol. 502. lin. 31. ἀφ' ὑψηλοῦ, aut ἀοῖκα, pro καθ' ὑψηλὸν, χαρίσασθαι, Ἀττικῶς. Vel πρῶτον subaudiendum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Ἔνδικον) Ità pro ἔνδικα legendum.

VARIÆ LECTIONES.

10. Εὐξέστῃ) γρ. ἐϋξέστῳ. Vid. Not. in *Textum*.

12. Ἔνεικαν) γρ. ἤνεγκαν.

13. Ἤδη λίβητα) γρ. εἰ λίβητα, vid. Not. in *Textum*.

14. Ἀνδρακάς) γρ. ἄνδρα καθ', *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Dupori.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Ἄνδρα, pro ἄνδρ.

19. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆά τ'. & νῆάδ'. Ἐπισταμένως) γρ. ἐπ' ἴσα.

26. Κείαντες) γρ. κήαντες, *Aloysii* MS.

Δημόδοκ@, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ προὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφαάοντα,
Δῦναι ἐπειγόμενον· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δέρτροιο λιλαίεται, ᾧτε παῖμαρ
Νειὸν ἀν' ἕλκησιν βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐρικυδέστατε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἃ μοι φίλον ἤτορ ἤθελε θυμός,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κηδείας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσαιεν
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μετὰ Ἀλκινόοιο,
Πολύκτορ, κρητῆρα κεραασάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulyſſes
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illuſtrantem,
Ut deſcenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cùm vir cœnam concupiſcit, cui perdiu
Per Novale traxerunt boves atri compactum aratrum;
Expectatò quidem hunc occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempè genua euntì:
Sic Ulyſſi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus ſtudioſis remorum locutus eſt,
Alcinoo autem maximè denuntians dixit ſermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" Mittite me, ubi ſacrificaveritis, illæſum; Valeteque ipſi;
" Jam enim perfecta ſunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœleſtes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum ſit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hoſpitem, quòd ritè & ut par erat, locutus eſſet.
Et tunc præconem allocuta eſt virtus Alcinoi,
" Polyctor, cratere impleto, merumdiſtribue
" Omnibus in domo; ut apprecati Jovem patrem,

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Τελμηδ@.] Τελμαδ@, πρι@.
29. Παμφαείνοντα.] Πᾶσι φαίνοντα.
30. Μενέαινεν.] Ἐφεψητζι.
31. Λιλαίεται.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γῆν νεοτροπηθεῖσαν. Ἕλκησιν] Ἕλκωσιν Πακτόν.] Τὸ μὲν ἐξ αὐτοῦ ἦχον τὸ * γόμφ.
37. Πιφαυσκόμεν@.] Φανερούμενος.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτεμέεσσι.] Ὑγιέσι δὲ πιστοῖς.
45. Κηδείας.] Τὰς ἐκ παρθενίας γαμουμένας. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἐνδημον τῇ πόλει.

NOTÆ.

30. Δῦναι ἐπειγόμεν@.] τὸ ἅλιον δηλονότι) Tale illud Περξαπτικ. c. 27. v. 29. Ἤνυχον ἠμίεσυ ἠελίοιο. *Metric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.

51. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμεν@ Διὶ πατρὶ] Hic Verſus διπλᾶς, quandò *Ultima* Ϝ *ante* producatur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Liquidam*;

NOTÆ IN SCHOLIA.

31. * Γόμφ) Ità pro γόνυ reſtituo, ex *Aloyſii* MSto. Eſt autem ὁ γόμφος pars Aratri, *Dentale* dicta.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τρέπε) κ. πρέπε.
32. Ἀνὰ νειὸν) γρ. ἀπ' ἴλικος. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐλὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς Φάτο· Ποντόνοος δ' μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νέμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδὸν· οἱ δ' θεοῖσιν
Ἔσπενδον μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι τέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷδ' ἅμα κῆρυκα πρόφρων μθύσε Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ' ὅπως νῆα θοὴν, καὶ ἅλαδε θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμωὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, κλισὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ' δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τὲ,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετος εὕδοι,

" Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miscuit,
Distribuitque omnibus astando: hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex sedibus; surrexit verò divinus Ulysses,
Aretæque in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec senectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
" Liberisque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus super limen ivit divinus Ulysses.
Huic simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & littus maris;
Arete quoque illi famulas simul misit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare;
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At postquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites lati
Accepta deposuerunt, potum, & cibum omnem;
Sed Ulyssi constraverunt culcitramque, linteumque
Navis in subsellîs concavæ, ut molliter cubaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἐπισπόν.] Ἐπισπώνως, * ἐπισπώνως, ἀμπείρως· * ἢ. ἐφιστάμενοι ἐκέλευσε.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθεδρῶν.
59. Διαμπερές.] Δι' ὅλου ἢ βίου.
61. Νέομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἐβήσετο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Εὐπλυνές.] Καλῶς πλυθὲν, καθαρὸν.
68. Πυκινὴν.] * Σπογγώδη. Κομίζειν.] Ἄγειν; φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πάσαν.] Ποτὸν.
73. Λίνον.] Λευκὸν ἱμάτιον.
74. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τὸ καταστρωμάτιον. Νήγρετον.] Ἀνέγερτον, βαθὺν, ἢ δι' ὅλης νυκτὸς βραδύν.

NOTÆ.

& *Ultima* Τ *μάκρον* producatur etiam, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Acutum*, in sequenti Voce. Vel denique potest *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκὸν τε, Χρυσὸν τε ἄλις, ἐδῆτύν θ' ὑφαντήν.

54. Ἐπισπόν) Vid. *Etymolog.* M. v.
68 Χαλὸν πυκινὴν) Ἡ χαλὸν, iterum; ut modò, v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

54. * Ἐπισπώνως, ἐμπείρως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.
68. * Σπογγώδη) Itâ, pro συνετὰ, in hoc loco omninò scribendum; ubi de Cistâ res est.

VARIÆ LECTIONES.

56. Ἑδρέων) χ. ἰδίων, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) χ. ἐβάσκετο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔσπενδον) γρ. ἔσπεισαν, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρόμε-

Πρύμνης· ἀν ἦ ϗ αὐτὸς ἐβήσετο, ϗ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ ἦ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ πρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ' οἱ ἀναστάντες ἀνερρίπτουν ἅλα πιδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄλγιστα ἐοικώς·
Ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράορι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὡς ἄρα τ πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ ἦ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρόταλος πετεηνῶν.
Ὡς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύμαθ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐπιάλκιμα μήδε' ἔχοντα·
Ὅς πρὶν μὲν δὴ μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, οὕνεκ' ἐπετόλθη.

In puppi: Ipſe autem ingreſſus eſt, & recubuit
Silentio, illique ſederunt in transtris ſinguli
Ordine, funemque ſolverunt à pertuſo lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundiſſimus, morti proxime ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticæ,
Altè elevati, celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur: unda autem pone
Nigra magna ruebat perſonantis maris.
Et hæc valde rectè currebat firmiter; neque accipiter
Circus aſſecutus fuiſſet, citiſſimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas ſecabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos paſſus eſt dolores ſuo in animo,
Virorumque bella, moleſtaſque undas penetrans;
Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus eorum, quæ paſſus fuerat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

77. Κάσμῳ.] Ἐν κάσμῳ, ἐν τάξει. Πεῖσμα.] Τὸ λάτγιστον χωρίον. Πρητοῦ λίθου.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων πυκνοῦν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτουν.] Ἀπὸ τοῦ παραλελειθότες, ἀναρρίπτουσι γὰρ ἐκ τοῦ κοιλου τὸ ὕδωρ.

80. Ἤδιστος.] Ἡδύτατος.

81. Ἥδ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ.] Ἐν κίκλῃ τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τέσσαρες ἐν τῷ ἀτειθίων μέρει διαγένονται, ὅτω κὴ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐκ τῆ πρύμνης κατέφιζεται. Τετράορι.] Τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι τετράορι τὸ ε μακρόν.

81. Ἰμάσθης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἀείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο.

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσειεν.

88. Ἔταμνεν.] Ἔσχιζεν.

92. Ἐπετόλθη.] Ἔπαθεν, ὑπέμεινε.

N O T Æ.

80. Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄλγιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidæque ſimillima morti.* Totius *Odyſſeæ* Allegoria, *Ulyſſes*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* ſignificatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem, Intemperantiam, Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipſe ſolus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater, Lugubris*, ſunt illius Exequiarum miniſtri. *Navis*, tumulus, poſtea in *Petram* converſa, hoc eſt *Lapidem* Sepulcralem. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράορι ἵπποι) Τετράορ⊙, τέτρωρ⊙· παρὰ τὸ ὑρτρίνας καὶ ἁρμούς τὰς ἵππους. *Etymolog.* M. v. Τετράορι) Τέσσαρες ἐπὶ τοῦ πεδίλῳ ἐζευγμένοι. *Heſych.* Τέθριππ⊙, ἀντὶ τοῦ, τετράϊππ⊙. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κέλευθ' ἵπποι) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18. — —*Secat æquora.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐξεζευγμένοι) Pro corrupto ἐξευγμένοι, nec ſine MSti auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβάσετο. *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & ſuprà, v. 63.

76. Ἔκατ⊙) γρ. ἵκατο. *H. Steph.*

81. Τετράορι) γρ. τετράορες. *Euſt.* fol. 505. lin. 35.

85. Θοῦι) γρ. θοῦν.

86. Ἴρηξ) γρ. ἶρηξ.

Εὖτ'

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρσχε Φαάνθιος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποιητοῖο νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι πρόβλητες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ὑπερρῶγες, λιμενόσ' ἀμφιπεριπλομέναι·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐϋσσέλμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλος ἐλαίη·
Ἄγχοθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήγαθον, ἠερόεντες,
Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maxime
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ;
Tum jam inſulæ appropinquabat: mare permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projecta in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia:
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, cùm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nymopharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque craterèſque & amphoræ eran:

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπερίσχει.] Ἀνίσταται. Φαάνθιος.] Λαμπρός. * Φωσφόρος· ὃς καθίστησι τὸν ἑσπερινὸν ἵππον ἄστρον.

94. Ἀγγέλλων.] Προμηνύων.

95. Περιπέπλατο.] Περιεπέλασεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἀφ' οὗ λιμένες Φόρκυνές εἰσιν ἱεροὶ, ἢ θαλασσίου δαίμονος. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ Φόρκυνος. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.] Φόρκυν, δαίμονα θαλάσσιον, τὸν σοφώτερον Πρωτέως καὶ τῶν * Ἀρυσσίῳ λεγομένων ἐρὶ τὸ Ἀχαϊκὸν, εἰκόνι τινὶ τῶν Φόρκυνος, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην. Βάσσαρα· * κἀπὶ φασὶν αὐτῷ, καθάλιπεῖν τὰς τελείας πύλας, ἀφικέσθαι εἰς τὴν Κεφαλλωνίαν· κἀ τότε ἐκλιπόμενον ἐκτιτρῶσκον αὐτῷ, ἐσπαῦθαι φάσκοντα· λέγεται δὲ Ἄμμων, ὁ τότε, σωσιπατρώνας εἰς τὸ τῆς Ἰθάκης λιμένα, ἐξίστασθαι αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ σωσιπατρωνίδας Φόρκυνος· ἢ ὃ ἐστὶν ἱερεὺς παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπερρῶγες.] Διεῤῥωγυῖαι, οὐχ ὡς μόνον τὸ ῥῆμα τοῦ ῥήγνυμι λαμβάνων. Πολυπετηνυῖαι.] Ἔστι πετρώδης.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Καταπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν εἰς τὸ ὁρμιαῖον ἐμφίνωσι· τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀπαιτούμενον τοῦ καθορμίζειν ἔχωσι.] Παραγίνωσι.

102. Ἐπὶ κρατός.] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθραμμένα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήρατον.] Ἐπίκαιρον, καλόν. Ἠερόεντες.] Μέγα καὶ ἀναπεφαμένον, εὔρυτον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τῶν Νηΐων ὀρῶν, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἴδη κεραμέων ἀμφορέων.

NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phoſphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu laterum.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 31.

98. Ἀπερρῶγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπερρῶξ, & Ἀπόρρωγες.

101. Νῆες ἐϋσσέλμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi Vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ε'. v. 725. Χάλκεαι ἰκριόεσσαι, σωσιπατρώνες, καὶ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

93. * Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. * Ἀρυσσίῳ) Ità, pro corrupto Ἀρυσσίῳ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *Scholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum locum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro κἀπὶ, lego * κἀπὶ, Senſu ſuffragante. Pro * ἀμφ', lego ἀφ'.

VARIÆ LECTIONES.

101. Ἐϋσσέλμοι) γρ. ἰύσσελμοι, vid. Not. in *Textum*.

104. Ἱερὸν) γρ. ἱερὰν, *Porphyr.* καὶ νυμφῶν ἄντρον, verùm & hic, & infrà, v. 348. ἱερὸν, in Omnibus.

Λάϊ-

Λάϊνοι· ἐν δ' ἔπειτα πθαυβάσυσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰφὶ λίθοις πθεμήκεες, ἔνθα τὲ Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεάπτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἀνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πολὺ εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέλασσαν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
Σπερχομένῃ· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Λύτρῳ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δ' ὄχεα κάλλιπον, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὦτρυναν οἶκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ πρῶθι ποδὸς πυθμὴν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Lapidex; ibi verò præterea mellificant apes.
Intùs etiam telæ lapidex prælongæ, illicque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque ei januæ sunt;
Illæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:
Illæ autem rursus ad Notum, sunt sanctiores; neque illàc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti sunt, priùs quàm scirent; hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ sui parte*,
Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-trantilitatâ in terram,
Primùm Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cunique lineo, & culcitrâ splendidâ:
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τεθριῶάσυσιν.] Ἀντὶ τῷ βόσι, ὃ ἐστὶ τὸ μέλι· εἶτα ὑποκορίζεται τὰ περὶα, ἐκ * νεοπλοκφῶσι.

107. Λίθοις.] Λίθινοι.

109. Ἀενάοντα.] Ἀεὶ ῥέοντα.

110. Καταιβαταὶ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταβάσεις εἰσὶν ἀνθρώποις.

111. Θεάπτεραι.] Θεόπτεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὖ σωιζευγνυμένης.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Καὶδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν.] Οὐ παρέλιπεν αὐτὸν, πρὸς ὃ μὴ δυνατὸν χάριν ἐπιφυομένης ἀπαιτῇ· ἢ ἵνα μὴ καταχθόνιον ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὕπνος φονεύσαντα παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἀπέλθητε· ὃν τινὰ δὲ μυστήρων, φανερὸν καλῶν.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

NOTÆ.

Solis Portas. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cœlestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac postliminiò Cœlestibus Animæ restituantur sedibus, &c. *Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, &c. quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad. ε'.* v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

108. Φάρε' ὑφαίνουσι — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερῶς ἐθαυμαστῶς ἐμορφώθην.

110. Ἃ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντλεῖν τὲ, Δύσις τὲ, θεῶν ἐπὶ ἐρχομένων, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Νεοπλοκφῶσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto νεοπλοφῶσι, ex MSto *Aloysii*, *Aldinâ*, *Morrhii* & *Bedrosi* Editt.

VARIÆ LECTIONES.

109. Ἀενάοντα) γρ. αἰενάοντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. πᾶσι, *H. Steph.*

Ἐκτὸς

Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδοιπόων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθεΐ' ἀπφλάων, τὰς ἀπειλέω Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπιπτείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μεῖ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔπη τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· Νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπεύρων
Πάσχω, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὖδον σὺν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξ ἤρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν σὺν λητίδος αἶσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔτι σ' ἀπεμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀπημύνειν ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τις τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔτι πέει, σοὶ δ' αἰὲν ἐπισσεύηται πέρι θυμῷ.
Ἔρδων, ὅπως ἐθέλῃσθα, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Extra viam: ne aliquis virorum hominum,
Antequam Ulysses expergisceretur, offendens violaret.
Ipsique adeò retrò domum versus redierunt: neque Neptunus
Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi
Prius minatus erat: Jovis tamen prius rogavit sententiam.
" Jupiter pater, non amplius ego in immortalibus Deis
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti sunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyssem dicebam mala multa passum
" Domum iturum; redeuntem verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacâ, dederunque ei ingentia dona,
" Æsque, aurúmque multum, vestémque textam,
" Multa, quæ nunquam Trojâ extulisset Ulysses;
" Si incolumis venisset sortitus de prædâ portionem.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixisti?
" Non te despiciunt Dii; difficile enim esset
" Maximè-seniorem, post Jovem, & optimum ignominiâ prosequi.
" Virorum autem si quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi est & posthac ultio semper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum est animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ὁδοιπόων.] Ὁδοιπῶν.
124. Ἔγρεσθαι.] Ἀναστῆναι. Δηλήσαιτο.] Βλάψοι, ἀντὶ τοῦ ἀφέληται.
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίουσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης.] Ἐν ἀντὶ τοῦ· ἐκ γὰρ Φαίακος, Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας, τῆς Ἀσωπίδος.
132. Ἀπημόνων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφελόμενον.
133. Ἐπεὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
135. Ἄλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξέρεσε.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Πρεσβύτατον.] Ἐντιμότατον· ἢ μᾶλλον τὸν Δία· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πρέσβυς· μεγίστη. Ἄριστον.] Δυνατώτατον. Ἰσάζοντα.] Παρεβάλλοντα, ὁμοίους, ἐπιτίθεσθαι.
143. Βίῃ καὶ κάρτει εἴκων.] Νικώμενος καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου βίᾳ, ἢ τῇ ἰσχύϊ· ἀπὸ γὰρ τούτου ἐκβιάζεται.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

NOTÆ.

130. Ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης) Hæc potior *Scriptio*, quàm ἐμῆς ἔξεσι, quod sæpe notamus. Vid. ad κ'.
132. Ἀπημόνων) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπήμων, *Aldin.*
136. Ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν) Vid. supra, ad v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπημόνων) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπήμων, *Aldin.*
142. Voces, ἢ μᾶλλον τὸν Δία. Addo. μεγίστη) Ità pro ἰσχυρότατος, ex ipso *Homero, Iliad.* ν'. v. 355.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεσι, vid. Not. in *Textum.*
132. Ἀπημόνων) γρ. ἀπήμων, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
137. Τροίης ἐξ ἤρατ') γρ. Τροίης ἐξέρατ', vid. supra, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη ἅπαντες, ἀπόλληξωσι δὴ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμείβετο εἰπὼν νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμοὶ θυμοὶ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομένῳ περὶ δώμῳ
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηΐ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἀνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμεν· ἡ δ' ἆρα μάλα σχεδὸν ἦλυθε πουλυπόρης νηῦς
Ῥίμφα διακομέουσ'· τὴν δ' ἐγγὺς ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔρεισε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρεμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησε κατὰ πόντον,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis;
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistantque à deductione
" Homines) magnumque ipsis montem ubi imponere.
Hunc respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, hoc quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatam intuebitur
" Populus ab urbe, eam facere lapidem prope è terram
" Navi veloci similem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant.
Illic ut esset, *vel*, ibi manebat: at valdè propè venit navigatrix navis
Celeriter remigando-acta; hanc igitur pè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicavit internè,
Manu pronâ feriens: hic verò recessit.
Alii inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum remorum navibus-inclyti viri;
Sic inque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Ὀκίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀνερχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχὼν δ'.] Ἀπόσχων δ'. παύσωσι. Ἀπολήξωσι.] Παύσωνται.
157. Θαυμάσσωσι.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163. Ἐρίζωσεν.] Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καταχαμαὶ, κάτω. Ἐλάσας.] Τύψας, κρούσας.
168. Ἐπέδησεν.] Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.

N O T Æ.

157. Θαυμάσσωσι) Ità, pro θαυμάσσωσι, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσι, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*.
163. Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid. *Johannis Seldeni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stonehenge*.

N O T Æ I N S C H O L I A.

168. Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ἐνεπόδησεν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

147. Κελαινεφὲς) γρ. ἐνοσιφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 534.
151. Ἀπολλίξωσι) γρ. λήξωσι.
157. Θαυμάσσωσι) γρ. θαυμάσωσι, malè; θαυμάζωσι, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμεν) γρ. ἴμεν', pro ἴμεναι, ut sit Sensus, *Ibi expellabat*, &c.

Οἵκαδ'

Οἶκαδ' ἱλαυομένῳ, καὶ δὴ πρὸφαίνετο πᾶσα.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν ἀριδείκετα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπὶ ληϊδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτοῖσι, ὅτις κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸς ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μή ποτ' ἐπ' ἀμφικαλύψῃ ὄρος μέγα πόλει ἡμῶν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δῆμοι Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑστῶτες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὖδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεύεν,

" Domum verbis inciatam? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebat, quomodo facta eſſent.
His Alcinous concionatus eſt, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum tore
" Nobis, quoniam Deductores innocui ſumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum pergulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impoſiturum.
" Sic dixit ſenex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, ſicut ego dicam, parete omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm fortè quis veniat
" Noſtram ad civitatem; Neptunoque tauros
" Duodecim electos ſacrificemus, ſi miſereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi impoſuerit.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem ſupplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus eſt autem divinus Ulyſſes,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipſam cognovit,
Jam diù remotus: circùm enim Dea nubem fudit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

169. Πρὸφαίνετο.] Περφανὴς ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεισαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλέκτους.
183. Περίμηκες.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο.] Καθὰ τὸ συνεπόμενον ἀφαιρέθησαν· τὸ γὰρ κυρωθὲν ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται.
189. Ἀπεών.] Ἀπὼν, ἀποδημῶν. Χεῦεν.] Κατέχειν.

Ν Ο Τ Æ.

170. Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.
177. Μέγα δ' ἦμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.
184. Ἑστιῶνται δ' ἥρωες) Ubi *Vocalis*, ante *ſimplex* σ', corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* cenſeo, ut in hâc voce. *Iliad.* τ'. v. 197. Κάτθεσαν ἑστιόωντο παρὰ κλισίῃσι Διὸς τ', Ἠελίου τε. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἑστιόωντι φέρεσθαι. ὄφρα μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex

Variæ Lectiones.

173. Ἀγάσασθαι) κ. ἀγάσεσθαι, & *Futurum* deſignatur.
184. Ἑστιώωντο) κ. ἑστιόωντο, vid. Not. in *Textum*.
188. Πατρωΐῃ) In Pluribus olim πατρῴῃ, at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità ſonet Metrum, πατρωΐῃ ſcribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reſervatâ, ut & mox, v. 251.
188. Πατρῴῃ) κ. πατρωΐῃ. vid. Not. in *Textum*.

necessitate geminatur Litera; ut *Iliad.* α'. v. 571. Θῆκε δ' Ὀδυσῆος, ὄφρ' ἰδὼν ἑστιόωτο Ἀθήνη. Et hoc in Optimis & Vetuſtiſſimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hic fiat idem, ob eandem caulam; ut & ſuprà, v. 157. & aliás.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κύδιμος Διός· ὄφρα μὲν αὐτὸν
Ἄγνωστον θύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχόν γε γνοίη, ἀστούς τε, φίλους τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δίκτισαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοῦτο Φαιήκεσσι πάντα ἄνακτι,
Ἀτρεκέως τοί τε δίκαιοι, ἀγήνορές τε πάροιθε,
Πέτρῃ τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ἐπέδραμε πατρίδα γαῖαν·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπφατο, καὶ ὧ πεπληγέτο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυδόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω πάνδ'; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι ὧδ' Φαίηκεσσιν
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλῃ καὶ ἔπεμπε πέηδε.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μ' αὐτοῦ
Καλλείψω, μήπως μοὶ ἕλωρ ἄλλοισι γένηαι.
Ὤ πόποι, ὦ νύ μοι πάντα νοήμονες, ἠδὲ δίκαιοι
Ὅσσοι Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἰκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipſum
Ignotum faceret, ſingulaſque profateretur:
Ut non ipſum ante uxor cognoſceret, civeſque, amicique,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi.
Viæque perpetuæ, portuſque contecti,
Petræque altæ & arbores virescentes,
Stetit igitur ſurgens, & inſpexit, patriam terram,
Flevitque poſtea, & ſua percuſſit femora,
Manibus dejectis, lugenſque locutus eſt,
" O ego, quorumnam rurſus hominum in terram veni?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque juſti?
" An hoſpitales, & ipſis mens eſt ſancta?
" Quò jam res multas porto has? quòd autem & ipſe
" Erro? utinam manſiſſem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Perveniſſem, qui me dilexiſſet, & comites dediſſet ad revertendum.
" Nunc autem neque uſquam ponere ſcio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque juſti
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt; namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
" Jupiter ipſos ulciſcatur ſupplicum vindex, qui & alios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

191 Ἄγνωστον.] Ἄφαντον.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνῷ. Ἀστούς.] Οἱ πολῖ.
193. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑβρισι. Ἀπετίσατο.] Ἀποδῶται.
194. Ἀλλοιοῦτο.] Ἀλλοῖα. Φαιήκεσσι.] Ἐφαινῖ.
195. Ἀτρεκέως.] Αἱ μὲν ἔχουσι σπερισπωμένως ὀξυν. Δίκαιοί.] Μακραί. Πάροιθε.] Σκέπαι ἔχουσιν ποιητὰς ἀπίμους.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν χλιαίνῃ.

N O T Æ.

193. Ἀπετίσατο) Penultima hujus Vocis, in Infinitivo, Naturâ longâ, quare Circumflecto, ut μ'. v. 378.
194. Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοῦτο φαιήκεσσι) Incontractilem ἀλλοιόῖα Scribendum, verùm in Scanſione, quaſi ἀλλοΐα ſcriberetur, conſiderandum. Vid. ad β'. v. 346. & infrà, ad v. 200.

N O T Æ I N

204. Πλάζομαι) γρ. πλαγχθῶ, Editio Aldina.

Ignotum faceret, ſingulaſque profateretur:
Ut non ipſum ante uxor cognoſceret, civeſque, amicique,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi.
Viæque perpetuæ, portuſque contecti,
Petræque altæ & arbores virescentes,
Stetit igitur ſurgens, & inſpexit, patriam terram,
Flevitque poſtea, & ſua percuſſit femora,
Manibus dejectis, lugenſque locutus eſt,
" O ego, quorumnam rurſus hominum in terram veni?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque juſti?
" An hoſpitales, & ipſis mens eſt ſancta?
" Quò jam res multas porto has? quòd autem & ipſe
" Erro? utinam manſiſſem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Perveniſſem, qui me dilexiſſet, & comites dediſſet ad revertendum.
" Nunc autem neque uſquam ponere ſcio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque juſti
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt; namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
" Jupiter ipſos ulciſcatur ſupplicum vindex, qui & alios

S C H O L I A.

204. Πλάζομαι.] Πλανῶμαι. Αἴθ' ὄφελον μεῖναι.] Τὰ χρήματα θησαύρισε.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκοίμην.
207. Θέσθαι.] Θεῖναι. Καλείψω.] Καταλείψω.
208. Καλείψω.] Καταλείψω. Ἕλωρ.] * Ἐγκώμιον.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐκόμισαν.
213. Ἰκετήσιος.] Ἱκετῶν ἐπόπτης.

N O T Æ.

200. Ὤ μοι ἐγὼ τέων αὖτε βροτῶν) Τὸ τέων Scribendum ἑσυκλάσεως, verum Legendum μοιρυκλάσεως, quaſi ῶ, & ponitur pro πῶν, Interrogativè. Vid. ſuprà, ad v. 194.
213. Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἰκετήσιος) An, Ζεὺς σφῶϊν τίσαιτο;

N O T Æ I N S C H O L I A.

208. * Ἐγκώμιον) Id, pro Ἐγκώμιον, ex Αὐγούστ MS. κώμιον enim & ἐγκώμιον, Poëtica ſunt.

Ἀνδρώ-

Ἀνθρώπου ἐφορᾷ, καὶ πινύσσεται, ὅς τις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας θ' ἑλικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πάντα· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· περὶ δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δίμας εἰκυῖα νέῳ, ὀπιδώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπτυχοι ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.

" Hominem inſpicit, & præſidet, quicunque peccat.
" Verùm age jam res numerem, & videam,
" Ecquid mihi *ſurreptum* diſceſſerint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textáſque veſtes pulchras:
Horum quidem nihil deſiderabat: hic tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxta littus perſonantis maris,
Multum plorans; at propè eum venit Minerva,
Viro corpore ſimilis juveni, paſtori ovium,
Permolli, qualeſque regum filii ſunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram vestem;
Pedibus verò ſub tenebris calceos habebat, manúque jaculum.

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Τίνυ.] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματα.] Ἵνα τὴν γνώμην * αὐτῶν Φαιάκων κατανοήσῃ· εἰ γὰρ μενδὸν ἔλιπε τὰ χρήματα, ψεύδεις ἂν τὸ εἰς ἀλητείαν γλῶ αὐτὸν ἀφιχθαι· ἢ πιστεύσῃ ὃ τῷ δίκαιῳ τῶν Κίρκης, ὅτι ἀφῆκε τὸν ἐκπλῆξιν, ἢ οἰήσῃς μεμφθήναι αὐτὸς τὸ δίκαιον.

216. Οἴχωνται.] Ἀπολώλασι. Ἄγοντες.] Ἀπάγοντες.

217. Περιτρομέως.] Ἄγαν εὐσεβῶς.

219. Πόθῳ.] * Ἐζήτει. Ὀδύρετο.] Ἀπελαύετο.

220. Ἑρπύζων.] Καθὰ τὰ αὐτὰ πάντα ἀναστρέφομένῳ· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Νέῳ.] Νεανίσκῳ. Ἐπιβώτορι μήλων.] Παιμένι, ἐπὶ τῶν βουκολούντων παῖδα.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοιῶται ἀπὸ τοῦ ἁρμόττειν τὰ Ὀδυσσέως· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσῆος γένηται· παναπάλῳ ἢ, ἀπαλῷ. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.] Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες * παιπάλοι ἐκαλοῦντο, καὶ ἐπαίμαινον.

224. Δίπτυχον.] Ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν. Λώπην.] Ἱμάτιον, ὅπερ ἐπιβάλλουσι· ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τὸν ἱμάτιον ἁφαιρούμενος λῃστής.

225. Ἔχε.] Ὑπέδησε.

NOTÆ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Heſychius* ἐπιβότῃ legiſſe, qui ità exponit, Ἐφιππασταῖς· οἱ γὰρ τῶν βασιλέων καὶ πρῶτοι ἐπὶ τῶν κελήτων ἐφίπτευον ἡμῶν. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meurſius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regium eſſe Antiquitus pecora paſcere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phraſis*, οἷός τε, & οἷός τε εἰμὶ, dicitur elegantèr, pro δύναμαι. nunc ſimpliciter, pro καὶ οἷοι, vel οἷοί ἐσι, quod Obſervandum.

224. Εὐεργέα λώπην) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῷ ſcribo αὐτῶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Euſtath.* fol. 513. lin. 7. Ἐθέλῃ Ὀδυσσεὺς πιστεῦσαι τῷ, ἢ σημειολογήσεται, ἀλλὰ τεκμαιρήσεται, τυχὸν σημεῖα εἰπεῖν, περιόψεται· εἰ γὰρ μενδὶν τὰ χρήματα εἴλιπεν, οὐδ' ἂν εἰς ἀλητείαν γῆν αὐτὸν κατήγαγον· ἐπεὶ ἄλλως δὲ εἶπεν, εἰ καὶ τὰ χρήματα ἔπλασαν, οὐδ' ἂν εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἤγαγον. Οὐ πιστεύει δ', φασὶν, ἐὰν τῷ τῶν Κίρκης δεσμῷ ἀνεπιβούλευτα ἔσῃ, εἰς ἃ πᾶσι τοῖς ἄγαν ἐκπλῆξις εἰκαιοθαλὴς ἐπιφαύσκει αὐτοῖς, ἢ καὶ ὡς τινὸς, οἰήσῃς τοὺς Φαιάκας μεμφθήναι καὶ αὐτοὺς τὸ πιθανὸν δεσμόν.

219. * Πόθῳ) Ἐζήτει· Ὀδύρετο) Ἀπελαύετο. Olim malè, Πόθῳ) Ἀπελαύετο. MS. Ἀποζήτει. Cætera ex *Textu.*

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum.*

223. Παναπάλῳ) *Meurſius* legit παναπάλῃ, ſatis ſubtilitèr; quam *Lectionem*, propter ſequens ἁρμόττει, *Veram* aliquis putârit; niſi Poeta ipſe * παιπάλοι legendum oſtendiſſet, illaque Vox ſola per *Verſum* ſtare poſſet. Vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

214. Τίνυ) γρ. τίνυθ'.

222. Ἐπιβώτορι) γρ. ἐπιβότῃ. vid. Not. in *Textum.*

223. Παναπάλῳ) γρ. παναπάλῃ, vid. Not. in *Scholia.*

225. Χερσὶ) γρ. χερσὶ. *H. Steph.*

Τινὰ δ',

Τὼδ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ὀτρυνέων ἦλθε,
Καί μιν φατίσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ πάντα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καὶ σοὶ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἤπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ πηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τηῦδε τὸ γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἤτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐκ ἐπηπύατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἔν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, θαλερὰ δέ τε δρόσος.

Hanc Ulyſſes lætabatur conſpectu & obvius venit,
Et ipſam compellans verba veloci locutus eſt;
" O amice, poſtquam te primùm invenio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris.
" Sed ſerva hæc, ſerva etiam me, tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò ſciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri inſunt?
" Num qua inſularum amœna? an aliquod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis continens?
Hunc contrà affata dea cæſia-oculis Minerva:
" Stultus es, ô hoſpes, aut longè venisti;
" Siquidem hanc terram interrogas? neque enim uſque
" Adeò ignobilis eſt, norunt eam valde multi,
" Tam quicunque habitant ad Auroram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad noctem obſcuram.
" Certè quidem aſpera, & non equitabilis eſt;
" Neque valdè ſterilis, at neque lata eſt.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi quoque Vinum
" Adeſt, ſempérque pluvia habet *illam* virescentiſque ros:

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
219. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Περικεκλιμένη.
239. Νώνυμός.] Ἀνώνυμος.
241. Μετόπισθεν.] Εἰς τὰ ἑσπερινὰ μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρή.] Οὐδὲ ὅλως εὐτελής.
245. Τεθηλυῖα.] Θάλλειν ποιοῦσι καὶ αὔξειν τὰ φυτὰ, καὶ βόσκοντος τῶν ἐν ὕδατος, εἰ δὲ ἀπείρων νέμοιτο; οὐδὲ καλῶς καὶ ὁ Ἡσίοδος. ἡ βόσκοντος, βοσκημάτων πλήρης. * Ἔέρση.] Δρόσος.

NOTÆ.

* Ita *Aldina* Editio.

244. Ἔν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro ἐν, ſemper ἐὺ legitur, ut bis in hoc Verſu, & ſemel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Euſtath.* in *Textu* & περιεμβολαῖς, τὸ ἐν ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen ἐὺ inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus ſemel tantùm ἐὺ occurrit, aut bis, toties quoque ἐν. Verùm ἐν, in omnibus, vel ἐν, vel ἐὺ, retinendum; ἐν tamen magis arridet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Περικεκλιμένη) Ità pro corrupto περιεκλιμένη, ex MS. *Aloyſiano.*

245. Τεθηλυῖά τ' ἔέρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Euſtathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ, ψεύδεσθαι τὸν ῥηθέντα ἔνφεσιν· ἐν μὲν λέγειν τὸ Ποιητὴν τὸν, οἷα ἐστὶν ἡ κρατοῦσα αὐτῶν τάξις, ἀλλ' οἷον εἶναι χρὴ τῶν τοιαῦτα ὑδαιμόνως οἰκούντων· δίχα δὲ τὸ ἄλλων ὑδάτων βόσκοντος ἡ νάπης, εἶτα τὸ δὲ Ὀδυσσέως βεβαίωσιν, φασὶν, ἐν Ἠπείρῳ ἦν· εἰ μὴ ἄρα συλλεπτικῶς ἴσως τῇ Ἰθάκῃ συνιστοῖτο ἐν τῷ πλησίον αὐτῆς κειμένῳ Ἠπείρῳ.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἐναίσιος) γρ. ἐναντίος. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ἐκγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἔν μὲν — ἐν δὲ) γρ. ἐὺ μὲν — ἐὺ δὲ, vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθηλυῖά τ' ἔέρση) γρ. τεθηλυῖά τι ἔρση.

Αἰγιβό-

Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βώβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη, ἐν δ' ἕρδμοὶ ἐπιτροχάδην παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἷκοι,
Τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.

250 Ὣς φάτο· γήθησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωίῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν Φαίηκας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,

255 Αἰεὶ οἱ φίλεσι νόον πολυκερδέα κωμῷ,
Πυθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ Φίλτον ἔκτα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα παχείῃσι πέδῃσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τ' ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τ' εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

265 Οὕνεκ' ἄρ' οὐκ ἐθέλων παλεὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα βάλον χαλκήρει δουρὶ

" Pascendis capris commoda & bubus: est quidem hyva
" Omnigena, ibi quoque aquationes perpetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
" Quam longe dicunt Achaicâ esse à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
Et ipsam appellans velocia verba dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit sermonem,
Semper in præcordiis mentem perastutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orsilochum pedibus velocem, qui in Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus:
" Quoniam me privare prædâ volebat omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum dolores animo,
" Virorúmque bella, tristésque undas penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
" Agro in Trojanorum; sed aliis imperabam socius.
" Hunc quidem ego d scedentem percussi æreâ lanceâ

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτος.] Αἶγας βόσκει δυνατός.
247. Ἀρδμοί.] Πόλισμοί. Ἐπιτροχάδην.] Συνεχῶς, διηνεκῶς. Παρέασι.] Πάρεισιν, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωίῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον δ' ἀλήθης· ὅ ἐστιν ἐκ δολερᾶς ἡ τ λόγου ἀπελαύνετο.
255. Πολυκερδέα.] Συνετόν, ἢ πανοῦργον. Νομῶν.] Διανέμων.
256. Πυθανόμην.] Ἤκουον. * Hæc in *Aldinâ* desiunt.
258. Τοῖσδεσι.] Τούτοις.
259. * Φεύγω, ἐπεὶ φίλον ἔκτα κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομενεύς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, ἀδελφὸς δὲ Μίνω· Κρὴς δ τὸ γένος, ἄριστος τὰ πολέμια· παρ' ἑκάστοις γὰρ δρεπτόμενος ἐπαίνου, εἰς Ἴλιον ἔπλευσε μετὰ Ἀτρειδῶν, ἡγούμενος δὲ καὶ Εὐβοίων χιλιάδος, ὑπὸ τ' Ἀθηνᾶς, ἄκοντι μὲν δὲ Καλχαντι καὶ Σθενέλῳ, εἰς Κολοφῶνα, νῦν σποδὸς τ βίον καταπρίψαι. ἡ δ, ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Κατέκτανον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευσα.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐρετικούς.
262. Στερέσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωικῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα.] Σκώπτεται τ Ἰδομενέως τὴν ἀνηρηκέναι, ἵνα αὐτὸν * ἀφανίσωσι] οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν ὄντα Ὀδυσσέως φίλον· ἐκεῖσε δ τὸν Κρήτην ἦρε τὸ

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Περσῆσι] Olim παρέσσι, in *Elzevir.* παρέσσι, in Aliis, & in MS. *Aloysii.* Verùm *Eustath.* hæc *Scholia* illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν ᾧ τὴ ῥηθέντα χωρίῳ γεγράφασι οἱ Παλαιοί, ὅτι πλανώμενος ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, σῴζει τ Φαιάκων Ἰθακήσιον παῖδα, πολλάκις ἀνηρηκέναι φὴν Ἰδομενέα, ὃ φιλεῖται τῷ Ὀ-

VARIÆ LECTIONES.

247. Ἐν) γρ. ἐῷ, ut suprà, v. 244.
251. Πατρωίῃ) γρ. πατρώῃ, vid. suprà, v. 188.

Ἀγρό-

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδεῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ ἦ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα νέων Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμενος, καί σφιν μυησάμενος κλυτὰ δῶρα·
Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι ἠ ἐφέσσαι,
Ἢ εἰς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο εἰς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐ γὰρ ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὴ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
Σπουδῇ δ' εἰς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἦεν, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι·
Ἀλλ' αὖτως ἀπεβαίνεις ἐκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπίλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' εἰς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rure, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occupaverat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; lætè iraque, cùm *illum* animâ spoliabam.
" At postquam hunc interfeci acuto ære,
" Statim ego in navem iens Phœnicas illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, prædam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collocare,
" Vel in Elida Divinam, ubi dominantur Epéi:
" Sed certè ipsos illinc repulit vis venti
" Multùm nolentes; neque enim volebant fallere.
" Illinc autem erranles venimus huc nocte;
" Ægrèque in portum appulimus, neque aliqua nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi omnes.
" Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex navi sublatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchram navi conscensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristis animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Ἀγρόθεν.] Ἐκ τῶ ἀγροῦ. Λοχησάμενος.] Λοχήσας, ἐνεδρεύσας.
269. Διοφερές.] Μέλαινα, σκοτεινή.
273. Μυησάμενος.] Περσεὺς δὲ ἀρέσκειν τῇ ψυχῇ.
274. Καθέσσαν.] Ἀποκαθῆσαν. Ἐφέσσαι.] Ἱδρύσαι εἰς τὸ ναῦν.
276. Ἀπώσατο.] Ἀποθέσθαι.
277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπαινεῖ τὸς Φοίνικας, ὅτι ὁ ἀκόων μιμεῖται.
278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἱκάνομεν.] Παρεγενόμεθα.
279. Περιερέσσαμεν.] Καθιλκύσαμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσελθόμεν.
280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρῄζουσι δεομένοις.
281. Ἀποβάντες.] Ἐξιόντες.
282. Ἐπίλυθι.] Κατέχει.
285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

δικαιεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν σφάσωσι, φασὶ, δι' αὐτὸ οἱ μνηστῆρες, ὅτι ἀφεστήκει. ὡς ἐχθρὸν δὲ Λαερτίου, ὃν Ὀδυσσεὺς ἐφίλει· φιλεῖ γὰρ ἂν πάντως τὸν τοῦ μισητόν· ὁ τοῦ Φίλου δὲ Ὀδυσσέως ἐχθρός. Ἵνας δὲ, φασὶν, ἐν Κρήτῃ ἔχειν λέγει, ἐκφοβῶν, ὡς εἴπ. καὶ πάλαι σὺ Ἰθάκῃ κακὸν, ἐξῆ τοὺς μνηστῆρας. Καὶ τὸ Ὀρσιλόχου ὁ ἀπελεῖν λέγει, ἀφ' οὗ τοῦ εἶχεν τὸ λείαν, δεκάτους, ὡς ἀμυνόμενος ἂν εἰκὸς τὸν παρεγχειρήσαντα τοῖς ἐν Ἰθάκῃ, ἀναμνήσαντα περὶ αὐτὸν, ὧν εἶχε χρημάτων· τοὺς Φοίνικας ὑπὸ πενίας ἀναγκάζεσθαι ἐπιβουλεύειν, διδάσκων, μὴ δεῖν αὐτοὺς πιστεύειν, μηδὲ ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ Ἰθάκου, εἶναι καὶ οἱ φιλοκερδεῖς Φοίνικες αὐτῷ ἐφίστασθαι.

273. Ἀρέσκειν) Pro ἀρέσασθαι scribo, ob λαθέσθαι, &c.
276. Ἀποθέσθαι) Et hoc pro corrupto λαθέσθαι.
281. Ἐπίλαβε) γρ. ἐπίλυθι, MS. *Aloys.* & Omnes Editt. Vett. ἐπίλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἐπίλυθι) γρ. ἐπίλαβε, vid. Not. in *Schol.*

Ὡς

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤλλακτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίασθε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότε ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεῖσι
Μήτε τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ Φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοὶ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, εἰκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι πουλυτλῆσι
Κήδε' ἀναρχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεν καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐνφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οἵτινες ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέξιος ἀνδρῶν.

So dixit; risit autem dea glaucis-oculis Minerva.
Manuque ipsum demulsit; corpus verò assimilata est mulieri
Pulchraque, magnæque, & illustria opera scienti.
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
" Dolosus esset, & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, versute, dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed age nè amplius hæc dicamus, cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quam optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Conspicuque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Palladà Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilioque, mentéque,
" Dicamque, quos tibi fatale est ædibus
in fabricatis
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" Nè hilum quidem omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δέμας δ' ἤλλακτο γυναικί.] Ἐνταῦθα ξυνεφῶτο τῷ Ἀριστῷ ὁ τῷ Καλῷ καὶ ἀπλάστῳ. Ἤλλακτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Πανοῦργος. Ἐπίκλοπος.] Παραλογισής. Παρέλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κακλιμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ τῆς ἀλιτείας· ἢ, ἀπὸ τῶν πόδων.

299. Μήτε.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

303. Ἴδρῦσαι.] Καθιστάναι.

308. Μὴ δέ τῳ.] Μηδ' ὅτιοῦν. Ἐνφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέξιος.] Ὑποδεχόμενος.

NOTÆ.

299. Μήτε) Pro μήτοι, vel μήτι. *Contrahitur*, quare & *Ultima* producitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

288. Τῷ Ἀριστῷ καὶ τῷ Καλῷ) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥραις *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. 14. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. 12. fol. x.

VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων. *H. Steph.*

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σὲ, θεὰ, γνῶναι βροτὸν ἀντιάσαντα,
Καὶ μάλ' ὀπιφραδέων· σὲ γὰρ αὐτῷ πάντι ἐίσκεις.
Τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπια ἤδα,
Ἕως οἱ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκπέδασεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἴως μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαίηκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτήν.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γνωτάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἦχι εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά πι' ἄλλην
Γαῖαν ἀναφοιτᾷς· σὲ δὲ κερτομέουσαν εἰκὼ
Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τι τοιοῦτον ἐν στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε κὴ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
Οὕνεκ' ἐπιστήμων τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile ęst te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antea benigna eras,
" Quamdiù in Troja pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimusque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres.
" Sed semper mentibus propriis habens contectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò ad Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmâsti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem decipiares;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsiis oculis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitato:
" Propterea & te non possum derelinquere afflictum existentem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libenter enim alius vir errans reversus,

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Σὲ γὰρ αὐτῷ πάντι ἐίσκεις.] Ὑποτυπώσεις, ὅτι σὺ τῇ Φαίακι καὶ παρθένῳ καὶ οὐδενὶ ὁμοιωθῆναι παρέμεινεν αὐτός.
314. Ἦχι.] Πρᾶξ@.
315. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
321. Ἤλωμαι.] Ἐλωμάομαι.
330. Τοιοῦτο νόημα.] Εὐξιπαπάτητον· ἀντὶ τοῦ, οἷα * ἀσύστατον.
331. Προλιπεῖν.] Ἐᾶσαι.
332. Ἐπιστήμων.] Φρόνιμο@, καὶ λόγιο@, παρὰ τὸ ἔπο@. Ἀγχίνοο@.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.
333. Ἀλαλήμενο@ ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης παραγενόμενο@.

NOTÆ.

315. Ἕως σὺ Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad Δ. v. 90. aliàs poterat legi, ἕως σὺ Τροίῃ. Minimè autem ἕως σὺ, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

330. Τοιοῦτο νόημα) Εὐξιπαπάτητον. Ità *Aloysii* MS. in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Hervagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωστὸν, tantum in * ἀσύστατος, emendo. præterquæque nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Scheevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim

333. Ἀλαλήμενο@.) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἕως σὺ) γρ. ἕως σύ, & ἕως σὺ, vid. Not. in *Textum*.

324. Πατρὸς] γρ. Ζηνὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Vet.* v. 131.

Ἶετ'

Ἴετ' ἐὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω Φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πρήσσειαι, ἥτις τοὶ αὔτως
Ἧσται ἐὶ μεγάροισιν· ἀίζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τὲ καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐὶ θυμῷ
Ἤιδη, ὅ νοστήσᾳς ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ μὲν Φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲ ὅδ' ἐστὶ λιμῶ, ἁλίοιο γέροντος·
Ἥδε δ' ὅπ' ἀκρατὸς λιμένος παύφυλλος ἐλαίη·
Ἆγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαλον, ἠερόεσσες,
Ἱερὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ καταγηφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἑρδέσκες Νύμφῃσι τελήεντας ἑκατόμβας·
Τῦτο δ' Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' αἶαν·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiolque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum est scire, neque quærere,
" Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi negligitur
" Sedet in ædibus, lucluosæ verò ei semper
" Pereunt noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
" Sciebam, quòd rediturus esses, perditis omnibus sociis:
" Sed tui causâ nolui Neptuno obsistere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâsti.
" Verùm age tibi ostendam Ithacæ solum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic est Portus marini senis;
= Hæc itidem in vertice portûs patula Oliva:
" Propè verò ipsam Antrum altum obscurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
" Hæc item spelunca lata, contecta, ubi tu multæ
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus est mons indurus sylvâ.
Sic fata, Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
Lætatúsque est tandem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ, osculatúsque est almam tellurem.
Statim utique Nymphis supplicavit manibus sublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τῦ, ἀφίλιμον.
340. Ὅτι νοστήσᾳς.] Ὅτι ἐπιτέλλοις.
344. Πεποίθῃς.] Πιστύσῃς.
349. Καταγηφὲς.] Χθαμαλὸν, καθαπτόμενον, καὶ καθεζόμενον.
351. Νήριτος.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τ' Ἠπείρε. Καταείμενον.] Καταπεπυκασμένον.

NOTÆ.

340. Ὀλίσας ἅπο) Retrabo *Accentum*, quòd τὸ ἀπὸ suo Verbo postponatur, cui præponendum esset; nam pro ἀπολίσας ponitur.

345. Φόρκυνός μὲ ὅδ' ἐστὶ λιμῶ) Prolixior suprà, v. 96. Descriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyssi* scienti facta; *Eustath.* fol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐκ τοιούτου λιμένος ἐξορμῶσι πρὸς τὴν Ἤπειρον, ὡς ἐκεῖθεν εἰδότα, τὸ, Φόρκυνός μὲ ὅδ' ἐστὶ λιμῶ ἁλίοιο γέροντος. Ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος παύφυλλος ἐλαίη· Ἆγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαλον, ἠερόεσσες, ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὔποτε δ' οἱ δῶμ' εἴχοι ἔτι πού τ' Ἀπηγεμόνων ἀνέγνω· τὸ μέντοι ἰφεξῆς, εὖ ἅπαντα κεῖται. Τῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ, &c.

347. Ἆγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον) Distichon hoc in nonnullis Exemplaribus deiderari testatur *Eustathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα ᾗ Νύμφῃς) Τὸ ᾗ, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam* producitur, ut sæpe aliàs. At δὴ multò meliùs hìc legitur.

VARIÆ LECTIONES.

336. Πρὶν γέ τι) γρ. πρίν γ' ἔτι.
340. Ὀλίσας ἅπο) γρ. ἀλίσας ἀπὸ.
342. Κῦδος) γρ. κόσμον, *Eustath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτος) γρ. Νήριτον, ut ad ε'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. ᾗ, ut Not. in *Textum*.

"Οφελ' ὔμμ' ἐφάμην· τῶν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρει· ἀπὰρ χὴ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος πὲρ,
Λίσσειν ἐᾷ φερέφρων μὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα τῶν, ἵνα πὲρ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δ' ὄφρα φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὡς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδές,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄορον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς ἀπὸ πυθμένι ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον καταπεπύκασιν,
Μνώμενοι αἰπεινὴν ἄλοχον, καὶ ἕδνα δίδοντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ κῆρ ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,

" Visurum *me* vos dicebam: nunc votis humilibus
" Salvete: at & dona dabimus, ſicuti antea,
" Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
" Ipſumque vivere, & mihi charum filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſiocolis Minerva,
" Confide, nè te hæc in præcordiis tuis folicitent.
" Verum age, fortunas quidem in intimo antri divini *recef-ſu*
" Ponamus ilarim nunc, ubi utique hæc tibi ſalva manent:
" Ipſi demùm conſultemus, quo pacto optimè hat.
Sic loquuta Dea intravit ſpeluncam ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtesque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hæc verò verba incepit Dea cæſiocolis Minerva.
" Generoſe Laertiade, prudens Ulyſſes,
" Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas.
" Qui jam tibi triennium per domum dominantur,
" Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
" Illa verò tuum ſemper reditum lugens in animo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Υ̓́μμι.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι] Περισσαγωγῶς ἐπῖσαι δυναμένοις.
359. Ἐᾷ.] Συγχωρεῖ.
360. Αἴξειν.] Αὐξήσειν ποιεῖ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιᾶ. Μίμνῃ.] Μένῃ.
366. Ἠερεμίζω.] Νῦν, καθαρὸν αἶρα ἔχειν.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κευθμῶνας.] Τὰς κοιλάδας· ἢ, τὰς κοίλας πέτρας.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζε.
373. Φραζέσθην.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσεις.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστεύοντες. Ἀντιθέων.] Ἴσων καὶ ὁμοίων θεοῖς καὶ ἀριστεῦσι.

N O T Æ.

372. *Τώγε καθεζομένω ἱερῆς ἀπὸ πυθμένι ἐλαίης)* Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *ἱερὴν* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, refloruit poſteà, teſte *Herodoto*.——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quià *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, ἐλαιόεν σὺν κύπασσιν πιφ· ἐ τέγος ἀλέγει ἀσπίλωτον, ἀλλὰ φύσεως κοσμῆς καὶ σοφίας θείης. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19.

Variæ Lectiones.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρα κατωπυγεσίῃσι) γρ. μέγαρον κάπνα κατηφείῃσι.

Πάντας

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπε, καὶ ὑπίσχετ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας θρῄσασ'· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθ' ἀκλειῶς οἶκον εἰς μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἔκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφαινον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πάρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μενοινήσασα θάρσος,
Οἷον, ὅτε Τρώων λύσομεν λιπαρὸν κρήδεμνα.
Αἴθε μοὶ ὣς μεμαῖα παραστήσαιο, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι τὰ πρῶτα παρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρείσομαι, οὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενήμεθα· καί τιν' ὀΐω
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον πεύκω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐν γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τείχεα, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν γυίοισιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοιτο.

" Omnibus quidem spem dat, & pollicetur unicuique
" Nuncios præmiis; mens autem ei alia versat.
Huic respondens, locutus est prudens Ulysses,
" Dii Boni! certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
" Perituris malâ morte in ædibus eram,
" Nisi mihi ea quæque, Dea, opportunè dixisses.
" Verùm age consilium texe, quomodo puniam ipsos:
" Apud me quoque ipsa asta, animum peraudacem immittens,
" Qualem, quando Trojæ solvimus magna mœnia:
" Si mihi sic animosa astiteris, Minerva,
" Et cum trecentis ego viris pugnarem,
" *Una* Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem respondit Dea cæsia Minerva.
" Et valdè tibi ego adero, neque me latebis,
" Cùm hæc jam struxerimus, & aliquem spero
" Sanguinéque, cerebróque perfusurum magnum pavimentum,
" Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
" Verum agè te incognitum faciam omnibus hominibus;
" Attenuabo quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
" Flavosque ex capite delebo crines, circumque pallium
" Induam, quod averletur conspicatus quilibet habentem;

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Πρηΐσσω.] Πρηνίσσω.

386. Ἀποτίσομαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.

387. Πολυφρασές.] Τολμηρέ.

388. Λύσομεν.] Καπλύσομεν. Λιπαρὸν.] Ἐκδηλα, λαμπρὰ. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς, τὸ τεῖχος.

391. Πότνια.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοίης.

395. Παλαξέμεν.] Μολύνειν, φθεῖραι.

397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται; ἐπειδὴ χρόα αὐτῆς.

398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.

399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.

400. Ἕσσω.] Ἐνδύσω. Στηρίσει.] Μισθὸν, λάτρον φησὶ Ἔχοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, εὐεδαφίσει.

NOTÆ.

391. Σύ γε, πότνια θεά.) Ità quidem *Florentin. Aldin. Lovanian.* &c. ut θεά, μετενικάθως efferatur; legitur & πότνια θεά, ut in Vett. *Scholiis*, *Aldine* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σύ γε, πότνια θεά) Πότνια. MS. *Aloysii*, & *Hervag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam censeo; quoniam *Varia Lectio* ità servatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπέπληθε, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloys.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* substituerant τὸ ἐπήλυθε.

397. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται) Præter quæ respondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnovisse, verùm ex Plagæ ulcere, ut *Eustath.* fol. 1523. lin. 1. Ἄγνωστον δ' φησὶ) πῶς, εἶπε μὲ τὰ μαῖα, Εὐρυκλείας· πλὴν οὐδ' αὐτὴ ὁμοίως ἀπλῶς ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα· ἐκ τοῦ καθ' ὃ τὸν μηρὸν ὁ ἄλλος, ὡς φασίν.

VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θεά) γε. πότνια θεά, vid. Not. in *Textum*.

Κυνέην

Κυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ἠδὲ παιδί, τ' ὀπὶ μεγάροισιν ἐλίπες.
Αὐτὸς δὴ πρώτιστα συβώτεω ἰφθίμοιο
Ὄρνυθι σημαίνων· ἔμπης δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν Φιλέει, ἠδ' ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρείῃ Ἀρεθούσῃ,
Ἔδμεναι βάλανον μενοεικέα, ἠδὲ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖα συφορβή.
Ἔνθα μίμνειν, ἠδὲ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτηνδε διὲς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν ἱέμενον σὸν ἰδέσθαι.
Ὃς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὤϊχετο, πευσόμενος μετὰ σοὶ κλέος, εἴπερ ἔτ' εἴης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' οἱ εἶπες, εἰδὼς φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antea perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suum cultos est; nihilominùs autem tibi benè vult,
" Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc suibus assidentem: hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ suibus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quoulque ego eam ad Spartam ornatam mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ὁ Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, siquibi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super impacatum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos oculos habens Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Κυζώσω.] Ῥυσόω, ἀσχετῶς καὶ ῥυσὰς ποιέω· ὅπερ εἰσὶν οἱ τὰ κρεμάμενα, καὶ συμπλέκω, καὶ πλακόω.
404. Συβώτεω.] Συνετέρου, χειροβοσκοῦ.
405. Ἔσσι.] Κείμενον. Ἐπίσκοπον.] Ἐπίσκοπον, φύλακα.
406. Ἐχέφρονα.] Ἔμφρονα. συνετὴν.
407. Δήεις.] Εὑρήσεις.
408. Παρ Κόρακος πέτρῃ.] Οὗτος ὁ Κόραξ κατοικῶν, λόφος τις πέτρας ποιῶν, ἀνελεύσιμος· καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἡ Συρακοσία, ἡ Σμύρνη, ἡ Χαλκίδι, καὶ ἡ Ἰθάκη. Ἀρεθούσῃ.] Ἀρέθουσα, κρήνη Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.
410. Ἁλοφοῦ.] Λίθου, πυριλοῦς.
411. Μίμνειν.] Ἀντὶ τοῦ, μένειν.
413. Καλέουσα.] Καλέσαι ὀφείλουσα.

NOTÆ.

409. Ἔδμεναι βάλανον) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45.

NOTÆ IN SCHOLIA.

408. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ δέ ἐστι τὸ ἐγχώριον ὄνομα, ἀφ' οὗ Ἀρεθόντος γυναικὸς ἡ οὕτω ὀνομασθεῖσα κατοικοῦσα ἐν Ἰθάκῃ, κατὰ κρημνοῦ ἀνέσχεν, καὶ πέτρωσεν· ἡ δὲ μήτηρ ἀφ' ὑψηλοῦ εἰλοῦσα ἐπί τινα κρημνὸν, ἀπήγξατο. ἐπιδῆτι λόφῳ μὲ τ' μητρὸς, Ἀρέθουσα κρήνη ἐκαλεῖτο, λόφῳ δὲ ᾧ τὸ πρὶν, Κόρακος πέτρα· ἢ ὁ ἐπιτόπιος, Κορακοπέλεστος· ὃν δὲ, φασὶν, Ἀρέθουσα ἐν ὄρει Σμύρνῃ, καὶ ἐν Χαλκίδι τῇ κατ' Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. *Stephan.* ἐστὶ πόλεων, Κόρακος πέτρα, τόπος ἐν Ἰθάκῃ, Ὅμηρος· ὁ πολίτης οὗτος, Κορακοπετραῖος. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Κορακοπέλεστος, quod Notandum.

VARIÆ LECTIONES.

419. Ἔδωσι) γρ. ἴδωσι.

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀφθύμιος ἔστω·
Αὐτὴ μὲν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθόν· ἀτὰρ ὅπιν ἴσχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος
Ἧσται ὀν Ἀτρείδαο δόμοις, θάρσος δ' ἄσπετον εἴλε.
Ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ οἴω, πρὶν καί πια γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὶν Φαμβὼ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ὑπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος θηλυκλεΐ ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσθ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ὐπὸ δ' ἦν τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε δίεσαν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit;
" Ipsa illum mitte, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc iens; at nullum habet dolorem, sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum navi nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat.
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ tetigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris;
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antè perpulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam.
Fractas, sordidas, malo conspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: dedítque ei baculum & indecentem saeculum
Crebris locis rimosum; interáque tortum lorum.
Quùm hi ità consultássent, separata sunt: hæc quidem posteà
In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ φροντίδος.
422. Πόμπευον.] Περίπτωσιν.
423. Πόνον.] Νῦν, ἀλγηδόνα.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψε.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διμόρφως. Μεμορυγμένα.] ἐκρίμασι.
Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέην.] Ἵππι στιχηρὰς ἔχουσι ῥαγάδας, ἢ πολλὰς ῥαφάσεων πεπληρωμένην, ἢ στιχισμένην. Στρόφος.] Ἐκ χοινίκων ἱμάντων, ἢ ἱμὰς στρεπτὸς. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ ἀπῆπται ὁ ἰός, περιέχματος.

NOTÆ.

429. Ἐπεμάσσατο) Ita, pro ἐπεμάσσατο, emendo; vid. ad *Iliad. ε'.* v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύσσει· Μορύσσει, τὸ μολύνει. Μορύξαι, τὸ μολῦναι. Ὅρυγες γῦς, τὸ μεμολυσμένον, μεμορυγμένον φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν) Idem *Iliad α'.* v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Versu, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀναφώνησιν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γὰ διέτμαγεν, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ εἰς λιμένα, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τὼ, Τὼ γ' ὡς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπεμάσσατο) γρ. ἐπεμάσσατο, vid. N. in *Text.*
435. Ῥωγαλέα) γρ. ῥυπόωντα. *H. Steph.*
Ibid. Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυγμένα.
439. Διέτμαγεν) γρ. διέτμαγεν, vid. ad *Il. α'.* v. 531.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται παρ' Εὐμαίῳ, τῇ ἐφορᾷ καὶ ποικίλη τῆς ὁμιλίας.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὀδυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις πικὰς ἀπαγγέλλοντος.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum.*

* Ἡ πρὸς τὸ συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Ξῖ δ' Ὀδυσῆα ξείνιτεν Εὔμαιος ἀγρῇ ὀφορβός. Lib. XIV.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας ἦ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσεύς.
Τόνδ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περικλύτῳ ἐνὶ χώρῳ,

AT hic ex portu ingressus est asperam semitam.
Locum per sylvosum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *esse* subulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquisierat divinus Ulysses;
Hunc in vestibulo invenit sedentem, ubi ei vita
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Προσέβη.] Προσῆλθε.

2. Δι' ἄκριας.] Καθ' ὑπερβολάς.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸν συγγενίσαντα. Ὑφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

5. Προδόμῳ.] Τῇ αὐλῇ ἢ οἴκῳ τινί.

NOTÆ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σημαίνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, οὐ δῖον καλεῖ, ποτὲ μὲν ἔρχεσθον αὐτὸν ἀρῶν. *Eustathius* ferè ad Eminentiam inter Servos retert, fol. 526. & σκοπεῖν χρὴ τὰ διαφόρως περὶ γενικῆς εὐγενείας, ἢ φιλοδεσποτίας, καὶ ἀγαθοῦ ἤθους. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyss.* ο'. v. 412. quod miror latuisse *Eustathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομήκῃ Lectori desit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, est nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸν συγγενίσαντα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. * Τὸν συγγενίσαντα, ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ὁ) γρ. ὅγ', *Dionys. Halicarnass.* Edit. *Hudson.* fol. 58.

6. Περικλύτῳ ἐνὶ χώρῳ) γρ. κατευχέϊ λίθοισι. *Eustath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τι, μεγάλη τε, θεὸς δ' ἐπιείκελος ἦεν
Αὐτὸς δείματ' ἴδεσθαι, ἀτιχομένοισι ἄνακτι,
Νάσφιν δεσποίνης, ἠδὲ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείρκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίεν
Πλησίον ἀλλήλων, θῦνὰς συπὶν· ἐν ἓ ἑκάστῳ
Πεντήκοντ' ἄρα σύες χαμαιθυάδες ἐρχατόωντο,
Θήλειαι πυκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντήθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ θεράπαινα συβώτης
Αἰεὶ ζαθερέων σιάλων ἔρυτον ἀπάντων·
Οἱ δ' τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δ' κύνες, θῆρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔτρεφε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς δήσασκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, ἐϋχροιέων· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiſa poterat; quam ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuibus, abſente rege,
Sine dominâ, & Laërte ſene,
Advectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinosâ:
Palóſque extrà adegit proſſus hinc & hinc,
Denſos & crebros, nigro robore ſciſſo;
Intra verò hanc villam ſuilia duodecim fecerat
Prope inter ſe, quaſi cubilia ſuibus; in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum altilium optimum omnium:
Illi tamen trecentique & ſexaginta erant.
Juxtáque Canes, Leonibus ſimiles, ſemper cubabant
Quatuor, quos nutriverat ſubulcus princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem; aliique jam

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομος.] Περιοδικὴ, γείτονας μὴ ἔχουσα τοὺς ἐμποδίζοντας τῷ βουλομένῳ εὐοδεσμεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἑλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυσκόλοις ἀφ' χειρῶν βαστάζεσθαι, λίθοις. Ἐθείργνυσιν.] Ἐχαράκωσεν· θαμεῖς ἢ λέγει ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκοις σεφάνοις. Ἀχέρδῳ.] Ἄγριός ἐστι καυλώδης φυτὸν, ἐξ οὗ καὶ αἰγισσὰς ποιοῦσι. Ἔνιος δὲ ἀκούουσι τὴν ἀχράδα εἶναι· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ ἐκφύσις εἶναι.

11. Σταυρούς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ πεπυκνωμένα ξύλα. Ἐκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα διήλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι ἁπλῶς, ἢ τὴν * ἐσπερισμένην, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός· μελανίζουσι γὰρ λίαν ἀφ' τὴν χροιὰν, ἢ τὸ φλοιὸν τῆς δρυός. Ἀμφικεάσας.] Περιφύσας.

15. Ἐρχατόωντο.] Καθηρμόζοντο ἔσαν.

16. Τεκάδες.] Ἐπίτοκοι.

17. Παυρότεροι.] * Ἐλάττους.

18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Νῦν οἱ ὁμοιότιμοι τῇ θεῷ. Περίαλλα.] Περισσότατα.

19. Σιάλων.] Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20. Πελοντο.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21. * Θήρεσσιν.] Λύκοις, ἢ λέουσι. Ἴαυον.] Ἐκοιμῶντο.

22. Ὄρχαμος.] Νῦν, ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐχροίᾳ.

23. Ἀρσίασκε.] Ἐνέβαλλεν.

NOTÆ.

7. Καλή τι, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in *Cæſurâ*, ante *Liquidam* & σιγμὴν. Vid. ſuprà, ad ν'. v. 355.

15. Χαμαιτυπάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τοῦ κατακλυσθῆναι θαλάσσῃ· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀτίων δ', ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ἀφ' τοῦ χαμαὶ κειτῶνας. *Heſych.* Vid. ad κ'. v. 243.

21. * Θήρεσσιν) *Euſtath.* fol. 528. lin. 26. Θήρεσσιν ἐοικότες) Λύκοις τυχὸν, ἢ λέουσιν.

23. Πέδιλα) Pedulia, quæ dicimus, πέδιλα *Græcos* appellare manifeſtum eſt. *Feſtus.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐσπερισμένην) Ità, pro corrupto ἱστερισμένην, lego, ex *Aloyſii* MS. *Heſychio*, & *Euſtathio*, fol. 528. lin. 6.

17. Παυρότεροι) * Ἐλάττους, ità ex *Morrhii* Editione. cæteræ male. ἐλαττότεροι. ut MS. *Aldin. Bedarot. Hervag. Elzevir.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

12. Θηρσὶ) γρ. μεγάλης. *Euſtath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* *Ibid.* Μέλαν δρυός) γρ. μελάνδρυον, *Br. Schol.*

24. Εὐχροιέων) γρ. εὔχροον, *H. Steph.*

Ὤϊχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὸν δ' τέταρτον ἀπεπρόεηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκληγυῖαι ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ᾧ γε δόξε φαεσφόρον ἀείκελον πάθειν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὰς
Ἐκτὸς ἔβαλλε θύρης· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὺς μὲν ὁμοκλήσας σιδέει κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἐς πρόσθεν πέσε ἄνακτα,
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σὲ κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείῳ κατέχθυας.
Καὶ δή μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντιθέῳ γὰρ ἄνακτι ἐδυρόμην ἠδ' ἀχεύων
Ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σίαλος ἀπιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐπιδδεύμενός που ἐδωδῆς
Πλάζεται ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνθρώπων δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπευ, κλισίηνδ' ἴομέν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum ſtabulantibus ſuibus
Tres; quartum autem miſerat ad urbem,
Suem ducere procis ſuperbis neceſſitate;
Ut mactantes, carnibus ſatiarent animum.
Repente verò Ulyſſem viderunt canes latratores:
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſtutiâ, virgâque ei excidit manu.
Tunc proprium apud ſtabulum indignum tulerat dolorem,
Sed ſubulcus celeriter pedibus velocibus ſubſequens,
Cucurrit per veſtibulum, coriumque ei excidit manibus;
Et objurgans canes pepulit, aliò alium
Crebris lapidationibus; ipſe verò affatus eſt dominum,
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdidiſſent
" Improviſo; & mihi crimen inhumanitatis aſſudiſſet.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemitúſque:
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliúſque ſues pingues nutrio
" Ad comedendum: at ille egens forte cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populumque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen ſolis.
" Verùm ſequere, ad ſtabulum eamus, ſenex, ut & ipſe

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Κορεσαίατο.] Κορέσωσιν. Θυμόν.] Νοῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἐξύφανται. κρεῖττον ἦν ἀπολέσθαι, οἱ περὶ δὲ ὑλακίζειν μεμωρημένοι. ἢ ἐπὶ πεπεινημένοις, ἴδιον ἦν κυνῶν τὸ ὑλακίζειν· * ἢ ἄλλως, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐπιτηδείως, ἢ ὑλακτικοί.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ.] Φυσικὸν φησὶν ἔσεσθαι πρᾶγμα παρὰ λύπης τοῦ καμόντος κυνῶν τὸ καθηδύνειν καὶ παραίτησιν τοῦ ῥαδίου, ὡς μὴ ἐπιτιθῆσθαι. Κερδοσύνῃ.] Σωφρ. Ἔκπεσε.] Οὐ καθ' ἑαυτὸν φύσει, ἀλλ' ἐκεῖνον ἔῤῥιψεν αὐτόν.

33. Μεθαστάς.] Ἐπιθέμενος.

34. Σκῦτος.] Δόρυ, * ῥινός.

* Ἐκ ἄλλου, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloyſii.*

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ.] Præter *Br. Schol.* vid. Not.

N O T Æ.

* Ità, pro ῥίν.

τὸ δὲ χαρτὶν ἔπλεν, ὡς μὴ ἐπιθήσωμαι· ὅθεν τὰς κύνας ἀνώνυμα τῇ ἡμῶν πρὸς πιότητος, ὡς καὶ ἀγχίστροφός πως ἐστὶ φρονήσεως, ἔτι δὲ εἰς καὶ περιφρονήσεως ἀπαλλάττειν. *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. 28. Ἰκανῶς δὲ ὁ Ποιητὴς λέγει παρὰ πάντων ἐπιμελὲς καὶ πολυσχάμονα εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς, ἐπιφερόμενον αὐτῷ τὸν κυνῶν, εἰ * τῇ περὶ τὸ συβώτῃ ἀναβαίοι, * Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός· Οὐ γὰρ, φασὶν, ἐπὶ ἀνθρώπου τις συγκαθίσει, αἰδεῖται τοὺς κύνας. Et *Plinius*, l. 8. c. 40. Impetus Canum & Sævitia mitigatur ab Homine, confidente humi. Confer *Ir. Schol.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

29. * Ἐκ ἄλλου, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloyſii.*

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ.] Præter *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum.* Suſpicor autem ἐπιτιθήσωμαι, vel ἐπιθησόμενος.

Σίτῳ

Σίτῳ τ' οἴνῳ τε κορεσσάμενον κατ' θυμὸν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσὶ, τ' ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας.
Ἐτίθεσεν δ' ἔπι δέρμα ἰοειδέος ἀγελείου αἰγὸς,
Αὐτῷ εὐδήνασιν, μέγα τ' δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅτι μιν ὣς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, τ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι μὲ τοιόφρων ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὔμαι' συβῶτα,
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἐστὶ, κακὸν τοῦ γ' ἐνδέκεσθαι,
Ξείνους ἀπιμῆσαι· πολὺς γὰρ Διός εἰσιν ἄπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
Αἰεὶ δειδιόταν, ὅτ' ὀπίσσω κοιρανέωσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῆγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἐμὸ εὐδυκέως ἐφίλησε, τ' κτῆσιν ὄπασσεν,
Οἷά τε φ οἰκῆι ἄνακτι εὐξυμος ἔδωκεν,
Οἰκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·

" Cibo & vino faturatus ex animo,
" Dicas, unde fis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus ftabulum versùs præceffit nobilis fubulcus;
Collocavitque illum introductum; virgultaque fubftravit denfa:
Inftravitque pelem villofæ fylveftris capræ.
Ibidem ftratum magnum & denfum: gavifus eft autem Ulyffes,
Quod ipfum fic fufceperat, verbumque dixit & appellavit,
" Jupiter tibi det, hofpes, & immortales dei alii
" Quodcunque maximè vis, quia me benignus fufcepifti.
Hunc refpondens aloquutus eft Eumæus fubulcus,
" Hofpes, non mihi fas eft, neque fi pejor te veniat,
" Hofpitem contemnere; ab enim Jove funt omnes
" Hofpitésque, pauperefque; munus vero exiguumque, charumque
" Eft noftrum: Hic enim fervorum mos eft,
" Semper timentium, cùm dominantur heri
" Novi: certè enim illius reditum Dii impedierunt,
" Qui me valdè diligebat & poffeffionem *procul-dubio* dedifiet,
" Qualia fuo Domeftico Dominus benignus dederit,
" Domumque & Facultates, & defiderabilem uxorem;
" Qui nempè hdeutèr ei inferviverit, Deúfq; illius laborem incremento auxerit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

50. Ἰοιξαλέος.] Ἤτοι νέος, ἢ παχέος, παρὰ τὸ ἴσον κῶλον· ἢ δασέος, ἰοιδοῦ ὄφ. αἱ ῥίζαι καὶ ἀνφύσεις τῶν τριχῶν· ἢ ἰοειδοὺς ἰχνέσι· ἰοιδοῦ ὄφ. ἐξαυθήμερα ἀκμαίοντος σώματος.

51. Ἐπεύναιον.] Ἐκοίμησεν, ἐκοίτου.

56. Κακὸν σῆτα.] Μᾶλλόν τι κακκαυμένου τῷ ψυχῷ· ἢ, πτισσομένου. καὶ ἐδεσματίζοντος.

59. Ἡ.] Αὐτὴ. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδησαν.] Ἐπεπόθησαν.

63. Ὧι.] Τῷ ἑαυτοῦ. Ἄνακτι εὐξυμος.] Δεσπότης εὐμβλής.

N O T Æ.

50. Ἰοιξαλέος) *Ariſtophanes* Grammaticus, apud *Euſtath.* fol. 350. lin. 2. ὁ δὲ Ἰοιξαλέος Ὁμηρικῶς, ἐπ' ἐξ ἁλικίας πικὸς καὶ μιγάδης αὐτὸ φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰοιξαλέος ὄφ, ἢ τ' νέας, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ τ' παχέος, παρὰ τὸ ἴσον κῶλον· ὅθεν καὶ Ἰξαλος, παρὰ τὸ ἰξιᾶν κἄλις· ἵνα ᾖ πυκνὸν, Ἰοιξαλέος. καὶ Ἴξαλος· ἢ τ' δασείας· Ἰοιξαλέος ὄφ. φασὶν, αἱ ῥίζαι, ἐξ ὧν τριχῶν] τ τριχῶν ἀνφύσεις, κλ. Ἰοιξαλέος αἰγὸς) Ἀντὶ τοῦ, τ' ἰσόμους θρὰς· ἢ Ἰοιξαλέος ἰχνέσι, οἷον ἐκφόρμαζα σκληρά.

56. Κακὸν σῆτα.] Μᾶλλόν τι κακκαυμένου τῷ ψυχῷ· ἢ, πτισσομένου. καὶ ἐδεσματίζοντος.

59. Ἡ.] Αὐτὴ. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδησαν.] Ἐπεπόθησαν.

63. Ὧι.] Τῷ ἑαυτοῦ. Ἄνακτι εὐξυμος.] Δεσπότης εὐμβλής.

N O T Æ.

50. Ἰοιξαλέος) De voce Ἰξαλος, vid. ad *Iliad.* δ'. v. 105.

61. Καθ' ὁπόσον ἔδησαν) Κατέδησαν τότε τ' νόστου.

62. Ὅς κεν ἐμὸ εὐδυκέως ἐφίλησε) Hunc locum, per *Sex plus Verſus*, miſcrè olim verſum, accuratiùs paulò Nos *Latinum* fecimus. Vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione. §. 1. pag. 17.

63. Θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει) Confer *Geneſeos*, c. 30. v. 30. Ubi de Deo, *Jacobi* laboribus aſpirante, quandò *Labanis* pecora cuſtodiret.

N O T Æ I N S C H O L I A.

Ἰοιξαλέος, ubi hunc ipſum locum τ Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Heſychium*. Ἐπεύναιον) Μέγα καὶ πολὺ * ἰγκοίτερον, lego. * ἰγκοίτερον.

56. * Ἡ πτίσσομένου ἐ διδυχθίσσομένου) Ex *Euſtathio*, fol. 530. lin. 22.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

46. Σίτῳ ἐ οἴνοιο) γρ. οἴνῳ ἐ σίτοιο.

65. Ἀέξει) γρ. ἀέξῃ, *H. Steph.*

Ὡς χ᾽ ἐμοὶ πόλλ᾽ ἔργον ἀέξηται, ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ᾽ ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ᾽ ἐγήρα.
Ἀλλ᾽ ὄλεθ᾽· ὡς ὄφελλ᾽ Ἑλένης ὑπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσται.
Καὶ γὰρ ὅπλοισιν ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐίππολον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχαθε χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ᾽ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὀπτήσας δ᾽ ἄρα πάντα φέρων παρέθηκε Ὀδυσῆι,
Θέρμ᾽ αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ᾽ ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ᾽ ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα,
Ἔδμεν ἰών, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῇσι πάρεστι
Χείρ᾽· ἀτὰρ σάλπης γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐπὶ φρεσὶν, οὐδ᾽ ἐλεητύν.
Οὐ μὲν ὀκέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίνουσι καὶ αἴσιμα ἔργ᾽ ἀνθρώπων·
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ᾽ ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor succedat augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juvisset Dominus *meus*, si hic senuisset;
" Verùm periit. Quàm debuit Helenæ genus perisse
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua solvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equestre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexitque ire ad suilia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos arripuit, & ambos mactavit,
Ustulaburque, concidítque, & verubus infixit.
Quùm itaque assivit omnia, ferens apposuit Ulyssi,
Calida ipsis in verubus; hic verò farinam albam persperſit;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse autem è regione sedit; adhortansque alloquutus est,
" Comede nunc, ô hospes, quæ utique servis adsunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis metum habentes in mentibus, neque misericordiam.
" Nequaquam sanè impia opera Dei beati amant:
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hostes quidem & infesti, qui terram

ΣΧΟΛΙΑ.

67. Ὤνησεν.] Ὠφέλησεν.
68. * Ὄλεθ᾽.] Ὤλεσε, ἀπώλεσε. Ὤφελλεν.] Ὤφελεν.
69. Πρόχνυ.] Νῦν, παντελῶς.
72. Ζωστῆρι.] Ζώνῃ. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσέ.] Ἐφλόγισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ ἐκπώματι.
79. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.
82. Ὄπιδα.] Τιμὴν εἰς τὸ μέλλον ἢ θεῶν ἐπιστροφήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τρεμούσης.] Φοβουμένους. Ἐλεητύν.] Ἔλεον· Αἰολικὴ ἡ ἀλλαγή.

NOTÆ.

69. Ὑπὸ γύαλ᾽ ἵλυσι) *Eustath.* fol. 531. lin. 10. Τὸ ᾗ, ὑπὸ γύναι᾽ ἵλυσι, δηλοῖ ἀντὶ τοῦ ἐξῆς· ὑπὸ τὸ σῶμα· ἵνα πῶς λέγῃ. Ὡς ἐπὶ χθονὶ πίπτει τὸ τῆς Ἑλένης φῦλον, ἐπὶ πολλῶν ὑπὸ γύναι᾽ ἵλυσι. Qui & aliàs, Τὸ ᾗ γύναι᾽ ἵλυσι, σαθρόφρασίς ἐστι δι᾽ ἣν ἐμέμψατο. Ità *Iliad.* β. 117. — πολίων κατέλυσε κέλευθα. Ἦ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ λύσῃ᾽ τινὶ, πόλεις ἐπόρθησε. ῥ᾽ περθούσῃ.

83. Οὐ μὲν ὀκέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacum homi-num Cœlicolis placent.* M. *Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὲν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Versus*, accuratiùs paulò veritimus; de Versione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Casaubon.* ibid. p. 19. Confer similem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò excisa es? Si Fures advenirent tibi, si Grassatores nocturni, nonne furatum Cœlicolis placent.* M. *Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

VARIÆ LECTIONES.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω. *H. Steph.*
75. Εὖσέ τε) γρ. εὗσαν. *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνα. *H. Steph.*
82. Φρονέοντες) γρ. τρομέοντες. *Br. Schol.*
84. Τίνουσι) γρ. πίνουσι. *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt.
Ibid. Αἴσιμα ἔργ᾽) γρ. ἴσασιν ἔργ᾽. *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba ᾽σασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴσασ᾽ ἔργα. Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Variæ Lectiones* dixi.

Ἄλλο-

Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς λητίδα δώῃ,
Πλησάμεναι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιθος κρατερὴν δίος ὀφρεσὶ πίπτει·
Οἴδε γ' * καί τι ἴασιν, Θεῷ δέ τ' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνῳ λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπερβίως, οὐδ' ἔτι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποτ' ἐν ἱερεύσι' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἴω·
Οἶνον γὰρ φθινύθουσιν ὑπέρβιοι ἐξαφύσσοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνείκοσι φωτῶν
Ἔστ' ἄφενος τοσσῆτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ὶ Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα εἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αὖ ἕνδεκα πάσσα

" Alienam invaserint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen semel impleverint Naves, redierunt domũ unusquisque:
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi vero etiã aliquatenùs sciunt (Dei nempè aliquem audierunt vocẽ)
" Illius tristem obitum; quandoquidem nolunt honestè
" Ambire, neque ire ad sua: sed securi
" Bona dilapidant immoderatè, neque: eũ parsimonia.
" Quotquot enim noctésque & dies abs Jove oriuntur,
" Nunquam unam sacrificant victimam, neque duas solas.
" Vinum verò consumunt immoderatè exhaurientes.
" Certe enim ei facultates erant magnæ, nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis.
" Neque ipsius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt divitiæ tantæ: ego verò tibi connumerabo:
" Duodecim in Epiro armenta sunt; tot greges ovium,
" Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,
" Pascunt amicique, & ipsius pastores viri.
" Et hoc in loco stabula lata caprarum, undecim ipsa.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Βῶσιν.] Ἐπιλήσωσιν ἐπὶ βόσιν.
88. Πίπτει.] Ἱκνέομαι.
92. Φειδώ.] Ἐπιφροσύνη.
94. Ἱερήϊον.] Ἱερεῖον. Οὐδ' ἕν.] Μόνον.
95. Ἐξαφύσσοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ ἀφθονία τῶν ζωῶν παρασκευή. * τὰ ἴσα.
Οὔ πω.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροιο.] Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἀντικρὺ Κεφαλληνίας τοῦ λιγὺ μέρος· ὃ ἐπὶ τὴν μελαίνης Ἠπείρου αὕτη, ἐπεὶ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Συβόσια.] Ὁρῶ ἔκθεσιν.

N O T Æ.

rentur, quod satis esset? Si *Vindemiatores advenirent tibi, nonne relinquerent* aliquot *racemos?* Item, *Jeremiæ.* c. 49. v. 9.

89. Οἴδε γ' καί τι ἴασιν) In pluribus τὸ * ε excideratat, quod omnino restituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἐσθίουσι, παραφθείρουσι, μὴ παραμυθοῦμενοι· κυρίως μὲν, ἐπὶ θηρίων· λέγει δ' Ὅμηρος ἐπ' ἀνθρώπων, χρήσασθαι διαφθείρουσι, ἀλογοῦντες ἀπολέσουσιν. *Hesych.*

94. Οὔποτ' ἐν ἱερεύσι' ἱερήϊον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, sed Plurima indiscriminatim, mactabant, quod Prodigi & Effrontes facere solent. Pro ἱερεύσι', *Cantabrigienses* ἱερεῦσι', legit, sed ferè sola; quanquam & illa Vox sit *Homerica.* Nulla alia subest causa, quod ἱερεύσι'. mutemus. Cùm enim ante *Vocalem* etiam *Diphthongus* corripi possit, ἱερεῦ *Dactylus* esse potest. Vid. pura, ad β'. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant, ut & κεφαλοφάλια. κ'. v. 169. Sin legatur συβόσια, *Penultima* dicatur produci ex Necessitate πολυβραχίας, de quâ re, ad *Iliad.* β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

95. * Τὰ ἴσα, addo ex *Aloysii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

89. Οἴδε γ' καί τι ἴασιν) ꝛc. οἴδε Ν τι ἴασιν, vid. Not. in *Textum.*

92. Οὐδ' ἔτι) ꝛc. οὐκ ἔτι, *Eustath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδέτι, ut alibi in similibus.

94. Ἱερεύσι') ꝛc. ἱερεῦσι', vid. Not. in *Textum.*

Ἐχαπῆ.

Ἐσχατιῇ βόσκονθ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονθ'.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηθ' ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τ' ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' εἰδυίῃσι χρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ' ἤ μιν φρεσὶ φύτθυεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, χ' ἥρατο θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἶνον ἐπιπλήσας· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὡς ἀγορεύεις;
Φῂς δ' αὐτὸν Φθίμον Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴ κε πύθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθω.

" In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant.
" Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem ferit,
" Saginatarum caprarum, quæcunque appareat optima.
" At ego sues has servóque, tueórque.
" Et ipsis suùm optimum curiosè electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Raptim, tacitè; mala autem procis ferebat.
At postquam cœnaverat, & expleverat animum cibo,
Etiam ei implerum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino plenum; hic verò suscepit, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
" O amice, quisnam te emit rebus suis,
" Sic valdè dives, & fortis, sicut dicis?
" Dicis enim ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
" Die mihi, ubi fors cognòrim, talis quum fuerit:
" Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
" Si fortè ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

104. Ὄρονθ'.] Ὁρῶσι, φυλάττουσι. Ὄρονται.] Ἐπαγγελλέτωσαν.
105. Ἀγινεῖ.] Ἄγει, κομίζει.
108. Εὐκρίνας.] * Καθαλιξάμενος.
110. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς. Φύτθυεν.] Κατασκευάζει.
113. Ἐνίπλησεν.] Πεπληρωμένον.
117. * Φθίμον.] Φθαρέντα, ἀπολωλότα.
118. Γνώω.] Γνοείην, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω.] Ἐπλανήθην.

N O T Æ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hic apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hædus*.

107. Φυλάσσω τὲ, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 257.

108. Εὖ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, ἐὺ κρίνας, non ut olim ἐὐκρίνας, quomodò intrà, v. 247, ἐὺ πλαύσῃ. pro ἐὐπλαύσῃ. Idem dicendum de voce, ἐὺτρεφέα, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, ἐὺ τρεφέα, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos suprà, ad δ'. v. 408.)

110. Ἀρπαλέως, ἀχέων) Omnes Interpretes priores reddiderunt τὸ ἀχέων, per *Dolens*, quasi ἀχέων esset scriptum; quùm deberet exponi *Tacitus*, vel *Tacitè*. Qui Famelici oppidò sunt, inter edendum *Silere* solent. Præterea *Ulysses* præ Indignatione *tacebat*, Procorum audiens injurias, & tacitè concepit iras, ut sequitur, κακὰ δ' ἤ μιν φρεσὶ φύτθυεν. *Lectionis* etiam τὸ ἀχέων, in hoc loco, Nemo Veterum meminit, quare ut *Interpretum* malorum παρέγραφα notandum obelo.

N O T Æ I N S C H O L I A.

108. * Καθαλιξάμενος, pro ἁπαλιξάμενος, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθίμον) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Morrhii*; quin *Henr. Steph.* inter *Var. Lect.* agnoscit; quare nè hujus quoque *Lectionis* antiqua Vestigia prorsus delcantur; licet φθίμον in *Textu* maneat, φθιῶτ tamen, ut priùs, *Scholiis* restituo.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

108. Εὖ κρίνας) χ. ἰὐκρίνας, vid. Not. in *Textum*.
110. Ἀχέων) χ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.
112. Σκύφος) χ. σκύφον, *Eustath.* tol. 535. lin. 9.
115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς κ' ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.
117. Φθίμον) γρ. Φθιῶτα, *H. Steph.* & *Br. Schol.* vid. Not. in *Scholia*.
120. Ἐπ' ἀλήθω) χ. ἐπ' ἀλήθω, *H. Steph.*

Τόν δ'

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ἄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔπις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἄγγελλον πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος κατὰ πυκνὸν ὑφαίνοις,
Εἴπης τοί χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστέων ἑξύσαι· ψυχὴ δ' ἐκ λέλοιπεν.
Ἦ τοι γ' ὁ πόντῳ φάγοι ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὀπάλεσε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον οὕδω ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ἔθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ πω τόσσον ἐδύομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος ποθὸς αἴνυται εἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ ὀμπνύοντ' ὀνομάζω

Huic respondit postea subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temere receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Profectus ad dominam meam falsa loquitur.
" Hæc verò benigne exceptum, diligit & singula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim tors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam delinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim defecit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores post
" Omnibus, mihi autem maximè, suppetunt! non enim amplius alium
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque si ad patris & matris iterum
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi;
" Neque ob hos amplius tantùm lugeo invitus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis:
" Hunc quidem ego, & hospes, & non præsentem nominare

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ἀγγέλων.] Μαντέων.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς.] Ἐπιμελείας. Κεχρημένοι.] Χρῄζοντες. Ἀλῆται.] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀλητεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀπατηλά. Βάζει.] Λέγει, φθέγγεται.
128. Φιλέει.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Μεταλλᾷ.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παρφαστήσαιο.] Παραπτήσαιο, παρὰ τὸν
134. Ἐξύσαι.] Ἑλκύσαι, διαπασάσαι.
136. Ψαμάθῳ.] * Ψάμμῳ, ἢ κόνει. Εἰλυμένα.] Κεχωσμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλεσε.
144. Πόθος.] Ἐπιζήτησις. Αἴνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶν, ὅτι Ὀδυσσέα φιλοφρονικῶς καὶ εὐσεβείας ὀνομάζειν κέλευσεν· πίστει γὰρ ἀδελφὸν καλεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καζακαλύσειας) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.
136. * Ψάμμῳ) Ità ex eodem MSto. *Aloysii*, pro Ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

VARIÆ LECTIONES.

125. Ὅς δ' ἂν) γρ. ὅς δέ κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τοῦ) γρ. οὐδέ νυ τοῦ, *H. Steph.*

Αἴνυ-

Αἰδέομαι· θεὸς γάρ μ' ἐφίλᾳ καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῂς
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· θαλαμηγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἴκῃ τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ γε, καὶ μάλα περ λελιημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς τιν' ἐῶν ἀπατήλια βάζῃ.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μηνὶ φθίνοντι μιοῦς, τῷ δ' ἱσταμένοιο,

" Revereor; valdè enim me diligebat & curabat in animo;
" Sed tamen ipsum fratrem majorem voco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses.
" O amice, quandoquidem omninò negas, neque dicis
" Illum venturum esse, animus utique tibi semper incredulus:
" Verùm ego non temerè loquar, sed cum juramento.
" Quòd redibit Ulysses; præmium-buni nuntii verò mihi sit,
" Tum illatim, postquam ille redux suas ædes pervenerit,
" Indue me penulam, & tunicam, vestes pulchras:
" Antè autem, licet magnopere indigens, nequaquam accipiam.
" Inimicus enim mihi ille non minùs Ditis januis
" Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos advenio;
" Certè quidem hæc omnia perficientur sicut dico:
" Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses
" Vel hunc hujus Mensis, vel Principio sequentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

147. Ἠθεῖον.] Προσεύχεσθαι ἀδελφὸν, * θαυμαστὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, ἀπειθεῖ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται, ἥξεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθὸς ἀγγελίας ἔσται.

159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βωμὸς τῆς ἑστίας.

161. Λυκάβαντος.] Ἐνιαυτοῦ· εἴρηται ἢ ἀπὸ τῆς λυκαίας βαίνειν, ὅτι σκοτεινῶς πορεύεται· λελῃστὴς γὰρ ὁ χειμὼν διέρχεται.

162. Τῷ μὲ φθίνοντι μιοῦς. Τῷ δ' ἱσταμένοιο.] Περὶ τελευτὴν καὶ ἀρχὴν. Φθίνοντος.] Λήγοντος. Ἱσταμένοιο.] Ἄρχοντος.

N O T Æ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον δή μοι ἔστω) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας. *Hispanicè*, Los Albricias. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐμὸν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, ὅθεν σε λυσόμενον ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, viz. Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Districho* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 18. v. 3.

159. Ἰσίη) *Etymolog.* M. v. Ἑστία, legit apertè, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox. Καὶ οἱ μὲ Ἀττικοὶ, Δία δή σε, ἑστίαν, καὶ ἑστίαν· οἱ δ' Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, Δία δή σε, ἑστῶ. Ἐξ ἑστίας· ἀμφίπεσε δὲ εἶσι παρὰ τὴν Ποιητὴν, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος· ἐξ Δία δή σε, ἐς τὴν Ἑστίαν. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καί τις λυκάβαντα φασὶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ Ἡλίου, τὸν ἐνιαύσιον χρόνον. Ὁνομάζει δ' αὐτὸν οὐχ Ὅμηρος μόνον, ἀλλὰ καὶ γεωμέτρας τε Ἑλλήνων, τῷπερ τὸ ὄνομα· ἀλλ' ὃ καὶ ὁ θεός· Δαμνᾶν γάρ φησι, Ὀρχηθμῷ λυκάβαντα, διωδεκάμηνα κιλδόμενα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

147. *Θαυμαστὸν ἄγαν*) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

VARIÆ LECTIONES.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐχ αὕτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἴσον, ὅτι τὸ οὐκ αὔτως εἰ τις Ἀναγεφύρους, Δία δή σε, ἐκφερόμενον, ἐκλοῖ ψιλοῦσι τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἢ ἐξ οὐς λέγει ὅ, αὐτός.

159. Ἑστίη) γρ. ἰσίη. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & περιβολαὶ. *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hic in *Textum* admitto.

Οἴκαδε

Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἑκεῖνε
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον, καὶ Φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, ἦτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἦτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἐλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὀνὲρ ἀνδράσιν οὔπη χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷδέ πῃ ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἤέ πῃ ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουήν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ δὴ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νάϊμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίῳ ἀνθρώποιο.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε Φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·

" Domum revertetur, & punict, quæ cunque illius
" Hic vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" O senex, neque profectò ego hoc nuncium munus hùc repetàm.
" Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
" Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
" Memora; certè enim animo in pectore meo
" Tristor, quando aliquis memorat honorandi Domini.
" Sed nunc juramentum quidem finamus: at Ulysses
" Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
" Laërtésque senex, & Telemachus divinus.
" Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
" Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ similem,
" Et ipsum dicebam fore in viris non peiorem
" Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
" Hunus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
" Vel aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
" In Pylum divinam: hunc verò proci lusserbi
" Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsùs perea:
" Sine nomine ex Ithacâ Arcesii divini.
" At verò illum quidem finamus, sive oppressus sit,
" Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Μιμνήμεθα.] Μνηθῶμεν.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνήσθητι ποτέ.
170. Μνήσῃ.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον.] Ἀλάστως, ἀνεπιλήστως.
176. Χερείω.] Χείρονα, ἐλαττοῦσθαι.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηροῦσιν.
182. Νάϊμον.] * Ἀνώνυμον, ἀκλεῆ, ἄπτυστον· ᾧ οὐκ ἂν τις κληρούμοι ὁμόφυλοι.

N O T Æ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.

171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσομεν, sæpè probo; & olim, *Iliad.* α'. v. 71.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. * Ποίει) Ità pro ἴστιες, lego; cùm sit *Imperativum*.

182. Νάϊμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεῆ. ἄπτυστον· ᾧ οὐκ ἂν τις κληρούμοι ὁμόφυλοι. Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Ναϊάδας) Ἀναιδεῖς, καὶ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἄν τις εὔφημος εἴποι, ea quidem nullum hìc jus aut locum habent, at ad *Iliad.* μ'. v. 70. summo jure pertinent. Adeò dispersa & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νάϊμον) Ἀναίνυμον, δύσφημον· ἃ οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι. Vid. infrà, ad v. 327.

VARIÆ LECTIONES.

163. Νοστήσῃ) γρ. νοστήσας, *H. Steph.*
168. Μίμνε καὶ ἄλλα) γρ. πίνε τε, καὶ ἄλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 171.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἔνισπε,
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁππίνῃ δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἠθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίῃς ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀχέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔπω ἀμπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δ' ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

" Sed age mihi tu, senex, tua ipsius incommoda enarra,
" Et mihi hoc die verum; ut benè intelligam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Quâ autem in nave venisti? quomodo te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
" Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
" Suppono, quòd sit quidem nunc nobis in *longum* tempus & cibus,
" Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
" Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
" Facilè pellem & in annum omnes
" Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
" Quotquot jam omnes deorum voluntate pericli.
" Ex Cretâ quidem genus profiteor amplâ
" Viri divitis esse filius, multi verò & alii
" Filii in ædibus & educati sunt, & orti
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

ΣΧΟΛΙΑ.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔσπε.] Οὖσα, ὑπάρχουσα.
195. Ἀχέοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἔποιεν.] Ἐνεργοῖεν.
197. Διαμπρήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Εἰς ἐνιαυτὸν.] Ὅλον πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐρειάων.] Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ μακρᾶς· σὺν γὰρ ἡ Κρήτη. ὑπειδὴ δὲ φασὶν εἶναι φανήσεσθαι τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ μέρους τὴν Ἑλλάδος.
201. Ἐγένοντο.] Ἐξεγένοντο.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δούλη.

NOTÆ.

199. Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων) Κρητάων. ἀντὶ τ. Κρήτης. *Syrias Britanniasque.* Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Jos. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyss. α'.* v. 40. Ἐκ δὲ Ὀρέστεω πάις ἔσκε Ἀγαμεμνονίδαο. & v. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόνδε νέεσθαι ἔτλην ἠμαρίδιον. Item, *θ'.* v. 224. Οὔθ' Ἡρακλῆι, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'.* v. 70. Ἀρχὼ πασιμέλουσα πὰρ Λίπτης πλήσιον. Talis ille *Simmiæ* in *Gorgo*, apud *Athen.* l. xi. fol. 491. Λίθῳ ἀκαΐῳ καθήμενος πίλινον πίλημα. Item *Antholog.* l. i. c. 13. §. 16. fol. 19. Παιδάζεις τὸ Νεῖλον· ὁ δ' ὦ δίναις περιόδευτον. Item. Τῷ πολυκαμπεῖ τὸν ἔρον Ἀργείῳ. Hîc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοτέλευτος cadentibus, sonum semper sibi similem, in Verbis condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptiùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοπτώτοις. Sed *Monachorum* in lotta supinitas, Schola *Salerni*. Carmina *Proverbialia*, *Cambdenique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyss. α'.* §. xxvii.

VARIÆ LECTIONES.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν. *Eustath.* fol. 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργοι ἔποιεν) γρ. ἐπὶ ἔργα ἔποιεν, & ἐπὶ ἔργα τράποιτο. *Eustath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες ἐν μεγάροις) γρ. υἱὲς ἐπὶ μεγάροις, & μεγάρῳ. *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰϑαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὡς, πέπτο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωοὶ ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήραν ἀνϑρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀπφάλιος ἦα,
Οὐδὲ Φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμῳ γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιϑα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ ϑάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κείνοιμι λόχοιδε
Ἄνδρας ἀριστῆας, καὶ ἀ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι ϑάλπεν κραδίην ἀγλαΐας θυμὸς ἀγωνίῃφι,

" Pellex; sed me pariter cum legitimis æstimabat
" Castor Hylacides, hujus ego genus profiteor esse;
" Qui quondam in Cretensibus, ut Deus, culebatur populo,
" Fortunisque, divitiisque, & filiis gloriosis.
" Sed certè illum fata iverunt mortis, ferentia
" Ad Ditis domos: facultates verò diviserunt
" Filii insolentes, & sortes jecerunt:
" At mihi valdè pauca dederunt, & ades tribuerunt.
" Duxi tamen uxorem locupletissimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis, quoniam non ignavus eram.
" Neque pugnæ desertor: nunc autem jam omnia defecerunt.
" Sed tamen stipulam te arbitror intuentem
" Cognoscere; certè enim me calamitas tenet valde multa.
" Sanè eundem tunc audacem Mars que dederunt & Minerva,
" Et fortitudinem; cùm legerem ad insidias
" Viros optimos, mala inimicis molliens;
" Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰϑαγενέεσσιν.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωοὶ.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσαντο.] Ἐπιτίσαντο.
210. Οἰκία.] Οἰκίαν, οἶκον.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμῳ.] Τὸ γῆρας, τὸ λείψανον ἄστατον ὄν σώματος, καθὰ μεταφορά· ὃ γὰρ τὸ καῦμα πυρὸν, οὗτος τὸ ὑπολιφθέντος καλάμου δυνάμενον τροπὴν· ἔστι δὲ καλάμη, ἡ ὑπολειπομένη ἄτιλος. Καλάμῳ.] Πιϑανῶς τῷ πεπολιόφιμῳ, ὡς δὲ σοφὸς ἄγροικον ἔντεχνος δὲ λόγῳ· ἔστι δὲ λεπτὸν ἄτιλον ἀκαρπές· ὡς δὲ λεπτὸν τὸ καλάμινον ἔτσι τοῦτο τὸ καῦμα τῶν πεπερασμένων καρπῶν, ἅπερ καὶ ἐν πρεσβυτικῷ σώματι τὴν δοχαίαν ἐξιν κεβαιοῦσαν.
215. Δύη.] Καταπληξία, καὶ ἡ ἐξ ἐνδείας δυσχέρεια.
217. Ῥηξηνορίην.] Τινὲς μὲν ῥῆσιν τῶν ἐνεργείαν, ὃ ἐστι τὴν ἀνδρείαν καὶ χειροδυναμίαν τῶν πολεμίων. Κείνοιμι.] Διαχωρίζοιμι. Λόχοισδε.] Εἰς ἐνέδρας.
219. Περιδέοιτο.] Περιβλέπειν, σκοπεῖν.

NOTÆ.

203. Ἰϑαγενέεσσιν) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugisse, quod alia sit *Lectio* & Ἰϑαγενέεσσιν, etiam apud *Eustathium*, quem videri sibi vult totum excussisse; & eo nomine pluribus magnis Viris imposuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omisisse, quæ *Eustathius* notavit, probemus. De hâc certè voce, *Eustath.* fol. 542. lin. 27. Ἔστι δὲ ὅτι καὶ πλεοναστικῶς τὸ ἰῶτα λέγει ἰϑαγενὰς, ὡς καὶ σύσσημά τινες γεγράφασιν· ἡμῖόνος τοῦ Ἰϑαμένης, Ἰϑαμένης, κύριον. Alludit nempe, & respicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰϑαιμένεος φίλον υἱόν. *Aloysii Alemanni*

VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰϑαγενέεσσιν) γρ. Ἰϑαγενήεσσιν, *Eustath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.

210. Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν) *Solonis* Lex, Νόϑῳ μὲν εἶναι ἀγχιστείαν, γνησίων ὄντων παίδων. Quin *Abrahamus* Patriarcha natos ex Concubinis donis affectos in alias Regiones emisit, *Isaco* autem, legitimo Filio, totam hæreditatem reliquit, *Genes.* c. 25. v. 5. 6.

216. Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη) Σχῆμα Ἀλκμανικὸν, de quo Nos ad κ'. v. 513.

205. Ὅς ποτ') γρ. ὃς πάρ', *H. Steph.* *Ibid.* Κρήτεσσι) γρ. Κρήτεσσι. Vid. ad v. 199. ubi Κρῆτες, pro Κρῆτα.

Ἀλλὰ πολὺ πρόσσω ἐπάλμενος ἔγχεϊ ἔλσαι
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τί μοι εἴξειε πόδεσσι
Τοῖος ἔην πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ἰοί τ' ἄκοντες εὔξεσται, ἰοί τε,
Λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταθνητοῖσι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που Θεὸς ὧδε φρεσὶν ἧκεν·
Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὀπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίην δεδμήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάετες ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ἀκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύσσετο πάντα.
Τῶν ἐξαιρεύμην μνηστήρια, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι πεπύσμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τόνδε γε κιχήσατο πότμον ἀναγκαῖον Ζεὺς
Ἐφράσατ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λύσει,
Δὴ τότε μ' ἤιον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆες ἀγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μήχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φήμις.

" Sed multò primus adoriens lanceâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agricultura verò mihi non grata erat,
" Neque res-familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & sagittæ,
" Tristia, quæque aliis perhorrenda sunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo ponit:
" Alius enim alius vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adversos externos, & mihi valde aderant omnia.
" Quorum legebam quæ vellem; multa autem post
" Sorti-obtinebam, ditatusque domus augebatur, & postea
" Gravisque, reverendusque inter Cretenses evasi.
" Sed cùm jam odiosum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum subtus genua solvit.
" Tunc me jusserunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio
" Erat denegandi, adversa enim prohibebat vulgi fama.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

220. Ὄλεσκον.] Ἔτοι, ἔλεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευον.
221. Εἴξειε.] Ὑποχωρήσειεν.
222. Ἔργον.] Τὸ ἀροῦν μικρόν.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἄκοντες.] Δόρατα.
226. Λυγρὰ.] Φοβερὰ, φοβερά.
230. Τύσσετο.] Ἐπετύγχανεν.
232. Ἐξαιρεύμην.] Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.
233. Λάγχανον.] Κληρούμενος ἐλάμβανον.
234. Τετύσμην.] Ἦμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤιον.] Ἠκολούθουν.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμις.] Ἐβίαζεν γὰρ * ἡμᾶς. Φῆμις.] Φήμη, λόγος.

N O T Æ.

220. Ὄλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ὄλεσκον, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Henr. Steph.*

221. Ὅ, τι μοι εἴξειε πόδεσσι) Ὅσις μοὶ ἔοικεν ταχὺς, ἢ ὅλως ὑποχωρήσων μιχθήσεσθαι. Pro ὅτι, ut ὅσις pro ὅτις, *Iliad. γ'.* v. 279.

222. Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ) Ἔ' hoc in loco *Critici* volunt pro ἔα, quod pro ἦα, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat sanè ἔα, paulò infrà, v. 352. Potuit tamen æquè benè legi, Τοῖος ἴλω πολίμῳ. *Ibid.* Ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε) Vid. *Lamberti Bos* Observar. Critic. c. 6. p. 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που Θεὸς ὧδε φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμις) *Spondanus*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloysii* ὑμᾶς habeat: etiam *Sensus* ἡμᾶς flagitat.

VARIÆ LECTIONES.

220. Ὄλεσκον) γρ. ὄλεσσον, *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος ἔ' ἐν πολίμῳ) γρ. τοῖος ἴλω πολίμῳ.

226. Καλὴ ἀρούρη) γρ. καλὴ ῥιζηλὴ, *Br. Schol.* καταῤῥιζηλὴ, Vett. Codd.

Ἔνθα.

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δ' πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν.
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐπίδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μοῦνα γὰρ οἱ ἔμεινα τεταρπόμενος πολέεσσι,
Κυδιόνι τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυπλλεῦσαι,
Νῆας εὖ τείλασα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας τεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἓξ ἤματ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑταῖροι ἐίσω
Δαίνυσ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρέσχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάτη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνηστοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐυῤῥείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·

" Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
" Domum cum navibus; Deus verò dispecit Achivos.
" At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter;
" Mensem enim solum mansi memet delectans filiis,
" Ductâque conjuge, & bonis: at postea
" In Ægyptum me animus impulit navigare,
" Naves benè parantem cum divinis sociis.
" Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
" Sex diebus quidem postea mihi dilecti socii
" Convivati sunt; at ego sacra multa præbui,
" Diisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
" Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
" Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
" Facile, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
" Navium læsa est, sed sospites & incolumes
" Sedebamus; has autem ventúsque nauclerisque gubernabant.
" Quinto die egressi Ægyptum pulchrè fluentem venimus:
" Statuique in Ægypto fluvio naves curvas.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
241. Ἔβημεν.] Ἐπορευόμεθα.
244. Τεταρπόμενος.] Τερπόμενος.
246. Ἀνώγει.] Περσίστιτιν. Ναυπλλεῦσαι.] Πλέειν.
247. Στείλασα.] Παρασκευάσασα.
248. Σπίλα.] Παρασκεύασε. Ἐσαγείρατο.] Συνεγροίωτο. *Ita, pro* ἐπεσυλλήσαμεν.
250. Ἱερήια.] Θρίαμβα.
253. Ἀκραέϊ.] Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ.
255. Ἀσκηθέες.] Ἀσκηθέες, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. Ἄνηστοι.] Ἐκτὸς νόσου.
257. Πεμπταῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Ἐυῤῥείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

NOTÆ.

Quinto loco, πεχυικῶς. quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit, χαλεπὴ δ' ἦμαρ ἔην φάσθαι. *Iliad.* ρ'. v. 400. Δῆμαι δ' ἦεν φάσθαι.

247. Νῆας εὖ στείλασα) Ità melius puto, disjunctim scribere. pro εὐστείλασα, cùm & simplex εὖ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίην. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θοῖσιν legi debere διὰ συλλαβῆς, per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α'. v. 18.

253. Ἀκραέϊ) Vid. infrà, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀκραέϊ Ζεφύρῳ.

257. Αἰγυπτόνδε ἐυῤῥείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gisanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur. Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nili* nomen *Ægyptus* fuit, teste tibus unà cum *Homero* Scripturis nostris. 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babylonia* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti*. Imò tempore *Salomonis*. 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. Ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15. v. 18. Eopse die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

VARIÆ LECTIONES.

246. Αἴγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἴγυπτόνδ' ἰμέ.
247. Εὐστέλασα) γρ. ἐυστόλασα, vid. Not. in *Textum*.

Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ παρ νήεσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
Ὁπλίτας δ' ἐκέλευον ἅμα πρυμνήσι' ἀνέσθαι.
Οἱ δ', ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐν δ' ἄγον γυναῖκας ἄμα, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', ἐσθῆτι ἀΐσσοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένφιν
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ὁ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ὀπάσσαι
Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην ἠύτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δίφρον δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκάδε δακρυχέουσα.
Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego jussi charos socios,
" Illic apud naves manere, & naves subducere, eas tueri;
" Speculatores autem per speculas missi ut irent.
" Hi autem iniuriæ cedentes, obsequentes robori suo,
" Statim valde Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieresque abducebant, & infantes natos,
" Ipsosque interficiebant; statim itaque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, simul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus est verò totus campus peditum que & equitum,
" Æreque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis sociis malam ingessit, neque aliquis sustinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique steterant.
" Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos sibi servire necessitate.
" At mihi Jupiter ipse in mente ita consilium
" Fecit, utinam debuissem mori, & mortem assequi
" Illic in Ægypto: adhuc enim me malella excepit.
" Statim enim de capite galeam fabrefactam deposui,
" Et scutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obviam ivi equis;
" Et osculatus sum genua complexus, hic autè servavit & me miserum est;
" In currúmque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis hastis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

261. Ὀπλίτας.] Καθωπλίσας. Σκοπιάς.] Ὑψηλὰς πέτρας.

262. Ὕβρει εἴξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπακολουθήσαντες. Ὤρσεν.] Ἤπτεσε. ἐνέπνευσε. Σφῷ.] Τῷ ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐκπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπῆγον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπέφυγον. Ζωούς.] Ζῶντας, ἵνα πίνωσι. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔῤῥιψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Γνωρίσαν δὲ βασιλέα.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίναις δόρασι.

NOTÆ.

dicens, Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine Ægypti, ad flumen usque magnum, flumen Euphratis. Notandum, ὁ Αἰγυπτ῀ον, *Fluvius*, ὁ Αἰγυπτ῀ον, *Regio*; ut notat *Bodinus* ex *Thavorino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆ῀ ἐναντίον) *Eustath.* fol. 548. lin. 17. Φασὶ δέ τινες οἱ Παλαιοὶ ἐν τῷ. Βασιλῆ῀ ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σιθὼς ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου τότε.

VARIÆ LECTIONES.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα. *H. Steph.*

279. Ἐρύσατο) γρ. ἐρύσατο. vid. *supra*, ad v. 171.

Ἰέμενοι

Ἰέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυτο· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξείνιον, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἐπτάετες μῆνας αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεσκα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενος ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρήκτης, ὃς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὃς μ' ἄγε παρπεπίθων ἧσιν Φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἀψ περιελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἐβίβασε νηὶ θοῇ πολυπείρονι,
Ψεύδεα βυλεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ἐϊσάμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκεσσάμενον, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δ' ὑπ' αὐτὴν πόντος

"Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
"Verum ille eripuit; Jovisque veritus est iram
"Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
"Ibi septem annos mansi ibidem, multásque congi
"Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
"Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
"Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
"Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
"Qui me indixit deceptum animo meo, ut iremus
"In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
"Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum:
"Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt
"Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
"In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
"Mendaciis excogitatis, ut unà cũ illo merces, *ad navis* onus, ducerem:
"Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
"Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
"Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
"Per medium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
"Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque alsqua alia
"Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
"Jam tum atram nubem statuit Saturnius
"Nave super concavâ, obscuratásque est pontus sub ipsâ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔρυτο.] Ἐκώλυεν, ἐμποδίζει. Ὠπίζετο.] Ἐπτόητο, ἐπτοεῖτο. * Γεμέτη). ἐποπίζεσθαι.
288. Δὴ τότε Φοῖνιξ.] Ἐπεὶ χρόνῳ τις τῶν Εὐμαίου τινὰ Φοίνικα παρεκάθισεν.
289. Τρήκτης.] Παιδιᾷ τῷ, ἀπατεών. Ἐώργει.] ἐποίει, ἐπεποίκει.
290. Παρπεπίθων.] Πείσας.
295. Ἐίσατο.] Ἐκάθισεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσῃσι.] Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνὸν, πρᾶσιν.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καίπερ εἰδὼς.

Ν Ο Τ Æ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.
287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενος ἦλθε ἔτος) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scansione, διευκλάσεως, per συνίζησιν, ut modo Αἰγυπτίους, τεσσαράκοντα συκλάσεως, ut suprà, v. 251. *Ultima* Τ ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.
297. Περάσῃσι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσῃσι, *Florentina* tantùm legit in *Textu* περάσεις, proque ἕλοιτο, ἔροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλοιτο. *H. Steph.* κ. ἔροιτο.

Variæ Lectiones.

289. Ἀνθρώποισιν ἐώργει) γρ. ἀνθρώπους ἐώργει, Textus *Basil.* & *H. Steph.* nec tamen bene.
297. Περάσῃσι) γρ. περάσεις. *Florentin.* περάσῃσι, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἔροιτο, *Florentin.* *H. Steph.*
300. Διὶ σφιν) γρ. γὰρ σφισι, *H. Steph.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὄφρα ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπριάτην· φίλος γὰρ ἰὼς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀνασχόμενος, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φίλησαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείραθ' Ὀδυσσεύς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολυκμητόν τε σίδηρον.
Καί κέν οἱ ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Διὸς

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ecciderunteque ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus interebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-pro-
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevatum, quoad perveniret ad ædes patris;
" Circúmque me penulam, tunicámque, velamina induit.
" Ibi de Ulysse ego audivi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram.
" Et mihi ostendit, quas congerat Ulysses,
" Æsque, aurúmque, elaboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium *quemvis* aleret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Ἀπαίνυθ' ὁτέῳ.] Ἀφῃρεῖτο.
311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀνυπερβλητον, μέγαν.
315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Ἠπειρον ἡ Θεσσαλίαν.
316. Ἐκομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὁνομα κύριον.
318. Αἴθρῃ.] Τύχῃ. πάγῳ.
322. Ξεινίσαι.] Ξενοδοχῆσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑπολῆψαι.
325. Βόσκοι.] Τρέφοι.
327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.] Ποιμενικὴν

ΝΟΤΑΕ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ βασιλεῦσι dicuntur, fol. 131.
318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) *Etymolog. M.* Αἴθρῃ) Τῇ τύχῃ. ἀπὸ τοῦ αἰθεῖσθαι. Αἴθρῃ δὲ καμάτῳ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς· ἢ τὸ ἐξ αἰθείας πτῶμα· ἢ παρὰ τὸ αἴθειν τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δὲ ἀγροῦπνῳ χάρῳ. Λίθρῃ καὶ καμάτῳ· τῇ γὰρ ναυαγίᾳ οὔτε ἱδρὼς ἀρμόζει, οὔτε αἷμα· ἐπισχέσει γὰρ ἀμφοῖν· ὅτε δὲ τὰ αἰθείας ἰδιώματα, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπὴς, κλ.
327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) De *Dodonæ* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, fol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

VARIÆ LECTIONES.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) Vid. Not. in *Textum*.
322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξεινίσατ', ἠδὲ φιλῆσαι. Edit. *Basil.*

Ἐκ

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλῇσι πεπαλθώς,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δηρὸν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δ' ὅς γε ἔμ' αὐτὸν, ἀπαφίσκων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατερρύσθαι, καὶ ἑταίρους ἔμμεν' ἑτοίμους
Οἵ κέ μιν πέμψωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν οὐκ ἄπεπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένοιο
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶ μήδετο βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἔτι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πομποτόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ ἐφημηχανόωντο.
Ἐκ μὲν γὰρ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ δὴ αὐτὸς ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.

Ex querceâ procerâ Jovis sensum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
Navem deductam fuisse & paratos esse socios,
Qui jam ipsum comitentur dilectam in patriam terram.
Sed me prius misit: contigit enim ut iret navis
Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
Tunc hic me jussit mittere ad regem Acastum
Commendatè: aliis autem malum in animo placuit consilium
De me, ut adhuc omnino super calamitate ipsa Miseria nerem.
Sed quando procul a terrâ procul mare permeans navis,
Statim servitutis diem mihi excogitabant,
Me quidem penulâ tunicâque velaminibus exuerunt,
Circumque me seruum aliud malum injecerunt & tunicam
Pertusam, quæ & ipse in oculis videar.

SCHOLIA.

κραίνομαι ἀντὶ βάζω ἐν τῇ τ' Δωδώνῃ ἔλεσι, ἢ πέλας ἐφιλάβ· πείμωλα καλλίσην· καὶ νήσους τὰς πλησίον ἀφεστώσας αὐλῶν ἐφύλασσον. ὅθεν φασὶ τὸ διεστὸς ζητεῖν παρὰ τοῖς πεμώσι τὸ κακλιμαθὲς ἀντὶ βάσεως, μὴ εὑρόντας δ. ἑαυτῶν τὸ ἦθος, τοῖς ἔθεσι· τότε πρῶτον φασὶ τὸν ἀγῶνα ἀφεῖναι. ὅτι τὸ ἀκολουθοῦντας ὁ ναύπλιος ἐξεπίστευσε δ τὸ λέγειν ἐργεῖν παρὰ τοῖς πεμώσι νῆσοι· βοσκήσιμα τοῖς χοίροις· αἰπόλους δ λέγειν οἱ πεμώσιοι· ἦν δ τοῖς ὄνοις Μαρσύλας ὁ κλέψας. τῦπτε δ λέγει. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελοῦ τῆς ἀρᾶς, ἵνα τοῦτο ἀνακύψασα, ἐπιλάξῃ μὴ τῦπτε ἀρᾶς, λέγουσα, μὴ θίγειν δ ἱερᾶ τούτῳ δένδρα. ὁ δ δενδροπαθὲς μηκέτι τοῦτο πλημμύρας· ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ πλήμμυρα μᾶλλον αὐτοῖς τὰς ἐπιφορὰς· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκην τοιούτου ἀνασχέσθαι δ· ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμοιρῆς τ μάστιγα ἀντάγει· ἢ ἐπορία παρὰ τοῦ Περξίνα.

332. Ἐσπαρτίας.] Ἐπίμους.

334. Τύχησε.] Ἔτυχε.

338. Δύης ἔτι πῆμα.] Ἐπὶ ταῖς συμβιβηκυίαις πραγμάτων ἄλλοις βλάβαις ἐπιμένομεν.

341. Ἔδυσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὁρῶμαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

NOTÆ.

nias, *Sophoclis Scholiastes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiastes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, §. 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφηδὸν) Δηλονότι, βιαίως, ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἢ δόλῳ, ἢ βίᾳ· ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφηδὸν. *Apostolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τὰ δὴ αὐτὸς) *Ultima* & ῥωγαλέα producitur, in *Cæsura*, ante *Incisum*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in suum locum reduxerat, at mendis aliquot scatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * πείμωλα pro πεμώλῃ lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut sit ὑφιλάβ· πείμωλα, quis enim πεμώλῃ, *Paleum* ipsum, potuit surripere? Et paulò infra hoc Furtum dicitur, κλιμαθὲς ἀντὶβάσεως. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὑφιλάβ, legit ὑφιλάβ· τόπ, pro τὸ δ. βοσκήσιμα, pro βοσκήσιμα, θίγειν, pro θίγειν, τ' ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμοιρῆς, pro τ' αὐτοῦ λιπαρῆς. Excipio πλεκάδων, quod in MSto. sic in *Impressis* legebatur, pro quo tamen lego πλεκάδα.

VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.
333. Πέμψωσι) γρ. πέμψωσι.
338. Δύης ἔτι) γρ. δύης ἐπὶ, olim; non bene.
340. Ἐμοὶ ἐφημηχανόωντο) γρ. ἐμοὶ πέρι, & ἐμοῦ πέρι. Neutra æquè bona.
343. Ὁρῶμαι) γρ. ὁρᾷς, *Eustath.* fol. 548. lin. 40.

Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ ἐϋτριφέϊ τερεᾶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἑσσυμένως ἀνὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δ' ἐπὶ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπειτα δ' ἔπειτα χεροὶ λίπρησα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύραζε ἔκ ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρῖς ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα πενάχοντες
Φεῖτον· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαιεύσασθαι πρότερόν· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί μι καθμὰ ἐπέλασσαν ἄγροιδε
Ἀνδρὸς ἐπιστάμενον· ἔτι γάρ τύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τόνδ' ἀμαμφόδιος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

" Sub occasum verò Ithacæ amœnæ ad opera pervenerunt;
" Ibi me quidem ligaverunt benè tabulatâ in navi,
" Funè bene-torto arctè; ipsique egressi
" Certatim ad littus maris cœnam sumpsere.
" At mihi vinculum quidem dissolverunt Dii ipsi
" Facilè, capiti itaque scruto obvoluto
" Levi remone descendens applicui mari
" Pectus, posteáque manibus navigavi ambabus
" Natans: valdéque citò excessi longè ab illis.
" Tunc ascendens, ubi quercetum erat lætissimæ sylvæ,
" Jacebam subsidens: illi itaque valdè suspirantes
" Ibant; sed (non enim ipsis visum erat melius esse
" Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum redierunt
" Navi in concavâ; me autem absconderunt Dei ipsi
" Facile, & me illabulo applicuerunt ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim mihi fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἑσπέριοι.] Δείλιοι.
346. Ὅπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνέγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστὸν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὑπό τ ἐφόλκειος τοῦ ναυτ· ἢ ἐφόλκειος ὑπό τοῦ ναῦν· ἢ ἐφόλκειος ὑπό τ νεώς. Ἐπέλασσα.] Ἐγγίσας ἐποίησα.
352. Θυρηφι.] Ἔξω * ὀχήματος. * Ἐκ.] Ἡν.
353. Δρυός.] Δρυοειδὴς ἢ σύκινος πίναξ.
354. Πεπτηώς.] Πεπτωκώς. Στονάχοντες.] Στένοντες. λυπούμενοι.
356. Μαιεύσασθαι.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησίασαν ἐποίησαν.
359. * Ἐπιστάμενον.] Ἐπιτήμονος, σοφοῦ, ἢ νοεροῦ.

NOTÆ.

353. Δρυός) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resctii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionea*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonensi. *Brevia* quoque *Scholia*. *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύϊον, *malè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφόλκειος scribo, pro ἐφόλκιος, &c.
352. * Ἀχήματος, apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto εἰσωμάτου, an pro εἰσηγμένου; *Ibid.* * Ἐκ) Ἡν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἐκ & ἐν, positum agnoscit. fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπιστάμενον) *Elzevir.* solus, ἐπιστάμενον, ἐπιστήμονος, σοφοῦ, νοεροῦ, Alix Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Sebrevelium* hæc *Scholia* accuràsse. Ordinàsse fortè, & in suum singula locum collocásse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Præsulo incubuit, siquis omninò erat, millies *Sebrevelio* minor habendus; aut certe Cerevisiæ, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odysseam* attinet, hoc in me possum recipere, nihil uspiam tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

VARIÆ LECTIONES.

352. Θύρηφ') γρ. θύρηθ', *Herveg.* Text. non benè.
353. Δρύος) γρ. δρυός, vid. Not. in *Textum*.

Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρωρας,
Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάδ' ὔ τοι κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσῃς,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', οὔπη μιν Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόπροθος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι πεφίρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη πόθεν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἱ ἄχνυνθ' ὅλιον οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήτης,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ὀ Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξεν ἄελλα·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miser hospitem, certè valdè animum commovisti
" Hæc singula dicens, quæ utique tulisti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non apte *dicta* puto, neque mihi persuadebis,
" Dicens de Ulysse; quid te oportet, cùm talis sis,
" Temerè mentiri? ego enim certè scio & ipse
" Reditum mei domini, quod ingratus sit omnibus Deis
" Omninò valdè, quando ipsum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, postquam bellum exantlârat.
" Tunc ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Ac etiam suo filio magna gloria erevisset in posterum:
" Nunc autem ipsum sine gloriâ Harpyiæ dilaniârunt.
" At ego apud sues separatus; neque ad civitatem
" Eo, nisi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicunde veniat.
" Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
" Tum qui tristantur diù absente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes; ego autem ipsum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
" Naves refarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὀρίνας.] Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
361. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμισεῖτο.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀπόπροθεν.] Κεχωρισμένον.
374. Ἀγγελίη.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρακαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ * μετόπωρον.

NOTÆ.

369. Τῷ κέν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adesset, ad *Versûs* & *Sensûs* complementum, κέν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* ε'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κέν legebant, & *Seberi* etiam Index.

NOTÆ IN SCHOLIA.

384. * Μετόπωρον) MS. μεθοπώρῳ, alii Codices μεθόπωρον. *Morrhii* solus μετόπωρον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἤχθετο. *Eustath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κέν οἱ) γρ. τῷ κέν οἱ, vid. N. in *Textum.*
380. Ὅς τ' ἄνδρα) γρ. ὃς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα) γρ. ἦλυθ' ἐμὸν ἐς δώματ'. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀθανάτοις ἑτάροισι. " Multas opes ducentem cum divinis sociis.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων, " Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε. " Nè mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω, " Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας. " Sed Jovem hospitalem veritus, teque ipsum miseratus.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς, Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, " Certè valde quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
Οἷόν σ' οὔτ' ὀμόσας πέρ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω. " Qualem neque jurans induxi; neque tibi persuadeo.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε " Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν. " Testes amborum Dii, qui Olympum habitant.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, " Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
Ἕσσας μὲ χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι " Indutum me chlænámque, tunicámque, vestes mitte
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ· " Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω, " Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
Δμῶας ὑπαστεύσας, βαλέειν μεγάλης ἀπὸ πέτρης, " Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
Ὄφρα κ' ἄλλος πλωχὸς ἀλεύηται ἀπειροπέειν. " Ut & alius pauper caveat decipere.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη δῖος ὑφορβὸς, Hunc respondens alloquutus est divinus subulcus,
Ξεῖν', ὅππως γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε, " Hospes, sic mihi bona fama virtúsque
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετόπισθα, " Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα, " Qui te in stabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
Αὖθις ἐγὼ κλείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην, " Rursus tandem interficiam, dilectumque animum auferam;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

386. Πολυπενθὴς] Πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχων.
387. Θίλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσσομαι.] Περιδέξομαι. καὶ τιμήσω ὡς ξείνιον.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπήγαγον.] Περιηγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥήτρην,] Τὴν ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συνθήκην.
395. Τεὸς.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δουλίχιον.] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας.
399. Ὑποστεύσας.] Καλιάσας, ἐφορμήσας.
405. Ἐλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

N O T Æ.

388. Αἰδέσσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quàm sæpe aliàs αἴδεσσα, pro αἴδεσα, scriptum videamus, minimè αἰδέσσα, ut *Iliad.* ε'. v. 636. Item αἰδέσσεσθ'. non αἰδήσεσθ'. *Iliad.* χ'. v. 419. Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσσομαι, ut & Vett. Editt. *Brevium Scholiorum*, & αἰδέσσεσθ'. ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Malè exciderat τὸ τε Editioni *Elzeviriance*.

400. Ἀλεύηται) Ἀπλῶς, ἀντὶ τοῦ, ἀλεύῃ. Ὁμηρικὸν, ἀντὶ Ὑποβολικοῦ. Vid. ad α'. v. 41. Scribitur & ἀλεύσῃ, ut α'. v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

388. Αἰδέσσομαι) γρ. αἰδήσομαι. vid. Not. in *Textum*.
389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεείσας, *Etymol.* fol. 555. & lin. 11. nec omittit *H. Steph.*
393. Ὑπερθε) γρ. ἔπειτα, *H. Steph.*
399. Ἐποστεύσας) γρ. ἐποτεύσας, *Br. Schol.*
400. Ἀλεύηται) γρ. ἀλεύσῃ, ut α'. v. 29. Vid. Not. in *Textum*.
403. Μετόπισθε) γρ. μετόπιστεν, *H. Steph.*

Πρόφρων

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Διὰ Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὡς κλισίῃ λαχὼν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δ' ἦ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐπέκλεϊε δῖος ὑφορβός,
Ἄξετ' ὑῶν τὸ ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερθέτω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ἔτλην
Δηρὸν ἔχοντες, πάρος ἄλλοις ὕεσσ' ἐνιπὰς δεχομενοῖσιν·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα τηλόθι χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχαρ' ἀγαθὸν ἔπιννε.
Ἀλλ' ἔγε ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς θρίξας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀρχόμενός τε ὗς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ἔνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος ὀχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ὗσαν·

"Prompt us utiq; sic poslea Jovi Saturn. supplicarer; *si inhospitalis adeò esset?*
" Verùm nunc hora cœnæ: ocyùs mihi intùs foci
" Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant;
De propinquo autem sueique & viri venerunt subulci;
Has quidem igitur incluserunt in sua claustra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus est suûm in haram-euntium.
At suis sociis jussit divinus subulcus,
" Ducite suûm optimum, ut hospitis *in gratiam* mactem
" Peregrini; unà & ipsi recreabimur, qui ærumnam
" Diu habemus, patientes suûm gratiâ habentium dentes-a bos;
" Alii autem nostrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus, scidit ligna acuto ferro:
Illi verò suem abduxerunt valdè pinguem quinquennem;
Quem quidem postea statuebant ad focum; neque subulcus
Oblitus est immortalium; mentibus enim utebatur bonis.
Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit
Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos,
Ut rediret Ulysses prudens suam domum.
Percussitque in altum tollens stipite querno, quem liquit findens,
Hunc reliquit anima: hi verò jugulárunt & ustulárunt;

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.
411. Ἔρξαν.] Συνέκλεισαν. Ἔθηκα.] * Τὰς συνήθεις τάξεις ἐν ἀμαξιτοῖς.
415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ὀνησόμεθα.] Ὀνίσεως καὶ ὠφελείας μεταλήψομαι.
418. Κέασεν.] Ἔσχισεν.
425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκοψεν. Κείων.] Σχίζων, ἢ καίων.
426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

NOTÆ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἴρξαν) *Ultima* Τ ἄρα producitur, in *Casurâ*, ante *Asperam* cum *Acuto*. *Isaac. Casaubon.* in sui Codicis margine, nunc *Elienſis* Episcopi, *Mori*, cum *Leni* scribit ἵρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἴρω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἴρω, *Arceo*, nec ab ἰρόω, *facio*.

412. Ἀλλ' ἔγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας) *Eustath.* Ἀνάμνησιν τοῦ παλαιφάτου εὐσεβείας ἐν τούτοις καὶ τοῦ μὴ ἐπιλαθέσθαι θεῶν. Notanda hinc Poetæ hactenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubuleum Deorum oblitum* ait; *quòd & sana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθὸν ἔπιννε. Vid. infrà, ad v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἔθηκα) Τὰς συνήθεις τάξεις καὶ ἀμαξιτούς. Hoc *Scholion* ex *Hesychio* huc migrat, cò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Versio* nupera hìc fecit.

VARIÆ LECTIONES.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. κεν δ' ἔπειτα, *H. Steph.*
411. Ἔρξαν) γρ. ἴρξαν, *Isaac. Casaubon.* vid. Not. in *Textum*.
419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*
425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀπαρχόμενος, *Dionys.* Halicarn. Editt. *Hudson.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg.* *Ibid.* Κείων) γρ. καίων, *Br. Schol.*

Λίψα

Αἶψα δέ μιν διέχθυαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἁκτῇ,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
Ὤπτησάν τε σαφέως, ἐξύσαν τό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ἄρ' συβώτης
Ἴστατο δαιτρεύων· σαφὲς γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἕπτα πάντα διεμοιρᾶτο δαίζων·
Τιὴ μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν Ἀναξί.
Καί μιν Φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀταμφιβόλως προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδμεν, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κέν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἀρχμενος θῆκε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ

Statimque ipſum diviſerunt, crudaque poſuit ſubulcus,
Undique initio facto à membris, in pinguem ſeu pem;
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiſcuiſſet farinæ flore,
Minutatim verò fecerunt alia, & circum verua nxerunt,
Aſſaveruntque rite, extraxerúntque omnia.
Poſuerant autem in diſcis ſimul omnia: ſubulcus verò
Surrexit, in quadram diviſurus, valdè enim mentibus æqua ſciebat;
Atque alia quidem ſeptiſariam omnia particus eſt dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Maiæ filio
Poſuit apprecatus, alias diſtribuit ſingulis:
" Dorſis autem Ulyſſem integris honoravit
" Albi dentis ſuis; recreabat verò animum Heri;
Et ipſum appellatum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri ſis,
" Sicut mihi, ſiquidem me, talis cum ſim, bonis honoras.
Hunc reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce,
" Comede, miſerrime hoſpitum, & delectare his,
" Qualia adſunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò ſinet,
" Quodcunque ſuo animo vult; poteſt enim omnia.
Dixit, & primitias ſacrificavit Deis ſempiternis:
Libatóque nigro vino, Ulyſſi urbium-deſtructori

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμὰ ὄντων τῶν κρεῶν ἀπάρχεσθαι τῶν θεῶν.
428. Ἀρχόμενος.] Ἀπαρχόμενος.
429. Παλύνας,] Ἀναπρίσας καὶ μαζοπασήσας.
432. Ἀσμένως.] Ὁμοῦ πάντα.
433. Δαιτρεύσων.] Μεριστὴν.
434. Ἕπτα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διεμοιρᾶτο.] Διεμέριζε, διεμέριστο.
435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ.] Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὰς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδος τέκνῳ, ὅτι καὶ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι περιφέρειν.
446. Ἀρχμενος.] Τὰς ἀπαρχάς.

NOTÆ.

433. Πιεὶ δὲ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη) Malè exciderat vox φρεσὶν *Elzevirianæ* Editioni.

434. Πάντα διεμοιρᾶτο δαίζων) In voce διεμοιρᾶτο, τὸ ι producitur, ante Literam ἀναδιπλώσεως capacem, ut ε'. v. 226. Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα καὶ' ἵππους, ἀνδ' ἐλάσῃσι. Item σ'. v. 361. ubi *Variæ Lectiones* agnoſcunt Literam μ'. ſingularem; licet *Tyrannum* gratiâ, quod fieri ſolet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad.* β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων. ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyſſ.* χ'. v. 2. & infrà, ad v. 435.

444. Ἔδμεν) Vid. ſuprà, ad v. 171.

446. Ἀρχμενος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπάρχεσθαι. Vid. ſuprà, ad v. 422.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia aſſentit *Euſtath.* tol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejuſdem *Iambis*, ità legendus, Θύειν Νύμφαις καὶ Μαιάδος τέκνῳ· Οὕτω γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι περιφέρειν.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ἴαν) γρ. ἑαυτῷ, *H. Steph.*
435. Ἑκάστῳ) γρ. ἑκάστοις. *H. Steph.*
444. Τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει) γρ. τὰ μὲν δώσει, τὰ δ' ἐάσει, *H. Steph.*

Ἐν

Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἔζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ἣν ἄρα συβώτης
Αὐτὸς κτήσαλο οἷος, ἀπιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος.
Πὰρ δ' ἄρα μὲν Ταφίων πείατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐστεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
Τοῖσδ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπερ οἵ ἐνδὺς χλαῖναν πόρε, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός π ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί π ἔπος ἀφέηκεν, ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιθύσω,
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύνανλες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσίδ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ καλὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδράκας καὶ ἕλος ὑπὸ πύκνα πεπηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò solebat suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulus, quem bubulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis taculratibus.
Hi itaque in cibos paratos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulus; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, bubulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem sui taedebat valdè.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii.
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valde cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius:
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserant:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jacuimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κικορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Συγκεκμηκυῖαι.] Ἀστέλικτος, σκοτεινή· ἢ καθ' ὃ στελλὴν ἀπτοιότης) τὴν ὡς τὸ ἥλιον σωτῆρα· μοῖρα γὰρ, ἢ στελλή.
458. Πάννυχος.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἔφυδρος.] Πεπλωκώς.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλεός.] Ἠλίθιος, μάταιος.
466. Ἄρρητον.] Μὴ ῥητόν.
474. Ἀνδράκας.] Ἀνὰ καλάμους. Πεπηῶτες.] Πεπλωκότες.

VARIÆ LECTIONES.

455. Κεῖτον) γρ. κείτου. H. Steph.
474. Ἀνδράκας) γρ. ἀν δράκας, ut in similibus.

Πηγε-

Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γέγεϊ, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιῤῥέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' εὐκνήμιδες, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίῃσι, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα πτερόεντα ἔπος ἔειπα,
Ἀγχοῦ νύσσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε,
Διογενὴς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔ πω ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ μὲ κῆμα
Δάμναται· ὀϊζὺν γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τοῖό τε θυμοῦ,
Οἷός περ ἔην βουλευέμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὑπὸ με πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μή τις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at super nix facta est, veluti pruina,
" Frigida, & scutis circum accrescebat crystallus.
" Tunc alii omnes vestes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti scutis cooperti humeros;
" At ego vestem quidem discedens sociis reliqui
" Inconsideratè; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed sequebar, scutum solum habens, & vestem nitidam;
" Sed quando jam extrema pars noctis erat, & astra recederent,
" Et tunc ego Ulyssem allocutus sum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laertiade prudens Ulysses,
" Non amplius inter vivos ero; sed me hyems
" Interficiet; non enim habeo chlænam: me decepit fortuna,
" Una cum tunica ut sim; nunc verò non amplius remedia adsunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad consultandum & pugnandum.
Loquens autem summissâ voce me in *hæc* verba allocutus est,
" Sic nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

ΣΧΟΛΙΑ.

476. Πηγυλίς.] Παγετὸς, ἢ ψυχρόν. Πάχνη.] Πυκνότης ἀέρος ψυχροῦ.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγῶσαι.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸ χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, εὐθέως.
487. Μετέσσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίῳ ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491. Βαλοὺ εἰλυμένῳ.] Βαλόντα.

NOTÆ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè scribitur, à πέγω, vel πήγνυμι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηλυγὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Hesychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* τοῦ ἀγκῶνι producitur, in *Cæsurâ*, ante Liquidam ἀνακλιτικὴν capacem; ut suprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶν' ἀνένυξας, pro ἀγκῶνι ἀνένυξας, optimè omnium convenit, & *Versui* & *Sensui*.

489. Φύκτα) Ità pro φυκτὰ legendum probo, ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 483.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παγετὸς· ἢ ψυχρόν. Ità distinguo, & τὸ ἢ adeo, ut *Substantivum* segregetur ab *Adjectivo*. *Eustath.* fol. 555. lin. 43 Πηγυλὶς, ἤγουν παγετὸς, καθὸ τὴν Παλαιάν, ἢ παγετώδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἤγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἔπει. *Eustath.* fol. 556. lin. 2.

VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθε) γρ. ἔπειτα, *H. Steph.*

479. Σάκεσσι) γρ. σακέεσσι, ut suprà, v. 477.

481. Ἀφραδίῃσι) γρ. ἀφραδίῃς, *H. Steph.*

485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ. ἀγκῶν' ἀνένυξας, vid. Not. in *Textum*.

487. Οὔπω ἔτι) γρ. ἔτι οὔπω.

489. Ἔμμεν) γρ. ἔμμεναι, *H. Steph.* & ἔμμενας & ἔμμεναι. *Ibid.* Φύκτα) γρ. φυκτὰ, vid. ad θ'. v. 299.

491. Βαλόντα, ἰδὲ μάχεσθαι) γρ. πλέονα ἔργον τὸ, ἔπος τὸ, *Eustath.* fol. 558. lin. 50. Γοῦν φησὶ) ὁ δὲ, οἷος καὶ ἦν πλέονα ἔργον τὸ, ἔπος τὸ. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε, φίλοι, θείός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά πς εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας ὧδε νηῦφιν ἐποτρύνει νέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ὧρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείμην
Κείμην ἀσταθέως· φάε δ' χρυσόθρονος ἠώς.
Ὡς νῦν ἠδώειμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν πς χλαῖναν ἐνὶ ταθμοῖσι συφεοῦσιν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος·
Νῦν δέ μ' ἀπημάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τι πω ὧδε μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δηλήσεαι, οὔτε τεῦ ἄλλη,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃ ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα διοπαλίξεις.

"Audite, amici, divinum mihi in somnis adfuit insomnium;
"Quum à navibus longè venimus; verùm aliquis eat
"Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
"An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
"Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
"Subitò, & à se chlænam jecit purpuream.
"Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
"Jacui libenter; illuxit autem aureothrono aurora.
"Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset,
"Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
"Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni:
"Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
"O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
"Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es:
"Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
"Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
"Nunc; at manè tuis te vestibus amicies:

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἶη.] Ποιήσειεν.
499. Ἀνδραίμονος υἱός.] Ὁ Θόας.
502. Φάε.] Ἔφαινεν.
508. Αἶνος] Ἔπαινος, ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας, αἰσχίστην ἔχων παραπλοκήν· ἢ Ἀρχίλοχος ἐν λοιδ. Αἶνός τις αἰνήμασιν ὅδε, Ὡς ἄρ' Ἀλκίπτῃ τ' Αἰτὸς ξυνοισίην ἔμιξαν. Αἶνος δ' ἐστὶ, ἢ ὑποθολημάριος λόγος.
509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ καθῆκον, ἔξω δ' αἰσίου. Νηκερδὲς· Ἀσυμφόρου, ἀκηρδές.
512. Ῥάκεα.] Παλαιὰ δ' διαφόρως ἱμάτια. Διοπαλίξεις.] Ἀμφίσεις, ἢ συρράψεις.

NOTÆ.

499. Ὧρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis hìc maximè requisita, rectissimè hìc Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum πρέσβιν vocat, παρὰ τὸ πρέσβειν, ut hìc Θόας, παρὰ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

508. Αἶνος) Ἔπαινος, ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, αἰσχίστην ἔχων παραπλοκήν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινος, ὁ εἰς αἰσχροκερδῆ αἰσχίστην, &c. Ità certe *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δ', ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ἢ μόνον ἔπαινος· ἐξ ὧν παλαίων Ὁδυσεὺς, ὡς αἱ Σειρῆνες εἶπον· ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας αἰσχίστην ἔχων παραπλοκήν· ῥητέον δ' καὶ τὸ Παλαιὸν εἶπεῖν, Λόγος μυθικὸς ἀφηρημένος λίαν ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, οἷος ἀνθρώπων παραίνεσις, ὡς εἰρήκασι τινες, ἢ ἀνθρώπων πρὸς ἄλογα ζῶα, ἢ ἀνάπαλιν, ἢ ἀλόγων πρὸς ἀνθρώπους, ἢ ἀλόγων πρὸς ἄλογα, ἢ ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπους. Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Ἡσίοδος τὸν τοιοῦτον τρόπον παρ' αὐτοῖς λέγουσιν, αἶνον, ὡς ἔφην, καλοῦσι· καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι Αἶνός τις αἰνήμασιν ὅδε, Ὡς ἄρ' Ἀλκίπτῃ τ' Αἰτὸς ξυνοισίην ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἔμιξε. Mox aliud simile *Archilochi*, Πίσσα δ' ἦν, ἧς ἀπέκειτο λίκνον. Μῦθος δὲ ἐκαλεῖτο· Τῷ δ' ἄρ' Ἀλκίπτῃ κεφαλὴ στωμύλῃ, Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

512. Συρράψεις) Ità emendo, pro corrupto συρίψεις, ità MS. *Alcysii* & quidem *Eustathius* in locum, fol. 559. lin. 14. Τὸ δ' ῥάκεα διοπαλίξεις, ἀντὶ

VARIÆ LECTIONES.

500. Θείη) γρ. βάλε. *H. Steph.*
501. Βῆ δ' θέειν) γρ. βῆ δ' ἰέναι, *H. Steph.*
509. Ἕεπτις) γρ. ἕπτας, MSS. ut sæpè in *Iliade*, & aliàs notatum; ἕπτας, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἔπυσθαι, μία δ' οἵη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖναί τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππῃ σὲ κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε· πάρη δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἔνθ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δ' ἥ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκειτ' ἀμοιβάς,
Ἔντυε, ὅτις τις χειμῶν ἔκπαγλος ἔροιτο.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δ' παρ' αὐτὸν
Ἀνδρὸς κοιμήσαντο νεηνίαι, ὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτόθι κεῖτος, ὑὸν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότου ἐφετμήσαιτο, νόσφιν ἑοῦτος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θοὸν περὶ πασσάλοιο βάλετ' ὤμοις.
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἵσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriæque tunicæ
" Hìc ad induendum, unica autem sola viro singulo.
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
" Ipse tibi chlænamque, tunicámque, vestes dabit,
" Mittétque, quò te cor animúsque jubet.
Sic loquutus surrexit, posuitque ei prope ignem
Lectum, inque caprarum & ovium pelles injecit.
Ibi Ulysses dormiebat, insuper chlænam injecit ipse
Densam & molem, quæ ei præsto erat mutatoria.
Cum se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
Sic quidem tunc Ulysses decubuit: at apud ipsum
Viri cubitum ibant juvenes, neque subulco
Placuit illic in lecto à suibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur, lætabatur verò Ulysses
Quòd opû suarû curâ gereret, licet ipse longè abesset, si *putabatur*.
Primùm quidem ensem acutum circum fortes posuit humeros,
Circúmque chlænam induit expellentem ventum valdè densam,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Χλαῖναι.] Χλαμύδες· τὰ ἔξωθεν φορούμενα. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀμοιψασθαί τις δύναται· ἢ μεταλαμβάνειν, ὅπου χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλῳ, ἀντὶ ἄλλης. Χιτῶνες.] Τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια.

521. Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς ἢ ἐπαλλαγάς· ἢ * παρεκέκειτο, παρεῖτο ἀμοιβάς, εἴδους ἐπαλλαττομένου.

522. Ἔροιτο.] Διεμερίζη, ἀνακρίνῃ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδησεν.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποπαύειν αὔραν· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς αὔρους.

NOTÆ.

522. * Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς) Ità omninò legendum statuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεχέκειτο, nam ἐπέκειτο Regularitèr pro ἔκειτο, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέκειτο. *Odyss. φ'.* v. 41. Κέκειτ' ἐπὶ μεγάροισι. *Hesychius*, Κέκειτο) Ἔκειτο. Ità hìc παρεκέκειτ' ἀμοιβάς) Παρέκειτο ἀμοιβαίη. Jam verò ἐχέχοιμι nusquam gentium reperitur, quod sciam; licet ἔχεον, pro εἶχον, vel ἶχον, agnoscamus. Quare παρεχέκειτο ad *Varias Lectiones* abhinc relegandum censeo, & in *Textum* restituendum τὸ παρεκέκειτο, quod & ipse *Eustathius* videtur primitus legisse; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἢ οἱ παρεκέκειτο, ὅτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέκειτο, ἤγουν παρέκειτο. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloysii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέκειτο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impressis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejiceremus, verùm Vett. aliquot Codd. Hinc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἔχε, παῖς χειρὶ ἔχει· παῖς παλάμαις δύνασις, ἢ δύναμις· εἶτα συγκόπτων, ἢ καὶ ἄλλως μεταχειριζόμενος, ἐκ κελεύσεως τινὸς, ἢ ἑαυτῷ μίσει σώματος, κλ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀναπαλίζω.

521. * Παρεκέκειτο, ità omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέκειτο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

517. Θυμός τε κελεύῃ) γρ. ἐθέλῃ θυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. μαλακὴν, Hen. Stephan. *Ibid.* Παρεκέκειτο) γρ. παρεχέκειτο, vid. Not. in *Textum*.

527. Νόσφιν ἑόντος) γρ. νόσφιν ἐόντα.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἵσατ') γρ. ἑ ἕσσατ'.

Ἀν

530 Ἂν δ' ῆκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἔνθα κέεσκεν, ὅθι πὲρ σύες ἀγριόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ δοῦδον, Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ire cubiturus, ubi sues albis-dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Boreæ sub tegmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Νάκην.] Δίφθερα αἰγὸς δασυμάλλου.

532. Κεῖνον.] Κοιμησόμενον.

533. Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ δοῦδον Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ.] Ἐξηχεῖται ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ γυναῖκα τὴν νόμῳ Ὠρείθυιαν, καὶ ἐφ' ᾗ Δημητριακὰ τελοῦσι· κοσμήσας πάντα τὰ αὐτῆς, πέμπει καταφόρους Θύσκους εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· πάντες δὲ οἱ Βορέαι ἄνεμοι ἐραστὰς, λαθὼν τὰς βλέπουσας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην, ἥρπασεν, καὶ * Δεκαμίσας εἰς Θρᾴκην, ποιεῖ γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Καλαΐς· οἱ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * πλοῖον ἔπλευσαν σὺν τῇ * Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Ἰωγῇ.] Τῇ σκέπῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloysii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Δεκαμίσας nempe lego, pro Δεκαμισάμενος, * πλοῖον, pro ἄκατον, & * Ἀργοῖ, pro Ἀργώ. Nollem hujusmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta postulat, ut omnium vel levissimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod sentio, Malè huc advecta est à sciolo quodam hæc Historia; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operosam postulet Historiam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σκέπῃ. Huc refer *Hesych.* Ἰωγαί) Σκέπαι, σπήλαια. Φωλεαὶ, πτηνῶν. Βοῶν, αἰγαλοὶ, κοιλάδες. Εἶδος Βορέου ὑπ' ἰωγῇ· Ἀσέληνος, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγαί.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) ϰ. ὅπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο'.

Τηλέμαχος Ἀθηνᾶ ὑπαρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν κελεύει· ὃς δὲ πρὸς Μενελάον λακεδαίμονα πλεύσας νόστον ἐμφαίνειν μέλλων εἰς τὴν πόλιν, Θεοκλυμένου τοῦ Ἀργείου μάντεως ἀναλαμβάνεται ἐπὶ φόνῳ φυγόντα. καὶ Εὔμαιον Ὀδυσσεῖ ἀπιέναι, ὡς Φοίνικας αὐτὸν λεπτύνοντα εἰς Συρίαν νῆσον, ἀπέναντι Λευκάδος· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ αὐτὸν εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς εἰς Εὔμαιον ἔρχεται.

Ἐπιγραφή.

Τηλεμάχου ἀπάνοδος· Μητρὸς μάχη· Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἄλλως.

Οὗ, ἐπὶ δὲ Ἰθάκης, Λακεδαίμονος δ' ἐξ Ὀδυσῆος. LIB. XV.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤιχεθ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὴ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρε.
Ἆσσον δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

IN Iam verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & festura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domûs Menelai illustris,
Nimirùm Nestoridem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed in animo
Noctem per solitarias curas de patre excitabat.
Propè igitur stans alloquuta est glaucis-oculis Minerva;

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπείγουσα.
5. Εὕδοντ'.] Καθεύδοντ', λέγει.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

NOTÆ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Choreis, *Plutarch.* Apophthegm. & Λακεδαιμόνια ἐπιτηδεύματα. 2 Vol. fol. 238. Τελῶν δὲ χορῶν ὄντων, καὶ τῶν τρεῖς ἡλικίας, νῦν συνιστάμενον τὸν τῶν ἐφήβων, καὶ τὸν τῶν ἀνδρῶν, ἀρχόμενος ἦδε, Ἄμοιβαῖοι τοῖ ἄμοιβαῖοι πάλιμοι πεσεῖσθε· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμείβεται δόμον· Ἄμοιβαῖοι δὲ γ' ἐσμέν· καὶ ὁ λῆξε, αὐχήσετο· ὁ δὲ τελευτῶν, ὁ τῶν παίδων, Ἄμοιβαῖοι δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ κρείσσονες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ὑμεῖς δ' αὖ Σπάρτης εἰκότως εὐρυχόρου. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον, per εὐρύχωρον explicent, ut *Eustath.* fol. 465. in. 15. Ὡς τὸ εὐρύχορον, φασὶ, λέγε πλατυχῶρον γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ) *Br. Schol.* pro εὕδοντα poni asserunt *deinceps*; quùm tamen ipse Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε. Quare pro εὕδοντα poni ego dico, atque ità exponendum censeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα διαδάμψι, σὺ δ' ἢ πιφύσιλω ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἶκον ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, καδίγητί τε κέλευθ
Εὐρυμάχῳ γήμασθ· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δόρεσι, κ' ἐξάφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐν κτῆμα φέρῃ θ.
Οἶθα γὰρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ φίλεσι γυναικός·
Κείνῃ βούλεθ οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίσῃ,
Παίδων θ' ἢ προτέρων κ' ἠιθείου φίλοιο

" Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
" Facultatibúsque relictis, *iisque* viris in tuis dom.bus,
" Qui sic superbi sunt; ne omnia comedant,
" Possessionibus divisis, tu autem inanem viam veneris.
" Verùm impelle citissimè voce bonum Menelaum
" Ad *te* dimittendum; ut adhuc domi bonam marrem invenias:
" Jam enim patérque fratréque jubent
" Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
" Procos donis, & adauget dotes:
" Nequa, te invito, ex dom bus res effe atur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
" Illius vult domum augere, quicunque duxerit:
" Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] *Πεπλάνησαι.

13. Τηϋσίλω.] Ματαίως. Τινὲς *ἀργιλῷ, ἄλλοι βλαβερῷ, ἢ περιττῷ.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμώμητον. Τέτμῃς.] Καταλάβῃς.

16. *Ἤδη γὰρ ῥα πατήρ τε καδίγητί τε κέλευθ Εὐρυμάχῳ γήμασθ.] Ἱκέσιον, ὁ Οἰδίπους, γαμεῖ Δωρεοδόκην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ κατὰ Φερεκύδην, Ἀστεοδίαν, τὴν Εὐρυτίωνος, ἣ Τελεστρός· * ἐξ ὧν Πηνελόπη. * καδίγησε δ' Πηνελόπης, Σῆμον ἱερῆ] καὶ Αὐλήτην· * ἐπ δ' ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πρόσωπον δ' Λακρτης περὶ τ' Πηνελόπης, ὅτι ἐκ τοῦ κάλλους, ἐκ τῆς φρενὸς ἀδελφὴ πάντων ἦν καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν, ἅμα δὲ αὐτὴν τοῦ παιδὸς Ὀδυσσεῖ σπεῦσε γάμους ἢ ποιεῖσθαι εἶναι ἀρετὴν, ἵνα καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς ὅσαι τοῦ τ' ἀρετῆς * ὑπερβάλλειν κάλλει· ἢ δ' ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ τῷ Φερεκύδῃ.

17. Περιθάλλῃ.] Νικᾷ, ὑπερβάλλῃ.

18. Ἐξάφελλεν.] Ἐξέχως αὔξησεν. ἐφέλλῃ, αὔξῃ.

21. Ὀπυίσῃ.] Γαμεῖ.

22. Κεδεσίου.] Τῆ ἐκ παρθενίας γεγαμηκότος.

N O T Æ.

13. Τηϋσίλω) De voce πάνυ, quòd omninò sit Originis *Hebraicæ*, diximus, ad γ'. v. 316.

16. *Καδίγησε) *Eustath.* fol. 563. lin. 12. Καδίγησε Πηνελόπης, Σῆμον ἱερῆ] καὶ Αὐλήτην.

18. Ἔεδνα) Hic tutior scribendi modus, ἔδνα, ἔεδνα· ut ἅλις, ἕλις· ἵρον, ἱερόν.

N O T Æ IN S C H O L I A.

V. 10. *Πεπλάνησαι) Ità pro corrupto, πλαισ. ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλησαι.

13. * Ἀργιλῷ) Ità pro corrupto ἀρχαίῳ, ex *Hesychio*, qui ità, Τηϋσίλω· Ματαίως, Σὺ δὲ πάντων οὐδὲν ἔλθῃς. Τινὲς ἀργίλῳ, lego ἀργῷ· ἄλλοι βλαβερῷ, ἢ περιττῷ. In hoc *Scholio*, Τηϋσίλω· οὐδὲν ἔλθῃς, ut superfluum, rejicio; *Hesychio* quidem congruebat. De voce πάνυ, ad δ'. v. 316.

16. Ἤδη γὰρ ῥα πατήρ τε, καδίγητί τε κέλευθα Εὐρυμάχῳ γήμασθ·) Plenius *Textum* præbo, ex *Aloysii* MSto. Infero autem * ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Sensum supplendum. Et ex *Eustathio* fol. 563. lin 12. * Καδίγησε δὲ Πηνελόπης, Σῆμον ἱερῆ] καὶ Αὐλήτην. Ex ipso demùm Poetâ, *Odyss.* δ'. v. 797.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

V. 10. Δάω) κ. πάλ'. *Eustath.* fol. 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) κ. ὅπως. *Eustath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) κ. ἕεδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτι.

Οὐκέτι μέμνηϑ᾽ πατρός, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ἀλλὰ σύγ᾽ ἐλθὼν αὐτὸς ὑποτρέψειας ἕκαστα
Δμωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἰσόκε τοι Φήνωσι Θεοὶ κυδρὴν ὑμέναιον.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δ᾽ ἐνὶ σῷ θυμῷ.
Μνηστῆρων σ᾽ ἱππηδὸν ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ᾽ ὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ ἐκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ᾽ ὁμοῦ πλείειν· πέμψει δέ τοι ὄπασθεν
Ἀθανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι σύ τε πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δ᾽ πρῶτα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δ᾽ νύκτ᾽ ἀέσαι· τὸ δ᾽ ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα φίλῃ περὶ Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσί, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλυθας.
Ἦ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη ποδὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ᾽ ἅρμαθ᾽ ἅγων, ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.

" Non ampliùs recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes singula
" Ei famularum, quæ optima videbitur esse.
" Quoniquidem tibi offendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique pulverulentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto fore; antè aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt;
" Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem;
" Nocteque simul naviga, mittet verò tibi ventum à tergo
" Immortalium, quicunque te custoditque, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios;
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suùm custos *est*, veruntamen tibi mitia sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quòd ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum.
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratum pede morum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ἐπιτρέψειας.] Πιστώσας.
26. Φήνωσι.] Δείξωσι.
28. Ἐπιπλὶς.] Ἐπιπόνως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμός ἐστι, ἐπὶ θάλασσαν ὁδὸς γῆς εἰσερχομένη· ἰσθμὸς δ᾽, ἐπὶ γῆ ὁδὸς θαλάσσης περιεχομένη. Σάμοιο.] Τὴν Σάμην εἶχεν Σάμος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ· νῦν δὲ Κεφαλληνία καλεῖται. παιπαλοέσσης.] Τραχείας, ἀνωμάλου.
34. Ὁμῶς.] Ὁμοίως.
36. Ἀκτὴν.] Τὸν αἰγιαλόν.
40. Λίσσῃ.] Καθεύδῃσι, ἀναπαύεται.
42. Σῶς.] Σῶος, ὑγιής.
47. Πρήσωμεν.] * Περάσωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δείλεν, pro θῆλεν, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi δῖλεν scribitur.
47. * Περάσωμεν.] Ità ex MSto *Aloysii*, pro πρήσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περάσωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, πρήσομεν, περάσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

23. Τηλεπόρος.] γρ. πλειστόπους. *H. Steph.*
26. Φήνωσι θεοὶ.] γρ. δῖοι θεοὶ. *Eustath.* fol. 561. lin. 24.
34. Ὁμῶς.] γρ. ὅμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος.] γρ. ὅς θ᾽ ὑῶν ἐπίουρος. *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑῶν enim priorem corripit.

Τόνδ᾽

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπφρομένῳ περ ὀδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσται ἠώς.
Ἀλλὰ μένω, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδέξια θείη
Ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξείνου μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα πάσχῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀντὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς δὴ σάφρασθ' Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροϊ σιγαλόεντα
Δῦνεν, ἀμφὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' θύραζε, παριστάμενος δ' ἀγορεύει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἄρχαμε λαῶν,
Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ὅπ σ' ἔχωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δ' ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἶσόν τοι κακόν ἐστ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς εὐτύμως κατερύκῃ·

Hunc Neſtorides Piſiſtratus contra alloquutus eſt,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos vix,
" Noctem per tenebroſam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quouſque dona ferens in currus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim rei hoſpes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hoſpitalis, qui amicitiam præbeat.
Sic fatus eſt; ſtatimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi ſurrexit è lecto Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc poſtquam igitur cognovit Ulyſſis dilectus filius,
Feſtinans veſtem circum corpus ſplendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, aſtanſque allocutus eſt
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic reſpondit poſtea bello-clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs; indignor enim & alii
" Viro hoſpitali, qui eximiè quidem diligit,
" Eximiè autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum eſt, qui & nolentem redire
" Hoſpitem impellit, & qui abeuntem detinet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τῷ δίφρῳ πλήμνια. ἢ τὰ ἅρμα. Θείη.] Ἀπέλθοι.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσκεται.] Μνημονεύει.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδεχοῦντος. Φιλότητα πασχ-
χῃ.] Φιλικῶς ὑποδέχεται.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἔρυξω.] Κωλύσω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ὑποδέχεται.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισεῖ.

N O T Æ.

69. Νεμεσσῶμαι δὴ καὶ ἄλλῳ — ὃς ἔξοχα μὲ φιλέῃσιν) Huc refer illud *Pittaci*, Μαλὶν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 19. Καὶ μ' ἄλλῳ νεμεσῶ. ὃς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores-laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Senſum* ſuum Authorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

Variæ Lectiones.

63. Τηλέμαχε.) Hic Verſus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Baſil.*

Χρὴ

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μίμν', εἰσόκε δῶρα φέρων ὑπερίφερα θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι· εἴπω δ' γυναιξίν,
Δεῖπνον σὴν μεγάροις πιτυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κλέος τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντ' ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις περιφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀστὰς δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
Ἄπρας ἀποπέμψει, δώσει δέ τι καὶ φέρεσθαι,
Ἠέ τινα τρίποδα ἠὲ λέβητα,
Ἠὲ δύο ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἔρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νῆάς ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπίσθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἢ τί μοι ἐν μεγάροισι κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον σὴν μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀσχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥ' πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῦ

" Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis: dicam etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent sufficienter ex iis quæ intùs sunt:
" Utrunque, gloriaque, & splendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram.
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipse sequar, subjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Frustra remittet, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè-æratum, vel lebetem,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad nostra; non enim à tergo
" Custodem discedens reliqui in rebus meis:
" Nè patrem divinum quærens, ipse peream.
" Aut mihi ex domibus aliquod depositum bonum pereat.
At postquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim suæ uxori & famulis justit
Jentaculum in domibus præparare, sufficienter intùs existentium:
Prope autem ipsum venit Boethoides Eteoneus,
Excitus e lecto; quoniam non adeò procul habitabat ab ipso:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν.] Τοῦτο τὸ ῥῆμα καλεῖται γραμμικὸν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκευάσαι.
78. Κοῦλις.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλάισμα, καλλονή.
80. Τρηφῆναι.] Ὁρμηθῆναι γράφεται καὶ προφῆναι. * legc τριφῆναι.
88. Ὄπιθεν.] Παρὰ τὸ ὄψις * ἢ ἐξ ἐπιστροφῆς φυλάττειν.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

N O T Æ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) Ælian. Hist. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἶδα αὐτόπτου ἱστορίαν (χελιδόνα) πρὸς τὴν τῶν Ὁμηρικῶν ξενίας θεσμὸν, ὡς κελεύει καὶ φιλεῖν τὸν παρόντα, καὶ ἵεναι βαλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τοκῆζα Μοιλίξαιν' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλῃσι νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
83. Ἄπρας ἀποπέμψει) De *Anapæsto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, posito, diximus, ad β'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῦ — φυλάττειν, pro τὸ φυλάττειν, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

Variæ Lectiones.

74. Ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) vg. ἐθέλοντ' ἀποπέμπειν, *Ælian.* & *Theocrit.* vid. Not. in *Textum.*
80. Τρηφῆναι) vg. παρφῆναι, *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆας ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπλῆσαί τε κρειῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε δῖ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' ἧκε φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' ἅμα εἵσατο φαιδιμόεσσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς κάμε αὐτή.
Τῶν ἓν' ἀειραμένη Ἑλένη Φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπε, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι διὰ δώματος, ἔως ἵκανον
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειε, βρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώσω δ', ὅσσ' ἂν ἐμῷ εἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστι.
Δώσω τοὶ κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc quem accendere jussit bello fortis Menelaus,
Affatéque carnes; hic verò non neglexit, ubi audivit.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ex res pretiosæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiumque craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum; Helena verò assistit arcis,
Ubi erant vestes illi variegatæ, quas elaboraverat ipsa.
Harum unam sublatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat verùm coloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam resplendebat, at jacebat infima omnium.
Perrexerunt igitur ire ulteriùs per domum, quousque pervenerunt
Ad Telemachum: hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum, quemadmodum animo tuo desideras,
" Sic tibi Jupiter perficiat, valdè-tonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo deposita jacent,
" Dabo, quod optimum & honoratissimum est.
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Est totus, auróque labra ornata sunt:
" Opus utiq; Vulcani; donavit autẽ illud Phædimus, rex celebris, heros,

ΣΧΟΛΙΑ.

98. Ὀπλῆσαί τε κρειῶν.] Τῶν ἀπαλειμμένων. ἵνα ἀπεψηκυδώσῃ.

104. Φαεινομένοιο.] Τοῖς λιβανωτοῖς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ φαίνω ἀμαθῶς, ἤγουν σωφάλως, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς φλόγας ἀπείργειν.

108. Νειάτος.] Ὕστερος.

NOTÆ.

98. Ὀπλῆσαί τε κρειῶν) Mallem hic legere, ὀπλῆσαι κρεῶν, ut sensus sit, *Ignem jussit accendere. Ad Assandum carnes.* Genitivus autem, pro *Accusativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων, & *Xenophon*, Διέπεμπον τοῖς φίλοις τῶν πλουσίων, ubi, ut hic, μοίρας subintelligitur.

101. Ὅσσ' οἱ) Ità pro ὅσα οἱ, scribendum, ex *Metri* necessitate, nec plenè τὸ ὅσα scribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὅσα retinent, nequis fortè suspicetur, ὅσσ', pro ὅσ' ἂν poni, inter *Var. Lectiones* ὅσα repono.

109. Ἕως ἵκανον) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo*, *Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad. α'.* v. 193.

113. Δώσω δ', ὅσσ' ἂν ἐμῷ) Hic locus, per totos septem Versus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτὸν, δηλονότι κρατῆρα, ἐμοί· ut sit Duplex *Accusativus* post *Dandi* Verbum. De voce πρύτανις, quam per *Præfectum*, reddo, auditis *Phavorinum*, Νοσῶν, ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότου ἐτυμολογῶν οὕτω· ὁ πρὸ ὀνίας τὴν αὐτὴν ἔχων, ἁπλῶς ἀρχῶν, Καὶ σὺ μὲν πρύτανις. Alias ἄνακτα erat dicendum, quod à *loco* ἄνω. ut κάτω. *in loco*

VARIÆ LECTIONES.

98. Ὀπλῆσαί τε κρειῶν) γρ. ὀπλῆσαι κρεῶν.
101. Ὅσσ' οἱ) γρ. ὅσα οἱ, vid. Not. in *Textum*.
109. Ἕως) γρ. εἵως. *H. Steph.*
117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με πομπήσαντα· τὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μενελάης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' ἐπεφάλετο καλλιπάρῃος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Δῶρόν τοι κἀγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυεράτου εἰς γάμου ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τεῖος δ' ἐπιείη ἰδέσθαι
Κείνῳ σὺν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ πίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν εἰς πείσιθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἐφ' θηήσατο θυμῷ.
Τὼς δ' ἦγε πρὸς δόμον κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατ' ἰλισμούς τε, θρόνους τε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Ὠινοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

"Sidoniorum rex, quando ſua domus cooperuit
"Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus poſuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Poſuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque aſtitit pulchrigena,
Veſtem habens in manibus, verbumque dixit, & *illam* compellavit,
"Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
"Monumentum Helenæ manuum, optatiſſimarũ in nuptiarum tempus,
"Ut tuæ uxori portes, interim verò dilectam apud matrem
"Jacvat in domo: tu autem mihi gaudens abi
"Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus poſuit, & hic ſuſcepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem poſuit Piſiſtratus heros
Suſcepta & omnia ſuo admiratus eſt animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò poſtea in ſedibúſque, thronoſque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit menſam.
Panem verò modeſta famula appoſuit ferens,
Cibis multis impoſitis, gratificans è præſentibus.
Præſtoque Boethoedes carnes incidebat, & diſtribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον *διδυνίας, ἀλλὰ καὶ ἡνίκα π ἐχώμεθα. καὶ ἡρμοσαμένης.

131. Πεισίστρ.] Κισσίνου τ' ἀμαξῆς ἐφ' ἣ *κατέ-

140. Δαίετο.] Ἐμέριζεν.

NOTÆ.

tum, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. κόσμος & κοσμέω, ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyſſ.* v. 5.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, ἀφ' οὗ τὸ συμπαθούμενον, ut β'. v. 363.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. *Διδυνίας) Ità pro corrupto, *διδυμίης* ſcribo.

131. *Κατέλαι π) Ità, pro *κατέχηται*, ſcribo. Verùm hoc *Scholion*, undecunde ſumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloyſii* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non ſuo in loco; nec apertum ſatis erat, antequam τὸ, τι addiderim. Eſt tamen tunc utile, ſi conferatur cum illo *Scholio* ad *Iliad.* α'. v. 190. Πεισίστρ) Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ἧς φέρεται τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐπὶ ξύλων πεπλεγμένον πλινθίον, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυσι, ἀνὰ δ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύρου καὶ αἰθούσης ἠχεδύπου.
Τοῖς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἦλθε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανα μοῖτο.
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδιπόμενος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κέρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὥς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχον πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ κε ἐγὼν ὧς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆι ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ', ὡς κεῖθί οἱ τυχὼν φιλότητι ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργλὼ χῆνα Φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦιξε παρ' ἵππους, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At posquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
Equos junxerunt, suprâque currus variegatos ascenderunt;
Extraque impulerunt vestibulum & porticum valdè sonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Menelaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiscerentur.
Stetit igitur equos ante; saluransque locutus est,
" Valete, ô juvenes, & Nestori pastori populorum
" Dicite *salutem*; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quoulque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Et valde illi, generose, sicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego sic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyssi in domo
" Dicerem, ut à te consecutus amicitiam omnem
" Venio; at duco pretiosa-dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila, albam anserem ferens unguibus magnam,
Domesticam è tabulo; sed & clamantes sequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipsos propè veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Λείψαν'.] Σπείσαντες. Κοίτλω.] Ἀπίλθειν.

161. Ἀργλὸ.] Λάκλὸ.
162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

NOTÆ.

146. Ἐρισθένευ) Ità pro *Stephani* ἐριγδένευ reſcribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Baſileenſis Euſtathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* α'. v. 323. ubi hic Verſus. Quo utroque in loco ipſe *Henr. Steph.* ἐριγδένευ rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδένευ legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offenſionem minùs cautorum hominum.

149. Χερσὶν ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανα μοῖτο) *Tertius* Pes ſanatur, ob *Inciſum*, *Caſuram*, & *Hiatum*, de quâ re ſæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *ellaticum*.

163. Ὁ δέ σφισιν) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, utrâque *Euſtathii*, τὸ σφίσιν, reſtituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, poſt illum, errârunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipſe tamen ex proſaicâ *Textûs* repetitione *Euſtathii*, uti fit, tulit incautus.

VARIÆ LECTIONES.

144. Καὶ τότε) γρ. δὴ τότε, *H. Steph.*
146. Ἐρισθένευ) γρ. ἐριγδένευ, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.
153. Ἕως τὸ Τροίῃ) γρ. ἕως τοῦ Τροίῃ.
157. Κεῖθι, Ὀδυσῆι τοῦ οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆ τοῦ οἴκου, *Henr. Stephan.* ex *Euſtath.* & Ὀδυσῆ pro Ὀδυσῆι. legitur, ſ. v. 398.
163. Σφίσιν) γρ. σφὶν, *Euſtath.* fol. 559. lin. 39. Vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων,
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρήϊφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρήνηται νόησας·
Τὸν δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς οἱ ὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.
Ὡς ὅδε χῆνα ἥρπαξε, ἀπὸ σταλλόμενος ὸ οἴκου,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γυνή τε, τόκος τε·
Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθείς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦέ καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὔπω νδν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοώμην.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δ' ἅμα πάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δ' ἅμ παννμέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύετό τ' ἠέλιος, σκιόωτό τε πᾶσα ἀγυιή.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

Iis autem Neſtorides Piſiſtratus incepit ſermonem,
" Conſidera jam, Menelaë generoſe, princeps populorum,
" Si nobis hoc oſtendit deus portentum, an tibi ipſi.
Sic dixit, cogitabat autem bellicoſus Menelaus,
Quomodo ei ritè reſponderet meditatus.
Huic Helena extenſis-vellibus ſermonem excipiens dixit;
" Audite me, at ego vaticinabor, ſicut in animo
" Immortales ſuggerunt, ſeut & perfici puto.
" Sicut hæc anſerem rapuit, nutricam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei genera-tioque, partuſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, & multa vagatus,
" Domum redibit & punier; vel & jam eſt
" Domi, at procis malum omnibus ſerit.
Hanc rurſus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè ſonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerim.
Dixit, & equis flagellum jecit: hi autem valdè celeriter
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi *equi* itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes;
Occidítque ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Diocleï ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphéus genuit filium.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

170. • Ὑπεῤῥέησιτο.] Ἀποκριθείη. • Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑποφθαμένη.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπὸ σταλλόμενος.] Ἐπιμελῶς ἀναστρεφόμενον.
177. Ἢ καὶ ἤδη οἴκοι] Ὑπακουστέον τὸ, ἐστι.
180. Ἐρίγδουπος.] • Μεγαλόφωνος, ἀπὸ τοῦ βορέου.
181. Εὐχοώμην.] Εὐχόμην.
182. Μάστι.] Μάστιγα.

Ν Ο Τ Æ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύει) Quùm olim in plurimis κακὰ legeretur, ſuſpicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν ſcribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyſſ.* ρ'. v. 159. Ἔστ' αἰεὶ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύειν. Ità certè *Euſtathius*, in hoc ipſo loco legit, ἐν παρενβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἢ καὶ ἤδη οἴκοι ἐσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utraſque *Euſtathii* Editiones, in *Textu*, invaſit, *Florent. Aldi* 2. *Lovanian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. • Μεγαλόφωνος, ἀπὸ τοῦ βορέου) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* emendo; quùm olim eſſet, ὁ μεγαλόφωνος αἰετός. De *Jove* autem res eſt, non de Litore. In MS. deeſt, & in Vett. aliquot.

Variæ Lectiones.

171. Τόνδ'] γρ. πόγ'. *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ, vid. Not. in *Textum.*
185. Δύετο) γρ. δύσκε. & δύσασε, vid. ad δ'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον) γρ. ἐς ὃ Φηρὰς ἵκανεν, ut mox, v. 296. Ἐς ὃ Φηρὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἂῆ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ἵπους τὲ ζεύγνυσ', ἀνὰ δ' ἅρμαθ' ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλον αἰπὺ πολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀταρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
Ἤδη δ' ὧδε καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνην ὀπάσεις.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα καταίσχῃ ᾧ σὰ οἴκῳ,
Ἱέμενον φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.
Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσατο θυμῷ,
Ὅπως οἱ κῦ' μοῖραν ὑποσχόμενον τελέσειεν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηὶ δ' ἐν πρύμνῃ ἐξαίρυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπεῦδε νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Οἷος ἐπὶ σὺ θυμὸς ὑπέρβιος· οὔ σε μεθήσει

Illic noctem dormierunt: hic verò his hospitalia posuit.
Quando igitur matutina apparuit rosea Aurora.
Equósque junxerunt, superque currus varios ascenderunt.
Extrapie impulerunt vestibulum & porticum resonantem:
Verberavitque ad impellendum; hi autem non inviti volabant.
Statim verò postea venerunt Pylum altam civitatem:
Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
" Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficies
" Verbum meum? hospites etenim in perpetuum dicimur esse
" Ex patrum amicitiâ; at & æquales ætate sumus:
" Hoc autem iter & magis concordiâ nos mea conjunget.
" Ne me extra duc a navi, ô Generose, sed relinque illic;
" Ne me senex invitum detineat suâ in domo,
" Cupiens excipere; mihi autem opus est citò abire.
Sic dixit; Nestorides igitur suo confutavit animo,
Quomodo ei, ut par est, pollicitus perficeret:
Sic verò ei cogitanti visum est melius esse;
Vertit equos in navem velocem, & littus maris:
Navi autem in puppi deprompsit pulcherrima dona,
Vestem, aurúmque, quæ ei Menelaus dedit:
Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,
" Festinanter nunc ascende, jubéque omnes socios,
" Priusquam ego domum eam, renuntiemque sent.
" Penè enim ego hoc scio in mente & animo,
" Qualis alius animus generosus, neque te detineret,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

195. Τελίσεις.] Ποιήσεις. πληρώσεις.
198. Ὁμοφροσύνην.] Φιλίαν γνησιωτέραν. Ἐμβαλεῖ.] Ἐμβαλεῖν.
199. Μή με παρὲξ ἄγε νῆα.] Μή με παρὰ τὴν φιλίαν γνησιωτέραν. Ἐμβαλεῖν. ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπ' ἄλλου ὁδὸ ἀπάγγε.
209. Σπεῦδε.] Ἐπισπάσθαι με ἡ τάχος.
212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

Ν Ο Τ Æ.

188 Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἂῆ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δέ. ut sæpè alias. hic scribendum: ita *H. Steph.* & Sentus postulat. Tertius autem Pes hic sanatur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.
189. Τεχρὶ δ πάντα διέσσαι) Vid. *Callimach.* Hymn. *Jovis,* v. 60. & 66. item *Maxim. Tyr.* §. 24.
191. Αἰεὶ ἐνὶ φρεσὶ ἰδμοσύνη) Idem hìc dicendum, atque suprà. ad v. 146.
201. Χρεὼ) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρεία ponitur, aliquandò pro χρήσιμον: Vid. ad α'. v. 225. & *Suidam,* v. χρεών.

Variæ Lectiones.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ, olim in *Textu*: ἐνθάδε. in *Var. Lect.*
191. Ἐνιδέσθαι) γρ. ἐνηδέσθαι, *H. Steph.* non benè, ut suprà, v. 146.
199. Παρὲξ) γρ. παρέξ, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

'Αλλ' αὐτὸς χαλέων δεῦρ' εἶσι· νόος δέ σι φημὶ
"Αψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
"Αψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοὰς δ' ἄρα δώματ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν,
Ἑσκομεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηὶ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἧτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· ἀκέδοθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀπὸρ γενεῆς γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς ποτὲ μὴν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

" Sed ipse invitaturus huc veniet, neque te dico
" Retrò ire vacuum; valde enim irascetur nihilominus.
Sic loquutus impulit pulchrorum-pilorum equos
Retrò Pyliorum in civitatem, velocitercque ad ædes pervenit.
Telemachus verò socios *illos* concitando jussit,
" Parate arma, socii, in nave nigrâ;
" Ipsique ascendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit; hi igitur hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt;
Staumque ingressi sunt, & in sedibus sederunt.
Certe hic quidem hæc moliebatur supplicabatque Minervæ
Navis in puppi; cumulùs autem ei venit vir
Peregrinus, fugiens ex Argo, ob virum interfectum
Vates, at genere Melampodis proles erat,
Qui *Melampus* antea quidem habitabat in Pylo genitrice ovium,
Dives inter Pylios valdè egregias domos habitans;

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Κενεόν.] Μηδὲν λαβόντα.

218. Ἑσκομεῖτε.] Ἐν ταχεῖ ποιεῖτε. Τεύχεα.] Τὰ τῶν νεῶς ἐρμάλεια.

219. Ἀμβαίνωμεν.] Ἀναβῶμεν, ἐπιβῶμεν.

223. * Σχεδὸν δ' οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ Τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς.] Πολυφείδης, ὁ Μαντὼ, Σαρπήδονα γήμας, ἔσχεν αὐτῷ παῖδα Ἀρμονίδην καὶ Θεοκλύμενον· ὃς κλίνας ἱκέτιν ἀνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· σωτηρίαν ὃ θύσιν Τηλεμάχου, δίδται αὐτῷ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δ' ἀνδρώσας τὸν υἱὸν ἀνδρὸς φυγὴν, καὶ καταλείπει τὴν οἰκίαν, σὺν ἑαυτῷ τὸν υἱὸν ἄγων εἰς τὴν Ἰθάκην· εὑρὼν δ' αὐτὸν τὰ περὶ τὴν παρὰς ἀληθῆ μαντικὴν, πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενον φιλοφρονούμενον ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ Ὀδυσσέα, δίδωσι τὸν βίον κατοικεῖν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225. Ἀπὸρ γενεῆς γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.] Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, πολλὰ μὲ καὶ ἄλλα ἀφ' ἑαυτοῦ μαντικῆς πράξας ἐποίησε. ὡς ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ ἔτερον εὐδόκιμον ἔργον ἐμάνετο· τὰς γὰρ Προίτου θυγατέρας τὰς βασιλέως τῶν Ἀργείων, Λυσίππης, καὶ Ἰφιανάσσης, ἀφὸ τῆς ἀκρασίας τῆς ἀντιλογίας ἁμαρτησάσας εἰς Ἥραν, παροξυνόμενα γὰρ εἰς τὰ τῆς θεοῦ τινὰ, ἔσκωπτον αὐτὴν, λέγουσαι πλεσπώτερον μᾶλλον εἶναι τὰ τῶν πατρὸς εἶναι. Καὶ ἀφ' τοῦτο, μανίας ὤν, παροξυνόμενα ὁ Μελάμπους, ἐπῄχθη παῖσαι θεραπαίνας, εἰ λάβοι καλλίονας τὰς θεραπείας μισθόν· ἦν γὰρ ἡ τέχνη δικαίτης, ἐ ἐθέλων φέρειν ἀ μόνον αὐτὰς ταῖς νόσοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς γυναιξὶν· ἀπαγγελλόμενα δὲ τῷ Προίτῳ τὰ Μελάμποδι ἐ μόνον τὰ βασιλέως, ἐ μόνον τὰ θυγατέρων, ἢ αὐ θέλοι, εἰς γάμους δώσει, ἐάσειν τὸν τέκνον ὁ Μελάμπους, ἀφ' ᾧ τε ἱκετείαν καὶ θυσίαν τῇ Ἥρᾳ μειλιξάμενος, ἐ λαμβάνῃ τοὺς γάμους Ἰφιανάσσαν, ἔδωκε αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ καρπωσόμενον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Ἔκγονος.] Ἀπόγονος.

226. Ὅς ποτὲ μὴν ποτ' ἔναιε.] Ὁ Μελάμπους.

NOTÆ.

225. Μάντις· ἀπὸρ γενεῆς γε Μελάμποδος) Pausanias, Ἠλιακῶν β'. cap. xvii. de *Eperasto* Vate, Τῶν δὲ ἱερογλύφων Κλυτιὸς γίνεται εὔχομαι εἶναι Μάντις

NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Σχεδὸν δ' οἱ ἦλυθεν. κλ.) Hoc *Scholion*, in MS. *Aloysii*, non nisi in ipso fine reperies, è regione Versûs ultimi totius *Rhapsodiæ*; benè autem se habet. Quod quidem inibi sequitur *Scholion*, pertinet etiam ad v. 225. de quo mox.

225. Ἀπὸρ γενεῆς γε Μελάμποδος) Et hoc *Scholion*, post illud, in MSto. inventum; non usquequaque emendatum. Nos * αὐτῷ, pro αὐτὸν legimus, & * τὰν, pro τῶν &c.

VARIÆ LECTIONES.

213. Οὐδέ τι φημὶ) γρ. οὐδέ ἐ φημὶ. *H. Steph.*

221. Εἰσβαινεν) γρ. ἐμβαινον. *H. Steph.* haud benè. Nam hic Versus plus *Sexies* apud *Homerum* legitur, εἰσβαινον autem semper.

Δὴ

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκελο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυόταλον ζοάοντα,
Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ πολεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τῶς μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἄτην Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο ᾗς δάμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργεϊ ἐς ἱπποβότῳ· τόθι γάρ ῥ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
Ἔνθάδ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, ἔγχε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔπειτα Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν φὶλ κῆρι φίλᾳ Ζεύς τ' Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
Πανλοίῃ φιλότητι· ὁὺ' ἵκετο γήραος οὐδὸν,
Ἀλλ' ὄλεθ' ὑπὸ Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦ δ' ἡμῖν ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδην τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,

Jam tunc alium ad populum venit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum viventium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi: hic verò interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est, duros dolores patiens,
Gratiâ Neleï filiæ, nocumentique gravis,
Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boves valde-mugientes
In Pylum ex Phylace, & ultus est facinus indignum,
Divinum Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domos: ipse verò aliorum pervenit populum
Ad Argos, equorum altrix: ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argivis.
Ibi duxit uxorem, & altam posuit domum,
Genuitque Antiphatem & Mantium filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum;
At Oicleus populo-salutarem Amphiaraum,
Quem animo diligebat Jupitérque Ægiochus, & Apollo
Omni amicitiâ: neque tamen pervenit ad senectutis limen;
Sed periit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
Huic filii generati sunt Alcmæon, Amphilochusque.
Mantius rursum genuit Polyphidemque, Clitumque:
Sed certè Clitum aurea-sedis rapuit Aurora,

ΣΧΟΛΙΑ.

230. *Ὃς οἱ χρήματα] Βιαζόμενος τοῦ τὴν Ἰφίκλου βοῦλιν, ἀπήνεγκε τὰ χρήματα, καθοφθείσας, ὡς ὁ γλυκαίνων αὐτῶν.

231. Τὸν μέν.] Ἕνα τῶν πλουσίων τῶν τότε.

233. Ἄτης τε βαρείης] * Φρενοβλαβείας.

234. Δαπεδλῆτις] Δυσπροσπίλαστος, καὶ μεγάλως ἐμπλήσσουσα δυσχερείας, * ἃ δὲ συσπλακῆναι.

235. Ἐριμύκους.] Μεγαλοφώνους.

236. Ἔπειτα ἔργον ἀεικές.] Καὶ ἐπιμερήσαι τὸν Νηλέα, ἀσυμπείτας ἔργον χαλεπόν.

246. Οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.] Θεὸς γὰρ πατρεμένης οὐκ ἀπόλλυσι, ζῶντα δ' ἀγαθὸν εἶπον γίνεσθαι· ἢ κατὰ τὸ Μενάνδρειον. Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.

247. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ κακεῖσε.

249. Μάντιος.] Ὄνομα κύριον.

NOTÆ.

245. Ὃν φὶλ κῆρι φίλᾳ Ζεύς,—οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν) Juxta illud, in *Scholiis* Ὃν φιλεῖ θεὸς θνήσκει νέος. Hunc locum ornat *Plato*, in *Axiocho*, tom. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

230. *Ὃς οἱ χρήματα) Malè olim hoc *Scholion* adsuebatur, ad *Scholion*, v. 226.

233. * Φρενοβλαβείας) Emendo, pro φρενοβλαψίας.

VARIÆ LECTIONES.

244. Ἀμφιάρηον) γρ. Ἀμφιάραον, *Seberus*, & mox *H. Steph.* ad v. 253.

246. Πατρίδι φιλότητι) γρ. πατρίδῃ φιλότητι, *Plantio*, in *Axiocho*.

Κάλλεος-

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελέῃ.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ἔχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίῃσιν ἀπενάσσατο, παλεὶ χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαίνετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τῷ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵστο· τὸ δ' ἐνίχανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα νιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ἔγωγ' ἠδ' ἠνεὼν καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτῆ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ὑποθύσῃς.
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοι γὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαοὺς καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς,
Οὕτω τοὶ κἀγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κελαινὸν
Ἔκτανον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Ἄργεϊ ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάζων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καθ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis sui gratia; ut immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, postquàm mortuus est Amphiaraus;
Qui Hyperesiam habitabat, patri iratus:
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenusque nomen ei erat,
Qui prope Telemachum stetit: hunc verò invenit
Libantem, supplicantémque, velocem apud navem nigram,
Et ipsi appellato verba velocia dixit.
" O amice, quon am te sacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per sacrificia & numen, & insuper
" Tuum ipsius caput, & per socios, qui te sequuntur,
" Die mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Tibi equidem, hospes, valdè verè dicam:
" Ex Ithacâ genere sum, patérque mihi est Ulysses,
" Si quando erat: nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc socios acceptis & nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù absente.
Hunc rursus allocutus est Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribules; multi enim fratrésque sociique *adsunt*:
" In Argo equos pascenti, valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *est* inter homines errare.

ΣΧΟΛΙΑ.

251. Μετὰ.] Σωῇ.
254. Ὑπερησίῃ.] Ὁμοίως πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετήνεγκεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυσίων ἢ δαίμονος.] Ὑπὲρ τούτης τ' θυσίας καὶ τ' δαίμονος, ἢ θύσῃ ἀντὶ τ', τ' θυσίας τ' δαίμονος.
263. Ἐπικεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοὶ κἀγὼν.] Ὡς ἐρᾷς, μάτην φεύγω.
273. Ἔμφυλοι.] Ὁμόφυλοι.

NOTÆ.

254. Ὑπερησίῃ) Πόλιν Ἀχαΐας, ἢ Ὑπερησίην. ἢ Λυκάονος.

VARIÆ LECTIONES.

251. Οἷο) γρ. εἷο.
253. Ἀμφιάρεως) γρ. Ἀμφιάρεος. *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) γρ. ἰδὲ τοκῆων, *Eustath.* fol. 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλά

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε Φυγὰν ἱκέτευσα,
Μή με καταπτείνωσι· διαχέμψαι γὰρ ὀΐω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσεται νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπεο, αὐτὰρ κεῖθι Φιλήσεαι, οἷά τ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα Φωίνισσαν οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν ταίνυσεν νηὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἄρ' αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο πολυπόρου.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσετ Θεοκλύμενος· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δ' ἕστασαν ἱστοδόκῃσιν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐφρέτμοισι βοείοις.
Τοῖσιν δ' ἱκμενα οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσῃ θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρούνους, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

"Sed me navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
"Nè me interficiant: persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
"Non quidem jam volentem expellam navi æquali:
"Sed sequere, at illic amicè excipieris *de iis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æream lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque agitatæ:
Ipse quoque navem ascendit permare meantem:
In puppi verò postea sedit; apudque seipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando mittit,
Arma capesserent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt:
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cærula Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissimè
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant verò Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occidit que Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασσο.
293. Ἐπαιγίζοντα.] Ἐπιφαντίοντα.
294. Ἀνύσῃ.] Διαπεμψῃς.

NOTÆ.

295. Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρούνους & Χαλκίδα καλλιρέεθρον) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κλ quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Eliensis*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. "Deest, inquit, hic "Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* "Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto "illo Libro (hoc est *Odyss.* ε'.) non reperitur hodiè, "nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim "ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit, Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homeristæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρούνους, καὶ Χαλκίδα, & πρὸς Δίρφυν, Ἠδὲ παρ' Ἠλιβάτους ὄρεας, ἱερὴν ἀνέρων Ἔρετμόν· Εὖτ' ἄρ' ἐς Αἰγὰς ἐπέβαινεν, ἀγαλλομένη Διὸς υἱός. Hic ἀγαλλομένη, ut mox, v. 196. ἐπιγνώμενος, quare *Varia Lectio* esto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασσο) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίσασαι, monstro Vocabuli.

VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. ἀέκοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσατο) γρ. ἐβήσετο.
294. Νηῦς ἀνύσῃ) γρ. βὰν δ' παρὰ Κρούνους, κλ Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. πιχήεσσαν, *Strabo*, fol.

Ἡ ἦ Φηρὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιχρομένη Διὸς ἠγῷ·
Ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθενδ' αὖ νήσοισιν ὀπιπεύσειε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
Τὰς δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄρσενες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἦντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτῷ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ἀπερύκοι πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν μετὰ ἄστυ λιλαίομαι ἐσπερέεσθαι,
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ φ' ὑπόθου, καὶ ἅμ' ἠγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ μ' ἐκεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δ' ἢ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κεν τίς κοτύλῃ καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν μετὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀφέλλα μυρί' ἔχοιεν.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν·

Hæc Pheras pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epéi.
Hinc rurſus inſulis *Telem.* immiſit *navem* acutis,
Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Hi autem interèà in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Cœnabant; apudque ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Si ipſum accuratè diligat, manerèque jubeat
Illic in ſtabulo, an horteur ad civitatem ire.
" Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
" Manè ad civitatem cupio ire
" Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
" Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
" Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
" Equidem protectus ad domos Ulyſſis divini,
" Nunciam dicam prudenti Penelopæ,
" Et procis ſuperbis miſcebor;
" Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant,
" Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἐπιβαλλεν.] * Ἐπίσχεν. ὡς, † Οὐ γὰρ νηὶ ἐπιβαλὼν ἐπιπλεῖ. Ἢ ναῦς ὑπ' ἐπιβαλὼν ἐποιεῖτο. ὅπερ τυχὸν ἐν Φηρῇσι. * Ἄλλως, Ἐπίβαλλε.] * Προσῆλθεν, ἀντὶ τοῦ, προσῆλθεν. † Odyſſ. β'. v. 319.

298. Ἐπιστείνειεν.] Ἐπαφῦναι. Θοῇσιν.] Ταῖς λεπτῇ καὶ ἐξεσμένῃ, μιβλητίνῃ, ἐκ δὲ καλῶν κώπων ἐξεσμένῃ· ἐπὶ τὸ καλὸν κώπης.

301. Δορπείτην.] Ἐδειπνοποιοῦντο.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαιτήσων, τοὺς πλουσίους παρακαλῶν αὐτόσων.

309. Ὑποθοῦ.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλῃ.] Ἐκπώματι, ὅτου κατεῖν, εἴδους πινάκων, καὶ μείζονος. Πύρνον.] Πύελον ἄρτου.

316. Δρώοιμι.] * Διακονοίμην.

NOTÆ.

298. Νέοισιν ἐπιστρέψαι θοῇσιν) *Strabo*, l. 10. fol. 702. Καὶ πάντες ὁ κὼ τὴν Κεφαλληνίας φασὶν εἶναι, τοὺς Ἐχινάδας ἰδρύσαι νέους συμβεβηκέναι· ἐν τῷ π Δολιχίου εἶναι, καλοῦσι τὸν Δολίχιον, καὶ τὴν Ὀξείαν καλουμένην, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l 4. c. 12.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπιβαλλεν) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων ἀπόρων, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vett. * niſi quòd ἀποσῇ, pro ἀποῇ, emendem.

316. * Διακονοίμι, Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Διακονοίην. quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen. Δρώοιμι) Ὑπηρετοίην, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοίμι.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἦ δὲ Φηρὰς ἐπέβαλλεν) γρ. Ἡ Φηρὰς δ' ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. Ἰδίμ. Ἐπειγομένη) κ. ἀγαπωμένη. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ex

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἔκητι διαπρύσιος, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνη δέ κ᾽ οἱ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ᾽ εὖ κηῆσαι, διά τε ξύλα δαιτὰ κεάσαι,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπλῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεραπόσι χέρηες.
Τόνδε μέγ᾽ ὀχθήσας προτέρης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὠΐ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις κατὰ δῦμα ἰέναι
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ᾽ εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· εὔξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ᾽ οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μένε· σὺ γάρ τίς τοι ἀνίηται παρείπω,
Οὔτ᾽ ἐγώ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

" Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate internuncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignémque bene cumulandum, atque ligna sicca findenda,
" Atque carnes dividendas, & ad assandum, & ad poculorum agendū;
" Quæ ja Fortunatis administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens allocutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certe omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, visque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlanas benè induti, & veles,
" Semper utique perunctí capite & pulchro vultu,
" Qui epulas administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἑρμείαο ἔκηλι] Ἐπειδὴ κῆρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ κήρυκες, οἱ παῦται ὑπουργοῦντες. Ἔκηλι.] Βουλῇ.
320. Δρηστοσύνη.] Τῇ εὐ τῇ ἀμαθείᾳ ὑπουργείᾳ.
321. Πῦρ τ᾽ εὖ κηῆσαι.] Εὖλα περιδῦσαι, ἵνικεν ὃ πῦρ πιέσαι. Κεάσαι.] Καῦσαι, ἢ χίσαι.
322. Δαιτρεῦσαι.] Μαγειρεῦσαι.
323. Δρώωσι.] Διακονοῦσιν.
327. Καταδῦναι.] Ὑπεισελθεῖν.
328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.
329. Ὑποδρηστῆρες.] Ὑπηρέται. Θεράποντες.
331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.
332. Ὑποδρώωσι.] Ὑπηρετοῦσιν.
333. Βεβρίθασιν.] Βαρύνουσι. πλήρεις εἰσίν.
334. Ἀνίηται.] Λυπεῖται.
336. Ἐπλεο.] * Ἐπεδὰς.

* Olim ἐπειδ᾽ ἂν, malè.

NOTÆ.

nisi ὅπῃ. pro ὅπι, legatur, quod tamen nunquam aliùs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ χαλέπτει ἐπὶ θάλῃ εἰκέλα θῆλυ, ubi nullo modo θάλῃ potest legi.

320. Δρηστοσύνῃ) Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἐρίσσειε) Cur ità scribo, vid. infrà, ad v. 386.

321. Δαιτὰ) *Etymolog.* M. v. Δαιτὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· ὅτω εἰς τὸ Ῥητρικόν· οἷον, Διά τι ξυλὰ δαιτὰ κεάσαι; παρὰ τὸ δαίω, τὸ ἐπὶ πολὺ καίω, γίνεται δαιτὰ, τὰ ἀφ᾽ ὧν τὸ καίειν ἤρξατο· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἑτοιμάσια, τέτακται, θερμά.

331. Αἰεὶ δ᾽ λιπαροὶ) De voce λιπαρὸς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δ᾽. potiùs δὴ legendum videtur.

VARIÆ LECTIONES.

320. Δρηστοσύνῃ) γρ. δρηστμοσύνῃ. MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ᾽ εὖ κηῆσαι) γρ. πῦρ τε καὶ εὖ κῆσαι, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ τούτεστι γράφουσι, ἵνα φυλάξωσι, κατάδηλον· ζητοῦσι δὲ ἀποδιᾶ. Hæc *Lellio* non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* sit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS. accedit, ubi καταδῆσαι, licet ibi divisim. *Ibid.* Ξύλα δαιτὰ) γρ. ξύλα πολλὰ, *Eustath.* ibid. & *H. Steph.*

323. Παραδρώωσι) γρ. παρὰ δρώωσι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔσθῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὄφελος, Εὔμαιε, Φίλος Διΐ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακάτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, οὗ κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰφθάασας, μεῖναί τε μὲ κεῖνα ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπερ ἔπι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔπι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ἀδύρεται οἰχομένοιο,
Κυδιάνης τ' ἀλόχοιο δαίφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἤκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ἀμφὶ γήραϊ θῆκεν.
Ἣ δ' ἄχεϊ ὃ παιδὸς ἀπέφθιτο κωδαλίμοιο,
Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἕρδοι.

" Ille te chlænámque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri heres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare-feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriaque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem *quem vides*, jubes,
" Dic age, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in lenectutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore Solis,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam:
" Lærtes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat; quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ ſenectute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Trifti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hîc habitans amicus ſit & amica faciat.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Πλαγχθοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰφθάασας.] Ἔσχες.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός τε.] Περὶ ἧς πατρὸς βουλόμεθα μαθεῖν· ὑποκείσεται τὸ μὴ εἰδότα τὰ περὶ Ἀνικλείας.
347. Γήραος οὐδῷ.] Περιφραστικῶς τὸ γήρᾳ.
356. Ἀμφὶ γήραϊ θῆκεν.] Περὶ ὅρας γηρᾶσαι ἐποίησεν, ἀφὸ τῶν ἐπ' αὐτῇ λύπων.

ΝΟΤΑ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tenum*, *Ceſuram* & *Elliticam* ſequentem; quanquam & ἀπαὶ legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.

358. Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λύγη δὲ ταχεῖα διαφθορὰ, καθά τινες· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ ἀνωμάλου φασὶ κεῖσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἀγχόνην φασὶν αὐτὴν μεταλλάξαι τὸν βίον· ὅθεν καὶ τὸν Εὔμαιον αἰτιᾶται τὸν πατέρα θανεῖν, ἀφ' ὧν μὴ κακοῦργον εἶναι, ὡς ἐκ τῆς μὴ τοιαύτης ἀπολύσεως ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ ὡς verò quùm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertinet, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. * Ἰφθάασας) Ἔσχες, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

344. Ἀνέρες, οὗ κεν) γρ. ἀνέρες, ὅν τιν', *Florent. Aldin. Lovan. Herwag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. *Ibid.* φθίσθαι) γρ. φθῖσθαι.
358. Ὡς μὴ θάνοι) γρ. ὡς μὴ θάνοι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔμοιγε) γρ. ἐμοίγε.

Ὄφρα

Ὄφρα μὲν οὖν δὴ κεῖνη ἦεν, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαί τε ἰδεῖν τε,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ παρὰ πέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπεφνε Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐπείρη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε πρόϊαλλε· φίλῃ δέ με κηδότι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες Θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ἡμῖν μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δ' ἅμαδις κτεάτεσσιν
Ἀντία δεσποίνης φᾶσθ', καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πέμεν τέ· ἔπεφνε δ' καί τι φέριστος
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνῃ.

Τόνδ' ἀταμφόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε, συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλείδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

" Quandiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
" Quoniam me ipsa nutrivit, una cum Ctimene extensâ-vestе,
" Filiâ proceri, quam juniorem peperit liberorum:
" Hâc simul nutritus sum; paulóque me minus honorabat.
" At postquam pubertatem multùm-amatam venimus ambo,
" Hanc quidem pollea in Samum nuptii dederunt, & infinita acceperunt:
" At me chlænámque, tunicámque, vestes, illa
" Pulchras valdè circumindutum, pedibusque calceamentis datis,
" Ad agrum præmisit; diligebat enim me corde magis.
" Nunc verò jam horum indigeo; sed mihi ipsi
" Opus augent beati Dii, cui immaneo:
" Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. *egentibus*, dedi.
" Ex autem dominâ non dulce est audire.
" Neque verbum, neque opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri superbi; valdè verò famuli indigent
" Palam dominam alloqui, & singula interrogare,
" Et comedere biberéque, deindeetiam aliquid portare
" Ad agrum, qualia animum semper famulis lætificant.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Dii boni! Ut parvulus existens, Eumæe subulce,
" Multùm aberrâsti à tuâ patriâ & parentibus.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

362. Κτιμένῃ.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι.
370. Τούτων ἐπιδεύομαι.] Ὦ ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρίζετο, τούτων ἐσθῆτος εἶμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἰαίνῃ.] Θερμαίνῃ.
380. Τυτθός.] Μικρός.

Ν Ο Τ Æ.

362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν) Ut videas, quantam ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, scias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari τρέψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò scriptum esset, hinc in *Castellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxoniensis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxisse; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Τρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, MSS. omnia &c.

372. Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα) Ὑπακούεται, ξείνοις, ἢ ἱκέταις. Ità *Odyss. ξ'.* v. 271. — ξείνοισιν ἄρ' αἰδοίοισιν ἔνδον. Et ζ. XXXIII. v. 1. Αἰδοῖός ξείνων κεχρημένος. Malè itaque lusit, qui exponebat, *Rei Venereæ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhus.* ad *Oppian.* p. 341. Nec sanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honesta illius verba per παιδιὰν & lusum aliò detorsit.

Ν Α Ι Α Ε Ε C Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

372. Τῶν ἔφαγον) Κ. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Hà

Ἠὲ διεπραθέτο πόλις ἀνδρῶν δύσμαχμα,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μηνωθέντα παρ' οἰέσσιν, ἢ καὶ ἐφ' ἕλκει βουσίν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς δῶμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὠνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ἔρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνιεὶς καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἠῶθεν· αἴδε γὰρ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· μηδέ σε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατακεῖσθαι· ἀτὴ καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅππα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγοι,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὑεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ.

" Utrum vastabatur Civitas virorum lativia,
" Quâ inhabitabat pater & veneranda mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Hujus viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ; licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; nocumentum *est* & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus; simúlque aurorâ apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur,
" Nos autem in stabulo bibentésque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus.
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπραθέτο.] Διεπορθεῖτο.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πρὶν ὥρη.] Ἐκείνη, γίνου. Κατακεῖσθαι.] Καθεύδειν.
396. Ἀνακτορίῃσιν.] Ταῖς βασιλικαῖς. Ἑπέσθω.] Ἀκολουθείτω.
399. Μνωομένω.] Μιμνησκόμενοι.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπίσσασαι) Ità scribo, pro ἐπίεσσαι, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πίεσσαι δέ μοι ὄλβῳ ἀγαίρεις. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudârunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπίεσσας ἀνάλκιδι ἔμπεδος ἔμμεν· πάλφης π, φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἐ πολλὰς ζωὸς ἕλον, ἠδ' ἐπίεσσα. Ità suprà, v. 320. ἐρίσσειν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad σ'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hìc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀτὴ καὶ πολὺς ὕπνος.) Confer *Duport.* Gnomolog. in locum. Alias, υ'. v. 52. — ἀτὴ καὶ τὸ φυλάσσειν Πάντυχον ἐγρήσσοντα.

394. Ὅππα) N. B. ὅππα, pro ὅπῃ ἁ legi & scribi: Ὅστις, &. pro eo, ὅστις, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Fœmininis* fit; quod probo, ad *Iliad.* ε'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω) Ταῖς βασιλικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δ' Ἡλιόδωρος, ταῖς διὰ ἀνακτορίας. Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀνακτορίῃσιν, ubi malè * ἀμοίσιν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασα * μύεσσιν. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, ἐ πολλ' ἐπαληθῇ) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* &c. *Elzevirius* solus, Ὅς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. xi. Μνημονεύω, ὅσις πολλά, *Sensum* spectans, non verba; μνημονεύω autem ibi pro μεμνημονεύω, ut δίγνωμι, pro διέγνωμι.

Variæ Lectiones.

386. Ἐπίσσασαι) γρ. ἐπίεσσαι, olim malè, ut in Not. ad *Textum.*

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ) γρ. Μνημονεύω, ὃς δὴ πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλὰ ἔοργε, *Aristotel.* Rhetoric. l. 1. c. xi. in Margine, Μνημονεύω, ὅτι, &c. vid. Not. in *Textum.*

Τῶν

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
Οὔπω τηλιπλῆὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μάν,
Εὔβοτος, εὐμήλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐπέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέληται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἔλθωσ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δὲ σφίσι πάντα δέδασται·
Τῇσίν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἐνθάδε Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' εἰδυῖα καλά,

" Hoc igitur tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:
" Insula quædam Syria vocatur, ſicubi audis,
" Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
" Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
" Fertilis-boum, fertilis-ovium, viniferax, & multi-frumenti:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
" Morbus odioſus ingruit miſeris hominibus:
" Sed quando ſeneſcunt in civitate familiæ hominum,
" Veniens argentei-arcûs Apollo cum Dianâ
" Suis mitibus ſagittis aggrediens interficit.
" Illic duæ civitates, bifariámque ipſæ omnia divila ſunt;
" His ambabus pater meus imperavit
" Cteſius Hormenides, ſimilis immortalibus.
" Illuc Phœnices navibus inclyti venerunt viri
" Veteratores, infinitas ducentes res-ludicras nave nigrâ.
" Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403. Ὅθι τροπαί.] Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σκήλαιον, δι' οὗ συμφοιτῶσι τὰς ἡλίου τροπάς.

404. Τηλιπλῆὴς.] Μεγάλη.

405. Εὔβοτος.] Εἰς βόσιν τῶν προβάτων ἱκανόν. Εὔμηλος.] Καλὰ πρόβατα ἔχουσα.

414. Ναυσίκλυτοι.] Καθ' ὃν τῶν ναῶν ἐνδόξοι.

415. Τρῶκται.] Φιλάργυροι, πανοῦργοι. Ἀθύρματα.] Παίγνια. κόσμια.

416. Πατρὸς ἐμοῦ γυνή.] Ταύτην ἴσως οἱ Φοίνικες λαίφτην διηγήσαιτο πολλοῦ ἄξιον κτῆμα ἀπεφαίνοντες.

N O T Æ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Insula Σύρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* & *Eustathius*; & Συρίη, cum *Primâ* brevi; ſicut aliàs Σῦρος & Συρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quasi Σύρη hoc in loco legendum eſſet, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρος, pro quâ rectè Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* ſumunt, parùm vident, aut plùs ſatis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem aliucinantur, *Cl. Dodwelli* rationes nihil faciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipſas *Olympiadas* præceſſit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* poſteris excepta, in *Græciam* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo*. Ità *Poſidonius Homerum*, ſi Diis ſic ei, *Anacharſide* junìorem fecerit, quòd *Rotam* audiret ab *Anacharſide* inventam; ut notamus ad *Iliad.* ε'. v. 601.

405. Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς) *Tertius* hìc Pes ſanatur ob *Cæſuram*, *Incisum*, & *Hiatum*; ut ſuprà, ad v. 149.

406. Πείνη) Undè πεινάω, *Anglicè*, To Pine.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν) Hic *Apollo* & *Diana* Homines ſenio confectos occidere dicuntur, hic nempè Viros, illa Fœminas; de quâ re diximus ad γ'. v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' εἰδυῖα καλά) *Senſus* loci, *Erat Mulier* Phœniſſa *Patris mei in ædibus*, quæ inter Servas principem locum nacta eſt, & curam habuit Regis ipſius filii *Eumæi*. Verùm *Euſtathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quaſi γυνὴ πατρὸς ἐμοῦ eſſet, & ſic facit *Eumæi* matrem, non ſemel; nam & ξ'. fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol. 583. lin. 3. ſemper facit *Phœniſſam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miſerabilius. Quis enim hanc Mulierem, ſi Regis eſſet tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uſquam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipſa Mulier, v. 448. Καί δέ κε δὴ καὶ ἐπιβήσομαι ἠμὲν ἑταίρης

Varia Lectiones.

407. Ἐπιτυχεῖ) ἐπιτυγεῖ, *Euſtath.* fol. 581. lin. 32. ut *Heſiodo*, Ἀχλὺς ἐπισμυγερή. Ità mox v. 413. ἐτοίμαλος.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπεῦσαν·
Πλυνέουσαν τὶς πρῶτα μίγη, κοίλης ἕνεκα νηός,
Εὐνῇ καὶ Φιλότητι· τά τε Φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ ῥ' μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κύρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὴν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, λῃϊστῆρες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὶ πρὸς δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά νυ νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἶκαδ' ἕποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρα ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κεν καὶ τῆτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἶκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσιν αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγῇ νῦν, μή τις μὲ προσαυδάτω ἐπέεσσιν

" Pulchráque, magnáque, & splendidorum operum perita:
" Hanc utique Phœnices callidi deceperunt:
" Dum lavaret, quidã primùm mixtus cum eâ, concavam propter navim,
" Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
" Libidinosis mulieribus; & si bona artifex sit,
" Interrogabatque postea, quæ esset & unde veniret.
" Hæc confestim patris dixit altam domum,
" Ex Sidone quidem multi-æris gloriosa esse.
" Filia vero sum Arybantis ego abunde divitis:
" Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
" Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
Hanc rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat clam,
" Numquid & jam nos rursus in patriam simul sequare,
" Ut videas patris & matris altam domum,
" Ipsosque? certe enim adhuc sunt, & divites vocantur.
Hunc rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo:
" Sit & hoc, si mihi velitis, nautæ,
" Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
Sic dixit; & hi omnes juraverunt, sicut jussit.
At postquam juraverunt, perfecerunt juramentum,
Hos rursus interlocuta est mulier, & respondit verbo,
" Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παντέρχυρα.
419. Ἠπεροπεῦσαν.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπυνθάνετο.
424. Σιδῶνος πολυχάλκου.] Σημαίνει δὲ αὐτὴν ἡδὺ χαλκὸν ἢ γλυκύ· ἢ πλουσίαν, ὡς πορφύραν δὲ αὐτὴν μυρίαν.
425. Ῥυδὴν ἀφνειοῦ.] Ῥυδὴν πλοῦτον ἔχουσαν, τουτέστι, τῷ πλούτῳ χυδὴν πλουτοῦσαν, ἢ ἐπῤῥοῦσαν ἔχουσαν πλοῦτον, πλουσίαν.
426. Λῃϊστῆρες.] Λῃσταί.
427. Πέρασαν.] Περάσασιν.
439. Προσαυδάτω.] Προσαγορεύοιτο. προσφωνείτω.

N O T Æ.

δίκην· Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἕνεκα δεῖ μεγάροις ἀκοίτῃ, κλ. Τόν καὶ ἄγχιστα· ἐπεὶ νῦν· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ἄνδρα Ἄλφειὸν. Quare contrà *Eustathium* & *Spondanum*, alioſque aſtruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum ſuum, Regis & Domini ſui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle ſecum abreptum dono dare conterraneis ſuis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Euſtathii* errorem errant *oi Παλαιοὶ*, ut *Br. Schol.* oſtendunt. Quinimo ipſe *Eumæus* Matrem ſuam, excluſivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt Περίλαε, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teſte *Euſtathio*, de quâ re *Ægid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Panthoum* vocat, alii *Danaen*. Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 3.

Variæ Lectiones.

433. Προτέρωσι) γρ. μητέρα. *H. Steph.* malè; cum *Deo* tantùm loquuntur: mox, v. 438. benè.

439. Σιγῇ) γρ. σιγὴν. *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἦ πυ ἐπὶ κρειῶν· μή τις ποτὲ δῶμα γέραιτο
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊόστιμος κατὰ δῆσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀλγαλέῳ, ὑμῖν δ' ὑπὲρ φάσεϊ ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεϊ ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ὥνον ὀδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοὰς ἐς δώματ' ἰκέσθω·
Οἴσω γὰρ κἠ χρυσὸν, ὅπις κ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίσαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῢν ἐν μεγάροις ἀπάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῦτον, ἀμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγειμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅππι περάσητε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, ἀπέβη πρὸς δώματα καλά·
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ πρὸς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμιον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔρητο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ κατὰ πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Vestrorum sociorum, obvians, vel in via,
" Vel ad tonitrum; ne quis ad domum seni
" Veniens dicat; hic autem intelligens ligat me
" Vinculo in difficili, vobisque confulgebit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & festinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque sub manus venerit:
" Et aliud quidem nullum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Astutum jam talem, simul currentem foràs,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum pretium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diversilingues homines.
" Hæc quidem sic tata, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir multa-sciens mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & præterea electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

ΣΧΟΛΙΑ.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἦπυ] Ἴσως, φασίν.

444. Ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.] Σπουδάζει ὁ περὶ τὸν ἐμπορισμὸν καὶ φορτίων.

447. Ὑποχείριος ἔλθῃ.] Τῇ χειρί μου ὑποπέσῃ.

448. Ἐπίσαθρον.] Μισθὸν, ὅ ἐστι ναῦλον, τὸ ἐπιβάσιμον τῆς νεώς.

450. Ἀμαξοχόωντα θύραζε.] Ἵππους ἤδη δυνάμενον τείχη ἔξω· ἢ δυνατὸν ἤδη ἐπαναβαίνειν. γεάφει δὲ καὶ ἅμα τροχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνοῦντο.

456. Ἤχθετο.] Ἐβαρύνετο τῷ πλήθει.

459. Ὅρμιον.] Περιδέραιον κόσμου. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔρητο.] Ἠλέκτρους δ' ἐνειλῆπτο. Ἔρητο.] Συνειλήφθη, εἱρμασμοῦ ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθεῶντο.

NOTÆ.

449. Ἀνδρὸς ἐῢν) *Eustath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ἐῢς, τετάρτην ἀμαύνει, γίνεται μὲν, ἀπὸ τοῦ ἐὺς, ἐός, τῷ μετάθεσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐῢς.

450. Ἀμαξοχόωντα) *Porphyrius.* Ὀμηρικ. Ζητημ. δ. satis minutè disputat de Differentiâ τῆς ἁρμοτροχίας & ἁμαξοχίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνειλήπτο, Pro συνείληπτο, lego ex MS. *Aloysii Alemanni.*

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀμαξοχόωντα) γρ. ἅμα τροχόωντα, *Et. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμαξοχόωντα, *Eustath.* fol. 585. lin. 14.

459. Ἔρητο) γρ. ἔρκτο, *Eustath.* fol. 585. lin. 17.

Ὦνον ὑπισχόμενος· ὁ δὲ τῇ κατέβυσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ καννήσας κοίλῃ ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπας, ἡδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφιπένοντο·
Οἱ μὲν ἔπ' εἰς ἀγορὴν ἐτέτυκτο, δήμιόν τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρία κύπελλα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεπρροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' εἰς λιμένα κλυτὸν ἵκομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς ὄρσεν ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὸν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδύπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κὴξ·
Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὼς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε Φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα μὲ Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

" Precium pollicitæ: hic interea hanc innuit tacitè.
" Certe hic quando innuerat, concavam ad navem ivit;
" Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foràs,
" Inveni verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur:
" Hi quidem in concionem processerant, populique cætum.
" Hæc verò illatum tria pocula abscondens in sinu
" Exportavit, at ego sequebar stultitiis:
" Occidit autem sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeritèr euntes,
" Ubi Phœniceus erat virorum velox in mari navis.
" Hi quidem ubi tandem ascendissent, navigabant humidas vias,
" Nos navi imponentes; Jupiterque ventum immisit.
" Sex diebus quidem simul navigavimus noctèque & die;
" Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana sagittis gaudens.
" In sentinam verò intonuit cadens, sicut marina fulica;
" Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
" Ejecerunt; at ego relictus sum, dolens animo.
" Hos igitur Ithacæ admovit portans ventusque & aqua;
" Ubi me Laërtes emit rebus suis,
" Sic hanc terram ego vidi oculis.

ΣΧΟΛΙΑ.

462. Ὑπιχόμην.] Ὑπιχνούμην. Κατέβυσε.] Διέλυσε.
463. Καννήσας.] Καβεννήσας.
465. Δέπας.] Ποτήρια.
467. Πρόμολον.] Προῆλθον. Ἐς θῶκον.] Εἰς βαλλεῖον. Φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.
468. Ἄλσος.] Ἐκπλήττω.
469. Ἀεισφρεσύνησι.] Μαζώξαι, ἀφροσύνη. ἢ μανίᾳ.
472. Ὠκύαλος.] Ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους, πραγώγιος.
474. Νώ.] Ἡμᾶς, τὼ δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὸ πλοῖον.
478. Ἄντλῳ.] Τῇ εἰναλίᾳ ἢ πλοίῳ. Κὴξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, περιπλήσιον χαλκίδι· ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δὲ, κύθηνα.
483. Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσατο οἱ Φοίνικες.

NOTÆ.

465. Δέπας) Ità, pro δέπας, vid. ad v. 467. ubi τρία κύπελλα, sive δέπα.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) *Eustath.* ἀναβησόμενοι, *Florentina* ἀναβασόμενοι. & *Aldina, Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utrisque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis est ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Hesychio*, Ἀναβησάμενοι) Ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, hunc ipsum locum respiciens iisdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.
478. Εἰναλίη Κὴξ) Ὁ λάρος, παρὰ Ἀττικοῖς· λέγεται δὲ καὶ Καίηξ· τινὲς Αἴθυιαν λεπτόδειρον· οἱ δὲ, Κίρφον· οἱ δὲ, Ἀφριέγχην ἀλλήλων. *Hesych.* v. Κὴξ.

VARIÆ LECTIONES.

462. Ὑπιχόμεσθα) γρ. ὑπισχόμεσθα, *H. Steph.*
465. Δέπας) γρ. δέπα & δέπεα. pro δέπεα. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) γρ. τὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in *Textum*.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ δισγενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι σὺ φρεσὶ θυμὸν ὄρνας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν ταῦτά γ' ἀχνύμενόν περ ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώμαθ' ἁφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχῃ βρῶσίν τε, πόσιν τε,
Εὐδυκέως· ζώῃς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος εἰλήλουθα.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεχαθέτην δ' ὀλίγον πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχῳ ἕταροι λύσαν ἱστία· καὶ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κτ' ὄ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δ' αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ὠτύναντο, κεραῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄγχι' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον καταθείμην,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Hinc rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es malo animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posuit
" Jupiter, quoniam in viri domos pervenisti multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposueruntque malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littore maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores:
" Vespertinus verò in urbem, conspectatus mea opera, descendam:
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carniúmque, & vini dulcis potûs.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Καὐδεχαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἀντὶ ἐπὶ τῇ γῇ.
495. Καὶ δ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατέλαβον.
503. Βοτῆας.] Βοσκὰς, νεμεῖς.
505. Ὀδοιπόριον.] Τὸν ἀφ' ἡμῶν πρὸς ἄλλην ὁδοιπορίαν, ἢ ἀμφιβολίαν.

NOTÆ.

493. Καὐδεχαθέτην) Cum olim καὶ δεχαθέτην disjunctim legeretur, jungendas voces nunc curavi, quomodò καὐβαλε, κατεκοιμήθησαν, & similia, & καὐδένευε, *Iliad.* τ'. v. 25. & παρεῦσα, *Odyss.* ψ'. v 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit. *Cur non jungitur voci δε.* Longè alia ratio τῦ καὐδ' ἔβαλεν, & τῦ καὐδ' ἕλον, τὸ ῦ enim intervenit. *Ibidem.* Editioni *Elzeviriana* exciderat, ante χρόνον, τὸ ἐπὶ.

496. Περίφυσαν) Ità scribo & hìc, pro περίφυσαν, *Vide* ni Casaubonum, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs monco. An & hìc legendum περίφυσαν, viz. ob sequens ἐρέμοις; Vid. Not. in *Textum*, ad ε'. v. 73.

505. Ὀδοιπόριον) Anglicè, A Voyage ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ἡδυπότοιο Syllaba *brevis* producitur per *Diphthongum*, quomodò μεσονύκτιος fit μεσονυκτίου, itaque aliquando per ι. fit productio, ut ῥητίνου, ῥαβδηφόρου, ἀρυτῆρος, & *Eustathius* notat τὸ στεφανηφόρου, γραμματηφόρου, αἰχμοφόρου, ζυγοφόρου, ταλαντηπάλου dici, ob vitandam πολυβραχυσιαν συμπαθῶν. Ità & ἡδυπότοιο

VARIÆ LECTIONES.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ.
497. Περίφυσαν) γρ. περίφυσον, vid. Not. in *Textum*.
503. Ἐπελεύσομαι) γρ. ἐπελεύσομαι.

Τόνδ' αὖτε προσέφτε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεὸ δώματα ἔπαμαι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κατανήνορέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τοι ξεινίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέοντά γε, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆς γε δοάων ἴσχει ὑφαίνων.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πραύσκομαι, ὅν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμιστέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο πελεύτητον κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρα πλεκὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτῆς Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄϊδρι θεῷ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐπάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένεϊ βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quoniam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Alitèr quidem te ego, & nostram *domum* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria; sed tibi ipsi
" Pejus, *ad esse*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit, non quidem enim frequenter procis in ædibus
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualitèr Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquenti advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio navisque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper,
Hunc statim Telemachus prudens contra alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

513. Ξεινίων.] Τῶν σῶν ξένων ὑποδοχῶν ἐπιτηδείων.
516. Ὑμετέρῳ.] Ἀντὶ τοῦ οἴκῳ.
531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μαντεῖον.
533. Καρτεροί.] Διατρόζοντες, ἐγκρατεῖς. ἀπὸ τοῦ ἵστημι.

N O T Æ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος) Κίρκος, ἱέραξ. *Aristophan.* —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ τῶν βασιλέων, Αἰετὸν ἔστιν ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεύων· Ἢ οἱ μὲν γὰρ γλαῦκ' ὁ δ' Ἀπόλλων, ἄστοχος ἡμῖν πατρὶ, ἱέρακα.

Ⅴ Α Ⅱ Ⅱ Æ Lᴇ C Tɪ O Nᴇ S.

517. Ἴκηαι) γρ. ἵκοιο, *H. Steph.*

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενον μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πρὸς ἑταῖρον,
Πείραι Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἐμῷ ἑτάρῳ, εἴ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕπεσθε·
Καὶ νῦν μοι τὸ ξεῖνον ἄγων εἰ δώμασι σῇσιν,
Ἐνδυκέως Φιλέειν καὶ πέμπω, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξείνων δέ οἱ ἀμφὶ ποθὴ ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος Φίλου υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὼ δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλοῦ,
Ἔνθα σφιν ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἑσθλὸς ἐὼν ὀΐσαιτο, ἀνάκτεσσιν ἅπερ εἰδώς.

" Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit:
" Ideò citò agnosceres amicitiámque multáque dona
" A me, adeo ut aliquis tibi obvius beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est fidum socium,
" Fere æe Clytide, tu etenim mihi quod ad alia, maximè
" Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt;
" Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
" Solicitè cumpectere & honora, donec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ-inclytus contrà aliquutus est,
" Telemache, etiamsi tu multò tempore hic maneas,
" Hujus tamen quidem curam geram, nec xenitorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque socios
Ipsos ascendere, atque funes solvere.
Hi igitur statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspidatam acuto ære,
Navis à tabulatis: hi autem rudentes solverunt.
Hi quidem impulsâ nave navigabant in civitatem, sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valde multæ; quibus subulcus
Bonus nimiram eis interdormiebat, de dominis benignè sentiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τιμῆν.] Τιμήν.
544. Ἐνθάδι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῶν ἀχῶν. Μίμνοις.] Μένοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τῶν πλῶν ποιήσαντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα
556. Ἐΐσαιτο.] Καθ' ἣν διάνοιαν. Ἀνάκτεσσι.] Δεσπόταις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. * Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*; ut sit Εἰ μάκαρα λέγει ἄν τις· ὡς ἄν τις σὲ μακαρίζοι.
550. * Ἀκαχμένον) Ita lego ex *Textu*, pro ἀκαχμένον, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ἣν διάνοιαν.) Hic ordo. ὄφρ' ἵκεθ' αὐλοῦ, ἔνθα, ἔσαν, καθ' ἣν οἰόμενος, ἅ διάνοιαν.

VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) γρ. ἔσβαινον. Edit. *Elzevir.*
556. Ἐΐσαιτο) γρ. ἐπίσαιτο, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθὼν εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχῳ, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι Πηνελόπῃ τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ καὶ τῆς ἐξῆς Ὀδυσσέως σὺν τῷ ἀναγνωρισμῷ, καθὰ βέλτιον Ἀθηνᾶς· νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι *μυητέον ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστρέφοντι.

*μυητέον, Vox loco neceſſaria.

Ἐπιγραφή.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Τῇ δ' ἄρα Τηλέμαχον ἀναγνωρίζει πατέρα ὅν. LIB. XVI.

ΤΩ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄμυδις ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἐκπέμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγελαίοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δ' ὑπὲρ αἶσαν ἰόντα κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κλόπον ἦλθε ποδοῖιν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ incendentes ignem,
Emiſerunique paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebatur canes latrantes,
Neque latrabant adventantem: intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. * αἰ Ρισιν.] Τῷ ἰωδεστάτῳ τερφθὲν, ἢ πρὸς ἀκρόασιν μᾶλλον λέγωσιν.

4. Περίσαινον.] Ἔσαινον, ἐχαλάκευον, κατάζουν.

5. Ὕλαον.] Ὑλάκτουν, ἐζόων.

6. Ποδοῖιν.] Ποδῶν.

NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνοντο ἄμυδις ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol 584. lin. 35. inter quæ, Ἔτι δέ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ πάλαι τὸ ὁμοιόπτωτον καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. τὸ οἷς παρέχει τὸ Παλαμήδην λέγοντα ὅτι, Σίτου δ' εἰδέναι διαφοράν. Ἄεσσι, δίπτυα, δίρπα θ', πίρινα, πίξ. Aliàs, φασὶ τὸ σεσινὸν ἰμβρωμα, πίρινα, πίξ.

4. Περίσαινον) Ità infrà ſcribo, v. 10. ἐξεσάλησαν. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Mediis* Vocibus, quomodò in ἰδόσταλμος πλεοπόντιος, ἐπισσευάν, ἐσσίτιον, παρρέλιον, συννεχὶς, &c. vid. ad κ'. v. 215. Ita infrà, v. 425. ἐπισσόδιον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἄεσσι) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος. *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2. fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v 20.

2. Ἐντύνοντο) γρ. ἐντύναντες, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κεκμαίνω) γρ. κεκμαίνω, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπέμψάν τε) γρ. ἐκπέμψαντε.

4. Περίσαινον· γρ. [illegible], vid. Not. in *Textum.* & infrà, ad v. 10

6. Περί τε κτύπῳ) γρ. ὑπό τε κτύπῳ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσετ' ἐσθλὸς ἑταῖρος,
Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐκ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ φειοταίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐν προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτι·
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπι ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba veloca alloquutus est,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam strepitum subaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupefactus verò surrexit subulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat,
Miscens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Osculatusque est ipsum capiteque & ambabus luminibus pulchris,
Manibusque ambabus; diffusa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater suum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in senectute genitum, ob quem dolores multos passus est:
Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὀλακτοῦσιν.

12. Ταφών.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θυμούμενος· ἔστι δὲ διὰ τριῶν ἀέρος· ἐν τῷ θάπτω, ἔθαπτον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφών, Ἰωνικῶς· ἢ μεταφορὰ ἐν τῷ τάφος· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐρῶντες τὰς πάθας ἐκπλησσόμεθα, καὶ ἀφ' ὧν ἐκπεπληγμένοι ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τὰς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπτύσσεται.

NOTÆ.

15. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά) *Græcum* hunc morem suaviandi Os, Oculosque, expressit hinc *Catullus*, Epigr. 11. *Jucundum Os Oculosque suaviabor.* De Voce κύσε, ità *Eustath.* fol. 591. lin. 25. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ μὲ τοῦ, κῦσε δέ μιν κεφαλήν, ἐκτείνει τὸ κῦσε πλεοναζόμενον· ἐκ δὲ τοῦ, πάλιν κύσε κεῖφος, συνίζει αὐτό. Minùs quidem placet hæc *Eustathii* ratio, & in hoc loco duplicatur ε'. in Editt. *Florent. nâ. Aldinâ. Lovaniana Resciî; Hervagianâ. Hen. Stephani. Castellionis, Spondani, Seberi* Indice, *Elzevir. Oxon.* Editt. & aliàs ἔνεστι. *Iliad.* Θ'. v. 371. & *Odyss.* Φ'. v. 225. Sic *Hesiodo* Κυσαμείνη. plus semel. Ità & olim, υ'. v. 68. κύσε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς ὃ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων) Ità potissimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονέων, ut in hoc loco *Romana & Basileensis, Eustathii, Florentina, Aldina, Lovaniana Resciî, Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονέων scripsit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* reposuit. Illum, uti solent, sequuntur *Castellio, Spondanus, Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. Ταφών) Hoc *Scholion*, in *Impressis* simul & MS. *Aloysii*, licet non suo in loco; nam post v. 18. sequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς ut μεταχὴ subaudiatur; non enim ad μεταφορὰ pertinere potest. Vid. *Eustath.* fol. 746. lin. 11.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἔπια πλεόντα προσηύδα) γρ. προσεφώνεεν ἔπεα ἰόντα, *Dionys. Halicarn.* ibid.

10. Περιταίνουσι) γρ. φειοταίνουσι, vid. suprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ. εἶρεν, *Dionys. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino.*

14. Ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθεν ἄνακτι. *Sylburg.* ἀντίος ἴδεσθαι ἄνακτα, *Reg.* 2. apud *Dionys.* ibid. & hæc *Lectio* servi fidissimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον. *H. Steph.*

15. Κύσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Eustath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονέων) γρ. φίλα φρονέων, Vid. Not. in *Textum.*

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Eustath.* fol. 591. lin. 19.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντα

Πάντα κύσεν τεῖφὺς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ηλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
"Οψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε·
'Αλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σὲ θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὲν γάρ πω δῆμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
'Αλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
'Ανδρῶν μνηστήρων προσορᾶν αἰδήλιον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
"Εστω ταῦτ' ἄπποι, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' οὐδὲ ἰκάνω,
"Οφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
'Ανδρῶν ἄλλος ἔγημε· δόμος δέ κεν εὐνὴ
Τηλεμάχοιο κακὴ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem effugium;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Veniti, Telemache, dulce lumen, neque te amplius ego
" Visurum putabam, postquam invisti navi ad Pylum:
" Sed age nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inspiciens nuper aliunde intra exultentem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: sic enim placuit animo
" Virorum procorum providere pernicio sam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu; tui enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem; Ulyssis utique cubile
" Penuriâ incubantium malis araneis jacet obsitum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

21. Ὠ'χεο.] Ἀπῆλθες.
26. Τέρψομαι.] Τερφθῶ.
28. Ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πόλει διατρίβεις. * Εὔαδεν.] Παρὰ τὸ ἥδω. ὁ δίτυπος ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, ἄδι, καὶ μὴ διὰ τοῦ, εὔαδεν· ἢ ἐστιν, ἤδεν, ἤδες, ἤδε, καὶ διάλυσιν, ἔαδεν, καὶ πλεονασμοῦ διὰ τοῦ, εὔαδεν, τετίπται, ἀρίστη.
29. Αἰδήλιον ὅμιλον.] Τὸν ἀδιάλειπτον καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸν διὰ φθορᾶς καὶ ἀπωλείας αἴτιον.
31. Ἄττα.] * Ἐπίρρημα τροπικὸν ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ παλαιόπρεπες, ἀρχαῖον παρὰ τὸ ἄππα, καὶ Μακεδόνας, τροπῇ μιᾷ διὰ τοῦ π εἰς τ, ἄττα.
35. Χήτῃ.] Σπάνει, ἀπορίᾳ. Ἐναύσιμον.] Τὸν ἐνασπιζόμενον, ὃ ἐστι κεκινηκότα· ἢ τὸν ἐμβεβολισμένον.

N O T Æ.

31. Ἄττα) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄππα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς· undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certe *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστι ἡ λέξις ἀπαραίτητος, ἀκίνητος, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτόγνω· ἀ γάρ ἐστι, ἀρχὴν πᾶσα δὲ ἄττα εὐρεῖν, καὶ ἀδὴ ἰδιωτείαν ἔχει· διὸ ὁ ἀμφίλαλητός, ἤγουν ἀνερμήνευτος, ἀπὸ τῶν Πελασγῶν λέγει. Hæc ille, quòd *Græcæ* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, YOU, YOU, SIR. Malè itaque *Callimachus*, Hymnn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄττα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, Fatre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄππα. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄττα, pro ὁ δίτυπος, nomine omisso. Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 603.

35. Ὀθνεῖος δέ κε εὐνὴ Χήτῃ σπανίσιον κακὴ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. —ἔκειτο δὲ πολλὸν χάρμης -- ἀράχνιόφιν βοείη) Est Clypeus telis arancarum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Σὺν ἀφθόνῳσιν πράξαις αἰζηῶν ἀράχναν ἱστὸν πέλοι)· ἔγχεά τε λογχωτὰ, ξίφεά τ' ἀμφήκεα, εὐρὺς ἀάπτους). *Theocrit. Idyl.* 16. v. 96. —ἀράχνια δὴ νῦν ἐπὶ ἀράχναις λεπτὰ πεπλήσονται· βοῦς δὲ ἔτι μηδὲ ὄνομ' εἰπεῖν. Dein hunc *Homeri* locum superinfine, post τὸ εὔαδε, addat etiam, τετίπται ἀρίστη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Εὔαδε) Totum hoc quicquid est *Scholii*, ex MS. *Aloysiano*, quod utrum ex *Etymologico* M. an hoc ex illo, non licet asserere; per omnia enim concordant, excepto, quod *Etymolog.* M. inter τὸ Εὔαδε, & τὸ Παρὰ, habeat ἀντὶ τοῦ ἥρεσε, MS. in

* Idem, *Etymolog.* M. v.

31. Ἄττα) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἔτ') γρ. οὐ σέ τ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γὲ μάλ' πεπληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀίζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷδ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέτεξεν Ὀδυσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φάννσέν τε,
Ἧσ', ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δίομαι ἕδρην
Στιβαρὴν ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς κατάθησι.
Ὡς φάβ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ γε παροιτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' εὐκυκλῶς παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσεφώνεε δῖον ὑφορβὸς,
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ πὲ πεζὸν ὀίομαι ἰθὺ δ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Τῷγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde mœsta manet patienti animo
" Tuis in domibus: ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctesque & dies lacrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam:
At hic introivit, & transivit lapideum limen.
Huic sedem petenti pater cessit locum Ulysses:
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi invenemus sedem
" Strabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Substruxit viridia virgulta, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulysses dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances apposuit subulcus
Assatarum, quas pridiè die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinanter cumulavit in canistris;
In poculoque miscebat dulce vinum;
Ipse verò è regione sedit Ulysses divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Ἴει.] Ἐπορεύετο.
42. Ἑδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπερχομένῳ. Ὑπέξεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρήτυε.] Ἐκώλυσεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Εὐκυκλῶς.] Ἐπιτρόχως. Παρενίσσεεν.] Παρεισέφερεν, παρετίθη.

NOTÆ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum.* Et *Plautus* in *Aululariâ*, Anne quis ædes auferat? Nam hîc apud Nos nihil est aliud quæsti foribus. Ità inaniis sunt oppletæ atque arancis.

VARIÆ LECTIONES.

38. Φίνυσιν) γρ. Φινύθουσιν. *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἧσ', ὦ ξεῖν') γρ. ἧσο, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάοντο, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δ' πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄτερ διαπλῶναι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτοῦς ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμον· ἐγὼ δέ οἱ ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπαίνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ἦ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα νομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμου τε φῆμιν,
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ πρὸν ἵκεθ' δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δ' ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ φαεσσὶν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἄπαντα,
Ἔδμεν, ἀς ἂν μή σε καταδύσῃ καὶ ἐταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur lætâ:
" Dicit autem multas per hominum civitates divertisse
" Errans, sic enim ei destinavit hæc Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad Rabuum: ego verò tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; supplex enim tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens allocutus est,
" Eumæe, certè hoc verbum crudele dixisti:
" Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus sum
" Virum propulsare, quando prior lacessat.
" Matri autem meæ bifariam animus in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum custodiat,
" Lectum verens mariti, populique famam,
" An jam simul sequatur Achivorum, quicunque optimus
" Nuptias ejus ambit in domibus vir, & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
" Indutum ipsum chlænamque, vestemque, indumenta pulchra:
" Dabo etiam eidem utrinque acutum, & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis eum commendo;
" Vestes autem hinc ego mittam, & opsonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

62. Εὔχεται.] Νῦν, λίγε.
63. Διαπλῶναι.] Ἀναστρέφεσθαι.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον γέγονε πεπρῶσθαι.
69. Θυμαλγὲς.] Λυπηρόν.
72. Καλαπέτηλα.] Εἰς καλαπότηλα πρατεῖν.
74. Νομίζῃ.] Ἐπιμελεῖται.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύῃ.
79. Ἕσσω.] Ἀμφίεσω. ἐνδύσω.
80. Ἄμφηκες.] Ἠκονημένον ἀμφοτέρωθεν.
82. Κόμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταδύσῃ.] Καταπονῇ βλάπτῃ.

NOTÆ.

82. Κόμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irrepsit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* eundem errorem hauserunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam propoluerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελεῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἐθέλεις) γρ. ἐθέλῃς. *H. Steph.*
69. Ἔσπεις) γρ. ἵσπασι, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud.* *Oxon.* vid. ad *Iliad.* α'. v. 286.
82. Κόμισσον) γρ. κόμισον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καταδύσῃ) γρ. καταδύσει. *Aloysii* MS. in *Schol.* Καταδύσει) Καταπονεῖ, βλάπτει.

Κεῖσε δ' ἀν' εὖ μιν ἔγωγε μὴ μητῆρας ἐφῆμι
Ἔρχεσθ'· λίλιον γὰ ἀπάλαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν νεμεσσήσωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μὴ πλεόνεσσιν ἐόντα.
Ἀνδρα γὰ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ μοι γὰ ἀμείψασθ' θέμις ἐστὶν,
Ἦ μάλα μὲν κατατάπλετ' ἀκουόντων φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μητῆρας ἀπάλαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιοῦτα ἔοντος.
Εἰπέ μοι, ἦέ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑπαποτμώμενοι θεῶν ὀμφῇ·
Ἦ π κασιγνήτοις ὑπεμέμφεται· οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, γὰ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἴ γὰρ ἐγὼν ὕπο νέος εἴην τῷδ' οἷ θυμῷ,
Ἦ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦέ γ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· ἔπι γὰ γ' ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο χάρη τάμοι ἀλλοπρόσθος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν εἰς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασσάιτο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ὀρὶ ἐμοῖσι καταφθίμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰεὶν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φυρηλιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας

"Ille verò non ipsum ego ad procos finam
" Ire, valde enim peculantem injuriam retinent;
" Ne ipsum convitientur, mihique dolor esset gravis.
" Facere autem difficile quid esset, qui inter plures existit.
" Etiamsi vir sit robustus; quantum multò potentiores sunt.
Hunc rursus alloquutus est multùm-tolerans divus Ulysses.
" O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
" Certè valdè mei laceratum est audientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procus injusta perpetrare
" In domibus, invito te, talis quis.
" Dic mihi, an voluntarius submittis; an te populus
" Odit in civitate, obsequentes Dei Providentiæ?
" An consanguineos accusas; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna contentio moveretur.
" Utinam enim ego tic juvenis esse hoc in animo,
" Vel filius ex Ulysse ortus, vel & ipse
" Veniret errans: adhuc enim & spei portio:
" Protinùs omninò mihi caput decollâsset alienus vir,
" Si non ego mis detrimento omnibus essem.
" Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis;
" Sin verò me multitudine superarent solum existentem,
" Mallem ego in meis interfectus domibus
" Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
" Hospites indignis modis tractatos, famulasque mulieres

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κεῖσε μιν.] Χαλεπῶσι.
92. Δέπας.] Ἐσθίστω.
97. Κασιγνήτοις ὑπεμέμφεται.] Ἀντὶ τοῦ, οἷς εἰσί σοι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὀρμήσῃ.
99. Εἴην.] Ὑπάρχοιμι.
108. Σπφιλιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ ἀσπλαχνιζομένους.

NOTÆ.

92. Καζδάπετ') Pro καταδάπετο, ut referatur ad ἦτορ, aliàs καπεδάπετ', pro καπεδάπετο, ut ἦτορ sit *Accusativus*, non ampliùs *Nominativus*, & ad φατὲ respiciat.

95. Ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑπαποτμώμενοι θεῶν ὀμφῇ) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non sine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcusatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei.* Idem Distichon, suprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμαν) Βούλομαι, ἀντὶ τοῦ, αἱρεῖμαι, ἢ ἀποβάλωμαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyss.* ε'. v. 51. Λύτρον ἔχουσα σὸν βούλομ' ὑπουρήσαι, ἢ πᾶν πῶϋ. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

92. Καζδάπετ') γρ. κατεδάπετ', vid. ad Not. in *Textum. Brevia Scholia* κατὰ δάπτ.), disjunctim.
98. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut infrà, v. 116.
106. Κ' ὀρὶ) γρ. κεῖ.

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφαυστόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μάψ, αὔπως ἀτέλεστον, ἀνιηύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί τε μάλιστα
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μοῦνον Κρονίων
Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκεισίου ἐν ἔπλε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἐμ' ἐν μεγάροισι τοκεῦσιν λίπεν, οὐδ' ὀάριζε·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναῇ Ἰθάκῃ καθυπερτεύουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀπολοῦσιν καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐφέστιον Πηνελοπείῃ
Εἰπὲ, ἔπ οἶος ἐμοί, καὶ ὅτι Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
" Temerè, ità indefinenter, interminando in opere.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Tibi enim ego, hospes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio-habens molestus est;
" Neque consanguineos accuso; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna lis moveatur.
" Sic enim nostram progeniem solam & quasi singularem fecit Jupiter,
" Solum Laertem Arcesius unum genuit:
" Solumque rursus Ulyssem pater genuit: at Ulysses
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque frustus est;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti sunt in domo.
" Quot enim in insulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samóque, & nemorosa Zacyntho;
" Et quot per asperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, consumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odiosas nuptias, neque finem
" Facere potest: hasce verò corrumpunt comedentes
" Domum meam; citò utique me destruent & ipsum:
" Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, Eumæe, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei salvus sum, & ex Pylo veni.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἕλκοντας, διαζώφοντας. μετ' ὀργῆς παραλύοντας.
110. Διαφυστόμενον.] Ἀντλούμενον.
111. Ἀνιηύστῳ.] Μὴ ἀνυομένῳ.
114. Καλλιπαίνει.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπούρας.] Ὅτι ὁ ἀφίλητος ἔχει.

Ν Ο Τ Æ.

117. Μοῦνον Λαέρτην) *Ulyssis* Genealogia hæc. *Jonis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arcesius*; *Arcesii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Anticleæ*, *Ulysses*; *Ulyssis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulysses* habuit; ut *Arcesilaum*, ab Authore τῆς Τηλεγονίας vocatum; *Euryalum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occisum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Hesiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nausithoum* denique, & *Nausinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ scriberetur, quod factum est per Exscriptorum incuriam, ob similem sonum deceptorum, ego reposui τῷ, ob *Senûs* necessitatem; quam *Lectionem* Versio *Latina* & olim agnoscere visa. Verùm *Eustath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, τυπέον ἀφ' τὸ πανάτλιον μέτρον, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Et *Basil.* Editio τῷ legit; quare τῷ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄττα) Ità semper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus usurpatur; ut suprà. v. 31.

Variæ Lectiones.

116. Ὅσσοι)) γρ. ὅσσοις, ut suprà. v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τῷ νῷ, vid. Not. in *Textum*, *Ibid.* Εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ) γρ. εἰσὶν ἐν οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καθυπερτεύουσιν) γρ. κάτα κρατέουσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μιμνέω· σὺ δ' ἴθι δεῦρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τὸν δ' ἄλλον μή τις Ἀχαιῶν
Πυθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομαι, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρεα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τῷ πατρὸς ἐλεύσεται ἦμαρ ἐπ'

" At ego hic manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus AEtivorum
" Audiat, multa enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed age mihi hæc dic & verè enarra.
" Si & Laerti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui enimverò quidem ob Utylem valdè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere soliti modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspiriosque lucuque
" Sedet lamentans, tabescit autem circumossa corpus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Malum & illud, sed tamen ipsum finamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi pollent omnia ab hominibus,
" Primò patris optaremus redditûs diem:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Πυθέσθω.] Ἀκουέτω.
139. Ὡς πίῃς.] Τίνας, ἐσθίοντας.
148. Αὐτάγρεα.] Αὐτόκλητα, ἀπόλαυστα, χωρὶς καμάτου.

N O T Æ.

136. Γιγνώσκω, φρονέω) *Julianus* videtur hinc illud suum fecisse, Ἀνέχυρα, ἴχνια, κατίχνια.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεν) Πιέμεν, hic omninò legendum, ut supra, v. 141. Πῶς καὶ πῶθεν. *Prior* enim ῐ πίομεν corripitur, ut σ'. v. 377. Καὶ φαγέμεν. πίομεν τέ· ἔπειθέ π καὶ π φέρεσθαι· Πίον verò *Priorem* semper producit, ut *Thorylaei*, v. 64. Μίπρῳ μ' φαγέτω, πίνει, ϵ μυδιλοχιόωντα. Et *Iliad.* δ'. v. 262. Δαιτὸς πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πίομεν, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἀναλτῶ, legebat πιέμεν. antequam *Sylburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πίομεν. quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol. 446. favere; ubi docet, *Priorem* ῐ πίομαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versus *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιῶ, πιῶ μόνος. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ' ἴσιον κύπελλον. Dicendum tamen, Πιόμενθα. *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμενθα· δὴ γάρ μοι ἴσχεται μήνθα ἑκάστοτε. Et *Iliad.* ν'. v. 493. Πιόμενθ' ἐκ βοτάνης. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνειν τὸ πῖ· ἐκ τοῦ ἀορίστου δύνειν, καὶ ὡς ἐκεῖνος, fol. 1652. lin. 53. Hinc *Oppian. Cyneget.* l. 4. v. 326. Πιόμενθα· τὸ δ' αἶψα κυβδὶ κυφὰς ὀμαρτήσας. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίω, unde πίνω, producatur eodem more, quo πῖ in τίω sic πῖ, in πιῶ, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ' εἰ δὴ σεύεσθε πιεῖν φαγέμεν τε καλιήνδε. Est & πῖμι, & πίμι· ut, Ἤ πίθι, ἢ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὸ πρόσωπον, καὶ ὄρχεα μαίεσθαι Βάκχε, & illud *Anacreontis* apud *Athen.* fol. 446. Λαμπὰς παραξας πῖθι τ' ἀκολούθει.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ'. ut & olim *Iliad.* ω'. v. 71. Ἀλλ' ἔτι κλαίοντε μὲ ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμοισι βιοτεύειν φαεσίμβροτον.

Variæ Lectiones.

140. Ἐπιπλήσσοι) γρ. ἐπιπλήσσοιτο.
141. Ὅτι) γρ. ὅ, τι.
142. Σύ γε ἔχεις) γρ. σύ γ' ἀπέχεις.
143. Πιέμεν) γρ. πίομεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ὁδοὺς
Πλάζεσθ' μεθ' ὁμῆας· ἀτὰρ τοῦς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀπερυέμεν, ὄφρα τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ἄρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλιν δ' ἴεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λάθεν ἐπὶ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἥγε οἱ ἀγχοῦ ἦλθε, δέμας δ' ἤϊξε γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δ' ἀντίον εἰσιδέσθαι Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον· καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζήσαντ' δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲξ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὴν δὲ προσέφατο Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν ὄλεθρον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον πρὸς ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciaris, rectò veni; neque ad agros
" Vagare poſſit illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quam citiſſime,
" Clanculùm; ita etenim nunciaverit ſenî.
Dixit, & movit ſubulcum; hîc accepit manibus calceamenta,
Ligatiſque ſub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit à ſtabulo iens Eumæus ſubulcus:
Sed hæc propè venit, corporéque aſſimilata eîe mulieri
Pulchræque, magnæque, & ſplendida opera ſcienti.
Stetit verò e regione oſtii ſtabuli U.y.ſ; apparens,
Neque Telemachus vidit obvius, neque adverterat:
Non enim omnibus Dii apparent manifeſti.
Sed Ulyſſiſque, canéſque viderunt & non latrarunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per ſtabulum reſilabant:
Hæc itaque ſupercilîs annuit, intellexit autem divinus Ulyſſes;
Exivitque domo extra magnum murum ſtabuli;
Stetitque ante ipſam; hunc igitur alloquuta eſt Minerva.
" Generoſe Lacrtiade, aſſute Ulyſſes,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, ne que occulta;
" Ut procis morte & nece compoſitâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipſa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eam Minerva:
Veſtem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Λῆθεν.] Ἔλαθεν.
159. Ἀντίξοον.] Ἀντικρὺ τῆ θύρας.
163. Κυζήσαντ'.] Ἤτοι ποσπασμοὺς, ἢ μὴ κλαυθμὸν ποιῶν ἦχον τῶν κυνῶν· [Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν δέ. Τειχίον.] Ἔσωθεν θριγκίον· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἀραρόντε.] Καθαπτόμενοι.

NOTÆ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον) Ità noſtræ Literæ teſtantur, *Aſinum* Balaami Angelum Dei primò vidiſſe, dein ipſius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Dæmonum* præſentiam agnoſcunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.
168. Ἔπε φάο) Expono, *Rem dicito*. Λέγε enim & ἔπε, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & eſt *Hebraiſmus* inſignis, τοῖς Ἑβδομηκοντάδι perquam familiaris, quod & alii obſervârunt, & Nos quoque in *Eſthera* Præfatione, p. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

165. Τειχίον) γρ. θριγκίον. *Br. Schol.* & *H. Steph.*
172. Ἐπιμάσσατ'.) γρ. ἐπιμάσσατο. vid. ſuprà, ad ε'. v. 429. & ad *Iliad.* ε'. v. 564. & ε'. v. 425. γρ. ἐπιμάξαθ'.

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ἄφελλε ϗ ἥβλω.
Ἄψ ϗ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο *γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἕρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἦιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν Φαίνεσθαι ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέος, ἠὲ πάρος περ,
Ἄλλα ϗ εἵματ' ἔχῃς, καί τοι χρὼς ὧδε ἔϝ' ἐμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἵλαθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δάσομέν ϗε,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ πως τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα Φαίνισσας ἰὼν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', ὃ γάρ πω ἐπέπιθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφατε,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursúsque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt;
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità fecisset, abiit: at Ulysses
Ivit in tabulum, stupuit verò ipsum dilectus filius;
Timentique ex alterâ parte jecit oculos, ne Deus esset.
Et ipso compellato verba velocia alloquutus est,
" Alius & *diversus* mihi, hospes, apparas modò quàm ante,
" Alia quoque vestimenta habes, & corpore haud item similis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius esto; ut tibi grata demus facra,
" Et aurea dona arte elaborata; parce verò nobis.
Huic respondit posteà pertolerans divinus Ulysses,
" Non aliquis Deus sum; cur me diis assimilas?
" Sed pater tuus sum, cujus gratiâ tu suspirans
" Pateris dolores multos, contumelias tolerans virorum.
Sic loquutus, filium osculatus est, perque genas
Lacrymam misserat in humum; antè autem tenebat indefinenter semper.
Telemachus verò, nondum enim persuasus fuerat suum patrem esse,
Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὥφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοὶ.] Γένεια. Τάνυσθεν.] Ἐπάγησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναλήμματα, ἀμάλγματα.
183. Στεναχίζων.] Στενάζων, λυπούμενος.

NOTÆ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο *γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suavissima *παρήχησις*. In plurimis o mnibus codicibus Ἠτριάδες erat scriptum, pro quo *γενειάδες* substituit. *Isaac. Casaubon.* in Margine Codicis tunc sui, nunc *Episcopi Eliensis, Johannis Mori*, manu notaverat, scr. γενειάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1, v. 28. Lect. c. 2. p. 22. " *Quæ notant Veteres ad* " *alia* verba, καλὲν ἠτριάζοντας, ea sic scribi debent: " Ἐθειράζοντας) Κομῶντας τὰς τρίχας· ἐ γενειῶντας, " ὡς πολύς. Ἔθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ· ἐθειρᾶτο Ἀρι- " στοτέλης ἐν Ὁμήρου διορθώσει, Κυάνεαι οἱ ἰγένειοι γε- " νειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἠτριάδες. Locus est in " Odyss. π'. v. 176. Sed in nostris Libris Vulgata " Lectio, quam *Aristoteles* exibilaverat, adhuc lo- " cum occupat. *Eustathius* verò, fol. 600. lin. 35. " γενειάδες, pro genuinâ scripturâ amplectitur po- " tiùs, quam ἠτριάδες. Sed mirum tacuisse illum " de hâc *Aristotelis* emendatione. Quòd igitur id " sciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad illum locum annotavit, sive is est " *Amarantus*, sive quis alius, &c. Et paulò post, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Versum refero, " quod in *Etymologico* M. scriptum est, Γενειάδες, " αἱ κατὰ τὸ γένειον γενόμεναι τρίχες· πὶς κακῶς, " ἠτριάδες. Ità lego illum locum, inquit ille, nempè " κακῶς, pro γάρ. Addo ego, *Eustathii* verba sunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἰγένοντο γενειάδες, ἤ ἠτριάδες, &c mox, fol. 601. lin. 10. Ἐπιμελητέον δὲ τὸ, γενειάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸ γένειον· εἰ δ γράφοι τις, ἠτριάδες, ἄτοπον, ὡς λέγει ὁ ἠτριᾶν, ἤ ἔθειρα,—ἀπὸ κεφαλῆς δηλονότι, ἤ ἠτριάς Hesychius, γενειάδες) Αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες· γενειάς, ἰατρικῶς. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γρ. ἠτριάδες, vid. Not. in *Textum*.

Οὐ σύγ' Ὀδυσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τανυσίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἦδα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δ' Θεσσὶν ἔοικας, οἳ εὐρέα οὐρανὸν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ὧδ' Ὀδυσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοίσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροΐ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, καθ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἵσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulyſſes es pater meus, ſed me Deus
" Demulcet ; ut adhuc magis lugens ſuſpirem :
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" Suo ipſius animo; quando non Deus ipſe adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & ſenem.
" Certè enim nuper eras ſenex, & indecenter indutus eras.
" Nunc vero Dus ſimilis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes.
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm ſit,
" Neque demirari valde, neque ſtupere:
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulyſſes.
" Sed hic ego ſum talis, paſſus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, poteſt enim;
" Aliquando quidem paupere ſimilem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus veſtes habenti.
" Facile verò Dius, qui cœlum latum habitant.
" Et gloriâ illuſtrare mortalem hominem, & malo-afficere.
Sic loquutus ſedit; Telemachus igitur
Circumfuſus patrem bonum lugebat lacrymas fundens;
Ambobus verò his deſiderium obortum eſt luctûs.
Flebant itaque ſtridulè miſerabiliùs, quàm aves
Oſſifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Ruſtici excipiunt, antequam volatiles ſint;
Sic hi miſerabiliter ſub ſupercilliis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidiſſet lumen Solis,

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσει, ποιήσει.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ σεσημειῶσθαι· παρὰ τὸ ὄπιν, γίνεται σεσώπιον, εἶτα σῶσιον· ἢ παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀναπλὰς.] Ὑπομείνας.
214. Ἀμφιχυθεὶς.] Περιπλακείς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνά.] Πτῶσιν ὀνικόν.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔτηκον.

NOTÆ.

211. Ῥηΐδιον ὃ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

VARIÆ LECTIONES.

195. Σπαραχίζω) γρ. τανυσίζω.
204. Γάρ τοι) γρ. γάρ π, *H. Steph.*

Εἰ

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφάνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε νασται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μέν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον νευσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, φραδμοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοι τε, καὶ οἵπινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσομαι, εἴκεν ἦε δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνοι ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶοι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τὰχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse prædicebantur?
" Non etenim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quisunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurumque copiose, vestémque textam;
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem hùc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde consulamus.
" Sed age mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quótque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibúsque bellicosum esse, & prudentem consilio:
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hic numerum.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφερέσθαι.] Ἐξισοῦσθαι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Σωστήν.
245. Οἵη.] Μόνη.
246. Εἰσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

NOTÆ.

226. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθείαν scribo, vid. ad *Iliad. Ψ.* v. 361. & suprà, ad *α.* v. 297.

245. Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. ἰόχεαιρον, *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀληθείην) γρ. ἀληθέα, malè, ut Not. in *Textum.*

Ἐκ μὲν Δυλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι λελεγμένοι, ἐξ δὲ θρῆκες ἕποντο·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἰείκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἑπὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτὸς ἀοιδῶν.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομαι ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ὑπέρβιος ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φράζευ· ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι θαρσύνι θυμῷ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Καὶ Φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηναίη, σὺν Διὶ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔθλω τοι τύτω γ' ἐπαμύντορε, τὼ ἀγορεύεις,
Ὑψι πὲρ ἐν νεφέεσι καθημένω· ὥστε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κεκλεγμένε, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μάχος κεύσῃ) Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἶκόνδε, καὶ μνησῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ἐμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ σπουδῇ ἄγυιαι συβώτης ὕστερον ἄξει,

" Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; sex insuper famuli sequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuórque & viginti juvenes sunt;
" Item ex Zacyntho, viginti sunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipsis simul est Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo servi, scientes epulas facere.
" Hos si omnes aggrederemur, dum intùs sunt,
" Vide, nè perquam amarè & graviter horum insolentias ulciscaris reversus.
" Sed tu, si potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc rursus, alloquutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Tibi ergò ego dico, tu autem considera & me audi,
" Et cogita; si & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Boni sanè hi sunt adjutores, quos dicis,
" Alte licet in nebulis sedentes; quique & alios
" Viros dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rursus allocutus est per tolerans, divinus Ulysses,
" Non quidem illi multo tempore separati erunt
" Pugnâ forti, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, simul auroră apparente,
" Domum, & procis superbis versare:
" At me ad civitatem subulcus postea ducet,

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Κεκλεγμένοι.] Ἐπίλεκτοι. Δρηκῆες.] Ὑπερβ. ἢ δὲ λέξις, ἢ πικρὰ π.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὄνομα κύριον.
253. Δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομαι.] Μαχοῦμαι.
255. Πολύπικρα.] Πολὺ πικρῶς. καὶ δεινῶς· λείπει
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομιεῖ.

NOTÆ.

255. Μὴ πολύπικρα) *Br. Schol.* Λείπει ἢ δεινὰ, ἢ πικρὰ π. Infinita sunt hujus Ἐλλείψεως, apud omnes Auctores, & Sacrosanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà ad v. 381.

VARIÆ LECTIONES.

263. Ἐπαμύντορε) γρ. ἐπ' ἀμύντορα.
270. Μὴν νῦν) γρ. μάν νυν, *H. Steph.* malè.
Ibid. Ἔρχευ) Ἔρχου, ut sæpè aliàs, & præsertim *Iliad.* α'. v. 290.

Πτωχὸς

Πωχῷ λθυμαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπιμήσουσι δόμοι κάτα, σὸν δ' Φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἢν γὰρ καὶ ἀφὶ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἴσορόων ἀνέχεσθαι
Ἀλλ' ἤπιος παύεσθαι ἀναγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐκὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κὲν πολύβουλος ἐνὶ Φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νόσφι μόν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλῆ θαλάμου καθαβαίνειν ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικὼς
Οἷά ποτε Τροίηνδε νεὼν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καθαιχμώητέ τε δαῖτα,

" Tempori miserando similem & seni.
" Et autem me dehonestabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, male patiens me.
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis petentiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Verumtamen cessare jube ab insipientias,
" Suavibus verbis compellans: hi verò tibi non
" Parebunt, jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis,
" Quando multi-consilii animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque eandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,
" In secretum alti thalami depone elevando
" Omnia valde: at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent animo desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui: quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt, quantum ignis ivit vapor, i.e. fumus;
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alius invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Τετλάτω.] Καρτερεσάτω.
277. Βίλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφροσυνάων.] Ἀνοιῶν, μωριῶν.
279. Παραυδῶν.] Παραινῶν, συμβουλεύων.
282. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτατον.
287. Παρφάσθαι.] Παραπῖσαι, παραλογίσασθαι.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἔξω καὶ χωρὶς τοῦ καπνοῦ. Ἐμοί.] Ὁμοῖα ἐμοί.
290. Κατήκισται.] Βέβλαπται, ἠφάνισται. Πυρὸς αὐτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνωθέντες.] Μεθυσθέντες.

NOTÆ.

279. Οἱ δέ τοι οὐκὶ πίσεσθαι) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazia* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus esset morigerus. Hunc locum uberius tractamus, Prælect. *Odyss.* xxi. fol. 137. Vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum.

284. Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν Ἀρήια τεύχεα κεῖται) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà. ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ') Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Συμβουλεύσας) Ità Nos, pro corrupto, συμβαλεῖσας.

VARIÆ LECTIONES.

273. Γέροντι) γρ. γέροντα, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.

282. Ὁππότε κὲν) γρ. ὁππότε δὲ, *H. Steph.* malè.

291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον) γρ. πρὸς δ' ἐμοὶ τόδε μεῖζον, *H. Steph.*

Καὶ μητρὶ· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρον.
Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα ἠδὲ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, ἠδὲ σὺ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς δὴ Ὀδυσσῆες ἐλοίμεθα· τοῦσδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξαι καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' αὐτὸς Λαέρτης ἔτι τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἶφιν.
Καί κε τέον δμώων ἀνδρῶν ἔπι πειρηθεῖμεν,
Ἠμὲν ὅπως τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ἔτι σὸν κλείῃ, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Φαίδιμος υἱός,
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνῃ γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὰν ἔσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ γὰρ φρεσὶ δίεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὖτως εἶσιν ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μεταρχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et ſponſalia; ipſum enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò ſolis duos enſes, & duas lanceas
" Relinque, & duo ſcuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hos utique poſtea
" Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si vere meus es, & ſanguinis noſtri,
" Nè quis poſtea Ulyſſem audiat intùs eſſe,
" Neque igitur Laertes ſciat hoc, neque ſubulcus,
" Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope.
" Sed ſola tuque, egoque, mulierum cognoſcamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quam qui non curat, at te dehonorat, talem exiſtentem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt illuſtris filius,
" O pater, certè meum animum & poſtea puto
" Cognoſces, non quidem enim focors-mollities me tenet;
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus; te itaque conſiderare ſuadeo.
" Diu enim ſic cognoſces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρον.] Πρόχειρον γὰρ ἀνὴρ ἐσθῆτος φόνον, παρακειμένων σιδήρων. Ἐφέλκεται.] Ἐριθίζει.
295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἴοισι.] Μόνοις.
296. Καλλιπέειν.] Καταλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, καταλιπεῖν.
302. Ἴσω.] Ἐπισπάσω.
304. Ἰθύν.] Τὸν ἀληθείας ἀληθῆ.
305. Πειρηθεῖμεν.] Διάπειραν λαμβάνοιμι.
306. Δείδοι.] Φοβεῖται.
307. Ἀλίγει.] Διὰ φρενιτίδος ἔχει. Ἀτιμᾷ.] Ἀτιμάζει.
310. Χαλιφροσύνῃ.] Ἤτοι ἀφροσύνῃ, ἢ κηλασμῷ καὶ ἔκλειψι φρενῶν, ἢ σκιρτήσει καὶ * ἀβίλπησι τῇ ἀληθείᾳ.
311. Κέρδος.] Ὄφελος.
314. Μεταρχόμενος.] Διὰ σπουδῆς ἔχων.

N O T Æ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρον.) Et hic locus iterum occurrit, τ'. v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Hiſtor. l. 1. p. 281. *Tempus* in ſuſpicionem, *Cauſa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit. & *viſa inter temulentos Arma cupidinem ſui movêre.* Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρον γὰρ ἀνὴρ ἐσθῆτος φόνον.) *Euſtath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρον δὲ καὶ ἀνὴρ, κατὰ τὰς Παλαμὰς, παρακειμένων σιδήρων· ἵνα ἄστοχος σίδηρον ἡ μαχητὴς, ὅπως αὐτὸς ἁπάρῃ τὴν θυμοῦσθαι· καὶ κλη-

VARIÆ LECTIONES.

300. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο) γρ. ἰμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.
302. Μήτ' αὐτὸς Λαέρτης ἴσω τόγε) γρ. Μήτε τὸ Λαέρτης ἴσω τόδε. *Plutarch* ibid.
305. Πειρηθεῖμεν) γρ. πειρηθῶμεν.

Χρήματα

Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἐγὼ διδάξαθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἱ ἠλιτεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε καθ' ἅβμιὰς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπλε' Ἰθάκηνδε κατήγαγε νηῦς εὐεργὴς,
Ἣ Φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδειρέος ἐντὸς ἵκανον,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόῖσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πεφραδέειν Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνάγει
Ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τὼ ἧ σωαρήτην κῆρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανε δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' ἀμφίποσι ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego exploratum hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ inculpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per ædes venerim
" Nos tentare, sed postea hæc laborare.
" Si verè saltem scis Jovis portentum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
At interea Ithacam deducta est navis bene-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios:
Hi vero quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportarunt magnanimi servi:
Statim autem *ad* Clytii *domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jussérat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus subulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit,

ΣΧΟΛΙΑ.

316. Διδάσκαζ.] Μαθήσεσθαι.

317. Ηλιτεῖς.] Σημαίνει τὰς ἁμαρτωλάς· ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβίης, εὐσεβεῖς· ὅπως καὶ ἀπὸ τοῦ ηλιτὸς, ηλιτείης, ηλιτεῖς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ναπικὸν μόριον, νῦν δὲ ἁλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ ἀφ' οὗπερ τοῦ ἁλιτεῖν ἀφ' οὗ ε ' γραφομένου τὸ ηλιτὸς γράφει ἀφ' οὗ η· ἔστι δὲ οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ι εἰς η.

318. Σπαρμός.] Νῦν. τὰς οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθεῖσα.

333. Σωκοτάτην.] Σωιδεσμον, στολώτατον.

334. Ἐρέοντε.] Εἰκεῖν ὀφείλοντας.

NOTÆ.

317. Ηλιτεῖς) Ità scribi debere testantur οἱ Παλαιοὶ, ut videre est in *Br. Schol.* exponitur autem per ἀναμαρτήτου, παρὰ τὸ νὴ & ἁλιτεῖν. Vocem ergò ηλιτὸς ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen ηλιτεῖς legi paulò rotundius & ηλίνδης· vel ηλίνδης, *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad ω'. v. 65. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Γεγραφομένου) In tribus Vett. Codd. γεγράφθαι, non æquè bene. Ηλιτεῖς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiasta*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad.* τ'. v. 493. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Ηλιτεῖς) Ἀναμαρτήτου· παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ε, Ηλιτίνδης.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔπι) γρ. ἔπ.

317. Ηλιτεῖς) γρ. ηλιτείης, ηλιτεῖς, ηλίνδης, & ηλίνδης. Vid. Not. in *Textum*.

Ἤδη.

Ἤδη τοί, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάντ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμμεν μετ' ὗας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς,
Αὐτοῦ δ' ἀντιπάροιθε θυράων ἐδριόωντο·
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ἐδὲς ἦλθε· φάμην δέ οἱ ἢ πλέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κήρυσι ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ἔτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χάρης, λιμένος πολυβενθέος εἰσῶν,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετέφατο οἷς ἑτάροισι,
Μή πω ἔτ' ἀγγελίην ὀπιώμεθα· οἵδε γὰρ ἐνδοθι.
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἶπον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν ὀκυ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπέθηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ἀθρόοι, οὐδέ πω ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μελαίζειν, οὔτε γερόντων.

" Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit ſubulcus propè altans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius juſſit loqui.
At poſtquam omne præceptum denunciavit,
Perrexit ad ſues, liquitque ſeptaque, domumque:
Proci autem triſtati ſunt, mœſtique ſunt in animo,
Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii;
Et illic ante januas ſederunt:
His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" O amici, certè magnum opus ſuperbe perfectum eſt
" Telemacho, via hæc: putabamus enim ei non perfectum iri.
" Sed agite navem nigram trahamus, quæ optima:
" Intuſque remiges marinos congregemus, qui velocuſſimè
" Illis nuncient velocitèr domum redire.
Nondum omne dictum eſt, quando Amphinomus vidit navem,
Verſus ex loco, portum per profundum intrà,
Veláque contrahentes, remoſque manibus tenentes.
Suaviter itaque ridens loquutus eſt procis,
" Nè aliquem nuncium moveamus; hi enim intùs:
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem prætervenientem, hanc autem non poterant conſequi.
Sic dixit; at illi ſurgentes iverunt in littus maris.
Statim verò navem nigram in terram traverunt,
Armaque ipſis abſportárunt magnanimi ſervi.
Ipſi autem ad concilium iverunt denſi, neque aliquem aliorum
Siverunt, neque juvenum conſidere, neque ſenum;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

341. Μετ' ὗας.] Ἐπὶ τοὺς σοὺς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγησαν.
343. Ἐκ δ' ἦλθον.] Ἐξῆλθον δέ.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Στείλοντας.] Συστείλοντας.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μεθαίζειν.] Συναθροίζεσθαι.

N O T Æ.

347. Φαμὴν δέ οἱ ἢ πλέεσθαι) Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibuſdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Baſil. Euſtathii, Aldin. Lovan.* φαμὴν δέ μιν μὴ πλεῖσθαι, de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & παῖδας, ſimilitèr malè, pro παῖδ' legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejuſmodi à Grammaticaſtris, qui operoſiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, φαμὴν δέ οἱ ἢ πλέεσθαι, quam ſolam *Lectionem* agnoſcit *H. Stephanus* in ſuâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit. δ'. v. 664. φαμὴν δέ οἱ ἢ πλέεσθαι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

337. Εἰλήλυθε) γρ. ἰλήλυθε, ut aliàs.
347. Φαμὴν δέ οἱ ἢ πλέεσθαι) γρ. φαμὴν δέ μιν μὴ πλεῖσθαι, vid. Not. in *Textum*.
354. Μετεφάσθην οἷς ὑπείροισιν) γρ. μετεφάμην μητιήσειν, *H. Steph.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἦμαρ μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρης ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἀνὰ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσαιμεν ἑλόντες
Αὐτόν· ὁ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν αἶσα δαίμων·
Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀέθλους ἐφαζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ὧδε γὰρ οἶω,
Τούτῳ γε ζώοντος, ἀνύσσεσθαι πάντα ἔοργα·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ὀπιπεύων βουλήν τε νόον τε·
Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ἀγορήσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεν μιν οἴω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνᾴξας,
Οὔνεκά οἱ Φόνον αἰπὺν ἐφάπτομεν, οὐδ' ἐπίκνημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ τόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ κτησώμεθ' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem speculatores sedebant in summitatibus ventosis
" Semper succedanei; simul autem sole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, sed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho insidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipsum; hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hic ei consultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto.
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipse quidem enim peritus consilióque mentéque,
" Populique non jam usquequaque nobis favent.
" Sed age, antequam ille cogat Achivos
" Ad concionem; (non enim remissurum ipsum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum surrexerit,
" Quòd ei eadem gravem struximus, neque assecuti sumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ nostrâ, aliúmque adeamus populum.
" Verum præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, substantiamque ipsi, & res habeamus,

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Καταπεφ.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Κατάσκοποι. Ἐπ' ἄκρης.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν.
366. Καταδύντι.] Δύνοντι.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκαθεύδομεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐμένομεν.
369. Φθίσαιμεν.] Ἀνέλοιμεν.
373. Ἀνύσσεσθαι.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερέσασθαι.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀπομνυίσει.] Ὀργισθήσεται.
379. Ἐφάπτομεν.] Κατακαλύζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθέωμεν.] Φθάσωμεν, προλαβώμεθα. Ἑλόντες.] Ἀναλώσαντες.

NOTÆ.

372. Ἧμας) Ità omninò scribendum, pro ἡμᾶς, ob *Metrum*, ut *Eustathius* ait, Ἰωνικῶς, ὁ Ἀττικῶς, ἀναπεμφθέντος τοῦ τέλους συνεσβολῇ τοῦ λήγοντος. Sic, v. v. 177. Ταυτάων αἵ μοι μία δὴ ἧμιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψας, & v. v. 272. Τηλεμάχῳ μία δὴ ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει. Vid. *H. Steph.* quæque Nos suprà, ad Σ'. v. 569.

376. Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον) De insigni hâc *Elleipsi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. suprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipsis*, ut suprà, v. 255. *Eustath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ, διὸ δείσομεν· ἢ ἄλλο τι ὅμοιον· ἵνα μὲν ἧ χάριν ἔχῃ καὶ πρᾶξις, μὴ ἔστω λαλεῖν ἀπειλητικῶς· ἐπεὶ οὐ τὸ, Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ἀγορήσασθαι Ἀχαιούς, ἐν ᾧ τὸ ἄγε, λείπει ῥῆμα πληρωτικὸν, οἷον τὸ, ὁλοφρονέωμεν.

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἧμας) γρ. ἡμᾶς, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δωσά-

Δασσάμενοι κ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας, εἰκία δ' αὖτε
Κείνῃ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βούλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν κ' ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὃν μεγάροις ἕκαστος
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, κ' μόρσιμος ἔλθοι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο κ' μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος ἥως, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ὃν Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δ' ἤπιε Πηνελοπείῃ
Ἤνδανε μύθοισι φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο κ' μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῃν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον δηρὸν δ' γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνειν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μέν κ' αἴνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & quicunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec cum ei facultates ſatis animo congruas devoremus
" Hic congregati, ſed ex domo unuſquiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demum
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: at hi omnes quieti facti ſunt ſilentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Arætiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci frumenti, herboſâ,
Dux fuit procis; maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere velim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum interrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

385. Καὶ μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τινὲς καθ' ἑαυτὰς μὰ τὰς ἀκύας μοιράσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτάς.
386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.
387. Ἀφαυδάνῃ.] Ἀπαρέσκῃ.
389 Θυμηδέα.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδέα παρέχοντα. Ἔδωμεν.] Ἐσθίωμεν.
391. Μνάσθω.] Μνηστευέσθω.
392. Γήμαιτ'.] Γαμοῖτο. Πόροι.] Παρέχοι. Μόρσιμος.] Εἱμαρμένος.
402. Εἰρώμεθα.] Ζητήσωμεν.
403. Αἴνήσωσιν.] Ἐπινεύσωσι, συγκατάθωνται.

Ν Ο Τ Æ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βούλεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; nili βούλεσθε, pro βούλεσθε, legamus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat veteris ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto βόλω, pro βόλομαι, fiebat, βόλω, unde *Latinum* Volo. Etiam βολὴ, οἱονεὶ βολή τις λίγει, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Græco* Συρακόσιος, fit Συρακόσος, ut *Virgil. Eclog.* 6. v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu. Bailius* dicit, τὸ α', in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'.

v. 234. Νῦν δ' ἐτέρως ἐβούλευσε θεοὶ κακὰ μητιόωντες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina, Aldina, Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβούλευσε ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἡ βούλεσθε, vel ἀλλὰ βόλεσθε, vel ἀλλ' ἐβούλετο; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαύδανε, κ' βούλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint πρῶτα, aut πρῶτοι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Alnyſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

Variæ Lectiones.

387. Ἀλλὰ βούλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐβούλετο, vid. Not. in *Textum.*
391. Εἰδόσιν) γρ. ἰδίοισιν. Vid. ad *Il.* ε'. v. 382. Nec rectè *Etymolog.* M. v. ἴσιτον, contrà militat.
392. Γήμαιτ') γρ. γήμαιθ', vid. ad ν'. v. 335.
403. Θέμιστες) γρ. πρῶτοι, πρῶτα, & τόμπροι, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὸς

Αὐτός τε κτείνω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώγω·
Εἰ δέ κ' ἀποστρωπῶσι Θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσι δ' ἐπιώλασε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀγορήνδε βάν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἐλθόντες δ' ἑπάφιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ πολύφρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσιν φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ἑοῦ παιδὸς ἐν μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
[* Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγάροιδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὲκ θαλάμοιο τέγος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρηίδων χερὸς λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνοε, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, ἠδὲ σε Φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ἐμήλικας ἔμμεν' ἀρίστον
Βουλῇ ἠδὲ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὴ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε

" Ipsèque interficiam, aliósque omnes jubebo:
" Sin avertant Dei, quiescere suadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim postea quum surrexissent iverunt in domum Ulyssis,
Venientes autem sedérunt in politis sedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immensam injuriam habentibus;
Audivit enim sui filii in domibus mortem fuisse *determinatam*;
Nam Præco ei dixit Medon, qui sciebat consilia,
[Quùm extra Aulam esset, illi enim intùs consilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè-factæ,
Contra maxillas tenens ornata velamina:
Antinoum verò reprehendit, verbumque dixit ac nominavit,
" Antinoe, injuriam habens, malè-cogitans, & jam te dicunt
" In populo Ithacæ inter æquales esse optimum
" Consilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
" Insane, quid enim tu Telemacho cædemque, mortemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μετ' ἐμήλικας.] Ἐν τοῖς ἐμήλιξι.
420. Ἔησθα.] * Ἦπαρχες.
421. Μάργε.] Μαινόμενε.
* Ità, pro ἦπαρχες, lego.

NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμικες. σοὶς τὰ λείστα νεμορήσασθαι. *Scholia.* Τόμικες.) Ὁ μοιρῶν, ὁ τὸ μὲν ὂν ἑαυτῶν, ἢ τὸ μέτρον χωρὶς βλάπτων. *Hesychius,* Τόμικες) Περιφῆται, ἱερεῖς, εἱμαρτοσκόποι, ἀμφίκυρτοι. *Strabo,* ibid. Τομικῷ.) Ὅτι μοι ὄφις ἐν ἀκτῇ φησι, ὅπου Διὸς ἱερὸν Δωδωναίου. Quare huic *Lectioni* suus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θέμιστες. diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Post hunc Versum apud *Eustathium*, in utrâque Editione, sequitur alter Versus, quem, cum *Sensui* sit necessarius, & repetatur in omnibus, ad ϑ'. v. 678. suo loco interserendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc suo Concilio, præter se, exclusérint omnes; nisi esset alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδοθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Eustath.* quùm ἔνδοθι, pro ἐνδόθεν, *extrà* sonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐντὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. * Ἀποτρωπῶσιν) Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν, & hoc ex MS. *Aloysii*, nisi quod bis -ωσι, pro -ωσι.

VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός θ' ἑ. *Ibid.* Κτείνω) γρ. κτανέω, *Strabo*, l. 7. fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀπαρτοκίγοι θεοί, *Strabo*, ibid. *Ibidem.* Παύσασθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βυλὰς. * Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βυλὰς, Βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐντὸς, in *Var. Lect.* addit; quùm hic Versus apud *Eustath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπτεις, ὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ὐδ' ἐστὶ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ ὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπαπτόμενος Ταφίοισιν
Ἤισσε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθίσαι, καὶ ἀπορρᾶσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κατὰ ζωὸν φαγέειν μενοεικέα πολλά·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους πέρ.
Τῶ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δ' ἄλοχον,
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμὲ δ' μεγάλως ἀκαχίζεις.
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνώγεμεν ἄλλης.
Τλώδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι τοῦτα μετὰ Φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔστ' οὔτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱεῖ χεῖρας ἐπίσχῃ,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μοὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα μελαινὰν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπτριθος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέρξε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

" Struis, neque fupplices curas, quibus Jupiter
" Teſtis? in nimè juſtum eſt mala ſtruere mutuo.
" An non ſcis, quando huc pater tuus venit fugiens,
" Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
" Quoniam latrones inſequens Taphios
" Afficerat dolore Theſprotos: hi verò nobis amici erant.
" Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
" Et facultates conſumere ſufficientes multas;
" Verum Ulyſſes prohibuit, & detinuit, licet cupientes.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procaſque uxorem,
" Filiumque interficis, me verò valdè tristat injuria.
" Sed te ceſſare jubeo, & jubere alios, ne cupiant.
Hanc rurſus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus eſt,
" Filia Icarii, prudens Penelope
" Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ ſint:
" Non eſt hic vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus inferet,
" Vivo me & ſuper terram vidente.
" Sic enim dicam, & ſanè perfectum erit,
" Statim ejus ſanguis niger fluet circum lanceam
" Noſtram, quoniam & me urbium-populator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis inſidere faciens carnem aſſatam
" In manibus poſuit, prabebatque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multo chariſſimus eſt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

421. Ῥάπτεις.] Καταπαλάζεις. Ἱκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς ἀποδιοχομένας ἱκέτας ἀτιμάσεις, ὁμοπάτρους αὐτῆς τῆς Ἰκαριώσης, ὡς ἂν τις εἴποι τὰς ἱκετιδίους. ἀντὶ τοῦ χρῆσαι λόγῳ] οἱ ἐφέλκεις, νῦν οἱ ἀποτίζοντες.

423. Μάρτυρος.] Μάρτυς γρ. ἐν Ἰωνικ. Οὐδ' ἐστὶν.] Οὐ δίκαιος ἐστίν.

425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.

426. Ἐπαπτόμενος.] Ἐπαγόμενος.

427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.

428. Διαρρᾶσαι.] Διαφθεῖραι.

429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὸ τῆς ψυχῆς ἀφαιρετικόν.

431. Ἄτμενον.] Ἀτίμωσε.

433. Ἐφεσσάμενος.] Ἐπικαθίσας.

433. Ἐπέρξε.] Ἐπέδωκεν.

N O T Æ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. ſuprà, ad v. 4.

441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Verſus, *Iliad. α'.* v. 303.

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ἐστὶν) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οὐδ' ἐστὶν) γρ. οὐχ ἐστὶν. *Euſtath.* fol. 612. lin. 28. *Ibid.* Ῥάπτεις) γρ. ῥαπτίζῃς.

425. Ὑποδδείσας) γρ. ὑπαιδέσας & ὑποδείσας.

428. Φθίσαι) γρ. φθεῖραι, *Euſtath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.

434. Πατὴρ) γρ. πάτερ.

Ἀνδρῶν.

Ἀνδρῶν· εἰδέ π μὶν θάνατον τρομέουσ ἄνωγα
Ἔκ γε μνηστήρων· θυμῷ δ' ὐκ ἔτ' ἀλέασσ.
Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἦ μὼ ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ χ' ὑφορβὸς δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπιφαδὲν ἀμφιέποντο,
Σῦν ἰερθύσαντες ὀπαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἆγχι παριστάμενη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕστο περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρόσφατος ἀμφὶς μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγλαΐσεις ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύατ' οἶκαδ' ἰόντα;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Ἀφρ κάτα θαλάσσαν· ταχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

"Virorum; neque ipsum mortem timere justi
"A procis, à Deo autem non est fugere.
Sic dixit animum addens; huic tamen ordinârat ipse mortem.
Hæc autem ascendens in cœnacula splendida,
Flebat deinùm Ulyssem dilectum maritum; donec ei somnum
Ducem in palpebris tudit oculis-cæsa Minerva.
Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus
Venit; hi verò cœnam stando parabant,
Quùm suem sacrificâssent annicùlum: at Minerva
Propè stans Laertiadem Ulyssem,
Virgâ percutiens, iterum fecit senem:
Turpiáque vestimenta induit circùm corpus; ne ipsum subulcus
Cognosceret coram conspicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians, neque mentibus custodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est.
"Venisti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor est?
"Nunquid jam proci superbi intrà venerunt
"Ex insidiis? an adhuc me rursus observant domum euntem?
Hunc respondens alloquutus es, ô Eumæe subulce,
"Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
"Civitatem ingredìo: citissimè me animus jussit,
"Nuncio perlato, rursus hunc redire.
"Obviavit tamen mihi à sociis tuis missus nuncius velox

ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τερμίοντ.] Φοβεῖσθ.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατασκευασμένα.
453. Ἐπισταδὸν.] Ἐπισημότατος.
457. Λυγρὰ.] Εὐπλῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλωσκούσαν.] Ἀνιοῦσαν, ἢ καταβαίνουσαν, ἢ περιερχομένην.
468. Ὠμήρησε.] Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

NOTÆ.

453. Ἐπισταδὸν) Hæc *Lectio* simplicitati Rusticæ convenit, at aliam Ξ. ἐπὶ σταθμοῦ, *Severus* agnoscit: & *H. Steph. Florentina, Hervaginana, Aldina, Lovaniana Recens*, habent; *Eustathii* tamen utraque Editio ἐπισταδὸν. in *Textu*, & in παρεκβολαῖς.
463. Εἰρύσσαιτο) Τυτίπτ, εἰρυμένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ξ. εἶεν). Εἰρύομαι γὰρ, σωφυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.
468. Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Eustath.* fol. 615. lin. 21. Ὠμήρησε Ξ. ἀντὶ Ξ. συνέβαλε.

VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἴκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἐς' ἁλίαζε) γρ. ἴκτο ἁλόξαι.
453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ σταθμοῦ, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
459. Εἰρύσσαιτο) γρ. εἰρύσαιτο. Vett. Codd. *Impressi.*
466. Ἄσυ καταβλώσκουσα) γρ. ἄσυ κάτα βλώσκουσα, *Br. Schol.* & καταβλώσουσα, vid. Not. in *Textum.*
468. Ὠκὺς) γρ. ἐλθὼν, vid. Not. in *Textum.*

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη ὑπὲρ πόλεως, ὅτι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν,
Ἦα γὰρ, ὅππα νῆα θοὴν ἰδόμην καλεῦσαν
Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβείθει δ' σάκεσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠίθην τὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ παύσαντο πόνου, πρύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυθ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc scio, hoc enim vidi oculis,
" Modò super civitate, ubi Hermæus tumulus est,
" Eram progressus, quando navem velocem vidi devenientem
" In portum nostrum, multique erant viri in ipsâ;
" Gravabatur insuper scutis & lanceis utrinque-acutis;
" Et ipsos putavi hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit; risitque sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus; cavit autem subulcum.
Quùm jam igitur cessarent à labore, paravèrantque Convivium,
Convivati sunt, neque animus indiguit convivio æquali:
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ὑπὲρ πόλεως.] Ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῆς πόλεως. Ἑρμαῖος λόφος.] Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν τοῖς ὁδοῖς, Ἑρμοῦν ὀνομάζουσι· ἢ πάσῃ ἰάμβῳ βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαῖος· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμῆς ἱδρυμένος. Ἑρμῆς, παρὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον, τὸν τῆς Ἰοῦς φύλακα, ἔσχε ὑπὸ ζήλου, Ἥρας αὐτὸν πρὸς τὸν Ἄργον παροξύνασης θηρῶν μυσαττούσης τὸν Ἄργον, καὶ αἰτιωμένης τὸν Διὰ, τὸ ὑπόπτερον μεθέπεσθαι τὸν Ἑρμῆν τοῖς ἑαυτοῦ παραγγέλμασι· ἅμα δὲ ἀφυπνωμένους τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀναθεφοίτους ἀπολιόντας, ὡς εἶχον ἑρμαῖ λίθου ἐπισωρεύσαντα αὐτῷ τοὺς ψήφους, καὶ ἔτους ἐπισωρεύθωσι· ἀφ' οὗ τοῖς περὶ δὲ Ἑρμοῦ ψήφων πλῆθος. ὅθεν καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄχρι δεῦρο, εἰς τιμὴν δὲ Ἑρμοῦ καθὸ τοὺς ὁδοὺς, ἀπὸ τοῦ τὸν ὁδὸν εἶναι τόπον καθηγεμόνα, καὶ ἐπιτίθεσθαι τὸν ἐκδημοῦντας, σωροὺς ποιοῦν λίθων· ἢ ἀφέντων ἀφειδάλλοι λίθους, καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀντιλοχίδῃ.

474. Βεβείθει.] Ἐπεισέρχεται, ἐπιπλέουσι.
475. Ὠίθων.] Ὑπενόησα.
478. Πάσι.] Τοῖς ἐκεῖ τὸ δεῖπνον.

NOTÆ.

471. Ἤδη ὑπὲρ πόλεως· ἔστι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν) Cùm olim πόλεως legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci posset, in *Cæsurâ*, ante *Pneumon*, & *Aspernm* cum *Acuto*, ego πόλεως potiùs hìc scribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰλίῳ πόλεως· ὃ δὲ κεκλημένος ἔπλ αὐτῷ. Et certum est, multas *Lectiones* in *Odysseâ* & emendari posse, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος) Præter *Brev. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 615. lin. 24. *Hesych. Suid. Etymolog. M.* & *Elix Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

NOTÆ IN SCHOLIA.

471. Ἑρμαῖος λόφος) In hoc *Scholio*, ubi totus hic Versus occurrebat ἀπεσοδιεύσας, * deleo: pro ἀφεσιμώσας. lego * ἀφυπνωθέντας, pro ἀπὸς δ' Ἑρμοῦ, ex *Aloysii* MSto, * ἀπὸς τοῖς περὶ δ' Ἑρμοῦ, paulò post, pro τοῦτον τὸν ἐκδημοῦντα, lego * ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων (malè enim MS. ἐκδημοῦντα) & ante τούτους καλεῖν, addo * καὶ, ex MS. eodem.

VARIÆ LECTIONES.

471. Πόλεως) γρ. πόλιος, Vett. *Impressi*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ἕρμαιος. *Philoxenus* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 615. lin. 25.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

Ἐις τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὰ λυπηρὰ τὰ κεφάλαια· ὅπερ ἰδὼν Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τῶν Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Πάντες ἀπορήσαντες, πῶς ὁ ξένον ἀναγκαίζει τὸν διαπονεῖσθαι καὶ οἱ Εὐμαίου μὴ εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφῃ. Ὀδυσσεὺς δὲ τὸν αὐτὸν μένει.

Ἐπιγραφή.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Τῶν βάλιος, αἰπόλε τὸ, μνηστὴρ π. κύων ὃν ἀνέγνω. L'i B. XVII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήγοι,
Ἀκρὸν ἰέμενος, ἐν ἀστύ περ συβώτῃ·
Ἄγρη, ἦτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· ὃ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ἔοικα
Κλαυθμῷ τε στυγερῷ, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἰδέσθαι· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὀπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον τε κοτύλην τε· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιμνίσκῃ, ἄλγιον αὐτῷ

QUando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc poſtea ſub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini;
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & ſuum alloquutus eſt ſubulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipſam ante ceſſare puto
" Fletúque odioſo, luctúque lacrymoſo,
" Quàm ipſum me inſpiciat; ſed tibi ſic præcipio,
" Hunc hoſpitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei, quicunque voluerit,
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines ſuſtinere, habentem etiſque dolores animo.
" Sin ipſe hoſpes valdè iraſcetur, gravius ipſi

Σχόλια.

4. Παλαμῄφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύσειν.] Τὰ ἐκ τῶν περιόντων ἐπαιτῆσαι.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μιμνίσκῃ.] Ὀργισθῇ.

Variæ Lectiones.

V. 9. Πρίν γ' αὐτόν μ' ἰδέσθαι)) γρ. πρίν γ' αὐτόν μ' ἰσιδέσθαι, *Euſtath.* fol. 616. lin. 44.

Ἔστε)

Ἔστω· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαιο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προτέρη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχὸν βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἠὲ καθ' ἀγρούς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἔπι μεγάροισιν μίμνειν ἔπι τηλίκος εἰμὶ,
Ὥς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
Λυτίχ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.
Λίην γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηνίη· ἔκαθεν δέ τοι ἄντυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἀμφὶ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μητέρι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, δὺ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καταστορέσα θρόνοις ἔπι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio:
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim tabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes.
" Statim, postquam incaluero, teporque tactus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; procul enim civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex tabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapideum limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

SCHOLIA.

17. Ἐρύκειν.] Κατέχειν.
20. Τηλίκος.] * Τῆς δεούσης ἡλικίας.
21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάσσοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.
23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαίνῳ. Ἀλέη.] Ἡ θερμασία ἢ ἀλέα· σημαίνει καὶ τὸν λιπφυγίαν.
25. Στίβη ὑπηνίη.] Ὁ παγετὸς ὁ ὀρθρινός.
26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλατο· ἡ τάξις· τὸ δὲ ἑξῆς, Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν, καὶ εἴσω ἴεν.
32. Κώεα.] Περσάτινα δέρματα. Καταστορέσα.] Καταστρωννύουσα.

NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσαιο) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ δὲ, Φίλ' ἀληθέα μυθήσαιο, ἡ Ἀττικὸς, αὐτὸ δὲ, φίλον ἐστὶ, πάλαι δὲ εἶπεν· ἦ, φίλα τ' ἀληθέ, ἅτε εἶπεν αὐτά.
19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & ad *Odyss.* ε'. v. 316.
33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audactèr, pro ἔπειτα ἰθὺς, lego; cùm prior ῦ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύνω. ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλή-

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τῆς δεούσης ἡλικίας, *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε ἥκης ἡλικίας, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τηλούτης ἡλικίης contrà putius militet; rectè etiam dicitur, Τηλίκος εἰμὶ, τοιῆδε. τῆς δεούσης ἡλικίας εἰμὶ, hoc certè in loco.
23. * Πυρὶ θερμαίνῳ) Ità, pro corrupto ἐθερμαίνῳ, licet in hìc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἐπεί κε πυρὸς θερέω) ἤγουν ἀλεῶ πυρὸς θερμαίνῳ.
32. * Καταστρωννύουσα, pro corrupto, καταστορνῦσα, lego.

VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) *al.* ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum.*
25. Στίβη ὑπηνίη) *al.* στίβη ὑπ' ἠνίη, *Florentin.* & *Lovan.* at ὑπ' ἠνίη, MS. CCC. *Cantabr.*
33. Ἔπειτ' ἰθὺς) *al.* ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum.*

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσσῆος παλαισίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπάζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὴ φρένας Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηῒ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἔντυσας ὁπωπῆς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσι κέλευε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·

Ancillæ Ulyssis patientis congregatæ sunt,
Et osculatæ sunt amplectentes caputque & humeros;
Perrexit autem e thalamo prudens Penelope,
Dianæ similis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et osculata est ipsiusque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta est.
" Venisti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, postquam navi Pylum
" Clam, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius venisti aspectui?
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est.
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem:

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Κύνεον.] Ἐφίλουν. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτυσσόμεναι.

37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.

46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.

47. Ὄφελε.] Τάχα πῆ.

NOTÆ.

λων ἱππομίων χαλκόποδα ἔδρα. Quare *Iliad.* ε'. v. 632. πάντ' ἰδύνει, legendum, pro πάντα ἰδύνει, quod in Nonnullis male hactenùs obtinuit. Ità *Odyss.* φ'. v. 44. — ἐπὶ σταθμῷ ἰδυίῃ, & χ'. v. 8. Ἦ, ῥ ἐπ' Ἀλκινόῳ ἰδύνετο πατρὸς ἄνακτος. Ità ψ'. v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδὺς κίεν. Scribitur enim in omnibus, ad α'. v. 101. Τοὺς δ' ἄρα βαμβαίνουσ' ἰδὺς κίον, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰδὺς κίεν αὐτῆς & v. 396. Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίην δ' ἰδὺς κίε. Ità *Iliad.* δ'. v. 507. Ἴδυιε δ' ἔπειτα μετὰ στίχας. Ità *Hesiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δέ τ' ἰδύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πανουργίᾳ ἴσον, ἢ εἶν ἐλὴ ἦτορ ἰδυῖα. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyss.* plus Quinquagies. Hæc nostra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Thesauro-Prosodico, *Græco Latino*, v. Ἰδυῖα.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὶ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* in Ἀρτέμιδι producitur. ob *Cæsuram* & *Hiatum*, pro ἠδὶ, autem puto legendum. ἠὲ, aiterutrà nempè Dearum, non simul Ambabus. Quanquam potuit etiam Duabus hisce Deabus simul *Penelopam* comparare Poeta, ob diversas prorsus rationes, ob *Castitatem* nempè. *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad τ'. v. 54. ubi idem Versus iterum occurrit, *Latina Versio* & olim habuit, *vel*, quasi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, & χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ) Ità hunc *Versum* lego, emendo & suppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat suprà, π'. v. 15. ubi & τε, quod hic omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, sive *Onomacritum*, in *Argonaut.* osculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν τ' ἄμφω τε καλά. *Eustath.* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁμωνυμίας τις σύνδεσις εἶναι δὲ καὶ τοῦ φιλεῖν, τὸ ἀμφοῦσαι ἄλλοις, εἶτα καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἀφιλῶσι. Hinc *Catullus* ad *Veranniam*. Jucundum os oculosque suaviabor. Vid. *André. Schott.* Observat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) Ità lego, pro, ἤ σέ τ' ἔγωγε, quod priùs malè distinguebatur; cum vox ἔτι sit necessaria; ut ex Versione apparet.

VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ ῥ' ἔσαν ἐν θαλάμοισι) γρ. βᾶ δ' ἴσαν θαλάμοιο, *H. Steph.*

37. Ἴδυῖ) γρ. ἰδὶ. vid. Not. in *Textum*.

Ibid. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ. vid. in *Textum*.

38. Φίλῳ) γρ. φίλα, *Eustath.* fol. 618. lin. 29. Ἴσον ἦ, καὶ ἐπὶ τοῦ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, δύνασθαι τὸ φίλειν. ἐπὶ παιδὶ σφοδρότατα, καὶ δικαίως λέγοιτ' ἂν τὸ πήχεε· καθότι καὶ φίλου πᾶς χεῖρας, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.

39. Κύσσε) γρ. κῦσε, *Eustath.* & κύσε, vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 15.

41. Οὔ σ' ἔτ') γρ. ἤ σέ τ', vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὑδρίωαμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, πολήϊονας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα πελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξείνον, ὅστις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο νέεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα πρὸς οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως Φιλέειν ἠδὲ πέμπειν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρίωαμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, πολήϊονας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα πελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἕο μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ὠκυποδαρκεῖς
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δ' ἐν φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὰ ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦεν, ἠδ' Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσδ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

" Sed lota puris corpori vestimentis captis
" In chalcidicum ascendens cum famulis mulieribus,
" Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
" Sacrificare, siquibi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
" At ego ad concionem ibo, ut vocem
" Hospitem, qui me illinc simul secutus est huc venientem.
" Hunc quidem ego præmisi cum divinis sociis;
" Pirzumque ipsum jussi ad domum ducentem
" Accurate tractare & honorare; donec venissem.
Sic loquutus est; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori vestimenta capiens,
[In chalcidicum ascendens, cum famulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, siquibi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem statim ex domo ivit,
Lanceam habens: simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Divinam huic gratiam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipsum proci superbi congregati sunt,
Felicia alii optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem statim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor sedebat, & Antiphus, & Halitherses,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic sedit iens: ast illi interrogabant singula.
Ad hos Peiræus lanceâ inclytus juxta venit,

ΣΧΟΛΙΑ.

51. Ἄντιφ.] Ἀνταμοιβαῖος.

57. Ἀπλιγ μῦθ.] Ἤτοι ἰσόπλιγ, ταχύς· ἢ ὅτι ἀπέπλη ὁ λόγ, ἀλλ' ὑπέμεινεν, μὴ ἴσχων πλειόν.

λόγ ἢ. ὅτι * σφοδρῶς τὸν λόγον, ταχέως ἤκουεν· Ἡρωδιανὸς ἢ, ἄπιμ λόγ.

NOTÆ.

57. Ἀπλιγ ἴπλιδ μῦθ.) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπλιγ.

59. *Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν) Hic Versus omninò repeti debet, & poni ante sequentem, ut suprà, v. 49. Eadem est ratio enim, ut omnes simul iterum hic occurrant non ut hìc unus excidat. quare reponimus in *Textum*. Vid. suprà, ad π'. v. 413.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Προσήκαβ, ad finem *Scholii*, ex *Aloysii Alemanni* MS. addo. *Eustath.* fol. 618. lin. 45.

Κεῖται ἢ τὸ, ἄπλιγ ἴπλιδ μῦθ, οἷς ἴσον τῷ, ταχὺς ἐφοτήκαβ. φασὶ, τ λόγ.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἔπειτα ἀλεύατ) γρ. ἴπειθ' ὑπαλεύατ.

58. Ἡ δ' ὑδριωμένη — * Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδριωμένη — Εὔχετ.

Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔπ δήω
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τραπέτ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν δὲ Πείραιος πρόφρασς ἔπος μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄρσωσιν ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', ὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κτείναντες, πατρώια πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχουτά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τύτοισι φόνον καὶ κῆρα φυβίσω,
Δὴ τότε μοὶ χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὣς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο καὶ ὀχμάς τε, θρόνους τέ·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λόεσθην.
Τοὺς δ' ἐπεὶ δὴ δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε πρὸς σταθμὸν μεγάροιο,

Hoſpitem ducens ad concionem per civitatem; neque adhuc diù
Telemachus ab hoſpite longè verſus eſt, ſed aſtitit.
Hunc & Peiræus prior verbum alloquutus eſt,
" Telemache, ſtatim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Peiræe, non utique ſcimus, quomodo erunt hæc opera.
Si me proci ſuperbi in domibus
" Clam interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipſum habentem te malo frui, quàm aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem struxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hoſpitem miſerum duxit in domum.
At poſtquam venerunt domos benè-habitatas,
Veſtem quidem depoſuerunt in lectis ſellisque, ſedibuſque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt ſe.
Hos poſtquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum veſtes pretioſas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in ſedibus ſederunt.
Aquam igitur lavandis manibus ſerva gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat menſam.
Panem igitur verecunda diſpenſatrix appoſuit portans,
Cibis multis impoſitis, largiens de præſentibus.
Mater verò contrà ſedit ad valvas domûs,

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τράπε.] Ἐτράπη.
75. Ὄπτυσον.] Ἔπτηξον.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτυφθῆναι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραβρόντων, καὶ πλησίον μὴ ὑποκρύπτων.

NOTÆ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε) Nota Ἀντωνομασίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτόν. De βούλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τόνδ' ἐπὶ ἓν δμωαὶ) Mirum, hucuſque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepſit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæſiſſe; etiam in alios hunc errorem profluxiſſe, viz. *Caſtellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxonienſem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utrâque *Euſtathii*, *Romanâ* & *Baſileenſi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, reſtituo, *Senſu* omninò flagitante, & *Locis* parallelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἓν ἔπος, καὶ.

VARIÆ LECTIONES.

80. Δάσωνται) κ. δάσονται, non malè.

88. Τόνδ' ἐπὶ) κ. τὸν δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐπῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῷάδε εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοάεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ 'Οδυσεὺς
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοί γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ὤιχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἐνεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὡς ἐμὲ κεῖνον
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προΐαψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅτῳ χρηίζων ἐκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In ſede reclinata, tenues lanas verſans,
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt;
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amiſerant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpiriis tæſus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulyſſes
" Ivit cum Atridis ad Ilium; nequedum mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venerint proci ſuperbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſi-cubi audiviſti.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo;
" Ivimus inque Pylum & ad Neſtorem paſtorem populorum.
" Suſceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater ſuum filium,
" Venientem longo-poſt tempore nuper aliunde; ſic me ille
" Studiosè curavit, unà cum filiis gloriosis.
" At de Ulyſſe miſero nunquam dixit,
" Quòd vivus eſſet, vel mortuus, ſe ab aliquo mortalium audiviſſe;
" Sed me ad Atridem lanceâ-inclytum Menelaum
" Equis præmiſit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laboràrunt.
" Interrogavit verò ſtatim tum bellopræſtans Menelaus,
" Quo indigens veniſſem Lacedæmona divinam:

ΣΧΟΛΙΑ.

101. Ὑπερῴοιο.] * Ἀιψήνιον οἰκημα.
102. Λέξομαι.] Καθεύδω μετὰ στυγνότητος. Σπείσασα.] Σπονδὰς ποιησαμένη. Σπονδῶν αἰτία.
113. Κόμιζε.] Ἐπιμελῶς.
121. Ὅτεῳ.] Τινός.
* Ita, pro ἀιψήνιον, lego.

NOTÆ.

100. Τοῖσίδε) Ità omninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ', quod hìc quidem ſtare nequit; τὸ δὲ enim παρέλκει. & eſt *Encliticum*; nec verò ſignificat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoſcet. Vid. ad α'. v. 47.

108. Ἀλείθεσκε) Ità pro ἀλεύηται ſcribo, ut ad π'. v. 226. Ità mox, v. 122.

116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hìc in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & alias ſemper in ſimilibus δουρικλειτὸν, contendo; ut ad *Iliad.* ε'. v. 55. Vid. ad *Odyſſ.* ε'. v. 52.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείθεσκε) γρ. ἀλεύηται, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' ἐνεῖνος) γρ. δέ μοι κεῖνος, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖνος.
116. Δουρικλειτὸν) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πολλοὶ. *H. Steph.*
121. Ὅτεῳ) γρ. ὅτιο. *Hervag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφατο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀναλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κημοὺς ἐξερέῃσι κὴ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα εἰὴ εἰσήλυθεν εὐνῇ,
Ἀμφοτέροισι δὴ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰ, Ζεῦ τε πάτερ, κὴ Ἀθηναίη, κὴ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐὐκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλασσε ἀναστὰς,
Κὰδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὴ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειε Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς κὴ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παραφλιδὸν, οὐδ' ἀπαλήσω·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certe jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cerva validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulyttes illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ô Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim bene ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexisset,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis exiliens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter verum dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλης υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος ἐκ δούλης ἐλήφθη, ὡς Φιλομήλης υἱός· * ἐπὶ τὸ τὸν λαὸν μετρίως ἐκ χαμαιτυπῆς ὁ Ποιητής· καὶ ἐπὶ τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ εἰκαίως ἂν ἐπὶ Πατροκλῆος δηλοῖ Μενοιτίου.

* *Iliad.* ρ'. v. 670.

NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδῃ) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἅ μ') Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἅμ' enim pro ἅ μοι scribebatur.

141. Τῶν) Ità pro ὧν scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὦν, in ipsâ *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resecii*, nè alias Editiones hic memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus locus, τὸ ὦν, in ipsâ *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resecii*, nè alias Editiones hic memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus lo-

NOTÆ IN SCHOLIA.

134. Ὅτι τὸ πὸ λὸν Ἕ μετρίως ὁ χαμαιτύπτης ὁ Ποιητής.) Cui simile illud *Heraclidæ Ponticí*, Σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς παντρόφοις ἐπιθέτοις χρῆσθαι· τὸ δὲ ὃν μητρῷον κόλπον ἀεί τις ὅλως παρ' αὐτῷ. In quem locum hæc Nota, *Canon diligenter notandus, qui apud* Homerum *ubique, ni longè fallar, Verus reperietur.* Fallitur tamen, unà cum *Grammaticis suis. Homero* enim *Apollo* Λητοΐδης, audit; ut *Hesiodo*, Scut. *Herc.* v. 229. Δαναΐδης Περσεὺς dicitur & Χείρων Φιλυρείδης. Sic Æsculapius Κορωνίδης, *Niobe* filii Νιοβίδαι, *Euripid.* Phœniss. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Carullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaeius* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss. δ'.* v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

VARIÆ LECTIONES.

122. Ἀλήθειαν) γρ. ἀλγθείην, vid. Not. in *Textum.*

127. Γαλαθηνοὺς) γρ. γαλακτοὺς, & γαλαθίνους, vid. ad δ'. v. 336.

129. Ὁ δ' ἔτ' ὦκα) γρ. ὁ δ' ἐπειτα, *H. Steph.*

141. Τῶν) γρ. ὧν, vid. Not. in *Textum.*

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχε· ὁ δ' οὐ δυνάτο ἧν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, οὐ ἑταῖροι,
Οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεῦμην· ἔδεσαν δέ μοι ὦκυν
Ἀθάνατοι, οἱ μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ὦρσε γυναικῶν.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' ἁπλῶς οἶδεν· ἐμεῖο δ' σὺ σάωσε μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπιεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἠὲ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐσθλὰ μνησῖνοι κακὰ πᾶσι φυτεύῃ.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋστέλμου ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε πρόσφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipsum in insulâ vidisse dura dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypsûs, quæ ipsum nece fatâ
" Detinet: ille verò non poterat suam in patriam terram venire:
" Non enim adsunt naves remigabiles & socii,
" Qui & ipsum subvehant in lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides lancea-inclytus Menelaus.
" His peractis discessi; dederunt etenim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus est Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laërtiadæ Ulyssis.
" Certè hic non apertè scit; meum verò attende verbum.
" Vere enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam veni,
" Quòd certè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Est, at procis malum omnibus serit:
" Talem ego Avem bene-tabulatâ in navi
" Sedens observavi, & Telemacho indicavi.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam hoc, hospes, verbum perfectum esset;
" Tum citò sentires amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

158. Ἔρπων.] Κατ' ἀλήθειαν περιερχόμενος.
161. Ἐφρασάμην.] Ἐθησαύρισα, ἔγνων. Ἐγώνευν.] Ἐσήμαινον, ἄλλην.

NOTÆ.

eus occurrebat, nempè δ'. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipsis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus sit ex isto desumptus: & in hoc ipso loco scribatur ᾗ in utrâque *Eustathii* Editione, & *Sensus* quoque hanc *Lectionem* postulet, & Poetæ Usus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ἄν in suo *Textu* ponere, & τὸ ᾗ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, si satis advertisset, & contulisset, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα) *Eustath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς, ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα, ἤγουν πάσχοντα· ἢ ἀλγεῖν καὶ δάκρυα χέοντα, quasi hæc esset altera *Lectio* & *H. Steph.* ἀλγεῖν καὶ δάκρυα χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Versus admittet, nisi ἀλγεῖν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò necessarium.

147. Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hic δουρικλειτὸς pro δουρικλυτὸς, lego, ut suprà, v. 116.

VARIÆ LECTIONES.

142. Κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυα χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà, ad v. 116.
155. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ'. v. 156.
158. Πεπνύμενος) γρ. πευσόμενος.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε σὺν αἰχμῇ μακαρίζοι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δ' πάρος ἦεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἦγαγον, οἵ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί,
Κῆρυ, ἐπεφδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα ἀέθλοις,
Ἔρχεσθε πρὸς δάμαθ', ἵν' εἰτυώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρηϊον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευσαν ἔπειτα μεγάλους καὶ πίονας αἶγας.
Ἱέρευσαν δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' εἰτυόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὥρμηνθ', Ὀδυσεύς τ' ἴεναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἆρ δὴ πόλιν' ἴεναι μνηστεύεις
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, αὐτὰρ ἔγωγε
Αὐτοῦ βουλοίμην σταθμοῦ ἐπιτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τ' αἰδόμεθ', καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Exme; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Ulyſis domum
Diſcis delectabantur, & tragulis eas jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam cænandi tempus erat, & ſupervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc ſanè ipſis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipſis affuit in convivio,
" Juvenes, poſtquam jam omnes delectati eſtis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum eſt in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem ſurgentes ibant, & paruerunt dicto.
At poſtquam venerunt in ædes benè habitatas,
Veſtes quidem depoſuerunt in ſedibus, throniſque:
Hi igitur macta verunt oves magnas & pingues capras;
Mactaverunt quoque ſues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes; hi interim ex agro ad civitatem
Properè ſe accingebant, ut irent. Ulyſſeſque & divus ſubulcus.
Ex iis autem verba incepit ſubulcus, princeps virorum,
" Hoſpes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valdè cupis
" Hodiè, ſicut juſſit dominus meus, certè te ego
" Hic mallem ſtabulorum cuſtodem relinqui;
" Sed vereor & timeo, nè mihi in poſterum

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δμητῆος.] Ἐκφυτίνως μὲν ἡ ΕΓ δίπτυξ ἄνω· ἐξυπόνως δὲ τὸ δεῖπνον.
175. Εἰτυώμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
183. Ὠρμήνθ'.] Παρεπικελεύοντο.
187. Γυιῶσι.] Φύλαξι· σταθμοῖς δὲ, τοῖς ἐπιτηδείοις.

NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην) *Etymolog. M. v.* Δειπνητὸς) Ἐπὶ δειπνεῖν δεικτικός. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην, ἀντὶ τοῦ, ἐδειπνεῖτο, τὸ σῆμα. Διὰ δὲ τοῦ ι ἐστὶ γράφειν· ἀπὸ δὲ τοῦ δειπνίζω, δειπνιστός. Ὥρ⊙. Idem tamen rectius alias, Δορπητὸς legit, in v. quo etiam modo δειπνητός.

181. Ἱέρευσαν δὲ σύας σιάλους) De *Anapæſto* in Verſu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Poteſt & ἱέρευσαν hic ſaltem legi, licet rectè, ſuprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευσαν ἔπειτα μεγάλους.

185. Δὴ ῥα πτόλιν) Ità lego, pro δ' ἄπτολιν.

VARIÆ LECTIONES.

170. Δειπνητὸς) γρ. δίπτυξ, *H. Steph.* & Δειπνεὺς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.

174. Αἰθλοις) γρ. ἄεθλοις.

177. Εἶσαν, πείθοντό τε μύθῳ) γρ. ἦλθον εἰκότως ⊙, *H. Steph.* cujus *Senſum Latina* Verſio habet; dein hæc ſe ferebat; nunc à nobis mutatur.

181. Ἱέρευσαν) γρ. ἱέρευσε, vid. Not. in *Textum*.

187. Γυιῶσι) γρ λιπτοῖς, quæ huic loco aptior, ut mox, v. 223. φυλάσσειν aptior, licet & ibi γρ. λιπτοῖς.

Νεικείην

Νειχείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Αλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀταρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέων· τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Αλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τέτμημένον ἐστὶν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόπις ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· ταθμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπιθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λιγαλέῳ ἐοικότα καὶ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Αλλ' ὅτε δὴ τείχεός τε ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρηῶν ἀφίκοντο
Τυκτῶν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

" Excandescat: difficiles etiam dominorum sunt minæ.
" Sed agè nunc eamus, jam enim præterit maximâ ex parte
" Dies, ac citò sub vesperam frigidius erit.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Cognosco, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
" Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
" Da verò mihi, siquibi baculum incisum est,
" Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam esse viam.
Dixit, & circum humeros turpem impoluit peram
Densis *funibus* rimosam, tortilis verò suerat tunis;
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt; stabulum verò canes & pastores viri
Custodiebant à tergo manentes: hic autem versus civitatem duxit regẽ,
Pauperi miserando similem & seni,
Baculo innitentem: mala enim circa corpus vestimenta induitus erat.
Sed quando jam euntes viam per asperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum, pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· καὶ ἐπὶ δεσποτῶν αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Δεσποτῶν. Ὁμοκλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθε.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμών ἐστι. Ῥίγιον.] Χειμών. ψῦχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληράν, σφάλλουσαν πολὺ δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηράν, ὅτι κυδωνεύουσι καζαπατῶν· ὁδὸς ἡ εἷς, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λιγαλέῳ.] Εὐπλοῦς.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἕστο.] Ἐνεδέδυτο.

N O T Æ.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδόν) *Eustath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ὅρα, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπενθέσει Αἰολικῇ τοῦ ν. ἅπαξ δέ φασιν, εὑπαθῶς εἶπε τὴν λέξιν· καὶ δείκνυσι ἀφορμὴν ἐπιμελείας τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπεῖσθαι ἡδὺ εὐθὺς καὶ οἷον ἴσον. Ἡρακλείδης δὲ ὁ τῶν ἀδὲ ἀνοκλίτων ῥημάτων, γεγράφθαι, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς φασὶ γεγράφθαι, οὐκ ἄλλως, ἀπὸ πτωτ. Verùm quùm ὁδὸς sit *Ionicum*, pro ὁδὸς. & ὅδος. *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quam παρεφθαρμένα. Παρεπιπτώσεις δὲ λοιπὸν ἡ ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ, *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐρρύατο, hoc est, ἐρρυόμενοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Eustath.* fol. 625. lin. 1. Ὅ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ σοφιζόμενον. ἐκ φασιζόμενον· ἀφ' οὗ ἀλλαχοῦ τοιοῦτος ὁ.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad π'. v. 131.

NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλὲς) In hoc *Scholio* Mascula Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ὁδὸς ἡ, pro ὁδὸς.

VARIÆ LECTIONES.

189. Ὁμοκλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiastes Æschyli*, vid. *Dupert.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδόν) γρ. ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς. *Eustath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum.*

199. Θυμαρὲς) γρ. θυμᾶρες.

206. Καλλίροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scansione*, ut καλλίῤῥοον, considerandum.

Τὴν

Τὼ ποίησ' Ἰθακ@-, καὶ Νήρι@-, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσ@-
Πάντοθι κυκλοτερὴς, καθὰ δὴ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε πέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖ@-·
Ἔνθα σφέας ἐνίκαι' ἰὼν Δολίοιο Μελανθεύς,
Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τόνδε ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆ@-·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάσχει κακὸς κακὸν ἡγεμονεύων·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò almorum aquis nutritarum erat nemus
Undique circumcirca, ex quâ deducebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item ſuprà facta erat
Nympharum, ubi omnes ſacrificabant viatores;
Illic ipſos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis, duo autem ſimul ſequebantur paſtores.
Hos conſpicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter; movitque animum Ulyſſis;
" Nunc ſanè verò verius malus malum ducit:

ΣΧΟΛΙΑ.

207. Ἰθακ@- καὶ Νήρι@-, καὶ Πολύκτωρ.] * Πτολεμαῖος παῖδες, Ἰθακ@- καὶ Νήρι@-, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γέν@-, ἦλθον τὴν Κεφαλλωνίαν· ὀρίσαν δὲ αὐτοῖς τῶν, καλαλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνον@- εἰς τὴν Ἰθάκην· καὶ τόπον ἰδόντες εὔ κτητικὸν, εἰς στασιασμὸν. Ἀφ' τὸ ἴσ παραπλησίως ἀφελόμενον εἶναι, ἐ καλοκάγαθίας δίδοσθαι τὴν Ἰθάκην ἕκασον· καὶ ὁπ μὲ ἦ Ἰθάκη, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ἔρ@- ὁπ ἦ Νηρίτ@-, Νήριθ@-. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκεσιλάῳ.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος] Ἥλι@- Ῥόδῳ μοιχᾶται τῇ Ἀσωπ@- παῖδας ἴχθ. Φαίθοντα, ἐ * Λαμπετίαν, καὶ Αἰγλαίαν, καὶ Φαιθούσαν· ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαίθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίν@- εἶη πατρός· πυθόμεν@- δὲ, ὡς Ἥλι@-, παραγίνετ ἐπὶ τὸν ἦ πατρὸς ἀναβολάς· γνωρισθεὶς δὲ, ὅτ ἐδίδ.το ἦ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ἵππους, ὅπως καθεπ.ίσῃ τὸ κόσμον· ὁ δὲ Ἥλι@- ἀκούσας, παρανοῶ μὲ ἀπεπλήξθη, οὐδὲν ἀπὸ πίστ@· σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ, συ[illegible]χωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεταίχμιον· ἐπιβὰς δὲ ὁπτῖν@- ἦ ἅρματ@-, ἀπήκτους ἔλασεν, ὧν τι * παρεσύρθη, πόλλα πὶ ἐπὶ τ' γῆς φρύγη, καὶ ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἐπιχεῖν αὐτὸν κεραυνὸν τ Διὶ· καταπεσόντ@- δὲ αὐτοῦ μὲ τ ἡλίας φλογὸς ἐπὶ τ Ἠριδανὸν ποταμὸν, καὶ φθαρέντος, αἱ ἀδελφαὶ παραγενόμεναι καθὰ τ τόπον ἦ Κελτικῆ πλάγης, ἔθρήνων ἡμέρας * ἀθλαλείτους καὶ νυκτὸς· ὀφθ ὑπ καπλείσας ὁ Ζεὺς, πτέρυγας ἀναμάσσησι ἐσπείσησι τ κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς * αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δενδρ@· λέγεται δὲ καὶ ἐκ τοῦθ. λαμπρότερον ἦλεκτρον τὸ πλεκτρον τ ἀρχαίας αἰμωγῆς· λαμπαδηφορεῖται δὲ τῶν καρπὸν λὰ ἦ δενδρ· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Ἠϊθέοις.] Τῶν ἠϊθέων τις θ.

* Ita. pro καταλείποντος τ Δία, &c.

211. Ὀδῖτα.] Ὀδυσσέα.
213. Μετέπρεπον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.
214. Νομῆες.] Ποιμένες.
216. Ἔκπαγλον ἐ ἀεικές.] Δεινὸς ὑβριστής.
217. Ἠγηλάζει.] Ἄγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Πτελάν, pro Πελλάν, & * Λαμπετίαν lego, pro corrupto λαμπετίνος, mox * παρεσύρθη πόλλα τὰ ἐπὶ, pro priori παρεσῶν τὰ πόλλα ἐπὶ· etiam * ἀθλαλείτους, pro ἀθλαλείτους, & * αἰγείρους, pro monſtro illo αἰχείρους, (in ſolâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloyſii*, & partim ex Vett. *Impreſſis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικοῖς, *Euripidem* præcipuè deſignari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionyſ.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiaſtes* [illegible]er *Rhoden*, & quam hic *Aſopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum amplius, quòd cùm *Homerus*, *Ulyſſis* tempore, *Solis* boves ab harum ſororum duabus paſci fingat, *Odyſſ.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἠϋκόμοιο, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε, vitiùs eſt *Ovidius* illud minimè probâſſe; quòd ſorores *Phaethontis* in Arbores ſint verſæ: Et ille *Nearam* his Matrem aſſignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερείονι δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam.* 1 Vol. p. 623. v. Φαίθων, ἢ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloyſii* extant quidem, at non ſuo loco, ſed longè infrà, è regione, v. 590.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἥλι) γρ. ἵππ. πάλλ.
211. Ἐπιρρίζεσκον) γρ. ἐπιρρίζεσκον, *H. Stephan.* Quidam, ἐπιρέζεσκον, & ἐπιρρίζεσκον, & ἐπὶ ῥίζεσκον.
212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς

Ὡς αἰεὶ τ ὁμοῖον ἄγῃ θεὸς ὡς τ ὁμοῖον.
Πῇ δὴ τόνδε μολεῖν ἄγες, ἀμείγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὅς πολλῇσι φλιῇσι παρέστηκεν φλίψῃ ἄμμες,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σαθμῷ γυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορεῦσαι,
Καί κεν ὀϊὸν πίων, μεγάλῳ ἐπιγνίδα θεῖτο.

" Adeò semper similem ducit Deus ad similem.
" Quoniam utique hunc voracem ducis, immanis subulce,
" Mendicum importunum, conviviorum destructorem?
" Qui multis luminibus astans deterat humeros,
" Petens frustra, non enses, neque lebetes.
" Hunc si mihi dares stabulorum custodem heri
" Ut ciëret stabuli-curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel ferù bibens, magnum genu ponstret, & in corpulentiâ excresceret.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἐπαίτην, τ γαστρίμαργον, * τ μολίσκοντα ἐπὶ τὴν βορὰν, τ ἀπόρισιν ποφῆτ. Ἀμείγαρτε συβῶτα.] Ἡ ὁ τῷ ῥωπῖ ἀφεδρῶντι, ὁ δηλοῖ τὸ καλῶς πεφυτίκοτ· ἢ ἐ ὃν οὐκ ἄν τις φθονήσαι & συβωτῶν, οἷον, ἄξιε & συφορβῶν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τ εὐνχιῶν· ἢ, * τ τὰ καθαίρματα * ἀποφερόμενον τ εὐνχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι.] Ταῖς παραστάσι τ θύρας. Φλίψῃ.] Αἰολικῶς, Ἔστω, θλίψῃ, θλιβήτω· ὃς οὐκ ἐκβήσῃ τ φλιῶν. * Οὐδὲ ἐξέτ' εἰσέλθοι ἢ οἱ πλησίοι εὐπαλίνοις ταῖς θύραις, κ εὐτειβέσθωσαν.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ψωμὸς, ὃς ἐὰν ἄν τις κολλήσῃ ἀφ' τοῦ βοσκήματος. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χαλεὸς & σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄειρ· οἱ ἢ, μὴ δ σ. τελισπόδας ἄορας· εἰ μὲ τὰς, ἀπὸ τ ἀγάλματ λαμβανομένας, ἄθλα, γυναῖκας· λέγ γάρ πω, * Ἡ τέλιπες, νὺ γυνὰ ἣ ἄορας, οἱ ἢ τὰς τελισπόδας, τὰς ἀπὸ ἴχνους, ἐξ ὧν αἴρεσθ θύραι). * Iliad. χ. v. 164.

223. Δοίης.] Παράσχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἀπαύλιος, ἢ τ καίροντα τὰς σηκὰς· σηκοὶ ἢ λέγον, αἱ μάνδραι, & οἱ τόποι, ἔνθα συέλειον αἱ αἶγες κ τὰ τοιάδε. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμ· ἢ τὴν φυλλάδα. Πᾶς ἢ κλάδος λέγεται, ἀπὸ τ ἴλαος. Φορεῦσαι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρεῖ.] Ἀντὶ δ, ὀρθῷ, τὴν ὑδατώδη κ ἰφθαρμένην ὑποτεθυμένην & χαλαρόν· ἢ τὸ ἄπηχες χαλᾶν, τὸ ὑπολιποθύμιον ὑδατώδες. Ἐπιγνίδα.] Τὴν & σώματος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους & καθ' τὸ γόνυ ὁλοκλήρου, τὸ πᾶν ἐσήμαινεν, ἢ τὸ ὑπερφυὲς & χαλαροῦ.

Ν Ο Τ Æ.

Θουκυδίδης ἀσυνήθως τραπεῖον λέγ. ἀντὶ τ ἀπαίρειν.— Et mox, lin. 51. Διὸ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐρῆμον, & ἐπῖμον, οἱ νεώτεροι Ἀττικοὶ ἀναλόγως φασὶν, ἔρημον, ὅμοιον, & ἔπιμον. Item fol. 432. lin. 22. Τὸ ὃ ὁμοῖον, ὅτι ἀναλόγως ἀντὶ τ ὁμοίου, κ ἐ παρὰ τόπον. καὶ τὸ ἀντιπαρεξηγούμενον ὅμοιον, πολλαχῶ δηλοῖ). ὥσπερ & τὸ ὁμοῖος ἐν τ ἄλλοις κ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ πάντως ἀναλογώτερον, & ὅμοιος. Et fol. 627. lin. 2. Τὸ μὲ ὁμοίῳ, ὕστερον οἱ Ἀττικοὶ ἀντιπαρεξύνουσι. Vid. Etymolog. M. v. Γαλεός.

222. Αἰτίζων ἀκόλους) De voce ἄκολος, Etymolog. M.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clausulam illam, * τ μολίσκοντα. &c. ex MS. *Aloysii* addo.

220. * Τὸν & * ἀποφερόμενον, pro οἱ & ἀποφερόμενοι, lego, *Sensu* postulante, si taceret MS.

221. * Οὐδὲ ἐξέτ' εἰσέλθοι ἢ οἱ πλησίοι εὐπαλίνοις ταῖς θύραις, κ εὐτειβέσθωσαν, addo ex MS. *Aloysii*; licet etiam in *Vett. Impressis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, voces, οὐδὲ ἐξέτ, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro νὴ, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμ· ἢ τὴν φυλλάδα, hæc ex MS. *Aloysii*; quæ sequuntur, Πᾶς ἢ κλάδος, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impressos* per omnia cum MS. convenire, solam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta esset *Editori*.

Variæ Lectiones.

221. Φλίψῃ) γρ. θλίψῃ, *Br. Schol. H. Stephan. Eustath.* fol. 617. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα, *Br. Schol. H. Steph.*

223. Γενέσθαι) γρ. λιπέσθαι, *Eustath.* fol. 616. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἔργα κακὰ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κτὶ δήμου
Βούλεται αἰτίζων βίοτον λιὼ γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε κ' ἐτήτυμον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πληγαὶ ἀπορραίσουσι, δόμον κάτα βαλλόμενόν περ.
Ὣς φάτο· κὴ παρὲξ λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἔκτυς ἀπαρπαλὸς ἐκφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμπεδος ἀσφαλέως· ὁ δὴ μερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἦε μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' ὄσσε ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπελώμενος, φρεσὶ δ' ἔρκετο· τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσεὺς
Ὑμμι ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρήηνατ' ἔελδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε ζαοσκεδάσειεν ἅπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala didicit, non volet
" Opus adire, sed mendicans in populo
" Mavult orando pascere suum ventrem insatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum erit;
" Si iverit in ædes Ulyssis divini,
" Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
" Latera atterent per domum percussi.
Sic dixit: & eum aggrediens calce irruit insipientiis
In coxam, neque ipsum extra viam dimovit,
Sed firmus permansit: verùm cogitavit Ulysses,
Utrum irruens baculo animum auferret,
An ad terram dejiciat caput circa pavimentum sublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus est; illum verò subucus
Increpavit contra conspicatus; altéque precatus est, manibus sublatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses,
" Vobis femora combussit cooperta pingui adipe
" Agnorum & hædorum, hoc mihi perficite desiderium,
" Ut veniat *tandem aliquandò* ille vir, ducátque ipsum numen:
" Sic tibi insolentias utique dissiparet omnes,

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσσων.] Πτωχεύων.

228. Βούλεται.] Τρέφει. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μὲν ἀμφοτέρωθεν οἱονεὶ κεφαλὰς ἔχουσι· ἄμφω δὲ καὶ παραθέσιν ἀναγινώσκει ἀμφὶ κάρῃ. ὡσεὶ τῇ κεφαλῇ. Σφέλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ σανιδώματα, τὰ διωκάμενα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινῆσαι. Σφέλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἐπικαμπεῖς ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ λίθοι σφηλῶν συμπήξαι. σφῆνες δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλα δὲ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλαδρὰ λιπ' ἐλύσει.] Ἐμφατικῶς, ὅτι αἱ τότε πλαδραὶ λιπὲ ἐλύσει τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ἔδας.] Περὶ τὸ ἔδαφος. Ἐρίσας.] Πλησιάσας πτώσεις.

238. Ἐπετάλμησεν.] Ὑπήμυνεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύτας εὔχεται, ὅτι, καθ' ὃ ἀγροικός ἐστι· ἢ, ὅτι τότε τῷ κρύει ἐκέχρητο.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσειεν.] Διασκορπίσαι.

NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Eustath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ δὲ ἔργα κακ' ἔμμαθεν, διπλάζει τὸ μὲ ἐν τῷ ἔμμαθεν, κατὰ τοὺς Παλαιούς.

232. Πλαδραὶ) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλαδρὰς habent, & MS. *Aloysian.* semel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τότε πλαδραὶ, ut *Impressi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio τὸ ᾱς hoc *Hesiodo* & *Theocrito* corripi, ut in πρόπας ἠπείρους, & πὰς τείχεας ἐρείσει. verùm hoc ità fieri apud *Homerum* haud memini. Vid. infrà, ad III. v. 106. At *Eustath.* fol. 628. lin. 48. disertissimè πλαδρὰ legit, & legendum probat, & fol. 529. lin. 5.

240. Νύμφαι) De *Nympharum* Cultu, *P. Victor. Var. Lect.* l. 6. c. 24.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἴμαχεν. Vid. infrà, ad σ'. v. 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ, *Eustath.* fol. 629. lin. 3. *Br. Schol.* & *H. Steph.*

232. Πλαδραὶ) γρ. πλαδρὰς, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum.*

237. Ἀμφ' ἔδας εἴσας) γρ. ἀμφοδὸν ἐρίσας, *Eustath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας, *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὀϊζύσας φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
Ἄσυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τόνδ' αὖτε προφέρτε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὦ πόπποι, οἷον ἔειπε κύων, ἐλιφάϊα εἰδώς;
Τόν ποθ' ἑγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσταλμοισι μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοὶ βίοτον πολὺν ἅλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε πάλῳ ἀπώλεθρον νόστιμον ἦμαρ.
Ὡς εἰπὼν, τὼς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βᾶ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δ' μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ φίλτατο μάλιστα.
Τῷ δ' ἄρα μοῖραν κρειῶν μεῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἐδμωὴ· ἀλγχίμολοι δ' Ὀδυσεὺς ἠδ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ' ἰαχὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφιν βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην,
Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐπὶ ἠ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ ἠ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπερπλίσαιτο.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσην μὲν ἀνήνυθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

" Quis nunc injurius profers, errabunde semper
" Per civitates, ut pecora mali corrumpunt pastores.
Hunc rursus adsignatus est Melanthius, caprarum custos eximarum,
" Eheu! quale dixit canis, astutias sciens!
" Quem aliquando ego in navi benè factum ad agrum
" Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachum interficiat argentei-arcus Apollo
" Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
" Sicut Ulyssi longè perisse reditûs diem.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:
At hic ivit: valde autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statimque introivit, & inter procos sedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem apposuerunt ei, qui cibos instruebant:
Panemque veneranda proma condâ apposuit ierens,
Ad comedendum: propè autem Ulysses & divinus subulcus
Steterunt venientes: circum enim venit sonitus
Citharæ concavæ, interque ipsos cœpit canere
Phemius: at hic manu captum alloquutus est subulcum,
" Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyssis,
" Facilè etiam sunt dignoscendæ & inter multas visendæ.
" Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
" Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ sunt
" Bifores, non aliquis ipsam vir vituperaverit.
" Cognosco autem, quòd multi in ipsâ convivia faciunt
" Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara verò

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

247. Αἰπόλ.] Αἰγοτρόφ.
248. Κύων.] Ἀναιδής.
254. Κεύθει.] Παρδαλέης.
256. Κάδ' ζεν.] Ἐκαθίζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν.] Διὰ τέτων βέλεται δηλῶσαι, ὡς ἡ μητρυιὰ τῆ βασιλείων ἔστιν, ἀλλὰ πολυτέκνων.
Ἐπήσκηται.] Μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267. Θριγκοῖσι.] Σπουδείοις, εὐβόλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰργασμένοι.
268. Ὑπερπλίσαιτο.] Ἵππι ὑπερφαίνοιτο, *ἐπιπλέοιτο, ἢ εὐχερῶς ἐπιβαλλόιτο.
270. Ἀνήνυθεν.] Ἀνῆρχε. Φόρμιγξ.] Κιθάρα.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Ὑπερπλία.

N O T Æ.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem subitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Hinnisi* diximus, ad γ'. v. 279.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

262. Γὰρ σφισι) γρ. δὲ σφισι. *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐειρέες, *Eustath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίσην) γρ. κνίσῃ, *Herodian.* apud *Eustath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνυθεν) γρ. ἀνήνυθε, *Eustath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἤτοι

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ Θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ πάρ' ἄλλα περ ἔσθ' ἁνδήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται ταῦτα ἔργα.
Ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δ' μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃς, μή πῃς σ' ἔκποθι νήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ *νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχου προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοὶ θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε πῆμα γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀπηρύσασθαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἀν δ' ἄρα κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nòsti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam ante;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis:
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum inscius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
" Undis & in bellis; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Perniciosum, qui multa mala hominibus dat:
" Cujus gratiâ & naves benè-transitatæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύῃ.] Ἐπηχεῖ.
273. Ἀνσήμων.] Ἀνάξιος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολιφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Ἐύζυγοι.] Εὖ σαντεζευγμέναι, καὶ ἁρμοσμέναι. Ὁπλίζουσι.] Παρασκευάζουσι.
291. Ἀν δ' κύων.] Πῶς τὸ μεταμορφούμενον ἐπιγινώσκει; ὅτι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀνθρωπομαθοῦς, καὶ οἰκεῖα τῆς ἀδμῆς αὐτοῖς ἐπίσταται. ἀλλὰ μὴ πεπαῦσθαι τῆς πάλης; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔσχεν.] Ἀνέτεινεν.

NOTÆ.

281. Γιγνώσκω. φρονέω· τάχα δὴ *νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* fol 630. lin. 42. in ipsis παρεμβολαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin Aldin Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro *νοέοντι*, legitur *φρονέοντι*. At quùm *φρονέω* præcedat in eodem Versu. Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.

285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliùs. ε'. v. 224.

291. Ἀν δ' κύων Ἄργος Ὀδυσῆος) Hæc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Br. Schol.* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ἔρα τῶν ἱστορίων, ἐπὶ πόσον ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· ὑπὲρ εἴκοσι γὰρ ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπαινεῖς παρεισάγων· ὅτι δὲ καὶ εἰκοσιπέντε ζῶσι ἔτη κύνες,

VARIÆ LECTIONES.

271. Ἄρα) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Τάχα δὴ) γρ. τάδε δὴ, *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσῆος παλαιόφρονος, ὃν ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱερὴν
Ὤιχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ τραγούς, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ὀϊστῆλις κυνοραιστέων.
Δὴ τόπε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπῃσθα δυμήσασθαι οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐπὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laborioſi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exilientem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longe ipſum conſpicatus abterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in ſimo,

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὅτι μόνα κύνων ὁ Ὀδυσσέως κυνὸς.

294. Ἀγίνεσκον.] Ἄγειν.

295. Πρῆνες.] Δορκάδων εἴδος, ἢ ἐλάφων, ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων.

296. Ἀποθής.] Ἀπεπιμέλητος, ἀπημέλητος, λάσιος.

298. Κέχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἆσσον.] Ἀπάγειν.

299. Τέμενος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ἐφέλκοντες.

300. Ἔνθα κύων.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν ἰσέρπτων οἱ μετ' Ὅμηρον. *Ælian.* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur, Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*

296. Ἀποθής) *Etymolog.* M. Ἀποθής, λάσιος, ὁ μὴ ἐπιζητούμενος· ὅ ἐστι, ἀμελημένος, μὴ

NOTÆ IN SCHOLIA.

κορπάνων· τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐρίφους, ἃ *λέμνῃ κυνοραίστας, *κορπάνων· ῥαίνουσι γὰρ τὰς κόπας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· ἔστι δὲ τράγος τὸ καλούμενον *τζιβίκιον.

302. Ἔσηνε.] Ἐκλαϊκίζουσιν. Κάββαλεν.] Καταβαλεν, ἐπέκλινεν.

303. Δυσήσασθαι.] Ἐλθεῖν.

305. Ἐρεείνετο.] Ἐπυνθάνετο.

306. Θαῦμα.] Ἔκπληξις.

NOTÆ.

ποθούμενος· ἀπὸ τοῦ ποθέω, ποθῶ· ποθέσω, πεπόθηκα, πεπόθημαι, πεποθήσομαι· ποθητὸς, καὶ ἀπόθητος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθητ. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 829. *Schol.*

299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota.

304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπομόρξασθαι. Ἀπομόρξατο) *Etymolog.* M. v. Ἀπομόρξασθαι. Ἀπομόρξατο) *Etymolog.* M. v. Ἀπομόρξασθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

verſium putat ortum. Ὑμήτιος Κόπριος· Περὶ ἧς ἀκριβέστερον, inquit, ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert. ἐν παρεκβολαῖς ad *Dionyſ. Περιηγ.* v. 369. ubi illam originem explodit.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀπολελιμένοιο ἄνακτος) γρ. λελιμένοιο Ὀδυσῆος, *H. Steph.*

299. Κοπρήσουσι) γρ. κοπρίσουσι, *Etymolog.* M. v. Κοπρός.

300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραιτέων, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria, nam & Ἰλιοραιστής.

301. Ἔσσυτο) γρ. ἴσσετο, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *euntem.*

305. Μύθῳ) γρ. μῦθον, *H. Steph.* minùs benè.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ κὴ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔπας, οἷόί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνοί', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ κὴ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε χιὼν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα κὴ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ π φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· κὴ ἴχνεσι γὼ τεὸν ἥδη·
Νῦν δ' ἔχεϊ κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάσης
Ὤλετο· τὼ δ' ὑγυναῖκες ἀκηδέες ὐ κομέουσι·
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερθύμοισιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἀναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν καὶ ὀλέσσιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τόνδε πολὺ πρῶτον ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῆμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα

" Pulcher quidem corpore est, at hoc non liquidò scio,
" An & velox fuerit ad currendum, præter formam hanc.
" An frustrà, qualesque mensales canes virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nutriunt Domini.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Et valdè viri canis hic procul mortui;
" Sin talis esset *nunc* & corpore, atque operibus,
" Qualem ipsum ad Trojam liens reliquit Ulysses,
" Statim admirareris, conspicatus velocitatem & robur;
" Non quidem enim aliqua fugiebat densæ in profunditatibus sylvæ
" Fera, quamcunque videret; etiam vestigia enim sciebat.
" Nunc autem tenetur malo, dominusque ejus procul à patriâ
" Perit: hunc interim mulieres negligentes non curant.
" Servi etenim, quando non ampliùs imperant domini,
" Non amplius postea volunt decentia operari:
" Dimidium enim virtutis aufert latè-sonans Jupiter
" Viri, quando ipsum servilis dies occupat.
Sic loquutus ingressus est domos bene-habitatas:
Ivit autem rectà per domum ad procos superbos.
Argum verò denuò parca occupavit nigræ mortis,
Cùm primùm vidisset Ulyssem vigesimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus divinus
Euntem ex. in domum subulcum: celeriter autem ilicet

ΣΧΟΛΙΑ.

308. Εἰδώς.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ τῆς τραπέζας ἔντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲ τὸ θηλάσιον θηρίον, τὸ κύτ@· νῦν δ' θηρίον, ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον.
318. Ἔχεϊ.] Σωίζεϊ. Κακότητι.] Βλάβῃ, νόσῳ.
Ἄλλοθι πάσης.] Ἀντὶ @. ἐπὶ ξένης.
319. Ἀκηδέες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομέουσιν.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἐκστάσι πρὸς τὰ ἔργα ἐρμῆς. Ἀπαμείρεται.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δούλιον ἦμαρ.] Ἡ δουλεία.

NOTÆ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad* χ'. v. 363.
322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται) *Plato*, l. 6. De Legibus. & *Athen.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ π νέα ἀπαμείρει). *Scholiastes Aristophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ita in proximo Versu, pro ἀνέρα@, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνέρα@· ἢ ἂν δὴ, & *Plato*, ἀνδρῶν, ἢ ἂν δή. *Etymolog.* M. agnoscit, τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαμείρεται) in v. ΔΗΛ@.
326. Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate suprà, ad v. 291.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται)) vg. ἥμισυ γάρ π νέα ἀπαμείρει), vid. Not. in *Textum*.
323. Ἀνέρα@, εὖτ' ἂν μιν) Ἀνέρα@· ἢ ἂν δή, *Athenæus*. Ἀνδρῶν, ἢ ἂν δή. Vid. in *Textum*.

Νεῦσ'

Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπλήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἐνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμων κάτα δαιτυμόνεσσι.
Τὸν κατέθηκε φέρων παρὰ Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Αὐτόθ' ἐνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, καπέη τ' ὄπ. σῖτον ἀείρας.
Ἀλχίμολον δ' μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶμαθ' Ὀδυσσεὺς,
Πτωχῷ λυγαλέῳ εἰαλίνῳ, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπόμενος· τὰ δ' ἂρ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου ὑπὲρ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος καθαρῷ Κυπαρισσίνῳ, ἔν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφη συβώτην,
Ἄρτον τ' ἆλσον ἑλὼν περικαλλέϊ ἐν κανέοισιν,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρήκτῃ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' εὖ πᾶσι, ἐπὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀλχῇ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans: hic igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus sederat, carnes mactas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedet: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulo post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus; laceraque circum corpus vestimenta indutus erat;
Sedit autem in fraxineo limine intra januas,
Acclinatus postì Cypariſſino, quem olim faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti,
" Da hu c hospiti hæc ferens, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et prope stans verba velocia alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

335. Περιτῶδε.] Παρεῖδε. Καπέη.] Καπεπόν.
336. Ἐδύσετο.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνου.] Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυφέντος.
340. Κλινάμενος.] Περιπεπλεγμένος. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου γλυφέντος.
341. Ξέσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἐπὶ οἱ.] Περὶ ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καὶ ἔκλειψιν τοῦ ν. Περικαλλέϊ.] Πάνυ καλῷ.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχώρουν.

N O T Æ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα δ', quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum latis; quod & sæpè aliàs contigit. & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδε) Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἆλσον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ', ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit, Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τε videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contrà ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τε. ad τὸ, κρέα referri. & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*, Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ πανταῦθα ἀεὶ ἀφέλιμος. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. De Πρηκτῆρι, vid. infrà, ad v. 352.

Variæ Lectiones.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπῆλθε) γρ. παρῆλθε, *Brevia Scholia*.
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum*.
347. Πρηκτῆρι) γρ. παρεόντι, *Plato* in *Charmide*. Vid. *Dupont.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδεῖ τάδε, καί σε κελεύῃ
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐπιχώμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼ δ' οὐκ ἀγαθὴ ξύμμιγα ἀνδρὶ προίκλῃ.
Τὸν δ' ἀταμφίβολος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ὀπὶ ἀνθρώπῳ ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιτ', ὅσσα φρεσὶν ἦσι μεμηλεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤϊε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖτ' ὄρθ' ἐδείπνηκεν, ὅθ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄσχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤρσεν, ὡς ἂν πύρτα καθ' μνηστῆρας ἀγείρῃ,
Γνοίη θ', οἵ πές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλε ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ἐρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχετ' εἶναι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc, & te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem proceres;
" Pudorem enim non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses.
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter viros beatus sit,
" Et ei omnia hant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit;
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quandiu cantor in ædibus canebat;
Et quando ille cessaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus; at Minerva,
Prope accedens ad Laertiadem Ulyssem,
Commovit, ut ilipem à prucis conriperet,
Cognoscerentque; qui sint justi, quique injusti:
Sed neque se aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsùm virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuoque interrogabant, quis esset, & unde venisset.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antè ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit;
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδεῖ.] Δίδωσιν.
352. Προΐκτης.] Μοιχός, παρὰ τὸ ἱκτεύειν τὴν σωφροσύνην. * Ἀρχίλοχος. Προΐκτην χοῖρον, Προεσόμενον.
354. Ὀλβιον εἶναι.] Ἀπὸ χρυσοῦ, πλούτου.
357. Αἰπολίων.] Εὐτελῶν. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπαίρων δὲ πήρης· ἀπλοῦται γὰρ τὸν πήραν, ἀντὶ τραπέζης, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν. Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ἔφ.] Μίχθης ὁ.
362. Πόρτ.] Πόρτιν στίν. Ἀγείρει.] Σωρεύσει.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκωλύσειν. Κακότητος.] Τῆς θανατικῆς κινδύνου.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτῆσαι ὀφείλων. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ δεξιοῦ μέρους.
367. Ἐλεαίροντες.] Ἐλεοῦντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προΐκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

VARIÆ LECTIONES.

352. Προΐκτην) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 317.
358. Ὡς) γρ. ἦος, *Eustath.* fol. 636. lin. 21. certè pro ἦος positum rectè astruit; & id *Eretic. Scholia* videntur innuere, in ἐξηπάτα.

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, πόθεν δὴ οὐ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ ὄχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτὸς ὀπυιομανῆρες;
Ἦ ἔοσσι, ὅτι τοὶ βίοτον κατέδυσαν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καί ποθι τόνδ' ὀπάλεσσας;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνοε, ἦ μὴν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἔην ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθών
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τοῦτ', ὅτι δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτοῦ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύζειν' ἐ αὐτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμεί· αὐτὰρ ἔγωγε

" O valde cognite Subulce, quare vero tu hunc ad civitatem
" Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
" Pauperes importuni, convivierum destructores?
" An pro nihilo ducis, quod facultates edunt heri tui
" Hic congregati? tu autem & alicunde hunc vocâsti?
Hunc resp ndens alloquatus es, Eumæe subulce,
" Antinoë, non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis:
" Quis enim hospitem vocat aliunde ipse perveniens
" Alium, nisi horum *aliquem*, qui opifices sunt?
" Vatem, vel medicum malorum, vel tabrum lignorum,
" Vel & venerandum cantorem, qui delectet canendo?
" Hi enim invitandi utique hominum in infinitâ terrâ:
" Pauperem autem non aliquis vocaret vexatorum seipsum.
" Sed semper difficilis super omnes es procos
" Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄχαρι ἐκδηλε. ὅτι συβώτης ὑπαρχὸς.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ἦ ἔοσσι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἀφελῆ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιεργοὶ, πτωχίται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Τρύζειν.] Καζαπονεῖσθαι.

NOTÆ.

376. Ἦγαγες· ἦ ὄχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ ὄχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad.* ε'. v. 533. Ἦ λαθίτ', ἦ οὐκ ἐνόησεν. *Ibid.* Ἦμιν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν δὲ τῷ, ἦμιν ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μέν, τοὺς ἀλήτας λέγει· ὃ δὲ ἦμιν, συστελλῇ μὲν τῷ λόγῳ, ὡσεὶ ἂν ὁ τὴν ἀρχὴν λόγῳ ἐγκλείων, καθά που καὶ ὁ Ἀλκαῖος ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ἔοσσι) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἦ ἔοσσι, ἀπίους ἔφη, ἀντὶ τοῦ, ἦ μέμφῃ, ἡμῖν ἐκλαλεῖ, ἢ ποῖς ἀλήταις, ὡς μὴ βορεῖς ὄντι, μηδὲ εὐπαιτεῖν τὸ δυσμενέσιν πρὸς ὃ οἶκος τῶν δισποτῶν κεῖται ἐπὶ τοῦτο καὶ ἀπίους ἂν εἴης, τοὺς αἰτιολογήσεσι καὶ ἀφαγμένους εἰκότως; Καὶ ἴσως ἔστιν ἐμοὶ οὕτως. Ἀλλ' ἐπεὶ ὡς ἐν ἄλλοις ἀνάστασις κακότητος· ὅπερ ἐν τῇ ι'. ῥαψῳδίᾳ ὁ Ποσειδῶν φησὶ τὸν Ὀδυσσέα φησί· καὶ ὅτου μὲ καλῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

378. Ἦ ἔοσσι) Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀφελῆ, ità pro *Elzeviriano* ἀφιλεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ἔοσσι hic pro *Juvo*, capit, quàm potius pro, *Parti-pendeo*, fumatur. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀῤῥίγιστε.
378. Κατιδύσει) γρ. κατίδυμεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' εἶον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. ἢ καλέσειν ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν, *Et. Steph. Ibid.* Ἀείδων) γρ. ἅπαντας, *Aristot.* ibid.
387. Τρύζειν ἐ αὐτὸν) γρ. τρύζειν ἑαυτὸν. Et τρύζειν δὲ οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν) *Aristoteles*, Polit. l. 8. c. 3. longè aliter profert, Ἀλλ' οἷον μέν γ' ἐπὶ καλεῖν ἐπὶ δεῖπνα θαλίας. Ex Memoriâ fortè, aut Oculo ad præsentia intento.

387. Τρύζειν ἐ αὐτὸν) Olim malè, τρύζειν ἑαυτόν. Verùm *Apollonius*, ὡσεὶ Συνζύξεως, l. 2. hunc Versum laudans, legit disjunctim, ἐ αὐτόν. Quæ vera *Lectio* Homerica, ut probo ex *Eustathio*, ad *Iliad.* α'. v. 271. Vid. *Dupori.* Gnomolog. in hunc locum.

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώει ὀὶ μεγάροις ἠ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακοῖς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνοε, ἦ μοῦ καλὰ, πατὴρ ὡς κήδεαι ἠμέν,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄπαγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαί γε δ' ἔγωγε.
Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ κῆδος·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο μητιόεντα,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄχαλε, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπέργοθεν εἴρξοι ἐοῦσα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέρτινε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὼς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ὐδὸν ἰὼν, πρηκὴς γούνασσι Ἀχαιῶν·
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν προτὶ μῦθον ἔειπεν,
Δός, φίλος· οὐ μοὶ δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ἄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, usquedum mihi prudens Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus divinus.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà loquutus est,
" Tace, ne mihi huic respondе multùm verbis.
" Antinous autem consuevit malè contendere semper
" Verbis pravis, quin ad hæc incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus est,
" Antinoë, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hospitem jussisti à domo exire
" Verbo necessario: non hoc Deus perficiat.
" Da et *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego;
" Neque quid matrem meam vereabhac in re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *suæ* Ulyssis divini.
" Sed non tibi talis in pectoribus dispositum animi:
" Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rursus Antinous respondens loquutus est,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipsum tres menses procul hinc domus *suæ* detineret.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Jacens, quo tulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleveruntque peram
Pane & carnibus; citò & futurus erat Ulysses,
Rursus ad limen iens, munus gustare Achivorum:
Stetit tamen apud Antinoum, & ipsum verbo alloquutus est,
" Da, amice; non mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.

ΣΧΟΛΙΑ.

393. Ἀμείβεο.] Ἐξ ἀμοιβῆς λάμπεται.
394. Εἴωθ.] Ἔθος ἔχει. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοῖεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπέργοθεν εἴρξοι ἐοῦσα.] Οὐκ ἀπὸ τῶν μηνῶν τὸν χρόνον αἰτιᾶται.
409. Ὑπέφλασε.] Ἔξω ἐλάκυσε, φασὶν οἱ ἀττικοί.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπέβαλε.
413. Περικής.] Τῆς λιχνείας δίκαιος.

VARIÆ LECTIONES.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπλα, μή μοι, *Eustath.* fol. 638. lin. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* Σ ἄπλα brevis est.
398. Ἀτὰρ) γρ. ἀτάλ.
401. Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν) γρ. μήτε τὴ μητέρ' ἐμοὶ, *H. Steph.*
406. Ἔοικας) γρ. ἔοικεν, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφλασε) γρ. ὑπὸ ἴφλασε.
415. Μή μοι) γρ. μή τι, *H. Steph.*
416. Ὥρικας) γρ ὤρικεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
Σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὀλβίοις ἀφνειὸς, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁπποῖός ἔοι, καὶ ὅτεῳ κεχρημένος ἔλθοι·
Ἦσαν δ' δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤτελε γάρ πω,
Ὅς μ' ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑταίρους
Αὐτῷ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα ἑέσθαι·
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ὑποσπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πέρθον, ἐν δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφι,
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς πέρπερον ἔχευε
Φύζαν ἑταίροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νυῦ δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius, quam alii,
" E pane: ego autem te laudabo in latâ terrâ.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi erroni
" Tali, qualis esset, & cujuscunque tandem rei indigus veniret.
" Erant etiam servi valde multi, aliaque multa,
" Quibus benè virunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas:
" Tunc sanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Hi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populati sunt: mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: citò verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurora apparente
" Venerunt; impletusque est omnis campus peditibus & equis,
" Æreique splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrùm multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios que abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate:
" At me in Cyprum *deferendum* hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Iasidæ, qui Cypro fortiter imperabat:
" Hinc jam nunc huc venio, nocumenta patiens.
Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Κλείω] Δοξάσω. ὑμνήσω.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ. πτωχῷ.
423. Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι.] Δι' οὓς καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλαπάξαι] Καταβάλειν, πόνῳ ὑποβάλειν.
425. Πολυπλάγκτοισι] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δμήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ἐν Ἰλιάδι πόλεις ὑπὸ βασιλέως ἦσαν.
444. Τόνδ' ἵκω.] Ἐπιβαίνω πανταχόθεν.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι) γρ. οἷσί τ' ἐὺ ζώουσι, Er. Schol. & MS. Alcysii.
431. Μένεϊ σφῷ] γρ. μένει ᾧ. melius.

Τίς

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀείρω;
Στῆθ' ὅπως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς πις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι πρόϊκτις.
Ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δ' ἔδοσαν
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔπις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι· οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιβαίης οὐδ' ἄλα δοίης,
Ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔπι τοι ἔτλης
Σίτου ἀποπρολὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεισιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ὤκα μεγάροιό γ' οἴω
Ἅψ ἀναχωρήσειν, ὅτι δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνόταλον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐρράϐη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἅψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν εὐπλείῳ· μῦθον δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ Φρυσὶν, οὐδέ τι πέρθος,

" Ecquis malus Genius hanc eludem adduxit, convivii molestiam?
" Sta se in medio, meâ procul à mensâ,
" Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
" Adeò quidam perulans & impudens es mendicus.
" Singulatim omnibus astas: hi autem dant
" Temerè; quoniam nulla est parsimonia, neque frugalitas
" Ex alienis donare; quoniam adsunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus est prudens Ulysses,
" Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes sunt;
" Non tu utique ex tuâ domo ei, qui à te petierit, neque falem dares,
" Qui nunc alienis adsidens, non aliquid mihi toleras
" De pane præceptum dare; quamvis multa adsint.
Sic dixit; Antinous verò iratus est animo magis,
Et ipsum torve tuens verba velocia alloquutus est,
" Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
" Retrò cessurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & scabello capto percussit dextrum humerum.
Ultimum in dorsum: hic tamen stetit tanquam petra
Firmiter, neque ipsum commovit ictus Antinoi:
Sed tacitè movit caput, mala profundè cogitans.
Rursus itaque super limen iens desedit, peramque
Deposuit benè-plenam; & inter Procos locutus est,
" Audite me, proci perinclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Non quidem, neque dolor est in mentibus, neque luctus,

SCHOLIA.

451. Ἐπίστασις.] Κάλυσις. σύφρασις. Ἐλευθὺς.] Ἕλεος, οἶκτος.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος διαστίζει τὴν λέξιν, καὶ ἀντίστροφον τὴν ἅλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλοῖ, ἀδάλας, ἐπεξηγούμενος αὐτὴ, τὰ κόπρια, ἃ παρὰ τὴ

460. Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ὤκα μεγάροιό γ' οἴω.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ μεγάρου σε ἐκβαλῶ, ἐπειδὴ καὶ ὀνείδη ἐπιφέρεις.

464. Σφῆλεν.] Ἔσφηλεν, ἔσεισεν.

467. Εὐπλείῳ.] Πλέῳ πεπληρωμένῳ.

NOTÆ.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyl. 27. v. 60. — πίσσα δὲ ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης. De Lectionibus οὐδ' ἄλα & ἀδάλας, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Ludolphi Küsteri* Suidam, v. Ἅλας. in Notis. etiam *Eustath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλα, corrigo, & emendo, in ἀδάλας, vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

448. Ἴδηαι) γρ. ἴσχαι, *H. Stephanus*, non benè.
451. Ἐπίστασις) γρ. ἐπὶ φάσις.
455. Οὐδ' ἄλα) γρ. ἀδάλας, vid. N. in *Textum.*
457. Ἀπερχομένου) γρ. ἀπὸ σφείλου, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ ἀμὶ οἷσι μαχήμων χλεάπασι
Βλήεται, ἢ ἀμὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
Αὐτάρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ κῆρες ἐρυκύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον ἀμὶ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχεῖη.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἔσθ' ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι ἁλὶ δώματ' ἐρύσσωσ', οἵ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀτηρύψωσι δὲ πάντα.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑφερριάλως ἐμέσσησαν·
Ὧλέ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑβριωοχώντων,
Ἀντίνο', ἦ μάλ' ἔβαλες δύσφρονα ἀλήτεω,
Οὐλόμεν', εἰ δή που τὶς ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένῳ· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,

" Quando vir, pro suis pugnans pos-
" sessionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel can-
" didis ovibus:
" At me Antinous percussit ventris
" gratiâ mali,
" Perniciosi, qui multa mala homini-
" bus dat.
" Sed ficubi pauperum Dii & *Ultrices*
" turiæ sunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis
" inveniat.
Hunc Antinous alloquutus est, Eu-
pithei filius,
" Comede tacitus, hospes, sedens, vel
" abi alio;
" Ne te juvenes per domos trahant,
" qui sic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque
" omnia.
Sic dixit; hi verò omnes vehemen-
ter indignati sunt;
Sic autem aliquis dixit *etiam* juve-
num superborum,
" Antinoe, non quidem bene percus-
" sisti infelicem erronem;
" Perdite, *quod* si cubi forte quis cæ-
" lestis Deus sit?
" Etenim Dii, hospitibus similes pere-
" grinis,
" Omnimodi existentes, versantur per
" civitates,
" Hominum fasque nefasque inspicien-
" tes.
Sic dixerunt proci; hic autem non
curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem
magnum luctum augebat
Illius percussi *gratiâ*, neq; tamen la-
chrymâ humū emisit ex palpebris,

ΣΧΟΛΙΑ.

472. Βλήεται.] Βληθείη.
479. Ἐρύσσωσιν.] Ἑλκύσωσιν.
480. Ἀπερύψωσιν.] Ἀποδίρωσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπέρχονται.
487. Εὐνομίην.] Εὐνομασίαν· καὶ ἐν τῷ νεμέσσα καὶ ἀλιτέμβω.

NOTÆ.

475. Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ κῆρες ἐρυκύες εἰσὶν) *Dio Chrysostomus*, Orat. 7. Ὡς ἐν Πενίᾳ χρῆμα τὸ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ ὑβρίζειν αὐτοῖς πάνυ μὲν ἔστιν, οὐδὲν μὲν ὅσιον, οὐδὲ τῆς τοῦ κηρύκειον ἴσχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Historiâ sumptum, *Geneseos*, c. 18. & 19. ubi ostenditur, Deum ipsum cum Duobus Angelis descendisse ad *Sodomitarum* scelera flagitiosa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Justorum hominum, Defensionem. Confer *Hebræ.* c. 13. v. 2. *Gerardus Croesius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 115. " Est hæc mea Opinio,
" *Homerum* non modò multas habere γνώμας, seu
" sententias, consimiles SS. Scripturæ, verùm eas
" quoque mutuatum esse è Scripturâ Sacrâ; neque
" tamen alias, quàm quas invenit in Libris *Mosis*,
" nonnullas, quas in reliquis Libris Historicis,
" itemque in *Jobo*, & *Psalmis*, & Libris *Salomonis*.
Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipso fine. & Doctissimi Viri, *Reginensis*, *Joh. Davisii* Not. ibidem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. Εὐνομασίαν, pro corrupto, εὐνομασίαν, lego, propter illud *Hesychii*, si emendatè legas, Νέμεσσα) Ὁ σπουδὴ τὸ καθ' ἡμᾶς τέρψει οὐκ εἰδώς· θαυμάσας ὁ ἐν εὐνομίᾳ λέγει, ἀντὶ τοῦ νεμέσσης. Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

VARIÆ LECTIONES.

473. Ἄλλῃ) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τε καὶ εὐνομίην) γρ. ἔριν τε καὶ νεμεσσίην. *Sextus Empiricus*, adversus Mathemat. *Ibid.* Ἐφορῶντες) γρ. ἐφιστάς, *Synesius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς ἣν ἤκουσε φέρων Πηνελόπεια,
Βλημένῳ ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἶψ' ἤτοι αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠμὲν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐύθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε πρόσφατε φέρων Πηνελόπεια,
Μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἤ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύων κατ' ἄστυ,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπέπληγόν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δ' Θρηϊκίῃ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἦ μὴν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα φερεσπόδα δῖον ὑφορβὸν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος παλαίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἦ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ,
Οἷ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔσχον, τόσσα δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.

Sed tacitus movit caput, mala profunde cogitans.
Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope
Perculsum in domo, statim inter ancillas dixit,
" Utinam sic ipsum te percutiat ixcytus-arcu Apollo.
Hanc rursus Eurynome promaconda alloquuta est,
" Si enim votis exitus nostris foret,
" Haud quis horum ad pulchram Aurora perveniret, *i. e. eras supereſſet.*
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope.
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ morti similis est.
" Hospes quidam infelix mendicat in domo,
" Viros rogans: egestas enim cogit;
" Ibi alii quidem omnes impleverunt-que, dederuntque;
" Hic autem scabello extremum percussit dextrum humerum.
Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo, verùm cœnavit divinus Ulysses;
Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hospitem jube
" Venire, ut ipsum salutem & interrogem,
" Sicubi de Ulysse misero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim similis est.
Hanc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Utinam eam tibi, regina, tacerent Achivi, *Prec.*
" Quæ hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
" In stabulo, primum enim *ad me* venit, ubi à nave aufugisset;
" Sed nondum calamitatem illam explicuit dicendo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

496. Ἐπ' ὀρῆσιν.] Ἐπὶ πᾶς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύ-] Νῦν, αὐτὶ δ' ἐπαίτη.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπλησαν.] Ἐκόρεσαν.
507. Ἐπὶ εἰ.] Πρὸς ἑαυτόν.
509. Περσπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γράφει δὲ καὶ, φύγξομαι.
514. Θιλγοῖο.] Εὐφραίνοιο.

N O T Æ.

513. Ἀχαιοί) Μετενήνεκται εἰπεῖν, Ἀχαιοὶ λέγει. Ità suprà, v. 415. infrà v. 596. & mox, σ'. v. 93.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

496. Τίλε) γρ τίλε, *Eustath.* fol. 645. lin. 6. Τὸ δὲ τίλε, γράφει καὶ τίλε· ἵνα λέγῃ ἡ χαῦς ἅπας, Ὦ τίλεο, εἰ δὲ ἐπ' ἀρᾶς ἐμετέρας, ἔγωγε ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων τέλεσε, πάντες ἂν ὄλοισθε.
506. Ὁ δ' ἐδείπνει) γρ. ἐδείπνεε, *H. Steph.*
509. Περσπτύξομαι) γρ. προσφθέγξομαι, *Br. Schol.* & MS. ad *Florentin. Etonens.*

Ὦς

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
Προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
Ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aspicit, qui à Diis
" Canit doctus verba suavia hominibus,
" Hunc indesinenter prompti sunt audire, quando canit:
" Sic me ille mulsit assidens in domibus.
" Dicit insuper se Ulyssis amicum paternum esse
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus est.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc versatus; prædicat autem de Ulysse se audivisse, quòd
" Propè Thesprotorum virorum in pingui populo
" Vivus sit, multos autem ducit thesauros suam domum.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope.
" Vade, huc voca; ut coràm ipse dicat.
" Hi autem vel in januis sedentes delectentur,
" Vel illic in domibus, quando ipsis animus lætus est.
" Ipsorum quidem enim possessiones, inconsumptæ jacent in domo;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domestici comedunt:
" Hi vero in nostrâ domo versantes, dies omnes,
" Boves sacrificantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incassum; plurima autem absumuntur: non enim adest vir,
" Qualis Ulysses fuit, qui cladem domo expellat.
" Sin Ulysses venerit, & accesserit in patriam terram,
" Statim suo cum filio injurias rependet istorum virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

524. Τόδ' ἵκετο.] Ἐνταῦθα παραγίνεται.
525. Προπροκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.
530. Ἑψιαάσθων.] Ἀντὶ τοῦ παιζέτωσαν, διαλεγέσθωσαν.

NOTÆ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, vi Literæ, *Tonique* sui, & ob *Hiatum*; quanquam hic puto meliùs μὴν legi debere.

537. Κατάνεται)) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo κατείνεται, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius sequaces admittant, nullibi extat, nihil significat. Κατάνεται verò ab *Hesychio* exponitur, καταναλίσκεται, ἀναλίσκεται. Ità *Odyss.* β'. v. 58. ubi hic idem Versus occurrit, κατάνεται legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Eustathio* ibi exponitur, καταδαπανᾶται, à *Brevibus Scholiis*, καταναλίσκεται. Sic *Iliad.* κ'. v. 251. ἄνεται, & *Odyss.* γ'. v. 496. ἦνον ὁδόν. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἤνυτος ἀνομένοιο. Quin hoc ipso in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetustissima, κατάνεται legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Rescii*.

538. Ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι) De Voce ἀρὴν, videsis infrà, ad χ'. v. 208.

540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδί. Τὸ σὺν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Asperum* sequentem, cum *Circumflexo*. At nostra *Lectio* tutior, meliorque.

VARIÆ LECTIONES.

533. Μὲν) γρ. μὴν, vid. Not. in *Textum*.
534. Ἡμέτερον πωλεύμενοι) γρ. ἡμέτερόν γε πωλεύμενοι, *Eustath.* & *H. Steph.*
538. Ἀρὴν) γρ. ἄρην, vid. ad χ'. v. 208.
540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, olim; non benè.

Ὣς

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ' Πηνελόπεια·
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ' ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱὸς ἐπόπταο πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θανάτου καὶ κῆρας ἀλύξει.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσῃ σὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῷ σὺ μάλιστα
Χρῄζεις· σῖτον δὲ κ' αἰπύζαν κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃς· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè sternuit, circumque domus
Horrendum resonuit: risit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta est.
" Vade mihi, hospitem coràm huc voca:
" Nonne vides, quòd mihi filius sternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quisquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,
" Induam ipsum chlamamque, interulamque, vestimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò subulcus postquam verbum audivit.
Propeque stans verbis velocibus alloquutus est,
" Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipsam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores passa *sit*.
" Sin te cognoscet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maximè
" Indiges; panem autem & perens in populo
" Ventrem pasces; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rursus alloquutus est multa passus divinus Ulysses,
" Eumæe, statim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Θρέψεις.

NOTÆ.

541. Τηλέμαχος δ' μέγ' ἔπταρεν) *Eustath.* fol. 647. lin. 6. Ὅρκος γάρ ποτε ἦν παῖς Παλαιοῖς, καὶ ὁ πταρμὸς ἐπὶ ἐ κίφλα τιμία, ἐξ ἧς τὸ τιθῆναι σύμβολον· διὸ καὶ ἐπευφημεῖτο ὁ πταίσας· καὶ τοῦ αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ τὸ οἷς ἐ Ἀριστόδημος. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθυίᾳ. *Eustath.* fol. 647. lin. 49. Ἐπαθύνθη δὲ ἡ ἦτα καινὸν, ὅτι Σολοικοφανεῖς ἐσ τῷ, μεταλλῆσαί τ' ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ. τὸ μὲν οὖν ὀρθὸν, Ὅτι κέλεται αὐτοῦ ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι καὶ κήδεα περ παθόντα. Ὁ δὲ συ-βώτης, ἢ ὡς ὀλίγα βαρυνόμενος, ἢ καὶ τῷ ἐ Ἀστυνομίαν. αὐτὸ τ' εἰ λυσθῶν, ὡς εἰκὸς εἶναι, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεταλλῆσαι, ἐπάγει τὸ πεπαθυίῃ αὐθαιρέτως· ὡς ἐκεῖ εἶπε, αὐτῇ παθούσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, ἀσύνηθες εἰς χρῆσιν· διὸ ἐσὶ παραλληλιζόμενον, εἰ μὴ μόνον, ὅτι καὶ ἔ πάλιν. ἀχρεῖον εἰσιόντος, γίνεται, ὡς τὸ παθὼν δηλοῖ· ὅτι τὸ πάσχω· ἐξ οὗ τὸ παθόντα, ὡς τυχόντα· ἐ παθυιᾶ λέγω, πεπαθυίας· ἐ καλῶ πάλιν, πεπαθώς. ὅτι ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσῃς) Θρέψεις, MS. *Alopsian.*

VARIÆ LECTIONES.

542. Κονάβησε) γρ. καναχήσε, *Eustath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπτύξει πᾶσιν) γρ. ἐπεκτύξει εἶσιν, *Origen.* contra *Celsum* l. 1. p. 226. verùm error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθοῦσα, vid. Not. in *Textum.*

559. Ὅς κ' ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα γὰρ εὖ τοὶ κεῖνο, ὁμὼς δ' ἀνιάσμεθ' ὀΐζυϊ.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπὰν ὑποδείδι' ὄμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γάρ νύ, ὅττι μ' ὧδε ἀνὴρ καθὰ δῶμα κίοντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπάρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μίμνειν, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀστοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶτ' ἱκέτευσα.
Ὣς Φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ μῦθον ἄκουσεν·
Τόν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ὤτρυνεν ἀλήτης;
Ἦ πού πω δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖ κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖ κατὰ μοῖραν, ἄτερ κ' εἴσατο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδυήτην.
Καὶ δέ σοι αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴῃ τοῖς ξείνοιο φάος ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς τοι ἂν εἴη·
Οὐ γάρ πω τις ὧδε κατηρεφέων ἀνθρώπων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Ὁμὼς.] Τὸν αὐτόν. Ἀντὶ ἐγκειμένα.] Ἀντιδιξάμενα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀστοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, ἐπιστάντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἴετο.] Νομίσει, ὑπολάβοι.
581. * Ἀλυσκάζων.] Ἐκφυγεῖν.

Sic dixit; ivit igitur fubulcus poſtquam verbum audivit:
Hunc ſuper limen euntem alloquuta eſt Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc excogitavit *ille* erro?
" An aliquem reveritus nimium? an & aliter
" Verecundatur in domo? malè vero *ſibi conſcius* verecundus peregrinus.
Hanc reſpondens alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Loquitur, ut par eſt, qux putaret alius,
" Petulantiam fugiens virorum ſuperborum:
" Sed te manere orat in ſolem occidentem.
" Tibi verò ſic ipſi multò melius, ô regina,
" Solam ad hoſpitem loqui verbum & audire.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Non inſipiens hoſpes videtur, quicunque deorùm ſit;
" Non enim aliqui ſic mortalium hominum

N O T Æ.

579. Τλιὸν ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τοιὸν erat, errore gravillimo ab *H. Stephano* orto; at τλιὸν *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, utraque *Euſtathii*, & *Senſus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Verſio habuit, *Hanc*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζων) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloyſianum*.

VARIÆ LECTIONES.

579. Τλιὸν) γρ. τὸν, malè olim. Vid. N. in *Textum*.
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν, *H. Steph.* & *Br. Schol.* MSS. *Aloyſiana*.
587. Πὼ) γρ. πω, *H. Steph.*

Ἀνέρες

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ἵκετο δῖος ὑφορβὸς
Μητίεσσ' ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κιὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πύθοιατ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας τ' ἐπὶ καὶ φύλακας δμῶας,
Σὸν τ' ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἔνθαδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, τ' Φεύγειν θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
Ἠῶθεν δ' ἴενται τ' ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάντα τάδε πάντα τ' ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὡς φάτ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύι τ' ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ τ' ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

"Vani petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus fabulator
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii.
"O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
"Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hic omnia curæ sint.
"Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
"Nè quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
"Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est.
"Erit sic, ô pater: tu igitur vade merendâ sumptâ;
"Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
"At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit vero animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque claustraque, domumque
Plenam convivarum; hi verò saltu & cantu
Delectabantur; jam enim & egressus erat meridianus dies.

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Ἄγχι χιών.] * Ἐγγὺς σφοδρῶς.

599. Δειελιήσας.] Περὶ τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος· τουτέστι, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἑσπερινὴν ἀφελόμενος. ἔνιοι δὲ τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, ἣν Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χοίρας ἀπ' ἴργων, τὴν ὡς τῇ δειλινῇ τροφῇ αἰτοῦντες, ἢ δίδοντες. σημειούμεθα γ', ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρεῖς μόνον τροφὰς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ ἑσπερινὸν ὥρας.

NOTÆ.

589. Δῖος ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι χιὼν κεφαλήν) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Duporti* notavit.

599. Ἄτερ) De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ε'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἴμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἕρκεα) γρ. ἑρκία, ut ad *Iliad.* ε'. v. 472.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δυσσεὺς καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φίλος τε καὶ Πηνελόπῃ τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καὶ παρηγορία τοῦ τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσεῖ καθ' Εὐρύμαχον.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσεὺς ὁ Ἶρον πυγμή.

Ἄλλως.

Σίγμα· ἔχει Ἶρον, ἰῦχον Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάλσιον. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μὴ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πίνεμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁρᾶσθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

VEnit autem *ad illos* pauper publicus, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat verò ventre edaci,
Incessanter comedere & bibere; neque ei erat vis,
Neque robur; staturâ autem valdè magnus erat conspectu.
Et Arnæus nomine erat; huc enim imposuit veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Παυδήμιος.] Ὁ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπαιτῶν, καὶ οὐκ ἐν ὅλῃ τῇ πόλει ἐπαιτῶν.

2. Γαστέρι μάργῃ.] Γαστριμαργίᾳ μανιώδει.

3. Ἀζηχές.] Δηλονότι, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον. μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ τὸ, Ἀζηχὴς μεμάκυῖα. Πολλά.

NOTÆ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τῷ, πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκροπόλις. Vid. *Eustath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἀζηχὲς φαγέμεν, καὶ πιέμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀναλτος, legit πινέμεν, de quâ re Nos latiùs ad π. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* ἦ μάλα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæstion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἶρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Photius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* ἐκ τῆς πόλεως, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὁμηρικὸς

NOTÆ IN SCHOLIA.

στοιχὲς· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μεγαλόφωνον, ἀφ' οὗ τόπων ῥηθὲν, Ἀζηχὴς μεμακυῖα. *Iliad.* δ'. v. 435. Vocem πολλά, ex MS. *Aloysii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πιέμεν) ἢ. πινέμεν. *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum.*

5. Πότνια μήτηρ) ἢ. οἱ ποτε μήτηρ. *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ex

Ἐκ γενετῆς· Ἦεν δ' ἤ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πῦ τις ἀνώγοι.
Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διάκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα κὴ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
Ἕλκέμεναι δ' ἤ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις κὴ χερσὶ γένηται.
Τόν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ Φθονέω δόμεναι, κὴ πόλλ' ἀνελόντα.
Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὧδε χείσεται· ἀλλά τι σὲ χρὴ
Ἀλλοίων Φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δὴ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν
Χερσὶ δὴ μήτι λίην προκαλίζεο, μή μεο χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐών, πὴθω κὴ χείλεα φύρω
Αἵματι· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ κὴ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Λύσιον· ἀ μὴ γάρ τί σ' ὑποτρέψεσθαι οἴω

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios-deferebat profectus; quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expellere solvit suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,
" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contento etiam manibus sis.
Hunc torvè conspicatus, alloquutus est altutus Ulysses.
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico.
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet: neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi errare.
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, ne me in iram commoveas,
" Nè te, licet sis senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quietque mihi & magis aditus erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἦεν.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκειν.] Ἐδίωκεν
10. Εἶκε.] * Ὑπεχώρει.
11. Ἐπιλλίζουσι.] Τοῖς ὄμμασι νεύουσιν.
16. Ἀλλοίων.] Ἀντὶ τῦ, ἀλλοτρίων, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χαρήσει· ὀφείλει γὰρ χαίρειν, τὰς κτήσεσιν τῶν ὄντων.
19. Ὄλβον δὴ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Εἰρωνικῶς δὴ οἱ θεοὶ * Διανεμητῶσί τινας εὐδαιμονίας, ἐπὶ τῶ φαίνεσθαι πρὸς ἐλεον. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκαλοῦ. Χολώσῃς.] Ὀργὴν ποιήσῃς.
21. Φύρω.] Μολυνῶ.

NOTÆ.

ρος, Οἱ τε πολυσάρκους τ' Ἄρηι ἴσχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀρναῖος. & *Eustath.* fol. 651. lin. 38. *Ibid.* Τὸ δὲ θέτο πότνια μήτηρ) Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες) Similiter locutus Poeta. ε'. v. 545. Οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι ὧδε ἐπικλίζεται ἐν μεγάροισιν; ubi τὸ ὁράᾳς, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀΐεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensûs *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῦς ὁρᾷ, & ἀκούει· τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Et *Ovid.* de Pythagorâ, ——*quæ Natura negavit Visibus humanis, Oculis ea Pectoris hausit.* Quod si quis mavelit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἕλκέμεναι δ' ἤ κέλονται). Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. κα'. *Etymolog.* M. v. Ἐπιλλίζουσι. *Suidas*, v. Ἐπιλλίζω.

22. Αἵματι) Τὸ ἰξῦς. Φύρω τοῦ αἵματος φύρσαι. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκείρω δ' ἀπὸ τῶν ἀλοιτῶν ἀλλοῖόν τὸ κείρεσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. * Ὑπεχώρει) Ità pro ἐπεχώρει, scribo, quòd sine sit *Imperandi* Modo in hoc loco, &c.

19. * Διανεμητῶσί, MS. *Aloysii* διανεμῶνται, voce ejusdem significationis.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πῦ τις) κ. κού τις, *H. Steph.*
11. Ἄπαντες) κ. Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπικλίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) κ. ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δβύτεον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Τύνδε χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ὑποδοχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινῷ ἴσος· ἢν δὲ κακὰ μηχανάαμαι,
Κόπτων ἀμφοτέρηφι, χαμαὶ δ' ὀπὶ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς λητβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὑπαγνώσωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδῷ ἐπὶ ξεστῷ παυδυκαδὸν ἐκρίνανθο.
Τοῖσιν δ' ξυνέηκε ἰὼν μετὰ δῖος Ἀντίνοος,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μιπτύξασιν,
Ὦ φίλοι, ἢ μήν πω τὶ πάρος πιθῶν ἐτύχῃμεν·
Οἷον τερπαλέην Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐείζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyſſis.
Hunc iratus alloquutus eſt Irus mendicus,
" Vah! ut ille gulofus volubiliter loquitur
" Vetulæ fuliginoſæ ſimilis; quem male mulctabo,
" Percutiens amoabus *manibus*: in terram etenim omnes certes
" Maxillis expellam, porci ritu ſegetem depaſcentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoſcant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante pancas altas
Limine in polito toto animo litigabant.
Hos autem animadvertit ſacrum robur Antinoi;
Statimque ridens alloquutus eſt proceres,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale tantum eſt;
" Quantam delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Hoſpesque & Irus contendunt mutuò
" Manibus pugnare: verum committamus cito.

ΣΧΟΛΙΑ.

26. Ἐπιτοχαδόν.] Ἐπαυδιτρόπως. Ἀγρευτ.] Διαλέγεται

27. Καμινοῦ.] Καμινοδιφέα. Φρυγάνου κεφαλάς· ἔστι δὲ ἡ αὐχμία, καμινώ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Λητβοτείρης.] Τῆς καταβιβρώσκουσης τὸ λέπιον, ὅ ἐστι τὸ σπερμάτιον χαρίεν· ἐκδοτέον δὲ καὶ ἀκάτεργον σπόριμον πεδίον βοσκομένη, ἐξοδοντίζουσα.

30. Ἐπιγνώσωσι.] Ἀντὶ τοῦ, γνώσωσι.

31. Μαρναμένους.] Μαχομένους.

33. Παυδημαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄχρι ἐρίλλης. Ὀκελόωντο.] Ἐτροχάζοντο, διαφερόμενοι, ἀναπληκτίζοντο.

37. Οἷον.] Ὁποῖαν. Τερπαλέην.] Τέρψιν.

38. Ἐείζετον.] Φιλονικοῦσιν. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσσομεν.] Συμβάλλωμεν.

NOTÆ.

27. Μηλοταίρω) Ità ſcribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ἀς λητβοτείρης) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45. in ipſo fine, Ἐν Σαλαμῖνι δ' χλωρᾷ σίτῳ καὶ λπίῳ κομῶντος, ἐὰν τις ἐμπατῶν ἀπειρίᾳ, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίοις τὸν εἰσιόντα ἐκτρίβειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο τίνος τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς λητβοτείρης φασίν· οἱ δ' ἑτέρως τοῦτο, καὶ λέγουσι, χλωρᾷ σίτῳ τῶν ἐν γεωμορίοις κτηνῶν ἔχεσθαι τοὺς ἀδίκους. *Euſtath.* fol. 653. lin. 36. Σὺς δὲ λητβότειρα, ἡ Θρᾳττοκωμὴν ἀλλότριον λπίον· ἢν ἐξωδοντίζον οἱ ἀστοί) ἢ χαρίεν· ὁ νόμος δέ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer *Br. Schol* quòd *Edentatio* Suum, alienam ſegetem depaſcentium, ex Lege *Cypriorum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* ſiat, vid. *Conrad. Geſneri* Hiſtor. Quadruped. fol. 834. & Hieroglyph. *Pierii*, l. 8. fol. 63. E.

34. Ἶρον μιν) Qui ἴλαον legebant, neſciebant *Homerum* ad *Antinoi* μιν referre, quod à Deo provenit, non ad ipſum; & ἴλαον, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. ſive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἴμερον, pro ἱερόν.

36. Οὐ μήν πω τι πάρος πιθῶν ἐτύχῃμεν) Miror, Nemini obſervatum, quod πλησιέστατον, πεδιάτατον, πιθέστατον, non modò in *Neutro* genere deſinant in ον, verùm etiam in ος quod multis probo, in Prælect. *Pindaric.* §. XII. ex *Euſebio*, D. *Baſilio*, D. *Chryſoſtomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

VARIÆ LECTIONES.

24. Δίπτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἴσω μεγάρῳ, *H. Steph.*

27. Μηλοταίρω) γρ. μελιταίρω. Priores Codd.

34. Τοῖσιν) γρ. πᾶσιν, *H. Steph.* Ibid. Ἶρον) γρ. ἴλαον. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετεφώνεε) γρ. μετεφώνεεν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνίαξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλαγχθὲς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλυτὰ μυθήσασθαι,
Γαστέρες αἴδ' αἰνῶς κέαται σὺν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, χίονης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε πάντων, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναΐξας αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖτ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ πιν ἄλλην
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι, ἑκάστοιό γε αἴτησαι.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρὶ γέροντι, δύῃ ἀρημένῳ· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πᾶσι μυήσασθε καρηβαρέοντι,
Μή τις ἐπ' Ἰρῷ ἧκα Φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀπαλάλκοι, τύπτῳ δέ με ἴφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπήμυνον, ὡς ἐκέλευεν·
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὑμεσσάν τε, πολύσπλαγά τε τ' ἔρεξεν,
Τοῖσδ' αὖτις μετέειρ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Τεῦξαι ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθι· ἐπεὶ πλείοσι μαχήσεαι, ἤς κέ σε θείω.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνέτην βασιλῆα

Sic dixit: hi igitur omnes surrexerunt ridentes,
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci insignes, ut aliquid edam;
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
" Uter igitur vincet potentiórque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabit; neque aliquem alium
" Pauperem intùs muceri sinemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous; atque his placuit sermo.
Hos autem astitus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo *æquum* est cum juniore viro pugnare
" Virum senem, calamitate *insuper* debilitatum; sed me venter
" Movet malus-artifex, ut plagis domer.
" Verùm eà tunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Ne quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Feriendum prævaricans, illàque re meterrater domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi,
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expellere; aliorum nè aliquem
Achivorum
" Time, quoniam pluribus pugnabis, qui te verberabit.
" Hospitii dominus equidem ego; assentabuntur vero principes, reges

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

41. Καρηβαρέοντι.] Κακὰ ἰμάτια ἐφορέοντι ὀλιγοδρανοῦντι.
43. Ἀγλαὸς ἐς.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἴδ' αἰνῶς.] Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ αἴδλον, τοῖς ἀεὶ μαστῶν ἀντεχομένοις.
45. Κατθέμεθα.] Καταθέμεθα.
48. Μεταδαίσεται.] Συνδαιτυμόσει.
50. Ἐπιμύδαλε.] Ἤρεσκε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, διέρῃ.
62. Ξεινοδόκος.] Ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνέτην.] Συνεπαινέτην.

N O T Æ.

53. Ἀρημένον.) Vid. *Etymolog.* M. v. *Eustath.* fol. 365. lin. 34. βεβλαμμένον, exponit.

59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὑμεσσάν τε, πολύσπλαγά τε τ' ἔρεξεν.) Hic Versus, qui è plurimis Editionibus excidérat, *Eustath.* & *H. Steph.* ex Codd. restituit.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

41. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἐπιμύδαλε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὡς ἐκέλευεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὑμεσσάν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ἐκέλευε. Τοῖς δ', vid. Not. in *Iterum*, v. 59.
59. Μετέφη) γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.* Vid. infrà, v. 404.

* Ἀντὶ-

* Αντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μεγὰ
Καλύ τε, μεγάλους τὲ, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, πλευραί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἰρῳ ἄϊρῳ ἐπίστασιν κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυῖδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἰρῳ δὲ κακὰς ὡρμήσατο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώστῆρα ἀνάκτι,
Δειδίσσα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ὠρύσσατο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, ξεῖνε, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε περμέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀκαμάτῃσιν ἀνίῃ.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ἵππος νικήσῃ, κρείσσων τὲ γένηαι,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus, prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumnexit quidem pannis genitalia, offenditque crura
Pulchraque, magnaque; apparuerunt autem et lati humeri,
Pectoraque, fortisque brachia: at Minerva
Prope astans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt:
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certè eiò Irus miser Irus adsciscum malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verum & sic famuli duxerunt perculsum necessitate
Tamentem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbumque liquutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque eries, jactator, neque natus fores;
" Siquidem hunc tremis & times graviter,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum cepit.
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit.
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Ἤλδανεν.] Ηὔξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄϊρῳ.] Ἰρῳ, * ἐπὶ κακῷ ἀνειμένος. Ἐπιστασίν.] Ἔκστασιν, διὰ τὴν ὀργὴν τὴν διαλαμβανόμενον ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ὄλεθρον.
78. Βυσσοῖ.] Μεγάλως ὑποκρίνῃ, βοᾷ ἴρηα ποιῶν.

NOTÆ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simul & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palmam omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, καὶ Ἀντίνοος. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut mox, φ'. v. 277.

72. Ἦ τάχα Ἰρῳ ἄϊρῳ) Ità Πηλεὺς δύσπαλις, *Iliad.* γ'. v. 39. & καυχήσιον, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ Βίων. περιρρωδῶς.

78. Βυσσοῖ) Τὸ βυ καὶ ἐπίτασιν· ὡς ἐν τῷ βυπίνα. ἡ μεγάλη πίνα· καὶ βόγλωσσον. βύπαις, βυλιμιὰ. βύσπους. *Homero*. Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 944. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 657. lin. 43. Γαίων δ', τὸ γαυρῶν, ὅθεν τὸ, κοῦδει γαίων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Ἐπὶ κακῷ) Has voces addo, ex aliis paribus locis, ut *Iliad.* γ'. v. 39. & π'. v. 31. Confer *Hesych.* v. Αἰναρίμη, item *Meric. Casaubon.* de Nupera *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Dupertum.*

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος) γρ. Εὐρύμαχός τε & Ἀντίνοος, vid. Not. in *Textum*.
66. Μιν) γρ. νιν. *H. Steph.* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ δ'. olim in pluribus, non benè.

Eis

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὅς τ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ στόμας ἔλλαβε γῆρας·
Ἐς μέσσους δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἦ ἐλάσῃ, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἦέ μιν ἠὲ ἐλάσῃσι, ταυύσσειέν τ' ὀπὶ γαίῃ.
Ὣδε δέ οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦχι ἐλάσας, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscindet, & aures ferro acre:
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda dilacerpenda.
Sic dixit; huic vero adhuc magis tremor subivit membra:
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sane tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum sensim percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.] Ἔχετος ἦν μὲν ἀπὸ Βαχείτης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βάκτις καλεῖται· Σικελῶν δὲ τύραννος λίχματος τοῦτον τὸν μὲ ἐγχωρίους καὶ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους αἰκίζεσθαι * λωβώμενον· ποικίλῳ δὲ κακίᾳ ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μαχομένους αἰκίζεσθαι, ὅπη δύναιντο σφόδρα πικρότατα, καὶ ξύλῳ ἀβελτερίῳ ζωγρήσαντα ἐκπιμπρᾶναι * αὐτοῦ πολλὰς δὲ μηχανὰς ἐξεύρειν τοῦτον αἰκίας· ὥστε τὸν λαὸν ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λῦσαι δὲ αὐτὸν ἀπελθεῖν· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Μικύθᾳ τῷ Μαρσύᾳ. Ἔχετον.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου,

Εὐχλείδου παῖς, ἀνὴρ καὶ δαίτημος, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἣν Ἀμφίσσαν, γῆμε Αἰχμωδίκην φλαρεῖσαν, πηρώσας, ἐκβύσσας σιδηρᾶς ἀλύσεσι κελεύσας, λιχμᾶν τὴν ἀπόθεσιν τῶν ὄψων, ὅπη ἀλίσοι τὰς κελεύσεις· ἢ δὲ Αἰχμωδίκη ἐπὶ ἑαυτῇ καλέσας, ἐκρωτήλασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ ἀπέκοψεν· ὕστερον μέν τι μανεῖς, ἐς τὴν ἰδίαν ἀμφορεῖς συρικᾶν ἀπέσβη.

85. Τάμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσῃσι.] Πλήξῃσι βαλών.

NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλαίδειος ἀρχὴ καὶ Ἔχετος. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, ὃς ἦν Εὐχλείδου καὶ Φλαρείας, ἀνὴρ καὶ δαίτημος, ὃς ἔγημε τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἣν καὶ Ἄμφισσαν, ἀπό τινος Αἰχμωδίκης φλαρεῖσαν, πηρώσας, ἐκβύσσας σιδηρᾶς σειρᾶς, πεπηδήσας κιλίκιον αὐτῇ· εἶπεν ἐπικεῖσθαι τὰς ὄψεις ἀπολιχμᾶσθαι, ὅπη τὰς τιμώσας κελεύσῃ εἰς ἅλμην λιπαίνειν· καὶ τὴν μὲ θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμώδικον, ὡς ἐπὶ ἑαυτῇ καλέσας, ἐκρωτήριασεν, ἀπεκόψας δὲ τὰ αἰδοῖα· τέλος μέντοι ὑστερήσας καὶ τὴν ἰδίαν ἀμφορεῖς συρικᾶν ἀπέσβη, φασίν. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. ——— εἶσιν γὰρ ἅπ', ἐπὶ λιπτηλᾶ Ἰβηρίδι Ἔχετος ἔγκατα χαλκεα κέντρα πῆξε θυραπτὴς ἔσω· σποδιὴ δὲ κάρηνα οἱ τοῦ Ὀρθωσίην οἰὸς χαλκὸν ἀλιτηρίασε καλιῇ. Quòd autem *Scholiasles* in locum notet, Hunc *Echetum*, ad *Ulyssis* usque tempora durâsse, velut admiratus; simul debuit attendere, *Alcinoum* quoque Regem, *Thesprotiæ*, cum *Aretâ* suâ Reginâ, ab *Argonautarum* tempore, ad *Ulyssis* durâsse, licet revera minùs illud mirabile, justum & pium Regem *Alcinoum* diù vivere, quàm impium & crudelem hunc Tyrannum. Huc refer *Hesych.* v. Ἔχετος. Noti, *Homerum* βασιλέα vocare, non τύραννον, illa enim Vox iis temporibus extabat quidem, ut Hymn. *Martis*, v. 5. Ἀϊδωνῆος τύραννε, de quâ re *Eustath.* fol. 658. lin. 31.

90. Ἐλάσσῃ) Ità omninò & hic scribendum, pro ἐλάσῃ, ut *Versu* sequenti, ἦ μιν ἠὲ ἐλάσσῃσι, ταυύσσειέν τε. atque in hunc morem *Scholion* adorno.

93. Ἀχαιοί) Ἐπαΐοντα οἱ μαντεῖαι. ut suprà, ε'. v. 513. & intrà, σ'. v. 190. Vid. ad v. 11. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. * Λωβώμενον, emendo, pro λωβώμενος, & αὐτῷ, pro αὐτός. N. B. Prior pars hujus *Scholii* ad Μαρσύᾳ, extat quidem in MS. & in tribus Vett. *Impressis*, verùm non ad hunc locum; sed ad finem ipsum. Altera pars ejusdem *Scholii*, extat in hoc suo loco, tam in MSto, quàm in reliquis. Verùm non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* ferè ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

90. * Ἐλάσσῃ) πλήξῃ βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

88. Ἐλλαβε) γρ. ἅλυξε. *H. Steph.*

90. Ἐλάσσῃ) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut probo in Not. ad *Textum*.

91. Ταυύσσειέν τ') γρ. ταυύσειεν, olim, malè.

Δὴ τότ' ἀναΐξομαι, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρις, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἶσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα Φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναΐξομαι γέλῳ ἔκθαιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἵλκε δι' ὀμφροθύρου, λαβὼν ποδός· ὦρρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἕρκεϊ αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθ' ἤδη ἧσο, κύνας τε σοὺς τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πλωτῆρων κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πω τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δ' ὦρτο τρόπις ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' εἶγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελάσσαντες, καί ἑ δεξιόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, hatumque venit in os ruber languis;
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque excut dentes;
Calcitra s pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur, sed Ulyties
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quoadque ivit ad atrium,
Portasque januas, & ipsum ad septum atrii
Statuit reclinatum, baculumque ei impositt manu,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canesque, suosque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum sis nequam; necubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit peram,
Densis *sutura* rimosam, tortumque inerat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; at illi ibant intrò
Suaviter ridentes, & eum blande exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναΐξομαι.] Ἀναπίτνωμις.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥὸν.
97. Σὺν δ' ἤλασε.] Συνέκρουσε.
99. Γέλῳ ἔκθαιον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθ'.] Ἔνταῦθα. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.
Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελάσσαντες.] Γελῶντες. * Δεξιόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδέξιοῦτο, παρὰ τὸ δίκαιον.

NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθαιον) *Suidas*, Ἐν χερσὶ τῇ χειρὶ ὁ χερὼς, ἢ χερῶ. Ἀττικῶς· ὡς γέλως, γέλω· εἰ δὲ ὁ δὶ ὁ χερὼς, χερσὶ, δύσγκριτα τὰ παραδεῖς. *Eustath.* fol. 659. lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλῳ, εἴδηλον, εἴτε καθ' ὁσονοῦν ἐλίσσει ἡ δισυλλαβία τοῦ γέλω, εἴτε καθὸ ἀπογράφω, ὡς ἢ γέλωτι· ὅπου καὶ ἂν ἔχει τὸ ἴωτα προσχρεμπτόμενον· ἡ δὲ αὐτὴ ἀδηλία καὶ ἐπὶ τοῦ ἥρως, ἀντὶ τοῦ ἥρωι. Vid. ad Ψ. v. 483. & ζ. v. 303.

101. Ἔρπων) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι. v. 472.

104. Κύνας τε, σύας τ' ἀπερύκων) *Veruiam* priorem τε *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius*

etiam hunc errorem excè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustatii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Onien. quo ipsi ejusdem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique υ'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεξιόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῳ, vid. Not. ad *Textum*.

104. Κύνας τε, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τε. Elzevir. contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς. *H. Steph.*

109. Ἂψ δ' εἶγ' ἐπ' οὐδὸν) γρ. ἂψ δ' ἄρ' εἶγ' οὐδὸν, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεξιόωντ') γρ. καὶ δεξιόωντ', *H. Steph.*

Ὅς

Ὅς τῦπον τ' ἄπαλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· πάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἄχιλλον βασιλῆα, βροτῶν ὀλέμεια πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλειτὸν θεῖος Ὀδυσεύς·
Ἀντίνοον δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ ῥα γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείην κρειῶν τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσσοφ ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀταρ μὲν νῦν γε κακαῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιοῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουεν,
Νῖσον Δουλιχιῆα εὐν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ἐν μὲν φασὶ γενέσθαι· ἐπιτῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μεν ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc insatiabilem à mendicando cohibuisti
" In populo: citò enim ipsum reducemus in Epirum, vel continentè,
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt; gavisus est autem Omine divinus Ulysses.
Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedine & sanguine: Amphinomusque
Panes ex canistro duos apposuit elevans,
Et poculo aureo honoravit, compellavitque,
" Salve, pater, ô hospes, adsit tibi felicitas in futurum
" Felicitas; atqui dem nunc malis teneris multis.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Amphinome, certè valde mihi videris prudens esse,
" Talem enim patrem, quoniam famam bonam audivi,
" Nisum Dulichium probumque esse, divitemque;
" Ex hoc te dicunt natum esse; ex certo autem viro timulus es.
" Propter hoc tibi dico, tu verò attende & me audi:
" Nihil imbecillius Terra nutrit homine

ΣΧΟΛΙΑ.

113. Ἄπαλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀλητεύειν.] Πλανᾶσθαι, ἢ μοιχεύειν.
114. Ἀνάξομεν.] Ἀνακτήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαγάγωμεν.
116. Κλειτὸν.] Κλεινὸν. φησιν.
117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.
118. Ἐμπλείην.] Πεπληρωμένον.
121. Ἔς ὥ ὀπίσσω.] Εἰς τὸ μὴ πεῖσαι.
122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ. κατέχῃ.
126. Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.
127. Ἐπιτῆ.] Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λοιμῷ παρὸ τὸ ἵπτ.

NOTÆ.

121. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς ὥ ὀπίσσω) Tutius æstimo πατὴρ legere, quàm πάτερ, ut suprà, ε'. v. 415. Δὸς, φίλε, &c. At ἔσσοφ omninò, pro ὥσσοφ, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὥσσοφ inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὥσσοφ ὀπίσσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσσω *tempus-futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησὶ, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσσοφ ὀπίσσω, ἤγουν ἐπὶ τὸ μέλλον, ἔλεγε. Qui ὥσσοφ legebant, ὀπίσσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Veteris Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ πεῖσαι· quare & ibi ἔσσοφ ὀπίσσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, v. v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσσοφ ὀπίσσω, ut & in *Castellioneo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὥσσοφ, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Lovaniensi*, &c. omninò tollendus.

122. Κακαῖς ἔχεαι πολέεσσι) *Odyss.* υ'. v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακῇς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο) *Simonides*, Ἀνθρώπου ὀλίζων μὲν κάρτος· ἅπερ ἀκέες ἵπποι μελάθρου· κἀκὸν μὲν πόνον ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτον ὅμως ἐπιρρίμπτει φρένα· κείνῳ γὰρ ἔστιν λαχεῖν μέρος οὔτ' ἀγαθὸν, οὔτε τὶ κακόν. Simile illud *Iliad.*

VARIÆ LECTIONES.

116. Θοῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss.* δ'. v. 539. &c.
117. Παρὲξ) γρ. ἐκὸς, *H. Steph.* Ibid. Γαστέρα θῆκεν) γρ. χαστέρ' ἔθηκεν.
121. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἔσσοφ) γρ. ὥσσοφ, vid. ut modò.
122. Πολέεσσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.
129. Οὐδὲν) γρ. οὐθὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ἕρπῃ.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πάσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα νέωνται·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἑμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀδικήμενος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν.
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀπημάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθ'· μάλα δή κεδίν· ἀλλά τε δαίμων

" Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.
" Non quidem enim unquam putat malum passurũ esse se in futurum,
" Quousque copiam præbeant Dei, & genua moveantur:
" Sed quandò jam & adversa Dei beati perficiant,
" Et hæc suffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens est mortalium hominum,
" Qualem diem, *i.e.* Vitæ conditionem, inducit pater virumque deumque.
" Etenim ego quondam videbar inter viros beatus esse;
" Multa autem injusta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injustus esto;
" Sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcunque dent.
" Quæ vidco procos injusta perpetrantes,
" Facultates accidentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab amicis & patriâ terrâ
" Diù abfore: valde nimirùm propè est. Verùm te Deus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

131. Πείσεσθ.] Ὑπομενεῖν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι.] Νῦν τῆς ἀγαθῆς παρέχωσι εὐδαιμονίαν· ἐμφαίνει τὸ, ἀρετῶσι ὁ λαός.

133. Τελέσωσι.] Ποιῆσιν, ἐπιφέρωσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑποφέρῃ. Ἀεκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν.] Οἱ μὲν φιλόσοφοι εὐδαίμονα, ὅταν ὦσιν ἐν ἡ τὸ καλόν. ὃ ἀεί, τοιαύτην τὴν ἡμέραν ἀγαπῶσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ ὃ Ποιητὴς λέγει, ὅταν ἐν ᾗ τὰ σωματικὰ ἔστιν, τότε ἐξομοιοῦσθαι.

137. Ἔμελλον.] Ἐάσας, εὐημερούμενος.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπιτεύγοις.

145. Ἀπέσεσθ.] Ἀπῆναι.

N O T Æ.

ρ'. v. 446. Οὐ μὲν γάρ τί κε ἔπι ὀϊζυρώτερον ἄνδρός. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. super hoc loco *Homerico* disputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Consolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε καὶ ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ sic æquè referri possit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα νέωνται) Posteriora sunt Priorum ἐξηγητικὰ. Ἀρετὴ enim hîc εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & *successum* denotat, ut Σ'. v. 329. Οὐκ ἀρετῇ κακὰ ἔργα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γούνατ' ἐνώγει) Hinc illud *Theocriti*, —εἰς γόνυ κλωρόν.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Casaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, licebit nobis correctiùs proferre. Τοῖος ἀνθρώπειος νόος, ὁ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω, γίγνεται, ἥντιν' ἐπιβὰς Ζεὺς ἐπ' ἀμφοῖν ἄγῃ. Quòd ἐπ' ante *Asperum* lego, id prudens ac sciens facio, quòd *Ionum* hoc sit: simile & illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*, ἐκ τοῦ, Περὶ δὲ βίου, ὅτι βραχὺς ὁ πᾶσιν, &c. Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώπουσιν οἷος ἡμέρης· Ἐπ', ἀλλ' ἐφημέροις βροτοῖσι δὴ ζώουσι, Ὅποιος ἐπέβη πατὴρ ἀνδρῶν Θεός· Πρὸς τὸν τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκλίμενοι. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, sub initio. — Ἐκ γὰρ Διὸς ἀρχώμεσθα· *Virgilius*. — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum*. Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ κεδίν) Vel hinc elucet *Ulyssis* insignis Clementia; quî vult *Amphinomum*, de quo aliàs Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρηθ' ἁλιτοῖσι, cavere sibi temporius; adeò ut tantùm se non prodit illi. At Mali homines oculos suos monitori-

Variæ Lectiones.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνείῃ, vid. N. ad *Textum*.

145. Δὴ) γρ. δ', ut τὸ δὴ præstat: vid. N. in *Textum*.

Οἴκαδ'.

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ὀπίσσω,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεί γε διαπρήξεσθαι ἐοίω
Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
150 Ὣς φάτο· τὸν σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ὃ γε χειρὸν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νωτάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ἄσπετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πίδησε γὰρ ἔγχι θανοῦσαν
155 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ὄφρι δαμῆναι·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φαίνεσθαι, ὅπως πλήσειε μάλιστα
160 Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum subducat, nè obvius illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram;
" Non enim sine cruore dirudicatum ibi puto
" Procos inter, & illum; postquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus posuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquassans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque sic fugit mortem: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & hastâ fortiter interficeretur;
Rursus verò iterum sedit in sede, unde surrexerat.
Huic verò in mentibus posuit dea cæsia Minerva
Filiæ nempè Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur risit, verbúmque dixit denominavitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ἀνιάσῃς.] Συναντήσῃς.
148. * Ἀναμωλεί.] Ἀιὸ αἵματος.
149. Πιθέσθαι.] Ἐκπλήξειν· ἐπὶ πλεονασμοῦ ἡ ἐθέσθαι τὸ Πηνελόπῃ. ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, φησὶν, ἀλλὰ μηδὲ πλησιάσῃ τῷ δικαίῳ τοῦ σωφρονοῦντος.
160. Τιμήεσσα.] Τιμιωτέρα.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν.

NOTÆ.

bus claudunt; quare in cassis tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoscitur mox. v. 154.—πίδησε ἢ κἢ τ' Ἀθήνη. Τὸ ἢ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπίλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Basileensis*, & ipse *Eustathius* in παρεμβολαῖς, quæ vox aptè clandestinum *Ulyssis* adventum significat; quare alteram *Lectionem*, ἢ ἰπίλθῃ, posthabendam duco, licet *Florentina* præferat, *Aldina*, *Lovaniana Roscii*, *Stephan. Castell.* Rectè Oxon. ὑπέλθοι.

152. Καλὸ δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyssem* ad limen, ipse in Domum descendens; quod qui non viderunt, ἀφ' legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον εἰ' ἐγέλασσεν) *Eustath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ ἢ ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, ἐ ἀφ' ἑαυτοῦ χρείαν. Ἀτέχνως δέ, φασι, τῇ λέξει ταύτῃ ἀντιπαροξύνουσι, ἄχρειον λέγοντες, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apostolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος. Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, λιτὸν τὸ βρωτῆς κακόν. Nam Risu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλάζοντι, de Canibus blandientibus. De *Thersite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖον ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾷν, est *Leviter subridere*, non quasi ex animo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

148. * Ἀναμωλεί) Hæc ex *Aloysii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἀναμωλεί) γρ. ἀναμωλῇ.
149. Ὑπίλθοι) γρ. ἰπίλθῃ, *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καλὸ) γρ. ἀφ', *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμῷ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἰδὲ) γρ. ἠδὲ, paulò melius.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπ πάρος γε,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδὶ δ' ἢ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη τοιὸς μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μήδ' ἐπίκρυβδε,
Χρῖσαι ἀπονιψαμένη, καὶ ὑπαχέασα παρειάς.
Μήδ' ἅπτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ προσώπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί·
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠγᾶο Ἀθαναίοισι γενείησιν θέλοθα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρυνόμη, μὴ τοῦτα παραίβασα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς σὺν νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόῳ τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ πείσεται ἐν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἶσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ὅτε μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κώμῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.

" Eurynome, animus mihi cepit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" Procis apparere, invisis quantumvis:
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non usquequaque procis cum superbis conversari,
" Qui benè quidem dicunt, malè autem pòst cogitant.
Huic rursus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par est, dixisti,
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis,
" Neque sic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *est* lugere continuè semper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maxime
" Supplicabas Diis barbescentem videre.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc suadeas, *me*-curans licet,
" Corpusque lavare, & ungere unguento:
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi assint in domibus;
" Nam sola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur è domo exivit
Nunciatura mulieribus, & impulsura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæsia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem somnum affudit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

167. Φρεσίνσι.] Βελεύουσι. εἰνοῦσι.
173. Πενθήμονα.] Πενθοῦντα, θρηνοῦντα. Ἄκριτον.] Ἀδιακρίτως· ἢ πολὺ, ἀδιαλείπτως.
175. Ἠγᾶο.] Ἤγχου.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ κάλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέγουσα.

Ν Ο Τ Æ.

165. Παιδὶ δ' κἀν εἴποιμι) Olim κἠ erat, & potuit quidem per *Metrum* stare, nempè producebatur, in *Cæsurâ*, & ob *Finalem* ἀναπαιστικὴν capacem. At κἀν omninò hic præstat legere; nam proponit sibi Regina, Filium suum, si fors obtigerit, à Procorum consortio deterrere; at hoc non fecit, quare κἀν magis huic loco congrua *Lectio*; aliàs etiam bis eadem Vox in eodem versu occurreret; ut olim etiam *Iliad.* ε'. v. 273.

182. Παρφάσθαι) *Etymolog.* M. v. Ἥλιος. Ὅτι παρὰ τὸ φῶτ. μετὰ τοῦ παρὰ, παραφῶτ, ὁ συγκοπῇ, ὁ πλεονασμῷ τοῦ σ', παρφάσθαι.

Ν Α Ρ Ι Æ Lectiones.

165. Κἀν) γρ. κἠ, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔσσης) γρ. ἔσπας.
182 Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἶσειμι) γρ. ἐ κεῖσ' εἶμι *H. Steph.*

Εὗδε δ' ἀταλλυθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῇ σὺν χλιντῆϊ· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἀμβρόσι' ἄλοιπε δόσαν, ἵνα μιν θηήσαιτ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ πὲρ ἐύστέφανος Κυθέρεια
Χείθ', εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε πάσσονά τ' ἔμμεν ἰδέσθαι·
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος·
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δ' ἡδὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε,
"Ἦ μέ μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν κατὰ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοι ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιν ὃν πεπόησα φίλοιο
Παντοίου ἀρετῇσ'· ἐπεὶ ἔξοχον ἦεν Ἀχαιῶν.
"Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑψόρροα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε γ' ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὰς καθύπερθε τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata; & soluta sunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præstana dearum
Immortalia dona dedit; ut ipsam admirarentur Achivi. *Proci.*
Ungentia quidem ei vultuique pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipsam procceriorem & succulentiorem fecit videri;
Candidioremque ipsam fecit sectio elephante:
Hoc quidem sic facto abivit præstana dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
Et abstersit manibus genas, & locuta est,
" Certe me æruminosam mollis somnus cooperuit;
" Utinam mihi sic mollem decessum daret Diana casta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarer, mariti desiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, descendit ex cœnaculis splendidis,
Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ornatè factæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque assitit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Κλιντῆϊ.] Τῇ κλίνῃ.
191. Κάλλεϊ.] Νῦν. τὸ μόνον * αἰνίττῃ. Καλλος, τὸ τῆς Ἀφροδίτης μόριον. Κάθηρεν.] Ἔχεσεν, ἔλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμα.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθίνω.

NOTÆ.

190. Ἀχαιοί) Νῦν, ἀντὶ Σ, μετενήνεκται, ut suprà, v. 93.
191. Κάλλεϊ) *Hesych.* Κάλλος) Τὸ τῆς Ἀφροδίτης μόριον.
195. Πριστοῦ ἐλέφαντος) Vid. *Plinii* Nat. Histor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Selloque Elephanto.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Αἰνίττῃ· κάλλος γρ. τὸ τῆς Ἀφροδίτης μόριον. Vocem αἰνίττῃ addo, ad *Syntaxeos* supplementum; aliàs enim τὸν μόριον esset. Cætera ex *Hesychio*, qui habet, Κάλλεϊ) Τῷ μορίῳ τῆς Ἀφροδίτης, ipsum hunc locum respiciens. *Etymolog.* M. v. Κάλλος. Τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τοῦ μορίου τῆς Ἀφροδίτης.

Variæ Lectiones.

191. Μὲν) γρ. μοὶ.
193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. ἐὺ τ' ἀνίῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. εἰς ἱερόν.

Τὰς

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γύαλ', ἑρῷ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠράσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱὸν,
Τηλέμαχ', ὐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐὼν, ἢ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ὀνάμας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ἐρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
Οὐκέτι τοὶ φρένες εἰσὶν ἐνισπέμεναι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιθέμεναι ὕπω·
Πῶς νεῦ; εἴπὲς ξεῖνος, ὃν ἡμετέρῃσι δόμοισιν
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσαλίζων ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσητῶμεν κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλά πῃ ὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλῆσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ὑπ' ἡμετέρῃσι δόμοισι

Horâ verò illic solvebantur genua, & præ amore animos deiniciebantur;
Omnesque optârunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta est suum charum filium,
" Telemache, non amplùs tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum esses, & magis in mente solertiam versabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitè perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te esse beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus vir,
" Non amplùs tibi mens est competens, neque cogitatio,
" Quale utique jam hoc facinus in ædibus factum est,
" Qui hospitem sivisti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hospes in nostris ædibus
" Sedens, sic pateretur ex vexatione male?,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mater mea, hîc quidem *in re* non te accuso, *quòd* iraſceris:
" At ego animo intelligo & scio singula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non possum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent assidentes aliunde alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adsunt auxiliatores.
" Non tamen hospitis & Iri pugna facta est
" Procorum consilio; fortitudine nihilominùs hîc potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in nostris domibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρω.] Ἔρωα. Ἔθελχθεν.] Ἠλοιώθησαν.
215. Κέρδεα.] Σωίσεις. Ἐνάμας.] Ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ, σοινέες.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας.
221. Ἀεικιθέμεναι.] Αἰκιζέσθαι, ὑβρίζεσθαι.
223. Ῥυσαλίζων.] Ἑλκυσμῷ, αἰκίᾳ.
224. Πέλοιτο.] Ἔσται.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

N O T Æ.

211. Ἔρω) Ὁ ἴρως, ἀντὶ τοῦ ἴρως, ἴρωτος· ὡς, Λύπῃ ἐπὶ πότῳ ἐ ἰδιότῳ ἐξ ἔρον ἔντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.

228. Ἐσθλά πῃ ὐ δύναμαι) Idem Versus infrà, ad υ'. v. 310. ubi tamen χέρεια. At alia etiam Lectio *Eustathio* defenditur.

235. Ἡμετέρῃσι δόμοισι) γρ. ὑμετέρῃσι. Suo ita.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶνδ' αὐτῷ λύτο γύαλ') γρ. Τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύατ', *Mar. Meibomius*, ut ad δ'. v. 703. & infrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθη) γρ. Ἴρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*

221. Ἔασας) γρ. ἴασας.

228. Χέρεια) γρ. χέρεια. Δ' ἔτι) γρ. δέ πω. *H. Steph.*

235. Ἡμετέρῃσι) γρ. ὑμετέρῃσι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νήϊος

Νεύσιν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔπποθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἰθάκῃσιν ἐπεύχεται ἔπτ' αὐλείοισι θύρῃσιν
Ἧστο νεῦτάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὔτ' ὀρθὸς δυνατὸς ποσὶν ἔμμεναι, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκόνδ', ὅππῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυντο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἰασσον Ἀργεϊ Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναιξὶν,

Νεύσιν κεφαλὰς δεδμημένοι] Inclinarent capita domiti,

οἱ μὲν ἐν αὐλῇ] hi quidem in vestibulo,

Οἱ δ' ἔπποθε δόμοιο] hi autem intra domum, solutaque

λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου] edent membra unusquisque;

Ὡς νῦν Ἰθάκῃσιν ἐπεύχεται ἔπτ' αὐλείοισι θύρῃσιν] Sicut nunc Ithacus ille ad vestibulares ianuas

Ἧστο νεῦτάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς] Sedet nutans capite, ebrio similis,

Οὔτ' ὀρθὸς δυνατὸς ποσὶν ἔμμεναι, οὐδὲ νέεσθαι] Neque rectus potest stare pedibus, neque reverti

Οἶκόνδ', ὅππῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυντο] Domum, quò ei reditus erat; quoniam delecta membra soluta sunt.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον] Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν] Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopen,

Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια] Filia Icarii, prudens Penelope,

Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἰασσον Ἀργεϊ Ἀχαιοὶ] Si omnes te viderent per Jasum Argos Achivi,

Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν] Plures proci in vestris domibus

Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναιξὶν] Manè convivarentur; quoniam præstas mulieribus,

ΣΧΟΛΙΑ.

245. Ἴασσον Ἄργος.] Ἴασον, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος δὲ τόπος, τὸ Πελοποννησιακὸν νῦν· ἢ ἕτερον τῶν Ἑλλήνων λαὸν ἅπαντα λέγει.

247. Δαινύατο.] Εὐαχεῖτο. Περίεσσι.] Ὑπερβάλλεις.

NOTÆ.

que in Codice *Isaac. Casaubon.* scribit, *Lege* ὑμετέροισι. *ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἑμετέροισι scribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de suâ Domo nunc loquatur: vid. ad ν. 246. ubi alia quidem res est: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, inquit idem *Isaac. Casaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνται, & aliàs, πολλὰ λέλυνται, & *Seberus* Lectionem illam agnoscit. Verùm *Penultimam* & λέλυτο *Meibomius* satis longam putat, & id satis in λῦτο apparere, *Iliad. ω'.* v. 1. licet Nos aliud in eum locum ostendamus, λῦτο, nempè, pro λύετο, poni, non pro λέλυτο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyss. δ'.* v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Eustath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυτο, ταυτόν ἐστι τῷ λυθῆτε· ἐφιστάνει δέ φησι, τιθεὶς δὲ· κεῖται κοινῶς· ἴσως δὲ καὶ λαὸν ἐπὶ λελύσιτο, συγκόπτων, & sic congruit cum τῷ νεύσιν κεφαλὰς, quòd præcesserat. *Etymolog. M.* Λελῦτο) Περισπᾶται. τὸ κοινόν. Vid. infrà, ad ν. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hìc habendum pro *Amphimacro*, ut δ'. v. 485. Τοῦτο μὲν δὴ ἔτι πλέω, γίγον. ὡς τὸ πλείονες. Vel certè, quamvis scribatur τεσσυλλαίβως, in *Scansione* legendum πλείες, δισυλλαίβως, de quâ re moneo, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλείονες legendum; ut sit *Anapæstus* in *Primâ* sede, quod fieri sæpè solere probo, ad β'. v. 289. *Isaac. Casaubon.* πλείονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι scripsit, quem sequuntur *Spondanus, Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum. *Eurymachum* eò audaciæ perveniisse, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipsis vocaret suas. Et sanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina, Aldina, Lovaniana Roscii, Hervagiana, Romana* & *Basileensis Eustathii, Castellionea*, &c. neque ullus dubito, quin *Isaac. Casaubon.* hunc Versum præ oculis haberet, quùm ὑμετέροισι legendum suaderet, ad ν. 235. ut facile in similibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Versiones, *vestris* hìc habent, & *nostris* illìc, satis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad. ω'.* v. 665. ubi *Media* Syllaba & δαινῦσι producitur, quià ponitur, pro δαινύουσι, teste *Eustathio*, fol. 1511. lin. 37. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίνυται τὸ δαινῦσι, συγκοπὴν ἴσως ὁ & δαινύουσι· ἵνα ὁμοσυλλάβως εἴπῃ, δαίνυται, δαινύουσί τε λαοί. Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυσθ', quod per συγκοπὴν, pro δαινύουσθ', quæ causa *Penultimam* producendi, ad ἴασσι enim respicit, ν. 245.

NOTÆ IN SCHOLIA.

245. Ἴασσον Ἄργος] Confer cum *Scholiis, Eustath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Hesych.* Ἴασσον Ἄργος) Ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἴασσου βασιλέως· ἢ ἡ Ἀχαΐα.

VARIÆ LECTIONES.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἰδὼς

Εἰδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ Φρένας ἔνδον ἐίσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πάϊφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τὲ,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὰ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται ἀχνύμενον δαίμων.
Ἦ μὲν δή ὅτε τ' ἦϊε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα,
Ὦ γύναι, ἤ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἔσεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεν ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ τοξήρεας ὠκέων,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίϊον πολέμοιο.
Τῷ ὄφρ' οἶδ', εἴ κεν μ' ἀρέσῃ Θεὸς, ἤ κεν ἁλώω
Αὐτῇ σὺν Τροίῃ· σοὶ δ' εἰδάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθ' πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπούρης ἐόντος.

" Specieque, staturâque, & mentibus intùs æqualibus.
Huic respondit tandem prudens Penelope,
" Eurymache, certè meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave-profecti-sunt
" Argivi, cum his item meus maritus ibat Ulyles.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea & melior ita.
" Nunc verò tristor: tot enim mihi immisit mala finistrum-numen.
" Certè quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo capram me allocutus est,
" O mulier, non puto bellicosos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæsos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,
" Et jaculatores, & extensores sagittarum,
" Equorumque pedibus-velocium agitatores; qui velocissimè
" Dijudicare possint magnam contentionem dubii belli.
" Ideò nescio, si me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hìc omnia curæ sint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἦεν.] Ἀπῆλ. ἐπεφύκει.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διάπυοι. θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυποῦμαι. Ἐπίσσυται.] Ἐπέρχεται.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῇ χειρὸς μέσῃ.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι οἱ τοῖς ἄλλοις εἶναι δοκοῦσιν αὐτόν.
261. Ῥυτῆρας ὠκέων.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικούς.
263. Ἔκριναν.] Διέκειναν, διεχώρισαν.
264. Ἀνίσῃ.] Ἑκάσῃ, ἀνακρίνῃ.
266. Μεμνῆσθ'.] Νῦν, ἐπιμελεῖσθε.

NOTÆ.

256. Ἦ μὲν δή, ὅτε τ' ἦϊε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν) Licet ἦϊε scribatur τειουμένως, at διουμένως tamen legendum, quasi scriptum esset ᾔειε, sicut suprà, ad v. 252. cujusmodi oppidò plura passim observamus, ut suprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniss. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam.* v. 635. in vocibus nempè, αἴσιον, ὄϊστὸς, πίθηκος, &c.

263. Ἔκριναν) Subaudi ἀν, ut sit pro κρίνειαν, quanquam ἔκρινον omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Ritterhusio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam assentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, sub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamsi victi tum essent, aliquandò prævalituri sunt visi, edito tum Virtutis specimine, licet non usquequaque felicitér.

NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Eustathio.*

VARIÆ LECTIONES.

252. Ἦεν) γρ. ᾖειν, *Br. Schol.*
254. Καὶ κλέος) γρ. κὲ κλέος, & γὶ κλέος, quod nescio quid sonat, quàm κε.
256. Ἦϊε) γρ. ᾖειν. vid. Not. in *Textum*
263. Ἔκριναν) γρ. κρίνειαν, vid. Not. in *Textum.*

πατὴρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενείσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τὸν οὖ δῶμα λιπεῖται.
Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦ πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιόλησε
Οὐλομένης ἐμέθεν, ἣ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπούρᾳ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνει·
Μνηστήρων γὰρ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῦ θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐέτσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγυσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κέρνης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοῦσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.

Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τοῖ μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μεμήλει.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν εἰσάδ' ἐνείκαι,
Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴομεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

" At postquam jam filium pubescentem videbis,
" Nube, cui volueris, tuâ domo relictâ.
" Ille hîc dixit: hæc jam nunc omnia pernoscuntur.
" Nox autem erit, quando jam odiosæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abstulit.
" Sed hæc gravis dolor cor & animum cepit;
" Proborum non hic ut quondam mos erat fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Despondere vellent, & inter se contenderent,
" Iidem ipsi abducunt boves & pinguet oves,
" Amicis puellæ, *i.e. sponsæ*, convivium, & splendida dona dant;
" Verùm non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit; lætatus est interea laboriosus divinus Ulysses,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulcereque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
" Suscipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem est;
" Nos verò neque ad opera antè imus, neque ubibi aliò,
" Quàm tu alicui nupseris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Γενείσαντα ἴδηαι.] Ἐν ᾧ σεσημείωται, ὡς τότε λοιπέστι· χαῦνος γὰρ τότε ἐγένετο.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπεῖται.] Καταλιπεῖται.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γενήσεται. Ἀντιόλησε.] Συμπλεκήσεται, ἤδη γὰρ σοὶ κύκλῳ τῷ πλοῖ εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμέθεν.] Ἀπολωλέναι μέλλουσαν, ἢ σοφόκλεις τὴν κοίτην ἢ ἀνδρός.

274. Οὐκ ἤδη δίκη.] Οὐκ ἔτος ὁ πρόκος. Πάρος γε οὖσι.] Ἐν τῷ σοὶ τότε χρόνῳ.

276. Ἐέλσωσι.] Φιλοτιμήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκεται.] Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ἦν παρέλκεσθε, * παρελκῶ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ οἰκειοῦται, παρὰ * τούτων ἐλάμβανεν, καὶ ἀνεπλήρου τὸ ἀναλώμενον. Παρέλκεσθε.] Παρίσται.

285. Ἐνείκαι.] Ἐνεγκεῖν.

286. Δέξασθ'.] Ἀντὶ ἔ, δέξαι.

NOTÆ.

280. Γήθησεν δ' Ὀδυσσεύς, Οὕνεκα τοῖ μὲν δῶρα παρέλκεσθε) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τε Πηνελόπης. κ. λ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρελκῶ, pro corrupto παρελκεῖ, & * τούτων, pro τοῦτο, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impressi* παρελκεῖ, unde Miseri Correctores pejus lapsi.

VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε) γρ. κεἰνῳ τέως' ἀγόρευε, *Aristarch.*

274. Πάροιθε τέτυκτο) γρ. παροιθ' ἐπέτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκεσθε) γρ. παρ' ἕλκεσθε, *Br. Schol.*

284. Περίφρον) γρ. εὐπέφρων, *H. Steph.*

288. Πρίν γέ σε τῷ) γρ. πρίν γέ σ' ἑτῷ, Ex. πρὶν σέ γε τῷ, *H. Steph.*

Δῶρα δ' ἄρ' εἰσίμβραν πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔπειτα μέγαν πρόφερεν πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρα οἱ περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὦρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὴ ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς·
Ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλινα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἶδμον ἔνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῷα δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρεον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρωπάμδην τέρποντο· μένον δ' ὀπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄρθ' ἀνὰ Φαείνειν· περὶ δὲ ξύλα κάππετα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit *Præco* magnum perpulchrum peplum
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctauris benè-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho pervarium ſtatim portavit *idem præco*,
Aureum, electris fulgens, ſicuti Sol:
Inaures autem ab Eurydamante duo ſervi portaverunt,
Perſtupendas, elaboratas; gratiæque perſplendebat multa:
A Piſandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit ſervus, perpulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim aſcendit *ad* cœnacula princeps mulierum:
Illique ſimul famulæ portabant perpulchra dona.
Hi verò in ſaltationem & ſuavem cantum
Converſi delectabantur; manſeruntque, donec Heſperus veniret:
His itaque ſe delectantibus niger Heſperus ſupervenit.
Statim faces tres *magnas* ſtatuerunt in domibus
Ut lucerent; circumque ligna arida poſuerunt,
Sicca diù, valdè dura, nuper ſciſſa ære;

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περόναι.] Πόρπαι.

293. Κληῖσιν.] Καμπτῆσιν, εἰς ἃς καθίσταται τὰς περόνας. Εὐγνάμπτοις.] Καλῶς ἐπικεκαμμένας.

294. Ὦρμον.] Τὸν καθ' ὃ τετραχήλῳ περικείμενον χρυσοῦν κόσμον.

296. Ἔρματα.] Δῶρα, ἢ τὰ ὦτων κόσμοι· ἢ ἐπὶ τῶν σκώπων.

297. Τείγλινα.] Τείχεσι κόσμια, ἐν ᾧ τὸ τετύφθαι πεῖγμα τείχους. Μορόεντα.] Τὰ μὲν πολλῶν μόρα ἢ καταθλίσεις καταπεκλασμένα.

298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.

299. Ἶδμον.] Περικαχήλιον· ἔστι δὲ παράθημα ἀλάστορον ἢ τὴν ὄρμον· τὸ μὲν γὰρ περιτίθεται τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεκόλπωται· ἶδμὸς δέ, ὁ τραχήλος, ἀπὸ δὲ εἰσάσεως τοῦ τρόφιος οἱ αὐτῷ.

306. Λαμπτῆρας.] Ἐκ μισθώσεως· ἢ τοὺς χορηγοῦντας, ἵν' ὦσι ἕτοιμοι.

307. Φαείνειν.] Λάμπειν. Θῆκαν.] Ἐπέθηκαν.

308. Κεκεασμένα.] Ἐσχισμένα.

NOTÆ.

297. Τείγλινα. μορόεντα) *Ultima* Τ τείγλινα producitur, in *Ceſurâ*, ante *Inciſum*, & vi *Liquidæ* ſequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλινα & μορόεντα ſatis explicant *Euſtath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183. fol. 954. lin. 31. *Heſych.* v. Τρίγλινα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog. M. Suidas, Phavorinus*, in iiſdem vocibus. Vocem autem μορόεντα. hoc certè in loco, exiſtimo non ſolùm ſpectare ad Operis elegantiam exquiſitam, aut Opificis induſtrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti ſunt ab *Ulyſſi* manibus hi Proci: Quali ejuſdem eſſent generis, cum *Eriphylæ* Armillâ, ſeu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Theſſalo*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ noſtri Ingenium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τῶν ὦτων &c. ex *Aleyſii* MS. addo, perquam accommodè.

299. Ἶδμον) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog. M.* v.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) *al.* ἤνεικεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ δαῖδας μετέμισγεν· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινεν
Δμωὴ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσῆος, δηὶ εἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δῶμα, ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' ἠμὲν παρ' ἐμοὶ πλαγκτὰ προφαλίζετε· τέρπεσθε δ' αὐτοὺς
Ἥμενα μεγάρῳ, ἢ εἶεα πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τύποισι Φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠὼς γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον ἠὼ μίμνειν,
Οὔπω μὲ νικήσουσι πολυτλήμονα δ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ ἴδοντο·
Τόνδ' αἴσχρως ἐνέπαστε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔπεκτε, κόμισε δ Πηνελόπεια,
Παῖδα δ ὡς ἀπίτταλλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀδύνησε πόθου φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τὸν φιλέεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ ἐνέπαιζεν ἐπιστοβόλοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύγε πῆς φρένας ἐκπεπαγμένος ἐσσί,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις

Et lampadas miscuerunt; alternatim verò præluebant
Famulæ Ulyssis laboriosi; at hic ipse
Ipse generosus loquutus est prudens Ulysses,
" Famulæ Ulyssis, diù absentis regis,
" Ite ad domos, ubi est veneranda regina:
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipsam
" Sedentes in domo, vel lanas apte manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem voluerint pulchræ-sedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè sum.
Sic dixit; hæ autem riserunt, & se invicem respiciebant:
Hunc turpiter corripuit Melanthus pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educarat, dabatque delitias animo;
Sed neque sic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta est, & amabat.
Hæc Ulyssem improperabat contumeliosis verbis,
" Hospes miser, tu aliquis es meate attonitus, i.e. amens;
" Neque vis dormire æream in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; sed hic multa dicis

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετέμισγεν.] Συνανεμίγνυον. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μέρος.
314. Στροφαλίζετε.] Στρέφεσθε.
315. Πείκετε.] Ξαίνετε.
321. Κόμισε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθε.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄθλιε. Ἐκπεπαγμένος.] * Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκήϊον.] * Χαλκίον οἶκον.
328. Λέχμα.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχη, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέχη ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν.

NOTÆ.

315. Εἴρια) *Eustath.* fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲν τὸ εἶρος συνεκδύει, ὁμοίως τῷ λῖτος· οἱ δ' ὕστερον, παρεξύσαντες τοὺς ἀναλογίας ἕνεκεν παροξυνόντων Δακτυλικῶν λίξιν· ἵνα ᾖ, ὡς πῖχος, τεῖχος· ἕπως εἶρος, εἴριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκίον δῶμον) MS. apertè, χαλκίους δώμους, & *Eustath.* fol. 672. lin. 32. χαλκεῖον vocat.
328. * Λίχμα) Ità lego pro λίχμα, nè sit idem explicatum per idem. Vid. *Hesych. Etymolog.* M. *Suidam* & *Phaverinum*, in v. *Eustathius*, fol. 672. lin. 34. Ἤτοι ἡ λίχμη, δημόσιον αὐθύμερον οἴκημα· ἔνθα οἱ ἱππεῖς συναγόμενοι, ὡς λίχος τὸ αὐτὸ εἶναι. ἢ ἐλλιμένιον δή, ὅ ἐστι, σύμπλοκα, τὰ δεκτικὰ δηλονότι αὐτῶν. Μίμνῃ) ἡ τάττει ἐπὶ *Hesiodus*, Παρ σὶ' ἴδῃ χάλκειόν τι ζῶγρ. ἢ ἐπαλλὰξ λίχμα. At hanc explicationem vox εὕδειν evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare χαλκεῖον δῶμον exponendum, ut χαλκοδέτοις δῶ, &c. *Suidas*, Λίχμα ἔλεγον δημοσίους πινὰς τόπους, ἐν οἷς χαλκὸν ἔργαται ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκεῖον ἐς δόμον ἐλθών, Ἠέ που εἰς λίχμην.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) κ. Δολίου, vid. ad *Iliad.* β'. v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεθ' ἀνδράσιν ὅστε π θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ σὺ μεθαμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀνατῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ πβαρῇσι,
Δώμαθ' ἑὸν πτέμψῃσι, φερύξας αἵματι πολλῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, εἴ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διαμελεΐσι τάμῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπλήσσε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεν ἀμφ' ὦμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνη· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν
Εἰστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσι, τά ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένεσθαι.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγαίετο εἶα Ἀθήνη
Λάβρης ἰῇ θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύῃ ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξε.
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: certè tibi vinum habet meantes, vel tibi semper
" Talis mens est, quare & vana dicis.
" An gaudio efferris; quòd Irum vicisti erronem?
" Cave, nè quis tibi citò Iro melior alius allurgat,
" Qui te circum caput percutiat manibus fortibus
" Domo emittat, fœdatum sanguine multo.
Hinc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres:
Perrexerunt autem ire per domum, solutaque sunt membra singulis
Timore, putabant enim ipsum vera dicere.
At hic propè lampadibus prælucens accensis
Stabat omnes aspiciens; alia verò ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Procos igitur non omninò superbos sinebat Minerva
Contumeliâ abstinere molestâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Incessens Ulyssem; risumque sociis fecit.
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet;

ΣΧΟΛΙΑ.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, γανυσσῇς.
333. Ἀνατῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φερύξας.] Μολύνας.
338. * Διαμελεΐσι.] Διὰ μέλη.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀθηνᾶς.

ΝΟΤΑ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Versus hi Quatuor aliàs leguntur, viz. infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπῆρσι φαείνων * αἰθομένῃσιν) Malè in pluribus αἰθομένησιν. Solæ *Romana & Basileensis Eustathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam ὁ λαμπτὴρ *Florentina* certè αἰθομένησιν habet, *Aldina, Iovaniana Rescii, Hervagiana, Stephaniana, Castellionea. Spondan. Elzevir. Cantabrig. Oxoniens.* Ità aliquandò prudentibus etiam obrepunt Errores, quos Magnorum virorum Auctoritas incautis solet obtrudere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Alaysii* MS. hoc dabat.

VARIÆ LECTIONES.

331. Μεθαμώλια) χρ. μεταμώνια. vid. infrà, ad v. 391.
332. Ἀλύεις) χρ. κλύεις, ut ad ε'. v. 398. in Not. ad *Textum*.
338. Διαμελεΐσι) χρ. Δημομελεΐσι, & Δὲ μελεΐσι, vid. ad ε'. v. 291.
342. Αἰθομένοισιν) χρ. αἰθομένησιν, vid. Not. ad *Textum*.
347. Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος) χρ. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*
349. Ἔτευξε) χρ. ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον εἰς δόμον ἵκεν·
Ἔμπης μοὶ δοκέει δαίδων σέλας ἔμμεμεν αὐτῷ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ τι ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τὸ προσέειπεν Ὀδυσῆα πολύπριδον,
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητεύεμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, μισθὸς δέ τοι ἄρτιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἔνθά δ' ἐγὼ σῖτόν μοι ἐπιστάμεναι παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶ θ' ὑποδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πλάζεσθαι κε δήμου
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἄναλτον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργῳ
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφας, ποίη δ' ἅμα εἴη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόρω, τώ γε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,

" Non sine Deo hic vir Ulyssem in domum venit
" Prorsus mihi videtur facularum splendor esse ex ipso,
" Et capite splendet; quoniam non ei sunt capilli nè tantilli quidem.
Dixit, simulque alloquutus est Ulyssem urbium destructorem,
" Hospes, nunquid vis mercede servire, si te suscipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi sufficiens erit,
" Sepesque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Vestimentaque circumdabo, pedibusque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didicisti, non vules
" Opus inire; sed mendicare per populum
" Vis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis esset
" Tempore in verno, quando dies longi sunt,
" In herbâ, falcem quidem ego benè fexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni usque vadè ad tenebras, herba interim adesset.
" Utinam rursus & boves essent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo saturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum;
" Sed arvum magnum esset, cederetque gleba aratro;

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνελοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἄρτιος.] Ἱκανός.
358. Αἱμασιάς.] Τὰς ἐφεδρόλιθους τῶν τοίχων, τοὺς χάλικας. Λίγων.] Οἰκοδομῶν ὡς συλλέκτων λίθων.
362. Πτώσσειν.] Πτωχύειν.
367. Ποίῃ.] * Ἐπιτηδεία ποίη, ὁ Δημοτελικὸς χόρτος.
371. Κεκορηότε.] Κεκορεσμένω.
372. Ἥλικες.] Ὁμήλικες. Ἰσοφόρω.] Ἴσως φέροντες καὶ ἴλιγγας. * Ἀλαπαδνόν.] Ἀσθενές, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.
373. Τετράγυον.] Τέσσαρας ἔχον γύας· γύον δέ, μέτρον γῆς.

NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Σαφηνιστέον μὲ ὅτι ἀληθῶς ἦν ὁ ὡς ὕστερον ἐφάνησαν.
361. Ἔμπαφις) Vid. suprà, ad ρ'. v. 226. ubi iidem tres Versus, Mutatis tantùm mutandis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

353. * Ὁμοίως, pro ἴσως, scribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Eustath.* fol. 674. lin. 34. per ἰσόμοιρον explicat.
367. * Ἐπιτηδεία ποίη. ὁ Δημοτελικὸς χόρτος, vo-ces ἐπιτηδεία ποίη, addo; ut rectè se habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. ubi tamen ἀσθενῆ, malè.

VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. καὶκεφαλῆς.
356. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμπαφις) γρ. ἴσαφις; vid. Not. in *Textum*.

Τοῦ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ἄλκα διηνεκέα παρταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ κὴ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, κὴ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη παρχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πω τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα παρ παύροισι κὴ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, κὴ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, κὴ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στεινωπὰ δι' ἔπλετο παρθύροιο θύρασδε.
Ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι πλέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ κὴ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐρίξησας ἠδ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου ποὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερὴν· ποτὸς ἦ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὃγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videres, si fulcum longum proscinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moveret Saturnius
" Hodie, verùm mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris.
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo foras.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torve conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Conndenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic iraque puerum a poculis percussit manum
Dextram; guttarnium verò humi sonuit cadens;
At hic plorans cecidit resupinus in pulveribus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς χιζομένῳ. Παρταμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὁρμήσειεν.] Ἔγειρη, κινήσῃ.
378. Μιγέντα.] Μιχθέντα, ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενα.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι στεινωπά.] Οὕτως ἐπεφορ-
σάλπιγξ· ἀλλ' ἢ θυρεῶν φύγοις, ὡς δηλοῖ συνοχωκότος.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαι δυνάμενον.
396. Ποτὸς ἦ χαμαὶ.] Ὁ ξύσης.

N O T Æ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοὶ ποθεῖς· καλλίων ἔνεδος ἀπάντων· Ἢ πλήρης μὲ, ἐλαφρεπέα κεκτῆσθαι, βαρεῖα.

389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

382. Οὐκ ἀμφὶς) γρ. ἀπδαιτῶν. confer *Iliad.* α'. v. 231.
391. Μεταμώλια) γρ. μετεμώνια, *Hesych. Eustath.*
H. Steph. & *Duport.* Vid. suprà, ad v. 331.
394. Εἵλετο) γρ. ἕλαβε, *H. Steph.*

Μνησῆ-

Μνηστῆες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ἄφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔπω τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν ἦ περὶ πτωχῷ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἔσθλῆς ἔστ' ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δ' ἀγορήσατο θεῖος Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρῶσιν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρεγθύνει·
Ἀλλ' εὖ δαιτύμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· δίομαι δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον φυσελίζετε, μήτι τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δῶμα Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγε, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐάσωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τὸν ξεῖνον δ' ἐάσωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

Proci ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquum amicum,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam venisset; sic non tantum strepitum intulisset.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Boni est voluptas; quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, inanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed benè convivati dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; hi autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audacter locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Arctiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur;
" Neque amplius hospitem verberate; neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti;
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ esse; hujus enim dilectam pervenit domum.

ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμαδήσαν.] Θόρυβον ἐποίει.
401. Μυθήσατο.] Ἐπέστη.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμάσιοι, ἐπὶ κακῷ.
408. Δίομαι δ' οὔτιν' ἔγωγε.] Ἵνα * παῤῥησιάσωσι καὶ ἀναιρεθῶσιν.
409. Φύντες.] Ἐνδακόντες.
414. Χαλεπαίνοι.] Εἰς ὀργὴν κινήσοι.
415. Σπφελίζετε.] Διώκετε, ὑβρίζετε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρξάσθω.
418. Καθακείομεν.] Καθευδήσωμεν.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι τὸν Τηλεμάχου.

NOTÆ.

403. Ἐπὶ τῷ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoctet. v. 456. Ὅταν τὸ χεῖρον τοῦ κρατοῦντος μεῖζον ᾖ.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, Δέους.

408. * Παῤῥησιάσωσι, pro παῤῥησιάσωσι, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

404. Μυθήσαθ') κ. μυθήσω, ut suprà, v. 59.

415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἔπος.

Ὡς

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μύλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπεισάμενοι μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ' ἴμεν εἰς εὐνὰς δόμον δ' ἔχαος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Mulius heros
Praco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi.
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum sua ad cubicula unusquisque.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐαδότα.] * Ἀλιτρὰ, ἀείσιτρα.

424. Ἐπισπάδην.] * Ἐφισπάμενοι.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπισπάμενοι. Vid. ad i'. v. 54.

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. * Ἀλιτρὰ, MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὸ ἀείσιτρα excidérit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄλη, & ἀλάω.

VARIÆ LECTIONES.

425. Σπεισάμενοι:) γρ. λείψαντες, *H. Steph.*

THE

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Τ'.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔχθην ποιεῖται ἡ ἔκλυσις Ὀδυσσέως, καὶ ὡς Πολίπτολεμον ἐν Κρήτῃ εἶναι ὑποκρίνεται· γίνεται δ' αὐτοῦ δι' ἐλπῖδος ἀναγνωρισμὸς ὡς πρὸς Εὐρύκλειαν, τὴν πόδας αὐτῷ νιψάσαν· ἐν ᾧ καὶ παρίσασιν ὁ ποιητὴς διηγήσεις, ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη ποτὲ μηρῷ.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τοῦ Νέστορος· ἢ, ὁ διὰ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἀλλης χειρὸς Ὀδυσσεα.

LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ δὴ μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὴ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐς κάπνιον κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικε,

AST in domo remansit divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ consiruens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus est,
" Telemache, oportet arma bellicosa deponere intùs
" Omnia prorsus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curiosè desiderantes:
" Ex fumo deposui, *inquies*; quoniam non his similia sunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ὑπελείπετο.] Ὑπελείφθη. ἔμεινεν.
4. Χρὴ τεύχε'.] Οἱ ἀστερίσκοι· ἐπ εἰδικῆ θήκῃ. Κατθέμεν.] Καθεῖναι. ἐπ εἰσάγει τὰ ὅπλα. Κατθέμ.] Καθεῖναι.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ δὴ μεγάρῳ) Hoc *Distichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα) *Eustath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσως δὲ, καὶ ἐπὶ τῇ ὅπλων εἰσαγωγῇ παραγγελίᾳ, τῇ τὰ τ', μᾶλλον φαύλοις φίλου πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς· ὧδε γὰρ, Ὀθελίζει, φησὶ, τὸ πικοῦν ἔπος, μὴ Ἀριστάρχου· ἐκεῖ δὲ καιριώτερα κεῖται, ὅπου καὶ ἀΐδηλον Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· τὸν γὰρ, φασὶν, οὐ μέλλεις ὄν. πῶς οἶδε, ὅπου κρύπτει κεῖνος ὅπλα οὐ τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipsum locum, fol. 678. lin. 27. Ἔνθα δὲ κεῖται τοῦ ἔνδοθεν εἴσω. Ἀριστάρχειος, δίχα Ὀβελοῦ, ὡς εἰσαγούσης τὸ πικρὸν τοῦτο ἔπος τὴν μέλλουσαν, καλῶς, ἐπ ἰσόρροπε τὰ ὅπλα. Καταθέμ.] Καθεῖναι.

ἢ οἷον ἀσίγητον ὀϊστὸν λαμπόμενον, ἅ μιλῶ εἰπεῖν, ὡς ἐπικείνουσιν οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte statuerint, æquè necessario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulysses* ex præsentibus tantum prudens erat, sed longè antè prospexit futura; & absens etiam sciebat, quæ Arma in suâ essent domo, & ubinam. Quare utrinque *Asteriscî* debent appingi, sine Obelo; utrobique enim non sine singulari Artificio, à Poetâ consummatissimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. suprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 4. Οἱ Ἀριστάρχειοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ κατήμενα, ἔσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρός δ' ἔπε καὶ τόδε μᾶλλον ἐνὶ Φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντε, ἔριν φάσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους πλήσητε, καθαιμύσσητε δ' ὁαῖτα,
Καὶ μιν τόν· αὐτὰς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἑτάρῳ ἐπιπείθετο πάλαι.
Ἐκ δ' ἁλοσταμένους προσέφη πρόφρονα Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταβείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κῆρ οἶκον ἀκηδέα κάπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀπιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ὁ πυρὸς ἵξεται ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἲ γὰρ δὴ πάϊς, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἶκον κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἕπεται μεθιχομένῳ φάος οἶσει;
Δμωὰς δ' οὐκ ἂν ἔας προβαλωσιέμεν, αἵ κεν ἕπαιεν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Κοίνης ἅπτηται, καὶ πολύ τε εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇσιν δ' ἅπλετο μῦθος·
Κλῆισαν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulyſſes,
" Sed deformata ſunt, quantum ignis pervenit flatus. i.e. *fumus.*
" Adhuc autem [illegible] manus in meritas poſſit ſtatuere;
" Nè inebriati, contendatis inter vos excitatâ.
" Vos vestrum vulneretis, deturpetiſque convivium.
" Et ipſa ira; ipſum enim attrahit virum ad ſe.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obtemperavit patri.
Extraque vocatam alloquutus eſt nutricem Euryclean.
" Nutrix, age utique mihi contineas in aulis fœminas.
" Uſque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo negleſta fumus deturpat.
" Patre abſente; ego verò adhuc parvulus eram;
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rurſus alloquuta eſt dilecta nutrix Eurycleia.
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam ſuſcipias
" Domum curare, & res omnes ſervare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adſiſtens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra loquutus eſt.
" Hoſpes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam ſi longè venerit.
Sic utique dixit; huic firmum fuit verbum.
Clauſit itaque januas domorum bene habitatarum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

15. Ἐκ δ' ἁλοσταμένους.] Ἔξω δ' ἁλόσας.
22. Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρόνιμος γένῃ.
23. Κήδεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ ἂν ἔας.] Οὐ κωλύσεις. Προβαλωσιέμεν.] Προϊέναι, ἀφιέναι.
27. Ἀεργὸν.] Ῥᾴθυμον.
28. Κοίνης ἅπτηται.] Τροφὰς λαμβάνῃ· τὸ, τὴν μοῖραν καὶ τὸ μοιρεμένους κοίνικας. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῆισαν.] Ἔκλεισαν.

N O T Æ.

13. Αὐτὰς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) De hoc loco diximus, ad π'. v. 294.

16. Ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας.) *Euſtath.* fol. 679. lin. 12. Ὅτι ἐς πατέρα καὶ δμωαὶ καὶ Ὀδυσσέως ἄπιστοι, ὅτι οὐκ ἴσχει ὁ Τηλέμαχος καθ' ἡλικίαν πάντα εἰς ἀσφάλειαν, εἰ μὴ λάβοι αὐτάς, τὸ μὴ ἐξεπιτηδὲς δηλοῦν τοῖς μνηστῆρσιν· εἰκαίως ἄρα ὕστερον κλαδεύσεσθαι.

27. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε Κοίνικος ἅπτηται.) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ κοίνικα μὴ καθέζεσθαι· ἤγουν, μὴ πρόφασιν ἀργίας. *Euſtath.* fol. 650. lin. 14. Κοινὶξ ὁ τόν, ἡ προφὴ οἱονεὶ ἡ λιξὶς ἐπί τι σκεύους ἢ μετρητοῦ καὶ ἡ μετρουμένη πράγματα· ὅπου ὁ καὶ ὁ μεδιμνος, ὃ τὸ παλαιόν, καὶ ὁ ξέστης. *Budæus* de Aſſe, l. 5. & *Otho Gualtherius* in Sylloge, ad Novum Teſtamentum, p. 444. de *Chœnice.*

30. Κλῆισαν.) Ità cum dupl.ci σ'. ſcribendum, ut & olim, α'. v. 165. —ἐκλήισας ἔχῃς, vid. ad π'. v. 15.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

V. 12. Δὲ) γρ. τέ.
25. Εἴας) γρ. εἴᾳς.
30. Κλῆισαν) γρ. κλήισεν, vid. Not. in *Textum.*

Τὼ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
Εἰσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχειά τ' ὀξύοεντα· πάρεσθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος καλὸν ἀμφιβαλοῦσα.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὀτρύνων πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, ὁ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, καὶ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοί δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
Ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σοὶ ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐν μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομένάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μὶν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σοὶ Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεοῖφρων Πηνελόπεια,

Illi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceásque acutas; antè autem Pallas Minerva.
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Ab egnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certè omninò aliquis Deus intus eorum, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga:
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus splendentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat;
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
At in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis eædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Ἀναΐξαντ.] Ἀναστάντες.
32. Εἰσφόρεον.] Εἰσέφερον.
34. Χρύσεον λύχνον.] Τὸν δᾷδα κυρίως· * τὸ δὲ παρ' ἡμῖν καλούμενον λύχνον τὸν ἥρωας χρωμένους ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσίοδος μιμούμενος ὀρθῶς ὑπονοήσας τὸν Ἀθηνᾶν, φερόντων ἄλλων, καθαρὸν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ αἰτίαν, ἅμα τὸ ἄσβεστον Ἀθηνᾶς λύχνου.
36. Θαῦμα.] Ἔκπληξιν.
37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κίονων διαφράγματα· οἱ γὰρ πάλαι οὐδὲ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βασταζοντες τῶν δοκῶν.
42. Ἔχανε.] Κάτεχε.
43. Αὕτη τοί δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τεχνίτης, τὸ, ὡς βέλτιον, φασίν.
44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

* Ita, pro τὸν, & δᾷδα, &c.

N O T Æ.

32. Εἰσφόρεον) Ità pro ἰσφόρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* apertè ità legunt & MS.

40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suavissimi, Mulicique *Concentus*, sine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præsentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.

42. Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas*, c. 2. v. 19. & v. 51.

VARIÆ LECTIONES.

32. Εἰσφόρεον) γρ. ἰσφόρεον.
38. Ὑψόσ' ἔχουσιν) γρ. ὕψοσ' ἔχοντες.
40. Τις θεὸς ἔνδον) γρ. τις θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut sit σωιζησις.
48. Δαΐδων ὑπολαμπομένάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομένων, *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλῃ, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥ' ἐν μυχλισπῷ πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἕζετο,
Δινωτῷ ἐλέφαντι ἐϋ δεδμημένος· ἦ ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, ἐϋ ἴσασ' Ἀθήνην πᾶσιν ἧκε,
Πρόσφυε δ' ἐξ αὐτῆς, ἔνθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κᾶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πάφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολεὺν ἤγερον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερφιάλοιο ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπάδων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νῆσαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἠδὲ θάλεσθαι.
Ἡ δ' Ὀλυσῆα σίνιπλε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔπι ἐϋ νυῦ σεῦθ' ἁπήσεις ἀμφὶ νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, πάλαι, ἐϋ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα ἐϋ δαλῷ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόλπα ἰδὼν πρόσφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ;
Ἦ ὅτι ἐ λιπόω; κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἶμαι;

Dianæ similis, vel autem Veneri;
Huic apud ignem quidem sedem depoluerunt, ubi utique assidebat,
Circumsecta-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Ismalius, & sub scabellum pedibus misit,
Apium ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pelta.
Illic sedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ alba-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum aspurgaverunt & mensas,
Et pocula, unde proci superbi biberant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque supra ipsas
Cumulârunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
At Ulyssem increpuit Melantho secundo rursus.
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris per noctem
" Frequentans in domo; observasque mulieres?
" Sed exi foràs, miser, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percussus ibis foràs.
Hanc torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Mala, cur in me sic invehis irato animo?
" Nunquid quòd sordeo? malóque corpori vestimenta sum indutus?

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Περιφρέκω.] Περιπεφρικυῖαν, ἀναβάλλω.
61. Πῆξεν.] Ἀφῆκεν.
64. Νήσαν.] Ἐνέρσαν. Θάλεσθαι.] Θέρμην ποιεῖν.
69. Δαλῷ.] Τῷ λαμπάδι.
71. Δαιμονίη.] Θαυμαστῶς * ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπίκεισαι.
72. Οὐ λιπόω.] Τῇ ἀμελείᾳ ὑ λελίπασμαι.

NOTÆ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλῃ, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ε'. v. 37.

56. Δινωτῷ) *Hesych.* v. Δινωτῷ, ποικιλμένῳ ἐν κύκλῳ· ἢ, περιδεδεμένῳ· ἢ, τῷ ἐμπάσῃ ἐκπεπληρῶσθαι.

58. Ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κᾶας) *Ultima* Θ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad π'. v. 297. & aliàs.

62. Δίπα') Pro δέπεα, δέπα, *contractum*, ut in aliquibus olim scriptum.

63. Ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schrevelianâ* male adesset αὐτῆς, emendavi in αὐτῶν auctoritate Editionum *Florentinæ*, *Aldinæ*, *Lovanianæ Rescii*, *Romanæ*, *Basileensis*, *Hervagianæ*, *Stephanianæ*, *Castell.* *Spondan.* *Cantabrig.* *Oxoniens.* &c. refertur autem ad λαμπάδων.

72. Ἦ ὅτι ἐ λιπόω) Ità sanè *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, item παρεμβολαὶ, *Hen. Stephanus*, *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxoniensis*, *Brevia Scholia* & *Aloysii* MS. at aliæ legunt, Ἦ ὅτι τὰ ῥυπόω, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. * Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloysii* MS. Vid. *Eustath.* in Perieg. v. 650.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἠδὲ) γρ. ἣν, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.
55. Ἔνθ' ἄρ' ἕζετο) γρ. ἐξαῦθ' ἵζεν. *H. Steph.*
56. Δινωτῷ) γρ. ἐπινωτῷ, *Hesych.* Vid. N. in *Text.*
62. Δίπα') γρ. δέπα, olim, ut in N. ad *Textum*.
67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ἐπιπεύσεις.
72. Ἦ ὅτι ἐ λιπόω) γρ. ἦ ὅτι τὰ ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Παρεμβολαὶ.

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πλωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸς, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁπηδός ἔοι, καὶ ὅτεῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώειν καὶ ἀφνειὸς καλέεσθαι.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νεῷ μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετ' δμῳῇσι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα κολεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδες αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐπὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθει ἀπαθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι παιλίκος ἐσσί.
Ὣς Φάτο· τῷ δ' ἥνδανε σώφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ὀτρύνασ', ἥτις τ' ἔραλ', ἥτ' ἐνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδηές, οὔπω μὲν λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

"Mendico etiam in populo? Necessitas enim urget.
"Tales pauperes & erratores viri sunt.
"Etenim ego quondam domum inter homines habui.
"Beatus divitem, & sæpè dedi erroni.
"Tali, qualis esset, & quicunque se indigens veniret.
"Erant mihi verò servi valdè multi, atque multa,
"Quibus bene vivunt, & diviter vocantur.
"Sed Jupiter delevit Saturnius, voluit enim utique.
"Ideo nunc ne aliquando & tu, mulier, omnem perdas
"Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
"Ne tibi aliquo modo domina irata fœviat.
"Vel Ulysses veniat, adhuc enim & spei fatum.
"Sin hic quidem omninò periit, & non amplius rediturus est,
"Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
"Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
"Latet, quæ perperam agat; quoniam non amplius intra ætatem est.
Sic dixit; hunc verò audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta est, verbumque dixit, denominavitque,
"Omnibus audax, canis impudens, non me latet
"Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite persolves.
"Cuncta enim bene scis, quoniam à me audivisti ipsâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

75. * Δόσκον.] Ἔδιδον.
85. Νόστιμος.] Ἀνακομιδῆς ἀξιωθήσεται.
86. Ἀπόλλωνός γε ἕκητι.] * Καρποφόρου γάρ ὁ Φοῖβος. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀπαθάλλουσι.] Ὑβρίζουσι.
91. * Ἀδδηές.] Ἀπρεπές.
92. Ἔρδουσα.] Περάσασα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντας ἑαυτῇ ἐφελκύσεις· ἢ ἀνακλίνεις.
93. Ἤδησθα.] Ἤδεις, ἐπίστασο.

NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθεν ναίει. In quem locum videlis *Hierocl.* & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Aristotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Isaac. Casaubon.* in Codice olim suo, nunc Episcopi *Elensis*, *Meri.*

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* dicerentur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνος ἕκητι, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων γὰρ Ἀρτεμις κεκοτρόφηκεν. Vid. *Er. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* Ἔ ἔρδουσα producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297. *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 217. ——σοὶ δ' αὖτῳ κακὰ πάντα.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς.) Quoniam in hoc Versu Editio *Florentina* malè se habuit, viz. ità, Παῖδα γὰρ εὖ ἤδησθα, ἐπεὶ πυκινῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. * Δόσκον) Ἔδιδον, & hoc ex *Aloysii* MSto.
91. * Ἀδδηές) Ἀπρεπές. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἤδησθ') γρ. ἤδησθα, vid. Not. in *Textum.*

Ὣς

Ὡς τ ξεῖνον ἔμελλεν ὀϊ μεγάρῳσιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσῃ εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινὰς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, ϗ Εὐρινόμῃ ταμίη ποδὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὐρινόμη, Φέρε δὴ δίφρον ϗ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ὀρθαλέως κατέθηκε φέρεσθαι
Δίφρον ἐύξεστον, ϗ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὡς τε δ' ἠ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι ϗ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, ϗ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἐρίτῳσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μεταλλᾶν σὺ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένον ϗ πατρίδα γαῖαν,

" Quòd hospitem eram in domibus meis
" De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promanu-condam verbo allocuta est,
" Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
" Ut sedens dicat verbum, & audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinantèr deposuit portans
Sedem bene-politam, & in ipsam pellem jecit;
Illic sedit postèa laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O mulier, non aliquis rerum hominum in infinitâ terrâ
" Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit;
" Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui Deum-colens
" Viris in multis & fortibus regnans,
" Jura distribuat; feratque terra nigra
" Triticum & hordea, graventurque arbores fructu;
" Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
" Ex rectâ-administratione, fœliciterque degunt populi sub ipso.
" Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
" Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Πυκινὰς.] Ἀντὶ Ξ, πάνυ.
108. Νεικέοι.] Κακολογήσῃ.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἄνω ἔχῃ, αὔξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τ' εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δὲ οἱ σπεύσαντες ῥῆμα ἀφέροντες, εὐεργεσίης. Ἐρίτῳσι.] Ἐν ἀρετῇ γὰρ εὐδαιμονία ἀξίωμά σου.

NOTÆ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπὶ πυκινὰς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἴδιωτα scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propagatus. At omninò γέν῾ hìc legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori.* Et *Romana* quidem Editio, & *Basileensis Eustathii*, apertè legunt γέν῾, ut & *Oxonienſis*.

113. Πατρίδ') Prior Syllaba ἔ πατρίδ producitur, quòd ρ'. sit Litera ἀναπλάσεως capax, & *Asperum* in se habeat, sic *Iliad.* ζ'. v. 62. Λίσσομαι πατέρά. Sic π'. v. 121. idem χ'. v. 792. σ'. v. 404. &c. Idem fit in voce πατάλιφ. Ἀρμοῖν, & similibus, quas cum gemino ρ'. Poetæ solent efferre. *Plato* legit, πολιτικῶν. l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & πατρίδι, ut βρίθῃσι, &c.

VARIÆ LECTIONES.

113. Τίκτῃ — πατρίδ') γρ. τίκτῃ — πατρίδι, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐεργεσίης, *Br. Schol.*

Μή

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐπιπλήσῃς ὀδυσάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύφρων· ἠΰτέ π μὲ λέξῃ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρείῳ γοόωσά τε, μυχόμήν τε,
Ἧος· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Μή τις μοὶ δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμεῖο ἀγαστῶ, εἰδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζόν κε κλέος εἴη ἐμοὶ καὶ κάλλιον ὔπω·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν Ἐπικραλέεσσιν ἄνωγον,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔτ' ἰκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἵ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ·
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Φάρος μοὶ πρῶτον ἐπέπιθε φρεσὶ δαίμων
Στήσασθαι μέγαν ἱστὸν ὑφαίνειν, καὶ μεγάρῳσιν ὑφαίνειν,

" Ne mihi magis animum implet dolentem
" Recordanti; valdè enim fum fuípicioſus; neque aliquid me decet
" Domo in alienâ lugentemque flentemque
" Sedere, quoniam pejus lugere valdè ſemper.
" Ne aliqua mihi ancillarum iraſcatur, ve tu ipſa;
" Dicatque lacrymas ſpargere gravatum me meribus vino.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope;
" Hoſpes, certè quidem meam virtutem, ſpeciemque, corpuſque.
" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conſcenderunt
" Argivi; cum his quoque meus maritus ivit Ulyſſes.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria eſſet mea, & melior ſic eſſet mihi;
" Nunc autem doleo: tot enim mihi deſtinavit mala ſiniſtrum numen.
" Quicunque enim inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samæque, & ſylvoſæ Zacyntho,
" Quique ipſam Ithacam temperatam incolunt;
" Hi me nolentem petunt uxorem, conterunteque domum.
" Ideò neque hoſpites curo, neque ſupplices,
" Neque præcones, qui publicè operam ſuam navant:
" Sed Ulyſſem deſiderans dilecto contabeſco animo,
" Hi tamen nuptias feſtinant: ego verò dolos adorno;
" Veſtem quidem mihi primùm inſpiravit mentibus Deus
" Statuere, magnam telam in domibus texere,

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Νημερτέα τοι.] Μεμψιτοῦ.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πλησθήναι.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τῶν ἐμῶν βίων
133. Ἀεκαζομένην.] Ἄκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατεργάζομαι, μηχανῶμαι.

NOTÆ.

122. Φῇ δὲ δακρυπλώειν) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Verſûs longè diverſam Lectionem, ex *Ariſtotele*, Problem. §. 30. fol. 816. unde colligas, illum Senſum tantùm reſpexiſſe, vel aliam Editionem ſecutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμεῖο ἀγαστῶ) Toti ſex abhinc Verſus ab eâdem *Penelopâ* ſuprà dicti, σ'. v. 250. Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμεῖο ἀγαστοῦ, κλ.

128. Μείζόν κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

133. Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται) Ità pro οἵ μ', lego hîc τί μ', quod *Homero* ſit familiare, poſt εἰ, interrè τὶ, ut οἱ, ſit pro *qui*, τὶ pro ὅτι, &c. Ità infrà, v. 565. & 567.

139. Στήσασθαι μέγαν ἱστὸν) Hic locus, per Novem totos Verſus, extat ſuprà, β'. v. 94. &c. item infrà, α'. v. 128. Ità *Iliad.* β'. v. 110. ad v. 118. & *Iliad.* ι'. v. 17. ad v. 27. *Archaiſmum* redolet.

VARIÆ LECTIONES.

122. Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ) γρ. Καί τό μοι Φῆσι δακρυπλώειν βεβαρημένον οἴνῳ. *Ariſtot.* vid. Not. in *Textum*. *Iliad.* Δακρυπλώειν) γρ. ἄκρυ πλώειν. *H. Steph.*

126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. πῶς ἦ ἐμὸς, *H. Steph.*
128. Μείζόν κε κλέος) γρ. μεῖζόν κεν κλέος.
129. Ἐπίκλωσεν) γρ. ἐπέκλωσεν, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἱ, vid. in *Textum*.

Λιπὼν

Λεπτὸν ϗ᾽ ἀθέμιστον· ἄφαρ δ᾽ αὐτοῖς μετέφωνα,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τις μοὶ χατ᾽ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄπερ σπείρῃ κεῖται, πολλὰ κλεπτάσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐωρ.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παρθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, ϗ᾽ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, ϗ᾽ ἐπέλυθον ὥρας,
Μηνῶν φθινόντων, πολλαὶ δ᾽ ἤματα πολλὰ ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δὴ μοι, σῷζε δμωὰς, κύνας ὀκναλεγούσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, ϗ᾽ ὁμοκλήσαντ᾽ ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσα ϗ᾽ οὐκ ἐθέλουσ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης·
Νῦν δ᾽ ὔτ᾽ ἐκφυγέειν δυνάμεσθ᾽ γάμον, ὔτε πη ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ᾽ ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ᾽· ἀχαλάᾳ δ᾽ υἱὸς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
Ἀλλὰ ϗ᾽ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immensam: statim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Expectate retinantes has meas nuptias, donec velem
" Perniciam, ne mihi vana fila pereant,
" Laertæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipsum
" Parca perniciosa capiet in-longum-extendentes *homines* mortis:
" Ne aliqua mihi in populo Græcarum indignetur,
" Si sine velle jaceat, multa qui possederit.
" Sic dixi; his autem persuasus est animus loquebus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnam telam,
" Noctes verò resolvebam, postquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achivos, *nec. locum*;
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mentibus delumentibus, & in orbem dies multi pertecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes.
" Ceperunt ingredientes, & minati sunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.
" Nunc igitur neque effugere possum nuptias, neque aliud aliud
" Consilium invenio, valdè enim hortantur parentes
" Nubere, & ægre-ferat filius facultates illas dilapidare.
" Cognoscens; jamdudum enim Vir *ejt* maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & te mihi dic tuum genus, unde sis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque à petra.

ΣΧΟΛΙΑ.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνίλεον.
153. Ἐτελέσθη.] Ἐτελεώθη. ἐπραύχθη.
154. Οὐκ ἀλεγούσας.] Φροντίδα μὴ ποιουμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ᾽.] Ὁμοῦ πάντες ἐπεκλαξαν.
160. Οἷός τε μάλιστα.] Ὃς καὶ πλέον δύναται ἐστι οἶκον κήδεσθαι.
161. Ὀπάζῃ.] Παρέχῃ.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιᾶ φαγέσθαι, ἀπὸ τῆς πάλαι μυζήσεως· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπάλαιζον τὰς ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι. ἀφ᾽ ὧν τὸ

NOTÆ.

141. Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus suprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὰς) Ἀντὶ Ἕ, μνηστῆρας. ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera *Lectio*, οἷός τε μάλιστα· Ὃς καὶ πλέον δύναται ἐστι οἶκον κήδεσθαι.

Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός π, μάλιστα τὸ, errore ex alio loco orto, οἷός τε. μάλιστα τὸ
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου, οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duporti* Gnomolog. in

VARIÆ LECTIONES.

143. Μοῖρα μάλιστα) γρ. μοῖρα μάλιστα, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσότε) γρ. ὡς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μάλιστα τὸ, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
161. Κῦδος) γρ. ἔλεον. *H. Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάγου, παλαιφύτου, vid. Not. in *Textum*.

Τὸν δ᾽

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γένυ ἐξερέουσα;
Ἀλλ' ἴκ τοι ἐρέω· ἦ μάλ' μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτῶν ὀπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τίς γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ, καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοὶ, ἀπειρέσιοί τε, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε Τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor venerabilis Laertiadæ Ulyssis,
" Non amplius cessabis meum genus interrogare?
" Verùm agè tibi dicam; certè quidem me doloribus dabis
" Pluribus, quam teneor; nempe hic mos, quandò à patriâ
" Suâ abest vir tanto tempore, quanto ego nunc,
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
" Sed & sic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
" Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
" Pulchra, & pinguis, circumflua; in hâc autem homines
" Multi innumeri, & nonaginta civitates.
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
" In eâ Indigenæ-Cretenses magnanimi, in eâ Cydones,
" Dorienses(que triplicitèr-divisi, divinique Pelasgi.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πατρίδας εἰς τὰ πλοῖα ἢ στόλους ἐποιοῦντο τὴν παιδείαν· ἔστι δ' ὁ λόγος, ἐπ' ἐμοῦ δὲ ἐπίσταντο εἰ σύ· * εἰς πλοῦτον δ' τὸν παλαιὸν ἀνθρώπους ἐκ ταῖς ἐρημίαις τῆς μίξεως πεποιῆσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· ὅτεν δ' παλαιοφάγοι, ἐντεῦθεν οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγουν· περὶ τούτου καὶ Φητὸς, ὡς φαγός τις ἦσαν.

166. Ἀπολλήξεις.] Ἀπεπαύσῃ.

167. Ἀχέεσσι.] Λύπαις. Δώσεις.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἀπέησιν.] Ἄπεστιν.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίρρυτος.] Ὑδρηλός.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπλεόνασε τῷ πολλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, ἐκ ἀριστμήσας ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, πολλάς. Ἔνιοι δ φασὶν, Ἰδομενέα, καὶ τὸν ἐξ Ἰλίου ἀνάπλουν, ἀπλοῦν, μῦθον τ' Κρήτης * ὑπὸ Λεύκου, ὃν ζητῶν ὅτου παῖδα κυβαλείσῃ φύλακα τ' βασιλείας, δέκα πόλεις περιῴκησαν· μεθ' ἃς καὶ τὰς * Τρωϊκὰ αἱ δέκα πόλεις * ἐστασιάσθησαν.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Προμηνύομεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ. Διὰ τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ Διαλέκτῳ αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μετὰ τὴν Ἰλιακὴν Ταλαθύβιος ἐν Μυκηναίων ἔχοντα λαχεῖν.

176. Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς.

177. Τριχάϊκες.] Τριχῆ διῃρημένοι· οἱ μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατῴκησαν· οἱ δὲ Πελοπόννησον· οἱ δὲ Κρήτην.

NOTÆ.

locum; qui dicit παρειμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσγενὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτῃ, *Hesych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφότῃ eidem *Hesychio*, & παλαιφάγοι, *H. Stephanus*, ex *Eustathio*, *Hesych. Br. Schol. Sebet.* &c.

173. Καλὴ καὶ πίειρα) Hinc *Theocrit.* Helen. *Epithalam.* v. 29. Πίειρα, μεγάλα.

177. Τριχάϊκες) *Etymolog.* M. v. Οἱ σωϊκῶς κινοῦντες τὸ τοῖς πολίμοις τὰς καθ' λόφου τρίχας· τινὲς καὶ τὸ κορυθαίολον. Ἕκτωρ· Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῆ

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Εἰς πλοῦτον) Τὸ εἰς tollendum puto, quòd ex vocibus præcedentibus σὺ σὺ, malè fictum fuerit.

174. * Ὑπὸ Λεύκου * ὅτου παῖδα) *Hiatum* hunc, quem ex *Aloysii* MSto omnes pòst Editiones sumpserunt, supplevimus. ὑπὸ Λεύκου, ὃν ζητῶν ὅτου παῖδα, ex *Eustathio*, fol. 689. lin. 50. Ἐννηκοντάπολις δ τὴν Κρήτην, ἃ καὶ Ἰλιάδι ἑκατόμπολις, καθὰ φασιν· ἀνασῳζηθῆναι γὰρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἀπελθόντος ἐξ Ἰλίου· ὅν Λεύκου αὐτὸν ἀπάλαυνεν·

177. Τριχάϊκες) Hoc in *Scholio* * ἐν τῷ infero

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπολλήξεις) γρ. ἀπολίξεις, *H. Steph.* Vid. ad ε'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. ἐνενήκοντα. *H. Steph.* Prosaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem sumpto.

Τοῖσίδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγε μῆις ἀνέμοιο,
Ἰδόμενον Τροίηνδε, παρὲκ πλάγξαντα Μαλειάν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos eſt Cnoſſus magna civitas, ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus roſtratis Ilium versùs
" Ivit simul cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyſſem ego vidi, & hoſpitalia *dona* dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
" Ilionem ad Troam, ubi abduxiſſet a Maleis;
" Statuitque in Amniſo, ubi ſpelunca Lucinæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀπολλωνίῳ δὲ τὰς πολιμικὰς λείπει, λέγει δὲ αἰσιοτέρως καὶ ἐπιτείνοντας τὰς κόμας ἐν τῇ ἐφηβικῇ * ἐν τῷ πολιμεῖν, ἵνα τῷ κορυθάϊκι· εἰσὶ δέ, οἱ τὰς * τελέθους, οἱ δέ, τὰς * ὀρχηστὰς λέγειν. Δῖοι.] Οἱ εὐβοεῖς.

178. Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὲ Εὐρώπης * ἐκ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκῆσαι διὰ τοιαύτης αἰτίαν· ἐκ τὲ ταύτης παιδὸς τὸν Μίνωα μανθάνειν τὰ δίκαια, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἀπειλῆς διδόναι· ὃν μιμησάμενος ἐν τῇ ἐφετείᾳ ἐνατηρίδι παρὰ τοῦ Διὸς, ἔφη καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ βασιλέα καθίστημι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διαιτᾶν, ὥς τι ἐν ἄδῃ δικαιοῦν τὰς ἀδίκων ψυχάς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρος.] Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ αὐτὸς εἶναι φασι,—πάντες δὲ Τελχῖνες καλοῦνται. Οὕτινας τελευτῶν γαῖαν ἐπὰς πάσης ἐδάσσατο. Τὰ τῶν Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπῴκησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριῆς. *Euſtath.* fol. 690. lin. 23. Τελχῖνες Δωριῆς, ἐπίσης, οἱ μὲν Εὐβοεῖς, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, οἱ δὲ Κρήτῃ ἐπῴκησαν· ἄλλοι δὲ τοὺς πολιμικοὺς φασι, καθ' ὁμοιότητα δέ. [*Iliad.* χ'. v. 132.] Κορυθάϊκι πτολιμιστῇ· ἢ ἐπειδὴ αἱ τῶν ἐφηβικῶν τελχῖνες αἴσιαι, τοιοῦτοι εἰσὶ καὶ πόλεμοι· ἄλλοι δὲ τοὺς τελέθους φασὶν, ἀπὸ λόφου τῆς Ἴσσης· εἰσὶ δὲ, οἱ δὲ κόρυς ὀρχηστὰς εἶπεν τοὺς τελχῖνας· ἐπὶ νῦν δ' ἐστὶ Κρητῶν. ἡ καὶ πόλεμος Ὀρχηστή. Tum *Geographum* laudat, l. 10. fol. 475. Confer *Thucydid.* & *Diodor. Sicul.* Vocem τελχῖνες, ad *Scholiorum* mentem interpretor, de quâ re *Gulielm. Burton*, Hiſtor. *Græc.* Linguæ p. 31.

179. Ἐννέωρος· βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής) ante πολιμεῖν· pro corrupto κορυθάϊκι, lego ex MSS. κορυθάϊκι pro τελέθους, etiam τελόφους· & ὀρχηστὰς, pro ὀρχιστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro δὲ, & * μιμησάμενος, pro

ΝΟΤΑ.

Vid. *Platonis Minoa*, fol. 319. ubi hunc locum explicat, & τὸ ἐννέωρος, ad ὀαριστὴς, non ad βασίλευε, referri vult; etiam videſis *Strabonem*, fol. 762. *Johan. Davisii* Not. in *Ciceronis Tuſculan.* l. 2. p. 127. *Maxim. Tyr.* §. 22. & ejuſdem Not. in locum, & *Friderici Adolphi Lampe*, de Cymbalis Vett. l. 2. c. 9. p. 191. *Petrus Daniel Huetius*, Demonſtrat. Evangel. fol. 94. *Moſen* à *Minoe* expreſſum pluribus docere nititur.

183. Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃ) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Hervag.* refingo, pro ὤιχετ' ἅμ', quòd malè erat in Edit. *Euſtathii*, *Lovaniana Reſcii*, *H. Steph. Caſtellion*, *Spondan. Cantabrig.* & *Oxon.*

188. Ἀμνισῷ) Vid. Illuſtriſſ. *Ezekiel. Spanheim*, ad illud *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 15. Δὶς δὶ μοι ἀμφικύπελλος Ἀμνισίδας ἐκύρησε νύμφας.

SCHOLIA.

μιμησάμενος, ex MS. *Aloyſii*, ubi tamen non ſuo loco.

179. * Σωνὸν lego, pro corrupto, ευτὸν, *Senſu* poſtulante.

Ἐν

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἄελλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεταλλᾶ, ἄσσα οἱ ἀτελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷδ' ἤδη δεκάτῃ, ἢ ἑνδεκάτῃ πέλεν ἠώς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυρωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα τ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν ἔτ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἰφθίσασθαι· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μίμνον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
Εἶλε γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἶα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὦρσε δαίμων.
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκε, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκουάων ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκεται ὀρεσφιν ἄκροισιν,
Ἣν τε Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιὼν Ζέφυρος καταχεύσι·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεόντος,

"In portibus difficilibus: vix etenim evasit procellas.
"Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
"Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
"Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
"Eunti cum navibus rostratis Ilium versus.
"Hunc quidem ego ad domos ducens comiter hospitio excepi,
"Accuratè tractans, cum satis multa in domo supperent;
"Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
"Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
"Et boves mactandos, ut satiarent animum.
"Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
"Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
"Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
"Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ista dixit, mendacia multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebatque corpus:
Sicut autem nix liquefit in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Μεζάλλα.] Ἐπιζήτει.
192. Δικάτη ἢ ἑνδεκάτη.] Φιλόπονοι ἐπὶ λέξεσι τὸ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πολλαπόρους ἔχειν εἶναι.
194. Ἐξείνισσα.] Φιλικῶς ἐπεδέξαμην.
195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενος.
197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆς πόλεως.
198. Ἰφθίσασθαι.] Ἰφθίσαι. Πλησαίατο.] Πλησμονῆς, κορέσεως.
202. Πέσε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.
203. Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.] Τινὲς βέλος φασί, τὸ ἕλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δέ, τὸ ἔοικε, τὸ ἔσκασι, τὸ ὅμοιόν ἐστι· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψεύδη λέγων ἔοικεν, ὡς τι ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· λέγει δὲ εἰκότα, ἃ μέλλων, εἶπεν. Ἐτύμοιση.] Τοῖς ἀληθέσι.
206. Καταχεύῃ.] Ἄγαν ἐκχέῃ.
207. Πλήθουσι.] Πλημμυροῦσιν.
208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

NOTÆ.

203. Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκε, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγε συνίζουσι· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ, ἔοικε, ὅ ἐστι φαίζει, ἀπεικονίζων τοὺς ἀληθεῖς. *Hesiod.* imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
205. Ὡς δὲ χιὼν κατατήκεται) Mirantur elegantiores Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρέχεσιν agnoscit ipse *Scaliger.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. *Ἔλεγε, lego, pro ἔλεγεν, & *ὁμοῖα, pro ὁμοῖα, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett. Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

VARIÆ LECTIONES.

190. Μεζάλλα) γρ. μεζάλλαιν.
198. Ἰφθίσασθαι) Κ. ἰφθίσασθαι, *Et. Schol.*
201. Εἶα) γρ. εἴασεν.
206. Καταχεύῃ) γρ. καταχεύσῃ, *H. Steph.*

Κλαιέσκε δὲν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐλώ ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ἀσὶ κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀβλέμας δ' βλεφάροισι δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεδ.θεν.
Ἦδ' ἐπεὶ δὴ τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σθ, ξεῖνέ γ', ἐῶ πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτὸν δὴ κεῖθι σιὼ ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄστα περὶ χροῒ εἵματα ἕπτο,
Αὐτὸς δ' οἷος ἦεν, ἠδ' ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐείκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠδ' ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ ἦδη ὡς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
Χλαῖναν πορφυρέην διπλῆν εὖλλεο ἕκτο δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῶν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν δισσύμοισι· πάρεσθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν

Flentis ſuam virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris, dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum-lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto *me* tentaturam,
" An vere jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat, & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorſum exulantem, *i.e. ſeparatum*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verum & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat divinus Ulyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro faëta erat
" Calamis duplicibus; antrorſùm verò opus-muſivum erat;
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Κίεν.] Τέλα· ἵνα ᾖ. πεζεύειν εἶχε τὰς ὀφθαλμὰς, ὥσπερ πῆχα· ἢ ἄλλως, τὸ φύσιν ἔχειν τοιαύτην· ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.

213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετρέπη ἀπὸ γόου. Πολυδακρύτοιο.] Πολλῶν δακρύων αἰτίου.

214. Ἀμειβομένη.] Ἐξ ἀμοιβῆς λαμβανομένης.

215. Πειρήσεσθαι.] Διάπειραν λήψεσθαι.

217. Εἰπέμεν.] Ὑποθέσεως.

218. Ὁπποῖ', ἄστα.] Ὁποῖα, ἅττα.

221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, λείποντα.

224. Ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.] Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς ἀναμιμνήσκομαι.

225. Πορφυρέην ἄλλο.] Ἥτις ἁλοπόρφυρος· ἢ πορφυρᾶ. * Ἔχε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐφορεῖτο.

226. Περόνη.] Πόρπη.

227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις αὐλίσκοις, εἰς ἃς καταπλείονται αἱ πτέρναι. Διδύμοισι.] Διπλαῖς, ἢ συμφυέσι πτέρναις. Δαίδαλον.] Καταποίκιλον μᾶλλον ποικίλου.

228. Προτέροισι.] Τοῖς ἐμπροσθίοις. Ἔλλόν.] Νεβρὸν, ποικίλον ἔλαφον.

NOTÆ.

Operis *Muſivi* apud *Græcos* Antiquitas vel hinc notanda. *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis*, ortum ferens; dein *Medis*, *Perſis*, atque *Indis*. *Ariſtophanes*, ἐν Βατράχοις. Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας, ὅτι τραγελάφους,

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro ὤφειλε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.

225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Impreſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. πάρτη, *Hervagian.* Edit. in margine, & *Br. Schol.*

224. Ἀλλὰ ἦδη ὡς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἰοῦ ἐρέω, *H. Steph.*

226. Αὐτάρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἰοῦ, *Hervagian.* Edit. in margine.

Ἀσπαί-

Ἀσπαίρουσα λάων· τὸ ἦ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσειοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δ' χιτῶν' ὑπόμησα παρὶ χροϊ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπτὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ ταῦτ' ἔσο παρὶ χροϊ εἵκτο Ὀδυσῆϊ,
Ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοὴν ἐπὶ νῆα ἰόντι,
Ἦ τις πὴ χ' ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἦεν φίλος· πᾶσι γὰρ Ἀχαιοῖσι ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλήν, πορφυρέην, καὶ περικείμενα χιτῶνα.
Λίθδηλον δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηΐ·
Καὶ μιν οἱ κῆρυξ ὀλίγον πολιήτερος αὐτῷ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην πέρ·
Γυρὸς ὀμφοτέρωσε, μελανόχρως, οὐλοκάρηνος·

" Tremente videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei exilientes, hic quidem respexit hinnulum suffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò observavi circa corpus splendidam,
" Tanquam corpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; splendida enim erat, Sol sicut;
" Certe quidem multæ ipsum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
" An aliquis sociorum dederit velocem in navem eunti,
" An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Ulysses
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant similes.
" Et ei ego æreum ensem, & duplicem dedi vestem
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimisi benè-rabdolatà in navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipso
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo capite;

SCHOLIA.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, λάπλαων. λάπλαωσικῶς ἴχνει· ὁ δὲ Κράτης λάων φησίν, ἀντὶ δὲ βλίτων· ὄφις καθὸ σίφωσιν ἀλκάς, ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασὶν ἀφηρῆσθαι τὸ ν· ἴσως γὰρ ὑλάων· ἢ ἀπλαύνων. Θαυμάζεσκον.] Ἐξιτηλότροπος.

230. Λάϊ.] Οἱ μὲν ἐπιβλίπως· οἱ δὲ λάπλαωσικῶς ἤθελον.

232. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλόν.

233. Λοπόν.] * Λίπυρον· ἑρμηνεύει δὲ αὐτὸς τὸ ἰσχνὸν ἅπερ σὺ, Ἐν τοῖσι παρεμβάσεσι τῆς Μηδικοῆς γεράφωσιν, *Sidonius*, Peregrina det supellex, *Cteſiphontis*, ac *Niphatis* Juga texta, Belluaque Rapidis, vacante panno; Acuit quibus furorem Benè fictæ plaga cocco, &c. Quid sit ἰαλὰς, vid. *Photii* Bibliothec. fol. 2583. & *Etymolog.* M. v. Ἐλλόπους. & v. Ἐλλοί. Hinc ἰλλοφόρος Ἄρτεμις.

229. Ἀσπαίρουσα λάων) *Eustath.* fol. 693. lin. 46. Τὸ δὲ λάων Ἀρίσταρχος μέν, ἀντὶ τοῦ λάπλαων· ἀφ' οὗ καὶ εὔπιων· παρὰ τὸ ὑφαίνω δὲ λεπίσματος. Καθὶ ἰσχναλέου.] Κατ' ἰσχνὸν, καὶ λεπτόν.

241. * Δίπλακα.] Διπλοΐδα, διπλῶν χλαῖναν.

242. Τερμιόεντα.] Οἱ μὲν τέλειον, σωματοειδεῖ ἁρμόζοντα ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη. οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε εὐθύτονα, μήτε ὑπέρμετρον.

246. Γυρὸς ὀμφοτέρωσε.] Περιφερὴς καὶ τροχόλας ἔχων τοὺς ὤμους· ἢ κυρτός. ὁ τροχὸς εἰκονισμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Λίπυρον) Ità, pro corr. pto * λίπειον, ex *Eustath.* fol. 693. lin. 53. Κραμοῦν δὲ λοπὸς, λίπυρον, παρὰ τὸ λίπα. Error omnes *Impressos* & MS. *Aloysii* pervaserat. Καθὶ ad λοπὸν refertur.

241. * Δίπλακα) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, restituo τῆς Παλαιοῆς.

VARIÆ LECTIONES.

229. Ἀσπαίρουσα λάων) γρ. ἀσπαίρουσ' ἰλαὼν, & ἀσπαίρον' ἰλάων, *Br. Schol.*

244. Καὶ μιν οἱ) γρ. ἐ μίν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς ὀμφοτέρωσε) γρ. γυρὸς ἴλω ὄμφοισιν, & γυρὸς ἴλω ὄμοις, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσῆος, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνόντι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσεύς.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπορψόμενος κακείλιον ἐκ ἐνοπάζειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipsum præ cæteris
" Suorum sociorum Ulysses; quòd ei animo congrua sciret.
Sic dixit; huic adhuc magis desiderium movit luctûs
Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Ulysses.
Hæc autem quùm satiata est multùm lacrymabili luctu,
Et tunc ipsum verbis respondens alloquuta est,
" Nunc quidem mihi, hospes, antea licet esses miserabilis
" In domibus meis, amicusque eris, honorabilisque;
" Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, quæ dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque impolui lucidam,
" Ut illi ornamento esset; hunc autem non suscepturam rursus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulysses
" Ivit inspecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250. Ἀναγνόντι.] Γνωρισάντι.
263. * Ἀναίρεο.] Καθάψεται, * ἀφάνιζε.

NOTÆ.

Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*, *Hervagianâ*, utràque *Eustathii*; quùm ex unicâ *Henr. Stephani* Editione, Error in plurimas proseminaretur; ille enim Γυρὸς ἴλω ὤμοιιν, μελανόχροος, ὑλοκάρηνος, quem secuti *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, &c. *Oxoniensis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἴλω ὤμοις, cui *Lectioni* & ipse libens accederem; nisi Vett. Exempl. satis commodè legissent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς ἐν ὤμοιιν, quin ità legit *Etymolog. M.* v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar nostra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς ἐν ὤμοιιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἴλαος. Τὸ ἴλω non erat hic repetendum; cùm præcesserit, Versu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küsteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, ὑπὸ Ὀδυσσέως, quasi dictum esset de *Ulysse*; cùm de *Ulysse* præcone, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipso *Homeri* loco constat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut supplendum, legendo, ὑπὸ Ὀδυσσέως κήρυκος, Εὐρυβάτου. Vid. *Suidam*, v. Γυρός.

250. Σήματ' ἀναγνόντι) Vid. ad ψ. v. 205.

261. Τῷδ' ἀπαμειβόμενος) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τόνδ' ederetur, exteræ Editiones subsecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifestum Errorem sistendum duxi; quùm & *Sensus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Versio haberet *Hanc*, & *Oxoniensis* Editio τῷδ' restituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, utraque *Eustathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ'. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο) Vid. Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impressis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἐναίρεο, Vox

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνόντι) γρ. ἀναγνόντος, *Eustath.* ut in Not. ad *Odyss.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἴμεναι, *H. Steph.*
263. Ἐναίρεο) γρ. ἀναίρεο. *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆνε,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὰ ὔδέν·
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυδίστον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ, ὃν φασι Θεοῖς ἐπιάλιγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόον μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἄγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑτάροις ἐτέοισι
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐν οἴνοπι πόντῳ,
Θεινακίης ἀπὸ νήσου ἰὼν· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· ὃ γὰρ βόας ἔκτανεν ἑταίρους,
Οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐν πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νηὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἶκαδ' ἀπήμονα· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ἁμοὶ αὐτῷ, ἐπισπένδων ἐν οἴκῳ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

N O T Æ.

284. Χρήματ' ἀγυρτάζειν) Τὰ δόξαι συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτὰς, συναθροιστὰς, μάντεις, ὡς Ἀττικοί. *Hesych.* v. Ἀγυρτάζει· καὶ Ἀγυρτὰς. *Etymolog.* v. Ἀγυρτῆ.

286. Οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ita semper, cùm Vocalis *brevis* ita producenda, geminandam Literam sequentem censeo; de quâ re sæpè passim monemus, & ad π'. v. 15.

288. Ὤμνυε δ' ἁμοὶ αὐτῷ) Ità pro ἐμοὶ semper apud *Homerum* scribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχέομαι καθ' ἁμὸν αὐτὸν ἐγώ. *Eustath.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

Homerica, est Vera *Lectio*. Addo in *Scholis* Vocem dudum deperditam *ἀφαίζει, quam in *Scholiis* ad locum reperit *Isaac. Casaubon.* ad D. *Matthæ.* c. 6. v. 16. nisi *Eustathium* fortè notaverit, qui per ἀφανίζειν, αἰχύνειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

268. Μῦθον) γρ. μύθων. *H. Steph.*
283. Ἦκα) γρ. ἦεν, *Severus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè bené.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσειεν, olim.

"Tabefc. virum lugens; reprehendo quidem nihil:
" Etenim aliqua fe ali fmadi lugeat virum perdens,
" Quem juvenem *habuerit*, cui filios peperit amore mixta,
" Quam Ulyſſem, quem dicunt Deis ſimilem eſſe.
" Sed a cuctu quidem cefſa, meique intelige ſermonem;
" Vere enim tibi loquar, neque occultabo,
" Nam jam de Ulyſſe ego recto audivi,
" Prope Theſprotos viros in pingui populo,
" Vivi: at ducit theſauros multos & delectos,
" Ellagitans per populum: verùm amabiles ſocios
" Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab inſulâ veniens: irascebantur enim ipſi
" Jupiterque & Sol; hujus enim boves interfecerunt ſocii;
" Qui quidem omnes perierunt undoſo in ponto:
" Hunc autem ſuper carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui Diis-ſimiles ſunt.
" Hi utique ipſum ex animo, tanquam deum, honorabant,
" Et ei multa cederunt; mitteréque ipſum volebant ipſi
" Domum illæſum: & jam pridem hoc Ulyſſes
" Veniſſet, ſed ei hoc utilius viſum eſt animo,
" Res congregare multam in terram euntem:
" Adeo ſolertias multas præ mortalibus hominibus
" Cognovit Ulyſſes; neque aliquis contendat homo alius,
" Sicut mihi Theſprotorum rex locutus eſt Phedon,
" Juravit autem ad me ipſum, ſacrificans in domo

Νῆα κατειρύσθω, καὶ ἑταρτέας ἔμπω ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κλήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἔτι καὶ βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δηὖ ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὣς ὁ μὲν ὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἆσσον μάλ'· σὺ δ' ἔπι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀποσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἤ μέν τι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἱσταμένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πεφνιδία Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Navem deductam esse, & præparatos esse socios;
" Qui nempe ipsum deducent dilectam in patriam terram.
" Sed me prius dimisit; contigit enim veniens navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax frumenti.
" Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
" Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc paceret,
" Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
" Ipsum autem in Dodonem dicebat isse, ut Dei
" Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
" Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
" Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
" Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
" Prope valde, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
" Diù aberit: veruntamen tibi juramenta dabo;
" Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
" Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
" Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
" Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
" Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

294. Ἔπρεσ γ' ἔτι βόσκοι.] Ἐπιπλ. γίν.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἦ μέντοι.] Τότε τῷ τρόπῳ.

Ν Ο Τ Æ.

fol. 696. lin. 29. Μίμνει] ὁ ἀνακεφαλαιωδῶς καὶ νῦν, καθὼς καὶ τὸ πῖς ἀνὴρ Εὔμαιον ἢ τὸ Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος λέγει ὃ δὲ τὰς πρώτας εἴκοσι δι' ὧν ἐκεῖνος ἄμοιρον ἀεὶ ἦ Ὀδυσέως, ἀποστείλων σὺν εἴκοσι καὶ τὰς ἑπέρας ὃ πρώτας εἴκοσι τὰς περὶ τὸ δίκελον ἢ ᾧ Ὀδυσέως κλήματα, ἃ τῷ αὐτῷ παρέπεμψε· καὶ τὰς τέσσαρας εἴκοσι τὰς περὶ τὸ Δουλίχιον ἀπολύσεως ἕνεκα Ὀδυσέως. Φρονεῖ μὲ ἀπεμαλλάκτως αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ἔπη, μεταθέξας ὃ τὰς εἰκοσίας· καὶ τὸ μὲ ὕστερον, ἐν τοῖς ἐκεῖ τὸ, Ὧμοσε ὃ σφὶν αὐτὸς, σχεδὸν ἐντεῦθεν ἤρξε· διύπερον ὃ, τὸ ἐκεῖ σχεδὸν, τῷ τῶν κλημάτων ἀριθμῷ ὑπόλειψιν· τελεῖται ὃ. τὸ ἐκεῖσε διύπερον, τὰ περὶ τὸ Δουλίχιον λόγου· εἰδὲ μὴ ὁ πολὺς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς ἀφορᾷ γεωφῶς ποιεῖ καὶ ἡ τῶν τοπικῶν μεθόδευσις.

296. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παρήχησις, ἢ ἴστω, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere Ἰσίη, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem ἰσίη *Asperatur*, *Ionica* ἰσίη *Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δ' ἰσίῃ καθίσας, & ad v. 1091. Πίνων τὸν ἰσίνην. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad ο'. v. 535. & ρ'. v. 163.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

295. Ὅσσα) γρ. πᾶσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σαωτὸν μᾶλλον μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀρὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξεαι· ἐπεὶ οὐ τοι σημάντορές εἰσιν ὅτ' οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεῖ' ἀνδράσιν, εἴποτ' ἔλωγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ φάρεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' ἐῢ θαλπόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' ἅμα λαὸν ἔνιπε λοέσασά τε, χρῖσά τε,
Ὡς κ' ἔνδοθι δῶμα Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος· ἐν δὲ μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐπείρων
Τοῦτον ἀπαλλάξῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναιξὶν
Ἀλλάων περέεμι νέον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπιθὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιθέα εἰδῇ,
Τῷδε κατηρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

" Ex me: ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
" Sed mihi sic in animo putatur, fore erit:
" Neque Ulysses amplius domum veniet, neque tu reductionem
" Assequeris: quoniam non tibi Directores sunt in domo,
" Qualis Ulysses fuit inter viros (ubicunque fuerit)
" Hospites honoratos dimittere & suscipere.
" Verum ipsum, famulæ, lavate, & sternite lectum,
" Stramenta, & chlenas, & cooperimenta splendida;
" Ut bene caletamus ad aurea-sedis Auroram perveniat.
" Mane autem valde mature lavate ungiteque,
" Ut intùs apud Telemachum cænam curet
" Sedens in domo: huic autem pejus erit, qui illorum
" Hunc tristitiâ afficiet perniciosus, neque aliquod opus
" Hic amplius faciet, valdè quamvis iratus graviter.
" Quomodo enim me tu, hospes, cognosces, si quid mulieribus
" Aliis præsto mente, & prudenti consilio,
" Si squalidus, malè indutus, in domibus
" Convivaris? homines autem brevis- & fugacis-vitæ sunt.
" Qui quidem sævus ipse erit, & crudelia patravit
" Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

314. Σημάντορες.] Οἱ κελεύσμοι, ὁτιποῦν.
317. Κάτθετο.] Ἀντὶ τοῦ, στρώσατε.
319. Θαλπόων.] Θαλπόμενος, θερμαινόμενος.
320. Λοέσασα.] Λοῦσα.
326. Περέεμι.] Ὑπεραλλαι.
327. Ἀϋσταλέος.] Ἀύχμηρὸς.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχεῖσθαι μέλλεις. Ἀνθρώποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο ἀντὶ τοῦ εὐθημοίαν αἰρεσιν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχουσι οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλοντες τὸ περίβλεπτον ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμῃ μεγάλῃ ἀπὸ ἑαυτῶν ἀπολείπειν.

N O T Æ.

325. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι) Insignis locus, & *Asterisco*, siquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hospes, de me cognoveris, utrum virtute reliquis antecelle*, aut *Prudentiâ; nisi tu aliquod insigne Bonitatis meæ reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus ditos, & præcelso loco positos accessi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non possum. O si Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obversarentur! Verùm nec illis ipsius *Christi* Oracula, necdum *Homeri* eloquia salivam solent movere. Valeant itaque isti per me cum suis falsis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἀνθρώποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπιθὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιθέα εἰδῇ. Τῷδε κατηρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω. Ζεῦ πάτερ ἠδὲ σύ γ' Ἠέλιε, σὺ δ' ἐφορᾷς πάντα καὶ ἐπακούεις, καὶ Ἐρινύες αἵ θ' ὑποταὶ ἀνθρώπων ἐπένερθε δαίονται) Ἢ περὶ ἐμοῦ· ἢ, ὡς πρόσθεν εἴθισας.

VARIÆ LECTIONES.

314. Εἴτ' ἐν οἴκῳ) γρ. εἴτ' ἐπὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπόων) γρ. εὐθαλπόων, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 697. lin. 40. ὃ δ' ἐν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. οὐδέ τι & οὐδέ κεν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔπι) γρ. ἐνθάδε τι, *Eustath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περέεμι) γρ πέρα εἰμί.
330. Τῷδε) γρ. τῷ δι, *H. Steph.* malè.

Ζωὸς ἀτὰρ πεθνεῶτί γ' ἐφιππόωνῃ ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξείνοισι φορέεται
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθηθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοστήσαιμι ἐπὶ νηὸς ἐὺν δολιχηρέτμοιο.
Κεῖμαι δ', ὡς τε πάρος περ ἀύπνοις νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμενα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ πῃ μοὶ ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
Γίγνετ'· οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τινα δῶμα κάτα δρήστειρα ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηὺς ἔσται παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

" Vivo; at mortuo maledicent omnes.
" Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
" Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
" Omnes per homines, multique huic bene dixerunt.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
" Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
" Reliqui in navi proficiscens, longus-remos-habente.
" Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam:
" Multas enim noctes indecenti in culcitrâ
" Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
" Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
" Est: neque mulier pedem tanget nostrum
" Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
" Nisi aliqua verula est antiqua, prudentia sciens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Ἐφιππόωνῃ.] Καλοῖς ἵπποις, καὶ λαμπροῖς· ἢ ἐπιχαίρει, καὶ ἡδέως.

333. φορέεται.] Διαβάλλεται, διαφημίζεται.

338. * Ἤχθηθ'.] Τὸ ἄχθομαι ἐμβαλών.

339. Νοσφισαίμην.] Ἐκχωρίσθην. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιμήκους.

340. Κεῖμαι.] Κοιμῶμαι. Ἴαυον.] Ἀνεπαυόμην.

341. Ἄεσα.] Εὐπλεῖ.

342. Ἄεσα.] Ἐκχυμάθλω, * ἀνίπτοδσα.

344. Οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν γυναικῶν.

346. Εἰ μή τις γρηὺς ἔσται.] Ἀξιοῦσιν οἱ τριῶν πρώτων μὲ, ὅτι * αἰρεῖται τῷ δυναμένῳ ἐπιγαμίαν· εἶτα δὲ καὶ * μιλοῦσι τὸ Ἦτις δὲ τίτλαχε. Τίς γὰρ φροντὶς τῆς ἀκεδείας;

N O T Æ.

338. Ἤχθημ) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθηθ, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attinet, ad *Nomen* χλαῖναι, tum enim ἄχθομαι dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ ἦ, χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθηθ. Αἰολικὸν ῥῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ ἐστὶ παρὰ Πινδάρῳ πολλά. Ἀττικὸς δ' ἂν ἦν ἐκ ἂν ἔτι φράσαι· ἀλλὰ, διὰ τὰς χλαίνας, ἐρεῖ ἄν, ἄχθομαι, ἐληλυθώς.

346. Εἰ μή τις γρηῦς ἐστὶ) *Eustath.* fol. 698. lin. 48. Καὶ πάνυ Ὀδυσσεὺς μὲ σὺν ἂν ἴσως ἐκοίμα ἐκείνῃ ἐκλύσασθαι καλῶς, ὑπὸ τοιαύτης γυναικὸς τὰς πόδας νίψασθαι, εἶτα μίγνυμι, φασὶ, τῷ δυναμένῳ ἐκ τῶν ἐπισήμων γνωρίσαι αὐτὸν ἐλπὶς· διὸ καὶ ἀξιοῦσι ὁ τοιοῦτος τόπος παρὰ τῶν Παλαιῶν. Ὁ μοίρτις Ποιητὴς σύμβολός, εἴτουν εὐκλώστης, ἀφὼ τοιούτης γρηὸς, τὸν Ὀδυσσέα νίψας, αὐτὸν μὲ ἄδην βλάψῃ, πηγαίως πλάσας τὸ πᾶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * Ἤχθηθ') Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.

342. * Ἀνίπτοδσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol. 698. lin. 19.

346. * Αἰρεῖται) Ità, pro ἀρνεῖται, MS. *Aloysii*; * μιλοῦσι τὸ, pro μελέσθαι corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè *Tres hi Versus repudiandi essent*, soli illi interciderentur; eâdem enim ratione totum quicquid est suavissimum ἠθικώτατον tolleretur, à v. 345. ad v. 507. *inclusivé*. Quare valeant isti κενόκωνοι ἄκκελοι, unà cum *suis Obelis*. Docta quidem non facit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse (ut sæpè vel prudentissimè) sed ἐκ παρέργου, ἀλλὰ δυμῷ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπίηρα. Legi potest & ἐκὶ ἤρατα χλαίνῃ, pro, ἐκιχλαίνῃ.

Variæ Lectiones.

341. Κεῖτη) γρ. εἶκα. *H. Steph.*

343. Ἐπίηρα θυμῷ) γρ. ἐκὶ ἐκὶ ἀνὰ θυμόν. *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐκὶ ἐκὶ ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπίηρα. Legi potest & ἐκὶ ἤρατα χλαίνῃ, pro, ἐκιχλαίνῃ.

Ἥτις

Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
Τῷδε δ' ἂν ὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.
Τὴν δ' αὖτε πρὸς μῦθον ἔειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ', ἦ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλέων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἥ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀπάλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἥ σε πόδας νίψῃ, ὀλιγοπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνάστα, περίφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis-dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè-nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Euryclea,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Ποικιλά.] Σοφά.
356. Ὀλιγοπελέουσα.] Ὀλίγον ἰσχύουσα, ἀδύνατος.
357. Ἀνάστα.] Ἀνάστηθι.

N O T Æ.

ἢ ἰσότυχῶς ἀπαλλαξας αὐτόν· ἢ γὰρ τῷ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν ἐν γυναικὶ ὀφθαλμὸν, ὃς ἐρεῖ τι, συναισθόμενον αὐτῷ. Εἰ δ' ἴσως ἢ ἐξ ἱστορίας τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, ὅτι ἀκριβῆ εὑρεῖν χρεὼν εἰς πιστὸν ἔργον, ἢ Εὐρύκλειαν· Σαμοθράσσης ἢ ἐν τῷ τόπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βαλλόμεθα, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινούμενον, εἰς ἀγαθὸν ἢ εὐβάστακτον. ἰδοὺ γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰ καὶ χρεὼν ἦν καλῶς ἐπιλέξασθαι, τὴν δυσαιθέα ἀναγκαῖαν αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἀτυχῶς ἔχει ἀναγκαιοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ γὰρ τῇ * μοιρηγοκαθείᾳ ἐν ἡ πιστὴ συνίσχυε χρεὼν Εὐρύκλειαν· καὶ ταῦτα μὲν ὧδε ἔχω λόγου. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοι κὴ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τ' ἐνίσπω, Οὐλὴ, τὴν ποτε μιν σὺς λεύκῳ ὀδόντι, τὴν λάβον ἐλθόντα Φαρσάλιον. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγραφὴ τ' χ'.

348. Τλιάδι δ' ἂν ὐ φθονέοιμι) *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ἦ, ὐ φθονέοιμι, ποδῶν ἄψασθαι, αἰτεῖ δ. ὐ μεμφοίμην· πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος κὴ ἐπὶ μίμψεως ἁπλῶς τίθεται. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀστεϊσμὸς

Platoni, *Luciano*, & aliis probis auctoribus familiaris, φθονῶ, pro ἀρνοῦμαι, *Invidere* non *Honori*, sed *Labori*; hoc est, *non permittere*, vel *concedere*. Ità illis, οὐδεὶς φθονῶν. vel ὐ φθονέω, i. e. οὐκ ἀρνέσομαι. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλέων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι δὲ φιλέων, ὁ φιλῶν· ἐκ γίνεται ἐκ τοῦ φίλω, ὁμοίως τῷ, καλλύνω, καλλίων· κεῖται δὲ καὶ κὴ ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τάττει τὸ ἐμπορεύεσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ, φιλέσων ἐκγόνων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ὁ γὰρ φιλητός τις ξένων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῢς) Τὸ γρηῢς omninò nunc διασυλλάβως scribendum, ob *Metrum*, potest & scribi γρεὺς, teste *Eustathio*.

354. Ἐὺ τρέφεν) In hujusmodi *Dictionibus* semper mallem *distinctim* legere; εὐτρέφω enim non dicitur, sed εὐτροφέω· nec εὐγρέφω, sed εὐγροφέω, καλλιγροφέω & similia: Verùm εὖ γράφω *distinctim* dicimus, & *Poeticè*, εὐγράφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & πάθος plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τῇ μοιρηγοκαθείᾳ. Vox φθονέοιμι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονέω, pro μεμφοίμην.

VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν) γρ. ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τλιάδι δ' ἂν ὐ φθονέοιμι) γρ. τλιάδ' οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam inepte.

354. Ἐὺ τρέφεν) γρ. ἰὺ τρέφεν, olim, malè; ut notamus ad *Textum*.

Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δ' ἄρα κατέχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἐκβάλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε μάλ' Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐπ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐθέλων, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφησίαντο γυναῖκες
Ξείνων πολυδαπάων, ὅτε τεῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui domini æqualem; & forte Ulyſſes
" Jam talis eſt pedibus, taliſque manibus;
" Statim enim in malo homines conſenescunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum.
Lacrymaſque emiſit calidas, verbumque miſerandum dixit.
" Hei mihi! Ego tui causâ, ô Fili, impos-animi. Certè te Jupiter ſupra
" Homines odit pium-animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine gaudenti
" Pinguia crura combuſſit, neque eximias hecatombas,
" Quot tu huic dediſti, precans ut pervenires
" Ad ſeneſtutem maturam, nutriresque illu'trem filium:
" Nunc autem ſic tibi omninò abſtulit relictùs diem.
" Sic alicubi alii illuſerunt mulieres
" Hoſpitum peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Σεῖο.] Τεῦ σεῦ.
361. Κατέχεθε.] Κατέχε.
363. * Ἀμήχανος.] Περὶ ὃν, ἀλλοτέρα τὴ Δία, οὐκ ἔστι τοῦτο μαχαιρίδιον ἐξ οὗ δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι.
370. Ἐφησίαντο.] Καθήκοντο, ἐλοιδόρουν.

Ν Ο Τ Æ.

358. Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Allusiones ſuas Poeta ſpargit, ut aliàs, fauſtas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Heſiodus* & hoc *Homerico* Verſu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* eſſe originem, & *Heſiodum*, præſertim in *Scuto* (ſi modo illud verè ſit illius opus) ejuſdem ſervilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Heſiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Verſus, in *Homero*, non facti, ſed nati, & ſuo loco poſiti, videntur; in *Heſiodo*, vel adeſſe, vel abeſſe, ſine *Senſûs* jacturâ poſſe; vel ſaltem non ſine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum eſt, Idem eſſe, Carmen *Homero*, Clavam *Herculi*, & Fulmen *Jovi*, extorquere. Vid. ad φ'. v. 28.

363. Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος) Ingeniosiſſimè Poeta inducit Vetulam *Ulyſſis* Nutricem, ipſum *Ulyſſem*, quem abſentem putabat, ut præſentem alloquentem; mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. *Euſtath.* fol. 699. lin. 42. Ὅτι πάνυ ἀπίθανος Ὁμήρῳ πιστὴ τὴν Πηνελόπην ἐκ τῆς παραπλοκῆς εἰκῆσαι τῇ μικρᾷ Εὐρυκλείᾳ νόημα ἱερὸν αὐτὴς εἰς τὸ τὸ ξένον θεραπεύσασθαι ἀκριβῶς μεθοδεύσαι ἐκ τοῦ δίκαιος ἐπ' ἀναγνωρισμῷ τοῦ Ὀδυσσέως· φησὶ γοῦν, Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δὲ τὸ χεῖρας· ὡς ὄντι τῷ φύσει, ἀλλ' ὄντως τοῦ πιστοῦ, ἀλλὰ τὴν κάκωσιν.

371. Δάμασθ' ἵκηαι) *Henr. Stephanus* hìc fortè per ἀβλεψίαν habuit, δώματ' ἵκηται, cujus παρεφθαρμένῃ cæci ſequuntur, *Caſtellio*, *Schrevelius*, &c. at

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

363. * Ἀμήχανος) MS. *Aloyſii*, Ἀμήχανος) Περὶ ὃν, ἀλλοτέρα τὴ Δία, οὐκ ἔστι τοῦτο μαχαιρίδιον ἐξ οὗ δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'. v. 273. pertinere; niſi & hic forte ἀμήχανος ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

358. Σεῖο) γρ. σεῦ. MS. *Aloyſii*.
363. Ἀμήχανος· ἦ σε μάλ' Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἦ σε μάλ' Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφησίαντο γυναῖκες) γρ. ἐφησίωντο) γυναῖκες, *Euſtath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ δὲ γράφοι τις ἐφησίωντο) ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρουν ἴσως. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθησίωντο) legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἱ κυνίς αἴδε καθιφιόωνται ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πολλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ἐρώει ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι παλαπείσιοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω τιά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆι ἔοικας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεν· ὡς σὺ καὶ αὐτὴ ὑποφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δ' ἄρα λέβητ' ἔλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπέπλεν, ὕδωρ δ' ἐπιχεύατο πολλὺ
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπέφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δ' σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ἐΐσκετο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφιδάσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλὴν· τὴν ποτέ μιν σὶς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,

" Sicut tibi, *ô senex*, canes hæc illud ad omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ: quoniam mihi movetur intus animus
" Doloribus; sed age nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc perveherunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic videre,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in loco, & ad tenebras versus est statim;
Subitò enim in animo cogitavit, ne ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem; Aper quam illum aliquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque, & Elios,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύνες.] Ἀναιδεῖς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῷ σὲ πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τοὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τεθορυβηται.
379. Ταλαπείρεσι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω.] Ὁμοίους. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
385. Λίβηξε.] Νῦν, τὸν λεκάνην.
387. Ἐξαπέπλεν.] Ἀπένιψεν.
388. Ἐπέφυσεν.] Ἐπιλύτλησεν.
390. Λαβοῦσα.] Καθαψαμένη.
391. Οὐλήν.] Τὸ ἐγκαυθὲν παιδίον. Ἀμφιδάσαιτο.] Ἐπιγνῷ. Ἀμφαδὰ.] Ἔκδηλα, σαφῆ.
394. Παρνησόνδε.] Εἰς τὸ Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

NOTÆ.

Spondanus hìc se in libertatem asseruit, & ἐλύσατ' ἄνωγε legit, ut & *Oxoniensis* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæspitare; nam nec optima semper mendis vacat.

390. Ὀΐσατο) Ità cum gemino σ'. scribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in ἀϊσσόμενον. Sic ἐδυσσάμην, & ἐδύσατο· ἀγασσάμην, & ἀγάσατο· ἀκουσόμενον, & ἀκούσατο· δαμάσσῃ, & δαμάσσῃ· ἀρισσάτω, & ἀρίσσατε· νείκεσσιν, & νείκεσιν· τετυφισμένον, & τετυφεσμένον· ut paulìm probavimus, & suprà, v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος.) Ità, pro Παρνασσόν. * Παρνασσὸς ὄ. τὸ ὄρος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ') γρ. ἵζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀΐσατο) γρ. ὄϊσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσαιτο) γρ. ἀμφιδάσαιτο, ut modò.

Λίπτης

Μητρὸς ἧς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ὑπέρεχεν
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκηνδ' ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δείπνοιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νιῷ ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κέ θεῖκς
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐσσί.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φάντο τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, τι κεν εἴπω·
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσι, καὶ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρῴϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσί τε μειλιχίοισι·

Matris ſuæ patrem bonum, qui homines ſuperabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipſe dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hædorum: hic igitur promptus ſimul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ ſuæ:
Hunc illi Eurycléa charo in gremio poſuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipſe nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis votis exoptatus utique eſt.
Huic rurſus Autolycus reſpondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam;
" Multis enim ego ſub iratus huc veni
" Viris & mulieribus ſupra terram multa pascentem:
" Quare Ulyſſes nomen ſit cognomen: at ego,
" Quando adoleſcens-factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnaſſum, ubi alibi mihi Poſſeſſiones ſunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipſum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulyſſes, ut ei præberet ſplendida dona:
Hunc quidem Autolycusque, & filii Autolyci
Manibuſque ſalutaverant, verbiſque ſuavibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

395. Ἐκέκαστο.] Ἐνίκα.
404. Πολυάρητός.] Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γεγόμενος.
407. Ὀδυσσάμενος.] Μισηθείς, ἢ ὀργὴν ἀγαγών.
409. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

NOTÆ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad. φ'.* v. 504.

404. Πολυαρὴς δί τι ἐσσί) Voces ἄρηται & πολυήρατος, & earum *Thema* ἀράομαι, *Homero* ſemper *Primam* producunt, ut & ἀρά, *Odyſſ. δ'.* v. 767. —Θεοὶ δέ οἱ ἔκλυον ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad. ε'.* v. 100. —ἀρῆς ἀλεξητῆρα γενέσθαι, multi legunt ἀρᾶς, pro ἀρῆος· ut in illo *Heſiodi*, Ἀλκτὴρ ἀμαιμάκετον ἀρᾶς γένετο χρυσοῖο. Certo tamen certius conſtat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθονεῖν μὲν ἔγωγε· ἀλλά τοι θεῶν ἀρά. *Euripid.* Phœniſſ. v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσιν, ἣν τύχῃ, καλλιστεῖ. & v. 883. Ἐξηγέλασσε· τὸν δ' ἐπεύξατ' αὐτῆς ἀρᾶς, & v. 1313. & 1435: Quare non erat, cur *Philippus Labbæus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* verſum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀρᾶσιν δαίμονος βορᾶς γένος.

407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος—Τῷδ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρφῶς εἶμ' ἐπώνυμος κακῆς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσβίᾳ ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kuſteri* Hiſtor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen darum volunt, Ὅτι ἐκ δολῆς ἐπεκτήθη, ἀπὸ Σισύφου, τοῦ μητέρα αὐτῆς Ἀνταυγείδος, vid. *Ptolemæi Hephæſtion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεύς, quaſi ὁ δυσί, ut *Gerardi Croeſii*, Ὄμυς Ἑβραῖος, p. 229.

VARIÆ LECTIONES.

397. Μυελὸν καῖεν) γρ. μυεῖ ἔκηε.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ἐπεύσας.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆι,
Κύσσ' ἄρα μὶν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱῆσιν ἐπέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρυνθέντες ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ὀπταμύως, πείρά τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Ἤμοσθ' ἠελίου καταδύντος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κυνῶν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δ' ἧος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν· αἶψα δ' ἔπειτα κατὰ σπιδέην ὕλην
Βήσαντο· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἀνεμοέσσας.
Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea matris,
amplexa Ulyssem,
Osculata est ipsum caputque, & ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filiis jussit gloriosis
Cœnam parare; illi quoque impellenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem;
Quem excoriârunt, circumque versabant, & ipsum diviserunt omnem,
Minutim inciderunteque scienter, fixeruntque verubus,
Assaveruntque peritè, diviseruntque partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem
delcendentem
Convivabantur, neque animus indigebat convivio æquali;
Quando Sol delcendit, & advenerunt tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, tam canes, quam & ipsi
Filii Autolyci; cum his quoque clarus Ulysses
Ivit, altum verò montem ascenderunt indutum sylvâ
Parnasi; flatimque pervenerunt ad concavitates ventosas.
Sol quidem tum nuper percusserat arva
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano;

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀντικλείας μήτηρ. Περιφῦσα.] Περιπλακεῖσα.

431. Περσίβαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνέλθοντ.

432. Παρνησσῦ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον πτύχας ἀνεμοέσσας.] * Φιλονὶς ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν, ἐν αὐτῷ παρελίχθη * τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε γὰρ τὸ κάλλος ἐφέσμιον ἐπὶ πᾶσιν. ὅθεν καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυποῦντας κρύβδην τὸ * αὐτὸ φιλῆσαι μοίσμαχε. εἶτα ἐκ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ὁ ἐπὶ σοφίσει· ὃς δὲ πρῶτος ἐδίδαξε χορεύειν συρίσασι παρθένων· ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὸν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐβιοπόρευσεν. εἶχε γὰρ πάντῃ τὴν τέχνην παρὰ δὲ πατρὸς. ὅθεν τοὺς ἀνθρώπους. ὅπου κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ ῥᾳδιουργεῖν τὰ λεῖα κἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὅθεν πλείστης αὐτὸν ἐπλήσθη ῥᾳδίας λείας· ὁ δὲ ἰσχία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς λοφοειδεῖς.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ εὐτύχους ῥοΐου.

NOTÆ.

417. Κύσσ' ἄρα μὶν) Κύσσε, lego, pro κύσσ, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videtis ad π'. v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλονὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλονὶς ἡ Δεῖωνος. *Ceycis* frater *Dedalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compressa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Metamorph. l. xi. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. vii. Φιλάμμων, παῖς Φιλονίδης, ἢ γέγονεν ἐξ Εὐσφήμου, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. cc. Nomen *Chione* agnoscit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dædalionem* verè pronuntiat. In hoc *Scholio* τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι lego ex historiâ; & pro καθὰ τὸ αὐτῇ, lego, καθὰ τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aloysiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schrevelianæ* quidem καθὰ τὸ αὐτὸ *pessimè*. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* π'. v. 422.

VARIÆ LECTIONES.

417. Κύσσ') γρ. κῦσ' & κύε', vid. Not. in *Textum*.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπαίκτῆρες· τοῖσι δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κυνες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθά δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὸν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διερὴ μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μὶν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐντὸς χύσις ἦλιθα πολλή.
Τοῦδ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κλόπος ἦλθε πεδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἔπησαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φοίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆρ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτος Ὀδυσσεὺς
Ἔσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὴν ἦ δὴ ῥήξασε σαρκὸς ὀδόντι
Λικμηδὶς ἀίξας, ὑδ' ὀστέον ἵκελο φωτός.
Τοῦδ' Ὀδυσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀντικρὺ δ' διῆλθε φαεινῆ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο,

Illi ad ſaltum pervenerunt venatores, antè verò ipſa
Veſtigia ſcrutantes canes ibant; at retrò
Filii Autolyci, cum his quoque clarus Ulyſſes
Ibat prope canes, vibrans longam haſtam.
Tunc utique in ſylvâ densâ jacebat magnus aper,
Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humida ſpirantium,
Neque ipſam ſol lucens radius percutiebat,
Neque imber tranſibat penitus, adeò denſa
Erat; at foliorum inerat fuſio valdè multa.
Ad hunc virorumque canumque ſonus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt; hic igitur obvius ex fruticeto,
Valdè exhorrens ferosâ cervice, ignemque oculis aſpiciens,
Stetit ipſos propè: ipſe itaque primus Ulyſſes
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu forti,
Vulnerare cupiens: hic tamen ipſum prævenions percuſſit aper
Genu ſuper; multumque exhauſit carnis dente
Obliquè ruens, neque *ad* os pervenit viri.
Hunc Ulyſſes vulneravit in dextro humero;
Ex alia-parte verò tranſivit lucidæ lanceæ cuſpis;
Decidit igitur in pulveribus grunniens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti circum laborabant;

ΣΧΟΛΙΑ.

435. Βῆσαν.] Τὼ ἀφέσεσιν ἔδωκε.
436. Ἤισαν.] Ἐπορεύθη.
439. Λόχμῃ.] Συνηλίνδῃ τύπῳ.
440. Διδῇ.] Διάτῃ.
443. Ἤλιθα.] Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἅλίζω· τὸ συναθροίζω· ἀθρόότης ἐπίρρημα, σημαίνῃ τὸ ἀθρόως πάντῃ ἢ ἐ ἀπὸ τοῦ ἅλις, πλῆθος. Ἔπιχθονι ἤλιθα χερσὶν, ἀντὶ τοῦ, μεγάλοις. * Ἐπίχθονι ἤλιθα χερσὶν, ἀντὶ τοῦ, μεγάλοις. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.
445. Ἐπῆσαν.] Ἐπήρχοντο.
446. Λοφιῇ.] Τάνοτῃ.
450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπεράνω τοῦ γόνατος. Διὰ τοῦτο. Διήκοψε, διέκοψεν.
451. * Λικμηδὶς.] Πλαγίως.

NOTÆ.

445. Ἐπαίκτῆρες) *Venantes* exponi; ἐπάω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Heſych.* Ἐπακτὴρ) Κυνηγός. Ἐπαίκτῆρες, *Venatores*, ſuprà, v. 435. Ἀκτῆρες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.
446. Φοίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phraſi, vid. *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26. *Sepingius*, ad *Heſych.* v. Λοφιῇ, hunc Verſum malè *Empedocli* tribuit, legitque ἐν λοφιῇ. Poſtremum Hemiſtichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, *—ſtant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog. M.* vel viceverſa. At illud, Ἔπίχθονι ἤλιθα χερσὶν, apud *Homerum* non apparet. Eſt nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Heſych.* v. Ἤλιθα.
451. * Λικμηδὶς) Πλαγίως. MS. *Aloyſii*, excepto, quòd malè ibi, πλαγίῳ.

VARIÆ LECTIONES.

436. Ἴχνη) γρ. ἴχνια, & ἴχνεα.
439. Ἐνθαδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.
440. Διδῇ) γρ. Δῇσι, vid. ad δ'. v. 478. *Var. Lect.*
445. Ὡς) γρ. ὡς, *Euſt.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.*

Ὡτει-

Ὠτιλλὼ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπαμφώτω· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἴκοντο φίλω ἐπὶ δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
460 Εὖ ἰήσαντο, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὼ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
465 Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν χερὸς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δὲ σφένος ἀφέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
470 Ἄψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τοῦ δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnuſque Ulyſſis optimi heroici
Ligaverunt ſcientèr, & incantatione ſanguinem nigrum
Cohibuerunt, ſtatim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Benè medicati, & ſplendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt
In Ithacam: eo quidem pater & venerandi mater,
Gaviſi ſunt reverſo, & interrogaverunt ſingula,
De cicatrice, quid paſſus ſit: hic autem ipſis bene narravit,
Ut *nempè* ipſum venantem percuſſit aper albo dente
Parnaſſum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimiſit ferri;
In lebetem verò excidit ſura; reſonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effuſa eſt aqua.
Hujus ſimul gaudium & dolor invaſit mentem; ejuſque oculi

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγόρημα· ἰσχαιμον γὰρ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πτύσμα ᾖ πτερωθὲν σφοδρὸς ᾖ, καὶ ὥσπερ σφοδρομφὲς τὸ παρηγορῆσαι, ὡς ἐκ οἰ' ἐστίαν. † Ἀλλά σὺ μὲ θεράπων πολυπρήτου. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰσίου, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τ' ἐπῳδῆς θεραπεία. ὅτι καὶ Πίνδαρος ἐπὶ Ἀπολλοπῶ. μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς λέγει.

† *Iliad.* ε'. v. 401.

458. * Ἔσχεθον.] Ἀντὶ τοῦ, ἔπαυσαν.

460. Πορόντες.] Δόντες, παρασχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Ἀντὶ τοῦ, ἁφαψαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμα' ὀφθὲν δάκρυσιν ἐκπλαγὲν ὁμοῦ.

NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Cesti* narratione colligit *Euſtath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπῳδὴ, ſive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰσίου, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τ' ἐπαοιδῆς θεραπεία. Ὅμηρος, Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· ἐκ Πινδάρου ἐπὶ δ' Ἀπολλοπῶ. Τὰς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, alioſque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757. ——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marſis quæſita in montibus herba.* Huc refer *Plinii* Nat. Hiſt. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium ſanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyſſem* inhibuiſſe Carmine; *Theophraſtus* Iſchiadicos ſanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro*, Podagris. Vid. *Abrahami Coulei* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Muſicæ* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Prælect.* noſtr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Caſaubon.* de *Enthuſiaſmo*. *Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froiſſardi* Hiſt. & *Camerarii* Hiſtoric. Meditationes, *&c.*

467. Χερὸς) Ità *διευθυντικῶς* & hic ſcribo, ob Metrum, vid. ſuprà. ad v. 353.

NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloyſii* MSto. licet modico intervallo ibi diſſent. Locus *Pindari* extat *Pythionicæ*, 3. v. 91. in quem locum *Scholiaſtes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in ſuum tantùm locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμα' ὀφθὲν) Locum reſtituo ex *Euſtath.* fol. 707. lin. 7. MS. ἐκκλαυμίᾳ legit, ut *Impreſſi*, non benè. Confer Αὐλικοκατάπτωσιν, ſive *Eſtheram* noſtram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis præ gaudio ebertis.*

Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἀψαμένη δ' ἄρα γενείου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· ὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐπέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δυνάτ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμαστάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φάντησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράθης, καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε κέ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφῶ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις περὶ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ὑπὸ σοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque ejus mentum, Ulyssem allocuta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus exsistere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione, neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *alio* vertit: at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque à te, licet nutrix sis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursus allocuta est prudens Eurycleа,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, sicut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procus superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

477. Πεφραδέειν.] Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔτραπεν.] Ἔστρεψεν.
480. Φάρυγος.] * Φάρυγξος. Ἢ στόμαχος. Λάβε] * Ἐκράτησε.
485. Ἐφράθης.] Ἐπίγνως.
489. Ἀφίξομαι] Ἀπόσχωμαι, φείσωμαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἑαυτῷ κατέχω.
497. Καταλέξω.] Ἐκάστην εἶπω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγ⟨ος.⟩) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad nostri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησε, ità pro λάπτει, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro subsultu.

VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) γρ. κτείνωμι *Eustath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Αἵ τέ σ' ἀπημάζυσι, καὶ αἰ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; ἀλλά τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φρέσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἔντεα μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη πολύαιπλα· τὰ δ' ὦκα πάντα φέρουσα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀστοτέγῳ πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
Θερσόμενος, ἀλλὰ δὴ κατὰ ῥαχέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσται ὄρεξις,
Οἰνά γ' ὕπνου ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἦμαρ μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ἐρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, αἳ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐπὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ ſunt.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipſe ego intelligam, & cognoſcam unamquamque;
" Sed tene ſilentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effuſa ſunt omnia.
Sed poſtquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit ſedem Ulyſſes
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hiſce verò ſermones cœpit prudens Penelope,
" Hoſpes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipſa;
" Etenim jam ſomni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque ſomnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus:
" Dies quidem enim delector lamentans, lugens,
" In mea opera inſpiciens, & ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venit, cepitque ſomnus omnes,
" Jaceo in lecto, denſæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luſcinia

ΣΧΟΛΙΑ.

498. Νηλητῆς.] Λίαν ἀμαρτωλοὶ, ἄλλοι ἀπίδοσαν, ὃ ἦν ἐπιζήλιτὸν ὄντα· οἷς ἐν τῷ, κἠχύθη ὄρπηξ· ἄμφω δὲ τὰς ἀναμφιβίστους, συγκεκριμένης τῆς λίξεως ἐν ᾧ ἦν πρηνὴς μορῖαι καὶ ἀλιτεῖσαι· ἵν' ᾖ, ὅσαι ἁμαρτάνουσαι, καὶ ὅσαι ἄ.

507. Θερσόμῳ.] Θερμαινοσόμῳ.

511. Ὅτι πού γ' ὕπνος ἕλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲν γὰρ οὐκ αἱρεῖ.

510. Κοῖτος.] Αἰτ. ὃ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Σωτηρίς.

517. Μελεδῶναι.] Μερίμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη.] Διαφέρει τῆς τοιαύτης, καὶ ὑχὶ Παυδίου, ἡ μὴ ἄρα διάνομος ἦν. Παυδάρεως δὲ Μίλητος· Μιλησίη τὸ γένος, κόπτει δὲ Ἀρμαθόης • γ' θυγατέρας, Ἀηδόν, Κλεοθήρα, Μερόπην· κύπτα κλέψας χρυσᾶν Ἡφαιστοτύκτων ἔμψυχον

• Duæ tantùm *Pauſaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρώ τε καὶ κλυτίη.

NOTÆ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad ο'. v. 66.

NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ἐθνογραφίας dedi ſuprà, ad π'. v. 317. Conſer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter ſe.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloyſii* emendavi, ex *Euſtathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν δὲ περὶ τοῦ Ἀηδόνος μῦθον, Ἀλφείους, ὅτι ἀνομοίως τῆς ταυτόσεως μεταχειρίζεται ὁ Ποιητὴς ὅτι τῷ Παυδίονος ὁμοίως αὐτὸς μίμεται),

VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητέες, νηλιτίες, νηλιτεῖς, & νηλίτιδες, *Euſtath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἡδὺ ἔστι) ἄρα) γρ. τάχ' ἔστι) ἡδέος

ἄρα, *H. Steph.*

518. Πανδαρέου) γρ. Παυδαρίου, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρ ὅτε νέον ἱσαμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ἐλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐν μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis ſedens denſis,
" Quæ frequentèr verſans fundit perſonantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia ſervem,
" Poſſeſſionem meam, famulaſque & altam magnam domum,
" Lectumque reverita mariti, populique famam:
" An jam ſimul ſequar Achivorum illum, qui optimus
" Procatur me in domibus, præbens infinitas dotes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὁπ Κρέπης ὁπ δ' Διὸς τιμῶντος, παρεκατέζητο Ταντάλῳ· Διὸς γὰρ τοῦ Ἑρμοῦ ἀκαταπαύστου αὐτοῦ, ὥμοσεν ὁ Ταντάλος μὴ ἔχειν ὅτι ὁ Ζεὺς κατέφαγεν αὐτοῦ Πέλοπα τὸ ἔργον· τοῦ μὲν οὖν κρέα Ζεὺς δὲ Ἑρμοῦ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διέφθειρεν μετὰ γυναικὸς σωθεὶς δὲ τὴν θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθέρᾳ μὲν Μερόπῃ, Αἰδοῖ δὲ Πηνελόπῃ, Ἀρπαλύκῃ δὲ καὶ Κλυτίᾳ, καὶ Ἐρυθόεσσαν ὑπηρέτιν. Ἀηδὼν δὲ, ἡ πρεσβυτάτη, Ζήθῳ γαμηθεῖσα τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμογάμῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, ἅτε καὶ ἓξ παῖδας ἐχούσῃ πλείονας, ἐπεβούλευσε τούτῳ· ἐκ δὲ ἀγνοίας συνεφθείρατο, ὅτε καὶ συγκοιμᾶσθαι συνέβη, κρύφα παρελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κοίτον ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀμφίονος γίνεται. Ἴτυλον δὲ, τὸν ἑαυτῆς, κτείνει δὲ Ἀμφίονος, ἐπιβουλεύσαντα τοῦ μὴ ἄρσεν ὁμόγαμον ἔχειν τὸν Παυσάρεως τε καὶ Πανδαρέου καλούμενον. ἔστι Περίηγησις. ἔστι Τερίνης· καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγει· καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Ποιητὴν ἱστορία τὰ καὶ μυθολογία, μὴ μικρὸν ἀφεστῶς· καὶ μᾶλλον ἐστὶ τὰ τῶν νεωτέρων. Εὕρηται δὲ γεγραφὼς Παλαιφάτου, ἐν τῷ περὶ τοῦ Ποιητοῦ Ζήθου, Ζήτου γεγράφασι, εἶναι — κοῦρον Ζήτου κτανεῖν· καὶ τὸν Ἴτυλον, βουλομένῃ Ἀηδόνι εἶναι, καθὰ ἀφαίρεσιν τοῦ τοῦ ἄλφα. Ἴτυλον δὲ τοῦτο, ὡς εἰσιν ἐξ Ἀήδονος γίνεται ἔλεγχος· ἔθος καὶ ὁ πατὴρ Ζήτης· Βορέου δὲ ἐκείνου ὡς. Tum aliam refert hiſtoriam, & pro Ἀμφιονὶς, ille Ἀμφιλίνς bis

" Ut & Crepis & Dios honoratus, aſſidebat Tantalo: Dios enim & Mercurii perpetuo ipſius, juraverat Tantalus ſe non habere quod Jupiter devoraſſet ipſius Pelopem carnem: Mercurius igitur Jovis, Pandareus autem fugit in Athenas, & hinc in Siciliam, ubi cum uxore periit: filiarum autem ejus Cleotheræ quidem Merope, Aëdoi verò Penelope, Harpalyce & Clytia, & Erythoëſſa miniſtra. Aëdon autem, natu maxima, Zetho nupta, Jovis quidem filio, Amphionis autem fratri, Itylum habuit filium: invidens autem uxori Amphionis Niobæ Tantali, quæ & ipſa habebat liberos plures, inſidiatus eſt huic: per ignorantiam autem interfecit, quando & dormire contigit, furtim ingreſſa cubile ipſius in Amphionis: Itylum autem, ſuum, pro Amphionis, occidit, inſidiantem ne maſculus alius ejuſdem thori ſocius eſſet Pandarei & Pandareonis vocatus. Sunt Periegeſis. Sunt Terinæ: & apud quoſdam recentiorum Itym, Itylum ipſum vocat: & ea quidem quæ ſecundum Poëtam hiſtoria & fabula, non parum diſcrepat: & magis eſt recentiorum. Invenitur autem & deſcripſiſſe Palæphatus, de Poëtæ Zetho, Zetho deſcripſerunt, eſſe — puerum Zethi occiſum: & Itylum, volentem Aëdoni eſſe, pro ablatione τοῦ alpha. Itylum autem hoc, ut ſunt ex Aëdone natus interfectus: hinc & pater Zethus. Boreæ autem illius ut. Tum aliam refert hiſtoriam, & pro Ἀμφιονὶς, ille Ἀμφιλίνς bis

ἐκ πάσης θηρὸς μυριάδων ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἀηδὼν ἐκ τοῦ ὁμώνυμος ὄρνεον. Χλωρίς.] Ἥτις ἐν χλωρῇσι λελείβεται· ἢ ἅμα τῇσι χλωρῇσι φαινομένῃ, ἔαρ· ἢ φαίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ χέω· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἡ χλωρεύχεις λέγει καὶ Ἀηδόνες.

ς21. Πολυηχία.] Πολλὰς μεταβολὰς ποιουμένη.

ς23. Κοῦρον.] Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] • Ἀηδόνη τῇ Νυκτὸς Διὸς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζῆθος γίνεται καὶ Ἀμφίων· ἅτε τὰς Θήβας εἰκὸν σῴζων, καὶ κληθέντα • Διὸς κοῦρον Λυκόπολον· γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν δὲ Πανδαρέου· ἐξ ἧς γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν λάθρᾳ ἀφ' ἑαυτῆς νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα • τὴν δὲ εὐτεκνοτάτην γυναῖκα, ὅτι αὐτῇ μὲν ἦσαν ἐξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ πάντα ὁ Ζεὺς πεσεῖν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γλυκεῖα, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· γλυκεῖα δὲ ἀεὶ ποτὲ τὸν Ἴτυλον, ὃν φησι Φερεκύδης.

N O T Æ.

512. Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκοριστικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus diſpar. *Itylus*, hic *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut

Verſu proximo: confer *Br. Schol.* ad v. 523. quibus adde *Antonin. Liberal.* Metamorphoſeων, c. xi. *Itys*, *Tereus*, *Progne* & *Philemele*, alia Fabula.

N O T Æ I N S C H O L I A.

ἐκ μὲν ἄρσεν ὁμόγαμον ἐκεῖνον τὸν Παυσάρεός τε καὶ Πανδαρέου καλούμενον. ἔστι Περίηγησις. ἔστι Τερίνης· καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγει· καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Ποιητὴν ἱστορία τὰ καὶ μυθολογία, μὴ μικρὸν ἀφεστῶς· καὶ μᾶλλον ἐστὶ τὰ τῶν νεωτέρων. Εὕρηται δὲ γεγραφὼς Παλαιφάτου, ἐν τῷ περὶ τοῦ Ποιητοῦ Ζήθου, Ζήτου γεγράφασι, εἶναι — κοῦρον Ζήτου κτανεῖν· καὶ τὸν Ἴτυλον, βουλομένῃ Ἀηδόνι εἶναι, καθὰ ἀφαίρεσιν τοῦ τοῦ ἄλφα. Ἴτυλον δὲ τοῦτο, ὡς εἰσιν ἐξ Ἀήδονος γίνεται ἔλεγχος· ἔθος καὶ ὁ πατὴρ Ζήτης· Βορέου δὲ ἐκείνου ὡς. Tum aliam refert hiſtoriam, & pro Ἀμφιονὶς, ille Ἀμφιλίνς bis legit, ut & *Aloyſii* MS. unde Nos emendamus; at Clauſulam, • Ἴτυλον δὲ τὸν ἑαυτῆς, ἀντὶ δὲ Ἀμφιλίνς, ἀπαιείνει δὲ τὸν παῖδας, addo, quòd *Senſus* aliàs periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. xi. &c. xxxvi. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiaſten*, Olymp. ς. 1. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. • Ἀηδόνη) Addo hanc vocem, ex hiſtoriâ. Illud • Διὸς κοῦρον λυκόπολον lucem accipiet ex Notis noſtris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. • ζηλοῦσα. τὴν, pro ζηλοῦσαν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

521. Πολυηχίη) γρ. πολυδακία. *Ælian.* Animal. l. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδία.

523. Ζῆθος) γρ. Ζήτου, *Euſtath.* fol. 709. lin. 51.

529. Μιᾶς εἰλ) γρ. μιᾶσιν ἅμ' εἰ. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπερείσι' ἕδνα.

Παῖς.

Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔλω ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ὅ μ' εἴα, πόσιος κτ' δῶμα λιπεῦσαι·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ ὄνειρον ὑποκρίναι, καὶ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κτ' οἶκον εἰκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἧξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐπέκυρσε
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτάρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ὀιώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἂψ δ' ἐλθὼν καθ' ἕζετ' ἐπὶ προθύροιο μελάθρου·
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φάντό τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κύδιμον τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est, & ad pubertatis mensuræ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere e domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica, & audi:
" Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
" Ex aquâ, & ipsa lætor inspiciens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aquila curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & interfecit; hi igitur fusi sunt
" Conferti in domibus: ille verò in æthera divinum elevatus est.
" At ego flebam & lugebam, in somnio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achivæ
" Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in prominenti atrio;
" Vocemque mortali compescuit, locutusque est,
" Confide, Icarii filia valdè-inclyti;

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] *Κεχαλασμένας ἴσχων τὰς φρένας, ἀσύνετον καὶ ἄφρονα. σύνηθες τὸ πουκιλὸ φρενὶ μηδὲ ἴσχοντα. ἴσιος δὲ χαλίφρονα, τὸ ἀκεφάλοφρονα, *χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. *κ. ποιῶν ἀκεφάλοφρονα· σύνετον ἂν τὸ. †Φρενὶ γὰρ κίχρηται ἀγαθῇ· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Β.* Χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχεσκε, δηλοῦσαι, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθών.] Ἄντι Β. ἐξελθών.

535. Ὑπόκρινα.] Ἄντι Β. κρῖνον.

537. Ἐξ ὕδατος.] Ἔξω δὲ χωρὶς ὕδατος.

538. Ἀγκυλοχείλης.] Ἐπιγαμπῆ ἔχων χείλη.

539. Ἧξε] Ἔκλασεν, *Ἦκεν, παρὰ τὸ ἄγω. ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. Ἐπέχυτο.] Ἔκειτο.

540. Ἀίθέρα.] Ἐπάρθη.

542. Εὐπλοκαμῖδες.] Εὔκαρποι, ἀπὸ μέρους.

545. Βροτέῃ.] Ἀνθρωπίνῃ.

† *Odyss. γ'.* v. 266 * *κ'.* v. 310.

NOTÆ.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schrevelianæ* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον. reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà. ad v. 560.

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κύδιμον) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κύδιμον, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κύδιμον, ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κύδιμον esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii* Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana*: & vox Ὁμηρικὸν

NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κεχαλασμένας, pro corrupto κεχαρισμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μηδὲ ἴσχοντα, pro μηδὲ ἔχοντα, ex *Homero*, cujus *Hemistichium*, ut & φρενὶ γὰρ κίχρηται ἀγαθῇ, ut & χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχεσκε. * Καὶ ποιῶν addo, ad *Sensum* expiendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c. Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι τὸ ῥήγνυμι.

VARIÆ LECTIONES.

540. Αἰθέρα) γρ. ἠέρα. *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Ἰκαρίου κύδιμον) γρ. Ἰκαρίοιο κύδιμον, vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ-

Οὐκ ἔναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δ' ἰδὸν μεγάροισι νήσσας
Πυρὸν ἐριπλομένους ποδὶ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τῷδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκέκριμαι ὄνειρον
Ἀλλὰ σοὶ ἀπκλίναι· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖτε περιφράσσατο σώφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονθ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

" Non ſomnium, ſed viſio fauſta, quæ utique ſuum finem ſortietur.
" Anſeres quidem *ſunt* proci, ego autem Aquila avis
" Fui antea, nunc rurſus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem minitabar.
Sic dixit; at me dulcis ſomnus dimiſit.
Circumſpiciens verò anſeres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi antea.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, nullo modo fas eſt declarare ſomnium
" Aliò deflecenti; quandoquidem ipſe tibi Ulyſſes
" Dixit, quomodo ſit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Hoſpes, certè quidem ſomnia difficilia, indiſcriminata-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium ſunt ſomniorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μεθ' ἡμέραν φαινόμενον ἐνύπνιον.
555. Ὑποκέκριμαι.] Ἀποκέκριμαι.
556. Ἀποκλίναι.] Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντα.
560. Ἀμήχανοι.] Περὶς ἃς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκρίτως δὲ καὶ ἀδιακρίτως καὶ ἀδιακρίτα λέγοντες.
561. Τελείεται.] Τελεῖται καὶ πληροῦται.
562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.] Οἱ μὲν φασὶ κεραΐνῃσι πύλαις, συνεκδοχικῶς τὰς ὀφθαλμούς. Κεραυνοειδὴς γὰρ ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐλιφαντίνῃσι δὲ, σώματι καὶ ἕνωσιν ἐλεφαντόχρωτος τὰς ἐδέσεις. Ἐκ δὲ τούτου πιστοῦσθαι τὰ ἐνυπνίσματα τοῖς λεγομένοις. Καὶ ὅτι μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἕκαστος οἶδε τι καὶ ἰδίᾳ, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλπίζων· ὅτι δὲ ὅτε καὶ τις ἐκ πλησμονῆς πρόσεισιν ὕπνος, ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κεραΐνοις μὲν γὰρ, εἶναι τὰ ἀληθῆ, παρὰ τὸ ἅπαξ κραίνειν καὶ πλεῖστον· ἐλεφαντί-

N O T Æ.

χοντα sit κύρη, & frequens. κόρη nuſquam aliàs apparet. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam ſic *Modernorum* conſtantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μέν, μνηστῆρες.) Quare *Anſeres* ſignificent Procos, Improbos & Procaces viros, videſis *Pierii* Hieroglyph. l. XXIV. fol. 174. De *Anſere*, Titulo. Improbitas. F. At hoc fauſtum *Omen Ulyſſi.*

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Eccleſiaſtæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa ſomnia, & multiloquium, multæ Vanitates.*

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt geminæ Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falſa ad cœlum mittunt Inſomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium, Brev. Scholia, Euſtath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Edvardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμενηνῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il.* γ'. v. 562. voce, Ἀμφήνωσεν.

SCHOLIA.

Τῷ ἴκβασιν τῶν ὀνείρων ὅμοιον· μεταφορικῶς εἶπεν· Ἡλιόδωρος ἀκρίδωτα, τὰ ἀδιακρίτως, τὰ ἀμφίβολα. *Heſych.* v. Ἀμφήνωσεν.

VARIÆ LECTIONES.

556. Ἔπειά ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευδῶν, *Etymolog.* M. v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Αἱ

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντα,
Τοίδ' ἐλεφαίρουσ', ἔπε' ἀκρέαντα φέρωσιν·
Οἱ δὴ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Τοί ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἶσιμον εἶναι
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἦδη δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἶσος ἐξείης, δρυόχοις ὡς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥήψασκεν ὀϊστόν·
Νῦν ἦ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.

"Uнæ quidem enim cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egressa fuerint per serratum ebur,
" Hæc spe-fraudantur *nos*, verba irrita portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis videt.
" At mihi non hinc puto grave somnium
" Venisse; certe utique gratum mihi & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Hæc jam aurora venit infamis, quæ me Ulyssis
" A domo abducet: nunc enim deponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus suis
" Disposuit ordine, sicut annulos, duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, trajiciebat sagittam;
" Nunc itaque procis certamen hoc permittam.

ΣΧΟΛΙΑ.

565. Τοίδ' ἐλεφαίρουσ'.] Ἐξαπατῶσιν.
567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.
572. Ἀποιχήσ.] Πόρρω γενήσει.
573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρια τετυπωμένα.
574. Ἴσος'.] Ἴσα. Δρυόχοις.] Κυρίως μὲν, τὰ παρασάλια, ἐφ' ὧν τοῖς πρύμνοις * ἵστανται τῶν καταργυρωμένων πλοίων· ἐξῆς δὲ μᾶλλον ἅπαν πλοῖον, ἔνιοι δὲ ἴσασι χθιζὰ τῶν ναῶν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐπῆλθε τοὺς πελέκεας.
575. Διαῤῥήψασκεν.] Ἔῤῥιπτεν, ἐπέξεισιν.

* Iliad. α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ Odyss. ω'. v. 11.

NOTÆ.

574. Δρυόχοις) *Etymolog.* M. v. Δρυόχους, τοὺς πελέκεις· οἱ μὲν κύριοι λέγουσί τινας μεγάλους ἐκ ὀβελίσκων κειμένους· ὃς καθαπτόμενος εἰς τὸ γῆν, ὅπερ ἐν αὐτῷ πήγνυσιν, κλ. Ἄμεινον δὲ, λέγειν, Δρυόχους. ξύλα ὀρθὰ· ἐφ' ὧν ἡ πρῷρα ἐρείδει τὸ πηνυκλίδιον τοῦ πλοίου, ἄγαλμα σημεῖον· καλοῦσι δὲ αὐτὰ οἱ ἐπηγκενίδες. Conter *Erotia Scholia.*

576. Ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω) *H. Steph.* τοῦτο hic legit, nec τοῦτο inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Eustathii* & in παρεπιδημίαις occurrat, & eam etiam Lectionem *Eustathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. τοῦτο omninò legendum concedat. Τοῦτο quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. nec *Eustathius* Lectionem hanc aversatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δὲ, ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω, δύναται μὲν γράφειν, ἐ ἄεθλον τοῦτον ἐστὶν ὡς δηλοῖ ἑξῆς, τὸ, * Μηκέτ' ἀναβάλλω τοῦτον ἄεθλον· ἔλεξε δὲ ὅμως τὸ Ποιητὴς, τὸ ἄεθλον, ἐπειδὴ τὸ ἄεθλον, ἐμοιρᾶσε πρὸ ὁ λέγων, καὶ τὸ λέγον, καὶ πᾶς πιστός. Fatendum. Ὁ ἄεθλος, *Certamen*, τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* sonare, licet *Pindarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis*, §. xii. quod & *Homerum* hoc certè in loco fecisse testatur, ut vidimus, *Eustathius*. Potest tamen τὸ πεῖρα, ut & τὸ πειρᾶν, dici,

* Infrà, v. 584.

NOTÆ IN SCHOLIA.

574. * Ἴσους, quod in omnibus hucusque decrat, ex *Aloysii* MSto addendum curavi. Aliis ἐρεὶ-δὴν posuissem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

565. Τοίδ') γρ. οἵδ', vid. ad v. 133.
567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.
575. Διαῤῥήψασκεν) γρ. διαῤῥίπτασκεν, ut aliàs, διακόσμησεν, διαλέξας, non διημέρευεν, &c.
576. Ἄεθλον τοῦτον) γρ. ἄεθλον πῦτο, vid. Not. in *Textum*.

Ὃς

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διϊῇσι πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐυπλεον βιότοιο·
Τῦ ποτὲ μεμνήσεσθ' οἴομαι, ἤν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τῶνδ' ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διϊῇδσαί τε σιδήρῳ.
Τὸν δ' αὖτε περίφρων πάλιν ἔκβαλε Πηνελόπεια,
Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' ὁ μὲν πὼς ἔπλν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per secures duodecim omnes,
" Hunc sequar, ubi me abduxero ab hâc domo,
" Quæ-juventutem *meam*-vidit, pulchrâ, plenâ victu,
" Cujus aliquando me recordaturam-iri puto, vel in somnio.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
" Ne amplius nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulysses,
" Quàm illi, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope.
" Si velis mihi, hospes, assidens in domibus
" Delicias facere, non mihi somnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas est insomnes esse semper
" Homines; singulis enim rebus momentum suum dederunt
" Immortales apud mortales super fertilem terram.
" Verum ego, cœnaculum ubi ascendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses

ΣΧΟΛΙΑ.

577. Ῥηΐτατα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως.
578. Διϊῇσι.] Τοξεύσῃ, διαπεμψῃ.
579. Ἑσπόμενος.] Ἀκολουθήσαιμι. Νοσφισσαμένη.] Καθαλιπῶν.
584. Ἀναβάλλε.] Ὑπερθοῦ
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

NOTÆ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes. *Eustath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ εὖ Πηνέλοπ ἐπαλληλεῖ κηδεμόνι παιδικοῦ μάλιστα ὁ Ποιητὴς, ἐμφιλοῦσι δηλῶν τὸ ἅμα συλλαλῶν, καὶ συνοικειαζόμενον τῷ καθ' ἡμέραν μνηστῆρσι μάχῃ, ποιεῖ γῦν τῷ Πηνελόπῃ, κλ.

579. Νοσφισσαμένη) Ità *Seberus* legit, quod necessarium probo passim; ubi aliàs syllaba esset brevis, ut *Odyss.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι', ὡδί μοι ἴτλη, ἴσον πὶρ εἰς αἴδαο. & τ'. v. 339. Νοσφισσάμενος ἐπὶ νῆας ἰὼν δολιχηρέτμους. Vid. ad φ'. v. 77.

584. Τοῦτον ἄεθλον) Ità hìc legitur in omnibus, etiam ab *Eustathio*, ut ad v. 576.

591. Ἀλλ' ὁ μὲν) De μὲν otioso, *Eustath.* fol. 697. lin. 20. Ἐπαυξῆσ δ κεῖται καὶ ὁ μὲν σύνδεσμος, οὐκ αἰτιολογῶν, ἀλλὰ πάντη περιττός. ὡς τὸ, Αἱ μὲν τοῦτο ξεῖνε. Et in hunc ipsum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅθεν δ καὶ τὸν, ὅτι περιττεύει ὁ μὲν σύνδεσμος, ἀπόδοσιν εἰς τὸ, Ἀλλά.

595. Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα) Eadem omninò *Phrasis* apud Regium Psalten, *Davidem*, Psalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ suâ inobservatam reliquerit, in suâ certe *Psalmorum* Versione satis accuratè notavit, Νυκτὶ μάλα πυκνὸν ὕπνον· κατάδυσω δ λέκτρον Κλαίων παντόχ.· στόεσσα δέ μοι πάλαι εὐνὴ, Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἰδὲ ῥέουσα. Confer *Buchan.* Psalm.

VARIÆ LECTIONES.

579. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in *Textum.*

589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλεις, *H. Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ὤιχετ'

Ὤ΄ϊχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον ὀλ ὀνομαστήν.
"Ενθα κέ λεξαίμην· σὺ δ' ἐν λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις ῥείσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
Ὡς εἰπῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ὑπὸ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

" Ivit visurus malum Ilium, neque nominandum.
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,
" Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, ascendit cœnacula splendida,
Non sola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.
Inque superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus,
Flebat tum Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris jecit cæsia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέσπιν.] Ἀποθεμένην, δηλονότι τὴν θηλειακήν. * Ἀπλικὲς, ἀντὶ τοῦ δέμνια θέτωσαν· αἱ δηλίδες, δηλαδή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

599. * Ἀπλικὲς &c. ex *Eustathio*, fol. 716. lin. ult. * δέμνια θέτωσαν, αἱ δηλίδες δηλαδή.

VARIÆ LECTIONES.

598. Λίξω) γρ. λίξαιο, *Eustath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ ᾧ λίξω, ἀορισικὸν, πάνυ καινῶς ἔχει· γίνεται ᾧ λὰ τοῦ λέγω, λίξω· ἢ ἀναδραμούσῃ εἰς εἰσεῶτα, ἵνα αὐτοῦ παθητικὸν, τὸ λίξομαι· ἢ παραθετικὸς, λιξόμην, τὸ τελικὸν, λίξεο, ἐξ αὐτοῦ. ἀορισικὸν, τὸ λίξω. Εἰ δέ γε καὶ Εὐκλείδου τις εὑρεθείη ἐν Διοπτρικοῖς, εὕδηλον καὶ ὅτι τὸ μέτρον ἴσον, ἀλλὰ σωιζέσθω.

599. Χαμάδις ῥείσας) γρ. χαμαὶ ῥείσας, *Eust.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καὶ δέμνια) γρ. καθὲ δέμνια, *Eustath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm sit *Tmesis*, καὶ δέμνια θέντων, pro δέμνια καθέθεντων.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ'.

Βουλῆς ἀπελθὼν Ὀδυσεὺς παῖς μαιγομένης τῆς μητρὸς διεκπαιστέας, καὶ μειζόνως, ἀφ' ἧς ἐξῆς αὐτὸς Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφελέγχῃ· ἐν ᾧ ἐ τῆ μνηστήρων γλισχῆ ὁμιλία.

Ἐπιγραφή.

Τὰ αὐτὰ τῆ μνηστηροφονίας.

Ἄλλως.

Γ. Βορηΐδης Ζεὺς ἥρωσι· Ὀδυσσεὺς καὶ χεῖρ' Ἀχαιοῖς. LIB. XX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προθόμῳ θοινάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμὺξ ἀδέψητον βοείην φόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύσαντο Ἀχαιοί·
Εὐρινόμη δ' ἄρ' ἔπειτα χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορέων· τὰ δ' ἔπι μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam *pellem* straverat; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi;
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Ibant, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò risum *sibi* & lætitiam præbentes.
Horum itaque movebatur animus in pectoribus suis;

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἐθοίνατο.] Ἀντὶ τοῦ ἐσθίων ἑαυτὸν εἰστία, ἀμφιλαφῶς, καὶ βύρσαν εἶχεν. ἐθοίνατο, ἐσθίων ἑαυτὸν εἰστία.
2. Καμμύξ.] Καὶ μὲν Ἀδέψητον.] Ἀντὶ τοῦ ἀβύρσατον.
4. Κοιμηθέντι.] Καταπλησθέντι, ἢ πάντως ὑπνώσαντι.
9. Ὠρίνετο θυμός.] Ἐθορυβεῖτο.

NOTÆ.

V. 2. Καμμὺξ) Pro καὶ μὲν, cui respondet τοῦδε, pro καὶ δέ. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμίσσας, & *Iliad.* ω'. v. 529. καμμίξας. & *Iliad.* ξ'. v. 201. καπτέλλιον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ἀβύρσατον) Ex *Aloysii* MSto. ἀνίρραπτον, pro *Schreveliano* ἀνίρραφον, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor. *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè habent. Ἐθοίνατο, ἐσθίων ἑαυτὸν εἰστία· ἄλλως δὲ ἐκοιμήθη, ὡς δηλοῖ τὸ, Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ Κεῖτ' ἐγρηγορέων.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Ἱερεύσαντο) γρ. ἱερεύσατο, *Seberus*. Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγρηγορέων) γρ. κεῖτο ἐγρηγορέων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum*.

8. Γέλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλω τε ἐ εὐφροσύνη, *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ᾗ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον πύξειεν ἑκάστῳ,
Ἦ ἔτ' ἐᾷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδοθι ὑλάκτει.
Ὡς δ' ἤ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὣς ῥα ᾧ ἔνδοθι ὑλάκτει ἀγασσάμενος κακὰ ἔργα·
Στῆθος δ' ἤ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κυνώτερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μῶλος ἄκριτος ἤδιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σὲ μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, δοιόμυον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ', ὃ δὲ στήθεσσι καθαπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δ' ἤ μάλ' ὃ γε πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An sineret eum procis superbis misceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percusso, animum increpuit verbo.
" Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tulisti
" Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
" Fortes socios, tu verò audax perfiditisti, usquedum te prudentia
" Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit, in pectoribus incessens suum cor:
Ibi igitur in *hâc* deliberatione cor manebat tolerans
Indefinenter; at ipse vertebatur huc & illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Σωσιχὼς ἐκινεῖτο.

14. Ἀμφαλῇσιν.] Ἀπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἐρῶσα.

15. Ἀγνοιήσασα.] Ἀγνοήσασα ἐῶσα.

16. Ἀγασσάμενος.] Ἄγαν θαυμάζων· ἢ χαλεπαίνων.

17. Ἠνίπαπε.] Ἐνεθίμησεν.

22. Καθαπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καθησύχων, τῷ λόγῳ κατακόπτων τὸν θυμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν, ὅτι αὐτῆς ἅψασθαι οὐ δυνήσεται.

23. Ἐν πείσῃ.] Ἀντὶ τοῦ, καθὰ χέρσαι· * οὐκ ἔστιν ὃν ἐν τῷ κινήσῃ, ἀλλ' ἐν ἑστηκότι ἤθει, ἢ ἐν οἷς ἐπίκεισθαι ἐγκειμένῃ εἶναι, οὐκ ἐμέλλεν αὐτῷ. Τετληυῖα.] Καρτεροῦσα.

24. Νωλεμέως.] Σωσιχῶς. Ἑλίσσετο.] Ἐκυλίετο ἐπιφέρετο.

NOTÆ.

16. Ἀγασσάμενος) *Etymolog.* M. v. Ἀπαίνει, τὸ θαυμάζω ἢ ἀποκλίπτομαι, Ἀπασσάμενος κακὰ ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δή, κραδίη,) Huc omninò referenda bella historiola, de *Pardala* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulysses* cum *corde litigat suo?* N. B. παιδιαὶ, Τέτλαθι δή, Πεῖσμα, καὶ ἀνάσχου μωρολογοῦντων.

21. Οἱ ἄμφω) Licet *Ulysses* dicatur κραδίην alloqui, agnoscitur tamen *Seipsum* alloqui; quare & *Masculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Eustath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα, ὡσὲι τὸ σημαινόμενον.

23. Τῷ ᾗ μάλ' ὃ γε πείσῃ κραδίη μένε) *Hesych.* Πείσῃ, πεισμονῇ χέρσαι, vel ut legi volunt alii, πείσμαλι ἐ ἀγκύρᾳ. Et mox, Πεισμονῇ) Σχοινία λίνινα στρεμμένα. Πεῖσμα enim σχοινίον ἀγκυρικὸν, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thomæ Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ὀργῆς, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντα τὸν θυμόν. Et *Synesius*, in *Calvitiæ* encomio, Τρεῖς τῷ καρδίαν ἐν πείσῃ. Lexicon Vetus, Ἐν πείσῃ μένει) Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ τινὰ ἐπίδοσιν· Ἡ λέξις ἔπαιξε Ὁμήρῳ εἰρηκότι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔστιν ὃν ἐν τῷ κινήσῃ) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστιν ὃν ἐ ἐν πείσῃ, ex *Aloysii* MSto. quod video jam *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâsse, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀγασσάμενος) γρ. ἀπασσάμενος. *Eustath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπαίνει, & *H. Steph.*

19. Ὅτε τοι) γρ. ὅτε μοι, *H. Steph.* vel, ὅτ' ἐμοί.

Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κίστης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελη γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Τίπτ' αὖτ' ἐρρίγασι, πάντων πέρι κάμμορε Φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' οἵη εἶκε,
Καὶ παῖς, οἷόν που τὶς ἐέλδεται ἔμμεναι υἱα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά τι μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Σχέτλιε, καὶ μήν τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinéque & sanguine huc & illuc
Variè-versat, citissimè verò cupit assatum esse:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cùm esset multis: prope verò ipsum venit Minerva
Cœlitùs descendens, corporeque assimilata erat mulieri;
Stetit igitur super capite, & illum sermone alloquuta est,
" Quid tandem vigilas, omnes supra infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par est dixisti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum sim: hi autem semper frequentes intùs sunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,
" Siquidem enim interficiam, Joveque, teque volente,
" Quò subterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Miser, & quidem aliquis pejori credit socio,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Αἰόλλῃ.] Ποικίλως τρέφει, ἢ κινεῖ.
33. Ἐχέφρονος.] Γενναίου.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγώρησε.

NOTÆ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ) *Eustath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ'. v. 5. Ὡς δ' ὅτε ἀστὴρ ἔλθῃ· quùm satis illius Comparationis magnificentiam prædicâsset, statim de hujus μικροπρεπείᾳ ità, Ἐν ᾧ Ὀδυσσέως θαυμάζομεν ἅπαντες, ὅτι τοσοῦτος ὢν ὁ Ὀδυσσεὺς καταστρώνυται τῇ εἰκόνι, οὐδεὶς ἀπεικάσαι ἐθέλων ἐπιπρέπειαν κύριος γέγονεν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄφεισε τοιαῦτα ἐπιζητεῖν, καὶ σφετερίζεσθαι τοῖς καιροῖς τὸ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐπιτάσιμον, καὶ σμικρόπτωτος. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Bossu.* de *Epopœiâ.* l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) Qui nesciebant τὸ ἄνωγα, non solùm κελεύω, verùm & ἱκετεύω significare, loco Ϝ σὲ, scripserunt hic τὸ Ν. Nos ϝ in marginem quidem rejicimus, quod in *Florentinâ, Aldinâ,* &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Eustathio* probetur, & *H. Stephano* agnoscatur. Etiam τὸ σὲ legitur in *Basil.* Edit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγώρησε. Hoc *Scholiolum* audaciter affuendum duxi; quòd hìc Poeta suam *Minervam* inducat, *Christi* ferè modo, τῷ ἀπείρων Ὀδυσσεῖ ἐνεδίζουσαν.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τοὶ) γρ. σοὶ. *Ibid.* Γυνὴ Ν τε) γρ. γυνὴ ϝ ἐστὶ, ex *Conjecturâ.*
37. Ἔσκε) γρ. ἔσκεν, MSS. ut sæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. ἀσὺς Ν π. *Florentin. Aldin. Lovan. Rescii.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. τὸ σὲ φραζέσθαι ἄνωγα, *Eustath.* Edit. *Basil.* τὸ ϝ. &c. vid. in *Textum.*

Ὅσσῳ

Ὅσσαρ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ὃ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι, γενεμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ φερισαῖεν, κλειτὴν μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἐλέπω σὲ καὶ ὕπνον ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάμπυχον ἐγρήσασθαι· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυθεν·
Αὐτὴ δ' ἀψ' ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ὀξέα λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν,
Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, Διὸς θύγατερ Διός, αἴθε μοὶ ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐν θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο φερφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis est, & non tanta contra novit;
" At ego Dea sum, continuò quæ te custodio
" In omnibus laboribus; dico etenim tibi expressè,
" Siquidem quinquaginta manipuli diversilinguium hominum
" Nos circumstarent, interficere prompti Marte, *pugnando*,
" Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
" Verùm capiat te etiam somnus: molestum *est* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei somnum palpebris affudit:
Ipsa autem retrò in Olympum abivit præstans Dearum,
Quando hunc somnus ceperat solvens curas animi,
Solvens membra: uxor verò tandem evigilavit castè edocta;
Flebatque in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in animo,
Dianæ primùm supplicavit præstans mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia, utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animum adimas.
" Statim nunc, vel demùm me raptam procella
" Ea portans per aereas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oceani;

ΣΧΟΛΙΑ.

49. Λέχοι.] Τῶν πολεμίων συστήματα.
50. Ἄρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἔλέπω σὲ & ὕπνον.] Ἀντὶ τοῦ, κοιμᾶσθαι. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ τὸ ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] Κακώσεως ἀπαλλαγῆς. Ἤδη.] Παραυτίκα.
56. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν.
63. Ἤ ἔπειτά.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, παραυτίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὸν ἄδηλον.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τοῦ κύκλῳ φερομένου καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάμπυχον ἐγρήσασθαι) Suprà dixerat, ε'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνα θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem subitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam passim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*; *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τ'. v. 86. ε'. v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. Καὶ τὸ δ' ὅλης) Ità emendo, pro καὶ πόδ' ὅλης, ex MS. *Aloysii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedroti*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte sanus.
53. Κακώσεως ἀπαλλαγῆς) Ità omninò legendum, pro κακώσεων ἀπαλλαγῆς. *Sensu* omninò postulante; jam nunc enim *finem malorum illi adesse spondet Minerva.*

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἰρίω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοις· ἰρίω, & πόνοισιν· ἰρίω, *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ἀπὸ δύσεαι ἤδη. *H. Steph.*
61. Πότνα θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, vid. ad ε'. v. 215.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κόρας ἀνέλοντο Θύελλαι·
Τὰς τοκῆας μὲν Φῆραν Θεοὶ· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μήκιστα δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ;
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & melle dulci, & suavi vino;
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω.] Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ἐρείας παῖς, Μιλήτου τὸ γένος, γήμας Ἀριμνὼ, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔσχε παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήρην καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ Ε Ἥρα. Πανδάρεως δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην, κλέπτει τὸν Διὸς κύνα, καὶ κύων ὢν ἔτρεχεν εἰς Μίλητον, δίκας τὸν Δία· παρὰ * Ταντάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν κατατίθη. Φάμα δὲ ἄγει ὡς Φοινίκης τοῦτον· ὁ δὲ Τάνταλος δικαίως ἐφύλαττεν. ἐκείνου * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἐρευνᾶν τὸν κύνα, παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ δέχεται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, μὴ σεσυλῆσθαι τὸ παρὰ δὲ κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς εὑρίσκει κύνα παρ' αὐτῷ· ὃς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει εἰς τὴν πατρίδα σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμοθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἃ γάμοις ἔσται, Κλεοθήρᾳ τε Ε Ἀηδόνι Ε Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ἐν δὲ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἐᾷδε, κλέπτει σὺν τῇ γυναικί· παῖδε δὲ θυγατράσιν αὐτῷ τρεῖς Ἄρπυιαι ἔφυσαν· αἱ δὲ ἀνελόμεναι, Ἐρινύσιν αὐτὰς δίδασιν ἀκολούθους. ὁ μὲν οὖν καὶ νῦν αὐτοῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, κρεῖττον δὲ αὐτὸ, κύων.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Περισσὸν τὸ κιφάλαιον· ὕστερον γὰρ σαφέστερον· καὶ γὰρ οὐκ ὀρφανὰς αὐτὰς * ἀνεῖρήφασι ἡ Ἀφροδίτη, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀρφανείαις. τὸ δὲ ἑξῆς δὲ λέγει, Τῇσι τοκῆας μὲν φίλους φασὶ Ἀφροδίτην δὲ τοὺς Δίας. * αὐτίσεται αὐτοῖς γάμους, παρεγένετο δὲ καὶ τούτῳ Ἄρτεμις αὐτὰς ἀπειρήψατο. Διὶ ἤλιτον δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀπειρήψαντο. ἀγνοοῦσι τὸ παρεμπίπτον. μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε † μοῖρά τ' ἀμφορέει τε ὁμῶς.

71. Μήκιστα δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κατορθοῖ δὲ ἡ θεὸς * ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

N O T Æ.

65. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κόρας) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' ὅτε αὖτον ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα ποιοῦσι πρωτεῖς ξυναρπάσαι, καθάπερ Ὁμηρός φησι, τὰς Τυνδάρεω θυγατέρας, &c. Lego Πανδάρεω, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Πανδάρεω autem, pro Πανδαρέω, Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Pausan.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τῆς Πανδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Παλαίφατος· Ὁμήρῳ δὲ, ὡς Πτολέμαιός φησιν, ὡς ἀποθανούσαις μὲν ταῖς παρθένοις οἱ γεννήσαντο καὶ μάτηρ ἐκ θεῶν· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀφροδίτης· λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἥρας μὲ φρονιμωτέρας ἐκείνας εἶναι, Ε εἶδος καλὰς· μόνος δὲ σαφῶς, Ἄρτεμίν φησιν αὐτοῖς δωρήσασθαι· ἔργα δὲ γυναικὸς ἐπίστασθαι ὑφαίνουσαν ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰσαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲν οὖν ἐς ἔρωτας αὐτοῖς ἐπίρχεσθαι, παρὰ Διὸς γάμους εὐδαίμονας ἐπιλαχεῖν παισὶν εὐγενέσι· τὰς δὲ, ἀκούειν ἐκείνης, ἀπαθεῖς παρθενεύεσθαι π ὑπὸ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἐρινύσιν ὑπ' αὐτῶν

66. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέω, vid. N. in *Textum*.

67. Αἱ δὲ λίποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut Σ'. v. 125.

N O T Æ I N S C H O L I A.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* in Vett. & in MS. *Aloysii*, ad ipsum ferè *Rhapsodiæ* finem ponitur; quùm hic sit ejusdem locus. Confer cum *Schol.* ad τ'. v. 518. Pro Ὀρείας, lego * ἐρείας. Literâ minusculâ; * Ταντάλῳ, pro Ταντάλου, ut mox παρ' αὐτῷ. Item, ἔπειτα * Ἑρμῆς lego, quæ vox Ἑρμῆς hactenùs desiderabatur; & * ἀνελόμεναι, pro corrupto ἀναλόμενα, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνειρήψαθ', pro ἀνερίψαθ'. & * αἰτήσεται, pro αἰτήσεται. MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὁμοίως addo, hoc ex MS. *Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

66. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέω, vid. N. in *Textum*.

67. Αἱ δὲ λίποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut Σ'. v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα ποσὶ βῆκε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κούρῃσ' αἰτήσασα τέλος θαλερῷ γάμοιο,
Ἐς Δία πρηπικέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καθυπερτέρους ἀνθρώπων·
Τορεάδας τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀσσομένην, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησι· πάρος γάρ τ' ἐπέλησιν * ἅπαντας
Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστησεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἰών, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Εἱμαρμένην, εἰδαιμονίαν. Ἀμμορίην.] * Κακομοιρίαν.
78. Στυγερῇσιν.] Στυγνότητι καὶ αὐστηρίᾳ. Ἀμφιπολεύειν.] Λειτουργεῖν. Ἐπιμελεῖσθαι.
83. Ἀϊστώσειαν.] Ἀναιρεῖν.
85. Ἐπίλησιν.] Λήθην ἐπάγωσιν.

NOTÆ.

85. Ἅπαντας) Ità, pro ἀπούσαν, lego. *Sensu* postulante. *Sensus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item.* Quare ἀπόντων ad *Var. Lectiones* relego, & ἅπαντας, in *Textum* sumo, suffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoscunt *H. Steph. Castellio*, *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Versio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἀπόντων nisi in *Roman.* & *Basil. Eustath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστησεν κακὰ δαίμων) Πῶς τοιοῦτον παιδεύσας ὀνείρατα κακὰ λέγει, ὃ οἷς συγκοιμᾶται ἑαυτῇ τὴν Ὀδυσσέα ἐοικέναι, καὶ ἔχαιρεν, ὡς, Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν δύσερμα αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀμελεῖ, λέγων ὡς τῷ Πηνελόπης σωφρονοῦντι. Ἐπὶ τοῦ ἐφάμιλλον ἦτορ ἔμοιμαι, ἀντὶ ὑπὲρ ἄλλη· Ὅταρ τε, ὡς βλακικοὶ, ἀμὲ ψευδεῖς, εἶπε κακόν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἄλλην. Ἐπιμελεῖσθαι.] Ἐπιμελῆ. ἐπάγωσιν.] Ἐπιφέρωσιν.

NOTÆ.

ἦν, σφόδρα καλὸν ἂν τοῦτο εἴη. Hæc *Ego* quidem observo; quoniam de hâc re nihil omninò dicunt Interpretes, nedum *Eustathius* ipse; qui tamen rectè, de hoc εἰσαγωγικῷ ὀνείρῳ, dicit, fol. 723. lin. 7. Ὅσα γὰρ ὡς ἐν κρεμάμῃ καὶ μὴ ἐμβαίνοντες, συχνὰ τὰ ἐκ αὐτοῦ σημεῖα πλάττει, ὡς εἰκὸς γίνεσθαι.

88. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ) Nocte priori visus est *Ulysses* sub Aquilæ specie *Anseres* occidisse, *Odyss.* σ'. v. 535. &c. nunc sibi omninò similis, *Uxoris* suæ concubitu gaudere. ad quem locum referre licet & illa supra memorata *Eustathii* verba, ad v. 87.

89. Τοῖος ἰών, οἷος ἦεν) *Prior* Τοῖος, *brevis*, quoad *Metrum*, licet minimè, quoad *Tonum*; ut ostendimus ad *Iliad.* σ'. v. 105. Ità, mox v. 379. Ἔμπαιον, ὣς βίης. Hoc verò in loco τὸ ἦεν, pro ἦεσαν, ἤτοι ἀπῆσαν, inquit *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) * Κακομοιρίαν. Ità MS. *Alosii* castigatè; reliqua, ut insulsa, deleo; κακομοιρίαν &c.

VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλερῷ) γρ. γλυκερῷ, *H. Steph.* & *Seberi* Index, v. γλυκερῷ.

76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τὲ) γρ. Μοῖραν, καμμορίην τε.

82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, ut sæpè aliàs.

85. Ἅπαντας) γρ. ἀπάντων. vid. Not. in *Textum*.

89. Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ ἦτορ.

Χαῖρε,

Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σωΐετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν συνιλὼν ᾗ κώεα, τοῖσιν ἴαυδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διΐ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραπεζαίην τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμοὺς ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἐκτοθὶ δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Ἴσαι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπηρώοντο γυναῖκες,

" Lætatum eſt, quoniam non dicebam ſomnium eſſe, ſed verum omnino.
Sic dixit; ſtatim verò aureâ ſede venit Aurora.
Hujus igitur flentis vocem attendebat divinus Ulyſſes;
Cogitavit demùm, & viſa eſt ei in animo
Jam *illam* cognoſcens aſtare capiti.
Veſtem quidem contrahens & pelles, quibus indormierat,
In domum depoſuit in ſede: extrà verò bovinam
Poſuit foràs portans; Jovique preces-tudit, manibus ſublatis,
" Jupiter pater, ſi me volentes ſuper ſiccamque & humidam
" Duxiſtis *Dii* meam in terram, poſtquam me malè-multâſtis,
" Ominoſum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit conſiliarius Jupiter;
Statimque tonuit à ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus-eſt igitur divinus Ulyſſes.
Vocem autem ominoſam è domo mulier præmiſit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant in *ædibus* Paſtoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes annitebantur mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Συνιλών.] Συναγαγών.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐκποιῶν οἱ μνηστῆρες.
100. Φήμην.] Κληδόνα, οἰωνόν. Φάσθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς ἂν φησὶν ἡ ἀλετρὶς; Οὐδέπω νέφη· ἐστὶ γὰρ τὸ πρωΐ ἔαρ. Ἀπιθανῶς, ἐκ δὲ οἴκου ἐκεῖθι συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ τῶν χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἂν ἐκ γειτόνων· ὡς, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν.
106. Εἵατο.] Τιλῶς, ἀντὶ τοῦ, ἦσαν.
107. Ἐπηρώοντο.] Ἐρεμοιάνως ἐσήγαγεν.

* Iliad. ε'. v. 523.

NOTÆ.

100. Φήμην τίς μοι φάσθω) Quod obſervamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyſſis* fidem, ut ità dicam, labaſcentem erigunt & confirmant. Vid. quæ ſuprà, ad v. 87. ex *Euſtathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἰσέον δ', ὅτι ἐ ἐσπάσθη τῷ φήμῃ πολλὰ τῆ Ἀλιγερόης, ἀφ' ἧς ἰῶτα ἴχνεσι, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, φῆμιν apertè præferunt, & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν) De voce εἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud ſimplices illos priſcos Reges Molæ erant conſtructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyſſ.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipſi Reges aliquandò Molam verſabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπιμύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam ſe exercentes canebant, Ἄλει, Μύλα, ἄλει· καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει μεγάλας Μιτυλήνης βασιλεύων. *Euſtath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Iſidor.* Peluſiot. l. 1. Epiſt. 470. *Theo. Gatakeri*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmaſii* Biblioth. placet addere, Ἴσχεο χεῖρα μυλαῖον, Ἀλιτρεμίδις· εὕδει μακρά, Κῆν ὄρθρου φωνῆς ἀκούσῃς ἠρινὸς ἀηδονίσδων· Δὴ γὰρ νύμφαισι χοροὺς ἐπιτέλλετο μοίχευς· Αἱ δ' καὶ ἀπεχθέσθω καλάμῳ τριχὶ Ἄξονα δινεύσει· ἐ δ' ἀκτῖνος ἰλικρινεῖς Στεφάνῃ πτερύγων κοῖλα βάζε μυλάκνα.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἔνδοθεν) γρ. ἐσσύθεν, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyſſ.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. ἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δὲ δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἄλφι

Ἄλφιτα τύχωσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅστε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ που νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὔστατον ἦμαρ τῇδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λύσαν,
Ἄλφιτα τυχέμεν· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ πάσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος
Ἀγερόμμαι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ἀνίηθεν ἀνίσταθ' ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐπμήσαο δῖα σίχῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, poſtquam triticum moluerant;
Hæc verò una nondum ceſsârat; debiliſſima enim facta eſt:
Hæc igitur molam ſiſtens verbum dixit, ſignum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valde tonuiſti à cœlo ſtellato,
" Neq; alicubi nubes eſt *extraordinaria*; oſtentum certè alicui hoc oſtendis;
" Perfice nunc & mihi miſeræ verbum, quod dicam;
" Proci poſtremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyſſis capiant convivium deſiderabile;
" Qui jam mihi labore triſti genua ſolverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *ingnam* cœnent!
Sic dixit; lætatus eſt autem omine divus Ulyſſes,
Joviſque tonitru: ſperabat enim ſe puniturum ſceleratos.
Aliæ verò famulæ in domibus pulchris Ulyſſis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto ſurrexit divinus vir,
Veſtes indutus: circumque enſem poſuit humerum:
Pedibuſque ſub uncis ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen iens, & ad Eurycleam dixit.
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hoſpitem honorâtis in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τεύχωσαι.] Ποιῆσαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλευρα.
109. Ἄλεσσαν.] Ἤλεσαν.
113. Ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ.] Οὗτος ὁ ἀλητεὺς φησιν, κατὰ τὴν χειμερινὴν ἰσημερίαν· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ ᾗ Ὀλύμπια ἐπιφέρεται ὑπ.
114. Τίφ.] Τινί.
115. Κρῆνον.] Ἐπιτέλεσον.
117. Ἑλοίατο.] Μεταλαβοῦσι.
121. Ἀλείτας.] Τοὺς ἁμαρτητικούς.
124. Εὐνῇθεν.] Ἐκ τῆς εὐνῆς, ἡ κλίνης.

NOTÆ.

108. Ἀλείατα) Ità utraque *Euſtathii* Editio, & ipſe fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλευρα, τὰ ἐκ πυρῶν ἄλεσμα, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*, Etymolog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῶν ἀλευρομάζια ἄλεσμα· συγκοπῇ ἄλειτα· ἢ ἐφθὸν ἄλευρον· λέγεται δὲ ἄλητον. Vid. ad *Var. Lect.*
114. Οὐδέ που νέφος ἐστὶ) Confer cum *Scholiaſtâ*, in v. 101. *Euſtath.* fol. 724. lin. 12. Ἡ δὲ βεβροντὴ τέρας μὲν ἦν, ὡς δῆλα νέφους μεγεθείᾳ· παρὰ φύσιν γάρ. —Ὅτι δὲ νέφος οὐ σεσημείωται βεβροντῆσαι, δῆλον ἐκ τοῦ, Οὐδέ που νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γραῦς, τέρας τι τόδε φαίνεσθαι, φησὶν εἰ δὲ δεκτὸν τοῦτο εἰσαῦθις σκοπεῖσθαι τέ, Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἴσως εἰκὸς ἀληθῶς, ὡς νέφη τῶν Ἀτλικῶν, ἃ τὰ νεφῶν τέκτονα, καὶ ἀρχιτέκτονα. Vid. *Gerard. Joh. Voſſ.* de Origine & Progreſſu Idololatrix, l. 3. c. 6. p. 756.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Ulyſſ. Hervagian. H. Steph.*
125. Ὤμῳ) γρ. ὦμον, & ὄμους. Vid. ad φ'. v. 119.
129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ χ' σίτῳ; ἢ αὖτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸ δέ τ' ἀρείονα τιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πεφραδὼν Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἡ μὲν δμῳὰς ἄνωγεν ὑποστορέσαι, δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄπλητος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδιψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ὑπέστορεσα μῶν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἀπὸ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ὠκὺ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἡ δ' αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἄγρειθ', αἱ μὲν δόμον κερήσατε ποιπνύσασαι,
Ῥάσσατέ τ' ἐν δ' θρόνοις βύσσοιήτοισι τάπητας

" Lecto & cibo? an temerè jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, licet aliquin prudens sit,
" Temerè alterum honorat diversi-ingutum hominum
" Minùs-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Euryclea,
" Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
" Vinum quidem enim bibit sedens, quamdiù voluit ipse:
" Cibo autem non amplius dixit esurire; interrogavit enim ipsum.
" Sed quando jam lecti & somni meminit,
" Hæc quidem lectos jussit substernere, ancillis:
" At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
" Noluit in lectis & in coopertis dormire,
" Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
" Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens; simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa interea ancillis jussit diva mulierum
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ,
" Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
" Aspergiteque; inque sedibus benè-factis tapetes

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ἀκηδής.] Ἀπροίλητος.

132. Ἐμπλήγδην.] Ἐκπλαπλῶς· ἢ ἀκρίτως, καὶ ὡς ἀπὸ τύχης. Ἐμπλάζεσθαι τοῖς πράγμασι.

137. Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη.] Καλῶς τὸ σιτοποιῆσαι ἐπιδεικτέον τοῦτο.

143. Ἐπίστασθε.] Ἐποικτίσασθε.

149. Ἄγρειθ'.] Συναθροίζεσθε. Κερήσατε.] Σαρώσατε· εἴρηται ἢ παρὰ τὰ σάρη, ὡς νῦν τὸ σάρον ὄφελμα καλεῖται ἐκ τοῦ σαίρω τι. ἀλλὰ τύπτοντες ἐκφορήσατε καὶ καθάρατε. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐργάσασθαι.

150. Ῥάσσατε.] Ῥάνατε.

NOTÆ.

131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in se levi inflexione dicta sciant, Τοιοῦτος γὰρ ἐμοί γε πατὴρ, πονηρὰς εὖ ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Beneficia, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην ἢ, καθὰ τινὲς Παλαιῶν, τὸ, ἀκρίτως· παρὰ τὸ ἐμπλάζειν, ἢ ἐμπλάσσειν, ἤτοι ἐμπίπτειν, ὅπερ ἂν καὶ τύχοι τοῖς πράγμασι· καὶ ἄλλως ἢ ἐμπλήκτως, καὶ οἱονεὶ ἴσον πληγῇ, ὃ ἐστὶν ἀστόχως, καὶ οἱονεὶ ἴσον πληγῇ, ὃ καὶ παρά τισι φορᾶς. *Sophocl.* Ajac. v. 1375. Τοιοῖδε φῶτες εἰσὶν ἐμπλήκτοις βέλεσι. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φύσει μεμερισμένως ἔχειν τινὰ ἕτερα εἰς τι λίξεως, ἢ εἰς συλλαβάς, καὶ εἰς στιχεῖα· ὁ μεδιμνεὺς τις ἄλλην ἔχει φωνὴν, παρὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐδήν. ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 718. lin. 9. Μέμφεται, ut de *Demetrio Phalereusi*, *Athenæus*, Ῥαιστῆνα

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἀκηδὴς) γρ. ἀμηδὴς. *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θρόνοις) γρ. θρόνοισ', ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, θρόνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. θρόνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεὶ πορφυρέους· αἱ ὴ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε ὴ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ ὴ μετ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, κὴ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι
155 Οὐ γὰρ * δηὖ μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦος νέοιτο, ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ μάλα μὶν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρηὶνην μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῆ κατὰ * δώμαθ' ὑφαμμένως πονέοντο.
160 Ἦλθον δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγλαόφρονες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ κὴ ὑφαμμένως κέασαν ξύλα· αἱ ὴ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρηνῆς· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σάλυς ἀγάγων, οἱ ἔσαν * μὴ πᾶσι ἄριστοι.

"Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
"Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
"Et pocula rotunda facta; aliæ quoque lauræ aquam
"Ite ad fontem, & portate citò euntes:
"Non enim diù proci aberunt à domo;
"Sed valde mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultárunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Intrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem poſtea
Benè & ſcienter ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσασθε.] * Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦος νέοιτο, ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.] Τὴν πομπικὴν πάντες τὴν θεὸν τοπίζουσι εἶναι· παύτην γὰρ οἱ ἀοίδιμοι πᾶς θεοῖς ἀνιθέασι, λέγε τὸ σχεδὸν αὐτὴν εἶναι ἢ μόνος· πάσας τὰς πᾶς ἀρχαῖς ἀοῦψαι αὐτῆς, ὀρθῶς ποιῶντες· τὰς γὰρ ἀπάσας ἀρχαίας * πᾶς ὁμοίοις χρὴ χαίρειν· κὴ τ οἶσιν πᾶς ἀπαρχὰς πᾶσι πᾶς θεοῖς

N O

μᾶλλ μέγαν πίστιν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν γῆν. Dein laudat illud *Conici*, Ἀλλὰ ξεινῶνας αἶψα, ἑ μᾶλλον δίκαιος, Σεφανόν τε τείνας, ἑ πυρὸς φλόγα μειῶσι, Κρητῆρά τ' αἶψα, κὴ τ ἤδιον κίρνα· A *μάω*, *μάζω*· ut à *βαίνω*, *βάζω*, inquiunt *Critici*, inepté. Verùm quidem à *μάω*, Fut. *μαῶ*, *Æolicè μάσω*, duplicatione *Ionicâ μάσσω*. Hinc *Heſych.* Γάσσαι) *φάναι*, ipſa hujus *Scholii* verba, verùm ibi *φασσα-* tantùm.

154. Οἶσπ) *Imperativum*, ἀὸ *οἶσω*, *Præſenti* nempe ex *Futuro* facto. Ità *οἴσω* bis *Homero*, viz. ſemel poſt *οἶσπ*, *Iliad. γ'.* v. 105. iterum, *Iliad. ω'.* v. 778. & *Theocrit.* ϛ. 24. v. 48. Οἶσπ πῦρ ὄπ ϛάσσω. Verùm *Homeri* auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli *οἶσπ* ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen *Callimachus* eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error Literæ eſſe non poteſt, Hymn. *Cerer.* v. 137. Φίρε θύος· φίρε μᾶλλ' φίρε πάχυν· εἶπ θεσπρόν. Quâ tamen ante illum

N O T Æ I N

152. * Ἀπομάξατε) Ità, ex MS. *Aloyſii*, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζατε.

155. * Τοῖς ὁμοίοις, pro τὰς ὁμοίας· * εἰκὰς ὡς, pro εἰκότως, lego. & * ὃ. pro τί. Hoc autem *Scholion*, in MS. *Aloyſii* & tribus Codd. Vett. Impreſſis, non ſuo in loco reperitur; ſed ad v. 377.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

155. Δηὖ) γρ. δή. vid. Not. in *Textum*.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ', *Euſtath.* fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in *Textum*.

λοπίμοιμι. Ἔ δ' Ἀπόλλωνι ταύτην εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν εἰκὸς, ὡς τὸ σεῦπιν φῶς, τῷ αἰνιζάτῳ ἔ πυρός· ἐκλεῖπ * δὲ αὐτὸν κὴ Νεμέαιον. ἡ ἰσρία παρὰ Φιλοχόρῳ.

156. Ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.] Ταύτην τὴν ἡμέραν ἑορτὴν κὴ νομίζουσι παραλῆψιν † Ἀπόλλωνι· ἐφ' ᾧπερ ἐπὶ πάντων ἐπὶ τὴν ἑορτὴν καλουμένων, σύνηθες ἴχη τὸ ἐπιλήθειν μνηστῆρας.

T Æ. † Vid. ad φ'. v. 258.

ipſe *Homerus* eſt uſus, *Odyſſ* χ'. v. 105. & v. 480. Vid. ad ζ'. v. 321. & ϑ'. v. 255.

255. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες) Quùm priùs in pluribus Codicibus δὴ ſcriberetur, *Senſu* monente, *Euſtathii* auctoritatem ſequor, legendo * δὴν, ut ille facit, ἐν περιβολαῖς, *Romana* & *Baſileenſis* Edit. Δὴν, nempe pro δηὖν, quod & mox occurrit, v. 216. *H. Steph.* hic nihil vidit.

159. Καθ' δώματ') Ità, pro κατὰ δῶμα, ſcribendum, & ità *Euſtathius* ἐν περιβολαῖς, fol. 728. lin. 35. Αἱ δ' αὖτ κατὰ δώματα ἐφαμμένως πονέοντο, ἤγουν ἐπόνουν. Ità mox, v. 248. Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆϊ, in Omnibus, ut v. 295. 298. &c.

163. Οἱ ἔσαν μᾶ πᾶσι ἄριστοι) Οἱ μᾶ πᾶσιν ἐπιεικεῖς τῇ τιμῇ, ut mox, v. 174. Αἶψα δ' ἄγον, οἱ πᾶσι μετιπρεπέες κεκλίατον. Quare altera *Lellii*, οἱ ἔσαν ἐν πᾶσι ἄριστοι, ad *Var. Lect.* remittitur.

SCHOLIA.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

163. Οἱ ἔσαν μᾶ πᾶσι ἄριστοι) γρ. οἱ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι, vid. in *Textum*.

Καὶ τὼς μὲν ῥ' εἴασι καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα ποδηνύδα μειλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀπημάζουσι κατ' μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ ποιήσαιτο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ὅθι' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἆσχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδρύφῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα ποδηνύδα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σεῖο κακὸ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀπὸ δὲ οὐκ ἔξειδα θύρασε
Πάντας; ὀκέπ τοῖ ἀφαμαρτέος οἷο,
Πεῖραν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ γε δὴ ὁ κτὶ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὴ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο· τὸ δ' οὔ πω προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ἔρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν τείραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hos quidem sivit in septis aptè pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus verbis,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii puniant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ utentes indecenter operantur
" Domo in alienâ, neque puduris partem, i. e. *tantillam* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Propè autem ipsos venit Melanthius, cuilos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valde-sonanti:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros petens? at non exibis foras
" Omninò? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *nostras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis: sunt enim & alia convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè allocutus est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

164. Νίμεσθαι.] Διατρέφειν.
165. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Περισσῶς ὁρῶσιν.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδ' ὀλίγην αἰδοῦνται.
180. Πάντας.] Παντὶ τρόπῳ.
181. Γεύσασθαι.] * Πειρᾶσθαι.
182. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἄλλαι.] Οὐ λιμώττουσι, ἀλλ' ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ἑορτὴν ἣν Ἀπόλλωνι.

N O T Æ.

176. Κατέδησαν) Referendum ad δύω νομῆες· ὅτι ἅμ' ἕποντο· αὐτὸς γὰρ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c. *Eustathius*, κατέδησαν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὔδηλον ἦν, εἴτε πρωτικῶς τῶν αἰγὸς φησιν, εἴτε θηλυκῶς, ἀφ' οὗ τὸ τὴν ἐπαγομένην γραφὴν διφορεῖσθαι, τὸ, Τὰς μὲ κατέδησαν· πρὸ γὰρ τοῦ Ἀνδρογέφων τὸ θηλυκὸν γένος φησὶ, Τὰς μὲ κατέδησαν, οἱ δὲ Μιλησιακὴν θηλυκὴν δύο συμφέρεις. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen, 187. Τὰς legitur eodem modo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Πειρᾶσθαι) Ità, pro πειρασθῆναι.

Variæ Lectiones.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρ τι σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀπόθαλπε, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà, v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲ κατέδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲ κατέδησαν, vid. Not. in *Textum*.

Παρθμῆες.

Πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε δίηγαον, οἵτε κ' ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιον, ἄσχι προσηνής,
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πάλεις ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε κ' βασιλεῦσιν ὀπυκλώσωσι) οἶζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ προσηνής·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πατὴρ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσω ὀπίσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγαλέοισιν.
Ἴδιον, ὡς σιόησα, δεδάκρυω) δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κἀκείνον ὀΐω
Τοιάδε λαῖφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

Portitores unique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit sub porticu resonanti;
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt, multum-errantes homines.
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior est alius:
" Non misereris viros, postquam jam generâsti ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intellexi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * τὸ πορθμεῖον ἐξ Ἠπείρου· ὃ ἐπιφοιτᾷ· ὡς τὸ ῥαψῳδίαν ξ'.
195. Δυόωσιν.] Εἰς κάκωσιν μεταβάλλουσιν.
202. Ἔκλυε δὴ γείνομαι.] Καὶ ὁ Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Γείνομαι.] * Γεννήσας.
204. Ἴδιον.] Ἰδίωσα, ἰχνηλάσα.
206. Λαῖφος.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

NOTÆ.

192. Ἐξ εὔχεται) Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχεται). Vid. ad σ'. v. 406.

195. Δυόωσιν) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυόωσιν) Ἤγουν εἰς δύσιν καὶ κατάδυσιν ἄγουσι.

199. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔσωπ, non ὄπισω, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan.* *Castellion.* *Spondan.* *Schrevelian.* *Oxon.* At *Florentina* quidem, *Aldina*, *Lovaniana* & *Hervagiana*, legunt ὄπισω. Veteri errore.

200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι) Ità suprà in eodem versu, σ'. v. 122. κακοῖς ἔχειν πολέσσιν legitur rotundius & melius; quare πολλοῖσιν. quod in hoc tantùm loco prius obtinuerat. ad *Var. Lect.* rejicio.

201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.

204. Ἴδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴδις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεῖον) & παραφέρον), ex *Aloysii* MSto. * τὸ πορθμεῖον &c. addo, ad *Sensum* explicandum.

202. * Γεννήσας) Ità, pro γεινήσεις, ex *Eustathio* restituo. MS. γεινήσεις, tres Impressi Codd. γεινήσῃς, malè.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὔχεται) γρ. ἐξεύχεται), vid. ad σ'. v. 406.
196. Καὶ) γρ. κἀν, *H. Steph.*
199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσωπ) γρ. ὄπισω, vid. *ibid.*
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι) γρ. κακοῖς ἔχειν πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἶπε·

Εἴπω ἔπ ζάει, ϗ ἰςᾷ Φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, ϗ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔπ τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἱ μὲν γίνοντ' ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρί γ' ὑποτροχάλῳ βοῶν γένος εὐρυμετώπων
Τὰς δ' ἄλλοι μὲ κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ π παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὔτ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δαίσασθαι δηρὸν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, ὅττις ἑῶντος,
Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ μὲν ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίοισι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑποδμηέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
Ἀλλ' ἔτι τ δύομαι οἴομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γιγνώσκω δ' ἐγὼ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴν φρένας ἔχῃ,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, ϗ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴσθι νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ἀφικάνω,

" Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.
" Sin jam mortuus eſt, & in inferni domibus,
" O miſerum me tum ob Ulyſſem ſtrenuum; qui me bubus
" Præfecit adhuc parvulum cum eſſem, Cephalenorum in populo!
" Nunc autem hæ quidem ſunt innumeræ, neque aliter
" Cuiquam accreſceret bourn generatio latarum-frontium;
" At illi alii me jubent ducere ſibi-ipſis
" Edere; neque filium in ædibus curant,
" Neque reverentiam timent Deorum; prompti ſunt enim jamdudum
" Facultates dividere diù abſentis regis.
" At mihi hoc animus in pectoribus dicitur
" Multùm volvit; valdè quidem malum, filio ſuperſtite,
" Ad alium populum ire, euntem cum ipſis bobus,
" Viros ad alienos; hoc tamen durius, hîc manentem
" Bubus alienis aſſidentem dolores pati.
" Et jam olim ad alium è magnificis regibus
" Veniſſem fugiens, quoniam non amplius tolerabilia ſunt;
" Sed adhuc hunc infelicem exſpecto; ſicunde veniens
" Virorum procorum diſperſionem per ædes faciat.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Bubulce, quoniam neque malo, neque inſipienti, viro ſimilis es,
" Cognoſco autem ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro;
" Sciat nunc primùm Jupiter Deorum, Hoſpitaliſque menſa,
" Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,

ΣΧΟΛΙΑ.

210. * Εἴπω] Ἔπαξον.
212. Ὑποτροχάλῳ] Ἐπαυξητικῶς.
213. Ἀγινέμεναι] Ἄγειν, κομίζειν.
218. Πόλλ' ἐπιδινεῖται.] Ἐν τοῖς στήθεσιν ἀνακυκλεῖ ἑαυτὸν λογισμοὺς, ποικίλας τροφὰς λογιζόμενος.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν.] Σὺν αὐτοῖς τοῖς βουσί.
228. Πινυτὴ] Σύνετος.

NOTÆ.

227. Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ) Hic Verſus metiendus, quaſi *Ultima* Ϝ *ſimili*, *Latinorum* more, ante *Vocalem*, elideretur, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἤ λαθέτ', ἢ οὐκ εἰόσετ'. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.
231. Ἴσθι) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omnibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

210. * Εἴπω) Ἔπαξον, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν) Σὺν αὐτοῖς τοῖς βουσὶ. MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

212. Ὑποτροχάλῳ) γρ. ὑπατροχάλῳ, ὑποτροχάλῳ.
219. Ἄλλων δῆμον) γρ. ἄλλον δῆμον, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Steph.*
229. Πινυτὴ) γρ. πανυτὴ.
231. Ἴσθι) γρ. ἴσθι, vid. Not. in Textum.

Ἦ σίθεν ἐνθάδ' ἐόντ' ἐλεύσετ' οἶκαδ' Ὀδυσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεται, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.

Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιδευὴς ἀνήρ,
Αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δεύεται ἠδὲ χεῖρες ἕπονται.

Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα οἶκόνδε δόμονδε.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δ' ἄγκυλα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συντεθύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.

Ὡς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσι δ' ἐπιθύδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατ' κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευν ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνέμον· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπέρειμε Φιλοίτιος, ἄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφυσχόει δὲ Μελανθεύς.

"Certè, te hìc præsente, veniet domum Ulysses;
"Tuisque oculis videbis, si volueris,
"Interfectos procos, qui hìc dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
"Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
"Cognoscerer, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Dis,
Redire Ulyssem multùm-sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem tali a inter se confabulabantur.
Proci interèa Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
"O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
"Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque:
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactârunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant: poculaque distribuebat subulcus:
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximius virorum,
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius,

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Οἱ δ' ἱέρευν ὄις.] Παραπρητέον, ὅτι μόνας τὰς μητέρας θεοῖς θύουσιν οἱ παλαιοί· * εἰ μὴ ἐζεύγνυτο μόνον.

* Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

NOTÆ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libentèr *Ionum* Dialecto utatur. Ità *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymolog.* M. ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλῳ) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut aliàs, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιποιμένες, *Pastores præcipui*, & ἐπίουροι. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* Ω Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνος, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνος) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευν) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ε'. v. 181. ubi hic Versus. Potest tamen & ἔρδον legi, ut ἰερὸς, pro ἱερὸς & ἰρὸς, pro ἱερὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. olim.

VARIÆ LECTIONES.

237. Ἔσσυ) γρ. ἔσσυ). & ἄσσυ.

250. Ἱέρευν) γρ. ἔρδον. vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μεγάλους) γρ. μεγάλας, *H. Steph.*

251. Ἱέρευν) γρ. ἔρδον. vid. Not. in *Textum*.

Οἱ

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋστάθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον παρὰ θεῖς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
Πὰρ δ' ἐπίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἔνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσι οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ χὴ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δ', μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀϊστῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις χ' ὑπὸ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύσας
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὴν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Ili igitur in cibos paratos prajacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyssem federe fecit, astutias versans,
Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appositâ, parvâque mensâ.
Apposuit verò ei viscerum partes, infuditque vinum
In poculo aureo, & ipsum est alloquutus,
" Hîc nunc sede cum viris vinumbibens;
" Convitia verò tibi ipse ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica est
" Domus hæc, verùm Ulyssis; mihi etenim acquisivit ille.
" Vos itaque, proci, continete animum à convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicùs labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audaciter locutus esset.
His autem Antinous interlocutus est, Eupithis filius,
" Et molestum quamvis sit, suscipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter sivit Saturnius: alioquin ipsum jam
" Compressissemus in ædibus, licet suavis sit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem sacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illum* confluxêre capite-cumantes Achivi
Nemore sub umbroso longè-jaculantis Apollinis.
Illi autem postquam assaverunt carnes superiores, & traxerunt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐτελῆ.
264. Δήμιος.] Δημόσιος.
266. Ἐπίσχεσθε.] Καθίσχεσθε. Ἔριδος.] Ἔριδλέξεως· ἢ ἀφ' ὅλου λόγου ἐπίπληξις, ἢ ἀπειλή· λέγει δ' εἰσπραξιν.

Ν Ο Τ Æ.

253. Κρητῆρσιν κεράσσας) Juxta Vetera Exemplaria Κρατῆρσιν, cum ρ. scribo, nè exspitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παρὰ θεὶς, ὀλίγην τε τράπεζαν) *Aristoteles* hoc Versu inter alios utitur, ad offendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conservaret, abjectis humilioribus voculis μεχθηρὸν & μικρὰν, pro grandioribus, ἀεικέλιον & ὀλίγην. Ut suprà, ε'. v. 515. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίζονα τὶ, καὶ ἀπήμονα, καὶ ἄκοιτιν, pro humiliori, Νῦν δὲ μ' ἐὼν μικρόν τι, καὶ ἀδύνατον, & ἀπαλήν. Et *Iliad.* ε'. v. 265. Ἠϊόνες βοόωσιν, pro κρημνίζουσιν, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας· ἵνα) *Ultima* Σ χεῖρας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante σγρὸν, nec non *Asperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῶν. *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità scribendum & hìc, ut & olim suprà, ad v. 164. eadem ubique ratio. Subintelligit verò. Consilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Festo*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

Variæ Lectiones.

253. Κρήτῃσιν κεράσσας) γρ. κεράσσας. *H. Steph.*

279. Καὶ ἐρύσαντο) γρ. καὶδ' ἐρύσαντο.

Μεῖζας

Μοίρας δαισάμενοι δαίτυος ἐκλυτὰ δαῖτα.
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν θέσαν, οἱ πρέσβιλο,
Ἶσιλν, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμη δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δὴ τοι κλεάτῃσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκε' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἶσιλν· ἦ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἵ κ' ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα κ' αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κ' τ' δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χερσὶ παχείῃ,
Κείμενον, ὃν κατέκλιν' ἀνὴρ· ὁ δ' ἀλύσκαθ' Ὀδυσσεύς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur glorioſum convivium.
Apud Ulyſſem verò partem poſuerunt, qui miniſtrabant,
Æqualem, ſicut ipſi ſortiti ſunt: ſic enim juſſerat
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Procos autem non omnino ſuperbos ſivit Minerva
Convicio abſtinere triſti; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyſſis.
Erat verò quidam inter procos vir, injuſta ſciens,
Cteſippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem poſſeſſionibus fretus patris ſui,
Petebat Ulyſſis diu abſentis uxorem:
Hic tunc procos ſuperbos alloquutus eſt,
" Audite me, proci ſtrenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hoſpes habet diù, ſicut decet,
" Æqualem; non enim bonum eſt fraudare, neque juſtum,
" Hoſpites Telemachi, quicunque ad has domos pervenerit.
" Verùm age, ei & ego dem hoſpitale donum; ut & ipſe
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui ſunt in ædibus Ulyſſis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex caniſtro captum: ipſe tamen evitavit Ulyſſes
Lenitèr declinato capite; ſubriſit autem animo

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δή τοι κλεάτῃσι πεποιθώς.] Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι οὐδὲν συλλαμβάνει πλοῦτος εἰς σωφροσύνην.
294. Ἀτίμβειν.] Σπείσαιεν.
296. Δοί.] Παρέχω.
297. Λοετροχόῳ.] Νῦν, τοῦ τὸ λουτρὸν * περίχυτον ἢ παρασκευάζοντι.
301. Μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μᾶλλα τοῖον.] Οἱ τὸν * Σαρδόνα καθιππεύοντες, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται τόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ὀδυσσέως καὶ καρδίας· ἢ ἀνθιστάσης τῷ καρδίᾳ τῆς Ὀδυσσέως.

NOTÆ.

281. Παὶρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν] *Ultima* Ὀδυσσῆι producitur, in *Cæſurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* ſequentem.
286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδαο Ὀδυσσῆος) *Euſtath.* fol. 734. lin. 27. Ἤγουν, ἵνα ἐκνοήσῃ λύπη

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. * Παρέχυτα, pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐκχέοντι τῷ λουτρῷ.
301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non ſuo in loco, ponitur enim in ipſo *Rhapſodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impreſſis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδιν, ex *Euſtathii*, *Heſychii*, *Stephani* καὶ πό-

VARIÆ LECTIONES.

281. Οἱ κοτέουσι) γρ. οἵ μοι κότου, & οἵ ῥ' ἐχέουσι. *H. Steph.*
286. Λαερτιάδαο Ὀδυσσῆος) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσσῆος.
288. Ναίων) γρ. ναίων, *H. Steph.* malè.
294. Ἀτίμβειν) γρ. ἀτιμβεῖν, *Etymolog.* M.

Σαρδάνιον μάλα πῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ,
Κτήσιππε, ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
Οὐκ ἔβαλες τ' ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τἀκέρεια· πάρος * δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλεῖναι μνηστεύετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorſus *piſum* talem; hic bene-ædificatum percuſſit murum.
Ctemppum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctemppe, certè longè tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percuſſiſti hoſpitem, evitavit enim telum ipſe,
" Certè enim aliàs te medium percuſſiſſem lanceâ acutâ.
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebraſſet
" Hîc; ideò nè quis mihi inſolentiam in domo
" Oſtendat; jam enim intelligo, & ſcio ſingula,
" Bonaque & pejora; antèà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & toleravimus inſpicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verùm agite, nè amplius mihi mala facitote inteſtino animo:
" An jam me ipſum interficere prompti eſtis ære,
" Equidem hoc vellem, & multo utilius eſſet

ΣΧΟΛΙΑ.

διαλαμβάνω· τῷ γὰρ Κρήτῃ δύσπορα ἐμπίπτειν * τοιοῦτόν τι μᾶλλον τῶν καλλίστων, ἀλλὰ καὶ τῶν περιττοτέρων τοὺς ὑπὲρ ἰσοδυναμίαν ἔτη πεφυκυῖας. * Τούτοις γὰρ θυμοῦνται, τὸ μὲ δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ * ἄλλο, τὸ γὰρ ἀσπάζεσθαι καὶ γελᾶν ἔμπαν, καὶ εὐθύνεται κἀπορθοῦσί τι ἐκ κακῶν· ὃ λίαν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ εὐφραινόμενον γέλωτα κλεπτῶν σαρδάνιον. ἢ γὰρ ἰσχνὸν παρὰ Δήμωνι.

302. Σαρδάνιον μᾶλλα πῖον.] Σαπρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ· * φασὶ γὰρ Ἡφαιστόδωρον ἐπὶ Διὸς Εὐρώπην δεθέντα ὑπὸ Ταύρου τῆς ἐπιβαίνουσι τῇ Κρήτῃ ἰόντος πυρετῶσαι· πεσόντα γὰρ εἰς τὸ πῦρ. καὶ ῥηγνυμένου τὸ σῶμα πι-

ρετιάσαι αὐτὸν. ἢ καυσωθέντα, ἐπεῖδον σπερμάτων ἐπιδόσεως αὐτὸν. ἢ γίνεσθαι λέγεται τὸ Σαρδὼ τῇ νήσῳ ἐπίκλησιν τοιοῦτον, ὃ τὸν φάγοντα ξένον μὴ ἀπαρνεῖσθαι σπερμάτων ἀπάλλαξαι ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τὸν μηχανικὸν Ἴφικλον ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ βάθρου καὶ καθαλλάττειν εἰς αὐτόν· τὸν δὲ εἰς μάχαιραν ἀπενήνοχέναι γέλωτα. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἄμεινον δὲ τὸ ἐπὶ καθαιμακτοῦ σεσωσμένον γέλωτα· παρὰ τὸ σπερμάτων. ἔστιν ἀνοίγειν τὸ χείλη.

304. Τόδε κέρδιον ἔπλετο.] * Τὸ μὴ βάλλειν ἐπὶ αὐτῷ ἀνῄρεσιν· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξένον, αἱρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπειπίας.

NOTÆ.

302. Σαρδάνιον μᾶλλα πῖον) Præter *Brevia Scholia*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* ε'. v. 101. vid. *Euſtath.* fol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epiſtol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφῃ δέ τις τὸν Παλαιφάτου, καὶ ἔστι. Σαρδάνιος γέλως, κιχηνότος καὶ σπερέος καὶ γέροντος, ὃ ἐκ τοῦ ἁλῶναι τοὺς γεύσεσι. Σαρδάνιον γέλωτα. *Euſtath. Heſych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog. M.* v. Διασαρδάνιον. Vid. *Zenobii Adag.* p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarſ.* & *Duport.* Σαρδιανὸν. *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λιον, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδόνα plus ſemel vocant, Σάρδω nunquam. Pro ἰμείρεις ποτὶ, lego ἰμείρεις τεῳτὶ. pro * τάτης, τάπης, pro δῆλον, * δῦλον, Omnia ex *Aloyſii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ lego, pro φησὶ, * Τίμαιος, pro τί μοι, ex *Aloyſii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi ſimilis *Textus*, at Mens diverſa.

308. * Ἀπειπείας, ità pro ἀχειπείας ſcribendum, quis non videt? MS. nihil aperte determinat.

VARIÆ LECTIONES.

302. Σαρδάνιον) γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text.* *Ibid.* Μᾶλλα) γρ. μεῖρα. *H. Steph.*

310. Χέρεια) γρ. χείρια, ſuprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔπι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum ſcribendum notat manu, *Iſaac. Caſaubon.* malè olim πάρος δέ π.

Τεθρά-

Τηθάμῳ, ἣ πάρ αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ἐράασθαι,
Ξείνους τε ῥυφηλιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κατ' δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὑπ' ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπλόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἐπὶ τὸν ξεῖνον ῥυφηλίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
325 Δμώων, οἳ κατ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ κατὰ μητέρα φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα κοῖλόνδε δόμοιο,
330 Τόφρ' ὔπις νέμεσις μνήμῳ τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε,
Μνηστῆρας κατ' δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος καταλέξαι,
335 Γήμαιθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρηται·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρῃσι πατρώϊα πάντα νέμεσθαι,
Ἔστω καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἴσχῃ.

"Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites pulſatos, famulaſque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
S.c dixit: hi autem omnes quieti tacti ſunt ſilentio.
Tardo itaque tandem loquutus eſt Damaſtorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob juſtum dictum
" Contrarius verbis inceſſens indignetur:
" Neque ampliùs hoſpitem verberate, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus ſunt Ulyſſis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem perprudentem ſuam ad domum.
" Tamdiu nulla invidia, exſpectareque, & detinere,
" Procus in domibus *ſuis*; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediiſſet Ulyſſes, & poſtliminiò veniſſet domum:
" At nunc jamdudum hoc manifeſtũ, quòd non ampliùs reverſurus eſt.
" Verùm agè, tuæ hæc matri aſſidens narra,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depaſcaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ῥυσάζοντας.] Ῥυσάζειν δὲ τὸ μὴ βίαις ἕλκειν. Παρὰ τὸ ἰρύω, ἢ ῥύω.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Λύπῃς.
332. Νόστησ'.] Ἐπανέλθῃ. Ὑπότροπος.] Ὑποστρέψας.
336. Νέμεσθαι.] Καρπίζῃ.

NOTÆ.

328. Ἡμῖν.) Ità omninò legendum; nam ut *Euſtath.* fol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος δὲ, εἷς ὢν μνηστήρων, τοῦτό φησιν, quare ſeipſum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Reſcii*, ἡμῶν, licet *Florent.* ὑμῖν. Vid. *Var. Lect.*
335. Γήμαιθ'.) Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervag. Steph. Caſtellion.* *Spondan.* Oxon. Aliàs tamen, γήμαιθ', pro γήμαιο, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio ℇ, γήμαιθ', ad Corvos abjicienda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυσάζειν, τὸ μὴ βίας ἕλκειν, παρὰ τὸ ἰρύω, ἢ ῥύω· καὶ πλεοναστικῶς, ῥυσάζειν· ἔστι δὲ τὸ μὴ βίας ἐξ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μόγους γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων. Hinc pro MS. ἰρύω, & Impreſſis ἰῶν, lego disjunctim, * ἢ ῥύω.
331. *Scholion*, quod olim hìc malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

VARIÆ LECTIONES.

317. Ἢ τάδε αἰὲν) γρ. τάδε γ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Euſtath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Baſil.* fol. 736. lin. 47. ὑμῖν tamen in *Textu* utriuſque Edit. Vid. N. ad *Textum.*
335. Γήμαιθ') γρ. γήμαιθ', vid. Not. in *Textum.*
337. Δῶμα) γρ. δώματ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθι, ἢ ἀλάληται,
Οὔπω ἀμφαδίην μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολλὰ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο διέλθ
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς Φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβετον γέλων ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῴων ἀλλοδαποῖσιν·
Αἱματόεσσα δὲ σφέων ἔδατο κρέα· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:
" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias: sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus; procis verò Pallas Minerva
Inextinguibilem risum movit; errareque fecit mentem;
Hi itaque jam maxillis ridebant alienis:
Cruentata verò carnes comedebant, oculique ipsorum
Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] * Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὅρκους ὀμνύειν, εἶτα ἐπάγειν ἐ πὶς ἰδίας συμφορὰς ἢ τ πατέρων.

341. Διατελέω.] Καλέω.

344. Ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῷ.

346. Παρέπλαγξεν.] Ἐξεπάτησεν.

348. Αἱματόεσσα.] Αἵματι μεμολυσμένα.

NOTÆ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο) *Longin.* περὶ ὕψους, §. 44. pag. 121. de illo *Demosthenis*, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, vid. *Langbanii* Notas, in locum. Etiam *Scholia*, & in eadem, Notas.

342. Δίδωμι) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι, si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλεῖστα πόρῃσι. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hìc legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Resciì*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Sebervs* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδωσιν scribit, addito ν. quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* τ δίδωμι retinet, &c.

347. Οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῴων ἀλλοδαποῖσιν) *Eustath.* fol. 739. lin. 6. Σύνεσις παρεπαῖς γελῶν, &c. Vid. *Tho. Gataker.* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 28. col. 1. lin. 5. *Euripides* Herc. Fur. v. 935. Γέλωτα παρεπτλαγμένον vocat. Et Nos de *Hamane*, brevi perituro, *Esther.* v. 1161. Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισιν ἐπὶ Φαίθοντα γέλασεν. Vid. *Duport.* in hunc *Homeri* locum. *Eustathius* quidem contendit γελοίων scribi debere, fol. 739. lin. 17. Τὸ δ γελοίων, πλεονασμὸν ἔχει τ ἰώτα, ὡς λύει τ γελόων, ἄγει· ἀγέλαι, γεγέμθαι· ἐκ γ γελόω ῥῆμα, ὡς ἐρέω, βοάω, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς. * Ἐπὶ ξένοις γελόωντες· καὶ † λύπῃ ἐγὼ γελόω καὶ τέρψομαι· καὶ ‡ οἷόν δ αὖθις γελοίωντες εἶπε καθ' ὅμοιον πλεονασμόν. εἰκὸς μὲν ἔχων ἐκεῖθεν γελόωντες, μὴ ἐκβάσεως τ λο συλλαβῆς· τὸ γὰρ δια τ ων, ὥσὶρ δύο συλλαβὰς βαρύτητα, μακρου θέλει ἔχειν τὸ ω παραλήγουσα· ὡς τὸ μαμμάω, ἰβάω· τὸ δ γελοίω, βραχεῖα συλλαβὴ ω παραλήγει· ὅθεν ἀφ' ὧν ὀνόματος ἔστι τ ἡ τ παραληγούσης ἔκθεσις γίνεται, ὁμοίως τοῦ, ἠγνόησα, ἠγνοήκεσαν, καὶ τοῦ, κλόω, κλοιῶ, οἶσι. ‡ Ὅσσον ἄχεϊ κεκλοίηται, ἐ τοῖς τοιούτοις.

* v. 374. † φ'. v. 105. ‡ *Iliad.* χ'. v. 521.

NOTÆ IN SCHOLIA.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴσω Λητῦς γὰρ, ἑ μι σάωσεν ἐϋδμήτοις Μαγνήτεσσι· ἴσω δ δυσάνυμφον ἄ μ' ἵλαχεν κῆρ. Voces. * ἢ τ πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

VARIÆ LECTIONES.

342. Δίδωμι) χρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum*.

347. Γελῴων) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι.

Τοῖσι δ' ἐτὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
"Ἀ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δ' ἐδέδηε, δεδάκρυται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δ' πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ γ' αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἔρεβόσδε κατὰ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, τέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐοικέ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔπω σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ὦτα, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Ah miſeri, quid malum hoc patimini? caligine quidem veſtra
" Cooperiuntur capitaque, faciesque, intraque genua.
" Ululatus autem increbuit, lacrymiſque oppletæ ſunt genæ:
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria,
" Umbris item plenum veſtibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum ſub tenebras: Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominoſaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes ſuper eo ſuaviter riſerunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Deſipit hoſpes nuper alicundè veniens.
" Sed ipſum ſtatim, ô Juvenes, domo emittite foràs
" In forum ire; quoniam hæc noctis aſſimilat.
Hunc rurſus alloquutus eſt Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te poſco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμένα ἐσίν.
353. Δέδηε.] Διεγήγερται. Δεδάκρυται.] Δακρύων πεπλήρωται.
354. Ἔρρωδαι.] Πεπλήρωται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε.] Οὐχ ὡς ἐκλείψεως γεγενημένης, ἀλλ' ὅτι τῆς μεσημβρίας ὁ ἥλιος ἐπιλέλοιπεν ἐξέρχεται γὰρ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς. Ἀχλύς.] Ἀορασία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνει.

NOTÆ.

350. Τοῖσι δὲ μετέειπε Θεοκλύμενος) Aliud hoc Omen conſpicuum, & Prædictio minimè ſanis contemnenda; ſed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δὲ ὁ δαίμων κύδει πορσύνῃ κακά, Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον, ὃν βουλεύει. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiaſt. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-morituro, *Sed Nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæſaris* morti præceſſiſſe *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἔρρωδαι) *Thema* ῥάζω, non πεπλήρωται *Euſtathio*, fol. 739. lin. 2. Καὶ μήν τινες τὸ, Ἠέλιος ὑφανῷ ἐξαπόλωλε, οὐκ οὔσης ἐπὶ τῷ ἐκλείψεως. ἀλλ' ὅτι τῆς μεσημβρίας ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπε, ὡς τεθνηξομένου. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

NOTÆ IN SCHOLIA.

354. Πεπλήρωται) Ità in MS. & Impreſſis; malè *Schrevel.* πεπλήρανται. Eſt autem *Ionicum*, pro πεπλήρωμέναι εἰσίν.

357. Ἐπιλέλοιπε) Ità pro ἐκλελοίπῃ lego, ex ῥαίνω, tum enim ἐῤῥάνται ſcriberetur, inquit *Euſtath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog.* M.

355. Εἰδώλων δ' πλέον προθύρου) Et hoc antiquitùs obſervatum, Umbras hominum mox moriturorum viſas eſſe: & conſtantèr hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰεμένων Ἔρεβόσδε) Ἴεμαι, ὁρμῶ, πορεύομαι· ὁρμητικῶς πορεύομαι. ὡς Οἴκαδε ἰεμένων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴεντο, & quæ Nos ad *Iliad.* ε'. v. 707. *Ibid.* Ἥλιος δ' Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Euſtath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δ', ὡς λέγει ἡλίου ἔκλειψις. & mox, lin. 53. Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις. οὐκ ἀπίθανον, οὐκ ἀφωμοίωται τὸ νεωτερικὸν, ὃ γνωσθῆναι δ' ἐστὶν ἐτέροις παρὰ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσιδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539. paulò melius.
356. Ἥλιος δ') γρ. ἡλιός τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ γάρ σ' ἐν φρεσὶ πτερυγμὸς ὀδὲν ἀεικὴς
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νέῳ κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστῆρας, οἱ δῶμα κατ' αἰπὺ Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρείζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θοῦ νηὸς ἑταίρους·
Ἷκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάλιν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριμοεργῶν,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὲν πρὶν τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἶνόν τε σῖτόν τε κεχρημένον· οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνίστη μαντεύεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τοὺς ξείνους ὀρσασθαι ταχυλήϊδι νηῒ βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam mihi igo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyssis
" Viros injuriis afficientes injusta operantium.
Sic loquutus, exivit ædibus benè habitatis:
Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.
Proci verò omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant super *illius* hospitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum superborum,
" Telemache, non te hospitibus infortunatior alius;
" Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; sed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm si mihi persuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hospites in navi multi-jugâ conjectos

ΣΧΟΛΙΑ.

374. Γελόωντες.] Γελασπουδάμους, καταγελῶντες.
376. Κακοξεινότερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστίοιος γὰρ ἐπιζεστῶς
* τῷ τροφεῖ· ἢ, τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

NOTÆ.

367. Τοῖς ἔξειμι θύραζε) De malorum consortio tempestivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἷκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendirat, ε'. v. 539. Πείραιε Κλυτίδη, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον) *Ultima* Τ Τηλέμαχον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut sæpè aliàs, & suprà, v. 303. & versu mox sequenti, v. 375.

375. Ὧδέ τις εἴπεσκε) De τὶς producto, vid. suprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινότερος) Ex Regulâ esset κακοξενότερος, verùm quùm fiat à κακόξεινος, rectè primùm κακοξεινότερος scribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur ε'. in ει. Ità λαμπότερος, licet prior sit *longa*, quoniam pro λαμπέτερος, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Eustathio*, ad *Iliad.* ε'. v. 446. Οἰζυροτέρους. *Dionys.* Perieg. v. 742. — μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων.

378. Οἶνόν τε σῖτόν τε) Malè olim, σῖτόν τε οἶνόν, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverso, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reservatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Eustath.* fol. 742. lin. 6. Vid. suprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης) Ità *Iliad.* ε'. v. 104. — ἐπίδριον ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθια γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * τῷ τροφῷ &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

VARIÆ LECTIONES.

370. Ἀτάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. suprà, v. 170.
378. Οἶνόν τε σῖτόν τε) γρ. σῖτόν τε οἶνόν, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τὶ πείθοιο, & ἀλλ' εἰ δή τι πείθοιο, *Eustath. H. Steph. Seber.*

Ἐς

Ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἆλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
385 Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσπεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατ' οἶκον θεμιδύμη περικαλλέα δίφρον
Κύδη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
390 Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τι καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησόμενοι· πρότεροι γὰρ ἐειρέα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci: hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aſpiciebat, expectans ſemper,
Quando jam procie impudentibus manus immittat.
Aſt è regione poſitâ perpulchrâ ſede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuſcujuſque ſermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valdè multa macta'rant.
Cana verò nunquam injucundius aliud fieret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere: priores enim *Proci* indigna patraverant.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐγκάπτει ἅμα τὸ καθ' ἡμᾶς Σικελός· οὐκ εἰκὸς ἦν ἐκεῖ τὸν κλαυθμὸν γεγονέναι. Διαφέρουσι δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Περιδέρκετο.] Περιβλέπετο.

387. Καθάπτεσθαι.] Ἀντὶ τοῦ ἀνδράσι, ἐπὶ τῆ γυναικωνίτιδι.

391. Μενοεικές.] Ἀρεστικὸν, πολύ.

392. Ἀχαρίστερον.] Ἀηδέστερον.

NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τι ἄξιον ἆλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hoſpitibus; quare neceſſe eſt, ut τὸ ἄξιον ſit Caſus *Rectus*, & ἆλφοι *Paſſivè* capiatur.

390. Γελοίωντες) *Euſtath.* fol. 741. lin. 35. Τὸ δὲ γελοίωντες τετύκοντο, βέλτιον ἦτοι χείρονες· εἰ δέ τις χείρονες γελοίωντες, ἀφ' οὗ δύο μεγάλων ω, τοιοῦτον. τάχα οὖν διάφορος ὁ γελοίωντες παρὰ τὸν ὁμοίως τῷ, ἀγνώτη, ἐκ τοῦ ὁμοίως. Ità certè ſuprà, ad v. 347. γελοίων ſcribitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Ἐς Σικελούς) Ad horum *Scholiorum* illuſtrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyſſ.* fol. 741. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

387. Καθάπτεσθαι) γρ. καθ' ἅπτεσθαι. *Etymolog.* M. v. Ἅπτεσθαι.

390. Γελοίωντες] γρ. γελόωντες, & γελόωνες, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τὸ πένθος ὁμολογεῖ τῇ αὐτῆς χάμῃ. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἀποκαλύπτεται· καὶ τῇ τῶν θυρῶν ἀσφαλείᾳ, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλα πρίν τὸ τόξον μὴ ἐντανθέντα.

Ἐπιγραφή.

* Τόξα θέσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

ᵛ Ἄλλως.

Φῆ δὲ βίην ἀθλῆσιν ἄεθλον Πηνελόπεια. L. 18. XXI.

Τῇσι δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μητήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Καλήν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύνθη·

IPſa etenim in mentibus posuit Dea cæsa Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,
In domibus Ulyssis, certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam ascendit sui cubiculi;
Accepitque clavem benè-flexam manu succidâ
Pulchram, auream; manubrium autem eboris inerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Τῇσι δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ, χάρ· τίθησι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἐκ μὲν πολλὰς ἐντείνωσι, παιδεύσωσι· ἐὰν δὲ μοχθῇς, ἀναίξει τὸ ῥητορικὸς φαινόμενον.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τῶν * ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὸν ἀνδρῶνα * φέρουσαν· ἵνα τῷ πλείῳ λαθών.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύνθη.] Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη· παρὰ τὸ κοπή, ἀνυπόδοτον. καὶ κοπή, κώπη· ἢ ἡ τοῦ ἱματίου κώπη λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

NOTÆ.

V. 1. Τῇσὶ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ) Ità rectè *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Keſcii*, *Hervagiana*, &c. verùm cùm casu, in *Henrici Stephani* Editione, θεὰ ante θῆκε locum habuerit, qui illum Cxci sequuntur, etiam hunc errorem sunt amplexi, ut *Castellio*, & *Schrevelius*: *Spondanus* quidem noluit tam insubido Exemplo manus dare; ut nec *Oxonienſis*. Præposteram locutionem *Isaac. Casaubon.* in suo Codice notavit.

3. Τόξα μητήρεσσι θέμεν) *Eustath.* fol. 742. lin. 28. Ἐκ δὲ, Τόξον θέμεν, τόξα θέσις, ἡ παρῶσα ῥαψῳδία Ἐπιγραφή.

5. Κλίμακα) Ità Omnes omninò Codd. sola *Schreveliana*, κλίμακα. Errore Præli; quod amovendum.

7. Καλὴν, χρυσείην) *Eustath.* fol. 743. lin. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloysii* MSto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρουσαν addo, ad *Sensum* supplendum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ δ' ἴμεν αἰθάλοιο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔρχεθ' ὅθι οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθά οἱ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔσαν ἀντιβολήες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὁμοίιος ἀθανάτοισι.
Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐὼν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspiciosæ sagittæ;
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi; siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.
Horum gratiâ ad legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ἔχεθεν.] Νῦν, τὸ εὐθέτως.
10. Πολύκμητ@.] Ἰφ' ᾧ πολλὰ κάμνουσιν.
11. Ἔνθά τόξον ἔκειτο.] Περιεργάζεται. εἰκὸς δὲ τῷ ἀνδρὶ· ἵνα μὴ ὑπὸ δέους κρατηθῇ ὁ νοερὸς μαγεῖος.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Συντυχών.
14. Ἐπειάκελ@.] Ὅμοι@.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος@. ἀφ' ἧς τὴν Ἡρακλείδων καθόδου.
16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φεραῖς.
17. Μετὰ χρεῖ@.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄνακτ@.] Νῦν, ἡγεμόνα.
20. Ἐξεσίην.] Δημοσίαν ἐκπομπήν.
21. Παιδὸς.] Παῖς γάρ@.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτ@, Εὑρὼν μὲ παῖδα, Οἰχαλιᾶν ὄ τε γέν@, ἀπολωλότων αὐτῷ τῶν ἵππων, μυ@ ἔχαλ@ καὶ ἐστιῶμι, τὸ ταμιεῖον· ὃς βασιλικὸν ἦν, ἀφ' ἧς βασιλέα Ὀδυσσέα· ἐν ᾧ, φησι, κειμήλια κεῖτο ἄνακτ@.

Ν Ο Τ Æ.

Χαλκείῳ ὄ· ἀ τῷ ἐκ σιδήρου, καθὸ τὸ, χάλκεια ὅπλα· ἀλλὰ τῷ αὐτόχρημα χαλκῷ· διὸ καὶ καλῷ αὐτῷ ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον ἀναλεῖται γραφῷ ἐτέρου. τῷ ἔστιν Ἀϊλιγραφοῦς. ἄγει τὸ, Καλῷ, Χρυσείῳ· χρυσῷ γὰρ μάλιστα αἰκάλον τὸ καλόν. Et *Antrum* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείῳ omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείῳ præferant.

9. Ἔχεθεν) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι χάλα-

16. Ὀρσιλόχοιο) Genuinum Nomen est Ὀρσίλοχ@, ut probatur ex Historiis & emendationibus *Homeri* locis; quarè Ὀρσιλόχοιο, quod hic hactenùs obtinuerat, ad *Var. Lect.* removeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Περὶ ὧν τὰ μάχης, ἣν Θηβαῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις ἐμαχέσαντο, πόλιν ἀδήμοιον πρὸ πλησίον τούτου ἔφασαν οἰκῆσαι Μεσσήνην· εἰκάζω δ' ἔγωγε οὐδὲν ἧσσον Ὁμήρου τοῖς ἔπεσιν· ἐν ᾧ γὰρ Καταλόγῳ τῶν εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας καταλέγων, ἀδήμοιον πόλιν Μεσσήνην ἐπάγεται. Tum laudat, *Iliad.* β'. v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φερὰς δ' ἐλθὼν, Διοκλῆ@ μέγα δῶμα, Υἱος Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.

23. * Περιῇσι lego, ex MS. *Aloysiano*, pro περιῇ.

Variæ Lectiones.

9. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
11. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) γρ. ὄφλει. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἳ δή οἱ ἠδὲ ἔπειτα Φόνῳ ἠδὲ μεῖζα γένοιτο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρπεδίμων
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίουρα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ὦ οἱ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα ἦ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κεραιοκάρηνας ἐὺ μεγάροιπ.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συωλίτῃ· δῶκε ἦ τόξον,
Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρεσ' μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐὺ δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης πρωτηκτίος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἶφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Quæ jam ei & posteà ædes & parata sunt:
Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum scientem operum,
Qui ipsum, hospes cùm esset, interfecit suis in ædibus:
Miser, neque deorum timorem reveritus est, neque mensam,
Quam dudum ei apposuerat; posteaque occidit & ipsum:
Equas tamen ipse habuit fortes-ungubus in ædibus,
Has quærens Ulyssi obvius-fuit, deditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulysses ensem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hospitalitatis dolorosæ: neque in mensa
Cogniti sunt inter se: antè enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

* ὥχηκε τὰς πόλεις ἐρήμους πόλις, εἶπε φασίν. Πολυΐδου δὲ μάντεως εἰκόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσας, ἃ ἡ εἶναι συμφέρον, λέγῃ παραπόσοις παραχρῆσθαι· τὸν δὲ Ἡρακλέα μηνιαῖ τινι νόσῳ φρενῶν σωφιλυσπάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπάρχιον πῆχον, καὶ πυζαρίψαι. Λέγε τὸ ὥσθ' αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὸν πατέρα, ὅτι πλουτήσαντι αὐτῷ τὸν ἄθλον, τὸν Ἰόλῃ γαμεῖν σὺν ἔδοκεν, ἀλλ' ἀπρεπέσθαι ἀπέκτειψεν· λέγεται δὲ, ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, κατέπεμψεν Ἑρμῆν λαβόντα

ΝΟΤΑ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Versus σωκιλικὸς, sive ἀκίφαλος, de quâ re diximus ad ϛ'. v. 452. & μ'. v. 423.

28. Σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν) Quod diximus de *Hesiodo*, Carmina sibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & historiam, ubi *Hercules Iphitum*, suum hospitem, contra fas jusque Hospitii, Deique Hospitalis Reverentiam, occidisse dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto surreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir summus adeò illibentèr redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Hesiodus*, de quibusvis Injustis hominibus. Σχέτλιος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Malè hoc *Scholion* locatur in MSto & Vett. tribus Impressis, ad v. 395. De hujus *Scholii* materiâ, *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 6. p. 123. &c.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν Ἡρακλέα πολῆσαι, εἶπεν ἢ φόνῳ· τὴν ἢ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τότε βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τελεῖν τριακόντα ταλάντων· ἡ ἰσχὺς παρὰ Φερεκύδῃ.

26. Μεγάλων ἐπίουρα ἔργων.] Μεγαλουργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱσταμένου, ἐπισήμου.

32. Μίμας Εὐρύτου.] Ἐπὶ πεζῇ.

35. Ἀρχὴν ξεινοσύνης.] Ἀρχὴν * ποιήματα ξενίας. Προσκεῖται.] Τῆς ποιήσεως καθήμενος ἔχειν φησὶ πρὸς ἀλλήλους.

ΝΟΤÆ.

τὸν Ἡρακλέα πολῆσαι, εἶπεν ἢ φόνῳ· τὴν ἢ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τότε βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τελεῖν τριάκοντα ταλάντων· ἡ ἰσχὺς παρὰ Φερεκύδῃ.

30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε) *Eustath.* fol. 745. lin. 44. Τὰς ἢ ῥηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, ἃς αὐτὸς ἦλασεν, ἢ ὑφελόμενος, ἀλλ' ἐτέρωθι κλέμμα λαβών· Αὐτόλυκος γάρ, φασὶ, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. suprà, ad. v. 28.

36. Ἀλλήλων) *Eustath.* fol. 747. lin. 6. Τὸ ἢ γνώτην ἀλλήλω, τὰ τοῦ Ἀνδρομάχου ἀκολουθεῖται, καθὼ πρὸς τὸν ἥρωα τὸν Πληξιππίδην γεγράφασιν Ἀλλήλων.

SCHOLIA.

35. * Ποιήματα ξενίας) Ità pro ποιοῦμαι ἀξενίας, ex *Aloysiano* MSto. Verùm ξίφος, ἔγχος, πῆχυς, per Appositionem, referuntur ad τὸ, ποιούμενος.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῷ δή οἱ) γρ. τῷδ', ἢ οἱ, *H. Steph.*
32. Παιδὶ) γρ. παιδός. *H. Steph.*
36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' εὔπλε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἧιρεῖτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο Φίλοιο
Κέκλετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρεε δέ μιν ἧος ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκεθ' ὑπερφιάλων γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύινον περιπεύκαλον, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἤμεν,
Ἔν τ' ἄρα σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' * ἧκε ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἔν τ' ὀχλῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἤντα πίτνοσμθήν· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κλῖδι, πεπάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, εὐφάδε χηλοὶ
Ἔσασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ παστάλα αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ παρέκειτο φαεινός.
Ἕζετο δ' ἧς καθ' αὐτῆι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἧρεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulyſſes,
Proficiſcens ad bellum nigris in navibus
Portavit; ſed ibi monimentum hoſpitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum ſuâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum acceſſit, quod quondam faber
Polivit ſcienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem poſtes aptavit, januaſque addidit ſplendidas:
Statim hæc lorum velociter ſolvit annuli,
Clavemque immiſit, januarumque pepulit feras,
Coram collimans: hæc autem reſonuerunt, velut taurus
Paſcens *in* prato; tantum ſonuerunt pulchræ portæ
Percuſſæ clavi, apertæque ſunt ei citò.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capit
Stabant; inque his odoriferæ veſtes jacebant.
Illinc extenſa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedenſque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè ſtridulè; & extraxit arcum regis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τέλος εἴρηκε τῷ δίσυ, ἐπὶ ἄλλῃ μοίρᾳ τινὰ παρεδηλώσατο.

40. Ἧιρεῖτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. * Κέκλετ'.] Ἔκειτο.

46. Ἀπίλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἐκατέρωθεν ἐξήρτηθ ὡσὲ κέλητα, ἅπερ δι' ἃ διελήλυθεν εἰς τύπον τοῦ ἀνειλήσθ. * Κορώνης.] Κέλητος, κέρατος.

47. Ἀνέκοπτεν.] Ἀνέῳγεν, ἀνεῴγει. Ὀχῆας.] Νεῦρα, τὰς λεπτομέρεις βακτρίας, τὰς ἐκ τῆς λεπτομέρους * χιλωτῆς καθ' ἑκάτερα τῆς κλειδός. ἃς ἀφιέντες ἢ ἀνιέντες.

54. Γωρυτῷ.] Τῇ θήκῃ τόξου.

* Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 251.

NOTÆ.

38. Ὅς οἱ) Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Aſperi* ſequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' * ἧκε ἰμάντα) Cùm Prior Ϝ ἰμάντα corripiatur, omninò ἧκε ſcribendum vidi; quare ἧγ' ad *Var. Lect.* relego, ut Error *Priorum* Edd. agnoſcatur. Κορώνης) Ità, pro κορώνῃ, ſcribo, ex *Florentinâ*, *Romanâ*, & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovaniensi* Reſcii, *Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη γὰρ, κέλης ἢν κλείθρου, ἐν ᾧ ἰμάντα ἐνεδήσατο· οἱ δὲ λύσαντες, σχῶσι τὸν ἱμάντα αὐτῆς ἀπέλυσε· εἶτα κλεῖν εἰς τὸ κρίκου ἔβαλε· καὶ ὅτως ἀχῆας ἀνέκοπτεν. Vid. *Euſtath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὅς οἱ) Vid. ſuprà, ad v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, viz. Κορώνῃ) Ἔσω, Κορ. Duas enim priores Voces nec MS. agnoſcit, nec Codices Vett. Impreſſi.

VARIÆ LECTIONES.

38. Ὅς οἱ) γρ. ὃς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41. Κέκλετ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ. κέκλιθ' ἐν μεγάροισι.

46. Ἧκε ἰμάντα) γρ. ἧγ' ἰμάντα, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. κορώνῃ, utramque Lectionem *Euſtathius* agnoſcit, fol. 747. lin. 21. & 28.

54. Ὅς οἱ) γρ. ὃς ῥ' οἱ, ut ſuprà, v. 38.

55. Καῖ' αὖθι) γρ. καζεῦδε, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἦϑ' ἐπεὶ ὧν τάρφϑη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεν' μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχων' ὃν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῷδ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἦϑ', ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὲξ σταθμὸν τέλεον πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀνομάλην λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερϑε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦϑον,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγλαίεργες, οἱ τόδε δῶμα
Ἔχετ' ἐδιήμεν καὶ πιέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀπιχομένοιο πολεῦ χρόνον· οὐδέ πῃ ἄλλῃ
Μύϑῳ πιθήσαιτ' ἐπιχείσιον ἐνδυκέως εἰ,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, ϑέαι τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγε, μνηστῆες, ἐπεὶ τόδε φαίνεθ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος ϑείοιο·

Hæc igitur postquam fatiam est lacrymoso luctu,
Perrexit ire in domum ad procos superbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant suspiriosæ sagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præstans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene factæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancilla etiam ei utrinque astitit:
Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,
" Audite, proci superbi, qui hanc do-
" Usurpatis ad comedendum & bibendum assiduè semper,
" Viro abeunte multo tempore; neque aliquem alium
" Rei hujus facere finem nec prætextum potestis;
" Nisi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyssis divini:

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἐπὶ μὲν τοῦ ἄπαξ εἰρημένου ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἄγκιλον· κισσυβίς, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ ὀϊστοί. ἄγκη δὲ εἰσὶν οἱ πώματες τῶν ἀκόλων. ἐν δὲ ἄλλοις, † Ὡς δὲ ἰδὼν τοξέων τι κῆ ἄγκας εὖτε δύπτας. συνεπλάκησαν δὲ τῷ ἄγκων ἀγκίλου· ὡς κρῖον, τὸ κριοδόκον ἀγκίλιον. ὄγκιον δὲ καὶ θήκη τῶν ἀκόλων. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ὀγκώδης εἶναι. † Iliad. δ'. v. 151.

62. Τοῖο.] Τοῦ ἰδίου.

69. Ἔχεσϑ'.] Ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε.

71. Μύϑῳ.] Νῦν, τὸ σαφὲς, ὀφθὲν καὶ * Ἀναπρίσαντες τὸ σῶμα ἀλιτὸς ἔστιν σαφηνίσαι, μυθεῦται δὲ * ὡς τύπῳ μεγάλῳ ὀφθῆναι ἴσως ἂν· ἀντὶ δὲ, σαφηνίσαι, μυθεῦται. Ἐπιχείσιον.] Νῦν, σημαίνει σαφὲς· * ἐπιμόνως γὰρ χρεία τοῦ σαφηνιζομένου εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ πληθύειν· καὶ Ἀλκαῖος. Οὐδέ τι * μυκάσεται ἄκρα τὸ πέλαμα· ἀντὶ δὲ, σαφηνιζόμενος, ἀπαχϑὲς λοιπὸν ἔσεσθαι τὸ ἑαυτοῦ πόνημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμὲ γῆμαι.

74. Θήσω.] Προβήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσυβίς, ἐν ᾧ ἀπέκειντο) Ità, pro corrupto, χισσυβίς, ἐν ᾧ ἔγκειτο.

71. Μυθεῦται δὲ ὡς τύπῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμόνως lego, pro, ἐπὶ μονῆς, & μυκάσεται, pro μυκάσεται. Hæc confirmat & explicat *Eustath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν ᾧ τοῦ, Μύϑῳ ἐπιχείσιον, οἱ Παλαιοὶ μῦϑον μὲ σύντομον ἰδίως τὴν ἔκθεσιν λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ Ἀναπρίσαντες τὸ ἐν Σάμῳ ϑέλων εἰπεῖν σαφηνίσαι. Μυθεῦται δὲ ὡς τύπῳ, φησὶ, διάπυστον ἴσως ἂν, ἀντὶ δὲ, σαφηνίσαι ἐπίῤῥητον. Et mox, Ἐπιχείσιον δὲ τὴν σαφηνίσαι οἱ σαφηνιζόμενοι ἐπίσης οἱ σαφηνιζόμενοι ἐπίσης, ὅτι μένουσιν, ἐστιάμενοι, τί ἂν εἴποιεν· ὅθεν ἀφ' τὸ ὕπνος ἐπὶ μόνης, τὴν μόνην τὴν ἐπιτήδειον ἐπιχείσιον μετ' ὀλίγων ἐρεῖ, ἐν τῷ.* Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύϑῳ παρέλκετε, ἤγουν σαφήσατε· ἵνα ᾖ μύϑῳ, οἱονεί τις μονή· μονῆς γὰρ τινος χρεία τῶν σαφηνιζομένων, καὶ ἐπίχυσιν, ἤτοι ἐπίχυσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἐφεξῆς σαφεῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἵ ἐν σκιπλυγεί· ἐν δέ γε τῷ μονὴ, γένεται λεπτῶς μόνη καλεῖ τι συνέχη βαρὺν τόνον καὶ προκλιτὸν τὸ ὄνομα, ὄνυμα· ἀστέρες, ἀστέρες. Ἐ τῶν ὁμοίως· λέγει δὲ καὶ Ἀλκαῖος, τὸ σαφηνίζεσθαι, μόνεσθαι, οἷον, Οὐδέ τι μυκάσεται ἄκρα πέλαμα. Hoc tamen in loco μόνεσθαι, per περίγραφον expouendum censeo, ut Nos in *Esthere* Præfat. §. VII. * Infrà, ad v. 111.

VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ὀγκίον, *Eustath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι) γρ. ἀλλ' ἐμέ γ' ἱέμενοι.

Ὃς

Ὡς δέ κε ῥηΐτηΐ᾽ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διὰ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ᾽ ἐσσεύμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐΰπλεων βιότοιο·
Τῆς ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔμπερ ὀνείρῳ.
Ὡς Φάτο· καί ῥ᾽ Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιήν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ᾽ Εὔμαιος ἐδέξατο, ἠδ᾽ κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ᾽, ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ᾽ ὀνείπτεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε,
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ὀρίνετον; ἦ τι καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ᾽ ἀκοίτην.
Ἀλλ᾽ ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἴω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν πᾶσι βροτοῖσι,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάϊς δ᾽ ἔτι νήπιος ἦα.
Ὡς Φάτο· τῷδ᾽ ἄρα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et ſagittam miſerit per annulos duodecim omnes,
" Hunc ſimul ſequar, ubi me ſubduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum:
" Cujus aliquando *me* recordaturam puto etiam in ſomnio.
Sic dixit, & Eumæum juſſit boneſtum ſubulcum
Arcum procis ponere, caſumque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus ſuſcepit & depoſuit.
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti ruſtici, quotidiana ſentientes,
" Ah miſeri, cur lacrymas fundite? & mulieri
" Animum in pectoribus movetis? cui & alioquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilectum perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite ſedentes, vel foràs
" Flete egreſſi, hîc arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adeſt talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulyſſes fuit; ego verò ipſum ipſe vidi,
" Etenim memor ſum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus ſperabat

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ δὲ ὁ μύστις ἐπὶ τὸ βέλος, ἐξαθλος ἦν. ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραπλήσιον μέσον φρονοῦντες, ἢ σφαλερῶς ἢ μᾶλλον.

90. Τίξα.] Νῦν, τῷ σύμπαντα σκόλιᾳ * τιξικῷ.

91. Ἀάατον.] Ἐπιβλαβῆ, ἢ ἀεὶ βλαβῆς.

93. Μίτα.] Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. * μίτεται.

NOTÆ.

77. Νοσφισσαμένη) De hâc ſcriptione ſatis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89. Ἆλλ᾽ ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kuſterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἐώλπειν, ab ἔωλπα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ὄρχω, *Atticè* ἔοργα, & in *Pluſquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐωρ-γειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ὄλπω & ἴολπα, unde ἰώλπειν. Alitèr paulò *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ δὲ ἰώλπει μεταφορὰν ἴσχει καὶ αὐτὸ χεφύρι· ἴδοι μὲν γὰρ ἂν τις ἴολπα, τὸ ὑπερσωβιλικὸν εἶναι ἰόλπει· ὅπου δὲ καὶ ἔοργα, ἰόργειν· μεταπλάσει δὲ χερνικῇ. σωσιπόλει μὲν ἐκ τύπις ἡ ἄρχουσα· ἐξεδόθη δὲ καὶ μοὶ αὐτῷ, καθά που μεταχείρισιν ἐκδεδώκασιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem, v. 85. poſitum, in ſuum locum reduxi, vocem * τιξικῷ addo, ad *Senſum* complendum.

VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισμένη. Priores Editt. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ᾽ αὐτόθι) γρ. καζωτόθι, ut ſuprà, v. 55.

93. Μίτα) γρ. μῦ, in Prioribus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μίτα legebat rectè; nam pro μίτεται ponitur.

Νόμῳ

Νδυσῆι ἐντανύσσειν, διϊῆτεύσειν τὲ σιδήρῳ.
Ἦτοι ὀϊστὸν γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρὸς Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἔν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ἄρνυτο πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὴ κατὰ Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα μὲν Ζεὺς ἄτρομα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, πολυμαμύῃ τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν ἐπὶ γαιὴ κατ' Ἀχαιίδα ναιετάει,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃ,
Οὔτ' αὐτῇ Ἰθάκῃ, οὔτ' ἠπείρῳ μελαίνῃ·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί μοι χρὴ μητέος αἶνον;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύδοισι παρείλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀποτροπάδην πανυσύδην, ὄφρα ἴδωμαι.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διϊῆτεύσω τὲ σιδήρῳ,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ'· ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

Arcum tendere & sagittam mittere per ferrum.
Sanè quidem sagittam primus gustaturus erat
Ex manibus Ulyssis strenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commoveret omnes socios.
His verò etiam interlocuta est sacra via Telemachi,
" Dii boni! certè valdè me Jupiter dementem fecit Saturnius;
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis sit,
" Alium simul sequuturam se, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector insano animo.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Qualis nunc non est mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo sacrâ, neque Argis, neque Mycenis,
" Neque in ipsâ Ithacâ, neque in Epiro nigrâ;
" Etiam ipsi hoc scitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *inquam*, agite; nè prætextibus rem protrahite, neque Arcûs
" Diutiùs aversemini tentionis *experimentum*, ut videamus.
" Equidem & ipse ego hunc arcum experiar;
" Quòd si tetendero, miseroque sagittam per ferreum-*annulum*,
" Non utique mihi afflicto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego pòst linquar,
" Potens jam patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum.
Rectus surgens, ensem etiam acutum depoluit humeris.

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Ἄτιμα.] Ὑβριζε.
110. * Ἦτοι.] Γνωρίζετε.
111. Μύδοισι.] Περφάσεσι· μύδοισι τὰ ὄμματα σκήπτῃ, τί χρὴ δρᾶν; τάττε γὰρ χάριν σοφιζόντων, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, καθαιρεθῆτε, παρὰ τὸ μύειν τὸ σῆμα. Παρείλκεσθε.] Ὑπερβάλεσθε.
112. Ἀποτροπάδην.] Ἀποτρόπαδα. Πανυσύδην.] Τῆς * τάσεως, ἢ σπουδαιοτέρως.
114. Σιδήρῳ.] Τῶν πελέκεων.

NOTÆ.

104. Νοσφισσαμένη) Vid. suprà, ad v. 77.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro τάσεως, MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

97. Νδυσῆι ἐντανύσσειν) γρ. νδυσῆι ἐντανύσειν, & νδυσῆι τ' ἐντανύσσειν. *H. Steph.* ut infrà, v. 127.
99. Ὅτ' ποτ') γρ. ὃν πότ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐν μεγάροις, *H. Steph.*
104. Ἕψεσθαι) γρ. ἴσπεσθαι. *Ibid.* Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισσαμένη, vid. suprà, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηδέπι. *H. Steph.*
115. Οὔ κε μοι ἀχνυμένῳ) γρ. οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένῃ. *H. Steph.* verùm οὐκ ἄν μοι, *Eustathii* Lectio tantùm Prosaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Varia Lectio* agnoscenda; nec enim per *Metrum* stare potest: ἀχνυμένῃ etiam non sana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας ἔπηξεν, ἀμφὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔπηξε· τάφρος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς θἀτέρωμας ἔπηξε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ὀπιθελπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρὴν τανύσσειν, διϊηῦσαί τε σιδήρου.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀείρων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος κακὸν ἅπτει.
Ἀλλ' ἄγετ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
Τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκπερήσωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὄρνυθ' ἑξείης ὀπιδέξια πάντες, ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τε πρὶν οἰνοχοεύει.

Primò quidem annulos flauit, vallo perfosso
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram infercivit; stupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquisitè stauit; antea tamen nunquam viderat:
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipsum concussit, trahere promptus,
Ter tamen remisit de robore; adhuc sperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque sagittam per ferrum.
Et jam tors tetendisset vi, quartum attrahens,
Sed Ulysses nutu prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locum est magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in posterum malusque ero & impotens,
" Vel junior sum, & nondum manibus confisus sum
" Virum expellere; quando aliquis prior molestus sit,
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores estis,
" Arcum tentate, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à se posuit humi,
Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum desedit in sede, unde surrexerat.
His Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decenter omnes, ô socii,
" Initio facto à loco, unde vinum ministrat aliquis:

ΣΧΟΛΙΑ.

122. Ἔπηξε.] Συνεπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θεασόμενον ἦν.
124. Πειρήτιζε.] Διάπειραν ἐλάμβανεν.
125. Πελίμιξεν.] Ἐκίνησεν.
138. Κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τοῦ πήχεως.
141. Ὄρνυθ'.] Ἀνίστασθε. Ἐνιδέξια.] Ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
142. Ὅθεν τέ σφ' οἰνοχοεύει.] Εὔλογον ἦν, ἐπειδὴ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ δεξιοῦ κεῖται τὰ κρατῆρα.

NOTÆ.

122. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔπηξε) Στῆσας ἀλωὴν, καθ' ὃ τὸ σταφύλιον, τοὺς πλέκτας. *Eustath.* fol. 751. lin. 27. Ἔπηξε verò *Thematis*, τέτακται. *Fut.* πάξω, & πήξω, undè πηκτὸς, & πακτὸς πυκτὸς, &c. Vid. *Suid.* v. Νέπηξε.
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὅθεν τέ σφ' οἰνοχοεύει) Διπλῶς, ὡς ἐπιτέτακται τὸ οἰνοχόον· ἢ, ὑπακουστέον τὸ, πῖε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. Εἰσέστιν, pro εἰσίν, emendo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐπιλαπάζομεν) γρ. ἔτι ἰλαπάζομεν.
127. Νευρὴν εὐτανύσσειν) γρ. νευρὴν ἐπιτανύσσαι &c. ut suprà, v. 97.
131. Ἢ καὶ ἔπειτα) γρ. ἦ καὶ ἔπειτα, *H. Steph.*
133. Ἀπαμύνεσθαι) γρ. ἀπαμύνασθαι, *H. Steph.*
134. Προφερέστεροι) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Ἐϋξέστης) γρ. ἐϋξέσσης, & ἐὺ ξεστῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς...

Ὡς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαινε μῦθον·
Λειώδης ἦ πρῶτος ἀνίσταιο, Οἰνοπίδαο υἱὸς,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσσι, καὶ ἐν κρητῆρα ἢ καλὸν
Ἷζε μυχοίτατος ἀεί· ἀποθλιβερὸς δέ οἱ οἶος
Ἐχθροὶ ἔσαν, πᾶσιν δ' ἦν νεμέσσατα μνηστήρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξα πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐτίταινε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρείδης, ἀπαλὰς μὴ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλὼς γὰρ τόδε τόξον ἀειρῆτας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ἤ τ' ἔτι καὶ αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολυδείελοι ἤματα πάντα.
Νῦν μού τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος ἄλοχόν περ·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσετ', ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλῳ δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μείρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἓο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; illis placuit sermo.
Leodes igitur primus surrexit, Oenopis filius.
Qui ipsis vates fuit, juxta craterem verò pulchrum
Sedebat semotissimus semper; injuriæ enim ei soli
Odiosæ erant, omnibus autem succenlebat probis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Stetitque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipsum intendit: priùs enim fatigavit manus sursum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius:
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius est,
" Mori, quàm vivos excidere ea re, cujus gratia semper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat
" Ducere Penelopen Ulyssis uxorem;
" At quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam postea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus sibi concilians; hæc autem postea
" Nubat ei, qui plurima det, & destinatus veniat.
Sic dixit, & à se procul arcum posuit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων ζώων, ὅ ἐστι, ζώων καὶ ἀφ' ἑστίας μαντευόμενος.
146. Μυχοίτατος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθροί.] Μισηταί.
151. Ἀτρείδης.] Ἀθηνᾶ.
153. Κεκαδήσει.] Στερήσει, χωρίσει.
161. Ἐέδνοισιν διζήμενος.] Πλήθει ἐέδνων ζητῶν.
βία γὰρ καὶ ῥώμῃ ἁλίσκεται.

N O T Æ.

152. Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος) Quomodò hoc versu *Dionysius* Tyrannus jocosè παρῳδῶν κωμῳδεῖται, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

162. Μίρσιμος ἔλθοι) *Ulyssem* notat, at non in hunc Sensum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus est, nec ipse advertebat. Multa autem passim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad ε'. v. 111. Hoc ferè alludit nostrum illud, *Suspendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἓο) *Ultima*, Ἕο producitur, vi *Toni*, in *Cæsurâ*, ob *Asperum* sequentem; aliàs legi potest, ἀπαί, ut ι'. v. 398. Vid. suprà, v. 136.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Item *Hesych. Etymolog.* M. & *Suidam.*

VARIÆ LECTIONES.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι. vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἕλπεται) γρ. εἴλπετ'.
162. Γήμαιτ') γρ. γήμαιθ', vid. suprà, ad υ'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἓο) γρ. ἀπαί ἓο, vid. suprà, v. 136.

Κλί-

Κλίνας καλλιτύπῳσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτῷ δ' ἐκὺ βέλος καλῇ ἐφεστήκλινε κορώνῃ·
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τέ; νεμεσσῶμαί γε δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀρίστους κεκαδήσει
Θυμῷ κ' ἠμετέρῳ· ἐπεὶ οὐδὲ δυώκατα σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεν, ἠδ' ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς Φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Ἄγχι δὴ πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δ' ἰέναι δίφρον τε μέγαν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἔκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποιλες, ὀπηχείοιλες ἀλοιφῇ,
Τόξῳ πειρώμεσθα, ἠδ' ὀιστεύσωμεν ἄεθλον.
Ὣς Φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαυε Μελάνθιος ἀκάμαντα πῦρ·
Πὰρ δ' ἴθεν Φέρων δίφρον δῆκεν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἔκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποιλες ἐπειρῶιτ'· οὐδ' ἐδυώαιλο
Ἐντανύσαι, πολλὴν δ' βίης ἐπιδεύεες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, ἠδ' Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·

Accelinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibidem & citam sagittam pulchræ accelinavit coronidi;
Retroque demum *iens* defedit in sede, unde surrexerat.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque,
" Leodes, quale te verbum fugit septum dentium,
" Graveque, molestumque? irascor etenim tibi *re* audito,
" Si jam hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam *scil.* non potes tu intendere.
" Non etenim te talem genuit bona mater
" Tollentem extensorem arcúsque esse & sagittarum;
" Verùm alii Latim tendent proci inclyti.
Sic dixit, & jussit Melanthium custodem capratum,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
" Et appone sedemque magnam, & pelem super ipsam;
" Et profer levi magnam massam, quod intùs *in cultrâ* est,
" Ut juvenes calefacientes, ittungentes unguine,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit; statim autem accendit Melanthius magnum ignem;
Juxtaque portans sedem posuit & pelem super ipsam,
Protulitque levi magnam massam, intus exillentis;
Quo juvenes calefacientes tentárunt; neque poterant
Tendere; multùm enim roboris indigentes erant.
Antinous verò adhuc dum abstinebat, & Eurymachus divinus,
Principes procorum; virtute etiam erant valde optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοῦ.] Ἕλκυσῆρα τόξου.
176. Κῆον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄγαγε, κόμισεν.
179. Θάλποιλες.] Θερμαίνοιντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι δὲ τόξου, ἢ δὲ Ὀδυσσέως.
186. Ἔπιχε.] Ἔπείκετο· ὁ Ἀντίνοος ἐπῖχε, κωλύσεν αὐτὸν τοῦ τὸν τόξον φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἰδὼν λέγων, μὴ δεῖν πεῖραν τοῦ τόξου, ἑορτῆς οὔσης δὲ τοξικὴν ἡμέραν, καὶ Εὐρύμαχος πείθει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

185. Ἔπιχε) Ἐπείκετο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloysii* MSto. nusquam apparet, certè non suo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoscant. Et ἐπείκετο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ δὲ κωλύων κώλυσιν ἐπέχει. *Eustath.* fol. 755. lin. 29. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπίχεν, τὸ ἐπὶ τίνος κρεμῶν καὶ μὴ ἐγχειρῶν ἔργῳ· ἐκ τούτου δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ ἀπολαβόντες ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι ὀνομάσθησαν.

VARIÆ LECTIONES.

164. Εὐξέσης) γρ. ἰϋξέσσης, & ἰὺ ξεσῇς, ut suprà, v. 137.
174. Τανύσσαι) γρ. τανύσσει, *H. Steph.*
176. Ἄγχι δὴ πῦρ) γρ. ἄγχι πῦρ δὴ, *H. Steph.*
180. Πειρώμεσθα καὶ) γρ. πειρώσσων ἐ. *H. Steph.* mulè, pro πειρώσσομεν, ἰὼ', ἐκ πειρησόμεθ', ἰὼ'. *Ibid.* Ἐκτελέσσωμεν) γρ. ἐκτελέσσομεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βυκόλος, ἠδὲ συφορβός, Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἐκ δ' αὐτοὺς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐντὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ κ' αὐλῆς,
Φαιγξάμβυός σφ' ἐπέεσσι προσπύδα μειλιχίοισι,
Βυκόλε, καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; Φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Πεῖσί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις Θεὸς αὐτὸν ὀτρύνῃ;
Ἦ κεν μητιόωσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μοὶ κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ Δαίμων,
Γνοίης κ', οἵη ἐμὴ δυνάμις, καὶ χεῖρες ἕποιντο.
Ὡς δ' αὖτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ἔνδοθι δόμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῖσι νόον ἐμπεδὸν ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ οἵδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interea iverunt una exeuntes simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini;
Quin & ipse post illos domo exivit divus Ulysses.
Verum quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Alloquitus ipsos verbis affatus est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales essetis Ulyssi in ferendo auxilio, secunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Numquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus alloquutus est bovum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus:
" Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens alloquutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βήσαν.] Εἰς τὸ προδήλως ἐξῆλθον· πλησιάζει, ἐπὶ μακρὰν προβάσει ὁ Ἀντίοχος φησίν. Καλύπτει ἐξελθόντας· καὶ ἅμα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Πεῖσί κ' εἶτ'.] Τὸ πλήρες, πεῖσοί κεν εἶεν; τὸ δὲ σημαινόμενον, πῶς ἂν εἶεν καθ' ἡμᾶς;

196. Ἐξαπίνης.] Ἐξάγγελοι, ἀγαπῶσι.

202. Δύναμις καὶ χεῖρες ἕποιντο.] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθοῖεν.

N O T Æ.

195. Πεῖσί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Πεῖσί κ' εἶεν, τουτέστιν εἶεν, καθὰ συνηθῶς· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τείνει πρόσωπον πληθυντικόν. Nonnulli εἶεν pro ἦεν legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss.* α'. v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit πυκνὸν, cùm & hic & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci, modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss.* α'. v. 182.

Variæ Lectiones.

188. Ἔβησαν) γρ. βῆσαν, olim. *Ilid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες, vid. Not. in *Textum*.

194. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι, vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 504.

195. Εἶεν) γρ. εἶεν. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐξαπίνης) γρ ἐξάγγελοι. *Eustath.* fol. 755, lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἦ κεν μητιόωσιν) γρ. ἤ κε μητιόωσιν, undè & ἢ Ϝ μητιόωσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνοιτ') γρ. ἀμύνοντ', *Idem.*

202. Ἕποιντο) γρ ἕπωνται.

205. Ἐπὶ δὴ) γρ. ἐπεὶ δὴ, ut *Iliad.* σ'. v. 349.

Γιγνώ-

Γιγνώσκω δ', ὰς σφῶϊν ἑιλδομένοισιν ἰκάνω
Οἴοισι δμώων· τῖσι δ' ἄλλων ὅ τιν' ἄκουσα
Εὐξαμένην ἐμὲ αὖτις ὑπείροπα οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὰς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
Αἵ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλίγκιας, καί τοι ἔπειτα
Τηλεμάχῳ ἑτάρω τε καὶ ἀγνιῆτα τ' ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὅφρα μὲ εὖ γνῶτον, πιφαυσκήτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλὴν, τήν ποτε μὲ σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπέργαθεν ὠλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφρασσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κεφάλιον ἀγαπάζόμην καὶ ὤμω τε, καὶ ἄμυς·
Ὡς δ' αὖτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φάσθαί τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηϑ
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴσω καὶ ἔπειτα.
Ἀλλὰ σφεμνηστῆρσι ἐπέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

" Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus veni
" Solis ſervorum: aliorum enim non aliquem audivi
" Precantem me iterum poſtliminiò reducem domum venire.
" Vobis igitur, ſunt enim, veritatem dicam;
" Siquidem ſub me Deus domet procos ſuperbos,
" Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
" Domoſque propè me ædificatas, & mihi poſtea
" Telemachi ſociique fratreſque eritis.
" Eia agè, jam & ſignum valdè manifeſtum aliud oſtendam,
" Ut me benè cognoſcatis & habeatis perſuaſum in animo,
" Cicatricem, quam quondam ſus percuſſit albo dente,
" Ad Parnaſſum euntem, cum filiis Autolyci.
Sic locutus, veſtes magnâ ſeparavit à cicatrice:
Hi igitur poſtquam inſpexerunt, beneque cognoverunt ſingula,
Fleverunt, circa Ulyſſem prudentem, manibus amplexi,
Et oſculati ſunt amplectentes caputque & humeros:
Sic & *iis* eodem modo Ulyſſes capita & manus oſculatus eſt.
Et fortean lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe prohibuiſſet, loquutuſque fuiſſet,
" Ceſſate à fletu, luctuque; ne quis videat
" Egreſſus domo, ac dicat & intus:
" Verùm unus poſt alium intrate, neque ſimul omnes:
" Primus ego, poſt autem vos; at hoc ſignum ſit.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.
211. Ὑπείροπα.] Ἐξ ὑποστροφῆς.
218. Εὖ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀπείργαθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

NOTÆ.

212. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθείω reſtituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipſo *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Caſtellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* ſumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat ſupprimenda.

225. Ὡς δ' αὖτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τοῦτο, ut ait *Euſtathius*, fol. 756. lin. 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humiliter ſe ergà ſervos gerere.

VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Euſtath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti ſit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc ſtare nequit.

211. Ἐμὲ αὖτις) γρ. ἐμέ γ' αὖτις.

212. Ἀληθείην) γρ. ἀληθείω, vid. in *Textum*.

214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσῃ, *H. Steph.*

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) γρ. Τηλεμάχῳ ἑτάρω. vid. Not. in *Textum*.

230. Ἀλλὰ σφεμνηστῆρσι ἐπέλθετε) γρ. εἰσέλθετε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Proſam *Euſtathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Verſûs iſti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχὴν, ἠὲ κώτυον, ἔνδοθεν ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέρων ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δ', Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴκλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἕς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶες ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὺ χερσὶν ὑφαίνε,
Θάλπων ἔνθα κἀ ἔνθα σέλας πυρός· ἀλλά μιν αὖ ὡς
Ἐνθάδ' ἄνευθε δύηλος· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ κὴ περὶ πάντων·
Οὕπω γάμου τοσσῦτον ὀδύσσομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ κὴ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, * ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non finent mihi dari arcum & pharetram,
" Sed tu, divine Eumæe, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmitèr factas.
" Sin aliqua vel suspirium vel strepitum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philœtie divine, fores mandò aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis.
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Calefaciens hùc & illùc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valdè verò suspirabat gloriosum cor;
Ingemensque locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

236. Κληῖσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τειχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω.
241. Ἴκλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλας.] Τῷ φλογί.

N O T Æ.

236. Κληῖσαι) Ità, pro κλεῖσαι aut κλῆσαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad π'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληῖσαι) Vid. ad v. 236.

246. Θάλπων ἔνθα κἀ ἔνθα σέλας πυρὸς) Mirum, *Cambdenum* nostrum, inter Ἅπαξ λεγ. numerare τὸ σέλας & δίπτωτα, cùm hoc in loco σέλαϊ, pro σέλαϊ occurrat, ut *Iliad.* ζ'. v. 739. Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἄρα τώγε γαῖα σέλαϊ πυρὸς αἰθομένοιο, & σέλαϊ, apud *Suidam*, v. Ἰλιακός. Sic *Apollonius*, l. 3. Δίπτωτον. *Homer.* ὄπαϊ, plus semel, ὄπα, pro ὄπαϊ, *Odyss.* τ'. v. 62. ὄπασσε, *Iliad.* ν'. v. 480. ὄπασσαν, *Iliad.* ε'. v. 86. δπάσσαι, *Iliad.* ψ'. v. 471. Sic, Ὑφαίνε) ἀπτικοίσμα. *Hesych.*

247. Ἐνθάδ' ἄνευθε δύηλος· μέγα δ' ἔστενε) Τὸ δύηλος *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. * Ἤμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκης, ἠδ' ἄλλῃσι πολίτης) Ità rectè *Romanus* & *Ephesiensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco prætereat pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxoniensis*, & *H. Steph.* & quæ nascuntur ab illis, οἵ μ', ἠδέ, non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Orpian.* p. 341.

Variæ Lectiones.

235. Θύμῳ) γρ. δόμῳ, *H. Steph.*

236. Κληῖσαι) γρ. κλεῖσαι, & κλῆσαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 382.

241. Κληῖσαι) γρ. κλεῖσαι, & κλῆσαι, vid. suprà, ad v. 236.

251. Ἤμὲν) γρ. αἱ μέν. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ ταχύδε βίης ἐπιδεύεες εἰμὲν
Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' ἠ δυνάμεσθα παύεσθαι
Τόξον· ἐλεγχείη ἦ κ' ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕτως ἔσται· ἴσθι καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ ποιῷ Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα πεφαίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθεσθ'· αὐτὰρ πελέκεας γε κὴ εἴκω εἶμεν ἅπαντας
Ἑσσάμεν, ἠ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καθέθωμεν ἀκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δ' κέλεσθε Μελάνθιον, αἰσόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, κὴ ἐκπελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὴ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυντο,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πότοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἳ δ' ἐπεὶ δὴ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tenere
" Arcum, dedecus sanè & futuris auditu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quiet:
" Deponite; at annulos etsi sinamus omnes
" Stare, *esto*; non quidem enim quemquam sublaturum puto.
" Protectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè vero jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut femoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Divisèruntque omnibus exordis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδοξία.

258. Τοῦ θεοῦ.] Τοῦ θεοῦ * Τ ἐπιτατικοῦ τοῦ τόξου, ἄγαν Τ Ἀπόλλωνος. ἤλπιν· τάττει δὲ ἐν τῇ ἑορτῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν τελαμῶνα σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα τελετὴ σύνοδος.

264. Καθεθώμεθα.] Ἀποθώμεθα.

266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσι.

NOTÆ.

276. Νῦν δὲ παῦσαι τόξον) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in pleriique Vulgat. Edit. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille, Deest in* Florentina, Aldina, *&c. In* Vetustis *tamen & Optimis* Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῦ θεοῦ) Τοῦ θεοῦ. * Τ ἐπιτατικὸν τοῦ τόξου, ἄγαν Τ Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 31. pro trivolo illo, Τ θεοῦ, Τ ἐπὶ Τ τόξου, licet ibi τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad *v.* v. 276. & *Brevia Scholia*, ad *v.* v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol. ιυμοκια. κοῦφα κὴ ἡ Τ σελιναία μηνὸς ἱσταμένου. ὡς ἐφέστιος Ἀπόλλωνος.

VARIÆ LECTIONES.

268. Πειρήσασθαι κὴ ἐκπλέωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον δ' μάλιστα, κ' Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ κ τοῦτο ἔπος χ' μοῖραν ἔειπε·
Νῦν μὲν παύσασθε τόξου, ἐπιτρέψατε δὲ θεῷ·
Ἠῶθεν δὲ Θεὸς δώσει κρατεροῖσ', ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μετ' ὑμῖν
Χειρῶν κ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἷς, οἵη πάρος ἔσχεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιδή τέ.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπεφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσῃσι·
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἄ δειλὲ ξείνων, ἔτι τοι φρένες ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅτ' ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μετ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; ἠδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων κ ῥῆσιν; ἀνδρῶν δέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος κ πλωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε πρὸς μελιηδὴς, ὅστε κ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χαδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

278. Ἐπὶ κ τοῦτο ἔπ⊙.] Ὁ Ἀντίνοος· ἀντὶ τοῦ δεύτερον τὸ αὐτό.

279. Ἐπιτρέψατε δ θεῶσιν.] Εἴξατε καὶ συγχωρήσατε τῇ ἑορτῇ.

284. Ἄλη.] Πλάνη. Ἀκομιδή.] Τὸ ἀπημέλητον εἶναι.

289. Ὑπερφιάλοισιν.] Νῦν, τοῖς κατ' ἀρετὴν * ὑπερφέρουσι.

291. Ῥῆσιν.] Γνώμας.

293. Τρυφ.] Τετρώσκει. βλάπτει.

294. Χαδὸν.] Ἀδεῶς καὶ ἀσχόλως. Αἴσιμα.] Δίκαια.

N O T Æ.

277. Θεοειδέα) Τετυλλαίους ἀναγνωστέον, παρὰ συλλαβὰς γραπτέον. Θεοειδέα, *Eustathius* omninò; at Βασιλᾶα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana*, *Resc. Aldina*. quomodo & olim *Latina* Verlio, *Regim*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoscit, & *Crispinus*, inter *Var. Lect.* & certè πολυκυκάτερον videtur & ἀκαμπέστερον. Id enim maximè velle *Antinoum* plus semel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Eustath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ἦ ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς. ἔστιν ὅτε ἐπὶ τοῦ ὕστερον. ἐπὶ δ' ἀρχῆς ἔθος ἦν τὸ ἀγαπᾷν· ὃ δὲ μὴ ἐπιπλῆξαι σωφρόνως ἔστιν.

293. Οἶνός σε πρὸς μελιηδὴς) *Athen.* l. 1. Ἀθήναιός φησι λέγων πρὸς Ὀδυσσέα, Οἶνός σε πρὸς μελιηδὴς, αὐτὸς σὺν ἀπείρετος ἦ πέρασ⊙· διὸ καὶ πρώτης ἀπολαυστέον ἐπὶ κρατῆρος τὸ ποτήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*. Ἡμίεργα πῶς εἰσφέρουσι Ἀθηναῖοι ἢ ἡμίεργα τὰ ἡμιτελῆ, καὶ ἀδόμητα. Ἀπόλλων⊙. Et *Hesiod.* Ἡμίεργος. v. 6. Πρῶτον ἔπι πτερὰ πυκνὰ, καὶ ἐυδμήτω, ἰηὲν ἅμαρ. Τῷ δὲ Ἀπόλλωνα χρυσόκομα γείνατο Λητώ.

289. * Διαφέρουσι) Vox hæc in Impressis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam superiorem subsilierat, undè iterum nunc detrusimus, idque MSti *Aloysiani* auctoritate.

291. * Γνάμπτει) Ità lego, pro γναμπτοῖσι; ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

277. Θεοειδέα) γρ. βασιλᾶα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Rescii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

" Eurymachum verò maximè & Antinoum rogem
" Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
" Nunc quidem mittite arcum; & rem committe Dis.
" Mane verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
" Verum agite, mihi date arcum benepolitum, ut vobiscum
" De manibus & robore experiar; si mihi adhuc est
" Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris.
" An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati sunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Ah miserume hospitum, insunt tibi mentes neque tantillæ:
" Nonne contentus es, quòd quietus una cum interibus nobis
" Convivaris? neque convivio privaris, at audis
" Verba nostra & sermonem? neque aliquis alius
" Verba nostra hospes & pauper audit.
" Vinum te lædit dulce, quod & alios
" Lædit, quicunque ipsum abundanter capit, neque decenter bibit.

Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ Φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, Φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς,
Ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytiona
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum; hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoi;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foras
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Naresque demetentes; hic itaque mentibus suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] *Ὅμηρος μὲν εἶναι τῶν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ Κενταύρων ἀπηλογημένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει, ὅτι τὴν *Ἄτρακος θυγατέρα, λέγω δὲ Ἱπποδάμειαν, Πειρίθους πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε πρὸς συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι παραχθέντες, τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν· οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τοὺς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶδε τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα *Δεξαμενῷ ἐν Ὠλένῳ, ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί· καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως *τοῖς ἐκεῖ ἐπιστάντος.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθεὶς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. *Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς τῆς τῶν θεῶν τραπέζης γενόμενος, καὶ πιὼν πολὺ τοῦ νέκταρος,

NOTÆ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Vetusto libro in alios proseminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum ausus est hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἷλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò satis distinguatur à *Participio* Neutro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὅμηρος μὲν præmitto, nec sine MSto *Aloysii*; deinde, pro Ἀδράστου, quod in omnibus *Impressis* obtinuerat, in *Eustathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipso MSto *Aloysii*, audactèr tamen lego Ἄτρακος, nempè ex historiâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripideæ Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adrastus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholee*, multoque infimus *Iaccho Rhætus*, & *Atraciâ* subitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epist. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Desine mirari, posito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejusdem frater *Cæneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Thessaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἄτρακος οὖσα θυγάτηρ, βουλῇ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεύς, ὁ Λαπίθης. Mox *Δεξαμενῷ ἐν Ὠλένῳ, pro corrupto δεξάμενος ἐν Ἤλιδι lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mnesimache*, pro *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Eustathio*. *τοῖς ἐκεῖ lego, pro τοῖς οἴκοις. Versus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impressis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Versum alium, ejusdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. *Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloysii* MSto.

303. *Pro ἴστω lego hic ἴσῃ, ut sit τιμωρία ἴση θανάτῳ, ex Conjecturâ, περιέβαλλε, pro περιέβαλε, ex MSto, ut & mox ἴδησε, pro ἴδεισε· in ipso fine, pro *Κενταύρων τὴν βάσιν, lego Καινέως τὴν κάσιν τοῦ προύχοντος αὐτῶν παρθένον, quoniam notorium est, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, sed ex *Lapitharum* familiâ duxisse, ut notamus ad v. 295.

VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. γάμον κάτα, *Eustath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ. εἷλκον, vid. Not. in *Textum.*

Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν ἤγετο οἰνοβαρείων.
Ὤχεό σοι μέγα πῆμα πραύσομεσθ', αἶψα τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ἢ γάρ τεν ἐπιτυφόμενος ἀνιόλεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομέν· ἔνθεν δ' οὔ πω σαώσεαι· ἀλλὰ ἔχηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουριδίοισι.
Τόνδ' αὖτε προτέρη προέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Ἀντίνο', ἢ μὴν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται·
Ἤλπεο, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε * ἷφι πιθήσας,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐξ τὰ ἀμβροσίας ἀψαμένῳ, οὐχ ὅπως αὐτὸς ἀμοιβὰς τῷ Διὶ τοιαύτας ἐπιτίθητι, ἀλλὰ δεῖ τὰ ἐμφύτα κακὰ ἐκ τῆς ἀγελίας ἐκβαλεῖν τὰ τῆς Ἥρας χαίρουσι· ὑποπίπτουσι δ' ἡ ὑβρὶς, ἀνίσχυκε τῷ Διὶ τῷ Ἰξιονίδῃ λύσσαν· ὁ δ' ἐνδυμιόνῳ ζῆλον πάλιν τοιοῦτον ταύτῃ δρᾷ, ἀμαθύνων τὰς ἐξ αὐτοῦ γεγονυίας, ἐκ πυρὸς ὁμοῦ ἐπτεχήσιος τὰ Ἰξιονίδῃ ἐπιφέρει γαίμους· σκοπῶν δ' εἶχε τὸ κλυτὸν πιφίλλιον τῆς Ἥρας παρεκπάσας. μανίᾳ δὲ τῷ ψευδείῳ ὁ Ἰξιονίδῃ κατίλιπεν· ὁ δ' ὡς Ἥρην, ἐπιπάσῃ τῶπον ὃν ὁ Ζεὺς ἀγαπᾷ πάσης * ἴσης ψευσάμενος ἐπιθυμίαν· γεννᾷ γὰρ αὐτὸς τὰ ἀμβροσίας, οὐκ ἐκ αὐτὸς λαθραίως, ἀλλὰ πρεσβὺς πομπὰς ὑποπίπτων, * ἴσης τὸν Ἰξιονα ἐπὶ τὰς τῆς τροχῶν κυμοίδας, ἐξ ἵνας κρὸς ἐξ ἐφαμερονίδες φίλιας βοῶσι, ὡς τὰς εὐεργέτας ἀμοιβὰς ἀποδιδῷ ἀποσῶσιν· γίνεται δ' ἐκ τῆ πιφίλης παῖς Ἰξιονίδῃ

NOTÆ.

306. Ἐπιτυφόμενος) Hæc Vox explicatur in Notis ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἐνιτυφόμενος in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Hervagianâque* Editione, in ipso *Textu*, & inter *Var. Lectiones Crispini*, *H. Stephanique*, etiam in *Sebeti* Indice *Homerico*.

315. Βίῃφί π' * ἷφι) Ità scribo, pro βίῃφί τ' ἷφι, ut Ipse *Poeta* in aliis locis, viz. *Iliad. χ'.* v. 107. Ἕκτορ ἷφι βίῃφι πιθήσας ἄλιον λαὸν, etiam olim in

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Hesio ii.

306. * Ἐπιτυφόμενος) Μεζαπίπτων, ex MSto. *Aloysii*, licet ibi μὴ πιπίπτων. Verum *Eustathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐκτὸς ὢν, καὶ μὴ πιπτων, ὁ μεζαίπτωσις, ὡς λαὸν ἐκπεπλῆν· ἔστιν ὢν. ἐκπτὸς. τ' οὐ λόγῳ φασὶν ἔτυπτον, ὡς λαὸν ἐκπέπτε, ἢ ἐκπτὰς ἐξυπτίας, ὁ ἐκλοῖ τ' φεβήμων καὶ λόγιος. *Ibid.* * Ἀνιβολήσεις) Τεύξῃ· ὀίφνης, τὸ μὲ καπιτέρω μέρη τ' μαζὸς ἔχων, ἀὶ δ' πιφίλαι ἔπτυς ἐοίκασι, τὸ δ' κάτιτερα μέρη λάτ' ἐμφυλῶ μίσχοι τ' κεφαλῆς ἐ πατὸς ἰξ.ονῦ. Φερέκλους δ' ἐν Κ.ο καὶ Μεγαπίπαι. ἀκόλαστον εἶχε τῷ ὀργιλῷ ἀπὸ τὰς σωφρονίας. ἐοίκε γὰρ ἐ πατὸς ἀκολασίᾳ, καὶ πολλάκις ἐκλαπίζει ταῖς κατὰ τὸ Πήλιον ἵπποις, εἰπῶν λέγεται τὸ τ' Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὄφις ἐ τ' Πειρίθων, ἐπίκλην Ἰξίονος. * Διὸς γὰρ ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλειν γάμους παρὰ τ' συγγενῶν, Καινίδι τῷ Κάπυ ἐ παῖδι αὐτῶν, παρθένου Ἱπποδαμείας. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol. M.* v. Κένταυρος.

306. * Ἐπιτυφόμενος.] Μεζαπίπτων. Ἀνιβολήσεις.] Τεύξῃ.

315. Βίῃφί] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πεπίθοις, ζαμφίπους.

NOTÆ.

hoc loco, *Latina* Versio nostram *Lectionem* agnovit, & Tres Vett. Codd. ità in *Scholiis* apertè legunt; etiam Corrupta Sensum præferunt. ἷφι) τῇ ἑαυτῆ. Verùm etiam in hoc loco ἷφι in *Textu* præferunt, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rosselii*, *Hervagiana*, &c. Sed nec ἷφι πιθὼν, satis *Græcum*, si attendas. *Stephani* errore decepti alii, etiam Amicus, Amici nepos, *Oxoniensis*.

SCHOLIA.

Et hoc ex MS. *Aloysiano*; licet ibi per *Amanuensis* errorem ἐκτὸς, quem corrigere licet ex *Eustathio*, ibidem. Ἀνιβολῆσαι ἢ ἰὼν, τὸ ἐκπεπτωκὼς· ἢ ἀλλοις ἢ, τὸ σωφρονῆσαι· παρὸ ἢ τῆς ὕβρεως, καὶ τὸ ἀκολάστου.

308. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλιτρεύειν.

315. Βίῃφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

306. Ἐπιτυφόμενος) γρ. ἐνιτυφόμενος, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

315. Βίῃφί τε ἷφι) γρ. βίῃφί τε ἷφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πεπιθὼς, *H. Steph.*

Οἰκαδέ

Οἶκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ εἰνὶ θήτεσσιν ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τοῦτό γ' ἐνὶ φρεσὶν ἔλπεται·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔπω σὲ τόνδ' ἄξεσθαι ὀΐομεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθα Φάπν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ κε τόξον ἐΰξοοι ἐντανύσσαι,
Ἀλλ' ἄλλος τὶς πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δ' ἐλέγχεα πάντα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐστὶν ἐϋκλείης κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀείσημον· τί δ' ἐλέγχεα πάντα πύθεσθε;
Οὗτος δ' ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γέν@ εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε κ' τελεσθὲν ἔσται·
Εἴ κε μὲν ὃν τανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχ@ Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὲν χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα τ' ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.

"Domum me esse ducturum & suam taxaturum uxorem?
"Neque ipse hic in pectoribus existimat:
"Neque aliquis vestrûm hujus gratiâ animo dolens
"Hic conviveturi; quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus est,
"Filia Icarii, prudens Penelope,
"Non te hunc esse ducturum putamus, neque decet;
"Sed reverita rumorem virorum, & mulierum,
"Nè aliquando aliquis dicat inferior alius Achivorum,
"Certè multò pejores viri strenoi viri uxorem
"Petunt, quoniam neque arcum politum tendunt;
"Sed alius quidam pauper vir errans veniens
"Facilè tetendit arcum, misitque per ferrum.
"Sic dicent, nobis verò opprobria hæc sient.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
"Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo eos
"Esse; qui jam domum inhonorantes edunt
"Viri optimi; cur igitur opprobria hæc tacitis?
"Hic tamen hospes, valde quidem magnus & bene compactus,
"Virique ex generoso gloriatur esse filius.
"Verùm age, ei date arcum politum, ut videamus:
"Sic enim dico, quod & perfectum erit,
"Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo,
"Induam ipsum chlænaque, tunicaque, vestimentis pulchris;
"Dabo quoque acutum jaculum, quo canes arceat & viros,
"Et ensem utrinque incidentem; dabo insuper sub pedibus calceamenta.

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τούτου χάριν, ὅτι ἄτιμος ἐμὲ ἄξεσθαι.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ἡμᾶς σέβεσθαι.
328. Διὰ δ' ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασε.
334. Εὐπηγής.] Εὐπαγής.

NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐὺν εὐκλείης) Ità εὐκλείης scribendum ut in *Alcinâ*, *Lovaniensi*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, cùm enim hæc Vox ab εὐκλεὴς, εὔκλεος, *Accusat.* Plural. Εὐκλείας, εὐκλεῖς, & εὐκλέας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 231.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ἡμείων) γρ. ἡμείων. *Schrevelian.* male.
323. Αἰσχυνόμεθα) γρ. αἰσχυνέμεθα. verùm *Participium* recte scribitur ad Verbum αἰσχύνομαι.
324. Μήποτέ τις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τις κ' εἴπῃσι.
325. Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ π') γρ. μνῶνται· οὐδέ π, & ἐὸν ἔπ.
329. Ἤωϊε δὴ ἐλέγχιε) γρ. ἠϊθέοι δέ τ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ τὸ δὴ, ut aliis, in similibus.

Πέμψω δ', ὅπωη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μοὶ Ἀχαιῶν ὅππις ἐμεῖο
Κρείσσων, ὧ κ' ἐθέλω δέμνιά τε, καὶ ἀρήσασθαι.
Οὐδ' ὅστις κραναὴν Ἰθάκην κατάκοιρανέουσιν,
Οὐδ' ὅστις νήσοισι παρ' Ἠλίδος ἱπποβότοισι.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βίηφι, αἴ κ' ἐθέλωμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκία βιβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένου ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φίλα καμπύλα δῖος ὑφορβός
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐρ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδουσιν
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, ὃς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mitram denique, quo ipsum cor animusque jubet.
Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* meum, horum nullus me
" Potentior, cui nempe *illum* volo eripere, & negare;
" Neque quicunque asperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in insulis versus Eadem equos pascentem.
" Horum nullus me invitum impedier, si voluero
" Vel semel hospiti concedere hunc arcum, ut ferat.
" Sed domum protecta tui ipsius opera cura.
" Telamque, columque; & ancillis impera
" Opus aggredi; arcus autem viris curæ erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium est in domo.
Hæc quidem ille superata retrò domum ivit;
Filii enim verbum prudens imposuit animo.
In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deindè Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris immisit cæsia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat flexiles divus subulcus:
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus:
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis subulce,
" Amens? Statim utique te apud sues canes furiosi comedent
" Soli ni ab hominibus, quos vix. canes nutrivisti; siquidem Apollo

SCHOLIA.

347. Νήπιοι ἀτὼς Ἤλιδες.] Ταῖς περὶ τὸ Δυλίχιον· λείπ. Ζακύνθου, Σάμης, ἢ λειπάς. Ἔστι. καὶ ἐπέχει· λείπ. Ζακύνθου, Σάμης, ἢ λειπάς. Ἔστι. καὶ ἐπέχει· ἀπὸ ἴχθ ἰτέρωθι παρὰ τὴν Πλευτῶ, ἐν ᾧ τὸ ἀσυγκεμμένας λέξεως

349. Καβάπαξ.] Καβάλλα· τοῦτο ὃ ἄτως * ἀπὸ ἴχθ ἰτέρωθι παρὰ τὴν Πλευτῶ, ἐν ᾧ τὸ ἀσυγκεμμένας λέξεως

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. * Λείπ. Ζακύνθου, Σάμης, ἢ λειπάς.) Ex *Eustath.* fol. 764. lin. 7.

349. * Οὐκ ἴχθ ἰτέρωθι) Voces οὐκ & ἰτέρωθι, adde, ad Sentum impiendum, ex *Eustathio*, fol. 1120. lin. 47. Τὸ δὲ καβάπαξ, κατὰ Τ. εἰς τὸ παπλάς, 763. lin. 47.

VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ. ut alias. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*

346. Ἰθάκην καταοιχομένοιο) γρ. Ἰθάκην κάτα κοιρανέοντα.

347. Νήπιοι) γρ. ναίουσι, *Plutarch. Scholia Eratos.* *H. Steph.* & *Barnes.* Edit. in marg. n.

ληγέσης εἰς ξ. καὶ ἡ ἐξῆς ἀρχὴ) * ἀπὸ ἴχθ αὐτῶ.

363. Πλαγκτέ.] Παραπλήξ. τῶν ἀμένηνα πεπλανημένε.

SCHOLIA.

ἄπαξ εἰσπεῦξε ἐφηνῦσθαι σημαίνοντας οἱ Παλαιοὶ λέγοντες, καὶ ἐπ' ἀδὲ καβάπαξ εἰς ξ. Ἐ δοχὴ αὐτὴς λαὶ ἴχθ αὐτῶ, ἰτέρωθί πω ἴα παρὰ τὴν Πλευτῶ, ἐν ᾧ ἡ μέσον ἐσταῦξε, εἰ τῷ, καβάπαξ ξείνῳ. Et hinc in hunc lego, pro ἀπ' αὐτοῦ, * ἀπὸ ἴχθ αὐτοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

348. Αἴκ' ἐθέλωμι) γρ. αἴκα θέλοιμι. *H. Steph.* & *alteri* Index.

352. Τόξον) γρ μοῦσον, *H. Steph.* Aliis quidem id recte in eodem *Hemistichio*, nempè *Odyss.* α'. v. 358. at hic τόξον omnino legendum.

363. Ταχ' αὖ) γρ. πάχ' ἄν. *Ibid.* Κατέδουσι) γρ. κατέδωσι, *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλάκηπ᾽ ἠδ᾽ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ ἦκε Φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ᾽ ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει,
Ἄπτα, πρόσω Φέρε τόξα· τάχ᾽ ἐκ εὖ πᾶσι πεπήσῃς·
Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγρόνδε δίωμαι
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δ᾽ ὄφρα φέρτερός εἰμι.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατ᾽ δώματ᾽ ἔασι,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν᾽ ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες· κ᾽ δὴ μετέην χαλεπτὸν χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δ᾽ ἄρα τόξα Φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ᾽ Ὀδυσῆϊ δαίφρονι θῆκε πιφαύσκων.
Ἐκ δ᾽ Εὐρύκλειαν προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πεφίδων Εὐρύκλεια,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλύπτω ἔνδοθεν ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή πω θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι πεπιδὼν ἔργῳ.
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλῄϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ᾽ ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἅλτο θύραζε,

" Nobis sit propitius, & immortales
  Dii alii.
Sic dixerunt; at hæc postea ferens
  ipse in loco,
Timens, quoniam multi minabantur
  in domibus.
Telemachus autem ex altera parte
  minans clamabat,
" Hinc, ulterius porta arcum citò,
  non bene omnibus obedies.
" Ne te, ætate junior licet sim, ad agrum
  expellam
" Percutiens saxis; vi etenim fortior
  sum.
" Utinam enim omnibus tantum, qui-
  cunque in domibus sunt,
" Procis manibus, vique, fortior es-
  sem:
" Tunc utique statim deplorabiliter
  aliquem ego mitterem ire
" Nostrâ ex domo: quoniam mala
  operantur.
Sic dixit; hi utique omnes super
  eo suaviter riserunt
Preci, & tum demùm remiserunt
  gravem iram
Telemachi gratiâ: arcum itaque fe-
  rens per domum subulcus
In manibus Ulyssi prudenti posuit
  adstans:
Evocaramque allocutus est nutricem
  Eurycleam,
" Telemachus mandat tibi, ô prudens
  Eurylea,
" Claudas domûs januas firmè com-
  pactas.
" Sin aliqua vestrûm vel suspirium,
  vel sonum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, non fo-
  ràs
" Ear, sed illic tacitè sit apud o-
  pus.
Sic dixit; huic autem ratum fuit
  verbum.
Clausit itaque januas ædium bene-
  habitatarum,
Tacitè quoque ex domo Philœtius
  prosiliit foras.

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Ἰλάκηπ.] Ἵλεως γένοιτο.

377. * Μεθίει.] Μεθίεσαν.

NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα) Ità rectè Omnes Vett. ἔφαθ᾽· *Eustathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Recti*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ᾽ haberet, ità quoque *Casiellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod sæpissimè aliis factum queror, ut suprà, v. 315. Editor *Oxoniensis* noluit hìc Errantes sequi. Vid. ad α΄. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληΐσαι) Vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) Ità, pro *Schreveliano* ἢ δέ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κλῄϊσεν) Vid. suprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα) γρ. πῶν. *H. Steph.* & *Textus* Basil. *Versu* refragrante, & ipsius *Eustathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα) Vid. Not. in *Textum*.

382. Κληΐσαι) γρ. κλῄσαι, κλῆσαι, vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) γρ. ἢ δέ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κλῄϊσεν) γρ. κλῄσεν. vid. suprà, ad v. 382.

Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας δύπρηκέϊ αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν πὲρ ἀνέστη,
Εἰσερόων Ὀδυσῆα· ὃ δ' ἤδη τόξον ἰάμια,
Πάντη ἀναστρωφῶν, περιμήρῳ ἔνθα κ' ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀπιχρυμένοι ἄγκλῃ.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τις θηητὴρ κ' ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ που τοιαῦτα κ' αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιήσεμεν· ὡς ὁνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἴδρια κ' ἔνθα κακοῖσι ἔμπαις ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερφιάλων,
Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀπάσσειε,
Ὡς ὅτος πολὶ τοῦτο διωΐσεται ἐνταύσασθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, κ' ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγα βοηθάμενος κ' ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,

Clausitque postea januas septi aulæ.
Jacebat autem sub porticu funis navis circùm-agitabilis
Pyblinus, quo ligavit januas, introque posit ipse.
Sedit deinde ad sedem profectus, unde surrexerat,
Inspiciens Ulyssem: hic jam arcum movebat
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes ediffent, absente domino.
Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum alium,
" Sane *hic vir* aliquis peritus & sagax est arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipsi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid* facere; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus Peregrinus.
Alius rursus dixit juvenum superborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci: at prudens Ulysses
Statim, ut magnum arcū contrectando explorasset, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantûs
Facilè extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum intestinum ovis,

ΣΧΟΛΙΑ.

390. Ὕπλον.] Σχοινίον.
391. Βύβλινον.] Καινόφωνον· οἱ δὲ, τὸ ὑπ' αὐτόχειρ.
394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Περιμήρῳ.] Καθ' ἑκάτερον μέρος.
395. Ἶπες.] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παρηπλῶσιν κατεσθίει δὲ, μὴ ἄρα ἄρχηται αὐτῷ γίνεσθαι καὶ ἑτέρα δίκη χείρων μαχαίρης.
397. Θητὴρ.] Θεωρητικὸς, ἔμπειρος. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιστήμων, ἀγχινοῦς, κλέπτης· κλέπτης γὰρ, τὸ ἐπίστασθαι· ὁ κλέπτης, ὁ ἐπιστήμων τῆς ἁλιευτικῆς.
399. Ἔφορμᾶται.] Παρασκευάζεται.
402. Τοσσοῦτον ὀπάσσειε.] Ὁ νοῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄντως ἂν βάλοιτο λαθών· ἢ ἄτης, ἵνα τοσοῦτος μείζων, ὡς ἂν διωΐσεται ἐνταύσαι. Ὀνήσει.] Ὠφελήσει, ἢ τῆς βραύσεως· ἂν εἰλιφθῇ παρὰ τῶν μνηστήρων.
407. Νέῳ.] Ἀντὶ δὲ, καινῷ. Κόλλοπι.] Κολλοπίδι· εἰρηται δὲ, παρὰ τὴν κόλλαν.
408. Ἄψας.] Ἐκδήσας. Ἕντερον οἰός.] Τῷ χορδῇ.

ΝΟΤΑ.

389. Κλήϊσεν) Vid. suprà, v. 387.
395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Eustathius* in locum, Κρείττων δ' ἂν εἴη, φασὶν, ὁ φάσκων τὸ τόξον ὑπὸ μυὸς κεκόφθαι παλαιᾶς Σκυθικῆς, ξύλινον. Verùm non rectè *Veteres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco. *Duas* potiùs Arcûs *extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè esse solent, quæque si exesæ fuerint, nullarenùs tali *Arcui* fidendum.
397. Ἦ τις θητὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἴ τις ἠεκτὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*
407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Eustath.* fol. 767. lin. 52. &c.

VARIÆ LECTIONES.

389. Κλήϊσεν) γρ. κλῄϊσεν, vid. suprà, ad v. 387.
391. Βύβλινον) γρ βίβλινον, *Eust.* fol. 765. lin. 37.
394. Ἀναστρωφῶν) γρ ἀναστροφίων, *H. Steph.*
395. Κέρα ἶπες) γρ. κεραΐπες, *Eust.* fol. 766. lin. 13.
397. Ἦ τις θητὴρ) γρ. εἴ τις ἠεκτὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum. Ibid.* Ἶπες) γρ. ἤ πες.
406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*
407. Ἐπὶ) γρ. ἀμφὶ, *Eust.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς ἄρ' ἄπερ σπουδῇς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δ' μεγάλ' ἔκλυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστόν, ὃς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πεφρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἐλών, εἶλκεν νευρήν, γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πιφαυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δ' Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐπὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἧμαι ἔνι· οὐδέ πη τοῦ σκοπιὴ ἥμβροτεν, οὐδέ πη τόξον
Δίω ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπημάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη κῆρ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυχέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα κῆ ἄλλως ἐψιάασθαι

So without great labour stretched the mighty Ulysses the bow;
Then with his right hand taking and trying the nerve;
Which sweetly sounded, like to the voice of a swallow.
Great grief then seized the wooers, and all their colour
Changed; and Jove thundered loudly, showing signs.
Glad was the much-enduring divine Ulysses
That the son of crooked-counselling Saturn had sent him a sign.
Then he took a swift arrow that lay by him on the table
Naked; but the others were in the hollow quiver
Lying, which soon the Achaians were to feel.
Taking it by the notch, he drew the nerve and the hollow,
And from the seat shot, aiming straight through the axes.
The arrow flew through all the rings, and went out at the door.
Then to Telemachus spoke the strong bowman Ulysses,
Telemachus, the stranger sitting in thy halls has not disgraced thee,
Nor missed the mark, nor long time in drawing the bow have I laboured;
My strength is firm, not as the wooers scoffingly say.
Now is the hour for the Achaians to prepare supper
While it is light, and afterwards to have other entertainments,

So fine magno labore tetendit magnum arcum Ulysses:
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce sonuit, hirundini similis voce.
Procis igitur dolor factus est magnus; omnibusque color
Mutatus est; Jupiter verò valde intonuit signa ostendens;
Lætatusque est tandem tolerans divinus Ulysses,
Quòd ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
Accepit igitur velocem sagittam, quæ ei ad mensam jacebat
Nuda; ipsæ autem aliæ concavam intra pharetram
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex sede sedens; misitque porrò sagittam
Contra collimans: securium verò non erravit omnium
A primo foramine, transivit enim penitus foràs
Sagitta æreo-gravis; hic igitur Telemachum allocutus est,
" Telemache, non te ille hospes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum est:
" Non sicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce; at posteà & aliter delectari

SCHOLIA.

412. Χρώς.] Ἡ χροιά.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη. ἀλλοιοῦτο.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀφ' τὸ γιγλύφειν.
419. *Πήχυ | Τῷ δ' τόξῳ κέρᾳ.
421. Τινυσσόμενος.] Καθιππαζόμενος.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης ἢ *ὀπῆς τῶν πελεκέων διῆκεν ὀϊστὸς ἤλθεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλίγχει.] Ἐπιτείνει πῆχυν.
427. Ὄνονται.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη κῆρ δόρπου.] Παρέλκει τὸν ἀφαίρεσιν αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δὲ χαιτάτω· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δὲ, αἰωρεῖσθαι.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re *Eustath.* fol. 767. lin. 11.
427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Respicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyssem*, sub hospitis specie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus esset; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipse erat, reliquique Socii Nebulones.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Confer cum *Bretibus Scholiis*, *Hesych.* Πήχυς) εὐῦρον· ἢ τὸ δὲ τόξῳ μέσον· ἔστιν, τὸ ἄκρον. *Eustath.* Ἐπὶ πήχυ ἰλών) Ἀντὶ δὲ κεκτήσας ἐς ξυὸς
422. *Ὀπῆς) Ita lego, pro corrupto ὁ δ'; ita fanè legit MS. *Aloysianum*, ἀπῆ, apertissimè.

VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μέγα) γρ. τάνυσε μέγα.
411. Αὐδήν) γρ. ἀοιδήν. *H. Steph.*
424. Ἐλίγχει) γρ. ἀντίζει.
414. Γήθησέν τ') γρ. γήθησεν δέ, *Eustath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. παΐς.
425. Οὐδέ τι δ') γρ. ἐδ' ἔτι πώ.

Mol-

Μολπῇ ϗ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, ϗ ἐπ' ἐφρύσι πεῖσεν· ὁ δ' ἀμφέβητο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ ϳ χεῖρα φίλῳ βάλετ' ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

" Cantu & citharâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & ſuper ſibi annuit; accinxit igitur eidem acutum
Telemachus, dilectus nimis Ulyſſis divini;
Circumque manum ſuam injecit lanceæ; & prope ipſum
Apud ſedem ſtetit, armatus ſplendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφίβητο.] Ἐπῆχτο, ἐπεβάτευε.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθισις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ μὲν τῆς μνηστηροφονίας ἐρχασάμενος Ὀδυσσεὺς παρέστης Ἀθηνᾶς, ἐν τῇ ἐξῆς πρὸς ἡγεμόνας λέγει Τηλεμάχῳ καὶ τῷ οἰκείῳ πιθαίζει, ἄρχει Μελανθίου. *Ἄλλως, Τῆς μνηστηροφονίας ἐφεξῆς καὶ τῆς τῶν σωμάτων συγκομιδῆς, ἣν ἐν καθαίρει ᾗ φόνῳ τῶν οἴκων ὁ Ὀδυσσεύς.

* Ex *Eustath.*

Ἐπιγραφαί.

Μνηστηροφονία· ἢ, Μνηστήρων φόνος· ἢ. *Μνηστροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum.*

Ἄλλως.

Χῆ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἁπαίνῃ νηλεῖ χαλκῷ. Lib. XXII.

Ἄ Υτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύδην ἔθετο ὀϊστοὺς
Αὐτῷ προπρὸ ποδῶν· μετὰ δ' μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκπεπέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἶσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

V Erùm exuta eſt pannis prudens Ulyſſes:
Inſiliitque ſuper magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit ſagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum eſt;
" Nunc denuò ſcopum alium, quem nondum aliquis percuſſit vir,
" Speculabor, ſi contingam; præbeatque mihi gloriam Apollo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Ἄ Υτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τῷ ῥακοδῃ ἀπιδύσαντι ἐοῦπτα, οὐχ ὅλως, ἀλλ' ἐπ' * αὐτοῖς τοῖς ῥακοδῶν, τὰ σκέποντα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ἂν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, * Μὴ δ' οὔπω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

ἀνέρας ἄμμες Ἔσωθεν.

5. Ἀάατος.] Ἀντὶ τοῦ, ἄπρατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἀ ἐπὸς α.

7. * Εἶσομαι.] Γνώσομαι· ἢ, ἐπιστρεύσομαι.

Ν Ο Τ Æ.

V. 1. Γυμνώθη) Ità rectè *Florentin. Roman. Baſil. Aldin. Reſcian. Stephan. Spondan. Caſtellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ γυμνάσθη, per Errorem; at is Error detectabilis, & proindè maturè ſiſtendus.

Ν Ο Τ Æ I Ν S C H O L I Α.

V. 1. * Περιπᾶν) Ità, pro περὶ τοῦ, MS. *Alloyſii.*

5. * Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄπρατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἀ ἐπὸς α. Addo, ex *Etymolog. M.* Vid. *Suid.* v. Ἄαστος.

2. Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλλομαι, ἅλμαι, & ἁλάομαι, ἅλαμαι, ἅλατο, vel ut alii, pro ἅλατο, Æolicè, ἄλατο, ſemper *Homero*; de quâ re *Euſtathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò τοῦ ἐπὶ producitur, in *Cæſurâ*. vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Vid. ad ξ'. v. 434.

7. * Εἶσομαι) Γνώσομαι· ἢ, * ἐπιστρεύσομαι. Hoc ex *Euſt.* fol. 770. lin. 4. Τὸ ἐπισκεύσομαι, ad alium locum ſpectat, viz. Ι. φ'. v. 335. Εἶσομαι ἐξ ἁλός.

Ν Α Ι Æ Lectiones.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάσθη, vid. N. in *Textum.*

2. Ἅλτο) γρ. ἄλτο, at *Homero* ſemper ἅλτο, Æolicè, ut *Euſtath.* nec tamen *Henrico Stephano* Lectio illa notatur.

3. Ἐμπλείην) γρ. ἐμπλείη, *Florentina, Euſtath. H. Steph.*

Ἦ· ῥ' ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθὺνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον· ἑῷ δὴ μὴ χερσὶν ἐνώμα,
Οἴνου πίνειν ἔμπεδον· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλεν· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐπὶ πλείοσσι, ῥ' εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἱ πύξειν θάνατόν τε κακὸν ῥ' ἤρα μέλοιτο;
Τόνδ' Ὀδυσεὺς μὲν λαιμὸν ἐπορούμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βληθέντος· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀπὸ ῥινὸς παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοὸς δ' ἀπὸ οἷο τραπέζης
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτά, φορεύμενα· τοὶ δ' ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certe hic pulchrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putâsset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *aliquem* eædem malam, & mortem nigram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagittâ;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percussio; flatim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, carnesque assatæ fœdatæ est: hi igitur tumultuabantur

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

8. Ἰθύνετο.] Ἐπὶ εὐθείας ἐπέβαινεν.

9. Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾴξ, ἐν ταῖς Μελέταις φησὶ, τῷ παροιμίᾳ. Πολλὰ μισγέτω * κίλῃ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, λέγει τοῦτο διδόναι· ἐσπουδάκασι γὰρ Ἀντίνοος τὸ πῶμα, βάλλεται. Λέγει δ' Ἀριστοτέλης, εἶναί τι παροιμίας ἄκρον. Ἄγκαιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκέτην ἀπὸ Κρήτης, ἐπήλυδα αὐτῷ συσσφιγέντα πυκτεύειν· εἰπόντος δ' αὐτῷ, ὡς οὐ δυνήσεται πεῖν, ὅτε ἐπιβῆναι οὐ μέλλοι τυγχάνοντα, αὐτὸς ὁ Ἄγκαιος καθαιρεθέντας τοὺς θεράποντας, ἔλαβε τὴν κύλικα, καὶ ἔσπευδε· λιχανοῦς δ' ἐπῆνε, Πολλὰ μισγέτω κίλῃ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἄφρον συνιέναι χρῆναι συὸς μισγάλης * ἐπιζωσθῆναι τοὺς δ' Ἀγκαίου χαρίεις· οὐκέτι οὖν ὁ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ χείλεος τὴν κύλικα καθεῖναι, καὶ ὁρμισθῆναι ὡς τὸ ἄγγειον ἐν· συμβαλόντα δ τῷ κάπῃ, τελευτῆσαι· εἶτα φασὶ καταστῆσαι τὴν Παροιμίαν.

10. Ἄμφωτον.] Τὸ ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ὦτα ἔχον.

11. * Ὄφρα πίοι οἶνοιο.] Ἀπιθανῶς ἀφίξη· ἄλλως γὰρ, τὸ Πίοιεν αἰσχρολογίᾳ συμβαίνει· ἐπεὶ δ' καὶ ἐμισθὲ τὸν ἄλλον ἐκπιεῖν οἶνον, ἀλλά τι μέρος αὐτῷ· ὡς εἰώθασι πολλοὶ τοῦτο ποιεῖν· τὸ δ' τοιοῦτον χρείᾳ συμβαίνει· ὅτι δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν ἐκπιεῖται, ἀλλά τι μέρος αὐτῷ, οἷον, † Λείψει βοὸς βιβρωκώς, καὶ· Ὄφις μυρμήκων φαγών. † Vide infrà, ad v. 403.

15. Ἐπιχθόνιος.] Ἐπιλανθάνεται.

19. Αὐλὸς ἀπῆλθε.] Τὸ ἐξηχούλισμα, ὁ κρικὸς ἢ αὔλειος· πᾶν γὰρ τὸ στενὸν, αὐλὸν ἔλεγον· ὅθεν καὶ τὰς στενὰς πύλας, αὐλίας.

21. Φορέυντο.] Ἐμολύνετο.

Ν Ο Τ Æ.

8. Ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

18. Βλῆθέντος) De *Syntaxi*. vid. suprà, ad ι'. v. 256.

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

9. * Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schrevelianâ*, ad v. 19. apponitur; quàm omninò huc attineat. Pro voce * πίλῃ, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit πίτῃ, ad *Lycophron*. v. 489. & pro ἐπίτλω, * οἰκέτην, rectissimè. In illo autem ἐπιζωσθῆναι *Impressorum*, lego * ἐπιζωχθῆναι, ex MSto, quæ Vox *Euripidéa*, licet *Scenicis* ignota. Vid. ad *Euripid*. Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum*. v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἶνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

12. Τίς κ' οἴοιτο) γρ. τίς κ' οἰοῖτο. *H. Steph.*

13. Εἰη) γρ. ἴλῃοι. Hunc locum expendimus, *Prælection.* Homeric. XXVII.

15. Ἐπιχθόνιος) γρ. ἐπιχθόνιοι, *H. Steph.*

18. Βλῆθέντος) γρ. βλῆθέντα, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσὶν.

Μνησῖ-

Μνηστῆρες κτ' δῶμα, ὅπως ἴδεν ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' ἕδρῶν ἀνόρουσαν, ἀθρησταὶ κτ' δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες * εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
Νείκεον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Ξεῖνε, κακὰς ἀνδρῶν πρήσσεις· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κώεσσιν εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' αὐτάδε γῦπες ἔδονται.
Ἶσκεν ἔκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ Φάσαν οὐκ ἐτέλουτα
Ἄνδρα κατακτείνας· τὸ δ' νήπιοι οὐκ ὁράασαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείραθ' ἑφῆπτο.
Τοῖσιν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὠχριόωντες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκετ' ὑπέρτερον οἶκαδ' ἰκέσθαι
Δήμου ἄπο Τροίην, ὅτι μοι καλὸν ἐκείρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δ' ἀνὰ δώμαθ' ὑβριάζεσθε βιαίως,
Αὐτῷ τε ζώοντι ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad bene-fabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,
" Hospes, malè in viros sagittas immittis: non amplius certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ; ideò te hic vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me amplius existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violenter,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Τόξαζεσθαι.] Τοξεύειν ἐπιτυγχάνειν.
31. Ἴσκε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἴλεγχε σημαίνειν, φάσκοντες.
36. Κατειρύετε.] Κατεδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑπεφείδετε, λελησθότες ἑαυτῶν· ὡσεὶ δὲ ὁ ἐπιβουλὴς ὁ Τηλεμάχου σὺν αὐτόθεν, ἴσως ἐπὶ ἀποβουκολήσει ἐμαυτοῦ· ἔφη γὰρ, Πειράσω, ἂν δύνωμαι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵκεσθαι.

NOTÆ.

24. * Εὐδμήτους ποτὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto ἰύτμήτους, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Rescianâ*, *Stephanianâ*, *Castellionâ*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in alios Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τεῖχος vocat εὐδμήτους, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut ν'. v. 302. — ὁ δ' εὐδμήτους βάλε τοίχους. & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρην δέ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐπὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τεῖχος εὐδμήτους. Verùm dicendum, εὐδμήτους & ἰύτμήτους voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim εὐδμήτους, pro ἰύτμήτους, obtinuerat, *Iliad.* ν'. v. 304. Ità ἀδμήτῳ, pro ἀτμήτῳ, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἐμφανίσασα τ' Ἀπόλλωνι γάμον πρὸς ἣν φρονῶν ἁμαρτίαν, ξένον ἐπήγετο γάμον, λάθρᾳ δὲ πατρὸς, ἔσπειρε τῇ τὰς κόμας ἀδμήτῳ συνιλθοῦσα Ἀπόλλωνι. Emendo & lego ἀτμήτῳ, quod Video nunc fecisse Editores *Oxon.*

26. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσι) *Ultima* ῐ χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἴσκεν ἔκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν νεωτέρων τινῶν Παλαιῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Ad finem hujus *Scholii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss.* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, viz. Ἰκέλω, ἀντὶ τοῦ, ἐοικότας, quùm corrupta sint, pro ἄλλως, ἀντὶ τοῦ, ἐοικότας, deleo hic, mox proferenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εὐδμήτους) γρ. ἰύτμήτους, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Ποτὶ) γρ. ἀσπίδ.
25. Οὐδέ πη) γρ. οὐδέ που, *H. Steph.*
34. Τόσσ' ἄρ') γρ. τὰς δ'.
36. Οἶκον, Δμωῇσιν δ' — Αὐτῷ τε ζώοντι) γρ. Οἶκον, Αὐτῷ τε ζώοντι — Δμωῇσιν δ', &c. *H. Steph.*

Οὔτε Θεοὺς δείσαντες, οἳ ἀθανάτην εὐρυὺ ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔτεκτο.
Νῦν ὑμῖν τε πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δ' ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν οἰ μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· τοῦ γὰρ ἐπὶ πολὺ τάδε ἔργα,
Οὔ πη γάμου τόσσου κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης καθ' δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύῃ
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν οἷ μοίρῃ πέρασ· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπασσεν ἀρεσσάμενοι κτλ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐνπέπορ κ' ἐδήδορ κ' ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἑεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰαίνῃ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Neque Deos timentes, qui cælum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum tore puranatis.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit: hos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectat itaque unusquisque, quò fugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, allocutus est,
" Si quidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decenter dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera. *Jon author harum fuit,*
" Non nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc ab hic quidè meritò interfectus est: tu verò miserere populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Pretium separatim ducentes viginti boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus; donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔστω.] Ἀναγνώστου· εἰ μή, διὰ συνιζήσεως ἔστω.
ᵃ Ἄλλως, Ἔῃσιν.] Ἀντὶ τοῦ, συνήσασι.
49. Ἐπίλοιπον.] Σωίσηται.
54. Ἐν μοίρῃ.] Δικαίως, δίκαιος.
57. Ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστον διδόντες. Ἐεικοσάβοιον.] Εἰκοσι βοῶν ἀξιον.

ΝΟΤΑ.

49. Ἀντίνοος· ὅτι ἡ ἐπίλοιπον τάδε ἔργα) *Ultima* Ἀντίνοος *producitur ob triplicem rationem, Cæsuræ, τομῆς, Aspori sequentis cum Circumflexo. Antepenultima* Ἐπίλοιπον *ob Cæsuram, & Tonum, ut Penultima* Ἀλύων, *v.* 398.

56. Ἐδήδῃ) *Etymolog. M. v.* Ἐδήδῃ, εἰ μὴ ἀφῇ τὸ σ, ὡς Ἀφίστορος ὁ ἄλλος, ἴσα πληθυντικὸν εἶναι, Ὅσσα τοι ἐνπέπορ ὁ ἐδήδῃ· εἰ δὲ ἀφῇ τὸ σ, ἴσα ἐνικὸν λέγει τὸ

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔστω) Ἀναγνωσέον· εἰ μή, διὰ συνιζήσεως ἔστω. ᵃ Ἄλλως, Ἔῃσιν. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fines; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἴσασθε, pro ἴῃσθε, ut & *Florentina* Editio. & *H. Steph.* ex *Eustathio*.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

δοῦναι βοῦς ἀξίους.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

ἐδήδῃ, ὁ παρακείμενος ἔδηκα, διὰ κατακτικοῦ, ἐδήδηκα· ὁ παθητικὸς, ἐδήδεσμαι· τὸ τελικὸν, ἐδήδεσμαι· καὶ λαμβάνῃ ἐδήδεται· ἐξ Ἰωνικῶν, ἐδήδαται, Ἡρωδιανός. Videtur defectus in *Etymologo*, supplendus ab *Eustath.* fol. 773. lin. 36. Τὸ δὲ ἐδήδεται παρὰ Παλαιοῖς ὑποκρυπτόμενον Ἀττικὸν εἶναι φασὶ παρακείμενον· ἐν δὲ ἐδᾶ, ἐδᾷς· ἐς ἐμοῦ, ἐμοῖς· ἵνα γένοιτο ἔτος, Ἐδᾶ, ἐδάσω, ἐδηκα· καὶ Ἀττικῶς, ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδεσμαι, ἐδήδεται.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

ἐδήδῃ) ϗ. ἴσασθε. Vid. Not. in *Scholia*.
55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπασσεν) ϗ. Τῶν σῶν· ἄμμες δ' ὅπασσεν, ut mox, v. 73.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ ΣΧΟΛΙΑ.

ἐδήδῃ) ϗ. ἐδέδῃ, & ἐδήδῃ, ut in Not. ad *Textum*.

Τόφρ'

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τέ νυν ὑμῖν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπάσαιτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίλῳ ἀποτῖσαι.
Νῦν ὑμῖν ὅδε κεῖται, ἑκάστῳ νὺ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά τιν' ὀΐομαι αἴπυ ὀλέθρου.
Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πάλιν αὖτις ἀγόρευε,
Ὦ φίλοι, ἦ γάρ ὅδ' ἀνὴρ ὃν χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἰδὲ φαρέτρην,
Οὐδὲν ἀπὸ ξεστῆς πτήσσει, ἐΐσκει πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῇν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἴωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μιν ἠδὲ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὦκιστα γένηται·
Τῷ κε τάχ' ὕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

Hunc torve tuens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, neque ſi mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis ſunt, & ſecunde alia adderetis,
" Neque ſic amplius manus meas abſtinerem à cæde,
" Antequam omnem proci intemperiam rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id eſt, *veſtræ ſunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem & parcam vitaverit:
" Sed nemi.nem evaſurum puto certam mortem.
Sic dixit: horum ibidem ſoluta ſunt genua.
His Eurymachus locutus eſt ſecundò rurſus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus inexplebiles;
" Sed poſtquam accepit arcum politum, & pharetram,
" Limine à polito ſagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: verùm recordemur pugnæ;
" Enſeſque trahite, & opponite menſas
" Sagittis velocibus, in ipſum verò omnes tendamus
" Conterri, ſi modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citiſſimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò ſagittabit.
Sic utique loquutus extraxit enſem acutum.

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρέκειτ'.] Πρόκειτ' εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσοιτ'.] Τοξεύσ.
73. *Ἄμμι.] Ἡμῖν· Δωρικὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] * Ἐξιφοφόρουν γὰρ οἱ παλαιοὶ. Ἀντίσχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

NOTÆ.

64. Ἀπόσσαι) Rectè hæc Vox ſemper cum ſimplici σ'. ſcribenda, ut notamus ad ε'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλά σύ γ' ὦ νῦν τῦτο, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσαιτ') E contrà hæc Vox omnino cum gemino σ'. ſcribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm ſit ejuſdem Naturæ, atque βασιλῆος. quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπὶ μέγα τόξον ἐρύσσατο, καὶ ἰδὶ πάντη. Quare τοξάσσαιτο mox ſcribo. v. 78. 134. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. *Ἄμμι) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435. & ſuprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. * Ἐξιφορέουν) Ità ſcribo, pro ἐξιφοβέουν, nec id, ſine *Aloyſii* Nisti Auctoritate; licet notiſſima Vox, ξιφοφορῶ.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀποῖσαι) γρ. ἀπὸ σάσαι, malè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum.*

65. Παρέκειτ') γρ. παρὰ κεῖται, *Euſtath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ'.

71. Τοξάσαιτ') γρ. τοξάσσαιτ'. vid. Not. in *Textum.*

78. Τοξάσαισθε) γρ. τοξάσσαισθε, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσσαθε) γρ. εἰρύσσθε, vid. in *Textum.*

Χάλκειν, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένην· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἐμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε φῶτ' ὦκὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἧπαρ πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, θοειρῆδὴς δ' ἐτανύσθη
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' ἤ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' ἤ θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακπάζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἵλυτο δ' Φάσγανον ὀξὺ,
Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν Φθῇ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ,
Ὤμων μεσηγύς, διὰ δ' στήθεσφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δ' πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπέρυσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῷ ἐν Ἀμφινόμῳ· δείδι γὰρ μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσσῃ,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἢὲ κατὰ πρωτέϊ τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque-acutum, infiliitque in ipsum
Terribiliter vociferans; ipse autem eodem-instanti divus Ulysses
Sagittam projiciens percussit pectus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum; & ex manu
Ensem misit humum, eruentatus autem circa mensam
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum,
Et poculum circum-ansatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibusque thronum ambobus
Calcitrans quassit; & ob oculos fusa est caligo.
Amphinomus verò in Ulyssem irruit gloriosum
Contrarius ruens; traxitque ensem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; sed ipsum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interstitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapsus, terramque percussit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-se, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, ne quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Ense ruens, vel cæsim & manu pronâ feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

SCHOLIA.

84. Θοειρῆδὴς.] Πλειτλαθεὶς, ἢ * ὠκειρέαγὴς, ἢ ὠκεμόρῳ, ἢ ὠκείρυσις, ἢ ὠκυφεγής.

85. Διανθείς.] Ἐκπεσαφείς.

89. Ὀδυσῆος ἐείσατο.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.

91. Φθῇ.] Προέλαβεν.

92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἐγγὺς δ' Ὀδυσσέως γενόμενον Ἀμφίνομον, παρελαβὼν καθ' ἓν νεῦρα ἔσπασεν. Πιθανῶς δ πρώτῳ ζητείαν Τηλεμάχῳ δίδωτο, ὁ πατὴρ ἢ τὸν πατέρα εἰσάσαν.

95. Ἀπέρυσε.] Ἀφέρμησεν.

96. * Δίε.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.

97. Ἐλάσσῃ.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.

98. Προπρολλέϊ.] Καθ' ὁπλὴν τῷ ξίφει ὀρθὸς εἰς τὰμφοδὸν μὴ ἀναβαίνας, ἀλλὰ νύξας ὑπτίως· οἱ μὲν γὰρ νύσσοντες, πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον.

NOTÆ.

81. Ὁ δ' ἐμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε) Ità rectè, si ἐμαρτῇ. *Adverbium*, sin ἐμάρτῃ *Verbum*, tum ἀποπροϊεὶς, βάλε ᾗ, ut ad *Var. Lect.*

90. Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων ὀξὺ) Pro εἰγύετο poni di-cunt hìc *Grammatici*, & κανονικῶς scribi εἰγῦτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad.* α'. v. 1. *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔμπεξιν χαλκὸν ἔγυτο ᾗ δοῦρα θοῦσα. Lege ἐγῦτο. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 542.

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Πειλίρηδὴς) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro ὠκειρηγὴς emendo, * ὠκειράγης.

96. * Δίε) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίεω. Et hoc *Aloysii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφόβω. Δείδω, δίω, δίεω, δίδια, διδίσκω. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίε.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ἐμαρτῇ βαλὼν) *Ms.* ὁ δ' ἐμάρτῃ — βάλε ᾗ, *Florentina, Aldina, Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum.*

82. Βάλε στῆθος) *Ms.* βάλε ᾗ στῆθος, ut suprà, v. 81.

85. Κάππεσε δινηθείς) *Ms.* κἀπέπεσε διαθρὼς ἰδ. ωθείς, *Eustath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*

90. Εἴγυτο) *Ms.* εἰγῦτο, ut Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ

Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένως ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος ὅσσον τε δύο δόρε,
Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις δ' ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλέσθαι ἰὼν· δότε δ' ὀπάσσω
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· πίθοιμι γὰρ ἄμεινον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἶσι θέων, εἴως μοὶ ἀμύνεσθαι πάρ' ὄϊφοι,
Μή μ' ἀπερυκέσσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἧφι πατρὶ πιθέσθην.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὖτως τὼ δμῶε δυείατον τεύχεα καλὰ,
Ἔστησαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτεα.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μινυνθάδιον γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε πτυσσόμενος, τοὶ δ' ἀΐσσοντες ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς τοῖχον ἐϋξεστὸν μεγάροιο
Ἔκλινε ἑστάμεναι, πρὸς ἐπώπια παμφανόωντα·

Et propè stans verba velocia allocutus est,
" O pater, jam tibi scutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam bene-æream, in temporibus aptam,
" Ipseque induar profectus, daboque subulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Porta currens, quousque mihi ad auxiliandum sagittæ adsunt,
" Ne me amoveant januis, solus cùm sim.
Sic dixit; Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem scuta excepit, lanceasque octo,
Et quatuor galeas æreas densas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipse igitur primum circa corpus indutus est æs:
Sic eodem modo famuli induti sunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyssem prudentem, varii-consilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant sagittæ,
Tamdiu procorum unum semper in domo
Percutiens collimans: hi verò conferti cadebant.
At postquam defecerunt sagittæ sagittantem regem,
Arcum quidem ad postem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit stare, versùs parietes splendidos:

ΣΧΟΛΙΑ.

103. Ἀμφιβαλείμαν.] Καθοπλίσαιμαι.
104. Τετυγμένας.] Κεκαθοπλισμένας.
106. Οἷσι.] Κόμοισι.

NOTÆ.

106. Οἷσι θέων) De voce οἷσι, vid. suprà. ad ν. v. 154. De Differentiâ Ε Οἷσιν, & Οἰσυπῷ Ω, ad *Iliad.* ν'. v. 168.

109. Βῆ δὲ ἴμεν· θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, restituo: nec id ob *Versum* tantùm, verùm etiam ob *Sensum*, θάλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus, v. 161. Βῆ δὲ' αὖτως θάλαμόνδε. Et olim sanè *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, hoc ipso in loco, θάλαμόνδε' apertè legebant. *Florentina* sanè, *Aldina*, *Resciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures proleminato.

121. Ἔκλινε στάμεναι) Ità *Eustathii* Textus, Edit. *Roman.* & *Basil.* & in Prosâ Τ παρεμβολῶν, Ἔκλινε ἱστάμεναι. Verùm quùm *Media* Ε ἔκλινε *Homero* semper producatur, æquè ac Ε ἔκλινεν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἤριπε, ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἱστάμεναι, & aliæ ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

VARIÆ LECTIONES.

102. Εὔχαλκον) γρ. ἴύχαλκον.
106. Ἀμύνεσθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θάλαμόνδε') γρ. θάλαμον, malè; ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνεσθαι, ut suprà, v. 106.
118. Ἀγχιστῦναι) γρ. ἀγχιστῆναι, vid. *Etymolog.* M. v. Ἄγχιστα.
121. Ἔκλιν' ἱστάμεναι) γρ. ἔκλινεν στάμεναι.

Αὐτὸς

Αὐτὰρ ὁ περὶ ὤμοισι σάκος θέτο παντοσόωνος·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ πη ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' αὐλὴν εὐπαθέος μεγάροιο
Ἦν ἐδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φεύζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἐρχόμενον πρόσθ' αὐτοῦ· μία δ' εἶη τηλόθι φορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πᾶσιν πφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἤ πού τις ἀνὴρ ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καί κεν εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὧδε ἄνηρ τιῶ ὑπαὶ πυξάσανλο.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αὐτῆς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἁρμαλέον στόμα λαύρης·
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅτ' ἄλκιμος εἴη.

Ipse verò circum humeros scutum poluit quadrupiex;
Capiteque in torti galeam bene facram posuit
Equinis jubis ornatam, graviter verò nutabat crista desuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Fenestra certè quædam erat benè-ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen bene-flantis domûs
Erat via ad vicum, assereſque illam continebant bene aptatæ:
Hanc Ulysses custodire jusserat divinum subulcum,
Stantem prope ipsam: unus enim tantùm erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad fenestram ascendit,
" Et dicat populis? clamorque citissimè ñat?
" Sic nempe citò hic vir nunc postremò sagittaverit.
Hunc rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum,
" Nullo modo licet ita facere, Agelae divine; prope enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & angustum orbium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui strenuus foret.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῇ δ' οἰκίᾳ σανιδίνῳ τοίχῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸ ξύλινον ἀναπόκλιτον, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶκεν ἢ ἄτως, ἀπὸ ὑψηλοτέρου ἦν, ἀφ' ἧ ἦν ἐρῦσαι καὶ ἀναθορεῖν.

128. * Ὁδὸς.] Περίδρομος. Λαύρην.] Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λιποὶ ῥέπτα καὶ φέροντες, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ἀραρυῖας.] Καλῶς ἡρμοσμένας.

130. Ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἢ ἢ ἑνὸς μόνου ἔξοδος ἐν τῇ πλείονες τὰ εἰσόδω πύκνα δ' ἀνδρῶν· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἧς εἰς τὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα, στενωπὸς ἦν παραπεφυκὼς ἑκατὸν δ' ἐν δεξιᾷ πύκνα, ἐν ᾧ καὶ ὁ ξηλαμὸς, οὐχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔχουσα ὡς εἰς τὸ ἀσφάλειαν εἶχεν· ἑνὸς δὲ ἢ ἐχούσης ὀρσοθύρας· λαύρα, ξηλαμὸς ἀνδρῶν.

137. Στόμια.] Ἀρχή.

Ν Ο Τ Æ.

126. Ὀρσοθύρη δ' πς ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ οἰ πύκνῳ) Ità hic & olim rectè in omnibus, ἐϋδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, & infrà, v. 247. Omnes ni dicti Codd. Ἀγέλαος legunt; ut & *Seberus* observat ad hos duos locos: cæteris omnibus in locis, in omnibus Exemplaribus, Ἀγέλαος apertè legitur, quare & hi Duo loci emendandi ad reliquorum normam; & τὸ μετ', quod utrobique intruserat, rejiciendum.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

128. * Ὁδὸς, Περίδρομος.) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ἔπος, περίδρομος, in quo quidem Versu legitur ἔπος αὐλῆς, sed quid ibi περίδρομος; MStum itaque *Aloysii* consului, ubi ὁδὸς, περίδρομος. Tum vidi ὁδὸς, pro ὁδὸς, facili errore scriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

Variæ Lectiones.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσοθύρα, *Apollodor.* ὀρθοθύρη, *Crates*, apud *Etymol.* M. v. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ) γρ. ἰσμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀραρυῖας) γρ. εὐτὲς ἴσας, & ἴσδο ἴσας, *Eustath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπε, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶδ' εἴπει.

134. Τεξάσαιτο) γρ. πεξάσαιτο, ut suprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγιε, ὑμῖν τεύχε' ἀείρω θαρσαλέα
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, οἶμαι, οὐδέ που ἄλλη
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς ἠδὲ φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, αὐτὰρ ἔπειτα φέρων μενεπῶρον ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς εἰσαλλομένους ἴδε τεύχεα, χεῖρας τε δοῦρα
Μακρὰ παλάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθώ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἄμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινὰς ἁραρυῖαν
Κάλλιπον ἀσκελίνας· τῷ δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπιθὲς θαλάμοιο,
Καὶ φέρσας, εἴπερ ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
Ἦ ἐμὸς Δολίοιο, Μελανθώ, τόν περ ἐγώ.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,

Sed agè, vobis arma portabo, ut armentur,
Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi armis,
Arma deposuerunt Ulysses & illustris filius.
Sic locutus, ascendit Melanthius, cujus capraram
In thalamum Ulyssis, supra scalas domus,
Ubi duodecim quidem scuta excepit, tot totidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis equinis densas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans præsto dedit:
Et tunc Ulyssis soluta sunt genua & dilectum cor,
Postquam cùm ingruentes vidit arma, manibusque lanceas
Longas quamplures; arduum siquidem ipsi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus est,
" Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
" Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rursus Telemachus prudens contra locutus est,
" O pater, ipse ego hoc admisi, neque alius alius
" Reus, qui thalami januam benè compositam
" Reliqui inclinatam: horum verò speculator erat melior.
" Sed vade, divine Eumæe, januam claude thalami,
" Et observa, si qua est mulierum, quæ hæc facit;
" An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, caprarum caulos capturus,
Portaturus arma pulchra, advertebat verò divus subulcus,

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήιρεν.
154. Ἱμοβερῆν.] Ἀντὶ τοῦ, ἱκανὸν.
156. Ἀσκελίνας.] Ἀναίξας.
158. Φεράσας.] Καταίσχυνε.

NOTÆ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο. ut lego, pro * μεγάλης. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*

144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Eustath.* fol. 777. lin. 46. Σημειώσαι δὲ, ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων, ὅτι ἐκ τοῦ ἔξελε, Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχωρικεν, ἀδύνατόν τινα ἅμα ἐπὶ ποσὶν πάντα βαστάσαι ἀνδρα. Non advertebat *Criticus*, Hæc non simul à Poetâ portari dici: imò sen el, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήγεα, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἀρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀνάρρωγας, *Eustath.* fol. 778. lin. 8. *Seberi* Index. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Hesych.* Ἔπιθες· πρόσθες. *Eustathius*, &c.

152. Νῶϊν) γρ. νῦν, *Eustath. H. Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyssi* enim & *Telemacho*, Principibus, &c.

Αἶψα

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσφάτεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Καὶ σὺ μὲν δὴ ἔπειτα δόμον δυσάνορα νῶϊ,
Ἔρχεο ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ μιν ἀπολέσω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἦέ σοι ὧδε ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀπολοίτο
Πολλὰς, ὅσσας ὅδε ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σοῖ δ' ὀπιπρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βάλετον, σανίδας δ' ἐπιθεῖσα ἄπαυδα·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήσαντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὸν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλεπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Statimque Ulyſſem allocutus eſt, qui prope aderat.
" Divine Laertiade, prudens Ulyſſes.
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates lædat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certe ego & Telemachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm inciſtatos:
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate à tergo:
" Catenam deinde plicatam ex ipſo neſtentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexêre igitur ut irent in thalamū; latebantq; ipſum intus exiſtentem:

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιθεῖσα.] Τὰ ἰξῆς, σφῶϊν ἀπερείσαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλλετον σειρὴν ἢ πλεκτὴν ἐκ αὐτοῦ πειρήσαντες, κἀκ κίονα ὑψηλὸν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιθέτην· ἢ ὄπιθεν κλείσατε τὰς θύρας μὴ πεῦσα.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Πειρήσαντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

NOTÆ.

177. Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*. " *Sed &* Tiberius *mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur: nam mortem adeò leve ſupplicium putabat; ut cùm audiſſet unum ex eis*, Carnulium *nomine, anticipâſſe eam, exclamaverit*, " Carnulius *me evaſit*. Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam*, reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον) Pro *Veteri* βῆ, lego hic audaciùs βάν. Non enim hìc de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut appareat, v. 161. Sed de *Eumæo & Philætio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο· βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ὁ παρεμβολαῖς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὖτις αὖθις ἐλθόντες εἰς θάλαμον, ἔλαθον τὸν Μελάνθιον· καὶ ὁ μὲν θαλάμου μυχὸν κάτω πύξινα ἐρύσαι· τὸ δ' ἔσαν, λόχμα ὅπλων. Plures tamen decepti. Veterum etiam, ut puto, priorem Versûs partem de *Melanthio* ſumentes, βῆ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at βὰν legunt *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hanc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

VARIÆ LECTIONES.

168. Ἀπολίσῃ) γρ. ἀπολέσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Πειρήσαντες) γρ. περήσαντες, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀπερείσαντε, & v. 181. μείνατε.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βῆ δ' ἰμὲν. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Λαθέτην) γρ. λαβέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἕξαν ἑκάτερθε θυρὴ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖτ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν πυρόεσσαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρων, πεπαλασμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κυρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαίξαντ' ἐλέτην, ἕρυσάν τέ μιν εἴσω
Κυρίζ· ἐν δαπέδῳ δ' ἧ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν δ' πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποφρέψαντε θαμὰ πεφυζότες, ὡς ἐπέλθοιεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν δ' πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
Κίον' ἄν' ὑψηλὸν ἕρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ὀπιχερσομένων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέξιμος, ὡς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠγνοίησε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἠνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μητρίῃσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò ileterunt utrinque apud polles-januæ expectantes.
Quando super limen ibat Melanthius cultos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò scutum latum, antiquum, inquinatum situ,
Laertis heroïs, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, junctuæque solutæ erant lorarum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipsum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manusque colligaverunt tristi vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; sicut jusserat
Filius Laërtis pertolerans, divus Ulysses.
Catenam verò plicatam ex ipso nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe subulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, sicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ sedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεα.] Παρηφαλαία, τετφάλεια τὶς ἦσα, ἢ πεῖς φάλας ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὑρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κυρίζων.] Νέῳ ὄντι. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐθάρρυνεν.
188. Κυρίξ.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὸ κόμης ἐπιλαβόμενος· ὁ δὲ Κράτης, κυρίξ. * τὸ ταινιακῶς.
189. Ἕδιον.] Ἐδίσθησαν.
195. Φυλάξεις.] Παρατηρήσεις.
196. Καταλέξιμος.] Καθεύδων.

NOTÆ.

Βῆ δ' ἄρα θαλαμόνδε· nunc illi sequuntur, λαθέτην δὲ μιν, ἔνδον ἐόντα, τετύσθην Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Recens*, pro λαθέτην, λαβέτην, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere sit gravatus, & priùs illum intùs esse nôrunt.

187. Τὼ δ' ἄρ' ἐπαίξαντε) Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαίξασκε, quùm nondum Sensus esset completus; ut ex nostrâ Punctatione liquebit, & *Eustathii* Paraphrasi, fol. 779. lin. 40. Ὡς δὲ τοῦτο ὁ Μελανθεὺς ἴφιος, ἐπεὶ ἔστω ἄτοπον αὐτὸν καὶ χεῖρας ἀχρείους πρὸς μάχην ἐπαίξαντας οἱ σύνδουλοι εἶλον.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Eustathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio Ἀχνύμενοι licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κυρίξ, τὸ ταινιακῶς. Ità emendo, pro κυρίξ, ὁ ταινίοχος, ex *Eustath.* fol. 781. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. ἧ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τὼ δ') γρ. τὼ δ', malè; ut in N. ad *Textum*.
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενοι, vid N. in *Textum*.
189. Χεῖράς τε δέον) γρ. χεῖράς τ' ἔδησαν, *H. Steph.* & *Bretin Scholia*.
190. Ἐπέλθοιεν) γρ. ἐπέλθοιτο, *H. Steph.*
192. Περήναντες) γρ. πειρήναντες, ut suprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, παθεὶς ὀλοὸν κὴδος ἐνισπών.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ὀπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαίφρονα, ποικιλομήτεω,
Ἔνθα μάλ' ὀσσοπόροι ἐφέστασαν οἱ μὲν ἔπ' οὐδοῦ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσίδ' ἔπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθε Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζοντα· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνησῖνες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσι παραπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,

So he indeed there remained, having suffered a deadly fate.
But they, arming themselves, and the door behind them shutting,
Went to Ulysses prudent, versutum,
Where very many standing were, some indeed before the threshold,
Four, but they within the house, many and good.
To these at length came the daughter of Jove Minerva,
Mentori assimilata quidem corpore, quidem & voce.
Her Ulysses rejoiced seeing, & verbum dixit,
Mentor, defende me, & memento amici veteris,
Qui te bene feci: eidem-ætate etiam mecum es.
So he dixit, credens populorum-servatricem esse Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damastoridis Agelaus,
Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ἐπιθήτ.] Κλείουσιν.
210. *Οἰόμ.] Ἀντὶ Ϝ, πεπεισμένον.
213. Παραπεπίθησιν.] Πείσῃ.

NOTÆ.

208. *Μέντορ, ἄμυνον ἄρηι)* Hesych. Ἀρὴ, βλάβη ἀφ' οὗ καὶ κωλύμη. An ἄρῃι legendum, pro ἄρῃσι, ut Ἀρεισθένεια, Ἀρεισθένηι. Ità certè *Hesiodus*, Scut. *Herc.* v. 333. & 419. Αὐτὸς ὃ βοηδρομέων Ἄρηι ἐπείγετο δηϊόωντι. Ἀρὴ verò, ab ἄρομαι, & omnis hujus Vocis Familia, semper, apud *Homerum*, producit *Priorem*, ut *Eustathius* ait, Τὸ ἀρῆι ἀντὶ ἐκτεταμένου καὶ βλάβης λέγουσι, καὶ ἐν φόνῳ μακρᾷ ἔχει τὴν ἀρχοῦσαν, οἷς, Θέσπιν ἰξμένου ἀρῆι. At apud *Tragicos* etiam hujus Vocis *Prior* sæpissimè corripitur, ut probamus ad *Euripidem*; quin & apud *Homerum* nonnunquam, si rectè scribitur; ut *Odyss.* ε'. v. 538. Οἷος Ὀδυσσῆος ἔσκεν, ἀρῆι λαὸν σῶσαι ἀρωγῷ. Item *Iliad.* σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἰοῦσ' ἀρὸς ἐξ ἔθεν ἀρῆς ἀλκτῆρα φοίβῃ, nisi quis ibi legendum putet ἄρεως, vel ἄρεϊ, per συνίζησιν, ut *Iliad.* ξ'. v. 485. Γυναῖκα τοὶ μετὰ μόχθοις, ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Ità in illo, *Hesiod.* Theogon. v. 657. Ἀλκτὴρ ἀβλαδίησιν ἀρῆς γένετο κρυεροῖο, ubi ἄρῃς, vel ἄρεως legi potest; ut & *Scut.* Herc. v. 128. Θύνεν δ' ἀμφ' ἄρεϊ ἄρεως ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. *Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζοντα· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.]* Τὸ ἐξῆς, Ὅς με ἔρεζεν ἐν καλοῖς. quare ὅς σε scribendum, cum *Eustathio*, fol. 781. lin. 50. & *H. Stephano*, *Conrado* denique *Ritterhusio*, in *Oppian.* fol. 341. non ἔσσι, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè *Ulysses* noverit *Mentorem*, qualis fuerit apparentiâ, revera esse *Minervam*, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut *Virum* notum & amicum, non ut *Deam*, alloquitur. *Decoro* enim Poetæ erat consulendum, quod non sineret Deam coram Improbis manifestari; & Modestè erat ipsi *Ulyssi* agendum, qui *Mentorem* quidem amicum habuit, cujus tamen sub formâ *Deam* latere putavit & gavisus est; quare ῥέζοντα, non ampliùs per *Sacrificanti* exponendum duxi, sed per *Feci*. Talis erat Præsentia *Angelorum*, qui ut homines *Sodomitis* reputabantur, *Loto*, ut homines excipiebantur, ut *Angeli* in animo agniti sunt. Ὁμηλικίῃ autem, ut *Dativum* scribo, non ut *Nominativum*; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad *Deam* multò minùs; nec ut *Femina* jam agnoscenda *Minerva*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Ἐπιθήτ.) Κλείουσιν. Quæ huc olim attexebantur. Οἰόμ. ἀντὶ τοῦ πεπεισμένον, ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum suum, viz. ad v. 210.

210. *Οἰόμ.) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc suum ordino; ut modò.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρῃν, vid. Not. in *Textum*.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζοντα) γρ. ἔσσ' ἀγαθὰ ῥέζοντα, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὁμηλικίῃ) γρ. ὁμηλικίη, olim. Vid. Not. in *Textum*.

Μνησί-

Μητρίεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἴω·
Ὁππότε κεν τύτης κλέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μνοιὰς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτῷ κεφάλῃ τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσσά τοι ἐστὶ, πά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θυγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτεάτ' ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολαίοισιν ἐπέεσσι,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, δὐπατρείδῃ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι,
Σῇ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτι σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἦρτο μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὶ ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀπέλυσεν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάσχυ δίδυ ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari sibi ipsi:
" Hoc modo enim nostrum propositum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu postea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipsius capite lues.
" At postquam vestras animas abstulerimus ære,
" Possessiones, quot tibi sunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyssis commiscebimus; neque filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate versari.
Sic dixit; Minerva verò irata est animitùs magis;
Increpuitque Ulyssem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulysses, robur firmum, neque ulla fortitudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâsti assiduè semper:
" Multos etenim viros interfecisti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta est consilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & possessiones perveniste,
" Contrà procos, *quasi resistendo & lacrymans*-remittis foris esse?
" Sed agè huc, amice, apud me sta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Κτέωμεν.] Ἀείρωμεν.
218. Κεφαλῇ.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσεις.
219. * Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθι.] Ἐν τῇ οἰκίᾳ.
232. Ἄστε μνηστήρων ὀλοφύρεαι.] Νῦν, ἀπαθὴς εἶ, ἀναίσθητος εἶ, ἀναίσχυντος γίνῃ· ἢ, ἀναίσχυντος εἶ περὶ τῶν μνηστήρων.

NOTÆ.

217. Σῇ δ' αὐτῷ κεφαλῇ τίσεις) Ità suprà, τ'. v. 92. — ἐς σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
222. Ἐλασόμεν) Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut necessarium.

VARIÆ LECTIONES.

214. Ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμυνέμεναι δὲ ἑοῖ αὐτῷ.
216. Κτέωμεν) γρ. κτέωμεν, *Eustath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δ' χολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δὲ ἐχολώσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν δῶμον, ut alicubi *Eustath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Τὸν μὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' ὑῶν κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντα ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ἄρτιον Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμης τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, θοῦρός τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσδ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πᾶσιν προύτεινε·
Ὦ φίλοι, ἤδη κέν τις ὅδε χεῖρας ἀάπτοις·
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγματα εἰπών,
Οἱ δ' οἶοι λείπονθ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτοι ἀκοντίσαι, αἴ κε πόθι ζεὺς
Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπεὶ θὰ τός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἴέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν θαμὰ ἐυξέστῳ μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρῃ πυκινῶς ἐρεῦσαν·

Tum Ulyſſis, tum etiam filii glorioſi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedes ſurſum ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Proceres autem concitabat Damaſtorides Agelaus
Eurynomusque, & Amphimedon, Demoptolemusque,
Piſandrusque Polyctoridæ, Polybuſque belucolus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli relicti ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projicitote lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ceciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *viz. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Εὐγμαθ.] Αὐχήσεις. 250. Λείπονθ'.] Καταλείφθησαν.

Ν Ο Τ Æ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Herois ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervikel* vocatum, qui Viribus præſidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit; cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844. —σὺ γὰρ ἤδιστε Νίκῃ Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηΐδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τῷ πάντα, pro πάντα, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰστέον δὲ, ὅτι τοὺς ῥηθέντας τρεῖς στίχους, καὶ μετ' ὀλίγα ὕστερον πεφωνηκότας ὁ Ποιητὴς, δίχα παρεκτυπώσεως· διό τινες Ὠβέλισαν ἐκείνους, ὡς παρλογῶδεις. Errant tamen, qui putant nihil παρεκτυπωθῆναι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πᾶσι mutetur; quæ ſola rem eandem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

239. Ἀπὸ) γρ. ἐκ τῶν. *Etymolog.* M. v. Λιγυύς.
240. Ἐλάλη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.
247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) γρ. τῷδ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλος

Ἄλλῳ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δοῦρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξενάριξαι ἐπὶ πασσυτέροισι κακοῖσιν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα τυπτόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν βοτιδοῦχος ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπέτριξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλῳ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλεμάχου βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχει μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
Τοῖσιν αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,

Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit æte-gravis.
At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loqui incepit pertolerans, divus Ulyſſes,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti-ſunt
" Nos internecione delere, præter priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati ſunt acutas lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulyſſes,
Eurydem autem Telemachus, Elatum verò ſubulcus,
Piſandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Illi quidem tum ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavimentũ.
Proci verò receſſerunt domûs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rurſus tamen proci jaculati ſunt acutas lanceas
Magnâ contentione: illas verò pleraſque irritas poſuit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè-firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr compactam:
Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percuſſit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læſit æs.
Cteſippus quoque Eumæum ſuper ſcutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem ſuper-volavit, cecidítque humum.
Illi è contrà circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas lanceas:
Tunc rurſus Eurydamanta percuſſit urbium-populator Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Λίγδην.] Ὥσπ ἐπλάσαμ, ὅ ἐστ ἐπιψαύσασ ἐπὶ πολλοῖς μόνον τῷ ἔξωθεν ἐπιφάνειαν ἢ σώματος.

* Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύσασ, ἐπιγεγράφασ.
* Ex *Euſtathio*.

NOTÆ.

273. Τὰ δ' ἄλλα ἑτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. ſuprà, ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Verſus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui Ὀβελίζουσι hos Verſus, quaſi eſſet *Tautologia*; cùm in re ſimili ſimilis locutio ſit neceſſaria.

278. Ἄκρην δ' ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρην habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς ſemper *Maſculinum* crederetur; minimè tamen res ità ſe habet: *Euripides* enim alicubi πολιὰν ῥινὸν dixit, & *Heſiod.* Scut. *Herc.* v. 152. — σὺν ῥινοῖο σακέσσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Heſiodeo*, τὸ σὺν producat *Ultimam*, vi *Teni* ſui, in *Ceſurâ*, & ante *Aſperum*. ità τὸ δ', in hoc *Homerico*, producitur iiſdem cauſis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Baſil.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσδ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχώρησαν, *H. Steph.*
271. Ἐξ) γρ. ἐκ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρην ῥινὸν, vid. in *Textum*.
281. Τοῖσδ') γρ. τοῖ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βαλλήτω παρὰ δεξιὸν ἐπεύξατο δ' ἀγλαὸν ἔγχος·
Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψας· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀργείῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λεώκριτον ὦτα
Δουρὶ μέσον κεφαλῆς, ἀίξασε δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ἐρόφης· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέροντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum subulcus;
Ctesippumque demum boum bubulcus vir
Percussit in pectus; gloriabundusque illum affatus est,
" O Polytherside convicistor, nunquam omninò
" Cedens stultitiæ magnifica loquere, sed Dis
" Rem committe; quoniam multò potentiores sunt.
" Hoc tibi pro pede hospitale munus, quem dedisti
" Divino Ulyssi domi sue mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulysses
Vulneravit Damastoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Leocritum percussit
Lanceâ medio ventre, penitusque ea transadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percussit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida sustulit
Alto ex fastigio: horum autem mentes exterritæ sunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

287. Πολυθερσείδη.] Πολυθέρσου παῖ. Φιλοκέρτομε.] Ὁ τὸ φίλον σκώπτων· ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.
288. Μῆκε εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ, κακυφήμησον.
289. Ἐπιτρέψας.] Ἐπιτροπὴν ποιήσας.
291. Ἀλητεύοντι.] Μισητῷ ὄντι.
296. Ἤριπε δὲ πρηνής.] Οὕτως ἐπὶ κύπτοντος πίπτει τὸν πλαγίου.
298. Ἐπλοίηθεν.] Ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ ἐγένοντο.
299. Οἱ δ' ἐφέροντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, τὰς μὲν τ' αἰόλον οἶστρον ἐφορμηθεὶς ἐδίωκεν. Ὁ οἶστρος, ἀπηχοῦντας ἐπὶ τὸ τὰς ποδαγρίδας πλαγίους ζωαρίου τὸ ἐπιπλέοντας τοῦ ὕδατος. διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μόνωψ, ἐπὶ τὸ ξύλον ἀπηχοῦντας. καὶ Καλλίμαχος φησὶ τὸν μύωπα, Βάσσον, ὅν τε μύωπα βοῶν κελάδοντι ἀμοιβοί· ἐπεὶ δὲ ὅτι πολέμιος τοῖς βουσίν· ὅτι καὶ κρούει τοῦ λακτίζειν αὐτοὺς ἀρύσσοντας, ἐὰν θέλωσι λαπάξαι τὸν γομὸν σταδαίους· ἔστι δὲ μὴ οἴστρος, μυῖα παραπλήσιος, κέντρον ἔχουσα ἐμφερὲς οἷς αἱ σῆκαι, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβοῦσα· ὁ δὲ μόνωψ, παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, τό, τε κέντρον ἔλαττον ἔχει καὶ ὠκύτερον ἐστι· καὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Ἀγελαῖαι.] Νομαῖαι, ἀζυκτοι.

Ν Ο Τ Æ.

287. Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε) *Ctesippum, Polytherſei* filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoſcendum; nec ut olim interpretandum, O *multum audax. Muſæus*, Γλῶσσα δ' ἀληθείησιν φιλοκέρτομος. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad υ'. v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quàm Ἀθηναίη φθισίμβροτος, ut Nonnulli legebant, & Verſio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Caſtellio*, qui φθισίμβροτον potiùs ad *Ægida* referendum duxit.

ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

287. Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: pleniùs tamen erat addendum. Ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. Τό, τε) Pro τόπ, emendo, ἴλαττον, pro ἴλαττον, ἴσχει, pro ἴσχον, & γομαῖαι, pro γομαὶ al.

Variæ Lectiones.

288. Εἰκεῖν) γρ. εἰκέμεν, ut *Iliad.* π'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισίμβροτος, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀρόφης) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Euſtath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δ' φρένες ἐπλοίηθεν) γρ. τῶν δ' φρένας ἐπλοίησεν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶρ@ ἐφορμηθεὶς ἐδέησεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώοντα ἴδωνται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρες ἐπειτρύμεσσι κατ' δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δ' ἤχορ ὤρνυτ' ἀεικὴς,
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω ἐνὶ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀταθαλον ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ὑπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργὼς,
Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' ἐυεργέων.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόφθαλμον ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μὲν τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι πού μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Agius aggressus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi sunt.
Hi autem sicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-rostris,
Ex montibus venientes in aves insiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt insilientes, neque aliqua fortitudo
Est, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autē suspirtū movebatur indecens,
Capitibus diverberatis; pavimentum adeò totum sanguine æstuabat.
Liodes verò Ulyssis irruens prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" Oro te, Ulysses; tu verò mei rationem habe, & mei miserere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, me neque aliquid fecisse injustum; sed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis rebus manus abstinerent:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruspex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.
Hunc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Siquidem jam cum his Aruspex proteris esse,
" Sæpè utique videris optâsse in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Οἶρ@.] Ὁ λιγύφθορ@ μόνῳ ἴσῃ ἢ ζῶον ὑπέρκειται τῷ μορφῷ, ὥστε ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἄλλα τῶν βοῶν, ἐξαιρεῖν ἀναγκάζει τὰς βόας. ἢ Καλλίμαχος, Βάσσαι, ἔστι μέντοι βοῶν καλέεσθαι ἀμορβοί. Ἐδέησεν.] Ἐκίνησεν, ἐπέρεξεν.

308. Ἐπιστροφάδην.] Ἤγουν, ἐν τῇ ἐπιστρίφῃ αὐτὶ τοῦ ἐπιστρεφῶς· καὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐπιστρεφομένων, ἤγουν ἐχόντων. *Ex Eustath. fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὐτὴ ἡ γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τὸ κρᾶτα, ὡς μῆλα· ἔστω δὲ καὶ μήλων, ὅπως κρατῶν ἐρεμνῶν ἢ, τῶν κεφαλῶν.

NOTÆ.

302. Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ) Idem Versus occurrit, *Iliad. π'.* v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παλαιγόνου, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαις, Μέγαν αἰγυπιὸν ἐπεδίωκεν. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen persimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τιτυὸς κεῖται γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν· Ἡμᾶς ἢ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad. δ'.* v. 237. & aliis plus semel, Τέσσαρα χηνάων γῦπες ἔδονται.

316. Ἀλλά μοι οὐ πειθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργώς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Vid. ad δ'. v. 695.

VARIÆ LECTIONES.

303. Θοῶσι) γρ. Θέουσι.
306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.
314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, ἀλλ' οὐδέ τι ῥέξαι. τὸ μὲν enim, omninò necessarium, videtur excidisse.

Σοὶ

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, ἠ τέκνα τικέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσπλεγέα προφύγοιθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπρόηκε χαμᾶζε
Κτφνόμενος· τῷ τόγε καὶ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μνηστῆρσιν ἀναγκῇ·
Ἕστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄσχι παρ' ὀρσοθύρῃ· δίχα ἧ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἦ ἐνδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλῳ πολὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο πεπυσμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Σπέσθαι.] Ἀκολουθῆσαι· λείπει τὸ ἔπι, τὸ ἀπαρέμφατον ἔπεσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ'. ἕσπεσθαι. *Ὅππως, —Ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ. ἄγεν ἀκολουθῆσαι.

325. Τῷ οὐκ ἂν θανατόν γε δυσπλεγέα προφύγοιθα.] Εὐλόγως τὸ Λειπόθυμον αἰσχρόν· εἰπὲ γὰρ μὴ ἦν μοῖρα ἀλῆναι, ἀλλ' ἐπέπεσεν, ἄξιον ἀπολογίας· ἢ γὰρ ἔπος εἶς

N O T Æ.

tionem, *Sexcentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μνηστῆρσιν ἀναγκῇ) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φημίῳ ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκείου Διὸς) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἕρκειος ἐλέγετο ὁ Ζεὺς, ἔπι τοῦ τὰ οἰκεῖα ἵδρυτο ἑστιάσεως αὐτῷ ἕνεκα ὁ βωμός. οἷς ἐφόρουν τὸ τοῦ ἕρκους ἅπαντες· ἕρκος δέ ἐστι, τὸ περὶ τὴν αὐλὴν καὶ πᾶσιν τὸ δόμον τεῖχος. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τῇ Ἑστίᾳ, Διὶ ἑρκείῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑστιήτορα. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Oppian.* p. 341.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τοῦ μνηστῆρων, εἶτα περιεδὼς τὸ μέλλοντα, ἵμενος μετ' αὐτῶν. Δυσπλεγία.] Δυσκόλως.

327. Ὅ ῥ'.] Ὅτῳ δή.

330. Τερπιάδης.] *Τερπίου παῖς· ἦν, ὁ τέρπων. *Κῆρα) Τὸν θανατηφόρον μοῖραν.

N O T Æ.

331. Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ) Τὸ ᾱ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, ἀναπαλαίστως capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut plurics apud *Apollon.* Argonaut. quomodò τέρπω, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* π'. v. 228.

329. Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* π'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ, ζ. mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε. cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm. contra ra-

N O T Æ I N S C H O L I A.

324. *Ὅππως, ἅμ' ἑσπέσθαι) Ità pro ὅππως, ἅμα σπέσθαι, ex Emendatioribus Exemplaribus, ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 423. quamquam nec diſſitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπέσθαι. Juxtà hæc autem *Scholia*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

325. Προφύγοιθα) γρ. προφύγῃσθα.
327. Ὅ ῥ'] γρ. ὅ ῥ', vid. Not. in *Textum*.
329. Φθεγξαμένῳ) γρ. φθεγξαμένοιο, vid. ad *Il.* ε'. v. 457.
330. Ἀλύσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid. Not. in *Textum*.
331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vîd. Not. in *Textum*.
333. Μερμήριζεν) γρ. μερμήριξεν, *H. Steph.*
334. Πολὺ) γρ. σεῖο, & παρὰ, ut infrà. v. 379.

Λαερ-

Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούναν λίασθαι ποσσαίξας Ὀδυσῆα.
Ὡδε δέ οἱ Φρονέοντι δοκέσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούναν ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ Φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα ποσσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσται, εἴκτον ἀοιδόν
Πέφνῃς, ὅστε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι ᾠδῇσιν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτ' ἔκων ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χαπίζων,
Πωλοῦμαι μνηστῆρσιν ἀεισόμενος καὶ δαῖτας,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε θεὴ ἴς Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſeſque, boum femora combuſſerant,
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laertiadæ Ulyſſis.
Certe hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis-diſtincti;
Ipſe autem ruſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt.
" Oro te, Ulyſſes, tu verò mei rationem habe, & mei miſerere;
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi,

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαυσαν.
337. Ποσσαίξας.] Ποσσερμίσας.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδακτός.

NOTÆ.

347. Αὐτοδίδακτός εἰ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) Αὐτοδίδακτος· ὃς δυνατὸν ἐστι καὶ οὐδὲν κόπῳ διδάσκαλον, ἀλλὰ τὸ θεῖον μόνον· ἔοικε τῷ φύσει παρὰ τὸ θεῖον. Quod minimè videtur intellexiſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*. Ποιηταὶ οὐκ ἐπειδὰν τέχνης ἐπαΐωσι, οἱ ἀγαθοὶ ἐστὶν ἐν τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐν τούτῳ πάντως πᾶς αὐτομαθὴς, καὶ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφὸς· ὁ μὲν σκιψιν ἐν μελίττοις καὶ πόνοις ἐβιλπαζῆ· ἡνίκα δ' αὐτὸς αὐτεπιστρώτῳ ἔρει σοφίαν ἀναζῆ· ὁμβρηθῆσαι ἀπ' ἐρανοῦ· ἧς ἀκρότης ἀπαύστως ἀναθῆ καὶ διαπλάσῃ μυθίων τὴν μετ' ἐρήμου λόγου πόφυσιν μίζιν. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Ἀποθέωσιν *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. Ἔοικα δέ τοι ᾠδῇσιν, Ὥστε θεῷ) Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Differtat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. Ἔκαιον) Ἔκαυσαν. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) ἔκαυσαν, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) γρ. θεὸς δέ μοι ἔνθαλτο οἵμας. *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. θεοὶ δέ μοι ἔπαυσαν ὁμφὴν, *Max. Tyr.* §. 22. Utereque memoritèr, nec reſpiciebant τὸ εἰσφορὰν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. κρίσσονες, *H. Steph.* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè.

Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφάνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴσχεο, μηδέ τι τῶνδε ἀναίτιον ὄφρα χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τε μεθ' αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδήσατο παῖδος ἐόντος.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντιβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς Φάτο· τὸν δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληγὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὦρτο, θοὰς δ' ἀπέδυνε βοείης.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ καὶ πατρί,
Μή με σιδηρείῳ δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιον οὐδέν ἔπιον.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, ἐπεὶ ἦ σ' ὧδε ἰδὼν ἐφράσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς καὶ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης ἐρεθίζεμεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καὶ δῶμα πονήσομαι, ὅττι μοι χρή.
Ὣς Φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο ἰόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου πρὸ βωμοῦ,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον πολυδειμάντοιο.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἕνα δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν

" Statimque ſuum patrem allocutus eſt, qui propè erat;
" Abſtine, neque item hunc inſontem percute ære:
" Et præconem Medontem ſervabimus, qui mei ſemper
" Domo in noſtrâ curam habuit, dum puer eſſem.
" Si modò non ipſum interfecit Philœtius, vel ſubulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato impetu ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon, prudentia ſciens:
Expavefactus enim jacebat ſub ſede, circum autem pellem
Indutus erat bovis nuper-excoriatam, evitans mortem nigram.
Statim verò à throno ſurrexit, citoque abjecit bovinam *pellem*:
Telemacho demùm provolutus *illius* prenendit genua,
Et ipſum precans verba velocia alloquutus eſt,
" O amice, ego quidem hic ſum; tu verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens peſſundet acuto ære,
" Virorum procorum *causâ* iratus: qui ei totonderunt
" Res in domibus; te verò ſtulti nihil honoraverunt.
Hunc ſubridens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Bono ello-animo, quoniam te hic liberavit & ſervavit;
" Ut noſcas in animo & dicas etiam alii,
" Quòd benefacta malefactis *ſunt* longè meliora.
" Verùm egreſſi ex ædibus ſedete foris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm famoſus cantor,
" Dum ego per domum ſatagam, quod me oportet.
Sic dixit; illi igitur exiverunt domo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad altare,
Undique circumſpicientes, cædem expectantes ſemper.
Circumſpiciebat quoque Ulyſſes per ſuam domũ, ſi quis adhuc virorũ

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Κηδίσατο.] Ἐφρόντιζεν. ἐπιμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ σκληρόν.
368. Πεφιδησόμεν.] Ἵνα φειδωὼς ἔχῃς.
373. Εἴπῃσθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθίζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς εὐφημίας· ἢ πολλὰς φημίζων.
377. Ὅττι.] Ὅσα ἄν.

NOTÆ.

374. Ὡς κακοεργίης ἐρεθίζεμεν ἀμείνων) Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

356. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι.
370. Ἔπεν) γρ. ἔπασε.
379. Περὶ) γρ. κατὰ. & παρὰ, ut ſuprà, v. 334.

Ζωὸς

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὼς ἦ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτεώτας πολλούς· ὥς τ' ἰχθύας, ὅσσ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
Τῶν μὲν τ' ἠέλιος Φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι καθὰ θυμόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἑτάρῳ ἐπιπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' ὀθόνῃ, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὄρσο, γερὴ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπός ἐσσι καθὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σὲ πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισιν ἰόντα,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥς τε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἕρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι.

Vivus ſublateret, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in ſanguine & pulveribus
Proſtratos multos: ſicut piſces, quos piſcatores
Concavum in litus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoſo; ſi ti utique omnes
Undas maris deſiderantes in arenis ſuſi ſunt;
Horum quidem Sol perluſtris abſtulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem ſuſi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
Ut verbum dicam, quod mihi in animo eſt.
Sic dixit; Telemachus verò dicto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus eſt nutricem Eurycleam,
Eia jam huc ades, anus olim-genita, quæ mulierum
Famularum gubernatrix es in domibus noſtris:
Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus eſt, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum bene-habitatarum:
Pertexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyſſem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui poſt comeſum bovem venit agreſtem;
Omne autem ei pectuſque, genæque utrinque
Cruentæ ſunt; horribilis verò in vultum aſpectu.

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ δικτύῳ.
394. Κινήσας.] Κόψας, κράξας.
395. Παλαιγενές.] Πρεσβυτάτη.

ΝΟΤΑ.

384. Πεπτεώτας) Ità quidem, *Verſûs* causâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus ſcribo, ipſius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad.* φ'. v. 503. Πεπτεῖτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ τεθριππάλιγξι κονίης· eadem utrobique ratio; quare πεπτηῶτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπτεώτας, τετυμμένους hic legi, per συνίζησιν. Verùm *Ilias*, *Odyſſeâ* ſemper correctior & olim fuit.

401. Κταμένοισι νέκυσσι) Et hic, & ψ'. v. 45. ubi idem *Verſus* occurrit, σ'. duplicandum cenſeo, in νέκυσσιν, pro νέκυσσι, quomodo *Euſtathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* neceſſitatem; ut in aliis ejuſcemodi, quale illud, *Iliad.* ε'. v. 308. Οἰκία ναιεταάσκε πολίος· ἀνδράσιν ἀνάσσων, pro πολέσσι ἀνδράσιν. Cùm tamen ſæpiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν ſcribatur, mallem legere, κταμένοις νεκύεσσιν.

403. Εἰβρωκὼς βοὸς) Vid. ſuprà, ad v. 11. Ὄφρα πίοι αἶψα.

VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπτεώτας) γρ. πεπτεῶτας, & πεπτηῶτας, vid. Not. in *Textum*.

401. Κταμένοισι νέκυσσι) γρ. κταμένοισιν νέκυσσιν, & κταμένοις νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας ἠ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἦδ' ὡς εἶδ' νεκυάς τε, ἠ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, ἠ ἔσχεθεν, ἱεμένω περ.
Καί μιν Φαίνισσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, ἠ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
Τοὺσδε γὰρ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, ἠ ἔργα κακ' ἔρδον·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὑπερφιάλων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ ἠ ἀπαλαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
Αἵ τέ μ' ἀπαμύζουσι ἠ αἱ νηλητεῖς εἰσι.
Τόνγ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἰρεά τε ξαίνειν, ἠ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δ' ἦν νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

Sic Ulyſſes inquinatos habebat pedes & manus deſuper.
Hæc igitur quùm mortuoſque, & copioſum inſpexit ſanguinem,
Aggreſſa eſt exultare; quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulyſſis prohibuit, & tenuit utut cupientem:
Et ipſam acerſitam verba velocia allocutus eſt,
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem inſtitue:
" Non eſt fas, interfectis inſultare viris.
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum.
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipſos perveniſſet:
" Ideò & propter ſuas intemperies indecentem mortem aſſecuti ſunt.
" At age, mihi tu mulieres eas in ædibus recenſe,
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes ſunt.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi ſunt in domibus mulieres
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,
" Lanaſque carminare, & ſervitutem tolerare:
" Harum duodecim omnes impudentiæ ſe dederunt,
" Neque me honorantes, neque ipſam Penelopem.
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipſum mater

ΣΧΟΛΙΑ.

408. Ὀλολύξαι.] Εὐξασθαι.
412. Οὐχ ὁσίη.] Οὐ δίκαιον.
424. Ἀναιδείης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πλὴν τῆς ἀναιδείας ἐπῆλθον.

ΝΟΤΑ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μετ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* noſtrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Caſaubon.* & aliis.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πίσῃ ὁ ἐχθρός σε, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· ἐὰν δὲ πέσῃ ὁ τὴν ὑποκειμένην αὐτῷ μὴ ἀγαθὸν ὅτι ὄψεται Κύριος, καὶ σὺκ ἀρέσῃ αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur. Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθα-νῶν κερτομεῖς ἐπ' ἀνδράσιν, & *Cratinus* Comicus, ἐν Λάκωσι, — φοβεῖσθ' ἀνθρώπους τοὺς Κυμαίους ἐπ' αἰζυηΐαν κακοχάνδη μέγα. Vid. *Meric. Caſaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, θήμις.

418. Νηλητεῖς) De hâc Voce, diximus ſuprà, ad π'. v. 317.

420. Ἀληθείην) Vid. ſuprà, ad π'. v. 297.

424. Δαΐδας πᾶσαι) De hâc *Phraſi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

VARIÆ LECTIONES.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισι) γρ. ἐχ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epiſt. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & ἐχ ὁσίη φθιμένοισιν. *Heſych.* v. Ἐπιχορίους.

413. Τόνδε δ' μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τόνδε δὴ ἐδάμασσε θεῶν. *Duport.* ut ſuprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλειτέες, &c. ut τ'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀληθείην) γρ. ἀληθέα, malè, olim. Vid. ad *Textum.*

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνιον. *H. Steph.*

Σημεῖ-

Σημήνειν ἐίκοσιν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Εἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις Θεὸς ὕπνον ἐπάρσῃ.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Μήπω τοῦδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' εἰπὲ γυναιξὶν,
Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωνται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἐν μεγάροις βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἑὸ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεθε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋτροχάλου μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθωντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.

" Imperare fuit famulis mulieribus.
" Sed agè, ego ubi ascendero in cœnacula splendida,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus somnum injecit.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses.
" Nundum hanc excita; tu verò huc edic mulieribus,
" Ut veniant; quæ antèà indecentia operatæ sunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Ad se vocatos, verba velocia allocutus est,
" Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres;
" At pollea thronos pulchros, & mensas,
" Aquâ, & spongiis foraminosis purgate.
" Sed quum jam omnia per domum ord naveritis,
" Famulas eductas è fabricatâ domo,
" Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,
" Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium
" Animas auferatis, & obliviscantur Veneris,
" Quam sub procis habuerunt, mixtæque sunt clam.

SCHOLIA.

431. Μήπω τοῦδ' ἐπέγειρε] Ἐκώλυεν ἵνα μὴ κατακλασθῶσι τὰς θύρας.
434. Νεαζ.] Ἐλθεῖν, ἐπαύξειν.
436. Εἰς ἑ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχεθ.] Ἄρξασθε.
442. Θόλ.] Κυκλοτερὲς οἰκήματος, ἀπὸ τῆς θέσεως· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ ὑποκύκλια, ἢ τὰ ὅμοια.
443. Θεινέμεν.] Τύπτειν.

NOTÆ.

427. Εἴκοσιν) Proba Vox, & *Homero* non semel usurpata, si verè scribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴκοσιν magis regulariter formari videtur; ut *Iliad.* ι'. v. 302. εἴκοσιν, *Primâ* Personâ singulari.

436. Εἰς ἑ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* ἕ καλεσσαμένη producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Incisum*, & *Acutum* sequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγέσθητε, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγία, & ἀνώγω, nisi ab *Aoriſt.* α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθω, & ἀνώχθητε, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθε, pro ἀνώχθω vel ἀνώγηθι, κ'. enim & γ'. ante *Aspirum*, in χ'. vertuntur. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄνωχθι.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθαρσιμήσησθε) An potius scribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut sit, Non, *omnem Domum*, sed, *Omnia per domum*? Aliud tamen suadeat Versus 457. ubi πᾶν μέγαρον διαρσιμήσασθε, videtur Geminum πᾶν, πάντα δόμον καθαρσιμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) *Henricus Stephanus*, ait, " *Homerum* hic scripsisse μίσγοντό τι λάθρη, in ani- " mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγε-

VARIÆ LECTIONES.

427. Σημαίνειν) γρ. σημαίνειν. *Ibid.* Εἴκοσιν) γρ. εἴκοσιν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἑ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* Ψ'. v. 202.
440. Δόμον καθαρσιμήσησθε) γρ. δόμον κάτα καθαρσιμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν. olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέλησθε, *Hen. Steph. Ibid.* Ἐκλελάθωντ') γρ. ἐκλελάθωντ', conjecturæ.
445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) γρ. μίσγοιθ' ὅτε λάθρῃ, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον καταπεφνεῶτας,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ πίθεσαν θυρεῦ αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον ὑπ' ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀργιοπέλλεας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξέον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, πίθεσαν δ' ἀνὰ θύρας.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋκταθέος μεγάροιο,
Μειναγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στεινῷ, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δ' ὁ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὰ δὴ καθαρὸν θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, καὶ τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοισι,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν ἔδας ἵκῃ.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι πανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Graviter lugentes; teneram lacrymam detundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò deposuerunt benè-septæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulysses
Ipse adurgens; atque illæ exportabant necessitate, id est, ττ.
Tum demùm thronos pulchros, & mensas,
Aquâ & spongiis multis-foraminibus purgarunt.
At Telemachus, & bubulcus & subulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrebant; exportaverunt verò famulæ, posuerunque foris.
At postquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum septum aulæ,
Loco conclusêrunt in angusto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incepit dicere,
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.
Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ suspensum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extensum, nequa pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐρειδόμεναι.] Ἐπιβρίθουσαι.
455. Λίστροισι.] Τοῖς ξυστῆρσι, διὰ δ. *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλειον. Σπείῃ.] Σπειρῇ πόρῃ.

NOTÆ.

" Δῶμ' Ἀφροδίτῃ, aut ἀναγκαίῃ planè oratione
" usus sit; sed potiùs μοίρῃ θ' ὅτι λαθρα scriptum
" reliquisse. Quæ *Lectio* illorum incommodorum
" est expers. Hæc ille.

456. Ξῦον' ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί) Si scribitur per ἐφόρεον, per συνίζησιν *Metiendum*; quasi ἰφόρεον esset. *Eustathius* tamen ἔφορεον habet. Vid. ad θ'. v. 550. & v. 560.

462. Μὴ μὰ δὴ καθαρῷ θανάτῳ) Quòd suspendio perire *Mors impura*, & proindè ignominiosa sit semper habita, vid. suprà, ad ε'. v. 358.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Λειαίνειν) Ità pro λειαίνειν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀλλήλῃσι) γρ. ἀλλήλοισιν, si de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, si de *Famulabus*.

451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπιτέρχων. *H. Steph.*

456. Ἐφόρεον) γρ. ἰφόρεον, & ἔφορεον, vid. Not. in *Textum*.

466. Κίονος ἐξάψας) γρ κίονος ἐξ ἄψας.

Ἔρχε

Ἔρκεϊ ἐμπλήξωσι, τό, θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὐλὴν ἐσιέμεναι, φυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος.
Ὡς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκλιστα θάνοιεν.
Ἤσσαυεν δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔπι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα τηλέθι χαλκῷ
Τάμνεν· μήδεά τ' ἐξέφυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεχολήσπι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἁπνιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην περφὸν Εὐρύκλειαν,
Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὀπρωΐσας δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη περφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔφπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μὴδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In septo *sese* conquassant, quod fit in fruticeto,
Retis velut castra intrantes, odiosum autem eas suscepit cubile;
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
In cullis laquei erant, ut miserrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu.
Educunt tandem Melanthium in vestibulumque & aulam;
Hujus quidem nareique, & aures ære
Abscinderunt, genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manusque, & pedes amputarunt, excandescenti animo.
Illi quidem postea abluti manusque, pedesque,
Ad Ulyssem in domum *nimirum* irerunt; perfectum est autem opus.
At hic allocutus est dilectam nutricem Euryclean,
" Porta sulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jube, cum ancillis mulieribus;
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *huc* veniant.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixisti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, vestimenta portabo;
" Neque tu isthoc modo vestibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἔρκεϊ] Ndr, τῷ ἑκτέῳ. Θάμνῳ.] Δασῖ φυτῷ.
470. Αὐλὴν] Καίτλα.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θειώσω.] Καθαρῶ.

ΝΟΤΑΕ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν.—Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ ἄπτα) Hæc finis *Melanthii*, perfidi istius & nequissimi Caprarii, cujus dehinc apud Rusticos, in Proverbium abiit Supplicium; undè explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. —ἀλλὰ γλυκίρων, Αἰ μὴ τὺ φλάσαιμι, Μελάνθιε, αἰτὶ Κομάτα. Comatas imprecatur tibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbissimam, si promissis non steterit. *Scholiastes*, Ἀλλ' ἴσθι μέ σε θλάσειν, γλυκίρων, αἰτὶ Κομάτα, Μελάνθιε· καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινὸ Εἰμαένη καὶ Φιλοσίλιν, ἐφ' οὓς τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinsii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipso fine. Ex hoc loco ἀκροτηριασμὸς, quid sit, satis apparet.

481. Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρῷ ὃ περίσσατε δῶμα θείῳ. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas fulminum omnes. Vid. *Joh. Meursii* spicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἶσε, vid. suprà, ad v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τό, θ') γρ. τῷθ', olim, malè. *Ibid.* Ἑστήκει) γρ. ἑστήκῃ, ut sæpe aliàs.
470. Αὐλὴν ἐσιέμεναι) γρ. αὐλὴν ἐς ἰέμεναι.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δόμονδ' ἴκεν.
485. Ἔσπες) γρ. ἕσπας, ut *Iliad.* ψ. v. 204.
489. Ἔστω δὲ μεγάροισι) γρ. ἔστω δ' ἐν μεγάροις, & ἔστω δὲ μεγάροισι.

Τὸν δ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάδα μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μιν ἄρ' ἀμφιχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον δ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμῶ καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Eurycleia,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nuntiatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cepit
Fletûs & suspirii; novit verò mentibus omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιήγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπιλαμβανόμεναι.

NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Υ *producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, &c.* In nonnullis tamen τὸ μ interscribitur, ut fieri solet. Legi etiam potest, καὶ ῥ' ἐκύνεον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν τῶν πλείστων διαμνηστευσάντων ἀποσφαλισμὸς, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τὴν εἰκείαν ἔξοδος.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Τῇ δ' ἀναγνωρίζει πόσις ἣν πάρ Πηνελόπεια. Lib. XXIII.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γοῦνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι σοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dicturæ dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmiter movebantur, pedesque subsultabant *prægaudio*.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ἐγρήσατο.] Ἐγρηγόρθαι ἐπορεύοντο. Ὑπερικταίνοντο.] Ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ἐπαίροντο, ἐσθημονῶντες αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης ἢ, ἀλλὰ καθ' βραχὺ, ἀφ' τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο, ἄμεινον δῆθεν σημαίνοντες, παρὰ τὸ ἵκτερος, ὃ ἐστι, ἐγγύς· καὶ ἡδυπάθειαν. Γόνατα δ' ἐρρώσαντο· ταχέως ἦν ὑπερικτῶντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνεται.] Παρεγένετο.

NOTÆ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερικταίνοντο) *Etymolog.* M. v. Ὑπερικταίνοντο. Κράτης, τὸ ἄχαν ἰφάλλοντο, ὑπερεκτείνοντο. Λυσιακὸς, ἀντὶ τοῦ πρόμοιο φησὶ τιθέμενος· " δασύνεται, ὅτε εἶπεν, ὑπερεκτῶντο· " ψιλοῦται· οἱ δὲ πόδες διήκοντο, ἀφ' τοῦ χαρᾶς, ὑπὸ τὸ μέτρον ἡ δυνάμεως. *Hesych.* Ὑπερικταίνοντο) Ἐπήμοιρ. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερεκταίνοντο. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. Ἐγρήσατο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 814. lin. 3. ubi ῥαψῳδὸς, ἀντὶ δ. ἐγρη-γόρθως κτησῶνται. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen malè. ὑπερικτῶντο, ut etiam apud *Suidam*. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο. *Florentina, Aldina, Lovaniana Resci.*

3. Ὑπερικταίνοντο) γρ. ὑπερεκταίνοντο, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀνεκταίνειν.

Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγλαὸς, οἵ ῥ' ἔσαν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη πεφνὼν Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μάργόν σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δυνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν γ' φρένας αἰσίμη ἦθα.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἰείπουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσῆος
Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοείλιον οὔνομα τήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγειρε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε.

" Procos etiam interfecit superbos, qui suam domum
" Contrillabant, & res comedebant, violabantque filium.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, insanam te Dei fecerunt, qui possunt
" Insipientem facere eum, qui vel prudentissimus fuerit,
" Et vel mentis-impotem ad sapientiam extulerunt;
" Qui te etiam læserunt; quum antè mente convenientèr-instructa eras.
" Cur me irrides perdolentem animum habentem,
" Hæc præter verum dicens? & ex somno suscitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas palpebras complectiens?
" Non enim tam suavitèr-dormivi, ex quo Ulysses
Ivit visurus malum Ilium non nominandum.
" Sed agè nunc descende, & retrò vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
" Hæc veniens nunciâsset, & ex somno excitâsset,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Κήδεσκον.] Ἐκάκων, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργον.] Μανομένην, ἀνοήτην, μωμογυνᾶτα, ἄφρονα.

13. Καλιφρονέοντα.] Καχαλινωμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἀλλότριον, μοιχαίφρονα.

14. Αἴσιμον.] * Καθήκουσα· † καθηκόντως ἔχει τὰς φρένας ἔχουσα· ὅ ἐστι, φρένας καθήκουσα.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λαῖφος τὴν ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένην.

16. Παρὲξ ἰείπουσα.] Παρὰ τὸ δέον λέγουσα.

N O T Æ.

11. Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò suspicit *Meric. Casaubon.* §. 2. super loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Isaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum saltem alterutro sumpsisse *Homerum* suspicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Isaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Esaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, si *Cyrillo Alexandrino*, *Cedreno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliisque credimus.

19. Καχοείλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, eleganti Compositione *Epitheton* pensare; ut κακοείλιον, κακὸν Ἴλιον· Ἴλιον, ἄϊλον, Odyss. σ'. v. 72. *Iliad.* γ'. v. 39. Δύσπαρις. Ità in *Appellativis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰνόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βασιλεύς. Hinc *Sophoclis* ἄδικα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμοι ἄγαμοι, & Νύμφαν ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Rittersh.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχεο) Ità, pro ἴρχευ, scribendum: ut ad *Iliad.* ω'. v. 290. Alias ἴρχεο, ut & ibi; & sic *Scribi* quidem potest, ut hic in *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*, & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἴρχεο *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad.* ν'. v. 381. Ἔπεο.

N O T Æ I N S C H O L I A.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Αἴσιμον) * Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex MS. *Aloysii*. Explicatio sequens, † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog.* M. v. Αἴσιμος.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

8. Οἵ θ' ἦσιν οἶκον) γρ. οἵ τ' εἰσὶ οἶκον, *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σ' ἐξ ἔβλαψαν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρὲξ ἰείπουσα) γρ. παρεξειείπουσα, *H. Steph.* & παρὲξ ἰείπουσα.

20. Ἔρχεο) γρ. ἴρχευ. vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Τὸν

Τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' ὃ τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.
Τὼς δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, ᾗ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδετο ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκυθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίλν ὑβριοφρόντων.
Ὣς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη, ᾗ δὲ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, τημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουον
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' ἐν μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

"Ideò citò miserabiliter ipsam ego remittam ire
"Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
"Non te irrideo, filia dilecta; sed verè tibi
"Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
"*Ille* nempè hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus:
"Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
"Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
"Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
"Eia agè jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
"Si verè jam domum venit, ut dicis,
"Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
"Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
"Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
"Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

23. Ἀπέπεμψα.] Ἀπεδίωξα. 26. Λωβεύω] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθῆ.
24. Σὶ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.] Τὸ μὲν μετ' ἔριδος λοιπὸν ἀπεμφαῖνον· ἢ οἷον, εἰ ἐκ τοῦ ἄκρου σοι βαρύ ἐστι, τῦτό γε ὀνήσει. 28. Ὁ ξεῖνος.] Σπανίως μὲν τοῦτο· ἀθικῶς δὲ, ὁ ξένος ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

N O T Æ.

24. Σὶ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ) Condono hoc tux Senectæ.

25. Τὼ δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τὼ legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τ scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxoniensi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis pernicio-sum, quam magna Exempla. Vid. suprà ad τ'. v. 161. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æstimemus, quan-to cum nostro periculo, Magnos Viros temerè se-quamur, hic iterum Notandum; quòd cùm casu in *Henrici Stephani* Editione, Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἰχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Asperum*, hinc *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxoniensis* etiam, Omnes simul eundem errant Er-rorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regula contrà militet; verùm etiam omnium Vetustissima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, *Aldina*, *Lovaniana Resetii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* prio-res, ἔφατ' legant, ut Nos nunc scribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

Variæ Lectiones.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μέγαρον, *Eustath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph.* *Ibid.* Τῦτό γε γῆρας) γρ. τῦτό γ', γῆρας. *H. Steph.*

25. Τὼ δ') γρ. τὸν δὲ, male. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὣς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουον) γρ. ἄκουσα. *H. Steph.*

Ἤμεθ' ἀτυζόμενοι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ ὤτρυνε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετ' ἀλγινόεσσι νεκύεσσιν
Ἑστάμεν· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ὕδατος ἔχοντες,
Κεῖτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰαίνῃς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦ φωριαλλὶς,
Πῦρ μέγα κήαμένοιο· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιδῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέεται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, θῦσε δ' ἄρ' οἶσι,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι κακοῖς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐποίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φέρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γάρ, ὡς κε σὸν ἀσπασὸν ἐν μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱέϊ, τόν τε τεκόμεσθα·

" Sedebamus, perculsæ: foret verò claudebantur bene aptatæ:
" Antequam modò me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus; hunc enim pater præmisit vocare.
" Inveni demùm Ulyssem inter occisa cadavera *Procorum*
" Stantem; illi verò circum illum stratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* super alios: Tu si conspexeris, animo recreareris,
" Si, *inquam, conspexeris* sanguine & cruore tectatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti sunt: at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenso: te verò me præmisit, accersere.
" Verùm sequere, ut vobismet lætitiam consequamini
" Ambo vos charo in corde; postquam mala multa passi estis.
" Nunc tandem hoc longum desiderium perfectum est:
" Venit quidem ipse vivus domum suam; invenit autem & te,
" Et filium domi; malè verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit suâ in domo.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda:
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus; maximè verò mihique, & filio, quem genuimus:

ΣΧΟΛΙΑ.

42. Ἀτυζόμεθα.] Ἐκπλησσόμεθα, παραπλησσόμεθα· ἀτύω, ὁ μᾶλλον ἀτύσω, καὶ καθὸ παραγωγὴν, ἀτύζω, Αἰολικῶς. Ἔχον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐσφαλισμένας ἦσαν.

46. Κρηταίπεδον * ὕδατος.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

50. Θείοιο.] Περιαγνίζει, καθαίρει.

52. Εὐφροσύνης ἐπιδῆτον.] Θυμοῦσθαι ἐπιβάντες, * εὐφροσυνθῆναι πειράσθε. * Ἰτὸν, pro εὐφρανθῆναι.

53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε· Ἄλλως * Πεπόνησθε, κακῶς συγκοπῆ.

59. Μέγ' ἐπεύχεο.] Μεγαλαύχει.

60. Ἀσπασὸν.] Εὐκτικῶς.

61. Τεκόμεσθα.] Ἐξηρτήσαμεν.

NOTÆ.

45. Κλισίηνσι νεκύεσσι) Vid. suprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.

47. Ἰαινθῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit; ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' ἔρεσ' ἐγὼν ἰαινθῇς. Non est autem accipiendum, Quasi res tam miseranda & tristis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, esset Lætitiæ causa; verùm quòd *Dei Justitia tam mirabiliter* vindicata, sit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Confer *Psalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. Κρηταίπεδον * ὕδατος) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ὕδατος abesset, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum esset κρηταίπεδον, ex *Etymolog. M.* v. lacunam supplevi. Olim enim hoc tantùm, Κρηταίπεδον) Τὸ ἔδαφος, malè.

53. * Πεπόνησθε, &c.) Ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

45. Κτερέϊσις νεκύεσσι) χ. κλισίῃσι πέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.

47. Ἰαινθῇς) χ. ἰάνῃς, vid. Not. in *Textum*.

51. Κεκαύμενον) χ. κεκαυμένῳ, *Sebenus*.

52. Ἔπειτα) χ. ἔπειτ', vid. suprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.

56. Ἔρεζον) χ. ἔρεξαν.

59. Ἐπεύχεο) χ. ἐπεύχεσθ', ut suprà, v. 20.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὃν ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὑπερφιάλων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσῆος
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἧ πόσιν ἔνδοθι ἐόντα παρ' ἑστίῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περίφρασσον ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὸν· τὸ πρό μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὸ σὰ φρονέοντε φράσασθαι· ἔθελεν δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν θεσπεσίωμαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖνόν μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήεια εἴρυσθαι, μάλα περ πολυίδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὡς φαμένη, καλέσασ' ὑπερῴοθεν· πολλὰ δέ οἱ κὴρ
Ὥρμαιν', ἠ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

"sed non eſt hæc res vera, ſicut dicis:
"Verùm aliquis immortalium interfecit procos ſuperbos,
"Injuriam iud gratus acerbam, & mala opera:
"Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
"Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipſos veniſſet:
"Ideò propter iniquitates paſſi ſunt malum; at Ulyſſes
"Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipſe eſt.
Hæc deinde reſpondit dilecta nutrix Euryclea,
"Filia mea, quale verbum fugit ſeptum dentium?
"Quæ maritum intùs foco aſſidentem, nunquam dicis
"Domum eſſe venturum? animus autem tibi ſemper incredulus.
"Sed age tibi & ſignum permaniſeſtum aliud quoddam dicam,
"Cicatricem; quam quondam ipſi Aper impreſſit albo dente.
"Hanc dum-abluerem agnovi: volebam autem tibi ipſa
"Dicere; ſed me ille compreſſis in os manibus,
"Non ſivit dicere, prudentiis mentis.
"Sed ſequere, *inquam*; at ego meipſam *tibi puniendam* tradam,
"Si te decepero; interfice me miſerrimâ morte.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope.
"Nutrix dilecta, difficile te Deorum immortalium
"Conſilia inveſtigare, licet multarum rerum ſis perita;
"Veruntamen eamus ad filium; ut videam
"Viros procos interfectos, & eum, qui illos interfecit.
Sic loquuta, deſcendit è cœnaculo: multa verò ei cur
Meditabatur, an ſeorſim dilectum maritum interrogaret.

ΣΧΟΛΙΑ

71. Ἐχέφρ.] Εἶδος τὸ πῦρ καίειν, πίτυος. Ἢ ὃ βωμὸς ἱσταῖτο, οὐκ ἐκ λίθων ὑψώμενος.
78. Ἐμοίγε.] Περὶ ἑαυτῆς. Περισώσομαι.] Σωθήσομαι, ὑπὲρ ἑαυτῆς.
82. Εἰρυσθ.] Εἰδέναι.
86. Ἐξερεείνοι.] Ἀνακρίνειν τὸ λόγῳ.

NOTÆ

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Verſus.
78. Ἐμοίγε περισώσομαι αὐτῆς) Ità *Iliad.* ψ'. v. 485. Διοῖός νυ ἢ τεῖνόδε περισώσεται, ἢ λίσσεται. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. Ὑπὲρ ἑαυτῆς. Addo, ad *Senſum* declarandum.
82. Εἰρυσθ) Εἰδέναι. Ex *Heſychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσαι. MS. *Aloyſian.*

VARIÆ LECTIONES.

74. Τὸ ποτὲ μὲν) γρ. τὸ ποτέ μιν, at μὲν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.
75. Σοὶ αὐτῇ) γρ. σοὶ αὐτῇ.
76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἐμὲ ἐκεῖνος.
78. Ἔκδυ) γρ. εἶπε, ut ſuprà, v. 52. *Ibid.* Περισώσομαι) γρ. περὶ ἑαυτῆς.
82. Εἰρυσθ) γρ. εἰρῦσθ, & εἰρῦσαι, ut infrà, v. 151.

Ἧ

Ἦ παρ᾽ ἄρα κύσεια κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ᾽ ἔπειθ᾽ Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ᾽ ἄρα πρὸς κίονα μακρὸν
Ἧστο κάτω ὀρόων, πολυδέγμων, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη κεκορυθμένος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ᾽ ἄνεω δηὰ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἱκάνει.
Ὄψῃ δ᾽ ἄλλοτε μὲν μιν ἐσωπαδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ᾽ ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ᾽ ἐνένιπεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ᾽ ὅπα πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ᾽ αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μὲν κ᾽ ἄλλη γ᾽ ὧδε γυνὴ στιβαρὸν θυμὸν
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ᾽ αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ᾽ αὖτε προσέειπε φερέφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δυνήσομαι ἔπος, οὐδ᾽ ἐρέσθαι,
Οὐδ᾽ εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ
Ἔστ᾽ Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ᾽ ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſcularetur caput & manus arreptas.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm e regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſim ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno in patriam terram:
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dum proferre valeo verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῇ περιφλεγμένῃ πέτρᾳ ἐκ περιφλεγμένου λίθου ἢ πυρός.

94. Ἐναντίον ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, αὐτηρὸς, ἐφορῶσα ἐγκύκλιον. *Περιεργότερον αὐτὸν κατανοοῦσα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

97. Δύσμητερ.] Ἐπὶ *κακῇ μήτηρ λεγομένη.

99. Ἀνείρεαι.] Τὰ περὶ ἕκαστον· *φιλικῶς περιπαλεῖς.

105. Τέθηπεν.] Ἐκπέπληγε.

106. Προσφάσθαι.] Προσειπεῖν.

109. Γνωσόμεθ᾽.] Γνωριοῦμεν.

NOTÆ.

90. Τοίχου ἑτέρου) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὰς ὅ γ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος — Τοίχου ἑτέρου.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. *Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ περιεργότερον, olim malè locatum, melius jam poſui: pro ἀφορῶσα, lego *ἰφορῶσα.

97. *Κακῇ) Ità, pro *κακῆ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano*.

99. *Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

94. Ἐναντίον) γρ. ἐσωπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεσταίη) γρ. λάσταιη, *Henricus Stephanus*, ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ὃς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνωσόμεθ', non malè.

Σήμαϐ'

Σήμαθ', ἃ δὴ χ' ἡμῖν κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἕκαστον
Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δ' ἔφθη χ' ἅζεσθαι.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἶμαι,
Τοὔνεκ' ἀπημάξῃ με, χ' οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὯΙ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγει, πάσ τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λεύσσε, πάτερ φίλε· σοὶ γὰρ ἀείσω
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς * δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι θυμὸς

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, ille verò perolerans divus Ulyſſes;
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſcito
" Periculum-mei facere; ſtatim verò cognoſcet etiam melius.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta induitus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum fatetur eam eſſe, *qui ſum*.
" Nos verò conſulcamus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ;
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

ΣΧΟΛΙΑ.

114. Πειράζειν.] Διάπειραν λαμβάνειν. Φθάσῃ.] Γνῷσῃ.
119. Ὀπίσσω.] Μετὰ τὴν τῶν ἀπωλείας χεφάλαιον.
120. Πάσ.] Τὰς πέριξ πόλεις συγγενεῖς.
121. Ἔρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως, * κόσμον.
124. Λεύσσε.] Σκόπει, λογίζου.

NOTÆ.

113. Ἕκαστον) Ità pro ἕκαστον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quotics *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φθάσῃ) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Atticè* poſitum, pro φθάσῃ, volunt; quorum *Joh. Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρέομεν, καὶ τὸ ἐρησόμεθα, καὶ αὐξησόμεθα, ἐκ συμβολῆς, ὡς ἔχειν τοῦ τὸ Ἐρείομεν μικρὸν γράφειν· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν. οὐχ ὑποθήσονται, ἀντὶ τοῦ φθάσῃ. ἐκ τοῦ φθάσῃ λέγοντες.

119. Ὀπίσσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἅπαντες, viz. δ'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ', pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπειον

NOTÆ IN SCHOLIA.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

VARIÆ LECTIONES.

113. Ἕκαστον) γρ. ἅπαντες.
115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω) γρ. τῶν δ', ὅτι ἀ λιπόω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπειον φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς ὃ μεμαῶτες, olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς δευήσεσθον, ὅσον δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄμεινον·
Πρῶτα μὲν ἀρ λύσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμῳὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγειε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ὃς τὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν πείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόης καὶ ἄσυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πεῖν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· εἰτά κ' ἔπειτα
Φραζόμεθ', ὅ, τι κὲ κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν ἂρ λύσαντο, καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνας·
Ὤπλισαν δ' ἄρα γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ στῆσεν ἵμερον ὄρσαι
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος τοῦ χρηίδιον

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quanta nempe vis adfuerit.
Hunc respondens allocutus est perprudens Ulysses,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur esse optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini vestes,
" Famulasque in domibus jubete vestimenta capere:
" At divinus cantor, tenens citharam stridulam,
" Nobis præeat ad ludicram saltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias esse, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel eorum, qui circum habitant:
" Nè vic. antea fama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in nostrum arboriferum; illic posteà
" Consultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidè audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem igitur loti sunt, & induerunt vestes,
Paratæque sunt mulieres, ipseque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipsisque desiderium movit
Cantusque dulcis, & accuratæ saltationis.
Inter hos itaque magna domus strepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certè omninò aliquis duxit uxorem multis petitam reginam;
" Misera, non toleravit mariti sui primi

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλοπαίγμονος.] Φιλοῦντος παίζειν.
137. Κλέος εὐρύ.] Ἡ πολλὴ φήμη ἢ φόνου κληδών.
149. Πολυμνήστην.] Τὴν μάλιστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

NOTÆ.

μιθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Distichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἰμερτὰς ἀμφ' ἰφθίμοιθ', ὠδί κ φαμὶ, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεσθον, ὅσον δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Versui subnectunt hunc. * Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι κ' ἰσούμενον πολεμίζειν. Et hic finem Versus illum sequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Eustath.* fol. 805. lin. 53. Ὅσον δύναμίς γε πάρεστιν, ὃ ἐς τὸ ἄλλως εἰπεῖν ὁ ποιητὴς, ἐπιφέρει ἑαυτῷ τὸ, Παὶρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι κ' ἰσούμενον πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε) Pro ἄρ', substituo ἂρ, ante *Consonam*. ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Consonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἄρεστα) γρ. ἄρειστον.
137. Πρόσθε) γρ. πρόσθεν.
139. Εὐρὺ δ') γρ. εὐρὺ δ', olim, non xquè benè.
146. Δὴ) γρ. δ', olim, non xquè benè. *Ibid.* Περιστοναχίζετο) γρ. φερεστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἴρυσθ

Εἴρυαζ μέγα δῶμα ἀλαμπείς, ὄφρ' ἀν ἵκοιο.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλιος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθὲ κάρηι
Οὐλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ἐοικώς·
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δίμνας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἦς ἀλόχου· καί μιν προὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφραίνῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continue, quousque veniret.
Sic utique aliquis dixit: haec autem non cognoverunt, sicut facta sunt.
At Ulyssem magnanimum suâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipsum pallium jecit & vestem.
Verùm capiti affidit multam pulchritudinem Minerva.
Ut major videretur & pinguior; ex capite autem
Crispas misit comas, hyacinthino flori similes.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratiosa verò opera perficit;
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris;
E balneo verò exivit corpore immortalibus simili;
Iterumque desedit in sede, unde surrexerat,
Contra suam uxorem; & ipsam verbo allocutus est,
" Domina mea, tibi quidem supra fœminas mulieres,
" Cor durum posuerunt Dii Olympias domos habitantes;
" Non quidem alia sic mulier perdurantii animo
" Viro seorsim assideret, qui ei multa mala passus

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυαζ.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι.

167. Ἀνέστη.] Σκληρόν.

NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο) Hic Versus de *temerariis Mortalium judiciis* sumendus, qui sententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta est, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec insolentius, nec inscitius. Sed nec injustius, nec pestilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat. Charitati *Christiane* quam maximè contrarium, plurimisque probis Viris summoperè injurium est. Deo displicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; si modò Deo placere velint.

156. Καππεφαλῆς) Hoc in loco pro καὶ κεφαλῆς· quandò pro κὲκ κεφαλῆς, tum κἀκκεφαλῆς.

157. *Μείζονά τ' εἰσιδέειν*) Hunc omnem locum, per totos *Sex Versus inclusivè*, suprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentissimos Poetas sua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* constat, si conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαμόνιος. v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Sensu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ se ferunt: quidni ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

151. *Φυλαξαι) Addo, ex *Hesychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρυᾶσ.

VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυαζ) γρ. εἰρῦσαζ, & εἰρῦσαι, ut suprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἂν ἵκοιο) γρ. ἵως ἔλθοι. & ἵως ἂν ἔλθοις. *Eustath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιο.

157. Καδδὲ) γρ. κατὰ δὲ, &c.

159. Περιχεύηται) γρ. ἐπιχεύηται. Ità suprà, ζ'. v. 232.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε, *H. Steph.* & οὐ μὲν κ' ἄλλη γ'.

169. Ἀφραίνῃ) γρ. λιπραίνῃ, *H. Steph.* ut suprà, v. 101.

Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδωμένη Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋξάνθοιο θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' ὄκλα,
Κῶεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσπτύσσετο, κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέκεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιφραδέοντι, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ὅπῃ χάρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὔκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

" Veniret vigesimo anno in patriam terram.
" Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse
" Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope.
" Domine, non equidem aliquid statim magnifacio, neque parvi facio,
" Neque admodùm admiror; valdè autem benè scio, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi cùm ires longisremis.
" Sed agè ei sterne densum lectum, Euryclea,
" Extrà stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit:
" Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
" Pelles, & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, caita scientem,
" O mulier, certe valde hoc verbum compungens-animum dixisti;
" Quis enim mihi alius poneret lectum? difficile utique esset
" Et valdè scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
" Facilè volens posuerit alio in loco,
" Virorûm autem non utiqui aliquis vivus homo, neque valdè pubescens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

172. Σιδήρεος.] Ἰσχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. * Ἀθηρίζω.] Τὸ ἐπείκω καὶ λαμβάνω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀζύγων, τῶν μὴ δυναμένων ἴσον ἄχθος φέρειν· οἱ δὲ λιχμῶντες.

179. Ἔνθα.] Ἔξω ἀποθέμενοι. * Πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐμβόλων τὸ τρίκλινον συνίστασθαι.

184. Ἄλλοσε θῆκε.] Ἀλλαχοῦ ἀπῆγε.

N O T Æ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνιος, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* μ'. Legi tamen potest & πι, ut τι quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ', ὄκλα) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἐμβάλε τ', immemores interim præcessisse τὸ ἐκθεῖσαι *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Alitoridis*, i. e. *Eurynomes*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289. &c. Ità *Florentina* mecum legit ἐμβάλετ', ità *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Iussaliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἐμβάλε τ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco dignum, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

N O T Æ I N S C H O L I A.

174. * Ἀθηρίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. * Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶ θυμόν. *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. οὔτ' ἄρ τι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐπὶ, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἐμβάλε τ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum.*

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοτε θῆκε, olim, non æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα

Ῥᾷα μεθοχλίσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο
Ἐν λέχεϊ ἀσκηθὲς· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔην τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεϊ σύτὸς,
Ἀκμηὶς θαλέθων· πάχεϊ δ' ἦν, ἠύτε κίων·
Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
* Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔερψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινὰς ἁραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προθαμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπ' ἰθὺν πάντα τάμοντα
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεσον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum lignum factum est
" In lecticâ laboratâ; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuscula erat extensa foliis olivæ septum intra,
" Florens, virescens; crassior verò *palo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego, *ut centrum*, circumdans thalamum struxi, donec perfeci
" Densis lapidibus, & bene desuper texi:
" Glutinatas insuper imposui januas, scitè compactas:
" Et tunc demùm incidi comam pandis-ramis olivæ;
" Truncumque ex radice incisum circum poliviterro
" Bene & scienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quoulque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Κάμον.] Μετὰ κοπιάτου ἐποίησεν.

191. Ἀκμηὶς θαλέθων.] Ὁ ἀκμὴν ἔχων ἢ θάλλει, ἐπὶ μὲ τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ἀξιοπίστως. ἐπεὶ ὃ ἢ ἐν Ἰλιάδι, ἀηλοίητος· τὸ ἴσος, ἰσάζειν ἐστίν· οἱ δὲ, τὰ δύο παρεξυστόν ἐστιν.

192. Ἀμφιβαλών.] Κύκλῳ.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προθαμών.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφέξεσα.] Περιελίξασα.

197. Σταθμῷ.] Τῷ πηχυαίῳ καὶ ἄρτῳ.

198. Ἑρμῖν'.] Κλινοποιὰς· ἔριφος γὰρ τῆς κλίνης. * Ἑρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.] Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἀτλαντίου, παῖς ἦν ἐν, ὃν ἀπὸ τοῦ τίθεσθαι μίθησιν εὗρεν. Τρήσας, καὶ μυστικῶς, καὶ ἐπιτηδείως. Τερέτρῳ.] Τεκτονικῷ ἐργαλείῳ.

199. Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος.] Τοῦ ποδός.

Ν Ο Τ Æ.

193. Πυκνῇσι λιθάδεσσι) Τὸ λ'. est *ellaticum*, quare *Ultima* & πυκνῇσι sufficere potuit, æque atque πυκνῇσιν, quod alias scriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius esto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc saltem in loco, πυκινῆς scribi, gravi cum *Versûs* periculo; dux enim *Priores* sic produ&ctx, quæ semper aliàs *breves*, ut vel in Proximo Versu apparet: quod tamen, ex *Eustathii* prosaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò scio, proboque; nam alio in loco, viz. *Odyss* ξ'. v. 36. Πυκνῇσι λιθάδεσσι, idem nempè *Hemistichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices πυκνῇσι legunt, πυκινῇς nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ πυκινῇς, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Ἐπὶ μὲ τούτου ἀξιοπίστως) Hujus *Scholii* Illustrationi & Confirmationi tacit illud *Eustathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηὶς ἢ, τοῦ ἀξόνος· φασὶ γάρ, ὅτι Ἀρίσταρχος ἐσημειοῦτο μὲ ἐπὶ τοῦ ῥαίνοντος ἀκμηὶς, ὅ ἐστιν, ἀκμὴν ἔχων καὶ πλάζειν, ἀξιοπίστως· ὁ δὲ Ἰλιακὸς, ἐπὶ τοῦ ἀηλοίητος τὸ ἴσον, ἰσάζοντος ἐστίν· ἴσους δέ, φασὶ, τὰ δύο παρεξυστόν ἐστιν.

198. Ἑρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloysii* Msto. ut plurima alia, at non suo ordine, verùm è regione Versûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἑρμῖν, lego * Ἑρμῖν', pro *Ἰδίας*, * *ἰσίας* restituo, *Sensu* famulante, * *ἐτόρωσε* demum, pro *ἐτόρησε*, ex Ms. & v. 203. * *ἰσίας*, pro *ἰσῶς*, ex eodem Ms.

Variæ Lectiones.

192. Δέμον) γρ. ἐμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκινῇσι λιθάδεσσι) γρ πυκινῇσι λιθάδεσσι, & πυκινῆς λιθάδεσσι. vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφιξέσα) γρ. ἀμφ' ἔξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσα ἰμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα φράσομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, τομὸν ὑπὸ νειὸν ἐλαίης.
Ὣς φάτο· τῆσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε, ἀμφὶ δ' ἄρα χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τό περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ἀίζηι,
Οἵ νῶϊν ἀγάασθον παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτάρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὣς ἀγάπησα·
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσι
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

"Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ splendidam.
"Sic tibi hoc signum dico; neque scio.
"Si mihi adhuc firma est, mulier, lectica, an aliquis jam
"Virorum alias posuerit, ut succidisset radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi nota sunt genua & dilectum cor,
Signa recognoscentis, quæ ei prima dixit Ulysses.
Lacrymans igitur statim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyssi, caputque osculata est, & dixit,
"Nè mihi, Ulysses, iratcere, quoniam in aliis maximè
"Hominum prudens fuisti; Dii verò dederunt ærumnam,
"Qui nobis invidêrunt ad-invicem manentes
"In juventute delectari, & Senectutis limen *simul* pervenire.
"At nè nunc mihi hoc iratcere, nec reprehende,
"Quoniam te non primùm, postquam vidi, sic amplexa sum;
"Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
"Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
"Profectus; multi enim malas astutias cogitant.

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἔμπεδον.] Ἀκίνητον, ἢ ἐν τῷ πέδῳ ἱερόν.
209. Σκύζου.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάασθον.] Περιπεφιλήμενω.
216. Ἐρρίγει.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

NOTÆ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Castellionis*, *Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoscunt, & *Eustath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν δὲ τῷ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος· ἐμφαντικῶς κεῖται, καὶ ὑποδιάστασις· ὡς δῆλον ὅτι, τῷ Πηνελόπῃ ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἴπερ Ὀδυσσεὺς ἐστὶ γνησίως.

205. Τῆς δ' αὐτῇ λύτο γούνατα — σήματ' ἀναγνούσης) Cùm in Mss. olim scriberetur ἀναγνούσῃ, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyss. ι'.* v. 256. Verùm cùm *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Roscii*, *Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνούσης hìc legant, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνούσῃ, ex alio loco irrepserit, viz. *Odyss. τ'.* v. 249. Τῷδ' ἔπι μᾶλλον ὀφ' ἵμερον ἄρτι γόοιο, Σήματ' ἀναγνούσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad *τ'.* v. 250. *Eustathio* tamen *Solœcismus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Κατάπτωσιν φησὶν· τὸ γὰρ κρυπτὸν, ἢ Τῆσδε ἀναγνούσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνούσῃ· ὁ δὲ Γενικῷ Δοτικῇ παρέθηκεν. Ἀφ' ἧς τὸ μυρεμαχῇ φασὶν φύσει ἀσυλλάβητον ἐν πλασμοῖς· καὶ τῷ συγγίνεσθαι τὸ δύο τόπους πλάσαι.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς ἐλθέμεν) Cùm olim esset ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ solâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate tractus, & Veterum Usu, ἔπειτ' ἰθὺς scribo, de quâ re diximus ad *ε'.* v. 33.

VARIÆ LECTIONES.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσα) γρ. ἐκ δ' ἐτάνυσα, *Eustath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσι δῶκε, ut suprà, v. 184.
206. Ἀναγνούσης) γρ. ἀναγνούσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δρέμεν) γρ. κίεν, *Eustath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπαζον) γρ. ἐπάπαζον.

Οὐδ

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη Φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤιδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
Ἄξεμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τλῆ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ἄλγεα ἔργον ἀεικές·
Τὼ δ' ἄτλω ὑ πρόφρων ἐφ' ἑκάτερθε θυμῷ
Λυγρὼ, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀειρομένοιο κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τλῶ δ' βροτὸς ἄλλος ὀπώπῃ,
Ἀλλ' οἷσι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιούσῃ,
Ἣ νῶϊν εἴργυτο θύρας πυκινῶν θαλάμοιν,
Πείθεις δή μοι θυμὸν, ἀπηνέα πὲρ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove natâ,
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si scivisset; quòd ipsam iterum bellicosi nati Achivorum
" Reductura domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permisit opus abominandum:
" Consequentiam autem damnosam non ante suo imposuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos accessit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem signa valde manifesta dixisti
" Lecti nostri, quem non homo alius vidit;
" Verùm soli tuque, egoque, & ancilla una sola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis asservabat januas recondit cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, subdurior quamvis sit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀριστ. ϡ ζ, ὡς σαφέστερος κεῖται τοῦτο· σαφέστερον δ' ἂν, εἰ ϡ σίζομεν, ἐπὶ τῇ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, αὐτὶ τοῦ, διὸ ὡς εἶναι. εὖ δ' ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῇ, ἐπὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπανήγαγον. οἱ δ' φασὶ, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκασθέντα γαμῆσαι Ἀφροδίτης μηχανῇ τὴν Ἑλένην. Οὐ δὲ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλεξάνδρου, Πριάμου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας πλεύσας εἰς τὴν Λακεδαίμονα, ἐφιλεῖτο τὴν Ἑλένην ξενιζόμενος ἀφράστως· ἡ δ', ζηνωτὸν ἦθος φιλανδρεῖ ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ σωφρόνως ἔλεγε τὸ μὴ νέμειν χάριν, καὶ τὸν Μενέλαον ἐξὸν πλησίον· ἡμιθέων δ' ἦν ἡ Πάρεδρος ἀφροδίτη, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτρέψαι παιδός τι, ἅπερ καὶ μοιχεύεσθαι

Ἐν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἰδίαν εἰς τὸν ἐν Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὅτι τὴν Ἑλένην παρελογίσαντο· δίκαιον γὰρ εἶναι παῖς ἀληθείας τὸν Μενέλαον μὴ ἀνιᾶσθαι ἄκρα αὐτῷ ἔπαθε· φθάσασαν δ' αὐτὴν ἄχεα τίνειν, ἀμβαλλόμενος ἀνέχθη· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ σχολιαστῇ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐπιτάσεως σκλίσιν· ἔστιν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀσυνεκλίτου. Ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, ὅτε ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ εὐδοκῇ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ ἀσεβείας τὸ μέλλον· διὸ δ ἐπανῆκεν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ὅ μιν.] Διὸ αὐτήν.

223. Τλῆ δ' ἤτοι ῥέξαι.] Οὐ ἀφ' ἧς πρῶτον, ἴσως τὴν φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῶν.

Ν Ο Τ Æ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad corarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Christianum* Sensum vertere licet. Οὐδέ κεν ἄλλοτε, μεγάλα Θεῷ ἐκγεγαῶτες. Ῥᾳδίως ἐξέλοιτο ἐκ κύτεα ἔργα τεραπείης· ἐπὶ βίον ἐκτόμῳ ὁν ποτ' ἐώλπεσεν· ἢ σὺ πᾶσι Ποιὴ ἀμοιβαίη τὶ, πολίζεται τ' ἔργα γίνεται. De hoc loco, vid ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Sensum* minimè sunt assecuti; quem Nos nunc in *Versione* nostrâ integrum damus.

222. Τλῆ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ἄλγεα ἔργον ἀεικές) *Homerus* Originem Mali nunc *Deo* tribuit, quam aliàs à Deo satis *Orthodoxè* removet, 21 α'. v. 32. Quomodò Nostræ Literæ, *Davidem*, ad Populum numerandum nunc ab *ipso Deo* testantur impulsum, ut 2 *Samuel*, c. 24. v. 1. nunc à *Satanâ*, ut 1 *Chron.* c. 21. v. 21. Vid. *Max. Tyr.* §. 22. & 25. cum Clariss. *Joh. Davisii* Not. in locos, p. 230. & 258.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iisdem Codicibus ad ipsum finem divagatum. Pro ϡ ζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Versus*: Pro σίζομεν, lego, ex MS. ϡ σίζομεν. Verùm cum *Scholii* Sensus non videtur genuinus, *Versionem Latinam* ex illius mente minimè conformandam reor, qui talis esse deberet. *Si sciviſſet: Idcirco ipsam iterum Graci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Ivica!*

Variæ Lectiones.

220. Ἤιδη, ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, H Steph. & Schol.

222. Τλῆ δ' ἤτοι) γρ. τλῶ δή τι, Vien. Stephan. & τλῶ δ' ἤτοι.

225. Νῦν ἐπεὶ ἤδη) γρ. νῦν δ' ἐπεὶ ἤτοι δή.

228. Μοι δῶκε) γρ. μοὶ ἔδωκε.

229. Εἴργυτο) γρ. εἴρυτο, ut supra, χ'. v. 90.

Ὡς

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπ μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρτε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων ἐνέργεα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένῃσιν ἀέμῳ καὶ κύμασι πηγῷ,
Πάσσυδοι δ' ἐξέφυγε πολιῆς ἅλὸς ἠπεδανδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλευ πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν πείρατι δολιχῷ σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαθ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸ ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis desiderium movit luctûs:
Flebat igitur habens uxorem gratam casta scientem.
Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
Perdidit, dum impelleretur vento, & undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multaque circa corpus adhæret salsugo;
Læti igitur conscenderunt terram, cladem evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus inspicienti;
A collo autem nondum omninò removebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus apparuisset rosea aurora,
Nisi alia cogitâsset Dea casta Minerva.
Noctem quidem in horizonte longam tenuit, Auroram verò rursus
Detinuit in Oceano aureæ sedis, neque jungebat equos
Conjungi veloces pedibus, lumen hominibus portantes,
Lampum & Phaethontia, qui Auroram equi ducunt;
Et tunc suam uxorem alloquutus est prudens Ulysses.
" O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
" Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
" Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν, εὐάρεστον.
237. Πέπτωκεν.] * Πέπτωμεν.
243. Ἐν πείρατι.] Ἐπὶ τοῦ πέρατος καὶ τοῦ τέλους. Δολιχῷ.] Οὐκ ἐπὶ τοῦ καθ' ἑλῶν, ἀλλὰ * τὸν ἐπιμήκη τοῦς * ἀνάπτυσιν τοῦ Ὀδυσσέως.
249. Ἀμείρεται.] Ὁ πολύς. Πόνος.] Κάμαξος.

NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμηρὴς scribitur, at θυμήρης: de quâ re hæc *Eustath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ἴσως τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς ἀπὸ εὐθείας τὸ, ἡ θυμαρὴς καὶ σημαίνομεν. ὅπερ μὴ ἴσως ἡ μὴ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ † Θυμῆρες κεφάσσαι καθὰ κραναίς τι ἐν ὄρεσσι· ἀλλ' ὃ ἴσως ἐστὶ ὀξύνεται. Καινὸν ὀνοίμην καὶ ἡ εὐμαρής.

246. Λάμπον καὶ Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempè *Pegasum*; at juxta *Homerum*, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eous*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκόντως τὸ περὶ Ἡλίου φορέσω. ὡς ἵππους καὶ ἅρματα πυρὸς, εἰς ὑψηλὸν ἀνελίξῃ. πῶλοι αὐθὶς ἔπλασεν. Vid. quæ Nos ad *Estheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meursii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Eustath.* ad hunc locum, *Odyss.* fol. 814. lin. 33.

† κ'. v. 362.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπτωμεν) Ità, ex MS. *Aloysiano*, emendo, pro πέπλεγμαι.
243. * Πρὸς ἀνάπτυσιν τοῦ Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloysii Alemanni*, pro corruptissimo, * ἀμαυάπτυσιν τοῦ ἑλῶν.

Senfus enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyssis.* * Τὸν autem, quod benè aderat, in *Impressis*, malè abest in MS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Τῷδ' ἔπ μᾶλλον) γρ. τῷ δ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπάσιος, *Eustath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. Ἠέα δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠέα πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔφη) γρ. ἐῴ. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβαν δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ πέμψαν ἰκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπε δ' ἄγε μοὶ τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσσω, οἶμαι,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐπὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύῃς
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὃν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν,
Εἰσόκε τὸν ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα πί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & jam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lætus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt; venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognovilti, & tibi Deus in eſt animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam perus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor: quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureo-roſtris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

254. Λέκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἐπεὶ ἄρ.] Ἐπειδή.
260. Καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι πεῖσαί σέ τι καὶ ὕστερον δεῖ.
262. Πεύσομαι.] Ἀκούσομαι. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
264. Τί τ' ἄρ'.] Τί δή ποτε. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπί.
270. Ἅλεσσι.] Ἁλσί.

N O T Æ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ' duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romana* & *Baſileenſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis, ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vel quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσσι occurreret, undè *Scriba*, ulu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασι, vel ἴσασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

N O T Æ I N S C H O L I A.

260. *Ὕπερον) Ità, pro ὕπερον, ex MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

254. Ὄφρα ϵ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Αὖ μοι) γρ. ἤ μοι, *H Steph.*
269. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
271. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' ἐύρεῖ' ἐρετμὰ, τά τε πλεῖ' ἀνὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδέως· μὴ δέ σε κεύσω·
Ὁππότε κέν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ὀρ γαίῃ πήξαντ' ἐπέλθειν ἐρετμὸν,
Ἕρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἕρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοὶ φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ γῆρᾳ γε Θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακοῦ ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὰς
Ἐδητύος μαλακῆς, δαίδων ὑπολαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐξετέλεσσαν,
Γρηῢς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δαΐς μιν χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus ſunt.
" Signum verò mihi hoc dixit permanifeſtum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius viator
" Diceret me ventilabrum tenere ſuper illuſtri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo juſſit remo
" Sacrificantem ſacra opima Nepruno regi,
" Agnum, taurumque, ſuumque marium verrem,
" Domum rurſus abire, & facere ſacras hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipſo
" Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
" Senectute ſub maturâ confectum; circumque populi
" Beati erunt; hæc mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Siquidem jam ſenectutem Dei perficient meliorem,
" Spes tibi poſtea malorum fugam fore.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant:
Interim verò Eurynomeque, & nutrix parabant lectum
Veſte molli, tædis ſub ſplendentibus.
At poſtquam ſtraverunt denſum lectum teſtimantes,
Anus quidem dormitura retrò in domum ivit:
His verò Eurynome cubicularia præibat:
Euntibus ad lectum, tædam in manibus tenens:
In thalamumque ducens retroceſſit, hi quidem poſtea
Læti, lecti antiqui leges repererunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κείουσα.] Κοιμηθησομένη.
296. Ἀσπασίοι λέκτροιο.] Ἀσπασῶς ἐπιθυμητικῶς ἐσπουδάκασιν ὃ πάλαι τῆς σωφροσύνης νόμος. Ἀριστοφάνης ὁ Γραμματικὸς καὶ Ἀρίσταρχος μέχρι τούτου τῆς Ὀδυσσείας τίθησι τέλος.

NOTÆ.

282. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) *Euſtath.* fol. 589. lin. 30. Ἐν τοῖς Ἡροδότου δὲ Ἀπίωνος φέρεται, ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύτητι τῆς λέξεως, λέγων, ὡς βληχρὸς ὤν. τὸ ἰσχνὸν· καὶ ὅτι σωφρονικὸς ἄβληχρος· ὡς ἄκακος· ἢ ὡς Παρθένιος ὀξύτητι· βληχρὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές· ὡς Ἀλκαῖος. Βληχρῶν κτύπων ἀκοὴ μὴ ἐμπιπλάτω πυκνή· καὶ Νίκανδρος. Βληχρὸς μυῖς οἷα μυλεῶνος τὸ χρὶ τύπτει.
296. Ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο) *Ariſtophanes* Grammaticus, & *Ariſtarchus* poſt hunc Verſum *Odyſſeæ* finem aſſignant, ut *Brevia Scholia*

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. Ἀριστοφάνης ὁ δὲ ὁ Ἀρίσταρχος) Ità MS. pro Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐπίλθειν) γρ. ἐπίλθοιεν.
282. Ὅς κέ μοι) γρ. ὅς κ' ἐμοί.
283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπαγε.
290. Δαίδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαίδων ὑπὸ λαμπομενάων, *Pindari* Scholiaſt. Vid. ad τ'. v. 48. *Var. Lectiones.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βυκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δ' ἠϊθέους·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Τὼδ' ἐπεὶ ὃν Φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι παρ' ἀλλήλοις ἐπέεσσιν,
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικὸς,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀίδηλον ὅμιλον·
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα

Ac Telemachus, & bubulcus, & ſubuleus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres;
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbroſis.
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectárunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *juvenca*, boves, & pingues oves
Jugulárunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit: et poſtea

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἐπαρπήτην.] Ἐνηρίθμησαι.
302. Ἀνίχετο.] Ἱκάνοντο.
309. Καταλέξαι.] Καθ' ὕπνον εἰπεῖν.
310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον.] Οὐ καλῶς ἀθέτησεν Ἀρίσταρχος * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶ τῷ παραλείπειν ἀκκεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῶν * ὅλης Ὀδυσσείας.

NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas. Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμὸς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἰσέον δ', ὅτι καθὰ τῶν τῆ Πηλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀριστοφάνης οἱ γραμματικοὶ τῆ Γραμματικῶν, εἰς τὸν ὡς ἰδίᾳ, Ἀπατήσω λέκτρου πολιοῦ ἥσυχον ὕπνον ἐγείρω, πεφαντῶσι τῶν Ὀδύσσειαν, τὰ ἐφεξῆς, ἕως τέλους ἓν βιβλίον ποιήσαντες· οἱ δὲ πλείους πολλὰ τῆ καταλόγων ἀφαιρεῖσθαι φασι, ὡς φασιν οἱ αὐτῆς ἀπηρίθμησαν· οἷον τῶν αὐτὸν ἐφεξῆς τῆ Φαιακίδος ῥητορικῶ ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τῶν τῆ ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπιφορὰν· εἶτα καὶ τῆ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τῆ Λαέρτην, καὶ τὰ ἐκεῖ φαινομένης πλατυτέρωμα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ ἐναπακεῖσθαι τὸ τῆ ἀρχῆ τῆ ἐφεξῆς ῥαψῳδίας πιθανὸν, ἀφ' οὗπερ ἐπαύθη τῶν Ὀδύσσειαν ἀπτεσμαλίζεσθαι· ἴσαν αὐτοῖς πιθανὸν, καὶ συνφέρεσθαι, ἢ οἷον σφηνοῦσθαι τῶν ὅλην Ποίησιν τὸν τοιοῦτον ἀφελομένοις ἐκ μέσου τῆ βιβλίου καὶ ὅσα ὁμοίως μυθικὰ καὶ ἀπίθανα τὸ Φαιακίς ἐλαλήσησε. Εἶπεν δ' ἄν τις. Ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες, ἀ τὸ βιβλίον τῆ Ὀδυσσείας. ἀλλ' ἴσως τὰ καίρια τούτοις ἐστοχάσθαι σωβιτελίᾳ φασίν.

304. Οἳ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, ἢ ἴφια μῆλα) Πολλὰ, minimè ad βόας pertinet, verùm ad illud ſubauditur τὸ κτήνεα, ut ſit πολλὰ κτήνεα ἔσφαζον, ἤγων, βόας, καὶ οἶας, καὶ αἶγας, καὶ σύας· id enim μῆλα continere probamus aliàs, ad ι'. v. 237. *Euſtath.* fol. 817. lin. 50. Ἰσέον δ', ὅτι ἐκ τοῦ, Πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαζον, τὸ πολλὰ, ὡς ἐκεῖ προγεγραμμένον ἁπλῶς λαμβάνει.

308. Οὐδέ οἱ ὕπνος) Hinc *Clinias Caryſtius*, ὁ τῆ Αἰγίλιος ποιήσας. Οὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις· φυλακὴ δ' ἔχεν ἵππους αἰεί. MS. *Joh. Tzetz.* ad *Iliad.* α'. fol. 39.

310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον) Ab hoc Verſu, uſque ad v. 342. *incluſivè*, totius habes *Odyſſeæ* Epitomen. Vid. in *Scholiis*. Item in Notis ad *Textum*, ſuprà, ad v. 296.

NOTÆ IN SCHOLIA.

310. * Τὰς) Ità, ex MSto. pro Γ, γ'. καὶ λ'. ſubaudi εἴκοσι. *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *incluſivè*, Τοσοῦτ' ἄρα διάπαν εἶναι ὑπόθεσιν. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

VARIÆ LECTIONES.

304. Οἳ ἔθεν) γρ. οἵ ἔθεν, ut *Iliad.* α'. v. 114.
308. Ἦδ' ἄρ' ἐτέρπετ') γρ. ἠδ' ἄρα τέρπεν, *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίεσαν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμους ἑτάρους, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' εἰς Αἴολον ἷκεν, ὃ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀνάρπαξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἵ ῥ' ἅλας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηΐ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἅπο δ' ἔφθιτο ἐσθλοὶ ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus sociis, quos comedit, neque misertus est.
Et *quomodo* ad Æolum venisset, qui ipsum promptus suscepit,
Et misit; neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; sed ipsum rursus raptum procella
Pontum in piscosum tulit valdè suspirantem.
Et quomodo Telepylum Læstrygoniam adivit,
Qui *Læstrygones* naves perdiderunt & sortes socios
Omnes: Ulysses tantùm solus aufugit *cum sua* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & varias artes:
Et quomodo ad inferni domum ivisset latam,
Animam *viz.* interrogaturus Thebani Tiresiæ
Navi multijugâ, & inspexit omnes socios,
Matremque, quæ ipsum peperit, & nutrivit parvulus cùm esset:
Et quomodò Sirenum canorarum vocem audivisset:
Quomodoque venisset ad vagas illas petras, gravemque Charybdin,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò Solis boves interfecissent socii:
Et quomodò navem velocem confregisset ardenti fulmine
Jupiter altitonans, absumptique sint boni socii

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

311. * Πίσεμεν) Λιπαρέν.
316. * Ἦλιον] Ἀντὶ Ξ, Η.
322. Εὐρώεντα.] Ἤτοι, πλατεῖα, παρὰ τὸ εὐρύ. * ἢ σκοτεινόν.
325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ Ϣ. ἀδιφώνων, φιδίων· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν γὰρ πᾶσιν ἡδὺ σημαίνει. ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μιλησίων ἀδινάων. Οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν στενάχουσα· ἄθλιον,
Ἔγωγε ἐδὼ, γλυκύ· ὡς ἐν τῷ Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχυρόν· εἶον, Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· νῦν ἡδύμενος· ὡς, Ἀδινὰς ἀνατείνασθε, φάσπατε π.
328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς θανάτου· * καὶ ἀκήριοι ἀθάνατοι.
330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ Ϣ, ἔκλασεν. Ψολόεντι] Καυστικῷ· ψόλος γὰρ, τὸ * κατάλοιπον πυρός.

N O T Æ.

319. Οἱ ῥ' ἅλας τ' ὄλεσαν) *Eustath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα φασὶ τὸ. Οἱ ῥ' ἅλας ὤλεσαν, τουτέστιν, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς ταυτὸν ὂν, Λαιστρυγονίων, καὶ Λαιστρυγόνας εἰπεῖν. Aliàs, facilè, legerim, οἵ pro ὅτι, quòd ferri possit, ut Λαιστρυγόνες tamen subaudiatur, vel πάσχω, at Prior solutio sufficit.
324. Πολυκλήϊδι) De hâc voce, vid. ad *Il.* β'. v. 74.
331. Ἀπὸ δ' ἔφθιτο) Vid. *Etymol.* M. v. Καυμῆσαι.

N O T Æ I N S C H O L I A.

311. * Πίσεμεν) Λιπαρέν. Ex *Aloysiano* MSto.
315. * Ἦλιον) Ἀντὶ Ϣ, Η, ex eodem MSto.
325. * Ἀντὶ Ϣ. ἀδυφώνων) *Eustath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ Ϣ, ἡδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶν Παλαιῶν fuisse testatur, nunc ex illo τοῖς Παλαιοῖς restituenda curavi.
328. * Κηρὸς, ità pro κάρυκος, licet nec MStum rectè hic se habeat. * Καὶ ἀκήριοι, ἀθάνατοι, ex MS. *Aloysiano*. Conf. *Etymolog.* M. v. Ἀκήριον.
330. * Ἔβαλε) Ità, ex MS. pro ἔκλασε.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξεν.
314. Εἰς) γρ. ἐς.
317. Ἐπ') γρ. ἐπ'.
318. Ἀφίναντο) γρ. ἀφίνυντο. *H. Steph.*
319. Οἱ ῥ' ἅλας τ' ὄλεσαν) γρ. οἱ ῥ' ἅλας τ' ὄλεσαν, vid. Not. in *Textum*.

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δ' ἄλλα κακὰ φρεσὶ πῆσιν ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένην πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφε, καὶ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἦδ' ὡς εἰς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δίας.
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κῦ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῖο χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἴεμεν πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
Κτήματα μέν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνησῆρες ἐπῴχονται κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγχι ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonè,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auróque affatim, vestèque datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra solvens invasit, solvens'que curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret; surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique *hoc* verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis saziati sumus certaminibus
" Nos ambo; tu quidem hic meum laboriosum reditum
" Defiens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ è patriâ terrâ:
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arboro sum agrum proficiscor,

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελής.] Ὁ τὰ μέλη δι' ὑπνου λύων καὶ ἀναπαύων.
346. Εὐνῆς.] Συναναπαύσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐνεπόδιζον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδικτον.
356. Κατέκειραν.] Καπηλεύσαντο.
357. Λήσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐπιπλήσωσιν.] Πλησώσωσιν.

NOTÆ.

357. Λήσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

VARIÆ LECTIONES.

357. Λήσομαι) γρ. λήσεται, olim, ut adhuc Br. *Schol.* nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.

358. Ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους) γρ. ἐπιπλήσωσι μεταύλους. *H. Steph.*

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ὀπτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ Φάτις εἶσι σὺν ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἐρίηρα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἳδε δὲ οὐκ ἀπίθησαν ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐξῆλθε δ' ἔπειτ' Ὀδυσεύς.
Ἦδη μὲν Φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

" Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
" Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet exulenti;
" Statim enim fama ibit simul cum Sole ascendente
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi ascenderis, cum ancillis mulieribus
" Sede, neque aliquem aspice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
Incitavit etiam Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Omnesque arma jussit bellicosa manibus capere.
Hi et reluctati non sunt; armati sunt verò ære:
Aperuerunt igitur ædes, & exiverunt; præivit autem Ulysses.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obscuritate coopertos citò eduxit è civitate.

ΣΧΟΛΙΑ.

361. *Ἐπτέλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἴσι.] Εἰσελεύσῃ, ἀφικνεῖται.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καθαλείπει τὸν γυναικῶνα, ἵνα μὴ τὸ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ ὅτι ὡς ἀγνεύουσα καὶ παρεσμένη τὸ ἀληθὲς· ἢ ἵνα πιστεύσωσι τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἐκ δ' ἄϊον,] Ἐξῆσαν δέ.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξεκάλει.

NOTÆ.

361. Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ἐπτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ) lìà, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovaniensi Rescii*. vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Eustath.* fol. 761. lin. 50. Σημαίνει δὲ ἐπτελὴς, ὁ σύντελὴς· ὡς ἐπτολὸν ὄν, ἐπτελὲς πλεονασμῷ τοῦ σ'. Ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπτέλλειν εἰρήκασιν. Vid. *Suidam*, v. Ἐπτείλαι. Certè ἐπτελὲς, pro ἐπτολὲς, *Æschylo* & *Euripidi* usurpatum probo aliàs.

NOTÆ IN SCHOLIA.

361. *Ἐπτέλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Eustathio*. Vid. N. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἐπτέλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἐκ δ' ἄϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσεὺς) γρ. ἐξῆρχε δὲ Διὸς Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ ἐξ ἦγε πόληος.

THE

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑΣ μὲν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ἅιδου κατάγει· καὶ διαγνωρισμὸν Ὀδυσσέως γίνεται πρός τε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχρῆμα τοῖς Ἰθακησίοις μαχομένοις ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων σωτηρίᾳ Ἀθηνᾶ. Διακελεύεται.

Ἐπιγραφή.

Σπονδαὶ ἢ, * Νεκυία, Νεκυῖα, ἢ Νεκύα.

* *Eustath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυῖαν πρὸς μέν, καθὸ τὸν μυθεῖται, γράφουσι πρὸς ᾱ, καθὸ τὸν ἐξάνιον, τὸ φυτὸν· ἀφ' οὗ καὶ βάλα, καθά τινας, ἐξανίεται.*

Ἄλλως.

Ω, οἳ Ὀδυσῆϊ σὺν πατρὶ καὶ υἱῖ † μάρναντ' Ἀχαιοῖς. L. 12. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχεσθ', Voce *Homericâ* utens, emendo, cum Oxon. &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν Νεκυίαν, κιφαλαίοις τοῖς συνεληλαμμένοις τόποις, Ὅτι οὐκ ἔστι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ἔστι τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τοῦ κυκλωπείου, εἰ μὴ ἄρα. Ἀλλ' οὐδὲ

NOTÆ.

V. 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος) *Mercurius Cyllenius* audit, à *Cylene*, *Arcadiæ* Monte, ità dicto à *Cylene Heroide*, ut *Eustath.* fol. 820. lin. 18. Κυλλήνη) Ὄρος Ἀρκαδίας, παρὰ τὴν οἰκίαν Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδήκοντα. ὁ ἐπιχώριος δὲ Κυλλήνης Ἡρωΐδος πόλις. *Steph.* περὶ πόλεων idem, excepto, quod in fine, Ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδος νύμφης. Ibi præcipuè *Mercurius* colebatur; undè & Κυλλήνιος μαῖαν vocat *Homerus*, Hymno *Mercurii*, v. 2. & *Callimach.* Hymn. in *Delum*, v. 271. Οὐ πάρος Ἑρμείην Κυλλήνιον. Quare qui de hoc loco Dubitant, quòd nusquam aliàs hoc nomine *Mercurius* vocetur *Homero*, nugantur: Multa enim semel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β'. v. 603. nec aliàs semel, per totam *Iliadem* & *Odysseam*. Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus semel, ut *Iliad.* ο'. v. 518. etiam hic; at in suspectis Operibus etiam *Quinques*. De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occidit, vid. *Gerardi Croesii* Ὅμηρον Ἑβραῖον. *Introduct.* c. XII. in ipso fine p. 206. &c. *Aristarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Eustathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μετὰ χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & subobscurum, propter malam Distinctionem, nunc melius distinctum & punctis notatum, clarescit optimè. Constitit autem ex

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλιεσσε.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀνδρῶν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. 1. & *Euseb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὧν

Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δ' τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι πωτῶνται, ἐπεί κέ τις ἐξεπέσῃσιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hic docebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

χλόης· ὁ θρὸς. ἢ σὺν αὐθέντῃ ὁ εἰς ᾅδου καταλθὼν χλόης· ἐπὶ γὰρ Ἀθηνᾶ δὶ Ἡφαίστου καὶ Αἴδης Ὀλύμπου· Κυλλήνης· ὁ Ἑρμοῦ εἴρηται. ἢ ἄπαξ· σὺν ἐξαγόντι καὶ σώντι· καὶ ἰσίος Ἀπόλλων· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ σὺν αὐτίμαχοι κρίνασιν, εἰς ἐν Ἰλιάδι; Οὐδὲν κωλύει καὶ παραπίπτειν· αὐτὰς τινός. Ἀλλ' αὖτον γὰρ ἄτυφοι κρίνασιν· ἴσως ἀφ' ἑνὸς τινὸς ἢ ἀφὸ τοῦ Ἑρμοῦ σαφήνεια κεκώμωνε δ' Ὀδυσσέως ἀφὸ τοῦ συγγένειαν. Ἀλλ' ἐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδου λόγον εἶναι πίστιν· τὰ σοὶ τοῦ ἡμίσεαν ἐστερημένα αὐτῆς λόγων· Ἀχαιῶν ὃ καὶ ὁ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονι· ἐμοὶ λέγει· ἐ Ἀγαμέμνονι σὺν ἀγαθῷ τοῦ πρᾶγμα, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· τοιαύτης ἀναπλάσεις τοῦ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. Πῶς ὃ ἐ τὸ σῶμα δίωξεν δ' Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; Ἀφὸ τοῦ Θέτι, εἰς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ἐ τὸ δοιάζειν τὰς

Μάτης οὐχ Ὁμηρικόν· τὸ κωλύει ἄπαξ· Ἄλκηστιν ὃ ἐ ἐπὶ τῶν σῶν ὅτων αὐτῷ λέγει, ὅτε διέπτοντο τὰς Νηρηΐδας, ἴφυγεν ἐπὶ τὰς ναῦς, λέγει δ' τῶν Μυρμιδόνων ναυστάθμων· πῶς ὃ καὶ ὁ Ἀμφιμέδων ἑστάναι τοῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑστῶτας ἐπωνυμίας ἐν τῷ εἰκότως πτερωτέρας· ἐ ἄκρως ὃ ἐν τῷ καθὰ τοῦ πτερωτὸν δυνάστου, τὸ πτέρυγα τῶν Ὁμήρου ἀμφίλογον καὶ πτερυγωτείαν μὲ ἄν τις εἰκότως τοῦ Λ. ἢ ια'. ῥαψῳδίαν εἶπεν, νεκύων ὃ πυθέσθαι. Κυλλήνης·] Ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας ἀναγραφεὺς, ἐ ὁ ὕστερον ἀνεφάνης· ἀ τὰς ὀφρῦς τῶν κύλλους ἔχων· κύλλοι γὰρ, ἃ κυλλαὶς, στραβισμὸν δ' ὑ, τὸ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς μέρη· ἔνθεν παῖδα αἰδῆ, οἱ Ἀττικοὶ κυλλοιδῆ καλοῦσιν. Ἐξενάλειπε.] Ἐξῆλθε· ἔξω ἀπάλης.

7. Ποτέωνται.] Πέτονται. * Ἀποπίσῃσιν.] Ἀποβάλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

N O T Æ.

l. IV. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque,* &c. Notandum. Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicân. IX. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀκινήτων ἔχει φάσθαι, Βρέτια σύμπαντ' ἐν κοίλᾳ Κοίλου ἀγυιᾷ Θνασκόντων. Quid autem significet *Mercurius* ille πομπαῖος, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἂν τὸ παραπίμψαι δυνάμενον; Ἓν, τὸ μόνον, Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, ἐν τῷ Ἑρμεῖ.

5. Τρίζουσαι ἕποντο.) Verbo *Stridere* uti videor non ineptè de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut Ovidius, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conatæque loqui minimum pro corpore vocem Emittunt, peragunique leves stridere querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες.) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edant, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint. ut *Varro* in *Agathone*. Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; undè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet. μ'. v. 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid intrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπίσῃσιν) Ἀντὶ τοῦ. ἀπόσειεν πεσεῖν. & *decusserit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, stridant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, usurpare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Βεβαίωμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Detensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes. Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λία. in MSto, lego Λ. ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν μὲ ἄν τις εἰκότως τοῦ Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν· Νεκυίαν ὄν, πυθέσθαι. Mox, ad Κυλλήνης·, *Scholion* eatenùs mi- serè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico M.* restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc edendum curavimus; & ad *Casauboni* sententiam ampliùs confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. στραβισμὸν δ' υ, & κυλωδίαν, quod pro κυλεοδίαν. Huc refer *Hesych.* v. Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κύλλος, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὄρμα-

Ὀρμαθῷ ὲν πέτρης, ἀιὲ τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὣς αἱ πλειγῖαι ἅμ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφῖν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ὀιγώσιας κέλευθα.
Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἴσαν· αἶψα δ' ἵκοντο καθ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ; sibi enim invicem adhærere solent:
Sic hæ stridentes simul ibant: præibat verò ipsis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebriculas vias.
Prætereunt verò Oceani fluctus & *Albam* Insulam,
Et solis januas, & populum Somniorum,
Prætereunt: statimque perveniunt in herbosum pratum,

SCHOLIA.

8. Ὀρμαθῷ ὲν πέτρης.] Τῆς ἐπαλλήλου κατηφείας *ἐπισωβίστους, ἢ ἀλλήλαις *συμπεμπίους, παρὰ τὸ εἴρειν· ὑποφέρει γὰρ, Ἀνὰ τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι. *Ὀρμαθὸς, σύνδεσμος, σῖχος, *ἧγμα, τὸ σύσημα· ἀπὸ τοῦ ἁρμόζειν.

9. Ξφίσι.] Αὐτοῖς.

10. Ἀκάκητα.] Ἔστι μὴ, *ἀμέτοχον κακῶν· ἢ τὸ

11. Λευκάδα πέτρην.] Πρὸς τῆς ὑπερβορείους μίγνυσι.

12. Δῆμον ὀνείρων.] Τὰ νύκτα, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι.

13. Ἀσφοδελόν.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδιλος· νῦν. *Τ τόπον λέγει τ ἀσφοδιλώδη.

NOTÆ.

8. Ὀρμαθῷ ὲν πέτρης) Quòd, ut modò diximus, *Vespertiliones* aliis rebus, & sibi invicem, ex unguibus adhærent & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Francisci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*. Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 425. 6. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging on the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἄντρῳ ἠωσιώπῳ) *Eustath.* fol. 820. lin. 51. Θεωρίσιον ἦ ἄντρον, οὐχ ἁπλῶς ὕπνου παρίβρισιν· ἀλλ' ὅτι ἦν τὰ ἄντρα εὐφυῶς οἰκοδομοῦντο, εἶτα σύμβολα Κόσμου, καθὼς Πορφύριος· ὡς γὰρ ἐν τοῖς ᾠοῖς ὁ ἰδιαίτατος ἄντρου εἴρηται, ὁ νῦ ἐπήρατος ἔρριζε ἐκεῖ. Vid. ad υ'. v. 103.

10. Ἑρμείας ἀκάκητα.) *Aristides*, 3 Tom. Orat. pro *Rhetor.*—Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τ Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τ τ σοφίας ταύτης ἡγεμόνα καὶ φύλακα, τάττω χάριν τοῦ καιροῦ τ θεῶν μόνον καλεῖν ἐπίκλην· καιρὸν μὲν ἅπαντες Δωτῆρα ἐῶσιν ὀνομάζεσθαι· ἰδίᾳ δ ὅταν μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκάκητά φ. ϵ Ἐρώτων· ὅτι καιρὸς μέν ἐστιν ἡ παρ' αὐτοῦ δόσις· ἄγαμαι δ' ἐξῆς ἅπασιν, ὁμολογῶ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ πολέμοις, τὸ εἰρήνῃ, τὸ γῇ, τὸ θαλάττῃ, τὸ δυσκολίαις, τὸ εὐφροσύναις, παντὶ χρεί. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. xviii, v. 12. Χαῖρε, Ἑρμῆ. χαριδῶτα, ἀμφίπολε, Δῶτορ ἐάων. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pausanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acacesium*, & indè *Acacetes*. Vid. etiam *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ε'. v. 422.

11. Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην) Huc refer *Diodor. Sicul.* l. 1. p. 86. Quòd verò per Λευκάδα πέτρην, *Britannia* nostra innuatur, quodque τὸ πέτρα. non *Rupes*, verum *Insula* vertendum sit, licet etiam *Alba* Rupes ad nostræ *Britanniæ* oras spectentur, pluribus probamus, ad *Euripid.* Helen. v. 1692. Addendus *Hesych.* v. Λευκάδα πέτρην) Διὰ τοῦτο λέγει τ πέτρας, τ Ὠκεανὸν φέρειν· ἢ, ἀλληγορικῶς, τὸ σῶμα ἡμῶν τ ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ τὸ τὰς ἰδίους λευκὰς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τ τελευτῶντων ἀφ' τ σώματος ἀνέρχονται. Vid. *Eustath.* fol. 820. lin. 53. &c. & Notam proximè sequentem.

12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας) Idem *Hesych.* Ἠελίοιο πύλας) Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς τροπὰς ποιεῖ ὁ Ἥλιος· οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς, τὰς Ὀφθαλμούς. Vid. *Diogen. Laert.* l. 8. p. 512. §. 140. de *Pythagorâ*. Ἔστι δὲ εἰς Ἡλίου πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμούς. Δῆμος ὀνείρων, καθὼς Πυθαγόρᾳ, αἱ ψυχαὶ, ἃς σωμάτων αἱ φασιν εἰς τ Γαλαξίαν. τ ὅτε σωφρονοῦσιν. διὰ τ γαλακτώδη τροφήν, ὅταν εἰς γένεσιν πίπτωσιν, *Porphyrius*, φησὶ πέτρας τινάς. Ità *Orpheus*, Argonautic. v. 1140. Ἀμφικλεῖ τ' Αἰδεω πύλαι ϵ δῆμος Ὀνείρων.

13. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) Vid. ad Odyss. λ'. v. 538. & *Suidam*. v. Ἀσφόδιλος. Περιπεφυτευμένος ἢ ἀπὸ

sium, & indè *Acacetes*. Vid. etiam *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ε'. v. 422.

11. Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην) Huc refer *Diodor. Sicul.* l. 1. p. 86. Quòd verò per Λευκάδα πέτρην, *Britannia* nostra innuatur, quodque τὸ πέτρα. non *Rupes*, verum *Insula* vertendum sit, licet etiam *Alba* Rupes ad nostræ *Britanniæ* oras spectentur, pluribus probamus, ad *Euripid.* Helen. v. 1692. Addendus *Hesych.* v. Λευκάδα πέτρην) Διὰ τοῦτο λέγει τ πέτρας, τ Ὠκεανὸν φέρειν· ἢ, ἀλληγορικῶς, τὸ σῶμα ἡμῶν τ ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ τὸ τὰς ἰδίους λευκὰς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τ τελευτῶντων ἀφ' τ σώματος ἀνέρχονται. Vid. *Eustath.* fol. 820. lin. 53. &c. & Notam proximè sequentem.

12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας) Idem *Hesych.* Ἠελίοιο πύλας) Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς τροπὰς ποιεῖ ὁ Ἥλιος· οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς, τὰς Ὀφθαλμούς. Vid. *Diogen. Laert.* l. 8. p. 512. §. 140. de *Pythagorâ*. Ἔστι δὲ εἰς Ἡλίου πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμούς. Δῆμος ὀνείρων, καθὼς Πυθαγόρᾳ, αἱ ψυχαὶ, ἃς σωμάτων αἱ φασιν εἰς τ Γαλαξίαν. τ ὅτε σωφρονοῦσιν. διὰ τ γαλακτώδη τροφήν, ὅταν εἰς γένεσιν πίπτωσιν, *Porphyrius*, φησὶ πέτρας τινάς. Ità *Orpheus*, Argonautic. v. 1140. Ἀμφικλεῖ τ' Αἰδεω πύλαι ϵ δῆμος Ὀνείρων.

13. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) Vid. ad Odyss. λ'. v. 538. & *Suidam*. v. Ἀσφόδιλος. Περιπεφυτευμένος ἢ ἀπὸ

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὀρμαθῷ ὲν πέτρης) In hoc *Scholio*, *ἐπισωβίστους, lego, ex MSto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & *συμπεμπίους, pro ἀλλήλαις, excepto, quod in MSto ως, in *Dativo* sit. Huc refer *Hesych.* v. Ὀρμαθῷ ὲν πέτρης) Τάττω ἐπαλλήλου πτοιάδας συνδέσεως, lego. ἐπισυνδέσεως. *Ὀρμαθὸς, σύνδεσμος, σῖχος, ex *Suidâ*. Voces *ἧγμα σύσημα, ex *Etymolog.* M. v.

10. Ἀκάκητα.) Pro ἀμέτροχον κακῶν, in hoc *Scholio*, quod etiam *Aldina* præfert, *ἀμέτοχος κακῶν, ex *Merici Casauboni* emendatione, quæ ab *Aloysii Alemanni* MSto confirmatur. *Hesychius*, Ἀκάκητα) Ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος, ἀντὶ τ, ἀκακίτης. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκακίτης.

13. *Τὸν τόπον λέγει) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς) γρ. ὠκεανοῖο ῥοάς.

Ἠθάδα.

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δ' ἤ ψυχὴ Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, ἠ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦεν εἶδός τε, δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀσχίμονον δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσέφατο Πηλείωνος,
Ἀτρεΐδη, σέο μέν σε Φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε ἠ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα ἠ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοὴ, τλῆναι οὔτις * ἀλιτέσθω, ὅς κε γένηται.

Ubi habitant animæ, simulachra mortuorum.
Invenerunt autem ibi animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat specieque, corporeque
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliden.
Sic hi quidem circa illum versabantur; prope verò
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetebant.
Hunc prior anima allocuta est Pelidæ,
" Atride, suprà quidem te dicebamus Jovi gaudenti-fulmine
" Inter Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
" Quoniam multisque & fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum; ubi passi sumus dolores Achivi.
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat
" Parca perniciosa, quam nullus fugit, quicunque natus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Πρῶτα.] Περὶ ᾧ δίοιτο καιρὸς πρῶτα ἢ ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ' ἄλλα πτύσας αὐτὸν· οὐ χαίρων ΝΟΤΑΤ. Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδίλῳ μίγα ὄντας· τ' ἢ τόνου, ἐν ᾧ φύσει, Ὀξυτονητέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδιλὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia*.

14. Ἐνθάδε) Ità scribo, pro ἐνθά π. quod in Omnibus hactenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè se habeat, quoad *Sensum*, & *Tonum*, ἐνθά π autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἐνθα τὰ, enim, ut *Aldin.* habet, scribi debet. At idem ferè sonus θ' τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον ἢ ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pausanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χρόνῳ ἢ, ὡς ὑγιείας ἐπιτύχῃ ἐν τ Λάκαις, ἰδίᾳ μὲ ἴφασιν Ἀχιλλέα, ἰδίᾳ ἢ τ Ὀϊλέως, ἐ τ Τελαμῶνος Αἴαντα· σωτῆρας ἢ κ Πατροκλέα σφίσι, κ Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barnesianæ*. Quod autem hìc *Pausanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi idem ferè locus, de *Antoleonte*, narrat, Διηγησ. ϑ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hìc Quæstione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter ea quæ ἐν Ἅιδου ἐστὶν ἀμφεκτητῶν, ἀλλ' ἔν αὐτῇ ἐστι ἡ ὑστέρησις. Παραστήσεσθαι.] Παραγενήσεσθαι. Ἔμελλε.] Ἐμέλλ.

Τ Æ.

Cædem, dicendum infrà, ad v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Asperum* scribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Basileensi*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetustissimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγέρατ' habeat, is *Error* exindè in *Castellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxoniensem*, & *Cantabrigiensem*, Editiones, ἐκ ἀμβλυχῆς propagatur. Quare iterum iterumque monendi sunt *Magnorum Nominum* Superstitiosi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἀναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliàs; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλιτέσθω) Ità *Eustath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλιτέσθω, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologiâ*, & *Severus* etiam, in *Indice*. Est enim revera, ἀλιτόμην, vel aliàs, ab ἀλιτάνων, legendum, ἀλιτόατο. Ἀλιτέσθω) autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀλιτέω, & Ἀλιτόατο, & quæ Nos suprà, ad ξ'. v. 400.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

14. Ἐνθάδε) γρ. ἐνθάπ. Omnia omninò *Exemplaria*, exceptâ *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθε ἐπὶ ψυχή.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγέρατ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλιτέσθω) γρ. ἀλιτόατο, olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς ὄφελες πιμπλῆς ἀπονήμορος, ἠσθ' ἄνασσες,
Δήμῳ σὺν Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἑπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρεο ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' εἰκλίτῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.

Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ποδοφάνεα Ἀτρείδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' ἤματα πάντα διηνεκέως ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι πασσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἀνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσι θ' Ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ἐρεύγε
Θεσπεσίη· τὸν δὴ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη Φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε, σὺν ἀθανάτῃσ' Ἁλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὃ παιδὸς πεφνειότος ἀντίωσα.

" Utinam honore abundè perfruens, quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses:
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Trojâ, longè ab Argo; circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessavissemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâsset.
" At postquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & unguento: multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè proruentes ivissent concavas in naves,
" Nisi vir detinuisset antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antea optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

ΣΧΟΛΙΑ.

30. Ἀπονήμορος.] Ὅτι καὶ ἀφίλητος λαῶν.
33. Ἤρεο.] Ἀπήνεγκας.
43. Ἐκείκαμεν.] Ἠνέγκαμεν.
44. Κάτθεμεν.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νῦν, ὃ θρῆνος.

NOTÆ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Οἱ δὲ ὁλοσύκτολον εἶχον κεῖται πω καὶ ἐν Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* Π'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta scipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι μὴ βάλλεπε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἤρεο) γρ. ἤρω, rectè; ἠρέμιον enim ἤρεο, ἤρω. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆρες Ἀλίοιο γέροντος,
Οἴκτῳ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Μοῦσαι δ' εἰνέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῄνεον· ἔνθα κεν οὔπιν' ἀδάκρυτόν γ' εἰσόμεσθα
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
*Ἑπτὰ μὲν ἢ ἐννέα μέν σε ἐμοὶ νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί περ Θεοί, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατακτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς·
Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι Θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧκεν Ἡφαίστοιο,

" Sic dixit; hi autem abſtinebant à timore magnanimi Achivi.
" Circumitaque te ſteterunt filiæ Marini ſenis,
" Miſerabiliter lugentes, circumque immortales veſtes induerunt.
" Muſæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
" Lamentabantur; tunc nullum non lachrymantem videres
" Argivorum; ita enim animos permoverat Muſa Fridola.
" Septem & decem quidem te ſimul noctesque, & interdiù,
" Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines;
" Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multaque circa te
" Oves jugulavimus valde pingues, & nigras boves.
" Cremabaris item in veſte Deorum, & unguento multo,
" Et melle dulci; multique heroes Achivi
" Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
" Peditesque, Equitesque; & ingens ortus eſt ſtrepitus.
" Sed quum jam te flamma abſumſerat Vulcani,

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ἑλίκωπες.] Ἐθέλουσι. 65. Ἕλδομεν.] Ἐδύομεν. Ἕλδομεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ ἐκαύσαμεν. 67. Καίεο.] Ἐκαίου. 70. *Ἐμπάσαντο) Ἐμπεμβάλοντες ἐκαυθήσαν. 71. *Ἧνυσεν.] Ἔπαλεν, ἀνάλωσεν.

NOTÆ.

57. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο) Est ἔφαθ' omninò ante *Aſperum*, ex Regulâ ſcribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hîc fortè etiam in parte lapſus, juratos ſuos prædictos Sectatores poſt ſe traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut ſuprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Καίεο καὶ ἁλίοιο γέροντος) De *Quinquagintà* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* ε'. v. 33.

60. Μοῦσαι δ' εἰνέα πᾶσαι) De hâc phraſi, videſis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δὲ καὶ νῦν δέκα μέν σε ἐμοὶ) Ità ἑπτακαίδεκα lego, pro ἑπτακαιδέκατα, *Senſu* & *Metro* poſtulante, nec *Euſtathii* Lectionem in παρεμβολαῖς moramur, qui ſæpè *Proſaicè* laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπὸ πάντας ἄκλαυτ', pro τ' ἄκλαυτ', &c. Vid. ſuprà, ad v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαρ, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, ſolent *Diei* præponere; ut *Geneſ.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias diſtulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν) Ἐν πυθίῳ δηλονότι ἐσθήματι. ἢ εὐσχήμοσι λευκοῖς· οἷα θεῶν εἵματα ἦν ἄξια καὶ ἰδίᾳ. Vid. *Euſtath.* fol. 824. lin. 33. Ἐσθῆτι δὲ θεῶν λέγει τὰ ἀμβρόσια εἵματα. τὰ ἀνάντικρυς ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πέπλῳ, Θεσσαλὶς ἥτος ἄνωγε Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖδε τάφοισιν Τέμενος· ἐθάφησαν δ' Ἑνιέα Περσίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δὲ περὶ νεκρὸν ἐρεύγοντο κλαγγῇ ἰόντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐμπάσαντο) Hoc ex *Euſtath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*. 71. *Ἧνυσεν) Ἔπαλεν, ex eodem.

VARIÆ LECTIONES.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφατ'. vid. Not. in *Textum*.
61. Ἀδάκρυτόν γ' εἰσόμεσθα) γρ. ἀδάκρυτόν γε νόησας, *Euſtath.* fol. 823. lin. 26.
62. Ὑπώρορε) γρ. ὑπώρορε, & ὑπῶρνυ. *H. Steph.* ὑπῶρνυ, *Euſt.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγεῖα.
63. Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ δ' ἐγὼ δέκα.
65. Πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. *H. Steph.* ut referatur ad τῷ πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* obſervatam *Euſtathio*, ut nec plures alias ejuſdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Euſtathio* hauſtas dicat. Vid. ſuprà, ad π'. v. 317.

Ἡφαίστου

Ἠῶθεν δή τι λέγομεν λευκὰ ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖσθον λευκὰ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τίες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπηξε μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χθὰμβος Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι πρωχθέσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐν ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι παρὲξ ἑλόντες Ἀχαιῶν.
Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν ποθ' ὑποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα·

" Sub auroràmque tibi collegimus alba oſſa, ô Achilles.
" Vino in puro & unguento: dedit autem mater
" Auream amphoram, Dionyſique donum
" Dicebat eſſe, opus verò inclyti Vulcani.
" In hâc tibi jacent alba oſſa, illuſtris Achilles;
" Mixtumque Patrocli Menœtiadæ defuncti:
" Separatim verò Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
" Aliorum ſociorum, poſt Patroclum mortuum.
" Circum hæc *reliquias* verò poſtea magnum & invidendum tumulum
" Fudimus Argivorum ſacer exercitus bellicoſorum,
" Littore in excelſo, ſuper latum Helleſpontum;
" Ut è longinquo manifeſtus ex ponto viris eſſet
" His, qui nunc nati ſunt, & qui in futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis, perpulchra certamina
" Propoſuit medio in circo optimis Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo Rege quodam
" Cinguntur que juvenes, & parant certamina:

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λέγομεν.] Συνέγομεν.

81. Ἱερὸς στρατὸς.] * Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ αἰτίας πλουτίσαντες τὸ δίκαιον ὀνόματος πέλιμον.

82. Πρωχθέσῃ.] Περιχθέσῃ, ἐξεχθέσῃ.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ μήκους φαινόμενος. Ποντόφιν.] Τῆς θαλάσσης. * ὡς πόντον.

89. Ζώννυνται.] Ἐν παλαίσμασιν ἀγωνίζονται.

NOTÆ.

80. Μίγδα δὲ ἀμύμονα τύμβον) Hunc tumulum, ad *Sigeum* Promontorium ſuo tempore extitiſſe ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù poſt *Apollonii Tyanenſis* tempora, ut *Philoſtratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντιβόλησα) Qui legunt ἀντιβόλησας, vel hinc refutari poſſunt, quod mox v. 90. Ἐπιθήσει neceſſariò ſit legendum; quum ἐπιθήσεις nullo modo ſtare poſſit, ob vocem ſequentem θυμόν. Quare redarguendus hic *Euſtath.* fol. 823. lin. 41. Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντιβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε ὑποφθιμένου βασιλῆος Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα· ἔγωγε εἰς ἀγῶνας ἐκάλεσον. Ἀλλὰ γε κεῖνα μᾶλλον ἰδὼν ἐπῄνεσα, ἢ ἐπῄνεσας, εἰκὸς ἦν σοι κατέχειν μήτηρ περικαλλέ' ἄεθλα. Vid. eundem, fol. 824. lin. 44. & deinceps. Nihil dicendum, quod reverà dicendum, Ἀντιβόλησα rectè in Primo loco poni; cùm de ſe ipſo *Agamemnon* loquatur; at nunc poſſe etiam dici de *Achille*, ad ipſum; verum tunc aliâ Voce utendum. Et *Florentina* enim, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θυμὸν θυμὸν hic legunt, licet alio in loco Omnes ἀντιβόλησα Retineant, & Poteſt in hoc loco Mutatio *Numeri* fieri, ut Φαίης κὲν ζώειν, & *Latini* dicunt, *Mireris* utique, ſi tale ſpectares. De More *ad Funera Certandi*, vid. quæ Nos ad Certamen *Homeri* & *Heſiodi*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς στρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Euſtathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Chriſtianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ ſuſceptum, &c.

83. * Ὡς πόντον) Οἴνοψ addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 588.

VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πάτροκλον.

87. Ἀντιβόλησα) γρ. ἀντιβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐπεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ἠδὲ θανὼν οὔνομ' ὄλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσται, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν τόφ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τε διὸς χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων καταγαγ', Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσανθ' ἰθὺς χίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ' ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεκρίμην λέξαιτο κατ' ἄστυ ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ὀλοὰ νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ που ἀπ' ἀνέρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου

"Verùm illa maximè conſpicatus miratus ſum animo.
" Qualia in tuam gratiam poſuit Dea perpulchra certamina,
" Argentea-pedibus Thetis, valdè enim amicus erat Deus.
" Sic tu quidem, neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi ſemper
" Omnes inter homines gloria erit bona, ô Achilles.
" At mihi quid illud commodi, quòd bello exhauſto *ſupervixerim?*
" In reditu enim mihi Jupiter moliti eſt malam mortem
" Ægiſthi à manibus & perniciosæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Propè autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece* domitorum.
Hi igitur ſtupefactì rectà, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, præclarum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
" Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
" Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
" Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
" Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
" Concitatis moleſtis ventis & fluctibus magnis?
" An inimici viri læſerunt in terrâ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Τολύπευσα.] Κατέργασάμην.
100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀνηρημένων.
108. Λέξαιτο.] Συναγάγοι.

Ν Ο Τ Æ.

97. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἰγίσθου πόρε θάνατόν τε μόρον τε.

100. Ψυχὰς μνηστήρων) De Quæſtione, quomodò Hæ Animæ, ante eorum exequias, ſint in *Elyſium* admiſſæ, vide infrà, ad v. 190.

103. Παῖδα Μελανθῆος * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ' malè excideratat, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſoleat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut *Iliad.* υ'. v. 320. Ἦλθε δ' ἔπ' Αἰνείαν, ὁ δ' ἀκλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεὺς, & β'. v. 681. Νῦν αὖ τὰς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Alius vitium interſerere τὸ μάλ', alius τὸ περ' at τ' omninò præterendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater. Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ζ'. v. 36. *Tertius*, denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

Variæ Lectiones.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειαν, & ἐτεθήπειν. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θήπειν ὑμῖν, omnes hoc in loco, vid. ad v. 67. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τ' ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γάρ οἱ, γρ. ξεῖνος γάρ τοι. *Florentin. Aldin. Lovanian. Reſcii.*

Βῶς * ἐυμμαραμψὺξ, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ σοὶ πόλις μαχεύμψοι, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ὐ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀρνυμένων Ὀδυσῆα, σιὼ ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' εὐλῳ πάντα περήσαμψ βυθέα πόντον,
Σπευδῆ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφάνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρῳ θαλάμοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνάμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

" Boves dum furriperetis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, boſper enim tibi profiteor eſſe.
" An non recordaris, quando illuc veni ad veſtram domum,
" Impulſurus Ulyſſem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium ſimul ut ſequeretur, benè tranſtratis in navibus?
" Menſe autem toto omnem transivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexiſſemus Ulyſſem urbium-populatorem.
Hunc rurſus anima allocuta eſt Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Noſtræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyſſis diù abſentis uxorem;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

112. Πιεσιμαραμψὺξ.] Πιεσιλαδιοῦσα.
118. Οὔλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπευδῆ.] Μόλις. ἤθλας ἢ κρύπλειν ἑαυτὸν [* ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμψῳ φανερὸς εἶναι, ἐ λέγει διελέσθαι.]

112. Βῶς ἐυμμαραμψὺξ) Mallem & hic legere βῶς ἐυμμαραμψύξ, pro corrupto ἐυλιμοιμψύξ, ut ſuprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἠὲ σοὶ πόλιος μαχεύμψοι, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetuſtiſſimis & Optimis Exemplaribus, præceſſerit ἐυλιμοιμψύξ· τὸ μαχεύμψοι tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præceſſerit, v. 106. Τί παθόντες χαῖτ' ἔδοντες;

115. Ἦ οὐ μέμνῃ) Et hic τὸ ν & κ coaleſcunt μοιουμένως, ut ad *Iliad.* ε'. v. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκείμην ὑψόθι, ἐκ δ' ἐπέλιτον. De quâ re Nos, ad *Euripid.* Oreſt. v. 596. &c.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, Ἡμετέρῳ) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverſo judicio, qui durum putabant, Mortuum *Agamemnonem* titulis inſigniri, quos Vivus habuit; quaſi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs eſſet huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. VI. v. 642. *Quæ Gratia Curruum, Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

N O T Æ.

119. [* Ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμψῳ φανερὸς εἶναι, ἐ λέγει διελέσθαι] Hæc verba, *Uncinis* incluſa, opportunè ſuggeſſit MS. *Aloyſii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τὸ Ἀμφιμέδοντα, legere, * παρὰ τὸ Ἀμφιμέδοντος χαρὶ, vel παρὰ τῆς τοῦ Ἀμφιμέδοντος, ut *Euſtath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipſe hoſpitio excipere ἀλλ' ὡς συνετὸς αὐτὸς ἐρῶν τὸ μέγεθος τῆς πολίσμ. ὅθεν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τοῦ Ἀμφιμέδοντος μαθεῖν. ἢ παρὰ τῆς Ὀδυσσέως.

N O T Æ IN S C H O L I A.

119. [* Ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμψῳ φανερὸς εἶναι, ἐ λέγει διελέσθαι] Hæc verba, *Uncinis* incluſa, opportunè ſuggeſſit MS. *Aloyſii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τὸ Ἀμφιμέδοντα, legere, * παρὰ τὸ Ἀμφιμέδοντος χαρὶ, vel παρὰ τῆς τοῦ Ἀμφιμέδοντος, ut *Euſtath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipſe hoſpitio excipere *Agamemnonem*; verùm Puer exiſtens, benè potuit illius, in Patris domo excepti, & à ſe viſi meminiſſe; ut de ſe teſtatur *Antinous*, vidiſſe nempè ſe aliquando *Ulyſſem*, *Odyſſ.* φ'. v. 94. Οἷος Ὀδυσῆος ἔκτορ' ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα· Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ πάλαι δ' ἔτι νήπιος ἦα. Potuit tamen *Amphimedon* ferè *Vicenarius* eſſe illo tempore, ut nec *Agamemnonis* memoriæ excideret.

Variæ Lectiones.

112. Πιεσιμαραμψὺξ) γρ. ἐυλιμοιμψύξ, vid. Not. in *Textum.*

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum.*

Ἦδ'

Ἡδ' ὐδ' ἠρεῖτο φυγεῖν γάμον, οὔτ' ἐτέλεσσε,
Ἡμῖν Φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ Φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή πῃ μοὶ κτ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄπρ σπείρῳ κεῖται, πολλὰ κτεατίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλώρ.
Ἔνθα κὲν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὶν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, πολλαὶ δ' ἤματα πύλλ' ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν δ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς πόθεν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρὸν ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἐξ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ δ' μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἐρτύναντε,
Ἵκοντο πρὸς ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat.
" Nobis consultans mortem & parcam nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pereant,
" Laerti heroi sepulchralem, in tempus utique, quando ipsum
" Parca pernicios a susceperit longum-dormientis mortis;
" Ne me aliqua in populo Græcarum accuset,
" Si sine veste jaceat, qui multa possederit.
" Sic dixit, nobis verò persuasus est animus superbus.
" Tunc interdiù quidem texebat magnam telam,
" Singulis noctibus autem dissolvebat, postquam lampades apposuerat.
" Sic triennio latuit dolo & persuasit Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt tempora
" Mensium decrescentium, & multi dies elapsi sunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ manifestè sciebat,
" Et hanc dissolventem invenimus illustrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem non volens, necessitate:
" Quandò illa vestem ostendit, pertextam magnam telam,
" Lotam, Soli similem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyssem malus aliunde duxit *noster* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos habitabat subulcus.
" Illuc *quoque* venit dilectus filius Ulyssis divini,
= Ex Pylo arenosâ redux cum navi nigrâ.
" Illi igitur procis mortem malam permoliti,
" Venerunt ad civitatem præclaram; sanè Ulysses

NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, suprà occurrit haud semel, ut ad ζ'. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.
133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.
139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144.
Ibid. Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.
140. Ἔπειθεν) γρ. ἔθελγεν.
144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut suprà, v. 139.
146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, melius.
149. Ἐπ' ἐσχατιὴν) γρ. ἐπ' ἐσχατιῆς.

Ἦγεος

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγερέσθην.
Τόνδε συβώτης ἦγε, καὶὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λιμαλέῳ εἰκέλιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων διώκαλο γνῶναι ἔπειτα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐκείπομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐπόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐείπῃ
Βαλλόμενος καὶ ἐνιπτόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτι δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλῄϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων διώκτο κραπεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ὄπιθεν πέσομεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χερσὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίῃ, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι βέλεα στονόεντα,

"Posterior, at Telemachus ante præcesserat.
"Hunc verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
"Pauperi miserando similem & seni,
"Baculo incumbentem; malisque circum corpus vestes indutus erat.
"Neque aliquis nostrùm potuit cognoscere illum ipsum esse,
"Qui repentè apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant:
"Sed verbis malis illum incessimus & verberibus.
"At hæc quidem tantisper toleravit, in ædibus suis
"Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo:
"Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
"Unà cum Telemacho perpulchra arma subiata
"In thalamum deposuit, & clausit seras.
"At hic suam uxorem multis astutiis jussit
"Arcum procis ponere, nitidumque ferrum,
"Nobis graviter morituris certamina & cædis principium.
"Neque aliquis nostrùm potuit rigidi arcûs
"Nervum intendere, valdè enim imparcs fuimus:
"Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
"Tunc nos quidem omnes minabamur verbis,
"Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*:
"Telemachus verò eum, *i. e. fabulam*, solus confirmans jussit:
"Et proindè suscepit manu, perpaciens divus Ulysses,
"Facileque tetendit arcum, missique per ferrum.
"Stetit igitur super limen iens, velocesque effudit sagittas,
"Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
"At postea aliis immisit tela suspiriosa,

ΣΧΟΛΙΑ.

160. Ἐνίπτομαι.] Ἐπιπλήσσομαι. Βολῇσιν.] Βλήμασι, βολαῖς. 161. Τίνες.] Τινεσσῖνι. Ἐπίλοιπα.] Ἐπιμένει. 165. Ἐκλῄϊσεν.] Ἔκλεισεν. Ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.] Τὰς μοχλάς. 172. Ὁμοκλέομαι.] Ἀπειλεῖσθαι. 173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι. 179. Βιλια.] Βέλη.

NOTÆ.

165. Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*; licet enim non esset Verum, verisimile tamen visum est, ità *Procos* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscentē. Vid. ad v. 152.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἀσφαλίσας. nec enim ἀσφάλισεν, æquè benè.

VARIÆ LECTIONES.

160. Ἐνίπτομαι) *vg.* ἐνίσσομαι, *Eustathius*, fol. 816. lin. 33. ità MS. *Moysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 161. Ἐνισσόμενος.

Αὖτις

Ἄντα πλυσκόμενος· τοὶ δ' ἀλχιῆνι ἔπιπλον.
Γιγνὲν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὑπαΐξασθαι ἔην·
Αὐτίκα γὰρ κατ' δώματ' ἐπισπόμενοι μύθῳ σφῷν
Κτεῖνον ἐπιφροφάδην· τῶν δ' οἶκος ὄρυτ' ἀεικὴς,
Κρῆσσαι τυπτόμεναι, δαπέδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπαλόμεθ'· ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατ' δώματ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλαν βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius-poſt-alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet;
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque; horum verò gemitus onerabatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ô Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ô prudens Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

182. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπαναλαβοῦσιν.
186. Ἀκηδέα.] Ἄλυπα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόσμιον καὶ ἰδρῶτος αἷμα. Ὠτειλῶν.] Τραυμάτων.
191. Ὄλβιε Λαέρτα πάϊ.] Ἀντιπὰς φασὶν, περί τε τὸ συμπαθὲς πρὸς τὸ εἰκὸς τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχης, ἐπαινεῖ τὸν Ὀδυσσέα· οὐκ ἀπεικὸς δὲ λέγειν τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ νοεῖσθαι τὸ σωφρονεῖσθαι τὰ κάκιστα πονηθέντα.

NOTÆ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) Mallem equidem hic legere, Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνεεν· ἡ μὲν γὰρ ὁ Ἀχαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀχαμέμνονος ἡ ψυχὴ προσφωνεῖ τὸν Ἀμφιμέδοντα· ἀλλ' ἐπιφώνημα τὸ ἀπὸ τῆς Ὀδυσσέως πομπῆς βοᾷ, Ὄλβιε, Λαέρτα πάϊς. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 828. lin. 44. Τίς, φασὶ, χρεία τοῦ διυπνῆσαι τὸν Νεκυίας ἐπιστάτην; Ἡ λύσις, Ὅτι κάτοχοι, ἡ τῶν Ποιητῶν πολύφωνος ποικιλία· νοεῖ ὅτι ἕτερα παρὰ τοῦ Ποιητοῦ πεπαυμένου ὑμνεῖσθαι, οἷον, Μονομαχίαν καὶ σφαγὰς καὶ τύχην ὁμοίαν, καὶ προσέτι μεγαλαυχίαν ταυτότητα ἔχουσαν· ἔτι. Πῶς, φασὶ, χθόνιόν τι καὶ ψυχοπόλον ἀσωπῶντος καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; Ἡ λύσις, ὅτι συνῳδὰ ταῦτα τοῖς Ἰλιακοῖς· ἔνθα ἱερώτερον αὐτὸν καλεῖ, καθὰ νοεῖ ἐν τοῖς προτέροις· ὁ δὲ ἱερώτερος ἐκ τοῦ ἔρως παραφωνεῖ· νοεῖ τὸν Ἡρακλέα δὲ εἰς ᾅδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τὸν Κέρβερον κόμιζε. Πῶς δὲ, φασὶ, ἐν πέτρᾳ Λευκὰς ἐστὶ τοῖς ἐν ᾅδου ἀφίγμασι τόποις; Ἡ λύσις, ὅτι ἐστὶ τοῖς ἐπιφημισμένοις μίσεσι κεῖσθαι αὐτόν. Ἔτι γλαῦκον, φασὶ, μετ' ἄκρου πολὺν χρόνον, ἄχνυται, τῷ Ἀχαμέμνονος ψυχῇ, ὡς ἐστοφάτης δηλοῖ, νοεῖ τοῖς ἐταίροις συνελθούσαις. Ἡ λύσις, Ὅτι ἐστὶ αὐτῷ τῷ θανάτῳ πιστὸς ὢν ὁ Ἀχαμέμνων, φυλάσσει λέγειν τὸν ἕτερα φαίνεσθαι· τοῖς δὲ ψυχαῖς, καθὰ τὸ Ποιητὴν, τὰ τῶν ἄνω παθημάτων εἴδωλα, ἃ κάτω διηνεκῶς ἐμφανίζοντο· καθὰ νοεῖ ἡ περὶ τῆς Νεκυίας ἱστορία. Ἐπιμύμφου τὸ τὰς Μούσας αὐτὰς περὶ τοῦ θρήνου τοῦ Ἀχιλλέως· οὐχ Ἑλληνικὸν γάρ φασι τοῦτό γε, ἀλλὰ Βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορα μὲν παρακαλοῦσι θρήνων κοιδοὶ, ἐπὶ μιᾷ δὲ Πατρόκλῳ τῷ πάνυ κλαυσθέντι τοῖς Ἀχαιοῖς. Καὶ τὸ λέγειν περὶ Ὀπὶ καὶ δικαίτατον ἡμέραν πυρκαϊᾶς τοῦ Ἀχιλλέως διθύραν, Ἀγνοοῦντός ἐστι, φασὶ, τὸν Ὁμήρου περὶ ταφῆς δίξαν· παρ' ᾧ, Θάπτε μὲ, ὅτι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω, φησὶ Πάτροκλος. Πῶς δὲ, φασὶ, καὶ ἐπιμύονται τοῖς νεκροῖς οἱ μνηστῆρες, ὅτε Πάτροκλος οὐκ ἔδοσι μύσασθαι, ἀπαφον ὄντα; Καὶ τισὶ τινα παίζουσι οἱ τοῦτο φιλοκερτοῦντες, καὶ ἀπείρως ἁμαρτάνοντες, εἶτα καὶ λέγουσιν οἷον συνυλάσαντες, σοφὸν ὄμμα καὶ τὸν Νεκυίαν τοῦτον· λαθεῖν χόμβοι αὐτῆς, καὶ ὅτι τὰ καθ' ἕκαστον ἔοικεν ὁ Ἀχιλλεὺς δίξεσι, τὸ δὲ *Ἰλιάδι συσχηματίζων· καὶ ὅτι ἐπαισθάνεται ἐπόντα τῆς Ποιήσεως τοῦτο οὐκ ἴσχυε ὁ Ποιητὴς ἀνακεφαλαιώσασθαι, τὰ καθ' τὸν Πηλέα δηλαδὴ, καὶ τὸν ὑπ' Ὀδυσσέως λαθραίαν ἐπάνοδον. *Iliad. Ψ'. v. 71.

191. Ὄλβιε, Λαέρτα πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Olim πάι, nullâ neceſſitate, ſed cum importuno potiùs hiatu; at *Nominativus* & aliàs haud ſemel, pro *Vocativo*, occurrit, ut ε'. v. 415. Διὸς, φίλος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Τῆς συνοικούσης) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro *Priori* * νικούσης corrupto.

VARIÆ LECTIONES.

189. Γοάοιεν) γρ. χραίσμοι.
190. Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) γρ. τῷδ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνει, vid. Not. ad *Textum*.
191. Πάϊς) γρ. πάϊ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ ἄρα σὼ μεγάλῃ ἀρετῇ ἐπέπιθο ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' ἐὺεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κάλεσαν, τάχα δ' ἀγχοῦ ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσε, πολλὰ μάλα πολλ' ἐμόγησε·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, πέρι δ' ἤλασι πάντοθι δοιαί,
Ἐν τῷ σιτέοντό, καὶ ἴζανον, ἠδὲ ἴαυον

" Certè utique cum magnâ virtute recuperasti uxorem!
" Quam bona mens erat irreprehensibili Penelopæ,
" Filiæ Icarii, quam rectè recordata est Ulyssis,
" Viri cui virgo nupserat; unde ei gloria nunquam peribit
" Suæ virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
" Immortales gratam prudenti Penelopæ.
" Non sicut Tyndari filia mala consultavit opera,
" Virginali interfecto marito; odiosa utique cantilena
" Erit inter homines, malamque famam præbuit
" Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, sub obscuritatibus terræ;
Illi autem postquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchram Laërtæ laboratam, quam quondam ipse
Laertes possedit, postquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Casulæ currebant circumquaque.
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ τοῦ, φήμην.

197. Χαρίεσσαν.] Ἐπίφασιν, καλήν.

203. Ἔσσετ'.] Ἔσται, ἀντὶ τοῦ ἔσεται. Κούρῃσι γυναιξί.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὲ, πῖς ὑπὸ γῆν.

204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κάτεσαν.] Ὑπερβάτον μὲν τοῦτο, ἐπί τι δὲ ψιλὸς λόγος ἐστί.

206. Κτεάτισσε.] Ἔκτισε. Ἐμόγησε.] Ἐκαμε.

207. Κλίσιαι.] Ἄπαξ εἴρηται παρὰ τὴν κλίσιν ἡ ἐξέδρα παρὰ σύνεσιν τοῦ, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρεββάτωμα, ἐφ' ᾧ ἀναπίπτουσι. Θέσις.] Ἔπεσιν.

208. Σιτέοντό.] Σῖτον δὲ τροφῆς μεταλαμβάνουσι.

N O T Æ.

Hæc *Apostrophe* ad absentem & vivum *Ulyssem*: nec amplius *Agamemnonis* Animam *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potiùs, ut *Ægisthe* similem, & veteris Amici successibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλίσῃ ἔπεσ' ἀλεῖσθαι ἧς ἀρετῆς) Multa pulcra & præclara ad hunc locum spectantia congessit *Duparcus*, in Gnomolog. *Homericâ*.

207. Περὶ ἧς κλίσιαι φησὶ πάντη) De hâc voce κλίσιαι, vid. *Eustath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman.* & fol. 830. lin. 13. *Basil.* Edit. *Etymol. M.* & *Hesych.* v. *Spondanus* per *Claustrum* exponit, sed refert Nos tandem ad *Lexicon* nescio quod *Homericum*. Consulatur *Coulon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Casularum Rusticarum circum circa Villarem Domum constructarum*, in quibus, ut ipse ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res suas curarent. Ἐν τῷ σιτέοντό, καὶ ἴζανον, ἠδὲ ἴαυον, Δμῶες ἀναστραφέντες. Ergo series erat δυλικῶν ἐργων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloysiano* MSto lego, pro ψιλὸς λόγος ἐστὶν, licet ibi ψιλὸς scribitur, *Amanuensis*, aut *Dictantis*, uti sæpè fit, *Errore*.

Variæ Lectiones.

192. Ἔκτισα) γρ. ἐκτήσατο· pro ἐκτήσατο, ut supra, v. 33. ἔρεα, pro ἔρεα. ἔρια.

195. Ἀνδρὸς κουριδίου τῷ οἱ κλίσῃ) γρ. ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλίσῃ, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

198. Τυνδαρέου) γρ. Τυνδαρείου. Vid. supra, ad λ'. v. 297.

199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ ἡ ἀοιδή. olim in Pluribus.

204. Πόλιος) γρ πόλεως.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοιλο.
Ἐν ᾗ γυνὴ Σικελὴ γρῆυς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν,
Ὑμεῖς μὲν νεῦ ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἠμετέροιο,
Αἴκ' ἐμὲ ὀπτήσῃσι καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴδηται,
Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολεῦν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκεν·
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄστυ ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρήσων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐπιβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ὀδ' υἷας· ἀλλ' ἄρα πάγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἕρκεα μακρήν·
Ὧιχετο· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δ' ἔην χιτῶνα,

Famuli neceſſarii, qui ei amica operabantur:
Inibi quoque mulier Sicula anus erat, quæ ſenem *Laertem*
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Tunc Ulyſſes famulis & filio ſermonem dixit,
" Vos quidem, nunc ite ad benè-ædificatam domum-*villarem*:
" Ad cœnam autem ſtatim porcorum macta te, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" Si me agnoſcat, & animadvertat oculis,
" An ignoret, multo tempore qui peregre abfui.
Sic locutus, ſervis bellicoſa arma dedit.
Illi quidem poſtea ad domum velociter iverunt, at Ulyſſes
Ivit propè terax viridarium, *patrem* tentaturus:
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium deſcendens,
Neque aliquem ſervorum, neque filiorum; ſed hi
Sepes colleaturi, viridarii ut eſſent ſeptum,
Iverant; at his ſenex *Dolius* viam præiverat.
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Expurgantem plantam: ſordidam utique indutus erat veſtem,

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φεάσεται.] Γνοῖεν.
217. Ἀγνοίησι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπου.] Ἤτοι κυρίως· ἢ πεπιλλυς καρπὸς ἐχόντων.
223. Αἱμασιὰς λίξοντες.] Τὰ ἐκ τῶν λιθῶν τειχία εἰκοδομούντες.
226. Λιστρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ ἀφαιροῦντα εἰς *ἀρόσιμον καὶ ἡμερίζοντα.

NOTÆ.

213. *Δόμον εἴσω) Vocem πεδίοθεν, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs ſubſedit, in *Textum* admiſimus; quod neque vellet *Ulyſſes* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò eſſet futurum; nec pòſt, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiiſſe conſtat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. De hâc Domo ſuprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ οἶκος ἦεν· ἐπὶ κλίτεσσι δὲ πάγη. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulyſſes* etiam Patri dicit, ſe Filium & Servos miſiſſe, ut infrà, v. 357. Ἀλλ' ἴομεν πεδίοθεν ἴωμεν, ἵνα δὴ τελέσσαμεν ἔργον, ὃ ἐρχόμεθ' ἐγγύθι κεῖσθαι· Ἐξαῦτις Τηλεμάχοιο, ἐ μνηστῆρες ἀνάλοιεν, ἀτὰρ συβώτῃ Πρόσπαμψε. *Henrici Stephani* au-

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. *Ἀρόσιμον, καὶ ἡμερίζοντα) *Aloyſii* MS. ità, pro corrupto priori, *αὐόριμον, ἐ πυκνίζοντα· verùm ibi, pro *ἡμαλίζοντα, malè *ἀναλίζοντα, *Amanuenſis* Errore.

VARIÆ LECTIONES.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πεδίοθεν, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἴσι γνοίη, *H. Steph.*
222. Υἱᾶς) γρ. ἑοῖσιν, ex ἑοῦς, ut ἑᾶν, ab ἑός. Et tum ſit συνίζησις.

Ῥαπ-

Ῥαπλὸν, ἀεικέλιον· περὶ δ' ἦ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεραπλοῦς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ὄπι χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείῳ κυνέῃ κεφαλὴ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς οὖν σιόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δ' ἀμφρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῇσιν ὄχνῃσι δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι τε καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δόσαλον κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρήσασθαι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῷ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἤτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάκαινε,
Τὸν δὲ παρισταμένως προσεφώνεε Φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὄρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὴν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas sutiles ligaverat, sentes fugiens;
Chirothecasque in manibus, ruborum gratiâ: ac desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans sub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò posteà in mente & in animo,
Vel Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo rediisset & perveniret in patriam terram;
An prius interrogaret, singulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cavillatoriis verbis tentare.
Hæc cogitans rectâ ivit ad eum divus Ulysses;
Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat;
Hunc autem astans alloquutus est illustris filius *Ulyssis*,
" O senex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Δίδητο.] Περιέκειτο. περιεδίδητο. Γεραπλοῦς.] Τὰς ἐκ γεραιῶν φυτῶν κεκλωσμένας νῦν ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] φυλαττόμενος.

230. Αἰγείῳ κυνέῃ.] Καθαχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ χαλκῇ κυνέῃ.

233. Βλωθρῇσιν.] Τοῖς μεγάλοις, ἀπὸ τοῦ αὔξω μεγάλυνον.

235. Κύσαι.] Περιπλακῆναι. φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλήν.] Κάτω ἔχων, νεκρικῶς δύνας· ἢ ἐφ' ἑαυτοῦ, τὸ κατέχων. Ἀμφελάκαινε.] Περιέσκαπτε.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐπιμελῶς.

N O T Æ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Cicerone* malè intellecto, vid. *Petri Victorii*, *Var. Lect.* l. 28. c. 4. *Cicero* in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & eum *Stercorantem* facit. Nihil hic omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec id vult vox λιπαύοντα, &c.

228. Κνημῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρῖδας) Χειρὶς, χειρίδος, ἢ χειρίδες· διφορεῖται ᾗ, ὡς μυρία πιεῦται, παρὰ πιεύτας· οἷα, Κνημὶς, κνημῖδος· βαλβὶς, βαλβῖδος· σπεῖρα, σπειρῶ· σιαλὶς, σιαλίδος, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σιπαλὶς,

233. Ὄχνῃ) Quare ità scribo, pro Veteri ὄχνῃ, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκέη) Ità scribo, pro συκῆ, quòd *Homerus* Incontractis gaudet, at tum σωιζόμενον τὸ ε, quare *Eust.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνει ἢ καὶ νῦν τὴν ἀρχαίαν ἡ συκέη, ità nempè & ibi legendum pronuntio; nam si συκῆ legatur, non eit possibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας πατραφάσιν.

Variæ Lectiones.

213. Ὄχνῃ) γρ. ὄγχνῃ, olim male. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κύσαι) γρ. κόσαι, ut infra, ad v. 319.

236. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατέχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*

245. Συκῆ) γρ. συκέη. Ὁμοιοτελευτον, ut fit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μηλέαι, & v. 340. συκέαι.

Οὐκ ἔχει, ὁ πρασίη τοὶ ἄιδυ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἢ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ᾽ ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμοῖς τε κακοῖς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ᾽ οὔ σε κομίζει,
Οὐδέ τοι εἰδώλοισιν ἐοικότα εἰσορόασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ δ᾽ αὖτε ἔοικας.
Τοιῷδε δ᾽ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιό τε φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεὸς δμὼς εἰς ἀνδρῶν; ποῦ δ᾽ ὄρχαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεὸν γ᾽ Ἰθάκην τήνδ᾽ ἱκόμεθ᾽, ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος εἰνάλιος τις,
Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἔκαστα
Εἰπεῖν, οὐδ᾽ ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε καὶ ἔστι,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ σύνθεο, καὶ μὺ ἄκουσον,
Ἄνδρα πότ᾽ ἐξείνισα φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ᾽ ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area sine curâ in horto est:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipsum te non bona cura tenet, sed simul senectâ autem
" Molestam habes, squalesque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi servile congruit aspectu
" Formâ & statură; regi enim viro sim lis es.
" Tali autem similis es, qui postquam l tus est comedítque,
" Dorm t molliter; hic enim mos est senum.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus servus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene sciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, sicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius fatlus est huc venienti,
" Non nimis sapiens; quoniam non missus est singula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, sicubi vivit & superet,
" An jam mortuus est, & in inferni ædibus.
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi.
" Virum aliquandò hospitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad nostram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Αὐχμοῖς.] Ἐμπόπασμαι. Ἔσσαι.] Ἐνδύσασθαι.
250. Ἀεργίης.] * Ἀργίας. Κομίζει.] Ἐπιμελεῖται ἀξιοῖ.
251. Δυλιχίοις.] Δυλιχίοις ἀρμόδιον.
254. Εἰδώλοισιν.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸς.] Τίνος. Δμωὸς.] Δοῦλος.
260. Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

N O T Æ.

246. Οὐκ ἔχει, ὁ πρασίη) *Dactylus* in primo loco, & Prior ἔ ἔχει corripitur, ut aliàs ἔ τίχη, τίκτει, & similium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem scribendi rationem minimè veram, cùm ubique scribant ἔγχος, ut ex *Sebero* constat; apud quem in rectâ *Alphabeti* serie hæc Vox nè semel occurrit; & ἔγχος sanè in utrâque *Eustathii* Editione scribitur, in *Textu.* Ὄχος verò in *Etymolog. M.* scribitur meliùs, & in suo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kusterum* notâsse. *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentina* ὄχος, etiam *Aldina*, *Levaniana Rescii*, *Aristoteles*, *Theophrastus*, & alii Veteres & Prisci Auctores, & Codices, ὄχος habent; quare ἔγχος certè hujus loci non est.

N O T Æ I N S C H O L I A.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀγελίας, ex MSto *Abyssino.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

246. Ὄχος] γρ. ἔγχος, vid. Not. in *Textum*, & supra, ad v. 233.
253. Λούσαιό φάγοι τε) γρ. λούσῃ τε, φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λούσαιό, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὁ τις.

Ξείνων

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεν αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἄγων εὖ ἐξείνισα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐφῆκε·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' ἕλκοντ' εὐεργέα τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα παναργύρεον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ Φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ χθονὶ δάκρυα εἴβων,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν κὴ ἀπάθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, κὴ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτεϊ ἐστὶν, ὅτε ξείνωσας ἑὸν υἱὸν

" Hoſpitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus eſſe, & dicebat
" Laertem Arceſiadem patrem eſſe ipſius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo eſſent,
" Et ei dona præbui hoſpitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti ſeptem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam argenteam floridam,
" Duodecim quoque ſimplices veſtes, totque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot poſt hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera ſcientes
" Quatuor ſpecioſas, quas voluit ipſe eligere.
Huic reſpondit demum pater lacrymas fundens,
" Hoſpes, certè terram perveniſti, de qui interrogas:
" Injuriâ autem ipſam, & injuſti viri habent.
" Dona verò vana hæc doniſti, multa præbens:
" Si enim ipſum vivum inveniſſes Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hoſpitalitate bonâ; hic enim mos eſt, ſi quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus eſt, quando hoſpitio illum excepiſti,

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐμὸν] Πρέπον ἦν.
274. Ἀρκεισιάδην.] Ἀνθεῖται.
278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπιτήμονας.
281. Ἔχουσι.] Ἀντὶ τοῦ, οἰκοῦσι.
285. Ξενίῃ.] Ξενοσύνῃ· Ὑπάρξῃ.] Προσκαίρῃ· ὁ γὰρ θέμις, καὶ οἰκεῖον, ἀντιδιαζεύξας τὸ ὑπαρξάσῃ.

NOTÆ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμους) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ) Καὶ ἀψιλεῖ ξενοσύνῃ, non ſubintelleſto τροπιζῃ, quod nonnemo facit, ut mox notamus, ad v. 313.

NOTÆ IN SCHOLIA.

278. Εἰδαλίμους) Εὐειδεῖς. * Binas voces *Textûs*, quæ olim inter has aderant, rejeci; quod nihil in *Scholiis* geminum haberent; nec MS. agnoſcit. Εὐειδεῖς autem, ex *Conjecturâ* ſcribo, pro Veteri, εὐεργεῖς, cum vox εἰδαλίμους ad εὐεργεῖς nihil referatur, verùm ad κάλλος propriè pertineat; ità enim *Heſych.* Εἰδαλίμους, καλοὺς, εὐόπτους, ἐπὶ δὲ εἴδους· εὐμόρφους, εὐχρωτους. Quæ, Vox ἐπιτήμους, ſequitur, eſt etiam genuina; quaſi ab εἴδω, *Scio*, duceretur.
285. * Ξενίῃ) Ξενοσύνῃ. Vid. Not. in *Textum*, *Ibid.* * Ὅτις) Hæc ex *Euſtath.* fol. 835. lin. 15.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῇ, *H Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μάν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δώδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad.* α'. v. 230.
283. Ζωὸν γ' ἐνίχεις) γρ. ζωόν γε κίχεις, *H. Steph.*

Σὴν ξείνην δύστηνον, ἐμοὶ παῖδ'; εἴ ποθ' ἕλω γε,
Δύσμορον, ἔν πυ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἠέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε θεσπείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὼς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ποῖ δὴ νηῒς ἔστιχε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀπτῆνες θ' ἑτάροι; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ταῦτα γάρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tuum amicum infelicem, meum filium, (si aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt pisces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus est; neque ipsum mater
" Flevit pollinctum, paterque, qui ipsum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Ploravit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
" Oculos illius claudens; hic enim est honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" Quis? unde ex virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis ilat velox, quæ te duxit huc,
" Divinosque socios? an conductâ venisti
" Navi in alienâ; hi autem te naviducto discesserunt?
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περιπίλασα.] Περικαλύψασα.
293. Πολύδωρος.] Ἢ πολλοῖς δώροις χαριζῆται.
294. Ἐπέοικεν.] Ἔπεσται.
295. Καθελοῦσα.] Καθελοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῦς.] Ναῦς, πλοῖον. Ἔστιχε.] Ἔσεισε.
299. *Ἔμπορος.] Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης.
300. Ἐκβήσαντες.] Ἐξαναχθέντες.
303. Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μιζαπούριον· ἢ μᾶλλον * Τῷ Πόντῳ, ὃν πρὸς τὸ καθάλογον Ἀλύβην ἔφη. † Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίῳ καὶ Ἐπιστρόφῳ ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύριον ἦν γενέσθαι

† *Iliad.* β'. v. 856.

NOTÆ.

298. Πῶ δὴ νηῦς ἔστιχε) *Eustathii Romana*, & *Basileensis* Editio, in *Textu*, Πῶ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud saltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resciì*, & *Hervagiana*, simplex ὴ præ se ferant. Certè τὸ δαὶ est *Attica* flexio ᾗ δῆ, *Interrogationibus* inservientis; & aliàs *Homero* notum, ut observamus ad *Iliad.* κ'. v. 405. Δὴ tamen hoc in loco præstat; licet & ᾗ possit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* sui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ἦ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut post appareat, non Mendacium dixisse, sed Fabulam ornâsse: Ἀλύβας itaque ab ἄλη. *Peregrinationem*. Ἀφείδας, *Munificentiam Laertæ* notat, Πολυπημονίδης, ejusdem *Afflictiones*. Vid. *Eustath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ ἑαυτὸν πατρὸς ἀπατεῶνα ἱστορήσας ἑαυτὸν, πλασσῶν εἶναι ἐξ Ἀλύβαντος, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ δὲ Ἐπέρειτον πολίχνιόν πως ἐστὶ τῷ Θεσπρωτικῷ, λέγει δὲ ἰδίζων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

299. *Ἔμπορος.) Ex *Eustath.* fol. 835. lin. 32.
303. * Τῷ Πόντῳ) Ità, pro μιζαπούριον. Vid. *Steph.* ἐν πόλεσι, v. Ἀλύβας, & *Eustathium*, fol. 835. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

290. Ἠέ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπέοικεν) γρ. ἐπρέπει, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῶ δὴ νηῦς) γρ. πῶ δ' ἦ νηῦς, & πῶ δαὶ νηῦς. *H. Steph.* ex *Eustathio*, olim πῶ ᾗ νηῦς, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἰέντα,
Χαῖρε δ' ὃς εἶσος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθ' ξεινίῃ, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δώσειν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
Τῷ δ' ἀείνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἦδη
Δειμὺ μάλ' ὀξὺ πάλυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κῦσε δέ μιν πρόφρων ἐπάλμενος, ἠδὲ προσηύδα,
Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen eſt Eperitus; ſed me fortuna
" Errare-fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc ſtat in agro procul à civitate.
" At Ulyſſi hic jam quintus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ diſceſſit patriâ,
" Infelix; certè ei bonæ erant aves diſcedenti
" Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimiſi illum:
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc ſperabat,
" Miſceri hoſpitalitate, & ſplendida dona dare poſſe.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr ſuſpirans.
Hujus itaque motus eſt animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inſpicienti.
Oſculatus eſt itaque ipſum amplexus, ſubſiliensque allocutus eſt,
" Ille quidem hic ipſe ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ἔκτισται γὰρ αὐτὴν Ἴωνες, ἁλόντες ὑπὸ Σικανῶν, ὃ πεζόμωϊ.

310. Ὄρνιθες.] Οἰωνοὶ, σημεῖα.

311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ ἐκ τῶ δεξιῶν μερῶν.

318. Δειμὺ μάλ' ὀξὺ πάλυψε.] Ἤτοι ὑπὸ στεναγμοῦ ἐπάλμενος· ἢ, ὅτι ἔμελλε· δακρύειν, σφοδρὰ πάθη περὶ τοὺς ῥῖνας δειμύοντας πάσχει. Πάλυψε.] Περιέκρυψεν.

NOTÆ.

307. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκε) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Euſtathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani*, *Caſtellionis*, *Spondani*, *Elzevirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* reſtitui; quibus *Cantabrigienſis* & *Oxonienſis* rectè ſuffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii* exciderit; nec tamen eſt, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Verſu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoſcitur, viz. *Odyſſ. α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν) *Ultima* Ῑ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæſurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Ῑ πέμπτον dicendum; idem infrà, ad v. 310. de *Ultima* Ῑ ἔτος.

310. Ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι) Vid. ſuprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθ' ξεινίῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hiſt. l. 3. c. 37. §. 2. τραπέζῃ vult intelligi ſemper in hujuſmodi caſibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri poteſt, nempè ſuprà, v. 295. Καὶ ξυνῇ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξυνῇ ſimul, ſubintellecto τῇ τραπέζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Ῑ ἔτεϊ, in hoc Verſu, dixi. ad π'. v. 206.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. Σικανίης, Ἑπτάρμεθ'] Ità rectè MS. *Aloyſianum*; ità *Euſtath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impreſſos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανίης claudunt, ſequens cum πεζόμωϊ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἰξεπτῶ, pro ἰξεπτῆ, & pro *Elzeviriano* δακρύειν, *Aldinum* δακρύειν, &c.

VARIÆ LECTIONES.

312. Καῖρε δ' ἰὼν) γρ. χαῖρε δ' ἐσσῖνος, *H. Steph.* *Ibid.* Θυμὸς δ' ἔτι) γρ. Θυμὸς δέ τι, *id.* *Ibid.* Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath.* fo. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Baſil.*

319. Κῦσε) γρ. κύσε, ut ſuprà, ad v. 235.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴομεν κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δ' χρὴ σπεύδεμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυθώμεθ' ὑπερφιάλων τε καὶ ἔργα.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φάνησέν τε,
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἔνθάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τε μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεπίθω.
Τὸν δ' ἀπαμείβετο πρόσφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
Ἣν ὁ Παρνησὸν μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πάππον Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
Δῶρα, τὰ δεδρο μολὼν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοί γε δένδρε', ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν,
Εἴπω, ἃ μοι πόρ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤϊτόν σε ἔκαστα,
Παῖδ' ἐὼν, κὴπους ἐπιπωλέων· σὺ δ' αὐτῶν,
Ἴσθ' ἐμεθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ἐνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, ἀφ' ἑκτύοιτο δ' ἕκαστος
Ἧιον· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔσαν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὥρας ἐπιβήσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· γοῦν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ πρόσθεν οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm abſtine à fletu luctuque lachrymoſo.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet feſtinare tamen.
" Procos interfecit in noſtris ædibus,
" Damnum rependens doloroſum & mala opera.
Huic rurſus Laertes reſpondit dixitque.
" Siquidem jam Ulyſſes meus filius huc venerit,
" Signum aliquod mihi nunc die manifeſtum, ut perſuadear.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes.
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnaſſo percuſſit ſus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiſeras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiſerat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dedifti, ego autem puer à te ſingulas,
" Puer cùm eſſem, per hortum ſequens, per ipſas verò
" Ivimus, tuque nominâſti & dixiſti ſingulas.
" Piros mihi dediſti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, ſulcos autem mihi ſic diſertè dixiſti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unuſquiſque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempeſtates aggravabant deſuper.
Sic dixit, hujus autem ibidem ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixerat Ulyſſes:
Circumque filium dilectum jecit brachia, hunc verò ad ſemet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulyſſes.
At poſtquam reſpiravit, & in mentem animus congregatus eſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

323. Σταδίῃφι.] Ἐπίηχος.

328. Πιστώσω.] Πιστώσω, ἀληθεύσω.

NOTÆ.

322. Ἀλλ' ἴομεν κλαυθμοῖο) Ἴομεν, per σωνιζησιν metiendum διασυλλάβως, quaſi ἴομὲν ſcriberetur, ut mox, v. 336. ἧιον, pro ἦτον, & Ψ. v. 550. κάλεον, pro κάλουν, quomodò ad *Iliad.* α'. v. 287.

336. Ἤϊτόν σε ἔκαστα) γρ. ἦτον, pro ἦτον, ut ſuprà, ad v. 322.

340. Ὄγχνας) Ὄγχνας, ἐπίσχεσις ἐπ φυτείαι τῶν ἀμπέλων. Vid. *Etymolog. M.* v. Ὄγχνας.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἀλλ' ἴομεν) γρ ἀλλ' ἴομεν, ut alibi, in ſimilibus, & ſuprà, Ψ. v. 20.

336. Ἤϊτόν) γρ. ἦτον, ut ſuprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. ſuprà, ad v. 233.

Ibid. Τρισκαίδεκα) γρ. τεσσαράκοντα, *Euſtath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omittit, ut plures alias.

347. Εἷλεν) γρ εἶλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἰ ξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κτ' μακρὸν Ὄλυμπον, " Jupiter pater, revera adhuc estis dii in magno Olympo,
Εἰ ἐπιὸν μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔπισαν. " Si verè proci pravam injuriam luerunt.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κτ' φρένα, μὴ τάχα πάντες " Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας ὄ " Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήων * πολίεσσι. " Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς, Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μὸ φρεσὶ σῇσι μελόντων· " Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται. " Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet,
Ἐνθάδε Τηλέμαχον, κ' βυκόλον, ἠδὲ συβώτην " Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα. " Primùm: ut cœnam pararent quamtocyus.
Ὣς ἄρα φωνήσασα βάτην πρὸς δώματα καλά. Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δέμνια εὖ ναιετάοντα, Ii quando jam venerunt domos benè habitatas,
Εὗρον Τηλέμαχον, κ' βυκόλον, ἠδὲ συβώτην Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κεφαλλητάς τ' αἴθοπα οἶνον. Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Τοῖσι δὲ Λαέρτιος μεγαλήτορα ὦκ' ἐνὶ οἴκῳ Interim Laertem magnanimum suâ in domo
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, κ' χρῖσεν ἐλαίῳ· Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλετ' αὐτὰρ Ἀθήνη Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Ἆσσον παρισταμένη μέλε' ἤλασε ποιμένι λαῶν, Propè astans auxit membra pastori populorum,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, κ' πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι. Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς, Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι Θεοῖς εἰναλίγκιον ἄντην· Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε Θεῶν αἰειγενετάων " O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

350. * Ἦρα.] Ὄντως. 356. * Μελόντων] Μελέτωσαν.

Ν Ο Τ Æ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* affligimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam sit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θεὸς ἀτομίᾳ χρώμενος. Adde tamen huc *Dupertum*, Ὁμηρικῶν Παραδόξων, κ' Γραμματικῶν ὄχ' ἅψεται.

354. Πολίεσσι) Malè olim πτολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πτολύς. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πολίεσσι, in Omnibus.

N O T Æ I N S C H O L I A.

350. * Ἦρα) Ὄντως. *Hesych.* Ἦρα) Ἦτοι, ὄντως· ἢ, ἆρα· ἢ, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

351. Ἀταύθαλοι) γρ. ἀταύθαλον. *H. Steph.*

353. Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. ἐνθάδ' ἐπιλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσι) γρ. πτολίεσσι. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἳδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφεῖδι) γρ. τόρεϊ δι.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήριτον εἶλον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχεσι' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γήθησε θύελλα
Πολλὰ δ' ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἂν φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀλγίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἷες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολεῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηὺς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἵ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶν ἠδὲ θυμῷ,
Ἔστησαν μεγάροισι πεφηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπλόμενος προσέειπεν,
Ὦ γέρον, ἦ ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθοιθ' ἧς θαμέθυς·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ὑπεχειρήσειν μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολυδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς χίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, staturaque, eximium fecit videri.
Hunc rursus Laërtes prudens contra allocutus est,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi bene-ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephallensibus imperans,
" Talis exiliens hesternus in nostris domibus,
" Arma habens humeris, inflare, & expellere
" Viros procos *opportunitate habuerim*; ita ipsorum genua solvissem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra lætus turbes.
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò cessârunt à labore, paraveruntque convivium,
Ex-ordine sederunt in lectisque sedibusque:
Tunc hi quidem prandium aggressi sunt; eodemque initiati
Venit senex Dolius, simulque hujus nati senis
Ex operibus fatigati, postquam egressa vocavit
Mater anus Sicula, quæ ipsos nutrivit, & senem
Accuratè curavit, quandoquidem senectus ceperat.
Illi ut Ulyssem viderunt, agnoverunt animo.
Steterunt in domibus stupefacti; at Ulysses

Dulcibus verbis incessens, dixit,

" O senex, sede ad cœnam, & desinite mirari:
" Diù enim cibum aggredier promptî
" Manebamus in ædibus, vos expectantes semper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extensis
Ambabus, Ulyssisque captas osculatus est manus ad carpum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ μέσῳ τῶν χειρῶν.

N O T Æ.

385. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis senex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidissimi Regis *Laertæ* Domestici servi, nullo modo credendus est fuisse Pater, pessimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuisse Patrem dicitur; cujus soror *Melantho*, & ipsa procax fœmina, videtur fuisse; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc sanctum senem Duobus simul privâsset liberis *Ulysses*, quòd minimè credendum.

N O T Æ I N S C H O L I A.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloysii Alemanni* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

387. Περμηλῆσι κέλευσεν) γρ. σεσμηλῆσι· ἐκέλευσεν, *H. Steph.*

397. Ὀδυσεὺς) γρ. Ὀδυσῆς, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujusvis Nominis videmus passim haud paucos ὁμωνύμους, *Nomine* nempè *eosdem*, sed Re & *Fortunâ*, *Animique* & *Corporis* dotibus, longè *diversos*.

393. Ἀπεκλελάθοιθ' ἧς θαμέθυς) Æoles θαμέθες, pro θαμέως, efferunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεῦς ἧ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυσῆς scriberetur, in Casu

Καί

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ Φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, Θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀπρείωμεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὣς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειχανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἐξείης δ' ἕζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὦκα δ' ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κατ' ἄστυ φάσθαι ἀοιδός,
Μνηστήρων φυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐλέσθαι·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipſum appellans verbis velocibus allocutus eſt,
" O amice, quoniam rediiſti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* proſpera dent.
" Et mihi hoc dic verum, ut bene ſciam,
" An jam apertè ſcit prudens Penelope
" Te huc rediiſſe, an nuncium properè mittamus.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O ſenex, jam ſcit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic iterùm; rurſus ſedit benepoſitâ in ſede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Ulyſſem,
Interrogaverunt*que* verbis, & manibus adhæſerunt:
Deinde etiam ſederunt apud Dolium patrem ipſorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia cirò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odiolam mortem & parcam annuncians:
Illi igitur ſimul audientes iverunt aliunde alius,

ΣΧΟΛΙΑ.

409. * Δεικτέοντο.] Περιπύθοντο, ἀθροισθέντο, καὶ ἐφιλοφρονεῖσθαι.

412. *Ὄσσα.] Φάμα.

NOTÆ.

Recto, ſola *Euſtathii* duplex Editio. *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Euſtathiani*, Ὀδυσῆς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod eſt *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 395. Sic ibi ἥμβαδος, pro ἥμβας, ut *Anacreon*, v. 1598. λάκκος, pro λάκκος. Ità Πελιῶς, pro Πελέω, & Ἰδομενῆς, pro Ἰδομενέω, ut *Theocritus* dixit, teſte *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè ſit uſus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad.* α'. v. 37. Κλῦθί μευ) Μεῦ, ἡμῶν Δωρικῶς, ἐν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο τελικῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸν υ διφθογγον· ἰρυσε, ἰμῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸν ου διφθογγον, δίου, δεῦ· πλέου, πλεῖ· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσιν, εἰς τὸν ευ διφθογγον, εἰς τὸ Ἀχιλέω, Ἀχιλεύς. Hinc & Nos olim, in *Eſtherâ*, v. 280. Λέψιμ. ἀμφότερον γήθους χάριν, ἰδὲ τόκου. Neceſſe autem eſt, hoc in loco, Ὀδυσῆς, in *Genitivo* legamus; ut ſic ſervus Domini ſui manus intelligatur Oſculari, non Dominus ſervi ſui, ut rectiſſimè diſputat *Euſtath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Baſil.* licet aliàs, Ipſe *Ulyſſes* ſervorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἴσχυσε, *viz.* φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Noſtram hic Lectionem defendit *Etymolog. M.* v. Βασιλεύς. βασιλέω· καὶ κρᾶσις ἓ ε καὶ ο, εἰς τὸν διφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι, ἢ Δωριεῦσιν· ἄσωξ, Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κόσι χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ἀντὶ δὲ, Ὀδυσσέως. Ità, *Antholog.* fol. 412. Δαιμονεῦς, pro Δαιμονέω, & *Euſtath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad.* ζ. v. 106. Διομήδης, γεγάφασι καὶ Διομηδεῦς, ἡμῖν τὸ Ὀδυσεῦς, hunc locum alludens.

NOTÆ IN SCHOLIA.

409. * Δεικτέοντο) Et hoc totum, quicquid id eſt, ex eodem MS. *Aloyſio Alemanno*, excepto, quòd ibi δικτέοντο, & proindè Omnia, quaſi *Accuſativi* Caſûs eſſent, ſolitâ *Amanuenſium* incuriâ & ignorantiâ.

412. *Ὄσσα) Φάμη, ex MSto *Aloyſiano*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἤγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *M. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad.* α'. v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφίσι, & σφέων.

Μυχμῷ τε, στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δ' νέκυς οἴκων φόρεον, κὴ θάπτον ἕκαστοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰχόνδε ἕκαστον
Πέμπτον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῖς ἐπὶ νηυσὶ πτερύγεσσι·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, κὴ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐπέφνετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῖς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε κὴ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγεθ', πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ἠνεμόεσσαν ἱκέσθην,
Ἢ κὴ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
Ἴομεν· ἦ κὴ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ κὴ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ὅς κε ἀρ' ἔμσυγε μοῦνος φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων κὴ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἕστασαν δ' ἐν μέσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσίδε κὴ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· ὔ γ' Ὀδυσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
Ἐγγύθεν εἰστήκει, κὴ Μέντορι πάντα ἐΐκτην.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſinguli.
Qui verò *erant* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recondebatur,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
Hujus gratiâ lachrymas fundens concionatus eſt & dixit,
" O amici, certe magnum opus vir hæc operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos,
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorũ longè optimos.
" Sed agite, ante quam hæc vel in Pylum citò eat.
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes iſti.
Sic dixit lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſteſit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Προπάροιθ' Ὀδυσῆϊ) γρ. προπάροιθε Ὀδυσσῆος, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἔκαστοι) γρ. ἕκαστον, & ἕκαστος, H. Stephan. Poteſt etiam legi ἑκάστους.
417. Ἔκαστον) γρ. ἕκαστος, H. Steph.
425. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιὲς, H. Steph.
432. Τάδε) γρ. τόδε.
436. Φθίωσι) γρ. φθῶσι.
443. Τάδε μήσατο) γρ. τόδ' ἐμήσατο.

Ἀθά-

Ἀθάνατος ἦ θεὸς ποτὲ μὴν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δ' ἦ μνησῆρας ὀΐνων
Θωῦσι κτ' μέγαρον· τοὶ δ' ἀλχισῆσι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρει.
Τοῖσι δ' ἀγορήσατο γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ὑ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας κατὰ παύεμεν ἀφρασιῶων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀπαθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀπημάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀμωμήτου· τὸ δ' οὐκ ἐπὶ φάτις ἔσεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνῄξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
Οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο περὶ χροΐ κάρπατα χαλκῷ,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·

" Immortalis verò Deus aliquando quidem ante Ulyſiem
" Apparebat, audaciam agens; aliquando procos turbans
" Turbabat per domum; hi itaque confertim cadebant.
Sic dixit, hos igitur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus videbat præſentia & futura;
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *faceretis* à ſtultitiis;
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non amplius dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Medii plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupitheo
Parucrunt: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lativiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

ΣΧΟΛΙΑ.

461. * Ἐπίστασιν.] Καθ' ὑποκρισιν σημαίνει τὸ ἐκθέσιον· ὅ ἐστι, ὁ ἑαυτὸν τις ἐπιστάτην.

464. * Ἄλι.] Ἡδέως.

466. * Νάρπα χαλκοῦ.] Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς περὶ πόλεων, ν. Ναρύκῳ, πόλις Ποιμένιος· ὁ πολίτης, Ναρύκιος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad.* β'. v. 578.

Ὁμηρικοῦς, φησι, Ὅτι γίγνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ἐξ οὗ ἡνιοχικοὶ, λαμπρότατοί ἐστιν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Νάρπα χαλκοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.

466. Νάρπα χαλκοῦ) Hæc tamen ex *Stephano*, περὶ πόλεων, v. Ναρύκῳ, πόλις Ποιμένιος· ὁ πολίτης, Ναρύκιος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad.* β'. v. 578.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τότε. vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μὲν. ἢ μᾶλλον ποτὲ μὲν, σωπάσειεν, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ δ' ἦ μνησῆρας ὀΐνων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Ald.* & *H. Steph. Ibid.* Παρασάσειε Ὀδυσῆος) γρ. σωπάσειεν Ὀδυσῆος, ut ſuprà, v. 415.

447. Ποτὲ δ') γρ. ποτὲ δ', *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.

448. Ἀγχισῆσι) γρ. ἀγχεσῆσι, & ἀγχισῆσι, ut *Iliad.* ε'. v. 361. Vid. *Etymolog. M.*

450. Τοῖσι δ') γρ. τοῖσδε.

454. Ὑμετέρῃ) γρ. ἡμετέρῃ, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ἡμετέρους παῖδας καθαπαύειν· ἡμετέρῃ itaque, & mox ἡμετέρους omninò legendum.

456. Ὑμετέρους) γρ. ἡμετέρους. *H. Steph.* malè, ut v. 454.

457. Ἔρεξαν) γρ. ἔρεξεν. *H. Steph.*

463. Μῦθον) γρ. μῦθος.

Φῆ δ' ὅγε τίσασθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἆψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Διὸς Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόῳ ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ πρότερον πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἦτοι κείνως Ὀδυσεὺς ἀπολίσθω ἐλθών.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐποίχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὄρνιξ πρὰ ταμίλιες, ὁ μὲν βασιλεύετω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
Ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὡς εἰποῦσ', ὤρορε πάρος μεμαῖαν Ἀθηναίην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
Οἵδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ θεσπὸν ὦσι κιόντες·
Ὡς ἔφαθ'· ἓν δ' ἁλὸς Δολίῳ κίεν, ὡς ἐπέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ θεσπὸν εἴσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.

Copitabat sanè hic vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Dic mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certè illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *vis* filiorum, fratrumque, cædis
" Oblivionem inducamus: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde esto.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Stetitque limine conscenso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

474. *Πεφτίεω.] Πορφυρίεω. Φύλοπιν.] Μάχην.

NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνηστῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Θ'. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum Oblivionis* ponamus. ἢ τὴν Ἀφανισίαν, ἢ Ἀφανισμόν, τὸ ψήφισμα. de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Dupertus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum Actum*, cum simili *Carolino Actu*, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, fine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσασθαι) γρ. πασθαι.
470. Αὐτῷ) γρ. αὐτοῦ. *Ibid.* Ἐφέψειν) γρ. ἐπισπεῖν.
480. Ἔρξον) γρ. ἔρξον.
481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή. *Eustathii* Edit. *Basil.*
484. Θέωμεν) γρ. θέομεν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρτυνθο, καὶ ἀμφὶ τεύχεσι δύνθο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσαντο περὶ χροῒ κάρπα χαλκὸν,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἔκιον δ' ἦϊσιν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη καὶ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κέκριται ἄριστοι,
Μήπω καταισχύνειν πατέρων γένος, οἵ ποτ' ἄρεσσι
Ἀλκῇ τ' ἠμενέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι καταισχυνέοντα γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι, ἣ μάλα χαίρω·
Υἱός θ', ἠϊθέου τε, ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Sic dixit; illi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In his & Laërtes, Doliique arma induerunt,
Et quamvis cani essent, quasi bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunt portas, extraque ivorunt, dux erat autem Ulysses,
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus-est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui antè
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam me dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit. Laërtes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, neposque, de virtute contentionem habent.

NOTÆ.

495. Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρτυνθο) Ut suprà, ad v. 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαν' habet; Errant à *Stephano* seducti & hic *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigiensis*, *Oxoniensis*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* Σ' Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante ὑποστιγμὴν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* δὲ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα δὲ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο. nec enim ità μολπὴς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο. quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quâ iret, utut Præli errore Syllaba excideret, at si vox illa υἱεῖς *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο.

499. Νέρτερα χάλκεον) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὤϊξαν δὲ θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὰ δὲ est loco δ' ἀ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσσεύς, dein Τοῖσιδ', &c. Sin ὤϊξάν μα θύρας, ut *Eustathii*, *Romana*, & *Basileensis*, tum Τοῖσιδ', habet τὸ δὲ περιλυτικὸν, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὤϊξαν δὲ) γρ. ὤϊξάν μα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. μάλα) γρ μάλα, ut suprà, v. 401.

Τάδε

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προθέειν δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προθέειν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθι βλὰ χαλκοπαρῄῳ·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυλε, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός
Δύπτισεν δὲ πεσὼν, δάρθησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀόρτους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, δηϊοτῆτος,
Ὡς κεν ἀναμμιξεί γε διαχρυσηλάτῳ πάχησι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δειδιότων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc astans allocuta est cæsia Minerva,
" O Arcesiade, omnium multò dilectissime sociorum,
" Apprecatus filiam glaucia-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inspiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim acritèr vibratam præmisit longam lanceam,
Et percussit Eupithem, galeam per æream:
Hæc sanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æs;
Sonuitque cadens, resonuerunteque arma super ipso.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulysses & illustris filius:
Diverberabantq; ensibusq. & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidissent & privâssent reditu,
Nisi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâssset voce, detinuissetque populum omnem,
ABSTINERE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reversi sunt vitæ *retinendæ* cupidi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

519. Ἔμπνευσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄῳ.] Χαλκῷ τὰς παρειὰς ἁρμοσμένῃ.
523. Ἔρυτο.] Ἔσχεν.
527. Ἀνόρτους.] Ἐπιτόδε μὴ τυχόντας.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τρωπῶντο.] Ἐπέστρεφον. διέφευγον.

N O T Æ.

507. Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος) Vid. & confer *Iliad.* ζ. v. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι) De hujusmodi Contentione, quo homines se suprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Hesiodus*, l. 1. v. 24. Ἔριδος δ' οὐκ ἔστιν ἄνευ βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, sive ἄνερις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Christianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congessit *Duporius*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorsus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; siquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* simul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακελσθῆτε) Pro Διακελσθείητε, per *Syncopen*. vid. *Eustathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. πειθὼ λαῶν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διί τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐκτιθέα) γρ. Εὐκτιθέη, & Εὐκτιθέην, non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἴσχεν, ut *Iliad.* ε'. v. 555.
531. Διακελσθῆτε) γρ. Διακελσθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* Διακελσθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Prosaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliis; Διακελσθῆτε, pro Διακελσθείητε, *Eustathius* legit & agnoscit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔσχετο) γρ. πίσσετο, non benè; quòd πίσσεται proximè sequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίεις φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν προπάροιθε Γλαυκώπιδος ἀγελείης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δ' ἔριδος κρατερὸν πόλεμον,
Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπαθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit pertolerans divus Ulyſſes;
Ruitque converſus, ſicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius miſit fuliginoſum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyſſem allocuta eſt cæſia Minerva,
" Jove-nate Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Abſtine, ſedatóque contentionem æquales belli;
" Nè Saturnius tibi iraſcatur late-ſonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, graviſuſque eſt animo.
Fœdera igitur in futurum inter utroſque poſuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori ſimilis, & corpore atque etiam voce.

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Ἀφίει.] Ἔπεμπεν, ἔβριπτεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀστραπὴν πυρῶδες· φολὸς γὰρ, τὸ ἀστράπτω λέγεται παρὰ τὸ ἀφίησι ὁ Ζεὺς πῦρ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν. * Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν κρυσταλλοειδεῖς· οἱ δὲ φολόεντες· οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ἱστόρησεν.

NOTÆ.

537. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς) Hic Verſus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. ſcribendum; & ità *Florentina*, *Hervagiana*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*: Non hoc dico, quòd non ſit notum cuivis *Græcæ* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio forte legeret, Καὶδ' ἔπεσεν, cum ſimplici δ'. quod non niſi *Errore Prœli* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejuſmodi fatendum. *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliás.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν δὲ κεραυνῶν) Hæc, ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ad *Equites*. Vid. *Ariſtot.* Meteor. l. 3. c. 1.

VARIÆ LECTIONES.

537. Οἴμησεν) γρ. οἴμησεν, *Euſtath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτὰρ ὁ Κρονίδης ἦκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. ad *Iliad.* α'. fol. 21.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. καὶδ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Προπάροιθεν) γρ. ἀσπαίρουσιν, *Joh. Tzetzes*, ut ſuprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὴ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

Digitized by Google

ΟΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,
SIVE
RANARUM & MURIUM
PUGNA,

Accuratiùs Emendata & Collata cum Tribus Codicibus MSS.
BAROCCIANIS, OXONIÆ, &c.

ITEM
HYMNI & EPIGRAMMATA Ejuſdem,

Unà cum FRAGMENTIS.

Digitized by Google

DE

HOMERI
BATRACHOMYOMACHIA.

ARGUMENTUM.

I. *Hic Tractatus, de* Batrachomyomachiâ, *præcipuè loquitur; at non de eâ Solâ.* Henrici Stephani *Objectiones proferuntur.* II. *Diluuntur, tum in Emendationibus noſtris, tum ex Rationibus & Argumentis. Hoc Opus* Homero *Puero non indignum. Teſtimonium* Angeli Decembrii. III. Stephani *Objectiones, de Dictione & Phraſeologiâ.* IV. Duporti, Caſauboni, Eraſmi, *Objectiones.* V. Herodoti *Vita*, Tatiano, Stephano περὶ πόλεων, *&c. agnita. Marmor Vetus hoc Poema alludit.* Euripidis *Scholiaſtes laudat.* VI. Henricus Stephanus Homeri *quandam* Batrachomyomachiam, *at non hanc, agnoſcit. Nos hanc aſtruendam duximus.* VII. *Plurimorum Objectiones ortas ex generali Exemplarium corruptelâ; quod probatur ex* Demetrio Chalcondylâ; *quas proinde Emendata Editio profligatas dabit: ad Veterum tamen teſtimonia provocandum.* VIII. *Accedunt* P. Papinius Statius, Martialis, Fulgentius, *Marmoris Veteris Auctor*, Ptolemæo *coævus*, Callimachus. IX. Geſnerus, Politianus, Tzetzes, Apoſtolius, Proclus, & Anonymus, Socrates, Plato, Ariſtoteles, & *quiſquis* Margiten *agnoſcit.* X. *Non ab* Euſtathio *rejicitur; forſan ab eo Commentario illuſtrabatur.* XI. Heinſius *nimis huic Operi detrahit*, Gaddius *plus ſatis attribuit; eſt tamen & hoc*, Virtutis Encomium. XII. Martinus Cruſius, *de hujus Fabulæ Utilitate; ut &* Carolus Sigonius. XIII. *Ab hoc* Homeri *Poematio Gens tota Fabulatorum orta.* XIV. *Peroratio, & de* Galeomachiâ, *aliiſque ſimilibus Poematibus ludicris, ex* Homerici *hujus Poematis imitatione*, &c.

I. DE *Homeri* aliis quidem Poematiis, *Hymnis* nempè, aut *Epigrammatiis*, ſuo loco ſum dicturus, præter quod in hoc etiam *Tractatu* ſparſim dicendum; qui tamen aliàs ferè totus de *Batrachomyomachiâ* agit: licet & alia ſimul nonnulla complectatur. *Henricus Stephanus* mihi certè videtur præſidentius paulò ratiocinari, cùm dubitantiùs potiùs loqui illum deceret; illius Verba hæc ſunt, * *Verum enimvero hæc de ſuſpectis Verſibus Mentio,* Batrachomyomachiam Homeri *in memoriam* mihi revocat. *Nam ſi & eam ego ſuſpectam non haberem,* Iliadem & Odyſſeam, *ſiquid Judicio valeo, ſuſpectam habere deberem. At* Batrachomyomachiam *eum ſcripſiſſe multi tradunt; Fateor: ſed hanc ſcripſiſſe non tradunt. Fateor etiam, Multa ibi eſſe, quæ in aliis* Homeri *locis reperiantur; ſed ea Verſibus ſimul permixta, qui habent Verba, non ſolum, quæ in nullo alio* Homeri *loco extent, ſed nè Poetica quidem ſint.*

* In *Notis* ad finem Cod. *Græcorum Poetarum*, fol. 488.

Idem.

Idem verò & de multis loquendi generibus dici poteſt. Cui tamen Poematio, qualecunque, & cujuſcunque eſt, ſuam non deeſſe Gratiam fatcor. Hæc ille.

II. De *Dictione*, ſuo loco plenius agam, ubi nebulas, quas huic *Poematio* Vetuſtas offuderit, diſcuſſerim; verùm in univerſum non verebor affirmare, quicquid *Stephanus* hic dicat, aliique ejuſdem ſententiæ, *Batrachomyomachiam* etiam hanc, Puero *Homero* æquè dignam, atque Majora Opera *Homero* jam adultiori; de quo Carmine & illud uſurpari poteſt, quod *Zeno* aliàs de illius *Margite* dixerat, teſte *Dione Chryſoſtomo*, Δοκεῖ δέ μοι τῶν τὸ πείσμα τοῦ Ὁμήρου μειρακίου πατέρα [εἶναι] καὶ διαπαιγμάτων ἅμα καὶ φύσεως πεφυκότα. Nec tantam ſanè inter *Batrachomyomachiam* atque *Iliadem* diſcrepantiam puto, atque diſſimilitudinem, præſertim ubi deterſam & emendatiorem videris, quantam inter *Culicem* & *Æneida*. Melius itaque in hâc certè Controverſiâ *Angelus Decembrius*, de Politiâ Literariâ, l. 1. c. 18. " Feruntur & ejus " Ingenii juvenilis fuiſſe *Hymni* Deorum, ſeu Divinæ Laudationes; quemadmodum " ætate noſtrâ *Pontanus* Pentametricè Divorum Laudes cecinit: Itemque *Batracho-* " *myomachia*, jocoſum Opus, ut Poetæ junioris, à Juvene quodam *Carolo Aretino* " Heroicè tranſlatum. De quibus *Opuſculis* ſi Quidam fortè dubitant, ea *Homeri* " non fuiſſe, quià ſint Styli paulò inferioris, dubitari quoque poſſit, *Priapeiam*, " *Copam*, & nonnulla ejus Generis, à *Virgilio* prodita; quòd cæteris ejus Operibus " longè ſint aliena.

III. Quod ad illam *Stephani* Objectionem attinet, *Multa hic eſſe, quæ in nullo alio* Homeri *loco extant*, nihil inde concludi debere certiſſimum eſt, quandoquidem in Libris *Indubitatis* Voces etiam aliquandò occurrant ἅπαξ λεγόμεναι, ſive ἅπαξ απλῶς λεγόμεναι, ſemel tantùm dictæ, nec à *Grammaticis* ſatis expeditæ hactenus; de quâ re ſæpe Critici. *Sed nonnulla nec Poetica quidem ſunt*; de quâ re tamen poſt videndum; nam nec in totum concedo; verùm ſit hoc etiam conceſſum; reſpondeo tamen, *Nec uſquequaque Omnia debent eſſe examuſſim Poetica, in* Ludicro Opere, *aut* Poemate Ridiculo, & Jocoſo, *quod aliorum exemplo & auctoritate, probatur, ut* Virgilii, *in* Moreto, *ubi* grabatum *habes*, galerum, lucernam, calcaneum, caſeum, *& ſimilia*; licet & hæc, & alia iſtiuſmodi, ſiqua occurrant apud *Homerum*, ex Verſibus non ſint prorſum eliminanda, quamvis *Heroico* fortè ſtylo non uſquequaque convenientia, aut digna; ſaltem tamen aliquandò inter *Selectiora* & *Splendentia* verba quodammodo quaſi ſurtim interſerenda eſſe videntur; nec in totum *Poetico* nomine ſunt deprivanda, ram & aliqualem certè locum habent & habere debent; ut de ſingulis ſuo loco probabitur. Idem dicendum de *Phraſeologiâ*, ſive modo loquendi; licet in hâc parte Cavendum cenſeo, nè nimium ipſius *Stephani* judicio tribuamus; nam, ut ille hoc in loco, *Batrachomyomachiam*, ut *Homero* indignam, rejicit, & aliàs *Hymnos* eidem haud difficultèr concedit; ut magis nempè dignos: ità certè alii *Hymnos*, ut minùs dignos, ei abjudicant, hoc verò *Batrachomyomachiæ* Opus, unà cum *Margite*, ut *Homero* ſatis dignos ampleſtuntur, quod mox videbimus. Et *Dictionem*, atque *Phraſeologiam*, ubi Poematii facies ſit ſatis deterſa, ſuos Amatores & Laudatores facilè habituras non dubito. Quum itaque *Henrici Stephani* præcipua Argumenta tam levi ſint ponderc, reliquorum iſtius ſententiæ Nomina & Verba proferam, & tum demùm ad alia progrediar.

IV. *Jacobus Duporius* noſter imprimis, ad *Stephani* partes accedens, ità de hâc re, in *Gnomologiæ* ſuæ *Homericæ* Præfatione, *Ignoſcant mihi Eruditi, ſi* Batrachomyomachiam *etiam &* Hymnos, *ambo dubia & ſuſpectæ fidei Opuſcula, hic omittam.*

Iſaacus

Isaacus Casaubonus alicubi negat hoc esse *Homeri* Carmen: Nec ullius optimi Poetæ; nec um *Homeri*. Verùm ille in eo loco idem, quod alii *Critici* passi sunt, videtur passus esse; nempè nè *Auctoritate sui viri tanto tegere cogatur*, ipsum locum omn. auctoritate spoliare. At huic illius Objectioni obviam mox Nos imus, ad *Batrachom.* v. 100. & plenius, ad *Ovid.* v. 767. *Erasmus*, in *Ciceronano*, Comparatione elegenti utens de *Longino*, in hæc tandem verba prorumpit, *Atque hoc planè Iudicium ille plagosum ferebat, nempe Verborum apparatu, magnâ Ingenii significatione, summa Eloquentia, multâ interdum Urbanitate, non aliter alludens, ad aiatem* Ciceronis, *quam is, qui scripsit* Batrachomyomachiam, *allusit* ad *Homericam* Iliadem, *Ranis ac Mutibus, rebusque ridiculis ac frivolis, Deorum, Dearum, Heroum, splendida verba jactaque accommodans.* Quandò *Erasmo* res esset cum *Ciceronis* simiâ, rem potuit exemplificatione uti aptiori, quàm supponendo *Batrachomyomachiam*, ab *Homerico* quodam mimo, per παρῳδίαν scriptam atque effermatam; verùm *Rhetorica Exaggerationes* tantùm distant ab *Argumentis*, quantùm *Oratoria* à *Logicâ* distare solent: quanquam & ipse *Erasmus* eodem conatu evincere videtur, *Poematium* hoc ad ipsius *Iliados* vestigia proximè accedere. Et certè *Homeri* tam magnificus Spiritus, tam præcelsum Ingenium, & Acumen, vel in re levissimâ minimique momenti occultari nullo modo posse deprehenditur; quùm & hinc appareat quàm maximè.

V. Nequid verò hinc asseram, ex Vitâ *Homeri Herodoto* ascriptâ, ubi & hoc Opus ab *Homero* compositum in *Bolisso*, apud *Chium* quendam, affirmatur; nequid ex *Suidâ*, qui ex *Herodoto* idem insonat, nequid ex *Proclo*, qui idem etiam astruit; nequid ex *Stephano* περὶ πόλεων, arguam; qui in Voce Νῆες πίττιναι, hoc ipsum Opus *Herodoti* laudat; uti etiam * *Tatianus* agnoscit, in docto πρὸς Ἕλληνας Opere. Hæc omnia lubens omitto; quoniam haud † Paucis visum est, illud Opus, genuinam *Herodoti* prolem non esse, & *Suidas*, alio in loco sibi contradicit, & *Pigreti, Artemisiæ, Reginæ, Halicarnassensis*, fratri, *Herodoto* ferè æquali, *Batrachomyomachiam* & *Margiten* adstruit, in v. πίττης. *Stephanus* in Communi Errore decipi potuit, & *Proclus* non nisi dubitanter loqui videtur; utut igitur ex *Herodoti* testimonio nullam auctoritatem duco, at quid dicent Adversarii de Vetustissimo Marmore, Ἀναθήμασι *Homeri* referente, & in *Agro Marino*, seu *Ferentino*, ferè Sexaginta abhinc annis invento, per quod *Batrachomyomachiæ* Proprietas *Homero* conciliatur. Ibi enim ante *Iliados* & *Odysseæ* faciem, ad ipsius *Homeri* pedes Duo *Mures* visuntur, subjunctâ Voculâ ΜΥΣ, undè apertè Fabula de *Muribus* ab *Homero* conficta innuitur. De hoc Marmore, & illius Mente, *Athanasius Kircherus* primùm; deindè Vir Clarissimus, Philologus Insignis, Amicus & Fautor benignissimus, *Gisbertus Cuperus, Daventriensis*, datâ Operâ, in Ἀναθήμασι *Homeri*, necnon *Rudolphus Wetstenius*, Vir in Literis *Græcis* nemini posthabendus, in Dissertatione suâ de Scriptis *Homeri*, & *Ludolphus Kusterus*, sive *Newcorus*, in * Historiâ Criticâ *Homeri*. Quin *Euripidis* vetus *Scholiastes* ad *Orestis*, v. 786. locum laudat ex *Batrachomyomachiâ*, v. 115. —ξόλινον δ' ἄλοχον ἐξελέσθαι, Ἢ παχέα καλάμοιο, & Multi Veterum, nec ii futiles, de hoc Opere, ut de *Homeri*, locuti sunt; quod mox videbimus.

* P. 165. Edit. *Worthian. Oxon.*

† *Vossius*, Histor. *Græc.* l. 1. c. 5. in fine. Vid. *Xylandri* Annotat. in *Plutarch.* Vit. *Homeri*. *Jebasii*, Descript. Hist. Phil. l. IV. & *Ludolphi Kusteri*, sive *Newcori* Hist. Crit. *Homeri*, p. 123.

VI. *Henricus* itaque *Stephanus*, cùm tot tantisque Auctoribus apertè contraire non auderet, tale quidem Opus *Homero* concedit, verùm hoc ipsum illud esse nec

* 5. 11. pag. 63.

coactus,

coactus vult agnoscere. *At* Batrachomyomachiam, inquit, *eum scripsisse Multi tradunt; Fateor: sed hanc scripsisse non tradunt.* Imo hanc ipsam omninò scripsisse Illum concedendum, inquio Ego, omnibus certè iis, qui de Nullâ aliâ vel fando unquam audiverint, & nullam aliam tantoperè *Homeri* Genium, vel ætatem, sapere posse viderint, quorum utrumque suo loco probatum dabimus. Quare & hanc esse Veram & Solam *Batrachomyomachiam*, vel invito *Henrico Stephano*, concludendum; & illius Auctorem *Homerum*, ex prædictis, & sequentibus etiam Argumentis firmitèr astruendum.

VII. Hoc autem omninò prælibandum, *Plurimos eorum, si non Omnes, qui hæc Poemata prorsus rejectanea asserunt, gravioribus illorum Vitiis offensos, id fecisse, quæ cùm ex longi* Temporis *injuriâ* & Doctorum *hominum incuriâ, aut* Indoctorum *Amanuensium ignorantiâ, in tantam tandem molem accreverint, ut penitus insanabilia quidem iis putarentur; illi* tædio, *aut* fastidio, *aut* ignaviâ *adducti, simul omnia potiùs rejicere, quàm, ut Ingenuos homines decebat, ad Limam* Criticam *Revocare,* & *ad Antiquorum* Exemplarium *fidem examinare, statuerunt.* Hoc & olim *Demetrius Chalcondylas*, in Editionis suæ *Florentinæ* Præfatione, apertè professus erat, Δεῖ μέντοι μὴ ἀγνοεῖν, ὡς ἴσως τῇ Βατραχομυομαχίᾳ, καὶ ταῖς Ὕμνοις, ἐνίοτε μὲν διὰ τὴν τῶν Ἀντιγράφων διαφθοράν, ὅτι οὐ τὰ ἴσα τοῖς ἔπεσι ἁρμόττει, οὐδὲ φαίνεται ἐν ἴσῃ τάξει. *Hoc quidem nullo modo ignorandum, Quod* & *in* Batrachomyomachiâ, & *in* Hymnis, *aliquando ob* Exemplarium *corruptelam, neque* Versuum Series, *neque* Sensûs Integritas, *usquequaque convenire videantur. Veruntamen* & Batrachomyomachia & Hymni *etiam, si integri essent, minimè forte forent improbandi.* Quantum quidem à nobis in hoc etiam Opere sit præstitum, ut & *Batrachomyomachiam* & *Hymnos* emendatissimos nunc Lector habeat, & omni labe vacuos, suo loco mox iri manifestum spero. Quare nec ampliùs aliquem Doctorum illorum hominum putandum est hujus Poematii auctoritatem impugnare; ut *Henricum Stephanum*, *Duportum*, *Erasmum*, *Casaubonum*, & siquis alius; nam nec ego ipse, nec alius aliquis sanus, illud Opus tot mendis refertum, tot labeculis contaminatum, *Homero* unquam tribuerit. Et illos itaque & alios omnes in partes meas spero hinc ituros, siquis posthac tersiorem, saniorem, & pristinæ saluti restitutum viderit. Nos itaque nunc aliorum aliquot Veterum testimonia ad horum Operum Auctoritatem stabiliendam laudabimus.

VIII. Prodeat itaque imprimis Magnus & Antiquus Poeta *Latinus*, nempè *Publius Papinius Statius*, qui sub *Domitiano Cæsare* floruit. Is in Primâ ad Sylvarum l. 1. Epistolâ ad *Stellam*, " *Sed* & Culicem *legimus*, & Batrachomyomachiam *etiam Ag-*
" *noscimus: Nec Quisquam est Illustrium Poetarum, qui non aliquid Operibus suis*
" *Stylo remissiore præluserit. Statio* succedat illius Coævus *Martialis*, " Perlege *Mæo-*
" *nio* cantatas Carmine *Ranas*, " Et frontem *Nugis* solvere disce meis. Quod *Ranas* hìc tantùm nominavit, non etiam *Mures*, hoc facit *Poetarum* more, ἀπὸ μέρους, & *Synecdochicè*; quomodò & *Furius Publius Fulgentius*, Episcopus *Carthaginensis*, qui floruit circa Annum *Christi* 490. & sub ipso *Mythologiæ* suæ Principio, *Quod Mæonius Ranarum cachinnavit prælio.* Nec absimili modo *Archelaus Prienensis*, *Apollonii* Filius, in prædicto Marmore, sub *Homeri* ἀνδριαντίῳ Throno, per solos *Mures* hoc ludicrum Poema *Homeri* designavit. Quin & *Callimacho*, qui plus *Quadringentis* Annis *Statium* antecessit, notum & expressum hoc Poema probo, ad v. 51. πλεῖον ἐν Γαλίλῃ ἔσκε δάκος. Ille enim in Hymno *Cereris*, v. 111. Καὶ τὸν αἰλουρον, τὸν ἔτρεμε θῆλυ μυωπάς.

Quæ

Quæ verba quam maximè alludunt ad prædictum hujus Poematis locum; ubi *Homus*, de se loquens, ait, πάντων δὲ πολλῷ ἀοιδιμώτατα. *Herodotus*, *Homeri* Vitæ Auctor, quisquis demùm is fuerit, plus Ducentis Annis *Callimacho* antiquior fuit.

IX. *Conradus* * *Gesnerus*, nec ipse Vir infimi Literatorum subsellii, *Batrachomyomachiam Homero*, ut indubitato Auctori concedit. Idem facit *Angelus Politianus*, Vir verè sui Nominis, quanquam inter *Lusus Homeri*, non inter *Opera*, numerandam censeat, † *Nam Batrachomyomachiam, Margitem, Phocaida, Minoremque Iliada, itemque Cercopas, & Ἐπιχλίδας, aliaque hujusce modi, Lusus potius, quàm justa Opera, de Industriâ omittemus.* Idem *Angelus Politianus* aliàs, * *Nec probamus, quod* Domitius Calderinus *de Hymnis* Homericis *dubitavit. Johannes Tzetzes*, qui ferè 1000 abhinc Annis floruit, in Allegoricâ Interpretatione *Homeri*, † Scripta ejusdem recensens, hoc etiam genuinum Opus agnoscit,

* Histor. Quadruped. l. 1. fol. 759.

† Præfat. in Homer. fol. 479.

* Ibid.

† Vid. in *Suidâ Kusterianâ*, v. Ὁμηρος, fol. 685. *Johannis Alberti Fabricii*, Bibliothec. Græc. 2. Vol. lib. 2. c. 2.

Τεία καὶ δέκα γέγραφε μνημοσύναν βιβλία,
Μαργίτῃ, καὶ τὴν Αἰγά τε, καὶ τῶν ΜΥΩΝ τὴν μάχην,
Τὴν Ἐπιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα,
Τὴν Οἰχαλίαν, Κέρκωπας, εἰς τὰς Θεάς τε Ὕμνους,
Καὶ τὰς Ἑπτὰ ἐπ' Ἄκριον, καὶ τὰς Ἐπικλίδας,
Καὶ Ἐπιγράμματα πολλὰ, σὺν Νυμφικοῖς τοῖς Ὕμνοις,
Καὶ τὴν Ὀδύσσειαν αὐτὴν, μὲ τῆς Ἰλιάδος.

Michael Apostolius Versus Politicos haud paucos scripsit in laudem *Batrachomyomachiæ Homericæ*, quos memorat *Labbæus*, Bibl. Nov. MSS. pag. 193. testante *Joh. Alberto Fabricio*. Multi sanè *Modernorum*, nec Pauci *Veterum*, hæc & alia *Homero* confidenter tribuerunt, testante *Proclo* & *Anonymo*, quorum uterque præfixus *Leoni Allatio*, de Patriâ *Homeri*. *Proclus*, Γέγραφε δὲ Ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν· ἐσφράγισε δὲ πως αὐτὰ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, Βατραχομυομαχίαν, κλ. Item Anonymus ille Vetus, Οὗτος δὲ αὐτοῦ ζηλωτὴν ἔχων τὴν Ἰλιάδος καὶ τὴν Ὀδυσσείας· ἄλλα δὲ, καὶ τοὺς Ὕμνους, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ εἰς αὐτὸν φερόμενα ποιήματα, ἀγνήσιον ἀλλότρια καὶ τῆς φύσεως, καὶ τῆς δυνάμεως ὄντα· πλὴν δή αὐτοῦ φασιν εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γραμμάτια, τήν τε Βατραχομυομαχίαν, καὶ τὸν Μαργίτην. Et quanquam multa Nomina intericrint eorum, qui hæc Opera genuina *Homeri* agnoverint, notandum est, inter illos præcipuum fuisse * *Aristotelem*, qui plus semel *Homero Margitem* tribuit, quod & *Plato* facit; ut & *Socrates*, ipsius *Platonis* præceptor, antea fecerat. Qui tamen, *Plato* nempè & *Aristoteles*, quum ambo Doctissimi ferè omnium tunc temporis Mortalium fuerint, & *Plato* ferè in ipso *Pigretis* Vitæ exitu natus est, vix credibile est, *Margitem*, ut *Homeri*, laudari ab alterutro eorum, si *Pigreti Caris* reverà Opus esset. Præterea *Callimachus* & ipse Poeta non ignobilis, & ipse *Aristotele* paulò junior, dicitur hoc Opus admiratus fuisse, ut *Harpocration*, v. Μαργίτης. Ἐπαινεῖ δὲ τὰς ἀνάπαιστους αὐτοῦ, ἀφ' ὧν εἰς Ὅμηρον ἀναφέρουσί τινες τὸν Μαργίτην· ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος θαυμάζειν αὐτὸν. De quâ re plura Nos, ubi de Opere *Margite* disputamus. Quum verò *Batrachomyomachia* & *Margites* eidem semper Auctori tri-

* Ethic. l. 4.

bui ſolebant apud Veteres, quæ Argumenta pro *Margite* faciunt, ea etiam & huic Operi patrocinantur.

X. Verum ſiquis objiciat, Hæc Poemata ab *Euſtathio* præteriri, eo quòd ſuſpectæ eſſent fidei, huic ego fidem interponam meam, *Euſtathium* illud, ſi fecerit, feciſſe, laboris potiùs vitandi causâ, non quòd in ſe prorſus dubitaret. Ità enim ipſe de hâc & aliis Quæſtionibus, * Εἰ δὲ ἴσως πεπόμφασί τινες Ὁμήρου, οἷον ὁ Μαργίτης, καὶ ὁ τοῦ Μυὸς καὶ Βατράχων μάχη, ἄλλοι καὶ αὐτὸ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ ἀκριβεστέρου· καὶ ἴσως ὁ Ἰλιὰς ἢ Ὀδυσσείας ἀφορμὴ ἦν, ἢ καὶ ἀνάπτελλον· εἰ δὲ καὶ ἄρισται Ὁμήρου Ἡσιόδῳ τῷ Ἀσκραίῳ, καὶ ἱππίῃ, ἀφ' ὧν οἱονεὶ τοῖς Ὁμηρείδαις ἐκ λέγειν, ζητεῖσι δὲ πῶς εἰς τοῦτο γεγόνασι· δι' οἷς ἔκκειται καὶ τὰ ῥητὰ τῆς ἰλιάδος· ἐκ ἂν ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔτυχον ὤν, ἢ μᾶλλον μὴ τὰ Τρωϊκά· τοῦτο γὰρ πάντα εἰ ἐπιμελῶς φιλοκαλούσῃ τὶς βίβλου ἱστορικὰ καλολόγου σωποῦσα· ἀμεῖνον ἦν, ἢ τοῦτο σκοπός. Rectè ſuprà ſubdubitare ſum viſus, utrum hanc Provinciam neglexerit prorſum *Euſtathius* & inornatam reliquerit; nam nec deſunt; qui hoc de illo aſſerunt, undè *Johannes Albertus Fabricius*, † Eu-

* Prooem. ad *Iliad.* fol. 4. lin. 46. Edit. *Basil.*

" *ſtathius* quoque, *Theſſalonicenſis* Archiepiſcopus, *Batra-*
" *chomyomachiam* Commentariis illuſtrâſſe fertur; ſed
" parùm certa fama; ut notavi infra, c. 3. ubi etiam de Verſione *Græco barbarâ*
" *Demetrii Zeni*, à *Martino Cruſio* vulgatâ & illuſtratâ, *Gallicisque Macaulti* & *Roy-*
" *hieri*. Et mox idem, c. 3. §. XI. quò nos modò referebat, Dicitur præterea
" ſuprà nominatus *Euſtathius Batrachomyomachiam Homeri* Commentario illuſtrâſſe;
" qui viſus tamen hactenus non eſt, & incertâ fide refertur à *Geſnero* in Bibliothecâ,
" & à *Nicolao Majorano* præfatione ad *Euſtathium*.

† Bibliothec. *Græc.* 1 Tom. l. 2. c. 2. §. 3.

XI. *Daniel Heinſius* ſatis temerè videtur hoc Poema *Homero* abjudicare, *Hoc*, inquit, *Poema qui* Homero *referunt, magis animi judicio, quàm oculis vacillant. Præivit gravioribus* Homeri *Operibus in uſum Juventutis, quiſquis auctor eſt, non ætate, aut tempore, ſed exercitio & argumento. Jacobus Gaddius* è contrà nimium quantum videtur huic Operi favere, cùm dicit, "* Παιζέτω dicere
'volo, licet verear naſutos Cenſores, vel Momos; *Batra-*
'*chomyomachia* videtur mihi nobilior, propiórque perfe-
'ctioni, quàm *Odyſſea*, & *Ilias*: imò utramque ſuperat judicio ac ingenio, & præ-
'ſtantiâ texturæ; cùm ſit Poema ludicrum excellens. Adeo quod de aliis *Homeri* Operibus veriſſimum eſt, etiam de Ludicro hoc Opere dicendum etiam erit, & hoc eſſe *Virtutis* Encomium; quod *Divus Baſilius* à Viro quodam graviſſimo, doctiſſimoque, & in *Homero* verſatiſſimo, ſe accepiſſe refert,

* 1 Tom. De *Scriptoribus non Eccleſiaſticis*, p. 208.

* Ὁμιλία πρὸς νέους.

* Ὡς οἱ ἱερὰ πρὸ ἱκανοῦ διετοῦς καθαρσίου ἀνδρὸς ποιητοῦ ἀξίωμα. Πᾶσα μὲν ἡ ποίησις τοῦ Ὁμήρου Ἀρετῆς ἐστι Ἔπαινος, καὶ πάντα αὐτοῦ πρὸς τοῦτο φέρει, ὅ, τι μὰ παίζοιεν.

XII. Certè, ut hoc quoque attingam, *Martinus Cruſius* abundè, πρὸς δὲ Ἡδυλον hujus Poematis, nos monet, ad idem *Poemation* Græco-barbarâ *Demetrii Zeni Zacynthii* Verſione tranſlatum, *p.* 47. ex quo lubet hæc excerpere, *Quanta Excellentia & Dignitas eſt SS. Literarum? In iis exactiſſima Veritas eſt. Et tamen* Salvator, *quot* Parabolas, *ſive* Similitudines, *ponit, quibus veram nobis ad æternam ſalutem viam monſtrat? Non utitur quidem* Fabulis *Dominus, ſed tamen* Similitudinibus *utitur. Et anteà oſtendi Cognationem inter* Fabulam *&* Similitudinem. *Atque ipſæ quoque* παραβολαὶ *primò aſpectu* μυθικὸν *quiddam habent.* Fabulis *ſimiles ſunt, aut certè* ἀπεικονίσεις *continent. Et* Chriſtiani *ſub* Figuris, *imò* Fabuloſis Picturis, *quædam in Eccleſiâ adumbrârunt, ut quòd* S. Georgium, *Virginis Regiæ, è faucibus* Draconis *Liberatorem*; *quòd*

quòd S. Chriſtophorum Chriſti *per mare bajulum fecerunt. Quarum Illa*, Chriſti, *qui Eccleſiam ex ore* Diaboli *eripuit, Imago eſt; Hæc autem, Confeſſionem* Chriſti, *in Perſecutionibus uſurpandam & per omnes Ærumnarum fluctus, Patientiam portandam eſſe innuit. Cùm igitur* Fabula, *Veritatis Imago, aut Umbra ſit, cùm Doctrinæ & experientiæ rerum Proles ſit, cùm in* Rhetoricis *fundata, & in* Eloquentiâ *mixta ſit, cùm à* Philoſophis, Oratoribus, Poetis *uſurpata, nec ab* Eccleſiâ *remota ſit, ſatis apparet, Quanta ejus honeſtas, & dignitas ſit.* Et paulò poſt, de hoc ipſo Poemate loquens, p. 55. *Et partim ἰδικὴ eſt noſtra Fabula, quòd Beſtiolæ hæ inter ſe colloquentes, partim λογικὴ, quòd Dii conſultantes, introducantur: Quod genus, ità ex utroque conſtans,* μικτὸν *appellatur. Et hoc modo, Sermone Humano, & Perſonis Divinis, hoc Poematium* ἐπιεικῶς, *honeſtius & gravius factum eſt. Jam quod ad* Utilitatem *attinet, certum eſt, id non modò Pueris & Adoleſcentibus, ad Linguæ* Græcæ *cognitionem conducere ampliorem, ſed Natu etiam majoribus, ad veram Doctrinam & Prudentiam virilem prodeſſe. Noli tu, quiſquis es, curare Nomina Animalculorum, ſed ipſas res inſpice; quæ nihil refert, ſive ſub* λογικοῖς *Animalibus, ſive ſub* ἀλόγοις *innuantur. Finge eſſe Homines, eſſe Reges, eſſe Conſiliarios, eſſe* Πολιτικὰς *Humanas. Invenies ibi* Ἠθικὰς *Doctrinas,* Οἰκονομικὰς, *&* Πολιτικάς. Hæc ille. Quin * *Carolus Sigonius*, ad illud *Ariſtotelis*, Οἷον ἐπαίνου [Ὁμήρου] ὁ Μαργίτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ' Quod autem ait *Ariſtoteles, Ejuſmodi alia, Robertellus* Batrachomyomachiæ, ' interpretatur; in quo Ego longè ab eo diſſentio: neque enim *Ranarum* atque *Murium* pugnam rem levem, ac Vituperationis argumentum, ut *Margiten*, eſſe, ex' iſtimo; nam eam rem, ut gravem tractavit: niſi forte *Apium* hiſtoriam rem levem ' apud *Virgilium* dixerimus; cùm uterque his Belluis rationem dederit. Quem *Sigonii* locum, cum *Ariſtotelis* pleniùs collatum, mox ad *Margiten* habebimus.

* Fax Artium, l. 2. c. 79.

XIII. Addo Ego, Vel ex hoc Solo, Dignitas quædam major videtur huic *Poematio* conciliari, adeò ut nec ipſo *Homero* indignum ampliùs haberi poſſit; quòd exindè tota Gens Fabulatorum, ut *Heſiodus*, *Lockmannus*, & *Æſopus* ipſe, tam bellè & commodè Fabulandi exemplum duxerint & originem. Atque proindè, inter alia innumera *Homericæ* Excellentiæ Trophæa, hæc quoque Laus, quæ certè non levis eſt, illius Genio in totum ſe debere videntur. Non quòd neſciam, *Jothami*, *Gideonis* filii, Fabulam bellam expoſitam eſſe, ferè *Quadringentis* ante ipſius *Homeri* tempora annis; at hæc Ars *Græcis* quidem non niſi per *Homerum* innotuit. De quâ re, *Theon Alexandrinus*, Progymnaſm. p. 22. Αἰσώπειοι δ᾽ ἀνομάζονται οἱ μῦθοι, ὡς ἐπίπαν, ἐκ τοῦ Αἴσωπον πρῶτον εὑρετὴν τοῦ μύθου γενέσθαι, Ὅμηρον δ᾽, ἐν Ἡσιόδῳ, ἐν Ἀρχιλόχῳ, καὶ ἄλλοις τισὶ παρεισφέρειν αὐτοὺς μυθολογοῦντας· ἐν δὲ τοῖς Κύκλοις, ὁ Κίλιξ ἐν Θήβῃ, ὁ Συβαρίτης καὶ Κυψιάτης ἐν Λιβύῃ, μνημονεύονται καὶ παρ᾽ ἡμῖν, ὡς μυθικοί· ἀλλ᾽ ἐν Αἴσωπον αὐτοὺς μᾶλλον καλοῦμεν ἐκ δίκης ἐγχωρίους. Hoc autem obitèr Notandum, Aliud Argumentum pro *hujus Poematis* auctoritate habemus non leve; quòd tot tantique Auctores Veteres, & Magni Nominis, illud laudent paſſim & imitentur: ut ſuis locis abundè patebit.

XIV. Hæc impræſentiarum dixiſſe ſufficiat. Nam reliqua ſuis in locis obſervanda in Me fideliter recipio. Gratis tamen hìc moneo, Ludicrum quoddam Poema ſcenicum, *Græcis* Jambis donatum, extare, ex Imitatione nimirùm hujus *Batrachomyomachiæ*, cui nomen Γαλεομαχία, quod & Impreſſum vidi olim, & MS. *Oxoniæ* conſervari accepi. Cui Tragœdiæ præfatus eſt *Ariſtobulus*, *Apoſtolius*, *Michaelis Apoſtolii*, Parœmiographi illius, Filius. Hanc autem, quam præ manibus habemus *Batrachomyomachiam*, ab *Anglo* quodam, *Huntingdono Plumptreo*, *Cantabrigienſi*,

brigianſi, Metro Heroico *Latino* παραφραστικῶς olim ornatam, ipſe vidi : Cujus & ELISEIS, ut hoc obitèr notem, Heroicum Poema *Latinum*, de *Elizabethâ*, *Angliæ* Reginâ, mihi viſum in * MS. Quod autem ad *Batrachomyomachiæ* Verſionem attinet, accepi, idem etiam factum à *Chriſtoph. Johnſono*, M. D. Scholæ dudum *Wintonienſis* Archididaſcalo, *Lond.* 1583. ut etiam à *Jacobo Balde*, *Jeſuitâ*; & à *Carolo* inſuper *Aretino*; quod retulit *Angelus Decembrius:* uti ſuprà vidimus. *Suidas* etiam inter *Homeri* Opera ponit Ἀραχνομαχίαν, & Γερανομαχίαν, necnon Ψαρομαχίαν. At hi potiùs Luſus videntur quorundam παιζόντων ποιητῶν, ad hoc Exemplar concertantium; quales & Nos olim Inſcripſimus Ἁλικτυομαχίαν, Ἀραχνεφυπτιλομαχίαν, quod Poema, cùm Verſu *Græco* Macaronico ſcriptum eſſet, Σπειδιαλίδης Nomine gaudebat, denique Γερανοπυγμαιομαχίαν, aliàs Γερανίαν, ſive Fabulam, De *Pygmais*, & *Gruibus*; necnon ſerium opus, *Heroicum* Poema *Græcum*, De Pugnâ Navali, inter Duas *nunc* amicas Gentes, *olim* MDCLXXII. habitâ, Ἀγγλοβιλγομαχίαν. Verùm de his plus ſatis.

* Penes Venerabilem & Doctum Virum, *Sam. Jeffery*, S. T. B. Socium *Emmanuel.* Coll. *Cantabrig.*

O M H.

ΟΜΗΡΟΥ

*ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

§. I.

Ἀρχόμεν᾽, πρῶτον Μουσάων χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν στῆθος ἐπεύχομαι, αὐτὰρ ἀοιδῆς
Ἥν νέον ἐν βλαστοῖσι μετὰ γένυσι θέσαν
Δῶρον ἀπειρεσίων, πολεμήκλειον ἔργον Ἀρηος,
Εὐχόμενον μορφῶσαι ἐς ἄνδρα πᾶσι βαλέσθαι·
Πῶς Μύες ἐν Βατράχοισι ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμήσασθαι ἔργα λεγόντων.
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσι τότ᾽ ἦεν, τοῖσι δ᾽ ἔμελλε
Μῦς ποτὲ δίψαλέος, Γαλέης κινδύνου ἀλυξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν ποσὶ βήσεσθαι γύαιον,
Ὑδατὶ πρηόμενον μειλιχίῳ· τὸν δὲ καπῆϊ

I. *Incipiens, primùm Musarum cœtum ex Helicone*
Venire in meum animum comprecor, gratiâ cantûs;
Quem nuper in tabulis meis super genua posui,
Litem immensam, tumultuosum opus Martis,
Optans hominibus in aures omnibus immittere.
Quemodo Mures in Ranas primas consecuti sunt.
Terrigenûm virorum imitati opera gigantûm. (*sum.*
Sic fermo inter mortales erat, tale autem habuit pri-
Mus aliquando sitibundus, Felis periculo exutus,
Propinquum in lacum teneram admovit barbam,
Aquâ delectatus dulci: hunc autem vidit

NOTÆ.

* Βατραχομυομαχία) Hoc Nomen & Titulus, præ aliis omnibus invaluit, &, ut puto, *Genuinus* erat ab ipso Initio Titulus; licet à nonnullis Μυοβατραχομαχία vocetur; ut *Suidas*, Edit. *Kusterian.* p. 684. v. Ὅμηρος, Ὁ δὲ ἔγραψε ταῦτα, καὶ τὰς Κίρκαπας, καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν, καὶ Φαρσαγίαν, καὶ Ἐπιμηθέα, καὶ Ἐπικλίδας. Idem licet ante, vero Nomine & utitatiori vocaverat, ita enim p. 682. * Βατραχομυομαχία, Ἀλεκτρυομαχία, Γερανομαχία, Κερκώπες, Ἀμφιαρεὼ ἐξέλασις, κλ. Temerè alii rem notare satis ducunt, nec accuratè attendunt ad verum Titulum; quare illis Μυῶν, καὶ Βατράχων, μάχη audit, *Murium* Pugna, aut *Ranarum* Prælium, ut modò ex *Fulgentio* vidimus. Verùm semel hic notandum, Nos in nostrâ hâc Editione Poemata hæc Omnia Literis *Numeralibus* Majoribus, sive *Romanis* potiùs *Figuris*, distinguere; ut meliùs ad *Sebers* Indicem referantur. *N. B.* Hoc quidem Poema, cum Tribus MSS. Codicibus Baroccianis, *Oxonie*, contulit Amicus Φιλόμουσος, *Thomas Hearne*, A. M. ex Aulâ Divi *Edmundi*, qui ita singulos Codices distinguit, A denotat Codicem XLVI. B Codicem I. Γ Codicem LXIV. B. est Codex *Membranaceus*, antiquus, 500, aut circiter Annorum; Cæteri Duo sunt *Chartacei*, plusquam 300 Annorum.

V. 1. Ἀρχόμεν᾽ πρῶτον Μουσάων χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος) *Demetrius Moschus* Heroicum suum Poema, de *Helenâ* & *Alexandro*, ex hujus loci imitatione sic orditur, Πρῶτον Μουσάων ἱερὸν χορὸν ὕμνεον αἰεὶ Τέκτονα χαλκείης τιθέμεν, κλ. *Demetrius* hic *Moschus* Præceptor erat in *Græcis Lilio Gyraldo*.

4. Δῶρον ἀπειρεσίων) Vid. *Etymolog.* M. v. Δῶρος, ubi hunc *Versum* laudat. *Ibid.* Πολεμήκλειον) Hâc voce *Anacreon* usus est, v. 870. Πολεμήκλειόν τ᾽ Ἀθήνην Κορυθῆς ἀμείνονα Ζεὺς, Φθεγξάμενος θέσαι Ὀλύμπῳ.

7. Γηγενέων ἀνδρῶν) Ita mox, v. 11. Ὡς γάρ τι Βατράχων στρατὸς ἐφράσθη, τὸν Γιγάντων. De Gigantibus verò, vid. *Etymolog.* M. v. Γίγας, *Scholiast.* ad *Iliad.* Δ'. v. 479. & quæ Nos, ad *Odyss.* ν'. v. 59. & ad *Euripid.* Bacch. v. 542.

10. Ἁπαλὸν ποσὶ βήσεσθαι γύαιον) Quòd MS. Oxon. B. pro ἁπαλὸν, habeat λίχνον, probabile & hinc *Callimachum*, cujus multum in his *Poematiis* versatum offenturus sum, illud suum hauriit, *Epigr.* Fragment. XIX. Λίθῳ δ᾽, ὃ κύρσαις ἐπ᾽ ἔρημα λίχνα βαλέσθαι.

VARIÆ LECTIONES.

1. Μουσάων) γρ. μουσῶν.
2. Ἑλικῶνος) γρ. Ἑλικῶνα.
5. Πᾶσι) γρ. πάσσι, MS. Oxon. B.
8. Λόγος) γρ. ἴκος, MSS. Oxon. A, Γ.
10. Ἁπαλὸν ποσὶ βήσεσθαι) γρ. λίχνον παρέλθειν, MS. B.

Λιμνὴ.

Λιμνόχαρις, πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον,
Τίνος πὶς εἶ, πόθεν ἦλθες ἐπ' ὑγρὰ πόρα πὶς δέ σ' ὁ φύσας;
Πάτρῳ δ' ἀλλήγυσσε, μὴ ψευδέρμῳ σε τοῖσιν.
Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, εἰς δόμον ἄξω,
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ κ' ἐσθλά.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσιγνάθοις, ὃς καθ' λίμνην
Τιμῶμαι, Βατράχων ἡγεμόνεσσι, ἅμασσι πάσι·
Καί με πατὴρ Πηλεὺς πόλιος γείνατο, Ὑδρομεδούσης
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
Καί σε δ' ἐρῶ καλόν τε, κ' ἀλκιμον, ἔξοχα ἄλλων,
Σκηπτοῦχον βασιλῆα, κ' ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε δεῦρο γενεὴν ἰὴν ἐνέπεσκε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε,
Τίπτε γένος τεὸν ζητεῖς, φίλε, θέλεις ἅπασιν
Ἀνθρώποις, Ἀσίης τε, καὶ Εὐρώπης ναίουσιν,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι, κ' ἐρισθενέεσσι πτίλοισι;
Ψιχάρπαξ μέν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δ' υἱὸς
Τρωξάρτεω πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ,

Lacu-gaudens, obſtreperus, verbum autē locutus eſt tale,
O bo'pes, quis eſt unde veniſti ad littus? quis a. qui te
Omnia a. vere dic, ne mendacē te intellexero. (produxit
Si enim te norerim amicum dignum, ad domum ducā;
Dona autem tibi dabo bo'pitalia multa & bona.
Sum autem ego rex Phyſignathus, qui per Lacum
Color, Ranarum dux dies omnes:
Et me pater Peleus olim genuit, Hydromeduſa
Mixtus in amore apud ripam Eridani.
Te quidē video pulchrum; & fortē, eximū præ aliis,
Sceptriferum regem, & in bellis pugnacem
Eſſe: ſed agè citiùs tuum genus commemora.
Huic autem rurſus Pſicharpax reſpondit, dixitque,
Curnā genus meū perquiris, o amice, manifeſtū omnib.
Hominibuſque Aſiæ & Europæ incolis,
Immortalibuſq; Diis, & cæleſtibus volatilibus?
Pſicharpax quidem ego vocor: ſum autem filius
Troxartæ patris magnanimi; at mater

NOTÆ.

12. Λιμνόχαρις) Scio *Maſculi* Nomina dari deſinentia, in χάρις, at tum ſpecioſam aliquam formam iſta Nomina deſignant: Mallem equidem hoc loco legere Λιμνοχάρης, ἵνα ἑρμηνεύῃ, ὁ χαίρων τοῖς λίμναις. Et ſanè Nomen hujus Ranæ Proprium eſt Φυσίγναθος, quare *Epitheton* erit λιμνοχάρης. Judicent Docti.

13. Ὁ φύσας) Ὁ ζωπύρας. *Heſych.*

17. Φυσίγναθος) Ὁ τὰς γναθους φυσῶν· ἢ τὸν κοάλους, βάτραχος χερσαῖος, ἢ ὄρνις· παρὰ τὸ φυσᾶν.

19. Πηλεὺς) Διὰ τὸ πηλόν. *Ibid.* Ὑδρομεδούσῃ) Τῇ ὑγρασίᾳ.

23. Θάσσον ἰλὼ γενεὴν ἀγόρευε) Notæ hoc in loco ponitur τὸ ἰλὼ, pro σὸν, vel σεὸν· nec enim uſpiam aliis apud *Homerum* reperitur. *Apollonius* tamen in *Argonauticis*, & alii, non rarò hanc vocem ponunt, pro ἡμὸς, vel σὸς, & τοὺς, nec non pro σφέτερος, & ὑμέτερος, pro ratione *Syntaxeos*; ut *Canterus* in Lectionibus ſuis, & *Iſaac. Caſaubon.* ad *Theocrit.* c. 21. Ità ἰκυτός, pro σαυτόν, ut *Suidas*, Ἐσωτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ· οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ δευτέρου ἐσωτόν κέχρηνται.

24. Ψιχάρπαξ) Ὁ τὸ ψιχίον ἁρπαστής.

26. Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε) Alia ampliùs *Lectio* colligi poteſt, ex *Demetrii Zeni, Zacynthii*, Verſione *Græco-barbara*, nempè, Ἀνθρώποις, Ἀσίης τε, καὶ Εὐρώπης ναίουσιν, Ἀθανάτοις τε θεοῖσι, &c. At in MS. B. totus hic *Verſus* deſideratur. Quod ſi quis objecerit, In hoc Verſu Vocem *Aſiæ* reperiri, quam *Homero* notam negant Veteres, eadem Objectio ſatis refutatur infrà, ad §. x. v. 5. ad Vocem τύχη, quam Vocem ſimiliter negârunt apud *Homerum* reperiri, ut & ὀργὴ, νόμος, ἀλεξητῆρ, τέρμων, de quâ re Nos etiam ad §. VII. v. 5. quid, quòd nec σφραγὶς, nec multæ aliæ Voces inibi reperiantur, quis enim aliud expectet? ut nec omnes res, quanquam earum, quas ab eo penitus omiſſas dixerunt Veteres, nonnullæ certè hodienum reperiuntur. Negârunt itaque Veteres, *Carnes Elixas* uſquam apponi heroibus apud *Homerum*, ut nec *Pisces*, nec *Condimenta*, ut *Plato*, de Republ. l. 3. *Athenæus*, Deipnoſophiſt. l. 4. & *Porphyrius*, ἐκ Ἀποχῆς. *Annulorum* uſus negatur *Plinio*, ut & *Fontes Calidi*, licet de *Fonte Calido* Poeta aperte loquatur, *Iliad.* χ'. v. 147. Ità dicunt Veteres non agnoſci ab *Homero ſellarum Curulium* uſum, neque *Teſtamentorum*, nec *Elephantorum*, animalium nempè, occurrere mentionem; ut obſervat *Pauſanias*, in *Atticis*, c. XII.

28. Τρωξάρτεω) Τυρμφάγου.

VARIÆ LECTIONES.

12. Λιμνόχαρις) γρ. λιμνοχάρης, vid. Not. in *Textum*.

15. Ἄξιον) χρ. ἄρπον, ἄρθμιον. At MS. B. ἄεθλον. malè.

19. Ποτὲ γείνατο) γρ. ἀνεδήψατο, MSS. A, B, Γ.

21. Καὶ σὲ δ' ἐρῶ) χρ. καί σ' ἐρέω, & κ' ἐγὼ δέ σ' ἐρῶ. *Ibid.* Ἔξοχα ἄλλων) γρ. ἴξοχα δ' ἄλλων, MS. A.

24. Ἠμείβετο) γρ. ἀπαμείβετο, MSS. A, B, Γ.

25. Ζητεῖς, φίλε, θέλεις ἅπασι) χρ. ζητεῖς, θέλεις δ' ἐν ἅπασιν, MSS. A, Γ. ζητεῖς· τὸ δ' ἑπόμενον ἅπασι, MS. B. male; quare & Noſtra *Lectio* ſuprà notatur.

26. Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε) χρ. Ἀνθρώποις, Ἀσίης τε, καὶ Εὐρώπης ναίουσιν, Ἀθανάτοις τε θεοῖσι, colligitur, ex *Demetrii Zeni, Zacynthii* Verſione. Vid. Not. in *Textum*.

Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερωτροάκτου βασιλῆος.
Γείνατο δ' ἐν κατάλυμῃ μέ, καὶ ἐξετίθηνατο βρωτοῖς,
Σύκοις, καὶ καρύοις, ἠδ' ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
Πῶς δ' φίλον ποιῇ με, τ' εἰς φύσιν ἐσθλὸν ἐμοῦσιν;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
Ὅσσα περ ἀνθρώποισι, τραπέζιος ἔπλετο κοῖτος·
Ἄρτος τετραπάλαιστις ἀπ' εὐκύκλου καπάνοιο·
Οὐ πλακόεις τυρόπικλος, ἔχων πολλὸν σησαμόεσσα,
Οὐ τόμος ἐκ πέρνης, οὐχ ἁπαξ λελιχμένα,
Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
Οὐ χρηστὰ μελίπωμα, τὰ δ' μάκαρες πεφίτνουσι.
Οὐδ' ὅσα θεὸς θοίνας μεγάλας τεύχουσι μάγειρος.

Lichomyle, filia Pternotroctæ regis.
Genuit autem in tugurio me, & enutrivit cibariis,
Ficubus, & nucibus, & edulibus omnigenis.
Quomodo autè amicum facies me, naturâ nihil simile?
Tibi quidem enim vita est in aquis, sed mihi certè
Suavis, apud homines, consuetudo; neque
Panis ter-pistus à bene-rotundâ cistâ. (me latet
Non placenta extensa, habens multum sisamida,
Non sectio ex pernâ, non secora albâ-tunicâ-habentia,
Non caseus nuper-pressus à suavi lacte,
Non bona bellaria, quæ & fortunati desiderant,
Neque quæcunque ad convivia hominum faciunt coqui.

NOTÆ.

29. Λειχομύλη) Παρὰ τὸ λείχειν τὴν μύλην, ἢ μυλήφαγον ἀλφίτου ἀντὶ, ὡς Ὅμηρος. Vid. *Odyss.* β'. v. 355. *Ibid.* Πτερωτροάκτου) Πτεροφάγου.

30. Ἐξέθρεψατο βρωτοῖς) Voce βρωτοῖς, post hunc locum, utitur *Euripid.* Supplic. v. 1110. Βρωτοῖσι, δ' ποσὶν, νῦν μαγόμεσθα, ubi tamen audacter, aut incautius, τὸ μάγδομεν, pro μαγοίδομεν, nam versum infrà sequentem, viz. 40. respicit *Euripides*. Οὐδ' ὅσα θεὸς θοίνας μεγάλας τεύχουσι μάγειρος.

32. Πῶς δ' φίλον ποιῇ με, τ' εἰς φύσιν ἐσθλὸν ἐμοῦσιν) *Martinus Crusius* ad hunc locum, in *Græco barbarâ Demetrii Zeni* Versione. *Ubi inter* Ranam & Murem *Hospitalitas initur, docemur, Inæqualium Amicitias non bene cedere*; Ὡς ὅτε ἔν ποτε λίμνῃ νῦν ἀνθρώποις ὄφελος παρά. *Ut si* Judæi *olim ab* Ægyptiis, *hodiè* Christiani *aliqui à* Turcis *auxilia* petant. *Sic* Græcia *hodiè sub* Turcarum *Dominatu est, dum hi quondam auxilio à* Græcis *contra alios vocati*, Græciæ *Deliciis* & [Incolarum] *Ignaviâ illecti, postea ex* Asiâ *tantis copiis in* Europam *transierunt; ut, minutis locis occupatis, paulatim totum illud Imperium subegerint.* Vid. ad illud *Odyss.* ε'. v. 218. Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον. Rara autem Amicitia, nec firma, inter Naturæ dissimiles. Dispares mores disparia studia sequuntur; quorum Dissimilitudo dissociat Amicitias. *Cicero*, in Dialogo de Amicitiâ. Confer *Duport.* in locum prædictum *Odysseæ*.

36. Οὐ πλακόεις τυρόπικλος, ἔχων πολλὸν σησαμόεσσα) Pro ἐδὲ πλακοῦς, quod olim aderat, lego Οὐ πλακόεις, ut εὐφημότερον, & magis *Poeticum*; & quod bis ὲ sequatur, ut mox probabo, ad v. 38. semel ὲ & olim, v. 37. quod *Demonstrationis* loco haberi debet Intelligentibus; cùm post τὸ ἐδὲ, sequatur ἐδὲ, non ἔ· at post ὲ, sequitur ὲ, semel, aut bis, & tandem ἐδὲ. Hujusmodi autem *Placenta* σησαμόεσσα appellatur, vel σησαμὶς, & σησαμοῦς, ut *Etymolog.* M. v. Κοπανίζειν, & v. Πυραμὶς. Vox autem Σησαμὶς, in *Genitivo*, διφορεῖται, ut ad *Odyss.* ω'. v. 229. Quòd autem *Sesamum* in *Placentis* & *Bellariis* Veteres miscebant, vid. *Joh. Petri Lotichij*, in *Petronij Satyricon*, Commentar. l. 1. p. 20. ubi hunc Versum laudat & explicat. *Lonicerus* in Herbis, "*Sesamum* semen, Pani incoctum, dulcem illi saporem conciliat, separatim verò "cometam, adversatur stomacho. Nonnulli idem cum Herbâ σήσελι putant, ut *Hesych.* v. Σισαμὶς & σίσαμον, etiam σήσαμον, tot enim modis scribitur. Vid. *Suidam*, v. Σησαμοῦς.

38. Οὐ τυρὸς νεόπηκτος) Olim in *Pluribus*, ἐδὲ τυρὸς at *Labbeus*, Thesaur. *Prosodic.* p. 185. dicit, Τὸ ὲ in ἐδὲ surreptitium; nam πρὸς certè *Priorem* producit, ut *Euripid.* Cyclop. v. 208. Πλέομεν πρῶν ἐπ' ἐξαμιλλᾶσθαι. Item, v. 225. Τύχοι τὸ πρῶν σιμωιγῆ γέρσιόν τι. Denique, v. 232. Καὶ πόν με πρὸς οἶκον ἴσεσθαι κῶπον. Quin *Homerus* semper aliàs producit, ut infrà, v. 136. Τυροφάγων. & v. 221. etiam *Odyss.* ι'. v. 69. Τυρὸν, δ' μάλιστα γλυκερὸν, νῦν ἐδὲ οἶνον. Quin MSS. *Oxon.* A. Γ. ὲ πρὸς, legunt. Nec objeceris mihi *Theocriti* illud, *Idyll.* 1. v. 58. Ἴσον, δ' πρόσθε μίσγαι λιγυρὸν γάλακτος, ut enim Συνίζεσις, quasi πρῶνθε scriberetur; ut sæpè aliàs.

39. Οὐ χρηστὰ μελίπωμα, τὰ δ' Μάκαρες πεφίτνουσιν) *Mel* in Deorum Sacris frequenter adhiberi, notum est, ut *Varro*, de re Rustica, l. 3. c. 16. *Mel*, in genere, Diis atque Hominibus acceptum refert; cùm partim ad sacrificia, partim ad Convivia & Mensas adhibeatur. *Favis*, inquit, de Apibus loquens, *pascuntur; Intùs Favos Melle farciunt; quod Dulcissimum quidem est, & Dis & Hominibus acceptum: Quòd Favus venit ad Altaria, & Mel ad Principia Conviviy, & in secundam mensam administratur.* Huc refer *Joh. Petri Lotichij* Commentar. in *Petronij* Satyricon, l. 3. c. 5. p. 388. & quæ Nos, ad *Odyss.* υ'. v. 69. Per μάκαρες etiam intelligi possunt οἱ πλουσίων παῖδες, ut *Gisbert. Cuper.* Observat. l. 3. c. 1.

40. Οὐδ' ὅσα θεὸς θοίνας μεγάλας τεύχουσι μάγειροι) Lego θοίνας, pro θοίνᾳ, auctoritate MSS. *Oxon.*

VARIÆ LECTIONES.

32. Ποιῇ) γρ. ποιῇς, MS. A. ποιῇς, MS. B. *Ibid.* Ὅμοιον) γρ. ὅμοιον, ut aliàs.
34. Οὐδὲ μοι) γρ. οὐδ' ἐμοὶ & οὔπω μοὶ, MS. B.
35. Τετραπάλαιστις) γρ. διπλάπαλιστις, MSS. A, Γ.
36. Οὐ πλακόεις) γρ. ἐδὲ πλακοῦς, olim; vid. Not. in *Textum.*
38. Οὐ τυρὸς) γρ. ἐδὲ πρὸς. Vid. Not. in *Textum.*
40. Θοίνας) γρ. θοίνᾳ, olim; vid. Not. in *Textum.*

Κοσμοῦ-

Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Οὐδέ ποθ' ἐν πολέμοισι κακὸν ἀπέφυγεν ἀνιήν,
Ἀλλ' ἐνδὺς μὴ μᾶλλον ἰὼν ἀσπαίρουσιν ἐμίχθη·
Οὐ δείδω ἀνέρα, καί κε μέγα σῶμα φορεύσῃ,
Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰών, καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον·
Καὶ πέρσης λαυκάνιον, ἢ ἀ πόνος ἴκετο φῶτα,
Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγ' ὕπνος. ἀδακνοῦ ἰοβοτᾶ.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια πάντα ἐπ' αὖαι,
Κίρκον τε Γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
Καὶ Παρίδα στυφόσαρκα, ὅτε ἅλλοσε πίλνε πάτρους·
Πλεῖστον δὴ Γαλέην ἀποδείδια, μὴ με ἕλῃσι.
Ἦ μὴν τρωγλοδύτην κεῖνὰ τρώγλην ἐρεείνῃ.
Οὐ τρώγω ῥαφάνους, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ πρασίοις·
Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστ' ἐδέσματα τ' καὶ λίασιν·
Πρὸς ταῦτ' μυσάττας Φυσίγναθ' ἀνῦδα νύδα,
Ξεῖνε, λίην κύρεις ἐπὶ γαστέρα· ἔστ' ἦμιν

• Ornantes ollas condimentis variis.
• Et nunquam ex bello malum effugi pralium,
• Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum:
• Non timui hominem, & quamvis magnum corpus ferentem;
• Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo.
• Et calcaneum prehendo, & non dolor occupavit virum,
• Suavis non aufugit somnus, mordente me.
• Sed duo sunt valdè omnia, quæ timeo omnem per terram,
• Accipitrem & Felem, qui mihi magnùm luctum adferunt.
• Et Decipulam molestam, ubi dolosum exiſtit fatum:
• Plurimùm tamen Felem pertimesco, quæ optima,
• Num & me qui foramen ingredior, per foramen perquirit.
• Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
• Non betis viridibus pascor, neque apiis:
• Hæc enim vestra sunt edulia per lucum.
• Ad hæc autem subridens Physignathus contra locutus est.
O hospes, valdè gloriaris ob ventrem: adsunt & nobis

NOTÆ.

A, B. De voce Θοίνη. *Etymolog.* M. v. & in v. Θᾶ. Idem, v. Μάγιρος, παρὰ τὸ μάσσω· Ἡρωδιανὸς δέ φησι τὰς μάζας μαγίδας· ὁ δὲ Φιλόξενος, πλατυσμὸν λέγει δι' οὗ, παρὰ τὸ ἀγάγειν, τὸ συναθροίζειν· ἢ ὅτι, ἐξ οὗ πρότερον ἦν, ἐξ οὗ παρασκευάζεται ὄψον.

45. Καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον) Ità transpono & lego, pro *Veteri*. ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω· non quod sic Versus stare non posset, quàm *Prior* & δάκτυλον sit *Commune*, ut & πόνος, de quâ re Nos satis ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. Sed quòd Nostra *Lectio* Versui magis sit accommoda; quod etiam censuit *Henricus Stephanus* in Notis. " Quid verò? Si corpus spectes, imbecillius homine reperire nequeas, " quos sæpe Musculorum morsus necat. *Boetius.* Et *Aristides Locrensis*, à Mustelâ morsus, moritur, ut *Ælian.* Var. Hist. l. 14. c. 4.

46. Ἴκετο φῶτα) Ità emendo & lego, pro ἵκανεν ἄνδρα, quod priùs obtinuerat; quum tamen esset λέξεως tantùm nostræ *Lectionis*: nusquam certè aliàs *Homero* effertur *Dactylicè* τὸ ἵκανεν. Hoc quidem *Modernioribus* frequens, præcipuè *Demetrio Moscho*, de quo suprà, ad v. 1. at *Veteribus* rarissimum.

51. Πλεῖστον δὲ γαλέην ἀποδείδια) *Mus* loquitur de *Fele*, infensissimo suo hoste, & maximè formidando; & huc apertè alludit *Callimachus*, Hymn. *Cerer.* v. 111. Καὶ τὸν Αἴλουρον, τὸν ἔπειτα θεὸν μιχθέντα. *Perizonius* Γαλέην vult omninò *Mustelam* sonare, non *Felem*; quem Hostem huic *Muri* planè ignotum insinuet, ad *Ælian.* Var. Hist. l. XIV. c. IV. §. 1. Quasi *Natura* rerum sit nunc alia, quàm olim; vel *Callimachus*, per *Homeri* γαλέην, suam αἴλουρον non expressérit; vel *rerum* & *nominum* Nomina non aliquando transponantur. Quicquid id est. Constat illud erat *Poema*, de quo in *Prolegomenis* ad finem, cui Γαλεομυομαχία Nomen, de Duobus hisce Populis, *Felibus* nempe & *Muribus*: de quo ludicro Poemate Nos suprà, & *Joh. Albertus Fabricius*, 1 Vol. l. 2. §. 2. in Bibliothecâ *Græcâ*.

52. Ἦ μὴν τρωγλοδύτην) Ità, pro τρωγλοδύτην *Veteri*, audacter repono; quòd *Prior* & δύω sit semper *Longa*, at & δῦω, non item; ut *Od. ζ'*. v. 272. Πλειάδας τ' ἐπιδῦναι νὺξ ὀδὲ δουρατὰ βοώτην. Vid. infra, ad v. 205. *Ibid.* Κεῖνα τρώγλην ἐρεείνῃ) Αἰτὰ δή, καὶ τρώγλην ἐρευνᾷ. Ità *Quero*, Latinis, pro *Indagor*.

55. Ταῦτα γὰρ ὑμῶν) Veram *Lectionem* probant sequentia. τ' καὶ λίασιν, ὑμῶν τ', quare ὑμέτερα, licet ex tribus MSS. rejicio. Potest quidem ferri, ταῦτα γάρ ἐστ' ὑμέτερα αὐτῶν, at non necesse ita nunc fieri, vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

36. Αὖτὰρ) γρ. ἀναύχην, non malè.

42. Ἀπίφυγεν) γρ. ἀπίφυγεν, olim malè, in *Priscis* nonnullis.

44. Φορεύσῃ) γρ. Φορέσῃ, olim.

45. Καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον) γρ. ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, vid. Not. in *Textum*.

46. Ἴκετο φῶτα) γρ. ἵκανεν ἄνδρα, olim, non benè. Vid. ad *Textum*.

49. Ἀπίφυγ' ὕπνος) γρ. ἀπίφυγεν ὕπνος, & ἀπίφυγεν ὕπνος, malè.

53. Ἀλλὰ δύω μὲν πάντα, τὰ δείδια) γρ. ἀλλὰ δύω πάντων πέρι δείδια, MSS. A. & Γ. benè.

52. Τρωγλοδύτην) γρ. τρωγλοδύτην, malè olim. Vid. Not. ad *Textum*.

54. Οὐ τεύτλοις) γρ. οὐδὲ πρασίοις, MSS. A. & Γ. at Γ. ἀ πρασοῖς.

55. Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστ') γρ. ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν, MSS. A. B. Γ. Vid. Not. in *Textum*.

56. Μυσάττας) γρ. μυσειάσας, MSS. A, Γ.

57. Λίην) γρ. λίαν, olim; at MSS. A. B. Γ. λίλα, quod *Ionicum*, & *Homero* familiare. *Ibid.* Ἔστ' ἦμιν) γρ. ἔστ' δὲ χ' ἡμῖν, MS. B.

Πολλὰ

Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ τε ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφὶς γὰρ ἔδωκε νομῆα βατράχων Κρονίων,
[* Σπιχείοισι δυσὶ μεμιγμένα δώμαθ' ἑκάστῳ.]
Σπερχθέα τε καὶ γαῖαν, ἔπειτ' ὕδατι σῶμα καλύψαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις ἐν τοῦτο δαήμεναι, εὐχερὲς ἐστιν.
Αἶρέ σ' ἐπὶ νώτοισι· κρατεῖ δέ μευ, μή ποθ' ὄλῃαι,
Ὀχεύμενος γηθήσεαι δ' ἐμὸν δῶμον ἱκάνων.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐν νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε πίσυνος,
Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο καθ' αὐχένος, ἅλμαδι καφών·
Καὶ πρῶτα μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔλπετο γείτονας ἵππους,
Νήξεσθ' πρηΰμοις Φυσιγναθίδαι· αἶψα δ' ὅτε δὴ ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπαλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἄχρηστον μετέπειτα ἐμέμφετο· πάλλε δ' ὑπ' ἰσχίῳ,
Καὶ πόδας ἴσφιζεν καθ' ὑπερθε· σὺν δέ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀπηνείῃ· τῷ ἐπὶ χέρνιβα βάλλετ' ἰδέσθαι·
Δεινὰ δ' ἐπιστενάχιζε, φόβῳ κρυόεντι δ' ἀνάγκη.
Οὐρῇ μὲν πρῶτ' ἔπλαζε· ἐφ' ὕδατι, ἠΰτε πάπτῃ
Σύριγξ· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.
Ἴδμεν πορφυρέοισιν ἐπαλύζετο· πολλὰ δ' * ἐδάκρυ,
Καὶ τῶν φάτο μῦθον, ἀπὸ στόμα δ' ἀγόρευεν,
Οὐχ ὧδε νώτοισι βαστάσεις φόρτον ἑταίρου·

* Multa valde in lacu & in terrâ mirabilia visu.
* Accipitrem enim dedit victum rapax Saturnius Jupiter.
* [Elementis duobus divisas ædes habitare,]
* Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire.
* Si autem vis & hæc scire, facile est.
* Portemte in humeris, tene autem me, ne aliquando pereas.
* Ut sic gavisus in meam domum venias. (velociter
Sic utique inquit, & terga dabat: ille autem ascendebat
Manus habens tenerum per collum, saltu facili: (porrus.
Et primus quidem gaudebat, quando intuebatur vicinos
Natatione gaudens Physignathi; sed quando jam utique
Undis purpureis alluebatur, multum lacrymans
Inutilem pœnitentiam accusabat; evellebatque comas,
Et pedes stringebat per ventrem; in illoque cor
Concutiebatur rei insolentiâ, & in terram volebat videre.
Vehementer autem ingemiscebat timoris frigidi necessitate.
Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanquam re-
Trahens, supplicansque Diis in terram venire. (mum
Aquis purpureis alluebatur, multum autem clamabat,
Et talem dixit sermonem, & ab ore pronunciabat.
* Non sic humeris portavit onus amoris

NOTÆ.

60. * Σπιχείοισι δυσὶ μεμιγμένα δώμαθ' ἑκάστῳ ναίειν) Hic Versus in MSS. Oxon. A, B, Γ. post v. Σκιρτῶσιν, additur; Ego, antè, meliùs reponendum censeo. Quin extat, ità, ut censeo, positus in Vet. Codice *Paulino*.

68. Πολλὰ δ' ἐδάκρυον) MS. B. legit hic, πολλὰ δ' ἐδράξῃ, quod meliùs Ego infrà ponendum censeo, ad v. 75. pro πολλὰ δ' ἔβαν. *Media* autem Ϝ δάκρυον benè potest produci, in *Verbo*, ad *Muris* πάϑος innuendum; ut Notamus, de voce ἀλάων, ad *Odyss. ε'*. v. 398. ad *κ'*. v. 169. & ad *ξ'*. v. 101. Vid. infrà, ad v. 75. ubi olim ἔβαν, & v. 130. ubi olim χαρύν, *mediam* producentes, licet, in utroque loco, Melior, tutiorque *Lectio* nunc restituatur.

71. Ἀπήνῃ) Hinc Vox ἀπήνασε, undè ἀπήνασον, aut ἀπήνησον, *Iliad. κ'*. v. 493. *Ibid.* Καὶ ἐπὶ χέρνιβα βάλλετ' ἰδέσθαι) Rectè ità res habet; nec opus, ut cum MSS. A, Γ. βάλλϑ' ἰκέσθαι, legamus; nam id mox sequitur, v. 74. Εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.

73. Οὐρῇ μὲν πρῶτ' ἔπλαζ' ἐφ' ὕδατι) Nescio, an alia *Lectio*, Οὐρῇ πρῶϑ' ἅπλωσεν, non sit præferenda; de quâ re, ad *Var. Lect.* Hic in MSS. A, Γ. sequuntur aliquot Versus imperfecti, nec huic loco ullâ arte conciliandi.

75. Πολλὰ δ' ἐδάκρυ) Malè olim in *Vulgaribus*, ἔβαν, licet ejus *Media* produci potuerit, ad πάϑος notandum, ut suprà Ϝ δάκρυον, v. 68. pro quo tamen alius facile legerim, ἔβαν, pro ἔβαπτε, ut *Iliad. μ'*. v. 337. βάσκε, pro βάπτε, *Ionicè*, quod Noto, ad *Anacreon.* v. 1104. 1259. & 1434. at MS. B. ἐβάπτε legit, cum *Veteri Codice*, quæ Vox etiam *Homerica*; ut *Odyss. μ'*. v. 124. Vid. suprà, ad v. 68.

76. Ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν) Δηλονότι, οὐκ ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀλλ' ἀπὸ στόματος μόνου· ἵνα τῇ φορτηγῷ ὑποτυπώσει ἀρέσκηται πως.

77. Φόρτον ἑταίρου) Hunc locum imitatur *Anacreon*, v. 1308. φορτίον ἑταίρου, & *Virgilius*, ut Noto ad lo-

VARIÆ LECTIONES.

58. Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ) γρ. πολλὰ τῇ ἐν λίμνῃ, MS. B.

60. Σκιρτῶσιν καθ' γῆν, ἠ ἐφ' ὕδατι) γρ. σκιρτῶσιν καθ' γῆν, ἠ ἐν ὕδατι, MS. B. Vid. Not. in *Textum*.

61. Εἰ δ' ἐθέλεις) γρ. εἰ ἢ θέλεις, MS. A, B, Γ.

62. Αἶρέ σ' ἐπὶ νώτοισι) γρ. βαῦϊ μοι ἐπὶ νώτοισι. MS. A, B. Γ. & *Demetrii Zeni* Versio *Græco-barbara*, Ἀνεῦα σὺ βάχλα μοῦ. *Ibid.* Κρατεῖ δέ μευ· μή ποθ') γρ. κρατεῖ δέ μου, ὡς μή.

63. Ὀχεύμενος) γρ. ἐπ' ὠς.

65. Ἁπαλοῖο) γρ. πυρφυροῦ, MS. A, Γ. *Ibid.* Ἅλμαδι) γρ. ἄμμιγδι, MS. B.

66. Καὶ πρῶτα μὲν ἔχαιρεν) γρ. ἢ τὸ πρῶτα ἔχαιρεν, MS. A, Γ.

67. Δύ ῥα) γρ. δηρὰ, & δηρῶ.

68. Πορφυρέοις ἐπαλύζετο) γρ. πορφυρέοισιν ὐαλύζετο, MS. A, Γ. *Ibid.* Πολλὰ δάκρυον) γρ. πολλὰ δ' ἐδράξῃ, vid. Not. in *Textum*.

71. Βάλλετ' ἰδέσθαι) γρ. βάλλϑ' ἰκέσθαι. MS. A, Γ.

72. Ἐπιστενάχιζε) γρ. ὑπιστενάχιζε, MSS. A, Γ. & ὑπιστενάχιζε, MS. B.

73. Μὲν) γρ. ἢ. MS. B. At ab hoc *Versu*, usque ad v. 89. *inclusivè*, in MSS. A, Γ. *Versus* 17. ponuntur.

75. Πολλὰ δ' ἐδάκρυ) γρ. πολλὰ δ' ἔβαν, vid. Not. in *Textum*.

76. Καὶ φάτο τῶν) γρ. καὶ τῶν φάτο, MS. Γ. *Ibid.* Ἀγόρευεν) γρ. ἀγόρευσεν.

Ταῦρος, ἐπ' Εὐρώπην διὰ κύμαος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπιώπιον ἤγαγε οἶκον
Εὐτροχος, ὑψόσε ἀγχοῦ· ἐδίμας ὕδατι λουτρῷ.
Ὑδρῳ δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄφελμα
Ἀμφοτέροις· ἐρύτο δ' ὑπὲρ ὕδατος ἐμὸν τράχηλον·
Τέτρε ἰδὼν κατιδὼν Φυσίγναθος, ὥπ τοῦτο.
Οἷον ἐπαῖρον ἴμασθεν ἀπολλύμεθα καὶ λιμοῦ
Δεῦ ἦ βάθρου λίμνης, καὶ κλίνατο κῆρα μιλαινων.
Κεῖνος δ', ὡς ἄφθη, πίσυρε ὑπὲρ ὕδατος ἐὼν
Χεῖρας δ' ἔσφιγξεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
Πολλάκις μὲ κατιδώσιν ἐφ' ὕδατι, πολλάκις δ' αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε· μάρον δ' οὔπω τι ἐπαλύξαι·
Δεύτερον ἦ τρίτον πλεῖστα βάρος ἔλαχε ἐπ' αὐτῷ·
Τόφρα δ' ἀλλόφρων, πίνις ἐφθίγξατο μύθους.
Οὐ λάθες γὰ Θεὸς, Φυσίγναθ', τοῦτα τετύκτας.
Ναυτήγεν ῥ' ὕψας δόλ' ἐπίφρονα, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἄν μιν κεῖθι γαῖαν ἀμείνονα πότμον, κάκιστ'.
Παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
Εἰς ὕδωρ μ' ἐρρῖψας· ἔχει Θεὸς ἀντίον ὄμμα.
Ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν τροπῷ· οὐδ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπίπτωσσε κατὰ ὕδατι· τὸν δὲ κατεῖδε

' Taurus, quando Europam per undam duxit in Cretam.
' Ut me insignem humeri-superveclum duxit ad domum
' Rana, elatus pallidum corpus aquâ altâ.
Hujus ea ex improviso apparebat, horrendum spectaculum
Utrique, & erectum super aquam habebat collum. Uterque,
Hinc conspectatus immersit se Physignathus, maximè consi-
Suetum socium perditurus erat per lacum: (ingram.
Ingressus est a profunditatem lacûs, & evitavit jaculum
Ille autem ut relictus est, cecidit supinus statim in aquam;
Manus autem stringebat, & moriens stridebat.
Sæpè quidem submergebatur in aquam, sæpè autem rursus
Calcitrans emergebat, mortem tamen non poterat evitare.
Adhuc enim pili plurimum pondus trahebant in ipso;
Aqua autem perfusus, tales locutus est sermones,
' Non latebu utique Deos, Physignathe, hoc patrato.
' Naufragium qui jecisti à corpore, ut à petrâ.
' Non certè me per terram melior eras, ô pessime.
' Pancratioque, luctaque, & ad cursum: sed deceptum
' In aquam me projecisti; habet Deus ultorem oculum:
' Panam tu solves Murium exercitui, neque evitabis.
Hæc locutus expiravit in aquis: hunc autem vidit

NOTÆ.

cum; item *Nonnus*, ——ὅτ' σταθμὸς Εἰν ἁλὶ φόρτου ἔμοντο· ἁλὸς ἰχθαίνῃ Ἀφροδίτη. Et *Julius*, de *Agave*, *Cadmum* parvum portante. καλὸν δ' ἐβάστασε φόρτον. Etiam *Antholog.* fol. 119. ——δεξάμενος μισθὸν ἐπάσσατο ἔργου Αἰνείας, ὅσσα παιδὶ βάρος, πατέρα.

78. Ταῦρος ὅτ' Εὐρώπην) Et hinc Antiquitas hujus Auctoris elucet; quod præter *Taurum*, *Europæ* vectorem, nunquàm addatur Exemplum ejus *Delphini Arionem* portantis; quod non ante *Olympiadem* XXIX. contigisse testatur *Solinus*, ut & Ὀλυμπιάδων Ἀναγραφὴ *Scaligeriana*. Anno 1. tempore *Periandri*. *Homerus* autem omninò floruit ad minimum diù ante ipsam *Olympiadum* Epocham. At *Pigres*, *Artemisiæ Cariæ* Reginæ frater, cui hoc Opus nonnulli male affingunt, floruit *Herodoti* primis temporibus, juxta *Olympiad.* LXXVI.

79. Ἐπιπλώσας) Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 47. dicitur & ἐπιπλώς, *Iliad.* ζ'. v. 291. Vid. *Suidam*, v. Ἐπιπλώσας. & *Etymolog.* M. v. Ἐπιπλώς.

81. Ἐξαπίνης) Hæc Vox, & ἐξαίφνης, inter se Variantur, etiam apud *Homerum*; qui utrivis voce utitur; pro ratione nempè *Numerositatis*, quam omnium maximè *Homerus* observat; revera tamen illa Vox *Poeticæ*, hæc minus. Vid. ad *Var. Lect.* Hoc in loco ὄφελμα potior, quam ὄφημα· Δίφ. τὸ παῖς ἢ τὸ ὄγκος. Vid. ad *Il.* α'. v. 1. hæc minus.

86. Εἰς ὕδωρ) *Adverbium* εἰς ὺς *Ultimam* corripit, ut *Sophocl. Ajac.* v. 318. Ὁ δ' εἰς ὺς ἐξέμηξεν αὖ μακρὰς ἀνωγάς.

97. Ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν τροπῷ) Ità, pro ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν τροπῷ, lego & emendo; cùm τὸ σὺ sit Natura *prius*, & *Prior* etiam & μυῶν, ut probo, ad v. 131. Corrupta MSS. A. B. hoc in loco; ut ad *Var. Lect.* quæ tamen legunt, Τοῖς τίσεσθ' οἱ μυῶν τρατὸς. Ποινὴν) Ἀντὶ ἁπλῶς ἀρᾶς. Vet. *Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

79. Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας) γρ. ὡς μὲν ἀπλώσας, MS. B.
80. Ὑψόσε) γρ. ἀμφιβόσας. MS. A, Γ.
81. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης. MS. A. Γ. vid. infrà, v. 285. *Ibid.* Ὄφελμα) γρ. ὄφημα, non æquè benè, ut Not. in *Textum*.
82. Ἀμφοτέροις) γρ. πᾶσιν ἐμοῖς. MS. Γ. πᾶσιν ἁπλῶς. MS. B. πᾶσιν· ὁ μὲ, MS. A. omninò, malè.
83. Οὖν) γρ. ὑχὶ. MS. B.
84. Ἀπολλύμενος καὶ λιμοῦ) γρ. ἀπολλύμενος καὶ λοιμοῦ, MS. A, Γ.
86. Ἐς ὕδωρ) γρ. ἐφ' ὕδωρ, MSS. A, B, Γ.
87. Χεῖρας δ' ἔσφιγξεν, & ἀπολλύμενος κατέτριζε) γρ. Καὶ χεῖρας ἔσφιγξεν, καὶ ἀλλόφρων κατέτριζε, MSS. A, Γ.
90. Πλεῖστον) γρ. πλεῖον, MS. B. benè quidem.
91. Τοῖσι ἐφθέγξατο μύθους) γρ. μύθους ἐφθέγξατο τοῖσι, MS. B. πισσὸ' ἐφ. μύ. MS. Γ.
92. Οὐ λάθες γὰ Θεὸς) γρ. ἐ λάθες δηλαδὴς, MSS. A, B, Γ. Sed in MS. B. super δηλαδὴς scribitur γὰ θεὸς, manu recentiori.
94. Μεῖ) γρ. μοῦ, olim, non æquè benè; Ὁμηρικώτερον enim omninò τὸ μοῦ.
97. Ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν τροπῷ) γρ. ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν τροπῷ, olim malè; ut in Not. ad *Textum*. MSS. A, B. Ποινὴν τ', ἀντίπτωσίν τ' ὀρθὴν, ὅς κ' ἀπόδοιτο τοῖς πάντοσι σε μυῶν τροπὸς· οὐδ' ὑπαλύξεις. *Priora* verba, ἀντίπτωσιν ὀρθὴν, ex *Vet. Schol.* ut Notamus ad *Textum*.
98. Ταῦτ' εἰπὼν. ἀπίπτωσσε κατὰ ὕδατι) γρ. ὡς εἰπὼν, ἀπίπτωσσε κὸ ὕδατι, MSS. A, B.

Λαχε-

Λειχοπίναξ, ἔχθησιν ἰθιζόμ⊙ μαλακῇσι·
[*Κραιπνόπα⊙ δ' αὐτῇ μοίρης Μυσὶ ἀγχίλος ἦλθ.]
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε. θεημαὶ δ' ὄρνυτο Μύσται.
Ὡς δ' ἴμαθον τὸν μοῖραν. ἴδυ χόλος αἰνὸς ἅπασι·
Καί τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρῳ
Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
Πατρὸς δυσμόρου Ψιχάρπαγος, ὃς κοτὲ λίμνῃ
Ὕπ⊙ ἐξήπλωτο, νεκρὸν δίμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
Ἦν ἤδη τλήμων. μέσσῳ δ' ἐπινήχετο πόντῳ.
Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ πρῶτ⊙ ἀνίσῃ
Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολώμεν⊙, εἶπέ τι μῦθον,
Ὦ φίλοι, εἰ κ' ἐμεῖο ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπυσμαι
Ἐκ Βατράχων, ἀ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
Καί τ' μὲ πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
Ἔχθιστη Γαλέη, πρώγλης ἔκποθεν ἑλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μοῖραν ἧκαν
Καυσιλίφους τέχνῃσι, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες.
Ἣν Παχίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἅπασι.
*Ὃς τρίτ⊙ ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ.
Τὸν μὲν ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγε δ', ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
Σώμασι κοσμήσαντες ἑὸν περὶ δαιδαλέοισι.

Lichopinax, ripis insidens mollibus;
[Celerrimusque ejusdem interitus Muribus nuntius venit:]
Vehementer ululavit, currensque annunciavit Muribus.
Ut a. didicerunt mortem, intulit ira perniciosa universos:
Et tunc præconibus suis jusserunt sub diluculum
Proclamare ad concionem, in domos Troxartæ.
Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum
Supinus extendebatur, mortuum corpus, neq; juxta ripas
Erat jam miser, medio autem innatabat ponto.
Ut a. venerunt festinantes cum Aurorâ, primum surrexit
Troxartes, ob filium iratus, dixitque sermonem,
'O amici, tametsi solus ego multa mala passus sum
'Ex Ranis, fors tamen mala omnibus facta est:
'Sum autem ego infelix, postquam tres filios perdidi.
'Et quidem Primum utique occidit rapiens
'Inimicissimus Felis, foramen extra capium.
'Alium autem rursus viri crudeles ad mortem duxerunt
'Recentibus artibus, ligneo dolo excogitato.
'Quam Deciplam vocant, Murium perditricem.
'Qui Tertius erat dilectus mihi & matri inclytæ.
'Hunc suffocavit Physignathus in profundum ducens.
'Sed agedum armemur, & excamus in ipsas,
'Corporibus exornatis armis variis.

NOTÆ.

99. Λειχοπίναξ) Παρὰ τὸ λείχειν τὰς πίνακας, *à Lancibus lingendis.* Versus sequitur in *Baroccianis* Duobus MSS. Καί ῥα κραιπνόπα⊙ μοίρης Μυσὶ ἄγχιλ⊙ ἦλθε, quem melius ità legerim, *Κραιπνόπα⊙ δ' αὐτοῦ μοίρης Μυσὶ ἄγχιλ⊙ ἦλθε,* sic & alius *Versus* haud Ignobilis restituitur. At notandum, quòd in MS. B. Hic ipse *Versus* quidem extat etiam, ut in aliis *Duobus*, at loco *Versûs* Centesimi, qui proindè exulat. Pro insertione hujus *Versûs* facit, ν'. v. 101. Ὡς δ' ἴμαθον τὸν μοῖραν, δηλοῖσι ψιχάρπαγ⊙, ἴδυ χόλος αἰνὸς ἅπασι.

100. Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε) Quòd hujus vocis hunc usum Nonnulli *Argumentum* faciant, contrà hujus Poematis auctoritatem, id aliquo modo diluimus, ad *Odyss. δ'.* v. 767. ubi contrà *Isaac. Casaubon.* probo ὀλολύζειν aliquando etiam apud Veteres sonare ὀλοφυρμόν τι εἶπεῖν. Vid. de hoc Versu, quòd in Nonnullis exulet, ad v. 99.

105. Ὕπ⊙ ἐξήπλωτο, νεκρὸν δίμας) Ἐξήπλωτο, ab ἐξαπλόω, non ab ἐκπλόω, ut *Nonnulli* vitiùm; & *Demetrii Zeni* verum Vocabulum adhuc inter sua *Barbara* retinet, v. 96. Ὀπτῖσι τὸν λίμνῃ ἔπλεκε νεκρὸς ἐξαπλωμέν⊙.

112. Καί τ' μὲ πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα Ἔχθίστη Γαλέη, πρώγλης ἔκποθεν ἑλοῦσα) Pro *Duobus* hisce *Versibus*, habentur alii in MS. *Oxon.* B. *Υἱὰ μοὶ πρῶτον δρεπάπλόκ⊙ μυόφορ⊙, *Θὴρ μιγάλη, πτέρυγας σάλπε κλονέοντα τυχοῦσα. Ibi quidem —μυόφορ⊙ δρεπάπλοκ (fortè pro δικτυόπλοκ) Θὴρ μιγάλη, κλονέοντα πτέρυγας σάλπιγος τυχοῦσα. Numeris & ordine misere turbatis, quos tamen plenissimè, uti spero, restitui. Scribitur autem hoc *Duschon* atramento prorsus à cæteris diverso. Ita nempe Collator Amicissimus, *Thomas Hearne.*

115. Ξύλινον δόλον ἐξευρόντες) Hunc locum laudat *Euripidis* Scholiastes, ad *Oresl.* v. 786. legitque, ut Nos; *Euripidis* Scholiastes laudat, ad *Oresl.* v. 786. at *Sophoclis* Scholiastes, aliam *Lectionem* habet, *Demetrius* nempè *Triclinius*, ad *Antigon.* v. 100. Ἀκτῖς, τὸ κάλλιστον φάος) Καὶ ἔστι ὅμοιον τῷ παρὰ Βατραχομυομαχίᾳ,——ξύλινον μόρον ἐξευρόντες, Ἣν παχίδα καλέουσιν. Et ita, pro δόλον, legunt μόρον etiam MSS. A. & B. nec tamen aliud, quàm μνημονικὸν ἁμαρτημα putandum; quum τὸ μόρον præcellerit, in *Versu* proximè superiori; & τὸ δόλον longè melius hìc ponatur.

VARIÆ LECTIONES.

99. Λειχοπίναξ) In MSS. A. B. post hunc *Versum*, sequitur & hic *Versus*, Καί ῥα κραιπνόπαξ⊙ μοίρας Μυσὶν ἀγχίλ⊙ ἦλθε. de quâ re, vid. in Not. ad *Textum.*

102. Ἐξολόλυξε) γρ. ἐκόλλυσεν. MS. E.

105. Ὀκτῖσι) γρ. ὀκτίαις. MSS. A. B.

108. Εἶπέ τι) γρ. εἶπεν δέ.

109. Πολλὰ πέπυσμαι) γρ. πολλὰ πεπόνθειν, MSS. A. Γ. & πόλλ' ἐπεπόνθειν.

110. Μοῖρα) γρ. πῆμα, MSS. A. B. Γ.

111. Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστην⊙) γρ. εἰμὶ ἢ τὸν ἐλεεινός. MSS. A. Γ.

112. Πρῶτόν ῥα) γρ πρῶτόν π. Vet. Cod. *Paulm.*

113. Ἔχθίστη γαλέη) γρ. ἔχθιστος γαλέη. MS. B.

114. Ἕλξαν) γρ. ἔκταν, MS. B. & Γ. nec tamen benè.

115. Δόλον) γρ. μόρον, MSS. A. B. & *Sophocl.* Scholiast. nec tamen benè. Vid. Not. in *Textum.*

117. Ὃς) γρ. ὁ, priùs, non bene.

Τῦτ' εἰπὼν, ἀνέκειτο κορυθαίολος ἄπασιν·
Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκέλευσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα καλὰς κνήμῃσι ἔθεντο.
Ῥῆξαν δὲ κυάμους χλωρούς, τοὺ τ' ἀπέπασαν.
Οὓς αὐτοὶ δι' ἔφαγον νύκτας ἐπιστείπτες κατίτρωξαν.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοχαρῆ λαὸὶ βυρσᾶν,
Οὓς χολέῳ διέροντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνος τὸ μεσομφαλος· αἰ δέ νυ λάχνῃ,
Εὐμήκεες βελόναι, παίχαλκοι ἔργον Ἄρηος.
Ἡ δ' ἄρα, τὸ λέπυρον ἐπὶ κορυθάϊξι καρύου.
Οὕτω μὲν Μύες ἦσαν ἐποπλοι· ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἴσαν ἄγορ
Ἑλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κορυστάς.
Σκεπτόμενοι δ' αὐτῶν, ποθὲν ἦν φάτις, ἢ τις ὁδίτης.
Κῆρυξ ἐλθὼν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσί.
Τυρφάγυ υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασιβρύτεω,
Ἄγγελλον πολέμοιο κακὴν φάτιν εἶναί τι μύθοι.
Ὦ Βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
Εἶσιν, ἐπ' αὐλίζεσθαι ἐπὶ πέλεμόν τε μάχην τε.
Εἴδον δὲ καὶ ὕδωρ ψυχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
Ἰοπέρης βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε.

Hæc locutus persuasit armari universos.
Hos quidem utique armabat Mars belli curam habens.
Ocreas quidem primùm circa tibias posuerunt.
Effractis fabis viridibus, benè aptatis.
Suas ipsi per noctem instantes comederunt.
Thoraces autem habebant è calamis circumdatis à coriis.
Quos fele excoriato scienter fecerunt.
Clypeus a. erat lucerna medius umbilicus, at quidem lanceæ
Longæ acus, omninò æreum opus Martis:
At cassis in temporibus erat testa Juglandis.
Sic quidem Mures erant armati: ut autem intellexerunt
Ranæ, egressa sunt ab aquâ, & in unum locum
Profectæ, consilium coegerunt belli mali.
Considerationis antè ipsis, unde salutio, vel quis tumultus.
Præco propè venit, ferens sceptrum in manibus,
Tyrophagi filius magnanimi Embasicbytes,
Nuncians belli malam famam, dixitque sermonem.
'O Ranæ, Mures vobis minitantes miserunt,
'Ut edicerem armari ad bellumque pugnamque:
'Viderunt enim per aquam Pscharpaga, quem occidit
'Vesser rex Physignathus: sed pugnate.

NOTÆ.

123. Κνημῖδας μὲν πρῶτα καλὰ κνήμῃσι ἔθεντο) MSS. A. & Γ. *Κνημῖδας μὲν πρῶτον ἐφάρμοσαν εἰς δύο μοίρας, *Ῥῆξαντες κυάμους χλωρούς, κνήμας σὺν ἐκάλυπτον. An. ἐφάρμοσαν· εἰς δύο μοίρας κλ.

126. Καλαμοχαρῆ λαὸὶ βυρσᾶν) Ità *Græco-barbara Demetrii Zeni.* Γάτας δέρματα ἔδραμε, ἐκύτευ ἁπλομίνο. Καὶ μὲ καλάμια τύμπα κάλλιστα τζηζμένο, *Felis pellem invenerunt, quæ erat subacta. Eamque calamis pulcherrimè confuerunt*; ubi Γαλέη vocatur Γάτας, quæ vox *Felem. Catum.* aut *Cattum* sonat, ut suprà expoluimus, ad v. 51. Duo Versus hinc incipientes alibi locantur in MSS. A, B, Γ. nempe, post v. 130. nec tamen ista Locatio admittenda nobis.

128. Αἱ δέ νυ λάγχαι, σὺμπάντες βελόναι) Ità audactèr, pro *Singulari*, ἡ δέ νυ λάγχη, cum *Plurali* σὺμπάντες βελόναι, quo nihil Absurdius. Ita fanè Versio *Græco-barbara*, v. 114. Μακραῖς βελόναις σιδηραῖς ἅπαντα τακοζέλα.

130. Κορυθάϊξι καρύου) Tria MSS. A, B, Γ. ἰριθίνθε legunt, at constat, *Nucum* putamina aptiora *Galeæ* fœturæ *Muribus*, qui *Sciurorum* instar, *Nuces* amant, & *Juglandes*, quam *Cicera*, aut ullum aliud leguminis genus. Quare Vox καρύου præferenda, quam lego, pro Veteri καρύο.

131. Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐπόπλοι) Olim ἔνοπλοι, non æquè benè; ἐν ὅπλοις fortè scriptum, ut mox, v. 152. ἐν ὅπλοις κῶμο, ut mihi docebimus. *Prior* autem Ŏ μυὸς semper *Brevis* in hujus *Poematis* locis Incorruptis, ut v. 6. 100. 116. hoc etiam loco, & v. 138. 150. 158. 172. 173. 177. 254. 257. 290. 292. Notandum tamen, Quòd ὁ μῦς, Corporis Animati *Musculus*, *Priorem* in Incremento producat, ut *Prior* etiam producitur Ὁ μυὸς. μυῶν, *Iliad.* π'. v. 315. & 324.

134. Ὁ θρύλλων) Vid. ad *Varias Lectiones.*

136. *Τυρφάγυ) Ita, pro πυργολύφυ, ex *Demetrio Zeno*, & MSS. ad Vet. Cod. *Paulin. Metro* suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

121. Τῦτ' εἰπὼν) γρ. ταῦτ' εἰπὼν, MSS. B. Γ. ὣς εἰπὼν, ut suprà, v. 98.

122. Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκέλευσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς) In MSS. B. & Γ. deest hic *Versus.*

123. Ἔθεντο) γρ. ἔθηντο. MS. B. At MSS. A. & Γ. Duos alios *Versus* horum loco habent, ut in Not. ad *Textum.*

127. Ἐποίησαν) γρ. ἐφόρεσαν, MS. B. Ego potius legerim ἐπόησαν, ex *Conjecturâ.*

128. Αἱ δέ νυ λάγχαι) γρ. ἡ δέ νυ λάγχη, malè, olim; cùm *Plurale* sequatur.

130. Κορυθάϊξι καρύου) γρ. κορυθάϊξι ἰριθίνθε, vid. Not. in *Textum.*

131. Ἐνόπλιοι) γρ. ἔνοπλοι, olim. Vid. Not. in *Textum.*

134. Ὁ θρύλλων) γρ. ἔμιλλον, Vet. Cod. *Paulin.* ὁ μυῶν, MSS. A, Γ.

135. Σκεπτόμενοι) γρ. ῥαδίως, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* *Μετὰ) γρ. κατὰ, olim, malè.

136. Τυρφάγυ) γρ. Τυρογλύφυ, olim.

137. Εἶπέ τι μῦθον) γρ. εἶπε ὃ τοῖα, MSS. A, Γ.

139. Εἶσιν ἐπαυλίζεσθαι) γρ. εἶσιν θ' ἐπαλίζεσθαι, MSS. A, Γ.

140. Ὃν κατέπεφνεν) γρ. ὃν ὡς ἔπεφνεν, MSS. A, B, Γ. malè autem ibi ψυχάρπαγα.

Οἶσιν

Οἵπνες τὸ βατεάχοισιν ἀριστῆες μεμάασι.
Ὡς εἰπὼν ἀπίφαμε· Μυῶν δ' εἰς ἄκπα μοῦσ@-
Εἰσπλώων ἐπέρεξε φρένας Βατεάχων ἀμερσέχων.
Μιμφομένων δ' αὐτῶν Φυσιγναθ@- εἶπε κιαστάς,
Ὦ φίλοι, σὺ μὲν ἐκτενέων ἐγὼ μῦν, ἠὲ κατείλω
Ὀλόμενον· πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνῃ.
Νείκεις τὰς βαλεάχων μιμούμεν@- οἱ δ' κάκιστοι
Νῦν ἡμὰς μίμφονθ' ὅ τ' ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴ
Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσσωμεν.
Τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Σώματα κοσμήσωμες· τὸ ὅπλοις σῶμεν ἅπαντες
Ἀκρεῖς παρ' χείλεσιν, ὅπου καθέκρημν@- ὁ χῶρ@-·
Ἡνίκα δ' ὁρμηθῶσιν ἐφ' ἡμέας ἐξιλάσσαι,
Δεξάμενοι κορυθὰς, ὅσσ' ἐγγύθεν αὐτῷ ἔλθῃ,
Ἐς λίμνην * αὐτῆσι σὺν ὅπλοισι σεῦ βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πείξουσι τὸ ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους.
Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ἆδε τρόπαιον.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις εἵσατο πάντας.
Φύλλοις μὲν * μαλάχης * σφὰς κνήμας ἀμφεκάλυψαν,
Θώρηκας δ' εἶχον * πλατέας χλοερῶν λὰξ τευτλων,

* Quicunque inter Ranas egregiæ genitæ estis. (sermo
Sic locutus denuntiabat bellum: *Murium autem in aures*
Ingressus conturbavit mentes Ranarum superbarum.
Accusantibus autem ipsis, Physignathus dixit, cunctis surre-
* O amici, non occidi ego Murem, neque vivi (xisset.
* Pereuntem: omnino suffocatus est ludens juxta lacum.
* Natatus Ranarum imitatus: at pessimi
* Nunc me accusant, qui non sum in causâ: sed age consilium
* Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.
* Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optima.
* Corporibus ornatis, armati stemus universi
* Summas juxta ripas, ubi præceps est locus:
* Quando autem impetu facto in nos venerint,
* Correptis galeis, quicunque propè obvius venerit,
* In lacum cum ipsis cum armis statim dejiciamus.
* Sic n. illis suffocatis in aquis, qui expertes sunt natandi.
* Constituemus lato-animo statim Murium-occisorum hîc
Sic utique locutus, armis induit universos. (trophæum.
Foliis quidem malvarum tibias suas circum cooperuerunt;
Thoraces autem habuerunt viridibus latis à betis;

NOTÆ.

142. Μυῶν δ' εἰς ἄκπα μοῦσ@-) Ità omninò legendum, pro *Vetere*, λόγ@- δ' εἰς ἄκπα μυῶν, ob Rationem. *Quamvarie*, quam suprà dedi, ad v. 131. & μοῦσ@- hoc in loco non minus apte, quam λόγ@-, ut v. 137. εἶπέ τι μοῦνον, de hâc ipsâ *Murium* Denuntiatione Belli, quam tum erat narraturus.

152. Ἐν ὅπλοις σῶμεν) Τὸ ἰφικὲς, Ἐν ὅπλοις παρὰ χείλεσι λίμνης ἅπαντες σῶμεν, ὡς ἐπαλξάντας τὰς μυίας δεξαμένους. Τὸ κορύθων, αὐτὰς σὺν ταῖς ὅπλοις καθαρπαζούσας, nec enim εἰσοπλίζομαι satis authentica Vox, & εἰ ὅπλοις σῶμεν, legit, MS. *Oxon.* A. ἔνοπλοι σῶμεν. MS. B. utrumque πεζαιῶς, cum & ἔνοπλοι legatur, & εἰόπλιοι, ut suprà, v. 131. & *Phrasis* notanda, ἔνοπλοι εἶναι, vel εἶναι· & εἰ ὅπλοις εἶναι, ut *Latini* dicunt, *stare in*, vel *sub*, *Armis*.

156. Ἐς λίμνην αὐτῆσι σὺν ὅπλοις) Olim malè, ἐς λίμνην αὐτὰς σεῦ ὅπλοις, magno *Versûs* damno; MSS. *Oxon.* A, Γ. & Vet. Cod. *Paulm.* pro σεῦ ὅπλοις, legunt σεῦ σὰ ὅπλα, τευτία, κορυθαῖα. MS. B. σεῦ σὰ ὅπλα, non æque benè. Ego subaudio σὰ ὅπλα, δηλονότι, ὅσσ' χείλεσ' αὐτῆς ἔλθῃ, & sic lego * αὐτῆσι σὺν ὅπλοισι, *Sensu* facili & obvio. Ità III. v. 69. Αὐτῆσίν θ' ὅπλοισι καὶ ἄρμασιν.

158. Τὸ μυοκτόνον ἆδε τρόπαιον) En! Iterum *Prior* τὸ μυοκτόνον brevis, ut suprà, ad v. 131. evincere conabar. Τρόπαιον) Ità Δωριακῶς scribo, non τρόπαιον· de quâ re, vid. ad *Odyss.* ε'. v. 218.

159. Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις εἵσατο πάντας) Aliter hîc Versus citatur in MSS. A, B, Γ, viz. Ὡς εἰπὼν, αὐτῆσιν καθοπλίζεσθ' ἅπαντας. MS. B. tantum legit σωῖσιν, pro αὐτῆσιν. Verùm cum hîc *Versus* suprà occurrat, v. 121. nihil moveor.

160. Φύλλοις μὲν μαλάχης σφὰς κνήμας ἀμφεκάλυψαν) Olim, Φύλλοις μὲ μαλαχῶν κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν, at quum ἐὰς stare non potuit, hinc σωιζέτω, præstat hoc scribere σφὰς pro ἐὰς, ut *Odyss.* β'. v. 237. Σφὰς γὰρ πατρὸς ἀφάμοι κεφαλάς. Pro μαλαχῶν videtur *Demetrius Zenus*, λαπάθων legisse, ita enim in suâ *Versione* legit, Veterâ & antiquâ voce retentâ. In his autem locis * μαλάχης, & mox, v. 162. κρόμμυος potius legendum reor.

161. Θώρηκας δ' εἶχον πλατέας χλοερῶν λὰξ τεύτλων) Ita, pro *Vetere*, Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων λὰξ τεύτλων, MSS. A, B, Γ.

VARIÆ LECTIONES.

143. Μυῶν δ' εἰς ἄκπα μοῦσ@-) γρ. λόγος δ' εἰς ἄκπα μυῶν, vid. Not. in *Textum*.

145. Αὐτῶν) γρ. αὐτὸν, MS. A.

147. Πάντως ἐπνίγη) γρ. πάντας δ' ἐπνίγη, MSS. A, Γ.

151. Τοιγὰρ) γρ. νῦν γὰρ, MS. B.

152. Ἐν ὅπλοις σῶμεν) γρ. ἔνοπλοι σῶμεν, & εἰσοπλισθῶμεν. vid. Not. in *Textum*.

155. Ὅσσ' χείλεσ' αὐτῆς ἔλθῃ) γρ ὅπως χείλεσ' ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς, MS. Γ. MS. B. ἔλθῃ. Olim αὐτίον.

156. Ἐς λίμνην * αὐτῆσι σεῦ ὅπλοισι) γρ. λίμνην αὐτὰς σεῦ ὅπλοισιν, olim, vid. Not. in *Textum*.

158. Τρόπαιον) γρ τρόπαιον, vid. Not. in *Textum*.

159. Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις εἵσατο πάντας) γρ. Ὡς εἰπὼν, αὐτῆσιν καθοπλίζεσθαι, MSS. A, Γ. συῖσιν, MS. B.

160. Φύλλοις μὲ μαλάχης σφὰς κνήμας) γρ. Φύλλοις μὲ μαλαχῶν κνήμας ἐὰς, olim. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Μαλαχῶν) γρ. λαπάθων, *Demetrii Zeni Græco-barbara*.

161. Θώρηκας δ' εἶχον πλατέας χλοερῶν) γρ. Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων, olim; at εἶχον καλῶν χλοερῶν λὰξ σεύτλων, MSS. A, B, Γ.

Φύλλα

Φύλλα δ' * τ' κραμβὰς εἰς ἀσπίδας εὖ ἤραρεν,
Ἔγχεα δ', ἐξόχοισιν ἐπάκτιος ἀκίκλη.
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κρᾶτ' ἀμφεκάλυπτον.
Φορξάμενοι δ' ἵππους ἐν ἅρμασιν ὑψηλοῖσι,
Σείοντες λόγχας· θυμῷ δ' ἴκλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δ' Θεοὺς καλέσας εἰς ἀγορὴν ἀστερόεντα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κεφαρεύς τε μαχητὰς,
Πολλοὺς ἠδὲ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠὲ γιγάντων.
[* Ὡς γάρ τις Βατράχων στρατὸς ὄρνυται, οὔτε Γιγάντων·
* Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.]
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες Βατράχοισιν ἀρωγοί.
Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτοις, ἠὲ Ἀθηναίῃ σφοῖσιν,
Ὦ πάτερ, Μυσὶ ῥ' ἐπαλεξήσουσι πορεύσῃ;
Καὶ γάρ σε καθ' ἑκὰς νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσι ἅπαντες,
Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδίσματα σὰ θυσιάων.
Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δ' ἀφρονέως προσέειπε Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ, οὔ νύ κε πάμπαν ἐγὼ Μυσὶ τερπομένοισι
Ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,

Folia autem braſſicæ in clypeos benè aptaverunt.
Lanceaque, acutus-juncus unicuiq; longus aptatus erat.
Et galea è cochleis ſubtilibus capita circum cooperiebant.
Munita autem ſteterunt in vitis altis. (que.
Concuſſantes lanceas; animo etenim plena erat unaquæ-
Jupiter autem Deos ubi vocâſſet in cœlum aſtriferum,
Et belli multitudinem oſtendens potenteſque pugnatores
Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,
Qualis centaurorum exercitus procedit, & gigantum.
[Ita etenim Ranarum exercitus fremuit, ſicut Gigantum:
Centauris Mures gloriabundis erant ſimiles.]
Suaviter ridens interrogabat, qui Ranis auxiliatores,
Vel Muribus, immortalium? & Palladem allocutus eſt,
'O filia, Muribus nunquid auxiliatura ibis?
'Etenim tuum per templum ſemper exultant univerſi,
'Odore delectati, & cibariis ex ſacrificiis.
Sic utiq; dixit Saturnius; hunc autem allocuta eſt Pallas,
'O pater, non certè unquam ego Muribus, cum-vexentur,
'Venerim auxiliatrix, quoniam mala multa mihi fecerunt,

NOTÆ.

τιτλων, pro quo MSS. A, B, Γ. Θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοιρῶν, κλ. quùm non ſit *Homericum*, binis ſimul *Epithetis* iſtoc modo uti; quod Veteres *Grammatici* obſervârunt.

162. Φύλλα δ' τ' κραμβὰς) Ità etiam, pro τ' κραμβῶν, lego; ut ſuprà, v. 160. μαλάχης, pro μαλαχῶν, & eâdem ratione. nam & olim, v. 163. ἐξόχοισιν, legebatur ἰσικᾶς.

163. Ἔγχεα δ' ἐξόχοισιν) De *Oxyphœno*, adeatur *Dioſcorides*, l. 4. c. 52. *Theophraſtus*, l. 4. c. 13. *Plinius*, l. 21. c. 18. qui omnes docent, quòd Ὀξύχοινος, ſive *Juncus Marinus*, faſtigiatur in Mucronem, pungitque *Aciis* inſtar, quùm viridis ſit. Scribitur & binis vocibus ὀξὺς χοῖνος.

164. Καὶ κόρυθες λεπτῶν κοχλιῶν κρᾶτ' ἀμφεκάλυπτον) Pro κράατ', κρᾶτ', lego: Nam *Prior* τ κράατος omninò producitur *Homero*, ut *Iliad.* τ'. v. 93. ξ'. v. 177. & *Odyſſ.* χ'. v. 218. Κρᾶτα, *contractim*, pro κράατα. Ὁ κοχλίας λέγεται, Ὑλοχόης, εἰκάκανθος, εἰκίνητος, ὑγροκίλινδος. In MSS. A, B, Γ. ità legitur hic Verſus, * Καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα, excepto, quod MS. B. —ρα tantum, pro κέρα exhibeat; & hæc eſſet Optima omnium Lectio, ſi *Ionicè* κοχλίων legamus; alias enim πυῤῥὸς erit in *Verſu*.

170. Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠὲ Γιγάντων) De *Centauris* conſule *Diodor. Sicul.* l. 4. *Paliphatum*, *Heraclitum*, περὶ ἀπίστων, c. 5. *Hieronymum Magum*, Miſcellan. l. 1. c. 10. & *Galenum*, ubi *Pindarum* arguit abſurdi, ob *Centaurorum* fabulam. De *Gigantibus*, diximus ad *Odyſſ.* κ'. v. 120. φ'. v. 59. Huic Verſui adjungunt hoc *Diſtichon* MSS. A, Γ. Ὡς γάρ τις Βατράχων στρατὸς ἴβρισεν, οὔτε Γιγάντων· Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι. Ibi quidem corrupta paulò & mutila; nam γάρ τις deeſt, quod Nos οἷος ſupplemus, & ità, Verſus alter legitur, Καὶ Μῦς Κενταύροις μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι, ubi in MS. Γ. ſuper ως, ſcribitur ος, bis, aliâ manu.

171. * Ὡς γάρ τις Βατράχων) Hoc *Diſtichon*, ut à nobis emendatur, minimè hoc loco indignum, reſtituo, ex MSS. *Oxon.* A, Γ. de quâ re, modò, ad v. 170.

172. Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτοις) Vid. ſuprà, de Quantitate vocis μυσὶν, ad v. 158. *Ibid.* Ὁμοῖοι) Vid. *ibidem*.

178. Ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν) Quare *Mures* à ſacris abigantur, videſis Rationes *Jamblichi Syri*, apud *Photium* in Μυριοβίβλῳ, Codice XCIV. *Plutarchus* Sympoſiacῶν, l. IV. c. 5. & in *Trajanum*, ὃς φησὶν ὃ

VARIÆ LECTIONES.

162. * Τὰς κραμβὰς) γρ. τ' κραμβᾶν, olim, non æquè benè. Vid. Not. in *Textum*.

163. Μακρὰς) γρ. μακρὰν, MS. B.

164. Κρᾶτ') γρ. κράατ', olim; vid. Not. in *Textum*.

165. Ὀχθὰς) γρ. ὄχθας, MS. Γ.

166. Ἔκλητο) γρ. ἴκλητο. ἰκλητοῦ, MS. Γ. ἰκλιμακτοῦ, MS. A. Fortè, ἰμπλεῦ.

171. * Ὡς γάρ τις Βατράχων στρατὸς ἴρχεται, οὔτε Γιγάντων) Vid. Not. in *Textum*, &c.

172. Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτοις) γρ. ἢ Μυσὶ τερπομένοις, MS. B.

173. Ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσι πορεύσῃ) γρ. ἢ γὰρ βοηθήσουσα πορεύσῃ, MSS. A, B, Γ. nihil quòd, ὥρα, pro ἦρα, MSS. A, Γ.

175. Ἐδίσματα σὰ θυσιάων) γρ. ἐδίσμασι παιδεμπτοῖσι, MSS. A, B, Γ. Vid. ſuprà, ad v. 31.

176. Τὸν δ') γρ. τὴν δὲ, MSS. A, Γ.

Στέμ-

Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, οἵνεκ' ἔλαιον.
Τοῦτο δέ μευ λίαν ἔνδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
Πέπλον μευ κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα κάμοῦσα
Ἐκ ῥαδίνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔτηξα,
Τρῶγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἔκτανε μοι ἐπίσκη,
Καὶ σχεδόσ μὲ τέκνας· τούτου χάριν ἐξάρχομαι.
Χρεσμοσύνη γὰρ ὄφελλα, καὶ οὐκ ἔχω ἀντιβολῆσαι.
Ἀλλ' ἐδ' ἂς βατράχοισιν ἀρηγόμεν, οὐκ ἐθέλοιμι·
Εἰσὶ γὰρ ἐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με * σχεδὸν
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα, ἐπεὶ λίαν ἐκάπυσσα,
Ὕπνου δεόμενον, οὐκ εἴασαν θορυβῆται,
Οὐδ' ὀλίγον καθαμύσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατέκειμαι,
Τὼ κεφαλὼ ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα, Θεοὶ, τύπτοισιν ὀφέλλω,
Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βελέῃ ὀξυόεντι.
[* Κὼ μή τις λόγχῃφι τυπῇ δίμας, ἢ μαχαίρῃ.]
Εἰσὶ γὰρ ἀγχίμαχοι, καὶ εἰ Θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
Πάντες δ' ἐκποθὲν τερπώμεσθα δέκεσθαι ὀφθέντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῷδ' αὖτ' ἐπετείσθην οἱ Θεοὶ ἄλλοι

'Coronas deſtruentes & lucernas, causâ olei.
'Hoc autem meas valdè momordit mentes, quod fecerunt.
'Peplum meum corroſerunt, quod texui elaboratus
'Ex tramâ ſubtili, & ſtamen ſubtile nevi.
'Foramınaque fecerunt; at ſartor mihi inſtitit.
'Exigitque à me uſuras: hujus gratiâ irata ſum;
'Mutuata enim ſubtexui, & non habeo, unde reſtituam.
'Sed neque ſic Ranis auxiliari non velim:
'Sunt enim neque ipſe membris firme. ſed me nuper
'Ex bello redeuntem, poſtquam valde defatigata-ſui,
'Somno indigentem, non permiſerunt tumultuantes,
'Neque parùm oculos-claudere; ego adeò inſomnis jacebam
'Caput dolens, donec clamavit gallus-gallinaceus.
'Sed age ceſſemus, Dii, iis auxiliari,
'Ne utique alicuis noſtrùm vulneretur telo acuto,
'[Vel quis percutiatur haſtâ corpus, aut gladio.]
'Sunt n. comminus pugnaces, etiamſi Deus contra-veniret:
'Omnes autem de cœlo delectemur litem videntes.
Ità certè dixit: huic utique paruerunt Dii alii

NOTÆ.

μύας, *Murem* refert, ante alios *Heſiodus*, Magis & Deo ipſi inviſum, Οἱ ϗ Περσῶν μάγοι τὸν μῦν ἀτιμότατον νομίζουσι, κλ. Vid. *Plin.* c. 66. v. 1°. *Ibid.* Ἔοργαν, *Baruchè*, pro ἔοργασιν, ut Nos obſervamus, ad *Odyſſ.* κ'. v. 138.

179. Λύχνους οἵνεκ' ἔλαιον) *Callimachus* de *Mure*, Πολλάκις ἐκ λύχνου πῶϒ ἔλκεσιν ἔαρ. *Scholiaſt.* ad *Odyſſ.* τ'. v. 34. Χρύσεοι λύχνοι ἔχωσι) Τὼ ὁμῶς καὶ τοῦτο· τὸ ϗ παρ' ἡμῖν καλυμμένῳ λύχνῳ τὸν ἥρωα χρυσοῦν ὁ Ποιητὴς ὧδε εἴρηκε, &c. recte quidem; at tibi, & hic Deam facit uti *Minervam* Aureo Lychno, quales nempe Dii Gentilium habuerint in Templis; quale antiquitùs Candelabrum πυκνόστομον etiam *Moſes* in Tabernaculo poſuerat.

181. Ἐξύφηνα) *Antepenultima* hujus vocis, præter *Naturam* videtur hic *produci*, non tamen ſine ratione, vi enim *Toni* fit, & in *Tempore* Augmentum poſtulante. Ita & *Noſſis*, Poetria *Graca*, Δίξω βάσσαν ἐμὰν· τὸ τοι, ϗ παῖδες ἀγαυᾶς Νοσσίδος, ὕφανεν Θεόφιλις ἁ Κλεόχας. De *Minerva* autem Πέπλῳ, nec enim illa Vox temere hic occurrit, vid. quæ Nos, ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 222. & ad *Hecub.* v. 466. & *Scholia*, ad v. 469. item *Johan. Meurſii* Lection. *Attic.* l. 2. c. 12.

183. Τρώγλας τ' ἐμποίησαν) Mirum, quantum hic varient Codices, MS. *Oxon.* B. Καὶ τρώγλας ἐτίλησαν· φίλον δέ μευ πῦρ ἐνῆψε· Καὶ σχεδόσ μὲ τέκνας· τὸ ϗ ῥίγιον ἀθανάτοισι. MSS. A, Γ. Καὶ τρώγλας ἐτίλεσαν, &c. Καὶ πολὺ μὲ σχεδόσ. At Noſtra *Lectio* longè potior.

187. * Πρόσσω) Πρόσσω, hactenus in *Vulgatis*, non benè; nihil enim ſani ſonat; ſcribo itaque σχεδόν, quod Duo quidem MSS. *Oxon.* A & Γ. faciunt; ut ſit, *Nuper*.

193. Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ) Poſt hunc *Versum*, in Vetere Codice *Paulino*, & in Duobus MSS. *Oxon.* A, Γ. ſequitur & hic *Versus*, * Κὼ μή τις λόγχῃφι τυπῇ δίμας, ἢ μαχαίρῃ. Codex tantùm *Paulinus* τυπεὶς legit, & Duo MSS. Μή κέ τις τρωθῇ λόγχῃ δίμας, &c. ex *Trium* ægris *Unum* ſanum Verſum conflaret; Τρωθῇ enim in *Verſu* præcedenti, pro quo MSS. τρωθείη.

196. Τῷδ' αὖτ' ἐπετείσθην οἱ θεοὶ ἄλλοι) Ita, pro τῷδ' αὖτε πιτείθευϑ θεοὶ ἄλλοι, nam ἐπετείθοντο ſcribendum probavimus, ad *Odyſſ.* β'. v. 103. Lego etiam ἐπετείθοντ' οἱ θεοὶ ἄλλοι, ob *Emphaſin*, ut alias *Homero*. MS. *Oxon.* B. Καὶ τῇς θεοὶ ἐπετείθοντ' ἄλλοι.

VARIÆ LECTIONES.

180. Μευ) γρ. μοι, non bene, ut ſuprà, v. 94. & infrà, v. 181. *Ibid.* Οἷον ἔρεξαν) γρ. εἷά μ' ἔοργαν.

181. Πέπλον μευ) γρ. πέπλον μοῦ, non benè; ut ſuprà, ad v. 180.

183. & 184. Τρώγλας) De hujus *Diſtichi* Variis Lectionibus, vid. in Not. ad *Textum*.

185. Ὕφηνα) γρ. ἔνησα, MS. *Oxon.* B. ut ſuprà, in *Textu*, v. 182.

187. Πρόσσω) γρ. σχεδὸν, olim, non benè; vid. Not. in *Textum*.

190. Καὶ χαμεύσω) γρ. κἠμεύσω, MS. B. Ὁμοιοκάτοπρον, καὶ Ποιητικώτερον, καὶ Ἰωνικώτερον.

193. Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ) γρ. τρωθείη, MSS. A, Γ. tunc ἡμῶν legendum.

194. Καὶ μήπις λόγχῃφι τυπῇ δίμας) γρ. Μή κέ τις τρωθῇ λόγχῃ δίμας, MS. B. Proximo poſt, v. Ἀντίος) γρ. αὐτίος, MSS. A, Γ.

196. Τῷ δ' αὖτ' ἐπετείσθην οἱ θεοὶ ἄλλοι) γρ. καὶ τῇς θεοὶ ἐπετείθοντ' ἄλλοι, MS. B. Vid. Not. in *Textum*.

Πάντες,

Πάντες. *ὁμοῦ δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον,
Καὶδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε.
Καὶ τότε κώπαπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐπάλπιζον πολέμου κτύπον· αἰθέρι δ' ἦν
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα δουρὶ φαεινῷ,
Ἑστεὼτ' ἐν προμάχοις, καθὼ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ·
Καὶδ' ἔπεσε πρηνής, κάπαλὰς δ' ἐπέπιτνεν ἰδρίσας,
[* Δόρπησεν ἢ πισὼ, κεράσῃσι δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Τρωγλοδύτης δ' μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πελείωνα
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ σιδαρέῳ δίεν· ἔκ δ' ἀπὸ ζωὸν
Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σάυτλαῖος δ' ἄρ' ἔπειθ' ἑλὼν κίαρ Ἐμβασίχυτον·
* Ἄρπαξ Σαυτλαῖον σύραται, χαύμῳ κῦρ,
Καὶ Πολύφωντον ἄναξε, μέσῳ καθὰ γαστέρα τύψας·
Ἤριπε δ' αὐτίκα, ψυχὴ * μελίων δ' ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδε λαπαζόμενον Πολύφωντον,
Τρωγλοδύτῃ πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἰσφύος
Κείν πὰρ μέσον· τὸ δ' ἐκάλυψε θοὸς σκότος ὄσσε ἰδέσθαι.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῦ πτόρθου δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατὰ ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε

Omnes, ſimul autem collecti venerunt in unum locum,
Atque ea venerunt præcones duo, ſignum belli ferentes.
Et tunc cuſpides magnas tubas habentes.
Vehementer tubâ clangebant belli ſtrepitum: cœlitus autem
Jupiter Saturnius intonuit, ſignum belli mali.
Primus autem Hypſibeas Lichenorem vulneravit lanceâ,
Stantem inter profugnatores, per ventrem in medium hepar;
Concidit autem pronus, teneraſque pulvere fœdavit comas;
Et fragorem edidit Lapſus, & ſonuerunt arma ſuper ipſo:
Troglodytes autem poſt ipſum jaculatus eſt Peleona:
Infixitque in pectore ſolidam lanceam: hunc autem cadentem
Cepit nigra mors, animaque ex corpore evolavit.
Seutlaus a. utique occidit percuſſo corde Embaſichytrum:
Artophagus Seutlaum occidit, iratus cor,
Et Polyphontem principem, medium ad ventrem feriens:
Cecidit adeò ſupinus, animaque è membris evolavit.
Limnocharis autem, ut vidit pereuntem Polyphontem,
Troglodyten petrâ molari vulneravit aſſectus
Collum juxta medium, huic autem caligo oculos cooperuit.
Lichenor autem in ipſum collimavit lanceâ lucidâ,
Et percuſſit, neque aberravit, per hepar: ut autem intellexit

NOTÆ.

197. * Ὁμοῦ σ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον) Ita, pro claudicantibus illis & inficetis Numeris, qui hactenus obtinuerunt in *Vulgatis*, Ὁμοῦ ἢ ἀολλέες ἦλυθον εἰς ἕνα χῶρον, ex MSS. A, & Γ. etiam ex B. nili, quod hoc legat, pro ὁμοῦ δ' αὖτ', Πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον.

198. Καὶδ' ἦλθον κήρυκε) Hic *Verſus*, in Duobus MSS. B, & Γ. deſideratur.

204. Καὶδὲ ἔπεσε) Poſt hunc *Verſum*, in *Duobus* MSS. A, & Γ. ſequitur & ille, * Δόρπησεν ἢ πισὼ, &c. quem cum mox, poſt v. 228. addat Vet. Cod. *Paulinus*, in *Textum* admittere non dubito.

205. Τρωγλοδύτης) Παρὰ τὸ τρώγλην δύειν. Hinc Populus *Troglodyta* dictus, de quibus *Scylax* in *Periplo*. Hos *Heſiodus* Κατωβάσιους vocavit, hoc eſt, τοὺς ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας. *Harpocration*, & *Suidas*, v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

207. Ψυχὴ δ' ἐκ σώματος) In Duobus MSS. *Oxon.* A, Γ. legitur, ψυχὴ σώματος δ' ἐξέπτη, ut mox etiam, v. 210. ψυχὴ μελίων δ' ἐξέπτη, & olim in *Impreſſis*, excepto, quòd male hactenus, ψυχὴ ἢ μελίων ἐξέπτη, quod nunc tamen ad illius Normam emendo.

208. Σάυτλαῖος —— Ἐμβασίχυτον) MSS. A, B. Σαυτλαῖον —— Ἐμβασίχυτον. Poſt hunc autem *Verſum*, in MSS. A, & Γ. ſequitur, * Ὠκιμόης δ' ἄχος ἦλε, κῆ ἤλασεν ἐξοῦ χείρος. In MS. B. Quinque hi *Verſus*, Ὠκιμόης, ἀπάλεσε δὲ αὐχένα· ἤριπε δ' αὐθὺς· Ἀλλ' ὁ μὲν ἴσασεν ἔχον· ἐφερμήκη ἢ ἐ αὐτὴ Τρωγλοδύτη· ἀπάλεσε δὲ αὐχένα· ἤλασε δ' ἔχον. Οὐδ' ἐξίασασιν ἔσχον σακοῦσιν· ὡς δ' εἶδεν Καπφάγον φεύγοντα, βαθείας ἔμπεσεν ὄχθας. Καπφάγος Nomen certe *Demetrio Zeno*, v. 182.

209. Ἄρπαξ Σαυτλαῖον σύραται, χαύμῳ κῦρ, Καὶ Πολύφωντον ἄναξε, μέσῳ καθὰ γαστέρα τύψας) Hos *Verſus*, pro *Uno* illo ſubſtituendos cenſeo, Ἄρπαξ ἢ Πολύφωντον καθὰ γαστέρα τύψεν. Quod & *Seutlæ* Mors erat narranda, & *Antepenultima* Ἢ Πολύφωντον non benè ἐπεδίζετο.

211. Λιμνόχαρις) Vid. ſupra, ad v. 12.

VARIÆ LECTIONES.

214. Λειχήνωρ) Alius hic ab illo *Lichenore*, qui occubuit, ſupra, v. 202. Ita Plures ejuſdem Nominis alios.

197. Πάντες ὁμοῦ δ' εἰσῆλθον ἀολλέες) γρ. Πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες, MS. B.

198. Καὶδὲ ἦλθον κήρυκε) Hic *Verſus* in Duobus MSS. B, Γ. deſideratur.

200. Ἐπάλπιζον) γρ. ἐπάλπιγξαν, MSS. A, B, Γ.

204. Δόρπησεν ἢ πισὼ) Vid. Not. in *Textum*.

207. Ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτα) γρ. ψυχὴ σώματος δ' ἐξ ἔπτη. vid. Not. in *Textum*.

208. Σάυτλαῖος — Ἐμβασίχυτον) γρ. Σαυτλαῖον — Ἐμβασίχυτον, vid. in Not. ad *Textum*.

209. Ἄρπαξ, Σαυτλαῖον σύραται, χαύμῳ κῦρ, Καὶ Πολύφωντον ἄναξε, μέσῳ καθὰ γαστέρα τύψας) De hoc *Diſtichо*, vid. Not. in *Textum*.

212. Τρωγλοδύτῃ πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἰσφύος) γρ. Τρωγλοδύτῃ ἀπαλὸν μὲ δ' αὐχένα τρῶσεν ἰσφύος Ἐν πέτρῳ μυλοειδεῖ. τὸ δ' ἐκάλυψε θοὸς σκότος. MS. B. Pro Verſibus 212, 213, 214, 215, 216, 217. iſti quatuor ſolummodò extant, in MSS. A, Γ. Τρωγλοδύτῃ ἀπαλὸν δὲ αὐχένα· αὐθὺς ἔτρωσεν· Οὐδ' ἐξίασασιν ἔσχος σακοῦσιν· ὡς δ' εἶδεν Καπφάγον φεύγοντα βαθείας ἔμπεσεν ὄχθας· Ἀλλ' ὁ δ' ὡς ἀπίλησε μαχῆς· ἀπὸ ἤλασεν αὐτόν. Vid. N. ad *Textum*. *Ibid.* Ἔσπασε) γρ. ἔπεσε.

Κεφαλο-

Κραμβοφάγος, * ὄτρυσι βαθείαις ἴμπεσε φεύγων.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε τὸ ὕδατος, ἤλασε δ' ἐχθρόν·
*Κεῖτο δ' ἔπειτ', οὐδ' ἀνέστη· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόνι ἐξεταμήθη,
Ἐντέρεσι λιπαροῖσιν ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν·
*Τυροφάγον δ' αὖτις ἐπ' ὄχθας ἐξενάριξε·
Πτερνοφάγον δ' ἰδὼν Καλαμινθίος, εἰς φόβον ἦλθε,
Ἅλτο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας·
Ὑδροχαρὶς δὲ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγμα θοῷ, ἐξέφαλον δὲ
Ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, πεπαίατο δ' αἵματι γαῖα.
[*Λιπταῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε κάμοντα Βορβοροκοίτης·]
Λιχοπίναξ δ' ἔπεφνε κάμοντα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἰσχανόων· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐπιδὰς, ποδὸς εἵλκυσε Κνισοδιώκτην,
Εἰς λίμνην δ' ἀπέπνιξε, κρατὸς χερὶ τύπτων.
Ψιχάρπαξ δ' ἄμυν' ἑτάρων θοὸς ἐπτεμόντων,
Καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύν, εἰς μέσον ἧπαρ,
Πῖπτε δὲ οἱ ὀφθαλμὸς, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε βεβήκει.

Crambophagus, ripis profundis incidit fugienti.
Sed neque ſic ceſſavit in aquis, impulit autem hoſtem.
Contidit n. nec emerſit: tingebatur autem ſanguine lacus
Purpureo, ipſe autem juxta littus extenſus eſt,
Inteſtinis pinguibus impetu ruens in ilia:
Tyrophagum verò ad ipſas ripas interfecit. (tenit,
Pternophagum autem conſpicatus Calaminthius in timorem
Saltavit itaque in lacum fugiens, clypeo projecto:
Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
Saxo percuſſum per ſinciput, cerebrum adeò
Ex naribus ſtillabat, polluebatur autem ſanguine terra.
Litraum occidit vetuſtus Borborocœtes,
Lichopinax autem occidit vetuſtum Borborocœtem,
Lanceâ impetu facto: caligo autem oculos cooperuit.
Praſſophagus autem conſpicatus, pede traxit Cuſſodioctem.
In lacu autem ſuffocavit, comprehenſa manu cervice.
Pſicharpax autem ultus eſt ſocios mortuos,
Et percuſſit Praſſophagum per ventrem in medium hepar.
Cecidit autem illum ante, animique ad infernum ivit.

NOTÆ.

216. Κραμβοφάγος, *ὄτρυσι) Ita lego, & emendo, pro ὄχθῃσι, ſubſtituens ὄτρυσι, quod mox τὸ ὕδατος dicatur. MS. B. miserè hic cæſpitat, Κραμβοφάγος φεύγων βαθείαις ἴμπεσε ὄχθαις.

217. Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε τὸ ὕδατος· ἤλασε δ' ἐχθρόν·) Lego ἐχθρὸν, pro αὐτὸν, ad *Senſum* dilucidandum.

218. Κεῖτο δ' ἔπειτ', οὐδ' ἀνέστη· ἐβάπτετο) Ita, pro Κέκριτο, οὐδ' ἀνέστη· βάπτετο, cujus Emendationis Ratio cuivis aperta; ut ſit. Κατέκριτο δ', οὐδ' ἐξεκολύμβησε, ἀνέκυψεν, &c. *Euripides.* Ἀνὴρ οὐδ' ὅτι ἔστ' αὐτὸς οὐκέτ' οὐδὲ πάλιν. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 470. Item, *Le Soul*, p. 55. Ἐβάπτετο autem, pro βάπτετο, ut ἴφθιμος pro φθίμος, *Iliad. γ'.* v. 449.

221. Τυροφάγον δ' αὖτις ἐπ' ὄχθας ἐξενάριξε) Ità MSS. *Oxon.* A, B, Γ. longè meliùs, quàm quod hactenùs in *Impreſſis* obtinuerat, Λειμονίῳ δ' ὄχθαισι Τυρογλύφον ἐξενάριξε, contra *Metri* rationem; ut oſtendo ad v. 38. Et tum hoc Facinus erit *Crambophagi*, adhuc ad Littora in Aquis pugnantis.

222. Πτερνοφάγον) Ità, pro Πτερογλύφον lego, & emendo, ad εὐφυΐαν εἰκαρμηνιστέραν, nec ſine Ipſius Auctoris patrocinio, qui mox, v. 224. Πτερνοφάγον βασιλῆα vocat eundem.

223. Τὴν ἀσπίδα ῥίψας) Hinc Vox ῥίψασπις.

227. *Λιπταῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε κάμοντα Βορβοροκοίτης) Ità tandem hanc *Lectionem* expedivi ex aliquot aliis; MS. Γ. & *Demetrii Zeni* Textus Φιτραῖον habent, Φυτραῖον, MS. A. tum Βορβοροκοίτης, MS. B. legit, ut Nos At MSS. A, Γ. Ἐμβασίχυτρον, qui, ni fallor, dudum erat occiſus, ut ſuprà, v. 208. *Henric. Stephan.* " In " Fragmento, *inquit*, hujus Libelli invenio, Φυτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε κάμοντα Ἐμβασίχυτρον. At nec ille occiſum Vitæ reſtituet. Verſu proximo poſt, Pro Λιχοπίναξ δ' ἔπεφνε κάμοντα Βορβοροκοίτην, in eodem *Hen. Stephani* Fragmento, & MSS. *Oxon.* A, B, Γ. Λιχοπίνακα δ' ἔπεφνε κάμοντα Βορβοροκοίτης, niſi quod MS. B. Ἐμβασίχυτρον, pro Βορβοροκοίτης, habeat.

228. Ἔγχει ἰσχανόων) Poſt hunc *Verſum*, in Vet. Cod. *Paulino*, ſequitur & hic, *Δέπρησε δὲ πυρὶ, κἀράδησε δὲ τεύχεα ἐπ' αὐτῷ, ut dudum monui, ad v. 204.

231. Ψιχάρπαξ) Heros cognominis ejus, quem *Rana* ſuffocavit, quod in Magnis Operibus *Homero* frequens obſervárunt Grammatici, ſæpè reperiri Diverſos ejuſdem Nominis.

232. Καὶ βάλε Πρασσοφάγον) Ita emendo, pro Πηλέσιον, quod nè ſtare quidem potuit, ipſius Auctoris præſidio, ut ſuprà. v. 229. Πρασταῖον quidem habent MSS. A, Γ. & *H. Stephan.* Fragmentum. Πρασταῖον, MS. B. unde Lectio & Πρασσοφάγον confirmatior.

VARIÆ LECTIONES.

217. Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε τὸ ὕδατος) γρ. ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπεφυγὼν τὸ ὕδατος.

221. Τυροφάγον δ' αὖτις ἐπ' ὄχθας ἐξενάριξε) Ita in MSS. A, B, Γ. Vid. Not. in *Textum*.

222. Πτερνοφάγον) γρ. Πτερογλύφον, vid. in *Textum*.

227. Λιπταῖον) γρ. Φιτραῖον, & Φυτραῖον, vid. in *Text.*

228. Ἔγχει) γρ. ἴσχε'. MSS. A, Γ.

229. Πρασσοφάγος) γρ. Πρασταῖος. Ib. Κνισοδιώκτην) γρ. τυτὸν ἰόντα. MSS. A, B, Γ. & *H. Steph.* Fragment.

231. Ψιχάρπαξ δ' ἄμυν' ἑτάρων θοὸς ἐπτεμόντων) γρ. Ψιχάρπαξ ἄμυνε ἑτάρῳ θοὸς τεθνειῶτι, MS. B. & ἄμυνεν ἑταίρων τεθνειώτων, omiſſo θοὸς, MSS. A, Γ.

232. Πρασσοφάγον κατὰ νηδύν εἰς μέσον ἧπαρ) γρ. Πρασταῖον, μέσσῃ χαίτης ἐπιδόντα, MSS. A, Γ. & Fragmentum ab *Hen. Stephano* memoratum. Vid. Not. in *Textum*.

Πηλοβάτης δ' ἰπφθὶς, πηλῷ δεδμὰς ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχευεν, ὃ ἰξιπόλᾳ παρὰ μικρόν.
Θυμῷ δὴ ἄρα κεῖνος, ἰδὼν ὅ γε χερὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ἕλκυσε, πῶμα δ' ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα, πᾶσα δ' ἐάγη
Κνήμη δεξιτερὴ· πίπτε δ' ὑπτιάων ἐν κονίῃσι·
Κραιπαλίδης δ' ἔμπνυτο, καὶ αὖτις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν·
Τύψε μέσσον δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δὲ οἱ εἴσω
Ὀξύχοος ἤϊεν, χαμαὶ δὲ εἰάχιτο πᾶσα ἑλίκτη
Ἔσκατ' ἐφιλομμέδων ὑπὸ δυσμενὲς χερὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδε τὸν ἐκ ἔχθροῦ πολεμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀπεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
Ἆλτο δ' ἐς τάφρον, ἐκπρὸ φυγῇ οὐτὸν ὀλιθρον.
Τρωξάρτης δ' ἰδυίῃσι φυσιγναθοι ἐς πρὸν ἄκρον·
Ὦκα δ' ἐπερρώσθη λιπὼν σκέλεα φυγόντα.
Τρωξάρτης δ', ὡς εἶδε τὸν ἡμίτομον ἀποτισάμενον,
Καὶ οἱ ἐπεσσύμενος, ἐπιμὰρψαι μεμαώτα·
Πρηστὴρ δ', ὡς εἶδε τὸν ἡμίτομον ἀποτίσαντα,
Ἦλθε μετ' ἀσπιστῆρας, ἀκόντισεν ἐξὸν ἀκωκήν·
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, χάλκεον δ' αὐτῷ διὰ ἔγχεος ἀκμή.
Ἦν δέ τις Μύεσσι μέσοις παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀλφιμάχοιο, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρπιπεδίλου.
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μούνος εἶσι μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Pelobates autem confectus, luti manipulum jecit in ipſum,
Et frontem inunxit. & excaecabat propemodum.
Iratus eſt idcirco certe ille: ubi cepiſſet utique manu forti
Qui jacebat in campo lapidem raſtum, pondus terræ,
Hoc percuſſit Pelobatem ſub genua, tota autem fracta eſt
Tibia dextra, ceciditque ſupinus in pulveribus:
Craugaſides autem uſus eſt, & rurſus ibat in ipſum;
Percuſſit medium autē ipſum per ventrē, totus adeò ei intrò
Acutus juncus ingrediebatur, humique effundebantur uni-
Inteſtina, extracta à lancea manu grari. (verſa
Sitophagus autem, ut vidit in ripis fluminis,
Claudicans ex bello recedebat; angebatur etenim valde:
Saltavit autem in foſſam, ut aufugeret diram perniciem.
Troxartes autē percuſſit Phyſignathum in pedis ſummitatē:
Celeriter usq; quoniam augebatur in lacū ſaltavit fugiens.
Troxartes autem, ut vidit adhuc ſemitruncum, qui ante ceci-
Et illi incurrit rurſus, occidere deſiderans: (derat,
Praſſeus autē, ut vidit adhuc ſemiruncum, qui antè ceciderat,
Venit per propugnatores, & jaculatus eſt acuto juncо.
Neque fregit ſcutum, ſiſtebatur autem iſſius lanceæ acies.
Erat autem quidā inter Mures juvenis filius egregius inter alios
Cominus-pugnans, charus filius irreprobensibilis Arpepibuli,
Princeps, ipſum Martem oſtendens, robuſtus Meridarpax,
Qui ſolus inter Mures excellebat pugnando.

NOTÆ.

242. Ὀξύχοος ἴδωσι) Ita, pro Veteri ἔδῃσι, ſcribo; ut *Iliad.* χ'. v. 449. & ſuprà, ad v. 218. & MSS. A. & Γ. ἴδωσι legunt. Vid. infrà, ad v. 274. *Ibid.* Ἐπέχωσθ') Ita, pro ἔπεχωσθ', lego; & ita *Fragm. Hen. Stephani*, & MS. Γ. etiam ἐχέωσθ', MS. A. licet tibi ἔχεσθ', malè.

246. Ἆλτο δ' εἰς τάφρες) Cùm, pro τάφρῃ, legat τάφρες MS. A. & Fragment. *Hen. Stephani*, & hæc *Lectio* ſit *Tutior* & *Figuratior*, τάφρῃ ad *Var. Lection.* relego.

247. Ποδὸς ἄκρον) Ita. pro *Veteri* πόδα ἄκρον, ex MS. *Oxon.* B. optimè.

253. Οὐδ' ἔρρηξε σάκος) In MSS. A, B, Γ. ſequitur hunc *Verſum*, Τῷδ' ἴβαλε τρυφάλειαν, ἀμύμονα νὺν τετυχῆσθαι Διὸς Ὀλυμπίου μεμιμημένον αὐτὸν Ἄρηα. Ex MS. A, Γ. Hi Verſus, Ὧρμησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτὸν· ὁ δ' οὐκ ἴδεν ἐκ ὑπερθεν ἔχ' ὑπείροντα Ἥρωας κεραμεῦς· ἀλλ' ἴδεν βίβλον λίμνης. MS. B. melius, Ἥρωα κεραμεᾶ μέσον· ἀλλ' ὃ βίβλον ἴδωσι. Mox, Οἰκαδ' ἰὼν, πολέμοιο μεθέκτιν πατὶ δ' ἀπάλυσσε· Αὐτὸς δ' ἰσάκις, γαυρούμενος, ὡς καθὲ λίμνην Οὗτος ἀναρπάξας Βατράχου χθαμαλὸν ἰκριόεντα· Ἀλκὴ δ' ἴσχεν, μυσαίνων ἴφι μάχεσθαι· Καὶ ῥήξας κεφαλὴν μέσσην μάχης, εἰς δύο μοίρας, Φεύγοντ' ἀμφοτέρους κατόπισθεν χεῖρας ἔτηκεν· Καὶ νύ κεν ἐξεπίλησεν, &c.

254. Ἦν δέ τις εἰν Μύεσσι) Pro ἐν Μύεσσι, lego, εἰνὶ Μύεσσι, quòd *Prior* ἔ μύεσσι ſit *brevis*, ut ſuprà probamus, ad v. 131. Εἰν autem, pro ἐν, & εἰνὶ, pro ἐνὶ. Vox *Homerica*; ut *Odyſſ.* κ'. v. 220. Ἔνθ' ἐν εἰνὶ δώμασι ἦσι καλλιπλοκάμοισι. Vid. infrà, v. 257.

257. Ὃς μούνος εἰνὶ Μύεσσι) Et hic τὸ εἰνὶ, pro ἐν, lego; ut ſuprà, v. 254.

VARIÆ LECTIONES.

234. Πηλοβάτης) χ. Κεμπεβοβάτης, MSS. A. Γ. Fragment. *H. Steph.* & *Demetr. Zen.* etiam MS. B. at ibi ſuper. Πηλοβάτης, ut *Emendatio*.

235. Ἔχευεν) χ. ἔπλαξε, MS. B.

236. Θυμῷ δὴ) χ. Ὠργίσθη, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* Δ' ἄρα κεῖνος) γρ. ἄρ' ἐκεῖνος.

237. Πεδίῳ) γρ. γαίῃ, MS. B. *Ibid.* Λίθον ὄβελμον) γρ. λίθον ὄμβελμον, MSS. A, B. Γ. λίθον, ὄβελμον ἄχθος ἀρούρης. *H. Steph.*

238. Πηλοβάτῃ) χ. Κεμπεβοβάτῃ, MSS. A, B. Γ. vid. ſuprà, ad v. 234.

241. Τύψε μέσσον δ' αὐτὸν) χ. τύψε δέ οἱ μέσσον, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* Πᾶς δέ οἱ εἶσω) χ. πᾶς δέ τι, & πᾶσα ἧ εἶσω, non æquè benè, *H. Steph.*

242. Ἔδωσι) χ. δῶσι, MS. A. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐπέχωσθ') γρ. ἔπεχωσθ', & ἐχέωσθ', &c.

244. Σιτοφάγος) γρ. Τρωγλοδύτης, MSS. A, B, Γ. & Fragment. *H. Stephani*.

246. Τάφρες) γρ. τάφρῃ, olim; vid. N. in *Textum*.

247. Ποδὸς ἄκρον) γρ. πόδα ἄκρον, olim; vid. Not. in *Textum*.

248. Λίμνην εἰσάλαθ' φεύγων) γρ. εἰς λίμνην ἅλατο φεύγων.

254. Ἦν δέ τις εἰνὶ Μύεσσι πρῶτος παῖς ἔξοχος ἄλλων) γρ. Ἦν δέ τις ἐν Μυσὶ δὲ Μεριδάρπαξ, ἔξοχος ἄλλων, Κρείσσων φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρπιπεδίλου· Οἰκαδ' ἰὼν πολέμοιο, &c. ut in Not. ad *Textum*, ad v. 253.

Στῆ ῥ' παρὰ λίμνῃσι γαυρούμενος· οἷος ἀπ' ἄλλων,
Σπεῦσε δ' πυθέσθαι βατράχων γίνου ἀγχόθι πάντων.
Καί νύ κεν ἐξεπίασσεν, ἐπεὶ μέγα εἶδος ἔην οἱ,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καὶ τὸν λιπαυχένιος βατράχων ἄλεσε Κρονίων·
Κινήσας ῥ' ὀφρύσι, τόδε δ' ἴφθιγξατο φωνῇ.
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
Ἐναίρειν βατράχους βλωμεσίους· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἠὲ καὶ Ἄρην,
Οἵ μιν λοιγήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, θεοῖο, ἔτι γ' Ἄρηος
Ἰσχύϊ βατράχοισι δρηγίμῳ αἶψὰ ἕλεσθον·
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἤ τὸ σὸν ἔγχος
Κινήσω μέγα Τιτηνεσσόνδε, δουρικλυτόν,
Ὄφρ' Τιτῆνας ἐπιφρὶς ἀρίστους ἴδοιμα πάντων,
Ἐγκέλαδόν τ' ἰπετάοντα, ἰδ' ἄγχιμα φῦλα γιγάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἴδετο ψολόεντα κεραυνόν·
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, διιπετέα Διὸς ἔγχος,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἴκετο χειρὸς ἀναιδοῦς·
Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε, μύας τε·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέλιπε μυῶν κρατερὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

Stetit autem juxta lacum elatus, solus ab aliis.
Factabat verò se depopulaturum Ranarum genus bellaciũ.
Et fortassis perfecisset, quoniam magnum ipsi robur erat;
Nisi statim observâsset pater hominumque deorumque,
Et tunc pereuntes Ranas miseratus est Saturnius:
Moto autem capite, talem locutus est vocem,
'O Dii, certè magnum opus in oculis video!
'Non parum me stupefecit Meridarpax per lacum,
'Trucidare Ranas desiderans: sed celerrimè
'Palladem mittamus tumultuosam, item & Martem.
'Qui ipsum arceant à pugnâ, robustas quantumvis sit.
Sic certè locutus Jupiter; Mars a. respondebat sermone.
'Neque certè Palladis, ô Jupiter, potentia, neque Martis
'Poterit Ranis auxilio depellere diram perniciem:
'Sed agè omnes eamus auxiliatores, vel tuum jaculum
'Moveatur magnum, quod Titanas-sustulit, horrendum-
'Quo Titanas occidisti, egregios supra omnes. (que
'Enceladumque ligâsti, & crudelia genera gigantum.
Sic certè dixit; Saturnius a. jaculatus est ardens fulmen.
Primùm quidem intonuit, magnumque commovit exilium.
Sed postea fulmen, terribile Jovis telum.
Missit contorquens; illud autem certè evolavit è manu regia.
Omnes quidem utiq; terruit jaculatus Ranasque, Mures-
Sed neq; sic cessavit Murium exercitus, sed adhuc amplius

NOTÆ.

265. Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ) Ita hic scribo, pro Μεριδάρπαξ, ut Πηλεκύννου, & ἐξεδίπυος, *Iliad.* ψ'. v. 822. & infrà, ad v. 292. ἐκεδάσσατο. Τὸ δ'. enim est Litera ἀναδιπλάσιος capax, & in hoc loco *Antepenultima* necessariò producenda, ad παῦ Admirationis significandum.

266. Ἐναίρειν) Ita omninò scribendum, *Metri* causâ, ut Ἐκεκίγαμεν, & ἔννεπε, sin cum *Johanne Tzetze* quis mavelit cum simplici ι scribere, alterum certè ι debet subaudiri; ut Veterum Mos. Aliàs *Versum* dixeris ἀκέφαλον, qualis ille, *Iliad.* ψ'. v. 21. Ἔκπεσε γὰρ νῆας τε, καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

267. Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον) Præses enim Belli *Minerva*. Vid. suprà, ad v. 4. & Hymn. *Apoll.* v. 308. de Voce πολεμόκλονον. *Ibid.* Ἠὲ καὶ Ἄρη) Et *Mars* Præliis solet præsidere. Hanc autem *Lectionem* mordicùs, retinendam censeo, non ut putant nonnulli, ἠὲ καὶ Ἄρεα vel, ἢ καὶ Ἄρεα, quòd mox de *Utrisque* dicatur, Οἵ μιν λοιγήσουσι μάχης.

270. Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης) Ita *Hiatum* obturandum hic censeo, præsertim MSS. *Oxon.* A, & Γ. præeuntibus.

273. Κινήσω μέγα Τιτηνεσσόνδε) Hic *Versus* non satis *Numerosè* mihi currere videtur; certè totus hic locus alias legitur, in MSS. *Oxon.* A. B. Γ. Κινήσω· ὅτῳ δ' ἀλέσσεται ὅσις ἄριστος· Ὡς ποτὲ καὶ * Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμος ἀνδρῶν, Καὶ μέγαν * Ἐγκέλαδόν τε, καὶ ἄγχιμα φῦλα Γιγάντων. * Ibi καβὲ νῦν, & Ἐνκελάδοντε.

274. Ὦ Τιτῆνας ἐπιφρὶς) Ita, pro *Veteri* πιφρὶς, emendo, ut suprà, ad v. 218. & ad v. 242.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τοῖσιν ἴφθιγξατο φωνὴν) γρ. τοῖσιδ' ἴφθιγξατο φωνὴν, olim; at MS. Γ. non agnoscit ῥ, quod aliàs esset παρέλκον, ut τοῖσδε, non enim τοῖσιν δέ.

264. Ἦ μέγα ἔργον ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι) γρ. ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, MS. B.

265. Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ) γρ. Οὐ μικρόν μοι πλήσας Μεριδάρπαξ, ἠδὲ καβὲ, &c. MSS. A. B, Γ. tum vel μικρὸν scribendum, vel τὸ μὲ tollendum, &c. At nostra *Lectio* potior.

266. Ἐναίρειν Βατράχους μυσίους) γρ. Ἅρπαξ ὁ Βατράχοισιν ἀμείβων, MSS. A, Γ. & ἄλλοι (τὸν) Βατράχων ἁπάντων. MS. B. Ἐναίρειν, vid. ad *Textum*.

276. Ἠὲ καὶ Ἄρηι) γρ. ἢ καὶ Ἄρεα, MSS. A, Γ. & ἢ καὶ Ἄρεϊ. Vid. Not. in *Textum*.

268. Ἀπαχήσωσι) γρ. λοιχήσουσι, non æquè benè, olim; nec benè, MS. Γ. ἰπαχήσασι.

269. Μύθῳ) γρ. μοῦνον, MSS. A, Γ.

270. Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης) γρ. ἃ ῥ' Ἀθηναίης, MS. Γ. *Ibid.* Οὔτε γ' Ἄρηος) γρ. οὔτε Ἄρεος, olim; vid. Not. in *Textum*.

271. Ἀρηξόμεν) γρ ἀμυνέμεν, MS. B.

272. Ἀρηγόνες) γρ. ἀρήγειν, MS. B. ἀρήγοντες, MS. A.

273. Κινήσω) Vid. Not. ad *Textum*.

280. Βαλὼν βατράχους τε, μύ. ς τὲ) γρ βαλὼν ἐπὶ τοῦδε κεραυνὸς, MS. A MS. B. μύας habet, pro κεραυνὸς, & MS. Γ. κεραυνὸς omittit; ut nostra *Lectio* ita tuta.

Ἦτοι πρῴ ἠμὲν βατράχων γένος ἀίχμητάων
Εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους λίπεν Κρονίων.
Ὅς ῥα τότε βατράχοισι δόρατα ἰοῦσι ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης ναυάεμμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, τρηχήλοι, ψαλιδόστομοι, ἀστιχόδερμοι,
Ὀστοφυεῖς, πλατυνῶτοι, ἀπτόλεθοπες ἐν ὤμοις,
Βλαισοί, χειροβίοτοποι, ἀπὸ στέρνων ἀνεμῶποι,
Ὀκτάποδες, δικέφαλοι, ἀχερεῖς· οἱ δὴ κελεύθῳ
Καρκίνοι· οἳ ῥα μυῶν ἀρὰς σμώδιγγας ἔκερσον.
Ἤδη πόδας καὶ χεῖρας ἀειρόμεσθον δ' ἀλόγχῃ.
Οὓς καὶ ὑποδδείσαν θεῖοι μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἠέλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου πλείη μοιρίδιος ἐξεπλήσθη.

Cupiebat depopulatum-ire Ranarum genus bellacium;
Niſi ab Olympo Ranas miſeratus fuiſſet Saturnius.
Qui utique tunc Ranis auxiliatores illico miſit. (curvis.
Venerunt a. ex improviſo habentes-incudes in tergo, ungulis
Obliquè-ingredientes, tortuoſi, habẽtes forficulas more, oſtri-
Oſſei-naturâ, lati-terga, rutilantes in humeris. (pelles,
Bleſi. Manibus-nervoſis, à pectoribus intumentes,
Octopedes, bicipites, manibus qui-capi nequeant: illi a. ve-
Cancri, qui utiq; Murium caudas orib. incidebant. (ctitur
Etiam pedes & manus; veſtitebantur etiam Lancea:
Quos & timuerunt miſeri Mures, neque ſuſtinuerunt,
In fugam itaque vertebantur. Occidebat autem ſol jam,
Et belli finis unius-diei perfectus eſt.

NOTÆ.

285. Ναυάεμμοις, ἀγκυλοχῆλαι) Ex imitatione hujus loci, Malta luſerunt Veteres *Epigrammatarii*, in miſeros *Grammaticos*, fingentes jocularias Voces, πολυσωφίτας, *ut etiam Ariſtophanes* auſus eſt Voces cudere, non ſolum plurium Syllabarum, verùm etiam aliquot, ni fallor, Verſuum. *Ibid.* Ἀγκυλοχῆλαι) Nonnulli legunt ἀγκυλοχῆλαι, verùm nè id fiat, ſuadet vox ſequens ψαλιδόστομοι. Vid. *Euſtath.* fol. 1059. lin. 38. & *Etymolog.* M. v. Ἀγκυλοχήλης. *Analogia* potius poſceret, ut ἀγκυλόχηλα ſcriberetur, ad normam τοῦ πολύπους· & ἀγκυλοχηλὰς, ad formam τοῦ ἰσοπλατὰς. *Antholog. fol. 524. 533, &c.

289. Ἀχερεῖς) Ἀχείρωτοι· ἢ, χερῶν ἀστερήτοι· ἢ, πολύχειρες· ἀπὸ τοῦ πάσσειν, ἀφὸ τὸ, χερσὶν ἐπιπολάζειν.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἦτοι) γρ. ἤπλετο, MSS. A, B, Γ.
283. Ἐλίπεν) γρ. ἔλιπες, MSS. A, Γ.
284. Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν) γρ. ὅσσι τοῖς βατράχοισιν, MS. B. ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν, MSS. A, Γ.
285. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης, ut ſuprà, v. 81. *Ibid.* Ἀγκυλοχῆλαι) γρ. ἀγκυλοχείλαι.
288. Βλαισοὶ) γρ. βλαισοεὶ, olim, non rectè.
292. Οὓς καὶ ὑποδδείσαν) γρ. τοὺς δ' ὑπεδδείσαν, MSS. A, Γ. *Ibid.* Θεῖοι Μύες) γρ. πάντες Μύες. MSS. A, Γ. ut ſit, *Omnes* omninò *Mures*, nè *Meridarpage* quidem ipſo excepto; bene. *Ibid.* Οὐδ' ὑπέμειναν) γρ. οὐδ' ἔτ' ἤμειναν, MSS. A. B. Γ.
293. Ἐδύετο) γρ. ἰδύετο. olim; δύσκε. MS. A. Γ. ἰδύσετο, MS. B. undè effingo veram *Lectionem*.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

§. II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. HYMNUS IN APOLLINEM.

Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο,
Ὅστε θοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσι θύραι.
Καὶ ῥά γ' ἀϊπλόστοιν ἐπιχθόνιοι ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνῃ.

Memor ero, neque oblivisçar longe-jaculantis Apollinis,
Quem & dii ipsi per domum Jovis metuunt euntem.
Et utique assurgunt propè advenienti
Omnes à sedibus, quando præclaros tendit arcus.

NOTÆ.

1. Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος) De hoc Hymno, quòd sit *Homeri*, præter alia alio loco proferenda, Certamen *Homeri* & *Hesiodi*, de *Homero Argis* morante, hæc habet, Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ, διέπλευσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὸν πατέρων· κἀκεῖ παρὰ τὸν Κυράτιον βωμὸν, λέγει Ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ὃν ἡ Ἀρχὴ· Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο. Ῥηθὲν δὲ τὸν Ὕμνον, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν καὶ ἐποιήσαντο· Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα, ἀνέθηκαν εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν. Hujus Certaminis Author, quisquis fuerit, paulò infra tempora *Adriani* Imperatoris omninò vixit: ex hoc scilicet loco id colligo, Ὅσῳ δὲ ἀκριβέστερον ἐπὶ τῶν θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Πυθίας εὗρε Ὁμήρου, ἐπῃσχύνθη· ὃς γὰρ βασιλέως πυθόμενος, πόθεν Ὅμηρος, καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δὶ' Ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον,

Ἀγνωτόν μ' ἔρεσι γλυκὺν καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἀμβροσίαι Σεμέλῃς ἔθρεψ' ὁ Διὸς ἀγλαὸς υἱός·
Τηλέμαχος δ' ἦν πατρὶ καὶ Νεστορίδῃ Ἐπικάστῃ,
Μήτηρ δ' ἣ μοι ἔπαστε βοητῶν πολλὰ πάσσεσθαι ἄνδρα.

Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν, ἀφ' οὗ τε τὸν πυθόμενον, καὶ τὸν ἀπεκρινάμενον· ἄλλως τε, ὅτι δὴ Ποιητὴν μεγαλοφυῶς τὸν σοφιστὴν ἀφ' ἑαυτοῦ διέξεισι. Et hoc quidem Poema *Homero* tribuit *Lucianus*, in *Phalaride* secundo; nec moramur illud *Pindari* Scholiastæ, ad Nemeonicæum, 2. §. 1. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ ἤρξαντο τὸ γένος εἰς Ὅμηρον ἀνάγοντες· ἐπῄνεσε δὲ μάλιστα αὐτοὺς Κύναιθος, ὃς φασι πρῶτος τῶν ἐπῶν ποιησάμενος ἐμβαλεῖν εἰς τὸν Ὁμήρου πόνον· ἦν δὲ ὁ Κύναιθος Χῖος, ὃς καὶ τὸν ἐπιγραφόμενον Ὁμήρου ποιήσαντα τὸν εἰς Ἀπόλλωνα μεγεθυμνοῦντα Ὕμνον λέγουσι πεπτωκέναι. Οὗτος δὲ ὁ Κύναιθος αὐτὸς συναγαγὼν καὶ συνθεὶς τὰ Ὁμήρου ἔπη, καθὼ τὸν ἐξηγητὴν ἱστόρησε Ὀλυμπιόδωρον, φησὶν Ἱππόστρατος. Idem fere Incertus, Κύναιθος Χῖος αὐτὸς συναγαγὼν καὶ συνθεὶς τὰ Ὁμήρου ἔπη, φησὶν Ἱππόστρατος, ἐν τῇ Ὀλυμπιόδωρου Ἀναγραφῇ. *Athenæus* tamen paulo verecundiùs, l. 1. fol. 22. ut mox notamus, ad v. 514. & *Thucydidem* statim videbimus hoc ipsum Poema *Homero*, *Iliados* Conditori, disertim tribuentem; qui & Vir Doctus & gravis, nec tam facile decipi potuit in re tam notabili, ut Verùs *Cinæthi* putaret *Homericos*; cùm is *Cinæthus* vix totis Quadraginta annis ipso *Thucydide* prior esset. Verùm infrà fusius hæc res probabitur, & videbimus ab Oratore *Aristide*, & à pluribus aliis Magnæ Vetustatis, Auctoritatis, & Nominis, Viris, hæc Poemata laudari, aut in imitationem trahi; de quibus passim suis in locis.

2. Ὅσ τε θοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα) Πάντες θοὶ, δηλονότι οἱ Ἄνδρες, τὸν Ἀπόλλωνα, ἥτις ἦλιος, κατὰ Διὸς εἶμεν, ὁ ἐπὶ χρόνου, ἰόντα τρομέουσι, καὶ ἀφ' ἑδρῶν ἀνίστανται, χαίρει αὐτοῦ ἐπερχομένου, καὶ φαίδιμα τόξα τιταίνοντος, καὶ ἀκτῖνας βάλλοντος, εἰς πάντων αὐτῶν ἔλλειψιν. Eadem ἴσοια, de *Jove*, ad *Iliad. α'.* v. 533.

VARIÆ LECTIONES.

4. Τιτάνῃ) γρ. πάλλῃ.

Λητὼ δ':

Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διὶ πρηϊκεραύνῳ,
Ἧ ῥα βιὸν τ' ἰφάλκοσε καὶ ἐπὶ ὤμοισι φαρέτρην,
Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον, ἀνακρεμάσασα πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο.
Πασσάλῳ ἐκ χρυσείῳ· τὸ δ' ἐς θρόνον ἷσεν ἄγουσα.
Τῇ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ ἐπὶ δαιδαλέῳ χρυσείῳ,
Δεικνύμενος φίλον υἱὸν· ἔπειτα δ' ἄλλοι ἔδοντο
Ἔνθα καθίζοντο· χαίρε δὲ τε πότνια Λητώ,
Οὕνεκα τοξοφόρον θ' ἕκαεργόν τ' ὑὸν ἔπεφνε.
Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δ', ὁππότε σεῖο Δῆλον,
Κεκλιμένη ἐς μακρὸν ὄρος, καὶ Κύνθιον ἔχθος,
Ἀγχοῦ φοίνικος, ἐὺ ῥεέθροις Ἰνωποῖο ῥιζηθεῖσα.
Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως ἐὐῦμνον ἔοντα;
Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠμὲν κὶ' ἤπειρον πολυτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δ' ὀρσίτριχές τοι ἄκραι καὶ ἄκρεα ἄντα
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἦ ὥς τε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
Κλιθῆναι πρὸς Κύνθον ὄρος, καρηαῖ δοι νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάπερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
Ἔξεσε χερσαίοις λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν·
Ἔνθεν ἀναρχόμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
Ὅσσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' Αἴγινα, ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαί τ', Ἐρεσίη τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,

Latona autem sola manet apud Jovem fulmine-gaudentem.
Una utique chordam remisit, & occlusit pharetram.
Et illius ab fortibus humeris manibus captum
Arcum suspendit ad columnam patris sui
Clavo ex aureo: hunc verò in sedem sedere-fecit ducens.
Huic igitur nectar dedit pater poculo aureo,
Manifestè-agnoscens clarum filium: posteà verò Dii alii.
Ibi sedent: gaudet autem veneranda Latona,
Quoniam arciferum & fortem filium peperit.
Salve, ô beata Latona, quoniam peperisti praclaros liberos,
Apollinemque regem, & Dianam sagittis-lætam.
Hanc quidem in Ortygiâ, illum verò asperâ in Delo.
Acclinata ad longum montem, & Cynthium collem.
Proximè palmam, sub Inopi fluentis.
Quomodo nam te laudabo, dignissimus-laude cum sis?
Ubique enim tibi, O Phœbe, modi tribuuntur cantûs,
Sive per continentem vitulos-nutrientem, sive per insulas.
Omnes autem edita-rupes tibi placent, ac vertices summi
Altorum montium, amnesque ad mare profluentes,
Litoraque ad mare protensa, marisque portus.
An, ut te primum Latona peperit gaudium mortalibus,
Procumbens ad montem Cynthi, asperâ in insulâ,
Delo in circumfluâ, utrinque autem unda nigra
Prodibat ad terram dulcè-spirantibus ventis?
Hinc ortus, omnibus mortalibus imperitas,
Quoscunque Creta intus habet, & populus Athenarum,
Insulaque Ægina, navibusque-inclyta Eubœa,
Ægæque, Ereſiaque, & finitima-mari Peparethus,

NOTÆ.

10. Χαίρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ) *Virgil. Æn.* — *Latonæ* pertemtant gaudia mentem. Vid. infrà, ad v. 545.

16. Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δ', κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ) Hinc apparet, *Delum* & *Ortygiam* diversas esse Insulas; de quâ re Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 59. Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, & *Ibidem*, ad v. 60. & in Hymn. *Del.* v. 255. ubi ex his probat *Apollinem* & *Dianam*, uno loco & tempore natos; ex illis, Diversò utrosque. *Idem* hic Versus *Orpheo*, fol. 111.

18. Ἀγχοῦ φοίνικος) De Celeberrimâ hâc *Deliacâ* Palmâ, vid. ad *Odyss. ζ.* v. 162. item *Schol. Euripid.* & quæ Nos, ad *Hecub.* v. 458. *Iphigen.* Tauric. v. 1099. & *Ion.* v. 920. item *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 209. *Ibid.* Ἰνωποῖο) Ἰνωπὸς, πεζομὸς Δήλε, de quo pulchrum Epigramma. apud *Kusterianum Suidam*, v. Ἰνωπός. Vid. *Ezekiel. Spanheim.* & alios Interpretes *Callimach.* Hymn. *Del.* 206, 263. & *Dian.* v. 171.

19. Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα) Ità *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 31. Ἔστι δ' εὔυμνος, vid. *Spanheim.* in locum; & infrà, ad v. 82. *Est sumptum ex* Homero *hoc Epitheton, apud quem* in Hymno ejus legitur. *Henr. Stephanus.*

20. Νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς) Pro νόμος *Singulari*, νομοὶ pono *Plurale*, quia βεβλήαται *Ionicum*, pro βέβληνται, quod *Atticum*, pro βεβλημένοι εἰσὶν. Non νόμοι autem, sed νομοὶ, scribo, ut congruat cum illo, *Iliad.* υ'. v. 249. ἑπτὰ νομοί. Et *Critici* quidem negant, vocem νόμος, pro *Lege*, notam *Homero*, qui tamen εὐνομίαν habet. De quâ re plura Nos, ad Prælect. *Pindaric.* xxx. fol. 186. & ad *Sophocl.* p. 143. Νόμοι, tamen, ut *Latinis* Modi, pro *Carmina*.

22. Ἄδην) Ità omninò scribendum, pro corrupto ᾄδην, quod tamen, si Vox esset legitima, scribendum esset ᾴδην, pro ἤιδην, vel ἄειδεν. At Vox hujus loci omninò ἄδην, cum *Priori* brevi, ab ἀνδάνω.

24. Ἀκταὶ) Vid. *Turnebi* Adversar. fol. 731. lin. 34.

26. Κύνθον ὄρος) *Steph. Byz.* περὶ πόλεων, v. Θαλυκὼς, καὶ Ὀυλτίους· Addo ego, Τυτίους, ἀπὸ Κύνθος, καὶ τὸ Κύνθος, ut hoc nempè in loco.

31. Αἰγίνη) Ità scribendum, pro Αἴγινα, Nymphæ nempè nomine, uti fit, ob *Metri* necessitatem.

VARIÆ LECTIONES.

5. Παρὰ) γρ. παρά.

14. Λητοῖ) γρ. Λητὼ, & Λητῶ, at malè in *Vocativo* circumflectunt.

19. Πῶς γ') γρ. πῶς τ' ἄρ.

20. Νομοὶ) γρ. νόμοι, & νόμος, vid. N. in *Textum*.

31. Αἰγίνη) γρ. Αἴγινα, non benè.

Θρή-

Θρηϊκίη τ' ● Ἄθως, καὶ Πήλιον ἄκρον κάρηνα.
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ.
Ἰμβρός τ' εὐκάρηνος, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβός τ' ἀμφίη, ● Μάκαρος θεὸς Αἰολίωνος,
Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη οἰὶ ἁλὶ κεῖται,
Παντελίκης τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ Κλάρος εὐγλήνεια, καὶ Αἰσαγέος ὄρος αἰπύ.
Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μεροπήων ἀνδρῶπων,
Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Καρπάθου ἠνεμόεσσα,
Νάξός τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναίη τε πιπτήνασα.
Τόσσον ● ἴκ' ὠδίνουσα ἰκνεῖτο ἴκετο Λητὼ,
Εἴ τις γαίαων οἱ θέλοι οἰκία θέσθαι.
Αἱ ῥ' μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, ἠδέ τις ἔτλη
Φοίβου δέξασθαι, καὶ πατέρα περ ἐόντα·
Πρὸς γ' ὄτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δῆλον ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
Καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπτα πτερόεντα ἔσεπτεν,
Δῆλε, σὴ γάρ κ' ἔθέλοις ἔδος ἔμμεναι ἠδ' ἕδρανον
Φοίβῳ Ἀπόλλωνι, θέλε τ' ἐν πίονα νηόν·
Ἄλλος δ' οὔτις σεῖο πρὸ πάμπαν ἄψεται, ἠδέ σε λίσσει·
Οὐδέ σ' ἔοιγε βοῦς ἐὺς ἔσσεται, οὐδ' ὑπάρξει
Οὐδὲ τράγος αἶπυς, οὔτ' ἂρ φυτὰ μηλέα φύσεις·
Αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκατηβόλου ἠὲ ἴκηαι
Ἄντρον ἐς ἠνεμόεν τε καὶ ὑψόθι πίονα νηόν,
Ἀνθρωποί τοι πᾶσιν ● ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας,

Thraciusque Athos, & Pelii summi vertices,
Thraciaque Samus, Idæque montes umbrosi,
Scyrus, & Phocæa, & Autocanæ mons altus,
Imbrusque bene-habitata, & Lemnus importuosa,
Lesbusque valde divina, Macaris soli Æoliæ,
Et Chius, quæ insularum fœcundissima in mari jacet,
Saxosusque Mimas, & Coryciі summi vertices,
Et Clares splendida, & Æsagea mons altus,
Et Samus aquosa, Mycalaque alti vertices,
Miletusque, Coësque, urbs Meropum hominum,
Et Cnidus alta, & Carpathus ventosa,
Naxusque & Paros, Renææque saxosæ.
In tantum parturiens procul-jaculatrem venit Latona,
Si qua sibi terrarum filio velit habitacula ponere.
Hæ valde tremebant & timebant, neque aliqua sustulit:
Phœbum suscipere, & fertilior quanquam esset;
Antequam cum utiq; Deliã ascendisset venerandæ Latonæ,
Et illam interrogans verba alata dixit,
'Dele, si enim utique vis sedes esse filii mei,
'Phœbi Apollinis, imponerèque opulentum templum,
'Alius sanè nemo te tanget, neque te rogabit;
'Neque bobus te fore puto, neque ovibus opulentam,
'Neq; vindemiam feres, neq; plantas innumeras produces:
'Si autem utiq; Apollinis longè-operantis templã habueris,
'Homines tibi omnes ferent centum-boum-sacrificia,

NOTÆ.

33. Ἄθως) Ità, pro *Vulgari* Ἄθος, cujus *Prior* brevis, *Homero* ipso præeunte, *Iliad.* ξ'. v. 229. Ἐξ Ἄθω ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.

37. Μάκαρος θεὸς Αἰολίωνος) De hoc *Macaro*, sive *Macareo* (& tunc Μακαρεὺς legendum) *Æoli* filio, vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 544.

41. Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ) Hinc *Anacreon*, v. 1234. Τὴν Σάμον, ἣν Νυμφαίη ἐπὶ σφῶϊν ὑπέρτερον ᾤκεεν, ut *Hesych.*

42. Κόως τε, πόλις Μεροπήων ἀνδρῶπων) De *Coo*, filiâ *Meropis Titanis*, à quâ *Cos* Insula Nomen habuit, ut *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Κῶς, ἡ Μεροπὶς ὠνομάσθη, ἀπὸ γυναικὸς Μέροπος· Κῶς ἡ, ἀπὸ Κῶ τῆς Μέροπος θυγατρός. Hinc *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 160. Κόον, Μεροπηΐδα νῆσον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 388. Μέροπος Τιτανίδα κόραν, & *Schol.* ad *Iliad.* ξ'. v. 255. Item *Eustath.* fol. 241. lin. 12. ad illud β'. v. 677. Καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν.

43. Κάρπαθος) Aliàs Κράπαθος, per *Metathesin*; vid. ad *Iliad.* β'. v. 676. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Κάρπαθος, νῆσος πλησίον τῆς Κῶ Ὁμήρῳ, ● Κάρπαθος αὖθ' ἱερωτὴ ποτὶ ζόφον. Quod tamen Fragmentum, non hodiè legitur in *Homero*; nec, ut opinor, illius est, sed *Dionysii* Περιηγητοῦ, apud quem hodienum legimus, v. 500. Κάρπαθος αὖθ' ἱερωτὴ ποτὶ ζόφον.

44. Ῥηναίη τε πιπτήνασα) *Rhenæa Apollini* & olim sacra, Insula Maris *Ægæi*; quam uti fit, à sacrilegis quibusdam diù alienatam, post perpetuam fecit appendicem *Delo Polycrates*, ut Nos in *Anacreontis* Vitâ, §. 21. Hinc *Theocritus*, Idyll. 17. v. 70. Ἴσον καὶ Ῥηναῖον ἄνακτ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων.

45. Τόσσον ἴκ' ὠδίνουσα) Malè olim, τόσσον ἐπωδίνουσα, cùm hic sit *Sensus*, ἐπὶ τόσον ἦλθε Λητὼ, ὠδίνουσα Ἀπόλλωνα.

54. Οὐδ' ἐύβοιν οἱ ἔσται ἐέρσας) Undè mox, v. 60. Χειρὶς ἀπ' ἀλλοτρίης, *Delios* ait alendos esse; de quâ re, vid. Illustr. *Ezekiel. Spanhemii* Notas, ad *Callimachi* Hymn. in *Delum*, v. 268.

57. ● Ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας) Ità, pro Corrupto ἀγινῶσιν, omninò lego, in hoc loco; ut & olim, v. 249. 260. 289. 366. vix alterâ voce inter *Varias Lectiones* reservatâ; nisi ut illinc notetur plurium hujusmodi Erro-

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἄθως) κ. Ἄθος, malè, olim.

37. Μάκαρος θεὸς) κ. Μακαρεὺς.

45. Τόσσον ἴκ' ὠδίνουσα) κ. τόσσον ἐπωδίνουσα. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἵκετο Λητὼ) κ. ἵκεο, Λητοῖ, vid. infrà, ad v. 46.

46. Εἴ τις γαίαων) κ. εἴ τις οἱ γαίων, olim. An, εἰ τις ἑοῖ γαίων; *Aldin.* εἴης σοὶ, tum suprà legendum, ἵκεο, Λητοῖ.

57. Ἀγινήσουσ') κ. ἀγινῶσ', olim malè, ut in Not. ad *Textum*.

Ἐξηκό-

Ἔνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεί,
Εἰ βίσσης σὸν ἄνακτα· θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσιν
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοδαπῆς, ἐπεὶ οὔ τοι πίαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δ' ἄρα Δῆλος, ἀμειβομένη δ' ἀγορεύω,
Λητοῖ, κυδίστη θυγατρὶ μεγάλου Κοίοιο.
Ἀσπασίη μέν κεν ἐγὼν ἐθέλουσα γενοίμην
Δεξαίμην, αἶψάς γε τετύσσομαι ἄμμι δυσηχὴς
Ἀνδράσιν, ἀλλὰ δέ κεν πίσεα πρήσσοντα ἕκοιμι·
Ἀλλά τοί τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
Λίην γάρ τινα φασὶν ἀπηνέα Ἀπόλλωνα
Ἔσσεσθ', μέγαν δὲ σκηπτοῦχον ἀθανάτοισι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τοὔνεκ' αἶψά μοι θυμὸν ἐνὶ φρεσὶ καὶ κατὰ θυμὸν,
Μὴ ἐπὶν πρῶτα ἴδῃσι φάος ἠελίοιο,
Νῆσον ἀπημύσῃ, ἐπεὶ ἀργαλέη τέ εἰμι,
Ποσσὶ καθιζήσας, ἅσσῃ δ' ἅλις ἐς πέλαγος·
Ἔνθ' ἐμὲ μέν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλο γαῖαν ἀφίξεται, ἤ κεν ἀδῇ οἱ
Τεύξασθ' νηὸν τε ἔλσεά τε δενδρήεντα.
Πολύποδες γὰρ ἐμοὶ θαλάμας, Φῶκαί τε μέλαιναι,
Οἰκία ποιήσουσ' ἀνηνύστοις, χέρσῳ λαῶν.
Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἔνθάδε μοι σεῦ πρῶτον τεύξειν εὐεπέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
Πᾶσιν ἐπ' ἀνθρώποις, ἐπεὶ πολυώνυμός ἐσσι.

Huc congregati; nidor autem tibi immensus semper,
Si alueris Regem tuum: Dii utique diù te servárint
Manu ab alienâ; quoniam non utique tibi est fertile solum.
Sic dixit, gaudebat autem Delus, respondensque ait,
Latona, inclytissima filia magni Cœi.
Lubens quidem ego Natalitia procul-jaculantis regis
Susciperem, graviter enim verè male audio
Apud homines: sic autem utiq; admodum honorata fierē:
Sed hunc tremo, Latona, sermonem, neque te celabo;
Valde enim quendam dicunt protervum Apollinem
Fore, magnum autem imperium gesturum immortalibus,
Et mortalibus hominibus, super fertilem terram.
Hujus causa utiq; graviter timeo in mente & in animo,
Nè cùm primum videat Lumen Solis,
Insulam dedecoret, quoniam asperum solum sum,
Pedibus proculcatum, impellatque maris in pelagus.
Ubi me quidem magna unda, magna-vi abunde semper
Inundabit; hic ad aliā terrā veniet, quæ utiq; placuerit ipsi,
Constructurus templumque & lucos arboribus-densos.
Polypodes autem in me thalamos, Phocæque nigræ
Domicilia facient, ob inopiam populorum.
Sed si mihi ferres utiq; Deâ, magnum juramentum jurare,
Hic illum primum constructurum præclarum templum,
Fore hominum oraculum, sed posteà
Omnes ad homines, quandoquidem Multinominis sit.

NOTÆ.

rum origo, nempè ex *Amanuensium* supinâ *Negligentiâ*, aut *Ignorantiâ*; tum ex superstitiosâ Nonnullorum *Religione*, qui nec *Sensibus* suis fidem habere auderent, nec *Emendatiora Exemplaria* cum minùs *Emendatis* conferrent, aut *Emendatiores* locos cum *Suspectis*.

59. Εἰ βίσσης σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσιν) Scriptum erat hactenùs. Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βίσσοις, οἵ τοι θεοί κέ σ' ἔχωσιν, in quem locum *H. Steph.* " *Non dubium est, quin Mendosa sint hæc; in quibusdam non legitur* οἵτε. Ego olim, Δυσεμέρεια, Ὁμῆς πάντας ἀνάξια. At cùm *H. Stephano* teste, οἵτε in aliquibus desit, & ex ἔχωσι, Lectio ἤ βίσσης probetur, Ego *Numeros* & *Sensum* simul restituo legendo, Εἰ βίσσης σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσι.

62. Θύγατερ μεγάλου Κοίοιο) Ità lego, pro Veteri illo Corrupto & Falso, Θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο. Quis enim unquam Dixerit, *Latonam Saturni* filiam? At *Cœi Titanis* erat filia, teste *Apollodoro*, *Callimacho*, cui Hymn. *Del.* v. 150. Κοιὴς dicitur; *Apollonio*, cui Argonaut. l. 2. v. 712. Κοιογένεια, *Ovidio*, cui *Filia Cœi*, qui & vocat — genitam *Titanida Cœo*. Κοιαντὶς *Orpheo* dicitur. Vid. Not. in *Scholia*, ad Οδυσσ. κ'. v. 3. Vid. *Etymolog. M.* v. Δῆλος. ἢ ἱέρεια.

65. Γενοίμην) In Vulgatis Editionibus, pro γενοίμην, perperam legitur γ' ἐοίμην, inquit *Henr. Stephanus*, *Florentinam* nempè respiciens, *Aldinam*, *Resinam*, &c.

74. Ἔνθ' ἐμὲ) *Henr. Steph.* in locum, " Pro καθ' κρατὸς, legitur etiam, & melius fortasse, κρὶ κρατός, " vel conjunctim, καθακρατός. At, pro ἅλις αἰεὶ, suspicor legendum esse, ἄλλυδις ἄλλο. Hæc ille, & profectò si κατὰ κράτος legeris, necesse est, ut ἄλλυδις ἄλλο legas. Utrâlibet *Lectio* benè stabit; nec multùm interest, *Utram* elegeris.

79. Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε, θεὰ) Τὸ ἐφιξῆς. Εἰ δ' σὺ, ὦ θεὰ, τλαίης, καὶ ἀξιώσῃς ἐμοὶ θεῶν ἔργον ἐμοῦσαι, δηλονότι, κατὰ Στυγὸς πλῶμεν. ὅτι Ἀπόλλων σεπτοῦχα πυκὶ τ ἑαυτῷ ναὸν, ἵνα χρηστὸν ᾖ χρηστήριον, αὖρα τῆς Δηλιακῆς, αὐτὰρ ἔπειτα, πᾶσι ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις, ἐπεὶ ὄνομα αὐτῷ ἐπικληθήσῃ) ἐπὶ πολλοῖς ἔσσεσι, ἐγὼ μὲν πείσομαί σοι, καὶ τόπον εἰς τὸ πίειον παρέξω. Intignis itaque Ἔμμενες.

82. Ἔπειτα πολυώνυμός ἐσσι) Ità suprà, v. 19. πολύωνυμον vocat. Hinc *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 7. Καὶ

VARIÆ LECTIONES.

59. Εἰ βίσσης σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσιν) γρ. Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βίσσοις· οἵ τοι θεοί κέ σ' ἔχωσιν, pessimè hactenus. Vid. quæ Nos in *Textum*.

62. Μεγάλου Κοίοιο) γρ. μεγάλοιο Κρόνοιο, vid. Not. in *Textum*.

65. Πρὶν πρῶτα) γρ. πρόσθεν πρῶτα, olim, non æquè bené. *Ibid.* Γενοίμην) γρ. γ' ἐοίμην. vid. in *Textum*.

74. Καθ' κρατὸς ἅλις αἰεὶ) γρ. κατὰ κράτος ἄλλυδις ἄλλο, vid. ad *Textum*.

82. Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἔπειτα) γρ. πᾶσιν ἐπ' ἀνθρώποισι· ἔπειτα, &c.

Ὡς

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δ' Θιῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν,
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα, & Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
Καὶ τὸ καταιβόλμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστι μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ἦ μάλα Φοίβῳ τῇδε θυώδης ἵστατο αἰεὶ
Βωμὸς καὶ τέμενος, τοί δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τ' ὄρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ Ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' εἰνάμαρ τε καὶ εἰνέα νύκτας ἀέλπτοις
Ὠδῖνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
Ὅσσαι ἄρισται ἔσσι, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχνίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
Ἄλλαι τ' ἀθάναται, πλὴν λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νιφοβληγέρτεω.
Μάῖα δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοις νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου· ἣ μιν ἔρυκε
Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' ἣν ὁ ἑκηβόλον τε καὶ ἁγνὸν τε
Λητὼ τίκτεσκε καλλιπλόκαμον τὸτ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν πρόπεμψαν ἐυκλώδινος ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεσαι μέγα ὅρμον,
Χρυσείοισι λίνοισιν ἐρεγμένον, ἐννεάπηχυ.
Νέσφιν δ' ἄνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειθ' ἑπέεσσιν ἀποτρίψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δ' ἐτέλεσσε πᾶν τὸ μεταιχύ·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε Θιῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλυμπον,
Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύρηζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθε κατὰ στῆθος φίλοισιν·
Βὰν δ' ἅμα τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
Εὖτ' ἐπὶ Δῆλον ἶκανε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τῇ τότε δὴ τόκος ἦλθε, μελαίνησι δ' ἐπέσχε·
Ἀμφὶ δ' φοίνικος βάλε πέχεις, γοῦνα δ' ἔρεισε

Sic dixit, Latonia; deorum magnũ juramentum juravit.
'Sciat nunc hæc Terra, & Cœlum latum superius.
'Et inferne-fluens Stygis aqua, quodque maximum
'Juramentum, gravissimumque existit beatis diis.
'Certè utique Phœbi hic odoriferum erit semper
'Altare & templum, honorabitque te utique maximè omnium
Sed postquam juravitque, finivitque jusjurandum.
Delus quidẽ valde gaudeb. genitura à longè-jaculante Regis:
Latona a. novem dies quidem & novem noctes imperatis
Partus doloribus torquebatur, dea autem erant intus omnes,
Quæcunque optimæ erant, Dionaque, Rheaque,
Vestigatrixque Themis, ac valde gemens Amphitrite,
Aliæque immortales, absque albis-ulnis-decora Junone:
Sedebat enim in domibus Jovis nubiforge. (*Lucina;*
Sola autem non scierat partus laborem-levans, i. obstetrix.
Sedebat enim summo in Olympo sub aureis nebulis,
Junonis consilio albis-ulnis-decora; quæ illam detinebat
Invidia, quod utique filium irreprehensibilemque fortemque
Latona parere pulchricoma tunc futura erat.
Hæ autem Irim præmisere à bene-habitata insula.
Ducturam Lucinam, pollicentes magnum monile,
Aureis filis contextum, novem-cubitorum.
Seorsim autem jusserunt vocare ab albibula Junone.
Nè ipsam postea verbis averteret venientem. (*Iris,*
Sed ubi hoc audisset pedibus in venti morem festinis velox
Abiit currens, velociter a. transmisit quod in medio spacii
Cæterum ubi pervenit Deorũ solium altum Olympum, (*est:*
Statim utique Lucinam à domo ad januam
Accersitam verbis alatis alloquta est,
Omnia valde, sicut jubebant Dex Olympias domos-habentes:
Huic a. animum suadebat in pectoribus charis;
Iverunt adeò pedibus columbis timidis gressu similes.
Quando in Delum ascendebat obstetrix Lucina,
Hanc tunc utique partus cepit, promptaque erat parere:
Circa itaque palmam ejecit manus, genuaque fixit

NOTÆ.

πελειαμύων. nam & Ilia dicitur *Cynthia, Juno, Hecate, Proserpina, Luna, Diana.* Huc refer *Aristophanis* locum, ubi de Variis *Mercurii Nominibus*, aut *Cognomentis*, in *Pluto*, fol. 54. Ὡς ἀγαθόν ἐσ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν. *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 70. ——Παίην δέ τοι ἔσσομα πολύ. Item Hymn. *Dian.* v. 7. Καὶ πολυωνυμίην· ἴσα μή μοι Φοῖβος ἐείζῃ.

91. Λητὼ δ' ἀίλπτοις ὠδῖνεσσι πέπαρτο) Ità quidem, in *Apollinis* parturitione, quod & *Callimachus* agnoscit, Hymn. *Del.* v. 221. Εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα. τί μητέρ', κῆρες, βαρύνεις; at non pòst, in *Dianæ*; quæ ideò se Parturientibus ait attollere, quòd ipsa ellet à Matre sine dolore nata, *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 21. Μῆτερ ὅτ' ὀξείῃσιν, &c.

99. Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου· ἣ μιν ἔρυκε Ζηλοσύνη) Confer *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 30. ad Ζηλήμονος Ἥρης. & Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum, & mox, ad v. 100.

100. Ζηλοσύνη) Huc refer illud *Callimachi.* Hymn. *Del.* v. 57, — Λητοῖ δ' Ἀφροδίτη, ἅτινα μάλα Ζηνὶ πικρὸν ἤμυσε φιλαίτερον Ἄρεος ἅμα. & quæ suprà, ad v. 99.

104. Χρυσείοισι λίνοισιν ἐρεγμένον) Mallem legere, χρύσεον, ἑλίκτοισιν ἐρμένον, ut *Odyss.* σ'. v. 295. vel, ut *Etymolog.* M. Ἐελμένον.

117. Ἀμφὶ δ' φοίνικος βάλε πέχεις) Huc referendus *Apollonii* Scholiastes, ad *Argonaut.* l. 1. v. 1131. Δρεπομένη) Ἔστι δὲ ἱερὰ παῖς κυόντος τῆς παρθενικοῦ λαμπάδος, καὶ δᾴδοφόρος ἐκ τοῦ ἀλσυλλίου· ὡς καὶ Λητὼ ἐλάβετο τῆς φοίνικος. *Tzetzes.* v. 6. φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη. In Parisiensibus olim Φοίνικι, sed ἀμφὶ cum

VARIÆ LECTIONES.

104. Χρυσείοισι λίνοισιν ἐρεγμένον) *vg.* χρύσεον, ἑλίκτοισιν ἐρμένον, ut *Odyss.* σ'. v. 295. & ἐελμένον.

114. Βὰν δ' ἅμα) *vg.* τὼ δ' βάτην, ut *Iliad.* ε'. v. 778.

117. Ἀμφὶ δ' φοίνικος) *vg.* ἀμφὶ δ' φοίνικι, olim: Vid. in *Textum.*

Λειμῶνι μαλακῷ· μαλθακὴ δ' ὑπὸ γαῖ' ὑπένερθε·
Ἐκ δ' ἔθορε σὺν φόρμιγγι· θεαὶ δ' ἀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σε, βαλέοντα Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
Ἁγνῷ καὶ καθαρῷ, περὶ δὲ χλόον εἵσσατο φᾶρος
Λεπτὸν, ἁβρὸν, καλὸν· περὶ δὲ χρύσεον ἔρρεθρον ἧκεν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα δῆσεν ἰοῦσα μήτηρ.
Ἀλλὰ θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Ἀντιάσασα χερσὶν ἐπέρρεπε· χαῖρε δὲ Λητὼ,
Οὕνεκα τέξοφόρον καὶ καρπερὸν υἱὸν ἔπεφνε.
Ἀλλὰ μάλ' οὐκέτι σε, Φοῖβε, κατίσχεν ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σε γ' ἔπειτ' ἔσαν ἔγκει χρύσεια φρόντιδα πάσσειν,
Οὐδ' ἔτι δέσμιοι ἔσχον, λύοντο δὲ πείσματα πάντα.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβεβᾶσαι ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἅρα πᾶσαι
Θάμβησαν· μετὰ δ' αὖτε χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Βεβόᾳδ', ὡς ὅτε τις Διὸς Λητοῦς τηλεθάλλων,
Γηθοσύνῃ, ὅτι μιν Θεὸς εἵλετο οἰκία θεῖα
Νήσοις ἠπείρου τε, φίλησι δ' ἀνδάνει μᾶλλον·
Ἤνθει δ', ὡς ὅτε τ' ἄκρον ὄρος θάλλουσα ὕλη.
Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξος ἄναξ, ἑκατηβόλος Ἄπολλον,

Prato in molli; ſubriſit adeo terra ſubtus:
Proſilit autem in lucem; Dea verò acclamárunt omnes.
Iói te, ô jaculator Phœbe, Dea lavabant aqua alba
Caſtè & purè; faſciaverunt autem in veſte candidâ,
Tenui, pulchra, circaque auream faſciam injecerunt.
Neq; utiq; Apollini enſem-habenti-aureum mãmâ-præbuit
Verum Themis nectare; & ambroſiam amabilem (mater,
Immortalibus manibus propinavit; gaudebatque Latona,
Quoniam arciferum, & fortem filium peperit.
Cæterum poſtquam, Phœbe, comediſti immortalem cibum,
Non te utique amplius retinuerunt aurea faſcia palpitantẽ.
Neq; vincula detinuere, ſolvebantur etenim ligacula omnia;
Statim autem immortales allocutus eſt Phœbus Apollo,
Sit mihi cithara quæ chara & incurvi arcus,
Vaticinaborque hominibus Jovis verum conſilium.
Sic cum dixiſſet, deſcendebat à terra latrix
Phœbus intonſus longè jaculans; hæ autem omnes
Stupebant immortales: auro igitur Delus univerſa
Onerabatur, aſpiciens Jovis Latonæque genituram:
Gaviſa, quoniam illam Deus elegit, quâ domũ poneret, (gis:
Præ reliquis Inſulis & Continente, amavitq; ex animo ma-
Floruit igitur ſic, ut quando vertex montis florens ſylva.
Tu autem habens argenteum arcum, rex longe-jaculator Apollo,

NOTÆ.

Gemmeo non ſemel utitur *Homerus*, ut *Odyſſ. Θ'.* v. 267. & Hymn. *Mercur.* v. 172. De hâc nobili & antiquiſſimâ *Palmâ*, vid. ſuprà, ad v. 18.

119. Θεαὶ δ' ἀλόλυξαν ἅπασαι) Hæc in loco & mox, v. 445. Vox ἀλολύζω antiquam retinet ſignificationem, *Lætæ acclamationis*, & εὐφημίας qualem edere ſolemus, ob Succeſſum quendam magnum, aut inopinatum; qualis inter plurimos alios, inſignis illa de *Gallis* nuper reportata Victoria, Dei O. M. Benignitate, ANNÆ M. *Britannia* Reginæ, Auſpiciis, & *Marlburii* Ductu atque *Eugenii*, Anno 1709.

120. Ἔνθα σε, βαλέοντα Φοῖβε) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴαπις, & v. Ἴαπις. *Ibid.* Λόον) Ita, pro Veteri λᾶον, lego; & *H. Steph.* " Pro λᾶον, legendum videtur, λόον. Quanquam & *Media* Syllaba corripi poteſt etiam ſ' λᾶον, ut in ἐπεὶ, οἷος, &c.

121. Σπάρξαο δ' ἐὺ φάρεϊ λευκῷ) Nonnulli σπάρξαο, per *συγκοπὴν*, pro ἐσπαργάνωσαι, poſitum volunt, ut *Scripſit*; videtur mihi potiùs ad obſoletum σπάργω referri debere, undè & σπάργανον· ut à φρύγω, φρύγανον. *Etymolog.* M. v. Σπάργανον. Λέγει δὲ καὶ πρῶτον φασκίᾳ σπαργανοῦσθαι· ἔνθα διεμύησεν οἱ παῖδες, ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ἐρθότερον. Rectè autem additur φάρεϊ λευκῷ· quæ enim Faſciæ *Soli* recens-nato aptiores, quam Candidæ? φασκίοις ἀνθρώπους καθάπαξ τὸ λευκόν· ut *Clemens Alexandrinus*. Regum filios Purpurâ faſciabant, undè Περφυρογέννητος. *Plutarch.* De *Alexandri* Fortunâ, Ἀετοῦ σπαργανούμενος τῇ πορφύρᾳ ὁ Μελέαγρος.

123. Χρυσείῃ) De hâc Voce *Schol.* ad *Iliad. ε'.* v. 256. Quòd autem *Soli* omnia ferè ſint ex Auro, *Callimachus* tellatur, Hymn. *Apoll.* v. 33. Χρύσεα τοι Πολλοῦ τ' εὐεργέα, καὶ τ' ἐπιτρὸς, Ἥ τε λύρη, τό, τ' ἄορ μετὰ τὸ Λυκόρεα, ἠδὲ φαρέτρη· Χρυσείη καὶ τοὶ τελαμὼν πολύχρυσος, ὦ Ἄπολλον, Καὶ τε πολυκλίσιαι· Πυθοῖ κε πυρώσαο· Etiam *Ovidius*, Metamorphoſ. l. 2. §. 1. *Aureus* huic Axis, Temo *aureus*, *aurea* ſummæ Curvatura Rotæ, Radiorum argenteus ordo. Unde & Ἀργυροτοξότα. *Iliad.* Θ'. μήτηρ) *Iliad. α'.* v. 578. —γυναικά τε θεπὸν μαζὸν. Et ibi, Θεπεσίη πε μαζὸν μητρός. At hic, Θεσπεσίη πρα μήτηρ. Utrobique pro ἠλάσπω.

129. Δίσμοι) Δισμὸς, δίσμη· ut ξισμὸς, ξίσμη. Sic *Iliad. χ'.* v. 468. δίσμηα σταλόεντα, &c.

135. Χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα βεβόᾳδε) Vid. ſupra, ad v. 123. & *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 260. Χρύσεαί τοι τότε παῖδα γιγάντιοι γείναθ', Δῆλε· Χρυσῷ δὲ τραχήλατα πατέομαι τε Λίμνη· Χρύσεον δ' ἐκόμισαν ζωστῆρα θεοὶ ἱερὸν ἐλαίης· Χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἁλιχθών.

139. Ἤνθει δ', ὡς ὅτε τις ῥίον οὔρεος ἄνθεον ὕλη) Olim in *Vulgatis* τὸ *τὶ decrat, nos nunc primùm apponimus, verùm & ἄνθησε videtur factum, ex præcedenti φλάσε, quam potiùs ſpatium eſſet concedendum τῷ δ, quod malè abeſt: quare hic *Verſus melius, ut mihi videtur, legeretur hoc modo*, Ἤνθει δ', ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἄνθεον ὕλη. pro ἄνθησε, ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης, &c.

VARIÆ LECTIONES.

120. Λόον) γρ. λᾶον. hactenùs, non benè.
137. Γηθοσύνῃ) γρ. γηθοσύνῃ.
139. Ἤνθει δ', ὡς ὅτε τὶ ῥίον οὔρεος ἄνθεον ὕλη) γρ.
ἤνθησ', ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης, vid. Not. in *Textum*.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσω παπταλόεντα,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἀλάπαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δ' σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρόσποροι ἄκραι
Ὑψηλῶν ὀρέων, καὶ ποτάμοι θ' ἅλαδε ῥέοντες·
Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται.
Αὐτῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
Οἵδέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ,
Μνησάμενοι τέρπουσι, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι ἀνήρ,
Ὅς τότ' ἐπιξυνίοι, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.
Πάντων γὰρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, καὶ' αὐτῶν κλῆρον πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, οὐ κλιθήσεται ἀλλοῦ,
Κοῦραι Δηλιάδες, ἑκατηβελέταο θεράπναι·
Αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλωνα ὑμνήσωσιν,
Αὖτις δὲ καὶ Λητὼ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγξασθ'· οὕτω σφὶν καλὴ συναείρεται ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητώ μοι, Ἀπόλλων τ', Ἀρτέμιδί τε ξύν,

Interdum quidem Cynthum aſcendiſti ſaxoſam.
Interdum autem rurſus ad inſulaſque & viros vagabaris.
Multa tibi ſunt templa, lucique arboribus denſi.
Omnes autem ſpeculæ tibi ſunt, & vertices ſummi
Altorum montium, amneſque ad mare profluentes.
Sed tu Delo, Phœbe, maximè oblectas animum,
Ubi tibi protractu-veſtibus Ionæ congregantur,
Suis cum liberis ac venerandis uxoribus:
Illi te pugilum-certamine, & tripudio, & cantu.
Memores exhilarant, cùm ediderint certamen.
Diceres utique immortales & ſenii-neſcios eſſe aliquos,
Qui tunc occurrerit, quandò Ionæ congregati eſſent;
Omnium utique videris gratiam, delectarique animum,
Viroſque inſpiciens, bene que cinctas mulieres,
Naveſque veloces & ipſorum opes multas.
Adhæc, magnum miraculum, cujus laus nunquam periit,
Puellæ Deliades, procul-jaculantis Apollinis *miniſtræ.*
Quæ poſtquam primùm quidem Apollinem laudaverint,
Rurſus & Latonamque & Dianam ſagittis-gaudentem,
Mentionẽ facientes virorum & antiquorum, atque mulierum,
Hymnum canunt, demulcentque nationes hominum:
Omnium autem hominum voces & ſtrepitum
Imitari norunt: putaris utique ipſe unuſquiſque
Loqui; adeò illis bona aptè compoſita eſt cantio.
Sed agè, ô Latona quidem, Apolloque, cum Diana.

NOTÆ.

146. Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε) Hunc Locum, exhinc ad *Quinque* uſque Verſus laudat *Thucydides*, l. 3. fol. 207. ut & alia, quæ mox ſuis locis indicabo, velut ex *Homeri* Hymno in *Apollinem*. Quare nihil ille de *Cinetho* auctore aut novit, aut credidit. *Cinæthus* autem non totis *Quadraginta* annis erat *Thucydide* Prior, ut ſuprà probavi. Vid. *Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Deli*, p. 317.

147. Ἑλκεχίτωνες Ἰάονες) Vid. *Scholia*, ad *Iliad.* γ'. v. 685. Ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες. *Athenienſes* nempè intelliguntur, ab *Ione*, *Xuthi* filio, de quo *Euripidis*, *Ion.* At *Græci* Veteres univerſi ità dicti, à *Javane* filio *Japheti*, vel *Jaſeti*, ut *Græci* vocant. Propheta *Daniel*, c. 8. v. 21. *Alexandrum* Magnum *Javanis* Regem vocat, hoc eſt *Græcis*. Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 74. Ad hunc locum hæc *Thucydides*, Τοιαῦτα μὲν Ὁμηρῷ, ἐπιπομφήσαντι, ὅτι ἦν καὶ τὰ πάλαι μειζόνως ξύνοδος, καὶ ἑορτὴ, ἐς Δῆλον. Et Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, Ἐνίκησε δὲ τῇ πάλῃ χρήσιον πυρὸ, διήκλεσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὸν ποιητήριον.

152. Ὅς τότ' ἐπιξυνίοι, ὅτ' Ἰάονες) Ità rectè emendat, pro Corrupto *Veteri*, Οἳ τότ' ἐπιξύνιεν τ' Ἰάονες, Vir elegantis Ingenii, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 25. quâ *Emendatione* nihil tutius, nihil κομψότερον, ſit enim ex omnibus ipſis Literis, aliter tamen divitis; niſi quod ἐπιξυνίοι, pro ἐπιξυνίοι, legendum; & in *Optativo* ἐπιξυνίοιεν, pro ἐπιξυνίοιεν, malim legere, quàm in *Futuro*; ità enim mox ἴδοιτο, τέρψαιτο, &c. Ὅς autem, pro *Veteri* εἰ, omninò referendum, quùm referri debeat, ad τὸ ἀνήρ.

157. Ἑκατηβελέταο θεράπναι) Ità, pro *Veteri* ἑκατηβελέτα θεράπναι, quod ſtare vix potuit, niſi elliſa *Penultima*, ſaltem Legentis Imaginatione, atque Intentione; ut ſæpè alias *Seberus* in ſuo Indice, θέραπναι, ſcribit, ποιητικώτερον, cùm Veteres ſcriberent θεράπναι, etiam ubi legendum eſſet τερσυλλαΐδας. Satius itaque duxi, ἑκατηβελέτᾳ ſcribere, ut Παλαιφάτᾳ.

161. Ὕμνον ἀείδουσιν) Δηλονότι τὸν Ὁμήρου ὕμνον λεγόμενον, de quo *Nicodemus Friſchlinus*, in *Callimachi* Delum, v. 304.

163. Μιμεῖσθ' ἴσασιν) Ità quidem, pro μιμεῖσθ' ἴσασιν, ſcribendum; nè contra *Naturam*, Duæ *Priores* Ἴ ἴσασιν, corripiantur; quod fieri nequit.

165. Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητώ μοι, Ἀπόλλων τ', Ἀρτέμιδί ξύν) Et hæc locus, exhinc ad *Octo* uſque Verſus, apud

VARIÆ LECTIONES.

147. Ἠγερέθονται) γρ. ἠγερέθοντο, ἠγερέθοντ', & ἠερέθονται, vid. ad *Iliad.* γ'. v. 231.

152. Ὅς τότ' ἐπιξυνίοι, ὅτ' Ἰάονες;) γρ. οἳ τότ' ἐπιξύνιεν τ', Ἰάονες, vid. Not. in *Textum*.

156. Ὅτε) γρ. ὅτι, olim; at emendo, ut *Il.* β'. v. 225. &c.

157. Ἑκατηβελέταο θεράπναι) γρ. ἑκατηβελέτᾳ θεράπναι, & θέραπναι, vid. Not. in *Textum*.

163. Μιμεῖσθ' ἴσασιν) γρ. μιμεῖσθ' ἴσασι, malè, olim: vid. Not. in *Textum*.

165. Ἀλλ' ἄγε δὴ Λητώ μοι, Ἀπόλλων τ', Ἀρτέμιδί ξύν) γρ. Ἀλλ' ἄγε, ἴλαος μοι Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδί ξύν, *Thucyd.* Communiter Λητοΐ. Vid. Not. in *Textum*.

[* Δηλιάδες δέ τε κῦρη, Ἀπόλλωνος θεράπαιναι,]
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δ' κε μετόπισθε
Μνήσησθ', ἤπειρόν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών.
Ὦ κοῦραι, τίς σφι ὑμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δ' Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ·
Τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν, * ἀειρόμεναι ἀοιδαί.
Ὑμεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἰσπολέοισθε, ἔστον ἐπ' αἶαν
Ἀνδρῶν τηλεβόλων πόλεις εὖ ναιετάουσας·
Οἱ δ' * ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ κ' ἐτήτυμόν εἰμι.
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
Ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ.
Ὦ ἄνα, Σὺ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,
Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὰρ δ' ἐπὶ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
Ἔστι δ' Φορμίζων Λητοῦς ἐριαύχενος υἱὸς
φέρμιγγι γλαφυρῇ ἐπὶ Πυθῶ πετρήεσσαν,
Ἀμβρόσια εἵματ' ἔχων, * τεθυωμένα· τῷ δ' Φόρμιγξ
Χρυσείη ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴν ἔχε μαρμαρέην.

[Delinceque Puellæ, Apollinis miniſtræ.]
Salvete vos omnes, mei autem & poſtea
Memores ſitis, quando utique aliquis terreſtrium hominum
Iste roget hoſpes errabundus veniens.
'O puellæ, quis nam vobis vir ſuaviſſimus poëtarum
'Hic verſatur, & in quo maximam capitis voluptatem?
'Vos bene valde reſpondeatis à nobis.
'Cæcus vir, habitat autem Chium ſaxoſam.
'Cujus omnes in precio poſteà erunt cantiones.
Nos autem noſtram laudem feremus, quantum ſuper terram
Hominum verſamur urbes bene habitatas:
Deinde id illi credent, quoniam & verum eſt.
Verùm ego non deſinam procul-jaculantem Apollinem
Laudans argenti-arcum, quem pulchricoma peperit Latona.
O rex, & Lyciam & Mæoniam amabilem,
Et Miletum habes, maritimam urbem optabilem:
Ipſe autem Delo circumfluæ magnoperè imperas.
Contendit autem modulans Latonæ inclyta filius,
Cithara cavâ ad Pytho ſaxoſam,
Immortales veſtes habens, odoriferas: hujuſque cithara
Aureo à plectro ſtrepitum habet amabilem.

NOTÆ.

eundem *Thucydidem*, ut *Homeri*, laudatur, qui tamen paulò aliter legit, in nonnullis, quam Nos, ut hoc ipſo innuimus in *Verſu*, Ἀλλ' ἄγε δή· ἱλήκοι μὲ Ἀπόλλων. Ἀρτεμιδί τε ξύν. Poſt quem quidem *Verſum* omninò deeſſe videtur *Virgo* unus, quod *Bernardus Martinus* rectè notat; non tamen quidem Nonnus ille propinat. *Var. Lect.* l. 3. c. 25. Χαίρετε, κλεηδόνι φίλαι φρεσὶν ἐμμαδίοισι, aut qualis ejuſdem alter, Χαίρετ' καὶ μοι ὄλβιοι ὑπάζετε πᾶσι καμοὶ πόνοις· nam ex infra expreſſâ Compellatione, ad v. 169. Ὦ κοῦραι, τίς σφι ὑμμιν κλ. apparet, Tale aliquid interferendum. * Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος θεράπαιναι, Χαίρετέ γ' ὑμεῖς πᾶσαι, &c.

169. Ὦ κοῦραι) Hæc Poetæ Compellatio facit, ut prædictum *Verſum* addiderim, de quo, modò ad v. 165. etiam hunc locum *Thucydides* laudat, & *Ariſtides*, Oratione κατὰ τῶν ἐξορχουμένων. Vid. *Leon. Allat.* de *Homeri* Patriâ, c. 15. p. 285. & *Henricus Stephani*, Εἰς Ὅμηρον Ἐπιγράμματα, ad finem Certaminis *Homeri* & *Heſiodi*, p. 69. *Iſaac. Caſaubonus*, in illum locum *Strabonis*, l. 1. ubi ait, *Homerum* Patriæ ſuæ non meminiſſe, Notat, *In Hymno* Apollinis, *quem Ego cur abjeamus* αἰτιᾶν, *contra Auctoritatem* Thucydidis, *cauſam nullam ſatis magnam video.* Et *Lilius Gyraldus*, de Poetica Hiſtoria, Dialog. 2. *Ego non equidem video, cur* Homero *antiquiori, hoc eſt,* Iliados & Odyſſeæ *Conditori*, Hymni, *qui legantur, aſcribi non poſſint, tum ætate Ejus, tum Carminis Majeſtate, etſi nonnullis in locis mendoſi, parumque caſtigatè legantur.* Quæ tamen Objectio in hâc noſtra Editione, uti ſpero, magnâ certè ex parte tollitur. *Homerus* autem *Sellius* 200 annis *Thucydide* poſterior.

172. Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δ' Χίῳ) Hinc Anſam primùm arreptam exiſtimo *Homerum* credendi Cæcum fuiſſe; quod autem *Chius* fuerit, & hinc & aliunde colligitur, & *Leo Allatius* multis nititur probare: licet *Ariſtoteles* diſertim neget, *Rhetorice*, l. 2. c. 23. Πάμμοι γοῦν Ἀρχίλοχον, — τετιμήκασι, καὶ Χῖοι, Ὅμηρον, ὁσάκις ἔσπα πολίταις.

183. Μετόπισθεν ἀειρόμεναι ἀοιδαί) Ita ſcribo, pro Veteri ἀειρόμενοι, ob τὸ μετόπισθεν, nec enim Modeſtiſſimum Poetarum decebat dicere, ἀειρόμενοι, & τὸ μετόπισθεν oſtendit, non de ſuo Seculo dixiſſe; ſed de *Futuris*.

176. Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται)) Cum olim ἐπιδὴ Conjunctim ſcriberetur, *Iſaac. Caſaubon.* ad locum ſua Manu notavit, in *Electis* Epiſcopi, *Johannis Mori*, Codice. "Pro ἐπειδή. Hanc vocem non, opinor, alibi leges. Lapius eſt Vir magnus, cum Disjunctim eſſet Legendum, ἐπὶ δὴ πείσονται), ut ſit ἐπιπείσονται δή. Vox autem *Homerica* ἐπιπεῖθομαι.

184. Ἀμβρόσια εἵματ' ἔχων * τεθυωμένα) Cum olim τὸ θυώδια ſcriptum eſſet, nec capi poſſent, niſi pro θυώδιά τι, quod Abſurdum omninò, nec *Homericum* eſſe poteſt, vidi id nullo modo ferendum, & proinde legendum, τεθυωμένα, ut *Iliad.* ξ'. v. 172. & ιν. v. 63. *Callimach.* etiam L. *Pallad.* v. 63. τεθυωμένον ἄλσος.

185. Χρυσείῃ ὑπὸ πλήκτρῳ) Hinc *Suidas* notandus, & quiſquis ille, ex quo is ſumpſerat, qui *Sapphous* Plectri

VARIÆ LECTIONES.

166. Χαίρετε γ' ὑμεῖς) γρ. χαίρετε δ' ὑμεῖς, olim.
168. Τυφλὸς παλαπείριος ἱλάθοι) γρ. παλαπείριος ἄλλος ἱπλάθοι, *Thucydid.* Scholiaſt.
171. Ἀφ' ἡμέων) γρ. ἀφήμενος, τυφλὸς, σιγῇ, ἥσυχα, ἀθρόως. *Scholiaſt. Thucydid.*
173. Ἀειρόμεναι) γρ. ἀειρόμενοι, olim, non æquè benè.
176. Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται)) γρ. οἱ δ' ἐπιδὴ, olim, malè.
181. Περικλύστης) γρ. περικλύστη, meliùs.
184. Τεθυωμένα) γρ. τὸ θυώδια, olim; malè. Vid. in *Textum*.

Ἔρχε-

Ἔνθεν ὃ θεὸς Ὄλυμπον ἐπὶ χθονὸς, ἔστε νόημα,
Εἶσι, Διὸς θεὸς ἐσμὸς, ἵνα μετ' ἀθανάτοισιν ἅπασιν·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή
Μοῦσαι μὲν πρὸ ἧτορ ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεύουσι ῥα θεῶν δόσιν ἠμὲν ἐσθλήν,
Τλημοσύνας τ' ἐς τ' ἔχουσι τὰ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεν οὔτε θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἀλκαρ.
Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες, ἐ ἰοφόροις Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμίλιος, οὔτ' ἀλαλύκη,
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
Ἔνθ' αὖ τῇσιν Ἄρης τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
Καλὰ καὶ ὑψόσε βάσκε· αἴγλη δέ μιν ἀμφὶ φαείνει,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐπλόκοιο χιτῶνος.
Οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μείλιχα, σὺν φρεσὶν ἑῇσι,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεύς,
Ὕιεα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔμμορον ἔοντα;
Ἦ σ' ἐν μνηστῆρσι ἀείδω καὶ φιλότητι,
Ὡς ποτε μνασάμην ἴκτης Ἀζανίδα κούρην,
Ἶκτ' ἅμα δαίμονι ἐλατίδῃ ἰσόθεον;
Ἦ ἅμα Φόρβαντι, Τριοπῆι γένος, ἢ ἅμα Ἐρεσσῆι,

Hinc autem ad Olympum à terrâ, ut mens,
Contendit, Jovis domum, deorum cum cœtu aliorum;
Statim adeo immortalibus cura eſt citharaque & cantio.
Muſæ quidem omnes reſpondentes, voce pulchrâ,
Celebrant utique deorum dona immortalia & hominum
Ærumnas; quantas habentes ab immortalibus Diis,
Vivunt deſperati ac inopes-conſilii, neque poſſunt
Invenire mortis medelam, & ſenectutis remedium.
Cæterum pulchricomæ Gratiæ & lætæ Horæ,
Harmoniaque, Hebeque, Jovis filiaque Venus,
Trifudiant, invicem ad carpum manus tenentes.
Cum his quidem, neque turpis canit, neque pufilla,
Sed valde magnaque viſu & formâ admirabilis,
Diana ſagittis-gaudens, educata ſimul cum Apolline;
Ubi rurſus cum his Mars, & benè-ſpeculans Argicida
Ludunt, ſed Phœbus Apollo citharam pulſat
Pulchrè & ſublimiter gradiens; ſplendorq; illum circumlucet,
Micationeſque pedum, ac nitor bene-contexta veſtis.
Hi autem delectantur animo magno, inſpicientes,
Latonaque aureis-capillis, ac conſiliarius Jupiter,
Filium charum ludentem cum immortalibus Diis.
Quo pacto igitur te laudabo, omninò cùm laudabilis ſies?
An te inter ſponſos laudem & in amore,
Quomodo olim procatus es Azanida puellam;
Una cum Iſchye Dis æquali Elationide Equite? (theo,
Aut ſimulcum Phorbante, Triopæ genere, aut ſimulcum Ereu-

NOTÆ.

inventionem tribuit. v. Σαπφὼ, Καὶ σφώτη πλάκτρον εὕρην. Eadem Vox bis infrà occurrit, III. v. 53. & v. 498. nec ſemel *Seberus* de his locis.

192. Ἀφραδέες) Malè olim ἀμφαδίης, quam corrigo & emendo, legoque ἀφραδέες, vox enim alia, ſi eſſet legitima, *Manifeſti* ſonaret, quod nihil hìc loci habere poteſt. At ἀμφαδὴς *Nomen* nego, ἀμφαδὸν *Adverbium* agnoſco.

197. Οὔτ' ἀλαλύκη) Ità lego, pro οὔτε λάχνη, ut *Odyſſ.* ι'. v. 116. & κ'. v. 509, unde ἀλάλυκτος.

199. Ὁμότροφος Ἀπόλλωνι) *Callimach.* de *Diani*, in Hymn. *Dian.* v. 169. Σὺ δ' Ἀπόλλωνι παίζεις, ſimul etiam in Utero Matris Nutriebantur, ſimul Nati, & ſimul Educati. Vid. Clariſſ. *Ezechiel. Spanheim.* in locum. Idem infrà, ad §. VIII. v. 2.

209. Ὡς ποτε μνασάμην) Olim erat Ὁππότ' ἀνασάμην, quæ ultima Vox eſt nihili; at τὸ Μνασάμην, μνησάμην, à μνάομαι, μνῶμαι, & *Poeticè*, μνάεμαι. Ità μνάω alicubi, & Μνάμενος αἰτῆλιν ἄλοχον, *Odyſſ.* λ'. v. 116. & v. 287. Τὼ πάντες μνώοντο ἀμύμονα Πηνελόπειαν. Et ità perſpicaciſſimus ille *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 8. legendum proponit, Ὡς ποτε μνασάμην. Hiſtoriam habet *Apollodorus*, Bibliothec. l. 3. c. 10. §. 3. *Heſiodus*, in nobili *Fragmento*, mox laudando, & *Ovidius*, de Æſculapii ortu. *Ibid.* Ἔκτης Ἀζανίδα κούρην) *Bernardus Martinus*, etiam profert *Lectionem*, ἔκτης ἐς Ἀβαντίδα χώρην. Ἀζανὶς, *Patronymicum*. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτῆς ἔθνους τὴν Ἀβαντίδα. Ἀβαντὶς itaque χώρη, priùs erat dicta *Enboea*. Auctore *Stephano* περὶ πόλεων, in quâ regnavit Φλεγύας, Κορωνίδος πατὴρ, Ἄρεος καὶ Χρύσης πατὴς Legitur etiam pro Ἀζανίδα, Αἰζανίδα, de quibus Vocibus, videlis *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀζανία, & Ἀζανεῖ. Aliud Ἀζῆνες populi, ad *Euripid.* Oreſt. v. 1647. Ἀζᾶνες, Ἀρκάσιν τ' Ὀρείοις μολεῖν.

210. Ἶκτ' ἅμα δαίμονι) Ità *Heſiod.* apud Scholiaſten *Pindari*. Edit. Oxon. fol. 196. Τῷ μὲ ἄρ' ἄγχιλος ἦλθε Κόραξ, ἰσῆς ἀπὸ δαιτὸς, Πυθῶ ἐς ἀγαθέην, καὶ ἐπίφρασε ἔργ' ἀίδηλα Φοίβῳ ἀκερτομέων· ἐπ' ἄρ' Ἶκτο ἴσσαμα Κόρωνις Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογενέτεω βασιλῆος. Vid. infra, ad XV. v. 3. Κόρῳ Φλεγύου βασιλῆος.

211. Ἦ ἅμα Φόρβαντι Τριοπῆι γένος) *Phorbas*, *Triopæ* filius, qui & *Triopas* dicitur, vel *Triopius*: de

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἀφραδέες) γρ. ἀμφαδίης, olim; malè. Vid. Not. in *Textum*.

194. Εὔφρονες) γρ. εὔφρονες, olim.

197. Οὔτ' ἀλαλύκη) γρ. οὔπω λάχνη, olim, malè.

202. Ἀμφὶ φαείνει) γρ. ἀμφιφαείνει.

209. Ὡς ποτε μνασάμην) γρ. ὁππότ' ἀνασάμην. *Ibid.* Ἀζανίδα) γρ. Αἰζανίδα. & ἐς Ἀβαντίδα. *Ibid.* Κόρῳ) γρ. χώρῳ. Vid. Not. in *Textum*.

211. Τριοπῆι) γρ. Τριόπα, vel Τριόπᾳ. *Ibid.* Ἐρεσσῆι) γρ. Ἐριχθῆι.

Ἦ ἅμα Λευκίππῳ, καὶ Λευκίππου δαμάρτι
Πεζὸς ὁ δ' ἵππουσι; ἢ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπε.
Ἦ οἷος τὸ πρῶτον χρησμὸν ἀνθρώποισι
Ζητέων κατὰ γαῖαν ἴσας, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λάκρια τ' ἀμφιδάσσω παρήϊξας, καὶ Μαγνῆτας,
Καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κλυτὰ τ' ἐπὶ νῆα κιὼν ναυπηγίσιν Εὐβοΐης·
Στῆς δ' ἐπὶ Λελάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐκ ἄδε θυμῷ
Τεύξασθ' νηόν τε τεμένεά τε διαπρύσιά τε.
Ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ἔβης κὰτ' ὄρος ζαθὲς χλωρὸν· τάχα δ' ἵξες ἐπ' αὐτὴν
Ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τέλμησσὸν λιχεπαίλην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἴδε κατὰ δῖαν ὕλην·
Οὐ γάρ πω τὸν ἔναιον βροτῶν ἱερὴν κατὰ Θήβην,
Οὐδ' ἦσαν πάτοι πω κατ' ἀνθρώπους, οὐδὲ κέλευθοι.
Θήβης ἀμπέδιον πυριφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
Ἔνθεν ἢ αὖτίκα ἵκεις, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἵκες Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει, ἁρμὸν ἀμείρων.
Ἕλκων ἅρματα κηλὰ, χαμαὶ δ' ἡνίοχος πέσε θωρὴξ.
Ἐκ δ' ὄχεος θορὼν, ὁδὸν ἤρχεν· οἱ δ' ἄνεν τόνου μὲν
Κεῖν' ὄχεα κεκλῆσθαι, ἀνακτορίῃ ἀφίεντες·
Εἰ δέ κεν ἅρμασι ἄγνυσι ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἵππους μὲν τρομέουσι, τὰ δ' ἁλίσκεται ἐνθάδε πολλά·
Ὧς γὰρ τὰ πρώτιστ' ὀρθὰ γίνεται, οὐδὲ ἄνακτι
Εὔχονται, ἐλάφοις δ' Θεοῦ τότε Μοῖρα φυλάσσει.
Ἔνθεν δ' αὖτίκα ἵκεις, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·

Aut simul cum Leucippo, & Leucippi conjuge
Pedes. Hinc verò cum equus? Neque tamen Triopus defecit.
Aut ut primùm Oraculum hominibus
Quærens super terram inceſſiſti, procul-jaculans Apollo?
Pieriâ enim primùm ab Olympo deſcendiſti
Lectum arenoſam, tranſmiſiſti autem Magnetas,
Et per Perrhæbos: celeriter autem in Iolcum perveniſti,
Cenenumque aſcendiſti navibus-inclytæ Eubœæ:
Steteriſque in Lelanto campo, qui tibi non placebat in animo,
Ut ibi conſtrueres templumque, ac lucos arboroſos.
Hinc autem Euripum tranſiliens, longe-jaculans Apollo,
Aſcendiſti montem divinus viridem, celeriterque perveniſti
Mycaleſſum adiens, ac Temeſſum herboſum; (ab ipſo
Thebasque adiiſti ſolum peramœnum ſylvâ:
Nondum enim aliquis habitabat mortalium ſacrâ in Thebâ;
Nec utique adhuc erant ſemitæ, nec viæ.
Thebe ſupra ſolum tritici-ferax; ſed habebas ſylvæ.
Hinc igitur ulterius tendiſti, procul-jaculans Apollo,
Onchеſtumque perveniſti, Neptuni ſplendidum lucum.
Ubi nuper-domitus equus reſpirat, licet ſit pondere gravatus.
Trahens currus pulchros, humique auriga, quantumvis præ-
E curru exſiliens, iter facit: hi interim quidem (ſtans,
Vacua vehicula pulſant, imperio excuſſo.
Sin utique currus duxerit in nemore arboribus-pleno,
Equos quidem conunt, at illos alio vertentes ſinunt.
Ita enim primum lex erat; ipſi regem
Orant, currum autem Dei tunc Providentia ſervat.
Hinc autem ulterius iiſti, procul-jaculans Apollo:

NOTÆ.

hoc *Servius*, in *Æneida*. *Apollodorus* Biblioth. l. 1. c. 7. §. 4. & *Ovidius*, Metamorph. 11. —— Nam Templa profanus Invia cum *Phlegyis* faciebat *Delphica Phorbas*. *Ibid.* Ἐρεβῆ) Ignota planè Hiſtoria; niſi quod *Acheus* in iis, quæ ſcripſit de Archeanatide & de Bello *Erythræo*, *Apollinem* apparuiſſe *Archagetæ*, &c. de quibus *Natalis Comes*, Mythолog. l. 4. c. 10. & Scholiaſt. *Nicandri*, in *Theriaca*.

212. Λευκίππου δαμάρτι) *Apollo* dicitur ex *Arſinoe*, *Leucippi* filiâ, *Æſculapium* & *Eriopin* genuiſſe; ut probamus infrà, ad §. xv. v. 1. Videat ergò Lector, annon δυγατεὶ, pro δαμάρτι, ſit legendum.

217. Μαγνῆτας) Ità, pro Corrupto Μαγνῆδας, vel *Magnetidas*. *Magnetes* enim, populi *Magneſiæ*; ut *Perrhæbi*, Perrhæbiæ. Eſt autem *Magneſia* hæc Regio *Macedoniæ*, inter *Pieriam* ad *Boream*, & *Theſſaliam*, in *Auſtrum*.

218. Περραιβούς) *Perrhæbi*, à *Lapithis* ex *Perrhabe*, Vico *Theſſaliæ*, pulſi, fugerunt ad *Ætoliæ* montana, *Pindo* monti, proxima, quæ Regio exinde ab iis *Perrhæbia* dicta eſt; & *Plinius*, l. 4. c. 1. *Perrhæbos* numerat inter Populos *Ætoliæ*. *Ibid.* Ἰαωλκὸν) Ità, pro Veteri Ἰωλκὸν lego, ob *Verſum*; quòd in hâc Voce *Prior* ſit Naturâ *brevis*, & Ἰωλκὸς ſit Vox *Poetica*, ut *Homero*, Iliad. β'. v. 712. Βοιβὴν, καὶ Γλαφύρας, καὶ ἱμερτὸν Ἰαωλκόν.

219. Κλυτὰ τ' ἐπὶ νῆα) Κάνειον, ἀκρωτήριον Εὐβοΐας· ὅθι ὁ Ζεὺς Κάνειος. *Ovid.* Metamorph. Victor ab *Oechaliâ Cenæo* ſacra parabat Vota *Jovi*.

220. Λελάντῳ πεδίῳ) *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 289. Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Λελάντιον.

224. Τέλμησσὸν) *Stephanus* περὶ πόλεων. Τέλμησσὸς, ὄρος Βοιωτίας· Ὅμηρος, τὸ τῇ εἰς Ἀπόλλωνα Ὕμνῳ, Εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τέλμησσὸν λιχεπαίλην. Vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1107. ex noſtrâ Editione.

228. Ἀλλ' ἔχεν ὕλη) Ita potius, quam quod olim obtinuit, ἀλλ' ἔχεν ὕλην· quæ enim Terra, quæſo, non ἔχῃ ὕλην; At ſi legas, Ἀλλ' ἔχεν ὕλη ſignificat, Totam terram Sylvâ obductam & horridam.

230. Ὀγχηστὸν δ' ἵκες Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 506.

VARIÆ LECTIONES.

212. Δαμάρτι) γρ. δυγατεὶ, ut in Not. ad *Textum*.

217. Μαγνῆτας) γρ. Μαγνῆδας, & Μαγνησίδας, olim; malè. Vid. Not. ad *Textum*.

218. Ἰαωλκὸν) γρ. Ἰωλκὸν, vid. ad *Textum*.

228. Ἀλλ' ἔχεν ὕλη) γρ. ἀλλ' ἔχεν ὕλην, olim, non æquè benè.

235. Ἄγνυσι) γρ. ἄγνυσιν.

Κηφι-

Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσατο καλλιρέεθρον,
Ὃς Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
Τὸν διαβάς, Ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον,
Ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἄλιαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
Βῆς δ' ἐπὶ Δελφούσης, τόθι τοι κάτα χῶρον ἁπάντων
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
Στῆς δ' ῥηχὰ πάγχυ αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες,
Δελφῆσ', εἰ δή σε φρονέω πρόφρασσα τεκέσθαι,
Ἀνθρώπων πύξαι χρηστήριον· εἶπε μοὶ αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσας τελείους Ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίονα ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοί· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύσω, χείων ἐν πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μακρὰ κατὰ γραμμάς· ἡ δ' ἐπιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίῃ ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον,
Φοῖβε, ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
Ἐνθάδ' ἐπὶ φρονέοις πύξαι εὐεπτάμενον νηόν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· αἱ δέ τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινέουσι τελείους ἑκατόμβας.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺ δ' ἐμοὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Πημανέει σ' αἰεὶ κέλητι ἔπος ἀκοῦσαι,
Ἀρδόμεναί τ' ἀρῆς ἱμῶν ἱερῶν λαὸς πυγῶν,
Ἔνθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται ἰσοφαρίζειν
Ἅρμασί τ' ἠπείλῃσι, καὶ ὠκυπόδων κίρνασιν ἵππων,
Ἢ νηόν τε μείζω, τόν μοι κέλεαι πόλλ' ὀρίνειν.
Ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δ' ἦρίστων καὶ ἄριστον
Ἔσσει, ἄναξ, ἐμοίγε, σεῦ δ' αὖτε ἔπι μοῖρα κιχήσει·
Ἐν Κρίσσῃ πυκάσας ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο·
Ἔνθ' οὔτ' ἄρμαθ' ἅμαξα καλὰ δινήσεται, οὔτε τοι ἵππων
Ὠκυπόδων κέλητι ἴσαν ἰύδμενον ἀμφὶ βωμόν.
Ἀλλά κε καὶ σὲ σόοισιν Ἰηπετίοιο θύγατρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δ' ἦρίστας ἀμφὶ γαιήσῃς
Δίξῃ ἱερὰ καλὰ ἑκατόμβοισιν ἀνάκτων.
Ὣς εἰπὼν, Ἑκάτῃ πίσυνθε φρένας, ἔφρα οἱ αὐτῇ
Δελφούσῃ κλέος ἐν ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἑκάτοιο.
Ἔνθεν ὑπ' ἠερόεντα ἴαχε, ἐκατηβόλ' Ἄπολλον·
Ἵξεν δ' εἰς Φλεγύων ἀνδρῶν πολὺν ὑβριστάων,
Οἳ Διὸς οὐκ ἀλεγεινὸν ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
Ἐν καλῇ βήσσῃ, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης·

Cephiſſum utiq; deinde reperiſti pulchra-fluenta-habentem.
Quæq; ex Lilæa profundit pulchrorum-fluentorum aquam;
Hunc tranſiliens, longè-operans, & Ocaleen turritam.
Hinc utique in Haliartum veniſti herbidum.
Iniſti autem ad Delphuſam, ubi tibi placuit regio immota,
Ut conſtrueres templumque & lucos arboroſos:
Stetiſti itaq; valde propè ipſam, ac illam verbis alloq. es.
'Delphuſa, hic utique ſentio præclarum templum.
'Hominum conſtruere oraculum; quique mihi ſemper
'Huc adducens perfectas Hecatombas,
'Et qui Peloponneſum pinguem habent,
'Et qui Europam, & circumdatas-mari-inſulas,
'Conſulturi: his autem ego verum conſilium
'Omnibus vaticiner, oracula edens in opulento templo.
Sic locutus diſpoſuit fundamenta Phœbus Apollo.
Ampla & valdè longa continuâ-ſerie: hæc autem cum inſpexiſſet
Delphuſa corde irata eſt, dixitque verbum. (ponam,
'Phœbe rex, longè-operans, verbum aliquod tibi in mente
'Hic quoniam ſentis conſtruere præclarum templum,
'Eſſe hominibus oraculum: hicque tibi ſemper
'Huc adducent perfectas Hecatombas.
'Sed tibi dicam, tu autem menti impone tuæ,
'Nocebit tibi ſtrepitus equorum velocium,
'Irrigatique mulæ meis ſacris ex fontibus:
'Hic aliquis hominum maluit inſpicere (audire,
'Currusq; bene-factos, ac velocipedum ſtrepitum equorum
'Quam templumque magnum, & opes multas, quæ inſint.
'Sed ſi mihi; obtemperaveris, tu autem fortior, & melior
'Es, ô rex, me, tuaque vis eſt maxima;
'In Criſſæ fac ſub ſinu Parnaſſi:
'Ubi neq; currus pulchri agitabuntur, neque tibi equorum
'Velocipedum ſtrepitus erit bene-fabricatam circa aram.
'Verum & ſic ducerent lopæam dona
'Hominum inclytæ gentes: tu autem mente pergaviſus
'Sacra pulchra vicinorum hominum.
Sic alloq. Procul-nutientis perſuaſit mentem; ut ſibi-ipſi
Delphuſæ laus ſit ſuper terram, non a. procul-jaculantis.
Hinc igitur ulterius progreſſus es, longè-mittens Apollo:
Pervenisti; ad Phlegyarum virorum ultrè contumelioſorum,
Qui Jovem non curantes ſuper terram habitabant
In pulchra Valle Cephiſſidis prope lacum:

NOTÆ.

241. Ὅτι Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ) Hic Verſus *Heſiodo* tribuitur ab *Luſtath.* fol. 208. lin. 24. & Scholiaſt. ad *Iliad.* β'. v. 522. & fatendum eſt, Non Paucos *Verſus* Utrique Poetæ Communes; ut paſſim probo. At nec rarò Auctores per Errorem laudantur alii, pro aliis.

243. Ἄλιαρτον) Malè olim Ἄμαρτον, cujuſmodi Urbs nullibi alias notatur, niſi hoc uno corrupto in loco. Rectè itaque *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 4. Ἀλίαρτον legit, ut *Iliad.* β'. v. 503. Cui conſentit *Iſaac. Caſaubon.* in Codice quondam ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*. *Johannis Mori*, Ἀλίαρτον ſcribens. Vid. *Stephan.* περὶ πόλεων, v. Ἀλίαρτος.

251. Εὐρώπην) Hic apertè de Orbis *Quartâ* parte uſurpat hanc vocem *Homerus*, ut infrà, v. 251. Vid. ad *Batrachomyom.* v. 26.

264. Βουλήσεται) Ἀντὶ τ. συμαρήσεται. Βούλομαι, *Volo*, pro Μέμαμεν, *Molo*; ut *Iliad.* α'. v. 117. Βάλεμ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμεῖο, ἄ ἀπολέσθαι. Τατίου, πολὺ μᾶλλον συμβούλομαι λαὸν σῶον σέθεν, ἢ τὸν ἀπολέσθαι. Vid. ad *Odyſſ.* π'. v. 106.

269. Κρίσσῃ) Τατίου, Πυθοῦ. *Pindari* Scholiaſt. ad *Pythonic.* §. α'. v. 1. ubi Πυθὼ. ἀπὸ Κρίσσης πεμφθείσης, &c.

VARIÆ LECTIONES.

242. Πολύπυργον) γρ. πολύπυρον.
243. Ἄλίαρτον) γρ. Ἄμαρτον, vid. Not. in *Textum*.
269. Κρίσσῃ) γρ. Κρίσῃ.
273. Ἀμφιγυήσῃ) γρ. ἀμφὶ γυήσῃ.

Ἔνθεν

Ἔνθεν καρπαλίμως ὑπέστιχες ἄκρον ἐς ὄρηος
Ἵκεο δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεσσαν.
Κευμὸν πρὸς Ζέφυρον πέτρη ὑπερέσχεθεν αὐτὰρ ὑπερθεν
Πέτρης κοιλάδες βαθεῖαι, νειλὴ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖ', ἔνθα δ' ἄνακτι πυκινὸν νηὸν τεκτήνατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Νηὸν ἐπιπρέπεα ἐπέρατον, εἶπέ τε μῦθον.
Ἐνθάδε δὴ θνητοῖσι τεύξομαι ἀγλαὸν οἶκον,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵτε μοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινέσσουσι πανάκριτα Ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας περὶ νήσους,
Χρησόμενοι· πῖσιν δ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσιν ὑφηγήσομαι, χρείων ἐν πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἐνέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα τε μάλα μακρὰ διαμπερὲς· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
Λάϊνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης,
Υἱεῖς Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔναιον ἀφίσσονα φῦλ' ἀνθρώπων
Κικλήσκοντ λάεσσι, κλυτὸν ἔμμεν ἅπασι μετόπισθε.
Ἄγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
Κτείνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατερὸν βιέοντα.
Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἀγρονόμοις ἀνθρώποις
Ἀνδράσιν ἠρόεσσεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
Πολλὰ δὲ μῆλα σταιπόδ' ἐπὶ πίλνα κῆρα δάφοινον,
Καί ποτε δίκαιον χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης,

Hinc velociter ascendisti ad jugum festinans:
Pervenisti autem ad Crissam sub Parnasso nivoso,
Vertice ad Zephyrum verso, at desuper
Petra suspensa est, cava autem porrigitur Vallis
Aspera, ubi rex cogitavit Forbus Apollo
Templum facere operabile, dixitque verbum,
Hic utique fanum, ut construatur praclarum templum,
Quod sit hominibus oraculum; quique mihi semper
Hinc adducent perfectas Hecatombas,
Tam qui Peloponnesum pinguem habitant,
Quàm qui Europamque, & mari circumdatas insulas,
Scisciturri: his autem ego certum consilium
Omnib. vaticiner, oracula-edens in opulento templo.
Sic eum dixisset, disposuit fundamenta Phœbus Apollo
Ampla & valde longa omnibus: at in ipsis
Lapideum limen imposuit Trophonius, atque Agamedes,
Filii Ergini, amici immortalibus Dis.
Circum templum compegerunt innumera gentes hominum
Fabricatis lapidibus, celebre ut perpetuò esset.
Prope autem fons pulchrifluens, ubi draconem feminam
Necavit rex Jovis filius ex forti arcu. (multa
Valde-nutritam, magnam, monstrum horrendum, quæ mala
Hominib. faciebat super terram, multa quidem illis, (tum,
Multaq; ovib. pradis pedib. quoniâ fuit nocumentum cruen-
Et olim eum suscepisset ab aurothronâ nutriebat Junone,

NOTÆ.

281. Ποδὸς θειρὴν ἐλθὼν) Θειρὴ, τὸ ἐξέχον τοῦ ὄρους· unde *Iliad.* α'. v. 499. — πολυθειρὲς Οὐλύμποιο. Θείρη, *Ionice* δείρη. pro quo *Poetice* διερὴ, *Collum*, figurate *Colles*. Multa Nomina tranferuntur ab *Animalium* partibus, ad *Montes*; ut *Vertex*, *Cacumen*, *Caput*, *Collum*, *Supercilium*, *Pes*. &c. Κεφαλὴ, θειρὴ, ὀφρὺς, & ὀφρύη, πὰς, κνημὸς, &c. ità mox, xxxiv. v. 3. Ταρθήνης πόδα. Sic *Iliad.* υ'. v. 151. Οἵδ' ἐτέρωσε κάτοχοι ἐκ' ὀφρύσι καλλικολώνης. Ità D. *Lucas*, c. 4. v. 29. Καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τοῦ ὀφρύος τοῦ ὄρους. *Euripid.* Heraclid. v. 395. — λευκαίων δ' ὀφρύων κατ' ἀκρωτηρίου. Ità *Iliad.* β'. v. 829. Ἴδης ἐν κνημοῖσι. Sic mox, ad v. 283. Κνημὸν, ἐπὶς Ζέφυρον. Vid. *Andreæ Schotti* Observat. Historic. l. 3. c. 28. fol. 163. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 4. c. 17. & *Andreæ Dounæi*, Græc. Prælect. in *Lycophr.* MS. fol. 70. apud *Georgium Sawbridge*, Bibliopolam.

283. Κνημὸν) Περίβασιν τοῦ ὄρους· μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν, ut modò, ad v. 281.

285. Ἐνθάδ') Ità scribo pro *Vetere* ἔνθα, ipsius Poetæ auctoritate, qui de hâc ipsâ re loquens, ait suprà, ad v. 246. & mox, ad v. 287. Ἐνθάδε δὴ θνητοῖσι τεύξομαι.

296. Λάϊνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης) Vid. *Strabon.* l. 9. fol. 421. & Notas ad *Iliad.* ε'. v. 404. Οὐδ' ὅπως λάϊνος νοῦς Ἀθηναίοις ἐστὶς εἰρηται. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Δελφοὶ, πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ, ἀπὸ τῆς Φωκίδος· ἔνθα τὸ ἀδυτον ἐκ πέτρας λίθου καταστεύασαν, ἔνθα Ἀγαμήδης καὶ Τροφώνιος. Hos autem *Amphictyonis* tempore fortè sic testatur Vetus Epigramma apud *Pausan.* in Bœotic. c. 11. Ἀμφικτύονι ὅτ' ἔμελλε ἀγαγέσθαι δῖον γυναῖκα Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἀλλίξατο τοῦτον ἑαυτῷ Ἀγχιάδης μὲν ἔπειτα Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης. Idem tamen alibi *Pausanias*, sui, uti fit, oblitus, Natos illos ait, diù post Natum & Adultum *Herculem*, c. xxxvii. & ibidem illis Fatum longè diversum assignat, quàm quod *Cicero*, *Plutarchus*, & alii. Vid. *Joh. Davisii* Notas, ad *Ciceronis* 1 Tusculan. §. 47. & *Strabo.* l. ix. fol. 421. *Pausanias* Depeculatores facit & miserè pereunte. Vid. *Suidam*, v. Εἰς Τροφωνίου μισθώσεται), & *Scholiasten* ad *Aristophan.* Nub. v. 508.

297. Υἱεῖς Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσι) Hæc *Homeri*, maximè favent *Ciceronis*, *Plutarchi*, & *Pindari*, de his Fratribus narrationi. Περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, Τὸν μὲν τὸ Διὸς Δελφοῖς οἰκοδομήσασθαι, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν· τὸ δ' αὖτις ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμου ἡμέρου ἀπόδοσιν· ἐν τούτῳ δ' εἰωχοῦντας παρακαλέσασθαι· τὸν δὲ πεισθέντα τὸ σῶμα τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ καταγηρᾶναι πλούτου.

304. Ταρκόπτε') Ità, pro πεύκτε', scribo; ut mox, ad III. v. 232. Vid. ad *Odyss.* ε'. v. 464.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα, olim; non æquè bené. Vid. Not. in *Textum*.

291. Ἀμφιρύτας) γρ ἀμφιδύτους. olim; at lego & hîc ἀμφιρύτας, ut suprà, v. 251. & *Odyss.* plus semel.

292. Τοῖσιν) γρ. τῷσιν, olim, malè. Vid. suprà, v. 252.

303. Ἀνθρώπους) γρ. ἀνθρώπους. olim, malè; ob αὐτοὺς.

304. Ταρκόπτε') γρ. πεύκτε', olim; non bené. Vid. in *Textum*.

Δεινὸς

Δεινόν τ', ἀργαλέον τὸ Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσι,
Ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔπαλλε, χόλωσαμένη Διὶ πατρί·
Εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
Ἐν κορυφῇ· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μοι, πάντες τε Θεοὶ, πᾶσαί τε Θέαιναι,
Ὡς ἔμ' ἀπημάξειν ἀρχὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρώτην, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κηδεμόνα εἶναι,
Καὶ τῶν τέσσερσι μετὰ τέκε γλαυκώπιν Ἀθήνην,
Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἰπεδανὸς γένετο μετὰ πᾶσι Θεοῖσι
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὅστις κεν αὐτὴ
Τίψ' ἀτὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλεν εὐρεῖ πόντῳ·
Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
Δέξατο, καὶ μιν ἔπειτα κασιγνήτῃσι κόμισσεν·
Ὡς ὄφελ' ἄλλο Θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
Σχέτλιε, ποικιλόμητα, πῶς νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
Οὐκ ἂν ἐγὼ παύοιμι, καὶ εἰ κεχολημένη ἔμπης
Ἦ ἄρ' ἐν ἀθανάτοισι, οἳ εὐρέα κῦρ' ἔχουσι.
Καὶ νῦν τοι γ' ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
Παῖς ἐμὸς, ὃς κε Θεοῖσι μεταπρέπῃ ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν *αἰχύνας' ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
Οὐδέ τι εἰς εὐνὴν πολήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
Τηλόθεν ἔσται, ἄνευθε μετὰ θνητοῖσιν ἀνάκτοισιν.
Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεᾶν κίε χωομένη κῆρ.
Αὐτίκα ἔπειθ' ἱκάνε βοῶπις πότνια Ἥρη.
Χειρὶ καταστείλασ' δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυθι νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάουσι
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, θ' ἐξ ἀνδρές τε θεοί τε·
Αὐτοὶ νῦν μοι πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
Νόσφι Διὸς, μηδέ τι βίλῃ ἐπιδεύεσθαι κείνῳ·
Ἀλλ' ὄγε φέρτερος ᾖ, ἔσσον Κρόνῳ εὐρύοπα Ζεύς.

Gravemque, difficilemque Typhoona, damnum mortalibus,
Quem olim utique Juno peperit, irata cum Jove patre.
Quando utique Saturnius valdè inclytam genuit Palladem
In vertice; statim verò irata est veneranda Juno,
Et ad congregatos immortales dixit,
'*Audite me, omnes Dii, omnesque Dea,*
'*Quòd me injuriâ afficere incipit nubicegus Jupiter*
'*Primus, quoniam me uxorem fecit casta scientem;*
'*Et nunc sine me peperit casiis-oculis Palladem,*
'*Quæ inter omnes beatos decora est immortales:*
'*Verùm iste debilis factus est inter omnes Deos*
'*Filius meus Vulcanus, mutilis pedibus, quem utique ipsa*
'*Ejeci manibus arreptum, & jeci in latum pontum.*
'*Sed illum Nerei filia Thetis argentipes*
'*Suscepit, & suis sororibus præsentavit:*
'*Utinam deberet aliud Diis gratificari beatis.*
'*Miser, versute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?*
'*Quo facto sustinuisti solus parere casiam Palladem?*
'*Non utique ego peperi, & tua vocata tamen*
'*Erã utiq; inter immortales, qui cœlum amplum habitant.*
'*Et nunc utique ideirco aliud ego moliar, ut nascatur*
'*Filius meus, qui utique inter Deos emineat immortales.*
'*Neq; tuum pudore-afficiens sacrum cubile, neq; meũ ipsius.*
'*Neque tecum in cubile versabor, sed abs te*
'*Longè sejuncta cum diis ero immortalibus.*
Sic locuta, procul à diis secessit irata animitús.
Statim deinde precabatur bovinus-oculis veneranda Juno,
Manu sublata autem agitavit terram, & dixit verbum,
'*Audite jam me, Terra, & Cœlum amplum desuper,*
'*Titanesque dii, qui sub terra habitatis*
'*Tartarum circa magnum, ex quibus virique diique;*
'*Ipsi nunc me omnes audite, & date filium*
'*Absque Jove, nihil viribus inferiorem illo;* (piter.
'*Sed hic præstantior sit, quantum Saturno amplioculus Ju-*

NOTÆ.

306. Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσι) De hoc *Typhone*, consulas *Edmundum Dickensonum*, in Delph. Phœnic. c. 2. & *Zecharie Bogani* Epistolam illi Libro præfixam. Habet autem hoc Nomen Plures Nominativos, ut Τυφάων, hoc in loco, Τυφαεύς, mox, v. 367. Τυφώς, vel Τυφών, & Τυφώς, vel Τυφώς, ut *Aristophanes*, Ὃ ἰκαδοσιφάλα Τυφώ. Vid. *Eustath.* fol. 261. lin. 4. & Scholiasten *Apollonii*, Argonaut. ad l. 2. v. 1215.

308. Γείνατ' Ἀθήνην Ἐν κορυφῇ) Mallem ἐκ κορυφῆς, ut *Anacreon*, v. 870. Πολυμήχανόν τ' Ἀθήνην Κορυφῆς ἐδίκνυε Ζεύς, Φοβερὰν θεὰν Ὀλύμπῳ. Vid. ad *Batrachom.* v. 267.

316. Αὐτὰρ ὅγ' ἰπεδανὸς) *Apollodorus* Bibliothec. l. 1. c. 3. §. 5. Ἥρα δὲ, χωρὶς τοῦ ἄνδρὸς ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγένετο. Hunc itaque Hymnum *Apollodorus* genuinum agnoscit.

317. Ὅν τί κεν αὐτὴ Ῥίψ', ἀτὰ χερσὶν ἑλοῦσα) Ita pro, ὃν τέκεν αὐτὴ, lego, ὅν τί κεν, &c. ut sit, ὅν τε κεν ἐγὼ αὐτὴ ἔρριψα ἐς εὐρὺν. Recens enim natum *Vulcanum* ejecit ipsa Mater de Cœlo, ob Deformitatem: quem *Thetis* & *Eurynome* cadentem exceperunt, ut *Iliad.* σ'. v. 395. Alius cum *Jupiter* quoque de Cœlo turbavit, & ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, quòd *Junoni* contrà *Jovem* opitularetur; quando *Sintes* illum in *Lemno* cadentem exceperunt, ut *Iliad.* α'. v. 590. Vid. Comment. ad illud *Catulli*, Tardipedi Deo.

319. Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις) Unà cum *Eurynome*, ut modò, ad v. 317. ex *Iliad.* σ'. v. 398.

328. Αἰχύνας') Ità, pro *Veteri* αἰχύνας, lego, ut fit plena Vox αἰχύναιμι, nam ad *Junonem* referenda.

VARIÆ LECTIONES.

309. Ἐν κορυφῇ) γρ. ἐκ κορυφῆς.
314. Ἐμοῖο) γρ. ἰμοῖο.
315. Μετὰπρέπει) γρ. μὴ πρέπῃ.
317. Ὅν τί κεν αὐτὴ) γρ ὃν τέκεν αὐτὴ, vid. N. in *Text.*
320. Μέγα ἔμπης) γρ. μέσ' ἔμπης.
328. Αἰχύνας') γρ. αἰχύνας, olim, malè. Vid. Not. in *Textum.*
331. Χωομένη κῆρ) γρ. χωομένη πὶρ, olim, non πρὸς bene.
334. Μοι) γρ. μεν, vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἴαυσε χθόνα χερὶ παχείῃ·
Κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβοιο· ἡ δ' ἐπέβη
Τέρπεθ' ὃν ἀμφὶ θυμὸν· ἔλπετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τούτου δὴ πεῖρα πολυφράδμων ἐς ἑαυτὸν
Οὔτε ποτ' ἐς εὐνὴν Διὸς ἀλυσκάζουσ' ἐβεβήκει,
Οὔτε ποτ' ἐς βουλὴν πολυηγερέα, ὡς τὸ πάρος περ,
Αὐτῇ ἐφεζομένη πυκιναὶς φρεσὶν ἔρδεσκε βουλάς.
Ἀλλ' ἤγ' ἐν τεμένεσι πολυλλίστοισι μίμνεν
Τέρπεθ' ἑοῖς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξεπλείοντο
Ἀψ περιπλομένῳ ἔτεϊ· ἐκ ἐπάλυθον ὧραι.
Ἣβην δ' ἔτεκε κούρην τὴν Τυφάονι πῶκα βεβῶσι,
Δεινόν τ', ὀβριμόθυμον τὸ Τυφάονα πῶκα βεβῶτα·
Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακὸν κακῷ, ἡ δ' ὑπέδεκτο·
Ὃς κακὰ πολλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ὅς τῇ γ' ἀντάσειε, φέρεν δέ μιν αἶσιμον ἦμαρ·
Πρὶν γέ οἱ ἶσον ἰὸν ἄνωγε μακρὸν ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερὸν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐριζομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀσωμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
Θεσπεσίη δ' ὀρυμαγδὸς ἔην κατὰ δῖον ὄλυμπον·
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα κ' ἔνθα ἑλίσσετο, λιπτὸ δ' ἦμαρ
Φοινὸν λάπτεσκε· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἔνθ' ἤδη νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωλακιέρῃ·
Οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βεβῆσιν
Ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβης καρπὸν ἔδοντες
Ἐνθάδ' ἀγινέουσι πλησίστιας Ἑκατόμβας·
Οὐδέ τί σε θανατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
Ἀρκήσῃ, οὐδὲ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλά σε γ' αὖτῆ
Πύσῃ γαῖα μέλαινα καὶ ἀλίγκιος Ὑπερίων.
Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὼ δ' σκότος ἔσχε κάλυψε.
Τὼ δ' αὖτῆ κατέκυσε· θεὸν μέν· Πυθιος·
Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκουσ'· οἱ δ' ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι

Sic igitur effata pulsavit terram manu crassâ:
Mota est igitur Terra alma: hæc a. cum vicisset,
Oblectabatur suo animo, putabat enim perfectum esse.
Ex hoc deinde temporum-terminos-ferentem ad annum,
Nunquam ad cubile Jovis venit consiliarii,
Nunquam ad concilium varium, sicuti antea
Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia.
Verum hæc in templis multis-votis-frequentatis manens,
Oblectabatur suis sacris bovinos-oculos-habens venerandæ
Sed quando jam noctes; & dies perficiebantur, (Juno.
Rursus perfecto anno, & venerunt horæ,
Hæc peperit neque diis similem, neque mortalibus,
Gravemque, difficilemque Typhœona, damnum mortalibus.
Statim susceptum hunc oculis bovinis venerandæ Junoni,
Dedit deinde ferens malo malum; hæc verò eum suscepit:
Qui mala multa faciebat per inclytas gentes-hominum;
Quicumq; huic obviam iret, ferretque illum fatalis dies:
Antequam illi telum misisset longè-operans Apollo
Forte; hæc verò doloribus depasta acerbis,
Jacebat valdè anhelans, provoluta per terram.
Vehemens; clamor factus fuit immensus: hæc a. in sylvâ
Frequenter valdè hinc & hinc volvebatur, liquitq; animum
Cruentum exspirans: superq; gloriatus est Phœbus Apollo.
'Hic nunc putresce super terram viros-pascentem:
'Neque tu utique viris malum damnum mortalibus
'Eris, qui terræ multos-nutrientis fructum comedentes
'Huc adducent perfectas Hecatombas:
'Neque tibi mortemque tristem, neque Typhoeus
'Arcebit, neque Chimæra infausti-nominis, sed te utiq; hic
'Putredine afficiet terra nigra & excitator Hyperion.
Sic dixit insultans; hujusque tenebræ oculos obtexerunt.
Hunc autem ibi putredine assecit sacra vis Solis,
Ex quo nunc Pytho vocatur: hi autem regem
Pythium vocant cognomine, quoniam illic

NOTÆ.

343. Δὴ ῥ' ἔπειτα) Ità legendum probo, ad *Odyss.* ε'. v. 185. & aliàs, præcipuè, ad α'. v. 290.

345. Οὔτε ποτ' ἐς βουλὴν) *Ad Concilium*, verto, ob sequentia verba, πυκιναὶς φρεσὶν ἔρδεσκε βουλάς. Ità *Odyss.* σ'. v. 467. Οἱ μὲν ἄρ' ἐς βουλὴν συνάγοντο, δῆμοιό τε φῶτες. *Scholia*, Ἐς βουλήν) Ἐς βουλήν.

354. Κακῷ κακὸν) Κακὸν, δηλονότι, τῷ κακῷ Δρακοντοκτόνῳ δοκεῖ, ἢ Δρακαίνῃ, τῇ Πύθωνι, τὸ κακὸν, ὀδαξητόπουδα Τυφάονα ἔδωκε πέφνειν. De *Pythone* serpente, ab *Apolline* occiso, *Ovid.* Metamorph. l. 1. Vid. *Edmund. Dickenson*, Delph. Phœnic. c. 1. §. 7. De *Delphyne* Serpente ab *Apolline* occiso, *Heliodorus*, in Notis nostris ad *Euripid.* Phœniss. v. 239. *Callimach.* Hymn. Del. v. 91. Οὐδέ π πω πύθηκεν Ὅφις μέγας. *Nonnus, Dionys.* l. 13. fol. 229. Διελφούσῃ δ' ἐδάμασσε, νέμει αἰθέρα ναΐων Ἀπόλλων.

356. Φέρεν δέ μιν αἶσιμον ἦμαρ) Olim Φέρεσκέ μιν αἶσιμον ἦμαρ, cùm verò *Copula* quædam necessaria esset, legendum omninò, Φέρεν δέ μιν, vel, Φέρεσκε δ' ἑ, αἶσιμον ἦμαρ.

371. Ἱερὸν φάος) Olim ἴμερον φάος, quod nihil sanum habuit; quomodo & *Odyss.* σ'. v. 24. Olim ἱλαρὸν φάος, pro ἱερόν. At hic *Quantitas* retragitur; cum *Prior* Ἥ ἴμερον, & *Imperativa* semper producatur, ut probo, ad *Iliad.* ξ'. v. 269. quare nec ἴμερον φάος, pro ἱμερόεν φάος, hìc ullo modo stare potest. Vid. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 1. c. 14.

373. Πύθιον καλέουσιν) *Media* Ῡ Πύθιον, *Natura* brevis, hic producitur, ex *Metri* necessitate, ut in Ἰλίου

VARIÆ LECTIONES.

343. Δὴ ῥ' ἔπειτα) γρ. δ' ἔπειτα, non benè.
345. Τοπάρος) γρ. τὸ πάρος.
349. Ἡμέρῃ ἐξετελεῦτο) γρ. ἔκφατο μακρὸν τελεῦτο.
356. Φέρεν δέ μιν) γρ. Φέρεσκε δ' ἑ, olim Φέρεσκέ μιν, non æquè benè.
371. Ἱερὸν φάος) γρ. ἴμερον φάος, & ἱλαρὸν φάος· vid. Not. in *Textum*.
373. Πύθιον) γρ. Πύθεον.

Αὐτὰρ

Αὐτῷ πῦρ πίλνα μῆλα ἑκάεργον Ἠελίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίῤῥοος ἐξαπάφοιτο·
Σῇ δ' ἐπὶ Δελφούσῃ κιχάνων μῆλα δ' ἴαχε·
Στῆ δ' ἐμὰλ' ἄγχι αὐτῆς, καί μιν ἔπος μῦθον ἔειπε·
Δελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφήσειν,
Χῶρον ἔχουσ' ἐρατεινὸν ἐπιχθονίοισι καλλίῤῥουν ὕδωρ.
Ἔνθά δὴ καὶ ἐμοὶ κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἶος.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ἆσεν ἄνακτ' ἑκάεργον Ἀπόλλων
Πέτρῃσι προχυτῇσιν· ἀπέκρυψεν δ' ῥίεθρα,
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
Πάντες ἐπικλείουσι Δελφαίῳ εὐχετόωντες,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερὴν ἔχανε ῥίεθρα.
Καὶ τότε δὴ παρὰ θυμὸν ἐφράσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὔτινας ἀνδρώπους ὀρχηστὰς ἠσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσουσι Πυθὼ ἔνι πετρήεσσαν.
Ταῦτ' ἄρα ἁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολίες τε μέλαινοι,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωίδα, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
Ἱερά τε ῥέζουσι, νόῳ ἐκπάγλως θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅ τι κεν εἴπῃ.
Χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπὸ Παρνησσοῖο.
Οἳ μὲν ἐπὶ σφῆξιν ἐκ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα. Πυληγενέας τ' ἀνδρώπους,
Ἕλκεσιν· αὐτὰρ ὁ τοῖσι σινίστιος Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐν πόντῳ ὀλίγ' ἐπόρουσε, δέλφινι ἐοικώς,
Νηὶ θοῇ· ἐκ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶνδ' ὅτις καὶ θυμὸν ἐπιφρήσσαιτο νοῆσαι,
Πάντοθ' ἀνασείοιτο, πίτνοιτο δὲ νῆα θοήν·
Οἱ δ' ἀκέων ἐν νηὶ καθήατο δειροδίνητοι.
Οὐδὲ οἵγ' ἕλκε' ἔλυον κοίλῃ ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

Putredine affecit monstrum vis acuti Solis.
Et tunc utique cognovit suâ in mente Phœbus Apollo,
Quòd illum fons pulchrifluus deceperat:
Ivit itaque ad Delphusam iratus, celeriterque pervenit;
Stetitque valde prope ipsam, & illam verbis alloeutus est.
'Delphusa, non utique debebas meam mentem decipiens.
'Locum habens amabilem profundere pulchrifluam aquam:
'Hic jam & mea laus erit, neque tua solius. (Apollo.
Dixit & promontorium adimpulit rex longè operans
Petris profusis, occultavitque fluenta:
Ac templum fecit in luco umbroso,
Prope valde fontem pulchrifluum: hìc regi
Omnes cognomento Delphusio vota faciunt,
Quoniam Delphusa sacra deturpavit fluenta.
Et tunc utique animo cogitabat Phœbus Apollo,
Quosnam homines sibi in sacris ascisceret;
Qui sibi ministerium exhiberent Pytho in saxosâ.
Hæc igitur in animo agitans vidit in caruleo ponto
Navem velocem, in ipsâ autem viri erant, multiq; & boni.
Cretenses ex Cnossiâ Minoïâ; qui utique regi
Sacraque faciant, & enuntient Oracula
Phœbi Apollinis aureo-ense, quodcunque dixerit.
Oracula edens ex lauro, è vallibus Parnassi.
Hi quidē ob negotiationē & opes comparandas *cum navi*
Ad Pylum arenosam, Pyligenasque homines. (nigrâ
Navigabant; verùm his obviam ivit Phœbus Apollo.
In pontoque impetum fecit, corpore Delphino simulis,
In navim velocē, ac jacebat monstrum magnum, graveque.
Horum quicunque in animo excogitaret intelligere,
Undecunque commovebat, concutiebatque navis ligna:
Hi autem tacitè in navi sedebant timentes.
Neque hi arma solvebant cavam per navem nigram,

NOTÆ.

ϖεπάρσιν, *Iliad.* φ'. v. 104. Hinc etiam Certamina *Pythia* dicta, quæ in *Apollinis* honorem celebrata sunt Tertio cujusvis *Olympiadis* anno, ut *Ovid. Metamorph.* l. 1. *Neve Operis famam posset delere Vetustas, Instituit sacros celebri certamine ludos,* Pythia, *perdomiti serpentis nomine dictos.* Mallem tamen Πύθιον.

381. Ἐμὸν κλέος, ἠδὲ σὸν οἶος.) Ità *Callimach.* Epigr. 1. Σοὶ τὸ ϖερίκλυτον παίγνιον Ἀρσινόης. Ità *Plautus.* Menæchm. Act. 5. Scen. 2. v. 118. Imperium tuum demutat atque dictum *Apollinis*, ubi τὸ *Apollinis* non est in *Vocandi* casu, neque in *Recto*, sed in *Genitivo*; ut apud *Ciceronem*, Tuum gravissimi Viri judicium. Sic *Ovid.* — Nostros vidisti flentis ocellos.

388. Ἐφρέσσατο) Ità, pro ἐφράζετο, scribo, ut Ὁμηρικώτερον. At infrà, IV. v. 84. Lectio ἔ ἐφράζετο potest melius permitti; nusquam aliàs *Homero* nota.

389. Ὀργίονας) Μύστας, ἱεροφάντας, ἱερεῖς. Hinc Corrige *Hesych.* Ὀργεῶνες) Μύσται, ἱεροφάνται, ἱερεῖς. Credibile est, Hunc locum præ oculis habuisse *Hesychium*, quod & aliud Argumentum pro Hymni hujus auctoritate. Confer *Etymolog.* M. v. Ὀργεῶνες, & *Suidam*, quem hinc emendandum monui Clarissimum *Neocorum*; at ille oblitus est, aut aliorum *Lexicographorum* consensu deceptus. Ὄργια. *Thema.*

394. Ῥίζωσι νῦν ἀγγέλλωσι θέμιστας) Pro ῥίζωσι & ἀγγέλλωσι, *Subjunctivos* substituo; nam de iis loquitur, qui hoc pòst fecerint, non qui jam faciunt. *Iead.* Θέμιστας) Et hinc apparet, quàm nihili sit æstimanda ψευδοεξηγητὴς illa Objectio, qui ad *Oracula* v. 403. Τοιῶδε legendum dicunt, pro θέμιστας, quòd nunquam alias illa Vox θέμιστες *Homero* sit in usu, pro *Oracula*. Vid. *Etymolog.* M. v. Θέμις & Θεμιστεύω, & *Isaac. Casaubon.* ad *Strabon.* l. VII. in fine.

VARIÆ LECTIONES.

380. Περχίνη) γρ. ἀμφίνη, olim, non benè. Vid. suprà, ad v. 241.

388. Ἐφρέσσατο) γρ. ἐφράζετο, vid. Not. in *Textum.*

389. Ὀργίονας) γρ. ἐρμῶνας. vid. Not. in *Textum.*

394. Ῥίζωσι νῦν ἀγγέλλωσι) γρ. ῥίζωσι Θ' ἀγγέλλωσι, vid. in *Textum.*

Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴρου·
Ἀλλ' ὡς οἱ πρῶτα κατισήσαντο βοείας,
Ὣς ἔπλεον, κραιπνὸς δ' ὄπιθεν κατέπαλτο θύελλα
Νῆα θοὴν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
Παρὰ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἁλιστέφανον πτολίεθρον,
Ἵξον, καὶ χῶρον πρυλιμοβρέτην Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαδύστιχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δέ τ' ἐπήρατα χῶρα.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔμελον νῆα σχεῖν, ἐν δ' ἀνὰ δοῦπος
Φοίτασκε μέγα θαῦμα, κατὰ βλεφάροισιν ἰδέσθαι,
Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς ἐνὶ δαπέδοισι πίλνων,
Ἦ κεν οἶδμ' ἅλιον πολυίχθυον ἀμφὶς ἐρύσσῃ.
Ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφιάλοισιν ἐπιστήσειε νέεσσιν·
Ἀλλὰ παρὲξ Πηλοποννήσου πίσυρας ἔχεσκε
Ἵππους ὠκείας· ἡ δ' ἄνυε ἰκμαίρων Ἀπόλλων
Γηΐδιος ἴθυν· ἡ δ' ἀγόρασσε κέλευθον,
Ἀρύλλῳ ἴκανε, καὶ Ἀργῳφίλῳ ἐρατεινῷ,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῦ πρόχοον, καὶ εὐκτίτου Αἰπὺ,
Καὶ Πύλον ἠμαθόεσσαν. Πυλαιχῆάς τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δὲ παρὰ Κρουνούς, ἐς Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
Ἠδὲ παρ' Ἠλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλε, μεγαλωνύμῳ Διὸς οὔρῳ,
Καὶ σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφανθε,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, ἐς ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρεμέτρεπε πᾶσαν,
Καὶ δὴ ἔπειτα Κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Ὅστε δι' ἂν Πελοπόννησον πίσυρας ἔχησι,
Ἤλυθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἰθέλος ἐκ Διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἅλμυρον ὕδωρ.
Ἀψορρόοι δὴ ἔπειτα σὺν ἠῶ τ' ἠελίου τε
Ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ἵξον δ' ἐς Κρίσσην εὐδίελον ἀμπελόεσσαν.
Ἐς λιμέν' ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχείμωσεν ποντοπόρος νηῦς.
Ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἀστὴρ ἠΰτε μέσῳ ἤματι· τῷ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθῆρες πατέοντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
Ἐς δ' ἄδυτα κατέδυσε διὲ τρηπόδων ἐριτίμων.

Neque ſolvebant velum navis habentis-nigram proram;
Sed quemadmodum hi à principio inſiſterent remis,
Sic navigabant, frequenſque notus à tergo excitabat
Navem velocem: primumque præternavigarunt Maleam,
Præterque Laconicam terram, mari-coronatam-urbem,
Pervenere, & locum oblectantis-homines Solis
Tænarum, ubi oves denſis-velleribus-inſignes paſcuntur
Solis regis; habent etenim delectabilem locum. (ſemper
Hi quidem hic volebant navim ſiſtere, & egreſſi
Conſiderare magnum miraculum, ac oculis videre,
Si manebit in navis cavæ pavimento monſtrum,
Vel ad undam marinam piſcoſam extra impetum faciet:
Cæterum non clavis obediebat navis bene-fabricata,
Sed ulterius ad Peleponneſum pinguem habens
Pergebat viam, venteque rex longè-jaculans Apollo
Facile dirigebat: hac autem faciens viam
Arenen pervenit, ac Argypheam optabilem,
Et Thryum, Alphei meatum, & benè habitatum Æpy,
Ac Pylum arenoſam, Pylogeniſque homines:
Ivit item ad Crunos, & Chalcidem, & ad Dymen,
Et ad Elida divinam, ubi imperant Epéi,
Quandò Pherai tranſiit, exultabunda Jovis vento-ſecunde.
Et illis à nubibus Ithacæque mons altus appareòat,
Dulichiumque, Samèque, ac nemoroſa Zacynthus.
Sed quando jam Peloponneſum præteriit omnem,
Ac jam tum Criſſæ apparebat ſinus infinitus,
Quique Peloponneſum pinguem ſeparat,
Venit ventus Zephyrus magnus ſerenus è Jovis conſilio,
Impetuoſus, impetuoſe-ſpirans ab æthere, ut celeriter
Navis perficeret currens maris ſalſam aquam.
Retrogradi deinde ad ortumque ſolemque
Navigabant, dux autem erat rex, Jovis filius, Apollo.
Pervenère ad Criſſam tranquillam vitiò abundantem,
Ad portum; areniſque impegit per pontum-meäs navis.
Hic è navi impetum fecit rex longe-operans Apollo,
Aſtro ſimilis medio in die: ab hoc autem multæ
Scintillæ evolabant, fulgurque ad cœlum uſque venit.
In adytum autem ſubiit per tripodas valdè venerandos.

NOTÆ.

408. Ὣς ἔπλεον) In hoc loco legendum διαπλάεσκε, quaſi ἔπλαζε ſcriberetur, utut ſuprà, ad v. 399. eadem Vox τελεσπλαδέως legatur. Ita ἔφλεον, ad *Iliad.* ξ'. v. 116. &c.

420. Ἦεν ἐΐδυῖ) Ita, pro *Veteri* ἦεν ἐΐδυῖ, lego; ut *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦεν ἐΐδυῖ. Ita mox, v. 435. Νηῦς ἀνύσειε. Vocem ἦεν, ad *Var. Lect.* rejicio.

423. Καὶ Ἐὐκτίτου Αἰπὺ) Olim. εὐκλύμενον αἰπὺ, quod facilè Corrigo & Emendo. ex ſimili loco. *Iliad.* β'. v. 592. Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πρόχοον, καὶ εὐκτίτου Αἰπὺ, in quem locum, vid. *Scholia*, & Etymolog. M. v. Αἰπύ. *Stephanus* περὶ πόλεων, Αἶπυ, πόλις Μεσσηνίας.

425. Βῆ δὲ παρὰ Κρουνούς) Vid. ad *Odyſſ.* ο'. v. 295. Κρουνοί, Πελοποννήσου πόλις, ἀναμέσον τ' Πύλου, καὶ Χαλκίδος· Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας· Δύμη, πόλις Ἀχαΐας. Vid. *Etymolog.* M. v. Δύμη, & *Stephanum*, περὶ πόλεων.

436. Δὴ ἔπειτα) Vid. ſuprà. ad v. 343. & ad *Odyſſ.* α'. v. 290.

442. Σπινθῆρες) An potiùs σπινθῆρες, quùm à σπινθὴρ oriatur. *Ibid.* Ἦκεν) Pro ἦκεν, ut Ὁμηρικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

408. Ἔπλεον) γρ. ἔπλεν.

420. Ἦεν ἐΐδυῖ) γρ. ἦν ἐΐδυ, olim, malè; ut Not. ad *Textum.*

423. Ἐὐκτίτου Αἰπὺ) γρ. εὐκλύμενον αἰπὺ, peſſimè haſtenús. Vid. Not. ad *Textum.*

436. Δὴ ἔπειτα) γρ δ' ἄπειτα, vid. ſuprà, ad v. 343.

442. Σπινθῆρες) γρ. σπινθῆρες. *Ib.* Ἦκεν) γρ. ἦκεν.

Ἔν

Ἐν δ' ἄρ' ἔγε φλόγα δαῖε, πφωσκόμῳ τὸ δ' ἔπλε.
Πᾶσιν δ' Κρισσὴν κάππχεν σέλας· Αἱ δ' ἀλόλυξαν
Κρισσαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες,
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος ἶλιν ἔκαστην.
Ἔνθην δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόῳ ὥς, ἅλτο πίτνωλι,
Ἀνέρι ἰδόμῳ αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Πρωθήβῃ, χαίτῃ εἰλυμένῳ εὐρέας ὤμους·
Καὶ σφέας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθι πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατὰ σπέρχιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες, οἳ τ' ἀμφὶ ἅλα; πίτ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Τίφθ' ἕατε ἧσθε τετληότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
Ἔκβητ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἕλεσθε;
Λύτη μὲν γὰ οἵκη πέλε ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
Ὁππότε κε πόντιος πολὺ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἔλθησιν καμάτῳ ἀδηκότες· αὐτίκα δέ σφεας
Σίτου γλυκερὸν ἔδος φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἄγὸς αὐτίον ηὔδα.
Ξεῖν', ἐπεὶ ἢ μὰν θαρσαλεοῖσιν ἔοικας,
Οὐ δίμας, οὐδὲ φυλὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Οὔτέ τι, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἀνδρογάασιν;
Ἄλλην γὰρ φρονέοντες ἐπιπλέομεν μέγα λαῖτμα.
Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἴθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
Νῦν δ' αὖδε ξὺν νηὶ κατήλυθομεν ἔπι ἀκτάς.
Νόσφι ἰόντες, ἄλλῃσιν ὁδόν. ἄλλα κέλευθα·
Ἀλλά τις ἀθανάτων διΐφρ' ἄγαγεν ἐκ ἐθέλοντας.
Τοῖσδ' ἀπαμειβόμενος ἑκηβόλος ἐκέκλετ' Ἀπόλλων,
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφιβιβᾶσθε
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔτ' ὀπιστεροι αὖθις ἔσεσθε
Ἐς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστα,
Ἐς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' αὐθαδὲς ποιμα νηὸν
Ἔξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.

Intusque utique hic flammam accendit, ostentans sua signa.
Totamque Crissam occupavit splendor: Acclamárunt autem
Crissæorum mulieres, beneque-cinctæ filiæ,
Phœbi ab impulsu: magnus n. timor cepit unamquamque.
Hinc iterum ad navem, ut mens, saltu volabat,
Viro similis juvenique fortique, (meres;
Qui sit in primâ pubertate, comâ involutus amplos hu-
Ac illos allocutus verba alata dixit,
'O hospites, qui estis? unde navigatis humidas vias?
'An propter Commercium, an temerè vagamini?
'Quomodo latrones super mare vagantur
'Animis, i.e. vitâ, projectis, malum exteris asserentes.
'Quid ita sedetis stupidi, neque in terram
'Descendistis, neque arma nigræ navis deposuistis?
'Hic enim mos est hominum industriorum,
'Ubi ex ponto ad terram cum navi nigrâ
'Pervenerint labore defessi: statim etenim ipsorum
'Cibi dulcis mentem desiderium capit.
Sic dixit, at illis audaciam in pectoribus immisit.
Cui & respondens Cretensium dux, è contra dixit,
'Hospes, quoniam non quidem mortalib. similis videris,
'Neque corpore, neque indole, verùm immortalibus diis,
'Salvegne & valde gaude; Dei etiam tibi felicia dent.
'Et mihi hoc dic verum, ut rectè sciam,
'Qui populus, quæ terra, qui homines hic nati sunt?
'Aliud enim cogitantes navigabamus magnam undam,
'Ad Pylum ex Cretâ, unde genus gloriamur esse.
'Nunc autem huc cum navi venimus minimè volentes,
'Reditus cupientes, aliam viam, alia itinera:
'Sed aliquis immortalium huc duxit nolentes.
His respondens, dixit longe-operans Apollo:
'Hospites, qui Cnossum nemorosam incolebatis
'Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis,
'Ad urbem, amabilem, & ad domos pulchras unusquisque,
'Ad charasque uxores; sed hic opimum templum
'Habebitis meum, multis honoratum hominibus.

NOTÆ.

444. Δαῖε πφωσκόμῳ) Ita *Corrigo* & *Emendo*, pro δαῖ' ἐπφωσκόμῳ, quod hactenùs malè obtinuerat, etiam in *Stephani* Editione. *Lectio* nostra confirmatur. ab *Iliad.* μ'. v. 280. Πφωσκόμῳ τὸ δ' ἔπλε. Vid. *Eustath.* fol. 865. lin. 14. & *Etymolog.* M. v. Πφαύσκω.

445. Αἱ δ' ἀλόλυξαν) Vid. suprà, ad v. 119.

446. Κρισσαίων) Ita, pro Κρισσαζῶν, scribendum monet *Isaac. Casaubon.* ad oram Codicis, nunc Episcopi *Elienſis, Joh. Mori*; neque si Κρισσαζῶν, pro Κρισσαίων ἀζῶν, sic *Versus* staret: *Prior* enim Ω ἀγὸς *Homero* semper Corripitur. Hanc *Lectionem* confirmat etiam *Stephanus*, ἀπὸ πόλεων, excepto, quòd illa cum simplici σ'. scribitur, Κρίσσα, πόλις Φωκίδος· Ἐκαταῖος, Εὐρώπῃ· ἀπὸ Κρίσσου, Ω Φώκης τὸ ἐθνικὸν, Κρισσαῖος· νὴσ Κρισσαῖον πέδιον. Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 178. Καὶ πεδία Κρισσαῖα. Dicitur etiam Sinus *Corinthiacus*, unus quidem *Crissæus*, alter *Saronicus*.

447. Ἔκαθεν) Ità. pro ἵκανον, emendo; nam de *Crissæorum* Uxoribus & Filiabus res agitur.

452. Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστὲ) Hoc *Tetrastichon* aliàs extat. *Odyss.* γ'. v. 71. & δ'. v. 252.

455. Ψυχὰς παρθέμενοι) Ita *Odyss.* β'. v. 237. Σφὰς δ' αὖ παρθέμενοι κεφαλάς. Et γ'. v. 74. ubi idem locus, ut & δ'. v. 255.

456. Ἦεν) Ἀντὶ Ω, ἦσθ' Δυΐκιοι, ἀντὶ Πλαταιῆται, ut *Iliad.* ε'. v. 435. & infrà, ad v. 487.

460. Ἀδηκότες) Ita semper cum *Duplici* δ'. scribo, ut *Odyss.* μ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

444. Δαῖε πφωσκόμῳ) χρ. δαῖ' ἐπφωσκόμῳ, vid. Not. in *Textum*.

446. Κρισσαίων) χρ. Κρισσαζῶν, vid. N. in *Textum*.

460. Ἀδηκότες) χρ. ἀδηκότες.

468. Ἐγγιγάασι) χρ. ἐγγιγάασιν

Εἰμὶ

Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλωνα δ' εὔχομαι εἶναι.
Ὑμεῖς δ' ἀγαγόντε θοὴν ἐπὶ μέγα λαίτμα θαλάσσης,
Οὐκ κακὰ φρονέοντε, ἀλλ' ἐσθλὰ πίσυνα νηὸν
Ἕξετ' ἐμὸν, πᾶσι μάλα τιμῆσιν ἀνθρώποισι.
Εὖλας τ' ἀθανάτων εἰδήσετ', ἠδ' ἱερὰ
Αἰεὶ τιμήσουσ' ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας.
Ἀλλ' ἄγετ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω· πίθησθε δὲ μᾶλλον.
Ἱστία μὲν πρῶτον καθέτην, λύσαντε δὲ σειράς·
Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε·
Ἐν δὲ κέλευθα ἕλεσθε, καὶ ἔντεα νηὸς ἔέρσης.
Καὶ βωμὸν ποιήσαι ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ ἐπιθέμενοι· ἐπὶ τ' ἄλφιτα λευκὰ θύσαι,
Εὐχόμενοι δ' ἑστῆτε περιστάδες ἀμφὶ βωμόν.
Ὡς μὲν ἐγὼ πρῶτον γε κατοπτεύσω πόντῳ
Εἰδόμενος Δελφῖνι θοὴν ἐπὶ νῆα κέλησαι,
Ὡς ἐμὲ εὐχόμενοι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
Αὐτὸς Δελφινίῳ καὶ ἐπωνύμιος ἔσσεται αἰεί.
Δειπνῆσαί τ' αὖρ' ἔπειτα δαῒς παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕωσι,
Ἕρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ Ἰηπαίονα αἰείσαι,
Εἰσέτε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἵξεται ἔνδοθι νηῦς.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἱστία μὲν πρῶτον καθέσαν, λῦσάν τε βοείας·
Ἰσὸν δ' ἰσοδόκῃ πελάσσαν ἀντίοισιν ὀρόφοις·
Ἐκ δὲ κὰπ' αὐτὴ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἄλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἐρύσαντο νέεσθαι
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἴρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ' ἐπιθέμενοι, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὐχοντ', ὡς ἐκέλευε, παρεστάμενοι περὶ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο δαῒ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Βῆ ῥ' ἰθὺς· ἦρχε δ' ἄρα σφίσιν ἄνακτ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, καλὰ κὴν ἐπιβαίνων,

Sum autem ego Jovis filius, Apolloque profiteor esse.
Vos autem ducxi hùc super magnam undam maris,
Non mala sentiens, sed hic optimum templum
Habebitis meum, omnibus valde honoratum hominibus.
Consiliaque immortalium cognoscetis; quorum voluntate
Semper honorabimini omnibi totos dies.
Sed agite, ut ego dicam, parete celerrimè:
Vela quidem primùm demittite, solutis retinaculis,
Navem postea velocem in continentem trahite,
Et res efferte, & arma ex navi æquali,
Et aram facite in littore maris,
Ignemque incendentes, superque farinas albas aspergentes
Precamini demùm, adstantes circum aram.
Sicut quidem ego primùm in obscuro ponto
Assimulatus Delphino velocem ad navem impetum feci;
Sic me precamini Delphinium, sed ara
Ipsa Delphica & visenda erit semper.
Cœnate postea celerem apud navem nigram,
Et libate beatis Diis, qui cœlum incolunt.
Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,
Venite simul mecum, & lopæum cante, (templum,
Usq; dum ad locum pervenerint, ubi habitura est is pingue
Sic fatus est, his illum valde audiverunt, & paruerunt.
Vela quidem primùm demiserunt, solverunque retinacula;
Malùq; mali-receptaculo admoverunt vrdentib. summissis;
Egrediebanturque & ipsi in littore maris.
Ex marique ad continentem velocem navem attraxerunt,
Altè super arenas, phalangia longa cum extenderant.
Et aram fecerunt in littore maris,
Igneinque accendentes, superque farinas albas immolantes
Vota faciebant, ut jusserat, astantes ad aram.
Cœnam postea sumpserunt velocem apud navem nigram,
Et libârunt beatis Diis, qui Olympum habitant.
Sed postquam potûs & cibi amorem exemerunt,
In viâ se dederunt, duxq; erat illis rex, Jovis filius Apollo,
Citharam in manib. habens, murâ-ratione cithará-ludens,

NOTÆ.

487. Καθῖτε) Pro κάτθητε, quod pro καπθῆτε, ut ad *Odyss. ι'.* v. 72. ut & infrà, ad v. 503. Καθῖσαν. Quod vetò καθῖτε & λύσατε, in *Duali* Numero dicatur, ut & mox, v. 501. ἔκητον, vid. suprà, ad v. 456. & *Conradi Rittershusii* Commentar. ad illud *Orphei*, Cyneget. l. 1. v. 72. Θερμῆρι λύκος ἅλιτο, θύννος δ' ἁλῖτο, & quæ Nos. ad *Iliad. ν'.* v. 435. De Mutuâ Numerorum *Pluralis*, & *Dualis*, inter se Commutatione.

491. Θύοντες) *Etymolog.* M. v. Θύω· τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύω, καθὸ μέ τ' Ἐπεσθαι ἔχουσι, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ εἰ ἔχοντα· καθὸ καὶ τὸν Μιλλεσίαν, αἰεὶ μακρόν. Ita mox, v. 509. Idem dicendum, de Voce τίω. Potuit tamen non incommodè βελόντες hic utrobique legi.

503. Καθῖσαν) Pro κάτθησαν, quod pro καπθῆσαν, ut suprà, ad v. 487.

509. Θύοντες) Vid. suprà, ad v. 491.

514. Ἦρχε δ' ἄρα σφίσιν ἄνακτ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων) *Eustath.* fol. 1602. lin. 23. Πινδάρου ὀρχηστὴν τὸν Ἀπόλλωνα καλεῖ, ἐλιχνὸν πρᾶγμα ἐνδείκνυσθαι καὶ σφόν. τῷ ὄρχησιν φησὶ δῆθεν, Ὀρχησαὶ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐειφαέτης Ἄπολλον· Ὁμήρου δὲ, ὡς τίς Ὁμηρεδῶν, οὐ γάμῳ Ἀπόλλωνός φησιν, Ἀπόλλων Φόρμιγγ' ἐν χείρεσιν ἔχων, καλὴν κιθαρίζων, Καλὰ κὴν ὕψι βιβάς. Haec ille, ex *Athenæo*, l. 1. fol. 22. Verùm de Saltatione laudabili, vid. ad *Iliad. σ'.* v. 731.

VARIÆ LECTIONES.

491. Θύοντες) γρ. βελόντες.

492. Δὲ ἔπειθ') γρ. δὴ ἔπειθ'. *Ibid.* Περὶ) γρ. παρὰ, ut infrà, v. 510.

509. Θύοντες) γρ. βελόντες.

510. Παρὰ) γρ. σφὶ, ut suprà, v. 492.

515. Ἀγαθὸν) γρ. χαρὶν, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 514. Legi potest & ἱμερόν.

Καλὰ

Καλὰ δ' ὕψι βιβᾶς· οἱ δ' θαύμαζον ἴσαντο
Κρῆτες ἅμ' εἰς Πυθῶ, καὶ Ἰηπαιήονα κέκλον,
Οἷαί τε Κρητῶν παιήονες, οἵσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἄρμασσι δ' λόφοι ἀστράβησαν ποσίν· αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησσὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν, πολλοῖσι τεμένεσσι θαμίζων·
Δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῖς εὐκτίτους νηοὺς πίειρα τε μήλα.
Τῶν δ' ἀρίστη θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Τὸν καὶ ἀνειρόμην Κρητῶν ἀγὸς αἶψα ἔπεσσι·
Ὦ ἄνα, ἐπεὶ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ἤγαγες, ὥστ' ἀρα σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τὰ σε φράζεσθαι ἀνώγμεν.
Οὔτε πυροφόρος δῆλος γ' ἐπέβα, ἔτ' ἐὐλείμων,
Ὡς δὴ τ' εὖ ζώειν, καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ἐπηδεῖν.
Τοῖσδ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυσλήμονες, οἱ μελεδῶνας
Βάλεσθ' ὀδυνηρούς τε πόνους, κῆρ θερμὸν θυμοῦ,
Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμι ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
Δεξιτερῇ μὲν ἅπας ἔχων ἔγχος τε χαρεὶς μαίμαρμαρε
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρείσιν,
Ὅσσα ἐμοίγ' ἀγάγωσι περίκλυτοι φῦλ' ἀνθρώπων.
Νηόν τε φυλάξητε, δέχεσθέ τε φῦλ' ἀνθρώπων
Εἰς ἓν ἀγειρόμενον, καὶ ἐμοὶ * βουλὰς δὲ πιθέσθε·
Ἤ τι πρὸς γ' ἔπος ἔσται, ἢ τι ἔργον,
Ἶβρίς τ', ἣ θεμὶς ἐστὶ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλοι ἔπειτ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
Τῶν ὑπ' ἀναγκαίης δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
Εἰρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλασσε.
Καὶ σὺ μὲν ὄπτι χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ,
Αὐτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Recte & alte incedens: hi autem stupescentes sequebantur
Cretenses ad Pytho, & Iopæana canebant,
Quales sunt Cretensium pæanes; quibusque Musa
In pectoribus imposuit Dea suavem cantionem.
Indefessi a. collem ascenderunt pedibus, citoque venerunt
Ad Parnassum, & locum optabilem, ubi utique erat
Deus *habitaturus, à multis honoratus hominibus.*
Ostendit autem ducens suum solum ac pingue templum.
Horum autem excitabatur animus in pectoribus charis,
Quem interrogaturus Cretensium dux è contra dixit.
O rex, quoniam longè ab amicis & à patria terrâ
Duxisti, sic utique tuo charum fuit animo.
Quomodo pacto & nunc vivemus, & hoc te dicere oramus:
Neque tuus ferax hæc amabilis, neque pratorum copiosa,
Ita ut ex hac benè vivamus, simulq; hominib. ministremus.
His subridens dixit Jovis filius Apollo,
Insipientes homines, animosi, qui curas
Vultus, difficilesque dolores, ac gemitus in animo,
Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam.
Dextrâ valde unusquisque habens in manu machæram
Jugulate semper oves: at hæc affluenter omnia aderunt,
Quæcunque mihi duxerint inclyta gentes hominum.
Templumque custodite, suscipiteque gentes hominum
Hic congregatas, & meum parate cultorium:
Sive quid incassum verbum erit, sive quid opus,
Injuriaque, qui mos est mortalium hominum.
Alii deinde vobis significatores viri erunt,
Quorum ex necessitate domiti eritis diebus in omnibus:
Dicta sunt tibi omnia, tu autem in mente tua serva.
Et tu quidem sic salve, Jovis ac Latonæ fili,
Verum ego & tui & alterius memor ero cautionis.

NOTÆ.

525. Τὸν κ' ἀνειρόμην) Ita emendo. * τ legens, pro Veteri τ, *Apollinem* enim alloquitur.

539. Καὶ ἐμοὶ βουλὰς δαῖτα) Ita rectissime *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 25. pro ἐμοὶ βούλ τι μάλιστα, quod tamen inter *Varias Lectiones* repono. *Sacrificia* autem δαῖτες dicuntur, ut *Hesiod.* Θεῶν δὲ δαιτὶ θαλείᾳ. Ita *Homer. Iliad.* α'. v. 424. *Odyss.* α'. v. 26. &c.

545. Καὶ σὺ μὲν ὄπτι χαῖρε) Ex *Hominum* salutationibus sumpsit τὸ χαῖρε Poeta summus, etiam de *Deo*; quod fieri solet, ob Humanæ Naturæ Imbecillitatem, & Linguæ Defectum; quare non erat; ut *Plato* hunc usum damnaret, ut *Lucian.* de Lapsu inter salutandum, Καὶ ἐπεὶδαν γὰρ τῷ Διονύσῳ, αὐτῷ φησὶν αὐτὸς, ὅτι πεσὼν εἰς τ' Ἀπόλλωνα, χαίρειν τ' θεὸν ἐκέλευσε, ὡς ἀνάξιον ὄντα Πυθίου. At *Homerum* sequens etiam *Virgilius* ita locutus est, *Æn.* l. 8. v. 301. *Salve, vera* Jovis *proles, Decus addite Divis.* Et alias —— *Latonæ* pertentant gaudia mentem. *Homeri, Virgiliique* auctoritas, potior mihi visa *Platonis.* Verum & hoc ex *Oriente* profluxit & Literis nostris consentaneum; quibus legitur, *Deum in Operibus suis gavisum*; & *Homines Pios placere Deo*, & similia. Quare & *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 91. Χαῖρε μέγα, Κρονίδη παναπήμαντε. & mox, v. 94. Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι. Dicendum, Hinc ostendi summam Humani animi erga Deum Reverentiam & Devotionem, quibus *Deus lætari* solet, juxta illud *Dindymeni Apollinis*, Εὐσεβίοις δ' βροτοῖς χάνυμαι πᾶσιν, ὅσοι Ὀλύμπῳ. Vid. *Suidam*, v. Χαίρειν.

VARIÆ LECTIONES.

516. Ὑψι βιβᾶς) γρ. ὑψιβιβᾶς, *Seberi* Index, non benè.
520. Ἄιξαντι) γρ. ἄιξαντες.
523. Αὐτῷ) γρ. αὐτῷ, olim, non benè.
525. Τὸν) γρ. τῶν, vid. Not. in *Textum.*
529. Ἐπήρατος) γρ. ἐπήρατος, probabiliter.
539. Ἰδέσθαι δαῖτα) γρ. ἰδού τι μάλιστα, vid. Not. in *Textum.*
545. Λητοῦς) γρ. Λητῷ.

OMH-

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ℌ. III.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν.
Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου.
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἰοπλόκαμος, Διὸς εὐφιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρεσσι δ' ἀπόκρυφος ἦεν ὁμίλου,
Ἄντρου ἔνα ναίουσα παλίσκιον· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἰοπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα καθ' ἡλυκίης ὑπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐκπεπλεῖτο,
Τῇ δεκάτῃ δείκτο μοῖς ἐρατὴ γενεσθαι,
Ἤγαγε εἰς τε φόως, ἀρέσιμά τε ἔργα τέτυκτο,
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
Λῃστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἀγητῆρ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπαπτῆρα, πυλωρέα, ὃς τάχ' ἔμελλεν
Ἀμφαδίην κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θοῖσιν
Ἠπεδανὸς γεγονώς, μέσῃ ἤματι ἐγκιθαρίζειν.

IN MERCURIUM.

Mercurium landa, Musa, Jovis ac Majæ filium.
In Cyllenen regnantē, & Arcadiā pecorib. abundantē,
Nuncium immortalium perutilem, quem peperit Maja,
Nympha pulchricoma, cum Jove amore mixta,
Veneranda, beatorum a. deorum subduxit se e commercio,
Antrum intùs habitans umbrosum: ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Cum duicis somnus haberet albicubiti Junonem,
Latens immortalesque Deos, mortalesque homines.
Verùm cum magni Jovis mens perficiebatur,
Huic jam decimus mensis in cœlo firmatus erat.
Inque lucem duxit, adapertaque facta erant;
Et tunc peperit filium vafrum, & blandiloquum,
Prædonem, abactorem boum, ducem somniorum,
Noctis speculatorem, janitorem, qui statim destinabatur
Ostendere inclyta opera Deos inter immortales:
Mane natus, in medio die citharam pulsabat,

NOTÆ.

Hunc Hymnum Mercurii *videbimus ab oppido pluribus Magnis & Antiquis testibus notum, aut agnitum, probatum, aut laudatum, nempe ab* Æschylo, *v.* 308. *a* Callimacho, *v.* 309. *à* Nicandro, *v.* 38. Virgilio, *v.* 75. Ovidio, *&* Antonino Liberali, *v.* 87. Antigono Carystio, *v.* 51. Oppiano, *v.* 20. Hesychio Lexicographo, *v.* 127. Eustathio, Bernardo Martino, Henrico Stephano, *&c.* Andreâ Dounæo, *v.* 68. &c. *De Materia hujus Hymni, consulatur* Homeri *Scholiastes, ad* Iliad. *ε'. v.* 24. Κλεψαι δ' ἀτρύτωνα βόας Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο Ἀργεϊφόντης. *Item* Ovidius, Antoninus Liberalis, &c. *De Mythologiâ* Mercurii, *consulantur* Mythologi Veteres, & Moderni.

V. 1. Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα) Si *Musa* sit *Nominativus*, tunc ὑμνεῖ legendum, ut olim; sin *Vocativus*, quod potius visum, ὕμνει. Vid. *H. Stephani* Notas in locum.

2. Κυλλήνης μεδέοντα) *Stephanus,* ἀπὸ πόλεως, Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων εἴκοσι πρὸς πόδας ὀγδοήκοντα· ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδες νύμφαι. Hinc & Κυλλήνιος Ἑρμῆς. Vid. ad *Odyss. ω'.* v. 1.

3. Ἐριούνιον) De hâc voce, vid. ad *Iliad. υ.* v. 34.

12. Ἤγαγε εἰς τε φόως) Ità, pro Εἰς τε φόως ἄγαγε, ni mavelis, ἤγαγέ τε φωφόνδε, quæ Duæ *Lectiones* magis *Homericæ*, & *Metro* congruæ.

13. Πολύτροπον) De hâc voce, vid. *Schol.* ad *Odyss. α'.* v. 1.

15. Νυκτὸς ὀπαπτῆρα) Ὅτι ἐπιτηδείως ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ψυχοτόλον, ἢ ψυχοπομπὸς, καὶ τυχικὸς, καὶ χθόνιος· ἢ, ὅτι λύκειος, ἐπ' ἀγέλαις, καὶ φόβου, καὶ κλοπῆς, καὶ καθ' ὑπόνοιαν τοῦ Ὀρφέως, Κυκλώπων ναίων ἀντιτόσφορον οἶμον ἀοιδῆς.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὕμνει) γρ. ὑμνεῖν, olim, non benè.

12. Ἤγαγε εἰς τε φόως) γρ. εἰς τε φόως ἄγαγε, olim, non benè. Melius, ἤγαγέ τε φωφόνδε, vid. Notas in *Textum*.

Ἐπεὶ-

Ἑσπέριος βῦς κλέψεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
Τετρασὶ τῇ πρώτῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
Ὃς καὶ ἐπεὶ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μάλ' ἰερῇ ἐνὶ λίκνῳ.
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἀντροιο,
Ἔνθα χέλυν εὗρεν, σύντηκε μυρίον ὄλβον.
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν,
Ἣ μά οἱ ἀντιβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίλα,
Σαῖλα ποσὶ βαίνουσα· Διὸς δ' ἐρικύδεος υἱὸς
Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε,
Σύμβολον ἥδη μοὶ μάλ' ὀνήσιμον οὐκ ὀνοπάζω.
Χαῖρε, φυὴ ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
Ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
Δίολον ὄστρακον ἐσσι, χέλυς, ὄρεσι ζώουσα;
Ἀλλ' εἶσω σ' εἰς δῶμα λαῶν ἐφέλω τό μοι ἔσσῃ,
Οὐδ' ἀπόνητον· σὺ δέ μοι πρώτιστα ὀνήσῃ.
Οἶκοι βέλτερον εἶναι ἐπὶ βλαυτέρου τὸ θύρηφιν.
Ἢ γὰρ ἐπηλυσίης κακοτήμονι ἔσσεαι ἀνδρὶ,
Ζώουσ'· ἢν δ' ἅλιος, τότε κ' ἀμφαφόωσα καλὸν ἀείδοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ἐν χερσὶν ἄρ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
Ἀψ εἶσω εἰς δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ' ἀναπηδήσας γλυφάνῳ κακὸν ὤλεσε θῆρα
Αἰῶν' ἐξαίρησιν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
Ἀνέρος, ὅστε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μερίμναι.

Vespertinus boves furatus est procul-jaculantis Apollinis;
Quartâ primâ, quæ illum peperit veneranda Maia.
Qui & postquam ab matris immortalibus salut membris,
Non amplius diu jacebat manens sacra in cuna;
Verùm, hic surgens quærebat boves Apollinis.
Limen transgrediens alcè-camerati antri;
Ubi testudine inventa, possedit infinitas opes.
Mercurius utiq; primum testudinē fabricatus est cameram.
Qua utique illi occurrit in auleis januis,
Se pascens ante domos ex valdè florida herba,
Tarda pedibus incedens: Jovis autem quàm-utilis filius
Conspicatus, risit, & statim verbum dixit,
'*Obvium hocce nunc, mihi valde utile, haud vilipendo:*
'*Salve, natura amabilis, chorifica, convivii socia,*
'*Fausta quæ apparuisti; unde hic pulcher ludus,*
'*Varium Ostracum es, Testudo, in montibus vivens!*
'*Sed feram te in domū acceptā: utilitas quædam mihi eris,*
'*Neque inhonorabo: tu autem me primùm juvabis.*
'*Domi melius est esse; quoniam noxium quod foris.*
'*Certè enim occursu multinoxio eris opportuna.*
'*Vivens: si verò moriare, tunc utique pulchrius caneres*
Sic utique dixit, & manibus simul ambab. elevatis.
Rursùm introibas domum, ferens amabile ludicrum.
Ubi resiliens, scalpro cani ferri
Vitam eripuit montanæ testudinis.
Ut autem quando celere consilium per pectus transieris
Viri, quem frequentes versant curæ.

NOTÆ.

19. Τετρασὶ τῇ πρώτῃ) Δηλονότι, μηνὸς ἀρχομένου.

20. Ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων) De Vocibus θορεῖν, πήδησεν, ἁλιθεῖν, & similibus, in *Parturitione*, vid. *Conrad. Rittershus.* ad *Oppian.* Halicutic. l. 1. v. 738. ubi & hunc locum laudat.

21. Ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ) Ità *Callimach.* Hymn. *Jovis.* v. 48. Λίκνῳ ἔνι χρυσίῳ. *Scholiast.* Ἐν δὲ λίκνοις τοὺς παλαιοὺς ἐκάμιζον τὰ βρέφη, πλατὺς τις ὢν καρπὸς οἰνιζήθρου· λίκνον ἐστι, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κυτίον· ἐν ᾧ τὰ παιδία πθέασιν. Vid. infrà, ad v. 63.

23. Ἔνθα χέλυν εὗρεν) *Aratus*, Phænom. v. 268. Καὶ χέλυς, ἣ τ' ὀλίγη· τελίδ' ἄρ' ἔπι ἑπτὰ παρ' αὐτὴν Ἑρμείας ἔτέρπε.

28. Σαῖλα ποσὶ βαίνουσα) Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1284. Hinc *Æschylo*, ἀβρόβατις, *Pers.* v. antepenultimo.

30. Σύμβολον) Νῦν, αὐτὶ τοῦ, σύμβλημα, συμπέτασμα· τετέσιν, ὅ, τι κατὰ συμπατᾷ. Σύμβολον autem aliàs σημεῖον, τέρας, οἰώνισμα. Item συλλογὴ, ἔριν. Vid. *Pollux.* Ὀνομαστικὸν, & *Etymolog.* M. v. Σύμβολα.

37. Ἢ γὰρ ἐπηλυσίης κακοτήμονι ἔσσεαι ἀνδρὶ Ζώουσα) Τετέσιν, ἀεὶ σὺ ταῖς ὕβρεσι τῶν πολλοῖς πέλεσσιν ἴσῃ καὶ ἴλλοισιν ἐν πίνοις, ἀσεβέσιος, ἕως ζάεις· βρωθεῖσα γὰρ ἔσσι, ὑ μὲ λάθρῃ φύγοις ἀνήρ, ἢ θηρατιθεῖσά σε, ἀλλ' ὅμως σὺκ ἂν ἀνδρῶν τέχνας παραδράμοις. Certè αἴχμα nunquam dixerit *Homerus*, sive *Homeridarum* aliquis.

38. Ἢν ὁ θάνῃς, τότ γ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις) Hinc *Nicander*, Alexipharmac. v. 560. Λυδίστασα ἔφυκεν, ἀναιδέτι ᾧ ἰῦσσα, Ἑρμείης· σάρκας γὰρ ἀπαυσίφρονας χέλεσι Λίθλου· ἀγκῶνας ὁ δῖος παρεδείναθο πίζας.

41. Ἐνθ' ἀναπηδήσας) Miror vocem ἀναπηλήσας, quæ priùs obtinuit, à paucis notatam, à Nemine discussam, nedum explicatam; puto sanè ex ἀναπηδήσας ortam, λ'. uti fit, vice Ε δ'. facilè illapso, ut tenelli *Mercurioli* studium ostendatur, qui huic operi se accingens, alacriter resiliit ad fenestram forte aliquam, ut accuratius exsculperet carnes & ollà testudinis. *H. Stephanus* ἀναπτηξήσας legi vult; ut infrà, v. 47.

42. Αἰῶν' ἐξαίρησιν) Vid. infrà, ad v. 119.

44. Θαμειαὶ) Ita suam *Lectionem Homero* restituo, rejectâ alterâ Τ θαμιναὶ, ad *Varias Lectiones*; potuit fortè Μεσσα Τ θαμιναὶ, alias *brevis*, in hoc loco produci, quomodò in Ἰλίῳ, ad *Iliad.* ε'. v. 66. & φ'. v. 104. ut

VARIÆ LECTIONES.

28. Σαυλὰ) γρ. σαῖλα.

37. Ἄκμων) γρ. αἴχμα, vid. Not. in *Textum.*

41. Ἀναπηδήσας) γρ. ἀναπηλήσας, olim, alii ἀναπτηξήσας, vid. Not. in *Textum.*

44. Θαμειαὶ) γρ. θαμιναὶ, vid. in *Textum.*

Ἢ ὅτε δινήσωσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
Ὡς ἀμφ' ἔπος τὸ ᾧ ἔργον ἐμήσατο κυδιμος Ἑρμῆς.
Βύκτο δ' ἄρ' ἐν πίτροισι παμφαὼ δέπαστας χαλάμοιο,
Πευκεδανὰς ἀμφὶ νῶτα * κεκλιμένοιο χελώνης.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἁρμονίην πάσσατο δουρὸς πρηνὲς ἐόντος ἴφθι.
Καὶ τότε μιν συβώτα, ἐπὶ δ' ζυγὸν κοπεν ἀμφενέσθαι·
Ἑπτὰ δ' ἄρ' συμφώνους ἀϊὸν ἐπινευσατο χορδὰς·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πεξὲ φίλων ἐμμέμβλετο θύμῳ
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε καὶ ἀμφ' ἀμφὶς· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· Θεὸς δ' ἐπὶ καλὸν ἄειδεν
Ἠΐξ αὐτοχεδὸν πειρώμενος, ἠύτε νέοι
Ἥβηται θαλίησι παμφαίνοντα κερτομέουσιν.
Ἀμφὶ Διὶ Κρονίδῃ τε Μαιάδα τε καλλιπέδιλον,
Ὅσ πάρος ἀφροδίσιον ἐτώσειν φιλότητα,
Ἤτ' αὐτὸς χρείῳ, ὀνείαρ κλυτὰ ἐσσομένοισιν,
Ἀμφιπόλευε τε γέρασιν, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδου Νύμφαις,
Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπιβώτις τε λέβητας,
Καὶ τὰ μὲν ἐν κόσμῳ, τὰ δ' ἄφρασιν ἄλλα μάθοιμι.
Καὶ τὰ μὲν κατέτυκτο φίλων ἐν χερσὶ κόμιστα
Ὑρμαίνεν γλαφυρὴν· ὁ δ' ἄρα κρατὸς ἐχάζετο,
Ἅλτο κατὰ σκοπιὴν, ταχέως εἰς μυχάτοιο,
Ὁρμαίνων δόλον αἶψα σὺν φρεσὶν, οἷά τε φῶτες

Aut quando volvuntur ab oculis radii,
Sic simul verbumque; ac opus consilebat inclytus Mercurius.
Fixit utique in manibus fetis arundinibus calami
Protensis per dorsa solidaverus testudinis.
Circa autem pellem extendit operis consilius suis;
Ac cubitos imposuit, jugumque aptavit ambobus:
Septem item concentus ovium extendit clarorum.
Verum postquam confecit sera amabile donarium,
Plectro contrectabat per partes: hinc autem a manu
Graviter sonuit; Deus pulchre canebat
Ab extemporaneo cantus, veluti juveni
Florida festis in convivis mutua contendunt,
De Jove Saturnio, & Maia pulchra-habente-calceamenta,
Quem antea emoliverat sociali amore,
Suamque ipsius nativitatem, nomen victum nominans,
E' famulos celebravit, & præclaras domos Nymphæ,
Ac tripedas per domum, aurataeque lebetes.
Et hæc quidem cernat, at in mente alia cupiebat.
Et hanc quidem deposuit serens sacra in cunâ
Lyram cavam: ipse autem carnes cupiens,
Salut ad speculam, odoriferâ ex domo,
Molliens dolum alium in mente, quemadmodum homines

NOTÆ.

Prior Ϝ *δάπεδον* producitur in *Anthologiâ*, & Ϝ *δύναμαι*. *Odyss. α'.* v. 276. Vid. ad *Anacreon.* v. 123. Verùm *ἡμεναὶ, λέξις Ὁμηρικωτέρα.*

46 *Ὡς ἄρ' ἔπος τὸ ᾧ ἔργον*) Vid. quæ Nos ad illad, *Iliad. ε'.* v. 242. *Αὐτὰρ ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἴλη, πτίλεσι ᾧ ἔργον.*

47. *Πεφύκει*) Vid. suprà, ad v. 41.

48. *Διὰ νῶτα κεκλιμένοιο χελώνης*) Ita, pro * *ἀμφὶ ῥινοῖ*, ut *κεκλιμένος κραδίην, κεκλιμένος γόνυ*. Et hinc illud Oraculi, *Ὀδμή μ' ἐς Φρίνας ἦλθε κεκλιμένοιο χελώνης*, ut *Vigerus* rectè legendum illud *Herodoti* notat, ad *Euseb.* Præparat. *Evang.* l. 5. c. 21. fol. 212.

51. *Ἑπτὰ δ' συμφώνους ἀϊὸν ἐπινεύσατο χορδὰς*) *Nicomachus Gerasinus*, ipso initio Enchiridii Harmonici l. 2. *Τὴ λύραν τὴν ἐκ χελώνης φασὶ τὸ Ἑρμῆν εὑρεῖν, καὶ καθαπτόμενόν ἑπτὰ χορδὰς παιδεῦσαι τὴν μαθησιν τῷ Λίνῳ τὸν Ὀρφέα· Ὀρφεὺς δ' ἐδίδαξε Θάμυριν καὶ Λίνον· Λίνος Ἡρακλέα, ὑφ' οὗ καὶ αὐτὸς ἐδίδαξε δ καὶ Ἀμφίονα τὸν Θηβαῖον. ἐφ' οἷς ἐπὶ τὸ ἑπτὰ χορδαῖς ἐπάρασθαι τὰς θήβας φασὶ τοὺς παλαιούς· ἀναμφιβόλως δ' Ὀρφεὺς ὁ τὸν Θρᾳκικῶν γυναικῶν, τὴν λύραν αὐτῷ βαλόντων εἰς τὸν Θρᾴσσαν· ἐκβληθεῖσαν δ' εἰς Λέσβον, πόλιν τὸ Λέσβῳ· εὑρόντα δ' ἁλιέα, ἐκ τοῦ κοιλώματος τὸν λύραν ὡσεὶ τάρπαδόν τὸ δ κομίσαι εἰς Αἴγυπτον· εὑρόντα δ' αὐτὸν ἐκπύσαι. Ἐπιδεῖξαι τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερεῖσιν, ὡς σταφυλῆς γεγονότα.* Vid. *Joh. Alberti Fabricii* Biblioth. *Græc.* 1 Vol. l. 1. c. 12. §. xi. & quæ Nos ad *Anacreon.* in *Prolegomenis*; Etiam *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 351. & v. 353. Ubi tamen Ratio istius numeri Chordarum vacillat; nempè *τὸ ἐπτάμηνιαῖον εἶναι τὸ Ἀπόλλωνα. ἐξ ἐδόμῃ ἡμέρᾳ γενέσθαι.* Hunc Versum laudat, ut *Homericum*, *Antigonus Carystius*, Histor. Mirabil. c. 7. *Ὅτι δὲ τὸ Ποιητὴν κατελάβοι τὸν ἀριθμὸν, Ἑπτὰ δ' ἄρα φωνάεντα λίνου τανύσατο χορδάς.* Totos Quinque Versus, à *Πεξὲ*, ad hunc ipsum, laudat *Julius Cæsar Bulengerus*, de Theatro, l. 2. c. 39. fol. 389. ubi *Lucian* vult esse.

52. *Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πεξὲ*) Huc refer *Lucianum*, in Dialogo *Apollinis & Vulcani.*

53. *Καθ' ἓν μέρος*) Rectè: per partes enim discurrantes digitis explorant chordarum singularum tenorem, qui citharam pulsant. Ita etiam legendum infrà, ad v. 498. pro *καθ' ἓν μέλος*, ut Nos nunc scribimus.

55. *Ἐξ αὐτοχεδίης*) *Bernard. Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 1. cum hoc loco confert illud *Pindari*, Olymp. 1. v. 24. *Οἷα παίζοισιν φίλοι Ἄνδρες ἀμφὶ ξεῖνον τερπνὰ τράπεζαν.*

58. *Ὅτ πάρος ἀφείζοιεν ἐπιφρὴν φιλότητα*) Si *ἀφείζω* sit *Ἅπαξ*, vox paucis *Lexicis* nota; sin *ἐρίζω*, non satis explicata: Verum si ab *ἐκφείζω, ἀφείζω*, satis bene se habet, at omnino *ἀφείζοιεν*, non *ἀφείζοιεν* legendum, ut concordet cum *ἐξοπυίζων*, &c.

63. *Ἵετο κατὰ σκοπιὴν*) Vid. suprà, ad v. 21.

VARIÆ LECTIONES.

48. * *Κεκλιμένοιο*) γρ. *ἀμφὶ ῥινοῖο*, vid. in *Textum*.
51. *Συμφώνους*) γρ. *ἡλωτῆρας*, *Antigon. Caryst.*
53. *Καθ' ἓν μέρος*) γρ. *καθ' ἓν μέλος*, vid. N. in *Textum*.
58. *Ἀφείζοιεν*) γρ. *ἐρίζοιεν*, vid. Not. in *Textum*.

Φελλέα

Φηλητὰ δίπτυπι μιλαίνης νυκτὸς ἐν ὄρφνῃ.
Ἠέλ.Θ- μὲν ἤδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανοῖο,
Αὐτοῖό θ' ἵπποισι & ἅρμασιν· αὐτὰρ ὅγ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ἕδρας σκιόεντας.
Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνα καταρρεῖτας ἐρατεινούς.
Τῶν τότε Μαιάδης υἱὸς εὐσκοπ- Ἀργειφόντης
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπεκόμισσε βοῦς ἰαμυκάς·
Πλαγξιδίας δ' ἕλασσε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ἴχνια λαιψηρίψας· δολίης δ' οὐ λέληθε πίχνης.
Ἀντία ποιήσας ὀπλὰς πρὸς σφόδρα, ὄπισθε,
Τὰς δ' ὄπιθεν, σφόδρα· καὶ δ' ἴμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.
Σανδαλα δ' αὐτίκ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμαθοῖς ἁλίῃσιν,
Ἄφραστ', ἠδ' ἀνύστῳ δίπλεκε θαυμαστὰ ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
Τῶν τότε σωρήσας πεδόθλ- ἁβρὸν ὕλης,
Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἑοῖσιν σανδαλα κῆρε
Αὐτοῖσιν πεδίλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
Ἔσπευε Πιερίηθεν, ὁδοιπερέων ἀλεείνων.
Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδόν, αὐτοπρεπὴς ἀνὴρ.
Τόνδε γέρων εἶσιδε, θ' ὕλην ἀμφέπε τηλόθι βαίνων,
Ἱμάντα πεδίοιο, διὰ Ὀξυὴν λειχηπόλον.
Τὸν σφόδρα σοφίῃ Μαίης Ἐριγενέϊ- γόνος,
Ὦ γέρον, ὅστις φυτὰ σκάπτεις ὑπερκαμπύλ- ὦμους,
Ἦ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φάγῃσι.

Insidiatores agitant obscurâ noctis in horâ.
Sol quidem descenderat sub terrâ ad Oceanum,
Cum ipsisque equis ac curribus; verùm Mercurius
Pieriæ pervenit currens montes umbrosos,
Ubi deorum beatorũ boves immortales stabulum habebant.
Depascentes prata intonsa, optabilia.
Horum tunc Maja filius benè attentus Argicida,
Quinquaginta gregis segregavit boves valdè-mugientes;
Vagas autem agitabat per arenosum locum,
Vestigiis reflexis: dolosè etenim non oblitus est artis.
Contrario modo faciens ungulas priores, posteriores,
Verùm posteriores priores, contrariosq; modo & ipse incedebat.
Sandala verò statim ejecit ad arenas marinas,
Ineffabilia, & inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
Commiscens myricas, & myrteis-similes ramos.
Ex his tunc colligato nuper-florentis fasciculo sylvæ,
Absque damno sub pedibus ligavit sandalia lenia,
Cum ipsis soliis, quæ inclytus Argicida
Avulsit à Pieria, iter declinans,
Tanquam properans longam viam, ut in-procinctu.
Hunc a. senex cognovit, extruens splendidum viridarium,
Proruentem per campum, per Onchestum herbosum.
Quem prior allocutus est Maja inclyta filius,
O senex, quisq; plantas effodis incurvus humeris, (rint:
Certè multũ via-confeceris, quando hæc omnia fructũ tule-

NOTÆ.

67. Φηλητὰ) Ità in hoc loco, & olim, rectè scribitur, ut & φηλητῶν & olim, v. 175. φηλητῷ, v. 214. & φηλητῶν, v. 292. aliis in locis φιλητῷ, ut infrà olim, v. 159. φιλητύσειν, & φιλῆτα, v. 445. *Antipho* autem φίλωμα dixit, pro ἀπάτημα, apud *Aristophanis* Scholiasten, fol. 478. & φηλέω, apud *Æschylum* & *Apollonium* Argonautic. l. 3. *Lycophron*, φηλώσας σέθεν, *Scholiast.* Ἐξαπατήσας τ' ἀρχοῦς. Apud *Menandrum*. φηλὲς. *Fur*, ὡς Ἀλκῖ,—— δὺ' εἰσὶν φηλῶν χαλεπώτατα, οἷς λέγεις, ἀβελτέρων, undè *Felo*, *Anglicè*, A FELON. Vid. *Etymolog.* M. v. Φηλήμονα. & *Suidam*, v. Φηλὸς. φηλῶν, &c. Item *Andreas Dunæus*, & *Harpocration*. Scribitur autem φηλήτης, & φηλητής.

68. Ἠέλ.Θ- μὲν ἤδυνε κατὰ χθονὸς) *Andreas Dunæus*, MSS. Prælect. xv. ad *Lycophron*. fol. 42. ΔύνοΘ- κατὰ χθονὸς, *Terram subeuntis*. Δύνω est, *Subeo*, vel *Occido*; ut Sol, cùm occidit, dicitur δύνειν, quia videtur quasi *Terram subire*, & *ingredi Oceanum*: nam sic *Homerus*, in Hymno *Mercurii*, v. 68. ἨέλιΘ- μὲν ἤδυνε κατὰ χθονὸς ἀκεανόνδε. Atque hinc *Solis Occasus* dicitur δυσμή. Hæc ille, quondam *Græcæ* Linguæ *Cantabrigiæ* Professor Regius. Ipsæ sanè Voces *Ortus* & *Occasus* vulgarem opinionem respicere videntur.

74. Ἀπροφόντης) *H. Stephanus* suspicatur, Mendum esse: Non est.

75. Πλαγξιδίας) Παρὰ τὸ πλαγιάζω ἐκ τῆς ἐδῆς. πλαγιάδιος· μακρύνει & ὁ πρώτη, δι' ἀναγκαίου ἀπαρεμφάτου Δωρικόν. Hinc *Virgil.* Eclog. 6. v. 58. *Errabunda bovis vestigia.*

80. Θαυμαχῷ ἔργα) Ἀντὶ τ. θαυμαστά· ὡς αἰνύτος, αἰνύσιος· ἐρατὸς, ἐρατός· ἀγαστὸς, ἀγαστός· γνωτὸς, γνωτός· ΠινδαρΘ-. Ἡ θαυμαχῷ πολλά· Ἡσιόδος, Θαῦμα ἔργα· πλουτὸς, πλουτός. Vid. *Duport.* Gnomolog. ad *Odyss.* κ'. §. 5.

87. Τόνδε γέρων εἶσιδε) De sene hoc *Batto*, totâ denique hâc Fabulâ, & ὡς περὶ Βάττου σκοπῆς, adeantur *Ovidius*, Metamorphôsεων l. 2. & *Antoninus Liberalis*, Metamorphôsεων, c. 23. p. 449. *Ibid.* * Δίμοιο) Olim δημοῦ, non æque benè; licet & ea Vox, pro αἰκεδόμῳ, occurrat; nam infrà δίμοιο occurrit, de eodem *Batto* & re eâdem, ut in locum probo, v. 188.

91. Ἦ πολὺ οἰμήσεις) Noviter & hæc vox usurpatur; nec enim à *Lexicographis* in hâc saltem notatione observatur, qui quidem οἰμῶσι, *Iliad.* χ'. v. 308. per ὄρμησι explicant; de hâc ejusdem vocis significatione, nè χῦ quare addatur tandem illorum Gazæ meus etiam Κοδρίτης, Οἰμήσεις) Περιβόητε, ἀφιλοδόξε· ὉμερΘ-, Ὕμνῳ Ἑρμῆ.

VARIÆ LECTIONES.

67. Φηλητὰ) γρ. φηλῆΘ, & φιλητὰ, vid. Not. in *Textum*.

69. Αὐτοῖό θ' ἵπποισι) γρ. αὐτοῖς τόν θ' ἵπποισι, &c.

Ibid. Αὐτὰρ ὅγ' Ἑρμῆς) γρ. αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς, minùs benè olim.

87. Δίμοιο) γρ. δομῶν. Vid. Not. in *Textum*.

Καὶ τι ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς, ἀκούσας.
Καὶ σιγᾶν, ὅτε μὴ κερδαλέον τῷ σὺν αὐτῷ.
Τόσσον φὼς σωίετδε βοῶν ἰφθιμα κάρηνα.
Πολλὰ δ' ὄρη σκίοεντα, καὶ αὐλῶπας κελαδεινὰς,
Καὶ πολύ' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀρφναίη δ' ἐπέμυκτο δαμασσαμένη νὺξ
Ἠλυθίου, τάχα δ' ἠρὼ ἐγήγοτο δημιοεργός.
Ἠ δ' ἐνὶ σκοπιῇ ἀστεσόπου δῖα Σελήνη
Παλλαντίδω θυγάτηρ, Μεγαμηδείης ἄνακτος·
Τῇφι ἔπ' Ἀλφειὸν πεδάμοιο Διὸς κλυτὸς υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
Ἀθμῆτις δ' ἵκανεν ἐς αὔλιον ὑψηλόθροον,
Καὶ λιμνὰς ἀφύσσησιν ἀερσιφοίτους λειμῶνος.
Ἔνθ' ἐπὶ τοῖς βοῦσιν ἐπέφραδε βοῦς ἐρατεινὰς,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον *ἄθρεϝ' ἰούσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας, ἰοβόρτην τε κύπειρον·
Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἐλὼν, ἐπέλιψε σιδήρῳ
Ἄρμενον εἰς παλάμην· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς ἀϋτμή·
Ἑρμῆς τε πρώτιστα πυρείην, πῦρ τ' ἀνίδρυτο.
Πολλὰ δ' ἔπειτα κάλ' *καταδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπιζαθέ· λάμπετο δ' ὀλὸξ

*Atque videns, non videns esse. & surdus, audiens,
*Et tacere, quando nihil damni-pateris in re tuâ ipsius.
Tantum locutus concussit boum fortia capita:
Multos autem montes umbrosos. & valles sonoras,
Et campos optabiles transiit inclytus Mercurius.
Obscura autem adjutrix cessabat divina nox
Major pars. & statim Aurora aderat populos-ad opera-ex-
Nuper autem in speculam prodiit diva Luna (citans,
Pallantis filia, Megamedes regis:
Tunc in Alpheum amnem Jovis potens filius
Phœbi Apollinis boves egit latifrontes.
Indomitæ autem pervenere ad stabulum altum,
Et lacus ante valdè-decori prati:
Ubi postquam ex bona herba pavit boves valdè-mugientes,
Et has quidem simul egit ad stabulum congregatas
Lotum comedentes, & roscidum cyperum.
Simulq; ferebat ligna multa, igniq; aggressus est artem:
Lauri clarum ramum acceptum, attenuavit ferro
Aptum palmæ, circumque spirabat calidus vapor:
Mercurius utique primum focum, ignemque protulit.
Multa autem sicca ligna in humili foveâ
Densa accipiens imposuit, longa: emicabat adeò flamma

NOTÆ.

95. Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα) *Antoninus Liberalis*, loco suprà laudato. Ἑρμῆς ἐπιβουλεύσῃ τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος· αἱ δὲ σύριγγες, ἣν παρ' ἡσυχὰ αἱ Ἀθμόνιδες βόες· καὶ σχοῦσα μὲν ἐμβάλλῃ ταῖς κυσὶν, αἱ φύλακες αὐτῆς, λάβρως καὶ κωφάγχως· αἱ δὲ ἐξελαθοῦσι τῶν βοῶν τὰ φυλακὴς εἶτα δ' ἀπελαύνῃ πέρησι δύσιν, καὶ ἐκτὸς βοῦς ἄζυγας, καὶ ταῦρον, ὃς ταῖς βουσὶ ἐπίβασιν· ἐξιοῦσι δὲ σὺν τῷ ὑφὰς ὡς ἕκαστον ὕλλω, ὡς ἂν τὰ ἴχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦλθε αὐτὸς ἐλαύνων ἀφ' ὃ Πελασγῶν, ἐς δὲ Ἀχαΐαν τὴν Φθιώτιδα, καὶ ἀφ' Λευκίδος, ἐς Βοιωτίας, καὶ Μεγαρίδα· κἀκεῖ σύριγγι εἰς Πελοπόννησον, ἀφ' Κορίνθου, ἐς Λυρίσσης, ἄχρι Τιγέας· καὶ σύριγγι παρὰ Λύκαιον ὄρος ἐκορεύετο, καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον, ἐς τὰς λεγομένας Βάσσας σκοπάς.

97. Ἐπίκυρος νύξ) Κλίσις ἡμὶ δηλονότι, οἷον τὸ Ἰλιάδι, Ποιμένι οὔτι φίλῳ, κλίσις δέ τι Νυκτὸς ἀμείνων. *Iliad.* γ'. v. 11.

100. Παλλαντίδω θυγάτηρ Μεγαμηδείαο) Alia *Hesiodo* Genealogia, ut *Sol*, *Aurora*, *Luna*, ex *Hyperione* & *Thea* nati; *Astræus*, *Pallas* & *Perses*, ex *Creo*, & *Eribœa*: cùm *Homero*, *Pallas*, filius sit nescio cujus *Megamedes*, cujus & filia sit *Luna*. An fortè Μεγαμηδείης *Appellativum*, *Patronymicorum* more, pro μεγαμήδης, *prudens*? An legendum Μεγαμηδείδαο; Vid. infrà, ad xxxi. v. 15. & *Natal. Com.* l. 3. c. 17. ubi de *Lunæ* Parentibus.

104. Καὶ λιμνὰς) Λιμνὴ, undè ὑπολιμνίδες, non *Vini* solum in *Torcularibus* expressi receptacula, sed *Aquariorum* etiam vicem præstant. & *alveos* Aquarum notant. Ità *Genes.* c. 30. v. 37. & 41. Λιμναὶ ποτιστηρίων ὑδάτων. Ità *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 66. Ὑπολιμνίδας ἐκλείσαιο ὕδατος. Vid. Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum.

106. Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον *ἄθρεϝ' ἰούσας) Pro ἀθρόας ἴσας, quod hactenus obtinuerat, *ἄθρεϝ' ἰούσας, omninò legendum statuo; quòd mos boum sit istiusmodi, ut & vox συνέλασσεν indicat. Similis autem phrasis, *Odyss.* ε'. v. 254. ἔνθα κιόντας. Et ἄθρεϝ', pro ἄθρεϝα, quod *Atticum*, pro ἄθρεϝον. *Odyss.* β'. v. 411. nec οὔτας æquè benè hoc in loco facit, & *Ultima* τῶν ἄθρεϝας malè claudicaret, quicquid crepent de *Hesiodi* τρητὰς ἰκλίσιν, & *Theocriti*, Ἅ πτελέα. Διόφαντος μόνα τὰς πίχυας ἐγείρει. *Homero* enim non usurpata hæc licentia; ut diximus ad *Odyss.* ε'. v. 232. Satis autem fideliter nobis factum, quòd *Lectiones*, quantumvis rejectaneas, inter *Varias* tamen reservemus.

109. Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον) *Leyer.* de spectris, p. 65. Duo bacilli laurei simul concussi ignem exprimunt.

112. Καταδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ) Ità junctim, pro κατ' ὀδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ, lego, nè Duæ simul *Præpositiones*, κατὰ & ἐνὶ super uno Nomine frustrà contenderent. *Hesiodus*, Καταδαίους vocavit τοὺς ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας, ut *Suidas*, & *Harpocration*, v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

113. Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπιζαθὲς) Ità sanè, pro ἐπιζαθὲς, scribo; ut *Contractio* appareat, quomodo scri-

VARIÆ LECTIONES.

98. Ἐγήγοντο) γρ. ἐγείνετο.
100. Μεγαμηδείαο) γρ. Μεγαμηδείδαο.
103. Ἀθμῆτις) γρ. Ἀθμόνιδες. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 95.
106. Ἄθρεϝ' ἰούσας) γρ. ἀθρόας οὔτας, malè olim.
112. Καταδαίῳ) γρ. κατ' ὀδαίῳ, malè olim.

Τελόντα

Τηλόσε φύζαε λιῖτα πυρὸς μίγα δυσχθίσσε.
Ὄφρα δ' ὑπὸ σπέος ἦγε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Τοφρά δ' ὑπερβυχίας ἴλιπας βόας εἶλκε θύραζε
Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή·
Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωντας.
Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
Ἔργῳ δ' ἔργον ἔπαζε, τεμὼν κρέα πίονι δημῷ.
Ὤπτα δ' ἅμφ' ὀστίλῃσι πεπαρμένα δουρατέῃσι
Σάρκας ὁμοῦ νηῶ τῶν μεγάρων, καὶ μίλτον ἔλαιρε
Ἐγκεφάλοιό τε χολάδιον· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χθονί.
Ῥινὰς δ' ἐξεπέτασσε καλασυρίλῳ ἐπὶ πέτρῃ.
Ὡς ἔτι νῦν τεμένη, ὅσσα πολυχερέοιο τέφοισι,
Δηρὸν δὴ μετὰ τοῦτο, καὶ ἀθρήσειε· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων ἱερεύσατο πίονα ἶρα
Λείῳ ἐπὶ πλακόεντι, καὶ ἴχνια δαίδαλα μίγδην
Κληροπαλεῖς· τέλεον δ' μέρας ἐφοσήνατο ἑκάστῳ.
Εἰθ' ὅσσα κρειῶν ἠρήσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε θεὸν ἀθάνατόν περ ἐόντα
Ἤδη· καὶ γὰρ ὅ οἱ ἐκπάγλως θυμὸς ἀγήνωρ,
Καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερὸν κατὰ δειρήν.
Ἀλλά τοι μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
Δημὸν, καὶ κρέα πολλὰ· μετώπῳ δ' αἶψ' ἀνάειρε,
Σῆμα τέης φωνῆς· ἐπὶ δ' ξύλα καῖεν ἀείρας.
Οὐλόποδ', ἀλκαέμονα, πυρὸς κατεδαίετο αὔτμῃ.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρεὼ ἔπλετο δαίμονι,
Σανδάλια μὲν ἔφηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάραινε, κόνιν δ' ἀμάθοισι μίλαιναν
Παννύχιος· καλὸν δ' φάος ἐπέλαμπε σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ὀρθαίου, ἀδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντιβόλησεν
Οὔτε Θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Procul crepitum mittens ignis valde comburentis.
Quousque autem ignem accendebat vis inclyti Vulcani,
Eosque demersos flexipedes boves traxit foras
Duas propè ignem, vis etenim illi erat multa,
Ambas autem in terga humi ejecit sufflantes.
Inclinansque volvebat, & vitas perfodiens.
Opusque operi præbebat, incidens carnes crassâ pinguedine.
Assabat autem verubus infixas ligneis,
Carnes simul ac terga venerabilia, & nigrum sanguinem
Detentum in intestinis; hæc a. ibi jacebant super terram.
Pelles autem extendit super asperam petram.
Quasi adhuc nunc secâsset, quæ diu fuerint.
Diu utique postea ac seniore; verùm deinde
Mercurius gaudium-ferens traxit pinguia opera
Lævi super loco-plano, & scidit duodecim partes
Sorte-distribuendas, perfectum q; honorem adaxit unicuiq;
Ibi sacram partem *carnium optavit, inclytus Mercurius;*
Odor enim illum affligebat, & quamvis immortalis erat
Deum; verùm neque sic illi obediebat animus superbus.
Et valde cupienti, transmittere per sacrum collum.
Sed hæc quidem deposuit ad stabulum altum (*stulæ*
Pinguedinem, & carnes multas: in altum igitur statim su-
Signum teneræ vocis, adhæc autem ligna sicca arripiens.
Integros-pedes, integraque-capita ignis prorsus consumpsit
Sed postquam utiq; omnia ritè perfecit Deus. (*vapore:*
Sandalia projecit in Alpheum profundas-vortices-habentem,
Ignemque obscuravit, pulverèq; ad arenam redegit nigram
Totâ-nocte: pulchra autem lux splendebat lunæ.
Cyllenes igitur rursus adiit divos vertices
Matutinus, neq; aliquis illi in longâ viâ fuit obvius-fallax
Neque Deorum beatorum, neque mortalium hominum.

NOTÆ.

bendum moneo, ad *Hesiod.* l. 2. v. 225. Βυσὶ δ' ἡμιάσσοισι ἐπιξυὸς· αὐτὰρ ἔπειτα. Lege omninò ἐπιξυὸν, vel saltem *Mensuram* in animo capias; quasi ità scriberetur; σωιζησις enim ϝ π, & ι, ut ad *Iliad.* α'. v. 736. & suprà, ad *Odyss.* ξ'. v. 303.

114. Φῦζαε) Πῦρ δαιόμενον γίνεται ἐξ ὕλης, οἷον. Ἀφ' φλογὲς, αἰωλαφίσεις, δ' οἷον. φυγάσις, καὶ ὅτι ἀφ' ὑγρῆς ἐπιπυρχομένης καὶ ἀναπνεομένης· καλῶς ἂν λέγοι, φλὲξ φῦζαε λῖτα πυρός.

116. Τοφρά δ' ὑπερβυχίας) Si vera *Lectio*, τὸ ὑπερβυχίας in hoc loco μισοφθεγκῶς, pro ἴλιπας ὑπερβοήσας. Aliàs sanè putarem corruptam vocem, pro ἐρεβεύχης, quod *Proprium* bovis Epitheton. Ita & olim *Latina* Versio *mugientes* habuit.

119. Δι' αἰῶνάς τε τορήσας) Ità suprà, ad v. 42. Αἰῶν' ἐξετόρησεν ἐρισμάραγδος χιλάνης.

122. Νῶτα χαμαὶ) Rectè, respectu habito ad illud, *Iliad.* ά. v. 321. Νώτοισι δ' Αἰακίδαι ἐπιπρέσαν ἐγχεσπάλοι.

124. Ῥινὰς δ' ἐξετάνυσσε καλασυρίλῳ ἐπὶ πέτρῃ) Ita lego, pro ἐπὶ πέτρῃ, ut mox, v. 404. Πέτρῃ ἔπ' ἀλιβάτῳ, de re eâdem.

125. Πολυχερέοιο) Ita, pro πολυχρόνιοι, quæ mala *Lectio* turbabat Versum. *Latina* Versio nunc rem satis explicabit; τὸ ἰφθὲς. Ὡς ἔτι νῦν τεμένη, ὅσσα πολυχερέοιο τέφοισι.

127. Ἑρμῆς χαρμόφρων) Ita, pro χαρμοφίρων, lego, *Hesychii* auctoritate, *H. Stephano* assentiente, Χαρμόφρων, ὁ Ἑρμῆς. Potest etiam disjunctim legi χάρμα φίρων, at χαρμοφίρων minimè ferendum.

132. Ἤδη) Ità, pro ᾔδη, *noverat*, Sensus enim, *Jamdudum etenim appetitum habuit*, &c.

133. Περᾶν) Ità, pro πίρην', *Sensu* omninò postulante, ut sit Ordo, Οἰδὴ γὰρ ὃς ἐπείγετό οἱ θυμὸς, δ' μάλα περ ἐπιθυμοῦντι, ἀμφιτρεφὲς πιεῖν καλὸν δειρὴς βρώσιμόν τι.

VARIÆ LECTIONES.

124. Ἐπὶ πέτρῃ) γρ. ἐν πέτρῃ. vid. N. ad *Textum*.
125. Πολυχερέοιο) γρ. πολυχρόνιοι.
127. Χαρμόφρων) γρ. χαρμοφίρων, χάρμα φίρων, &c.
132. Ἤδη) γρ. ᾔδη, malè.
133. Περᾶν) γρ. πίρην', olim, non benè.

Οἰδὴ

Οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς
Δεγμοπαγὶς μεγάροιο διὰ πλινθίοιο θύρωιο,
Λίγξ ὀπωρινῇ συκαλίσι-, εὖτ' ἀμίχλη.
Ἰθὺς δ' ἄντρον ἴξ'κετο σκίερα νύκτα,
Ἦκα ποσὶ στείβων· ἀ γὰρ κίθαρις, ὅς οἱ ἔπ' ἄκλη.
Εὐτυκίως δ' ἄρα λίκνον ἐπάγκιτο κύδιμος Ἑρμῆς,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἱλυμένος, ἄντε τέκνον
Νήπιον, ἐν παλάμῃσι πατὴρ ἰηνὸν λαβὼν ἀγύιεὺς
Κεῖτο, χέλυν ἑνατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χερὸς ἴαχον.
Ματέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε Θεὰν Θεός, εἶπέ τι μῦθον,
Τίπτε σὺ, ποικιλόμητα, πόθι νύκτὶ τῇδε νωλὶς ἐν ἄγῃ
Ἔρχῃ, ἀναιδείῃσι ἐπειγόμενος; οὔ σε μάλ' οἶον
Ἢ πὰρ' ἀμύγματα δίσμὰ σέθεν πλαδαροῖσι ἔχουσι,
Λητοΐδη τόδε χερσί, δι' ἐκ σκιόεσσα πρήσσῃ,
Ἢ σε λαβόντα μιήσῃ καὶ ἀγκύλα φαλκπύσῃ.
Ἔρρε πάλιν· μεγάλῳ σὺ πατρὶ ἐφύτευσαι μόρσιμος
Θνητοῖς ἀθρώποισι. Θ' ἁλυσκάζοισι Θεοῖσι.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι,
Μῆτερ ἐμὴ, τί μοι τοῖα πτοέσσεαι, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ὃς μάλα πάντα μετὰ φρεσὶν οἴσυλα οἶδε,
Ταρβαλέον, κὴ μητρὸς ὑποδδείδοικεν ἐοικώς;
Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥν περ ἄριστα
Βουλεύσω ἐμοὶ καί σοι ἀμύμονες· ἐν δὲ Θεοῖσι
Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι κεν ἄπαστοι
Αὐτῇ τῇδε μύρεσθαι ἀνείσομεν, ὡς σὺ κελεύεις.
Βέλτερον ἦμαρ πάντα μετ' ἀθανάτοις ὁμίζειν,
Πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δ' ἐμοῖς
Καὶ ἐγὼ τ' ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἥν περ Ἀπόλλων.
Εἰ δ' οὐ μὲν μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἦτοι ἐγώγε
Πειρήσω· δύναμαι γὰρ ἐπήρατος ἔμμεν ἁπάντων.
Εἰ δέ μ' ἱερὸν Λητὼς ἀγλαὸν ἔμμεν ὀΐεται υἱὸν,
Ἄλλα τί οἱ κὴ μοῖραν ἀμύμονα κικλήσκω.
Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιόωσαν,
Ἔνθα μάλα τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας
Πορθέω, κὴ χρυσὸν, ἄλις τ' αἰθωνα σίδηρον,
Καὶ πολλὰ ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς, κὴ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠερίνεια, φόως θνητοῖσι φέρουσα,
Ὦρτο δ' ἐξ Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀχτηνδ' ἀφίκανε νέων, πολυπώγωνα ἄλσος·
Ἀγνὸν ἐς Φερεκύδεω Γαιήοχος· ἔνθα γέροντα
Κευθμῶνι ἐν ὑπὸ πέτρῃ ὄρεος ὑλήεντος ἀλωὴν
Νειὸν ἐπισκοπέοντα φυτοσπόον ἐξεφάανθεν.

Neque canes latrârunt; Jovis autem pernitilus Mercurius
Incurvatus domûs per januam ingressus est,
Aura autumnali similis, veluti caligo.
Rectà verò antri pervenit pingue templum.
Tacitè pedibus incedens; neque enim strepebat, ut in solo:
Festinanter autem ad cunam ivit inclytus Mercurius,
Fascia circa humeros involutus, veluti filius
Infans, in palmis circa postiles velum ludens
Jacebat, testudinem optabilem lævâ manu detinens.
Matrem verò non utiq; latebat Deam Deus, dixitq; verbum.
'Quid tu, versute, unde hac noctis in hora
'Venis, impudentiâ induta? nunc te valde puto
'Vel celeriter, immensa vincula circa latera habentem,
'Latonis à manibus foràs transiturum,
'Vel te accipientem interim in convallibus latronem agere.
'Pereas iterum: magnam te pater plantavit solicitudinem
'Mortalibus hominibus, ac immortalibus Dis.
Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis,
'Mater mea, quid ita me observas, tanquam puellum
'Infantem, qui valde pauca in mente nefaria novit,
'Timidum, ac qui matris timuit objurgationes?
'Verum ego artem aggrediar, quæ optima erit,
'Consulens me & te omninò; neque Deos
'Nos inter immortales, sine muneribus & jejuni,
'Hic manentes tolerabimus, ut tu jubes.
'Melius est omnibus diebus cum immortalibus versari,
'Divitem, copiosum, multas opes habentem, quàm ad domum
'Antro in obscuro considere; honorem autem
'Et ego sacrum assequar, quem & Apollo.
'Si autem utique non dederit pater meus, at ego
'Tentabo: possum furum princeps esse.
'Si autem me exquirat Latone valde-inclyta filius,
'Aliud quid illi & majus puto occursurum.
'Abibo enim in Pythona, magnam domum perfossurus,
'Hinc qui abunde inlunt tripodas perpulchros, & lebetes
'Depopulabor, & aurum, abundans splendidum ferrum;
'Et multas vestes: tu autem vinebis, si volueris.
Sic hi quidem utique verbis ad invicem dicebant,
Filiusque Ægiochi Jovis, ac veneranda Maia.
Aurora autem mane genita lucem mortalibus asserens,
Excitabatur ab Oceano profundis-fluentis: sed Apollo
Onchestum pervenit iens, multum amabilem lucum
Purum gravistrepi terram tenentis Neptuni, ubi senem
Silicernium invenit, qui struebat prope viam segetem viridarii.

NOTÆ.

159. Φιλητεύσῃς) Olim in Nonnullis φιλητεύσῃ, ut v. 67. & aliàs.

175. Φιλητίων) *Ionicè*, pro φιλητῶν, scripserit *Homerus*, ut & olim, mox, v. 292. & φιλητῶν legitur, *Priori* tamen *longâ*.

178. Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα) Templi *Delphici* Divitias notamus ad *Iliad.* ι'. v. 404. Vid. suprà, ad II. v. 123. & *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 35.

188. Κευθμῶνι) Nec præsens hujus Vocis notatio apud Vulgares *Lexicographos* habetur, nec *Etymologum* M. nec *Suidam*; ibi tantùm ἠρέμα ἡσυχίως, sive χαμαὶ· addendum hinc, ἢ μέσῃ & λίθῳ κεκρυμμένῃ, οἷον κιναίκι-

VARIÆ LECTIONES.

159. Φιλητεύσῃς) γρ. φιλητεύσῃ, vid. suprà, ad v. 67.
175. Φιλητίων) γρ. φιλητῶν, hic & olim rectè.
188. Δέμνιον) γρ. νέμνιον. Vid. Not. in *Textum*.

Τὸν

Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδὴς υἱός.
Ὦ γέρον, Ὀγχηστὸν βαθυδένδρου ποιήεντα,
Βοῦς δὴ Πιερίης ἐριβήμονα τῆλόθ' ἑκάστω,
Πάσας θηλείας, πάσας κεραόσπορ ἐλικώπις
Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐνὸς χωρὶς μῆλα νέμοιτο
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
Τέσσαρες, ἶσοι φῶτες, ἀμύμονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
Οἵ τε κύνες, ἠδὲ ταῦρος, ὁ δὲ σκοτίῃ ζαέρῳ πτὰν·
Τοὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, δὴ γλυκεροῖο νομῆος·
Ταῦτά μοι εἰπὲ, γέρον πολυκμήτοις, ἴδες ὀπωπάς
Ἀνέρα, τοῖσδ' ἅμα βουσὶ διαπρεπέως κεκορυθμένον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ὦ φίλ', ὀφθαλμοῖσι μόγις ἔστι τετληότα εἰδέτω,
Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν στείχουσιν ἀΐσσοντες,
Τῶν οἱ μέν, καὶ πολλὰ μεμιγμένοι, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλοί,
Φαινέμεν· χαλεπὸν δ' ἀνδρὶ μάλα ἔμπεδον εἶναι ἕκαστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σάφα πάντα νοήσας εἰς ἠέλιον καταδύντα
Ἔσκαπτον περὶ χῶρον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
Παῖδα δ' ἔλειπον, φάσθαι σαφέως δ' ἦν εἶδος ἀνάγκη,
Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶ ἰδυκραίρῃσιν ἑπέσθαι
Νέος, ἐπὶ δ' ἀμάλδυνε· ἐπισκοπιὴν δὲ ἐπέδεζεν.
Ἐξεπίθου δ' ἀείρας, κάρη δ' ἔχεν αὐτίον αὐτοῦ.
Φῶ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δ' ἄρα σφιν ὁδὸν κίε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Οἰωνὸν δὲ σάφ' ἔγνω πτερύγεσσι· κύδιστα δ' ἴαχε
Φηλητὴν μεγαθῦμα Διὸς παῖδα Κρονίωνος·
Ἐσσυμένως δ' ὄτρυνε ἄναξ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἐριβήμονα εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μύθῳ·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἴχνια μὲν ταῦτ' ἐστὶ βοῶν ἀρηκερασφόρων.
Ἀλλὰ πάλιν τετραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Βήμασι δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, οὔτε γυναικὸς,
Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων·
Οὔτε τι κενταύρων λασιαύχενες, ἴδριν ὁμοῖαι.
Ὅστις τῶν πέλασεν βοῦς ποσὶ καρπαλίμοισιν,
Αἰνὰ μὲν ἴδῃν εἶδεν, τὰ δ' αἰνότερ' ἴδῃν ἐτέλεσσεν.
Ὡς εἰπὼν, πέτετο ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ἔρυ, καταειμένον ὕλῃ,

Quem prior allocutus eſt Latona valde inclytus filius,
O ſenex, Onchesti rubos colligens herboſi.
Boves à Pieriâ quærens huc adſum,
Omnes fœminas, omnes cornibus nigellas
A grege: taurus autem paſcebatur ſolus ſeorſim ab aliis
Niger, horrendique canes a tergo ſequebantur
Quatuor, tanquam homines, immanes: hi quidem relicti
Canesque, & taurus, quod utique mirum eſt; (ſunt
Hi autem abierunt, Sole nuper occidente,
Ex molli prato, à dulci paſcuo.
Hæc mihi dic, ſenex olim-nate, ſicubi vidiſti
Virum, hiſce cum bobus facientem iter.
Hunc Senex verbis reſpondens dixit,
O amice, difficile quidem quicunque oculis quis viderit.
Omnia dicere: multis enim viam facunt viatores:
Quorum alii quidem mala multa quærentes, alii v. valde
Itant: difficile autem ſcire eſt unumquemque. (bona.
Verum ego totum diem uſque ad ſolis occaſum,
Fodiebam circa collem viridarii vineæ: (dicere,
Puerum; viſus-ſum videre, ô optime, manifeſto a. non novi
Quiſnam is Puer boves pulchricornuas ſequebatur
Ipſum, tenebat autem virgam; ac flexuoſe incedebat.
A tergoque cohibuit, capitque habebat contrarium ſibi.
Dixit utiq; ſenex, celerius itaq; vim ibat Phœb. Apollo.
Volucrem autem cognovit extenſis alis; ſtatimque novit
Impoſtorem natum Jovis filium Saturnii.
Impetuoſe itaque ſe movit rex Jovis filius, Apollo.
Ad Pylum valde divinam, quærens flexipedes boves,
Purpureâ nebulâ coopertus amplis humeris:
Veſtigiaque novit procul-jaculans, dixitque verbum.
Di boni! certe magnum miraculum hoc oculis video:
Veſtigia quidem hæc ſunt bovum recta-cornua-gerentium.
Verum iterum converſa ſunt in herboſum pratum.
Greſſus autem neque viri hi ſunt, neque mulieris,
Neque luporum canorum, neque urſorum, neque leonum,
Neque usquam centauri denſa-cervicis, greſſib. ſunt ſimiles,
Quicunque tam monſtrificè graditur pedibus velocibus:
Gravia quidem hinc vidi, verùm graviora hinc vix.
Sic locutus, ivit rex Jovis filius, Apollo;
Cylleneſque pervenit in montem, peramœnum ſylvâ.

NOTÆ.

τὸν π, vel Quadrupedes *Oreibi*, qui ferarum inſtar, humi ſerpunt. *Ibid.* *Δίμοιζα) Ita ſanè emendo. pro ἴμοιζα, quod olim male obtinuerat, ut ſupra, ad v. 87. δῖμον, de eodem Viro, & Re eâdem; licet ibi olim δῖμόν ſcriptum eſſet, pro οἰκοδεμῶν. quod, ut minus *Homericum*, in δῖμον emendavi, etiam hujus loci, licet olim corrupti, auctoritate; quis enim νέμων ἴρε@ ἀλωῆς, aut, ut *Virgilio* nupera, *paſcere ſepem* unquam dixit? At δῖμον ἴρε@, & οἰκοδεμῶν ἱρεῖον, ἐφαρμόζοντα δόμῳ τυχὸν, &c. *Ibid.* Ἀλωὴν) Vid. ad *Iliad. ε.* v. 496. De ἀλωὴ & ἀλωή.

202. Ἀργαλέον μὲν, ὅτ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο, Πάντα λέγειν.) Vel omninò, pro ἴδοιτο, legendum ἴδοι τις, vel ſaltem τις ſubintelligi debet.

209. Βοῶν ἐϋκραιράων) Ità mox, v. 220. βοῶν ὀρθοκραιράων, de quâ Voce *Etymolog.* M. Ὀρθοκραιράων, ἢ τῶν κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχόντων· κραιραὶ γὰρ λέγονται τὰ κέρατα· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐχίνους ὀρθὰ κέρατα.

220. Ὀρθοκραιράων) Vid. ſuprà, ad Not. v. 209. & ad *Iliad. Ψ.* v. 232.

VARIÆ LECTIONES.

202. Ἴδοιτο) γρ. ἴδοι τις, vid. Not. in *Textum*.
214. Φηλητὴν) γρ. Φελέτην, & Φιλητὴν, ut ſuprà, v. 67. & infrà, v. 445.
224. Κυλλήνης) γρ. καὶ ταύρου.

Πέτρη

Πέτρης εἰς κεύθεσιν βαθύσκιον, ἔνθα τὸ Νύμφη
Ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνα.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
Κίδνατο, πολλὰ δ' μῆλα τανυσφυρὰ βόσκεθ' ἑλοῦσα.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσετο λάϊνον οὐδὸν
Ἄντρου εἰς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐόησε Διὸς νἱὸς Μαιάδος υἱὸς,
Χώσατο τῶι βασὶν ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα,
Σπάργανα δ' ἔσω κατέδυνε θυώδεα· ἔνθα πολὺν
Πρίμνων ἀμφοτέρωθεν ὕλης σποδὸς ἀμφεκάλυπτε.
Ὡς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλίγιζεν ἑαυτόν·
Ἐν δ' ὀλίγῳ σπείλαιον κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε.
Φῆ ῥα νέον τε βρέφος ἁπαλόν τε, ὕπνον ὀπηδεῖν·
Ἐγρήσσεν δ' ἔτι τόξα ἑῆς ἐν χερσὶν ἔχων·
Γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε, Διὸς νἱὸς Λητοῦς τε
Νύμφην τ' ἠρέμα βεβυκυῖαν, καὶ φίλον υἱόν,
Παῖδ' ὀλίγον, δολίῃσι περικρυφθέντα σὺν ἕρπτοις.
Πανδίκως δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳξε, λαβὼν κλῃδα φαεινὴν,
Νέκταρος ἐμπλείους, καὶ ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
Πολλὸς δ' χρυσός τε, καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
Πολλὰ δ' φοινικόεντα, καὶ ἄργεννα εἵματα Νύμφης,
Οἷα Θεῶν μακάρων ἱερὰ δόμοι εὐτὸς ἔχουσιν.
Ἐν δ' ἐπὶ ἐξερέεινε μυχὸς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν,
Ὦ παῖ, ὃς εὐ λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βᾶσ
Θᾶσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' ἠ καὶ κόσμου.
Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀνελύσει· ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
Ἐρρήσεις, ὀλίγοισι σὺ ἀνδράσιν ἐγκρατὸς εἶναι.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος κερδαλέοισι,
Λητοΐδη, πῖνα τοῦτον ἀπειλήσας μύθον ἔειπες;
Καὶ βᾶς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;

Petra in latibulum profunda-umbra; & ubi Nympha
Ambroſia peperit Jovis filium Saturnii.
Odor etenim optabilis per montem valde-divinum
Spargebatur, multæque oves extenſipedes paſcebant herbã.
Ubi tunc feſtinans deſcendit Lapideum ſolum
Antrum in obſcurum longe-jaculans ipſe Apollo.
Hunc autem cum intellexiſſet Jovis ac Maja filius
Iratum ob boves procul-jaculantem Apollinem.
Faſcias intrò ingreſſus eſt odoriferas; quomodo multam
Ramorum carbonariam ſtruem materia cinis circumtegit.
Sic Mercurius Longe-operantẽ conſpicat. contraxit ſeipſum.
In breve autem coegit caput, manuſque, pedeſque.
Videri utiq; volunt nuper-lotus, provocans dulcem ſomnum
Vigilare; adhuc autem teſtudinem ſub ala tenebat:
Cognovit tamen, neque ignoravit, Jovis & Latonæ filius,
Nymphamque montanam prapulchram, & charum filium,
Puerum parvum, doloſis involutum verſutiis.
Circumſpiciens igitur omnem receſſum magnæ domûs,
Tria penetralia aperuit ſumpta clave lucente,
Nectare plena, & ambroſiâ amabili.
Multum autem aurum, & argentum intùs jacebat,
Multæque rubentes, & albæ veſtes Nymphæ,
Qualiter Deorum beatorum ſacra domus intus habent.
Ubi poſtquam perſcrutatus eſt receſſus magnæ domûs,
Latonius, verbis allocutus eſt inclytum Mercurium,
'O Puelle, qui in cunis recubas, enuncia mihi boves
'Citius; quoniam celeriter nos diſſidebimus non decenter:
'Projiciam enim te demiſſum in Tartarum obſcurum,
'In obſcuritatẽ malæ mortis & intolerabilem, neq; te mater
'In lucem, neque pater reſolvet; ſed ſub terra
'Peribis, paucos inter viros ducem te præbens.
Huic Mercurius verbis reſpondebat verſutis,
'Latonie, quem hunc crudelem ſermonem dixiſti?
'Et boves agreſtes quærens huc pervenis?

NOTÆ.

232. Ταναύποδα) Ità & olim, in *Optimis* & *Antiquis* Exemplaribus, ut probo ad *Odyſſ. ε'.* v. 464. & ſuprà, ad *Il.* v. 304.

239. Ἀλίηνεν ἑαυτὸν) Nova & hujus Vocis, ſingulariſque notatio, ἀλιεύω, *contrabo, fugere-facio minuendo.* Addendum ergò & hoc *Lexicis.* Ἀλίηνεν) Ἐμείωσεν, ἐσμίκρυνεν· ὡς ὕπνον. Ἐν δ' ὀλίγῳ σπείλαιον κάρη.

241. Φῆ ῥα νέόν τε) Olim δή ῥα, pro quo *Bernardus Martinus, Var. Lect.* l. 1. c. 22. ϕῆ ῥα poluit, quod non benè hìc facit, quùm *Mercurius* minimè nunc ſtaret, at in *Cunis* opertus jaceret; ut mox, v. 254. Ὦ παῖ, ὃς εὐ λίκνῳ κατάκειαι. Nec magis arridet illius ὅς ῥα, vel οἷα· lego itaque ϕῆ ῥα. ut ſit hic Ordo, Φῆ ῥα νέόλλουτός τε σπαργάνοιο ἅδιμον ὕπνον Ἐγρήσσειν, ἑῆσιν ἐν χέρσιν ἔχων τανυσφύρου μαχάλης ἰύγγα. Ὃ δη, σφετέρου, ὃς νιφετοῦ λευκῷ καθέκειτο, κλ.

242. Ἐγρήσσειν, ἔτι τόξα ἑῆς ἐν χέρσιν τανυσφύρου μαχάλης) Cum olim eſſet, Ἄγρης, εἰνάτεόν τε χέλυν. *Henr. Stephanus,* ἐ ἐτεὸν frigidè; at *Bernardus Martinus,* Naris homo, in his certè Poematiis, paulò emunctioris, legebat ἐγρήσσειν, ἑῆσιτύ τε χέλυν, unde Nos. ἐγρήσσειν, & vel ἑῆσιτύ τε, vel, quod propius ad Litterarum veſtigia accedit, Ἐγρήσσειν, ἔτι τόξα ἑῆς ἐν χέλυν.

248. Ἐκπλείης) Vel ἐμπλείης. vid. ad *Var. Lect.*

252. Ἐξερέεινε) Pro ἐξερεύνησεν, ut aliàs.

259. Ἐρρήσεις) Ab ἔρρω.

VARIÆ LECTIONES.

232. Ταναύποδα) γρ. ταυύποδα.
241. Φῆ ῥα) γρ. Δή ῥα.
242. Ἐγρήσσειν ἔτι τόξα ἑῆς χέλυν) γρ. Ἐγρήσσειν, ἑῆσιτύ τε χέλυν, malè olim Ἄγρης, εἰνάτεόν τε χέλυν.
248. Ἐκπλείης) γρ. ἐμπλείης.
260. Τὸν δ') γρ. τὸν δή.

Οὐκ

Οὐκ ἶδον, ὔ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
Οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μολύντερον ἀροίμην·
Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραδίαι φωτὶ ἐοικα.
Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλε.
Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἁρπεδόνες μαστῆρος.
Σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
Μήτις τοῦτο πύθοιτο. πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
Καί κεν δὴ μέγα θῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
Βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τόδ' ἀσχετίως ἀγορεύεις.
Σὸς γάρ ἐγώ, κάπηλε ἢ πώλε, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών·
Εἰ ἢ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν ὄμοσον μέγαν ὅρκον, ἐμεῖο,
Μὴ μέ γε μὰν αὐτὸς ὑποίχομαι αἴτιος εἶναι,
Μήτε τιν' ἄλλον ἔμπαντα βοῶν κλοπὸν ἠρητῆρων,
Αἴτιος εἰ βέβις εἰσί· τὸ γὰρ κλέος οὔτι ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ὑπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
Ὀφρύσι ῥιπώσασκεν, ἐρεμνῷ ἴσγε καὶ ἴσγε,
Μάκρ' ὑποσυρίζων, ἄλλοσε δ' ὄμμα τάνυσσεν·
Τόνδ' ἀπαλὸν γελάσας σοφίῃ ἐκέρασσε Ἀπόλλων,
Ὦ πέπον, ὑπερόκλοπ', ἀληθοφανὲς, ἦ σε μάλ' οἴω
Πολλάκις εἰσπρεῦντα δόμους εὐναιετάοντας,
Ἔντυχον, οὐχ ἵνα μοισῶν, ἐπ' ἤθεϊ φῶτα καθίσαι,
Σκοπάζοντα καθ' οἶκον ἅπερ φόβῳ, εἴ τ' ἀγρεύων·
Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μυλοδόντερας
Οὔρεϊ ἐν βήσῃς, ὁπότ' ἂν κρειῶν ἐρεθίζων
Λυτήσῃς ἀγέλας βοῶν καὶ παίσι μέλων.
Ἀλλ' ἄγε, μὴ πόρματός τε καὶ ὕστερον ὕπνον ἰαύσῃς,
Ἐκ λίνεω κρεμάσας, μειλαίης νυκτὸς ἑταῖρε.
Τοῦτο γὰρ αἰὲν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
Ἀρχὸς φηλητῆσι κελαινῇσι νύκτα πάσαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Σὺν δ' ἄρα φερταμένῳ τόγε δὴ κεχαρὼν Ἀργιφόντης
Οἰωνὸν σοφίηκεν, ἀειράμενον μετὰ χειρὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔλυθρον, ἀπαίδαλον ἀγχιλιώτην·
Ἐσσυμένως δ' ἄρα τόν γε ἐπίκλοπος ἐκ θανάτοιο
Ἔκλυεν, ὃν χερσὶν δ' ἁρπαλέαις βάλε κόλπον Ἑρμῆς·
Ἔξετο δ' ὑποπάροιθε, καὶ ἐσσύμενος περ ὁδῖτης,
Ἑρμῆν *κερτόμεεν, καί μιν σφὸς μῦθον ἔειπε,
Θάρσει, σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ
Εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
Τοῖσιν *οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ'· ὀδ' αὖτ' ἀνέρεσθαι ἐπὶ Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Σκαιὸν ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἑλισσόμενος, εἶπε δὲ μῦθον,

*Non vidi, non quæsivi, non alterius verbum audivi.
*Non utiq; nunciarim, non utiq; nunciationis merceaẽ acsc-
*Neque boum abactori fortè homini similis sum: (ram.
*Non meum opus hoc, antea verò mihi alia cura erant.
*Somnus mihi cura est, ac nostræ matris lac,
*Fasciamque circa humeros habere, ac calida lavacra.
*Nè quis hoc sentiat, undè hæc contentio orta est:
*Et utique magnum miraculum inter immortales fieret,
*Puerum nuper natum per vestibulum transire,
*Boves propter agrestes: hoc autem incongruè dicis.
*Heri natus sum, molles que pedes, asperaq; subest terra:
*Si autem vis, patris caput, magnum juramentum, juro,
*Neque quidem ego, neque ipse profiteor me authorem esse,
*Neque aliquem alium inspexi boum furem vestrarum,
*Quicunque boves sunt: famam etenim solam audio.
Sic utique dixit, & frequenter à palpebris micans,
Supercilia nictabat, inspiciens huc & huc,
Longùm-exibilans, vanum tanquam verbum audiens:
Hunc a. molliter ridens allocutus est longè-operans Apollo.
*O mollicelle, deceptor, dolos-cogitans, profectò te valdè
*Sæpius penetrantem domos benè-habitatas, (puto
*Nocturnum, non unum tantùm in solo hominem collocare,
*Construentem per domum absque strepitu, qualia dicis:
*Multos autem agrestes dolore-afficies ovium-pastores,
*Montis in cavernis, quando carnes cupiens,
*Occurres gregibus boum, & armentis ovium.
*Sed age ne ultimum ac postremum somnum dormias.
*Ex cunis descende, nigra noctis socie:
*Hunc etenim & postea inter immortales honorem habebis,
*Princeps furum vocaberis diebus omnibus.
Sic effatus est, & puerum capiens ferebat Phœbus Apollo.
Simulque in animo cogitans tunc fortis Argicida
Augurium emisit elevatus in manus,
Miserum ventris famulum, fatuum nuncium;
Et statim post ipsum sternutabat: hunc autem Apollo
Audiebat, à manibusq; humi ejecit inclytum Mercurium;
Seditque ante, & licet percupidus viæ,
Mercurium convitiabatur, ac illi verbum dixit,
*Confide, fasciate Jovis & Majæ fili,
*Inveniam & postea boum fortia capita,
*His auguribus, tuque utique viæ dux eris. (curius.
Sic dixit, at rursus impetum fecit celeriter Cyllen. Mer-
Difficulter incedens: ambas etenim ad aures manib. impelle-
Fasciam circa humeros involutus, dixitq; verbum. (bat,

NOTÆ.

292. Φηλητῆσι) Vid. suprà, ad v. 67. & v. 159. 175. 214.

296. Τλήμονα γαστρὸς ἔλυθρον) Miserum Ventris Famulum, i.e. Crepitum. *Mercurius* enim valido pavore correptus erat, quandò illum iratus *Apollo* in manus subitò corripuit; adeò ut præ metu crepitum emisit, *malum nuntium*, illius nempè rei, hoc est, *ingratum-odorem*: quem *Apollo* abominatus statim in humum demisit *Mercuriolum*.

VARIÆ LECTIONES.

272. Τόδ') γρ. τὸ δ', olim, non benè.
284. Καθίεσαι) γρ. καθίσαι.
289. Πόρματός τε καὶ ὕστερον) γρ. πόρματι καὶ ὕστερον, olim.
292. Φηλητῆσι) γρ. Φηλητῶν, *Ionicè* hìc & olim, ἴων.
300. Κερτόμεεν) γρ. κερτομέων, olim, non benè.
303. Τέτμις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ') γρ. τέτμις οἰωνοῖς· τὺ δ' αὖθ', olim, non æquè benè.

Πῆ μοι φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
Ἦ μοι βοῶν εἵνεχ' ἁδὴ χολόμβρ@ ὀρσολοπεύεις;
Ὤ πόποι, εἰδ' ἄπιλοιτε βοῶν γένο@· ἀμφ' ἔμοιγε
Ὑμμετέρας ἔκλεψε βόας, ἀδ' ἄλλον ἔπαπτε.
Αἴπειός εἰμι βοῦς· τὸ δ' ἐμὸν κλέο@ οἷον ἀκούεις.
Δὸς δ' ἴδμεν, ἢ δίκλω, ἢ δίξο, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπὶ τοῖς ἄλλοισι διαμπάσσω ἰρίσσειν
Ἑρμῆς τ' αἰολόμ@, Θ' Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός.
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν ἀληθείῃ φανῆναι,
*Οὐκ ἐθέλων, ἐπὶ βουσὶν ἐλαύνετο κύδιμος Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήν@ Ἀργυρότοξον.
Αὐτὰρ ἐπὶ πολύμηδις ἐὼν πολυμηχανέων εὕρειν,
Ἑστυφέλως δὴ πεζὸς ἀφ' ὑψαυχένος βάδιζε
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς νἱὸς καὶ Λητοῦς υἱός·
Αἶψα δ' ἵκανε κάρηνα θυώδε@ Οὐλύμποιο.
Ἐς πατέρ' ἐς Κρονίωνα. Διὸς φρένας ἀμφιγνώτω·
Καὶδὴ γὰρ ἀμφοτέροισι δίκας κατακηκέ@ πάλαιστο.
Εὐμολπὴ δ' ἔχ' Ὀλύμπου ἀγακλυτὸς· ἀθάνατοί δὲ
Ἄφθιτοι ἠγερέθοντο πατὴρ πρὸς πίονας Οὐλύμπου·
Ἕσπετο δ' Ἑρμῆς τε καὶ Ἀργυρότοξ@ Ἀπόλλων
Πρόσθε Διὸς γένναν· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν ἔπος μῦθον ἔειπε.
Φοῖβε, πόθεν τοῦτον μέγ' ἐπίκλοπον ἠνίδ' ἐλάσσεις,
Παῖδα νέον μεγαθῦμον, φυλὰ κήρυκ@ ἔχοντα;
Σπουδῇσιν τόδε χρῆμα θεῶν μοι δ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ὦ πάτερ, ἢ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν
Κερδοσύνῃσι, ἃς οἷος ἐγὼ φιλολῃΐδας εἶμι.
Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κηρύκεσσιν
Κωμήτας τε ὄρεσσι, πολὺν δι' χῶρον ἀνύοντα,
Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ἔπαπτον,
Οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λῃστῆρες εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
Κλέψας δ' ἐκ λειμῶν@ ἡμὰς βοῦς ἄχετ' ἐλάουσα
Ἐσπέρ@ παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Εὐθὺ πόρευδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια διπὰ πέλωρα,

"Quo me fers, Procul-operans, Deorum fortissime om-
"Numquid me boum causâ sic iratus conturbas? (nium?
"Dii boni! Utinam perisset Boum genus, nec enim ego
"Vestras furatus sum boves, neque alium inspexi.
"Quacunque sunt boves; famam autem solum audio.
"Da vero judicium, & suscipe, apud Jovem Saturnium.
Verum postquam singula propalam edisseruissent
Mercuriusque solutarius, & Latona præclarus filius,
Diversam sententiam habentes, hic quidem veram vocem,
Non judicium, pro dolus exigebat ab inclyto Mercurio:
Verum hic artibusque & blandis sermonibus
Volebat decipere Cyllenius Argentiarcum:
Verùm quoniam, callidus licet esset, versutum invenit.
Impetuosè postea per arenam ibat
Antè: sed à tergo Jovis & Latonæ filius.
Statimque venerunt ad vertices odoriferi Olympi,
Ad patrem Saturnium. Jovis præclari nati:
Ibi enim ambobus judicii posita erant trutina.
Rumor etenim habebat Olympū valde-nivosū, immortalesq;
Incorruptibiles congregabantur ad fastigia Olympi.
Steterunt itaque Mercuriusque & Argentiarcus Apollo
Coram Jovis genubus; hic a. interrogavit fortem filium
Jupiter altitonans, ac illi verbum dixit.
"Phœbe, undè hanc sufficientem prædam agitas.
"Puerum nuper genitum, indolem præconiæ balentem?
"Opportuna hæc res Deorum ad conventum venit.
Huic rursus dixit rex procul-operans Apollo.
"O pater, profectò fatum sermonem audies non inanem.
"Convitians, tanquam si solus ego prædator essem.
"Puerum quendam inveni hunc celebrem depeculatorem,
"Cyllenæ in montibus, multum spatium permensus,
"Convitiatorem, qualem ego Deorum non alium inspexi,
"Neque virorum, quotquot Latrones sunt super terram.
"Furatus autem à prato meas boves, abiit agitans
"Vespertinus apud littus multisoni maris; (monstrosa
"Rectà versus vadum agitans; hæc a. utiq; vestigia duplicia

NOTÆ.

308. Ὀρσολοπεύεις) Λέξις ἀπαξαπλῶς εἰρημένη παρ' Ὁμήρῳ· καὶ Ἀνακρέων. Ὀρσολόπτης δ' Ἄρης φιλεῖ μ' αἰχμήν· καὶ Αἰσχύλ@ τὸ Πέρσαις, Κακόμηχανος ἄρα ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσω. *Scholiastes.* Ταραττομένη καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν. *Hesychius,* Ὀρσολοπεῖται, ἀσχολεῖται, ταράττεται. Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1243.

309. Εἴπ' ἐλάσειε βοῶν γένο@) *Callimachus* hunc locum expressit, *Fragment.* VII. v. 1. Καλύσσω κἠς ἐλάσειε γένο@. Confer *Bernardi Martini* Varias Lectiones, l. 1. c. 13.

316. Οὐκὶ δίκλω) Ita quidem pro οὐκ ἄδικως, legendum persuadet *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 22. ut sit Sensus, Ἀλλ' ἕνεκα μόνου Ἀπόλλωνος ἐζήτησεν, ἐξ Ἑρμοῦ ἢ μὴν δίκλω. ἤγετ' αὐτόν.

325. Εἰμυλίη) Et hæc Vox parum *Lexicographis* nota; vid. infra, ad v. 339.

331. Φυλὰ κήρυκ@ ἔχοντα) Qualem hic Cognitionem *Jovi* suo tribuit Poeta, talis quodammodo fuisse revelatur ἐκ Θεόδεκτ@ Ἀδάμου & ἀγαθοπλάστου γνώσεως, qui semel conspecto quovis Animali, ejusdem illicò naturam & facultates penitus perspexit, & proinde aptis Nominibus singula notavit, ut *Genes.* c. 2. v. 19. 20.

339. Λῃσιμβροτῆρ) Ad verbum, *Latrones*; quòd nempè *latenter*, quam maximè queant. Et Vox, licet ab omnibus *Lexicis* exulet, elegans omninò, ad formam aliarum, quales sunt Σπουδιμβροτῆρ@, Ταρφυμβροτῆρ@, ὠκειμβροτῆρ@, φαεσιμβροτῆρ@. Malè olim *Latinè* vertebatur, *Munere-vescente.*

342. Εὐθὺ πόρευδ' ἐλάων) Ita *H. Stephanus* rectè legit, pro εὐθύπορον.

VARIÆ LECTIONES.

316. Οὐκὶ δίκλω) γρ. οὐκ ἀδίκως, vid. N. in *Textum.*
320. Διὶ πέπτα) γρ. δ' ἔπτατο.
321. Λητοῦς υἱός) γρ. Λητόος υἱός.
342. Εὐθὺ πόρευδ' ἐλάων) γρ. εὐθύπορον δ' ἐλάων. olim. *Ibid.* Δοῦπα) γρ. πῖπα, ut supra v. 225.

Οἷά τ' ἀγαλλόμενος, καὶ ἀγανὰ δαίμονος ἔργα.
Τοῖσι μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδέλλιον λειμῶνα
Ἀντία βαίνοντ' ἔχνια κάτω ἀνέφαινε μέλαινα·
Αὐτὸς δ' οἷος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα πωτὴν,
Οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔπαιρε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
Ἀλλ' ἄλλο τιὰ μῆτιν ἔχων διετείνετο κέλδομαι,
Τοῖα πίλνων, οἷός τε πανάρχιος ἀρτιφανείς.
Ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Τοῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέκρινε καὶ κονίηπιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμαθώδες μέγας εἶδεν ἐξικάνοντα,
Ἄφραδος ἔπλετ' ἄκρα βοῶν εἰδώς, ἀλλὰ καὶ αὐτός,
Χῶρον ἀνὰ κρατερὸν· τὸ δ' ἐφράσατο βοτὸν ἀνὴρ
Εἰς Πύλον εὐρύτας ἐλάων βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πὰς μὲν ἐν ἠυγένειον κατέρεξε,
Καὶ διὰ πῦρ μακρὰ ἄμπνυε ἐσθλὰ, τὰ μὲν ἔπλητο, τὰ δ' ἔπλητο,
Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς,
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· ἀλλά νιν αὐτὸν
Αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δ' ἔπειτα
Αὐγὰς ἀμπάζετο, δολοφροσύνῃσι κέλευθα.
Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλιγέως ἀγόρευεν,
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα.
Οὐδέ κε μισθοσύνην, ἐὺ δ' ἂν μάντιν ἀγοίμην.
Ἦτοι ὃγ' ὣς εἰπὼν καθ' ἕδρης ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὖτ' ἐπέρεζεν ἀμειβόμενος ἔπος ἔπος ἐρέων.
Δῖξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων,
Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγώ σοι ἀληθείην ἀγορεύω·
Νημερτής τοι γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Ἦλθεν ἐς ἠμέτερον δόμον ἠλιβάτοιο βοῦς
Σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιπλομένοιο·
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἅμα μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας
Μνώετο δ' ἐκέλευεν ἀναξαίνειν ὑπὸ πολλῆς.
Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
Οὕνεκ' ἐμὲ τέκεν ἄνδρα ἔχοι φιλοκυδέα ἄνδρα,
Αὐτὰρ ἐγὼ χώεσσι γεγήθομεν· πάντ' οἶδε καὶ αὐτός·
Οὔτε βοῶν ἀλετῆρι κεκλιμένῳ φωτὶ ἐοικὼς.

'Qualia ut admirentur, & illustris dæmonis opera.
'Hisce enim bobus ad gramineum pratum,
'Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger,
'At ipse solus extra modum callidus, neq; utiq; pedibus.
'Neque utique manibus incedebat per arenosum locum.
'Verum aliud quoddã consilium habens complanavit vias.
'Tam monstrose, tanquã si quis texuib. quercub. incederet.
'Quousque quidem igitur sectabatur per arenosum locum,
'Facillime vestigia omnia apparebant in pulveribus:
'Verum postquam arenæ magnum callem pertransiit.
'Inconspicabilis factus est celeriter boũ callus, atq; suus ipsius.
'Locum super firmum: hunc a. animadvertit mortalis vir
'Ad Pylum statum agentem boum genus latifrontium.
'Verum postquam has quidem in quiete sacrificavit,
'Et per ignem valdè messuit vias, hoc quidẽ hic, hoc v. illic.
'In cunis jacebat, nigræ nocti similis,
'Antro in obscuro ad tenebras; neque utique ipsum
'Aquila acutè videns inspexisset, multum autem manibus
'Splendores nativos simul-occultabat, dolum curans.
'Hic autem statim verbum confidenter dicebat,
'Non vidi, non quæsivi, non alterius verbum audivi.
'Neque utiq; indicarim, neque nuncii mercedem auferam.
Sic utique conspicatus sedit Phœbus Apollo:
Merc. a rursus ab alterâ parte respondens verbum dixit.
Rettulitque ad Saturnium, Deorum rectorem omnium,
'Jupiter pater, certè ego tibi veritatem dicam;
'Verax enim sum, & haud novi mendax esse:
'Venit hic ad nos quærens flexipedes boves
'Hodie, Sole nuper oriente;
'Neque Deorum beatorum duxit testes, neque speculatores:
'Indicare autem jubebat necessitate ex multâ;
'Multumq; me minatus est jacturum ad Tartarum latum,
'Quoniã hic quidem mollem florẽ habet gloriosæ pubertatis,
'Verum ego heri natus sum, hæque novit & ipse;
'Neque boum abactori forti similis sum.

NOTÆ.

361. Αὐγὰς ἀμπάζετο) Et hæc Vox ἀμπάζω singularis, nec in ullo *Lexico* agnoscitur; sed nec clarum videtur ex hoc loco, quid significet; si enim ἀμπάζω, *cieo* sonat, quomodò dicit, illum nè ab Aquilâ posse conspici; qui ob hos splendores ferè cæco fuerit visus. Verto itaque *simul-occultabat*, nempe *nativos splendores*, manibus Vulcani objectis, atque ita nativi splendoris radiis, quantum potuit, *suppressis*.

365. Ἦτοι ὃγ' ὣς εἰπὼν, καὶ' ἄρ' ἵζετο) Pro *Priori* ἄρ', lego ὅγ', ob *Emphasin*, quæ certè magna in hoc loco; & nè bis τὸ ἄρα, in eodem Versu occurrat, quod insolens admodum & inficetum. Huic emendationi ipse *Homerus* præivit, *Iliad.* α'. v. 67. Ἦτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, καὶ' ἄρ' ἵζετο, &c.

368. Ἀλήθειαν) Vid. infrà, ad v. 558.

370. Ἦλθεν ἐς ἠμέτερον) Ita emendo, pro ἠμέτερον. Notum enim, ad ἠμέτερον subaudiri δόμον, non ad ἠμέτερα, licet ad Ἀΐδα. Res enim longè diversa, licet minimè deprehensa.

377. Ἔοικα) Ita omninò, pro ἐοικὼς, emendo & lego, ut supra in eodem Versu. 265. *Verbum* enim hic etiam requiritur, non *Participium*, nisi præmittatur hujusmodi *Versiculus*, * Καὶ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ ὑπ' ἠπιόδωρον, δολοέργον, Οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι, &c. Quamquam enim Vox δολοέργον non jam apud *Homerum* reperiatur, cum *Nonno* tamen frequentior paulò sit, tanto nempè *Homerida*, de eâ Voce nihil dubitandum. Sin παῖδι τ' οἶδε καὶ αὐτὸς. per Parenthesin legatur, ἐοικὼς stabit.

VARIÆ LECTIONES.

351. Διάρξειεν) γρ. διάρξειεν, *Aldin.* &c. malè.

365. Ἦτοι ὃγ' ὣς εἰπὼν, καὶ' ἄρ' ἵζετο) γρ. ἦτοι ἄρ' ὣς εἰπὼν, καὶ' ἄρ' ἵζετο, vid. Not. in *Textum*.

368. Ἀληθειαν) γρ. ἀληθείην, malè.

370. Ἠμέτερον) γρ. ἠμετέρῳ, malè, olim. Vid. Not. in *Textum*.

375. Παῖδι τ' οἶδε) γρ. παῖδι οἶδε.

377. Ἔοικα) γρ. ἐοικὼς malè, olim.

Πείθετο· κὴ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχετο εἶναι·
Ὡς σὺν οἴκαδ' ἵκοιτο βόας, ἐς ὄλεθρον ἐόντα.
Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω,
Ἡέλιον μάλα αἰδέομαι, ἠδ' ἄλλους ἀθανάτους,
Καί σε φιλῶ, κὴ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα δὲ καὶτὸς,
Ὡς σὺν αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαλόμην ὅρκον,
Οὐ μὰ τόδ' ἀθανάτων ἐὺκτίμενον οὐδὸν ἰκέσθαι.
Καί κεν τοῦτ' ἐγὼ τίσιν τινὰ γηλέα φαίην,
Καὶ κεφαλῇ σῇ ἔπειτα· σὺ δ' ἐπλετόφρονα θυμὸν.
Ὡς φάτ' ἐπισμίξων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
Καὶ τὸ ταχέργατον εἶχεν ἐπ' ἀλλήλῳ, οὐδ' ἀπέβαλλε,
Ζεὺς δ' μείλ' ἰξυιόλαστον, ἰδὼν παιγνιήλιον παῖδα.
Εὖ νῷ ἐπιστάμενοι δολομήδεα ἀμφὶ βίοτον.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Ζητεύειν, Ἑρμῆν δ' Διὸς ἠγερέτην ἡγεμονεύειν.
Καὶ δεῖξαι τ' χῶρον ἐπ' ἀβλαδίῃσι νέεσθαι.
Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Νεύσεν δ' Κρονίδης. ὑπετείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
Ῥεῖα γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο·
Τὼ δ' ἄμφω κατέβαινε Διὸς θεσπεσίοιο τέκνα
Ἐς Πύλον· ἀμφοτέρω δ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πέρας ἵξον,
Ἀγρὸν δ' ἐξίκανον ἐὺ κτίτου ὑψιμέλαθρον,
Ἔνθ' ἄρα τοὶ κατὰ νύκτα βόες κέατο ἠνεκέως.
Ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειθε νιὸν πατρὸς λάθρον ἄντρου,
Εἰς φῶς ἐξέλασαι βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπέπρηθε ἰδών, σάωσε βοείας
Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, πάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν,
Πῶς ἰδών, ἀλεγεινά, δύω βόε δικρατὰ νώτα
Ὧδε νεογνὸς ἐὼν κὴ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε.
Δεινοσίην κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τι σὺ χρὴ
Μακρὸν αἰζηοῖς, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὡς ἄρ' ἔφη, κὴ χερσὶ σφείτερφι ταρπαλέ' ἔστρωε
Ἄρκιν· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ καὶ ὠκέες αἶψα λύοντο
Αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστεφηφόρα πίλεται.
Ῥηϊδίως τε κὴ πάσσεται ἐπ' ἀγρομένῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέα βαλῶν κλειψίφρονα· κύπριν Ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τάφε δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Χῶρον ὑπολλίζων ἐπίψατο, πύκν' ἀμφρέσσων,

'Crede, etenim meus pater charus gloriaris esse,
'Quod non domum abegi boves, ita felix siem,
'Neque super limen transii; hoc autem pro certo dico,
'Solem valdè revereor, ac daemonas alios,
'Et te amo, & hunc observo, nósti & ipse. (mentum,
'Quod non culpabilis sum: magnum etiam addam jura-
'Non per hæc immortalium bene instructa vestibula,
'Et aliquando ego retribuam crudelem vocem,
'Illi quidem, quamvis sit fortis, tu a. junioribus auxiliare.
Sic dixit innuens-oculis Cyllenius Argicida:
Et fasciam habebat sub ulnâ, neque ejecit.
Jupiter autem valdè effusè risit, videns versutum puerum,
Rectè & scientèr negantem de bubus.
Ambos itaque jussit, concordem animum habentes,
Quærere: Mercuriumque nuncium ducem esse,
Ac ostendere locum pra innocentiâ animi,
Ubi nempe celaverat boum fortia capita.
Annuit a. Saturnius, obediebatque præclarus Mercurius,
Faciliter enim suadebat Jovis mens Ægidiferi.
Hi itaque ambo festinabant Jovis præclari filii
Ad Pylum, arenosum autem ad Alphei vadum pervenire,
Ad agrosque pervenére & stabulum altum,
Illic, ubi illius jumenta fovebantur noctu in tempore.
Tunc Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,
In lucem egit boum fortia capita:
Latonius autem seorsum videns agnovit boum pelles
Petrâ in altâ, citoque interrogavit inclytum Mercurium,
'Quo pacto potuisti, versipellis, duorum boum cervicem
'Sic nuperrime natus & infans? ipse ego (secare
'Horreo futuram tuam vim, neque te oportet
'Longè crescere, Cyllenie, Majæ fili.
Sic utiq; dixit, & manib. circumvertebat fortia vincula
Viticis; hæc autem sub pedib. per terram statim solvebantur
Ibidem, mutuò versa ad invicem,
Facileque & omnes circa agrestes boves.
Mercurii consiliis versuti: verùm Apollo
Admiratus est inspiciens: tunc utique fortis Argicida
Locum demisso-vultu inspexit, frequenter nictans,

NOTÆ.

383. Μέγαν δ' ἐπιδαλόμην ὅρκον) *Hen. Stephanus* dicit, Ἐπιμόσασθαι *nonnullis placere.* Mihi certè non placet: nec enim ea *Compositio*, nec ea *Vox*, apud *Homerum*, nempe *Passiva*, aut *Media*. Ἐπιδάλεσθαι potius legerem. At ἐπιδαίομαι sonat, in *Medium profero*; undè ἐπιδαίτης οἶνος ὁ ἐπίκτητος, καὶ ὁ μεμιγμένος.

392. Ζητεύειν) Hâc voce & *Hesiodus* utitur, l. 2. v. 18. Ζητεύοις βίοτον κατὰ μοῖραν.

400. Ἠΐχ' ἄ) Τὸ πλῆθος, ἦχε ἄ, Ἀττικῶς· οἷον, ὅθ' ἕνεκα, ἀντὶ ὅτι, ὅτι ἕνεκα. *Anglicè*, FOR BECAUSE. Vel potiùs, ἦχα ἀ χρήσῃ, τοιοῦτον, ἦχα τὰ ἑαυτῷ χρήσῃ· ἄ, ἃ, ἅ, καὶ ἅτ' χρήσῃ ἢ εἰσαῦθις, ἀντὶ ὅ, ὅτι χρήσῃ. βουλήσῃ. Aliàs legi potest, ἦχ' αἱ, nempè εἰ, pro αἴτιος.

405. Ἔδυνε) *Imperfectum*, ἐδυνάμην, ἔδυνα, ἐδύνασο. *Thema*, δύναμαι.

407. Δεινοσίην) Ità rectè, ex sententiâ *H. Stephani*, pro δεινοσύνην.

410. Ἄγνυ) Vid. *Bernardi Martini, Var. Lectiones*, l. 2. c. 10. ubi λύοντο legendum monet, pro φύοντο.

415. Πύκν' ἀμφρέσσων) Ità, pro corrupto πῦρ ἀμφρέσσων, rectissimè legit *Bernardus Martinus*, Var. Lect.

VARIÆ LECTIONES.

383. Ἐπιδαίομαι) γρ. ἐπιμόσασθαι, *H. Stephan.* non benè. Vid. Not. in *Textum.*

400. Ἠΐχ' ἄ) γρ. ἦχ' αἱ: vid. Not. in *Textum.*

404. Ἦγεν) γρ. ἄγεν; vid. ad *Iliad. α'.* v. 513.

407. Δεινοσίην) γρ. δεινοσύνην. Vid. Not. in *Textum.*

410. Ἄγνυ) γρ. ἀγνῦ, *Aldin.* Edit. *Ibid.* Λύοντο) γρ. φύοντο.

411. Ἀμβολαδὸν) γρ. ἀμφολαδὸν, *Aldina* Editio.

415. Πύκν' ἀμφρέσσων) γρ. πῦρ ἀμφρέσσων, vid. Not. in *Textum.*

Ἐχερό

Ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοΐς δ' ἰεμενδί Φ᾽ υἱὸν
Ῥεῖα μάλ' ἐκφήσειν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτός,
Καὶ κραδίης ὤρῃ ἔσσυτο· λαιῇσι δ' ἐπ' ἀριστερὸν χεῖρας.
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε καλῷ μείρ Φ· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ Φοῖβος Ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δ Μαῖ φρένας ἵκετ' ἰωὴ.
Θυμῷ ἀκουάζοντι· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
Στῆ ῥ' ὄγε ἡμενίοιο ἐπ' ἀριστερὸ Μαιάδο Φ· υἱὸς
Φοίβῳ Ἀπόλλωνι Φ· ταχὺ δ λιγέως κιθαρίζων
Γερόιτ' ἀμβολάδην (ἐρατὴ δέ οἱ ἵετο φωνὴ)
Κεκλήσας ἀθανάτους τε Θεοὺς καὶ Γαῖαν ἐρεμνὴν,
Ὡς τετύχαται γένοντο, ἑκὰς δ' ἐκ λάχε μοῖραν ἕκαστο Φ·
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρε ἀοιδῇ,
Μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
Τοὺς δ κατὰ πρέσβος τε, ἑκὰς δ' ὡς γεγάασιν ἕκαστο Φ·,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε Θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
Πάντ' εἰπὼν κατὰ κόσμον, ἐπαλλήλοις κιθαρίζων.
Τοῦ δ' ἵε Φ· ἐς στῆθος ἀμύχανο Φ· αἰνυτο θυμόν·
Καί μιν φωνήσας ἔπτα πτερόεντα προσηύδα.

Βαφόρ. μηχανιῶτα, πανοῦργε δαιτὸς ἑταῖρε,
Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας·
Ἤσυχος, εἰ καὶ ἔπειτα ἀλεξανέμοιο δόμοιο
Νὺ δ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
Ἦ σεῖο γ' ἐκ γουνῶν τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυμαστὰ ἔργα·
Ἦέ τις ἀθανάτων, ἢ θνητῶν ἀνθρώπων,
Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν·
Θαυμαστὸν γὰρ τοῦδε νέον φάτιν ἔκλυον αἰεί·
Ἦ τε πώποτε φημὶ δαίμονα οὔτιν' ἀνδρῶν,
Οὔτιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
Νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
Τίς τέχνη, τίς Μοῦσα ἀμηχανίην μελιδοῦσαν,
Τίς τρίβος ἐπτατόνοιο γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
Εὐφροσύνη, καὶ ἔρωτι, καὶ ἡδέος ὕπνου ἑλέσθαι.

Occultare se cupiens: Latonaque valde inclyta filium
Facillime fefellit longe-jaculantem, ſicut volebat ipſe;
Et licet fortis eſſet: capiens itaque ſiniſtrâ manu
Plectro tentabat cantum, hac autem a manu
Horrende ſonuit, riſit adeo Phœbus Apollo
Gaviſus, amabilis etenim ad mentem venit vox
Cum animo audienti: lyrâ autem amabile ludens,
Stabat utique conſiſtus ad lævam Majæ filius
Phœbi Apollinis, celeriterque acute citharam pulſans
Canebat alternatim (amabiliſque illam ſequebatur vox)
Celebrans immortaleſque Deos, & terram tenebroſam,
Ut à principio facti fuere, & ut ſortitus eſt partem ſingulus.
Mnemoſynem quidem primum dearum honorabat cantione,
Matrem Muſarum, hanc enim ſortita eſt Majæ filium.
Aliosque ſecundum ſenioritatem, & ut geniti ſunt ſinguli,
Immortales honorabat Deos. Jovis præclarus filius,
Omnia dicens ornate, & ad cubitum citharam pulſans.
Hujus itaque deſiderium in pectore immenſum capiebat
Et illum allocutus, verba alata dixit. (animum

'Bovicida, verſute, elaborate convivii ſocie,
'Quinquaginta bobus digna hæc excogitaſti;
'Quiete, & deinde inter nos *dijudicatum iri puto.*
'Nunc autem age mihi hoc dic, verſute Majæ fili. (opera?
'Nunquid te à nativitate h. ſimul ſecutæ ſunt admirabilia
'Vel quis immortalium, aut mortalium hominum,
'Donum illuſtre dedit, & docuit divinam cantionem?
'Admirabilem enim hanc novam vocem audio,
'Quam nunquam dico didiciſſe, neque aliquem virorum,
'Neq; aliquem immortalium, qui Olympias domos habent,
'Præter te, impoſtor, Jovis & Majæ fili.
'Quæ ars, quæ Muſa difficilium curarum,
'Quod exercitium? vere enim ſimul tria adſunt,
'Ad lætitiam, & amorem, ac dulcem ſomnum accipiendum.

NOTÆ.

l. 2. c. 10. Ità ſuprà, v. 278. — πυκινὸν λὺν βλιφάρων ἀμφικάλυψεν, & alias, v. 387. ὡς φάτ' ἐπιπλήξων. unde videre eſt, quàm bonus fuerit & peritus *Homerus* φυσιογνώμων, qui *Vafris* hominibus & malignis, furacibuſque frequentes tribuit *Nictationes*.

419. Καὶ μείρ Φ·) Ità, pro καὶ μάλ Φ·, *Bernardus Martinus*, rectè legit, *Var. Lect.* l. 2. c. 11, nam ſic & olim, ſuprà, ad v. 53. & infra, ad v. 498. ita lego; quòd μάλ Φ· proximo poſt verſu olim licet non rectè adeſſet, at μείρ Φ· in hoc verſu rectius, adeſſe debeat.

426. Κρείνειν) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 12. Αἰνίσσῃ, vel ὑμνίσσῃ legendum vult, ut ſic nempè congruat cum τὰ οἱ, quod præceſſerat, verùm nulla mutandi neceſſitas, cùm ſit hic Ordo, Λητὼς κιθαρίζων γεγάασιν ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἵετο φωνὴ, ἀλλὰ παρεδίδασκε, κρείνειν. *Syntaxin* vidit *H. Stephanus*, & voce κρείνειν offenſus, legit quoque, αἰνίειν, vel ὑμνεῖν, cum *Bernardo Martino*; verum iis in hâc parte non equidem aſſentior. Κρείνειν, cum perfectione quâdam & conſummatè quidvis facio, atque proindè, *Celebro, laudo*. Ità mox, v. 528. Πάντας ἐπικρείνουσα θεὰς, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Κρείνειν.

430. Πρέσβω) Nec hæc Vox obſervata *Lexicographis*. Πρέσβα quidem *Syncopatum*, pro σεμνότερος, agnoſcunt, at *Subſtantivum* hoc, & *Senioritatem*, ut *Academici* vocant, ſive jus *Primævitatis* ſonat.

432. Ἐπαλλήλοις) Mallem ἐφαλλήλοις, ut infrà, v. 507.

439. Θαυμαστὰ ἔργα) Vid. ſuprà, ad v. 80.

445. Φηλῆτα) Ità, pro φιλῆτα, ſcribo, vid. ſuprà, ad v. 67.

446. Ἀμηχανίην) Ab ἀμηχανὴς, i.e. ἀμηχάνους. Vox *Xenophontea*.

VARIÆ LECTIONES.

418. Λαβὼν) κ. λύρῃ, *H. Steph.*
419. Μείρ Φ·) κ. μάλ Φ·, olim, non benè.
426. Κρείνειν) κ. αἰνίειν, ὑμνεῖν, vid. N. in *Textum*.
430. Γεγάασιν) κ. γεγάασιν, malè, olim.
432. Ἐπαλλήλοις) κ. ἐφαλλήλοις, vid. Not. in *Textum*.
445. Φηλῆτα) κ. φιλῆτα, ut ſuprà, v. 67. & v. 214.

Καὶ

Καὶ γὼ ἐγὼ Μούσῃσι Ὀλυμπιάδεσσιν ἑπέσθαι.
Τῇσι χοροί τε μέλεσι, θ' ἁγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μολπὴ πέφαλυία, καὶ ἱμερόεις θρόος αὐλῶν.
Ἀλλ' ἔπω τί μοι ὧδε φίλῃ φρεσὶν ὠδὶ μέλητε.
Οἷα νέον θαλίης ἐσθλὸν ἔργον πέλεται.
Θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, πόθ', ὡς ἐγένεο καμφίζυε.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἔσσι νέος, ὀλίγος πὶρ ἐών, κλυτὰ μήδια οἶδας,
Σοὶ δ' αὐτῷ νῦν μυθήσομαι ὅττι κεν ὄρσῃ.
Ναὶ μὰ τόδε κεράεσσι ἀκόντισον, ἢ μ' ἐγὼ σε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγήσομαι,
Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τόνδ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμοιβόμενος κερδαλέοισιν,
Εἰρωτᾷς μὲ, Ἑκάεργε διοτρεφὲς αὐτὰρ ἐγώ σοι
Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὐκ ἐθέλοντι
Σήμερον εἰδήσῃς· ἐθέλω δέ τοι ἤπιον εἶναι
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ἔνδοθι πάντ' ἰνὶ οἴσεις
Πρῶτον γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαλείαις
Υἱὸς τοι κασιγνήτου τε φίλου δέ σε μητίετα Ζεύς,
Ἐκ πάσης ὥσπης, ἔπορεν δέ τοι ἁγλαὰ δῶρα,
Καὶ πρὸς, σέ γε φασὶ δαήμεναι· οὐδ' Διὸς ἄμφω,
Μαντοσύνας δ', Ἑκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
Καὶ νῦν σ' αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν ἐθέλοντα
Σοὶ δ' αὐτῷ ἔνδοθι μὲν δαήμεναι, ὅ, τι μερμηνᾷς·
Ἀλλ' ἔπεὶ ἔσσι τοι θυμὸς ἐπιθύσι κιθαρίζειν,
Μέλπε καὶ κιθάριζε, νέβρε ἁγλαΐης μετέχων,
Δείπνῳ ἐξ ἁμίλλης· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ἔπαζε·
Εὐμόλπῃ, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταῖρον
Καλὸν καὶ εὖ κραδὸν κόσμον ἐπισταμένως ἀγορεύειν.
Εὔκηλος μάλα πρόφρων φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
Εὐφροσύνῃσι νυκτός τε ἠμάτιός θ' ὅς τις ἀρ' αὐτῷ
Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερέεινῃ.

'Etenim ego, Musarum Olympiadum sum sectator,
'Choros chorea; cura sunt & præclarus modus cantionis,
'Et cantus florens, & amabilis strepitus tibiarum.
'Sed nondum mihi cantus in mente sic cura sunt,
'Quum jucundum convivii artis opera existunt:
'Jamdudum, Jovis fili, hæc, quam amabiliter citharâ pulsas.'
'Nunc autem, quoniam parvus licet, inclyta consilia nosti,
'Tibique ipsi & matri hoc verè dicam,
'Ne per hoc corneum telum, certe quidem ego te
'Inclytum inter immortales, & beatum ducam,
'Daboque præclara munera & tandem non te decipiam.'
Hunc Mercurius verbis respondebat astutis,
'Interrogas me, Procul-operans; verum ego tibi
'Artem nostram accendere non invideo.
'Hodie scies, volo autem tibi placidus esse
'Consilio & verbis, tu autem in mente omnia nosti:
'Primus enim, Jovis fili, inter immortales sedes,
'Bonumque sortisque; amat utique te consultor Jupiter
'Ex omni æquitate, dedit etenim tibi præclara dona,
'Et honores, teque ajunt, dimisse ex Jove prædictiones,
'Vaticinioque, o Procul-operans, a Jove, fata omnia.
'Et nunc ipse ego te satum opulentum cognovi:
'Tibi autem promptum est dicere, quodcunque cupis;
'Sed quoniam tibi animus mœret citharam pulsare,
'Cane & citharam pulsa, & gaudia confectare,
'Suscipiens à me; tu autem mihi, chare, gloriam præbe.
'Rede-cane, fre mambus habens dulcivocam sociam,
'Pulchre, & bene, ac ornate, scientem dicere.
'Securus quidem deinde ferre ad convivium floridum,
'Et choream amabilem, & ad amantem gloriam lusum,
'Lætum noctisque & diei, quicunque igitur ipsam
'Arte & sapientia edoctus experiatur,

NOTÆ.

457. Ναὶ μὰ τόδε κεράεσσι) *Prior* Ε κεράεσσι, quæ est Arbos *Cornus*, semper alias *Homero* brevis, hic tamen producitur, vi *Toni* sui, & sequentis ν'.

468. Ὀμφὰς) Ità, pro ἀμφὶς, rectè *Bernardus Martinus*, Var. Lectiones, l. 2. c. 12. quod firmat μαντοσύνας, proximè sequens.

470. Παῖδ' ἀφνειὸν) Quoniam non bene videtur *Mercurius* ipse recens-natus *Apollinem* παῖδα vocare, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 12. vel παῖς σ' ἀφνειὸν, vel παῖς σ' ἐξόχον, legi mavult. Locum hæ *Lectiones* possunt habere inter *Varias*; at quùm hoc etiam *Mercurii* Pueritiæ dari possit, ut *Apollinem* etiam *Puerum* vocet, licet aliquantò majorem, maneat per me licet, Vetus Lectio; inter ἰν tantùm & αὐτὸς τὸ σὸ interferendum puto.

475. Εὐμόλπῃ) Vox legitima εὐμολπίῳ, at nec illa satis *Lexicographis* nota.

476. Ἐπισταμένως) Ità, pro ἐπισταμένως, scribo; ut ad ἀγορεύειν referatur. Alii ἐπισταμένῳ substituebant, paulò melius: at ἐπισταμένως bene & eleganter ad ἀγορεύειν respicit.

477. Δαῖτα θάλειαν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 43. & confer *Suidam*, v. Δαῖτα.

478. Φιλοκυδέα κῶμον) Ità pro φιλοκυδέα κῶμον, ut suprà, v. 375. φιλοκυδέες ἄνδρες. in *Omnibus*; nisi quis φιλοκυδέα κῶμον dictum putet, ex rixis & contentionibus. propter jurgia & vapulationes, & alia pericula innumera, quæ Comessationibus frequentioribus adesse solent, unde illud *Salomonis*, Proverb. c. 23. v. 29. 30. *Cuinam Miseria? Cuinam Dolor? Cuinam Contentiones? Cuinam Garrulitas? Cuinam Vulnera sine causâ? Cuinam Oculorum rubedo? Qui ad Vinum morantur; qui mixta Vina quærunt.*

VARIÆ LECTIONES.

468. Ὀμφὰς) γρ. ἀμφὶς olim, minùs benè.

470. Καὶ νῦν σ' αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν ἐθέλοντα) γρ. νῦν καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖς σ' ἀφνειὸν, vel ἐξόχον, ut in Not. ad *Textum*.

476. Ἐπισταμένως) γρ. ἐπισταμένως. & ἐπισταμένῳ.

478. Φιλοκυδέα) γρ. φιλοκυδέα, vid. N. ad *Textum*.

φησὶ-

Φθιγξομένη παιδῒκὰ νέῳ χαρίεντα διδάσκει,
Ῥεῖα σαωσθήμεν ἀνεγρομένην μαλακῇσιν,
Ἐργασίῃ φεύγουσα δύσπαλον· ὃς δέ κεν αὐτῇ
Νηΐς ἀϊδρείῃσι πεπρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
Μάψ αὔτως καὶ ἔπειτα μετὰ φρεσὶ πτοιαλίζοι.
Σοὶ δ' αὐτάρεστόν ἐστι διδέμμεναι, ὅττι τε μέλλεις,
Καὶ τοί ἐγὼ δώσω τοῦτον, Διὸς ἀγλαὸ κοῦρε.
Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τι θ' ὑπαυλόντε πόδοιιν
Βουσὶ νομεύς. Ἐκάεργε, νεμεσσητῷ ἀνεφύλοισιν,
Εὖθι ἄλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· ἐδέ τι σε χρὴ
Κερδαλέον περ ἐόντα σοφιζομένως κεχολᾶσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ὤρεξε· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξε ἴδεν μάστιγα φαεινήν,
Βουκολίας τ' ἐπέπασεν· ἐδέχθη δ' Μαιάδος υἱὸς
Γηθήσας· κίθαριν δ' λαβὲν ἐν ἀριστερῇ χειρὶ
Λιπτοῖς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειγόμενος κατὰ μοῖραν· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.
Εὖθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζαθέους λειμῶνας
Ἐτράπετ'· αὐτὰρ ὁ Διὸς φρενηκέα τέκνα
Ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμενοι ἐρίηρε,
Τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μᾶλλα Ζεύς.
Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε Διὸς περικλυτὸν υἱόν,
Σὺν δ' ἐπὶ κιθαρίζῳ μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν,
Ἱμερτὰ δεδαώς· ὁ δ' ὑπαυλίσιον κιθαρίζειν,
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐμμοσσεν ἀκοντίζειν.

Allecta multa variaque menti grata docet,
Facile consuetudinibus ludens mollibus.
Operationem evitans infelicem: quicunque autem ipsam
Nescius primum vehementer perterret,
Stulte sic deinde sublimeque crepuerit,
Tibi autem promptum est discere, quodcunque cupis,
Et tibi ego dabo hanc, Jovis praclare puer.
Nos autem rursus montisque & equos-pascentis soli,
Bobus pascua, Procul-operans, pascemus agrestibus:
Hinc satis parient boves, cum tauris mixtæ,
Mixtim faminasque & mascules, neque te oportet,
Astutus licet sis, vehementer irasci.
Sic locutus præbuit: hic a. suscepit Phœbus Apollo,
Mercurio autem præbuit lubens scuticam præclaram.
Bovum autem curas commisit; suscepit adeò Maja filius
Lætus, citharamque susceptam manu lævâ
Latona præclarus filius rex procul-operans Apollo
Plectro excitabat cantum, hæc autem sub manu
Amabiliter sonuit, denique pulchrè cecinit.
Ibi boves quidem deinde ad valde dirimum pratum
Versæ sunt: ipsi autem Jovis præclari filii
Retrogradi ad Olympum valde-nivosam contenderunt.
Oblectati citharâ; gavisus est igitur consultor Jupiter;
Amboque in amicitiam conduxit: & tum quidè Mercurius
Latonium amavit omninò, sicuti adhuc & nunc,
Pignus postquam citharam quidem Procul-jacienti præbuit
Amabilem cum didicisset, hic verò sub ulnâ sonabat.
Ipse autem rursus alterius sapientiæ fingebat artem,

NOTÆ.

483. Φεύγουσα) Olim Φθίγξασα, at illam vocem nusquam inveniri puto, neque enim φθίγξω, sed φθίγξομαι tantum. Videtur autem *Amanuensis* hìc Φθίγξασα, pro Φεύγουσα, scripsisse, per errorem oculo & animo ad φθιγξομένη attento, v.481. De hac re *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l.2. c. 12. Φθίγξασα) Ὑπαυλον ἰαχῶ. *Legendum* Φεύγουσα, *pro* Φθίγξασα. *Sive quia Bella, Historia, & ardua ejusmodi Argumenta aptari non possunt Cithara modis, quæ Convivia tantum & Pratus Virginum, libera Vina, & Tripudia, leves Morsiunculas, & Seorsùm tantùm Papillarum Compressiunculas, Lacertis Armillas, & Annulos Digitis furtim demptos, Pignora modò data, modò repetita, Annulum Bajo ereptum, Bajo restitutum, cæteráque omnes Amantium Lusus referre gaudet, &* Μόνας ἴαχεν ἀοιδάς. Hæc ille.

484. Ἐρυκίῃ) Ità, pro *Veteri* ἐρέεινε, scribendum; ut modò, ad v.480. — ἐξερεείνῃ.

494. Ἔχων) *Bernard. Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 11. pro ἴσχων, mavult legere ἰκὼν, non inepté. *Ibid.* Μάστιγα) Τυτίσι, τὴν χρυσῆν βάβδον· παιδικῶν καλαύροπα· ἢ κηρύκειον, i.e. *Caduceum.*

495. Ἐπέπασεν) *Idem*, Ibidem legit ἐπέτηλεν.

498. Πλήκτρῳ ἐπειγόμενος κατὰ μοῖραν) Ità, pro κατὰ μέλος, scribendum dixi suprà, ad v.419. ut & olim alias, nempe v. 52. *Ibid.* Ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Ita restituo, pro corrupto, ἡ δ' ὑπὸ καλὸν Ἱμερόεν κονάβησε, καλὸν enim & ἱμερόεν non benè concurrunt, & pro μέλος mox καλὸν substituo, omnia ipsius Poetæ auctoritate, qui suprà, ad v. 53. ità de re eadem.

499. Θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Ità suprà, ad v. 54. de eadem re, quare, ita hic lego, pro *Vetri* θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄειδε. Omnes enim μέλος canunt, at non omnes καλὸν canunt.

500. Βόες — ἐτράπετο) *Plurale* Nomen, Verbum *Duale*, vid. ad *Iliad.* ε'. v.435.

507. Ὑπαυλίσιον κιθαρίζειν) Ità & olim hoc in loco, unde meritò suspicandum, & suprà sic legendum ad v.432.

508. Ἐμμοσσεν) Ità, pro *Veteri* ἐμμόσασθ, legendum; vel certè ἐμμῆξαι, ut probo ad *Iliad.* ε'. v. 564. & ν'. v. 425.

VARIÆ LECTIONES.

483. Φεύγουσα) γρ. Φθίγξασα.

494. Ἔχων) γρ. ἰκὼν, *Bernard. Martin.* ut Not. in Textum.

499. Ὑπὸ καλὸν ἄειδε) γρ. ὑπὸ μέλος ἄειδε, ut suprà, v.54.

508. Ἐμμόσασθ) γρ. ἐμμῆξαι, malè olim ἐμμόσασθ.

Σειγ.

Συρίγδην ἐποπῇ πεπνυμένῳ τηλόθ' ἀκουῇ.
Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν ἐσέως μῦθον ἔειπε.
Διΐφιλ', Μαιάδιος γιὲ, ἀφάμαρτε, ποικιλομῆτα,
Μή μοι ἀπακλίψῃς κιθαρίζων κῆρ ἐμὸν ἁρπύλιξ τέχνῃ·
Τιμὴν γὰρ παρὰ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαρουρίσια ἔργα
Θνητοῖς ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πυκνοδότειραν.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε Θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ γεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὕδατος αἶσαν,
Πάντ' ἂν ἐμοὶ θυμῷ κεχαρισμένα Ϝ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδης υἱὸς ὑποφήτῃ κατένευσε,
Μή ποθ' ἁπαλίψειν, ὅν' Ἐκηβόλου ἐσπάσῃσι.
Μηδ' ποθ' ἁμπλάσθαι πυκινὰς δόμον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρτύμῃ Ϝ φιλότητι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἑταῖρον,
Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ γὰρ τίθεται
Σύμβολον ἀξιπίστων ποινήμονα, ἠδ' ἅμα πάντων,
Πιστὸν ἐμῷ θυμῷ Ϝ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὅλβῳ Ϝ πλήτην δώσειν ἑκατόμβοια βοῦδον,
Χρυσείῃ, τριπέτηλον, ἀκήρατον ἣ σε φυλάξῃ
Πάντας ἐπικραίνοντα θεὰς, ἐπίην τὰ Ϝ ἔρδων
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
Μαντεύῃ δ', ἄριστε, διοτρεφὲς, ἢν ἐρεείνῃς,
Οὔτι σὲ ψιθυρισταὶ ἐπ' ἀθανάτοις, οὔτι τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
Πιστωθεὶς κατένευσα Ϝ ἄμβροτα καρήατι νεῦσαι.
Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο Θεῶν αἰειγενετάων
Ἄλλον γ' εἰδέναι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσάμπυξ, μή μοι κίβδηλα
Θέσφατα φαίνεσθαι, ὅσσα μέλλῃ Ϝ εὐρύοπα Ζεύς.
Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ ἐπιστροφέων ἀμαιμάκετον φῦλ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπανήσῃ, ὅς κ' ἐλθῃ
Φωνῇ, καὶ πτερόεσσι πεποίθοτα οἰωνοῖσι·
Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπανήσεται, οὐδ' ἀπατήσει.
Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πεποίθοις οἰωνοῖσι,
Μαντεύῃ βούλῃσι παρὲξ νόον ἐξερεείνων
Ἡμέτερον, νοέειν Ϝ ἠῶν πλέον αἰὲν ἐόντα,
Φήμην, ἀλίην ὁδὸν εἶσι, βιὼ δέ κε δῶρα δίχοιτο·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐριαύχενος υἱέ.
Καὶ Διὸς Αἰγιόχοιο, Θεῶν ἐριούνις δαίμων,
Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεραιαὶ
Παρθένοι, ἁπαλῇσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Τρεῖς· κεφαὶ Ϝ κεφτὸς πεπαλαγμέναι ἄλφῳ λευκῷ
Οἰκία ναιετάουσι ὑπὸ πρηχὶ Παρνησσοῖο.
Μαντείης ἀπατιδῶν διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ

Fiſtularum vocem fecit procul audibilem.
Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus eſt.
'Metuo, Maja fili, nuncie, varia conſilia habens,
'Nè mihi furto auferas citharam, ac curvos artus:
'Honorem enim à Jove habes tranſmutatoria opera
'Facere hominibus in terrâ multos-nutriente. (rare.
'Verum ſi mihi ſuſtineres, deorum magnum juramentũ ju-
'Vel capite annuens, vel per Stygis fortem aquam,
'Omnia utique meo animo grata faceres.
Et tunc Maja filius promittens annuit,
Nunquam ſe furaturũ, quæcunq; Procul-jaciens poſſideret,
Neque unquam appropinquare denſam domum: at Apollo
Latonius annuit in concordiâ & amicitiâ,
Neminem ſibi magis charum inter immortales fore.
Neq; deum, neq; virum, Jovis fœtum: 'Perfectum autem
'Signum immortalium faciam, inquit, & præ omnibus
'Fidum meo animo, & honorabile: verum poſtea
'Felicitatis, & divitiarum dabo præclaram virgam.
'Auream, trium-foliorum, ſynceram; quæ te ſervabit,
'Omnes perficiens deos, verborumque & operum
'Bonorum, quæcunque dico didiciſſe ex Jovis Oraculo.
'Vaticinium autem, optime, à Jove-alte, quod ſciſcitaris,
'Neque te fatale eſt diſcere, neque aliquem alium
'Immortalium; hoc enim novit Jovis mens: verùm ego
'Certò-perſuaſus annui, ac juravi forte jusjurandum,
'Neque aliquem præter me Deorum immortalium
'Alium ſcire Jovis ſapiens conſilium.
'Et tu, frater, habens-auream-virgam, ne me jubeas
'Fata detegere, quæcunq; conſilio habet altiſonus Jupiter.
'Hominum autem alii nocebo, alium juvabo:
'Multa circumiens magnorum gentes hominum,
'Atqui meo vaticinio juvabitur, quicunq; utique venerit
'Voce, ac alis perfectarum avium:
'Hic à meo vaticinio juvabitur, neque decipiam:
'Quicunque autem vaniloquis fretus avibus,
'Vaticinium voluerit præter mentem interrogare
'Noſtrum, & intelligere diis plus ſemper exiſtentibus,
'Dico, vanam viam it; ego nihilominus dona ſuſceperim:
'Aliud autem tibi dicam, Maja valde inclyta fili,
'Et Jovis Ægidiferi, Deorum valde utilis dæmon.
'Parcæ enim quædam ſunt ſorores natæ
'Virgines, velocibus gaudentes alis,
'Tres: ſuper caput autem conſperſæ farinam albam
'Domos habitant ſub valle Parnaſſi,
'Abſque vaticinio magiſtræ, quod inter boves

NOTÆ.

521. Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρτύμῃ Ϝ φιλότητι) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 15. pro κατένευσεν ἐπ' ἀρτύμῃ, legere voluit, κατένευσ' ἐπὶ ῥυθμῷ, nempe putabat ille τὸ ἀρτύμῃ, pro ἀρτυμῷ poni; nec ſatis advertebat Vir Doctus, vocem ἄρτυμι Homero aliàs occurrere, *viz.* *Odyſſ.* π'. v. 427. & ἀρτύσασθαι, *Iliad.* κ'. v. 302. in quem locum, vid. quæ Nos.

528. Πάντας ἐπικραίνοντα θεὰς) Vid. ſuprà, ad *v.* 426.

537. Θέσφατα φαίνεσθαι) *Prior* Φ φαίνεσθαι. Naturâ *brevis*, in *Cæſurâ* producitur, ut *Iliad.* κ'. v. 502. 478. &c.

VARIÆ LECTIONES.

521. Κατένευσεν ἐπ' ἀρτύμῃ) ℵ. κατένευσ' ἐπὶ ῥυθμῷ, *Bernard. Martinus.*

Παῖς ἔτ' ἐὼν μαλίσπος· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγωσεν.
Εἰσοῦθις δὴ ἔπειτα πολύμορα ἔπεσ' ἐπ' ἄνδρ.
Κηρία βόσκον, καί τι κοχίλοισι ἔπασσε.
Αἰδ' ὅτι μ' ἠνίσσαν, ἰδωδίμῳ μάλι χλωρῷ,
Προφρονίως ἐθέλουσι ἀλήθειαν ἀγορεύειν·
Ἢν δ' ἀπιστοφιλῶσι Θεῶν ἰδίαν ἐδωδήν,
Πειρῶνθ' δὴ ἔπειτα παρεξ ὁδὸν ἠμαρτοπόειν.
Τάς τοι ἔγωγε δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνειν.
Σὸν αὐτοῦ φρένα τίρπε· κῆ εἰ βεβαὸν ἄνδρα δαείης,
Πολλάκι σῆς ἀμφὶς ἀκουήσεσθ', αἴκα τύχῃσι.
Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλας ἑλίκας βῶς,
Ἵππους τ' ἀμφιπόλους, καὶ ἡμιόνους πολυεργούς·
Καὶ χαροποῖσι λέουσι, καὶ ἀρχιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισι, ὅσα τρέφῃ εὐρεῖα χθών,
Πᾶσι δ' ἐπὶ σοφίσσεται, ἀνάσσειν κόδιμον Ἑρμῆν·
Οἶον δ' εἰς Ἀΐδην πολυστρήφου ἄγγελον εἶναι·
Ὅς κ' ἄδοτός περ ἐών, δώσει γέρας ὅττι κεν ἐλέσθαι.
Οὕτω Μαιάδης υἱὸν ἄνακτ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάρεν δ' ἐπέβησε Κρονίων.
Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμίλει·
Παύρους μὲν σὺν οἴνῃσι, τὸ δ' ἄκριτον ἐσπερχές,
Νύκτα δι' ἠερόεσσαν, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν ὕπτιος χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ᾠδῆς.

'Puer adhuc meditatus sum: pater a. meus curam non fa-
'Hinc deinde volantes alias alibi. (cebat.
'Favos depascunt, & perficiunt singula.
'Hæ autem quandoquidem insanierint, edentes mel viride,
'Promptè volunt veritatem dicere:
'Si verò privatæ fuerint Deorum suavi cibo.
'Conantur deinde extra viam ducere.
'Has tibi posthinc do: tu autem verè inquirens.
'Tuam ipsius mentem oblectа, & si mortalè virum cognoris,
'Sapius tuum vaticinium exaudiet, si acciderit.
'Hæc habe, Maja fili, ac agrestes flexipedes boves.
'Equosque cura, & mulos patientes laboris:
'Et super horribiles leones, & albidentes sues,
'Et canes, & oves, quæcunque nutrit ampla terra.
'Omnes etiam super oves imperet inclytus Mercurius;
'Solus etiam ad Plutonem perfectus nuncius esto;
'Qui donorum-expers licet sit, dabit donũ non minimum.
Sic Maja filium rex amavit Apollo
Omni amicitiâ, gratiam autem addidit Saturnius:
Cum omnibusque hic mortalib. & immortalib. versabatur.
Parum quidem utique juvat, at immane quantum decipit.
Noctem per obscuram gentes, mortalium hominum.
Et tu quidem sic salve, Jovis & Majæ fili:
Verùm ego & tui & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

557. Θυίσωσιν) Ἔνθεοι γίνονται πρὸς τὸ θυίζω, θύω· ὅθεν θυάς, ἡ ἐνθεος βάκχη· ὡς, θυάσιν ἀμοβόροις ἴκελοι. Frustrà & hanc Vocem quæras in Vulgaribus *Lexicis*. *Ibid.* Θυίσωσιν, ἰδωδῆς μάλι χλωρῷ) Mirum, quasi & *Mel* conferat ad *Enthusiasmum*; unde & mox, *versu* nempe sequenti abhinc tertio, vocat θεῶν ἰδίαν ἐδωδήν. Vid. suprà, ad *Batrachom.* v. 39.

558. Ἀλήθειαν ἀγορεύειν) Ità scribo Ὁμηρικώτερον, pro falso ἀληθέα, ut ad *Odyss.* ν'. v. 297. *Ultima* nihilominùs & ἀλήθειαν produci benè potest, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; quod minimè advertentes ψαλτηριῳδοὶ, scripserunt ἀληθέα. Legi etiam potest ἀληθῆ μαντήιον.

559. Θεῶν ἰδίαν ἐδωδήν) Διαλυτέον μάλι, ut suprà, ad v. 557.

568. Πᾶσι δ' ἐπὶ σοφίσσεται ἀνάσσειν) *Mercurius* & *Pan*, νόμιοι θεοὶ, ut inter alios *Colluthus*, de Raptu *Helenæ*, v. 112. Ἔνθα ἔχων σύριγγα, καὶ ἅρπια καλὰ νομῆων, Παὶ καὶ Ἑρμείαν φίλον ἀντιβάλλετο φωνῇ.

VARIÆ LECTIONES.

555. Δὴ ἔπειτα) γρ. ὃ ἔπειτα, & δ' ἔπειτα, ut infrà, ad v. 560.

557. Θυίσωσιν) γρ. θύσωσιν.

558. Ἐθέλουσιν) γρ. ἐθέλωσιν, olim, non benè.

Ibid. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθέα, non benè; ut probamus, ad *Iliad.* ψ'. v. 361.

560. Δὴ ἔπειτα) γρ. ὃ ἔπειτα, & δ' ἔπειτα, ut suprà, ad v. 555.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ

ϑ. IV.

In hoc Hymno declaratur Veneris *&* Anchiſæ *Connubium, ex quo Natus* Æneas, *Heros* Trojanus. *Vid.* Br. Schol. *ad* Iliad. *ε'. v.* 307.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσα, μοὶ ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἅπερ θνητοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Οἰωνούς τε διιπετέας, καὶ θῆρια πάντα,
Ἤπειρόν τε καὶ οὔρεα πόντον τε·
Πᾶσιν δ' ἔρωτα μελιηδέα θῆκε φίλυσιν Κυθερείης.
Τρισσὰς δ' οὐκ ἐδύνατ' ἀπαφίσκειν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
Κύπριν τ' Αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην,
Οὐ γάρ οἱ φίλα ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε κέλευθά τε, καὶ ἔργον Ἄρηος,
Ἠνωγά τε, μάχαι τε, καὶ αἰγλήεντα ἔργα·
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σάτινας ἐν ἅρμασι ποικίλα χαλκῷ·
Ἠδὲ τὰ παρθενικὰς ἁπαλόχροας εἰς μεταείσιν
Αἰγλήεντ' ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θῆκεν ἑκάστῃ.
Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμνησ' ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ ἤνισε θῆρας ἐναίρειν,
Φόρμιγγάς τε, χορούς τε, ἀλαλητούς τ' ὀλολυγάς,
Ἄλσεά τε σκιόεντα, δίκαιά τε πτόλις ἀνδρῶν.
Οὐδέ μιν αἰδοίη κούρη ἄδε ἔργ' Ἀφροδίτης
Ἰσίη, ἣν πρωτίστην τέκετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτῃ,
Αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς Αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἱμείροντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ σφέας ἀπίφαυσκε.

IN VENEREM.

MUſa, mihi dic opera aurea Veneris
Cypridis, quaeque diis dulce deſiderium excitavit,
Atque domavit gentes mortalium hominum,
Aveſque aerias, ac feras omnes,
Quaſcunq; continens multas nutrit, & quaſcunq; pontus:
Omnib. etenim cura ſunt opera pulchrâ-coronâ-habentis Cytheree.
Tres a. non valet flectere animos, neq; decipere; (therea.
Puellamque Ægidiferi Jovis, caſſam Palladem,
Neque enim illi placuere opera aurea Veneris;
Sed utique illi bellaque placuerunt & officium Martis.
Praliaque, pugnaque, ac praclara opera curare;
Prima fabros lignarios viros terreſtres docuit
Facere plauſtra, & currus varios ære;
Hacque virgines mollicarnes in edibus
Praclara opera docuit, in mentem ponens unicuique.
Nec unquam Dianam habentem aureum-colum ſonoram,
Domat in amicitia ſubridens Venus:
Etenim huic placuere arcus, ac in montib. feras necare,
Lyraque, choreaque, celebreſque exclamationes,
Lucique umbroſi, juſtorumque urbs virorum.
Neque quidem venerande puella placuere opera Veneris
Veſta, quam primam peperit Saturnus verſutus.
Deinde autem poſtremam conſilio Jovis Ægidiferi,
Venerandam, quam expetebant Neptunus & Apollo:
Hac autem noluit, verùm rigidè reſpuit.

NOTÆ.

2. Κύπριδος, ἅπερ θνητοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε) Hinc *Anacreon*, v. 929. Ὁ δ' καὶ θεῶν δυνάστης Ὁ δ' καὶ βροτὺς δαμάζει. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* ad *Oppian.* Halieutic l. 4. v. 34.

4. Οἰωνούς τε διιπετέας) Nova hic, & inuſitata, nec prorſum explorata, δ διιπετὴς ſignificatio; quæ Vox ut plurimùm ſonat τὸ παρὰ δ Διὸς πίπτον τι, ὡς Παλλάδιον, & Ἀρτεμιδὸς εἴδωλον διιπετές. De his vid. *Etymolog.* M. v. Παλλάδιον, & quæ Nos ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 88. De *Matre Deorum*, cujus Imago in *Peſſinunte* delapſa; ut *Herodianus*. At hoc in loco, ὁ διιπετὴς, ὁ ἐκ αἰθέρος πίπτων. Eſt etiam διιπετὴς, ἀντὶ δ, ἀφυγής· καὶ διιπετῆ συμβαίνει dicuntur: Unum à limpidis fluviis ſumptum, Alterum, à *Jove* auctore.

12 Πρώτη τέκτονας ἄνδρας) *Minerva* Operibus ferè omnibus Manualibus præeſſe fingitur, tam Fœminarum, quam Virorum; ut *Homerus* in hoc loco, & Nos mox, XLVII. v. 2.

13. Ποιῆσαι σάτινας τε) *Heſych.* Σάτινας) Αἱ ἅμαξαι, *Anacreon*, v. 1163. Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατίνου, quare pro σατῖνα, lego σατίνας, vel σατίνας τε. Et hæ Voces paucis *Lexicis* notæ.

22. Ἰσίη, ἣν πρωτίστην τέκετο Κρόνῳ — αὖτις δ' ὀπλοτάτην) Nemo, quod ſciam, hunc locum explicare conatus, *Veſtam* nempè *Primam Saturno* genitam, hoc eſt *Seniorem*; & tamen *Juniorem*, *Ultimamque*; cum ſint *Juno* & *Ceres*, priores. Ipſe tamen Poeta mox explicat quodammodò, ubi πρώτην γὰρ συμπάντων Ἑστίην ἀπέδειξε λίγεια, XXVIII. v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

13. Σατίνας) γρ. σατίνας τε, & σατῖνα.

22. Ἰσίη) γρ. ἱσίη, non æquè benè, ut aliàs probo, ad *Odyſſ. τ'*. v. 304.

Ὅμνος

Ὤμοσε δ' μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένον ἐστίν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο,
Παρθένον ἔσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεάων.
Τῇδε πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας, ἀντὶ γάμοιο·
Καί τ μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἵζετο, πῖαρ ἰδυῖα.
Πᾶσιν δ' ἐν ναοῖσι θεῶν προδοχὸς ἔσται,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν αἰσυμνοτάτη τέτυκται.
Τὴν δ' οὔτε δύνανται πιφαύσκειν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι,
Τῶν δ' ἄλλων οὔτ' ἄρ τι πέφυσμένον ἐστὶν Ἀφροδίτῃ,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τ παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε πραπίδεσσιν,
Ὅστις μείζοσίν τ' ἐστὶ, μειλίσσει τ' ἴμερον πᾶσι·
Καί τε ἕκ, οὗτ' ἐθέλοι, σύκινον φρένας ἐξαπάφησι,
Ῥηϊδίως σωίμιξε καλεσσαμένη γυναικί.
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη, ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτῃ,
Μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο, κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ δ' ἐπὶ καὶ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ἀνδρὶ καλεσσαμένῃ μιχήμεναι, ὄφρα τάχιστα
Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀπερύκοιτο εἶναι,
Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
Ἡδὺ μαλοιόπεσσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ὡς ῥα θεοὺς σώμιξε καλεσσαμένη γυναικὶ,
Καί τι καλεσσαμένους ἧς τίκτει ἀθανάτοισιν·
Ὡς τ θνητὰς ἀνέμιξε καλεσσαμένη ἀνθρώποις.
Ἀγχίσῃ δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὅς τότ' ἐπ' ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
Βουκολέεσκε βοῦς, ἄμμες ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν ἐπεὶ ἴδε ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἠράσατ', εἰσπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερον εἷλεν·
Ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, δυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
Ἐς Πάφον· ἔνθά οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
Ἔνθ' ἣγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
Ἔνθά μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβροσίῳ, οἷα θεοὺς ἐπινήονται αἰὲν ἐόντας,
Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ πεπυκασμένα ἦεν.
Ἐσσαμένη δ' ἐν πυκίοις εἵμασι χροῒ καλῷ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, ἀγελίῃσι δεδαιδαλμένη Κύπρου,

Juravitq; magnum juramentum, quod utiq; perfectum eſt.
Tangens caput patris Jovis Ægidiferi.
Virgo uti eſſet omnibus diebus Dea Dearum.
Huic pater Jupiter dedit pulchrum donum, loco nuptiarum,
Atque media in domo ſedit, pinguedinem capiens,
Omnibus a. in templis Deorum primùm honoris-jus habet,
Et apud omnes mortales Dearum maximè venerabilis fuit.
Harum non valet flectere mentes, neque decipere.
Ex aliis autem nemo eſt, qui fugit Venerem,
Neque Deorum beatorum, neque mortalium hominum:
Quin & Jovis mentem adimit, qui oblectatur fulminibus,
Quique maximus eſt, maximumque ſortitus eſt honorem:
Et hujus, quando voluerit, ſapientem mentem decipiens,
Facile miſcuit cum mortalibus mulieribus,
Junonis oblitum faciens, ſororis & uxoris,
Quæ valde formâ pulcherrima, inter immortales deas:
Inclytiſſimam etenim illam peperit Saturnius verſutus,
Materque Rhea; Jupiterque incorruptibilia conſilia ſciens
Venerandam uxorem fecit, inclyta ſcientem.
Huic & ipſi Jupiter dulce deſiderium impoſuit animo,
Viro cum mortali ut miſceretur, ut quàm celerrimè
Nè & ipſa humani concubitûs expers ſit;
Atque aliquando jactans diceret inter omnes Deos,
Dulcè ſubridens riſum-amans Venus,
Quod utique Deos miſcuit cum mortalibus mulieribus,
Et mortales filios peperit immortalibus;
Quodque Deas immiſcuit cum mortalibus hominibus.
Anchiſæ igitur illi dulcem amorem impoſuit animo,
Qui tum in ſummis montibus multifontis Idæ
Cuſtodiebat boves, corpore immortalibus ſimilis.
Hunc poſtea cum vidiſſet riſum-amans Venus,
Amavit, & immane quantum mentem amor corripuit:
Cyprumque cùm veniſſet, odoriferum templum ingreſſa eſt.
In Paphо: ibi illi templum eſt, araque odora:
Ubi hæc ingreſſa, januas ſibi occluſit lucentes;
Ibi illam Gratiæ lavarunt & unxerunt oleo
Immortali, qualiter Deos convenit ſemper exiſtentes,
Ambroſio, fluido, quod utique illi fragrans erat.
Induta a. rectè omnia circa corpus veſtimenta pulchra,
Auro ornata ſubridens Venus,
Contendebat ad Trojam, derelictâ odorâ Cypro.

NOTÆ.

34. Πιφαυσμένον) Ità ſemper, pro πεφυσμένον, ſcribendum probo, ex *Analogiâ*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.
53. Ἀγχίσῃ δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον) Hanc Hiſtoriam tangit *Theocrit.* Idyll. α', v. 105. Οὗ λέγε τὸν Κύπρου ὁ βουκόλος ἔμπα ποτ' Ἴδαν, Ἔμπα ποτ' Ἀγχίσαν. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 313. & ad υ'. v. 307. *Scholia. Anchiſes* autem erat filius *Capys*, *Aſſaraci* filii, & *Themidis*, *Ili* filiæ; ut *Apollodorus*, l. 3. c. 12. §. 2.
55. Βουκολέεσκε βοῦς) Σχῆμα καλεῖται, Ἐκ συνεσεως, ὡς ὅταν βοσκῇ βοῦν ἐπιβουκόλου· αἰπόλου αἰγῶν· ποιμένος λαῶν· εἶναι οἰοχοεῖν, de quâ re Nos aliàs; ut *Iliad.* τ'. v. 163. & *Eſther.* v. 644.
61. Ἐνθάδε μὲν Χάριτες) Hoc *Decaſtichon* extat, *Odyſſ.* θ'. v. 362.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῇδε) κ. τῇ δὲ, olim, non benè.
34. Πιφαυσμένον) κ. πεφυσμένον, vid. ad *Odyſſ.* α'. v. 18.
38. Εὖτ' ἐθέλοι) κ εὖτε θέλοι.
54. Πολυπιδάκου) κ. πολυπίδακος, ut *Iliad.* ὁ. v. 59.
56. Δὲ ἔπεσα) κ. δ' ἔπεσα.
59. Ἐνθάδε) κ. ἔνθα ἦ, olim, non benè.
61. Ἐνθάδε) κ. ἔνθα ἦ, ut ſuprà, v. 59.

Ὑψι μὲν πρῆσσι θεὰς πρόσωπα κάλυψεν·
Ἶδεν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
Βῆ ῥ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δ' ἄρα τ' αὐτῷ
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαί, στυγεδόνες ἀκόρητοι,
Ἤισαν· ἡ δ' ἐόμενα μὲν φρεσὶ τέρπετο θυμῷ·
Καὶ τοῖς ἐν στήθεσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε.
Τόνδ' οὖρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα·
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομὰς κατὰ πίονας ἄλλαι
Πάντες· ὁ δ' σταθμοῖσι λελημμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
Παλλίτ' ἴσχε κιθαριζε, σάφα τρυφαλείοντι.
Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Παρθένῳ εἰδομένη μεγάθει καὶ εἴδεα ἐμφὲς,
Μή μιν ταρβήσειε, σὸ ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὄρεων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
Εἶδός τε, μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
Πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπὶ γναμπτῇσι ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς·
Ὄρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ ἐπεπάλαθον ἦσαν,
Καλοὶ, χρύσεοι, παμποίκιλοι· ὡς δ' Σελήνη
Στήθεσι ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσῃ δ' ἔρος εἷλε· ἔπος δέ μιν αὐτίον ηὔδα,
Χαῖρε, ἄνασσ', ὅσσαι μακάρων τόδε δώματ' ἐκεῖσθε,
Ἄρτεμις, ἢ Λητώ, ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
Ἢ Θέμις ἰφθίμη, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἦ πῃ τις Χαρίτων δίχ' ἅλυδις, αἵτε θεῶν
Πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
Ἦ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Ἢ Νυμφέων, αἵ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βίοτον ποιήεντα.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, ἐπιφανεστάτῳ ἔνι χώρῳ,
Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
Ὥρῃσι πάσῃσι· σὺ δ' ἵλαον θυμὸν ἔχουσα,
Δός μοι μὲν Τρώεσσι περίσκεπτόν τε ἰδέσθαι,
Ποίει δ' εἰσπάντα θαλίην χρόνον· αὐτάρ ἔμ' αὖτε
Δηρὸν ἐϋζώοντα, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραϊ οὖδας ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἴσκεις;
Ἀλλὰ καθύπατά τε, γυνὴ δέ μοι γείνατο μήτηρ·
Ὀτρεὺς δ' ἴσθι πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴπερ ἀκούεις,

Altè per nubes velociter faciens iter:
Idamque pervenit multifontem, matrem ferarum.
Incedit a. rectà ad ſtabulum per montem, & circa illam
Adblandientes canique lupi, terribileſque leones,
Urſæ, pardique veloces, cervorum inſatiabiles,
Iverunt: at hac inſpiciens in mente oblectabatur animum.
Et his in pectoribus impoſuit amorem, hi a. ſimul omnes
Bini coierunt circa opacos receſſus:
Ipſa verò ad tabernacula pulchrè-facta pervenit.
Hanc invenit in ſtabulis relictum, ſolum ab aliis,
Anchiſen heroa, a Diis pulchritudinem habentem:
Alii utique ſimul boves ſequebantur per paſcua pinguia
Omnes, hic autem ad ſtabulum relictus ſolus ab aliis
Verſabatur hinc & hinc, claro & pervio ſono citharam
Stetit autem ipſo coram Jovis filia Venus. (pulſans.
Virgini indomitæ magnitudine ac formâ ſimilis,
Nè illam formidaret, oculis conſpicatus.
Anchiſes autem videns, perpendebat, mirabaturque
Formamque, magnitudinemque, & veſtes precioſas:
Peplo etenim induta erat ſplendidiore ignis fulgore:
Habebatque flexos capreolos, calycaſque lucidas.
Catena etiam circa molle collum perpulchra erant,
Pulchra, aurea, omnivaria: tanquam autem Luna
Pectora circa mollia ſplendebant, mirum videri.
Anchiſen igitur amor cepit, verbumque illi è contra dixit.
'Salve, regina, quæcunque beatorum has domos accedis.
'Diana, vel Latona, aut aurea Venus,
'Vel Themis generoſa, aut cæſia Pallas,
'Vel utique aliqua Gratiarum, huc veniſti, quæque Diis
'Omnibus ſociantur, ac immortales vocantur.
'Vel aliqua Nympharum, quæ lucos pulchros habitant,
'Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habitant,
'Et fontes fluviorum, & convalles herbidas.
'Tibi autem ego in ſpeculâ, in loco apparenti,
'Aram faciam, ſacrificaboque tibi ſacra pulchra,
'Horis omnibus: tu itaque benignum animum habens,
'Concede me inter Trojanos eximium eſſe virum;
'Fac item poſtea floridum ſatum: verum me ipſum
'Diu benè vivere, & videre lucem Solis,
'Beatum inter populos, & ſenectutis in limen venire.
Huic reſpondit poſtea Jovis filia Venus.
'Anchiſe, inclytiſſime humi-genitorum hominum,
'Non aliqua Dea ſum, quid me immortalibus aquas?
'Sed mortalis, mulierque me genuit mater:
'Otreus utique eſt pater nomine clarus, ſi quando audis,

NOTÆ.

86. Πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο) Ità lego, pro *Veteri* ἕσσε, ex *Iliad.* μ'. v. 464.

94. Καὶ Θέμις ἰφθίμη) *Cæli* enim & *Telluris* filia erat *Themis*, juxta *Heſiodum* & *Apollodorum*.

101. Ἐν σκοπιῇ, ἐπιφανεστάτῳ ἔνι χώρῳ, Βωμὸν ποιήσω) Βωμοί, ab *Hebræo* Bamah, *altus locus*; quod multi obſervârunt.

VARIÆ LECTIONES.

71. Παρδάλιες) γρ. περδάλιες.

86. Ἕεστο) γρ. ἕσσε, malè olim; ut in Not. ad *Textum*.

87. Ἐπὶ γναμπτῇσι) γρ. ἐπιγναμπτῶς, olim.

93. Χρυσέη) γρ. χρυσῆ, non Ὁμηρικῶς.

98. Νυμφέων) γρ. νυμφῶν, nec Ὁμηρικῶς.

105. Ἐϋζώοντα) γρ. ἐὺ ζώοντα, benè.

111. Ὄνομα κλυτὸς) γρ. ἐπιφανέστατος.

Ὅς πάσης Φρυγίης εὐτίχαπτον ἀνάσσεις.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην ἠμετέρην τε σάφα οἶδα.
Τρεῖς γάρ μοι μεγάρῳ μὲν τροφὸς πέφνε· ἡ δ' ἄρα τοῦ
Σμικρὴν παῖδ' ἀπέπαλτο, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα·
Ὣς δή τι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
Νῦν δή μ' ἁρπάξας χρυσορράπις Ἀργειφόντης
Ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσολαμπάδος ἰοχέαιρης.
Πολλαὶ δὲ Νύμφαι τε παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἵπφάνητο·
Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσορράπις Ἀργειφόντης·
Πολλὰ δ' ἔπ' ἤματα ἔργα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
Πολλὰ δ' ἀλητεύοντα διὰ ἀμβρόσιαι κατὰ νάπας
Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατ' οὐρείους ἐνόμους·
Οὐδέ ποτε ψαῦσαι ἐδόκουν φυσίζου ἀρούρης·
Ἀλλ' ὅτε δή μοι φάσκε παρὰ λέχεσι καλέεσθαι
Κυδρὴν ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ εἶδε καὶ ἔφρασεν, ὅττι θεός γε
Ἀθανάτων μὴ φῶτ' ἀγαθὸν κεχρεῖτο Ἀρχειφόντης·
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κεχρημένη δέ μοι ἔπλεο δικαίως·
Ἀλλά σε καὶ Ζηνὸς γυναῖξαμαι, ὃς πέποιθα
Ἐσθλὸν, ὃ γάρ τοι μοῖρα καὶ αἶσιμον ἐστὶν ἰδόντι,
Ἀθμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτοιο φιλότητος,
Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδνῇ εἰδυίῃ,
Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
Οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·
Εἴ τ' ἀεικελίη γυνὴ ἔσομαι, εἴ τε καὶ οὐί.
Πέμψαι θ' ἅγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι, κηδομένῃ περ.
Οἱ δέ τι μὲν χρυσοῦ καὶ ἀλὸς, ἑανοῦ τ' ὑφαντοῦ
Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέξαι ἄποινα.
Ταῦτα δὲ ποίησας δαῖνα γάμου ἱμερόεντα,
Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ·
Ἀγχίσεω δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ·
Ὀτρεὺς δ' ἐσθ' ὁ πατὴρ ὀνομακλυτὸς, ὃς ἀγορεύεις,
Ἀθανάτου δ' ἔκπαγλα σάφα τόδ' ἐκπεύθεαι·
Ἑρμείαν, ἐμὸν δ' ἄλοχον κεκλήσεαι ἔμμεν παΐδα,
Οὔτις ἔπειτα θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
Εὐνῇ μὲ χθιζὸν, πρὶν σὴν φιλότητα μιγῆναι
Λύτικα νῦν· αὐτὸς δὲ εἰ καὶ ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων

'Qui in omnem Phrygiam bene-munitam regnas.
'Linguam autem veſtram, & noſtram aperte novi:
'Trois enim in domo me nutrix alebat: hæc autem
'Parvam filiam educavit, chara à matre cùm accepiſſet:
'Sic utique linguam & veſtram bene novi.
'Nunc a. me rapuit habens-auream virgam Argicida,
'Ex cætu Dianæ auream-colum-habentis ſonoræ:
'Multæ utique Nymphæ virgines bene-dotatæ, (rat:
'Ludebamus, circaq; multitudo infinita corona-modo-ade-
'Inde me rapuit auream-virgam habens Argicida.
'Multa adeo duxit me ſuper opera mortalium hominum,
'Multam etiam exortem & inadificatam, quam ferè
'Crudivoræ frequentant per umbroſas valles:
'Neque pedibus tangere videbar vivificantem terram.
'Anchiſæ autem me dicebat ad cubilia vocari
'Puellam uxorem, & tibi perpulchros filios parere.
'At poſtquam oſtendit & dixit, hic quidem rurſus
'Immortales ad gentes ivit fortis Argicida:
'Verùm ego ad te veni, rigida etenim mihi fuit neceſſitas.
'Sed te per Jovem oro, ac per parentes
'Bonos, neque enim mali talem peperiſſent,
'Indemitam me ducens & inexpertem rei veneræ,
'Patrique tuo oſtende, ac matri caſtæ ſcienti,
'Tuiſque fratribus, qui tecum ſimul geniti ſunt.
'Non illis indigna nurus ero, ſed congrua;
'Utut indigna mulier ero, ſive & non. (bentes,
'Mitte a. nuncium celeriter ad Phrygas varios-equos ha-
'Dicere patrique meo, & matri, afflictæ licet:
'Hi autem aurum utique ſatis, veſtemque textam
'Mittent, tuque multa & præclara accipies dona.
'His autem peractis celebra nuptias amabiles,
'Honorabiles hominibus & immortalibus Diis.
Sic cum dixiſſet Dea, dulcem amorem injecit animo;
Anchiſen a. amor cepit, verbumque dixit atq; nominabat,
'Siquidem mortalis es, muliereque te genuit mater,
'Otreus item eſt pater nomine-inclytus, ut narras,
'Immortalis etiam conſilio numen utique huc pervenis
'Mercurii, meaque mulier vocaberis diebus omnibus;
'Nemo deinde Deorum, neque mortalium hominum
'Hic me detinebit, quo minus tibi in amore miſcear
'Statim nunc; neque ſi utique procul-jaciens ipſe Apollo

NOTÆ.

119. Πολλαὶ δὲ νύμφαι) Vox νύμφη, quaſi νεόμφη, dicitur ab *Etymolog.* M. At *Malala*, Chronolog. l. 4. p. 85. Κίκερψ ἐπιλέσαι τοιμήσαντας τὰς γυναῖκας τὰς ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἅπας, ὃ ἐστι παρθένους, χαμαὶ ἐν αὐλῇ ἅς πως ἐκάλεσε νύμφας, ὃ τῇ τοιμήσει αὐτῶν, ἀφ' ὃ τὸ πρῶτ' ἐκείνας τὰς παρθένους κέρας, ἀλ πάτησι, τῇ λιτῇ αὐλῶν τόπων πηλάζουσι χαλκᾷ. Vocem δὲ, pro ἢ, ſcribendum vidi.

135. Ὁμόθεν) Ἐξ ὁμοῦ γεγᾶσι. Talis & illa Vox, ὁμόσε, *Iliad.* μ'. v. 24. Vid. *Odyſſ.* α'. v. 10.

136. Οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσομαι) Pro corrupto Διὸς, lego νυὸς, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*. *Lovaniani* Regii; & ante in Verſione *Latinâ*, Nurus *erat*.

138. Φρύγας αἰολοπώλους) Vid. *Porphyrii* Ζητημ. Ὁμηρικ. γ'.

140. Οἱ δέ τι μὲν χρυσοῦ καὶ ἄλις) *Phrygia* prædives Regio, ut obſervo, ad illud *Sophocl.* Ajac. v. 49. Ἔκπερ πολὺς ὄλβον τοῦτο πολύτλητον, Φρυγῶν. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 544.

VARIÆ LECTIONES.

119. Δὴ) γρ. ἢ. non æquè benè.
122. Ἔπ' ἤματι) γρ. ἐπήματι.
128. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δὴ, ut in ſimilibus.
136. Νυὸς) γρ. διὸς, malè. Vid. Not. in *Textum*.
147. Ὁτρεὺς κλυτὸς) γρ. διογενὴς κλυτὸς, ut ſuprà, v. 109.

Τῷ

Τόξων ἀπ' ἀργυρέων σταθεὶς βέλεα στυγερά.
Βλωθρόμαλλοι καὶ ἴκτιδες, γύαγροι εἰκυῖαι θῆρσι,
Σὺς τοὺς ἐκπρὸ ἕκαστος, δοῦναι δόμεν ἄστεϊ εἴσω.
Ὣς εἰπὼν, λαῦσε χεῖρα· φιλομμειδὴς δὲ Ἀφροδίτη
Ἔρατο μεταστρεφθεῖσα, καλὰ βλέφαρα καλὰ βαλοῦσα,
Ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅ, τι πάρ ποτε ἔσκεν ἄνακτι
Χλιδῶντι μαλακοῖς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθε
Ἄρκτων δίρμαθ' ἕκειντο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μὲν πρῶτα λάβ' ἀμφιγυήεις ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, ῥαμφηδόν θ' ἕλικας, καλύκας τε, καὶ ὅρμους·
Λῦσε δὲ οἱ ζώνην, ἠδ' εἵματα σιγαλόεντα
Ἐκδῦσε, καὶ κατέθηκε ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα, Θεῶν ἰότητί καὶ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀπελήλυθε ποιμένας
Βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
Νήδυμον, αὐτὴ δ' χροῒ εἵματα εἵσατο καλά.
Ἑστηυῖα δ' οὖ παρὰ κεφαλῇ καὶ χροῒ δῖα θεάων,
Ἔφη πὰρ κλισίην ὑπερείπια μιλάκεσσι·
Ἧκέ κάρη· καλὸς δὲ παρειάων ἀπέλαμπε
Ἀμβρόσιον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐυστέφανος Κυθερείης·
Ἐξ ὕπνου τ' ἀνόρουσε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἀνόμαζεν,
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήκεστον ὕπνον ἰαύεις;
Καὶ φράσαι, αἴ κ' ἐμοὶ ἔγωγε ἐτεὸν ἀνδάνουσα φέσσω,
Οἷόν με πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνου μάλ' ἐμπεδὸν ἔκφατο μῦθον·
Ὡς δὴ ἐγὼν ἴδον σε, θεὰ θεῶν αὐτὰρ Ἀφροδίτης,
Τάρβησέν τε, καὶ αὖτις παρακλιδὸν ἔτραπεν ὄσσε·
Ἀψ δὲ κύπριν χλαίνῃ τε καλύψατο καλὼ εἰδώτε.
Καί μιν λιστόμῳ ἔπεσι κλειτὰ προσπύθεσθε·
Αὐτίκα σ', ὡς τὸ πρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
Ἀλλά σε τῷ Διὸς γουνάζομαι Αἰγιόχοιο,
Μή μοι ζῶντ' ἀμφαλὸν ἐν ἀθρήσειας ἐόσης
Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρε· ἐπεὶ οὐ βιοθαλμῷ ἀνὴρ
Γίγνεται, ὅστις θεαῖς ὑπαίξῃ ἀλαπάξῃσι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἀγχίσιον, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Θάρσει, μηδέ τι σῷσι μὴ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Οὐ γάρ τοι τι δηρὸν παθέειν κακὸν ἐξ ἐμεῖθεν γε,
Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,

'Αreu ab argenteo emiſerit jacula triſtia.
'Velim utique poſtea, mulier, ſimilis deabus,
'Tuum cubile aſcendens, ingredi domum inferni.
Sic locutus, cepit manum: ſubridens autem Venus
Ibat averſa, oculos pulchros dejiciens,
Ad lectum bene-ſtratum, quod antea erat regi
Veſtibus mollibus ſtratum: at inſuper
Urſorum pelles jacebant, gravitonumque leonum,
Quos ipſe occiderat in montibus altis.
Hi poſtquam lectos bene-conſtructos aſcenderunt,
Ornamentum quidē illi primum a corpore abſtulit lucidum,
Fibulaſque, flexibileſque helices, calycaſque, & monilia.
Solvitque illius cingulum, & veſtes ſtupendas
Exuebat, ac depoſuit in ſedem aureis-clavis confixam
Anchiſes: hic autem poſtea Deorum ſententiâ & fato,
Cum immortali concubuit dea mortalis, non aperte ſciens.
Quando autem rurſus ad ſtabulum reducunt paſtores
Boveſque & pingues oves, paſcuis è florentibus,
Tunc utique Anchiſe quidem dulcem ſomnum affundebat
Suavem, ipſa verò corpore induebat veſtes pulchras.
Induta autem rectè omnia circa corpus diva dearum,
Stetit ad oſtium bene-conſtructæ domûs.
Suſtulit caput: pulchritudoque genarum ſplendebat
Immortalis, quale reverà eſt bene-coronatæ Cytheræ.
A ſomno a. excitavit, verbumque dixit, atq; nominabat,
'Exurge, Dardanide; quare inexpergibilē ſomnum dor-
'Ac conſidera, ſi quid ſimilis ego videor eſſe, (miſt?
'Qualem me primum oculis inſpexiſti.
Sic dixit, hic autem à ſomno valde promptè exandivit:
Ut autem vidit collumque, & oculos pulchros Veneris,
Timuitque, & oculos declinando vertit aliò;
Iterumque poſt veſte cooperuit pulchram faciem.
Et illam precatus verba alata dixit,
'Statim te ut primùm, dea, vidi oculis,
'Cognovi, ut dea eras; tu adeò non verum dixiſti.
'Verum te per Jovem oro Ægidiferum,
'Nè me viventem debilem inter homines ſinas
'Habitare, verùm miſerere; quoniam non longævus vir
'Fit, quiſquis cum deabus concumbit immortalibus.
Huic reſpondit deinde Jovis filia Venus,
'Anchiſe, inclytiſſime mortalium hominum,
'Confide, neque tuo in animo timeas valde:
'Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
'Neque ex aliis beatis, quoniam amicus es diis.
'Tibi autem erit charus filius, qui inter Trojanos regnabit,

NOTÆ.

164. Πόρπας τε, ῥαμφηδόν θ' ἕλικας) Idem Verſus. *Iliad.* σ'. v. 401.

178. Ὄρσεο, Δαρδανίδη) Ζεὺς, Δάρδανος, Ἐλεχθόνιος, Ἀστέριος, Καῦκος, Ἀγχίσης, ut *Iliad.* υ'. v. 215. &c. patet. Non itaque à Patre nunc compellat minùs noto, verùm à *Propatore, Dardano, Jovis* filio, & omnium ejuſdem filiorum dilectiſſimo, ut idem *ibidem*, v. 304. Δαρδάνου· ὃν Κρονίδης φίλεε πάντων φιλέων παίδων.

197. Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει) De hoc loco diximus, ad *Iliad.* υ'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

153. Τόξων ἀπ') γρ. τόξα ἀπ' — στυγερά.
158. Ὄρσ. π) γρ. ὄσσε.
162. Οἷόν τ') γρ οἷόν δ'.
163. Μή οἱ) γρ. μήν οἱ.
165. Ἠδ' εἵματα) γρ. ἰδὲ εἵματα, non atquè benè.
189. Ἔδοσας) γρ. ἴδοσας.
192. Τόνδ') γρ. τὸν δ', olim.

Καὶ

Καὶ παῖδες παίδεσσι λιλαιόμενοι θανέονται.
Τοῖόν οἱ Αἰνείαν τέκος ἔσσεται, ὃς τόδε μὲ κῆδος
Ἔχει ἄχος, ἵνα κεν βροτὸν αἶψα γυναικὸς ἔραται εἰδος.
Ἀγχίσιον γὰρ μάλιστα κασιγνήτων ἀγαπάσκω
Αἶσι ἀφ' ὁμοτέρης γλωσσης εἴδος τε φυήν τε·
Ἤτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
Ἥρπασε, τὸν ἀθανάτοισι μετέμμεν ἅπασι,
Καί τι Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἔπι οἰνοχοεύει,
Θαῦμα ἰδέσθαι, πάντεσσι τιμώμενον ἀθανάτοισι,
Χρυσείῳ ἐκ κρητῆρι ἀφύσσοντα νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δ' ἀκλεῆ πένθος ἔχει φρένας, οὐδέ τι γιγνώσκει,
Ὁππῃ οἱ φίλον υἱὸν ὑπὸ ἀνέμοιο θύελλαι
Τὸν δὲ πόθῳ γάσκουσι θεαὶ ἐρικυδέες ἤματα πάντα·
Καί μιν Ζεὺς ἐλέῃσι, δίδου δέ οἱ, ἡγεμονῆα,
Ἵππους ἀργιόδοντας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
Τὰς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἰπεῖν τε ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι Διακτορος Ἀργειφόντης,
Ὡς ἔοι ἀθάνατος, καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ζηνὸς οὐ' ἔκλυεν ἀγγελίοιο,
Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, μεγήθεϊ δ' φρένας ἔπλητο,
Γηθόσυνος δ' ἵπποισι θοοπτεροδίοισιν ὀχεῖτο.
Ὡς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονον ἤρπασεν Ἠώς,
Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Βῆ δ' ἰμεν ἀίσσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
Τῇ δ' Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήανε εἰλδωρ.
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μὴ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
Ἥβῃ αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
Τὸν δή τι εἶος μὲν ἔχεν καλύπτρη θ' ὕδωρ,
Ἠοῖ περικαλλεῖ χρυσοθρόνῳ ἐγκατακοίτης.
Ναίεν παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς, ἐπὶ πείρασι γαίης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κρῶτον πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ ἀγλαὸν τρὶς ἀπὸ γενειὸν,
Τῶν δή τοι εἵνεκα μὲν ἀπέσχετο πότνια Ἠώς,
Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀπέπαυεν, ἐοὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
Σίτου τ' ἀμβροσίης τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν τυμβοὶ κατὰ γῆρας ἔπειχεν,

Et filii à filiis perpetuò descendent.
Huic & Æneas nomen erit, quoniam me gravis
Habuit dolor, quando utiq; mortalis viri incidi in lectum.
Diis enim similes maxime mortalium hominum
Semper a vestra natione formaque & indole;
Siquidem flavum Ganymedem consultor Jupiter
Rapuit, suam propter pulchritudinem; ut cum diis conver-
Et Jovis in domo dius vinum effunderet, (saretur.
Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus,
Aureo ex cratere hauriens nectar rubrum.
Troë v. luctus perpetuus habebat præcordia, neq; noverat,
Ubinam illi charum fixum propulisset divina procella:
Hunc deinde lugebat omnino diebus omnibus;
Et illum Jupiter misertus est, deditque illi, filii pretium,
Equos velocipedes, quique immortales fuerunt:
Hos illi dono dedit habere; dixitque singula
Jovis consiliis nuncius Argicida,
Quòd esset immortalis, insenescibilis diebus omnibus.
At postquam Jovis hæc audivit nuncium,
Non amplius postea lugebat, gavisus a. est mentem intus;
Latusque equis velocibus vehebatur.
Ita etiã Tithonum habens-aureum-sedem rapuit Aurora,
Vestræ nationis, simulem immortalibus:
Deditque se in viam petitura nigrinubem Saturnium,
Immortalemque esse, ac vivere diebus omnibus:
Huic autem Jupiter annuit, & perfecit desiderium.
Insana, neque consideravit in mente venerandâ Aurora
Pubertatem petere, abradereque senectam pernicioſam.
Hunc a. quousq; quidem habebat à-multis-amata Juven-
Aurorâ oblectatus auribronâ mane-genitâ. (tas,
Habitabat apud Oceani fluxus, ad terminos terræ:
Verùm postquam primi cani effundebantur capilli
Pulchro ex capite, & ex generosâ barbâ,
Hujus quidem à lecto abstinebat venerandâ Aurora:
Ipsum autem rursus nutriebat, domi habens,
Cibòque ambrosiaque, & vestes bonas dans.
Verùm quando utiq; omninò odiosa Senectus adurgebat.

NOTÆ.

200. Ἵνα κεν βροτὸν αἶψα γυναικὸς ἔραται εἰδος) Olim ἵνεκεν, quod cùm ἕνεκα præcesserit, minimè ferendum vidi; ἵνα κε, vel ἵνα κεν, totidem ferè literis lego, *Latina* Versio rem explicabit. Notum verò τὸ ἵνα, & *quod*, & *quandò*, & *ubi*, significare.

201. Ἀγχίσιον) Ità conjunctim lego, pro ἄγχι σοὶ, quod optimè concordat cum *Veteri Lectione*, ἀφ' ὁμοτέρης γλωσσης, quomodò legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Recsii*; nam τὸ ἀφ' rejectaneum.

203. Ἤτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα) De hâc Historiâ videtis *Joh. Malalæ* Chronograph. l. 4. p. 98. ex *Didymo*; de Mente Fabulæ, vid. quæ Nos ad *Iliad. υ'.* v. 232.

225. Ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιὸν) Ità ferè, *Iliad. ι'.* v. 446. Γῆρας λυγρόν. Ὀλοὸς, ὀλοιὸς, ὀλοῖ, ὀλοΐ, *Hesiod.* & ὀλοὸς, ὄλιος, ὀλοὸν, ὀλόῳ, *Homer.* & ὄλιμος, *Incerto.* Super senectute, *Menecrates*, Γῆρας, ἐπεὶ μ' ἀπῆλθ', πᾶς εὔχομ' ἂν δι' ὅντιν' ἦλθε, Μίμφομ' ἔτι δ' ἀεὶ κρεῖσσον, ἀφειλόμην, *Senectutis* mala multis deprecatur *Mimnermus*, ejusdem Commoda *Cicero* recenset; l. De *Senectute* & alias. Vid. ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 637. & *Oenom.* v. 20.

VARIÆ LECTIONES.

200. Ἵνα κεν) γρ. ἵνεκεν, vid. Not. in *Textum.*
201. Ἀγχίσιον) γρ. ἄγχι σοὶ, vid. Not. in *Textum.*
202. Ἀιδι ἀφ') γρ. ἀιδι ἐφ', vid. Not. in *Textum.*
205. Θεοῖς ἔπι οἰνοχοεύει) γρ. σοῖς ἐπιοινοχοεύει.
207. Κρητῆρ) γρ. κρατῆρ.
210. Δὴ πεζὸν) γρ. δ' ἐπεζὸν.
225. Ὀλοιὸν) γρ. ὀλεκὲν.

Οὐδέ τι νινῆσιν μελέων δύνατ', οὐδ' ἀνέχεσκε,
Αὐτὴ δέ οἱ καὶ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
Τῆς δὲ τοι φωνὴ οὐκ ἄπτερθε, νεὸν τι κίνυς
Ἔσθ', οἵη πρόσθε ἔσκε σὺν γυναικοτύποισι μέλεσσιν.
Οὐκ ἄν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
Ἀθάνατόν τ' ἔμεναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
Ἀλλ' εἰ μὲν πιθοῦ ἐμοὶ εἰδεῖς τε δέμας τε
Ζώοις, ἠμύτερός τε πόσις κεκλημένος εἶης,
Οὐκ ἂν ἔπειτά μοι ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ἐμείλιον ἀμφικαλύψει
Νηλεές, τόν τ' ἔπεισι παρείπομεν ἀνθρώποισιν,
Οὐλόμενον, καμάτηρὸν, ὅ, τε στυγέουσι θεοί περ.
Αὐτάρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεῆσιν
Ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερές, εἵνεκα σεῖο,
Οἳ πρὶν ἐμοὺς ἀάσας, ἠδ' ἐμῆας, ἅς ποτ' ἐπαῖτας
Ἀθανάτης συνίμιξα καὶ ἀθλητῆρσι γυναιξί,
Ταρβέσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
Νῦν δ' ἐκὰν μὲν ἐγὼν ἀνάσχομαι ἐξονομῆναι
Τῶν μεθ' ἁπτομένων ἐπὶ μακρὸν ἔασα νέεσθαι.
Σχέτλιον, ὅς ῥ' ἀνόμησε, καὶ ἐκπαλάσσεται ἦτορ,
Πολλὰ δ' ἐπὶ ζώῃ ἐδάμασ', ἀργῆτι ἰυγμῷ.
Τὸν μέν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φαέθοντα Ἠελίοιο,
Νύμφαι μὲν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
Αἵ τε θεὸν ναιετάουσιν ὄρος μέγα τό τε ζάθεόν τε,
Λίῤ οὔτε θνητῇς, οὔτ' ἀθανάτοισιν ἑπονται·
Δηρὸν μέν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο·
Τοῖσι δὲ Σιληοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργεϊφόντης,
Μίσγονθ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐρατείνων.
Τοῖσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἢ δρύες ὑψικάρηνοι
Γεινόμεναι ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωλοτείρῃ·
Καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
Ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τὰμφὶ δὲ κικλήσκουσιν
Ἀθάνατοι, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
Ἀλλ' ὅτε κέν σφι Μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο.

'Neq; aliquid membrorum movere valebat, neq; attollere.
'Hoc illi in animo optimum videbatur consilium:
'In thalamum deposuit, januasque composuit lucidas.
'Hujus utique vox fluit garrula, neque vis
'Est, qualis antea fuit in flexilibus membris.
'Est, qualis antea fuit in flexilibus membris.
'Non utique ego te talem inter immortales vellem,
'Immortalemque esse, & vivere diebus omnibus:
'Sed si quidem talis tu formaque corporeque
'Viveres, nosterque vir vocatus esses,
'Non utiq; deinde me luctus denſam mentem cooperiret.
'Nunc autem celeriter senectus impartialis cooperiet
'Immisericors, quæ postea adest hominibus,
'Perniciosa, Laboriosa, quem & Dii odio habent.
'At mihi magna infamia inter immortales deos
'Erit diebus omnibus omninò, causâ tui; (olim omnes
'Qui antequam meas conversationes, & consilia, quibus
'Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus,
'Timebant; omnes enim meum domabat consilium.
'Nunc autem utiq; non amplius mihi lugebitur fateri
'Hoc inter immortales: siquidem ingenti multâ mulctata sum,
'Damno duro, nec tolerando, aberravi autem mente meâ.
'Filium enim sub zonâ posui, cum mortali mixta.
'Hunc quidem, ubi utique primum viderit lucem Solis,
'Nymphæ illum nutrient montanæ profundos-sinus-habentes,
'Quæ hunc habitant montem magnumq; valdè-divinumque,
'Quæ utique neq; mortales, neque immortales sequuntur:
'Diu quidem vivunt, & immortalem cibum comedunt.
'Atque cum immortalibus pulchram choream instaurant:
'Cum his autem Silenique & bonus-explorator Argicida,
'Miscentur in amore, in recessu speluncarum amabilium.
'Hisque simul aut Abietes, aut Quercus alti capitis
'Genitis connascuntur super terram alentem-viros:
'Pulchræ, florentes, in montibus altis
'Stant altæ; lucos autem vocant
'Immortalium; hasque non mortales impunè secant ferro:
'Sed quando utique Parca astiterit mortis,

NOTÆ.

253. Σπιαχήσπ]) Σπιαχήσομαι ἀφ' ἑαυτοῦ. *Ἐν, σπιαχήσπ] ἄλλως φησίν, &c. vid. ad *Var. Lect.*

255. Ὀνομακτὸν) Ità rectè, pro ἀνοξατὸν, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 23.

265. Τῇσιδ' ἅμ' ἢ Ἐλάται, ἠὲ Δρύες) Hinc *Pindarus*, Δρυάδες ἰσοδένδρα τέκμωρ αἰῶνος λαχοῦσαι. Vid. *Plutarch.* de *Iside* & *Osiride*, item in Ἐρωτικ. 2 Vol. fol. 757. *Etymolog.* M. v. Ἁμαδρυάδες. *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 34. & ad v. 41. item. Hymn. *Del.* v. 82. —— εἶπαν, Μῶσαι, Εἰ ἐπὶ ῥ' ἐγένοντο τὸτε Δρύες, οἷόν τε Νύμφαι Νύμφαι μὲν χαίρουσιν, ὅτε Δρύες ὄμβρος ἀέξει· Νύμφαι δ' ἀν κλαίουσιν, ὅτε Δρυσὶν ἔκτα φύλλα. Vid. etiam *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. xi. & *Natal. Com.* Mytholog. l. 5. c. xi. De *Oreadibus*. Tales ferè apud hujus seculi homines finguntur isti Genii, qui *Fayries* nobis audiunt.

269. Τάσδ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ) Qui secus fecerint, multo id cum suo damno rependisse dicuntur; ut de *Erysichthone Callimachus*, in Hymno *Cereris*, & de alio, *Parabio* vocato, *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 475. —— ὁ γὰρ οἷος ἐν ὕλῃσι δενδρέα τάμνων Δὴ τότ' Ἁμαδρυάδες Νύμφαι ἀθέρικα λιλαῖσαι· Ἦ μὰν ἐθλεμόθη αἰθὼν ὅσον ἐκ λίχανο μύθῳ, Μὴ ταμίαις σχέμοιτο Δρυὰς ἡλικῶν· ἦ ἐπὶ πυλὼν Αἰῶνα τελέσσασα διωτὶς· αὐτὰρ ὁ τλήμων Ἄφρασι ἔπεμπεν ἀχηνείῃ νεότητι.

VARIÆ LECTIONES.

235. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

253. Σπιαχέσπω) γρ. σπίσω χέσπω, *Bernardus Martin.* Var. Lect. l. 2. c. 23. ut *Odyss.* ε'. v. 17.

255. Ὀνομακτὸν) γρ. ἀνοξατὸν, vid. Not. in *Textum*

267. Τηλεθάουσαι) γρ. τηλεθόωσαι. ut aliàs, *Iliad.* ξ'. v. 148. *Odyss.* ι'. v. 63. π'. v. 116. & λ'. v. 589.

Ἀζα-

Ἀζδιοὶ μὲ πρῶτα ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
Φλοιὸς δ' ἀμφιθάλλει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
Τῶνδέ τ' ἅμα ψυχὰ λείπει φάος Ἠελίοιο
Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρ' σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
Τὸν μὲν ἐπεὶ δὴ πρῶτα ἴδῃ πολυήρατον Ἥβη,
Ἄξουσίν σοι δῖαι Θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κὲ πάντα μὴ φρεσὶ πάντα δίλλῳ,
Ἐς πίμπτον ἔτος αὖτις ἰλεύσομαι, ὑὸν ἄγουσα.
Τὸν μὲν ἐπεὶ δὴ πρῶτα ἴδῃς ἁλὸς ὀφθαλμοῖσι,
Γηθήσεις ἐρέουσ' μάλα γὰρ θαητὸς ἔσσῃ·
Ἄξεις δ' αὖτίκα νῆα πολὺ Ἴλιον ἐσῃόσασα.
Εἴ δέ τις εἴρηται σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἥ τις σοὶ φίλον ὑὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
Τῷδε σὺ μυθήσαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
Φασίν τι Νύμφης Καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
Αἳ τήδε ναιετάουσιν ὄρος, καθαρὸν ἄλσος.
Εἰ δέ κεν ἐξείπῃσθα καὶ ἐπιόψιον ἄφρασι θυμῷ·
Ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστέφανον Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει φολόεντι κεραυνῷ.
Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δ' ᾗ φρεσὶ σῇσι τέτυκται,
Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐπιτίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰποῦσ', ἵκετο πρὸς ἠεροειδὲς ἐπουρανίην.
Χαῖρε, θεὰ, Κύπρου εὐκτιμένης μεδέουσα,
Σεῖο δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

'Siccantur quidem primùm super terra arbores pulchræ,
'Cortexq; circumquaquecorrumpitur, cadunteque rami:
'Harum adeò simul anima relinquit lucem Solis:
'Hæ quidem meum nutrient apud se filium habentes.
'Hunc quidem cùm utiq; primùm ceperit à-multis-amata
'Ducent tibi huc Deæ, ostendenteq; filium. (Adolescentia,
'Tibi autem ego, ut hæc in mentem omnia narrem,
'In quintum annum rursus veniam, filium ducens:
'Hunc quidem ubi utique primùm videris florem oculis,
'Gaudebis videns; valdè enim diis similis eris.
'Duces autem statim illum Trojam ad ventosam.
'Sin aliquis interrogàrit te mortalium hominum,
'Quænam tibi charum filium sub zonâ posuerit mater,
'Huic tu dicere memor sis, ut te jubeo;
'Dicunt quidem Nymphæ Calycotidis progeniem esse.
'Quæ hunc habitant montem, indutum sylva.
'Si verò utiq; rem ipsam dicas, & jactes demenți animo
'In amore mixtum esse cum bene-coronata Cytherèa,
'Jupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
'Dicta sunt tibi omnia: tù autem, his mente tua perceptis,
'Cohibe te, neque nomina, Deorum autem reverere iram.
Sic effata abiit ad cœlum ventosum.
Salve, dea, Cyprum bene-habitatam regnans.
A te autem ego incipiens transibo alium ad Hymnum.

NOTÆ.

277. Σοὶ δ' ἐγὼ ὄφρα κὲ πάντα) Τὸ κὲ, ad Lacunam supplendam addo; ut sæpè aliàs post ὄφρα sequi solet eleganter.

285. * Ἔκγονον) Ità, pro ἴγγονον, scribo & emendo, quod hoc *Nepotem*, illud *Filium* sonet, & τὸ ἴγγονον negetur esse *Homericum*. Ità certè *Eustath.* fol. 465. lin. 27. Ὁ μέντοι ἀφ' ἓν δύο γάμους ἴγγονος, οὔπω Ὁμηρικόν ἐστι, καὶ δηλοῖ ἑαυτὸν παρὰ τοῖς μετ' Ὅμηρον.

289. Ζεὺς ἢ χολωσάμενος βαλέει φολόεντι κεραυνῷ) Hinc *Virgil.* Æn. l. 2. v. 649. *Fulminis afflavit ventis & contigit igni*, de eodem *Anchisâ*.

290. Εἴρηταί τοι πάντα) *Sophocl.* Ajac. v. 42. Πάντ' ἀκήκοας λόγον.

VARIÆ LECTIONES.

277. Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κὲ πάντα) γρ. σοὶ δ' ἐγὼ ὄφρα πάντα, olim, malè. Vid. Not. ad *Textum*.

285. Ἔκγονον) γρ. ἴγγονον, olim, malè; ut in Not. ad *Textum*.

§. V.

Hic Hymnus Veneris *brevitèr docet, quomodo jam recens-natam Deam, &* Cypro appulsam, Horæ *exceperint & ornaverint. Ortum ejus ex Mari fusius describit* Hesiodus, *Theogon. a v.* 190. *ad v.* 202. Anacreon. *Odâ totâ,* 51. *à v.* 784. *ad v.* 813. Περὶ Ἀφροδίτης ἀναδυομένης. *Plinius,* l. 35. c. 10. Antipater Sidonius, *in* Antholog. l. 4. c. 12. fol. 326. *& alii, necnon* Natalis Comes, *Mytholog. l.* 4. *c.* 13.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀείδω, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Αἰσυμναν, ἣ πάσης Κύπρου κρίδεμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μοι Ζεφύρη μιν ὑγρὸν ἄεντα
Ἤγαγεν καθ' ὑμὸν πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἐν μαλακῷ· τὴν δ' χρυσάμπυκες Ὧραι
Δεξάμεναι ἀσπασίως, ἕσσαν δ' ἀμβρόσια εἵματα ἑσσάν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν,
Καλὴν, χρυσείην· ἐν δ' πρήτῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμα ὀρειχάλκου, χρυσοῦ τε τιμήεντος.
Δειρὴν δ' ἁπαλὴν καὶ στήθεα ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσι καὶ αὐταὶ
Ὧραι ἑκόσμεῦντο χρυσάμπυκες, ἀσπετὸν ἰοῦσαι
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα Θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐλίξαντο· καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ', ἁλιγενὲς φάος, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐς ἀγῶνα
Νίκην τῇδε φέρειν, ἐμοὶ δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο, σέθεν μνήσομαι ἠδ' ἀοιδῆς.

In Eandem.

VEneranda, auream-coronam-habentem, pulchram
Canam, quæ Cypri nitidissimæ ortus est (Venerem
Maritimæ, ubi illam Zephyri vis humanum spirantis
Sustulit per undam multijugi maris,
Spumæ in molli: hanc autem aureis-vittis Horæ
Susceperunt libenter, immortalesque vestes induêre,
Capitique super immortale coronam bene-constructam po-
Pulchram, auream, & in perforatis auriculis (suere
Gemmam orichalci, aurique pretiosi.
Collumque molle, ac pectora candida
Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
Horæ ornatæ fuerant aureis-vittis, quando irent
Ad choream amabilem Deorum, & domos patris.
Verùm postquam omne circa corpus ornamentum posuêre,
Duxere ad immortales: hi adeo amplectebantur videntes,
Manibusque salutabant, & cupiit unusquisque
Esse teneram conjugem, & domum ducere,
Formam admirantes violaceæ-coronam-habentis Cytheream.
Salve, nigris, rotundis, *palpebris, dulciblanda; daque in*
Hoc victoriâ ferre, meamque, præpara cantionem: (certamine
At ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 5. Ἀφρῷ ἐν μαλακῷ) Ex *Spumâ* primò natam, dein *Conchâ* exceptam, ἐξ ἀφροῦ Ἀφροδίτη. *Ibid.* Τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι Δεξάμεναι ἀσπασίως) Hinc *Hesiodus* de Pandorâ fuâ, l. 1. v. 74. — ἀμφὶ δὲ τῇγε Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν. Vid. *Pharnut.* de Naturâ Deorum, c. 29. Περὶ τῶν Ὡρῶν. Denique Orphei fasfarii, Ὡρῶν θυμίαμα.

8. Ἐν δὲ πρήτῖσι λοβοῖσι) In Versione *Latinâ* erat olim, *tribus autem ansis*; ut quantillum *Prioribus Interpretibus* debeatur, conjiciat aliquis.

9. Ἄνθεμα ὀρειχάλκου) *Scholiastes Hesiodi,* ad *Hercul.* Scut. v. 122. — κυπρίους ὀρειχάλκους φασὶν, Ὀρείχαλκον, τὸ λευκὸν χάλκωμα· οἱ δέ φασιν, Ὀρείχαλκος εἶναι ὕλην πρὸ μεταλλικὴν, χαλκοῦ πρωτότυπον. Vid. *Ezekiel. Spanheim.* in *Callimach.* Παλλάδος Λουτρὸν. v. 19.

10. Ἀργυφέοισιν) Veram & antiquam *Lectionem* restituo, ex *Florentinâ, Aldinâ, Lovaniana Rescii*, quæ omnes ἀργυφόεσσιν habent; quare ἀργυρέοισιν ad *Varias Lectiones*. De Voce, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 50.

19. Δὸς δ' ἐς ἀγῶνα Νίκην τῇδε φέρειν) Exhinc satis apparet, *Homerum* aliquandò in *Poetico* Certamine certâsse; aut quod æquè rem tangit, Hoc illius tempore, in More fuisse: Ut minimè ineptè Certamen *Homeri* & *Hesiodi* vel ex hoc loco defendi possit.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἀργυφέοισιν) γρ. ἀργυρέοισιν, vid. N. in *Textum.* 18. Ἰοστεφάνου) γρ. ἰοστεφάνου.

§. VI.

§. VI.

De hoc Argumento, Euripidis *Cyclop. v.* 11. Ovid. *Metamorph. l.* 3. §. 8. 9. Seneca *Oedip. v.* 449. Te *Tyrrhena*, Puer, rapuit Manus. Apollodori *Bibliothec. l.* 3. *c.* 3. Nonni, *Dionysiac. l.* 48. *fol.* 76ᵐ. Hygini *Fab.* CXXXIV. *Titulo* Tyrrheni. Philostrati *Icones*, v. Τυῤῥηνοί. *Denique* Natal. Comit. *Mythelog. l.* 5. *c.* 13.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ϗ ΤΥΡΣΗΝΟΙ, ἢ ΛΗΙΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐριαύχενος υἱόν,
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀπειρεσίης,
Ἀκτῇ ἐπι ωοδνῇπι, νεηνίῃ εἰδὲϊ ἐοικώς,
Πρωτόθυ· καλαὶ ᾗ ωερισσείοντο ἔθειραι,
Κυάνεαι, φοίνικι δ' ἐν ωορφυρέοις ἔχεν ὄμους
Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐυστέλμου ἀπὸ νηὸς
Λῃσταὶ ωοντόνδε θοῇς ἐπὶ οἰόπα πόντου
Τυρσηνοί· τοῖσιν δ' ἅμα κακὸς μόρος ἦεν· οἱ δ', ἰδόντες,
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, παχαγκύλῳ ἔνορι·
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δισσοῖς ἤθελον δῆσαι ἀργαλέοισι.
Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
Χειρῶν, ἠδὲ ωοδῶν· ὁ δ', μειδιόων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δ' ὁτρύνας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισι κατέκλετο, φώνησέν τε,
Δαιμόνιοι, τόνδε τινὰ θεὸν δεσμεύετ' ἀλύτοις,
Καρπαλίμως· ἀλλὰ φέρειν δύνασαί μιν νηῦς εὐεργής·
Ἢ γὰρ Ζεύς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὔ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Εἰκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέας ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς τυμβῷ ἀντίαχε μύθῳ,
Δαιμόνι', ἄρσο ἔρον, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκετο νηός.
Σύμπασιν δ' ὦπτο λαβών· ὁδὸς δ' αὖτ' ἄνεφτο μελαίνῃ.
Ἔλπεται, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεσθαι, ἢ ὅγε Κύπρον,

BACCHUS, & TYRRHENI, sive LATRONES.

DE *Dionyso, Semeles inclyta filio.*
Memor ero; ut apparuit ad oram maris,
In littore protenso, juveni viro similis,
Nuper pubescenti, pulchrique concrispabantur capilli, (meros
Cyanei, vestemque circa validos, aut compactos, habebat hu-
Purpuream: citoque viri bona-transtra-habenti ex navi
Latrones pervenere velociter super nigrum pontum
Tyrrheni; quos duxit malum Fatum: hi autem conspicati
Annuêre ad invicem, citoque saluere, statimque capientes
Abiêre ad suam navem lati animo.
Filium enim illum dixêre à Jove nutritorum regum
Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.
Hunc a. non tenebant vincula, vimina a. procul cadebant
A manibus, & à pedibus: at ille subridens sedebat
Oculis subnigris; gubernator autem hoc *intellecto*
Statim suos socios hortatus est, dixitque,
'Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes
'Fortem? neque ferre illum potest navis bene-facta:
'Aut enim Jupiter hic est, aut argentixrcus Apollo,
'Aut Neptunus: quoniam non mortalibus hominibus
'Similis est; at Diis, qui Olympicas domos habent.
'Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigrum
'Statim, neque in eum manus conjicite, ne iratus
'Excitet difficiles ventos, ac turbinem multum.
Sic dixit: huic autem dux odioso respondit verbo,
'Infelix; secundum-ventū vide, simulque velū trabe navis,
'Simul omnia arma capiens: hic autem viris cura erit.
'Spero, aut Ægyptum veniet, aut hic in Cyprum,

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Διώνυσον) Vid. *Ludolphi Küsteri* Not. in *Suidam*, v. Ἀμφιθαλλίζειν, ubi *Dithyrambos* patet vocatos ἀμφιθαλεῖς, ob hujusmodi *Exordia*; quale illud *Terpandri*, Ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ὕμνον φρενί. *Aristoph.* Nub. v. 595. Ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβε, ἄναξ, Δῆλε. Item *Homerus*, in Hymnis *Castoris* & *Pollucis*, *Panis*, *Neptuni*, & *Bacchi*. Hoc Poema in nonnullis Codicibus additur, post *Apollonii* Argonautica; nec tamen illi ab ullo ascribitur. Et sanè *Genius* hujus Poematis *Homerum* spirat.

4. Περισσείοντο) Vid. ad *Odyss. π'*. v. 4.

8. Τυρσηνοί) Malè olim audiebant *Tyrrheni* ob *Piraticam*; adeò, ut Τύρσις inde ortum dicatur; ità *Suid.* v. Τύρσις, ἀπὸ τῆς Τύρσεως, καὶ τῶν Τυῤῥηνῶν· χαλεπὸς γὰρ ἦσαν λῃστὰς τοῦτο γὰρ ἔλεγον. Ità *Etymolog. M.* v. Τύρσις, ἔστι, καὶ τῶν Τυῤῥηνῶν· ἀμοὶ γὰρ ἔστι. Hinc postea *Baccho* Cognomen Τυῤῥηνολέτης, quòd hos Nebulones malè mulctatos perfundederit.

27. Οὐδ' αὖτ' ἄνδρα) Δεισιδαιμονίαν exprobrat Ἄθως quasi non satis *Vir* esset, qui *Deos* metuit. *Phrasis* autem *Homerica*, *Iliad. ζ'*. v. 492. —— πάλεμον δ' ἄνδρα μελέσθαι.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ἔπι) κ. ἐπί.

24. Ὄρσῃ ἀργαλέας ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν) κ. ὄρσῃ ἀργαλέον ἄνεμον ἀμείλιχον αὐτμήν, ut *Odyss. λ'*. v. 399. & ὄρσῃ ἴπ'.

Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἐκτέρην· ἐς δ᾽ ὃ πλεύστῳ
Ἐκ πατρὸς ἑῆι αὐτῆ τε φίλους καὶ κήδεα πάντα,
Οὖς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἴμβαλε Δαίμων.
Ὣς εἰπών, ἰθὺν τε νηὶ ἰθεῖαν ἔλκετο πρύμν.
Ἔμπνευσεν δ᾽ ἄνεμος μέσσον ἰθεῖαν· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπλεκ᾽
Καπάνευεν· ταχέα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαύματα ἔργα·
Οἶνον μὲν πρώτιστα θοὴν κατὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτον κελάρυζε, νιφὰς, ἄμβροτε δ᾽ ὀδμὴ
Ἀμβρόσιος· νῆας δὲ τάφε θάμβος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ᾽ ἀκρόπτειν πρυμνὴ ἰθεῖαν ἐξεκύστη
Ἄμπελος, ἄνθεα πολλὰ, καπνῷ δ᾽ ἐπὶ πᾶσα μέλαινα
Βότρυες· ἀμφὶ δὲ τὴν μέλας ἐλίσσετο κισσὸς
Ἄνθεσι πολυθρέπτοις, χαρίεις δ᾽ ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
Πάντες δ᾽ σκαλμοὶ στέφανοι ἔσχον· οἱ δ᾽, ἰθύνεν,
Μηδείδην τὸτ᾽ ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
Γῆν πλάειν· ὁ δ᾽ ἄρα σφὶ λίην γήθησε νόῳ
Δεινὸς ἐπ᾽ ἀκρόπτειν, μεγάλα δ᾽ ἰάχησεν, ἐν δ᾽ ἄρα μέσῃ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιόχαιτα, σῆμα θαλάσσης·
Ἂν δ᾽ ἔστη αἰπεῖα, λίην δ᾽ ἐπὶ σίλφατος ἄντα
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ᾽ εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
Ἀμφὶ κυβερνήτην δημόφρονα θυμὸν ἔχοντες.
Ἔστη ἄρ᾽ ἀπλητος· ὁ δ᾽ ἐξαπίνης ἐπόρουσε
Ἀρχὸν ἰλ᾽· οἱ δ᾽ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλέοντες,
Πάντες ἁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ᾽ ἐγένοντο· κυβερνήτην δ᾽ ἐλέησας
Ἔσχε, καί μιν ἔτλης παυσίλυπον· εἶπέ τε μῦθον,
Θάρσει, δῖε κάπτωρ, τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ·
Εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ Διόνυσος ἐλεύθερος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔσῃ
Σεῖο μ᾽ ἀλησόμενον, γλυκερῇσι κραδίην κατέδοντα.

Vel ad Hyperboreos, vel ulteriùs: tandem autem
Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
Suosque fratres, postquam nobis obtulerit Deus.
Sic locutus, malumque & velum trahebat navi.
Flavit autem ventus in medio veli: circum autem arma
Expediebant, citóque illis apparebant admirabilia opera:
Vinum quidem primùm velocem per navem nigram
Dulciposum fluebat, odorum, excitabaturque odor
Immortalis: nautas a. admiratio cepit omnes conspicatos.
Statim etenim in summitate veli extensa est
Vitis, huc atque huc, dependebantque multa
Uvæ; circa autem malum volvebatur hedera
Floribus virescens, pulcherque fructus excitabatur.
Omnes etiam scalmi coronati habebant: valentes autem
Mededen tunc deinde gubernatorem hortabantur
Interram appropinquare: hic a. deo satus fuit in navim
Gravis in summitate, valdè a. exclamavit, & in media
Ursum fecit hirsutum cervice, signa ostendens:
Surrexit itaque acris Ursa, Leoque in sede summâ
Gravitèr torvum videns: hi itaque in puppim fugerunt,
Circumque gubernatorem, modestum animum habentem,
Stetere utique stupefacti: hic autem repente impetu facto
Ducem cepit: hi itaque foràs, malum mortem fugientes,
Omnes simul saliere, cum vidissent, in mare divum.
Delphines autem facti fuêre: gubernatorem a. misertus,
Cohibuit, & illum fecit beatissimum, dixitque verbum,
Confide, dive rector, meo grate animo:
Sum enim ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
Cadmea Semele, Jovis in amore mixta.
Salve, nate Semeles pulchriocule; laudisquamvis licet
Tui oblitum suavem ornare cantionem.

NOTÆ.

34. Καπάνευσαν) Καπβάνευσαν, καπβάνευσαν· ut καπβαλε, καβαλε· καπθησαν, κάθησαν. *Ibid.* Θαυμαζὰ) Vid. suprà. ad III. v. 80.

43. Μηδείδην) Ità lego Πατρωνυμικῶς, licet ad μῆδ-, *Consilium*, referatur. *Hygino* audit *Acœtus*, Ovidio Metamorph. l. 3. §. 89. *Acœtes*, ut lit Ἀκοίτης, Μηλίδης, τυτίν. Μηδ- ἑός.

48. Πρύμνῃ) Ità, pro στύμνῃσι, & hìc scribo; cùm στύμνη & στύμνῃ semper aliàs apud *Homerum* scribatur; ut *Iliad.* ε'. v. 195. μ'. v. 149. π'. v. 124. &c.

50. Ἔστη ἄρ᾽) Quid si ἴστασσε legamus; ut *Iliad.* μ'. v. 55.

51. Ἐξαλέοντες) Olim ἐξαλύοντες, in Omnibus Exemplaribus, nec tamen minus *Erratum*. Ἀλύω enim & ἀλύσσω, longè aliud sonant, ἀλύομαι, & ἐξαλύομαι, *Vito, Evito*, ut in hoc loco, & *Iliad.* σ'. v. 586. ἐκ τ᾽ ἀλύοντα, & α'. v. 180. σὺ δ᾽ ὑπεξαλύεσκ᾽ ἀνάγκῃ.

53. Δελφῖνες δ᾽ ἐγένοντο) *Propert.* l. 3. §. 16. v. 25. *Curvaque* Tyrrhenos *Delphinum* Corpora nautas *In vada Pampineâ desiluisse Rate.* Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. §. 9.

55. Θάρσει, δῖε κάπτωρ) Hæc Vox Κάπτωρ, *Lexicis* ignota multos fecit scrupulos. *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 3. A κάζω, κρημνίω, undè & κάπτωρ, pro quo hìc κάπτωρ, ut θαυμαζὸς, pro θαυμαστὸς, modò, v. 34. Κάπτωρ itaque κρημνίπτωρ, κυβερνήτης, unde & torlin *Formularum Cator*, Ciceroni. Hæc ille. Sunt qui κρήπτωρ legendum putant, quomodò nempè αὐτοκρήπτωρ. Sed, puto, vix reperias Vocem hanc simplicem apud ullum idoneum Auctorem; *Constantinum* enim *Manassem*, & id genus, non multi facio. *Henricus Stephanus*, κάπτωρ legit, æquè infelicitèr; quanquam enim in *Compositis* & ea Vox sit frequens, nescio, an semel *Simplex* occurrat.

VARIÆ LECTIONES.

34. Θαυμαζὰ) κ. θαύμαζα.

41. Τηλεθόωσι) κ. τηλεθάωσι, olim, non æquè benè, vid. ad IV. v. 267.

43. Μηδείδην) κ. Μηδίδην, olim, vid. N. ad *Textum*.

48. Πρύμνῃ) κ. στύμνῃσι, olim, ut Not. in *Textum*.

50. Ἔστη ἄρ᾽) κ. ἴστασσε, ut Not. in *Textum*.

51. Ἐξαλέοντες) κ. ἐξαλύοντες. Vid. Not. in *Textum*.

§. VII.

§. VII.

Auctor hujus Hymni videtur supra conditionem Privatam positus, Planetæ Martis *Vires hic declarare, sibique Vires & Victoriam apprecari, Martemque semper propitium in Bello; at* Pacem *totius optare.*

Εἰς ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσοπάλεξ,
Ὁπλοδαμεῖ, φέραυτα, πελιοχάλκεε, χαλκοκορυστά,
Καρτερόχειρ, ἀμείλητε, διφυέστατε, ἠνεμόεσσα, Ὀλύμπου
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναγωγὲ θέμιστος,
Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων αἰὲ φωτῶν,
Ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἐν στερεοῖσι σὺν ἕπτατσι· ἔνθα σὲ πῶλοι
Ζαφλεγέες τελέθοντες ὑπὲρ κίονος αἰὲν ἔχουσι.
Κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δότερ εὐάρατος ἰδέσθαι,
Πρηὺ καταστίλβων σέλας ὀφθῆναι ἐς βιότοιο
Ἡμετέρου, νῶν καίτοι Ἄρειον· ἄς κε δυναίμεθα
Σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνου,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπαγκάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν
Θυμῷ τ' αὖ μεθέοντι κακαχμάλῳ, ὅς μ' ἐρέθῃσι
Φυλόπιδες κρυεραὶ ἐπιβουλεύσαι· ἀλλὰ σὺ δῖερε
Δός, μάκαρ, εἰρήνην τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμενίων τε φυγέμεν μόθον, αἰσαί τε βιαίους.

In MARTEM.

Mars ferrobuste, currus-degravans, aureâ-galeâ,
Magnanime, clypifer, urbiũ-servator, armis-instructe,
Fortimane, indefesse, hastâ-valens, septimentum Olympi,
Victoriæ felicis pater, auxiliator justitiæ,
Injustis Tyranne, justissimorum dux hominum,
Fortitudinis sceptrifer, ignitum circulum volvens
Ætheris inter septigrada astra; ubi te equi
Valdè flammosi tertio super orbe semper habent.
Audi, mortalium auxiliator, dator audacis Juventæ,
Suaviter devibrans lumen desuper in vitam
Nostram, ac fortitudinem Martialem: sic utique possem
Depellere malum amarum à meo capite,
Et animæ deceptorium subsidere in mente impetum,
Animique robur acutum cohibere, qui me excitavit
Pugnam horridam aggredi: sed tu audaciam
Da, beate, pacisque manere in prosperis legibus,
Inimicorum fugientem tumultum, fataque violenta.

NOTÆ.

V. 5. Ἀντιβίοισι τύραννε) De Voce τύραννος, *Sophocl.* Scholiastes, in Argumento *Oedipi* Tyranni, Ὅτι ἦν πάλαι πρὸ τοῦ ἐν τυράννοις ὄνομα, δῆλον ἔκ τε Ὁμήρου, οὔτε Ἡσιόδου, οὔτε ἄλλου τινὸς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς πεπλεγμένοις ὀνομάζοντος. Vid. *Suidam*, & *Etymolog.* M. v. Quòd si *Criticorum* Veterum Opinio de hujus Vocis usu apud *Veteres* sit sana, Bonos nempe Reges *Tyrannos* dictos, honoris nempè tunc temporis Vocabulo, at Malos, etiam Pessimos, *Tyrannos*, nunquam nisi βασιλεῖς, tum de hoc loco Actum est. Hoc enim in loco, Τὸ τύραννε, ἀντὶ τοῦ, βασιλεῦ ἀμείλιχε. *Ares* autem apud *Orientales*, robustum *Tyrannum* sonat, ut *Voss.* de Idolatr. notat. Vid. ad *Ody*ſ. σ'. v. 84. Τύραννος revera erat olim λέξις μέση· mox non nisi in malam partem usurpata. Vid. ad *Batrachom.* v. 26.

6. Πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων) *Mars*, Planeta, *Græcis* Ἄρης dicitur; *Ægyptiis* & *Astronomis*, Πυρόεις· *Chaldæis*, Ἡρακλῆς. Vid. *Etymolog.* M. v. Πυρόεις.

10. Καταστίλβων σέλας) *Martii* Peculiare epitheton *Stilbon*, ex *Effectu*. Vid. *Var. Lect.*

13. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπαγκάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν) Ostendit hic Auctor, *Astrologiæ* peritissimus, Natos sub *Martio* Sydere, ad *Iram* & *Libidinem* pronos; optatque se hisce *Passionibus* posse frænum imponere, nec in pericula, quibus tales sunt obnoxii, facilè incidere.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἄρες) γρ. ἄρεις, olim, malè.
2. Ὁμβριμόθυμε) γρ. ὀβριμόθυμε.
10. Καταστίλβων) γρ. καταστίλβων, olim.
17. Βιαίους) γρ. βιαίως.

§. VIII.

Εἰς ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,

In DIANAM.

Dianam laudato, Musa, sororem Procul-jaculantis,
Virginẽ sagittis gaudentẽ, simul-nutritã-cũ Apolline,

NOTÆ.

V. 1. Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα) Ità, pro ὑμνεῖ Μοῦσα. Vid. §. III. v. 1.
2. Ὁμότροφον Ἀπόλλωνι) Vid. suprà, ad §. II. v. 199.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὕμνει) γρ. ὑμνεῖ· vid. Not. in *Textum*.

Ἵππους ἐλάσσας βαθυχείμονος Μέλητος,
Ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
Εἰς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ἵν' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἧστο μενοινάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα, καὶ οὐ σέθεν, ἄρξομαι ἀείδειν·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἐξαρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Quæque equos rigans juncis-copioso Melete,
Impetuosè per Smyrnam totum-aureum currum agit,
Ad Clarum vitibus consitam, ubi argentiarcus Apollo
Sedit, expectans longè-jaculantem sagittis-gaudentem.
Et tu quidem sic gaude, deaque simul omnes, cantione;
At ego te primùm. & à te, incipio cantare:
A te etiam ego initio-facto transibo aliam ad laudem.

NOTÆ.

3. Ἅρπασε) Λέγεται δὲ καὶ ἅρπω, ἅρπω, ut rectè *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 28. *Herodot.* Ὅτε γυνή τις, ἐπεὶ ἁρπάσειε ἐπὶ τὸ πυθμένα, ἔρδει τὸ ἔπεον ὃ ἐστι, ἐπάπτει. *Ibidem*, Μέλητος) Ità, pro Μελήτης, rectè etiam Restituit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 28. Ὁ δὲ Μέλης, ποταμὸς Σμύρνης. Ità *Solinus*, *Smyrnam, Meles* circumluit, inter Flumina *Asiatica* facilè præcipuus amnis.

VARIÆ LECTIONES.

3. Μέλητος) γρ. Μελήτης, vid. Not. in *Textum*.

§. IX.

Εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενέα Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥ τε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῇ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, τῷ δ' ἱμερτὸν φέρε ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνα καὶ ἐυκτιμένην διέπουσα,
Καὶ πᾶσαν Κύπρον· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἐπιὼ, σεῦ δ' ἄλλης μνήσομαι ἠδὲ σέθεν.

In VENEREM.

CYpro-genitam Cytheream canam, quæque mortalibus
Blanda dona dat, amabili-autem facie
Semper subridet, & amabilem affert florem.
Salve, dea, Salaminam benè-habitatam regnans,
Et totam Cyprum: da verò amabilem cantionem:
At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Κυπρογενέα Κυθέρειαν) Incontractim scribendum, at legendum Contractim, quasi scriberetur Κυπρογενῆ, *Amanuensium* nempè Auribus, ut fit, deceptis; ità *Hesiod.* Theogon. v. 196. 199.

VARIÆ LECTIONES.

1. Κυπρογενέα) γρ. Κυπρογενῆ, olim, non *Homericè*.

§. X.

Εἰς ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, ἐρυσίπτολιν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Δεινήν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμενάς τε πόλεις, ἠδὲ στόνον ἠδὲ κυδοιμόν,
Καὶ τὴ ῥύεται λαὸν ἰόντα τε νισόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

Palladem Minervam, patronam-urbium, incipio canere,
Gravem, cui cum Marte curæ sunt bellicæ operæ,
Direptaque civitates, clamorque, bellaque:
Quin & liberavit populum euntemque, redeuntemque.
Salve, dea, da verò nobis fortunam, felicitatemque.

NOTÆ.

V. 1. Ἐρυσίπτολιν) Σωσίπολιν· ἢ, ἐξοίπολιν, ὡς Ἀρισοφάνης, Νεφέλαις, Παλλάδα ἐξοίπολιν. Vid. Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Pallad.* v. 43.

5. Τύχην) Veterum *Criticorum* nonnulli negárunt, Hanc Vocem apud *Homerum* ullibi extare; *at non ego Credulus illis.* Ità tamen *Eustath.* fol. 828. lin. 25. & alii. At *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 16. *Fortunam* Homerus *nescire maluit & Soli Deo, quem* Μοῖραν *vocat, Omnia regenda committit; adeò ut hoc Vocabulum* τύχη *in nullâ parte* Homerici *Voluminis nominetur.* In Neutro Volumine reperiri fateor; at in aliis *Poematis* contrà statuendum. Et inter *Fragmenta*, Τύχην, ut *Proprium* Nomen, occurrere videbimus; quod mox declarabitur; Hymn. nempe, *Cereris*, v. 6. ubi inter *Oceanitas* recensetur. Et *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἀσία, Ἀγροῖ δὲ Ὄρεσος τοῦ Ἀσίου, ὡς ἐν Εὐρώπῃ. Vid. quæ Nos ad *Batrachomyom.* v. 26.

§. XI.

§. XI.

Εἰς ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥέη,
Ἀγλαόπωλον βασίλειαν, ἰωκέαιραν ἐΐδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο περικλύτην, ἄλοχόν τε,
Κυδρήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἀζόμενοι τίουσιν, ἐμοῖς Διὶ πρηπιφέρουσιν.

In JUNONEM.

Junonem cano auribronam, quam peperit Rhea,
Immortalem reginam, excelsam formam labentem,
Jovis valdisoni sororem, uxoremque,
Inclytam, quam omnes beati per longum Olympum
Venerabiles honorant, similiter cũ Jove gaudente fulmine.

§. XII.

Εἰς ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, καὶ κούρην, τὴν καλλιπάρηον Περσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

In CERERE M.

Cererem pulchricomã, venerandam deã, incipio canere,
Ipsam, & puellam, perpulchram Proserpinam.
Salve, dea, & hanc serva civitatem, præsisque cantioni.

NOTÆ.

V. 3. Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν) Scribendum omninò σάω, pro Veteri σάῃ, ut sit, per *Apocopen*, pro σάωσον, quomodo *Odyss. ν'.* v. 230. Ἀλλὰ σάω μὲ παῖπα· σάω δ' ἐμέ. Item, ε'. v. 595. Αὐτὸν μὲ σὺ σῷσαι σάω. Hinc *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 135. Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν, ipsis *Homericis* verbis. Idem, *Pallad.* Lavacr. v. ult. Δαναοῖς κλῄζοι ἄπασα σάω. Quare in *Epigram.* VI. Dubiæ fidei, ubi σάῃ olim legebatur, *Anna Fabri* filia, *Daciers* conjux, de *Græcâ* Linguâ optimè merita, σάω legendum monuit. Sex alios Versus, ad hunc Hymnum pertinentes, inter *Fragmenta* Habebis sub titulo, Hymn. *Cereris.*

VARIÆ LECTIONES.

3. Σάω) γρ. σάῃ, vid. Not. in *Textum.*

§. XIII.

Εἰς Μητέρα Θεῶν.

Μήτηρ μοὶ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
Ὑμνεῖ, Μοῦσα, λιγεῖα, διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο.
Ἣ κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύριγγός τε βρόμος ἀθλεῖ,
Εὐάζουσι, καὶ ἀμφὶ λύκοι κλαγγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα, νάπαι τ' ἐπιδένδριοι αὐλοί.
Καὶ σὺ μὲν ὕμνοις χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσαις ἀοιδῇσι.

In Matrem Deorum.

Matrem mihi omniumq; deorum, omniumq; hominum,
Laudato, Musa, suavis, Jovis filia magni,
Cui crotalorum, tympanorumq; sonus, simul fremitus tibiæ
Placent, ac luporum clangor, fulvorumq; leonum, (rum
Montesque sonori, & sylvosi recessus.
Et tu quidem sic lætare, deaque simul omnes, cantione.

NOTÆ.

V. 2. Ὑμνεῖ) Vid. ad VIII. v. 1.

3. Τυπάνων) Τυμπάνων olim. at quum à τύπτω veniat, & τὸ μ'. non sit Naturale, verum Adscititium, hoc in loco τυπάνων lego, ἀφ' τὸ εὐφωνότερον, ut Ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείη Φρύγιος ἐλάσκεται. Lego autem βρόμος, pro τρόμος.

VARIÆ LECTIONES.

2. Λιγεῖα) γρ. λίγεια, olim, non benè. Vid. infrà, ad §. XVI. v. 1.

3. Τυπάνων) γρ. τυμπάνων, vid. Not. in *Textum.*

Ibid. Βρόμος αὐλῶν) γρ. τρόμος αὐλῶν.

§. XIV.

§. XIV.

Εἰς ΗΡΑΚΛΕΑ Λεοντόθυμον.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων, Θήβης ἐν καλλιχόροισιν,
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμενον, πομπῇσι δυσηνέος Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀπήνωλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
Νῦν δ' ἤδη καλῷ ἐν θαλάμῳ νιφόεντος Ὀλύμπου
Ναίει πρηπώλοιο, καὶ ἴσχει κυδιόωντα Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ, δίδου δ' ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον.

In HERCULEM Leonini-animi.

Herculē, Jovis filium, canam, quem valdè fortissimum
Genuit terrestrium, Thebis in pulchrichoris,
Alcumena, mixta cum nigrinube Saturnio.
Qui antea quidem per terram vastam ac mare
Errans, jussis Eurystbei regis,
Multa quidem ipse fecit dura, & multa sustulit:
Nunc autem in pulchro solio nivosi Olympi (Heben.
Habitat oblectatus, & habet pulchros talos-habentem
Salve, rex, Jovis fili, da vero virtutemque, & felicitatē.

NOTÆ.

V. 1. Ἡρακλέα) Duæ ultimæ ᾱ Ἡρακλέα, in *Synæresin* coalescunt, quasi Ἡρακλᾶ scriberetur.

9. Δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον) Hoc etiam *Hemistichio* in rem suam usus est *Callimachus*, uti fatetur Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* in Hymn. *Jovis*, v. 96. Rectè autem sapientissimus Poeta ἀρετὴν simul & ὄλβον jungit. nam & *Menander*, Μακάριος, ὅστις ἐσθλὸν κἀγαθὸν ἔχει· Χρῆται γὰρ ἅπαις, εἰς ἃ δεῖ, πάντ' καλῶς. *Virtus*, sine *Opibus*, nimium fere contemni & vexari solet, utcunque Victrix; At *Opes*, sine *Virtute*, ad omne nefas irritant; *Superbiâ. Libidine, Intemperantiâ* immergunt, & ad Tartara tandem detrudunt. *Virtus* itaque & *Opes*, καλλίστη συζυγία. Nec *Hagaris* Votum non laudandum, *Proverb.* c. 30. v. 8.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἡρακλέα) sc. Ἡρακλᾶ, ut suprà, ad §. IX. v. 1. Κυπρογλοία.

§. XV.

Εἰς ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Υἱὸν Ἀπόλλωνος· τὸ ὑγείαν δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύαο βασιλῆος,
Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

In ÆSCULAPIUM.

Medicum morborum Æsculapium incipio canere,
Filium Apollinis; quem genuit diva Coronis,
Dotio in campo, filia Phlegyæ regis, (lorum.
Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem do-
Et tu quidem sic salve, rex; supplico autem tibi cantione.

NOTÆ.

V. 1. Ἰητῆρα νόσων) *Pindari* Scholiastes, ad Pythionicas, §. 3. v. 14. Τὸν Ἀσκληπιὸν οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν εἶναι· Ἀσκληπιάδης δέ φησι, τὸν Ἀρσινόην, Λεύκιππος εἶναι, ὁ Περιήρους ἐκ δὲ Ἀπόλλωνος, Ἀσκληπιὸς, καὶ Συγατὴρ, Ἐπιόνης, Ἡδὲ ἔτικε· οἱ μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ἔρχαμον ἀνδρῶν, Φοίβῳ παιδομηθέντα, ἰοπλόκαμός τ' Ἐρίοπις· καὶ Ἀρσινόης ἐμφανῆς, Ἀρσινόη δὲ, μιγεῖσα Διὸς ἐν Λαπίθαις ἁβῇ, Τίκτει Ἀσκληπιὸν ἠΰν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε· Σωκράτης δὲ, χήτει Ἀρσινόης τὸν Ἀσκληπιὸν λαθραίᾳ, παιδά τε Κορωνίδα εἰσποιῆται. Et mox. Ἐν δὲ τοῖς Ὁμηρικοῖς Ὕμνοις, Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν Υἱὸν Ἀπόλλωνος· τὸ ὑγείαν δῖα Κορωνὶς Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύαο βασιλῆος. Ἡσιόδειος δὲ ἐν τῇ τῶν Κοίων συγγράμματι, φησὶν οὕτως, Ἀσκληπιὸς, Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Ἀρσινόης· αὕτη δὲ, παρθένος ἔτυχε, ἐνεμάζετο Κορωνὶς· Λεύκιππος δὲ ὑγατὴρ ἦν, καὶ Ἀρσύκλα, καὶ Λακεδαίμονος· Ἀσκληπιὸν δὲ καὶ Ἠπιόνης, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. *Pausanias Corinthiacis*, c. 26. Controversiam componit Auctoritate ipsius *Apollonis* Oraculi hujus,

Ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν, Ἀσκληπιὲ, πᾶσιν·
Ὃν Φλεγυὴς ἔπαλσεν, ἑμῇ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἰμερόεσσα Κορωνὶς, εὐῆ κουραὶ Ἐπιδαύρου.

3. Δωτίῳ ἐν πεδίῳ) *Stephanus*, περὶ πόλεων, Δώτιον, πόλις Θετταλίας· ἔστι μετοίκησις οἱ Κιόβιοι, ὧν ὁ χαλκὸς, Κιόβιος· λέγει Δωτίαν, τὴν Ἐλάτης πλησίον· ἡ, λέγει Δώτης· ἡ, λέγει Δώτης. *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 25. — ἔστι Δώτου ἱερὸν ἔναιον. vid. Clariss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum. *Illa.* Φλεγύαο) Ità, pro Φλεγύου, scribo Ὁμηρικῶς. Alii Φλεγύα, ut *Pindari* Schol. loco, in Notis ad *Textum* modò laudato, nam ὁ Φλεγύας, *Ionicè*, Φλεγύης, ὁ Φλεγύα, Φλεγύαο, *Æolicè*, & Φλεγύαο, *Ionicè* & *Poeticè*, vid. suprà, ad §. II. v. 210.

VARIÆ LECTIONES.

3. Φλεγύαο) sc. Φλεγύα, Φλεγύα. Vid. in Not. ad *Textum*.

§. XVI.

§. XVI.

Εἰς ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα τὸν Πολυδεύκη᾽ ἀείδετε, Μοῦσαι λιγεῖαι,
Τυνδαρίδας, οὓς Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇς τέκε πότνια Λήδη,
Λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

In JOVIS Pueros.

Caſtora & Pollucem cane, Muſa canora,
Tyndaridas, qui à Jove Olympio geniti ſunt:
Quos ſub Taygeti vertice peperit veneranda Leda,
Clam ſubdomita à nigrinube Saturnio.
Salvete, Tyndaridæ, velocium conſcenſores equorum.

NOTÆ.

V. 1. Κάστορα τὸν Πολυδεύκη᾽, ἀείδετε) Hujus Hymni Brevitatem aliquo modo compenſabit *Theocritus*, Idyll. XXII. cui Titulus, Διόσκουροι. Item *Apollonius*, Argonautic. l. 2. ſub Initio, & ipſe mox *Homerus* §. XXXII. 3. Ταϋγέτου) Ἰωνικῶς, Ταΰγετος, ut *Odyſſ.* ζ'. v. 103. *Ibid.* Κορυφῇς) Sunt qui κορυφῆς ſcribunt.

VARIÆ LECTIONES.

1. Λιγεῖαι) γρ. λίγεια. non benè, cum ita ſcribatur, ob Diſtinctionem, una ex *Sirenibus*; at λιγὺς, λιγεῖα.

3. Ταϋγέτου) γρ. Ταΰγετος, ut *Odyſſ.* ζ'. v. 103. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορυφῇς) γρ. κορυφῆς.

§. XVII.

Εἰς ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης βασιλῆα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριήρεα· ὃν τέκε Μαῖα,
Ἀτλαντὶς θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὁμιλον,
Ἄντρῳ ναιετάουσα παλιγκότῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
Λάθετο δ᾽ ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν ὕστερος χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ·
Σεῖο δ᾽ ἐγὼ ἀρξάμενος μετιὼν ἄλλου εἰς ὕμνον.
Χαῖρ᾽, Ἑρμῆ χαριδῶτα, λιγύκτα, δῶτορ ἐάων.

In MERCURIUM.

Mercurium cano Cyllenium, Argicidam,
Cyllene regnantem, & Arcadiâ ovibus copioſa,
Nuncium immortalium valde-utilem; quem peperit Maja,
Atlantis filia, Jovis amore mixta,
Verecunda; beatorum enim Deorum effugit commercium,
Antrum habitans opacum, ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miſcebatur noctis conticinio;
Quando dulcis ſomnus tenebat albibrachiam Junonem:
Latebat adeò immortaleſque Deos, mortaleſque homines.
Et tu quidem ſic ſalve, Jovis & Maja fili:
A te autem ego initio-facto tranſibo alium ad Hymnum.
Salve, Mercuri gratiarum-dator, nuncie, dator bonorum.

NOTÆ.

V. 3. Ἐριήρεα) Vid. quæ Nos ſuprà, ad *Odyſſ.* α'. v. 10. & infrà, ad v. 12.

8. Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην) Ità infrà, *Fragmento* Hymni, in *Bacchum*, v. 6. Πολλὰν ἀν᾽ ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.

12. Δῶτορ ἐάων) Vid. quæ Nos ſuprà, ad *Odyſſ.* α'. v. 10. At *Orpheus* ἐσθλὰ λίθων, *Mercurii* Speluncam dicit, Omnimodis Bonis refertam, *Proœm.* v. 17.

Ὅς ῥ᾽ ἂν καὶ ἀνθρώπων πετρηρεφέος ἔπορ ἀνάγκῃ
Ἐς πολυείκατον ἄντρον ἐπελθόμεθ᾽ Ἑρμείαο,
Ἔνθ᾽ ἔγε πασάων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον·
Αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ἐπιλλίζῃ παλάμῃσι
Οἶκαδ᾽ ἀνησόμενος, εὐφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζύν.

Hinc & Ἐριούνης & Ἐριούνιος toties dicitur, ut ſuprà, v. 3. & aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἑάων) γρ. ἐάων. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 528.

§. XVIII.

Εἰς ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
Αἰγοπόδην, διφυῆτα, φιλοκερδῆ, ὀς κατὰ Πίσην
Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροσύνῃσι Νύμφας,
Αἳπη κατ' αἰγίλιπος πίτυος σκιόεντα κάρηνα,
Πᾶνά θ' ἁπαπαλόωλμα, νόμιον θεὸν, ἀγλαοθήρην,
Αἰχμήεντ', ὃς πάσης λόφον ὑψόθι τυγχάνει ὕλης,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, ἠδ' αἰπήεντα κάρηνα.
Φοιτᾷ δ' ἔνθα κἀκεῖθα, διὰ ῥηγμῖνα πυκνὰ,
Ἄλλοτε δ' ἐν ῥεέθροισιν ἐφελκόμενος μαλακιῆσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πίπτουσι τὸ ἠλιβάτοισι διωκτεῖ,
Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
Πολλάκι δ' ἀργιόδοντα διὲξ ἀλὸς ἔρχεται ἀκτὴ,
Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διηλάσπα. Σῆμα δὲ οἱ ἔμπης,

In PANA.

DE Mercurii mihi charo filio dic, Musa,
Capripede, bicorne, amatore-strepitus, quique in Pisâ
Arbore, & simul incedit choreis-agnetis cum Nymphis,
Quæque per præruptæ petræ incedunt cacumina,
Pana invocantes, pastoralem Deum, pulchricomum,
Belicosum, qui omnem collem nivosum fortitus est,
Et vertices montium, & saxosa cacumina.
Itaque huc atque illuc, per virgulta densa,
Interdum quidem fluentis pellectus molibus;
Interdum iterum saxa altissima obambulat.
Summum verticem ovium-speculam ascendens.
Sæpe autem canos percurrit montes longos:
Sæpe etiam in colles digreditur, feras mactans.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφί μοι) De hujuscemodi Exordio in Hymnis, vid. suprà, ad VI. v. 1. Ἀμφὶ Διόνυσον. *Ibid.* Ἑρμείαο φίλον γόνον) *Homerus* quidem expressè vocat *Panem Mercurii* & *Dryopes* Nymphæ filium: *Epimenides*, *Pana* & *Arcada*, Gemmos è congressu *Jovis* & *Callistus*, natos fuisse censet. *Acheus*, è *Cœlo* & *Terrâ*, or-tum *Pana* refert, de quo *Calius Augustinus* in *Hieroglyphicis*; alii, ut *Tzetzes* ait, *Jovis* & *Hybreos* filium; at *Pronapius*, vetustissimus Poeta, in suo Πρωτογόνῳ, genitum ait *Pana*, cum tribus fororibus *Parcis*, ex *Demogorgone*. *Aristippus* è *Jove* & Nymphâ *Oeneide* procreatum mavult. Nec desunt, qui *Penelopes* & omnium Procorum filium hunc aiunt; alii, *Penelopes* & *Ulyssis*; alii, *Penelopes* & *Mercurii*; *Penelopen* nempè, diù ante Nuptias, Patris *Icarii* armenta, in *Taygeto* monte, pavisse, & à *Mercurio* visam & amatam esse; quâ cum nullo alio modo potiri se posse speraret, in *Hircum* pulcherrimum se vertisse; cujus illa capta vel Amore, vel Fallaciis, cum illo congressa, *Pana* peperit. Vid. *Anonymum*, περὶ ἀπίστων, c. XI. *Phurnutum*, περὶ φύσεως Θεῶν, c. 27. & *Augustini Cœlii* Hierogyphica, ad *Pieri* addita, de *Pane*; nec non *Orphei* Hymn. Πανὸς Θυμίαμα.

3. Δενδρήεντ' Πίσην) Pro δενδρήεσσαν, *Atticè*, ut κόσμιον γυνή. Vel subaudi ὄρει, ut sit Πίσην δενδρήεντ', κατὰ Ξ, δενδρήεντ' ὄρει. Πισαίῳ. Cum simplici autem σ' scribendum probo, ad *Euripid.* Iphigen. Tauric. v. 824. *Ibidem*, Φοιτᾷ χοροσύνῃσι Νύμφας) Huc refer *Platonis* Epigramma,

Σιγᾶτε λάεσσι δρυάδων λάτριν· οἵ τ' ἀπὸ πίτυς
Κρυεροὶ, καὶ βλαχαὶ σκιομιγῆς πεδίων·
Αὐτὸς ἐπὶ σύριγγι μελισδόμενος ὑακίνθῳ Πάν,
Ὑγρὰν ἰὸν ζαμενῶν χείλεσιν ἐμπνέων καλάμων·
Αἱ δ' πέριξ ἁλιερῶσαι χοραὶ νύσσῃ ἑστήσωσιν
Ἰδεγάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

Hunc etiam *Pausanias* in *Arcadicis*, c. 30. à *Sinoë*, & aliis Nymphis, exceptum & enutritum ait, Σινόη δ', ἐς ἣν ἄκρας ἔτι νυμφῶν, ἐς ἰδίᾳ φοιτᾷ τροφὸν ἔ Πανός.

6. Αἰχμητὰ) Olim erat αἰχμήεσσ', pro αἰχμήεντα, pro quo reposuit sagacissimus *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. αἰχμήεσσ', pro αἰχμήεντα. At ego tamen *αἰχμητὰ multo mavelim; quæ Vox Optima & *Homerica*; cum istarum *Neutra* sit satis authentica. Et *Nonnus* in *Dionysiacis*, Bellatorem insignem *Panα* facit, à quo & *Panici* Terrores; & *Ammonius*, περὶ ἀπίστων, c. XI. Φησὶ Πολύαινος ἐν τοῖς Στρατηγικοῖς, Ὅτι πρῶτος ἔστησε τάξιν σφῶν. καὶ φάλαγγα ἀνόμασεν. κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν· τοὺς δὲ ὄπισθεν κερατοφόρους πλαίσιον· καὶ πρῶτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε, σοφίᾳ καὶ τύχῃ.

12. Ἀρχεσίνῃσι) Ità, pro αἰγιαλίνῃσι, scribo, ipsius *Homeri* auctoritate, ut *Iliad.* β'. v. 647. & v. 656. ità & *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. legendum monet; vel etiam hoc certè in loco, αἰγιλίνῃσι· ab αἴγιλος, *Herba*, Capris gratissima.

VARIÆ LECTIONES.

2. Φιλόκερδῆ) γρ. πολύκερδῆ. ut mox, v. 37.
3. Δενδρήεντ' ἄμυδις) γρ. δενδρήεσσαν ἄμυδις.
6. Αἰχμητὰ) γρ. αἰχμήεσσ', & olim αἰχμήεντ', ut in Not. ad *Textum*.
12. Ἀρχεσίνῃσι) γρ. αἰγιλίνῃσι, & olim αἰγιαλίνῃσι, vid. Not. in *Textum*.

Ὀξέα

Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἐς σπέος ἤγαγεν οἶας.
Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
Νέον μέλος· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μολίστοις
Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
Θρῆνον ἐπισσεύασα, χέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
Σὺν δὲ σφιν τότε Νύμφαι ἐριπάδες λιγύφωνοι
Φοιτῶσιν πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνην μελανύδρου
Μίλακάς τε, κορυφάς τε θεσπεσίης οὔρεος Ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα κ' ἔνθα, χορεῦσι τότε ἐς μέσσον ἰοῦσαι,
Πυκνὰ ποσὶν σύμπτ' λαιψηρὸς δ' ἐπὶ τοῖσι δαφοινὸν
Λυγκὶς ἴχνι, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς.
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος
Εὐόσμης θαλίαι καὶ μίσγῃ ἄνθεσι πολλά·
Ὑμνεῦσιν δ' θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
Οἷόν θ' Ἑρμείαν ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
Ἔμμεναι, ὡς ἐν' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγχιλός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην, πολυπίδακα μητέρα μήλων,
Ἐξίκεθ'· ἐνθάδε οἱ τέμενος Κυλλήνιόν ἐστιν.
Ἔνθ' ἔμμ, εἰ θεὸς ἦν, ψαφαρόεντα μῆλ' ἐνέμοντο
Ἄνδρα κατὰ θνητόν· θάλε γὰρ πόθος ἐγρεκὸς ἁπλῶς,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ Δρυόπῃ φιλότητι μιγῆναι.
Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐς μεγάρουσιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν, ἄφαρ περατοῦσι ἰδέσθαι,
Αἰγιπόδην, διφυῆ, πολύκρωτ, ἡδυγέλωτα.
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνην·
Δεῖσε γὰρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἀγριόωντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
Δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ θεσπέσιος Διόνυσος·
Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
Παρ δ' Ζηνὶ κάθιζε, καὶ ἄλλοις Ἀθανάτοισιν.
Δεῖξε δὲ κῦρον ἑὸν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν

Acutè cernens: tunc autem in ſpecus duxit oves.
Ex ſummitate egreſſus arundinum, ſuò carmine ludens
Suave; non hunc præcurrerit in cantibus
Avis, quæ vere multiflоro in foliis
Lamentum effundens, emittit ſuavem cantum.
Cum ipſis autem tunc Nymphæ montanæ ſuaviloquæ
Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigræ aquæ
Canunt, verticemque ſonat montis Echo.
Deus verò huc atq; illuc, chorearũ tunc in medium ſerpens,
Frequenter pedib. aſſequitur: pellemq; ad terga cruentam
Lyncis habet, ſuavibus oblectans animum cantibus.
In molli prato, illic crocus, & hyacinthus
Suaviter-ſpirans virens, miſcetur indiſcriminatim per herbã.
Celebrant autem deos beatos, & longum Olympum.
Quomodo Mercurium admodum-utilem egregium omnium
Dicebant; quòd hic omnibus deis velox nuncius eſt:
Et utique in Arcadiam copioſam-fontibus matrem ovium,
Venit; ibi utique illi lucus Cylleneus eſt.
Ibi hic, & licet Deus eſſet, tenui-vellere oves paſcebat
Virum apud mortalẽ, vireſceb. n. amor mollis eum invadens,
Ut cum Nympha pulchricoma Dryopa in amore miſceretur,
Perfecitque nuptias floridas; peperitque illa in domibus
Mercurio charum filium, at monſtroſum viſu,
Capripedem, bicornem, multi-ſtrepitũs, dulce-ridentem.
Fugit autem aſſurrecta, reliquitque puerum nutrix:
Metuit enim, ut vidit faciem implacabilem, hirſutam.
Hunc ſtatim Mercurius valdè-utilis in manum poſuit
Accipiens, gaudebatque in animo admodum Deus:
Conſeſtimq; ad immortalium ſedes cucurrit, puero cooperto
Pellibus in denſis montani leporis;
Apudque Jovem ſedit, & alios Deos.
Oſtenditq; puerum ſuum: omnes adeo animũ oblectabantur

NOTÆ.

14. Τότε δ' ἐς σπέος ἦλασεν οἶας) Cum olim τότε δ' ἔσπερος ἦλασεν οἶας, nullo Senſu, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. legendum monet, τότε δ' ἐς σπέος ἤγαγεν (vel ἦλασεν) οἶας. Fit autem ab οἶς, *Accuſativus* Pluralis, οἶας, vel οἷας.

17. Ὄρνις, ἥ τ' ἔαρος) *Ultima* & ὄρνις, *Natura* longa; quod *Genitivi Penultima* producta probat: Nec minùs tamen ante *Comma*, & *Aſperum* cum *Acuto*, producenda eſſet, ſiqua neceſſitas.

20. Πύκα) Ità emendo, pro πυκνὰ, eſt enim & πύκα Vox *Homerica*.

21. Κορυφάς τε θεσπέσης οὔρεος Ἠχώ) Hinc *Pana* Deum *Echo* nympham dicunt adamâſſe Poetæ, ut *Ovidius*, Metamorph. undè *Theætetus*,

Ὑλοδάτης, φιλόδενδρος, ὀρεσκῴοις πόσις Ἠχοῦς,
Παὶ, σκοπὸς εὐκεροῦς μηλοφύλαξ ἀγέλας.

Et *Archias*,

Ἠχὼ πετρήεσσα θεᾶς, φίλε, Πανὸς Ἰαλέμου,
Ἀλλήτοις φθεγγὰς ἄμπαλιν ἀντομένη.

34. Δρυόπης) Ità, pro Δρυόπος, emendo; cùm hoc ſit Nomen *Maſculinum*, illud etiam *Femininum*; & *Dryope* nomen Nymphæ, ex quâ *Dryops*; undè Populus, *Dryopes*.

38. Φεῦγε δ' ἀναΐξασα· λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη) Ità *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. pro corrupto illo, quod prius obtinuerat, ἀναΐξας· λεῖπεν, de *Matre* enim, aut *Nutrice* res eſt; quæ Pueri deformitate territa, aufugit penitus, & reliquit infantem.

VARIÆ LECTIONES.

14. Τότε δ' ἐς σπέος ἦλασεν οἶας) γρ. τότε δ' ἔσπερος ἦλασεν οἶας. *Ibid.* Ἦλασεν) γρ. ἤγαγεν.

20. Πύκα) γρ. πυκνὰ, malè.

34. Δρυόπης) γρ. Δρυόπος.

37. Παλύκροτ) γρ. φιλόκροτ, ut ſuprà, v. 2.

38. Φεῦγε δ' ἀναΐξασα· λίπεν) γρ. φεῦγε δ' ἀναΐξας· λεῖπεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀθάνατοι, θεὸς δ' ὁ Βάκχιος Διόνυσος·
Πᾶσι δὲ μιν καλέσσον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἴπρψε.
Καὶ σὺ μὲν ὄπτι χαῖρε, ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ·
Αὐτὰρ ἐγὼ σεῦ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Immortales, præcipue autem Bacchus ille Dionyſus:
Panaque illum vocáverunt, quod animum omnib. oblectavit.
Et tu quidem ſic ſalve, ô rex, ſupplicabo a. tibi cantu:
Nam ego & tui & alterius memor ero cantus.

NOTÆ.

47. Πᾶσι δὲ μιν καλέσσον) *Pindarus* etiam Deæ Matris Canem vocat *Panem*, Ὦ μάκαρ, ὅς τε μεγάλας θεᾶς κύνα παντοδαπὸν καλέσσαν Ὀλύμπιοι.

48. Λίτομαι) Ità ſuprà, ad §. XV. v. 5. λίτομαι, quare ita ſcribo, pro λίσσομαι, in hoc loco; nempe quod cum *brevis* ſit *Prior*, neceſſe, tum λίτομαι melius ſcribitur, quod σ' ſit συζυγικόν.

VARIÆ LECTIONES.

48. Λίτομαι) γρ. λίσσομαι. Vid. Not. in *Textum*.

§. XIX.

Εἰς ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδειν, Μοῦσα λιγεῖα·
Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἔργα δαέντα
Ἀνθρώπους ἐσίδαξεν ἐπὶ χθονός· οἱ πάρος ἦρ
Ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσι, ἠΰτε θῆρες.
Νῦν δ' ὅτι Ἥφαιστον κλυτότεχνον ἔργα δαέντες
Ῥηϊδίως αἰῶνα περιφραδέως εἰς ἐνιαυτὸν
Εὐκηλοι ἀλέγουσι τοῖ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλὰ ἵληθ', Ἥφαιστε, δίδαθι δ' ἀρετῇ τε καὶ ὄλβῳ.

In VULCANUM.

Vulcanum inclyti-conſilii cane, Muſa canora:
Qui cum Minerva cæſii præclara opera
Hominem docuit in terra; qui antea
Antris habitabant in montibus, veluti fera.
Nunc autem per Vulcanum inclytum-in-artib. opera docti,
Facilè annum completum ad annum
Quieti degunt in ſuis domibus.
Sed propitius eſto, Vulcane, da; virtuti & felicitatem.

NOTÆ.

V. 8. Δίδαθι δ' ἀρετῇ τε καὶ ὄλβῳ) Vid. ſuprà, ad §. XIV. v. 9.

§. XX.

Εἰς ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
Ὀχθῃ ἐπιβρώσσων, ποταμοὺ παρὰ δινήεντος
Πηνειοῦ· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν
Ἠλιβάτης πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν ὄπτι χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

In APOLLINEM.

Phœbe, te quidem & cygnus ſub alis ſuaviter cantat,
In ripam inſiliens, amnem apud verticoſum
Peneum: te autem cantor habens citharam canoram
Dulcicanus primumque & poſtremum ſemper canit.
Et tu quidem ſic ſalve, rex; placo autem te cantu.

NOTÆ.

V. 1. Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει) Hinc *Anacreon*, v. 999. Πολιοῖς πτερυξὶ μέλπων Ἀτίμητα σύναυλον ἔχει.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει) γρ. ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀείδει. 3. Λιγεῖαν) γρ. λίγειαν, vid. ſuprà, ad §. XVI. v. 1.

§. XXI.

Εἰς ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.

In NEPTUNUM.

Neptunum, deum magnum, incipio canere,
Terræ motorem, ac immenſi maris,
Pontium, qui Helicona, & latas habet Ægas.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Ποσειδάωνα) Vid. ſuprà, ad §. XVIII. v. 1.

3. Ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς) Ad hunc locum *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 4.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ἑλικῶνα) γρ. Ἑλίκωνά τε, vid. Not. in *Textum*.

Διχθα-

Διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμῶσι δαΐφρονες,
Ἵππων τε δμητῆρ' ἠδὲ νεῶν σωτῆρά τε ναυτῶν.
Χαῖρε, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ, μάκαρ, εὐμενὴς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

Dupliciter tibi, ô terræ-motor, dii honorem diviſerunt,
Equorumque domitorem eſſe, ſervatoremque navium.
Salve, Neptune, terram-habens, cæruleis-crinibus-decore.
Et, ô beate, benignum animũ habens, navigantib. auxiliare.

NOTÆ.

" Scribendum omninò Ἑλίκην τὴ, non Ἑλικῶνα. Sciunt enim Pueri Poetarum, *Muſis* amatum & ſacrum " fuiſſe *Heliconem*, non *Neptuno*; ac eas ibi natas, altas, educataſque creditas fuiſſe. *Helice* autem, & *Ægæ*, " Urbes *Peloponneſi*, in quibus *Neptunus* colebatur. Idem ferè dicit *Euſtathius*, fol. 221. lin. 19. & fol. 1293. lin. 16. Et de *Helice* in confeſſo eſt, illam *Neptuno* ſacram. *Callimachus*, Hymn. *Del.* v. 101. Ἑλίκην τὴ, Ποσειδάωνι ἱεράν, Βοῶπά τε, quas tamen utraſque ipſe earum Præſes *Neptunus* dicitur aliquando abſorbuiſſe; ut *Ovid.* Metamorph. l. 15. §. 13. Si quæras *Helicen* & *Burin*, *Achaidos* urbes, Invenies ſub aquis. *Stephan.* Βοὰ πόλεων, Ἑλίκη, πόλις Πελοποννήσου Ὅμηρος, Οἱ δὲ τὴν εἰς Ἑλίκην τὴν κατὰ Αἰγάς. Aſt utut Ἑλικώνιαι, *Iliad.* ὑ. v. 404. pro Ἑλικώνιοι dicatur, (quod *Criticorum* tamen Delirium probo) non hoc ſaltem in loco benè Ἑλίκην τὴν legi poteſt, nè τὴ bis occurrat, Ὅτι Ἑλίκη τὴ, & aliàs, dicitur Præſidere etiam *Helicon Neptunus*, ut XL. v. 2. Εὐρυχόρου μεδέων, ἠδὲ ξυνὸς Ἑλικῶνος. Vid. *Schol.* ad prædictum locum, *Iliad.* ὑ. v. 404.

VARIÆ LECTIONES.

6. Ποσειδάων) γρ. Ποσειδᾶον.

§. XXII.

Εἰς ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τ' ἄριστον, ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, πολυφόρον, ἐσθλὸν Θέμιστι,
Ἑζόμενον ἰζομένῃσι, πυκινὸν ὅτε μυθέεται ἀγρὶ ζῇ.
Ἴθι σύ, εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

In JOVEM.

Jovem, deorum optimum, canam, & maximum,
Late-ſonantem, regnantem, conſummatorem, qui cum
Se.rſum ſedente, crebros ſermones miſcet. (*Themide.*
Sis propitius, late-ſonans Saturnie, inclytiſſime, maxime.

NOTÆ.

V. 2. Εὐρύοπα) De *Vocativo*, pro *Accuſativo*, diximus, ad *Iliad.* Σ'. v. 206. *Ibid.* Θέμιστι) Ità emendo, pro Veteri Θέμιστ, quod miror non antèà factum; cum ſæpè ſæpiùs ea ſcriptio occurrat apud *Homerum*, altera nè ſemel. Ita, *Iliad.* ε'. v. 87. Θέμιστι ἢ καλλιπαρῄῳ. De hâc Deâ *Heſiodus*, Theogon. v. 901. Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν· ἣ τέκεν Ὥρας, Εὐνομίην τὴ, Δίκην τὴ, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν. Vid. ſuprà, ad §. V. v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

2. Θέμιστι) γρ. Θέμιδι, olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.

§. XXIII.

Εἰς ΕΣΤΙΑΝ.

Ἱστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων λιπαρὸν ἀπολείβεται ὄγρὸν ἔλαιον·
Ἔρχεο τοῖσδ' ἐπὶ οἶκον, ἐπὶ ζόφον ἦτορ ἔχουσα,
Σοὶ Διὶ μητιόωντι· χάρεν δ' ἅμα πᾶσι θεοῖσι.

In VESTAM.

Veſta, quæ regis Apollinis procul-jaculantis,
In Pytho valdè-divinâ ſacrâ domum circumverſaris,
Semper ex tuis crinibus diſtillat liquidum oleum.
Veni hanc ſuper domum, placidum animum habens,
Cum Jove ſapiente: gratiamque ſimul præbe carmini.

NOTÆ.

V. 1. Ἱστίη) Ita, pro ἱστίη, ſemper legendum apud *Homerum*, ut ad *Odyſſ.* ὑ. v. 231. τ'. v. 304. ξ'. v. 159. &c.

4. Ἔρχεο τοῖσδ' ἐπὶ οἶκον) Ita ego quidem lego, pro *Veteri* ἐπίρχεο τοῖσδ' ἐπὶ οἶκον, vel certè ἐύρρεσα τοῖσδ' ἐπὶ οἶκον, ut ſuprà, ad §. IV. v. 102. quandoquidem τὸ τοῖσδ' per ſe, nihil aliud ſonet, quàm iram; quam certè Poeta erat deprecaturus, non apprecaturus.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἱστίη) γρ. ἱστίη, vid. Not. in *Textum*.

4. Ἔρχεο) γρ. ἐύρρεσα, malè olim, ἐπίρχεο, vid. Not. in *Textum*.

§. XXIV.

Εἰς ΜΟΥΣΑΣ καὶ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσέων ἀρχώμεθ', Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
Ἐκ μὲν Μουσάων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμοὶ πρόπαρ' ἀοιδὴν·
Αὐτάρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλων μνήσομαι ἀοιδῆς.

In MUSAS & APOLLINEM.

A Muſis incipio, Apolline, Joveque:
Ex enim Muſis, & procul-mittente Apolline,
Viri poetæ ſunt in terra & citharœdi:
Ex autem Jove reges: is verò felix, quem Muſæ
Diligunt; ſuavis illi ab ore fluit vox.
Salvete, proles Jovis, & meum in honore habete cantum:
At ego & veſtri & alterius memor ero cantûs.

NOTÆ.

V. 2. Ἐκ μὲν Μουσάων) *Quatuor* Verſus exhinc ſequentes *Heſiodus* mutuatur, *Theogon.* v. 94. &c. *Septem* verò, quæ mihi ſequuntur, puto ego huc etiam referendos: Quod tamen non hic apertè facio, Ne litem *Heſiodo* intendere videar, *De Rebus Repetundis.* At inter *Fragmenta* tamen exhibenda cenſeo; ut Lector ſecum rem accuratiùs perpendere poſſit. Vid. ad *Odyſſ.* ϵ'. v. 360. & φ'. v. 28. Ultimus Verſus non incommodè ſic legi poterit, Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέας μὲ ἐμῇ πρόσπορ' ἀοιδῇ. Ut *Antitheſis* ſit illuſtrior, Ὑμεῖς ἐμοὶ πρόσπορ' ἀοιδὴν, καὶ ἐγὼν ὑμέας ἐμῇ πρόσπορα ἀοιδῇ.

§. XXV.

Εἰς ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἑλικοβρεμέτην, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
Ὃν τρέφον ἐν νύμφῃσι, παρὲξ πατρὸς ἀνακτος
Δικταίοισι κόλποισι, καὶ εὐθυτέοις ἀπὶ πάλοις
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀίξετο πατρὸς ἰῇ βουλῇ
Ἄντρῳ ἐν εὐώδεϊ, μακαρέσσιν ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύωνυμον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε κατ' ὀλοὰς ἐρεύνας,
Κισσῷ δ' ἀΐσσῃ πυκνασμένῳ· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι· ὁ δ' ἴαχεν· βρόμιος δ' ἔχεν ἄσπετος ὕλη.

In BACCHUM.

HEdera-coronatũ Bacchũ, vallè-ſonantẽ, incipio canere,
Jovis ac Semele per-inclyte præclarum filium:
Quem alebant pulchricomæ Nymphæ, à patre rege
Suſceptum ſinubus, & accuratè nutriebant
Nyſæ in vallibus; hinc adeo ereſcebat patris voluntate
Antro in bene-olenti, annumerandus immortalibus.
At poſtquam hunc Deæ multinominem aluerunt,
Tunc ibat ad nemoroſos receſſus,
Hedera & lauro ornatus; hæque ſimul ſequebantur
Nymphæ: hic a. dux erat, ſonusq; habebat maximam ſylvã.

NOTÆ.

V. 1. Κισσοκόμην Διόνυσον) Hedera *Bacchi* & *Baccharum* proprium *Ornamentum* & *Symbolum*; ut infrà, v. 9. Κισσῷ καὶ δάφνῃ πυκνασμένῳ. *Dionyſ.* Περιηγ. de *Bacchis*, Σπερμάτῃσι κισσοῦ μελαμφύλλοιο κορύμβοις. Eadem Hedera *Lyricis* etiam Poetis, & omnibus ferè aliis Poetis, ut *Baccho* nempè ſacris, convenit; ut *Horatius*, Od. 1. *Doctarumque Hederæ præmia Frontium.* Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Cyclop. v. 616. & ad *Anacreon*, v. 1632. v. 132. Item *Natal. Comit.* Mytholog. l. 1. v. 13.

5. Νύσης) Ità lego & emendo, pro Veteri Νύσσης, ut in *Fragmento* Hymn. ad *Bacchum*, v. 7. Ἔνθ' ἢ τε Νύσης ἄβατοι κέρας. Ità Διόνυσος semper, nunquam Διόννσος, ut Nonnulli olim malè, in *Homer. Iliad.* ζ'. & aliis. Ità *Virgil.* Liber agens celſo *Nyſæ* de vertice tigres.

7. Πολύωνυμον) Præter quæ diximus, ad §. II. v. 19. v. 82. & v. 207. ſciendum etiam *Baccho* multa Nomina, & multos Hymnos dari; nè hic memorem *Orphei, Homeri, Anacreontis, Horatii*, aliorumque Hymnos, in *Euium, Bacchum, Sabazium, Lyæum*, ſeu quo alio Nomine vocetur, extat Hymnus in *Anthologiâ Alphabeticus*, per Ἀκροστιχίδα, ut etiam alius in *Apollinem*, l. 1. c. 38. fol. 58.

9. Κισσῷ καὶ δάφνῃ πυκνασμένῳ) Vid. ſuprà, ad v. 1. Κισσοκόμην Διόνυσον. Et hunc recens-natum Hederâ coronatum ab *Horis*, ait *Demarchus*, in l. 9. Dionyſiacôn, Τὸν μὲ ὑπερκύψασα φυτηγίης τιτθοῖο, Σπέρμασι κισσείοις λειχαίδος ἔσφον Ὧραι.

10. Βρόμιος δ' ἔχεν ἄσπετος ὕλη) *Dionyſ.* Περιηγ. Παζαγῆς ἢ λιγύβρομος ὄρνυ) ἰαχή. Et hinc Βρόμιος, nomen *Bacchi*, à Clamore & Fremitu *Bacchantium.*

VARIÆ LECTIONES.

5. Νύσης) γρ. Νύσσης.

7. Ἔνθεν) γρ. ἐπὶ δέ.

Καὶ

Καὶ σὺ μὲν ὕπατε χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς Ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
Ἐκ δ' αὖθ' Ὡρέων, εἰς τὰς πολλὰς ἐτέων τε.

Et tu quidem sic salve, uvis copiose ô Bacche:
Da autem nos gaudentes ad Horas rursus venire,
Ex Horis item rursus, ad multos Annos.

NOTÆ.

13. Ἐκ δ' αὖθ' ὡρέων) Hæc alludunt ad *Horarum* de *Baccho* merita; quæ illum recens-natum curárunt, ut modo dictum ex *Demarcho*, ad v. 9. Quare precatur *Bacchum*, ut ad *Horas*, suas nempe *Curatrices*, se commendatum haberet, & ab iis, ad Annos multos & felices. Ad hunc *Bacchi* Hymnum, addendum erit nobile illud *Octastichon*, quod infrà, inter *Fragmenta* videbis, ad Hymn. *Bacchi*, v. 15. ex *Diodoro Siculo*.

§. XXVI.

Εἰς ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν εἰσάω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
Παρθένον αἰδοίην, ἰλαοφρόνα, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρος. Ἀπόλλωνος·
Ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα, καὶ ἀκρεμονας ἀνεμοέσσας
Ἄγρῃ πρηνέϊ παγχρύσεα τόξα τανύσσῃ,
Πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ὑπὸ δασκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς τόξων· φοβέεται δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ὁ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντη ἐπισπερχὲς, θηρῶν ὀλέκουσα θρέπτρα.
Αὐτὰρ ἐπὴν τέρψῃ θηροσκόπον, ἰοχέαιραν,
Εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' ἰοδαμνὰ τόξα,
Ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφοὺς εἰς πίονα δῆμον,
Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτύνουσα.
Ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
Ἡγεῖται, χαρίεσσα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χοροῖο· αἱ δ' ἀμβροσίῃ ὄπ' ἰεῖσαι
Ἰητοῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
Ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔρδμασιν ἴξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμεῖο τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

In DIANAM.

Dianam cano aureum-colum-habentem, sonoram,
Virginèm verecundam, cervos-jaculantè, sagittis-gaudentem,
Legitimam-sororem aureo-ense-decori Apollinis: (dentem,
Quæ per montes umbrosos, & promontoria ventosa,
Venatione oblectata totum-aureum arcum extendit,
Emittens suspiriosa tela: tremunt autem cacumina
Altorum montium, resonatque hirsuta sylva
Graviter à clangore Arcûs: horret adeo terra,
Pontusque piscosus: at hæc fortem animum habens,
Ubique se vertit, ferarum perimens genus. (gaudens,
At postquam oblectata est ferarum-speculatrix, sagittis-
Delectaveritque animum, laxans flexilem arcum,
Venit in magnam domum fratris sui chari,
Phœbi Apollinis, Delphorumque ad pinguem populum,
Musarum & Gratiarum pulchram choream instaurans.
Ibi suspendens reflexum arcum, & sagittas,
Dux-fit, gratiosum circa corpus ornamentum habens,
Precedens in choro: hæque ambrosiam vocem emittentes
Laudant Latonam pulchros-talos-habentem, ut peperit filios
Immortalium consilioque, & operibus longè optimos.
Salvete, nati Jovis, & Latonæ pulchricomæ:
Verum ego vestrûm & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 3. Χρυσαόρου) Vid. *Schol.* ad *Iliad.* ε'. v. 509. & ε'. v. 256.

8. Κλαγγῆς τόξων) Ità, pro θηρῶν, hic lego, præsertim quod mox θηρῶν etiam duobus pòst Versibus sequatur, & *Iliad.* α'. v. 46. Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο, & v. 49. Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

VARIÆ LECTIONES.

8. Τόξων) γρ. θηρῶν, olim. malè; ut N. in *Textum.*
11. Θηροσκόπον, γρ. θηροκλόνον, paulò melius.
15. Μουσέων) γρ. Μουσῶν, ut §. I. v. 1. & mox, v. 22.
ὑμέων, & olim.
22. Ὑμέων τε καὶ) γρ. ὑμέων καὶ, ut infrà, ad §. XXXII. v. 19.

XXVII.

Εἰς ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκῶπιν, πολέμοιο, πολισσόον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,

In PALLADEM.

Palladem Minervam, inclytam deam, incipio canere,
Cæsiam, multi-consilii, implacabilem animum habentem,
Virginem verecundam, patronam-urbiũ, robustam, (tem,

Τεκ-

Τελεσφόρε· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμηΐα τεύχεα ἔχουσαν.
Χρύσεα, παμφαίνοντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ἰδόντας,
Ἀθανάτους· ἡ ἦ ῥα πρόθει Διὸς Αἰγιόχοιο
Ἐσσυμένως ἄρουσα ἀπ' ἀθανάτου κεφαλῆφι.
Σείσατο δ' ἐξύ ἄκοντι· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος·
Δεινὸν ὑπ' ἐμβρίμης γλαυκώπιδος ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησε· ἐκινήθη δ' ἅρα πόντος·
Κύμασι πορφυρέοισι κυκώθη· ἔσχε δ' ἄλφα
Ἐξαπίνης· ἔπεσε δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰσόκε κούρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων ἰσοφαρίζα τεύχεα
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μέν πω χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ὠιδῆς.

Tritogenam, quam ipse genuit consultor Jupiter,
Venerando ex capite, belicosa arma habentem,
Aurea, splendida; stupor adeò habebat omnes videntes
Immortales: hæc etenim ante Jovem Ægiochum
Impetuosè exiliit ab immortali ejusdem capite,
Vibrans acutum telum; magnaque concutiebatur Olympus
Graviter à forti ensiâ, circumque terra
Horribiliter resonuit, motus etiam est pontus,
Undis purpureis conturbatus, constititque mare
Repentè, cohibuitque Hyperionis præclarus filius
Equos velocipedes multum tempus; donec puella
Cepit ab immortalibus humeris diis-similia arma
Pallas Minerva: gavisus est autem consultor Jupiter.
Et tu quidem sic salve, Jovis nata Ægiochi:
Verùm ego, & tui, & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 4. Τελεσφόρε) Ità potius lego, quam quod olim, τελεσφόρῃ, ut suprà, ad XIV. v. 1. & olim erat, Ἡγεμονίη, & ad IX. v. 1. Κυδοιμόε, pro Κυδοιμοῦ.

5. Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς) Hinc *Anacreon*, v. 870. vid. suprà, ad *Batrachom.* v. 4.

8. Ὦρσεν) Ità rectè, pro Corrupto, ὄρσεν, lego & emendo; ità rectè & olim, Editt. *Florentina, Aldina, Lovaniana Resci. Crispini*, &c.

10. Ὀμβρίμης) *Media* Ῐ ἰμβρίμης, præter *Naturam* producitur, vi *Toni*; ut in Ἰλίῳ, *Iliad.* ε'. v. 66.

VARIÆ LECTIONES.

4. Τελεσφόρε) γρ. Τελεσφοῦ.
8. Ὦρσεν) γρ. ὄρσεν, vid. Not. in *Textum.*
10. Ὀμβρίμης) κ. ἰβρίμης.
11. Ἴαχησε) γρ. κατέβησεν.
15. Τεύχεα) κ. πύχη.

§. XXVIII.

Εἰς ΕΣΤΙΑΝ καὶ ΕΡΜΗΝ.

In VESTAM & MERCURIUM.

Ἱστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
Ἀθανάτων τε θεῶν, καμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ἕδρην αἴδιον ἔλαχες, αἰνυτοῖσι γέρας δὲ
Κάλλιστ' ἔχεις ἀμφὶ δόμους· ἄνευ σεῦ
Εἰλαπίνη θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη τε πύμάτη τε
Ἑστίη ἀρχόμενος καὶ ἐπισπένδῃ μελιηδέα οἶνον.
Καὶ σύ μοι, Ἀργεϊφόντα, Διὸς καὶ Μαίδος υἱέ,
Ἄγγελε δ' μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτερ ἐάων,
Ἴλαθ' ἅμ' ἐσπόμενος· σοὶ αἰδοίη τε φίλη τε
Ἑστίη· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
Εἰδότες ἔργματα καλὰ· τέρπῃ δ' ἔστιόδε σ' Ἥβη.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόῤῥαπι Ἑρμῆ·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμεῖων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ὠιδῆς.

Vesta, quæ omnium in domibus altis (num,
Immortalium-que Deorum, humi venientium-que homi-
Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem,
Pulchrum habens donum & honorem: neque enim sine te
Convivia mortalibus, ubi non prima postremaque
Vesta incipiens delibat unusquisque *suave vinum.*
Et tu mihi, Argicida, Jovis & Maja fili,
Nuncie beatorum, aureâ-virgâ, dator bonorum,
Propitius existens, auxiliare, cum verecundaque charaque
Vestâ; ambo enim terrestrium hominum
Habitatis domos pulchras, chara mentibus ad invicem
Scientes opera pulchra: menteq; nos prosequimi & Juventâ.
Salve, Saturni filia, tuque, & aurivirga Mercurius:
At ego vestrûmque & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Ἱστίη) Ità semper apud *Homerum*, ut suprà, §. XXIII, v. 1.

5. Εἰλαπίνη θνητοῖσιν· ἵν' ἀ πρώτη πυμάτη τὲ) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 27. legit, Εἰλαπίνη θνητοῖς· σοὶ ᾗ πρώτῃ πυμάτῃ τὲ, Ἑστίη. Et in Titulo legit ille, addendo, Ἑ Ἑρμῆν, quomodo *Crispinus* habet; quod in Vett. malè abfuit. Ego potius, * πᾶς ᾗ legerem; ut ad ἀρχόμενος referatur.

9. Ἴλαθ' ἅμ' ἐσπόμενος) Ordinem, prius turbatum & confusum, melius discriminavit & restituit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 27. quem Nos lubentes sequimur.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἱστίη) γρ. ἱστίη.
2. Καμαὶ ἐρχομένων) γρ. καμαὶ ἐρομένων.
5. Εἰλαπίνη θνητοῖσιν· ἵν' ἀ) γρ. εἰλαπίνη θνητοῖς· σοὶ ᾗ, & εἰλαπίνη θνητοῖς· * πᾶς ᾗ, vid. N. in *Textum.*
6. Ἱστίη) γρ. ἱστίῃ, & ἱστίᾳ, vid. Not. in *Textum.*
9. Ἴλαος — Ἱστίη — Ναίετ — Εἰδότες) γρ. Ναίετ — Ἴλαθ' — Ἑστίη — Εἰδότε. vid. Not. in *Textum.*
12. Θ' ἔστιόδε) γρ. δ' ἔστιόδε.

§. XXIX.

Εἰς ΓΑΙΑΝ μητέρα πάντων.

Γαῖαν πειμνήτειραν ἀείσομαι, εὐθέμιθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάσῃ ὁπόσ' ἐστίν·
Ἠμὲν ὅσα χθόνια θέσπ' ἐπαείρεται, ἠδ' ὅσα πόντῳ,
Ἠδ' ὅσα πωτῶνται· πάσὶ φίλβει σῇσι τέκεσσι.
Ἐκ σέο δ' εὐπαιδίη τε καὶ εὐκαρπίη πλίθουσι,
Πότνια· σοὶ δ' ἔπεστι διδοῦναί βίον, ἠδ' ἀφελίσσαι
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· ἑὸ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσῃς· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
Βεβλῇ μὲν σφοῦ ἄρουρα φερέσβιον, ἠδὶ καθ' ἀγροὺς
Κτήνεσιν εὐθήλοισι, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ κεδνὰ γυναῖκες
Κεκλήαται, ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
Παρθενικαί τε, χοροῖς παλυνομένοις εὐφρονι θυμῷ
Παίζουσι, ἁπαλοῖσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποσσίν.
Οὕς κε σὺ τιμήσῃς, σεμνὴ θεά, κάρφεσι δεῖμοι.
Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, ἄλοχε Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Πρόφρων δ', αὐτὰρ ἀοιδῆς, βίοτον θυμαρέα δοῦσα·
Αὐτάρ ἐγώ κε σεῖό κε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

In TERRAM Matrem omnium.

TErram omnium-matrem canam bene-fundatam,
Antiquiſſimam, quæ nutrit in ſolo omnia, quæcunque
Et quot ſolum ſanctum incedunt, & quot pontum, (ſunt:
Et quot volant; hæc nutriuntur ex tuis divitiis.
Ex te autem bonis filiis, & bonis fructibus beati exiſtunt,
Veneranda: in te item poſitum eſt, dare vitam, & auferre,
Mortalibus hominibus; at hic felix, quem utiq; tu in animo
Prompta honorabis: huicque copioſa omnia ſunt.
Abundat quidem illis tellus alma, & per agros
Fumentis abundat, domuſque impletur bonis:
Ipſique bonis legib. per urbem habentem pulchras mulieres
Dominantur, felicitaſque multa & divitiæ ſequuntur.
Filii autem lætitiâ recens-florente gloriantur,
Virgineſque, choreis feſtivis læto animo
Ludentes, gaudent per flores molles herbæ,
Quos utiq; tu honorabis, veneranda Dea, liberale numen.
Salve, Deorum mater, uxor Cœli ſtellati,
Promptaque, loco cantûs, vitam lætam præbe:
At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 14. Χοροῖς παλυνομένοις) Cùm hactenùs corruptiſſimè legeretur περισσοῖσιν, & in *Aldinâ* πὶρ ἴσσα θέσιν, quæ Voces nihili, Genuinam vocem reſtituo, quæ & *Anacreonti* perquam familiaris, nec *Homero* alias ignota. Vid. *Anacreon.* v. 612. Poteſt etiam legi ἐθείροισιν, ut *Nicander*, Βάκχοισιν κιθαλὰς ἐθείροισιν ἐπίψαιε.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἠυθέμιθλον) γρ. εὐρυθέμιθλον.
11. Πόλιν καθ') γρ. πόλιν κάτα.
14. Πολυνομένοις) γρ. περισσοῖσιν, & πὶρ ἴσσα θέσιν, & ἐθείροισιν, ut Not. in *Textum*.

§. XXX.

Εἰς ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
Καλλιόπη, Φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίῃ παιδὶ καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι·
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγαλλομένῳ Ὑπερίονι,
Αὐταδελφεόν, ἣ οἱ τέκε καλλιπλόκαμός τε Σελήνη
Ἠὼ τε βοδόπηχυς, ἀτὰρ καμάτοιό τε Σελήνῃ
Ἠελίῳ τ' ἀκαμάντῳ, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ὃς φαίνῃ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵππους ἠμβιβαὼς· σμερδνὸν δ' ὄμμα δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δέ οἱ ἀκτῖνες ἀπ' αὐτῆ

In SOLEM.

SOlem laudare rurſus, Jovis nata, incipe, Muſa,
Calliope, Phaëthontem, quem Euryphaëſſa bovinos-oculos-habens
Peperit Terræ filio & Cœli ſtellati:
Duxit enim Euryphaëſſam valdè inclytam Hyperion,
Germanam ſororem, quæ illi peperit pulcherrimos filios,
Auroramque roſeum-cubitum-habentem, pulchricomamq;
Solemque indefeſſum, ſimilem immortalibus: (Lunam,
Qui lucet mortalibus & immortalibus Diis.
Equos aſcendens; horrendum autem hic inſpicit oculis
Aurea è galea; clari autem radii ab ipſo

NOTÆ.

V. 2. Εὐρυφάεσσα) Rectè ſcribi videtur, ut *Europæ* Mater Τηλεφάεσσα, *Moſcho*, Idyll. *Europa*, v. 40. 42. Alii tamen & hic Εὐρυφάεσσα, & illic Τηλεφάεσσα legendum volunt.

3. Γαίῃ παιδὶ & Οὐρανῷ) Ὑπερίονι, δηλονότι· ὅτι ὁ Ἥλιος, αὐτῷ Υἱὸς Ὑπεριονίδης. Vid. *Heſiod.* Theogon. & *Apollodori* Bibliothec. & Verſum ſequentem, Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγαλλομένῳ Ὑπερίονι. *Heſiod.* hanc *Hyperionis* Uxorem, non Εὐρυφάεσσαν, ſed Θείαν, vocat, *Theogon.* v. 371.

VARIÆ LECTIONES.

2. Εὐρυφάεσσα) γρ. Εὐρυφάεσσα.
10. Χρυσέης) γρ. χρυσῆς.

Αἴγλῆεν εἵλυσπι, παρὰ κροτάφων τὸ περικὰ
Λαμπρὰ δὲ κορυφῆς χαρίεν κατίχνη ὤφθιτον
Τηλαυγὲς καλὸν ἕ ἀμφὶ χροΐ λάμπῃ ἑέθ-
Λευκῆς πνοιῇ εἱμάτων· ὑπὸ δ' ἆρπες ἵπποι·
Εὐθ' ἄρ' ἔπειτα χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
Θεσπέσιο- κίμπτει δι' ὠκεανοῦ Ὑπερίονδε.
Χαῖρε, ἄναξ, εὐφρὼν δ' βίον ἥμιν πάρεχε·
Ἐκ σεῦ γὰρ ἀρξάμενος κλέω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσι δέδειξαν.

Splendore emicant, ad tempora autem gena
Clara à capite gratiosum tenent os
Lucidum; pulchra autem circa corpus fulget vestis,
Tenuiter-contexta flatu ventorum; sub a. masculi equi:
Ubi utique ille sistens aurijugum currum, & equos,
Divinus mittat per cœlum in Oceanum.
Salve rex, promptus autem vitam lætam præbe:
A te enim initio facto, canitabo mortalium genus virorum
Semideorum, quorum opera Dii mortalibus ostenderunt.

§. XXXI.

Εἰς ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήλοι ἀείδειν πειρίπλειον ἔπεπε, Μοῦσαι.
Ἡλακάτῃς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς· ἴσπες ἀοιδῆς
Ἧς ἄπο κ' ὄγλη γαῖαν ἰλλόμεν' ἀμφιέσσηι·
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄμωρε
Αἴγλης λαμπομένης· σέλαϛ δὲ τ' ἀλέμπετος αἰὴρ
Χρυσείῃ λάμπῃ πρέπει, ἀκτῖνες δ' ἰθύουσιν·
Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λεπτοσφύρῳ χρόᾳ καλῷ,
Εἵματα ἐσσαμένη πλεκτοῖσι δῖα Σελήνη,
Ζεύξαμένη πώλους ἐρικύμονας αἰγλήεντας,
Ἐσπερίους ἀστερόεσσ' ἐλάσῃ νηλέϊ τρέχει ἵππους,
Ἐσπερία, δίχηνιο-, ὅτε πλήθῃ μήνας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀξέμεναι πέλονται
Οὐρανόθι· τέκμωρ δ' βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκ-ται·
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑπερκυδίμῃ Πανδείῃ γείνατο κούρῃ,
Ἐκπαγλοτάτῃ εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεῇσι.
Χαῖρε, ἄνασσα θεὰ, λιπαρόπλοκε, δῖα Σελήνη.
Πρόφρων, εὐπλόκαμος· σὺ δ' ὀχήμασι ἐς κλέα φωτῶν
Λέσπομαι ἡμιθέων, ἃν κλείσε' ἱερομάῤ ἀοιδοί,
Μουσάων θεράπειρες, ἀπὸ στομάτων ἐρέουσαι.

In LUNAM.

Lunam canere Latis-alis aggredimini, ô Musæ,
Suavilocæque puellæ Saturnii Jovis, peritæ cantûs;
Ex quâ splendor terram involvit à cœlo-ostensus
Capite ex immortali; multumque decor excitatum est
Splendore splendente, emicatque tenebrosus aër
Aureâ ex coronâ, radiique effulgent:
Quando ab Oceano loto corpore pulchro,
Vestes indutæ procul-lucentes divinæ Lunæ,
Junctisque equis long-cervicis fulgidis,
Impetuosè iisdem agitâris pulchricomos equos,
Vespertina, semimenstrua, quando plenus est magnus globus,
Clarissimique splendores tum augescentes sunt
Cœlum; signum autem mortalibus & indicium est:
Cum qua olim Saturnius mixtus est amicitiæ & lecto.
Hæc autem prægnata Pandeam peperit filiam,
Decoram formam habentem inter immortales Deos.
Salve, regina Dea, albidula, divina Luna,
Prompta, pulchricomans: te nam incipiens laudis hominum
Camam semideorum, quorum celebrant opera poetæ,
Musarum ministri ab oribus amabilibus.

NOTÆ.

V. 5. Σέλαϛ δὲ τ' ἀλέμπετος αἰὴρ) Olim, non benè, aliis, ut in *Var. Lect.*

6. Ἀκτῖνες δ' εὐθύουσι) Si vera est *Lectio*, ἀκτῖνες, pro ἱππευτῆρες, *Venatores*, exponendum, ut ad *Odyss.* τ'. v. 445. & εὐθύουσι, *feruntur recta*. Sed per *Radios*, & *effulgent*, exponendum, ἀκτῖνες; omninò legendum. Ἐπιχω.

13. Τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκ-ται) *Plenilunium* semper apud *Judæos*, ut è SS. Scripturis constat, & eadem apud *Græcos*, & *Latinos* etiam deuceps, solenne fuit; ut ostendit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 14. ex *Aristophane* & *Horatio*. Et Veteres sane ἐν τῇ παιδείῃ Faustum quidpiam & Fortunatum inesse, fatili quodam & superstitioso errore ducti, existimabant; quod vel hinc patet. Unde *Commercia Puellæ*, & *Nuptiæ* ferè semper Omnes in id tempus conferebant; ut constat, ex iis, quæ scripsit *Theocritus* Scholiastes, ad l. 1. non multò ante finem; ubi de Fugâ *Persei* & querelâ *Megarenſium*. Unde etiam *Plena* Lunâ potius, quam *Incipiente* vel *Desinente*, Nuptiæ quoque fieri solitæ, &c. ut idem *Martinus* ibidem.

15. Πανδείῃ γείνατο κούρῃ) Præter hanc *Jovis* & *Lunæ* filiam *Pandeam*, alium quoque *Lunæ* & *Jovi*, sive Aeri assignat Filium *Alcman*, Lyricus Poeta, *Lacon* scilicet, Ἄρχων Δρόμου αὐξῇ μὲν Μήνας τὸν νέον Ἀέρα. *Etymolog.* M. v. Πάνδια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀπὸ Πανδίας, τῆς Σελήνης. Vid. *Meursii* Græc. Feriat. v. Πάνδια. *Orpheus*, Ὅπποις δὲ Πανδία Σελανίη πιτνάσσῃ, apud *Joh. Tzetzem*, in *Prolegom.* ad *Hesiodum*.

17. Χαῖρε, ἄνασσα) *Interpretatio*. Ἄνασσα· ἡ Ἄνακτος· οἱ μὲν, ἡ μὲν ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως, καλοῦσιν Ἄνακτος· οἱ δὲ ἀδελφὰς, [συγατέρας] ἢ γυναῖκας, Ἄνασσαν· Ἀριστοτέλης δὲ τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ.

VARIÆ LECTIONES.

5. Σέλαθ δὲ τ' ἀλέμπετος) γρ. εἵλυθ δ' ἀλέμπεσ. Florentin. εἵλυσε· ἀλέμπεσ. *Aliunde Edit.*

6. Ἀκτῖνες) γρ. ἀκτῦνες. vid. Not. in *Textum*.

12. Τελέθσπι) γρ. τελέθκπε.

15. Πανδίῃ) γρ. πανθίῃ, & παιδίᾳ, ut Not. in *Textum*.

§. XXXII.

Εἰς ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκόρους, ἑλικώπιδες ἔσπετε, Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππείδμονα, καὶ ἀμύμονα Πολυδεύκεα·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτῳ κορυφῇς, ὄρεϊ μεγάλοιο,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσι θύελλαι
Χειμερίαι, καὶ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ὑπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο,
Ἀρνειοὺς λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκροτάτῃσι βάλοντες
Πρῴρῃσιν, τοῖσιν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκαν ὑπερφίαλον· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Ξανθοῖσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἰξάοντε.
Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀϋτμάς,
Κύμασι δ' ἐστόρεσσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι.
Ναύτας, σήματα καλὰ πόνου ἐφίσιν· οἱ δ' ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' ἀϊζυρὸν πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχίων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμεῖων τε καὶ ἄλλων μνήσομαι ἀοιδῆς.

In JOVIS Pueros.

Jovis pueros, nigriocula, dicite, Musæ,
Tyndaridas, Ledæ pulchricomæ præclaros natos.
Castoraque equorum domitorem, & irreprehensilem Pol-
luca sub Taygeti vertice, montis magni. (lucem
Mixta in amore cum nigrinube Saturnio,
Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
Velocium navium, quando festinant procellæ
Hyemales, per pontum implacabilem. hi autem è navibus
Vota facientes vocant Jovis pueros magni
Agnis albis, ad superiora egressi.
Puppis; quam ventusque magnus, & unda maris
Fecerunt termè submersam, hi autem repente apparuerunt
Flavis alis, per æthera vibrantes.
Statim itaque difficilium ventorum cessarunt procellæ,
Undasque straverunt albi maris in fluctibus
Nautæ, signa bona laboris sui: hi autem conspicati
Gavisi sunt, cessaruntque ab erumnoso labore.
Salvete, Tyndaridæ, velocium agitatores equorum:
At ego vestrum & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Διοσκόρους) Vid. suprà, ad §. XVI. v. 1. De *Castore* & *Pollice*; item ad §. VI. & XVIII. v. 1. de *Exordio*. Ἀμφί.

16. Οἱ ἰδόντες γήθησαν) Confer *Psalm.* 107. v. 30. *Geminum Sidus* autem semper habetur salutare. Vid. *Natal. Com.* Mytholog. l. VIII. c. 18.

VARIÆ LECTIONES.

4. Ταϋγέτῳ) γρ. Τηϋγέτῳ. ut suprà, ad §. XVI. v. 3.
Ibid. Κορυφῇς) γρ. κορυφῇ, olim.
19. Ὑμείων τε καὶ) γρ. ὑμείων καὶ. ut suprà, ad §. XXVI. v. 22.

§. XXXIII.

Εἰς Ξένους.

Αἰδεῖσθε ξείνων κεχρημένον, αἰδὲν δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Νύμφης ἐρατεινὸν Ἥρης
Ναίετε, Σαρδόνιος πέδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθῆς ποταμοῖο,
Ἕβρε καλὲ ῥέοντος, ὃν ἀθανάτῳ τέκετο Ζεύς.

In Hospites.

Veneramini hospitalibus donis egentem & domo,
Qui urbem excelsam Nymphæ amabiliocularis Junonis
Habitatis, Sardena pedem postremum altricomæ,
Ambrosiam bibentes aquam flavi fluvii,
Hebri pulchrifluii; quem immortali peperit Jupiter.

NOTÆ.

V. 1. Αἰδεῖσθε ξείνων κεχρημένον) Videtur *Ultimum* hoc Epigrammation idem esse cum *Primo* sequentium; & si Corrigas *Unum* ex *Altero*, Unum tantùm ex Duobus fieri debere vix dubitabitur. Quæ verò hic *Notanda* velis, illic quæras.

ΟΜΗΡΟΥ Ἐπιγράμματα, καὶ ἔπη τινὰ,

Ἐκ τοῦ Ἡροδότου, ἐν τῷ περὶ τοῦ Ὁμήρου βίου τοῦτο.

§. XXXIV.

Quæ sequuntur, ex Herodoti *Vitâ* Homeri. *De Singulorum Poematum Occasione consulatur ipse,* Iliadi *nostræ præfixus,* Herodotus.

Εἰς Κυμαίους.

Ad cives *Cumanos*, rogans hospitium.

Αἰδεῖθε ξεινόν κεχρημένον, ἠδὲ δέμεσθε,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμῃ, ἐρεμνὰ κάρηνα,
Ναίετε Σαρδόνιες πέδα τείατον ὑψικόμοιο·
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείης παρὰ πηγῆος,
Ἕρμου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

Hospitium præbete viro profugoque, vagoque,
Urbem qui celsam Cumen, Eriopida prolem,
Rupicem incolitis Sardenes altricomantis:
Divini potatis aquam qui fluminis Hermi,
Vorticibus torti, pater est cui Jupiter ipse.

NOTÆ.

V. 1. Αἰδεῖθε ξεινόν κεχρημένον) Ex hujusmodi locis, malè à *Grammaticis* intellectis, Vulgaris orta Opinio, de *Homeri* Paupertate; at notandum erat Viris Doctis, aut hæc & similia *Homeri* non esse, aut ab illo de alio aliquo, non de seipso dicta; aut jocosè scribi, ut diutius lateret, quod ultro illum petiisse passim probo. Quare agnoscendum nihil in toto orbe Regalius, aut Magnificentius, quam *Homeri* Opus, quod ab homine inedia & paupertate afflicto insuperque cæco, proferri nunquam potuit. Ὅμηρος ἀεὶ βασιλεὺς Ποιητῶν παρὰ τοῖς Παλαιοῖς ἀνήκε, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐς τὸ φρόνημα μάλιστα βασιλικόν ἐστι. Adeò rectè *Dion Chrysostomus*, Εὐβοϊκὸς βασιλεὺς, β'. Τῷ δή γε Ὁμήρῳ ποίησις μόνη ἐρεῖ τὴν ὕλην ἡγεμονίαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν, καὶ βασιλικήν. Et *Eustathius*, in Procœmio Παρεκβολῶν εἰς Ὅμηρον, Ἔστι κλῆσις, βασιλικὸν πρόσωπον, ἡ Ὁμήρου Ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς.

2. Ἐρεμνὰ) Ità, pro *Ἐρεμνὰ*. Nam hæc Vox aliàs occurrit, pro Nomine Proprio, ut *Iliad. ε'.* v. 336. & §. XV. v. 1. in Notis. At vox *Ἐρεμνὰ* suprà occurrit, in eodem, ut videtur, *Epigrammate*, in aliis omnibus Editionibus.

3. Σαρδόνιες πέδα τείατον) De *Capite, Pede, Crure, Collo*, & *Supercilio* Montium, vid. suprà, ad §. II. v. 281. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Σαρδών, ὄρος Κύμης.

4. Θείης παρὰ πηγῆος) Aliis, ξανθῆς παρὰ πηγῆς, ut in alio eodem *Epigrammate*, nempè præcedenti. Vid. infrà, ad Notam proximè sequentem.

5. Ἕρμου) Ἕβρου olim, in *Præcedenti*; at Ἕρμου omninò hìc legendum: ità enim *Solinus*, c. 43. " *Smyrnæos* " verò Campos fluvius *Hermus* secat, qui ortus à *Dorylæo Phrygiæ*, *Phrygiam* scindit à *Cariâ*. Hunc quoque " Fluctibus *Aureis* æstuâsse credidit Antiquitas. *Smyrna*, unde præcipuè nitet, *Homero* Vati Patria extitit, qui " anno post *Ilium* captum *Ducentesimo Septuagesimo Secundo*, ab *Humanis* excessit. Quòd *Auro* fluxisse dictus hic Fluvius, Lectio ξ ξανθῆς παρὰ πηγῆς, probabilior visa.

VARIÆ LECTIONES.

2. Ἐρεμνὰ) κ. ἐρεβεννὰ, vid. Not. in *Textum*. 5. Ἕρμου) κ. Ἕβρου, vid. Not. in *Textum*.
4. Θείης) κ. ξανθῆς, vid. Not. in *Textum*.

§. XXXV.

Εἰς τὴν Κύμην ἀναπλέων.

Rediturus *Cumam*.

Αἶψα πόδες μὲ φέρουσιν ἐς αἰδοίην πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν δὲ καὶ θυμὸς ἀσφαλὴς ἐν μήτι ἀείσης.

Vos me hominum rapidè, Plantæ, portetis in urbem;
Quorum animus promptus, polliens qui mente sagaci.

NOTÆ.

1. Αἶψα πόδες μὲ φέρουσιν) De hâc Phrasi, vid. ad *Iliad. ε'.* v. 405.

§. XXXVI.

§. XXXVI.

Εἰς Μίδην.

Χαλκίη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
Ἕως τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ, λαμπρή τε Σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ πλύνωσιν, ἀκτὰ λύζῃ δὲ θάλασσα·
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελίην παρέσσομαι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

In *Midam.*

Aenea ego sum virgo, Midaque incumbo sepulchro:
Dum fluit unda levis, sublimis nascitur arbor,
Dum sol exoriens & splendida Luna relucet,
Dum fluvii labuntur, inundant littora fluctus:
Hic constanter ago, lacrymisque in marmore tincto
Fixa, Midam moneo tumulatum hic, chare viator.

NOTÆ.

1. Χαλκίη παρθένος εἰμὶ· Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι) Hoc *Epigramma*, sive *Epitaphion*, super *Midâ*, quod extat *Antholog.* l. 3. c. VII. fol. 219. Multi ex Veteribus *Homeri* esse negant; quorum rationes hic nobis sunt discutiendæ. *Simonides* imprimis, vero *Herodoto* paulò antiquior, *Cleobulo Lindio* tribuit, qui Unus erat è *Septem Sapientibus*, Τίς κεν ἐπαινήσειε νόῳ πίσυνος· Λίνδου παῖδα Κλεόβουλον, Ἀσιάδες παρθένοι, Ἀθηναί τ' εὐμενεῖς, Ἀελίῳ τε φλογὶ. Χρυσῆς τε Σιλάνης. Καὶ θαλασσίμου δίνας. Ἀνδάνει μέν· τάλας; Ἄπιστα γὰρ ἐπὶ θνατῶν κατὰ Λίβυν ὃ κὴ βεβρίθας παλάμας ἐρεύσεις· Μοῖρα φωτὸς ἄδε βουλά. Et totum Epigramma habet *Diogenes Laertius*, in *Cleobulo*, l. 1. §. 89. in quem locum *Ægidius Menagius* probat, quòd *Midas* esset *Homero* posterior. At quis, quæso, hic tandem *Midas? Midas* sanè *Gordii* filius, σύγχρονος ἦν τῷ Ἄρδυϊ, τοῦ Γύγου, qui *Candaulæ* in Regno *Lydiæ* successit: Floruit ergo circa *Olympiad.* XX. cum *Homerus* noster diù ante ipsam *Olympiadum* Epocham floruerit. At is *Midas*, de quo nunc agitur, *Olympiades* longe ætate antevertit, & *Homeri* æqualis fuit, rogantibusque Filiis & affinibus suis, ab eo mactatus est Epitaphio; quod refert *Plato* in *Phædro*, fol. 209. ut *Joh. Albertus Fabricius*, Bibliothecæ *Græcæ*, 1 Vol. l. 1. c. 34. fol. 234. At *Josephus Scaliger*, Animadvers. ad *Eusebii* Chronicon, fol. 74. *Homerum*, & hunc *Midam* ponit ad Annum *Ducentesimum*, ante *Olympiadum* Initium. Certamen *Homeri* & *Hesiodi*, hoc Poema *Homeri* agnoscit, *Xanthumque* & *Gorgum Midæ* filios vocat. Habemus & aliud Argumentum, *Inscriptionem* nempe ipsam, quam Argenteæ *Phialæ*, à *Midæ* filiis *Homero* datæ, & *Apollini* post à se dicatæ, *Homerus* inscripserat; quam & mox inter *Fragmenta* reperies.

2. Ἕως τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ) Hic Versus laudatur *Longino*, περὶ ὕψους, §. 33. Sed sine Auctoris nomine. Quatuor ejusdem Versus, Medio nempe *Distichо* elisо, hoc est, Versibus *Tertio* & *Quarto* desideratis, laudantur *Socrati* in *Platonis Phædro*, nullâ tamen Auctoris mentione factâ; quomodo & apud *Dion. Chrysostom.* Orat. XXXVII. *Tertius* deest, in *Anthologiâ*.

4. Καὶ ποταμοὶ πλύνωσιν) Hic Versus in Multis desideratur, etiam in MS. Barocc. *Oxon.* Vitæ *Herodoteæ*.

5. Αὐτοῦ τῇδε μένουσα) Vid. *Suidam*, v. *Μίδας*, ubi hoc *Distichon*, ut & in v. Αὐτοῦ, ubi laudatur, ut *Homeri*.

Variæ Lectiones.

1. Χαλκίη) γρ. χαλκῆ. *Ibid.* Μίδεω) γρ. Μίδα, & Μίδα. *Ibid.* Ἐπὶ σήματι κεῖμαι) γρ. ἐπὶ σήματος κεῖμαι. *H. Steph.*

2. Ἕως τ' ἂν) γρ. ἵς τ' ἂν· ἆρ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, *Plato*; ῥέῃ & τεθήλῃ, *Plato*, *Antholog.* & *Henr. Stephanus*. MS. Olim ῥέει & τεθήλοι, non benè.

4. Πλύνωσιν) γρ. ῥέωσιν, ῥέωσιν, malè.

5. Πολυκλαύτῳ) γρ. πολυκλαύσῳ, πολυκλαύτῃ ἐπὶ τύμβῳ, *Plato*, *H. Steph.* & MSS. Barocc. *Oxon.*

6. Ἀγγελίην) γρ. σημαίνω.

§. XXXVII.

* Ὀλοφύρῃ τὸν † ὀπάσσαν αὐτῷ, παρὰ τῶν ἀξίων Κυμαίων.

Ὄφρ' ὦ αἴσῃ ἔωκε πατὴρ Ζεὺς κέρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰσίμοις ἔτι γαίοντ' μαζὸς ἀπ' ἀλλων·
Ἦ νύ μοι ἐπόρσυνε, βουλὴ Διὸς αἰγιόχοιο,
Λαοὶ Φρίκωνδε, μάχην ἐπιβήτορες ἵππων,
Ὀπλότεροι μαλιγοῖο πυρὸς κρείουσι Ἄρηος,
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα πωνιάκαιδα·
Ἤτοι δὲ ἀγλαΐης εἶπον ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
Ἔνθα λιπερύμβαν κοῦραν Διὸς, ἄγλαα τέκνα,
Ἱλάσσω κλαῖσιν δίαν χθόνα κὴ πόλιν αὐδῶν·
Οἱ δ' ἀπαγηράσκοντι ἰηλεμὲς ὄπα, Φημὶ ἀοιδάν.
Ἀφραδίης δ' ἄρ' ἔπειτα πάλιν τις Φοίβοιο κέλευθος·
Ὅς σφιν ἐνιπλήσσει ἱμὸν ἐπιπρὸ πότμον.
Κῆρα δ' ἐμοὶ, τὸν μοι θῆκε γενεσθαι κὶν.
Τλήσομαι * ἀκηχέμενος φρεσὶν τετληότι θυμῷ.

Deplorat ſuam repulſam, ab inhoſpitalibus *Cumanis*.

HEI mihi, quam ſacvum dat Jupiter alumnus in ipſum!
Infanti mihi hæc venerande ex ubere matris
Prabuit, Æolice Smyrna, quam Martia quondam
Gens Thraconitis, certamine fortis equestri,
Condidit ad Telegum, prætervolante Melete;
Smyrnam Neptuni, & Regali Nomine claram.
Docta Jovis proles mecum hinc digreſſa volebat
Carminibus celebrare urbem, quam nomine dicunt
Cumam, quoſque viros intra ſua mœnia claudit:
Illis audire ſacra ſprevêrunt carmina voces.
Sed quicumque mihi cladem exitumque paravit,
Non impune ferat, læta quod mente voluerat.
At mihi quam dederint naſcenti numina ſortem,
Ægro animo quamvis, certum eſt perferre patique.

NOTÆ.

* Ὀλοφύρεται τὸν † ὀπάσσαν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀξίων Κυμαίων) Ità quidem hujus *Poematis* titulum Reſtituo & emendo, ex ipſo Carmine electus, *Veteri* Trulo prorsus rejecto, nempè, Ὀλοφύρῃ τὸν † τύφλωσιν αὐτοῦ, καὶ τοὺς Κυμαίους. Certè nihil in toto Carmine, quod τύφλωσιν vel levissimè tangat, nihil in toto *Poematio* de *Cæcitate* alicujus dictum. Deplorat tantum Poeta ſuam, quam paſſus eſt, ex *Cumanis*, inhoſpitalem *Repulſam* & proinde *Infortunium*, ad quod viſus eſt ex ipſis *Natalibus* deſtinatus; neque tamen malos Hoſpites execratur Divinus Vates; at alio ſe recepturum minatur, *ut ait Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, * Τῶν μέντοι Κυμαίοις ἐπιφημίζει ὁ Μάντις πεπαῦσθαι δίκην ἐν τῇ χώρᾳ ἐφ' ᾗ αὐτῶν, ὅτι Κυμαίους ἐπαγλαεῖ. *Fruſtra in Jurans*, ad *Manilii* l. 2. *Jura enim* Homerus *fecit*, id eſt, *Alimentum juſtum, meritumque, ex Mercede, & Humanitate: Mercede, quod Poeta Gratus; Humanitate, quod Civis & Cæcus eſſet. Huic ergo Jura petenti, & quaſi* πενιχρὸν *Laboris ſui*, Jura dabat Patria, *nimirum* Cume, *iniquam ſententiam ferens conſilio publico, & per Prætorem denuntians*, De Alimentis ipſi non præſtandis. *Quapropter vehementer commotus, & indignatione percitus*, Cumanis *ſuis imprecatus eſt*, Nè unquam illic Poeta nobilis exiſteret, *qui celebraret illos, & Divinos Latices Voto ſuo prorſum eripuit illis.*

2. Μητὲς) Νῦν, Μητροπόλεως Σμύρνης, ἐν ᾗ ἐγεννήθη Ὅμηρος. Urbs Natalis, *Mater* dicta, ut Academicis vocatur *Cantabrigia*, quâ ad Doctrinam nascimur & parturimur & lacteâ Sapientiæ lactamur, *Alma Mater*, *Ibid.* Ἀπαλὲων) Τρίφων. Σοφοκλῆς, κύφοις κυνίσμασι βάσκε, ἵνα ψυχὴν ἀπάλλων, *Suidas*. Ἀπαλὸν. *Etymolog. M.* v.

4. Λαοὶ Φρίκωνδε) Αἰολεῖς. παρὰ Φρικωνίδες, ἢ Φρικωνίπδες, de quâ re vid. *Stephanum*, ἐν πόλεσι, v. Φρικίοι, & v. Κύμη. Item quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* ε'. v. 301. è Scholiis *Aloyſii* MSS.

5. Ὀπλότεροι) *Euſtath.* fol. 364. lin. 15. Ὀπλότεροι, ἤ μόνοι οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ μάχιμοι, ἢ ὅπλα αὖρεν δυνάμενοι.

6. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα πωνιάκαιδα) De Voce πωνιάκαιδα, Clariſſ. *Ezekiel Spanheim.* ad *Callimach. Hymn. Dian.* v. 259. An. πωνιάκαιδα?

8. Ἔνθα λιπερύμβαν κοῦραν Διὸς) Ὁ ἱερὸς ἔνθεν ἐγὼ Ὅμηρος, σὺν ταῖς Μούσαις, λιπερύμβα κλῦθι εἰς Κύμην, αὐτὸς τε ἐκ τῆσδε πόλεως θέλων· εἰ δ' ἄμουσος ὤν τις καὶ ἀναίσθητος ὅπως μὴ ἐπέχοιο τὴν ἧσσαν φίλος, ἐκ ἱερὰν φθόην αὐτοῦ. Hinc Ovidius, *Ipſe licet venias Muſis comitatus, Homere, Si nihil attuleris, ibis, Homere, foràs.*

9. Κλῦθι) Ità quidem *Scribendum*, at *Legendum*, quaſi κλῦθι ſcriberetur; de quâ re paſſim moneo.

14. Ἀκηχέμενος φρεσὶν) Ità, pro ἀκηχέμενος φρεσὶ, lego, ut *Metro* neceſſarium, & Ἀπικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

6. Πωνιάκαιδα) γρ. ποτὶ καὶ ἀκτὰν, *Joſeph. Scaliger.*

9. Κλῦθι) γρ. κλῦθι, vid. Not. in *Textum.*

10. Ἱερὰ ὄπα, Φημὶ ἀοιδάν) γρ. ἱερὸν ὄπα, Φήμη, ἀοιδῶν. *Joſeph. Scaliger*, qui addit, Hoc Carmen *Phemio* miſſum ab *Homero.*

12. Ὅς σφιν) γρ. ὅ σφιν, vid. ad *Iliad.* β'. v. 160. *Ibid.* Ὀνιδ-ήσειν ἰμὸν ἐπιπρὸ πότμον) γρ. ὀνειδίσῃ, ἢ ἐμὲ μνησικάκησε πότμος. *Joſeph. Scaliger.*

14. Ἀκηχέμενος) γρ. ἀκηχεμένῳ, olim, malè. Vid. Not. in *Textum.*

ΟΙΝΥ

15 Οὐδέ τι μοὶ φίλαι γοῦν μᾶλλον ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κίμμις ἐρεμαίτην μοῖραι δέ με δημὸν ἐπείγει,
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἴέναι ὀλίγην πὰρ ἰόντα.

Sed jam per ſacras veſtigia ponere Cæmæ
Compita non ſuadet mihi mens; potiuſque remotâ
Inque peregrinâ ſedem mihi quærere terrâ.

NOTÆ.

17. Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν) Olim ἀλλοδαπὸν. non æque benè; at quum alias plus ſemel legatur, ἄλλον ἐς δῆμον, ut *Iliad.α'.* v.481. &c. quidni & hic ἀλλοδαπῶν ἐς δῆμον.

VARIÆ LECTIONES.

17. Ἀλλοδαπῶν) γρ. ἀλλοδαπὸν, vid. Not. in *Textum.*

§. XXXVIII.

Ἀρχὴ Ἰλιάδος ἐλάττονος.

Ἴλιον αὐείδω καὶ Δαρδανίην ἐύππλον,
Ἣς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ ἰοχέαιρα θεάων.

Exordium *Minoris Iliados.*

Trojam & Dardaniam canto, quæ mater equorum.
Quæ Danais Mavorte ſatis mala plurima vexit.

VARIÆ LECTIONES.

2. Πολλὰ πάθον) γρ. πόλλ' ἔπαθον, MS. Barocc. *Oxon.* & *H. Steph.*

§. XXXIX.

Τῷ Θεσπείδῃ.

Θεσπείδη, θνητῶν αἰνίσσεο πολλὸν ἀπ' ἀνδρῶν,
Οὐδὲν ἀφραδέστερον πίλεῃ νοὸς ἀνθρώποισιν.

Theſtoridæ.

Theſtoride, ex multis, mortalibus abdita quæ ſunt,
Mens habet in primis cæcos humana receſſus.

NOTÆ.

2. Οὐδὲν ἀφραδέστερον πίλεῃ νοὸς) Νοὸς reſtituo, pro νόον· νοὸς enim in *Genitivo*, pro νόυ, ut *Epheſ.* c. 4. v. 23. Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν. MS. Barocc. *Oxon.* νόυ legit, ſatis benè; ut *H. Steph.* conjectabat.

VARIÆ LECTIONES.

2. Νοὸς) γρ. νόυ, MS. Barocc. *Oxon.* olim νόον, malè. Vid. Not. in *Textum.*

§. XL.

Ποσειδᾶνι.

Κλῦθι, Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς, Ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρῳ μειδῶν ἀδὶ ξυνὸς Ἑλικωνίῳ·
Δὸς δ' ἔργον καλὸν νῆ' ἀπήμονα νόστον ἰδίῃς
Ναύτῃσι, σὶ νῆας πομποὶ, ἠδ' ἡγήτορες ἔσσο.
Δὸς δ' ἐς Ἰωνίαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδῆναι μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀπίων γὰ κυρῆσαι·
Φῶτά τε παίμαλα, ἐς ἐμὸν νόον ἁπροφιόντας,
Ὠδύσαο Ζῆνα ξεῖνον, ξεινίῳ τὸ τεθπιζαν.

Neptuno.

Audi, qui Pelagus valido, Neptune, tridenti.
Imperioque regis, ſpatioſaque cultæ Heliconis:
Da, precor, his nautis reditum, ventoſque ſecundos.
Quæ mihi ſunt comites placidi, navisque magiſtri.
Sit mihi da miſero ſacram contingere terram,
Aërius quâ parte Mimas ad ſydera ſurgit:
Inde hominis juſti me fac ſuccedere tecto;
Ulciſcique virum, qui me improbitate feſellit,
Læſit & hoſpitii ſacra jura Jovemque benignum.

NOTÆ.

2. Εὐρυχόρῳ μειδῶν καὶ ξυνὸς Ἑλικωνίῳ) *Neptunus* hoc in loco dicitur apertè præſidere *Heliconi*; contra quod *Bernardus Martinus* ſtatuit: de quâ re diximus, ſuprà, ad XXI. v. 3. Vid. & *Br. Scholia*, ad *Iliad. ε'.* v. 403.

3. Νόστον ἰδίῃς) Ità *Herodotus* legit. *Suidas*, v. Ὄμνυθι, νόστον ἀρίῃς.

5. Ἰωνίαν) *Ultima* producitur, in *Cæſura*, vi *Ionicæ*, & *Aſperi* ſequentis. *Ibid.* Μίμαντος) *Mimas* Mons *Ioniæ*, *Colophoni* urbi vicinus, contra *Chium* Inſulam porrectus.

VARIÆ LECTIONES.

8. Τεθπιζαν) γρ. τεθπίξω, malè olim; nec enim *brevis α'*, in *Ionicam ᾱ'*, vertitur.

§. XLI.

Εἰς πόλιν Ἐρυθραίαν.

Πότνια Γῆ, παίδεσσι, δίτεκα μειλίφρον' ἔλβε,
Ὡς ἄρα δή τοι μᾶ φατὸν εὐαχέτ' ἐτύχθης,
Τοῖσι μὲν εὐσταλέ', ἠπιόχειρ', οἷς ἐχολώθης.

In Urbem *Erythream.*

O *Sacra multorum Largitrix, Terra, bonorum,*
Quam tu plana aliis & parte æqualis ab omni,
Aspera contrà aliis, in quos converteris iram.

§. XLII.

Πρὸς Ναύτας.

Ναῦται πανδαπέοι, στυγερῇ ἐναλίξιοι αἴσῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξεῖνον Διὸς ὀφθαλμὸν ὑψιμέδοντα·
Δεινὴ γὰρ μοῖρ' ὄπις ξείνιος Διός, ὅς κ' ἀλίτῃ.

Ad *Nautas.*

INfidi nauta, gens diris tristior ipsis,
Sæva quibus veluti mergis dant æquora victum:
Si vobis nulla est hominum reverentia cordi,
At sperate Jovem, summo qui regnat Olympo;
Hujus enim gravis ira solet, pœnæque parari,
His, quibus hospitii non est pia tessera cura.

NOTÆ.

2. Πτωκάσιν αἰθυίῃσι) Ità emendo, pro πλωχάσιν· ut sit πλωχὰς ἰχθὺς *Adjectivum*, à πλώξ, πλωκός. De quâ Voce, *Scholiast.* Sophocl. ad *Philoctetem*, p. 421.

4. Δεινὴ γὰρ μοῖρ' ὄπις ξείνιος Διὸς) Cùm olim esset, Δεινὴ γὰρ μοιτόπις. *Küsterus* ad *Suidam* hæc, "*Cum Vox* "μοιτόπις *sit prorsus insolens, & proinde suspecta, sic potius locum hunc rescribendum puto,* Δεινὴ γὰρ ξενίη Διὸς "ἰς' ὄπις. *Suidas* olim, Δεινὴ γὰρ μοιτόπιθεν ὄπις ξενίων, lege Διὸς, & *Versus bene stabit.* Ego potius disjunctim μοῖρ' ὄπις, ut μοῖρα ponatur, pro μοιρίσιος, & sic *Veteri Scriptioni, & Loci, & Vocum*, rationibus satis consultum puto. Et MS. Barocc. *Oxon.* μόπτις.

VARIÆ LECTIONES.

2. Πτωκάσιν) γρ. πλωχάσιν.
4. Δεινὴ γὰρ μοῖρ' ὄπις ξείνιος Διὸς) γρ. δεινὴ γὰρ μόπτις ξενίη Διὸς, &c. vid. in Not. ad *Textum.*

§. XLIII.

Πεύκη.

Ἀλλή τις σέ, Πεύκη, ἀμοιβαίοιο χαρεῖσα
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπλόκῳ ἐνὶ μήλοις
Ἕστῃ, σίδηρος δὲ καὶ ἐμπεδίοισι βατεῖσιν
Ἕσται, τοῦ σε μάλιστα Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Pinus.

FUndantur fructus aliâ magis arbore dulces,
Quam foret umbrosis felix in collibus Idæ:
Hinc ferrum veniet Martis validæque secures,
His ubi consistet campis Cebrenia pubes.

NOTÆ.

1. Καρεῖσα ἴῃσι) *Suidas*, v. Ὄμμος, legit — καρεῖσι κύησι.
3. Σίδηρος Ἄρης) *Suidas*, σίδηρος ἄρεως.
4. Κεβρήνιοι ἄνδρες) *Stephanus*, καὶ πόλεων, Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρῳάδος· ἀπὸ Κεβρηνίου, τοῦ Πριάμου. Δίδυμος ὁ Κεβρῆνα τὴν πόλιν φησίν. Ἡρωδιανὸς δέ, ἀπὸ Κεβρῆνος τοῦ Πριάμου· ὁ οἰκήτωρ, Κεβρῆνος, τὸ Κεβρήνιος, καὶ Κεβρήνιος. *Harpocration*, Κέβρηνα· πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, Κίβρης, Κυρηναίων ἀποικία. Idem ferè *Suidas*, v. Κίβρης, τὸ Κίβρης.

§. XLIV.

§. XLIV.

Εἰς Γλαῦκον τ̃ αἰπόλον.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίσκοπε τόδ' εὖ φρονέων θές
Πρῶτον μ̃ κυσὶ δίπτυον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
Δῦναι, ὡς φ̃ ἄμφιτον· ὁ μὲν κ̃ πρῶτον ἀκούσῃ
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, ἐ ἀς ἴρηκα θηρὸς ἰόντος.

Ad *Glaucum* caprarium.

GLauce precor, paucis me audi, parcque moneri,
Pra foribus ſtabuli canibus ſua fercula primum
Fac tradas: nam ſic melius, cuſtodibus iſtis,
Nec fera, nec fures venient ad ſepta doloſi.

NOTÆ.

1. Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίσκοπε, ἕπες τόδ' εὖ φρονέων θές) Olim, Γλαῦκε πίσκοπε, ἐπεὶ τόδ' ἴσθι τε. *Suidas*, v. Ὅμηρος, Γλαῦκε, βρότων ἐπίσκοπε. Doctiſſimus *Ludolphus Küſterus*, βοτῶν ἐπίσκοπε, legit rectiſſimè.

VARIÆ LECTIONES.

1. Βοτῶν ἐπίσκοπε) γρ. βρότων ἐπίσκοπε, vid. in Not. ad *Textum*.
3. Ὡς) γρ. τὼς, *Suidas*. *Ibid.* Πρῶτον) γρ. σοῦ θες *Suidas*.
4. Ἕρκεα) γρ. ἑρκία.

§. XLV.

Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν Σάμῳ.

Κλῦθί μου εὐχομένου, Κυθέρεια· δὸς δ̃ γυναῖκα
Τλῆθι νέαν μ̃ ἀίσσουσ̃ φιλότητι κ̃ ἔρωτι,
Ἥ δ' ἐπιπρέσβυν πολιοκρόταφοισι γέρουσιν.
Ὧν ἄρα μ̃ ἀπαμβλύνει θυμὸς ὑ μέριμνα.

Adverſus antiſtitam *Samiam*.

DIve, preces audito meas, mulierque fac iſta
Averſata torum juvenili ætate vigentem,
Canorum veterumque ſenum capiatur amore:
Eſt ætas efſœta quibus, ſed prompta voluntas.

NOTÆ.

1. Κυθέρεια) *Euſtath.* ad *Iliad.* ψ'. fol. 1403. lin. 14. Κυθέρεια δὲ εἰκάζουσι οἱ παλαιοὶ, ἀφ' τῆς ἀγεσ-τέας· καθὰ καὶ τὴν ὁ Ἡλιόδ. Ἀπόλλωνα, ἀφ' ἡμέρας. Vid. ad *Odyſſ.* τ'. v. 86. Hoc Poema *Suidas* etiam laudat, v. Ὅμηρος.
3. Πολιοκρόταφοισι γέρουσι) Ità *Iliad.* δ'. v. 518. πολιοκρόταφος γέροντας vocat, Quod, ut *Alexander Aphrodiſienſis* obſervat, Canities primò circa tempora ſe prodat, ut ſulius diximus, ad *Anacreon.* v. 904.
4. Ὧν ἄρα μ̃ ἀπαμβλύνει) *Suidas*, v. Ὅμηρος, Ὧν ἠμὲν μ̃ ἀπάμβλυνε), ut ſint *Canda* Salaces. Verùm ea *Lectio* fuerit *Parodi* cujuſdam, non ipſius *Homeri*. Nec tamen *Antepenultima* ἔ ἀπαμβλύνει Naturâ brevis, facilè producenda videtur. An ἀπάμβλυνε; Huic loco confine illud, Περθμία μ̃ ἐν γέρουσι παρίσ· Πεῖξις ὑ πάντας ἀκάτ' ἐσὶν αὔτου.

VARIÆ LECTIONES.

4. Ὧν ἄρα μ̃ ἀπαμβλύνει) γρ. ὧν ἠμὲν μ̃ ἀπάμβλυνε), vid. Not. in *Textum*.

§. XLVI.

Εἰς οἶκον τῶν Θεατόρων.

Ἀνδρὸς μ̃ εἴφανος, παῖδες· πύργοι ὑ, πόλου·
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμου· νῆες ὑ, θαλάσσης·

In Palatium curialium:

UT patris nati, ſic turres ſunt decus urbis:
Sic & equi campum decorant, ſic æquora naves:

NOTÆ.

1. Ἀνδρὸς μ̃ εἴφανος) Hoc Poema laudatur, *Herodoto*, *Suida*, v. Ὅμηρος, Auctori Certaminis *Homeri* & *Heſiodi*.
2. Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ) *Euſtath.* ad *Iliad.* ι'. v. 222. fol. 410. lin. 31. Καλῶς δ' ἔχει καὶ τὸ Πεδίοιο· ὡς ἔ ἐν τραχυτοῖς ἡ πάνυ εὐδιακρίτου· ἐξ ὧν ἑ Παροιμία, Ἵππος εἰς πεδίον. *Idem*, fol. 1421. lin. 36. ad ψ'. v. 372. Οἱ δ' ἐπίτριτοι κονιορτὸς πεδίοιο. Καὶ νῦν, ἀντὶ ἔ, Κόνιν ἐμίηνεν ἀφ' ἑ πεδίου, ἤ μᾶλλον ἐπὶ ἑ πεδίῳ, ἔτι τ' πεδιάδος, καθὰ τὸ, Ἵππος εἰς πεδίον.

VARIÆ LECTIONES.

2. Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ) γρ. ἵπποι δ' αὖ πεδίῳ, Certamen *Homeri* & *Heſiodi*. *Ibid.* Θαλάσσης) γρ. θαλάσσῃ.

Χρύσεα δ' εἶσιν αἴξῃ ἀπὸ ζαχρηοὶ βασιλῆες
Ἕδρῃσι τε ἀγρεῦσι, κόσμῳ τ' ἄλλοισιν ἐοῖσι·
Αἰθομένῃ δ' πυρὸς μεμαότος οἴκῳ ἰδέσθαι,
Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Sic & opes ornant ades: præsentia regum
Augusto in solio decorat fora lata sedentum:
At lucente domus multò est augustior igne,
Tempore brumali, quùm Jupiter æthere ningit.

NOTÆ.

3. Χρύσεα δ' αἴξῃ εἶσιν) Pro hoc Versu & sequenti, Certamen *Homeri* & *Hesiodi* Unum tantùm exhibet hunc, Λαὸς δ' ἐν ἀγορῇσι καθημένῳσι, σιοτρόφοισι, non æque benè; at lego, εἶσιν αἴξῃ. in *Præcedenti*.

6. Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων) Hunc Versum restituo, ex Certamine *Homeri* & *Hesiodi*.

VARIÆ LECTIONES.

3. Χρύσεα δ' εἶσιν αἴξῃ) κ. χρύσεα δ' αἴξῃ εἶσιν. Vid. in Not. ad *Textum*.

§. XLVII.

Fornax.

Ὁ Κάμινος, * ἢ Κεραμίς.

Εἴ μοι ἀοιδὴν μισθὸν, ἄγιστε, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ', ὦγ' Ἀθηναίη, καὶ ἐπίστιχε χεῖρα καμίνῳ·
Εὖ δ' μελεοδρῆτιν κόπτοιεν, καὶ πάντα μάλ' ἴδῃσι
Φρυχθῆναί τε καλὰς καὶ τιμὰς ἔσσιο δοῖσα,
Πολλὰ μὲν ἐν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δ' περάσιμα· ἡμῖν δ' ὄφρ' ἂς σφιν ἀέσω.
Ἦλθ' δ' ἐπ' ἀνανδείῃ τριφαλὴς ψευδὴς ἄρουρα,
Συβώλῳ δὲ πᾶσα καμίνῳ ἐπλήσθησαν,
Συντρίβοι Σμάραγδος τε, καὶ Ἄσβολος, ἠδὲ Σαβάκτης,

Si mihi mercedem dabitis, figuli, ista canemus:
Huc ades, ô Pallas, dextraque fovelo caminum:
Pulchrè ut durescant calices, atque omnia cernam
Exsiccata probè, ut figulis lucra magna reportent
Vendita perque forum multa, & per compita multa:
Sic illis quæstus crescat, prudentia nobis.
At si deposito juvat irridere pudore,
Huc precor, ut pestes veniant, quacunque per orbem
Circulantur, fumant & in hunc mala cuncta caminum:
Irruat huc Smaragus, gravis Asbolus, atque Sabactes,
Conterat igne demum Pallas, & vasa camini;

NOTÆ.

1. Εἴ μοι ἀοιδὴν μισθὸν) Nomen hujus *Poematii* ὁ Κάμινος addo, ἢ Κεραμίς quod ità alicubi *Suida* vocetur, qui tamen Voce Ὅμηρος, *Titulum* habet & nostrum, ὁ Κάμινος, ubi & ipso Initio αἴ μοι legit, pro εἴ μοι. Vid. *Joh. Albert. Fabricii* Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. l. 2. §. 13. pag. 280.

2. Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ἐπίστιχε χεῖρα καμίνῳ) Omnes *Mechanicæ* Artes *Minervæ* Præsidio gaudebant, & Omnia Opera *Muliebria*, item Artes *Tectonicæ*, & *Architectonicæ*; adeò ut *Domibus* struendis, *Navibusque* & *Curribus* compingendis præficeretur, ut suprà, in *Ven.* Hymn. v. 12. Vid. *Ovid.* 3. *Fastorum*, & *Metamorph.* l. 6. *Lucianus* in *Hermotimo*, Φασὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν, καὶ Ποσειδῶνα, καὶ Ἥφαιστον, τίνος τέχνης εἴη. Vid. ad *Var. Lectiones*.

3. Καὶ πάντα μάλ' ἴδῃσι Φρυχθῆναι) Olim, pro ἴδῃσι, legebatur *ἰσῇ*. At cùm Vox illa nihil hic juris haberet, & *Modi* Mutatio minùs rectè incederet, levi Variatione, *ἰσῇ*, in ἴδῃσι, muto; cum εὖ ῥα, non æquè benè succedere vidissem; ità enim primò scripseram.

6. Ἦλθ' δ' ἐπ' ἀνανδείῃ τριφαλὴς ψευδὴς ἄρουρα) Modestum sanè summi Poetæ Votum; ut *Figuli* nempè Ditescant, & ille iis *Præcentor* fiat. Præstat tamen ita legere, quam cum *Herodoto*, ἡμῖν δ' ἂς σφι τοῦτο, nisi hic excipias. Καὶ ἡμῖν, ὡς τοῦτο αὐτὸς κερδαίνοιμι· ἐγὼ γὰρ συμπεριλήψομαι τὸν τοῦ φίλου ἀγαθόν. Legit *Josephus Scaliger*, Μῦθος δ' Διὸς σφι τοῦτο, vel Μῦθος δ' Διόσφι τοῦτο.

7. Ψευδὴς ἄρουρα) Ità quidem, pro ψευδὴ ἄρουραν, scribo, *Homerico* nempè more. *Incontractim*.

9. Συντρίβοι, Σμάραγδός τε, καὶ Ἄσβολος, ἠδὲ Σαβάκτης) Olim, Σύντριβ' ἡμῖν, at *Prior* Τ τρίβω semper *Homero* producitur, quare omninò in *Aoristo* 2. legendum συμπερίβοι, pro συμπερίβῃ, *Ionicè*. *Suidas*, Συμπερίψας habet. Ἄσβολος, cum sit Nomen Centauri ab *Hercule* Cæti, de quo *Philostratus*, Heroic. fol. 723. & *Tzetza* Chiliad. V. §. 22. fol. 330. *Joh. Albert. Fabricii* Biblioth. *Græc.* 1 Vol. l. 1. c. 2. §. 8. pag. 11. & notæ, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

1. Εἴ μοι) γρ. αἴ μοί. *Ibid.* Ἄσβολος) γρ. ἀείσομαι.

2. Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη) γρ. δεῦρ' ἀγαθὴ μαῖα. *Suidas*. v. Ὅμηρος, quod emendandum ex *Herodoto* rectè monet Clariss. *Küsterus*.

3. Εὖρα) γρ. εὖ ῥα, & ἰσῇ olim; vid. N. in *Textum*.

6. Ἦλθ' δ' ἐπ' ἀνανδείῃ τριφαλὴς ψευδὴς ἄρουρα) γρ. ἡμῖν δ' ἂς σφι τοῦτο, vid. Not. in *Textum*.

7. Ψευδὴς) γρ. ψευδὴ, vid. Not. in *Textum*.

9. Συντρίβοι) γρ. σύντριβ' ἡμῖν, & συμπερίψας. *Ibid.* Σμάραγδος) γρ. Μάραγδος. *Ibid.* Ἄσβολος) γρ. Ἀσβόλων, Ἄσβιστος. *Ibid.* Ἠδὲ Σαβάκτης) γρ. ἠδὲ γ' Ἀβακτῶν. *Herodot.* Vid. Not. in *Textum*.

Ὠμόκω-

10 Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῦδε τίχη καπὰ πυρὶ σπείζῃ.
Πίρῃ πύρ' αἴθυσσαι ἐ δαίμοζε· εὖι ϑ' κάμινϑ-
Πᾶσα κυκηθείη, κισσήϊνα μιζα κακυσσίτων.
Ὡς γοάϑ- ἱππείη βρύχῃ, βρύχοι ϑ' κάμινϑ-,
Πάντ' ἴντοῦ' αὐτῆς κισσηϊίης λιπῇ πυῖσσα.
15 Διῦρϱ ἐ Ἡλίη θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγχιστα φάρμακα βάλλῃ, κάκκε δ' αὐτές τι χῇ ἔργα.
Δεῦρϱ ϑ' ἐ Χείρων ἀγέτω πολίτας Κενταύρες·
Οἵ τ' Ἡρακλείης χερὸς φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο,
Τέρψιες πάϑε ἔργα κακῶν, πίπτοι ϑ' κάμινϑ-,
20 Αὐτὶ δ' αἰμωζοῖς ὀφϑαλμὸς ἔρδα πυρφ.
Γηθέσω δ' ἐγὼν αὐτῶν κακοδαίμονα τίχολω.
Ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τάτε πᾶν τὸ σϑένεσσιν
Φλιχθείη, ὡς πάντες ἐπίσσυϊ αἴσιμα ῥίζων.

Ille licet rapido multum nunc ferveat æstu.
Insuper Omodamus ferraique & damna det arti;
Omnia misceto, fornacem, vasa, domumque:
Ut fragor immensus fiat, figulique tremiscant,
Non secus ac malè crepitu clauduntur equinæ,
Sic subitâ fornax crepitetque cadatque ruinâ,
Inque lutum redeant calices & vasa minuta.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
Quique manu Herculeâ cecidere, superque fuerunt,
Illi contundant opus omne, ipsumque caminum
In nihilum penitus redigant, figuli ista videntes,
Plorent, & lacrymis spectent ingentia damna.
Improbitatis ego spectabo hæc præmia lætus.
Denique qui pronus fornacem respicit, illi
Flamma vorax faciem rapiat, penitusque perurat:
Sic scelus agnoscent omnes, atque inde cavebunt.

NOTÆ.

men etiam *fuligineum* Camini alludat, lubens repono, pro Ἀσθεσσι, quod pro Ἀσθεσσιν poni potuit, pro quo tamen Nonnulli scribunt Ἀσθεσσι, ἰδὶ Σαβάκτια, pro ἰδὶ γ' Ἀβακτῦ, & Σμάραγϱ, pro Μάραγϱ, ob *fragores* incendiorum.

11. Πίρῃ πύρ' αἴθυσσαι) Ità, pro σχεδὴ πύρ' αἴθυσσαι, *Æmylii Porti*, qui ita Emendabat *Herodoti* πεδὴ πυρκαϊὴν ἐκαυσαν· at nostrum πίρῃ propius ad *Scriptionem* & πῖῃ accedit, & πίρῃσι πυρὶ elegantius paulò, quam σχεδὴν πυρὶ, *Incendio* nempe *vastare*, quam *incendio incendere*.

19. Τόπῃσιν πάϑε ἔργα κακῶν) Δηλονότι, Κίπτουσι, neque enim, quicquid Vir Magnus *Küsterus* putet, τὸ πίπτοιεν hùc benè dici potest de *Figulinis* Vasibus, at τόπῃσιν venustè; verùm è contrà, τὸ πίπτοι ad *Caminum*, benè referri potest: quare πίπτοι ϑ' Κάμινϑ-, pro τόπῃσι ϑ' Κάμινον, lego; nam si ea Vox admitteretur in eo loco, τόπῃσιν iterum deberet esse, quod *Versus* non admittit.

22. Ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τάτε πᾶν τὸ σϑένεσσιν Φλιχθείη) Ità emendo & lego, pro *Veteri*, Ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ σφὶ· ut ita se habeat. Ὅς δέ κεν ὑπερκύψῃ, πᾶν τὸ τάτε σϑένεσσιν πυρὶ Φλιχθείη.

23. Ἐπίσσυϊ αἴσιμα ῥίζων) Hinc sequitur, Ἀριστὰ διδασκόν εἶναι, ut *Dionys. Halicarn.* σφὶ δ' Ὁμήρῳ πειθόμενος, & Nos, ad *Iliad. ι'.* 443. & ϱ'. 671.

VARIÆ LECTIONES.

10. Πυρίζῃ) γρ. πυρίζοι, MS. Barocc. *Oxon.*
11. Πίρῃ πύρ' αἴθυσσαι) γρ. πίῃ πυρκαϊὴν ἔκαυσαν, αἴϑῃ, & σχεδὴν, olim, σπλαγ, *Suida*.
15. Θυγάτηρ) γρ. Σύγατερ.
19. Τόπῃσιν) γρ. πίπτοιεν, *Ludolph. Küsterus*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πίπτοι ϑ' κάμινϑ-) γρ. τόπῃσι ϑ' κάμινον, malè olim.
22. Ὑπερκύψῃ) γρ. ὑπερκύψῃ. *Ibid.* Πυρὶ) χρ. σφὶ.
23. Φλιχθείη ὡς) γρ. φλιχθῇ ὅπως. *Ibid.* Ἐπίσσυϊ) χρ. ἐπίσσυϊ, olim, in Nonnullis.

§. XLVIII.

* Εἰρεσιώνη.

Δῶρα φερόντων ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Οἳ μὲν μακρὰ μὲν θέναρ, μακρὸ δὲ βρίμη ὄλεσσε πολλή.
Αὐτὰρ ἀνακλίνουσι, δυσμὰς, πλήθοντι δὲ ἔοικεν
Πολλὰς, σὺν πλήθοντι δὲ καὶ Εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθὴ· ὄπιθεν δ' ἄγλαα, μισταὶ δὲ εἶεν.
Κυβαίη δ' αἰεὶ μὲν κάρηνον ἵρπει, μάζα,
Καὶ μὲν κεδνάων ἰσοπλὰθὲς σπαμένοισιν.
Τῇ παιδὸς δὲ γυνὴ καλὰ δίφρακα βάσα ὤμοιν,
Ἵμείρουσι δ' ἄξουσι κεραϊπελὲς ἐς τέλος δῶμα·
Αὐτὴ δ' ἰσὸν ὕψοσε ἐπ' ἠλάκατον βεβαυῖα.
Νεῦμαί σι, νεῦμαι εἰσιόντι, ἄπτ χιλιόνι·
Ἔσπεται δὲ θοῖσιν, μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνι·
Ἔσπεται δὲ θοῖσιν· ψιλὰς πόδας· ἄμμι φέρ' αἶψα

Eireſione, ſive Ramus.

VEnimus ad magnas ædes civemque potentem,
Cujus divitiis reſonat domus atque redundat.
Vos aditum præbete, fores: feliciter intrent
Divitiæ, & requies hilaris, Chariteſque ſequantur:
Vaſa opibus tumeant, nihil hic videatur inane:
Sintque laborata Cereris repleta canaſtra.
Excelſo curru nurus hic portetur, & ipſam
Veloci curſu revehant ad limina mulæ.
Hæc premat electrum pedibus, telaſque laboret.
Aſt ego vos repetam, repetam (mihi crede) quotannis;
Non jecus atque redit ſub tectum garrula Procne.
Aſſumus in portâ, cum Phœbo nempe Vitali,
Aſſumus in portâ; ſeu munera ferre placebit,

NOTÆ.

* Εἰρεσιώνη) *Euſtath.* fol. 1289. lin. 36. Εἰρεσιώνη. ἡ ἀλλὰς ἐλαίας ἐπεμφῶ ἐρίῳ, σὺν πεπεμμένοις ἔχων ἀμφοτέρως ἐκ τῆς κορυφῆς τύπτει ἑκάστῃ παῖς ἀμφιθαλὴς, ἢ πλήθει σὺν ἡγεῖται τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερεῖ, ἐν τοῖς Πυθικοῖς. Item pauca de *Theſei* Voto, & mox Puerorum Cantilenam, *Etymolog.* M. v. Εἰρεσιώνη. Εὐσταθίῳ καλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα πεπεμμένα, κλάδους, ἢ ἰκάδας, ἢ τὰ καθαρῶν ἀπεφθείων ἐριμμένας· ἢ ἡ ἀλλὰς ἐπ' ἐλαίας, τὰς καρπὰς ἔχων ἀπεσπασμένας, ἢ εἰρίοις λευκοῖς ἢ φοινικοῖς· ἐστεφανοῦτο ἡ ἱκετεία τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἢ οἱ περὶ Θησέα καθ' ὁδὸν ἱκέτευον ἐξαχόσμενα ἢ κλάδους εἶτα κεκοσμημένους, καθαχίσαντες αὐτὰς ἀπολίγεσι. Εἰρεσιώνη σύκα φησί. καὶ πίονας ἄρτους. Καὶ μέλιτος κοτύλην, καὶ ἔλαιον ἐπιχέοντας. Καὶ κύλικ' οὐζαίαν οἶνου, μεθύοντι καθῆδεν. De *Ireſione* præterea, *Strabo*, l. 1. & *Iſaac. Caſaubon.* in locum; *Clemens Alexandrinus*, fol. 347. &c. & *Fredericus Sylburgius*, in locum: *Athenæus*, l. 8. fol. 360. c. 15. *Ariſtophanis* Scholiaſtes. fol. 50. at Edit. *Græc. Latin.* fol. 102. *Thomæ Gatakeri* Adverſaria, c. 48. *Joh. Meurſii* Feriata *Græca*, v. Πυανέψια, præter alios, quos adfert *Joh. Albert. Fabricius*, Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. fol. 278. *Ogilbey*, Homer. *Iliad.* fol. 472. Hoc autem *Poëmation*, *Homero* attributum, *Herodotus* habet & ex eo *Suidas*, v. Ὅμηρος.

1. Ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο) Vid. ad *Odyſſ.* α'. ν. 276. quomodò *Prior* ὃ δυναμένοιο producatur.

2. Ὃς μέγα μὲν θέναρ) Hæc *Repetitio* non *Tautologiam* ſapit, verum *Elegantiam*; nec erat, quod Doctiſſ. *Kiſterus* ideò ad aliam *Lectionem* refugeret, Ὅς μέγα μέν γ' ἀνύχῃ, ut nempè propiùs accederet ad *Suidæ Lectionem*, αὐτῇ.

6. Κυβαίη δ' αἰεὶ μὲν κάρηνον ἵρπει, Μάζα) Κυβαίη, ſi vera Vox, ἔπι κύβοιον δίκην ἢ πτερόεντος. *Heſiodus* autem μάζαν ἀμελγομένην dixit. In *Suidæ* Exemplari, Κυκαίη videtur legi, quæ Vox æque obſcura; poteſt tamen referri, ad κυκαίη, παροχὴ, à κυκάω, ut *Etymolog.* M. v. quod μάζα ſit φύραμα· μᾶζα ἡ κυρίως, ὃ τορφὺς, ἢ λεπὶ μαλακὸς καὶ σίτου. ut *Suidas*. Pro καῖα, lego μαῖα.

7. Καὶ μὲν κεδνάων ἰσόπλεα σπαμένοισιν) Hunc *Verſum* ex *Suidæ* Exemplari *Herodoto* reſtituo.

8. Τῇ παιδὸς ὃ γυνὴ καλὰ δίφρακα βάσα ὤμοιν) Ità. pro διφρήδα lego, auctoritate *Heſychii*, Δίφρακι) Θρόνος γυναικῖος. Vid. *Suidam*, v. Ζεῦγος ἡμιονικόν. Clariſſ. *Ludolph. Küſterus*, δίφρον ἐπιβάσα) legit.

9. Ἵμείρουσι δ' ἄξουσι κεραϊπελὲς ἐς τέλος δῶμα) Τὸ ἐς ex *Schreveliana* fortè exciderat, ob ες præcedens in κεραϊπελὲς. ego *Reſtituendum* curo.

10. Αὐτὴ δ' ἰσὸν ὕψοσε) Turbatè olim αὐτὴ δ' ὑψόσε ἰσὸν, in *Schreveliana*, &c. reſtituo ex *Metri* lege & *Herodoteo* Exemplari.

11. Νεῦμαί) Νέομαι. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 136. & *Suidam*, v. Ἐπανέστ ἄπτ χιλιόνι) Hinc proculdubio *Cleobulus Lindius* χιλιόνια ſua apud *Rhodios* ſuos inſtituit, & rem, & nomen, ex *Homero* edoctus. De quo Feſto, *Euſtath.* in *Odyſſ.* fol. 767. lin. 20. *Joh. Meurſius*, in *Græcia* Feriatâ, v. Χελιδόνια.

12. Ἕσπεται δὲ θοῖσιν, μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνι) Pro ἕσπετ' ἐὸ σὺν θοῖσιν, lego ἕσπεται δὲ θοῖσιν, quia is mos in hac ſolennitate, & quòd Ἀπόλλων Ἀγυιεὺς. ſemper ſtet σὺν θοῖσιν, ut notamus ad *Euripid.* Ion. v. 186. & *Phœniſſ.* v. 624. & ſuprà, in Argumento. *Horatius* ad *Apollinem*. Lævis *Agyieu*, ex Corruptis *Suidæ*. Πίσσῃ τ' Ἀπόλλωνι γυμνάζει, reſtituo. μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνος. Vid. *Suidam*, v. Ἀγυιά.

13. Ἕσπετο δὲ θοῖσιν, ψιλὰς πόδας· ἄμμι φέρ' αἶψα) Ex emendato *Suidæ* Exemplari hæc adduco.

Αἶψα

Αἶψα φίρ', αἰ δόσις τι· κὴ αἰ δόσις τι, μενῦμεν·
Εἰ δ μὴ, ἐχόμεθ'· οὐδὶ σωοικησοῦντι πάρεσμεν.

Seu nihil; eſt tamen hinc abeundi certa voluntas:
Non etenim hic habitare diu, nec adeſſe paramus.

NOTÆ.

14. Αἶψα φίρ'. αἰ δόσις τι· κὴ αἰ δόσις τι, μενῦμεν) Finem *Verſus* præcedentis, in hujus Initio Repetendum duxi; de quo *Schemate*, diximus, ad *Iliad. ε'.* v. 371.

15. Εἰ δ μὴ, ἐχόμεθ'· οὐδὶ σωοικήσοντι πάρεσμεν) Εἰ δ μὴ, οὐχ ἑτέρωθι· ἢ δὲ σωοικήσοντι τοῦτό' ἐλήφθη, hoc erat *Scholion* in locum, & tandem *Textum* expulit, nunc denuò reſtitutum; nec τὸ σωοικήσοντι offendat aliquem; cùm conſtet, quod ſæpè probamus, & præcipuè ad *Iliad. α'.* v. 566. *ε'.* 487. & *ν'.* v. 435. *Dualem* Numerum, pro *Plurali*, haud rarò uſurpatum *Homero*; præſertim cùm hoc in loco, *Multorum Chorus* ex *Duabus* tantum *Partibus* conſtituatur, *Pueris* nempe & *Virginibus*. Fruſtra hactenus *Proſaica* quædam, ex *Iambis* male confuſa, appoſuerat neſcio quis Veterum ad Senium ſupplendum; verum quum hæc ex *Athenæo* ſint ferè ſumpta, vel ſaltem ex loco apud *Athenæum*, l. 8. fol. 360. c. 15. & *Euſtath.* in *Odyſſ.* fol. 767. lin. 20. aſſervato, operæ pretium duxi & *Iambico* ſuo metro & priſtino Nitori reſtituere; quod nec ipſe *Meurſius* ſatis terſa nobis illa dederit, *Græc. Feriat.* v. Χιλιδόνια.

Εἰ μὴν τι δόσις· αἰ δ μὴ, σὺν ἄσμεθ'·
Ἢ τὼ Διὸς φίρωμεν, ἃ τὸ ὑπαίθριον,
Ἢ τὼ γυναῖκε τὼ ἴσω καθημένω·
Μικρὸ μὲν ἴσ' ἁμᾶς μὴν ἀέσμεθ'.
Ἂν δὲ φίρῃς τὶ μέγα τι καὶ δὺ κὴ φέρεις.
Ἄνοιχ', ἄνοιγε τὼ Διὸς χιλιδόνε·
Οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ Παιδία.

§. XLIX.

Τοῖς Ἁλιεῦσι.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐγεγάασιν,
Οὔτε βαθυκλείων, οὔτ' ἄπιρον μῆλα νεμόντων.

Piſcatoribus.

Hi vos, ô pueri, tales genuêre parentes,
Nec latis fundis, gregibus neque mille potentes.

NOTÆ.

1. Τοίων γὰρ πατέρων) Ἐπιφέρηται ἐπιπλήκτως Ὁμήρου τοὺς τοὺς ἁλιεῖς, de quâ re videſis *Herodotum*, in *Homeri* Vitâ, & *Suidam*, v. Ὁμήρου, item Certamen *Homeri* & *Heſiodi*; & Oraculum apud *Plutarchum*, in *Homeri* Vitâ, *Iliadi*, noſtræ Editionis, præmiſſâ, folio xvii. Huc refer *Epigramma* apud *Suidam*, v. Μαιονίδης.

Εἰ δ' ἁλιεῦσι, σύγγνωτε· ἐπὶ γὰρ Κοίρανος ὕμνων
Μαιονίδης, γελόων ἰχθυόεντα ἔπεα.

Τέλος τῶν σωζομένων Ὁμήρου ποιημάτων.

PRÆ-

PRÆLOQUIUM

De HOMERI Fragmentis, &c.

HOMERI, quæ hìc Collecta exhibemus, *Fragmenta*, Auro contrà non cara, nonnulla suis quidem locis interserenda duximus, ubi scilicet indubitata prorsum erant, vel ex intrinsecà ipsius Rei *Evidentiâ*, vel ex Fide Dignorum Testimoniis; at non quidem *Omnia*: nempè nec de *Omnibus* eadem *Certitudo*, aut *Auctoritas*. Quare satius fore visum simul hìc Omnia omninò recolligere, & sub uno intuitu coràm expandere; quo melius pateat, quæ, quotque sint, & qualia; quantàque insuper Diligentiâ & Fide conquisita; intelligatque etiam peritus *Lector*, quæ *Vera* sint, quæque secus. Plura enim apud Auctores passim reperiemus perperam laudata, & *Homero* verbi causà attributa, quæ ad *Apollonium*, aliumve aliquem Poetam jure pertinent, ut Ῥόμβῳ νῦν τυπάντι Ῥεῖα Φέρμις ἰκάνει, quod *Etymologicum* M. v. ῥόμβος, sine *Auctoris* nomine laudat, at *Achilles Statius*, in *Catullum*, fol. 208. *Homero* tribuit; cum reverà sit Vetius *Apollonii* Argonaut. ità *Etymolog.* M. v. Σωφροσύνη, laudat *Homerum*, pro *Apollonio*; ut in v. Ἑρμαῖον, *Iliadem*, pro *Odysseâ*. Ità *Æschines* in *Timarchum*, Φήμη δ' εἰς ἔφατον ἦλθε, ex *Homero* plus semel laudat, quod quidem non inter Opera, quæ nunc extant, occurrit, nec unquam ad *Iliada*, sive *Odysseam* pertinebat, at multò jure ad *Homeri Thebaida* referri potest; de quo non licet certius concludere, quandoquidem ex hoc Opere, tantillum nunc supersit, ut mox videbimus. Verùm hoc semel Notandum, Quæ in *Iliade*, vel *Odysseâ*, Restituta habes *Fragmenta*, de iis suis in locis fusius egimus, & rationem dedimus, in Notis ad *Textum*; quod moneo, nequis fortè hìc idem à Nobis expectet faciendum.

Iliad. A'.

V. 404. Post — ὁ δ' αὖτε βίη ἦ πατρὸς ἀμείνων. Tum legitur à Nonnullis,

* Καὶ μὲν Τιτήνων πολὺ Φέρτερος ἦεν ἁπάντων,
* Ὀππῖσι ναίων' ἐνὶ Τάρταρα εὐρώεντα.

Vid. ad locum, & confer. in *Variis Lectionibus*. *Zenodoti* hæc *Lectio*, nec placet.

Iliad. B'.

63. Post — Διὸς δέ τι ἄγγελος εἶμί. Tum legitur in aliquibus *Exemplaribus*,

* Ἠώγε σὲ πατὴρ, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων
* Τρωσὶ μαχήσασθαι περὶ Ἴλιον· ὡς ὁ μὲν εἰπὼν, κλ. *Zenodoti* & hæc Lectio; nec placet.

557. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. Pro hoc *Uno*, hi *Duo* Versus legebantur, in aliquibus,

V. 5 * Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης,
* Ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τὲ, Τεκμόνων τέ.

Vid. Not. in locum, & ad *Var. Lect.*

568. Τοῖσι δ' ἅμ' ἐγδούπησε μέλασιν ὄχεσφι ἄνακτι.
* Ἔνθ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσχόωντο,
* Ἀργεῖοι λιποθώρηκες, κέντρα πολέμοιο.

Hoc *Distichon*, Ἔνθ' ἄνδρες, & deinceps, inter alios Tredecim numero, laudatur ab Auctore Certaminis *Homeri* & *Hesiodi*, Editionis nostræ fol. xxvi t. diu tamen fefellit me; vix serò latens extraho jam in lucem.

848. Αὐτὰρ Πυραίχμης, &c.
* Πηλέγονός θ' ὑὸς, θοῷσι δεξιόν Ἀστεροπαῖος,
* Ἄντιον ἀντιόων πολέμῳ· ὁδὸ' ἦλυθε πρῶτον.

Vid. ad Locum; nec enim *Recipiuntur*.

555. Κρῶ-

855. Κρῶμνάς τ', Αἰγίαλόν τε, &c.

* Καὶ κωμας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμυδος,
* Οἱ τοῦ Παρθένιον ποταμὸν καλλιρρόον ναίον.

De his Versibus, vid. Not. in locum; Nec tamen hi *Recipiuntur*.

866. Οἱ ῥ' Μυσῶν ἦρχον ἠδὲ Τρωΐλῳ μαχάοντες,
* Τρωΐλῳ ἠδὲ Ῥιγμῷ, Ἄρηϊ δ' ἰσοφαρίζων.

Vid. ad Locum; nec Hic *Recipitur*, licet in *Euripidis* Editione.

Iliad. Γ'.

40. Αἶψ' ὀφελόν τ' ἄχος τ' ἄμμε, &c.

* Μηδέ τι γένεσιν οἷον ἐφέσασθαι φίλον υἱόν.

Vid. ad Locum. *Non Recipitur.*

86 *Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ κελεύει.

Recipitur, ob Rationes; quas videsis ad locum.

Iliad. Δ'.

315 *Ἦ, ῥ' ὅταν τέλος ἔλθῃ ὁμοίῃ πολέμοιο,

Vid. Not. in *Scholia*, ad locum.

Iliad. Ε'.

572. Ὡς εἶδον δύο φῶτε, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε,
* Ἀνδρείαν ἔς αὐτῷ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Vid. Not. in locum.

598. Φοίτα δ' ἄλοχος μὲν ἐσῶ Ἕκτορος, ἄλετ' ὀπωπήν·
* Ἀλλὰ δ' αὐτὸν ἔσω δῦναι, θεὸς ἄνδρα κορύσσων.

Hinc *Anacreon.* v. 233. Μίσγων ἡ καρδίης μοῦ Ἔδωνε.

Iliad. Ζ'.

Iliad. Η'.

150 * Ἀνδρείαν μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Vid. Not. in locum: *Recipitur.*

Iliad. Θ'.

131. Καὶ νύ κε σὺν κύδει νηυσὶ Ἴλιον, ἠδὲ ἄρεσσι,

V. 20 * Τρῶες, ὑπ' ἠνορέῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο, *vel*
* Ἕκτωρ, ἠδὲ Τρῶες, ἠδὲ Δάρδανοι ἀσχεμαχηταί.

Vid. Not. in locum; *N. R.*

465 * Ἀνδρὸς ἐὸς ῥιπῇ· ὁ δ' μαίνεται ὄχεσφιν ἀνελῶς
* Ἕκτωρ Πριαμίδης, ἠδὲ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Vid. Not. in locum: nec tamen *Recipiuntur*; quòd aliàs rectius adfint.

547. Σὺν τ' ἐν μεγάροισι ἐπὶ δ' ἔκλυον ἠχήεντα.
* Ἕρδεν δ' ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας·

Hos quidem *Quatuor* stellatos Versus in *Textum* Recepi, *Platonis* auctoritate. Vid. in locum,

549. Κνίσην δ' ἐν πᾶσι φέρεν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

V. 25 * Ἡδέην· τῆσδ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δαπάνῃσι,
* Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
* Καὶ Πρίαμος ἠδὲ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.

Iliad. Ι'.

82 * Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, ἠδ' Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,

* *Etymolog.* M. v. Διονύσου, Ἀσκάλαφος ἐλέγετο. ἃ ὅτι συνεχῶς ἐμέμνητο Ὁμηρικῶς εἴρηκε, * Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἱὲ Ὀρίαο· ἢ ἐπειδὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς ἦν, καὶ ὀξεῖς τοὺς ὤμους εἶχεν ὁ Ἀσκάλαφος, τὸ ἔριφον. Male confundit hunc locum cum alio, *Iliad.* μ'. v. 139. Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτε, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέσβιον. *Ascalaphus* enim & *Ialmenus* erant *Graci*; at *Iamenus* & *Oresbius* in illo loco, *Trojani*. At hi Tres nunquam in Uno Versu simul junguntur ab *Homero*.

215. Αὐ-

119. Ἀλλ' ἐπὶ ἀκοσμίᾳ, &c.
*Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί. Vid. Not. in locum. N. R. Sed alias admitto, nempè ad τ'. v. 137.

212. Αὐτὰρ ἐπὶ καὶ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη· Vel,
V. 30 * Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄντας ἀπέπλατο· παύσατο ἧ Φλόξ. Vel.
* Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' πῦρ ἐμαραίνετο· παύσατο δὲ Φλόξ. Vid. Not. in locum, ad *Textum*.

215. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄπλησε, ϵ sic ἐλειοῖσι ἔχευε) *Aristoph.* Schol. ad *Nub.* v. 178. paulò aliter legit; nempè.
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπλησε, καὶ ἀμφ' ὀξέεσσιν ἔπειγεν. Puto μνημοσύνῃσι ἁρμάτεσσι.

457. Ζεύς τε καλαχθόνιος, &c.
* Τὸν μὲ ἐγὼ βάλλουσα καταΐσσομαι ὀξέϊ χαλκῷ· *Recipiuntur*, Plutarchi *auctoritate*. Vid. in locum.
* Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
V. 35 * Δήμιος ἦκε Φάτις, καὶ ἐπείθετο πολλὰ ἀνθρώπων·
* Ὡς μὴ παλιρρόθιος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

535. ——————— Ἀρχέδοκε.
* Οὐδὲ ἐώκει
* Θηρεύειν σιτοφάγῳ· ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι. Vid. Not in locum.

623. Καὶ μῦθον Δαναοῖσι καὶ ἐσθλὸν ἠδὲ ἕκαστα,
* Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃσι, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ. Vid. in locum.

Iliad. Λ'.

485 * Χάλκειον, ἐπτάβοειον· ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων. Vid. in locum.
542 * Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησε, ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Vid. in locum.

Iliad. Μ'.

162. Δείματα τότ' ὄρωρεν, καὶ ἐπτοίηντο μενεαί.
* Χερσὶ καταπρηνέσσι, ὀλοφυδνόεντι δὲ θώρηκι, vid. Not. in *Textum*.

Iliad. Ν'.

18. Τρίσσοι δ' ὦρσε μάχεσθαι καὶ ὅλως.
* Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν, Vid. Not. in locum.

218. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, &c.
* Τῷ μὲν ἑπταέθλοις θωρήσσετο χρείων Ἐνοσίχθων, Admissus in *Textum*. Vid. N. in locum.

433. Τρεῖς δὲ μάχης ἄρξοντες ἐπὶ Τρωΐν ἐρύσσαι.
* Πρὸς Ἀντιλοχίδας τεραφέμεν, καὶ Παιήονα δῖαν, *Non Recipiuntur*. Vid. N. in *Textum*.
V. 45 * Πελμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν,
* Αὐτόν τ' Αἰνείαν, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
* Ἕως ἔθ' ἥβαων εἶχεν, ὄφελλε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
658. Μίξω δ' ὅ τοι πατὴρ πίσυρας ἀκέρσας λαβών·
* Τὸν τρέσσεν γὼ ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Vid. Not. in locum.
731 * Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν. Vid. in locum.
792. Μέσσῳ θ' ἵππων Ἱππολύτου,
V. 50 * Μυρῶν ἀσχαλόων ἡγήτορα καρτερόθυμον. Vid. in locum.

Iliad. Ξ'.

Iliad. Ξ'.

245. Πάντας τίτυε.
* Ἀνδρόμαχ', ἠδὲ Θόωνα, πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἴησιν. Vid. in locum.

279. Οἱ Τιτῆνες καλέουσι.
* Ὧμινε δ' ὑπὸ πέτρηφι καλεόμενον Στυγὸς ὕδωρ. Vid. Not. in locum.

Iliad. Ο'.

30. Ἄρης ἐς ἐκατόμβοιον, &c.
* Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα πόδων· μυδρὸς δ' ἐνὶ Τροίῃ
* Κάββαλον· ὄφρα πέλοιο χ' ἑστεμβώτισι πυθέσθαι. Admittuntur in *Textum*, &c.

Iliad. Π'.

82. Νῦν ἕλωνται. Tum hoc,
v. 55 * Τὲς ἄλλους ὀτάριζ'· ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴχεο χεῖρας. Vid. in locum.
183 * Κάββ' αὐτῶν λίτα χεδαν ὑπ' ἠλακάτῃ ταυσαντες· Vid. *Brevia Scholia*, in locum.
At nunc ego reperio & hunc Versum, apud *Apollonium*, Argonauticôn, l. 1. v. 565. Κάββ' αὐτῶ λίτα χεῦον ἐπ' ἠλακάτῃ ἐρύσαντες.
226 * Ἀλλ' αὐτὸς μίνθῳ, ἠδὲ Μενέλαῳ ἀγλαὸς υἱός, vid. ad locum.

Iliad. Ρ'.

99 * Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὃς ἀμείνονι φῶτι μάχηται. Vid. ad λ'. v. 542.

Iliad. Σ'.

207. Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκῃ. Pro illo *Aristarchus* ità legit,
* Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πάντοσ' ἀειρομενὸς αἰθέρ' ἵκῃ, vid. in locum.

398. Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ', &c.
v. 60 * Νηρῆος πολιοῖο θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, vid. ad v. 399.

551. Ἥμενον ἐξείης ἑρπαίους, &c.
* Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδώρου. Vid. Not. ad locum.

Iliad. Τ'.

137. Ἀλλ' ἐπὶ ἀκοστήμου, &c.
* Ἦ οἴνῳ μεθύων, ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί. Vid. ad locum, & ad *Iliad.* ε'. v. 119.

238. Ἦ, καὶ Νίσυρον τε Κράπαθόν τε, &c.
* Ἀντίλοχόν θ' ἥρωα καὶ ἀντίθεον Θρασυμήδην, vid. ad locum.
362 * Ἐκ νηῶν ἐχέσθην· βοὴ δ' ἄσβετος ὀρώρει. Vid. in locum.

399. Ἠλέκτωρ ὑπαείρων.
v. 65 * Ἐζομένῳ δ' ἄρα τοῖς μέγ' ἔβραχε χάλκεος (φήγινος) ἄξων
* Βριθοσύνῃ, δάμαρτα τὸν θεῦ καὶ καρτερὸν ἀνδρός.

Iliad. Υ'.

67. Τέσσερα ἄρσενα λύκον ἄρτι φίλων ἐκλὶ ξυνιόντων.
* Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων, vid. *Etymol.* M. v. δῆλος, & Not. in locum.

Iliad. Χ'.

388 * Ζωὸς ὁμῶς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείη. Vid. ad *Var. Lect.*

Iliad. Ψ'.

332. & 333. Ἦ τόγε νόστα πόνυξε, &c. Καὶ τῶν τίρματ' ἔηκε, &c. Pro his ſubſtituitur,
*Ἦ τόγε σχῖρον εἶλε· νὺ δ' αὖ θέτο τέρμαθ' Ἀχιλλεύς. Vid. in locum.

805. Ὀκτάπηχυ κε φθῆσιν ἀριξάμενον, &c.
V.70 *Ὀκτάπηχυ κεν πρῶτον ἐπιγρέψας χρόα καλὸν Vid. in locum.
* Φθὰς ἐπευξάμενος ἀφ' ἕντρα ἰὼ Φόνον ἀνδρός.

870. Σαῦχόμενον δ' ἄρα Μηριόνης, ἑτάρους Τεύκρους, &c.
* Σαῦχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθη καθ' ἑὸν Vid. Not. in *Textum.*
* Τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἰθύνῃ.

Iliad. Ω'.

657 *Ἐνῆμαρ μὲν ὅλας κερείζεσθω Ἕκτορα δῖον, Ità hic Verſus legitur apud *Julianum*, ut Notamus in locum; at non eſt *Fragmentum Homericum*, ut vulgò putatur: Corruptus eſt locus; pro ἐνῆμαρ, legitur malè ἐνῆμαρ, & μὲν ὅλας, pro μείρεσθαι. Nemo hoc ante Notavit, quod quidem ego video, nec *Petavius*, nedum ipſe Acutiſſimus, idémque Clariſſimus, *Spanhemius*.

Odyſſea, A'.

148 *Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. Vid. Not. in locum.
154 *Φημίῳ· ὅς τέ νυ πολλὸν ἐναίσιμα πάντας, ἀείδει. vid. Not. in *Textum.*

Odyſſ. B'.

288. Μνηστῆρσι ὁμίλει.
* Μή τοι οἰόσῳ) δολιχὴν ὁδὸν ἦν σὺ μέλῃσθα, Tale quid videtur deſiderari, ad Senſum declarandum. Hunc autem Verſum conſarcinavi, ex v. 285. &c. nec tamen, quantumvis Ὁμηρικὸν, illuc ponere ſuſtinui.

Odyſſ. Γ'.

295 *Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὴν ῥίον ὠθεῖ) Pro hoc *Verſu*, apud *Gellium*, Noct. Att. l. 2. c. 30. citatur Corruptiſſimus locus. Ἔνθα Νότῳ πόντια κλυδάσσεται εἰς λᾶαν ὠθῇ, qui nec *Verſus*, nec pro *Fragmento* Homerico, habendus; at ex modo laudato loco emendandus. Non erat nobis tamen prætermittendus; nè, qui *Verſum* putent, nimiæ nos *Indiligentiæ* immeritò notent.

Odyſſ. Z'.

8. Εἶσεν δ' ἐν σχερίῃ, &c.
* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ. Vid. in locum.

75. Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἔνθα μένουσα ἰδυίῃ
Πυκθεῖσ' ἐν δ' ὄψα πάθε· ἐν δ' οἶνον ἔχευεν.
V.80 * Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθη μνησείκακα δαῖτα
* Ὄψα τε, οἷα ἔδοισι διοτρεφέες βασιλῆες.

Pro quibus, *Ariſtoph.* Schol. *Acharn.* v. 960. Exemplari longè diverſo utens, vel *Memoriâ* falſus, quos infrà, vides *Stellâ* inſignitos; ut & paulò poſt, v. 1085. ubi tamen, ut Nos, μέμνηται ἰδυίῃ.

Odyſſ. I'.

* Τίς δέ σ' ἐτύρλωσεν, ἢ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; Vid. Not. in locum.

Odyſſ. Λ'.

92 * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολύμηχαν Ὀδυσσεῦ, Vid. Not. in locum.

438. Σοὶ

438. Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη, &c.

* Ὡς δ' Κλυταιμνήστρη, λείπετο' Ἀγαμέμνονα δῖον, Vid. in locum.
v.85 * Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, ϗ εἵλετο χείρων' ἀκοίτην,
* Ὡς Ἑλένη δ' ἤφυσε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.

Odyss. Ο'.

294 * Βὰν δ' παρὰ Κρηνὺς, ϗ Χαλκίδα καλλιρέεθρον, Vid. in locum.

Odyss. Π'.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἕπετο Μίδων, &c.

* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. in locum.

Odyss. Ρ'.

58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη, &c.

* Εἰς ὑψηφ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. Vid. in locum.

382. Τίς γὰρ δὴ ξείνον, &c. Versum sequentem post hunc, aliter legit *Aristoteles*,
v.90 * Ἀλλ' οἷοι μέν γ' ἐσι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θάλειαν, vid. in locum.

Odyss. Σ'.

59. Οἱ δ' ἄρ' ἐπείνων, ὡς εἰκάδιν·

* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσάν τε, πελβύτησάν τε τ' ὄρκον. Vid. Not. in locum.

Odyss. Ψ'.

128. Ἀλκῆς διοίσας, κλ.

* Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι ϗ ἰσούμενον πολεμίζειν. Vid. Not. in locum.

* Δαΐφρων Πηνελόπεια) *Eustath.* fol. 803. lin. 25. Ἰφθίμη δ παρ' ἡμῖν παρήχθη, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ, Δαΐφρων Πηνελόπεια, ὅ ἐστι, δεινὴ πρὸς. Ità quidem *Penelopen Homero* alicubi vocatam dicit passim *Eustathius*, *Brevia Scholia*, *Etymolog.* M. v. Δαΐς, & alii non pauci; at nullibi hodiè reperitur istud Epitheton *Penelopæ* datum. Puto Errorem ortum, quòd *Quintus Smyrnæus Calaber* φιλόπολιν illam *Amazonum* Reginam haud rarò vocet δαίφρονα Πενθεσίλειαν, quod tamen *Emphaticè* de eâ dictum, quæ & *Martis* filia, & Bellicosa, siqua Alia.

Batrachomyomachia.

26 * Ἀνθρώπις, Ἀσίης τὲ ϗ Εὐρώπης ναέτῃσιν, vid. in locum.
60 * Στοιχείοισι δυσὶν μεμελισμένα δώματα ναίειν, vid. Not. in locum.
99 * Κραιπιόταλος δ' αὐτῷ μοίρης Μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν, vid. Not. in *Textum* loci.

112. Καὶ τὰ μὲ πρῶτα, Pro his Duobus *Versibus*, hos substituit MS. *Oxon.* B.

* Ὑιέα μοὶ πρῶτον δρεπτήσαλό τις Μύσφορβος
* Θὴρ μεγάλη, πλέονας σάλυ χλοιόεντα τυχοῦσα. Vid. in locum.

170. Οἷος Κενταύρων φατὸς ἦρχε, ἰδὶ Γιγάντων.

* Ὡς γάρ τοι Βατράχων φατὸς ἔπρεμνον, εὖτε Γιγάντων
v.100 * Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι. Ex 3 MSS. *Oxon.* vid. N. in locum.

193. Μή κέ τις ἡμῖν τρωθεὶς βέλεϊ ὀξυόεντι, Tum sequitur,

* Καὶ μή τις λόγχῃφι τυπεὶς δόμας, ἠὲ μαχαίρῃ, vid. Not.

204. Κάββαλ' ἔπειτα πρηνὴς, &c.

* Δύπησεν ἢ πεσὼν, ἀραβήσατο ἢ τύχε' ἐπ' αὐτῷ, Vid. Not. in locum.

108. Σθτλαῖες δ' ἄρ' ἴπφιι, &c. Tum in MSS. sequuntur,

* Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, χ' ἥλασεν ὀξέϊ χοίνῳ,
* Ὠκιμίδης, ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·
* Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφορμήθη ὃ χ' αὐτῷ
* Τρωγλοδύτῃ, ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἥλασε δ' ἔγχος·
* Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναίσιμον· ὡς δ' ἐνόησε
* Κωφοφάγον Φύγαδα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

Vid. Not. ad locum.

209 * Ἀσπροφάγος Σθύλλαῖον ἐνίσσατο, χωόμενος κήρ,

Pro hoc *Uno* Verſu, Ἀσπροφάγος δ' Πολίφωντα καὶ ἀγκίρ' ἔπεφνε, *Duos* hos ſubſtituo, ex MSS.

V.110 * Καὶ Πολύφαντα ἄνακτα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας.

227 * Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμώμονα Βορβορικοίτην,

vid. in locum.

228 * Δύπτην ὃς πεσὼν· ἀφάσσατο ὃς τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,

vid. in locum.

253. Οὐδ' ἔβαλε σάκος——

* Γῆδ' ἔβαλε τροφάλειαν ἀμύμονα, τελαμόνά τε,
* Δῖος Ὀϊλιαδὴς, μεμαὼς αὐτὸν Ἄρηα·

V.115 * Ὠμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτὸν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
* Ἥρως κορυθαίολος μένων, ἀλλ' ἐν βένθεσι δύνεν,
* Οἴχατο δ' ἰὼν, πολέμοιο μεταχρεῖον παῖδ' ἐπελθών·
* Αὐτὸς δ' ἐπίκλῃ γαυρούμενος, ὡς τε λίμνην
* Οὖτος ἀναρπάξας Βαλεαρικὸν γελεὸν ἐπαπείλῃ·

V.120 * Ἀσχὸς δ' ἔσπεν, μηκεσίνων ἶφι μάχεσθαι·
* Καὶ ῥήξας κηροῖο μέσον ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
* Φερέβην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε·

Καὶ τὸ κεν ἐξετέλεστο, &c. v. 260, &c.

273. Κινείσθω μάλα Τιτυοκλύστοιο, Pro his tribus *Verſibus*, Ità MSS.

* Κινείσθω· ὅπως γὰρ ἀλάσεται ὅστις ἄειστος·
* Ὡς ποτε κ' Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα;

V.125 * Καὶ μέγαν Ἐλελέα δόν τε κ' ἄγχι Φύλα Γιγάντων.

Hymn. Apollinis.

166 * Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος θεράπαιναι,

vid. Not. in *Textum*. Recipitur.

Hymn. Mercurii.

377 * Καὶ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ ἔτι νήπιος ἀκέλόχευος,

vid. Not. in locum.

Hymn. Cereris.

* Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
* Εὐμόλπῳ τε βίην, Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,

V.130 * Δρησμοσύνην ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ἔργια πᾶσιν·
* Ἡμῖν μὲν μάλα πᾶσιν ἀν' ἡμετέρην λειμῶνα,
* Λθυκίπτην, Φαινώ τε, καὶ Ἡλέκτρην, καὶ Ἰάνθη,
* Μηλόβοσίς τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Paufan. Corinth. l. 2. c. 4. Ἐπὶ δὲ Ὁμήρου τοῦ ποιήματος εἰς Δήμητρα οὐδὲ ἡ πόρτις καὶ ἀλέκτωρ τῆς διδαχῆς ἦσαν τοῦ θεοῦ τοῦ πλείστου, Δυσπείθειαν δὲ οὐδὲν οἶδε Ἐλευσίνιος· ἔχει δὲ ὧδε τὰ ἔπη, Δεῖξεν, &c.

Paufan. Meſſen. c. 30. Πρῶτος δὲ, ὃν εἶδον, ἐποιήσατο τὰ τῆς ἵππου Ὁμήρου Τύχης μνήμην· ἐποιησάτο δὲ τὰ ἐς τὴν Δήμητρα, ἃς ἐμοὶ κρίνει τῇ Δήμητρι παίζειν, καὶ Τύχῃ, ἃς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα εἶναι· καὶ ἔπος ἔχει τὰ ἔπη, Ἡμῖν μὲν, &c. Vid. ſupra, ad §. X. v. 5.

Hymn.

Hymn. Muſarum.

Hi ſeptem *Verſus* ex *Heſiodi Theogon.* v. 98. reſumpti, quibus & *præmiſſi* ſunt *Quatuor* alii *Homerici*, ut Notamus ad §. XXIV. v. 2. Qui ſimul omnes mirè cohærent, & Ultimus eſt *Homerica* Hymni Clauſula; ſiquis attentè rem exploret.

Octavus additur ob rationem à nobis aliàs datam; Vid. ſuprà, ad §. XXIV. v. 2. Not. in *Text.*

* Εἰ γάρ τις ᾗ πένθος ἔχων νεοχηδὲι θυμῷ,
* Ἀζηχὲς κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς,
v.135 * Μουσάων θεράπων, κλεῖα προφερέων ἀνθρώπων
* Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
* Αἶψ' ὅγε δυσφροσύνης ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
* Μέμνηται· ταχέως γὰρ παρέπραπε δῶρα θεάων
v.140 * Χαίρετε, τέκνα Διός· δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
* Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμᾶς μὲ ἐμὴ πημήσομ' ἀοιδῇ.

* Οἱ μὲν γὰρ Δραπάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμόεντι
* Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶται,
* Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ πολυμῷ βαθυδινήεντι,
v.145 * Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, Ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι,
* Ψευδόμενοι· Σὲ δ' ἔπικλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
* Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην·
* Ἔστη δ' ἡ Νύσης ὑπάλιον κέρας, ἀνθέον ὕλῃ,
* Τηλοῦ Φοινίκης, ῥεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

Etymolog. M. v. Κέρας. Ἔστι δέ τις πολυμνήστου ὄπαζον κέρας ἀκτικοῦ, quaſi ex *Apollonio.*

142. Οἱ μὲν γὰρ Δραπάνῳ σὲ) *Diodor. Sicul.* l. 3. c. 66. fol. 140. Μαρτυρεῖ δὲ τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς Ὕμνοις, λέγων περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης τῆς Διονύσου γενέσεως, καὶ ἅμα πιστούμενος παρεισάγων αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ τῷ Ἀραβίᾳ Νύσῃ, Οἱ μὲν γὰρ Δραπάνῳ σὲ, &c. ad finem, ῥεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. Et mox, l. 4. c. 2. fol. 147. Καὶ πάλιν Ὅμηρον δὲ τούτοις μαρτυροῦσαν ἐν τοῖς Ὕμνοις, ἐν οἷς λέγει, Ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὑπαῖον ὄρος, ἀνθήεσσα ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, ῥεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. Extant ſimul Omnes apud *Natal. Comit.* Mytholog. l. 5. c. 13. in ipſo Fine. Ultimum autem *Diſtichon* laudatur ab *Apollony* Scholiaſtâ, ad *Argonaut.* l. 2. v. 1215. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ Τυφῶνος καὶ Ἡσίοδός φησι, Ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὑπαῖον κέρας, ἀνθῆεν ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, ῥεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων, ubi Ἡσίοδος, pro Ὅμηρος, malè, ut ex *Diodori* auctoritate notandum. Vid. *Gisberti Caperi* Obſervat. l. 4. c. 7. & *Steph.* περὶ πόλεων, v. Δράκοντος. Hoc *Fragmentum* addendum moneo, ad §. XXV. v. 13.

142. Δραπάνῳ) γρ. Δρεπάνῳ, *Steph.* περὶ πόλεων.
145. Ἔστι δέ τ' Νύσης ὑπαῖον κέρας) γρ. ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὄπαζον ὄρος.

v.150 * Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Vid. ad §. XLVI. v. 6. *Jupiter* hyberno cum frigens tempore mingit.

* Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀπτὸς ἐλθών·
* Ἀλλ' ἐμὲ τῶν δέξασθε, καὶ ὁπλότερος ἔοστε) ὔμμιν.

Hæc quidem *Herodotus* in Vitâ *Homeri* ſtatim p. 11. S. Proſaïcè profert, hoc modò, Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀπτὸς χθόνιος· ἀλλ' ἔστω καὶ τῶν μὲ δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. Verùm non erat *Homero* loquendum pedeſtri Oratione, & Conſtructio loci eſt Plane Poetica; quare in *Metrum* facilè redigo; ut & ibi, in Margine.

* Ἀνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, Ἁλιήτορες, ἢ ῥ' ἔχομέν π;
* Ὅστ' ἔλομεν λιπόμενοι, ἅσσα δ' οὐχ ἕλομεν, φορέεσθε.

152. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης) Hoc Carmen *Amœbæum* extat, In *Homeri* & *Heſiodi* Certamine, apud *Nonnum*, ad *Nazianzeni* φλιτοδρόμιον, *Proclum*, & *Leonem Allatium*, p. 175. *Anticiog.* fol. 265. —ἐπὶ δὲ καίρατος ὕμνων Μαιονίης γλῶσσα ἰχθυβόλων ἔθηκεν. Et *Joh. Tzetzem.* Chiliad. 13. §. 496. v. 661. Ὡς δ' εἶπεν, Ἄνδρες ἁλιῆς, Ἀρκάδες, ἔχομέν π; Οἱ δ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, ὅσα φορεῖτε λαλεῖτε. Ὡς ὃς εἶλον οὐκ ἔχετε· ἔχετε δ', ὃς οὐχ εἶλον.

153. Ἁλιήτορες) γρ. Ἁλιῆτορες, *Proclus*, & Certamen *Homeri*. Ibid. Ἢ ῥ' ἔχομέν π.) γρ. ἦ ῥ' ἔχεθ' ἑλόντα;
154. Ὅστ' ἔλομεν, λιπόμενοι, ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν) γρ. δεῖται, *Proclus*, & *Tzetzes*, ut in N. ad *Text.*

v.155 * Καὶ μὴ κριθάων εὐώπεδα σπερμήσεσθαι,

Vid. ſuprà, ad §. XLVIII. v. 7.

MARGITES.

De hoc Poemate non eſt, quòd Diſputationem inſtituamus, cùm tantillum ejuſdem ſuperſit: ſatis fuerit, ſi præter quæ ſuprà diximus ad *Batrachomyomachiam*, quid alii de eo dixerint, in medium proferamus. Sunt quidem, qui omninò hoc Poema *Homero* abjudicant: *Anonymus* imprimis Vitæ *Homericæ* Auctor, qui liberè nihil aliud *Homeri* vult concedere, præter *Iliada*, & *Odyſſeam*, at ferè coactus & invitus reliqua vix nominat, inter quæ etiam *Batrachomyomachiam*, & *Margiten*; ut oſtendimus, ſuprà, in Tractatu de *Batrachom.* §. IX. p. 5. Nos ut cætera ex aliorum Magnorum & Antiquorum Suffragiis *Homero* vindicavimus, ità & hoc certè Poema, *Socrati*, *Platoni*, *Ariſtoteli* notum, agnitum & laudatum oſtendemus; *Demoſtheni* item & *Æſchinæ*: *Callimacho* etiam ſummoperè placuiſſe. *Socrates* imprimis ipſe laudat apud *Platonem*, ut mox videbimus; *Ariſtoteles* etiam, & ex eo, *Andronicus Rhodius*, ad *Nicomacheorum*, l. 6. c. 7. ὥσπερ Ὅμηρός φησιν ἐν τῷ Μαργίτῃ. *Harpocration*, v. Μαργίτης. Λείχινος ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἱστορεῖ δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἴδιον· καὶ Μαρσύας, ἐν πέμπτῳ τῶν εἰς Ἀλεξάνδρου, ἱστορεῖ λέγων. Μαργίτην γὰρ Δημοσθένης καλεῖ τὸν Ἀλεξάνδρου· ἐπάλαιε δὲ τοὺς αὐτοὺς ἅπαν, ἀφ' ὧν εἰς Ὅμηρον ἀναφέρεται Μαργίτης, ὥσπερ ποίημα Καλλίμαχος ψαιμάζειν ἔοικεν. Et *Plutarchus*, in *Demoſthene*, fol. 856. Καὶ τὸ βῆμα καπῆχαι ὁ Δημοσθένης, ἐν οἷς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγοὺς ὁ βασιλέως ἔγραφε, τὸν αὐτὸν ἐπιγέρων πάλαμον Ἀλεξάνδρῳ, παῖδα, ἐν Μαργίτῃ, λάσκαλόν αὐτόν. Huic comœdiæ *Libanius*, ἐν περιοδείᾳ φησὶ Ἰουλιανὸν, Ἀλεξάνδρου ὄντα πολλὰ παρὰ τὸν Ἀχιλλέα ῥητῆρα ἀδικημένου, τά τε πρόγονα παρατίθεται, καὶ τοὺς δήμους κινεῖται, ἐν Μαργίτῃ αὐτὸν λάσκαλόν τινα, καὶ καθάπερ ἐκεῖνος. Hoc Opus videtur ab *Homero* Juvene tentatum, ut *Batrachomyomachia* ab eodem Puero, in Poeticæ ſuæ Facultatis, Ingeniique & Acuminis experimentum; quare & *Peſſimum* hominem ſibi in Operis Argumentum propoſuit, unde vividiſſimos Virtutis colores, quaſi Vitro *Opaco* inverſo, exprimeret; ut ſiquis velit Editionem *Anacreontis Barneſianam* Orbi Literario perfectè commendare, hoc tantum dicendum, Illam Editioni *Baxterianæ* ex *Diametro* contrariam. Ità certè *Dion Chryſoſtomus*, ἐν λόγῳ, περὶ Ὁμήρου. Γέγραφε δὲ Ζήνων, ὁ φιλόσοφος, εἰς τὰ τοῦ Ἰλιάδα, καὶ τοῦ Ὀδύσσειαν, καὶ περὶ τῆς Μαργίτου δὲ δοκεῖ ἂν καὶ τοῦτο τὸ ποίημα εἶναι Ὁμήρου μεγάλου, σαφῶς, καὶ λαμπρῶς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν σῴζοντος ποίησιν. Auctor Certaminis *Homeri* & *Heſiodi*, Πολύκλειτος δὲ ὁ Μαργίτου Ὅμηρον, ἐπειρᾶτο καὶ πόλεις ῥαψῳδεῖν. *Hephæſtion*, de Carminis Ratione, in *Margite*, Μετρικὸν δὲ ἀπλοῦν. ἔστι δὲ μέτρον μὲν ἐμολογουμένως ἥρωος συνίστησι, τάξει δὲ καὶ διακρίσει οὐκ ἴσῃ. ἔστι γὰρ ὅτε πλείω ἔχον. ἔστι καὶ συγκοπὴν· οἷος ἐστὶν, ὁ Μαργίτης, ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος· ἐν ᾧ περισσαρὴ τοῖς ἴαμβοις, Ἰαμβικὴ, καὶ τοῦτο ὁ κατ' ἐμὲ στίχος. Idem ferè *Marius Victorinus*, Homerus, *Fons & origo* Metricæ *Diſciplinæ*, *non tantum in Duobus Corpuſculis* Iliados & Odyſſeæ, *his Verſibus* Teliiambis *frequenter* eſt uſus, *ſed & in eo Carmine*, *cui* Margites *nomen eſt*, *iisdem* Heroicis *Hexametris* Trimetros *Iambicos*, *tanquam pares numero miſcuit*. Inde & *Horatius* id genus Carminis arripuit in illâ Odâ, *Altera jam teritur bellis Civilibus ætas*, *Suis & Ipſa Roma viribus ruit*; quod neſcio, an aliquis unquam antehàc obſervârit. *Idem*, loquens de *Iambis* ſex aut ſeptem Syllabarum, *Hoc genere Verſuum primus uſus eſt* Homerus *in* Margite *ſuo*; *nec tamen totum Carmen ita digeſtum perfecit*; *nam Duobus Pluribuſve* Hexametris *antepoſitis*, *iſtum ſubjiciens copulavit*, *quos poſteà* Archilochus *interpolando compoſuit*. Idem ferè diù ante, *Ariſtoteles*, Poetic. c. 4. Τῶν μὲν οὖν σπουδαίων αὐτὸς, ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν πλείστοις ποιήμασι· εἷς δ' εἶναι πρὸς ἓν λόγος ὁ Ὁμήρου ἀρκούμενος, ἔστιν· οἷον ἐκεῖνος ὁ Μαργίτης, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐν οἷς ἐ τὸ ἁρμόττον Ἰαμβεῖον πλὴν μόνου. In quem locum *Carolus Sigonius*, " Quod autem ait *Ariſtoteles*, *Et ejuſmodi alia*, *Rovertellus* Ἐκτραχυμυοκαχίαν interpretatur; in " quo ego longè ab eo diſſentio: neque enim *Ranarum Murimumque* Pugnam rem levem, ac Vituperationis Argumentum, ut *Margitem* eſſe, exiſtimo. Nam eam Rem, ut gravem tractavit; nili fortè " *Apium* Hiſtoriam rem levem apud *Virgilium* dixerimus; cum uterque his Belluis Rationem dederit, &c. De *Margite*, cujus Nomine inſcribitur hoc *Poematium*, vid. *Suidam*, v. Μαργίτης, qui tamen in v. Πίγρης, hoc Poema tribuit Πίγρῃ, τῷ Ἀρτεμισίας βασιλίσσης ἀδελφῷ, qui & *Homeri* ſingulis Verſibus adjecit *Pentametrum* per totam *Iliadem*, Τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε καθ' ἑκὰς ἔχον ἰδίως, ἅπερ γράψας, Μῦσαι ἄειδε, φησὶ, Πηλῃάδεω Ἀχιλῆος, Μοῦσα· σὺ γὰρ πάσης πέρατ' ἴσχεις σοφίης. Quomodo *Timolaus Lariſſæus* παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι ἑξῆς ἔχον ὡδὶ ἔχον, ut *Suidas*, v. Τιμόλαος, & *Euſtathius*, in *Odyſſeæ* Procemio. Vide etiam *Euſtathium* in *Odyſſeam*, fol. 413. lin. 10. *Etymologicum* M. v. Μελησίδης, &c. Et videtur pluribus Verſibus conſcriptum fuiſſe, iiſdem Varii, uti diximus, Generis: at hæc ſolummodo ſunt, quæ ex *Græci* hujus *Poematii* naufragio, etiamnum ſuperaſſe deprehendimus.

* Μουσάων θεράπων καὶ Φοιβόλου Ἀπόλλωνος,

Scholiaſtes, *Ariſtophanis*, ad Aves, v. 914. Θεοκρήνης ἀτρεκές.) Ἐπαίνου ἦν ἐν ὁ Μαργίτης τῷ Ὁμήρου εἶναι, ἐν ᾧ φησι, Μουσάων θεράπων, καὶ Φοιβόλου Ἀπόλλωνος.

* Τόνδ'

* Τόνδ' οὔτ' αὖ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
* Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρταν τέχνης.

Aristoteles, Ethic. l. 6. c. 7. laudat ex *Homeri Margite*, quem sequitur *Andronicus Rhodius*, *Clemens Alexandrinus*, Stromat. l. 1. D. *Basil.* Ὅτως οἱ νέοι ὠφελοῖντο ἐκ τ Ἑλληνικῶν λόγων. Ποιητῆ μὲ ἀν ἄξιον ἦν ἡ μαθυμία τ βίω· ἡ ὅγε Σαρδανάπαλ· τὰ πρῶτα πάντων εἰς εὐδαιμονίαν ἔφερεν, ἢ ἡ Μαρίτης, οἱ βύλει, Ὃν οὔτ' ἀροτῆρα, οὔτε σκαπτῆρα, οὔτε ἄλλο τι τ καλῶ τ βίου ἐπιστήμονα εἶναι Ὅμηρ· ἔφησεν. Vid. *Prolegomena* nostra ad *Anacreontem*, §. x.

* Πόλλ' ἠπίσταλο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίσταλο πάντα·

Socrates apud *Platon.* laudat.

V.160 * Ἐθλὸς μὲ γὼ ἁπλῶς, παιδαπῶς ἦ, κακός·

Vid. *Martinii* Lexicon Philologicum, v. *Ignaro*; ex *Aristotele*, & *Andronico Rhodio*, ad *Nicomach.* l. 2. c. 5.

* Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲ ἐθλὰ κ εὐχομένοις κ ἀεθύσλοις
* Ἄμμι δίδυ· τὰ ἦ λυγρὰ κ εὐχομένων † ἀπάλαλκε.

Ex *Platonis* Alcibiade 2do & ex *Anthologiâ Græcâ*, ubi tamen κ. ἀπαλιξῶν.

Θηβαΐς ἢ, Ἀμφιαράου ἐξέλασις.

Pausanias, in Boeoticis, c. 9. Ἐποίησε δ ἐς τ πόλεμον τοῦτον κ ἔπη, Θηβαΐς· τὰ δ ἔπη τοῦτο Καλλῖνο, ἀφικόμε· αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησε Ὅμηρον τ ποίησιν εἶναι Καλλίνε δ πολλοῦ τε κ ἄξια λόγε παρὰ ἔγνωσαν· Ἐγὼ δ τὴν ποίησιν ταύτην, μοῖσά γε Ἰλιάδα, κ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδύσσειαν ἐπαινῶ μᾶλλον.

* Ἄρχε Θηβαΐδος. Ita *Homeri* & *Hesiodi* Certamen, Τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ζ'. ἧς ἡ Ἀρχὴ, Ἄρχε Θηβαΐδος, θεά, κλ.

* Ἄρχε θεὰ Θηβαΐδος, ἣν ἔθεσαν ἄνδρες ἄριστοι
* Ἑπτὰ ἐπ' Ἀμφιτρύωνος ἀνακτορίην Θήβην,
* Ἀργείην ἄγοντες ἀρήιον ἔθνος ἀνάγκῃ,
* Ἀρνῶν ἀρσενόθυτον ἑκατόμβην ἐκπρομολόντες,
* Ἐς μαντοσύνην ἐσθλὴν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
* Ὅς σφιν ἐπ' ἀντιθέοις Ἀδράστῳ τε Ταλαϊονίδῃ τε
* Ἔκλαγξεν χρήσας ἀμφὶ λέοντε δύω
* Ἀμφὶ τε συῶν ἀγρίων κεφαλῇσι καὶ ἀμφὶ δαΐφρονε
* Ἀνέρος ἐν θώρηκι· τὰ δ' ἐξετέλεσσε θεοπρόπος ἀνὴρ
* Ἀμφιάρεως, ὃν Ζεὺς φίλατο καὶ μέγα κῦδος
* Ἔνθεν ἔχεν, ὅτε πάντας ὑπὲρ ῥόον Ἰσμηνοῖο
* Ἔκτανε Καδμείους· ἐπὶ δ' ἔφθιτο καὶ τὸν ἑταῖρον
* Ἀμφιάρεων ἐρικυδὲς ἐπὶ χθονὶ πατρίδι γαίῃ
* Ἐν Θήβῃσι θανόντα· τὸν ἐν κόλποισι δεχομένη
* Γαῖα κατὰ σφετέρη κεύθει φίλον ἄνδρα τε ἵππους.

Ἐπίγονοι.

Εἶπε Ἐπιγόνες, ἔπη ζ'. ὧν ἡ ἀρχὴ, Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων, κλ. Certamen, *Ibid.*

V.165 * Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Ἰλιὰς μικρά.

Herodotus, in Vitâ *Homeri*, §. 7. p. 5. *Pausan.* Laconic. ad finem. Μαχόμενα δ τὰ Εὐρυπύλε δ Τηλέφε πλαστῶσί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. Idem *Phocicis*, c. 26. Τέταρτον δὲ Ἰλιάδι, καλουμένῃ Μικρᾷ, μόνος ἐστὶ τὸ ὄνομα τ Δρύοπος.

* Ἴλιον ἀείδω κ Δαρδανίην κλυτόπωλον·
* Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Tzetzes, in *Lycophron*, v. 1263. Λέσχης δ ὁ τὰ μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας. Ἀνδρομάχῳ τε καὶ Αἰνείᾳ αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως ὑμὶ Νεοπτολέμῳ, κ ἀποπλεῦσαι τὸν αὐτὸν εἰς Φαρσαλίαν, κ Ἀχιλλέως παιδεῦσαι· φησὶ δ ὅτως, Αὐτὰρ &c. Quod si non *Lesches* Μικρὰν Ἰλιάδα scripserit, sed *Homerus*, ut modò; tum hoc erit *Homeri*, insigne *Fragmentum*.

* Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμε Φαίδιμος υἱὸς
* Ἑκτορέην ἄλοχον καταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
V.170 * Παῖδα δ', ἑλὼν ἐκ κόλπε εὐπλοκάμοιο τιθήνης,
* Ῥῖψε, ποδὸς πλαγὼν, ἀπὸ πύργε· τ ἦ πεσόντα
* Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος κ μοῖρα κραταιή·
* Ἐκ δ' ἔλεν Ἀνδρομάχην, † ἠύζωνον παρακοίτιν
* Ἕκτορος· ἣ τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παρὰ χαλκῷ
V.175 * Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί·
* Αὐτάρ τ' Ἀστυάνακτα γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο,
* Αἰνείαν, ὃν νηυσὶν ἐβήσαλο παντοπρήσιν,
* Ἐκ παίδων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

† Ἠύζωνον) Pro εὔζωνον, ut ἐὐκομο·, pro εὔκομο· εὐγένειο·, pro εὐγένειο· εὐθύμεθο·, pro εὔθυμο· εὐφρόνεθο·, & similia, Ὁμήρ.

* Αἴας

* Αἴας μὲ γὼ ἄειρε, κ᾽ ἔκφερε δηϊοτῆτος,

Scholiast. *Aristoph.* ad Equit. v. 1053. haec ex *Parvâ Iliade.*

v. 180 * Ἦῶ Πληϊάδων᾽ ὑπ᾽ ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς.

180. Ἦῶ) Pro ἤεσαν. ut ἄω, pro ἄωσι, *Iliad.* φ'. v. 453.

* Πῶς ἐπιφανήσω; πῶς ὑ καθ᾽ κόσμον ἔειπες

Ibid.

* Ψεύδῃ;

* Νὺξ μὲ ἔλυ μεσάτη, λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελήνη.

Callisthenes l. 2. Ἑλληνικῶν, apud Scholiasten *Euripidis*, ad *Hecub.* v. 914. Ἑώλα ἡ Τροία, διαπεπλωκῶς μοιρῶν· ὡς μέν τινες ἱστορικῶν, ἀγδόῃ ἰσταμένῳ· ὡς δὲ ὁ τὴν Μικρὰν Ἰλιάδα γεγράφως, ἀγδόῃ φθίνοντος· διαφέρει δὲ αὐτὸς τῶν ἄλλων, φάσκων συμβῆναι τότε τὴν καθάλυψιν, ἡνίκα Νὺξ μὲ ἔλυ μεσάτη, λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελήνη.

———* ἀεὶ Θεῷ εὔχε᾽ ἄνακτι,

Clemens Alexandrinus, ex *Homero*; conter *Hesiod.* l. 1. v. 337.

v. 185 * Ἢ μὲν ὅτ᾽ εὐκάζῃ, κ᾽ ὅταν φάος ἱερὸν ἕλθῃ.

* Τῶδ᾽ ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται.

Etymolog. M. v. ἀγαίεται. At errant, qui hoc *Homeri* putant. Extat *Hesiod.* l. 1. v. 331. *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ιβ'.

* Ψυχρὸν δέος εἶλεν ἑκάστου.

* Ἡνορέην ὑπέροπλον ἀγαίομαι.

Etymolog. M. v. ἀγαίομαι.

* Δαρήσω τρίποδα χαλκήατον.

Dionys. Halicarnass. Περὶ τῆς Ὁμήρου Ποιήσεως. fol. xl. Si δαρήσω pro ἐδαίσω, satis tuta Vox, sin pro δαισίμην, notanda. De hoc *Fragmento*, vide, quæ Nos ad *Odyss.* η'. v. 110.

* Οἰχαλίας ἅλωσις.

De hoc *Homeri* Opere, diximus ad *Euripid. Hercul.* Furens, v. 473. Argumentum Poematis, *Scholiast.* ad *Iliad.* ι'. v. 392. *Eustath.* ad *Iliad.* β'. v. 730. fol. 250. lin. 27. Εἰρηται δὲ καὶ Εὐρύτου εἶναι. ἔστι δὲ κατ᾽ αὐτοὺς ἀγωνιστὴς Ἰόλης· ὃν ἡ ἱστορία φησὶν Ἡρακλῆς τῷ Οἰχαλίᾳ· εἰς ἣν δοκεῖ γεγράφθαι ὑπὸ Ὁμήρου· ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας, ὃν Κριθοῦλα ὁ Σαμίου, ἔτι καὶ νῦν διεξιὼν τὰ Ὁμήρου, ἅλωσιν τινὰ ἔφη εἶναι Οἰχαλίας, ἣν εἰς ἀπόδοσιν ἐξ Ὁμήρου τοῦ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κριθοῦλᾳ· εἶναι, ὃν Κριθοῦλα Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. Vid. de hâc re Clarill. *Kuster.* in *Suidam*, v. Κριθοῦλα, item *Callimachi* Epigramma VI. & Doctorum Notas in locum.

v. 190 * Φήμη δ᾽ εἰς φρατὸν ἦλθε.

Æschines, in *Timarchum*, ut *Homeri* laudat, non semel: Puto omninò ad *Thebaida* pertinere.

* Ἑβδομάτῃ δὴ πεῖα καλήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. κ᾽,

* Ἑβδόμη ἦν ἱερή. κ᾽,

* Ἕβδομον ἦμαρ ἔλω, κ᾽ τῷ τέλεσθ᾽ ἅπαντα· κ᾽,

* Ἑβδομάτῃ δή τοι λίποιμι βίον ἐξ Ἀχαιΐδος.

Hos Tres, cum *Hemistichio*, laudat *Clemens Alexandrinus*, Stromat. l. 5. *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 13. c. 13. ex *Aristotimo*. Vid. ad *Odyss.* ε'. v. 262. ubi Τίτρωσι pro ἕβδομον. *Hesiod.* Ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ· Τῇ δ᾽ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

v. 195 * Ἡμόσσ᾽ αἰζηοὶ Δρμήπεα βωλοτομεῦσι.

Dionys. Halicarn. sive *Plutarchus*, de Vitâ & Scriptis *Homeri*, §. VII. fol. 34. Edit. nostræ.

* Χαλκῷ δὲ ψυχὴν ἐρύσας, τὰμ᾽ ἀτειρέϊ χαλκῷ.

Aristotel. Poetic. c. 21.

* Φοινίσσετο δ᾽ αἵματι γαῖα.

Suidas, v. Φοινικικῶν. Non jam extat, nisi forte *Iliad.* κ'. v. 484. ubi hodie legitur ἰφθίμοιτο.

* Βωλῇ, κ᾽ μύδοισι, κ᾽ ἀπειροπλίδι τέχνῃ

Strabo, l. 3. fol. 32. & prior pars extat, Hymn. *Mercur.* v. 464. posterior minimè *Homerica.*

* Γρηὺν ἰὼ δαίφρον᾽· μέγας δ᾽ Ἥφαιστος ἀνέστη.

Tzetzes, in *Lycophron.* v. 86. Γρηὺς ἁλίη) κ᾽ ὁ κεφμός· κ᾽ Ὅμηρος, Γρηὺν ἰὼ δαίφρον᾽. κλ.

v. 200 * Συρίζουσα λόγχη)

Ex *Homero* laudat *Servius*, in *Virgil.* Æneid. l. 12. v. 691. Non jam extat aliàs, quod sciam.

* Βαρύβρομα θωύσσοντες)

Ex *Homero* laudat *Suidas*, v. Θωύσσοντες, ὁλοφύδνοντες· Ὅμηρος, — βαρύβρομα θωύσσοντες. Nihil hodie hujusmodi apparet.

* ἡγεμὸν

* Ἠωροὶ δ' ἑτέρωσε κάθιζον,

Ità olim *Dionyſius Halicarnaſſ.* De Vitâ & ſcriptis *Homeri*; verum nullibi extat hujuſmodi locus, & ibidem probo, fol. XLII. legendum, Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον.

* Πὰρ γὼ ἐμοὶ θάναλος.

Ariſtoteles, Πολιτικῶν, l. 3. c. 14. ut ex *Homero* laudat, ſub *Agamemnonis* perſona.

* Ἀπὸ ξυτοῦ.

Suidas, v. Ὁ ὃ Ὅμηρος, λὰπὶ ξυτῦ, εἶπε. An legendum, ἐπὶ ξυτῷ, ut *Iliad.* κ'. v. 173.

v. 205 * ——ἦτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἵζε.

Vid. *Iſaac. Caſaubon.* ad *Strabon.* l. 7. fol. 459 & Schol. ad *Iliad.* ε'. v. 422.

* Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον.

Stephanus, περὶ πόλεων, ex *Homero* laudat; cum ſit *Dionyſii* Περιηγητοῦ, apud quem legitur, Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ ζόφον. Notavit *Joh. Hartung.* Theſaur. Critic. §. 2. c. x.

* Πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώσαντο χιόνι.

Hadrian. Jun. de Comâ, p. 433. ut *Homeri* laudat. *Etymolog.* M. v. βότρυχος, auctorem nè nominat; ubi tamen ἐπερρώσθησαν malè, pro ἐπερρώοντο, ut apertè legitur, *Apollonio*, cujus hic eſt *Verſus*, Argonautic. l. 2. v. 679. Vid. Præloquium. fol. 98. ad *Fragmenta*, & ad *Iliad.* π'. v. 183. *Brevia Scholia.*

* --Ἀειρῆες ἦ σωρηδολίῃ κεχάροντο.

Etymolog. M. v. Συρηδολίᾳ, ἐπαινετικῶς, σωροχίᾳ Ὅμηρος — ἀειρῆες ἦ σωρηδολίῃ κεχάροντο. Non tamen *Homeri* neque hoc, ſed *Apollonii*, Argonautic. l. 2. v. 1161.

* Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα

Inſcriptio *Argenteæ Phialæ*, à *Mida* filiis *Homero* donatæ, mox ab eodem *Apollini* dedicatæ, ut

v. 210 * Σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, & *Joh. Tzetzæ* Prolegom. ante *Lycophron.* Ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δοθείσῃ αὐτῷ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν· ἣν ἀνέθηκε τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας ὅτι, Φοῖβε ἄναξ, κλ. Vid. Certamen *Homeri* pag. XXVIII. noſtræ *Editionis.*

* Ἀρχεῖ μὲν μὴ Φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον

Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, p. XXIII. Edit. Noſtræ.

* Φύντα δ', ὅπως ἄκιστα πύλας ἀίδαο περῆσαι.

* Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι

Quomodo hi Verſus inter ſe cohæreant, videſis in Certamine *Homeri* & *Heſiodi*, huic Operi præfixo; quod de omnibus ferè hujus Ordinis *Fragmentis* intelligendum. Vid. ibidem, pag. XXIII. &c.

* Ἄρματα σωλείψωσιν, ἐείζοιτες περὶ νίκης.

v. 215 * Ἕλκυσιν ἱδρώοντας ἐπὶ πολέμοιο κορέσθην.

* Ἀνδράσι λιτῇσῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δέρπειν ἐλέσθαι.

* Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα μνάντων.

* Μητρὸς ἐπὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

* Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο † ἀπὸ χρυσέης Ἀφροδίτης.

† ve. ἀφὸ χρυσείην Ἀφροδίτην non æquè bene.

v. 220 * Καλλιρόῃ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

* Οἴχοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

* Σύλλεγον ὄφρα λευκὰ βοὸς καταθνητοῖο.

* Παιδὶς ὑφορβύμεν, Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

* Νυκτὰ φυλασσόμεθα Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.

v. 225 * Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

*'Ασμενοι ἐσσυμένως δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον † νηῦν. † ve. νεῖν.

* Φεῦγον· ἐπεὶ † γίγνωσκον ἀνέρτιον ἦδ' ἀφέμισγον. † ve. γίνωσκον.

* Πορπορεῖν ἤμελλον ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν

* Μηδέποθ' ὁ πόντῳ· ᾧ Φωκήσας ἔπλω· νύδα.
v. 230 * Οἴκαδε νοστήσειε Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
* Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοιτε.
* Πανδήκοσθ' ἦσαν πυρὲς ἐχάρᾳ· ὁ δ' ἑκάστῃ
* Πανδήκοσθ' ὀβελοί· ᾗσὶ δ' ὑὴ κρέα πεντήκοντα·
* Τεὶς δ' τεσσήκοσιοι ᾗσὶ ἕν κρέας ἀνέρες ἦσαν·
v. 235 * Τόσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί.
* Ἡσίοδ', ἔκγονε Διός, ἐκέντα μὲ ταῦτα κελεύεις
* Εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοὶ ᾗσθρων ἀγορεύω·
* Κάλλιστον μὲ τῶν ἀγαθῶν, ἔφαι, Μέτρον † εἶναι
* Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἅπαντων,
v. 240 * Εὖτιν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ, χρόνον εἰς τ' ἄπαντα·
* Ἄλλο δ' πᾶν, ὅ, π σῷ θυμῷ φίλον ἐστὶν, ἐρύτα.
* Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐθέλοιεν·
* Οἱ δ' ἀγαθοὶ † πιμφῖτο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη· † *vs.* πιοῖτο.
* Εὔχεσθαι δ' θεῖς· ὅ, π πάντων ἐστὶν ἄμεινον.
v. 245 * Ὡς μὴ ἐμῇ γνώμῃ, Φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
* Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.
* Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, Καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι·
* Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.
* Λυπηθεὶς' ἐλάχιστα, θανεῖν· ἡδεῖα τὰ πλεῖστα.
v. 250 * Ἐνθάδε τὸν ἱερὸν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτῃ,
* Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὄμηρον.

* Ἐξαπατηλῆές τ' ἦσαν καὶ ψεύστας ἄπαντες
* Κέρκωπες.
* Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον.
v. 255 * Παμμεδόντην, καὶ Σαισάγην, καὶ Διγένειαν.

Hesiodi Quæstio, cui hæc Responsio datur, in *Certamine* ipso. fol. xxv.

† An εἶναι, ut ἐξ ἴσου ἴστω.

Ità *Eurip.* Cresphont. v. xi. Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ', ὃ πᾶς τις πολλοὶ βροτῶν, Φιλῶν μάλιστ' ἡμαυτὸν ἐκ αἰχύνομαι.

Ἐπιζήτει Ὁμήρου ὑφ' αὐτοῦ πατρίδος, ut *Homeri* & *Hesiodi* Certamen, pag. xxix. Ἀνεμνησθείς γ' ἐκ μαντείου, ὅτι τὸ τελ- αὐτῷ ἔκει ἐκ β.υ, πλὴν τὸ ἐκ τάφου αὐτοῦ ἐκτεγραμμένον τόδε, Ἐνθάδε τὸν ἱερὸν, κλ.

* *Harpocration*, v. Κίρκωψ.

* *Budæus* Epistol. laudat, ex *Homero*.

Pausanias, Attic. fol. 36.

Ordo

Ordo POEMATUM, quæ ODYSSEÆ subjiciuntur; ut in SEBERI Indice, & in hoc noſtro, per Numeros ROMANOS deſignantur. ILIAS & ODYSSEA ſuos habent INDICES, nec ullâ Notâ indigent.

		Verſus.
I.	*Batrachomyomachia.*	294.
II.	Hymnus in *Apollinem.*	546.
III.	Hymnus in *Mercurium.*	577.
IV.	Hymnus in *Venerem.*	294.
V.	Hymnus in *Eandem.*	21.
VI.	*Bacchus*, ſive Latrones.	59.
VII.	Hymnus in *Martem.*	17.
VIII.	Hymnus in *Dianam.*	9.
IX.	Hymnus in *Venerem.*	6.
X.	Hymnus in *Palladem.*	5.
XI.	Hymnus in *Junonem.*	5.
XII.	Hymnus in *Cererem.*	3.
XIII.	Hymnus in Matrem Deorum.	6.
XIV.	Hymnus in *Herculem* Leonino-animo.	9.
XV.	Hymnus in *Æſculapium.*	5.
XVI.	Hymnus in *Dioſcuros.*	5.
XVII.	Hymnus in *Mercurium.*	12.
XVIII.	Hymnus in *Pana.*	49.
XIX.	Hymnus in *Vulcanum.*	8.
XX.	Hymnus in *Apollinem.*	5.
XXI.	Hymnus in *Neptunum.*	7.
XXII.	Hymnus in *Jovem.*	4.
XXIII.	Hymnus in *Veſtam.*	5.
XXIV.	Hymnus in *Muſas* & *Apollinem.*	7.
XXV.	Hymnus in *Bacchum.*	13.
XXVI.	Hymnus in *Dianam.*	22.
XXVII.	Hymnus in *Palladem.*	18.
XXVIII.	Hymnus in *Veſtam* & *Mercurium.*	14.
XXIX.	Hymnus in *Terram*, Matrem-Omnium.	19.
XXX.	Hymnus in *Solem.*	19.
XXXI.	Hymnus in *Lunam.*	20.
XXXII.	Hymnus in *Dioſcuros.*	19.
XXXIII.	Epigramma, in *Hoſpites.*	5.
XXXIV.	Epigramma, ad *Cumanos.*	5.
XXXV.	Rediturus ad *Cumam.*	2.
XXXVI.	In *Midam*, Epitaphium.	6.
XXXVII.	Deplorat Repulſam ſuam à *Cumanis.*	17.
XXXVIII.	*Iliados* Minoris Initium.	2.
XXXIX.	*Theſtoridæ.*	2.
XL.	*Neptuno.*	8.
XLI.	In urbem *Erythream.*	3.
XLII.	Ad *Nautas.*	4.
XLIII.	*Pinus.*	4.
XLIV.	Ad *Glaucum* Caprarium.	4.
XLV.	Adverſus Antiſtitam *Samiam.*	4.
XLVI.	In Palatium Curialium.	6.
XLVII.	Fornax.	23.
XLVIII.	*Ireſione.*	15.
XLIX.	Piſcatoribus.	2.
L.	*Fragmenta.*	255.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ODYSSEA
Et aliis POEMATIIS.

A, *Breve*, nunquam in *Ionicum* translit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλίζωνος.

ἀ, pro ἰά, ι, 250. 310. 343. II. 444.

ἀ δειλὰ, λ, 617. σ, 388.

ἀ δειλὰ ξείνων, ξ, 361. φ. 288.

ἀ δειλοὶ, κ, 431. ν, 351. φ, 86.

ἀάατος, φ, 91.

ἀάατος, ἄεθλος, χ, 5.

ἀαγὲς, ῥῆκτὸν, πυξόλαιον, λ. 574.

ἀάπτους χείρας, λ. 501. χ, 70. 248.

ἄαπτον, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.

ἄασεν, φ, 296. 297.

ἀασθεὶς φρεσὶν ἦσιν, φ, 301. ἀάσθη, δ, 503.

ἀΐδάκρυτον, δ, 249.

ἀΐδηλοίαις, III, 83.

ἀΐδηλοίγιον ὀλέσσαι, III, 393.

ἀΐβληχρὸς, λ, 134. ψ, 282.

ἀϊδαίοθεν, π, 203.

ἀϊδαίοθι, ι, 119.

ἀϊδαίος, ο, 310.

ἀϊδηλος, ζ, 159.

ἀϊδηλοσύνη, 407. ψ, 295.

ἀϊδηλοὶ, δ, 175. IV, 133.

ἀϊδήλοισι, II, 537.

ἀϊδὴς, *Fragm.* 186.

ἀϊδὶ φερέσθαι, κ, 43.

ἀϊδὶ ῥίζησιν σὺν χ, 209.

ἀϊδαὶ φέρουσι πατὴρ, ω, 193.

ἀϊδὴν ἢ παῖδα καταφθιμένου λιπέσθαι, γ, 196.

ἀϊδήν τε κακὴν τε Ζεὺς διδοῖ, δ, 237.

ἀϊδῶ δείμαντος πόμα, ν, 138.

ἀϊδῶν, III, 529.

ἀϊσσομένην, ν, 16.

ἀϊσσοντὰς ἐκατόμβας, ν, 202.

ἀϊσσοντὶῳ, XXX, 4.

ἀϊσσυτὰ, γ, 388. 428. ν, 3. 46.

ἀϊσσώδμας, ι, 176. III, 550.

ἀϊσσομένη, II, 427.

ἀϊσσόμενος, XVIII, 24.

ἄϊσυλος, γ, 438. δ, 602. μοῖρ', θ, 509. ἐϋκαμὲς, σ, 299.

ἄϊσυμος, ζ, 168. ψ, 175.

Αἰσήμοιο, ω, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστ', ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.

Αἰσυμιδιονείδης, ω, 30.

Αἰσυμίδης, ὁ Τερψιάδης, II, 296.

ἀϊσυτῆσι, ν, 357.

ἀϊσυφροσύνη, λ, 202.

ἀϊσσπάζει, π, 17.

ἀϊσσπαζόμενος, ρ, 35.

ἀϊσσπὰς, φ, 289.

ἀϊσσίσσει, ψ, 214.

ἀϊσσπτὸς, ρ, 18.

ἀϊσσπτὸς, β, 365. δ. 817. I. 117. *Hagaris* Vocum, XIV, 9.

ἀϊσσσσάμιθ', κ, 249.

ἀϊσσσσάμενος, β, 67.

ἀϊσσίσσας, κ, 389.

ἄϊσσθι, ι, 129.

ἀϊσσίσσῳ, δ, 181. III, 343.

ἀϊσσίσσι, μ, 97. II, 94.

ἀϊσσὸν, II, 515.

ἀϊσσὸν Περσεφόνεια, λ, 212.

ἀϊσσυίσσῳ, ο, 229.

ἄϊσσμα, π, 13. XLVIII, 5. πάντα τε πτερυγώσσα, ι, 222.

ἀϊσσίλαμαι, ξ, 120. ἀϊσσίλασσι, π, 350.

ἄϊσσλοι τ' μακάρεσσι, XXVIII, 8.

ἀϊσσλίου, XXXVI, 6.

ἀϊσσλίοις, *Particip.* δ, 24. 528. 679.

ἀϊσσλιόωσι, β, 255. ι, 150. IV, 216.

ἀϊσσλιόωντο ἀπὸ θαλάμοιο, III, 296.

ἀϊσσίλασσι θηρσὶ, II, 394.

ἄϊσσλοι, ἐρικύδεοι, III, 3. XVII, 3.

ἄϊσσλος θεὸς, XVIII, 29. ταχὺς, ε, 525. ὠκὺς, π, 468.

ἄϊσσσσι, β, 289. ι, 248.

ἄϊσσσ, κ, 169. 206.

ἀϊσσὰ φαεσῖν, VII, 5.

ἄϊσσι, ὃς κεῖ τὸν ὁμῶς ἀϊσσὰ θεὸς, ρ, 218. κειμήλια πολλὰ, ρ, 527. τ, 272.

ἄϊσσεσσι, γ, 140.

ἀϊσσίρεται, λ, 631. ἀϊσσίρομαι, π, 349.

Ἄϊσσλαι, υ, 339. διοπτεύειν, χ, 136.

ἀϊσσλαι βοῶν, ἐπὶ, μ, 129. ξ, 105.

ἀϊσσλαὶ, βᾶτε, ρ, 181. ν, 251.

Ἄϊσσλαον, λ, 302.

Ἄϊσσλεω, χ, 131. 247. 327. Δαιμονίδης, ν, 321. χ, 212. 241.

ἀϊσσλείη, χ, κυσὶν, γ, 378.

ἀϊσσλείης Ἀθηναίης, π, 107.

ἀϊσσίλου βοῶν, μ, 299.

ἀϊσσλης, III, 74. 193.

ἀϊσσλῃσι βοῶν, III, 288.

ἀϊσσιος, β, 385.

ἀϊσσίρσχοι, λ, 285.

ἀϊσσιρόχων βατράχων, I. 144.

ἄϊσσ', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22. ἄϊσσ',

ἄγατον, χ. 40.
ἀγάτω, γ. 439.
ἀγάτω, γ. 424. XLVII. 17.
ἄγη μ' ἴχει. γ. 227. π. 243.
ἀγηγέρτο, λ. 387. ω. 21.
ἀγήνορα θυμὸν, λ. 561.
ἀγήραον ἠμὲν ἄμοτον. ε. 136. η. 257. ψ. 336.
ἀγήρως. ε. 218. η. 94. II. 151. IV. 215.
ἀγητὰ εἴδεα, II. 198.
ἀγητὸν φρένας ἠδ' εἶδος. ξ. 177.
ἀγινεῖ, ξ. 105.
ἀγινέμεναι, υ. 213.
ἀγινέσθαι, II. * 57. 249. 260. 289. 366.
ἄγκαλον, III. 82.
ἀγκὰς ἑλὼν τροφὸν υἱὸς, π. 252.
ἄγκεια. III. 159. ποιητικὰ. δ. 337. ρ. 128.
ἀγκίστροισι γναμπτοῖς. δ. 369. μ. 332.
ἀγκλίναι. χ. 156.
ἀγκοίνησιν ἰαύσας. λ. 260.
ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. λ. 267.
ἀγκρεμάσασα. α. 440.
ἀγκύλα, τόξα. φ. 264.
ἀγκυλομήτην. φ. 415.
ἀγκυλομήτης. IV. 21. 42.
ἀγκυλοχείλαι. χ. 302. ἀγκυλοχείλης. τ. 538.
ἀγκυλοχῆλαι. I. 285.
* ἀγλαὸν ἀντύγας, pro ἀγλαῶν τύξας. ξ. 485.
ἀγλαῶ Θ'. ξ. 494.
ἀγλαὰ δῶρα. δ. 589. η. 132. ι. 201. II. 14. III. 60. 459. 467. IV. 11. 15. 127. 141. XIX. 2. XXXII. 2. XXXVII. 3.
ἀγλαὶ κῦρα Διός. III. 487.
ἀγλαίζεσθαι. XVIII. 5.
ἀγλαΐας μὲ Δημοσθένεια ἀπάσας, ρ. 244. ἀλίγκιος. III. 473.
ἀγλαΐης. ρ. 310.
ἀγλαοδώρα Δημήτερ Θ'. Fragm. 61.
ἀγλαόκρηδοι. η. 115. λ. 588.
ἀγλαὸν ἔζεν ἄφυσσε. III. 109. ἧεν. XXV. 2.
ἀγλαὸς ἡὼς. III. 314. 431. 497. XXVII. 13. Ἑρμῆς. III. 395. ὦμο Θ' ἀοιδῆς. III. 450.
ἀγλὴ Ἄρτεμις. ε. 123. σ. 201. υ. 71. Περσεφόνεια. λ. 385. ἀγλὴ τῆς θεοῦ. φ. 259.
ἀγνοίσας' ὑλάει. υ. 15.
ἀγνοίησι. ω. 217.
ἀγὸν' ἄλεσε κηλήσασα. III. 187.
Ἄγνε. III. 410.
ἀγνυμενάων νεῶν. κ. 123.
ἀγνῶς καὶ καθαρῶς. II. 121.
ἀγνώσασκε. ψ. 95.
ἄγνωστι. β. 175. ν. 191. 397.
ἀγνῶτες. ε. 79.
ἄγριον. ρ. 298.
ἀγριαὶ. θ. 16. βυλοφόροι. ι. 112. ἀγριάων. δ. 818.
ἀγρίδια. α. 382.
ἀγριεῦον. λ. 83.
ἀγριόπτερος ἰδὼν, κακὰ ὄ φρεσὶ βυκτεδόμοιον. ρ. 66.
ἀγριόφιν. μ. 439.
ἀγριὸν αἰψηρὸν. β. 257. πολύφλοισβον. β. 150.
ἀγριπνὸν. θ. 168.
ἀγὸς. II. 463. 525.
ἀγχεάλῃσι. βάσσιν. III. 412.
ἀγχεάλοισι. βασὶ. III. 272. 489.
ἀγχεῖθ'. υ. 149.
ἄγχιστα. ε. 206. I. 275. XLVII. 16.
ἀγχιφόωσα. θ. 294.
ἀγχόθι. τ. 263. ο. 427.
ἀγχιστεῶσαι. λ. 292. φ. 85.
ἀγχομένοισιν. θ. 172.
ἀγχοῦ καλὸν πυρσεύουσι. ω. 204. πολυλίνδρου. ψ. 139. 359.
ἀγχοῦ νόμῳ νύμφῃ. ζ. 106.
ἀγχοῦ. π. 218.
ἀγχοῦς. εἰσανιόντας. ξ. 263. ρ. 432. πίονας. δ. 757. θ. 560.
ἀγχοῦσαν. ι. 53.
ἄγχουσι μιλιχίδια. ζ. 90.
ἀγχοῦ, & ἄγχου. β. 388. γ. 487. vid. ad *Iliad.*
ἀγχοῦς ἱερῆς. XXXVII. 15.
Ἀγχοῦ. Ἀπολλωνοῦ. XLVIII. 12.
ἄγχου. γ. 31.
ἀγχοῦσι. τ. 284.
ἄγχ'. pro ἄγχι, cum *Genitivo*, θ. 95. 534. μ. 306. χ. 130. II. 246. 378.
ἀγχίκλοοι. I. 194.
ἀγχίκλοχ Θ'. I. 255.
ἄγχι, χὼν κεφαλὴν. α. 157.
ἄγχι, cum *Genitivo*. β. 417. ζ. 291. η. 112. III. 117.
ἀγχιάλη, Πιπάρηθος. II. 32.
Ἀγχιάλου δαϊφρονοῦ. α. 180. 418.
Ἀγχίαλο Θ'. θ. 112.
ἀγχιβαθὴς. ι. 413.
ἀγχίθεοι Φαίηκες. ε. 35. τ. 279.
ἀγχίμολον. θ. 302. ξ. 410. ο. 57. 95. ρ. 260. 336.
ἀγχίνοο Θ'. ι. 332.
Ἀγχίσαο γείνατο κλυτὸν ἱπποδάμοιο. *Fragm.* 176.
Ἀγχίσεω υἱῶ, IV. 53. 126. 178.
Ἀγχίση κούρῃ. IV. 108. 193.
Ἀγχίσῃ. IV. 171.
Ἀγχίσην. IV. 77. 91. 145.
Ἀγχίσης. IV. 84.
ἄγχιστα. ἵσταο. ζ. 152. ἑοικὼς. ν. 80.
ἀγχιστῖνοι. χ. 118. ω. 180. 448. v. ἀγχιστῖνοι.
ἄγχιστον. ι. 280.
ἀγχόθι. ν. 103. 347.
ἀγχοῦσθαι. II. 18.
ἀγχῦ. δ. 25. ι. 159. ζ. 5. 9. II. 300.
ἄγωμαι. ζ. 58.
ἀγώμῳ Θ' ἱππείῳ ὑπέρπλεον. *Fragm.* 188.
ἀγῶνα. θ. 380. II. 150. καλὸν. θ. 260.
ἀγῶνας. θ. 259.
ἀγῶνες ἱππάφιοι. ω. 87. *Certamen* Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες. *Ingeniorum*, V. 19.
ἀγῶνι. θ. 200. 238. ω. 86. V. 19.
ἀδαήμονες. μ. 208.
ἀδαημοσύνῃ. ω. 243.
ἀδάκρυτον. ω. 61.
ἀδακρύτῳ ὅτε τοι ἔχυτο. δ. 186.
ἀδδὶς κύον. τ. 91.
ἀδδηκόπως. μ. 281.
ἀδδηκότες. II. 460.
ἄδδι. ω. 464. II. 220. 244. IV. 18.
ἀδδλαφέος. δ. 199. 512.
ἄδδην. IV. 21.
ἀδδυκίη. ζ. 273. κ. 245. ἀδδυκέϊ. δ. 489.
ἀδδύψαντο βοείην. υ. 2.
ἀδῆν. II. 75.
ἀδηκόπως. & ἀδηκότες. vid. ad ἀδδηκόπως. &c.
ἄδην ἐλαίου κακότητ Θ'. ε. 290.
ἀδήσειν. Producta *Priori*. α. 134.
ἀδινὰ πνείοντα. κ. 274.
ἀδινὰ. μυκᾶτο. α. 92. δ. 320.
ἀδινάων Σειρήνων. ψ. 316.
ἀδινόφρων. τ. 216.
ἀδμὴς παρθενικὸ Θ'. ζ. 109. 228.
ἀδμῆτες παλαιτεραὶ ἡμίονοι. δ. 637. III. 103.
ἀδμήτην. βοῦν. ἣν. εὐρυμέτωπον. γ. 383. ἣ ἀκειρέτην φιλότη Θ'. IV. 133.
ἄδυε. ζ. 245. υ. 327.
ἄδυε. II. 22. IV. 10.
ἄδυτός ὦδε ἐών. ἀλλοῖ γένος. ἢ ἐλάσσων. III. 570.
Ἀδύσῃ. δ. 123.
ἄδυτος. νηὸς. II. 443.

ἀΐδηος, μυγιὰς. III. 24*.
Adonidis Horti. λ. 37.
ἀΐδωνῆος νέμ ἄπιστοι. III. 168.
ἄϊζηλα, ἀγῶνες. ω, 85. 89. ἀϊζηκλεΐ'. ω. 91.
ἀϊζηλία, Θ. 108. Φ, 4 62. ω, 168.
ἄϊζηλοι, ἀάσθη, Φ. 91.
ἀϊζηλῷ ἀλκὶ. ε, χ. 5.
ἀϊσσάλω, πικρὸ' ἰπ', λ, 517.
ἄϊστὶ, pro ἤϊστὶ, α, 325. 326. Θ, 83. 367. 516. 521.
ἄϊστὶ, *Imperativum*, α, 339.
ἀϊστίδιωναι, Θ, 73.
ἀϊστίδιο. XIX. 1.
ἀϊστώσαι ἐπὶ οἴκῳ. υ, 308.
ἀϊστωλίη νηὸς. IV. 136 137. ἀϊστωλίω, δ. 244. ε. 503.
ἀϊστωλίῃσι πλαγῆσιν. δ, 244.
ἀϊσυλα Θεμιστῆ. σ, 221.
ἀϊτίζω. ν, 84.
ἀϊτομώων. μ. 249.
ἀϊτος. ξ. 414.
ἀϊστόμω. IX. 1. XIV. 1. XXII. 1. XXIX. 1.
ἄϊτυτο. Θ. 492.
ἀϊχμὴ ζωμὸς. ν. 277.
ἀϊχμὴ ζωὸν. α, 79. πατρὸς κὲ μητρὸς. ζ. 287.
ἀίνυτο, ἀρ. κίνυτο. γ, 494.
ἀϊκουὴ. γ, 463. 494.
ἄϊλλαι. ζῶσις. IV. 209.
ἄϊλλω ἀϊκὴ πέλασσαν. Θ, 409. χιονομίῃσιν. XXXII. 7.
ἀϊλλοπόδεσσιν. IV. 218.
ἀϊλπὶς γαῖαν ἰδέσθ. ε 408.
ἀϊλπὸς. II. 91.
ἀϊνάοντα, ὕδατ'. ν. 109. χ. ἀϊναόωσι.
ἀϊξεν. ξ. 65
ἀϊξομένοις. XXXI. 12.
ἀϊρρήσι. ω, 250.
ἀϊρτὶ ἰὼ. Θ. 375.
ἄϊσα. ὑπὲρ μόρον. ἐπὶ κοίτῃ. τ. 342.
ἀϊσσαμεν. γ. 151.
ἀϊσσόμενοι ἄνεμοι. Φ. 302.
ἀϊσσοντούνῃσι. ε. 469.
ἀϊχθήσεται. IV. 271.
ἀϊχθηέα κέρδεα. II. 209.
ἀϊχθυ. ρ. 401.
ἀϊχῦ. πεπαλαγμένον. γίγνη σάκος. χ. 184.
ἀϊχμὴ φαεσίμου κὲ πτόλιος. σ. 3.
ἄκ. ιάτης. μ. 325. ζ. φυρῶ. ξ. 458.
Ἀκάμω χλωρεῖο. κύρη Παιονίδαο. τ. 518.
ἀκάμη. I. 71.
ἀκαμάτη. γ. 176.
ἀκὴ. ἀλάμπετος. XXXI. 5. βαλὼν'. ε. 144. ζόφῳ. π. 343.
ἄκμα. ι. 139.
ἄκμας ἀτίμων λιγυπτέοντας. δ. 567.
ἀκμάκτῳ ἀλκῇ. II. 95. 135.
ἀκμηκότων. μακάρεσσι. II. 315.
ἄκμονες. λ. 54. 72.
ἀκμὴ. σ. 352.
ἀκμωνίδα. ἥλου. ι. 189. πέδιλα. ι. 428. ν. 287.
ἀκμωνίων. ι. 106.
ἄκνης δυσπάλαιμον. exprobr. VI, 27.
ἀκνέζω. Θ. 212. Ψ. 174.
ἀκνήφατα θῦλ' ἀνδρώων. II, 298.
ἀκόητος μὴ Ἀπείρατον. α, 99. ἴσχει. λ, 606. vid. Σπάρτης.
ἀκόητος injuria. α, 356.
Ἀκταίη, χαῖρε πτερυγοέσσα κιδνὶ δικαίῳ. γ. 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα. ζ. 229.
Ἀκταίων. I. 172. X. 1. XXVII, 2.
Ἀκταίης ἀγελείης. π. 207. γλαυκώπιδος. XIX. 2.
Ἀκτορίδη. γ, 307. *Ioseph.* λ. 322.
Ἀκτορίδης γλαυκῶπις. α, 319. 364. β. 399. 420. IV. 94. ἰοπλόκαμος, δουρὶ φίλος. π. 40. φιλὸ γλαυκῶπις. α, 44. ἐγγαίῃ Διὸς. χ. 205. ω. 501. Παλλὰς. α, 125. 252. 327. πολιοῦχος. π, 282.
Athenaei. α, 107. 183. δ. 1. 17.
Ἀκτιῶν δήμου. II, 30.
ἀκτρεκὲς ἐξερέεινε. λ. 127. Ψ. 275.
ἀκτὴ λιπῶν. Θ. 164.
ἄκτωρ. Θ. 160.
Ἀκτωρ. II. 33.
ἄκτῆσαν. μ. 232. τ. 476.
ἀκτὰς. III, 29 414.
ἀκτὴ σὺν μεγάρῳ. β. 411. ἀκτὴ ἰούσας. III, 111.
ἄκυμος. π. 463.
ἄκυρμα ἐρματιοῦ. III. 40. 52. κελὸν. 32.
ἀκυρομοῖσι. συνηθοίσῃσι μαλακῇσιν. III, 482.
ἄκυρον. III, 152. XVIII, 15.
αἶα φυτεύω. λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη. ι, 33.
Αἰαίην. νῆσον. λ. 70. μ. 3.
Αἰακίδαο πολίου. λ, 470. 537.
Αἰακὸν, παῖ Τελαμῶνος. λ, 552.
αἰακὸς. ω. 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ. II. 32.
αἰγανέας δολιχαύλους. ι, 156.
Αἰγαὶς ἰ. 381. αἰγέας. XXI. 3.
αἶγας. β. 300. ἀγελαίας. ρ. 295. μηκάδας. ι. 124. 244. 341. ἐρεσχώας. ι, 155. πίονας. β. 56. ρ. 180. 535. ο. 186. 250.
αἰγείρων. ω, 230.
αἰγιὸν ἄκρον. ι, 196.
αἰγιοχοι. ι, 141. μεγάλῳ. κ. 510.
αἰγικέρως μεγαθὴς. η. 106.
Αἰγιμίου. *Fragmenta*. 6.
αἰγείρων ὑδατοτρεφέων. ρ. 208.
αἶγες ἄγρης. ι, 118.
αἰγίβοτες. δ, 606.
αἰγιδ', φθισιμβρόθου. χ. 297.
Αἰγίη νῆσος. II, 31.
Αἰγιόχοιο. γ. 42. 394. δ. 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγιόχοιο. α, 42. γ. 235. λ, 388. ω, 22. ἀμύμονος. α, 29. ἀτάλαντος. γ. 310. Αἰγιόχοι. γ, 256. δολόμητιν πατρόθεσιν. α, 300. γ. 198. 308. Αἰγιόχῳ. α, 35. γ. 194. 303. δ. 529. λ, 408. δολόμητις. γ, 250. δ. 525. Θυεστάδης. δ. 518. Αἰγιόχῳ. δ. 537. ω, 97.
αἰγλὴ. II, 202. ἠελίου. δ, 45. ν, 84. λάμπε. ζ. 45. ἠριγενείης. XXXI, 3. σελήνης. δ. 45. ν, 84.
αἰγλήεσσα. II, 40.
αἰγλήεσσαν. XVII, 2. 37.
αἰγὸς αἰγὸς ἰοειδέος. ξ. 50. δύτης. φιλὸν μιχαήλου. ξ. 530.
αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες. π, 217. ἀγκυλοχείλαι. χ. 302.
Αἴγυπτος. ὁ. ποταμὸς ἱ, γῆ. δ, 477. ἐυῤῥείτης. μ. 257. ξ. 257. 258.
Αἰγύπτιος. β. 15. δ. 385.
Αἰδαῖος. δῆμος. α. 203. πυλάρτεω κρητῆρος. λ, 276. πόλεμος. ξ. 156.
αἴδηλον. Θ. 309. π, 3.
αἰδοῖα. & αἰδοῖο, ι. 269.
αἰδοιόπρῳ. λ, 359.
αἰδρείῃσιν α 231. 257. αἰδρείῃ. μ. 41.
αἴδομαι. α, 282.
αἰδῶ. ρ. 352.
αἰεὶ τ' ἀμοῖον ἄγῃ θεὸς ὡς τ' ἀμοῖον. ρ. 218.
αἰνοβοίησιν. β. 432.
αἶνος. α. 298. σ, 11.
αἰνοτάτῳ. vid. ἀνοτάτῳ.
αἰπὺς ἀγκυλοχείλης. μάχας. τ. 538. ὄξυ λάων. III, 360. ἔρις. τ. 548. ἀκροτάτῃς ὑψικόμης. ν. 243. δίξοος. ο, 161. ὑψιπετάων. ω, 537.
αἰζηὸς. μ, 83. δικαζομένων αἰζηῶν. μ, 440.
Αἰσηπὸν ἀλοίφοιτος. κ. 137. μ. 70.
αἰσθόμενος δῖος. τ. 540.
Αἰσθίοπας. α. 23.
αἰσθύσῃ ἐσιδέσθαι. γ. 399.
αἶσι κεῖνα ἴσχε κορυφὼ. μ. 75.
αἰσχεσθέντες Βορέαο. ε. 296.

αἰσθύσῃ.

αἰθούσῃ. ε, 337. 353.
Αἰλιανὸς. ζ. 103. 162. η. 138. κ, 84. 510. λ. 134.
αἱμασιὰς. σ. 358. ω, 223.
αἵματι εἰς ἀγαθοῖο, δ, 611.
αἱμοφόρυκτα κρέα ἤδιον. υ. 348.
αἱμυλίοισι λόγοισι. α, 56.
αἱμυλομήτεω. III. 13.
αἰν', pro αἰνὰ. χ. 447.
Αἰνείας. IV. 199.
αἶνυμι',
αἰνίζομαι. ϑ. 487.
αἰνομορφίσιν. ι. 53. ω, 168.
αἰνοπαθῆ. σ. 200.
αἶνος μὲν τι ἀμύμων, ὃν κατέλιξας, ξ. 508.
αἰνυμένους πρῶν. ι, 225.
αἰξαπὸ. α, 102.
αἰόλον. ν, 27.
Αἰολίη νῆσος. κ. 1.
Αἴολ☉ Ἱπποτάδης, φίλ☉ ἀθανάτοισι θεοῖσι, κ, 2.
Αἴολε. *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & ν, 36. 60.
αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν, ξ. 101. 103.
* Αἶπυ ἰοῦλον, II, 423.
αἶσα ἐλπίδες. π, 101. τ. 84. κακὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσυήτης ἔρ☉ αἰπύ. II. 40.
αἰσίμου φρένας ἔσθαι, ψ, 14.
ἄϊσμαι. XXXI. 19.
Αἴσυη. λ. 258.
αἴσχεσιν σκιαὶ, κ, 495.
αἴσχιον. α. 235. αἶσχος. α. 242.
αἰσχύνασθαι. κ. 259. αἰσχύνεται. υ. 79.
αἰσυμνῆται. ϑ. 258.
αἰχμὴ. II. 197.
Æschylus, β. 20. ὁ ψυχαγωγὸς, λ. 133.
* αἰχμάσσ'. II. 328. αἰχμάων. β. 86.
αἰτήσων. ρ. 365.
αἰτίζων. ρ. 222.
αἰτίσωσ'. α. 32.
αἰχμητάων. λ. 558. ω. 81. I. 259. 282.
αἰψηρὸν. β. 257.
ἀκαλαρρέϊτο. τ. 434.
ἀκαίνῃς. ι. 328.
Ἀκάμῳ βασιλῆϊ. χ. 336.
ἀκαχήμασ. ϑ. 314. τ. 95.
ἀκαχήμενοι ἦτορ. ι. 62. 105. 565. κ. 77. 133.
ἀκαχίζου. λ. 485.
ἀκαχοίμην. α. 236.
ἀκειόμενον. ξ. 383.
ἀκέοντ'. pro ἀκέοντο. ξ. 195.
ἀκέων. φ. 89.
ἀκηδίη. ζ. 26. ω, 186. II. 78.
ἀκήλητος. κ. 329.
ἀκὴν. ρ. 1.
ἀκηχέμενον. ι. 205.
ἀκιδνότερη εἶδος. ε. 217. ἀκιδνότερ☉. ϑ. 169. ἀκιδνότερον γαῖα πέφυκ' ἀνθρώποιο ἰόντι. σ. 129.
ἄκμονες. ι. 515.
ἄκλαυτα & ἄκλαυστον. δ. 494. λ, 54. 72.
ἀκλέα. δ. 728.
ἄκλεον. IV. 123. ἀκλέῃ. λ. 489.
* ἄκμη. III. 37.
ἀκμηνὸς. ψ. 191.
ἄκμονες. II. 520.
ἀκμοθέτῳ. ϑ. 274.
ἄκμονα. γ. 434. μάκμων. ϑ. 274.
ἀκοιτιν. κ. 161.
* ἀκοίτης. pro ἀκοίτας. κ. 7.
ἀκοίτης φίλοιο. ε. 120. φ. 88.
ἀκόλους. ρ. 222.
ἀκολούϑησε. I. 157.
ἀκομιδῆς. χ. 284.
ἄκοντα. ν. 225. ἐξὸν. ξ. 531. φ. 340. XXVII. 9. ἄκοντος ἐΰξεστοι. ζ. 225.
ἄκοντ', pro ἄκοντι. *Priori* longâ. γ. 484. 494. ο. 192.
ἀκοντίζω. ϑ. 229.
ἀκόντιον κρέιον. III. 457.
ἀκοντίσαι. χ. 263.
ἀκοντιστὰς. σ. 261.
ἀκόρητος σφωιτέρων. IV. 71.
ἄκ☉ ϑανάτοιο. II. 193. κακῶν. χ. 481.
ἀκακίζεσθε. ν. 9. ἀκακίζουσα. III. 422. ἀκακίζουσ'. ι. 7.
ἀκμήν ἐστι ἀοιδὴ καλὴ. α. 370.
ἀκμὴν. β. 308. δ. 701. ε. 19. ξ. 179 ρ. 43.
ἀκμήτοσι. α. 352.
ἄκνημα. ε. 64.
ἀκνηνὸν πλοῖ' εὐσκόπῳ συνέηκαν. III. 509.
ἀκοσμίζω. τ. 565. * XXXVII. 14.
ἀκραῖς κολῷ. κνίμῳ. ξ. 253. 299.
ἀκραῖ ζέφυροι. β. 421.
ἄκραι ἀνεμοίατας. ι. 400. π. 365. XXVI. 4.
ἀκρατίμυθοι ἔπεσι ἀμύξαντες. τ. 560.
Ἀκρεΐωνος. ϑ. 111.
ἀκρεμόνεσσι. ϑ. 494. 504. ἀκρεμόνες. IV. 54.
ἀκρεμόνεσσι. τ. 205.
ἀκρεμόνες ὀβελοὶ. γ. 463.
ἀκρωτήρια. XXXII. 10.
ἀκταὶ. ε. 405. ν. 93. II. 24. σϑβλῆτες. κ. 89.
ἀκτὴ ἀλὶ κεκλιμένη ἐϊκυῖα. ἀκτίῃ. ν. 234. * ἐλάχεια. κ. 509. ἀκτῇ ἐπ' ὄλιτ. VI. 3. σχεδὸν ἀκτῆς. ω. 82. ἀκτοῖ. ε. 36. ω, 377. πεχίαι. ε. 425.
ἀκτῇ ἀλφίτου. ξ. 429.
ἀκτῆες. XXXI. 6.
ἀκτῖνες λαμπραὶ. XXX. 10.
ἄκλιτα & ἄκληρον πολίτην. γᾶν. IV. 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίκυπελλος. ψ. 228.
ἄκυλον βάλανον. κ. 242.
ἀκωκὴ. τ. 439. χ. 16. I. 253.
ἄλα δῖαν. ε. 455.
ἅλα. Διὸς. γ. 73. 293. δ. 172. π. 318. ι. 254. 491. ν. 78. II. 24. 454. δῖαν. γ. 153. πολιὸν. δ. 580.
ἀλάλημαι. λ. 166. ἀλάλυσαι. ο. 10.
ἀλάλυσο. γ. 313. ἀλαλήμεϑ☉. ν. 333.
ἀλαλητῷ μεγάλῳ. ω. 462.
ἀλαλκέμεναι. γ. 237. ἀλαλκέσϑ'. κ. 288.
ἀλάμπετος. XXXI. 5.
ἀλαὸς. ϑ. 195.
ἀλαοσκοπίην. ϑ. 285.
ἀλαῶν. *Prioribus* duabus productis. κ. 493. μ. 267.
ἀλάπαξε. ρ. 424. τ. 80.
ἄλαστον ἄχος. δ. 103. πίδης. α. 342. ω, 422. IV. 208.
ἀλάωσε. α. 69. ι. 516.
ἀλαωτὸν ἀεικελίην. ι. 503.
ἅλαδ', α. 34. γ. 220. κεφαλ', λ, 592. ρ. 142. χαλιτ', λ. 531.
ἅλαδε. α. 4. β. 343. κεφαλ', ε. 13. 395. πολλ'. ζ. 184. πολλὰ. ι, 53. χαλιτ'. χ. 177.
ἀλγήσετε. μ. 27.
ἄλγιον. δ. 292. π. 147. ρ. 14. τ. 322.
ἄλγεα. β. 41. ν. 319. ἀεικέλιον. ξ. 32. χαλεπὸν. β. 193.
ἀλέασϑαι. υ. 368. ἀλιτέσϑαι. δ. 774.
ἀλέγω. π. 307.
ἀλεγεινὰ. ϑ. 193. ν. 91. 264.
ἀλεγύνειν. λ. 185. IV. 11.
ἀλεγύνετε δαῖτας. α. 374. β. 139. δαῖτα ϑοὴν. ϑ. 38.
ἀλέεινε. α. 433. π. 477. ἀλέεινεν. δ. 251. III. 239. XVII. 5.
ἀλέη χίονος. ε. 23.
ἀλέασϑαι. δ. 396.
ἀλείφατα. pr. ἀλοίφατα. υ. 108.
ἀλείς. ω. 537.
ἄλεισα. ο. 468. ἄλεισον χρύσεον. ἄμφωϑ' καλὸν. δ. 591. χ. 9.
ἀλεξαλ.

ἀλιγκίαλλος, Θ, 430. χρύσειον, γ, 50. 53. ε, 85.
ἀλείτης, υ, 121.
ἀλιείδαι, ω, 45. 73. πολλῷ, 67.
ἀλιείδαις, γ, 408.
ἄλιενμα, μ, 177.
Ἀλίζωρος ἥγλῃ κέρῃο, δ, 10.
ἁλίηπαρ ἰδέσθαι, I, 191.
ἀλιζάμενοι, I, 57.
Ἀλιζωνίδ- Ἀφροδίτης, XLV, 3.
Ἀλιζωνίδ-, ὁ Μόυσιος, λ, 633.
Ἀλιζωνίδης, ὁ Πάφιος, de Homero Infante, μ, 63.
Ἀλίζωνίδης, ὁ Πάφ-.
ἀλιξάντιμον μάλα πικρὴν χλαῖναν, ξ, 529.
ἀλιξήσεις, γ, 346.
ἅλοσδε, καδέ, υ, 109.
ἅλοσι μεμιγμένον οἴνῳ ἴδωσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλοσύδνοισι, η, 104.
ἀλοσύδνῃς γαίης, υ, 105.
ἀλόωμόν-, ι, 277.
ἀλοώτην, ω, 29.
ἀλοώτην, ξ, 400.
ἅλς, ε, 344. ἁλὸς μισθὸν τ', λ, 284.
ἁλσὶ, ε, 339. π, 226. ρ, 108. φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πᾶσιν, λ, 506. ρ, 122.
ἁλσὶν πολλὸν ἐπὶ χρόα, ξ, 380.
ἁλσὶν, γ, 247.
ἁλσὶν δόσαν, I, 14.
ἁλσὶν, ut ὅσσα δὲ πάσῃς, ἠδ' ὅσ' ἁλσὶν, ξ, 362.
ἁλσὶν, ε, 376. τ, 74.
ἅλς, ε, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἁλσὶ τέλσαι ἄνδρες, ξ, 124.
ἁλσεύοντες, μ, 330.
ἁλσὶν δύσιον, ρ, 483. ἐπίμαστον, υ, 377. κακὸς, αἰδοῖ- ἁλσὶν, ρ, 578.
ἁλσὶν ἄρα πτείοντες φαίνετ', δ, 361.
*Ἁλσάρτη πτείοντες, II, 243.
ἁλσγεῖν-, πολιὴν ἀκάχοι, XXXVII, 6.
ἁλσγεῖ- ἀχνυόντων, εἶδος, θ, 174.
ἁλσὶν, μ, 251. ἁλσὶν, ω, 418.
ἁλσὶν εἶδος ἔστιν, β, 273. 318.
ἁλσὶν ἄδὸν εἶσιν, III, 546.
ἁλσὶν, π, 394. ἁλσὶν, χ, 384.
ἁλσὶν ψαμαθοῖς, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλσὶν ἀχνυόντων, ω, 47. 55.
ἁλσὶν, ἄοδος, Fragment, 153.
Ἁλσὶρρος, β, 253. ρ, 68. χέρων, β, 157. ω, 450. Μαστορίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλσμυρήεντα, ι, 460.
Ἅλσον ἐν Λακεδαίμονι, Θ, 370.
ἁλσὶτρεφὲς, φυκιόων, δ, 442.
ἁλσπόρφυρα, ἠλάκατα τραφῶσ', ζ, 53. 300. φάρε' ὑφαίνουσιν, ρ, 108.
ἁλσίφρονα πόλισθρα, II, 410.
ἁλτίωξ, δ, 378.
ἁλιτήριος, δ, 807. ἁλίτηπτον, XLII, 4.
ἁλίτοιβ, ε, 180.
ἁλιτρὸς, ε, 182.
ἁλιῶσιν, ε, 104. 138.
Alcæus, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολύβοια δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πεποιθὼς, ζ, 130.
ἀλκιμον δοῦρε δύω καὶ ὀρυθμίνα χαλκῷ, χ, 125.
Ἀλκιμιδάης, χ, 235.
Ἀλκίνοο-, ζ, 12. π, 66.
Ἀλκίστη, Helenæ simula, δ, 124.
Alcman, ψ, 19.
Ἀλκμηνικὸν ἧμα, κ, 513.
Ἀλκμαίων Ἀμφιλοχίς π, ε, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV, 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληκτρίδη, totius Odysseæ, ν, 80. Διὸς, κ, 5. τῷ Μάλου, κ, 305. Circe, κ, 349. βοῶν ἀλίη, μ, 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νέπτ μῦθος πάντα, μ, 325.
* ἀλλάλων, φ, 36.
ἀλλαγάων εἰν ἀγορῇ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII, 17.
ἀλλοδίη, ν, 194.
ἀλλοθρόος ἀνθρώπους, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ, δ, 165.
ἀλλοῖος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλ- ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ, 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο, λ, 622.
ἀλλοτρίῃσι φρεσίσιν, σ, 18.
ἀλλύσκειν, β, 105.
ἄλλων ἔκτο δῆμον, ε, 238.
ἄλμῃσιν, Θ, 103.
ἄλμῃ, ε, 53. ζ, 137. ἁλμυρὸ πέλει, ι, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴ, ζ, 220 θαλερὴ, Θ, 476.
ἁλοιφὰν πτελέῃσι, ν, 410.
ἁλὸς, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ, 281. ω, 47. 55. II, 505. ἀκτὴ γλαφυρὴ, α, 72. ε, 52. ζ, 226. Θ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἄχνη, ε, 403. βίηφι, δ, 78. Θ, 51. Θεὸν, ζ, 94. ἵππους ἀνδρῶν γίγνεται, δ, 708. * κῦμα Θ', μ, 68. κόμαθ', χ, 387. λαῖτμα, Θ, 561. λᾶας, XXXII, 15. πλάγιοι, ε, 335. XXXII, 15. πολῖται, Β, 261. δ, 405. Ψ, 236. πολιῆς, ε, 410. ι, 132. πολυδειρά-, δ, 406. πύργος, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαι, μ, 214.
Ἁλσύθης, καλὴς, δ, 404.
ἅλσει ὑραιῇ, XXIX, 17. ἅλσος ἱερὸν Ἀκιμηδίμοιο, δ, 623. ἁλσεα δενδρήεντ-, ε, 355. ἅλσεμφὶς, δ, 92. ω, 97. ἅλσος Ἀφαμεμνονείῳ, γ, 264. αἰδοίῳ, IV, 44. ἀντείῃ, λ, 116. ν, 378. ξυμφορίῃ. Ψ, 232. κείθ' εἰδυῖαν, Ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὴν, χ, 223. μνηστὴν, α, 36. φίλῃ, χ, 324.
ἁλσὶν, ε, 377.
ἁλσώσιτο, γ, 73. ι, 254. II, 454.
ἅλτεο, κ, 509. διορμήσῃς, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιήσιτε, IV, 20. ἅλσι διορμήσιτο, I, 200. II, 235. 384. ἁλσεῶν, κ, 350. ἅλσεσι ἁγλαοῖς, ζ, 291. II, 230. κλυτοῖς, ζ, 321. κυκλοτερὴς, ρ, 209. πολυάρητον, III, 186. σκιερῇ, ν, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἀλύβαντ-, ω, 303.
ἁλύεις, σ, 332. 392. ἁλύων, Medeâ longâ, ι, 398.
ἁλύξας, δ, 416. ι, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἁλύσκασι, pro ἁλύσκαζε, χ, 330.
ἁλυσκάζουσι, ι, 253.
ἁλύσκων, χ, 363. 382.
ἁλύτας, ἀρρήκτους, δεσμοὺς, Θ, 275.
Ἀλφειοῦ, II, 423. Ἀλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. ποταμὸν, III, 101.
Ἀλφειὸς, γ, 489. ο, 187. Ἀλφειῷ, III, 398.
ἁλφιπόωσιν, IV, 119.
ἁλφιστὰς, ν, 261. ἁλφιστάων, ζ, 8. II, 458. ἁλφιστῆσι, κ, 349.
ἅλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. I, τ, 197. υ, 108. 119. λάχνῃ, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἁλφίτου μυλητοῖσι κόπῃς, β, 355. ἀλφῖ, ξ, 429.
ἁλωὰ πολύφορ-, ν, 122. πλαλυῖα, ζ, 293. ἁλωῇ ἰυκλιμένῃ, ω, 225.
ἁμαθοῦντι, III, 140.
ἁμαμυδὶς, ξ, 311.
ἀμαλῇσι, υ, 14.
Amanuensium Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἄμαξαι, ἐθλαὶ, * ποταμόκυκλοι, ι, 241.

241. ἄμαξαν ἐύτροχον, ἑμοιτεί-
λω, ζ. 72.
ἄμαξαν, ε. 273.
ἄμαρτι, ζ. 116. ἀμαρτήσας, ι, 512.
ἀμαχητί, III. 45.
ἀμβρόσιαι, III. 278. 415.
ἀμβροσίην, δ, 824. 835.
ἀμβοσίῃ, μ. 77.
ἀμβολάς, λ, 315.
ἀμβολάδην, III. 411. 425.
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε
φέρουσα, δ, 445. ἐγκονέω, II, 124.
ἀμβρότῳ εἵλετο, ϑ, 365.
ἀμείρετο, ρ. 219. φ, 362.
ἀμενόωμεν, β. 84.
ἀμενηνὰ κάρηνα νεκύων, κ. 521.
536. λ. 29. 49. ἀμενηνόν, IV, 189.
ἄμεργε, ϑ. 64.
ἀμέτρητον, τ, 512. ἀμέτρητος, ψ,
249.
ἀμῆς, pro ἡμιτέρας, λ, 165. 480.
ἀμητάμενος, ι, 247.
ἀμηχανίων μελεδώνων, III, 446.
ἀμηχανίη, ι, 295.
ἀμιχθαλόεσσα, II, 36.
ἀμμορίην, υ, 76. ἄμμορος, ι, 275.
Ammonius, β. 106.
ἀμνίον, γ. 444.
Ἀμνισοῦ, τ, 188.
ἀμόθεν ab ἀμός, ἀπὸ τοῦ, οὗς, α, 10.
ἀμοιβὰς *παρεκέκευτ', ξ. 521.
ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀμοιβὸν ἐπικλεί', μ, 282. χαλέ-
σασκε, γ, 58. ἀμοιβὶς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7.
XVII. 7.
ἄμοτον, ζ. 83. ρ, 520.
ἀμπεδίον, ι, 329. πυρφόρον, II,
228. ἀμπέλαγος, ι, 330.
ἀμπλάσασκε, II, 438. VIII. 5.
ἄμπλοι, I, 110. ἄφλοι, ι, 133.
ἄμπελον, ω, 245. VI 39.
ἀμπρὶς, ἀμφὶ δ', φ, 422.
ἄμυκτον, ζ. 225.
ἄμυντορ, ε, 458. ω. 348. III, 110.
ἄμυδις, δ. 659. ι, 467. μ. 413.
416. ξ. 305. XVIII. 3.
Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονι Αἰγίσθοιο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ. 114.
ἀμύντορα, π. 256. 261. ἀμύ-
ντορος, β. 326.
ἀμφαγάπαζον, ξ. 381.
ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο, τ. 391. ἀμ-
φαδίην, ι, 120. ἀμφάδιον, ξ,
288. ἀμφαδὸν, α, 296. λ. 119.
ρ. 330. τ. 399.
ἀμφαφάασθαι, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι. ϑ, 215. τ. 475.
ἀμφαφόωσι, ϑ, 196. ἀμφαφό-
ωντας, τ. 586.
ἀμφαφόωντο, ε. 461.
ἀμφήκης. φ, 431.
ἀμφιλαφέος, ω, 241.
ἀμφίξεσσι, ψ, 196.
ἄμφιπε, ϑ. 437.
ἀμφιπεπόνητο, ε. 466. τ, 455.
ἀμφιπεπνυμένοι, υ, 307.
ἀμφιχέουσι, χ. 498.
ἀμφιχυθὲν, δ. 716.
ἀμφηκεῖς, ξίφεσι, π. 80. φ, 341.
ἀμφίλυθι, ζ, 122.
Ἀμφίκλεα, θ, 128. ἡὸς Πολυκάης,
ϑ, 114.
ἀμφικάλυψε, κ 386. 395. 401. β, 293.
φ, 252.
Ἀμφικάρηνον λασσαίου, ε. 244. Ἀμ-
φικάρηνος, ε, 253. Vid. λ. 326.
Scholia.
ἀμφικαλύψας, ζ. 178. ἀμφικαλύ-
ψαι, χ. 103.
ἀμφικεκόπεσι, δ. 400. ω. 198.
ἀμφίκυπον ἧδ' ἴδωκε νομὸν βατρήχοι-
σι Κρητῶν, I, 59.
Amphimachus, δ, 90. 120. ι, 365.
η. 280. ο, 109.
ἀμφιμελαίνῃσι φρεσὶν, II, 273.
ἀμφιγυήεις πελεκυτὸς, ϑ, 300. 349.
357.
ἀμφιγύοισι. π. 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηται, ϑ, 405.
ἀμφιδύμοι, δ. 487.
ἀμφὶ ὦ πῖσυ ἵλαστε πάλιν νῷ
ἰδίμασι εἶκεν, ζ. 9.
ἀμφιελίσσας, ζ. 264. ω. 9. ι, 64.
ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέπουσι, γ, 118.
ἀμφιέσαμεν, σ, 360. ἀμφιέσασθε,
ψ, 131. ἀμφιέσασθε, ψ. 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέουσι, κ, 413.
ἀμφικάσσας, ξ, 12.
ἀμφικόπποιν, γ, 63. ϑ, 89. ν, 57.
ο. 102. χ. 86.
Ἀμφιλοχῶν, ο, 248.
Amphimachus, β, 346. δ, 120.
485. σ, 246.
ἀμφιμακάσσαθε, ν. 152.
Ἀμφιμαίδην, ω. 106. Ἀμφιμαίδιος,
χ. 284. παῖδα Μελανθοῦς *τ' ἀ-
γακλυτὸν, ω. 103. Ἀμφιμαίδυτος,
ω, 112. Ἀμφιμαίδην, χ, 242. 277.
ἀμφιμέλαιναι, δ. 661.
ἀμφιμορμύσσει, κ, 227.
ἀμφιπέπλωσι, II, 475. ἀμφιπέμπ-
τῃ, τ, 132.

Ἀμφίνομ', σ, 124. Ἀμφινόμοιο,
423. Ἀμφίνομος, κ. 351. 394.
406. σ. 118. υ, 244. 247. χ.
89. ἡὸς Νίσου, σ, 411. Ἀμφι-
νόμου Δυλιχίοιο, σ, 394. Ἀμ-
φινόμῳ, χ. 96.
Ἀμφίνομα, λ. 261. Ἀμφίνομος Ἱκα-
σίδαο, λ. 282.
ἀμφιπίλνῃ, α, 352.
ἀμφιπεσέσιφι, ϑ, 175.
ἀμφιπεσφδιόωσι, IV. 272.
ἀμφιπεσσάσι, ϑ, 523.
ἀμφιπιφύκει, ι, 63.
ἀμφιπολεύσει, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι. α, 331. ζ, 18. 84.
λελυκώλενοι, ζ, 239. σ, 197.
ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ,
α, 362. εὐπλοκάμοισι. ζ. 198.
ἀμφιπόλῳ χρηΐ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, α,
50. ἀμφιρύτους, II, 291.
Ἀμφιτρήτη ἀγαύοιο, μ, 97. II,
94. Ἀμφιτρίτης κυανοπέδου, μ. 60.
ἀμφιτρομέων, δ. 820.
Ἀμφιτρύωνος, λ, 265. 269.
ἀμφιφανείη, II. 202.
ἀμφιφορεῦσι, β. 290. ι, 204. ἀμφι-
φορῆα χρύσεον, ω. 74. ἀμφι-
φορῆες λέβητες, ν. 105.
ἀμφιχυθὲν, π. 214.
ἀμφοῖν, III. 50.
ἀμφόπερον, ξ. 505.
ἀμφραδέσασθε, τ. 391.
ἄμφυτος, χ. 10.
ἀμῦναι, ι, 135.
ἀμύμονα, XXXII. 3.
ἀν' ἴθυν, ϑ, 377.
ἄν', pro ἄνα. pro ἄναξ, II, 526.
ἄνα. pro ἄναξ. ρ, 354. II, 179.
ἄνα. pro ἀνάστηθι, σ, 13.
ἀναβαπτόμενοι, δ, 473. ἀναβᾶσα, α.
362. ἀναβῇ. β. 358. ἀναβή-
μεναι, α, 210.
*ἀναβησάμενοι, ε, 474.
Ἀναβησίνεως, ϑ, 113.
ἀναβρῦξεν, μ. 240.
*ἀναβρυχὲς, λ, 585.
ἀναγκαίῃ ἧ ἐπείγῃ, τ. 73.
ἀναγκαῖοι δμῶες, ω, 209. πολεμι-
σταὶ, ω, 498.
ἀνάγκῃ κραπνὸν μοι ἔκλετ', κ, 273.
IV, 113.
ἀναγοίη, λ, 143. ἀναγόντι, τ,
250. *ἀναγόντες, ψ, 206.
ἄναγον, ρ. 441. σ. 88. ἀνάγοντο,
τ, 202.
ἀναδέξεται, ι, 412. κ, 4.

ἀναδύῃ.

ἀναδύη, ι. 377.
ἀναείρω, ϑ. 298. IV. 235.
ἀναζώμαζε δαιτὸς, μολπή τ'. ὀρχησύς π, α, 152. ἐψιάασζ μολπῇ ϵ Φόρμιγξι, φ, 430.
ἀναιδείη ἐπιειμένε, III, 156. ἀναιδείης ἐπίβησαι, χ. 424.
ἀναιδὴς, α, 254. ρ, 376. υ, 29. 39. 386. ψ. 37. ἀναιδὴς λᾶας, λ. 597. ωϑέεσκες, ϱ. 449.
ἀναιμωτὶ, σ. 148. ω, 531.
ἀναίνεαι, ξ. 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσασζ, φ. 261. χ. 9.
ἀναίροι, υ, 135. χ. 356. I. 149.
ἀναπτυκλόφμαι, XVIII, 5.
ἀναπλῶσι, λ. 524.
ἀναπλίνϑε, XLVIII, 3.
ἀναπλιήσις, ι, 371. ἀναπλιήσαι, δ, 794. σ, 188. ἀναπλιήσεσι, τ, 78.
ἀναπλύζη, XXXVI. 4.
Anacreon, α, 10. δ, 336. ε, 402. ϑ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄναξ. τ, 475. II, 59. ἄναξα. κ, 216. λ. 569. ἀναίφρονα, πεπιϑομένην, γ. 163. ἄπνοι, ξ. 139.
ἄναξις, & ἄναξαι, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνάπλεον, ο, 556. ἄναξ ἀνδρῶν, υ, 194. ἄναξ ⊙, γ. 107. ἀνϑηϊν. ξ. 40. ἑκάτιο, II, 63. 90. XXIII, 1. κιδνάᾶο. ξ. 170. Μεγαμηδείαο, III, 100.
ἀνακτορίην, II, 234.
ἀνακτορίηϑι ὕδατι, ο, 396.
ἀνάλκιδες, δ, 334. ι, 475. ἄναλκι, γ. 375.
ἄναλτον, ϱ, 228. σ, 113. 363.
ἀναμάξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναμιγήσαιμι χάρυβδιν, τὴν ὀλοήν, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 238.
ἄνακ ἔσταμ' ἀμφιρύτοιο οἴκοιο, α, 397. σύλημος, ξ, 63.
ἀναύξασζ, γ, 245.
ἀναύξομϑ ἔπειγόνδι εἰς Ἔχετον βασιλῆα, σ, 114.
Anaxilus, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ι, 283. ο, 83. ϱ. 181. υ, 251.
ἀναπηδήσας, III, 41.
ἀναπλέομ, ι. 207. ἀναπλέσσιν, ι, 302.
ἀναπνίει, II, 231.
ἀναπρήσας δάϊρυ, ἃ δάϊρυ', β, 81.
ἀναύσιμα ϑεοὶ ϑέσαν ἀνϑρώποισιν, λ, 273.
ἀναφλάξαι. δ. 515. ι, 419. υ, 63. ψ, 316.
ἀναρριβδὶς, & ἀναῤῥιβδὶς, μ, 105.
ἀναῤῥιπτέῖν, υ, 328.
ἀναίρεσι, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄναστ', γ, 380. ζ, 175. IV, 92. ἄνασσα, ζ. 149. XXXI. 17.
ἀνάστη. α, 419. ν, 23. ι, 552. υ, 25. IV, 112.
ἀναστεύσασκε, II, 403.
ἀνάστοντ', δ. 177.
ἀναστὰς, δ, 343. ἀναστῇ, σ, 333. ἀναστήσας, ζ. 7.
ἀναστρώμαι, υ, 326.
ἀναστρωφᾶν, φ. 394.
ἀναχεύμην, λ, 374. ἀναχὰν, δ, 115.
ἄνετλης, π. 205.
ἄναυδος, ι, 456. ἀναύδῳ, κ, 378.
ἀναφαίνει, δ, 159.
ἀναφανδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῦναι, δ, 254.
ἀναχαπάμϑ⊙, ν, 280. λ, 96.
ἄναχϑ' ἴεν, τ, 392.
ἀναχωρήσας, ϱ, 453. ἀναχωρήσϑε, ϱ, 461.
ἀνάψαι μεῖμεν, β, 86. σημαίνει ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β. 114.
ἀνδάνακας, ξ, 474.
ἄνδρ' ἄγειον, ι, 494. μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν, ι, 214. 514. δικασπόλοι, λ, 158. ἀρίστεσσι' ἐμμενὲς ἄνδρες, IV, 103. ἀνασσάλοι, δ, 693. βεβοτὸν, ι, 129. γεραίτερον, γ, 24. γήρατι, σ, 53. 80. ἰφθίμοιο, π. 89. νέον, γ, 24. πεπίτερον, β. 188. γ, 125. ὀϊζυρώτατον, ι. 105. πολύτερπον, α. 1.
Ἀνδραίμον⊙ ἷος, Θόας, ξ. 499.
ἀνδρακὰς, ν. 14.
ἄνδρας ἐς ἀμφίαλον, ξ. 231. υ. 220. ἀνείσῃσι, ξ. 218. ἀνέστης, α, 108. Αἰγυπτίους, ξ. 286. ἰπποχάρμας, IV, 12. μαχητὰς, σ, 260. οἰνοποτῆρας, ϑ, 456. πύξαις, IV, 12. ὠκυφιάλους, λ. 115.
ἀνδρόμεα κρέα, I. 297. 347. ἀνδρόμεοι ψαμοὶ, α 374. ἀνδρομέοιο, χ. 19.
Andronicus Livius, *Homeri Odysseam* vertit *Latinè*, α. I, 64. ε. 297.
Andronicus Rhodius, λ, 333.
Andron. δ. 797.
Ἀνδρομάχην, λ, 270.
ἀνδροφόνοιο, ν. 14.
ἀνδροφόνοι διζύμ⊙ φόρμιγκος, α, 261.
ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν, α, 155. ϑ, 266.
ἀνεβήσατο, ψ. 1.
ἀνέβραχον, φ, 48.
ἀνεχεῖραι. δ. 730.
ἀνέγναμψαν, ξ, 348.
ἀνέγνω, α, 216. φ, 205.
ἀνεδίζατ', ρ. 563.
ἀνέδυ. ι, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσαϑ, ε. 337.
ἀνέδυσε, III, 111.
ἀνείμεν⊙, γ. 348.
ἀνείρας. α, 231. ἀνειρόμ⊙, δ. 461. 651. II. 515. ἀνειρόμην. II. 50.
ἀνέκαεν, κ, 13. ι, 251. 308. κ, 358. φ. 181. III, 115.
ἀνέκοπεν, φ, 47.
ἀνέκραγον, ξ, 467.
ἀνεκρήγνυτ, II, 8.
ἀνεκὼ, υ. 223. ἀνεκὸν, υ, 83. ἀνεκῶς, ι, 350.
ἀνελίαζ, φ, 117.
ἀνέμοισι, τ. 342.
ἀνεμ.ξι, IV, 52.
ἀνέμ.σγι, κ, 235.
ἀνέμοπαις. γ, 211.
ἄνεμοι, ε, 330. κ, 47. χαλεποὶ, μ, 286. ἄνεμ⊙. αἴθρι⊙, II, 433. ζάης, ε, 368. μίγας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. ἀνέμοι μιν⊙ ὄχεσ' αἴσιμα, ε, 478. ἀργαλέοις. λ, 399. 406. XXXII. 14. βυκτάων, κ. 20. δυσαέων. τ, 99. μιστυλέοντι, ε. 317. παντοίων, ε, 293. 305.
ἀνεμώλια βάζειν, κακὸν, δ, 837. λ, 463.
ἀνέντικα, λ, 624.
ἀνέπαυε, φ, 129.
ἀνέρομαι, τ. 27.
ἀνέπαυσε, I. 121.
ἀνεπτάλεσαν, μ, 234.
ἀνέρος ἀλφηστᾶο. τ. 261.
ἀνερρίπτεν ἄλα πολύ, ν, 78.
ἀνέρριψαν, κ, 130.
ἀνερρώσθησε, μ. 236. 431.
ἀνεχάλασϑ, ι, 294.
ἀνέχετο, ψ, 302.
ἀνέχον. σ, 88.
ἀνέπλησεν, γ. 104. ἀνέπλης ζ. 47.
ἀνέφανε, III, 345. ἀνεφαίνετο, κ, 29. I, 81. ἀνέφαινον, σ. 309.
ἀνέχω, π, 277. ϱ. 13. χ. 423. ἀνεχόμην, δ. 595.

ἄνευ δὲν ἔτι, ἴδε, ψ. 93. ἄνευ ἀνίης, β. 240. οἴδε ἄνευ ἐγένετο, τ, 144. κ, 71.
ἀνέμοιο, κ, 389.
ἀνέμοιο Ε καπνοῖο Διοκλέος, δ, 534.
ἀνέμοιλκτος, ι. 439.
ἀνέμοιλκτος, δ, 651. ξ. 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνέμοθεν, ρ. 270.
ἀνέμοφι, κ. 301. 341.
ἀνεμόφι ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἄνερ, λέξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνερείψαντο ἄρκυας, κ. 241. ξ, 371. υ, 77. θείμαν, δ, 727.
ἀνέρες, ι, 109. ἀνέρες, ι, 123.
ἀνέρπυξαι, ο, 426. ἀνέρπυξε, IV, 117. ἀνέρπυσι, IV, 209.
ἀνερύτων, δ, 251.
ἀνέφελον, μ, 51. 162. ἀνέψυχε, μ. 179. ἀνέψυξεν, γ, 274.
ἄνθεα, ι, 51. μαλθακά, XXIX, 15. πίρι ἄνθεα πυίης, ι, 449. ἄνθεσι ὑακινθίνῳ, ζ. 231. ψ. 158.
ἄνθεμα Ὀρειχάλκου, V, 9.
ἀνθεμόεντα, μ. 159. ω, 274. III, 95.
Ἀνθεμοῦσσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθιον ὕλης, II, 199.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. πίρι ἄνθος, III, 375. ἱμερτὸν, IX, 3.
ἄνθρωπε μινυνθάδιε πλέῖστα, τ, 328. νήπιε, II, 532. ἄνθρωπος, ν. 400. ἀνθρώπως ἀλεθρίους, α, 183. γ. 302. ε. 452. πολυτλαίσι, ν, 195. ἀφενείοιο, β, 65. ἀνθρώπων ἀμειλήκτων, III, 539. αὐδήεντα, ζ, 125. ἐπιχθονίων, κ. 167. ἐπιτερείων, ἠοίων, Θ. 29. θνητῶν, κ. 219. κεβλεπύρων, ρ. 587. μιερόπων, υ, 49. 132. II, 42. ἠδιόων. ν, 123. φερεκλέων, II, 274. πολυκλήρων, ξ. 211. τλημοσύνας, II. 191. χαμαιγενέων, IV, 108. χαμαὶ ἰρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνίαζε, δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζεσκον, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶσθαι, ο, 334.
ἀνιηρὲς, β, 185.
ἀνιηρὸν, β, 300.
ἀνίη, κῆρ πολὺς ὕπνος, ο, 393. κῆ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἰφθιτοῖσι, υ. 52.
ἀνίηφις, α, 133. γ. 117.
ἀνίην ἄσχετον, μ, 223. ἄλυτος, ρ, 446.
ἀνιηρίστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
Anna, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀννήσατο, pro ἀνασῇ, κ, 192.
ἀνόβριλος, ζ. 45.
* ἀνούτας ἀξαῦτ', ξ, 485.
ἀνοίγομεν, β, 270. 278. ε. 273.
ἀνοίγε, ἄφυκτα, θαυμαστὰ ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀναλίσκομαι, β. 58.
ἀνόπαια, α, 320.
ἀνόρουσαν, γ, 149. χ. 23.
ἀνόσιμον, δ. 182.
ἀνόστους, ω, 527.
ἄνυσιν, ξ. 255.
ἀνσπάσῃς, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνσχεθέειν, ε, 320.
ἀνσχεῖν, β, 63.
ἀνύξια, III, 436.
ἀνυσσαπόδεσσαν, I, 185.
ἀνυσσεμένην, ζ, 141.
ἀνυπόπλοιτος, ω, 87.
ἀνυπόστους, III, 288. ἀνυπόστροφε, π, 254.
ἀνυσσάσθαι, σ, 146.
ἀνυτὸν, κ, 70.
ἀνύτλητον, π, 159.
Ἀπαλήνη, θυγάτηρ Λύπλοΐου, λ, 85.
Ἀπαλησίδης, π, 471.
Ἄπελος, δ, 286.
Ἀπλόοιο, ω, 78. ἀμόμφητος, δ, 187. λ. 467. ω, 16. Ἀπλοΐαις κραπνὸς νὴν ἀμύμων, ἐξελθὼν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητὴς, γ, 111. 112.
Ἀπόλλων, κ. 383.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλωνος θυγατρὸς, λ, 259.
ἀπόνοι, κ, 25. ἀπόνοσι, γ, 436. ω, 56.
ἀποβλώθει, σταφύλαι, χ. 74.
ἀποπρήσων, III, 178. ἀποπρῆσαι, III, 283.
Ἀπόφασις, κ, 105.
Ἄπολλον αἰχμητὴς, β, 19.
ἄπτλον, μ, 411. ἄπτλῳ, ε, 478.
ἀπτολαὶ ἠιθέοιο, μ, 4.
ἄπτεσθαι, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηρεφέος, III, 23. ἄπτεσθε, XIX, 4. ἄπτεσθαι, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἱερεαῖς. ν, 103. 347. χάλκεον, III, 401. παλαιὸν, III, 6. ἄπτεται, ι, 236. θεσπεσίοιο. ν, 363. ω, 6. ἄπτεται, III, 359. εὖ εὐώδη, XXV, 6. ἱερὸν, III, 172. παλαιὸν, XVII, 6.
ἀπόσῃς, ε, 294.
ἄρυσέ τινα δόμων, δ, 544.
ἀράσσω, III, 337. ἀράσσοις, π, 373.
ἀραύῃ, κ, 316.
ἄραγμαι, II, 528.
ἀραῖσιν, δ, 92.
ἀραῖσιν, XXXIX, 1.
ἀράσσιος, Θ, 552.
ἀράσσοντες, ε, 552.
ἄρασχε, χ, 437.
ἄρδην, φ. 322.
ἄρδην, α, 318. Θ. 405. ε. 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀρδὴν, α, 159. Θ, 580. II. 188. καλὴν, II, 164. συμφορὴν. ω. 199. τὸν δὲ ἀρδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρωποι, ὅτις ἀκάστοισι τιθῇσι ἀμφικάλυπτα, α, 351. ἀρδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἑλίσσω, Θ, 64. θέσπιν, α, 328. Θ. 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, κ, 421. σ. 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελλίγηρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀρδιάει καλὸν, κ, 227. ἀρδιάουσ' ἐπὶ καλῷ, ε, 61.
ἀρδίμοιο ὁρμοσύνας αἶσι, II, 299.
ἀρδὸν, α, 338. 347. Θ, 479. XXIV, 3. πρὸς ἱμμορὸν εἶσι κ' ἀρδὸς. Θ, 479. Μυσῶν ἠρεφόωντος. XXXI, 19. ἀρδὸς, Μυσῶν ἠρεφόωντος, κ' ἐκβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀρδλίης, γ. 412. 417. δ, 448. I, 197.
ἄρης, κ. 333. ὄξυ. κ. 321. λ, 24. παγχάλκειον, Θ, 403. ταυρέοιο, κ. 439. λ, 230. χαλκέον, τ, 241.
ἄρηος, ρ, 222.
Ἄρηος, κ' τὸ ἐν αὐτῷ τεκνομαιτίῃσι, λ. 25.
ἀρητῆρ, σμερδαλέῳ, λ. 608. ἐν ᾧ τροφὸς ἦεν ἀρητήρ, ν, 438. ρ. 198. σ. 108.
ἀρήτηρες, δ. 165. ψ, 119.
ἀπαγχίλαο, ω 95. 210.
ἀπάγχου, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλτο, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπάλαι, φ, 151. I. 204. ἀπάλῃ, IV, 88. V, 10. ἀπάλοι, III, 275.
ἀπάλοι, I, 10.
ἀπαλοξήσῃ πυρὶ καπνοῦντος, ρ, 364.
ἀπαλόχροος, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμειβόμενος, α. 63.
ἀπαμύσσεται, φ, 300.
ἀπαμύσατο, λ, 578.
ἀπανήκεσ', κ, 297. ἀπαγκίθων, XXXVII, 10.
* ἄπασσε, υ, 85.
* ἀπαστεύεσ', II, 152.

ἄπαιπε, α, 19.
ἄπαξ θνήσκει ἄνθρωπε, μ, 22. ἀγὲς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχέμεν Θ', γ. 446. ξ, 422.
ἄπασα, III, 168. ἅπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαφίων, ρ, 294.
ἀπατηλίαι βάζει, ξ. 127. 157. 288.
ἀπατηλὸν ψυχῆς ὄρμὴν ὑπογυάμψαι φησὶν, VII, 13.
ἀπάτῳ κακὴν, I, 21.
ἀπαφίσκει, λ, 216.
ἀπαφοῖ' ἐπίεσσιν, ψ, 216.
ἀπεδέρπιμεσα, λ, 35.
ἀπέδυφθεν, ε, 435.
ἀπέδυνε, χ, 364.
ἀπέκυσε, τ, 169.
ἀπεθαύμασε', ζ, 49.
ἀπέλασεν, ρ, 126.
ἀπελάτιλω, λ, 212.
Ἀπεμαία, η, 8.
ἀπέρισπας, ι, 118. ἀπερισπὲς ἄϊζον, λ, 620. ὄπασεν, I, 4.
Ἀπέρηθεν, η, 9.
ἀπέρωπλω φιλότητος, IV, 133.
ἀπεκαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπεκλιλαθθοὶ ἢ ἠμάβλις, ω, 393.
ἀπεκόσμησεν, μ, 232.
ἀπέκουψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπέκλαμεν, ψ, 121.
ἀπέλιθρεν, ι, 538.
ἀπελύσθη, 223. ω, 309.
ἀπεμάξατο, ο, 254.
ἀπέπεκασε, π, 326. 360.
ἀπεπλάγχθης, Θ, 573. ω, 381.
ἀπέπωλεον, Θ, 501.
ἀπέπλω, ξ, 339.
ἀπέπνυσεν τὸ ὕδατι, I, 98.
ἀπέπνυξεν, I, 218.
ἀπέπνυξε, I, 230.
ἀπερρίζησι, β, 52.
ἀπερύκει, ι, 119.
ἀπεσκίδασε', λ, 384.
ἀπεσσεῖται, τ, 302.
ἀπέσσεται, β, 285. Θ, 150.
ἀπεσσύθη, ι, 236. 396.
ἀπέτμε, μ, 143. ἀπέτμεν, μ, 333.
ἀπεύρεται, III, 74.
ἀπέπασσε, ψ, 312. ἀπέπασε, α, 43.
ἀπέπασε, γ, 195.
ἀπευθέα, γ, 88. ἀπευθὲς, γ, 184.
ἀπέφθιγ', I, 45. * ἀπέφθιγεν, I, 42.
ἀπέφθιθεν ἰθαλοὶ ἑπαῖροι, ε, 110.
ἀπέφθιτο, ε, 268. 357.
ἀπηχθαίρει, δ, 105.
ἀπηχθαίρεσα, β, 202.
ἀπήχθη, π, 74.
ἀπηχθόμην, π, 75. π, 114.
ἀπηχύμενος, μ, 321.
ἄπιστε, α, 19.
ἄπαξ θνήσκει ἄνθρωπε, μ, 22. ἀγὲς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχέμεν Θ', γ. 446. ξ, 422.
ἄπασα, III, 168. ἅπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαφίων, ρ, 294.
ἀπατηλίαι βάζει, ξ. 127. 157. 288.
ἀπατηλὸν ψυχῆς ὄρμὴν ὑπογυάμψαι φησὶν, VII, 13.
ἀπάτῳ κακὴν, I, 21.
ἀπαφίσκει, λ, 216.
ἀπαφοῖ' ἐπίεσσιν, ψ, 216.
ἀπεδέρπιμεσα, λ, 35.
ἀπέδυφθεν, ε, 435.
ἀπέδυνε, χ, 364.
ἀπέκυσε, τ, 169.
ἀπεθαύμασε', ζ, 49.
ἀπέλασεν, ρ, 126.
ἀπελάτιλω, λ, 212.
Ἀπεμαία, η, 8.
ἀπέρισπας, ι, 118. ἀπερισπὲς ἄϊζον, λ, 620. ὄπασεν, I, 4.
Ἀπέρηθεν, η, 9.
ἀπέρωπλω φιλότητος, IV, 133.
ἀπεκαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπεκλιλαθθοὶ ἢ ἠμάβλις, ω, 393.
ἀπεκόσμησεν, μ, 232.
ἀπέκουψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπέκλαμεν, ψ, 121.
ἀπέλιθρεν, ι, 538.
ἀπελύσθη, 223. ω, 309.
ἀπεμάξατο, ο, 254.
ἀπέπεκασε, π, 326. 360.
ἀπεπλάγχθης, Θ, 573. ω, 381.
ἀπέπωλεον, Θ, 501.
ἀπέπλω, ξ, 339.
ἀπέπνυσεν τὸ ὕδατι, I, 98.
ἀπέπνυξεν, I, 218.
ἀπέπνυξε, I, 230.
ἀπερρίζησι, β, 52.
ἀπερύκει, ι, 119.
ἀπεσκίδασε', λ, 384.
ἀπεσσεῖται, τ, 302.
ἀπέσσεται, β, 285. Θ, 150.
ἀπεσσύθη, ι, 236. 396.
ἀπέτμε, μ, 143. ἀπέτμεν, μ, 333.
ἀπεύρεται, III, 74.
ἀπέπασσε, ψ, 312. ἀπέπασε, α, 43.
ἀπέπασε, γ, 195.
ἀπευθέα, γ, 88. ἀπευθὲς, γ, 184.
ἀπέφθιγ', I, 45. * ἀπέφθιγεν, I, 42.
ἀπέφθιθεν ἰθαλοὶ ἑπαῖροι, ε, 110.
ἀπέφθιτο, ε, 268. 357.
ἀπηχθαίρει, δ, 105.
ἀπηχθαίρεσα, β, 202.
ἀπήχθη, π, 74.
ἀπηχθόμην, π, 75. π, 114.
ἀπηχύμενος, μ, 321.
ἀπίθησε, ι, 81.
ἀπιλήμων, α, 373. III, 362.
ἀπίμαντος, τ, 282.
ἀπίμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ρ, 138. II, 244.
ἀπινέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπίνην, ἀφορείαν ὑπερπέμψαι, ζ, 69. ὑψελὰν ἐύκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπίνυσα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπίνυσθε, δ, 646.
ἀπίσσω, μ, 435.
Ἀπίς γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίτησιν, ψ, 369.
ἀπινύσσην, ε, 342. ζ, 258.
ἀπίστων, ρ, 339.
ἄπτεσθ' ὃ φάσγανον ὀξὺ, λ, 94.
Ἄπιον, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἀπλοΐδας, ω, 275.
ἄπλως, *Margites*, 5.
ἄπνευσε Θ', ε, 456.
ἀπαύνυ, ρ, 322. ἀπαύνυτο, μ, 419. ζ, 309.
ἀπόαινα, ε, 357.
ἀποβλήξασα, ι, 151.
ἀπογυμνωθήσω, κ, 301.
ἀπόδιπ, χ, 61.
ἀποδιχμώσας, ι, 372.
ἀποδρὰς, π, 65. ρ, 516.
ἀποδύψαι, ρ, 480.
ἀπόδλις, ε, 343. ἀποδυσόμενος Θ', ε, 349.
ἀπόδλος, Θ, 318.
ἀπόεικα, κ, 373.
ἀπόεργαθεν, φ, 221.
ἀπόεργε, γ, 296.
ἀπόεσμεν, IV, 47.
ἀπόθησε, ρ, 296.
ἀποθρώσκοιτε, κ, 58.
ἀπόιχεσθε, α, 135.
ἀπόκλινε, χ, 107.
ἀποκλίνατ', τ, 556.
ἀποκλῖναι, ε, 18.
ἀπόλεσθαι, η, 107. XXIII, 3.
ἀπόλεσσε, η, 117.
ἀπόλλυξ, γ, 234. ἀπόλλυτ', λ, 585.
ἀπόλλιξαι, μ, 224.
ἀπόλλυ, η, 117.
Ἀπόλλων, Θ, 227. ἄναξ ἑκάεργε Θ, 323. 334. II, 285. 357. ἀργυρότοξ Θ', η, 64. ε, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλ Θ', III, 234. εὐηβόλ Θ', IV, 152. κλυτοτόξ Θ', ρ, 494. κερδοτόρ Θ', τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς Θ, 334. Ἀχαιῶν Θ' Ἀπόλλων Θ'. XLVIII, 12. * ἑκατηβολέτω, II, 157.
Apollinis Didymeni Oraculum, vid. χρησμός.
Apollonii Scholiastes, ε, 125. ξ, 387.
Apollonius Rhodius, ξ. 387. σ, 84.
Apollodorus Atheniensis, ψ, 198. Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387. τ, 177.
Apollo, Viris. *Diana*, Fœminis, subitæ causa Mortis, γ, 279. ε, 409.
ἀπόλοιτο, ι, 554.
ἀπολέσσομαι, ζ, 219.
ἀπολυμαντῆρα, ξ, 220. ἀπολυμαντῆρες, ξ, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομοιοῖ, π, 378.
ἀπομόρξατο δάκρυ, ρ, 304. χροὶ παρειὰς, σ, 199.
ἀπονέμΘ', ω, 30. ἀπόνητο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀπονίζεσθε, ψ, 75.
ἀπονοσφίσσω, σ, 171.
ἀπόνοσφι θῶσι, III, 559.
ἀπόξυσα, ι, 326. ἀπόξυσον, ζ, 269.
ἀπόπαυε, α, 340.
ἀποπαμπήμεν, ε, 112. τ, 316.
ἀποπέσησι, ω, 7.
ἀποπλαγχθέντες, ι, 259.
ἀποπλείειν, π, 331.
ἀποπνύουσι, ζ, 95.
ἀποπνείουσ' αὖλις πολυδειρήΘ' ὁδὸν ἣν περ, δ, 406.
ἀποσσύσας, ξ, 26. χ, 327.
ἀποσφαλὰν, ε, 457.
ἀποτρωπῶσις, χ, 82.
ἀποτρωπῶμαι, Θ, 475.
ἀποτλαμῶν, λ, 221.
ἀποτρύνΘ', II, 29. ἀποτρύνασα, XXXVII, 8.
ἀπούρας, χ, 95.
ἀπόρρυσα, κ, 404.
ἀπόρρυξας, ι, 481.
ἀπόρρωγας αὐλὰς, πρόθλητος, τ, 98. ἀπορρώξ, ι, 359. κ, 514.
ἀποστίνδων, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀπόσυλα, ζ, 143. 146.
ἀποτείχειν, λ, 131. ψ, 279.
ἀποτίλεσσε, γ, 408. I, 287.
Apostoli Michaelis Centuriæ, μ, 48. ξ, 330. ρ, 347. σ, 84. 162. 379.
ἀποτρίψασθε, γ, 162.
ἀποτρίψασκε, λ, 596.
ἀποτυελίζων μάχε', III, 280.
ἀποφθίσασι, γ, 320.
ἀπόχθιζε, ι, 211. ἀποχθίζ, τ, 572.
ἀποτθέσασι, μ, 393.
ἀπτῆνε, α, 268.
ἀπτόλεμος, κ, 440.

ἀπτ-

ἀπιμοίπαξ, ω, 219.
ἀπτερέψασι, ρ, 232.
ἀπίτροπος, ξ, 372.
ἀπτεφατῶσι, π, 405.
ἀπιφθιμένοιο, ο, 356.
ἀπιφθίμοιν, κ, 51.
ἀπιφάλια, ε, 182.
ἀπιχάζεο, λ, 94.
ἀπιψύχοντα, ω, 347.
ἄπ.ιρος μῦθος, ρ, 57.
ἄπιτη, τ, 28.
ἀπούρητοι, λ, 263.
ἄπυος, α, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπώκισε, μ, 135.
ἀπώμοιν, β, 377. ἀπώμοσαν, κ, 345. ἀπώμοτε, λ, 332.
ἀπῶσαι, β, 130.
ἀσώσας, α, 270. ἀπάσω, ο, 280.
ἀραίοισι, ω, 524.
ἀρὰν, κ, 90. ἀρὰς, III, 349.
ἄραξε, σὺν δ' ἐτί, πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀρέρεισε, ξ, 23.
ἀρηρέτο, π, 169. ἀρηρεῖν, ε, 252.
ἀρῆται, τ, 533.
Arsinoe, κ, 86. &c.
ἀρήχθη, ε, 426.
ἀρήχνια, κάκ', π, 35. λεπτὰ, Θ, 280.
ἀρχαλίαι, β, 244. ἀρχαλιόωσαν, δ, 698.
Ἄρχε τὸ ἱστιόωντο, δ, 562.
Ἀργειφόντης, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς, ἄγγελος τ' μακάρεσσι, χρυσόρραπις, δῶτορ ἐάων, XXVIII, 7. 8. Ἀργειφόντην ἐυσκόπον, π, 137. Ἀργειφόντης ἀφνειτόρου, α, 84.
Ἀργείων αἰχμητάων, ω, 81.
ἀργιόδοντα ὀΐεσσιν, ρ, 472.
Ἄργος Ἀχαϊκὸν, γ, 251.
ἀργὸν χῆνα φίλων ἐνέχοισι, ο, 161.
ἀργῆτ κεραυνῷ, ι, 128. ω, 538.
ἀργιόεντα, XVIII, 12.
ἀργιόδοντι, ξ, 416.
ἄργυφος, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Argώ.
Ἄργοι, κύνες, ρ, 326. Ἄργος κύων, ρ, 292. 300. Ἄργος, Ἀρίστου υἱός. Ἀφ' τὸ φυλακικὸν. Κύων dictus, α, 38.
Ἄργος Ἴασον, σ, 245.
ἀργυρείοιο, α, 137.
ἀργυρείλα, η, 162.
ἀργυρόπεζα, ω, 92. II, 319.
ἄργυρος, κ, 45.
ἄργυφα μῆλα τομεύων, κ, 85.
Ἀρὴ παρημίλησι, πατρὸς ἐμοῦ υἱῶς, μ, 70.
ἀρδίμβροι, II, 263.
Ἀρεθόεν, ν, 408. ubi Tres *Arethusæ*.
ἄρειον καὶ κρεῖσσον ἔδμεν, ἢ ἄθ' ὁμοφροσύνῃσι νεήμασιν εἶκυῖ ἔκητον Ἄνδρ' ἀδὲ γυνὴ, ζ, 182. ἀρείου' ἀπημόνεσσ' ἀπτίμητα, υ, 133. ἀρείων, πατρὸς πάντος, β, 277. ἀρείους καὶ πλείονας, ι, 48. ἀρείω, pro ἀρείονα, γ, 250.
ἀρεσαμένῳ, Θ, 415.
ἀρητῆς, β, 329. ἀρητῶν, τ, 114.
ἀρητὸς πέρι δέσμὸς ἔχησι, ω, 514.
ἀρηγὼ, III, 386. XXI, 7.
ἀρηίου, Ψ, 220.
ἀρηΐφιλος, ε, 169.
ἀρημάρῳ ὕπνῳ καὶ κάματῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀρημάρου κοίτης χάριεσσα, δύη, σ, 53.
ἀρὴν λαὸν εἶκε ἀμῦναι, β, 59. ρ, 538. ἄμυναι ἀρὴν, χ, 208.
ἀρητρόπος, β, 342.
Ἄρης, *Robustus Tyrannus* apud Orientales, VII, 5.
Ἄρης πολέμοιο μεμηλὼς, I, 122. χρυσήνιος, Θ, 285.
ἀρητείατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι, α, 164.
ἀρῆσι πίλος ἡμιτέρῃσι χάριεσσι, ρ, 496.
Ἀρήτης, *Alcinoi* Reginæ, Historiola, η, 74.
Ἀρηϊθόοιο, π, 395. σ, 412.
Ἄρηϊς, γ, 414. 440.
ἀρῆϊς, ε, 393.
ἄρημοι, π, 427.
ἀρήμῃ, III, 521.
Ἀρηϊφάτοιο κλειτὸς, λ, 320.
ἀρίγνωτος, δ, 207. ἀρίγνωτ', ζ, 300. ρ, 265. ἀριγνώτη, ζ, 108.
ἀριδείκετε, Θ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἀριδείκετον, λ, 539.
ἀριζήλως, μ, 483.
ἀριθμὸς, δ, 411.
*Ἀρίστη κυνοσχάστη, *Fragmentum*. 164.
ἀριστοπάτης, Θ, 390. ι, 22.
ἀρίστοκος, III, 12.
Ἀρίσταρχος, α, 1. 320. β, 1. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, 1. 190.
Aristarchus & *Aristophanes* temerè *Odysseam* interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, 1. 190. ἀῤῥηΐ, β, 132.
ἀῤῥιάζει, λ, 582.
Aristarchus ἀξυπόνητα, καὶ ἐξηγητὰ ἔπεσι. ψ, 196.
Ἀρίστιδης, ὁ τὴν ᾠδὴν Κοίδα, XV, 1
ἀριστῆες χαρίεις, ε, 277. III, 153. 418. Φείδα Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀριστεύειν, δ, 652. *ἀριστεύεσκον, II, 173 ἀριστεύουσιν, I, 6.
ἀρίστη εἶδος, η, 57.
ἀριστεῖς, ζ, 34.
Aristippus, XVIII, 1.
ἄρσεν ἀρότῃ, φ, 187. χ, 244. κάρπος, γ, 370.
ἄρσεν, *Tentaculum*, π, 2.
Aristoteles, ὁ πάππος, ω, 67. ὁ τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ, XXXI, 17. Luctibus inesse Voluptatem probat, δ, 102. *Homerum* explicat, κ, 19. μ, 68. Boves *Solis*, *Anni* Dies ἀλληγορεῖ, μ, 129. ᾠδὴ *Homeri* declarat, ν, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ο, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ὁ πρὸς Ἀλέξ. ζώων, ρ, 291. χ, 299.
Aristophanes Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. κατὰ Σίλλους, β, 190.
Aristophanis Comici *Scholiastes*, ρ, 322. ω, 538.
ἀσφαλὲς ἔμμεναι ἀδὲν, ρ, 196.
ἀσφοδελὸς, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. ἀσφοδελὸν, ψ, 225.
Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, XVIII, 30. Ἀρκαδίης πολυμήλου, III, 2. XVII, 2.
Ἀρκεισιάδαο, δ, 755. Ἀρκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀρκεισιάδην, ω, 269.
ἄρκτος, & ἀρκτοφύλαξ, ε, 273.
ἅρμασιν, δ, 8. κελλητῖσιν, ρ, 117.
ἅρμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁρμόζεο, ε, 162.
Ἁρμονίη, II, 195.
ἁρμονίῃσι, ε, 248. 361.
Ἁρπάλου δ' ὅτε μοῖρ' ἔσχε, de *Iro*, σ, 5.
ἀρνειὸς ὄχ' ἄρσεν, ε, 432. ἀρνειῶν, κ, 25.
ἀρτιῶν, κ, 249. π, 126.
ἀρτύμεθ' ἀμφὶ βόεσσι, III, 390.
ἀρυδτῆες, μ, 413.
ἀρυτόμενος ἄν τι ψυχὴν, κ, 5.
ἄρξει τοῦ ὀστέου κακὸν ἔμμεναι, δ, 667.
ἀρτίμων, III, 264. 364. ἄρτιον, ν, 422.
ἄρπης λείη, ι, 134.
ἀρπτῆρα *Margites*, 2.
ἀρότοιο, ι, 122.

ἄρσεν.

ἄεθτοι πηλῖν, τ, 32. ἀεθτῆρ, σ, 373.
ἄεχεμ, δ, 229. πατελὶς α, 407. κ, 29. υ, 193. Φερέσθωσι, XXIX, 9.
ἀήσωσι, ι, 108.
ἀήτειλεν κίρδεσιν, Θ, 164.
ἀήτειλεν, ζ, 250. ξ, 110.
ἀήτειξαν, κέμα μιᾷ', ε, 416. ἀήτειξεν Φέρεν πόντονδε ζύνακα, κ, 48. ἰχθύσι γαλκὸν, I, 113.
Ἄρτεμι ἀγροιώτιδι, α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἄῤῥηκτον πῖχυ, χάλκεον, κ, 4.
ἀῤῥήτου ἄμοιτον, ἵππους, ξ, 466.
ἄρσας νὺ ἰρίτμοιν, α, 280.
ἄρσασι, ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρτε, φ, 45.
ἄρτεια μῆλα, ι, 238. 438. βῶν πιειάτερον, τ, 420.
ἄρτον ἄπαιξ ἄγγισιν, β, 289. πώμασιν ἄρτον ἄπαυρε ἀμφορεῦς, β, 353.
Ἀρχίλοχ κρίνω καλλιρέεθρον, κ, 108.
ἀρτμοίσιν φίλοισι, σὸν, τ, 43.
Ἄρτμι, πότνια θηρῶν, Θύγατερ Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδι χρυσηλάκατι πιλαδεντῷ, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἴκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἰλαοφόλον, ἰοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτεπαγγελίην Ἀπόλλωνος, XXVI, 1. καταγωγὴν ἑκάτοιο, VIII, 1. ὁμότροφον Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτεμιβάλε ἀμύμονες, I, 255.
ἄρθμια βάζειν, Θ, 240. ἄρθμια ἤδη, τ, 248.
Ἄρτιπος, Θ, 310.
ἀρτίφρων, ω, 260.
ἄρτυν, ὕλαι, ρ, 343. ἄρτις τελεσκομίσεις, I, 35. ἄρτυς, σ, 119.
Ἀρυθφάγες Σαυτλαῖοι ἐνέρθε, I, 209.
ἀρτύμασι παντοδαπῖσιν, I, 41.
ἀρτυνέουσι, α, 277.
Ἀρύθαντος, ἰυλὸν ἀφνειοῖο, ο, 425.
ἄρχει, XXX, 1.
ἀρχὴ, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδεται, Θ, 81.
Archilochus Poeta, ξ, 408. ρ, 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχομ' ἀείδειν, VIII, 8. X, 1. XII, 1. XV, 1. XXI, 1. XXV, 1. XXVII, 1.
ἄρωγοὶ, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἀρώμιον, τ, 367.
ἄσαμοι, τέκῃ, π, 367.
ἀσάμινθοι, Θ, 450. κ, 161. ἀσαμινθεύω, γ, 468. Θ, 456. ρ, 90. ψ, 163. ω, 369. ἀσαμίνθοις ἀργυρίαις, δ, 128. ἰύξεται, δ, 48. ρ, 87.
ἄσβεσον, δ, 584. π, 333. υ, 346.
ἄσβεστος, Θ, 236.
Ἄσβολον, XLVII, 9.
ἀσέ μοι δυίμονον αἶσα κακὴ, κὴ πείσεται οἷον, λ, 61.
ἀσθμαίνουσα, II, 359.
Ἄσιος, I, 26.
ἀσιναὶ, λ, 109. μ, 137.
Ἄσιος, Poeta, δ, 797.
ἄσιτος, δ, 788.
Ἀσκαλωνίτης, Πτολεμαῖος, β, 106.
ἀσκηθὴς κὴ ἄπρηκτος, ξ, 255.
ἀσκελὲς κὴ ἄλυμον, κ, 463. ἀσκελὲς, α, 68. δ, 533.
ἀσκηθὴς, ε, 26. 144. 168. ι, 79. λ, 534.
ἀσκήπτης, I, 124. ἀσκήπτας, γ, 438. ψ, 198. ἀσκήπτασα, α, 439.
ἀσκηπτὸν βιδυσμένον νήμασι, δ, 134. ἀσκητῷ ἐν λίκνῳ, ψ, 289.
Ἀσκληπιὸν ἰητῆρα νόσων, XV, 1. ἱερὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο Φοῖβῃ Κορωνὶς, 2. χαίρων μίγ' ἀνθρώποισι, κακῶν φιλοπῆρι, ἐόντα, 4.
ἀσκὸν, ε, 265. κ, 47. αἶγος, ι, 196. δέρμας, κ, 19. μέγαν, ι, 212. ἀσκῷ, κ, 45. αἰγέῃ, ζ, 78.
ἄσμενοι, ὅτ' ἦματος φῶς ὀλέσσῃ ἱππήρης, ι, 63. 566. π, 134.
ἄστρασι, V, 2. XXXI, 19.
ἀσταφίδος, Θ, 526. ἀσταφίδος, μ, 254. τ, 229. II, 128.
ἄσταρτε ἀνέρες πάντα φύονται, ι, 109. ἄσταρτες, ι, 123.
ἀστάστοις ἢ φίλοις ἐπέεσσι φάνημεν, ι, 466. ἐπῖσαι χαίης, καπέτης φυγόπτης, ψ, 238. λίκτρον πολυῶ ἥσμεν ἴκοντο, ψ, 296.
ἀστασὶν, ε, 398. π, 343. Θ, 295. ν, 35. τ, 569. ἄστασις, ψ, 60. 239.
ἀστερχὲς, κ, 20.
ἄστιπτα, ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30. ν, 135. 424. ν, 342. XLIX, 2. ἄστιπτα πολλὰ, δ, 75.
ἀστίδα, κ, 256. I, 223. ἀστίδας ὀμφαλοέσσας, τ, 32.
ἀστοπέρ, ρ, 572. τ, 506.
ἄστυ, κ, 3. ο, 82. π, 63.
ἀστυφέος, δ, 419. 459.
Ἀστὲς, ὕπνος, ὁ μιχθὰς, πατρόθεν, δ, 846.
ἀστερόεις & ἀστὴς, Not. *Grammatica*, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀστραπαῖος, *Fragmenti*. 9.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμψε, ε, 108. φαεσίμβροτος, ν, 93.
ἄστυας ἵκεο χάρμης, Θ, 573.
αὐτὰ, τ, 192.
ἄτρα, μ, 312. ξ, 483.
ἀτραγάλων, κ, 560. λ, 65.
ἄυδε, ζ, 296. ρ, 5.
ἀσφαλὲς, ζ, 42. ἀσφαλέως, Θ, 171. ν, 86. ρ, 235.
Ἀσφαλίων, ἑτάροις ἡγήσατο Μενελάου, δ, 216.
ἀσφοδελὸν, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαιὰς, τ, 159.
ἀχάλης, β, 193.
ἀχαλκέων, τ, 534.
ἄχετοι μέσῳ, γ, 104.
Ἀτρεΐδη, λ, 259.
ἄτ', ἀλλ' ἄτοιο, δόλου, ν, 253.
ἀτιμώσῃ, χ. ἀχαιμώσῃ, υ, 16.
ἀτιταλὰ, λ, 39.
ἀτάλαντος, θεοῖσι μάχεσθαι, 110. 409.
ἀτάλλοις, III, 400.
ἀτάλλων, XXXVII, 2.
ἀτερπέϊ, II, 228. ἀτερπέα, ρ, 234.
ἀτερπὲς τρηχείας, ξ, 1.
ἀτερπὴν, Φρένας ἅλεε, β, 243.
ἀτέωθαλα, γ, 207. σ, 93. ρ, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV, 6.
ἀτιθαλέῃσιν ἔλεσθε, κ, 7. 34. κα 437. χ, 317. 416.
ἀτιθάλλετε, τ, 88. ἀτιθάλλων, σ, 57.
ἀτιθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας, Θ, 166.
ἀτιμίης, υ, 368. ἀτιμήσῃς, λ, 169.
ἄτιλος, Θ, 571. ἀτίλλεται, σ, 440.
ἀτίλλεται, π, 111. ἀτίλλετος, β, 273.
ἀτλὰς, ρ, 546.
ἀτμήσῃ, β, 90. ἀτμήσομεν, ι, 42. 549.
ἀτρέμας, ψ, 167.
ἀτρεκέα δαῖτα Φέρεσθε, κ, 124. χάρμῃ, λ, 93. ἀτρεκέϊ χάρμῃ, π, 279.
ἄτῃ συμφῇ, XLII, 1. ἄτην, δ, 261.
ἄτης βαρείης, ε, 233.
ἀτιζόμενον, μ, 111. pro ἀμενόμενον, *Schol. & Var. Lect.*
ἀτμὸς, Φ, 909.
ἀτμῷ, π, 307.
ἀτμάζει, ζ, 283. Θ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀτμῶ-

ἀτιμῶσαι, ξ, 57.
ἀτιμώσῃσιν ἐκάλεσσεν, τ, 142.
ἄτιμος, π, 431.
ἀτίμων, ψ, 28.
ἀτιτάλλει, σ, 322. IV, 115.
ἀτιταλλίμοισιν, λ, 249.
Ἄτλαντ' ὀλοόφρονα θυγατέρα πάντα, α, 52. θυγατέρ', ἀλλήσασα Καλυψώ, η, 245. Μαῖα, Ἄτλαντος θυγατέρα, XVII, 4.
ἀτραπιτοὺ δίκτυα, ρ, 195.
Ἀτρεΐδαο, α, 35. Ὀρέστα, 40.
ἀτρεκὲς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἄτρεμας, ρ, 92. τ, 212.
ἀτρυγέτοιο, μείονες ἐξ ἁλός, κ, 72.
ἀτρυτώνῃ, δ, 762. ζ, 324.
ἄτῑ', ρ, 6. ἄτῃ, π, 31. 57. 130. ρ, 599. φ, 369.
ἀτιζόμενον, ψ, 42. ἀτιζομένην, λ, 605.
αὖθι πάλαι, οἷσίπερ τε οἱ πλώουσι ἐλαφρῶς, ι, 240. νέον κεκαδμένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐαλέην, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπετόωσαι. XXXI, 12. αὐγαὶς ἠελίοιο, β, 181. λαμπάδες αὐγαὶς, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδὴ, ἥ, τε φρονέουσι, ι, 89.
αὐδὴ γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέεν, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήσασα, ε, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδήσασης, γ, 337.
αὐλείῃσι, θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ ἐδῦ, ἔπ', α, 104.
αὐλὴ Διὸς ἢ Palatium, δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. υ, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ, 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς, δ, 678. κ, 112. 130. ι, 462. ξ, 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. φ, 191. 240. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθίης, ι, 239. 338. εὐερκέϊ, φ, 389. χ, 449. περικαλλέϊ, α, 425.
αὐλιζομένοιο, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαγγὴ ἄασεν κῆρ' συῶν, ξ, 412.
αὐλίοι ἐπίμενον, χ, 470. ἴσχουσιν βόες, III, 75. εἰς αὐλίοι λίπον πλίνθοι τοῖχος βῆς τε καὶ ἵφια μῆλα, τοιῶν ἐξ αὐτῆμοίτων, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψηλὸν ἄλσος, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσιν διδύμοισιν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς αἶμα πιὼν, χ, 18. αὐλῶν ἱμερόεις βόμβος, III, 451. σὺν πολυβόμβοις αὐλοῖς, XIII, 3.
αὐλῶνας κιλλαδινοὺς, III, 95.
αὔρη, ε, 490.
αὔρῃ ψυχρῇ, ε, 469. ὀπώρῃ, III, 147.
αὔριον, α, 272. κ, 318. λ, 350. σ, 23.
αὔριον, ὅτ' ἐς ἔτος ἔρχεται αὖτις, ι, 65.
αὔσαι, ζ, 170.
αὐστηρὸν, κακὸν εἶδος, τ, 327.
αὐτάρ ἐπεὶ πάντα βεβρώθει, π, 148. αὐτάρ ἐπεὶ, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ, 265. ρ, 434. X, 3. ἥλως, ζ, 122. αὐτῷ, κηλῷ, I, 42. τετύκοιτο, λ, 382.
αὐτῆμαρ, γ, 311.
αὐτῆσι βόεσσι ἄνδρας ἐς ἀλφηστάς, ἰοῦσ', υ, 219.
αὐτῆτρόπα, γ, 289.
αὐτμὴ, ι, 389. ἠδὺς, μ, 369. θερμὴ, III, 110. πυρὸς ἴκετ', π, 290. τ, 9. ἵκετ', τ, 20. αὐτμὴν πυρὸς, III, 137. αὐτμὴν ἀμίλαρπεν ἀνίμων, λ, 399. 406.
αὐτοδίδακτος, χ, 347.
αὐτόθι, ϑ, 449.
αὐτόθι, γ, 322.
Αὐτόκλυτ' ἔσθ' ἁπλ. II, 35.
αὐτομασίκτῃ, κ, 137. αὐτομασιγόεντι, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ', τ, 403. Αὐτολύκοιο, τ, 466. φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκος, τ, 399. 405. 414. 418. 459. Αὐτολύκου, τ, 430. 437. 455. μειλιχόεις, λ, 85.
αὐτὸν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Αὐτονόην, σ, 181.
αὐτοσχεδὸν ἆε, III, 86.
αὐτοσχεδίην, λ, 535. αὐτοσχεδίης, III, 55. αὐτοσχεδὸν, χ, 293.
αὐχεῖς, I, 57.
αὐχὴν, σ, 95. αὐχένα, παχὺν, ι, 372. σῶζον, ϑ, 136.
αὐχένας τένοντας, γ, 450.
αὐχμοῖς, ω, 249.
ἀφαμαρτῇσι, μ, 64.
ἀφαυρότερος, ε, 339.
ἀφαυρότατος, υ, 110.
ἀφείῃ, I, 86.
Ἀφειδάντης Πολυπημονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφελέσθαι, κ, 9. τ, 369.
ἄφενος, πατρῷον, ξ, 99.
ἀφίκομαι, τ, 489.
ἀφίσαιν, ψ, 101. 169. ἀφίσταο, λ, 543.
ἄφθιτος, ι, 133. III, 326.
ἄφθιτα, II, 536. XXIX, 8. ἄφθιτα Δαίμων, XXIX, 16.
ἀφίημι, Amepulo longè, π, 126.
ἀφίησι, χ, 251. 271. ἀφίετο, ψ, 240. ἀφίεσσι, II, 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκεο, α, 171. ἀφικέσθ', δ, 255.
ἀφίχθαι, ζ, 297.
ἀφνειοῖο, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφνειμοιρίτας, β, 375. δ, 748.
ἀφραδίῃς, λ, 475. II, 192. ἀφραδίῃσι· ἐπὶ οὔτε νεήμονες, οὔτε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδίῃσιν, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι, π, 294.
ἀφραδίῃς, γε. ἀφραδίης, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφραίνει, υ, 360.
ἄφρασι· ἀπ' ἀνοίης, III, 80. ἄφρασιν, III, 353. ἀφραδέστερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη, δ, 261. δῖ', υ, 68. δῖα, υ, 73. θυγάτηρ Διὸς, ϑ, 308. II, 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσὴ, IV, 93.
ἄφραστα, φ, 102. ψ, 12. ἄφρων, ϑ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ, V, 5.
ἀφυσσάμενοι, δ, 359. ἄφυσσεν, β, 349.
ἀφῦσαι, VI, 22.
Ἀχαϊάδων, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ, 160. ω, 135.
Ἀχαιὰ ἰῦπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαϊκῇ, Ἄρμῳ, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 116. εὐκνήμιδες, γ, 149. ἥρως, ω, 68.
ἀχάλκευτα, ϑ, 236. ἀχαλκεύτοιο, υ, 392. Vid. Νόστος.
ἀχέοντι, τ, 167. ἄχεϊ ἰλυσπαστήν, ϑ, 530. μεγάλῳ, κ, 247.
ἀχεύων, I, 289.
ἄχθος νηφὲς ἐκάλυψε μέλαινα, ω, 314.
ἀχίνοντο, ο, 360.
ἀχίρδῃ, ξ, 10.
Ἀχιρίτης, κ, 513.
ἀχνύων, καὶ ὀδυρόμενον, β, 23. δ, 100.

100. ξ, 40. πυκινὸν περὶ ἀχεύων, λ, 88. μέγ' ἀχεύων, π, 139. θυμὸν ἀχεύων, φ, 318.
ἀχερωΐς, II, 231.
ἄχθος, 312. ὄβριμον, ὕλης ἀζαλέης, ι, 233. ἀρούρης, υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλεῦ, ω, 72. 76. 94. &c.
Achillis Epitaphium, ω, 67.
ἀχλὺν θεσπεσίην, η, 41. ἀχλύς, χ, 88. κακή, υ, 357.
ἄχνη, ε, 403. μ, 238.
ἀχνύμενος, δ, 104. 553. 661. η, 297. &c.
ἄχολον, δ, 221.
ἄχνυμαι, σ, 255. τ, 129.
ἄχος αἰνόν, π, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχραντον, I, 69.
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου, λ, 277. γούνων, τ, 473. κεφαλῆς, IV, 27. ἁψάμενοι ἑκάτερθεν, ω, 386.
ἅψας, φ, 408. ἅψασθαι, ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἅψεα πάντα λύθη, δ, 794. σ, 188.
ἀψόρρον, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόου Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖτε, γλυκὺν ὕπνον εὕδοντες, κ, 548.
ἀώτου θεσπεσίοιο, ι, 434. ἀώτῳ οἰός, α, 443.

B.

ΒΑ'ζε, III, 320. βάζεις, δ, 32. εὖ μὲν γὰρ βάζουσι, κακῶς δ' ἔπειτα φρονέουσι, σ, 167.
βαθεῖ' ἦν ἀὴρ παρὰ νηυσί, ι, 144. βαθείας δίνησι, I, 216.
βαθυδίνης, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθυκόλπου, IV, 258.
βαθυρρόου, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθύσκιον, III, 229.
βαθυχαίτοιο, VIII, 3.
βαθύτερα μῆλα, II, 412.
βαιόν, β, 406. βαίνομεν, λ, 5. βαίνουσα, σκολιὰ ποσίν, III, 28.
Βάκχειος Διόνυσος, XVIII, 46.
Bacchylides, φ, 295.
βάλανον μενοεικέα, ν, 409. ἄκυλον βάλανόν τε, κ, 242.
βάλε, β, 80. βαλέειν, κ, 290. IV, 289. βαλέοντι ἐοικώς, λ, 607.
βάλλεο σῇσιν ἐνὶ φρεσί, λ, 453. π, 281.
βάν, δ, 779. θ, 56. 109. ο, 109. σ, 340. 427. τ, 429. * χ, 179. II, 114. 514.
βάντε, δ, 680. ρ, 575. βάντε, θ, 296. βάντες ἀν', β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρέα στενάχοντα, ι, 420. κ, 76.
βαρεῖαι Κατακλῶθες, η, 197. βαρείης ἄτης, ο, 233.
βάρος πλεῖστον, I, 90.
βαρυφθόγγων λεόντων, IV, 160.
βάς, ι, 56. θ, 456.
βασίλεια, δ, 697. ζ, 115. η, 241. ν, 59. π, 337. ρ, 513. 583. αἰδοίη, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. περίφρων, λ, 334. πολυμνήστη, δ, 770. βασίλεια ἀθανάτων, XI, 2. πολυμνήστη, ψ, 149. βασιλείας ἀγακλειτῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλευέμεν, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεύς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγανός, ὃ ἤπιος, ἀέφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊον ἐστι κτείνειν, π, 401.
βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσι λᾶαν, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βάτραχοι, I, 132. 138. βατράχοισι, I, 59. βατράχοισιν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βάτραχος, I, 80. βατράχους, I, 262. 266. 280. 283. βατράχων, I, 18. 148. * 171. 282. ἀγερώχων, I, 144. αἰχμητάων, I, 259. 282.
βάτων, ω, 229.
βέβακται, θ, 408.
βεβαρηότα φρένας οἴνῳ, τ, 122. οἴνῳ βεβαρηότες, γ, 139.
βεβαυῖα, XLVIII, 10. βεβαῶτα, ι, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήαται, λ, 193. II, 20. βέβλητο, η, 97. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβλῆαι, μ, 423.
βεβολημένος, κ, 247.
βεβρίθασι, ο, 333.
βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες, λ, 41.
βέβρυχεν ῥόθιον κῦμα, ε, 412.
βεβρυχὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώσεται, β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶσα, υ, 14.
βέλεα στονόεντα, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσσιν ἀγανοῖς, ι, 124. ο, 410.
βέλος, I, 193. βέλεσιν, π, 277. βέλεσσιν ἀγανοῖς, λ, 172. ἀγανοῖσιν, γ, 280.
βελόνας εὐμήκεις, I, 129.
βέλτερον, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτιον, ρ, 18.
βένθεα, α, 53. δ, 386. βένθος, δ, 780. βένθοσδε, θ, 51.
βερέθρου δεινοῖο, μ, 94.
βῆ, α, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήματ', III, 345. βήματα, III, 222.
βήμεναι, θ, 518. ξ, 327. τ, 295.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βῆς, II, 244. ἀν', II, 223. βῆσαν, υ, 158. φ, 188.
βῆσα κοίλης, II, 284. βῆσαν, τ, 435. βήσας ἱερούς, κ, 275.
βήσεται ποιήσεις, IV, 99.
βητάρμονας, ἄρεστοι, θ, 383. βητάρμονες ἄριστοι, θ, 250.
βίηφι, θ, 49. ρ, 200. χ, 202. 378.
βιάζετ', ι, 410. μ, 297.
βίαια, β, 236. βιαίως, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιβᾷ, III, 225. βιβάς, ι, 450. II, 202. βιβῶσα, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίην Ἡρακληείην, λ, 600.
βιήσατο, υ, 278. βιᾶσθ', φ, 348.
βίηφι κρατερῆφι, ι, 476. μ, 210.
βιοθάλμιος ἀνήρ, IV, 190.
βιοῖο κρατεροῖο, ω, 169. II, 301.
βίον, τ, 127. XXIX, 6. ἀγαθόν, ο, 490. δύσζηλον, XLII, 2. θυμαρέ', XXX, 17.
βιοτὴ ῥηΐστη πέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
βιότητι, VII, 10.
βιότοιο, μ, 328. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολέος, β, 126. βίοτον ἀλλότριον, α, 160. θυμηρέ', XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀσπάσιος, ε, 394. βιότω, ξ, 527.
βιῶνται, λ, 502. βιώσεις, ψ, 9.
βιῶται, ξ, 359.
βλαβερόν, τὸ θύρηφι, III, 36.
βλάβεται, ν, 34.

βλωσεὶ, I, 288.
βλώπιξιν, α, 195. βλάψει, ξ, 178.
βλωμεύονται, I, 266.
βλωφάρωσι, α, 364.
βλώσῃ, ε, 472.
βλημένῳ, ε, 490. 493. χ, 18.
βλῆχρα οἰῶν, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοάγρια, π, 296.
βόας βοσκομένας, Ἠελίῳ, λ, 107. ἕλικας βόας, εὐρυμετώπους, λ, 288. βόε οἰνοπι, ν, 32.
βοὴν ἀδιψήτῳ, ν, 142. βοὴν ἀδίψητον, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, α, 127. λύσασθε βοείας, II, 487. 503. σάκεσι βοείοις, III, 403. βοείην, υ, 96. χ, 346. βόειον ἰσχυρὸν δέρμα, ξ, 24.
βοῦσιν ἰνιρέπτοισι, β, 426. ε, 291. II, 407.
βοὴ θεσπεσίη, ω, 48.
Βουθοίδη, δ, 31. Βουθοίδης, ε, 95. 140.
βουτὺς, κ, 369.
βόθρῳσι, ζ, 92. βόθρου, λ, 36. 42. πυγάσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρα, λ, 94. * κατεδαίη σὺ βόθρα, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολαῖσι, ἀέκοιμι, ἢ πλαγῶν, ρ, 283. βολῇσιν, α, 160.
βέμβικος, Φ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς σύνεργον, κ, 19.
Βορεοργικέπτην, ἀμύμονα, I, 218. Βορεοργικέπτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέαο, vis refocillat, τ, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ ξ, 353 299. Βορέης, ἄνεμος, ι, 67. κραιπνὸς, ε, 385. - Βορέης, αἰθρηγενέτης, μίσγα κῦμα κυλίνδων, ε, 296. Βορέῃ ὑπ' ἰαγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκετ', μ, 355. βόσκεται II, 412. βόσκετε, III, 232. βοσκήσῃς, ρ, 559 * βόσκῃς, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρας, ε, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἐπίεπτα, XLIV, 1.
βοῶπις, ν, 246.
βυζαΐη, σ, 78.
βυκάλ', υ, 227. βυκάλι, φ, 193. βυκάλοι, λ, 292.
βυκολίασκεν, IV, 55.
βυκὰς γυναικείας, λ, 436. ἦῶν εἰρώμιδα, π, 402. ἦῶν, ἑλοὰς ἀφ' βυκὰς, λ, 275. πυκινὰς, II, 346.
βύλεαι, ρ, 404. σ, 363.
βύλεσθε, ἢ βύλεσθε, π, 387.
βύλλα, α, 444. βυλάων βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσῃσι, II, 264.
βυλοφόρε, ἄγχιαλε, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν, λὰξ ἦμαρ ὀλίσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῦς ὑποδείσας Ἠελίοιο κατάδυσιν, α, 8. βυσὶν ἔπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, ν, 221. ἐυπερίεργοι, III, 209.
βυφόνι, III, 435.
βοῶν, κελιζομένων, μ, 265. ἐπιβυκόλοις αἰνῇς, γ, 422. εὐρυμετώπων, ν, 212. Ἠελίοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθηκερέων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοώπιν ὄψιν ἀνείρῃ, ε, 272.
βραδὺς ἀκὺν κιχάνει, Φ, 329.
βραχίονες πύκασεν, σ, 68.
βριγμᾷσθ', I, 225.
βριμὺ μέτρα, XLVIII, 2.
βελῆι, XXIX, 9. βρίθῃσι, τ, 112. βρίθει, ι, 216.
βριθὺ μέτρα, πύκασεν, α, 100.
βρισηΐδαο, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἱμερόεις, βρόμος αὐλῶν, III, 451. *XIII, 3.
βρυτῇ Ζηνὸς, ν, 121.
βρύντησε, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βρυπὴν, φωνῇ, τ, 545. βρυπὺς ἰὼν, IV, 45.
βρυτοὶ, α, 32. βρυτοῖσι ὀνηλοῖσι, λ, 19. Φηβείοις, π, 210. ὀϊζυροῖσι, δ, 197. βρυτὸν, ι, 129. Φηβητὸν, π, 212. βρυτοῦ ὀπὸς, XL, 6.
βρύτιν μιλακὴν, α, 188.
βρύχει, χ, 472. βρύχιν αἰπὺν, λ, 177.
βρυχὴ, βρύχιοι, XLVII, 13.
βρύμιον, κ, 460. μ, 23. 302. βρύμιος, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176. μ, 320.
βρωτοῖς, I, 30.
βρωτὸν, σ, 406.
βυσσίνοιο ἔπλου, ἣν ῥ' ἐπίδητε θύρῃσι, φ, 391.
βυσσὸν, I, 118.
βυσσοῖο ἀνίμοιο, κ, 20.
βυρσῶν καλαμοσφίγγων, I, 126.
βυσσοδόμευσε, δ, 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Φ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. ν, 184.

Γ.

Γαῖαν, Φ, 284. μ, 404. ξ, 302. II, 46.
γαιήοχε Τιτυὸν, ν, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Φ, 350. ι, 528. XXI, 6. γαιήοχος, α, 68. Φ, 322. ἐννοσίγαιε, λ, 220.
γαλὰ, III, 267. ἄκρητον, ι, 297. ἐπιζώνοις, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λευκοῖο, ι, 246.
γαλέη ἰχθύσσι, I, 113. γαλέην, I, 49. 51. 127. γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
Galenus locum *Homeri* illustrat, β, 315. Φ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λευκὴ, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. ν, 319.
γαμβρεῖσιν, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. ν, 313. τ, 405. ἑῶλός, Φ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέεσθαι, δ, 208.
γαμέοιο θαλεροῖο, υ, 74.
γαμέω, α, 226.
γαμψώνυχες, π, 217. χ, 302.
γανόωσαν, ν, 128.
Γανυμήδεα ξανθὸν, IV, 203.
γαύνυται, μ, 43.
γαστρὶ ὀνειδίζων ἀγορεύεις, σ, 379. ἄναλτον, ρ, 228. λ, 363. κύστις τὸ κὲ αἷμα βε, ἐμπλείη, υ, 25. γαστέρα κύστις τὸ, &c. σ, 117. μυμαυῖαι, κλομέναι, ρ, 286. γαστέρα μάργῳ, υ, 2. γαστὸς, III, 296. ὑλομένης, ο, 343.
γάστρῃσι, Φ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρόμενον, I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γίγνῃ δέ τι φρένα λεπτὴ, ζ, 106.
γεγώνῃς, ι, 47. μ, 370.
γείνατο, ζ, 25. π, 57. γείνατ', υ, 202. γεγαμένῳ, γαμέοντι, δ, 208.
γείτονα λίνον, ν, 198. XXXVII, 13.
γείτονας ἕρμους, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. ε, 489. ι, 48.
γιλάσαι ἀκταλὴν, ξ 465.
γιλασσὲ, ϑ, 307.
γιλοιήσασα, IV, 49.
γιλοίωπις, ν, 390. vid. ad γιλάωπις.
γίλον ἄσβεστον, υ, 346.
γιλόων, φ. 105. γιλόωπις, σ, 40. υ, 374. γιλῶν, I, 171.
γίλω ἔκφασιν, σ. 99. γίλων, σ, 349 γίλως ἄσβεστος, ϑ, 326.
γιλώωπις, σ, 110. υ. 390.
γίλωσε, υ, 8.
γιλώων ἀλιτεμέσσι γιαλμοῖσι, υ, 347.
γλυκὺν, κ, 407. γλυκὺν νόημον, κ, 222.
γλυφὶς, δ, 232. ν, 130.
*γλυφιδὸς, π, 176.
γονυπετὴσαι, σ, 176. 268.
γύνεον, π, 176. ἀπαλὸν, I, 10. γυνοὺς, τ, 473. εὐγενίος, IV, 230. γυνοῦν, λ, 582.
γλυφὶς, α, 220. γλυφίδων, λ, 254. 306. 311. γλυφὼν, ε, 224.
γλυπτὴς, σ, 6.
γόητα, α, 219. δ, 11. π, 175. φ, 412.
γόδος, pro γόνος, ο, 532.
γόνπα, κ. 485. γόνπας, β, 374. γλυφίσσι, κ, 266. δ, 346. ρ, 317. *γλυφήσω, II, 65.
γόος, δ, 62. 63. γόον εὐχετόωσαι ἄνδρὸς ἐξ ἀγαθοῦ, φ, 335. ἀείγωπον, (vid. γόος) δ, 207. βασιλῆος, π, 401, βατεφάων, I, 259. 282. βοῶν, υ, 262. III, 309. 353.
γόνυ, ζ. γόνυς, pro γόνυας, λ. 319.
γόνυμαι, ε. 473. λ, 73. χ, 167.
γόμφοι, δ, 66.
γραῦς, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γραιὰς, γ, 373.
γρέμψει, III, 60. γραίφεται, ξ, 437. γραίφεις, ξ, 441.
Γραικοὺς, γ, 177.
γραπτῆρι, γ, 24. γραπτῆρες, γ, 362.
γραφεῖ βασιλῆες, XLVI, 3. γραφῆπος οἶκος ἰδυῖα, XLVI, 5.
γρῆυς, δ, 197. ἐῢῤῥάλὸν, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4 ὅτε ἱλάσσεται, III, 570. πλέον, III, 129.
γυμάσια, III, 122.
γύρον σάκος, πεπαλαγμένον ἄζῃ, χ, 184.
γύρος ἡ, β. 40. 178. πολυπτύχης, ξ. 386. φίλε, γ, 357. γύρετ', α, 188. γύρετε, β, 39. δὴν ἀρημένον, σ, 53. 80. κακὸν κεκακωμένον, δ, 754.
γυρὸν, αἴθοπα, οἶνον, ν, 8.
γύρων, β, 157. ἁλιο-, δ, 349. ἠνοπο-, δ, 450. ὀλεφώϊα εἰδὼς, δ, 460. ταμίητὸς, δ, 349.
γύπασ, υ, 181. γύπασ, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε. ἐύτειχα μοι λίψεσι- ὄλβον, XLI. 1.
γηθήσαν ἀοιδῶν, γεγάασιν, I, 7.
γήθησαν, ο, 165. XXXII. 17.
γηθοσύνη, λ, 539. II. 137. γηθόσυνο-, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμὸ, α, 36. γῆμας, φ, 72. 158. γήμασϑ', π, 392. φ. 162. γημαμένη ᾗ ἧϊ. λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ἀμοῦ, ο, 356. γήραος, ο, 246. 347. ψ, 212. II, 193, IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368 λυγρὸν ἔχεις. malem legere, * ἔχει σ', ω, 249. IV, 245. ἐλοιὸν, IV, 225. χαλεπὸν, λ, 195. 496. γῆρας ἀνοσον ἐπὶ τοῦτο γε, ψ, 24.
γηρασκέμεν, δ. 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντων ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. Fragmenta. 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασι, κ, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, Primâ longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, Primâ longâ, π, 136. ρ, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, *βοτῶν ἐπιοπτὰ, XLIV. 1.
γλαυκῶπι, ν, 385. γλαυκώπιδος, δ, 135. XIX. 2. ἀμωμήτοιο, XXVII, 10. ἀνεψιοπάτρης, α, 539.
γλαφυρὰς νῆας, α, 427. ἀστὶ γλαφυρῷ, α, 15.
γλήνης καλομοίρης, ι, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώτερον, ι, 28.
γλυκυμειλίχῳ, V, 19.
γλυκὺν, β. 395. γλυκὺς, ι, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδας, φ. 419.
γλῶσσα, τ, 175. γλώσσας πέμψετε, γ, 332. σὺ πευκὴ βάλλε, γ, 341.
Γλωσσοχάφοι, κατὰ γλῶσσάν τινα, δ, 404. τ, 203.
Γναλμοὶ, π, 175.
γναλμοῖσι γαλόων ἀλιτρέσσι, υ, 347. γναλμοῶν, σ, 29.
γναίλος ἵππος, XLVII, 13.
γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
γνάπτοι, ξ. 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363. 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνῶ, τ. 468. III, 242. γνώμασιν, κ, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώμεναι, π. 304. γνῷς, χ. 373.
γναμολογία Homerica Duporti, ω, 514.
γνώριμο-, π, 9.
γνώσεαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώσην ἀλλήλω, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πεπαφάτόν τ' ἐπέμεναι φ, 218. γνῶ, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, ϑ, 92. γοάουσι, ω, 189. γοάασα, IV. 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γόνυ Ἀρκεσιάδαο ἔχεσϑ μακάρεσσι θεοῖς, δ. 755. γόνυ Ἐκάτοιο ἄνακτος ἀλεύασθαι, II, 63.
γόος, α, 216. III, 523. ϑαλερὸν, IV, 104. φίλον, XVIII, 1. γόο-, β, 274. μ, 130. ἀείγνωτος. δ, 207. γόῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. ϑαλερὸν ἐέντος, δ, 801. αἰψηρὸς ὃ κόρος κρυεροῖο γόοιο, δ, 103. κρυεροῖο πεφαρμάσσεται γόοιο. λ, 211. πολυδακρύοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόοι ϑαλερὸν, κ, 457. γόοιμι ρέοις, κ, 398. γόῳ, τ, 268. γόος, α, 242.
γόων, λ, 195. γοώωντο, τ, 119. γοώωντας, κ, 209. γοώωντο, μ, 234. γοόωσα, δ, 721. τ, 264. 513. γοόωσαι, δ, 800. τ, 210.
Γοργείην κεφαλὴν, λ, 633.
Γόρτυνο-, γ, 294.
γοῦνα, ο, 147. ρ, 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γουνάζομαι, λ, 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γούνατ', γ, 92. γούνασι, α, 167. γούνασιν, π, 443. γούνατ', ρ, 449. γούνασι, δ, 703.
γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο, α, 193. λ, 192. III, 207. Ἀθηναίης ἱερόν, λ, 322.
γουνὸς ὀπὸς, pro γόνατος, τ, 450.
γουνοῦμαι, ζ, 147. χ, 312. 344. γουνούμενο-, δ, 433.

γόνων,

γέων, ζ. 142. 169.
γέω, δ. 102. π. 144.
γέων, πίλνατό τε χαίτας, κ. 567.
γεαίας πυκιμηδέος, α. 438.
Graecorum Reditus ex *Trojâ*, α. 326. δ. 495.
Grammaticorum Futilitas, λ. 622.
γραπτὸς ἁλιείων, ω. 228.
γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, α. 191. ἐξεπαλίγχθη, ψ. 33. κρατεροῦ ἴσος, σ. 27. γρηῦ, τ. 383. χ. 411. γρηὺ χ. 481. παλαιγενὴς, χ. 395. γρηὺς, β. 377. γρῆυς, ω. 388. κείθι τιθλίπ. παλαιὴ, τ. 346. γρῆυς ἀπιεμένη, π. 8. γρηὺς, σ. 184. τ. 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα, τ. 353.
Gronovius, λ. 519.
γυάλοις, XXV. 5. γυάλων, II. 396.
γυῖα, α. 192. λ. 526. φίλα, ϑ. 233. σ. 241. XXXVII. 15. γυίων, ζ. 140. κ. 363. III. 20.
γυμνὸν, λ. 606. γυμνὸς, ζ. 136. φ. 417.
γυμνοῦσ', ζ. 222. γυμνωθήσ., κ. 341. γυμνωθῇ, χ. 1.
γύναι, δ. 148. 266. αἰδοίη, ρ. 152. γυναῖκα, δ. 142. ἀγαθὴν, σ. 275. ϑυητὴν, λ. 243. πολυκλήρων ἀνϑρώπων, ξ. 211. πολυμοίρης, ξ. 64. γυναῖκας ἀμύμονας, ω. 277. βαϑυζώνους, γ. 154. ὁμωὰς, ν. 66. αἰδαλίμους, ω. 278. ἔργ' αἰδήεσσα, ω. 277. καλλιζώνους, II. 154. γυναῖκες ἀκηδέες, ρ. 319. γυνὴ, καλή τε μεγάλη τε. Ϲ ἀλλὰ ἔργ' αἰδῆσαι, ο. 416. ὀλοωτέρα, η. 347.
γυναικείας ἀφ' ὕλας, λ. 436.
γυναίων εἵνεκα δώρων, λ. 520. ο. 247.
γῦπα, λ. 577. γῦπες, χ. 30.
Γυραίη πίτνει, δ. 507. Γυρῆπι πίτνησι μεγάλησι, δ. 500.
γωρὸς * ἐν ὤμοισιν, τ. 246.
γωρυτῷ, φ. 54.

Δ.

Δ, Ἐκπάγλως, α. 203. β. 296. δ' & δὲ, ἐγκλιτικὸν, &c. παρέλκει, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαΐης, III. 562. δαΐῃ, ι. 280. δαΐτης. XIX. 5. δαίμονας, ν. 335. ψ. 262. I. 61. III. 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαίμων δαιτρησυνάων, π. 253. δαίμονες ἀρχεμόροιο, θ. 263. πολίμοιο. *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569. δαίμονι φωτὶ ἄλλῳ, ϑ. 159.
δαῖτα, α. 48. ζ. 132. δαίτηο, 140. δαίζων, διεμοιρᾶτο, ξ. 434.
δαῖμον, ἣν ἐελπόμεϑ, III. 548. ἄφθιτε, XXIX. 16. δαίμονας, III. 381. δαίμονες, II. 11.
δαιμόνι', κ. 472. σ. 15. ψ. 174. VI. 26. δαιμόνιε, ξ. 443.
δαιμονίη, τ. 71. ψ. 166. 264. III. 97.
δαιμόνιοι, δ. 774. σ. 405. VI. 17.
δαίμονες, λ. 61. ο. 261. ἀγανῇ, III. 343.
δαίμων, β. 134. III. 138. VI. 31. XVIII. 22. 41. τίς τι κακὸς ἔχρα δαίμων, κ. 64. συμφὸς δέ οἱ ἔχρα δαίμων, ι. 396. χαλεπὸς δέ τις ὧρορε δαίμων, τ. 201.
δαίνυ χαίρων ἰμερόεσσα. pro δαίνυι, *Imperat.* IV. 142. pro ἰδαίνυι, ut δαίνυ πάρος. γ. 309.
δαινύατ', *Penultimâ* longâ. σ. 247.
δαινύῃ. *Mediâ* longâ. θ. 243. *Mediâ* brevi, τ. 328.
δαινύμενοι, α. 369. η. 188. ι. 162. 557. κ. 184. 468. 477. μ. 30.
δαίνυτ', ἰζόμενοι. γ. 471.
δαίνυτ', ἐελπυδία δαῖτα. γ. 66.
δαιομένου πυρὸς αἴϑρη. III. 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ἔμμορε. α. 225. φίλη. θ. 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad* α. 43. & Confer *Suidam*, v. Δαὶς.
δαῖτ'. γ. 33. ἀγαθὴν χρειὼ τε κἠ οἶκον ἀδηπέτειο. ο. 206. ἐρατεινὴν. θ. 61. υ. 117. δαῖτα. β. 322. ἀτειρέα. κ. 124. ἐελπυδία. γ. 66. ϑάλειαν. γ. 420. III. 477. δαῖτας. α. 374. ἴσας. λ. 184. δαιτὶ. α. 26. ϑαλείῃ. θ. 76. 99. δαιτὸς. η. 232. ἀναϑήμασι. α. 152. ἴσης. θ. 98. ἐδητὰς. σ. 402.
δαίτηϑι. κ. 216.
δαίτῃσι. η. 50. δαίτης. γ. 44.
δαιτρεῦσαί τε, κἠ ἐπῖσαι, Ϲ οἰνοχοῦσαι. ο. 322.
δαιτρεύσαι. ξ. 433.
δαιτρὸς. α. 141. δ. 57. ρ. 331.
δαιτροσυνάων. π. 253.
δαιτυμόνας. non de *Procis*. δ. 621.
δαίφρονα. α. 83. δαίφρονι an *Penelopae* detur. α. 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονες. α. 180. δαίφρων. ϑ. 383.
δαίκτορος. I. 47.
δαίκρυ. δ. 114. δαίκρυ ἀναπρήσας. β. 81. δαίκρυα. ε. 84. ϑ. 523.
δακρυόεντος. δ. 801.
δακρύοισι πίφυρμένη. σ. 172.
δάκρυον. π. 191. ἁλιείων. ϑ. 531. ϑαλερὸν. λ. 390. πικρὸν. δ. 153. τέρεν. ω. 332.
δακρυόφιν. δ. 705.
δακρυπλώων. τ. 122.
δάκρυσα. λ. 55. δακρύσασα. α. 336.
δακρυχίοντα. ξ. 280.
δακρύων. *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ. I. 68.
★ δάκτυλον ἄκρον. I. 45.
δαλὸν. ι. 488. δαλῷ. τ. 69.
δάμαρ. δ. 126. δάμαρτα. υ. 290. δάμαρτι. II. 212.
δαμασσαίατο. π. 105.
δαμασσάμενος φρένας οἶνῳ. ι. 454.
Δαμασσπελίην. χ. 293. Δαμασσπελίης. υ. 321. χ. 212. 241.
δαμείη. δ. 790. ρ. 252.
δαμείς. γ. 410. ζ. 11.
δαμείσα πλαγῇσι. σ. 54.
δάμεν. δ. 495.
δαμέντων. ω. 100.
δαμῆναι. γ. 169.
δαμεῖς. λ. 220.
δάμνασκε. IV. 252.
δάμνᾳ. ξ. 488. IV. 17.
δάμνησι. α. 100.
δαπὰ κεύσας. ο. 321.
Δαναοὶ. α. 306. ω. 46. ϑεράποντες Ἄρηος. XXXVIII. 2. Δαναῶν. α. 350. δ. 278. *Fragm.* 178.
δαὸς μεταὶ χερσὶ ἔχουσα. δ. 300.
δαπίδεσσι τὸς γλαφυρῆς. II. 416. δαπίδων. κ. 227. λ. 419. χ. 309. 455. ω. 184. II. 523. *Priorem* producit, vid. ad α. 276.
Δαρδανίδη. IV. 178.
Δαρδανίην ἐὔπωλον. XXXVIII. 1.
δαρδάπτουσι. ξ. 92.
δασσαίμεϑα. β. 335.
δάσσατο. σ. 86. χ. 476.
δασσίας. ζ. 49.
δάσσιον ὕλην. ε. 470.
δάσσω. ε. 80.

διακτάλης Ἐρετμὸς, ε, 234.
διάκτανδ, τ, 423. διάκταδ, υ, 216.
διὰ τὸ μέγα δίρμα ἰσοῤῥέδες ἀίγὸς, ξ, 51.
διάτανδ, β, 368.
διαπρύσ, α, 112.
διάφορ, XXV, 9. διάφορος, II, 396. III, 109. διάφορα, ι, 183.
διαφορὸν, II, 304. XVIII, 23.
διὶ ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
Δικ, ζ, 242. Vid. Δίκτ'.
δίκμον, υ, 385. III, 474.
διόδακδ, π, 316.
διόκει, ζ, 233. ψ, 160.
διόκεκ. III, 470. διδάκμαι, θ, 146. διδάκει. θ, 134. διδάκτε, β, 62. διδάκμενος, III, 480.
διδύμαδ, α, 23.
διδυμόγλῶσσον, ν, 320.
διδύκρυτε, υ, 353.
δίδυσε, ε, 411.
διδυὸ, κ, 92. δίδυτε, ε, 232. ω, 228.
διδυχθὰ, II, 538.
δίδῳ, υ, 353.
διδὶ, I, 44.
διδυσκόμ@ ἢ σφενδόνᾳ, ε, 150.
δίδυμημένοι, ζ, 245. 249. διδύμην, λ, 621. δίδυματα, α, 426.
διδυμάων, τ, 446.
δίδυκεν, μ, 93.
διδύμων, ο, 274.
δυοδέκαδ, π, 72.
δίζᾳ, δ, 820. ζ, 168. ρ, 188. I, 48. III, 511. διζέσθων, ξ, 60.
διζήσκετο, σ, 120. υ, 197. διζησκόμεν@, γ, 41.
δίζυκε, θ, 230. ω, 352. II, 70.
δίζυε, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
διζυρώτας, ρ, 599.
δίζυρε, ρ, 605.
διζυρέων ἐπέων, σ, 110. ω, 409.
διζυρόμ@, δ, 59. II, 11.
δίλ', σ, 388.
διλαὶ τε διλαὸν γε καὶ ἐγγύαλ ἰχνύμεναδ, Φ, 351.
διλοῖσι βοτοῖσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
δίμβ', pro ἴδιμβε, ξ, 8.
διμαιόεντας, II, 404. * διμαίοιν, pro ἀμφαίοιν, emendo, III, 407.
διμαλίοι Διὸς ὄμβροι, I, 278.
διὸς διεμοῖς, VI, 12.
διπὰ, λ, 156. διπὸν, γ, 145. διπόεντες, ι, 186. II, 86.
δίξ', ι, 241. δίξαι, III, 393. δίξας, I, 168. δίξαδ, III, 367.
διπτύχας, II, 497. διπτύχεσσι, δ, 685.
διπτυχὴς, ρ, 170.
δεπτόλεμος, δ, 535. λ, 410.
δ'ἰκτινος, α, 124.
δεμφάδα, II, 181.
δεμφαδὰ σφεμάχειες, μ, 90.
δίμφασσε, κ, 533. λ, 46. δίμφασσε, I, 127. δίμφας, β, 153. κ, 19.
δεμφῇ, ψ, 208. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. δεμφὴν, IV, 182. δεμφῆς, ψ, 240.
δεμφθέμεναι, χ, 349. III, 405.
δείσαντες, ι, 72. 236. 396. ὄλεσσον, κ, 130. δεισάντων, ι, 257. μ, 203. ω, 533.
δίν', 160. δίνα, δ, 129. ω, 339.
δινὰς, π, 245.
δινάεν, ἢ ἐνδινάεν πίλιν ἠὲς, τ, 192.
δίνῃ, δ, 248.
δίλτισιν, I, 3.
Διλφῆ@, II, 496.
διλφῆας, μ, 96. διλφῆι, II, 400. 494.
Διλφινίῳ, II, 495.
Διλφὸς, II, 247. 379. Διλφῶσι, II, 256. Διλφούσῃ, II, 276. 377. Διλφιόεις, II, 244. 387. Διλφισίῳ, II, 396.
Διλφῶν, XXVI, 14.
δίμνας, β, 401. κὴν εἴδεϊ, κέρσις, ω, 17. κακὸς, ρ, 307. διλφῖνι ἐοικὼς, II, 400. ἀβλαπτίσιν ὄμοιος, γ, 468.
δίμνι', δ, 297. φίλα Φ, 277. δίμνιαι, δ, 301.
δίμνῃ, ψ, 192. * δίμνοιζε, III, 188. * δίμνων, III, 87.
δίνδρια, τ, 112. καλὰ IV, 271. μακρὰ, ι, 238. 241. τ, 115. σ, 358. XXXVI, 2. πλιδόωντα, ω, 114. τ, 196. ὑψικάρηνα, λ, 587.
δινδρήεντ', XVIII, 3.
δινδρήσσας, α, 51.
δίξάμενοι, Φ, 419.
δίξατο, ι, 462.
δίξιος, ο, 160.
δίξιπρῴ, α, 121.
δίξο, III, 312.
δίομαι, Φ, 352.
δίοντας, μ, 54.
δίσ@, ι, 347 μίμα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* δίπα', pro δίπαι, χρυσίῳ, κ, 316. δίπα', pro δίπαν, τ, 62. δίπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. δικάσσαι, γ, 340. δίπαιτα, Fragment. Odyss. α, 148. χρυσίου, γ, 472. δίπαι χρυσίῳ, γ, 41. δίπας, Φ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. δίπ@ οἶνον, γ, 51. μελιηδέ@, γ, 46. Male inter ἅπ@ξ λεγ positur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
δίρκέσκετο, ι, 84. 158. δίρκεσκέτην, π, 439.
δίρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μέγα δίρμα τυχεῖης ἐλαφείου ψιλὸν, ν, 436. τετάρτην βοὸς, χ, 363.
δίρματα πυκινοῖσι, β, 291. XVIII, 43.
δίρματ' ἐσάσσαι οἷόν τε κῆ αἰγῶν, ω, ξ, 519. ἀσκὸν ἔχειν, βαρυφόρτους τε λιάσθαι, IV, 160.
διρματόεσσι, τετυγμένῃ ω, δ, 782. Φ, 53.
δίφρε, τ, 421.
δίφρου, λ, 578.
δίσμοι, VI, 13. ἀμάξαις, III, 157. καρπῷ, III, 409
δίσμοῖ ἔχῃσι σελήνη, α, 204 δίσμοῖ ἴρυκε, II, 129.
δίσματα, Φ, 278.
δισμυρίδ' ἐλόπας, VII, 17.
δισμοὶ, Φ, 296. ἀπείρονες, Φ, 340. ἀργαλέοι, λ, 293. * δισμοῦ αὐτὸν μέ@ Ἠφαίστοιο, Φ, 359. δισμοὺς ἀρρήκτους, ἀλύτους, Φ, 274.
δίσποινα, γ, 403. π, 347. τ, 83. δίσποινα, π, 53. 347. ξ, 127.
δίτε ἢ χαῖτα, ι, 190.
δίτεσσι δάκρυσι ἔρματα ἐμὰ, π, 260.
δίφ, εἰσέλθῃς εἴ, α, 254. δίφάσας, ζ, 192. ζ, 510. δίφάσδ, ψ, 128.
δίφάμην, I, 90. δίφαμῆν, I, 189. δίφάμενον, δ, 264.
δίφάντες, α, 286. δίφάδ, ψ, 342.
δίχθα, IV, 141.
δίχείμαν, ξ, 155. III, 546. δίχείμοιτο, υ, 271.
δίψάσας, μ, 48.
δίως, ψ, 49. λ, 114. ρ, 407.
δίχθ', δ, 373. 466. δίχθὰ, α, 49. 120.
δίχθεσσι, ε, 278.
δίχθηται, ζ, 203. δίχθῆτε, χ, 229. αἰνῇ, λ, 515. μ, 257.
δίχθῶσι, δ, 226.
Δίχθόθεσσι, Φ, 517. Δίχθό@ θεσπεσίῳ, δ, 276.
δίχθυόεντα, ι, 66.
Δῖλ', II, 51.
δίλημμα κακὸν, II, 364. δίλήμασι, μ, 286.
δίλήμονα βοτῶν ἀπαύστων, σ, 84. 115. φ, 308.
δίλήσασθ, ν, 124. δίλήσατο, χ, 278.
δίλιτῆος, XLVII, 8.

Δίλιό-

Δηλιάδες κῦραι, II, 157. 166.
Δήλιος ἐκπλύσης, II, 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλος, I, 61. 90. 135. Δήλῳ, II, 49 115. Δήλῃ, ζ, 162. II, 146. ἀμφιέρυτῃ, κεραιῇ, II, 16.
Δημήτερος ἀγλαοδώρου, Ἐλευσῖνος, *Fragment.* 61.
Δήμητ' ἰοδέσμου στεφάνην ἠϊον, XII, 1.
δημιοεργοὶ, ρ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, Θ, 259. δέμιον, β, 32. 44. δ, 314. δημιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδεκ', Θ, 487. Δημόδεκον, Θ, 44. 472. 486. Δημοδεκ@, Θ, 537. ἀοιδὸς ἠΐος, τ, 28. Δημοδέκα, θ, 106. Δημοδέκα, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμοιο, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δήμοιο πιὸ α, ξ, 428.
δῆμον ἐς ἀλφεστάων, XXXVII, 17.
Δημοπτόλεμος, χ, 266. Δημοπτολέμῳ, χ, 242.
δῆμος Φῆρις, ξ, 239.
δήμῳ ἀλκεγενέτῃ, β, 365. εἰς Τροίην, ν, 266. πίστι, ν, 322. ἐν ἀλφεστῇ, Θ, 211.
δήνεα, ψ, 82. δολοφρόνα, κ, 289.
δὴ πόντῳ, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ρ, 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν εἰχομένοιο θύρηφι, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ, 291. π, 44.
δῆσεν, ω, 514. I, 195. ἀπερείσιλλα, I, 4.
δηρίσωσι, Θ, 78.
δηρίσασθε, Θ, 76.
δῆσαι, ι, 99. δησάμενοι, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τερπικέραυνον, 75.
Διβάς, II, 222. 242. Διβάμενα, δ, 635.
Δικγλαΐης, δ, 438.
Διδύμοιο, ε, 100.
Δίδυ, χ. Δίδυμ, ε, 478. τ, 440.
Δικασίμοιο, δ, 215.
Δικαιοπολίης, ι, 220.
Δικαιοσύνῃ, σ, 148. υ, 180. III, 437. Δικαιόνοι, θ, 195. Δικαιοσύνῃσι, ω, 531.
Δίκτυρα, θ, 335. III, 511. Δίκτυρον, κ, 84. III, 391. Δίκτυρ@, ε, 43. 75. 94. 145. Θ, 338. ω, 99. IV, 214.
Δικτυναι, β, 377.
Δικμηλιῆσι, ι, 291. σ, 338.
Δικμητείω δ, 209. ε, 256. 480.
Δίκτη, ε, 398. υ, 343.
Δικτυόεντ', ε, 369. 370. υ, 275.
δίκυτο, δ, 37.
δίκχιστε, ι, 71.
δικτήκεσσι, π, 276. υ, 439.
δικφάνητο, ι, 379.
δίκχθαι, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
δίζημι, λ, 99. διζήμενος, α, 261.
Δίη τὸ ἀμφιρύτῃ, λ, 324.
δίηκεκες, υ, 187.
δικνεκέως, δ, 836. υ, 241. μ, 56.
δίνυσιν, ε, 517.
δίπτυχα χερσὶν ἐμῇσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
δίπτυχα, τ, 450.
δικπτυας εἰσιὼν, IV, 4. δίπτυ@, δ, 477. 581. η, 284.
δικαζόμενος, λ, 544.
δίκαιον, πεπυμμένον, ἀνδρὶ, γ, 53. ἀπορρῆξαι, ε, 413. υ, 322.
δικαίους, I, 289.
δικαιοτόκοι, λ, 185.
δικάσσαι, XVIII, 2. 37.
δίκη μέσσην, ω, 254. Θεῶν, τ, 431. ἀνδρῶν ἀλφηστάων, II, 458.
δίκης κατέκειθ' πάλαιθα ἀμφοτέρῃσιν, III, 324.
δικλίδες, β, 345. ρ, 268.
δικτύῳ ἐν κολυμπτῷ, χ, 386.
δικόμοιο πυρήνεσσι μοχλὸν ἐλόντες, ι, 384.
δικνέος, δ, 541. δικνέων, τ, 67.
δικνέω, ζ, 89. XX, 2. δικνεῖτε, λ, 241. XXXIV, 5.
δικηλὶς, χ, 85. δικηλῆναι, π, 63. δικηλῆσι, III, 45.
δίκητι βαθείας, I, 216.
δικωτὸν ἐλίφανδ' ἐν ἀργύρῳ, τ, 56.
Διονύσιος, *Fragment.* 255.
διογενὲς, ε, 203. διογενὴς, β, 352.
διοτρέφεϊ, III, 255.
διοϊπτύσεται, μ, 102.
διοχυτῇ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, Ἠϊόνι Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ε, 186.
Δίονυσ' ἀκλυστάφυλ', XXV, 11. Διόνυσε δολοβρεμέτα, κιστοκόμητ', XXV, 1. Ζηνὸς & Σεμέλης δολυκυδέος ἀγλαὸν ἠΐθ', XXV, 2. Διόνυσος δολοβρεμ@, VI, 56. Βάκχι@, XVIII, 46. Διονύσε, λ, 324.
Dionysii Tyranni jocosa *Homeri* παρῳδία, Φ, 152.
Διοσκόρω, XXXII, 1.
διοτρεφὲς, γ, 480.
δίπλακα, καλὴν, πορφυρέην, τ, 243.
δίπλῃν, τ, 226.
δίπλυχα, γ, 458. μ, 361.
δὶς τόσσον, ι, 491.
δολοφανέες, μ, 22.
δόρκοισι, δ, 620. δόρκων μείζονα καὶ παχύτερ', Θ, 186.
δόρυσσα, XVIII, 8.
δόρυος, Φ, 420. II, 233. δόρυϊ, ξ, 280. ἀσπιλίου, υ, 259. ἰξόου, δ, 590. ἐγκελλίδα, γ, 481. δόρῳ, γ, 324. δόρυ ἰοῦσι, ρ, 602. δόρυ, γ, 369. δ, 717. δόχ' ἐνέπτομεν, γ, 127. δόχα δὲ σφι-

σιν

στι ἤ, δίκτυα βυλὴ, γ, 150.
διχθὰ, διχθάτται, α, 23. τὰ θεοὶ πιὼν ἐδάσσατο. XXI, 4.
διχόμηνδ, XXXI, 11.
διψαλέδ, I, 9.
διψάων, λ, 583.
δίω, λ, 167.
διώκ. VIII, 4. διώκων, ε, 332. διωκέμεναι, ο, 277.
δίωμαι, φ, 370.
Διώνη, II, 93.
Διωνύσιο, ω, 74. ὑὸν Σεμέλης Διώνυσον, VI, 1.
δμηθῆ ἵππων, XXI, 5.
Δμήτερα Ἰασίδη, ε, 443.
δμωάων, α, 435. δμωὰν, α, 398.
δνοπαλίξεις, ξ, 512.
δνοφερὴ, ν, 269. δνοφερὴν, ο, 50.
δοάσσαδ, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 238. ω, 238.
δοιαῖ εἶσιν ἀνεκλιδ, ζ, 242.
δοιὴν, ἀπὸ, β, 78.
δοιὰ πύλαισι χρυσῆ, δ, 526. βοάσχεται, π, 296. πέλωσι, III, 342. δοιαὶ γάρ π πύλαι ἀνέρων, τ, 562.
δοῖμεν, β, 336.
δοιὼς ἢ τριπόδας, δ, 129. δ' ἄρ' ὑπὲ λυθε γάμενος, ε, 476. ἐξήρατδ μνοσθὼς, κ, 84. δοιὰ κυδοιπορέε, δ, 18. θεοπέσιν, δοιάμβοις δοιτροφυτάων, π, 253.
δοκέει τῷδε λοίπορθ ἢ ἄμεινον, α, 376. β, 141. εἶσιν ἄρειον, ε, 360. ἀπτιομὶδ εἶσιν, θ, 388. ἢν ἀπτιόσσειν, ε, 342.
δοκεύω, Ὠρείθια, ε, 274.
δολιχὶ εἰλαπιναὶ, τ, 38.
δολίης ἐλύθητε πίχνης, δ, 455. III, 76.
Δολίοιο, ε, 212. χ, 159. ω, 496. Δολίον, ω, 221. 410. γέροντα, δ, 735. Δολίδ, σ, 321. ω, ώ, 396. 497. γέρων, ω, 385. Δολίου, ω, 408. 491.
δολιχαύλης, ι, 156. *Fragm.* 225.
δολιχὴ νῆσος, λ, 171. δολιχὴν, δ, 393. δολιχᾶς, III, 143. δολιχὸν, γ, 169.
δολιχηρέτμοιο, δ, 499.
δολιχόσκιον, τ, 438.
δολίοις, I, 50. δολίοισι, ν, 245. δολίοντε, θ, 281.
δόλοισι παιζέμεν, γ, 119. 122.
δολόμυθε, α, 300.
δόλος, β, 93. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
δόλως τελυπίνω, τ, 137.
δολοφρονίδη, III, 282.
δολοφρονέουσα, κ, 339.
δόμβιο, α, 330.
δόναξ, III, 47. δονάκων, XVIII, 15.
δονέονται, II, 270.
δόντι, ε, 38. ψ, 341.
δορπέομεν, θ, 539. δορπῆσαι, η, 215.
δόρπον λαρὸν, μ, 283. πόμεθα, β, 20.
δόρυ, ζ, 167. κοῖλον, θ, 507. πάντον, ι, 384. σπάρεθ, I, 206. χαλκοβαρές, λ, 531.
δρυοθηκὰς, VII, 3.
δρῦς, γ, 46. 60. 369.
δρύσαι, η, 242.
δρῦσι κεκμηκὼς χαλεπὸν εἶναι, δ, 651. ἐ γὰρ καλὸν κεκμηκὼς δρῦσι ἔοικε, σ, 286.
δρῦς δ' ἀλίγη τὶ φίλη τὸν, ζ, 208. ξ, 58.
δύσκον ἀλίτην, τ, 420. τ, 76.
δύπτ, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II, 337.
δόπιον μελίφρονδ ὄλεσσε, XLI, 1.
δοτῆρ εὐήρετμε Ἥβης, VII, 9.
δούλιον, ω, 251. δούλιον, ξ, 340. ρ, 323.
δοῦλης, δ, 12.
Δουλιχιοῦς, σ, 423. Δουλιχῆα, σ, 126. Δουλιχῆδ, σ, 394.
Δουλίχιον πολύπυργον, ξ, 335. τ, 292. Δουλιχίη, α, 246.
δουλοσύνης ἀνίηδ, χ, 423.
δόσπασεν, χ, 94. ω, 524. *I, 204.
δῶκεν, ε, 401. κ, 556. μ, 202. πολέων ὑπὸ δῶκεν ἀκούω, π, 10.
δῶρα, ε, 243. μακρὰ, χ, 149. πάλιν, ι, 498. II, 403. ὀξέα, χ, 265. 272. ἐσσύμενα, μ, 443. χαλκέια, ε, 309.
δώροδε, μακρὰ, ε, 162. 370. χ, 251.
δωρητίοισι, III, 121.
δωρήσεν, μοῖραν, ἵππον, θ, 512. δωρητίν, θ, 493.
*δωρικλείτὸν, ρ, 116.
δωροδόκης ἐύξόε, α, 128.
δῶσε, ε, 368.
δωχωσέες, III, 146.
δράκα, πλῆν, ῥίψειν ἀπ' αὐτὸν, I, 234.
δράκεσσαν, II, 300.
δράκων, δ, 457.
δράμεν, ψ, 207. δραμὼν, I, 100.
δραξάμενοι, I, 155.
δρέπανον ἐύκαμπὲς, σ, 367.
δρεψάμενοι, μ, 357.
δρήπανα, τ, 345. δρηπῆρες, π, 248. σ, 75.
δρηπτοσύνη, ο, 320.
δρυμὸν μίν ἀγρώσσουσι οἱ ἀνὰ ῥῖνας, ω, 318.
δρυός, ξ, 353.
δρυόθεν ὑψίζας, δ, 605.
δρυόν, I, 95. δρυμῶ, θ, 121.
δρυὸς ὑψικάρηνοι, IV, 265.
δρυόφιν ἄδην, φ, 43.
δρυμὰ πυκινὰ νὴν ὕλλω, κ, 150. 197.
*Δρυόπης, pro Δρύοπος, XVIII, 34.
δρῦς, ξ, 12. 425. παλαφάτη, τ, 163. ὑψικόμοιο, μ, 357. ξ, 328. τ, 297.
δρυόχους, τ, 574.
δρύφθη, ἀπὸ, ε, 426. δρυψαμένη, β, 153.
δρώοιμι, ε, 316.
δυάζω, *Priori* correptâ, χ, 114.
δύη μ' ἔχει ἤλιθα πολλὰ, ξ, 215.
δυηκαθέα, III, 483.
Δύμαντος παυσικλειτῆς, ζ, 22.
Δύμην, II, 425.
δυοκαιδέκατον, α, 276. λ, 413. XLVIII, 1.
δύναμις, β, 62. κ, 69. ν, 237. φ, 202. ψ, 128. III, 117.
δύο, α, 256. β, 22. δ, 496. ε, 388.
δυοκαίδεκα, ε, 59. ξ, 13. π, 251.
δύοντε Βοώτεω ὀψὲ, ε, 272.
δύοσι πολυπλάγκτοις ἀνδράσιν, ν, 197.
δυσαέος, μ, 289. δυσαέων, ε, 99.
δύσεθ, λ, 12.
δύσβουλος, XLI, 3.
δύσεθ, β, 388.
δύσζηλοι, π, 307. δύσζηλον, XLII, 2.
δυσηλεγέα, χ, 325.
δυσηχὲς, II, 64.
δυσκηδέα, ε, 466.
δύσμενέες, δ, 822. δυσμενέεσσιν, γ, 90.
δυσμενέεσσι, β, 73. ν, 314.
δύσμορε, ψ, 97.
δύσμορος, ν, 194. ω, 310. δυσμόρε, α, 49. η, 270. π, 139.
δύσμορε εἰς ἀΐδαο κὴν ἐὸ πατέρα φαείνω, μ, 383.
δυσμενὲς Ἰαπετιονδ, α, 24.
δυσπονίης καμωάτιο, ε, 493.
δύσηνον, α, 55. δ, 182.
δυσλέμφους, II, 532.
δυσώνυμος, τ, 581. II, 368.
δύω, *Genit. Plural.* antiquus, κ, 515.
δυωδέκα, ε, 159. 204.
δυωδεκάτη, β, 374.
δῶ, pro δῶμα, α, 176.
δῶ Ἄϊδος εὐρυπυλέος, λ, 570. ὑψηρεφὲς, κ, 111. χαλκοβατὲς, θ, 321.
δωδέκα, β, 353.
δωδεκάτην, δ, 747.
Δωδώνη δυχείμερον, ξ, 327. τ, 296.

δῶμα,

δῶμα, α, 223. κλισίηνδε, κ, 10. κυρείδιον, μάλα καλὸν, εὐποίητον βιότοιο, τ, 579. φ, 77. μοῖρα, δ, 15. Θ, 56. μητρώϊον, τ, 410. ὠφελιμαλκὶς, ψ, 50. σμερδαλέοιο, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψηρεφὲς, δ, 15.

δώμαζε, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἠχήεντα, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ, κ, 60. *μεμαιεστμένα, I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῶμεν, Θ, 389. ν, 13.

δῶρα, Θ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἄμβροτα, σ, 190. ἄσσατα, ν, 135. ἐσθλὰ, I, 16. ἑτοῖμα, ω, 282. καλὰ μὲν, δ, 130. κλυτὰ, Θ, 417. μειλίχια, IX, 2. μυρί' ω, 282. ξεινήϊα, ω, 272. I, 16. ὠφελιμαλκέα, θ, 420. χρύσεια, π, 185. φίλα, θ, 545.

Δωρικὸς τὸ τειχοειδὲς, τ, 177.

δώροισι, ο, 18. δώροισιν, ω, 284. δῶρον ἀμαυρὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τι κεμήλιον ἔστω, α, 312. ὅπως, π, 481. τ, 427. δώρων γωναῖων, λ, 520. ο, 247.

δώσῃ, β, 135. ρ, 11. 19. 551. φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δωτῆρες ἑῶν, Θ, 325.

δωτίνην, ι, 268. λ, 351.

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, XV, 3.

δῶτορ ἑῶν, Θ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῶχ', δ, 262. κ, 33.

E.

Ἐ, μάλιστα δμωαῖσι φιλήσεκε, α, 434. δ, 355.

ἔ' ἐν πολέμῳ, χ, *ἔην πολέμῳ, ξ, 222.

ἑᾷ, ν, 359. ἕα, *Imperat.* β, 281. ἐκ ἑῆς δώμαθ' ἕκαστος, β, 258.

ἑαὶ, Θ, 509. ἑὰς, λ, 109.

ἑάγη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾶϊ, κ, 536.

ἑαυτῷ ἀμβροσίῃ, IV, 63.

ἑαχὼς, γ, 298.

ἑαρὸς νέον ἱσταμένοιο, τ, 519. πολυσθενέος, XVIII, 17.

ἑᾷς, λ, 146.

ἑάσασιν, φ, 233.

*ἕαστ', ω, 494. ἕασας, σ, 221. *ἑάσασι, β, 70. *ἕασε, λ, 452. *ἑάσειε, κ, 291. *μ, 445. *ξ, 444. *ἑάσεις, δ, 118. *ἑάσῃς, IV, 189. *ἕασεν, ψ, 113.

*ἑ αὐτὸν, Θ, 396. ρ, 387.

ἑκὼν, Θ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἑλάζειν, III, 210.

ἔλαζε, λ, 510. ἐλάζομεν, γ, 127.

ἔλασσε, χ, 182. I, 64. II, 115. III, 347.

ἔλασσε, δ, 503. ἔλασσεν, ι, 479.

*ἐλάλυζε, pro ἐκέλευσε, κ, 234.

ἔλαχε, α, 211.

*ἐλάχπτετο, I, 218.

ἐλάχυσε, ι, 321.

ἐλάχυσσε, Φ, 405. I, 77.

ἐλδομένῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἔλδωρ ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragment.* 191.

ἐλεόρυχον, μ, 242.

ἔλη, α, 427. ἔλημι, ξ, 241. ἔλη, III, 380. αἰνὰ, ι, 177. ἔλησθε, ι, 107. ω, 300. I, 6. ἐλήσαζε, η, 135.

ἐλίβασκεν, II, 133.

ἑλιώσσου, θ, 468.

ἔλλαψαν, ψ, 14.

ἔλλιπε, I, 66.

ἑλόησε, κ, 311.

ἑλόσκετο, III, 193.

ἑλύλιτο, δ, 725.

ἑλυσάσσας, ι, 23. ω, 478.

ἑλύσαντο, vid. ἑλύσαντο.

ἔλυσε, Φ, 49. ἔλυσεν μείλια, VI, 45.

ἑλυσίπους, υ, 113. ἑλυσίπτες, I, 277. ἑλυσίπτους, υ, 110.

Ἔλυτε καλὰ ῥέοντες, XXXIII, 5.

*ἑλώρια, I, 75.

ἐμμεμαώτων, ν, 233.

ἐμμὴν ἐμμυκάζε, Θ, 351.

ἐμμυκάλιξε, Θ, 319.

ἐμοιρώσω, Φ, 368. ἐμοιρώσω, ρ, 161.

ἐμόσσαζε, κ, 223.

ἐμπέρει, ι, 48. ω, 4. ἐμπεφυῖναι, υ, 100.

ἐμπλάσσαν, ζ, 319.

ἐμπνεύζε, β, 9.

ἐμπύραιρεν, III, 428.

ἔμπυμε, λ, 178. π, 34.

ἐμπύρου, ξ, 67.

ἔμπυσε, ι, 293. μ, 363.

ἐμπλακτήξ', κυλιστῇ, λ, 97.

ἐμπαίσθητε, λ, 613. ψ, 223.

Ἐμπεδοκλέης, I, 275.

ἐμπερφάλῳ, ν, 395.

ἐμπλησμονέζειν, II, 201. ἐμπλησμονέζειν, III, 17.

ἐμπλοκάδες, XXII, 3. ἐμπλόκιον, III, 119.

ἐμπνείουσιν, π, 340. ψ, 291.

ἐμπορμῆσι, ο, 218.

ἐμπρόψας, III, 416.

ἔμπω, α, 3. 420.

ἔμπυσε, ν, 124.

ἔμπυσε, ζ, 117.

ἐμπεπρόσθαι, υ, 6.

*ἐμπύσειν, III, 242. ἐμπύσεις, υ, 33. ἐμπύσουσι, υ, 53.

ἔμπυσα ἐξύουσι, τ, 33.

ἐμπυσπώσης, γ, 188.

ἐμύησι, δ, 267.

ἔμυκε, I, 180.

ἐμυκώσθω, Θ, 231. ἐμυκόσκε, ι, 516. IV, 3.

ἐμύσσαζε, ξ, 208. XXI, 4.

ἐμύσσασκε, ζ, 10.

ἔμφρων, ι, 249.

ἔνδησαν, κ, 219. ν, 184. ἔνδησεν κ, 448.

ἐνίπτω, ι, 513. μ, 230.

ἐνείσασαν, II, 47.

ἐνείμαζε, ζ, 9.

ἔνειξαν, XXX, 19.

ἐνεπνείκει, ε, 359.

ἔνηεσαν, μ, 359.

ἔνες οἶκον ἄπαντα, π, 431.

ἔνικε, ι, 353. III, 495.

ἐνίξαζε, α, 121.

ἐνιξιάωζε, V, 16.

ἔνιον, χ, 189.

ἐνίσμασι παιδομανῆσι, I, 31. ἐνίσμασιν, I, 175. ἐνίσματα, I, 55.

ἔνιπεν ὑπὸ βλιφάρῳσι παρειὰς, Θ, 522.

ἐνιύετο, π, 479. τ, 425.

ἐνιύεσκε, ι, 483. 540.

ἐνιδέσθαι, χ, 56.

ἐνιλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ, κ, 459.

ἐνίσσαζε, δ, 309.

ἐνητύας, α, 150. ἄπαντας, ξ, 250.

ἐνίδακε, Θ, 481. 488. IV, 12.

ἐνίδω, λ, 288. I, 64.

ἐνιπλόμισθα, ι, 153.

ἐνίδυον, δ, 19.

ἐνίσκιον, Θ, 188.

ἐνίσκε, III, 350.

ἔνμεναι, ι, 476.

ἔνθα, λ, 116. ν, 378. μυελὰ, λ, 281.

ἐνόκκε, IV, 125.

ἔνομαι, ι, 369.

ἔνομεν πυελ, ω, 65.

ἔνον, ψ, 9.

ἐνόησεν, χ, 300.

ἔνοστον, β, 123. χ, 30.

ἔνοτρες, α, 250. 375.

ἔνοξε, III, 208.

ἐνόρθιον, ο, 301.

ἐνὸς,

ἴδος, ζ, 42. II, 109.
ἴδυια, α, 160.
ἰδυιαθεν, υ, 143.
ἴδμεν, γ, 7. ϑ, 16.
ἴδμεναι, γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἰδμέναι, II, 4. ἴδηαι, π, 44. αἰδέομαι, XXVIII, 3. ἰδηται, π, 42.
ἰδρειάασϑε, γ, 35. ἰδρειώοντο, π, 98. π, 344.
ἴδυ, γ, 329. ἰδύοιϑ, δ, 425. 570. ι, 352. *ἰδύοιϑ, I, 293.
ἰδύνω, III, 405.
ἰδωδάς, γ, 70.
ἔδωμεν, π, 389.
ἔδων, ε, 297. κ, 379.
ἔδωχ', γ, 437.
ἴδυια, α, 277. β, 196.
ἰδυιώσαιϑ, β, 53.
ἰεδμόνη, vid. ἰεσαμόνη, ζ, 24.
ἰεκοσπόδια, α, 431.
ἴεκοσι, α, 280. δ, 360.
ἰεκοσόργυιοι, ι, 322.
ἰεκοστῷ ἔτει, β, 175.
ἴεκτις, β, 85.
ἰεσαμόνη, ζ, 24.
ἰέσαϑε, β, 320.
ἰέλδεται, ι, 310. ἰελδόμενος, κ, 409.
ἰέλδωρ, γ, 418.
ἰέλπεϑε, ψ, 345.
ἴεργε, μ, 219.
ἰεργμένον, II, 104.
ἰέργου, κ, 238.
ἰερμένον, σ, 295. ἴερϑε, ο, 459.
ἴερμα ϑῦλας, ι, 467.
ἰέρχαϑε, κ, 241.
ἰεσσαί, ξ, 529.
ἴζϊϑε, α, 437.
ἴζεξεν, γ, 478.
ἰζόμενοι, γ, 471.
ἴζεσκον, χ, 245.
ἰῇ, λ, 613. ἰὴν, δ, 338.
ἰήνδανε, γ, 143.
ἰῆσϑα, ξ, 505. ο, 449.
ἰϑαμώτιον, δ, 638. κ, 63. ρ, 367.
ἰϑαμίζειν, ϑ, 451.
ἴϑασιν, ϑ, 226.
ἴϑεια, β, 429. ξ, 299. ἴϑι, μ, 407.
ἴϑειαι, κλαὶ κοπίαι, VI, 4. πολισὶ, IV, 229. ἰϑείας ἀπαλάς, I, 204.
ἴϑειρε, δ, 369.
ἴϑηλ', ν, 136. 141. III, 417.
ἴϑηλε, ρ, 521.
*ἰϑήλης, γ, 324. ἰϑήλη, ν, 342.
ἰϑήλησϑε, γ, 92. ἰϑήλησι, κ, 22. ρ, 92.
ἰϑήλεσϑε, ϑ, 316.
ἴϑηλεν, κ, 318.
*ἰϑήλεε, IV, 38.
ἴϑηλετῆρας, β, 292.
ἰϑήλεχϑος, κ, 326. ἴϑηλεχϑε, σ, 211.
ἰϑήλω, κ, 405.
ἴϑμεν, γ, 179.
ἴϑμεν, IV, 256.
ἰϑυνόμεϑα, ι, 218.
ἴϑυνεν, ϑ, 17.
ἴϑυνε, κ, 338.
ἴϑλασεν, σ, 96.
ἴϑυια νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χοίρων, ξ, 73.
ἴϑυς, εὐ, κ, 207. II, 119.
ἴϑυς, I, 34.
ἰϑύουσι, ε, 327.
ἴϑυψεν, XXV, 7. ἴϑυψε, β, 131. ξ, 22.
ἰϑύγναται ἀχίρσϊν, ξ, 10.
ἰϑυφάσσειν, ψ, 369.
ἴϊα, pro ἴδια, ab ἴδιος, μ, 41. 274. σ, 345. τ, 101. 531.
ἰϊαμενῇ σὺ αὖϑι, σ, 366. χ, 301.
ἴϊας, τ, 25. ἴϊασι, κ, 166. ἴϊασιν, χ, 427. ἴϊασϑε, υ, 164. 272.
ἴϊδ', α, 326. ἴϊδε, γ, 8.
ἴϊαται, υ, 106.
ἰῖδε, δ, 153. ἰῖδεν, ϑ, 531. καὶ δάκρυσιν, ἰῖδεν, λ, 390. ω, 279.
ἰϊδυλίοισι, α, 278.
ἰῖδωρ, ἅλαδε μεμιγμένον, λ, 122. ψ, 270. ἀμβρόσιον, II, 127. IV, 261. ἀμβρότου, ε, 84.
ἴϊδω, α, 140. δ, 56. π, 176. χ, 372. μ, 252. ο, 139. ρ, 95. χ, 20. 85.
ἰϊδυῖαι, τ, 206.
Ἰϊδυῖα, θυγάτηρ Πραξίης, δ, 366.
ἰϊδμοῖσι, α, 105. β, 268. 401. γ, 372. ζ, 32. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
ἰϊδος ἀγκὼν, II, 198. ἀγκῶνι, ξ, 177. ἀκιδοπέρη, ι, 217. ἀκιδοπέρῃσι, ϑ, 169. ἀκμοχειρὶς, θ, 176. ἀκμὴν, π, 57. IV, 41. ἄκμεν, θ, 116. λ, 468. ω, 17. ἰδὲ λαὸν τε ἰδὸς, καὶ μέγαθος, ω, 252. ἀκμοχειρὶς, XXXI, 16. μαλακὰ μὲν χερσὶ ἰσταμένοιϑε, σ, 4. ἰκανοῦχον, XI. 2.
ἰϊδυίῃσι, π, 91.
ἰϊδυῖα, α, 428.
ἰϊδωλον ἀμαυρὸν, δ, 824. 835.
*ἰϊκέλη, Φ, 240.
ἰϊκελοι, ν, 53. ἰϊκελον, κ, 304. *λ, 206. ἰϊκελοῖ, υ, 88. VI, 21. *ἰϊκέλω, τ, 384.
ἰίκτην, δ, 662. ἴϊκτην, δ, 27.
ἰϊλαπινάζειν, β, 57.
ἰϊλαπίνη, ἡ χαίρουσι, α, 226. ἰϊλαπίνη πάλιν, λ, 414.
ἰϊλὰρ κόμαντες, ε, 257.
ἰϊλάσκεσϑαι πι δεχοὶ, τ, 38. ἰϊλάσσεσϑαι δ' ἰσὰν, β, 424.
Ἰϊλειθυίης, τ, 188.
ἰϊλίλυϑεν, γ, 318. ἰϊλάλυϑμεν, γ, 81. ἰϊλαλυϑὼς, τ, 28. υ, 360.
ἰϊλίσσεδας, α, 92.
ἰϊλκομεν, γ, 153.
ἰϊλύσσεν, υ, 352.
ἰϊλυμὰ σπείρων, ζ, 179.
ἰϊλυμένα, ξ, 136.
ἰϊλὺς, ε, 403.
ἰϊμάσϑαι, β, 3. ἀκυδία, σχαλέουσα, ζ, 26. ἀμβρόσϑαι, π, 260. 265. ω, 59. ἄργυφα, III, 250. ἰξυμοισὶ, ϑ, 249. ἐπέρρεσε, ϑαῦμα ἰδέσϑαι, ϑ, 366. ἰσπίπτω, ν, 369. ϑυάδια, ε, 264. φ, 52. κακὰ, λ, 190. καϑαρὰ, ζ, 61. καλὰ, ν, 218. ξ, 154. λυγρὰ, π, 457. *πένυμένα, II, 184. πολυηγέα, XXXI, 8. ὑφαντὸν, ν, 218. φοινικόεσσα, III, 250.
ἰϊμένοις, ο, 330.
ἰϊνάσσε, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
ἰϊνάσις, ξ, 230.
ἰϊνάλιος, ε, 67. ἰϊνάλιε, δ, 443.
ἰϊνοσίφυλλον, ι, 22. λ, 315.
ἰϊξαν, β, 40. ἰϊξασκε, ε, 126. ἰϊξασκε, ε, 332. ἰϊξεν, ξ, 221.
ἰϊπαπὴ, γ, 427. ἰϊπείμεναι, δ, 282.
ἰϊπόϑη, α, 115.
ἰϊρμάζετο, γ, 435.
ἰϊρίαι, γ, 90. ἰϊρῖο, α, 284.
ἰϊρεργον, ϑ, 529.
Ἰϊρισίαι, II, 32.
ἰϊρισίη, λ, 639.
ἰϊρυαι, α, 188.
ἰϊρμένα, μ, 453.
ἰϊρύαι, ω, 485. ἀγαϑὴ, XLVIII, 5.
ἰϊρύσις, VII, 16.
ἰϊρύσϑ', τ, 46.
ἰῖρϑ', ι, 503. ἰῖρτο, σ, 11.
ἰϊσια, σ, 315. χ, 423.
ἰϊσμένη, ο, 263. ω, 114.
ἰϊσπίκων εἶσι, ι, 443.
ἰῖσος ἰσθλοῖσι, δ, 135. ι, 426.
ἰῖστον, μ, 395.
ἰϊτόϑ', ζ, 265. π, 463.
ἰϊφϑιμίοιο, κ, 165.
ἰῖφϑο, χ, 90. ψ, 229.
ἰῖφω, β, 162. ἰῖφϑαι, ϑ, 549.
ἰϊφϑάς, δ, 347. ε, 97. υ, 364.

εἰσαφίκηαι, κ, 233. 314. 366.
εἰσανιὼν πόσε. τ, 594.
εἰς ὅ κέν ἰδίοῦ, ε, 217.
εἶσας, ψ, 180. δ, 358. 458. ω. 43. λ, 184. εἶσεν, δ, 578. II, 489. εἶσης, λ, 507.
εἰσαφίκηαι. μ, 40.
εἰσιδεῖν. κ, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσιν, α, 130. ζ. 7. κ, 233. ξ. 49.
εἰσιτέασαι. λ, 571. 600.
εἰσιρύσαιτης. μ, 317.
εἰσίλυθεν, δ, 338. ε, 129.
εἶσόδ'. α, 118. εἰσίδωμεν, ε, 148. εἴσιδεν, λ. 305. π, 356.
εἰσίθμη λιπὼν, ζ. 264.
εἴσκεις. δ, 148.
εἴσιδες, ἄρκιν, κ. 90.
εἰσιχνεῦσαι, ζ, 157.
εἰσορόωσι, γ. 246. εἰσορόωσα, γ, 123.
εἶσω, ε, 394.
ἐκάεργος. Θ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281, 333. 497.
ἑκάη. μ, 13.
ἑκάηβε, VI, 14.
ἑκάλεσε. π. 408.
ἑκαίνυτο, γ, 282.
ἑκατόστιν λίην, υ, 99.
ἑκάμβολε, ι, 130.
ἕκαμψε, ε, 453.
*ἑκατηβελέταο ἄνακτος, II, 157.
ἑκατηβόλῳ, II. 134. ἑκατηβόλε, υ. 278.
ἑκατόμβας ἀμαλιηῖδας, π, 202. ἐξαίτους, τ. 366. ἱερὰς, γ, 144. πληίονας, δ, 352. ἑκατόμβης ἀμαλιηῆς, γ. 59.
ἑκάτῃ, II, 275.
ἕκβασις, ε. 410.
ἐκβήσεσθε, ω. 300.
ἐκγεγάασιν. II, 468. ἐκγεγάκτ, XLIX. 1. ἐκγεγάασιν. IV, 198. ἐκγεγάτην, κ, 138. ἐκγεγαυῖα, δ, 184.
ἐκγελάσας, π, 354. σ, 35.
*ἔκγονοι, IV. 285. ἔκγονος, γ, 123. λ, 235. ε, 225.
ἐκδύσαι, χ, 174. ἐκ—δύσας, κ, 96.
ἔκδικον ὄμμα ἔχει θεὸς, I, 96.
ἔκδικε. IV, 166.
ἔκδυτε, κ, 437. ἐκδὺς, ξ. 460. χ, 334.
ἐκέασσε, ε, 132, η, 250.
ἐκέδασσεν, γ, 131. ν, 317. ξ. 242.
ἐκέκασε, β, 158.
ἐκεκεύθει, ι. 348.
ἐκέκλιθι, ζ, 71.
ἐκέλευσε, δ, 673.
ἐκέλσαμεν, ι, 546.
ἐκεκριμένον, β, 323.
ἔκλυθι, ψ, 30.
ἐκεχύατο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλος, β, 311.
ἔκθαιον χόλῳ, σ, 99.
ἐκθεῖσαι, ψ, 179.
ἔκιε, ο, 147. ἔκιες, II, 209. 229. 239. 277.
ἐκίρνα, π, 182. κ, 356. ρ. 53.
ἐκίχανε. ο. 257.
ἔκιχεν, γ, 169. ἐκίχημεν, π, 379.
ἐκλαῖεν, κ, 557.
ἐκλελάθοιτο, γ, 224.
ἐκλήιστον ἐχῶσαι, ω, 165.
*ἔκλυε' ἐπάμεναι, χ, 121.
ἐκλίνθη δ' ἑπάρσαι, χ, 17.
ἐκλόζετο, I, 75.
ἐκλύθη. ι, 484. 541.
ἐκλύστμαι, κ, 286.
*ἐκμάσσατο, III, 508.
ἐκοιμήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἐκόμεν. μ, 450.
ἐκόμιζε, ρ, 113.
ἐκομίσατο, ξ. 316.
ἐκπίοιεν, I, 204.
ἐκπλῆσαι, I, 188.
ἐκπορίσθαι, δ. 541.
ἐκπρούτειν, I, 122.
ἐκσόμεν, η. 13. ἐκσόμενον, V, 11.
ἐκπτολεμόω φρένας, σ, 326.
ἐκπύστην, χ. 56.
ἐκτρεφόσαι, η, 35.
*ἔκτανε, ι, 353. 361. ἔκτανον, κ. 237. 318.
ἐκπλείης, III, 248.
ἐκταλάσσῃς, VI, 50.
ἐκπλήσασα, σ, 230.
ἐκτετιμένοι ἔσαν ἴσον, XXXI, 16.
ἐκτετληότες ἦμεν, β, 400. II, 111.
ἐκτετληότες, Θ, 515.
ἐκφήνειν, ἐλέδρῳ. IV, 223.
ἐκφυγέειν, δ, 778.
ἔκφυγον, ξ. 357.
ἔκχεε, κ. 300. ἔκχεθε, δ, 537.
ἔκχεμεν, ι, 310.
ἔκχεαν, κ, 30. τ, 276.
ἔκχεεν, κ, 36. 299. ἔκχενεν, κ, 108.
ἐκπάπτας, III, 519.
ἐκπλήσω, κ, 27.
ἐκπλήσας, γ, 275.
ἐκτήσατο, ν, 265. III, 24.
ἔκλυσεν, λ, 262.
ἐκύκα, ἐκ. κ, 235.
ἐκύλισε, III, 119.
ἔκυσ', ψ. 208. ἔκυσεν, φ. 225.
ἐκφᾶσθ, κ, 246. ρ, 308.

ἔκφερεν, ε, 469.
ἐκφέρεσθ, χ, 451.
ἔκφυγε. δ, 502. 512. ε, 235.
ἐκχύμενοι, Θ. 515. ἐκχυτο. τ, 504.
ἐκώκυον, ἐγὼ. τ, 541. ἐκεῖνοι. δ, 259.
ἑκὼν, β, 133. ψ, 214. δ, 247. 372 377. 649. ε. 100. π. 95. χ, 351.
ἑλάαν. γ, 484. 494. ε. 290. ζ. 82. μ, 47. 109. 124. ε, 50. 192.
ἔλασεν, ζ, 81. καὶ. ε. 326.
ἐλάσσαιτο. ν. 282.
ἐλάσσυδ, III, 316.
ἐλαΐας πλειθούσας, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη. ω, 245. παιφυκῶσ, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαίνων, ι, 320. ἐλαίνῃ, ι, 394. ἐλαίνεα, ε, 236. ι, 382. ἐλαίνῳ, ι, 378.
ἔλαιον εὐώδες, β, 339. ὄχεον, ζ, 79. 215. π, 107. XXIII, 3.
ἐλάσσατε, Θ, 93. 532.
ἐλάσσας, σ, 93. ἐλάσσαι, υ, 51. ἔλασσε. γ, 493.
ἔλασσα, III, 379.
ἐλάτην, IV, 265.
ἐλατὴν ἀγαθὴν, II, 232. ἐλατῆρα. III. 14. ἐλατῆρε κραδίην, III, 265. 377.
Ἐλαφηβόλου εὐίππου, II, 210.
Ἔλατον, χ. 267.
Ἐλατρεὺς, Θ, 111, 129.
ἐλάτηφι ξεστῇς, μ, 172.
ἐλαύνομεν, γ, 157. ι, 465.
ἐλαφηβόλον, XXVI, 2.
ἐλάφοισι ἀκείης, ζ. 104. ἔλαφον, μῆλα, ὑψίκερων, κ, 158.
ἐλαφρότατοι, γ, 370. ἐλαφρότερα, κ. 164. ἐλαφρὸς, ι, 240.
*ἐλάχεια, * ι, 116. κ. 509. II, 197.
ἐλάχιστον, III, 570.
ἐλάων, III, 342.
ἔλδεαι, ψ. 6. ἔλδηαι, ε, 219.
ἐλέαιρ', IV, 190. ἐλέαιρον, α, 19.
ἐλέγμεν, ι. 335.
ἐλέγχεα, φ. 329. 333.
ἐλέγχεα. φ. 424.
ἐλεγχείην, ξ, 38.
ἐλέειν, λ, 204. 205. 209. καὶ, λ, 425.
ἐλεεινὸν, ζ. 327. θ, 531. π, 219. ἐλεεινότατον, θ, 530.
ἐλείπομεν, ι. 191.
ἐλίσσε, δ, 365. ἐλίσσετ, χ, 312. 344.
ἐλίττον, ξ, 82.

ἕλκτον, ξ, 480.
ἕλκτρον, III, 195.
ἕλκτο, τ, 50.
ἑλίλικτο, ἐπὶ, ϑ, 475.
ἑλιλίζετ'. XXVIII, 9.
ἑλίλιξεν, ϖϱὸ, ε, 314. ἑλιλίχϑη, μ, 416. ξ, 306.
ἑλίλυϑ. χ, 186.
Ἑλίνη, δ, 121. 305. ε, 100. 104. *λ, 441. Ἀϱγείη, δ. 184. 296. ψ, 218. ϑεᾶς γυναικῶν, δ, 305. ε, 106. Διὸς ϵἰκυῖα, δ, 184. ψ, 218. κϱαιπάϱγος, ε, 123. ταυϱόπολ⊙, δ, 305. ε, 171. Ἑλένη, δ, 12. 130. εὐκαπνείη, λᾶαν ωλίσσω. χ, 227.
ἑλίξατο, δ, 305.
ἑλιοῖσιν, ξ, 432.
ἑλίσσ, ϑ, 68.
ἑλίσσει, ξ, 220.
ἑλύσεαι, δ, 340. 424. κ, 267. 540. ἑλύσαϛ, ω, 168.
Ἑλδωτίδες, Fragment. 61.
ἑλιφαίρου. τ, 565.
ἑλίφϱητος, δ, 73. τ, 564. κάπη, φ, 7. ϖϱοφεϱέτω, ϑ, 404. ϖεϱεῖν, σ, 195. τ, 564.
ἕλχῃ, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἑλκηϑμ. π, 113.
ἑλκεϊόωτ', η, 86.
ἑλϰῇ, α, 284. ἑλϰῆϊ, ω, 422. ἑλϰήμεν, γ, 188. ἑλϰῶν, ω, 115.
ἑλιγμένος, III, 306.
ἕλικϵς, ω, 92. γναμπτὰς, IV, 164. *ἐπὶ γναμπτὰς, III, 87.
ἑλικοβλέφαϱε, V, 19.
ἑλικῶϊς, III, 192.
ἑλίκων βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικάονα, XXI, 3. Ἑλικάονος, I, 1. ξυνῶν, XI, 2.
ἑλικώπιδες, XXXII, 1.
ἑλίπουϑ. ϑ, 125.
ἑλίσσ. XXXI, 3.
ἑλίσσϵϑ, π, 24. υ, 24. 28. II, 361.
ἑλκήμα, σ, 13.
ἕλκϵτο, τ, 506. VI, 32.
ἑλκεχίτωνες, II, 147.
ἕλκων', π, 276.
ἕκαϵν, σ, 87. ἑκάβετ', ε, 325.
Ἑκάϵϱγον, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑκηβόλ⊙ ϖλαπῖ, ω, 82.
ἑκηβόλοιο, η, 145. ἑκατηβόλοιο, κ, 481.
ἑλλὸς ϖοικίλου, τ, 228.
ἑλόων, ξ, 252.
ἑλοίατο, υ, 117.
ἑλϰ⊙ τὸ, ξ, 474.
ἑλῶσι, δ, 750. 759.
ἑλίχϑων, III, 230.
ἑλίσσω, π, 319.
ἕλπϵαι, φ, 314. ἕλπϵι, β, 91. ν, 380. ἕλπϵτο, γ, 275.
Ἐλπήνορ, λ, 57. Ἐλπήνορα, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, π, 552.
ἐλπίδος, ϖ, 101. τ, 84.
ἐλπωρὴ, β, 208. ζ, 314. π, 76. ψ, 287.
ἕλσαϛ, ϰ. ἐλάσαϛ, ε, 132. ϖ, 250.
ἕλυϵ, π, 6. II, 405. ἕλυσϵ, ω, 380. ἕλυσαν, β, 418.
ἑλυσθείς, ι, 433.
ἕλων, α, 318. δ, 2.
ἑλὼν, δ, 66. 506.
ἑλῶσϵ. III, 355.
ἕλωϱ Θ κύϱμα χϑονίαζ, γ, 271. γένϵσθαι, ε, 473. γένϵτο, ν, 208. ἕλωϱ γένϵτ', ω, 291.
ἕμ', ε, 99.
ἐμάϑομϵν, I, 101.
*ἐμάϱνα, III, 140.
ἐμαϱτήσαιϑ', α, 41. ἐμάϱτομϵν, χ, 228.
ἔμαϱψϵ. υ, 56. ἔμαϱψϵν, ω, 389.
ἐμάχϵτο μάχην, ι, 54. χ, 245.
ἐμβαίνων, κ, 164.
ἐμβαλέϵιν, δ, 298. ἐμβάλϵτ', ψ, 179.
ἐμβασίλευϵ, ϵ, 412.
Ἐμβασίχυτον, I, 208. Ἐμβασίχυτϵ⊙, *Τυϱοφάγϵ ἠϊόνϵς, I, 136.
ἐμβϵβάκωϛ, XXX, 9.
ἔμϵνϵ, δ, 656. λ, 256.
ἐμβῆναι, ι, 245. 309. 342.
ἐμβήσϵι, δ, 592. ζ, 289.
ἐμϵϊνάμϵϑα, ι, 151. 231.
ἐμϵῖϵ, γ, 237.
ἔμμαλϵ μοι ταῦτα μϵτατϱέπϵσϑαι ϖ ἔϱϵξαϛ, ϖ, 465.
ἔμμϵναι, δ, 274.
ἐμμίλπτο, δ, 17. ν, 27.
ἐμμίμνϵιν, ι, 439.
ἐμμϵνάϵι, μ, 395.
ἐμμίφϵτο, I, 69.
ἐμμίλϵϑ, III, 46.
ἐμμάσσϵτο, γ, 194. 303.
ἐμπϵπαϵϑ, μ, 373.
ἐμπίσῃ, ϖ, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἔμπϵσϵ, α, 433.
ἐμπίμπϵσαν, τ, 50. ἐμπίμπϵσϑϵ, ϖ, 368. ἔμπιμπϵσαν, ψ, 38.
ἐμπϵδόϵσσϵ, υ, 7. ἐμπϵδόμϵν, ω, 209. δ, 175. ἔμπϵδον, ω, 110.
ἐμπίχϑη, χ, 329. ἔμπιχϑϵν, I, 43.
ἔμπϵϱϵϑϵ, ϱ, 226. ἔμπϵϱϵϑϵς, σ, 361.
ἐμπϵϱέως, ξ, 485. IV, 181.
*ἐμπιμπάκωπος, ψ, 127.
ἐμπϵδίϵς αἰεὶ, ι, 386. φ, 69.
ἔμπϵϱος, λ, 337. IV, 37.
ἔμπϵδοϛ εἶσι ϖϱὸς Θ πάϑϵν, ϖαῖδϵ, vid. ϖαῖδϵ.
ἔμπνϵπϵς, γ, 103.
ἐμπνϵῖϑϵ, IV, 24.
ἐμπύϵσϵ, δ, 107. ἐμπύϵσϵν, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἐμπάζϵο, κ, 271. 305.
ἔμπϵδον, Medio Communi, ν, 379. κϵκϵῖν ἔμπϵδ⊙ ωλέϵιν, φ, 400.
ἐμπλάϵϵν, III, 520.
ἔμπϵϵ & ἔμπϵσϵν, β, 54. δ, 508. ε, 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἔμπϵσον, Aor. β, IV, 200.
ἐμπίμϵϵϵ Θ ἐθλῶν εἵν⊙, XXIX, 10.
ἐμπλήϵϵν, σ, 118. υ, 26. χ, 3.
ἐμπλήγδην, υ, 132.
ἔμπλϵϵϵ, ϑ, 16. ἐμπλάϵϵϵϵ, σ, 45. ἐμπλάϵϵϵ', ϑ, 495. ι, 209. 212. ἐμπλήϵϵϑ ϖϵδίϙ, ε, 296. ἐμπλϵϵϵμεν, κ, 573. λ, 31. ἔμπλϵϵν, β, 353.
ἔμπϵϵϑϵϵ, ω, 519. ἔμπνϵϵϵν, VI, 33.
ἐμπνέϵϵϵν, I, 183.
ἐμπλάϵϵϵϵ, υ, 455.
ἔμπϵϱος, β, 319. ω, 299.
ἐμυϑήϵϵϵϵ, β, 172. μ, 223. 451.
ἐμφοϱέϵϵϵ, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναϵϵν, γ, 292.
ϵἰναίϱϵο χϵφὰ καλὸν, τ, 263.
ϵἰναίων ϑῆϵας, XVIII, 13.
ϵἰνάϵϵϵμος, β, 159. ρ, 321.
ϵἰναλίγκιε, ϱ, 89. ϵἰναλίγκιον, π, 5. XLII, 1. ϵἰναλίϵκιον, ϖ, 209. 273. ϵἰναλίγκι⊙, ω, 371. β, 5. δ, 310. ι, 4. ϱ, 337.
ἔναλον ωόλιν, II, 180.
ϵἰνάμιλλον, ι, 223.
ἔναξε, φ, 122.
ϵἰναϱγὴς ϑεοὶ φαίνονται ἐμῖν, ϖ, 201. ἢ ϖάντϵϵϵ, ϖ, 161. ϵἰναϱγὲς ἔναϱον, δ, 841. ϵἰναϱγὲς ἄλϙϵ μαι Ἀθήνη, γ, 420.
ϵἰναϱϱὴς, ϱ, 236.
ϵἰναϵλόμιον, μ, 65.
ἔναϵϵαν, II, 298.
ἔναυλοι ὑλήϵντϵς, XIII, 5. ϵἰναύλαϵ, ϵϵιόντϵϵ, IV, 74. 124. ὑλήϵντϵς, XXV, 8.
ϵἰνάλιος, ϱ, 365. III, 453.
ϵἰνάλιον, XXXI, 6.

ἐνάϵ⊙,

ἴνδιθ', *Medià longâ*, δ, 450.
εἰδώπησε, μ, 443. εἰδόπησε, ε, 478.
εἰδυίης, ε, 256. κ, 65. 450.
εἰδύιαν, ε, 260. ι, 159.
εἰέρης, δ, 233.
εἰέρη, ι, 164. τ, 443.
ἴενται, δ, 623. 784.
ἴεντας, ξ, 210.
εἰεῖσα, ν, 387.
εἰκοσίψυξε, ε, 488.
εἰλάπιν, Π, 213.
ἴεμεν, Θ, 470.
εἰσιπεῖν, σ, 320. τ, 65. π, 212. 417. σ, 77.
εἰσίζω, Π, 366.
εἰσπλησαν, ρ, 503.
εἰσπνευσαν, ι, 381. τ, 138.
εἰσποιμι, ξ, 561. εἰσποιῶ, ρ, 549. 556. εἰσποιπε, ψ, 301. εἰσποιεν, ω, 413. εἰσποιτ, III, 432.
εἰσρεῖσαν, ι, 383.
ἴστασι, φ, 12. 60.
εἰσταχῷ, β, 271.
εἰσύδιν, γ, 350.
εἰσύσιον, ξ, 51. εἰσυσίοιν, π, 35.
εἰσία, Θ, 200.
εἰσκαμῷ, μ, 401.
εἰσμοῖχ, δ, 272.
εἰσόκεθ, ω, 423.
ἴσπα, I, 181.
εἰσός, ε, 198. εἰσόπιον, β, 295. μ, 293.
εἰσῆμεναι, δ, 299. π, 338. εἴσῃσι θυμῷ, ω, 247. εἴσῃτο, κ, 361. λ, 101. ν, 342. φ, 355. εἰσέασι, ι, 165.
ἔσθορε, ρ, 233.
εἰσύμεθ', ν, 421.
εἰσύσι, ι, 187. εἰσίασι, ε, 556.
εἰσιόσης, π, 454. εἰσιόσῃ ἔστε χαλδῶν, XLVIII, 11.
εἰσιστὸν, κ, 288 β, 219. πλεσφίορε, δ, 86. ἑαυτὸς, κ, 469. εἰσαυτῷ σφιπακέρῳ, λ, 247. εἰσαυτὰς, XXV, 13. εἰσαυτῷ δειπνοφῷ, ξ, 327. ἐνδικάτῃ, γ, 391. π, 18. εἰσαυτῶν σφιπλομένων, κ, 16.
εἰσῆσι, μ, 65.
εἰσίκα, γ, 121. εἰσίκασε, σ, 331. 392.
εἰσπὰς, ι, 446. III, 165. ἴκπαγλοι, κ, 448. εἰσπᾶς, υ, 266.
Ἐνισπῆς, λ, 239. ἤδειε, λ, 237. ὡς πολὺ κάλλιστε πυθώνων, λ, 238.
εἰσπλοος οὖσα, ξ, 113. βάσκε, τ, 580. φ, 78. ἐνίπλειθ' κυναμαστίων, ρ, 300.
εἰσπλέξασι, χ, 469.
εἰσπλήσασ', π, 221. εἰσπλήσῃς, τ, 117. εἰσπλησθῆναι, λ, 451. εἰσπλήσασι, ψ, 358.
εἰσπτόμαι, ω, 160.
ἴστασι, γ, 101. 247. εἰσασᾶν, γ, 93. δ, 323. ἱστασι, ξ, 509.
εἰσάμῃ, γ, 327. εἰσασπάω, ε, 98. εἰσασθαι, δ, 317.
εἰσαθρήσθ', ω, 162.
εἰσίψω, β, 137.
εἰσαίρει, I, 266.
εἰσία ἴδῃσι, γ, 7. ταύρες, γ, 8. αἰσυμνῆται κρατὶ πάντες ἀνέσται, θ, 258. λάγχαιον αἷμα, ι, 160. κεῖτο πάλιθρα, λ, 576. νῆας πάλας, ξ, 248. Μέσσῃ εἰσία πᾶσιν, ἀμφιδέμενος ὑπὲρ καλῆς, ω, 60. ἐνῆμαρ τε ἐ ἐνία νύκτας, II, 91.
εἰσαπίχεις, λ, 310. ἐνεπάσχων ἅρμῃ, II, 104.
εἰσιόργμαι, λ, 311.
ἴστασι, α, 1. IV, 1. XVIII, 1. ἵστασαν, XVIII, 29.
εἰσαίρεται, 19. ἐνεσίρεται, κ, 390. ἐνίσῃσθ', τ, 179.
εἰσήκοντα, τ, 174.
εἰσῆμαρ, π, 253. ι, 81. κ, 28. μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰσεσίμαται, κλυτὸν, ι, 518. ἐνεσίμαται, κλυτὸς, ε, 423.
ἴστημι, ζ, 28. ξ, 514. 522. ἵστη, ε, 229. ἵστητε, ε, 230.
εἰσύχῃς, γ, 178.
ἴστυχεν, III, 284.
εἰσόκ, III, 213. ἐνόησα, α, 257.
εἰσοχεσίοπις, γ, 472.
εἰσόμεθα, 217. ἐνόμεθα, XVIII, 32.
εἰσκὰ ἡμαρόεσσα, II, 360. ἐνσπεῖν, κ, 147. III, 509.
*εἰ ὄπλοις τῶμεν, pro ἐνοπλισθῶμεν, I, 152.
*ἐνέπλοις, pro ἔνοπλοι, I, 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. θ, 105.
ἐνοσίχθων κυανοχαίτης, γ, 6. ἐνοσίχθων κρείων, ε, 282. 375. Ποσειδάων, κ, 74. ε, 339. 366. ν, 56. 271. θ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἴν τ' ἄρα οἱ φῦ χερεί, ε, 302. Θ, 291. κ, 280. λ, 246.
ἐνπνείαζε, φ, 92. ἐνπνείσας, τ, 587. ἐνπνεύσασθαι, φ, 403.
ἴππα, ν, 232. ἀρείῃ, τ, 17.
ἴπνον ἐὺς ἐύφρῃς, φ, 408.
ἵππον *κόμῃσι τόν, I, 156.
ἐνπλήσασθαι, γ, 154. δ, 578.
ἵππ, ἐξ ἵρου, κ, 150. γ, 67. 473. δ, 68. Θ, 72. 485. μ, 308. ξ, 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ, 99. ω, 488. II, 513.
ἐνπρήσῃτε, κ, 60.
ἐνσκήπτει ἀλλήλῳ, ἐλυμαίνου, III, 245.
ἐνπνεμφὴ, μ, 18. ἐντύνεται, ζ, 33. ἐντυνάμενοι, γ, 33. ἐντύνεσθ', ο, 499. π, 2.
ἔντεα, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ, 495.
ἐνάμεν, φ, 245. 391. ἐνάμεναι, σ, 215. ἐνάμεν, κ, 32. ν, 252.
ἐνάπτε παμφανόωντε, δ, 42. χ, 121.
ἐνοπήσιν, ψ, 94.
ἐνῶρτο, Θ, 326.
ἐξ, ι, 60. μ, 90. 246. π, 248 χ, 252. ω, 496.
ἔξαγε, Θ, 196.
ἐξαγόρευε, λ, 233.
ἐξάπτε, γ, 115.
ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, ο, 206.
ἐξαίρετοι ἰθάκης κῦρε, δ, 643.
ἐξαιρεόμην, ξ, 232.
ἐξαίσιον, δ, 690. ξ, 577.
ἐξαίτας, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἐξαίφνης, I, 285.
ἐξακέσαιθ', γ, 145.
ἐξαλαπάξαι, γ, 85.
ἐξαλαῶσαι, ι, 504. ἐξαλάωσε, ι, 453.
*ἐξαλέασθαι, VI, 51.
ἐξαναδὺς, ε, 438. ἐξαναδῦναι, δ, 405.
ἐξαναφαινόδυν, ν, 48.
ἐξαπίδυσαι, I, 132.
ἐξαπίνης, XVIII, 15.
ἐξαπατᾷς, III, 318. ἐξαπατῆσαι, ν, 277. ἐξαπάτησαι, ι, 414.
ἐξαπατήῆρες, *Fragment.* 250.
ἐξαπάφοι, II, 376. ἐξαπάφοιεν, II, 379. IV, 38. ἐξαπάφω, ψ, 79.
ἐξαπίβαινε, μ, 306.
ἐξαπίδυνε, ε, 372.
ἐξαπίνιζεν, τ, 387.
ἐξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. Φ, 196. ω, 159. I, 81. VI, 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἐξαπίλωλε, ν, 357.
ἐξαρπάξασα νιὸς κυανοπτώρου, μ, 100.
ἐξάρχοντε, δ, 19. ἐξάρχετον, XXVI, 18.
ἐξαφίλασθε, χ, 444.
ἐξαφόωντες, ξ, 95.
ἐξάψας, κίονος μεγάλης, χ, 466.
ἐξεγέλασσεν, III, 389.
ἐξεγίνετο, XVI, 2.
ἔξει, ζ, 281. σ, 72. ἔξεν, ο, 521. ἔξεις, III, 291. ἔξετε, II, 501. ἐξέλετο,

ἐξελίξω, λ. 200. ξ. 388. ἐξελίσσω. π. 218.
ἐξενίσσατο, τ. 194. ω. 265. 270.
ἐξέπιε, ο. 442. ἐξέπιες, IV. 287.
ἐξέρεεν, ρ. 127.
ἐξεσσάμεθ', υ. 179.
ἐξέστιν, ν. 130.
ἐξεταλείτην, ω. 1.
ἐξελάσας, β. 248.
ἐξέλε, χ. 130.
ἐξελήλυθεν, δ. 283.
ἐξελυσθείσαν, ε. 432.
ἐξέλων, η. 10. ι. 160.
ἐξεπίσσωσε, μ. 237. 437.
ἐξεπρέπετο, ε. 335.
ἐξερέξας, χ. 246. ἐξερέξαι, λ. 272.
ἐξ ἔντε, ἔρον, α. 150. Vid. in ἔντε.
ἔξιον, ψ. 199.
ἐξεπέρησε, κ. 162. ἐξεπέρασεν, III, 352.
ἐξέπλη, I. 210.
ἐξέπτυσε, ε. 322.
ἐξερείνεε, κ. 14. τ. 116. III. 252. ἐξερείνεον, III. 544.
ἐξερέεσθαι, γ. 24. ν. 41. τ. 99.
ἐξερείπω, α. 416.
ἐξέρυσε, ι. 397.
ἐξεσσεύοντο, δ. 501.
ἐξέσσυτο, ι. 373. 438. μ. 366.
ἐξέτμεσαν, μ. 360.
ἐξεπενύθη, VI. 38. ἐξεπένυσαν III. 124.
ἐξεπίλεσεν, δ. 7.
ἐξεπλῆτο, III. 10.
ἐξεπλάθη, I. 294.
ἐξεπλέομεν, β. 110. γ. 99. δ. 329. ω. 145.
ἐξεπλεῦσεν, λ. 293. ξ. 293. II. 349.
ἐξεπέρασεν, III. 42.
ἐξετύφλωσε παρὰ μικρὸν, I. 235.
ἐξ εὐνῆφι, β. 2. γ. 405.
ἐξεύχεται, α. 406.
ἐξεφαλήλη, μ. 441.
ἐξεφάνη, κ. 260.
ἐξέφθιτο, ι. 163. μ. 320.
ἐξέφυγον, ψ. 236.
ἐξέχεθ' ὕδωρ, τ. 470.
ἐξῆμα θύσζε, ο. 464. πάλιν, ψ. 372.
ἐξῆρχεν, XXV. 10.
ἐξήν, II. 28.
ἐξήλασε, ι. 312.
ἐξῆσαν, κ. 80. μ. 397. ξ. 249. ο. 475.
ἐξῆφι δαί, Θ. 249.
ἐξήφυσε, ξ. 379.
ἐξήχλυσε, I. 105.
ἐξήψατο, ι. 39. κ. 84. ν. 137.
ἐξήψατο, μ. 339.
ἐξίαται, α. 347.
ἐξίκετ', ἀμαξυλικῶς, XVIII. 31. ἐξικόμην, ρ. 206. υ. 223.
ἐξίκετο, μ. 166. III. 148. ἐξίκοντο, III. 399.
ἐξίμεναι ἵππων, λ. 530.
ἐξίσχε, μ. 94.
ἐξιτέ μοι μειλίχων, β. 139.
ἐξολίσθησε, ρ. 597. ἐξολίσθομεν, I. 150.
ἐξολόλυξε, I. 100.
ἐξομόσσῃ, ε. 477. vid. ἐμόσσῃ.
ἐξονομακλήδην, μ. 250.
ἐξοπάσσας, ζ. 66. IV. 253.
ἐξορμήσασα, μ. 221.
ἔξοχα, Θ. 487. ι. 551. λ. 431.
ἔξοχοι, φ. 266. I. 274. ἔξοχον, δ. 171. ε. 118. ζ. 158. τ. 247. I. 21. XVIII. 28. ἐξοχώτερος, σ. 204. I. 254.
ἐξύφηκε, I. 181.
ἐξάρχεσθαι, I. 184.
ἐξαφίεσθον, ε. 18.
ἔοικας, α. 208.
ἐοικότι, κ. 46. ἐοικώς, δ. 245. ἐόμεναι ἀλφῖν, IV. 400.
ἔολπα, β. 275.
ἔοργεν, I. 178. ἐοργώς, χ. 318.
ἑορτὴ, υ. 156. ἀγορὴ. τῇδε ἑορῇ, υ. 329.
ἐπαγγείλῃσι, δ. 775.
ἐπαίξασα, τ. 445.
ἔπαθον, δ. 95.
ἐπαιγίζουσι, ε. 293. ἐπαιγίζων, II. 434.
ἔπαιζον, ζ. 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ, κ. 534. λ. 47.
ἐπαινῆς, κ. 491. 564.
ἐπαίξαι, κ. 295.
ἐπαιξῖπες, τ. 438.
ἐπαίλασεν, δ. 343. ρ. 134.
ἐπαλαστήσασα, κ. 252.
ἐπαλιξήσασα, I. 173.
ἐπαλῆται, δ. 81. 83. ο. 176. ἐπαλῇ, ο. 400.
ἐπαλμᾶσθαι, ξ. 220.
ἐπαμήσατο, ι. 482.
ἐπαμοιβαδίς, ι. 481.
ἐπαμοίβιμα, III. 513.
ἐπαμύντορε, π. 263.
ἐπαοιδῇσι, χ. 467.
ἐπαοιδῇ, τ. 457.
ἐπάρουρα, XXVIII. 10. ἐπαρήρης, ν. 391.
ἐπαρξάμενοι, γ. 340. φ. 272. ἐπαρξάσθω, σ. 417. φ. 263.
ἐπάρχεσθαι, λ. 488.
ἐπαρτέας, ξ. 332. τ. 289. ἐπαρτέες, Θ. 151.
ἐπαρωγὰς, λ. 497. I. 178.
ἐπάσαντο, γ. 9.
ἐπασσάμεθ', ι. 87.
ἐπασσύτερος, π. 366.
ἐπαυρεῖν, III. 97.
ἐπαύριμον, ρ. 81.
ἐπαύρῃς, σ. 106.
ἐπαύσαθε, ε. 391.
ἔπι, α. 31. ἀκρήαντα, τ. 565. ἰμερόεντα, ρ. 519. πλησίον, α. 122.
ἐπέβαλλεν, ε. 296. II. 427.
ἐπέβαν, ψ. 238. ἐπέβημεν, ι. 83. ἐπέβην, κ. 347. λ. 161. 481. ἐπέβης, II. 219. ἐπέβησαν, χ. 424. ψ. 13. IV. 162. ἐπέβησαν, δ. 521.
ἐπέβρεμεν, κ. 111.
ἐπέγειρε, χ. 431.
ἐπέχευαν, χ. 280.
ἐπέχευε, υ. 57.
ἐπέδησ', ν. 168. ἐπέδησας, I. 275.
ἐπέδησι, γ. 269. φ. 391. ψ. 17.
ἐπέδρομον, ξ. 30.
ἔπειγε, μ. 167. ἐπείγῃ, τ. 73. XXXVII. 16.
ἐπέκλασεν, ν. 114.
ἐπέκλυεν, ε. 150.
ἐπεκλόζετο, I. 68.
ἐπεκλώσαντο, α. 17. Θ. 579.
ἐπέλασσα, ξ. 350.
ἐπέλασσεν, γ. 341.
ἐπελεύσεσθε, ι. 214.
ἐπέλιψε, III. 109.
ἐπελθὼν, δ. 455. ε. 324.
ἐπελήλεσαν, Θ. 379.
ἐπελέλυθε, δ. 268.
ἐπέλησεν *ἄπαντας ἑταίρους, ἀλλ' κακῶν, υ. 85.
ἐπελθὼν, α. 188.
ἐπέπασθε, δ. 793.
ἐπελώβησεν, β. 323.
ἐπεμάσσατο, ι. 441. λ. 530. III. 108.
*ἐπεμάσσατο, ν. 429. *ἐπεμάσσατ', π. 172.
ἐπεμήδετο, δ. 437.
ἔπεμψαν, δ. 586. ξ. 149. I. 138.
ἐπένημε, υ. 254.
ἐπενήνοθεν, Θ. 365. IV. 62.
ἐπενήχετο, I. 106.
ἐπεντύνεσθαι, ω. 89.
ἔπεσ' ἀστερόεντα, ι. 9. κλισίηνδ' ἴεμαι, ξ. 45.
ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλιγόνων, λ. 185.
*ἐπι-

*ἱππιδήτα θυμὸς ἀγήνωρ, ἠμῖν. β. 103. κ. 406. 466. 475. 550. μ. 28. 324. τ. 148. ω. 137. πατρὶ, τ. 14 χ. 108. 393. ἀγλαὸς Ἑρμῆς. III. 395.
*ἱπποπείθεϊ οἱ θυμὸς ἄκοιτις. I. 196.
ἱππολύμοιο, II. 469. ἱππόλυτον, δ. 842. ο. 473.
ἱππόνοος. γ. 15.
ἱππόσυνα, ν. 192.
ἱππόταις. ε. 545. III. 297.
ἱππόται. ο. 160. 524.
ἱππουρις, II. 97.
*ἱππόφοιτον. ο. 386.
ἱππῶν δὲ ἓν ἑκάστῳ, ι. 538.
ἱπνῶν. ε. 409.
ἱππρήνας. ο. 310.
ἱππόβοτοι, υ. 107.
ἴσάσι. α. 2.
ἱστάμεν ὑγρὴν ὑδρίην, κ. 441.
ἱστίον. π. 27. ἱστία. XXIII. 4. ἱστίοφι. ζ. 132.
ἴστοισι. β. 344.
ἱστοβοίας. δ. 159.
ἱστόφωτο πατὴρ κρατερὸς, α. 147. γ. 339. φ. 271.
ἴστωρ. α. 278. ἰστόω. ο. 396.
ἴσχεν. η. 283. ω. 525.
ἰσχίον. γ. 16. δ. 314. ἰσχίου. γ. 134. λ. 196.
ἰσχόσπαι. δ. 756.
ἰσχόσδεν κακὰ δαίμων. σ. 355. τ. 129. ἰσχοσιόωντο. ν. 19.
ἰσχυόμιθ'. δ. 454. ἰσχυόμενον. ε. 314. ἰσχύουτο. δ. 841. ζ. 20.
ἰσχιοκάχζε. I. 72.
ἰσχίῳ. π. 444.
ἰσχίωσαι, κἀκὰ. δ. 783.
ἰσχεάλεω. κ. 327.
ἰσχίλλειν. γ. 267.
ἰσχιόφι. ε. 118.
ἰσχιόλαμπτο. ε. 238.
ἰσχίου. β. 148. θ. 122.
ἰσχιοφάτε. ι. 12. ἰσχίηπιν. β. 226.
ἰσχυΐῃ. δ. 677. π. 412.
ἰσχύκαζε. κ. 533. λ. 46. ἰσχύζαι. ν. 60. 238.
ἴσχιφι. δ. 91.
ἰσχιφόρους. III. 105.
ἰσχιφοῦλι. κ. 111. ο. 423.
ἰσχιφράδες. ε. 183.
ἰσχεχέρειον. ω. 385.
ἰσχιόαλε. ι. 257. 487.
ἰσχίζαιον. β. 50.
ἰσχίου λαβὼν ἀμφασίην. δ. 704. μετὰ φρὴ. λ. 366. κὴ ὄρχιν. III. 528.
ἰσχόολε νηὸς. β. 319.
ἰσχίαζον. ξ. 392.
ἰσχαγενίδαο, μακρῆτος. ε. 253.
ἰσχὼν. φ. 7.
ἰσχέτην. λ. 232.
ἰσχαικοὶ. ζ. 86. ν. 247. III. 113. ἰσχιῶνι. δ. 89. ν. 99. 128. κ. 427. σ. 359.
ἰσχῖξα. κ. 322. ἰσχίστου. ξ. 281.
ἰσχῆλῃ. ε. 233.
ἰσχλυσίης πολυκήμοιο. III. 37.
ἰσχίμβροὶ χθόνιοι. ξ. 513.
ἰσχίτιον. δ. 373.
ἰσχικάλεσε. ν. 127.
ἰσχίαλλε. Θ. 366. ἰσχίαται. δ. 606.
ἰσχέλιμοι. β. 403. δ. 559. ε. 16. 141. ξ. 224. ρ. 145.
ἰσχριφίας. κ. 131. ἰσχερφίης. *χ. ἰσχιρφίης. ἰσχίρφιτις. μ. 59.
Ἐσχάρῃσι. ω. 305.
ἰσχήκασιν. ρ. 568.
ἰσχήξαῖο. II. 125.
ἰσχρτυε. Θ. 447.
ἰσχῆσαι, ἰσχάγοντες. τ. 445.
ἰσχάσκητον. ρ. 266.
ἰσχητῇ δ' ἀιδρεὶ ἐοικως. σ. 127. ἰσχητὴς ἐων, κὴ ἀγχίνοος, κὴ ἐχέφρων. ν. 332.
ἰσχητύω. φ. 306.
ἰσχύκατο. II. 362.
ἰσχήφυτον. τ. 388.
ἰσχάλμοιο. ω. 319.
ἰσχίαθεν δόλον. ε. 448.
ἰσχοάων. ε. 177. ἰσχοανέμοιν. δ. 708. ι. 101. VII. 15.
ἰσχοῶσιν. νηὸς ἠμῆς. ν. 319.
ἰσχῆτον ἀνφρασύνῃς. ψ. 52.
ἰσχόστερα καὶ πρόσθεν. συῶν. λ. 130. ψ. 278. ἰσχόστερος. ἴσασιν. σ. 262. ἰσχόστερος ἴσασιν. XVI. 5. XXXII. 18. XXXVII. 4.
ἰσχόκομμαι. I. 54.
ἰσχοκάλε. γ. 422. υ. 235. ψ. 268. 285. 292.
ἰσχβείσεται. ω. 343.
ἰσχόσσομαι. α. 378. β. 143.
ἰσχόστερα μέλαν. ν. 222.
ἰσχηράασι. σ. 30.
ἰσχηγενέα. μεγάλην. ρ. 225.
ἰσχδαίομαι. III. 383.
ἰσχδόξεσμον. ζ. 45. ν. 357.
ἰσχδίκια. φ. 141.
ἰσχδίκως. φ. 185. 253. ω. 170. ἰσχδίκης. δ. 87.
ἰσχδύομαι. ο. 370.
ἰσχδύπεσθ κῦπος. γ. 161.
ἰσχήμενος. π. 28.
ἰσχδήμιον. α. 192. ἰσχδήμιε. κ. 233.
ἰσὶ *δὴ πείσεσθαι. II. 176.
ἰσχολοῦσα. υ. 218. ἰσχολοῦσι. ρ. 151. ἰσχολύσας. ι. 538. I. 279.
ἰσχόφορα δῶρα θήσω. ο. 51. θήω. ο. 75.
ἰσχικὶ' ἀμαθὸν βοῦν τίσεσί μοι. μ. 382.
ἰσχοκίλε. ο. 413. φ. 14.
ἰσχικὶς. β. 207. Θ. 389.
ἰσχιμὶ' ἀναιδίην. III. 150.
ἰσχιμένον κάλεε μεγάλην. ι. 214. 514.
ἰσχικῶ. Θ. 207. ἰσχικτὸν μέν. αὖτ. τ. 493.
ἰσχιλαπάωσιν. φ. 126.
ἔσσο. σ. 150.
ἰσχίσταμαι ἠμεῖς χλαῖναι. υ. 143.
ἰσχζαφιλῶς. ζ. 330. III. 484.
ἰσχίλαν. *Antepen.* longâ. χ. 49.
ἰσχήδασι. ν. 16. π. 406. σ. 50. 289. ν. 247. φ. 143. 269.
ἰσχόσασα. τ. 343.
ἰσχθάζειν. καταρρῶξ. β. 135.
ἰσχθῶσι. λ. 524. ἰσχθῶσι. κ. 140.
ἰσχθῖσι. χ. 62. ἰσχθίσσι. χ. 201.
ἰσχθύντο. γ. 477. ζ. 71. ι. 44.
ἰσχθρόσχων. XX. 2.
ἰσχιλύες. III. 472. ἰσχιλύσσοσι. π. 297.
ἰσχίσσομα ἔργων μεγάλων. φ. 26.
ἰσχικώσσις. πῦρ. II. 491. 509.
ἰσχικαμπύλῳ ὤμῳ. III. 95.
ἰσχικάρσιον. ν. 70.
Ἐσχικάσσι κελὴν. λ. 270.
ἰσχικίσσως. ι. 138.
ἰσχιρημάων. χ. 194.
ἰσχικεύσω. δ. 350. 744. ε. 143 ξ. 467. ρ. 141. 154. τ. 169. ψ. 265.
ἰσχικλείσε' ἄνθρωποι. α. 351.
ἰσχίκλησι. ε. 273. II. 386.
ἰσχίκλοπον νὺξ ἀμβρόσια. λ. 363. ἰσχίκλοπος. νὺξ κεραϊάλι. ν. 291. πῖξον νὺ θνητὸς. φ. 297.
ἰσχικλύσῃ. δ. 208. ἰσχικλύσει. ν. 196.
ἰσχίκυρε βροτῶν. VII. 9.
ἰσχικύψων. γ. 443.
ἰσχικραίσσα. III. 528.
ἰσχικρησσον. α. 245. π. 122. τ. 130. ἰσχικρήσσων. ξ. 60. ρ. 320.
ἰσχίκειον. ε. 254. 318.
ἰσχικλίσια κλισίξω. β. 222.
ἰσχίλησι. δ. 221.
ἰσχιλίστ. α. 57.
ἰσχιμίζεσκε. σ. 11. ἰσχιμίζων. III. 387.
ἰσχιμαίτο νέσσι. ε. 344. σκοπέλῳ. μ. 220.

ἐπιμαίεσθαι, α, 273.
ἐπιμαιμάασιν, τ, 458. ἐπιμαιμάμενος, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμαστον ἀλήτην, ν, 377.
ἐπιμαστιδήσας, χ, 371. II, 531.
ἐπίμοιρον, α, 309. δ, 787. ρ, 277.
ἐπιμιμφίας, π, 97. ἐπιμιμφόμην, π, 119.
ἐπιμίμνω, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμίξ, λ, 536.
ἐπιμοίρᾳ, ζ, 205. 241.
ἐπιμορταύμενα, δ, 191. ἐπιμορᾶναι, α, 31. δ, 189.
ἐπινάιτον, ἦρι ἐς οἶκον, I, 79.
ἐπίσπα βοτῆρι, XLIV, 1.
ἐπινέφομαι, β, 294.
ἐπιπίλιᾳ, ζ, 44.
ἐπιπλαγχθείς, Φ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλείων πόντον, ι, 284.
ἐπιπλέμεν ἵπες, ν, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιπνείη τὶ Θ ἱερῇ, σ, 130.
ἐπιπνείῃσιν, δ, 357. ἐπιπνύσασιν, ι, 139.
ἐπιπροέηκε, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπιπτόηται, ν, 92.
ἐπιρρίπτω, ω, 251.
ἐπισσώκει, ο, 298
ἐπισσωρεύσω, XVIII, 18.
ἐπιστᾶν, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιστρίζοντες, ρ, 211.
ἐπίσκοπος, Φ, 163.
*ἐπισκόσασθε, π, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίσσασθαι κραδίην, ἴξεν, σ, 72. ἰῦξεν, ω, 461.
ἐπισσεῖν πότμον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπισσπέρχῃ, ε, 304. ἐπισσπέρχων, χ, 451.
ἐπισσπόμενοι, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπιστεύσας, ξ, 399. ἐπιστεύῃ, ε, 421.
ἐπιστηθίη, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 434.
ἐπιστήμη, Φ, 240. Vid. ἐπίσταμαι.
ἐπίστασο, XLVII, 23.
ἐπίστατο, Φ, 240.
ἐπίστεμαι, ν, 207.
ἐπιστεμφέως, ε, 245. 250. λ, 367. μ, 307. ρ, 341.
ἐπιστάτᾳ σφὶ δὲ κἄλε δόλῳ, ρ, 455.
*ἐπιστέλλω, pro ἐπιστέλλω, ψ, 361.
ἐπιστῆσαι εἶναι κρητῆρα στέφοντα, β, 431.
ἐπιστήμων, π, 3.
ἐπίστιον, ζ, 265.
ἐπιστροφῆς, XXVI, 10.
ἐπιστρεφᾶν, χ, 308. ω, 183. III, 210.
ἐπιστρωφᾶν πόλιας, ρ, 486. μίεμονται, III, 44.
ἐπιτηδές, II, 3.
ἐπιτέλλει, σ, 26.
ἐπιτροπῆς, I, 212.
ἐπιφθονίης, λ, 148.
ἐπιφραδέαται, σ, 93. ἐπιφράσσατο, II, 402. ἐπιφράσατ', ο, 443.
ἐπίφρονα βυλλὼ, ἀνδρῶ, π, 242. μῦθον, τ, 326. πὶρ μαλ' ἐόντα, ψ, 12.
ἐπιφρονίσας, τ, 385.
ἐπίφρονι βυλῇ, γ, 128.
ἐπιφροσύνας ἀτίλλων, τ, 22. ἐπιφροσύνῃ, δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη, ι, 437.
ἐπιχειρήσειν, ω, 394.
ἐπιχθονίοισιν, Φ, 479. ω, 196.
ἐπιχρίσασα, σ, 171.
ἐπιψαύει, θ, 547.
ἐπιωγαὶ, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος τοὶ εἰ φίλοι ἦσιν, XLIV, 1.
ἔπλεο, I, 73.
ἐπλόμεν, ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπλῃξε, I, 265.
ἔπλησεν, vid. ἔπλησεν.
ἔπλητο, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐπνίστο, ζ, 319.
ἐποίησεν, κ, 235. 239. ξ, 369.
ἐποίτνον, γ, 430.
ἐποίσει, π, 438.
ἐπολίζω, κ, 358.
ἐπόμην, κ, 313. λ, 167. ἕσπετο, ἀμφί, 9, 61. τ, 421. ἕσπετ', δ, 643. 653.
ἑπτάζεο, ε, 146. IV, 291.
ἑπτοπολεύοντα, π, 140.
ἑπτρόφατο, I, 120.
ἔπυθον, π, 230.
ἐπύρσευε, ψ, 343.
ἐπτερύγωσε κὴ πτῆξε, κ, 531. ἐπτερύγες, β, 421. ἐπτερύγων, ξ, 461.
ἐπτερόεντα, ρ, 484.
ἐπτόψεν, ν, 233.
ἐπτόψιον, II, 496.
ἐπτοψόμενον, η, 324.
ἔπτυθον, ι, 40.
ἔπτυσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσθμόν, ε, 427.
ἐπτώσσων, III, 417.
ἐπωλένιος, γ, 305. π, 259. ξ, 285.
ἐπωλενοπάλικα, ε, 278. *π, 267. ω, 63.
ἐπωπεύς, VII, 7.
ἐπωπύλιοι, λ, 262.
ἔπωχεν μὶν', ε, 541.
ἔπωτο, ω, 533. I, 279.
ἔπωχα, ξ, 434.
ἔπω, I, 207.
ἔπωχεν, Φ, 190.
ἐπωχήθη, χ, 298.
ἐπυρόωσαν, ι, 328.
ἐπύρωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' ὠδῖνεσσι, II, 45.
ἐπωλέοντο, III, 432.
ἔπωμεν, ο, 81. τ, 528.
ἐπώμοσεν, χ. ἀπώμοσεν, σ, 58.
ἐπώνυμον, π, 54. τ, 409. II, 373.
ἐπώπλων, μ, 363.
ἐπῶρσε, π, 271. χ, 429.
ἐπώτευας, β, 185.
ἐπώχετο, κ, 143. 324. δ, 451. III, 150.
ἔργοι, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐργάνη, π, 18.
ἔργοις, κ, 226. ἐργάνῃ, λ, 414.
ἐργάβεται, π, 379.
ἐργατινὴ, δ, 13. π, 79. Φ, 61. ν, 117. II, 124. 422. 479.
ἐργατὴ, III, 421. 425. ἐργατὴν, II, 477. III, 153.
ἐργάζων, III, 64. 287.
ἐργατὸν, II, 380. III, 422. 454.
ἐργατόπεδα κάρηνα, XXXIV, 2. ἐργατόπεδος, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, ν, 289. ο, 417. ἀεικέα, π, 107. υ, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χείλια, ι, 295. ἔργα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀεικέα, δ, 694. ἀμφαδὰ, τ, 391. ἀνιγρὰ, β, 63. ἄτ-

63. ἄϋπνος, ε, 51. 60. ἄεθλος, III, 12. βίαιος, β, 236. μιλακὸς, θ, 307. ἀνδρῖξις, III, 453. ἀπεμοιβίαι, III, 513. θαλάσσης, ι, 67. θανμαστὸς, VI, 34. θέσκελα, λ, 373. 609. οὐκ ἀρίτᾳ κακὸς, ϑ, 329. παλίντιτος, α, 379. β, 144. παιζοίης, β, 22. εὐκαλλία, β, 117. π, 111. πόνος, δ, 318. πολιμοῖτις, μ, 116. Χ, 2. πυκνὸς, XLVII, 20. χέτλιος, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήτος, λ, 245. χαείνυς, ζ, 234. κ, 224. ψ, 161.

ἐργάζομαι, ξ, 272. ε, 321. 441. υ, 72. χ, 422. ἐργάζοιτο, ω, 209. ἐργασίην Φοινίσσας δυνάσθαι, III, 483. Ἔρεβος, II, 297.

ἔρεμνος, XXVI, 20. ἔρεβεννὸς, XXXI, 19 ἔρεβεννὰ κελεύθου, XXVIII, 12. ἐρεμνὸν, III, 123.

ἔργον, α, 358. ἀνικὸς, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μειζόνως, λ, 473. παλαιχάλκεον, I, 129. πολυμόχλοιο, I, 4. πῦρος, II, 540. φίλον, ξ, 222. ἀνιηρότερα ἐπὶ ἔργῳ, π, 111. ἔργων ἀγαθῶν, III, 528. μεγαίλου, Φ 26. ἔρδειν ἔργα βίαια, β, 236. αἶψ' ἔρδειν, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μνηστῆρας ἔρδειν εἰκὸς μοιχάρεις, χ, 218.

Ἐρίβοια, λ, 37. Ἔρεβος, κ, 528. λ, 563. μ, 81. ν, 356.

ἐρινύες, α, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530.

ἐρίζω, β, 298. ψ, 106.

ἔριζον, ψ, 56.

ἐρίηρα, VII, 14. ἐρίηρας, δ, 813.

ἐριθεύομαι, ι, 494. ε, 394.

ἐριμυδόμενος, κ, 170.

Ἐριμβώς, δ, 84.

ἐρίμυγι, λ, 605. ἐριμυήν, ω, 106. III, 426.

ἐρίξαμεν, γ, 159.

ἐρίουπος, δ, 192.

ἐρίπτολίδαι λαοὶ, ι, 97.

ἔρις, α, 405.

ἔριστον, ι, 490.

ἐρίτιμα πάλιτα, π, 349. ἐξαίτης, β, 307. ἐρετμὸν, β, 319. ν, 115. ἐρέτμοιν, ω, 280.

ἐρετμὸν, δ, 782. εὐήρη, λ, 124. ψ, 272. εὐῆκες, μ, 205.

Ἐρετμοὶς, ϑ, 112.

ἐρετμοῦ, δ, 580. ἐρετμὸν, λ, 77. εὐῆρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268.

ἐρεύγεται, ι, 438. ἐρυγμόωντες, ι, 403.

Ἐρεχθῆι, II, 211.

ἐρεύνα, χ, 180. ἐρεύνᾳ, III, 176. ἐρευνῶσης, τ, 436.

ἐρεχθομένη, II, 258. ἐρέχθων, ι, 83. 157.

ἔρεψα, ψ, 193.

ἐρήμῃ, γ, 270.

ἐρετάοντο, γ, 155.

ἐρεμνόχροας, πέλλητας, πόλης, XXXI, 9.

ἐρίβωλον, XXV, 1. ἐρίβωλος, VI, 56.

ἐρίβωλαξ, ν, 235.

ἐρίβωλον Σχερίης, ι, 34.

ἐρίδουπα πέδοιο, 146. 191.

ἔρινεὸς, ζ, 92. ϑ, 210.

ἐρίδαινόμεν, κ, 79.

ἐρίδπω, γ, 399.

ἐρίζοι, δ, 78.

ἐρίηρας ἑταίρους, ι, 100. ἐρίηρες, ι, 172. ἐρίηρε, κ, 346. ϑ, 62. 471.

ἐρίηλίσι, III, 27.

ἔρίθον τλήμονα χαρπὸς, III, 296.

ἐρικυδέος, λ, 575, II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2.

ἐρικύμονες, ε, 235. III, 74. 105.

ἔρινεν, γ, 136. κακὸν, 161.

ἐρινεὸν μακρὸν, μ, 432. ἐρινεὸς μέγας, μ, 103.

Ἐρινύες, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινὺς συμφορὴς, ἀρίστη, β, 135. ἢ ἀνϑρώπου Ἐρινύες, ε, 234. συμφῆσαι Ἐρινύσιν, υ, 78.

ἐρίνοι μαλακῷ, δ, 124.

ἐρινύης, ϑ, 322. ἐρινύϊ δαίμονι, III, 548. ἐρινύων III, 3. XVII, 3. XVIII, 28. ἐρινύσιν III, 28. 145. XVIII, 40.

ἔρις, σ, 13 365. υ, 267.

ἐρίσαι ν, ε, 320.

ἐρισθενέος, ϑ, 189.

ἐρίσειε, δ, 80.

ἐρισταφύλου, ι, 111, 358.

ἐρίσωσιν, σ, 276.

ἐρίτιμον τεκποῖν, III, 443.

ἐρισφαράγου, III, 187.

ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι, 220. ε, 142. τ, 398.

Ἐρυφύλη συμφορὴν, λ, 325.

ἔρυψεν, III, 79.

ἔρκεα, ϑ, 57. π, 341. υ, 164. XLIV, 4. ἔρκεα εὐπαλίσσοντι, χ, 469.

ἐρκείη, χ, 335.

ἕρκει; ψ, 190. ἀμφίμονος ἀκάνθης, χ, 442. 459.

ἕρκιον, σ, 101.

ἕρκος, α, 42. γ, 230. ἐδόντων α, 64. ψ, 70.

ἕρμα πόληος, ψ, 121.

ἑρμαῖος λόφος, π, 471.

Ἑρμείας, ε, 29. χρυσόρραπις, ε, 87. Διὸς ἠὲ Ἀϊδόνεος, ϑ 335. Ἑρμείαν, ε, 28. 85. ἐϋσκοπον, ἀργειφόντην, α, 38 Ἀϊδόνεος, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Ἀϊδοτέρω, μ, 390. ο, 318. Ἑρμείας, α, 42. ε, 196. ἀκάκητα, ω, 10. ἐρύσσης, ϑ, 322. ἐρύσσαι, XVIII, 28 ἐρύσσας, III, 28. XVIII, 40. χρυσόρραπις, α, 277. Ἑρμείη, XVIII, 36. Ἑρμείαι, κλυτοῖφρονος, III, 413. IV, 149. Ἑρμῇ, III, 494. Μαιάδος, ὑϊ, ξ, 434. Ἑρμεῖ, χαριδῶτι, Ἀϊδόνεϊ, δῶτε ἐάων, XVII, 12. Ἑρμῆν, ϑ, 334. III, 1, 300. 510. ἄγγελον ἀθανάτων, ἐρύσσαι, XVII, 3. Ἀϊδόνεϊ, III, 392. κύδιμος, III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην, Κυλλήνης μειδιόωσα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, XVII, 1, 2. Ἑρμῆς, ε, 54. III, 25. ἄγλαὸς, III, 395. ἐρύσσι, III, 145. Κυλλήνιος, ω, 1. 304. Χαρμόσυνον, III, 127. χρυσόρραπις, XVIII, 13.

ἑρμῖν' ἀσκήσας, ψ, 198. ἑρμῖσιν, ϑ, 278.

Ἑρμείαν ἑρετείην, δ, 14.

Ἕρμιν διάκτορον, XXXIV, 5.

ἕρπει ἴσον, ξ, 175. ἕρπων νέος, ζ, 163.

ἕρπῃς, α, 293.

ἑρπετὰ, στρωπτὰ, IV, 264. ἑρπετὸν, XXXI, 20. ἑρπετὰ, III, 31.

ἕρπῃσι, α, 135. γ, 77.

ἕρπω, γ, 473. δ, 68. ἕρπε, III, 433. IV, 91.

ἕρπε, IV, 157. ἕρπει, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπων, ε, 158. XVIII, 22.

ἑρπύζω, δ, 419.

ἑρπύζοντ' α, 193. ἑρπύζων, ν, 220.

ἔρρ', κ, 72.

ἐρράδαται, υ, 354.

ἔρραισε, ζ, 320.

ἐρρέτω, κ, 75. III, 160.

ἔρρεον, κ, 393.

ἐρρέτω, ε, 139.

ἔρρηξ', μ, 409.

ἐρρήσεις, III, 259.

ἐρρίζωσεν, ν, 163. ἐρρίζωται, π, 122.

ἔρρίψεν

ἔβλψε, ζ. 115.
ἔβροντ, δ. 367.
ἐβρύσατο, κ. 6.
ἐβρώσαθ. ψ. 3. ω. 69. III. 502. IV. 262.
ἔβσαμ. ι. 222.
ἕβτη πλαλυῖα, ν. 245.
ἐβτέσσατο, III. 107.
ἐγυθεγὴν, ι. 93. 165. ι. 208. ἐγυθεγὲς. ι. 163.
ἐγύκαπε, φ. 227.
ἐγυκκείνη, γ. 144. λ. 104. υ. 313.
ἐγύκαπε, κ. 429.
ἐγυκατέωσ', α. 199.
ἔγυκε, α. 14.
Ἐγύμασθον, ζ. 103.
Ἐγυτύης, ρ. 476.
ἐγυξε, π. 315.
ἐγύσαμ. ξ. 134. χ. 176.
ἐγύσαθ. γ. 65. 470.
ἐγῦαξ, ι. 484. ι. 194. κ. 444. ξ. 260. ρ. 429.
ἐγυσίπολιν, X. 1. XXVII. 3.
ἐγύσαμεν. δ. 577. ἐγυσαίμεθ', δ. 666. ἔγυσαν. δ. 780. ἐγύσαθο. ξ. 279. ἐγύσαμεν. Θ. 34. π. 348.
ἐγῦτο. ω. 523.
ἔγχαθ, κ. 283. ἔγχαθ. ι. 221. ξ. 73.
ἐγχατόωθ. ξ. 15.
ἔγχεο. α. 281. ἐγχεμύναι, α. 408.
ἔγω. σ. 211.
ἐγωῖ. μ. 75. ἐγωΐσῃ. π. 441.
ἐγώμυθα. Θ. 33.
ἔγωντι, III. 448. ἔγωντε, I. 77.
ἐδαγείρατο. ξ. 248.
ἐδάλπιζον. I. 200.
ἔδαν. α. 12. β. 21. 82.
ἔδας μὲ ἐς δίφεγ. ξ. 280. ἔδαπα ἐς ῥ' ἀδάμυθον. κ. 361.
ἐδαύεσκον. λ. 350.
ἐδαώθην. γ. 185.
ἔδδαεν. δ. 364.
ἔδβη. γ. 182.
ἐδέδεκτο. ὀφθαλμοῖσι. ι. 146. τ. 476.
ἔδεκτ. XLVIII. 3.
ἐδηλεύσαμεν. α. 83.
ἔδηλθε. ρ. 275. ἐδήλθεσαν. φ. 160.
ἔδηγε. ἐρῇ. Ὃ ἔπαν καίββαλεν ἄμφω. ρ. 302.
ἔδθιεν ἢ πίνεν. ι. 197. ἐδθίμεναι. β. 75.
ἐδθός. β. 339. ἐδθῦπα. ι. 38. ζ. 83. π. 6. Θ. 440. ο. 207. ὀφθαλμὸν. ν. 136. π. 231. IV. 140. φαεινὸν. ζ. 74. ἐδθῦπ. ω. 67. ἐδθύπης. κ. 165. ζ. 192. ξ. 510. μελαινῆς. ψ. 290.
ἐδλὰ κερδέων. κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευε. ρ. 66. ἐδλὸν ἔθηκε περὶ Ὃ κακῷ Ζεύς. ο. 487.
ἔδθος. καλὸν. XXX. 13. λειτουργὸς. XXX. 14.
ἐς — ἰδίτην πάντα κεφαλὴν. β. 152. ἐσιδέδθαι. ω. 101. ἐσίδεσκεν. ψ. 94. ἐσιδέσθαι. Θ. 526.
ἐσιμένας. χ. 470.
ἔσκαπεν. III. 207.
ἔσκεν. β. 59. *ἔσκεν. ἃ πάντ' ἐφύλασσε. β. 346.
ἐσκίψαθ. III. 360 415.
ἐσκιόωθ. β. 258.
ἐσκοπίαζον. κ. 260.
ἔσμυγεν. ζ. 226.
ἔσσεμ' ἡμισείοιο ἐγὼ οἶκόνδε κίοιμι. α. 397.
ἐσσεύηται. ε. 272.
ἔσσασι. III. 85.
ἔσσευαν. ν. 178.
ἔσσεγο. ρ. 191. ἔσσεγον. κ. 422. δ. 786. σ. 304. Ἔσσεγο μύλας. κ. 424. σ. 305. XVIII. 14.
ἐσσεύη διχόμηνος. XXXI. 11. ἐσσείοιο. ξ. 344. ἐσσείοις. β. 357. ἐσσείῃς. β. 385. ἐσσείῃ. θ. 29.
ἔσσεῦθα νέμ νῆ ἔδη. XXVIII. 12.
ἔσσεῖ. δ. 276. ἔσσεθ. α. 125. ἔσσεν. μ. 349.
ἑσσάμενος. β. 3. δ. 308. ν. 125. ἔσσασθ. α. 466. 499.
ἑσσεύοθ. ξ. 456. α. 466.
ἔσσε. π. 199.
ἑσσομένοισιν. γ. 204. θ. 580. λ. 432.
ἑσσύμενον. δ. 416.
ἑσσυμένας. ι. 73. ξ. 347.
ἔσσυο. ι. 447.
ἔσταζε. ι. 226.
ἔσταθ'. pro ἔσταλ. χ. 489.
ἑσταότα. ἐὺν πίσυρα. ἔμπεδον. ρ. 463.
ἑστεότων. ὀρθῶν. ι. 442.
ἔστασαν. β. 341. γ. 149. 182. δ. 426. π. 89. 101. θ. 475. λ. 451. σ. 306. τ. 211. φ. 92.
ἔστηχε. ι. 444.
ἔστηε. φ. 247.
ἑστηώτων. ἐδὲ. κ. 195. ἑστηώθ. IV. 120.
ἔστη. Θ. 304.
ἔστηκ'. XLVIII. 11. *ἔστηκα ὡὸ θυρῶν. XLVIII. 12, 13.
ἐς πῖμόσδε. π. 318.
ἔστησαν. κ. 391. ξ. 420. ω. 58. I. 165. III. 327. ἔστητ. κ. 127.
*ἐστχόοντο. *Fragment.* III. 7.
ἔστ. ρ. 203. 338. τ. 218. 237. ω. 157. 226. IV. 86. ἐστήμε. φὶ. ψ. 363.
ἐσὺν. δ. 61.
ἑσύετσι. γ. 158. ξ. 50.
ἑσφαμόωσ. III. 411.
ἑσφαμόων. IV. 159.
ἔσυγε. κατὰ. κύτος. κ. 113.
ἑσυφίλιξεν. ρ. 234.
ἔσων. α. 373.
ἑσύτερον. μ. 126.
ἑσφαγμένα. κ. 32. λ. 45.
ἔσφαζον. ι. 46. ψ. 305. ἔσφαξαν. μ. 359. ξ. 426.
ἔσφιγγ. π. 6.
ἔσφιγγεν. I. 70. 87.
ἐσφόρεον. ξ. 91. τ. 32.
ἐχάρη. ζ. 52. 305. π. 153. 160. ξ. 420. υ. 123. ψ. 71.
ἐχαρόφιν. ε. 59. π. 169. τ. 389.
ἐχαπῇ. Γέροντ@. γ. 294. ι. 182. κ. 96. ξ. 104. ἐχανὸν. δ. 517. ω. 149.
ἔχατι. κ. 23. ζ. 105.
ἔχε. δ. 270. λ. 323.
ἔχετο. δ. 705.
ἔχιεν. III. 128.
ἔτεμ. δ. 16. ο. 273.
ἑτοῖρε. III. 290. 435.
ἑτοιρεῖγ. III. 58.
ἑτοίρῳ ἄμοτο. ρ. 271. λιγύφωνον. III. 475.
ἑτοιρίζουσι πᾶσι θεοῖσι. αἱ Χάριτες. IV. 96.
ἑτοῖρος. γ. 32. ἑτάροις. ι. 172. ἑταῖροι. β. 391. ἐυκτιμένοιο. β. 402. πατρώϊον. β. 254. ρ. 69. ἑταίρας. ἀπήμονας. κ. 551. ἑταιρείας. τ. 289. ἑτάροις. ι. 100. ἐυκτιμένοιο. κ. 203. καρηκομόωντες. β. 408. φίλους. ι. 63. 565. κ. 134. μ. 309.
ἔτεμνεν. ε. 88.
ἑτίνυσα. ἐκ. ψ. 201. ἑτινύσαθ. III. 51. ἑτίνυσε. κ. 139. ἑτίνυσεν. α. 443.
ἑτοίμοξε. ι. 291. 304. ι. 144.
ἑτοίμοισι. α. 182. ἑτοίμους. κ. 6. ἑτοίμων. ἀτιμήσαν. λ. 370. τ' ἀγλαὰ. ι. 65. ἰφθίμων. ψ. 313. κινυμένων. κ. 556. πεπεσόντων. I. 231.
ἑτορεπτίλλω. ψ. 300.
ἑπήρατο. λ. 52.
ἑπηρέτας. ζ. 166. ω. 90.
ἔτυμος. μ. 332. III. 131.
ἔπτα. π. 63.
ἑπλεόθη. λ. 296.
ἑπλήθη. δ. 663. τ. 153.

ἐπλίσατο, γ, 109. 119.
ἔπλωσε, ψ, 349.
ἐπὶν, γ, 122.
Ἐπόπτης μυγαλέτορες, τ, 176.
ἔπ☉ ἐξεπιλαμένοιο, λ, 294. ξ. 291. II, 350.
ἔπρ', ut ἐξ ἑτέρων ἔπρ' ἐών, ρ, 266.
ἑπρήμιορος, λ, 302.
ἔπρησε, α, 107.
ἔπρεφθεν, XVIII, 45. ἑπρέφθησαν, ϑ, 131, ἔπρψε, XVIII, 47.
ἐπτάλτο, λ, 523.
ἔπῦμι, κλισίηνδε ἰοῖς ἔπι γῆρας, α, 218. ἔπῖμεν, γ, 256.
ἐπτοίητο, δ, 772. ι, 190. τ, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυξαν, κ, 244.
Ἐπωπεύς, δ, 31. Ἐπωπῆες, Βοαθοΐδης, ο, 95. ϑηρήσων Μενελάῳ κρείων, δ, 22.
ἔρυμνον, δ, 3.
ἐτέτμομεν, κ, 174. ἐτέτμου☉, γ, 241. ψ, 62.
ἐτέτυκτο, β, 390. ἐτύχθη, δ, 781. ϑ, 52.
ἔτευξεν, ο, 243.
ἐτέρπετο, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἑτεροιόκοτ', υ, 129.
ἐτήτυμος, χ, 88.
ἐτοίμοιο, λ, 483.
ἔτραπ', Mediâ longâ, χ, 370.
ἔτρεσε, ω, 351. ἐτέτρατο, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔτλη, β, 81.
ἐτῦχε, ἐσσυμένως, ἐπεὶ δ', α, 148. δ, 67. 218. ι, 200.
ἐτυμοκότερος, τ, 184.
ἐτύλιξε, ω, 161. ἐτύλιξας, υ, 20.
ἔτος, α, 16. β, 89. 107. ἑκατὸν, τ, 222. τέτρατον, τ, 152.
ἔτρεφεν, κ, 469. ἐτρέφετο, I, 293.
ἔτυφε, α, 435. ἐτυφόμην, ε, 364.
ἐτύμοισιν, τ, 202.
Etym. log. M. emendatum, *Fragment.* τ, 207.
ἔτυμον, δ, 140. ψ, 26.
*ἐτύφλωσεν, ι, 404.
ἐτύχθη, γ, 255. ἐτύχθης, XLI, 2.
ἐτώσια, χ, 276. 373. ω, 282.
εὖ. α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγέλιον, ξ, 152. 166.
εὐαδέ, π, 28.
εὐαρχὲς λάχνη, λ, 319.
εὖ ἀρωγείας, χ, 128.
Εὐβοϊκὰ ναυπηγητὴ, II, 31. Εὔβοιαν, γ, 174. Εὐβοίης, π, 321. ναυπηγητῆς, II, 219.
εὔβοτις, ο, 405.
εὐδῶν, II, 54.
εὐδμήτοιο χθονὸς, IV, 230.
εὐεργέα κιστὰ, χ, 249.
εὐζυγέμπεδος, σ, 293.
εὖ γαίων, φ, 218.
εὐδαιμονέων, X, 5.
εὕδει, δ, 794. εὕδεν, λ, 189. εὕδειν, β, 397. εὕδεις, δ, 804. εὐδέμεναι, ω, 454. εὐδέτην, ο, 395. εὕδῃ, γ, 359. εὕδῃσι, ϑ, 445.
εὐδίηλον, β, 167. ι, 21. ν, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδίηλος, ν, 234. εὐδιήλῳ Ἰθάκῃ, ζ, 344.
εὐδιείης, τ, 111.
εὐδμήτην, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῳ, χ, 126. *εὐδμήτους, χ, 24. εὐδμήτου, η, 100.
εὐδι, ν, 74. εὔδιμι, ϑ, 342. εὔδει, η, 288. ξ, 479. 533. υ, 109. εὕδετ', ν, 134. ο, 5. π, 229. εὕδοντες, κ, 548.
εὐεργέα, ϑ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργέες, ρ, 267.
εὐεργεσίας, χ, 235. εὐεργεσίη μὲν' ἀμοίνων κακοεργείης, χ, 374.
εὐεργέων, δ, 365. χ, 319.
εὐερκέ☉ αὐλῆς, φ, 389. χ, 449.
εὐζυγέι, ρ, 288. εὐζύγῳ, ν, 116.
εὐηγενίης, τ, 114.
εὐήνορα, δ, 622. ν, 19.
Εὐηνορίδην Λεωκρίτοιο, χ, 294.
εὐῆρες, λ, 120. 128. μ, 15. ψ, 268.
εὐηρεσέ☉ κώπης, VII, 9.
εὐήνεϊ, XXIX, 10.
εὐήρατον, ϑ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐήρατο☉, ζ, 48.
εὐῆρμο☉, ξ, 63. εὐήρμων, I, 158.
*εὐὺ πυρηιδ' ἐλαίων, III, 342.
εὐθὺς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐΐπτῳ, II, 210.
εὐκαμπέα, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὲς ἀρίπτοιον, σ, 367.
εὔκαρπα, XXIX, 5.
εὐκαθέτοιο, ι, 60.
εὔκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὔκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεΐας, φ, 331.
εὐκλείη, ξ, 401.
εὐκλείοιο, II, 203.
εὐκόσμοις, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρεμίεσσι, III, 209.
εὐκρήλους, ξ, 108.
εὐκτιμένη, II, 36. δ, 342. ρ, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκτιμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
*εὐκτῖν Αἶαν, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὐμαι☉ ὑφορβὸς, π, 156.
εὐμενὲς ἔπλε ἴχνι, XXI, 7.
εὐμενέτησι, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὔμηλο☉, ο, 405.
Εὔμηλο☉ ὄπιν, Φαρυγὸς ἐπ' οἰκί' ἰόντα, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμολπὴ, III, 325.
εὐναζεσθ', ε, 119.
εὐνάζεσθε, ι, 65. ψ, 199.
εὐναὶ, ϑ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιετάουσι, φ, 271. III, 283. εὐναιετάοντες, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐνὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14. ο, 497.
εὐνάσσω ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ι, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηθέντε, IV, 256. εὐνηθείης, ϑ, 292. εὐνηθῆναι, δ, 334. ι, 384. κ, 296. ρ, 125.
εὐνῆφι, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ι, 483. πολυπόρθιον, ψ, 354. εὐνῆς, ϑ, 2. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βεβοτὴς, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. ἐλεπαλλί☉, κ, 347. 480.
εὔνητοι δ, 440. χθονὸς αὐτῆς, δ, 758.
εὔνησεν, η, 97.
εὐνῇφι, ϒ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὖνιν, ι, 524.
εὐνομίην, ρ, 487.
εὐνομίῃσι, XXXIX, 11.
εὐξαίμην, μ, 334.
εὐξαμένῃ, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμεν☉, π, 330.
εὔξεσι, γ, 45.
εὐξέστας, δ, 48. εὐξέστῃ, ν, 10. εὐξέστης, φ, 137. εὐξέστοι, ξ, 225. εὐξέστου, τ, 101. εὐξέστῳ, ρ, 602. εὐξέστῳ, ζ, 75.
εὐξόον, δ, 590. εὐξόου, κ, 128.
εὐοπίας, β, 300.
εὐρεῖ☉, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐρυχόης, XLI, 2.
εὐπαιδίης, XXIX, 5.
εὐπατέρεια, λ, 234. εὐπατρίδῃ χ, 227.

Εὐκτήτα, ω, 522. Εὐκτήτῃ, ω, 464. Εὐκτήτῳ ᾗς, α, 383. δ, 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐκτήλης, ω, 421. 468.
εὐπλοι, ζ, 49. εὐπίπλοιν, φ, 160.
εὐπηγὶς, φ, 334.
εὐπίκτων, ψ, 41.
εὐπλείην, ρ, 457.
εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
εὐπλοκάμοισιν, ζ, 135. εὐπλόκαμος, β, 120. ι, 58. 125.
εὐπλοιὴς, ϑ, 392. 425. ν, 67. π, 173.
εὐποίητα, ν, 369. II, 265. εὐποιήτοιο, IV, 174. εὐποιήτοισι, υ, 150. εὐποιήτων, γ, 434.
εὐπολίμοιο πάτρῃ ἐίσης, VII, 4.
εὐπρόσωπον, ϑ, 259.
εὔπυλον, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.
εὖρα, α, 106.
εὐρέα, γ, 142. εὐρέας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρεῖα, ν, 243. *εὐρεῖαν, ι, 163. *251. 483. εὐρεῖαν, ξ, 199. εὐρείῃ, α, 62. εὐρείης, ι, 250.
*εὐρεῖαν χθόνα, ι, 163. 251. 483.
εὐρέωνται, δ, 374.
Εὐρκτιάδης, ρ, 208.
Εὔρμονι, III, 222.
Εὖρος, ι, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.
εὐρρεφέεσσι, β, 354. 380.
εὐρρείτην, ξ, 257.
εὐρὺ, α, 344.
εὐρυάγυια, ο, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. ν, 80.
Εὐρυάδην χ, 267.
Εὐρύαλον, ϑ, 127. 140. 158. 396. 400. βοσβλοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ, ϑ, 115.
Γρυβάντης, τ, 247.
Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.
Εὐρυδίκη, Νίσῳ οἰδία περόεσσα, περίδρα Κλυμένοιο ϑυγατρῶν, γ, 452.
Εὐρύκλει', Ὦπιν ϑυγάτηρ Πεισηνορίδαο, α, 429. ν, 148. Εὐρύκλεια, ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ἀλοφυρομένη, β, 361. ἀδίφρων, τ, 357. τροφὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 491. ψ, 25. 39. 69.
εὐρυκρείων, γ, 148.
Εὐρύλοχος ϑοιδὸς, κ, 205.
Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.
Εὐρυμέδουσι, μεγαλήτορες, ν, 58.
Εὐρυμέδουσα, π, 8.
εὐρυμέτωπος, μ, 262. 355.
Εὐρυμέδης Τάλεμος, ὃς μαντοσύνῃ ὄπιπτεν, ω, 509.
εὐρὺν, α, 67.
εὐρυναὶ ἀγῶνες, ϑ, 260.
Εὐρυνόμη, ρ, 495. ϑαλαμηπόλῳ, ψ, 293. ταμίη, σ, 168. ψ, 154. Εὐρυνόμην ταμίην, τ, 96.
Εὐρύνομῳ, β, 22. χ, 242.
εὐρυοδείης, γ, 453. κ, 149. λ, 52. II, 133.
εὐρύοπα, pro εὐρύοπη, XXII, 2. pro εὐρυόπης, β, 146.
εὐρυπόρου, δ, 432. μ, 2.
εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ, λ, 570.
εὐρὺς, ι, 184. II, 84. 334.
εὐρυσθενὲς, ν, 140.
Εὐρυπύλη, φ, 37. Εὐρυπύλης, φ, 14.
Εὐρυπύλοιο, φ, 295.
Εὖρυς, μέγας, ϑ, 226. φ, 32. Εὐρύτῳ, Οἰχαλιῆϊ, ϑ, 224.
Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσιν, ἀγακλειτὴν, XXX, 4.
εὐρυφυὲς, δ, 604.
εὐρύχορον, δ, 635.
*εὐρὺ, XLVII, 3.
εὐρύνειν, κ, 512.
Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. II, 251. 291. Vid. X, 5.
εὖσαι, ξ, 426 εὖτ' ἂν, μίσυλλόν τι, καὶ ἀμφ' ὀΐαλοῖσιν ἔκηται, ξ, 75. εὖστε κύτινὰ πάντες αἱ βλίφαρ' ἀμφὶ νὺξ ἐφύσας, ι, 389.
εὐστεφάνου, α, 38.
εὐστέλμου, β, 390. εὐστέλμῳ, β, 414. ξ, 345.
εὐστοχίῃ, ν, 258.
Eustathius misere lapsus, ο, 416.
εὐστίλβοιο, ξ, 247.
εὐστρόφου, ϑ, 267.
εὐτρίχθιοι βοῦσιν, β, 426. ο, 291.
εὐτριφέος, ι, 427. εὐτριφέϊ, σ, 346. εὐτριφὲς, κ, 167. φ, 408.
εὐτροχὸν λίχες, IV, 158.
εὐζώνοις δμῳῇσι, νὺξ ἀμφὶ φλόγα εἰλίσσει, IV, 105.
εὖτ', α, 192.
εὖτε, ω, 56. IV, 38. XVII, 8.
εὐτεκτήνατο, IV, 112.
εὐτυκέος, ι, 425. εὐτυκέοις, ξ, 530.
εὐτυκέων, τ, 354.
εὐτυκτος, ζ, 72.
εὐτυκτον, δ, 123.
εὔυμνον, II, 19. 207.
εὐφροσύνῃ, τ, 352.
εὐφροσύνας, β, 311. εὐφροσύνηπι, ν, 44. εὐφρόνη νέον, XXVI, 12.
εὐφρονες Ὦραι, II, 194. εὔφρονι ϑυμῷ, XXIX, 14. εὔφρονα ϑυμὸν ἔχουσα, IV, 102. εὔφρονι ϑυμῷ, ρ, 531.
εὐφροσύνῃσι, β, 160. 228. π, 158. π, 399. ω, 53. 453
εὐφροσύνηφι, ζ, 156.
εὔχαλκον, ψ, 102. εὐχάλκων, ο, 84.
εὔχε, γ, 43.
εὐχερὲς ἔστι, I, 61.
εὐχετόωντο, α, 418.
εὐχετάασθαι, ϑ, 467. ο, 181. εὐχετάωνται, α, 172.
εὔχομαι, ι, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.
εὐχωλῇσι, ξ, 24.
εὐχωλῇσι, λ, 34.
εὐώδεα, IV, 66. εὐώδει, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδεος ὁπὸ μεγάροιο, III, 65. εὐώδης ἔλαιον, β, 339 εὐώδης, ι, 64. VI, 36. XVIII, 26.
εὐώπιδα κούρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδες Σειρῆνες, VI, 58.
ἔφαγε, κατὰ, μ, 310. ἔφαγον, ω, 372.
ἐφαίνετο, δ, 519.
ἐφάμην, δ, 382. ἔφαν, ι, 413.
ἐφάνη, ι, 279. ἐφάνησαν, XXXII, 12.
ἔφασθ', α, 194. ἔφατο, δ, 638. ἔφατε, κ, 35. 46.
ἔφατο, π, 256. ἐφάτην, χ, 35.
ἔφαντο, μ, 275. ξ, 321. ἔφαντο, ι, 135.
ἐφάψῃσι, ι, 348.
ἐφίβοιο, χ, 299.
ἐφίζανε, δ, 717. ἐφίζετο, ρ, 334. ἐφιζάνω, δ, 506.
ἐφίκετο, ι, 38. ἐφίκω, κ, 254.
ἐφίλησ' ἄνδρα εἰδῆτε, π, 294. τ, 13.
ἐφιλοτήσιον, I, 243.
ἐφίπποιο, μ, 330. ἐφίππους, ι, 121.
ἔφιρε, ι, 461.
ἐφίσταμ, ν, 274. ο, 277. ἐφεστάμενος, π, 443.
ἐφίστατο, κ, 120.
ἐφίστο, γ, 234. ψ, 55.
ἐφοίμιον, δ, 354.
ἐφόρεσε, β, 109.
ἐφύπερθε, ω, 470.
ἐφυφάνθη, τ, 331. ἐφυφάνθω, τ, 370.
ἐφῶκεν, δ, 339.
ἐφήμενοι, μ, 115. ἐφήμενος, ζ, 309.
ἐφημερίαι φρεσὶν ἧσι, φ, 85. ἐφημερίους, δ, 223.
ἐφημοσύνῃ πειθόμενοι, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.
ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.
ἔφης, ο, 168.

ἰφθῖμε, χ. 41.
ἰφθίμῳ, δ. 340. ἰφθίμῃς, τ. 376.
ἰφθίνυσθε, κ. 229. 255. ἰφθίνυ-ξαν, I. 12. 91. 263.
ἴφθιος, λ. 58.
ἴφθιτον, λιτὸ. ψ. 331.
ἴφθιτος, υ. 340.
Ἐφιάλτεω, πλειαλείδαι, λ. 307.
ἰφίκω. ω, 179.
ἰφίκωμαι Θ-, τ. 7. ἰφίκηται, χ. ἀφίκηται, χ. 271.
ἴφιος, γ. 411. τ. 55.
ἰφίζωσιν, ρ. 331. 334.
ἰφίκεσθε, Φ. 202.
ἰφλεον, π. 256. μ. 450. τ. 206. ξ. 62. 146. ρ. 111.
ἰφίλησι, Φ. 63. III. 505. ἰφίλησιν, III. 571.
ἰφίστην, ι. 401. λ. 42. μ. 420. ω. 414.
ἰφόλκαιον ξυστὸν, ξ. 350.
ἰφοπλίσσῃ, ζ. 37. ἰφοπλίσσαι, τ. 419. ἰφοπλίσσασθε, β. 295. ἰφοπλίσσωμαι, ζ. 57. ἰφοπλίσσωσι, ζ. 69. ἰφοπλίσσωσι, ω. 359.
ἰφορᾷ. λ. 108. μ. 323. ν. 214.
ἰφόρει, δ. 137. ἰφόρεον, χ. 455.
ἰφορμᾶσθαι. κ. 275. φ. 399.
ἰφορμὰς. χ. 130.
ἰφορμηθῆς, χ. 300. ἰφορμηθῆσαι, μ. 122. ἰφορμήσας. ν. 272.
ἰφοσίζετο, IV. 84. ἰφοσίσαθ'. ξ. 236. ἰφοσσόμαι. ρ. 161. ἰφράσσαθε, γ. 289. III. 354. ἴφρασσε. III. 441. ἴφρασσε, IV. 128. ἰφράσθης, τ. 485. ψ. 260. ἰφράσσασθε. φ. 222. ἰφράσσατο, δ. 444. 529. *II. 388.
ἴφυ, ψ. 190.
ἴφυδρος Ζέφυρ Θ-, ξ. 458.
ἰφύλασσε. ζ. 346.
ἴφυν, ι. 481. ἴφυν', κ. 397.
Ἐφύρῃ. πίσῃ τ' ἄρουρα. β. 328.
Ἐφύρης, & *Ephyra* Sex. α. 259.
ἴφυσαν. IV. 266. ἴφυσε, χ. ἴφυσε, κ. 393.
ἰφύτευσε. III. 160.
ἰφώνησεν, β. 257.
ἰφωρμήθη, δ. 713. ἰφωρμήθην, λ. 205.
ἴχ', δ. 289. III. 325.
ἴχανεν, I. 66.
ἰχάλκευσε, II. 6.
ἰχάνδανεν. ρ. 344.
ἰχάρη. ψ. 32. ω. 512. ἰχάρησεν, π. 419.
ἴχε. α. 104.
ἴχεα. σ. 122. ν. 200.
ἰχθῦμ Θ-, Φ. 320.
ἴχθυν. α. 53. ἰχθύσι, δ. 419.
Ἐχίνη Θ- ἔρως. π. 155. λ. 341.
ἴχνεον, δ. 627.
Ἔχιος, βακτηρίᾳ, βρῶσιν ἀλλήλοισι πάσιν, σ. 84. 115. φ. 308.
ἴχνια, α. 146. γ. 258. 338. φ. 270.
ἰχθίφρων Πανδάρεως, δ. 111. ν. 332. ρ. 390. ω. 293.
Ἐχίφρων, γ. 413. δῖος, γ. 439.
ἴχω. β. 124. λ. 158. κατὰ, ι. 6. ἴχωθα, δ. 525. II. 56.
ἰχθαίρουσι, δ. 692. ο. 71. ἰχθαίρουσ', γ. 215. π. 96.
ἴχθηθ', δ. 756.
ἰχθῖος Γαλεὸς, I. 113.
ἰχθύσ Θ-, δ. 502.
ἴχθυς, ι. 277.
ἰχθῦσι ἴσοι οἵ ἀπαθαλίας. φ. 147.
ἰχθῦς γάρ μοι κεῖ Θ-, ὃς πολὺ πάντας ἀπαταλίᾳ βάζει, ξ. 156.
ἰχολῆς, XLI. 3. ἰχολώσατο. Φ. 205.
ἰχολώσαθ. ρ. 458.
ἴχμαι. Φ. 182. τ. 168.
ἴχρια δαίμων τυχεῖν αὐτῷ, ε. 396. τίς τοι κακὸς δαίμων, κ. 64.
ἰχρεάτ' ἰθύμιον Θ πιέμεν, τόδε δῶρα, φ. 69.
ἰχρίμψαθ. II. 439.
ἴχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, γ. 466. κ. 364.
ἴχνια, ἀμφὶ δ' ἄτμοὶ πηγάων Φ. 297. ἴχνιθ, κ. 415. ἴχνι', χ. 88.
ἰχόρευσεν. χ. 270.
ἴψασ, φ. 104. ἴψῃ. γ. 359.
ἰψάσας, μ. 48.
ἰψαύασ. φ. 429. ἰψαύωσι, ρ. 530.
ἴψομαι, β. 287. ζ. 32. ἰψόμεθ', ψ. 127.
ἰῷ ἥκουσε θυμῷ, ε. 76.
ἰῷ, pro ἐοῖ, ν. 12.
ἰῷμι, III. 305.
ἰῴκει. α. 411.
ἰωλπῇ. υ. 328. φ. 96.
ἰῶμεν. σ. 419.
ἰῶμι, pro ἐοῖμι, π. 85.
ἰωχέων. ν. 255.
ἰώχμῃ. δ. 693. ξ. 289.
ἰῶσι, δ. 805.
ἴωσιν, δ. 165. ψ. 119. II. 236.
ἴως ἠώ, in Principio Versûs, δ. 90. vid. *Anapæstus.*

Z.

Ζᾶν, μ. 313. ζαὸς. ε. 368.
ζαῆναι, III. 500. IV. 259.
ζαῆ Θ-, II. 223.
Ζάκυνθ Θ- ὑλήεσσα, ι. 24. II. 429.
Ζακύνθῳ, π. 250. Ζακύνθῳ ἐλάτῃσι, κ. 146. π. 123. τ. 131.
ζαμενέστατε. III. 307.
ζατρεφέα, II. 302. ζατρεφέας, δ. δ. 451. ζατρεφέων, ξ. 19. 106.
ζαφλεγέες, VII. 8.
ζειαὶ, δ. 604. ζειὰς, δ. 41.
ζείδωρον. γ. 3. ε. 463. π. 332.
ζειδώρῳ Θ-, δ. 229.
ζειστὸν, κ. 360. φ. 44.
Ζεῦ. α. 62. ἄνα, ρ. 354. μητίετα, III. 466. 503. πάτερ, δ. 341. ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις. υ. 112.
ζεύγνυτ'. ο. 145. 150. ζεύγνυθ', ψ. 245. ζεύξαμένη. XXXI. 9. ζεῦξαι, ζ. 73. ζεύξασ', ζ. 111. ζεύξασθ', γ. 476. ζεῦξον. ε. 47.
Ζεύς. α. 348. ἀγαθόν τι κακόν τι δίδοῖ, δ. 237. αἰγίοχ Θ-, ο. 245. αἰθέρι ναίων, ε. 512. αὐτὸς νέμων ἄλλοις ἀθρόησιν, ζ. 188. ἐπιμήστωρ ἰκετάων τε, ξείνων τε, ι. 270. ἐριγδούπας πάρος Ἥρης, Φ. 465. εὐρύοπα, β. 146. ἰκετάων. ν. 213. Κρονίδης, ω. 543. Κρονίων. μ. 399. μαιμήτης. ξ. 243. νεφεληγερέτα, α. 63. Ὀλύμπιος, δ. 173. πατὴρ θεῶν, ζ. 158. χίτλιος. γ. 161. περικλυτὸν Θ-, ξ. 268. ὕπατος ἐ ἄριστος, τ. 303. ὑψιβρεμέτης. ι. 4.
Ζεφυρίη πνείουσα. π. 119.
Ζεφύρου λιγυπνείοντος αὔτης. δ. 567. δυσὶ Θ-, μ. 289. σταιῇ. δ. 402. Ζεφύρου. II. 283. κελάδοντ', β. 421.
Ζέφυρος, μ. 426. μείλιξ αἴσιν ἰφυδρος. ξ. 458. αἰθέρι Θ-, λαῖφος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰγίδος. II. 433. δυσικὸς, ι. 295. κικλήσκω, μ. 408. μείλιξ, ξ. 458. Ζεφύρῳ μείλιξ Θ- ὑγρὸν αἶψα Θ-. ν. 3. Ζεφύρῳ. ι. 332.
Ζηθὸν ἄνακτος, τ. 523. Ζῆθον, λ. 261.
ζηλήμονες. ι. 118.
ζηλοσύνῃ, II. 100.
Zenobius, ν. 302.
Zenodotus Fragment. I. 3.
Ζῆν', ν. 339. Ζῆνα Κρονίωνα, ω. 471. ξείνων, XL. 8.
ζήτει. III. 22. ζητῆς. I. 25. ζητοῦσι, III. 392. ζητοῦσι, II. 215. ζητήσαμεν. I. 150.
ζόφον, γ. 335. I. 26. μ. 81. ν. 356. III. 359. πυκνομήκεα, ἀμίχανον, III. 257. ἠερόεντα, λ. 57. 154. ρ. 241.

241. ζῴω, κ, 190.
ζυγὸν, ι, 69. ν, 21. ζυγὸν, γ, 383. 456. ο, 184. III, 50. ζυγῷ, δ, 39.
ζυμόεσσ', Θ, 462.
ζωὸν, β, 132. ζώοις βίον ἀρηΐφιλον, ο, 490. ζωὸν μὲν, ω, 435. ζωὸν μοῖραν, ψ, 149.
ζωὸν ἄσπετος, ξ, 96. ζωὸν μενοεικέα, π, 429
Ζωΐλος, Ὁμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φασιὸν, ξ, 482.
ζώνῃ, IV, 256. 283. ζώνῃσι, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ι, 221. κ, 544. παρὰ ζώνην, λ, 244.
ζώννυ, ω, 89.
ζῶσ', IV, 189.
ζώουσι, IV, 243.
ζωὸς εἶναι, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 453. ω, 283.
ζώουσ', γ, 256.
ζώοντας, Φ, 155. ζώοντες, δ, 805. ζώοντες, λ, 457. ζωόντων, κ, 72.
ζωὸς, κ, 197. ζωῷ, ρ, 115. ζωὸς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώοντ', ρ, 423.
ζῶσαι, σ, 30 ζώσαιτ', σ, 73. ζώσεσθαι, σ, 66.
ζῶστρά τε, καὶ πίπλους, καὶ ῥήγεα, ζ, 38.
ζώω, γ, 354.

H.

Ἤ βασιλῆι, σ, 354. Φ, 288. ἠβαιὸν, γ, 14. ι, 462.
ἤβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαρίεσσα, κ, 279. ἤβῃ, Θ, 181. XXVIII, 12. ἤβην, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβῃ, καλλίσφυρος, IV, 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἤβης, Θ, 136. Ψ, 212. εὐήρατος, VII, 9. μοῖραν, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἠβήσας, τ, 410.
ἠβήσῃ, α, 41.
ἠβητὰ, III, 56.
ἠβῶν, ψ, 187.
ἠβώοιμι, ξ, 468. 503.
ἠβώοντες, κ, 6.
ἠβώοντα ἡμερὶς, ε, 69.
ἠγαάσθη, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἤγαγε, γ, 383. σ, 37. II, 473. XVIII, 14. ἤγαγον, α, 172.
ἠγαγόμην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέην, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέοι, β, 308. ἠγαθέου, III, 231.
ἤγειλε, ψ, 22. I, 100.
ἠγερέθοντο, III, 494.
ἠγερὲ, α, 125.
ἠγερώχου, γ, 386.
ἠγερώχῳ, κ, 505.
ἠγερέσθην, β, 292.
ἠγερθεν, β, 9.
ἠγηλάζεις, λ, 617.
ἡγήτορας, π, 136. ἡγήτορες, π, 98. ἡγήτορι, κ, 105.
ἡγοίατο, III, 243. ἡγοίατο, ι, 78.
ἠγόμευ, I, 18.
ἠδὲς, γ, 51.
ἤδεσαν, Φ, 28.
ἤδε, β, 16. 108.
ἤδετ', τ, 93.
ἤδησθ', ν, 80. II, 169.
ἤδεε, σ, 403. ω, 95.
ἡδυγλωσσ, XVIII, 37.
ἡδυεπὴς, XXXI, 2. ἡδυεπὴς, XX, 4.
ἤδμεν, III, 241. 448.
ἤδυ, κ, 364. β, 350.
ἡδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἡδύποτες, VI, 36.
ἡδὺς, μ, 369.
ἤδη, Θ, 290.
ἠείδη, κ, 154. χ, 331. III, 62. ἤειδεν, Θ, 514.
ἠείδει, ι, 206.
ἤειν, χ, ἴεν, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄνακτος, II, 413. αὐγὰς, β, 181. ο, 348. ἐπιπλομένου σάμοιο, III, 371. καταδυομένοιο, III, 197. μοῖρα, κ, 160. 498. ὀξὺς, II, 374. τριψυμβρήγτω, μ, 269. 274. II, 411. τροπὰς, ο, 403. ὑπερίονος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότου, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ν, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἄκαμαντ', ἐπηετανὸν ἀθανάτοισιν, XXX, 7. καταδύντα, γ, 138. παμφανόωντα, ν, 29.
ἠέλιος, β, 388. γ, 1. ἀτιμὸν, XXXVI, 3. φαέθων, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσίμβροτος, κ, 191. ἠελίῳ κόγχη, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ κικύσθω, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερίονι, μ, 153. 346. 274.
ἠὲν πολλὴν, υ, 15. 140. ἠέρα, ν, 189. 352. τ, 540. εἴεν, ἐ, 562. λ, 15.
ἠερίθοντο, λ, 227.
ἤερμεν, ι, 52.
ἠερόεντα, β, 263. ἠερόεντι, γ, 294. ἠερόεις, μ, 80.
ἠερόν, III, 234. ἠερόεντα, λ, 154. ἠερόεντι, III, 172.
ἤερος, IV, 72.
ἦεσαν, τ, 283. Ψ, 316. ω, 342.
ἠθείοις, ξ, 147.
ἠθὲ, γ, 121. ἠθὲ, γ, 342.
ἤϊα, Medià langâ, β, 289. 410. brevi, δ, 363. in fine Versûs, αὐτομάτως, ε, 266. ι, 212. δαιτυλικῶς, μ, 329.
ἤϊα, ibam, δ, 417. 433. 572. κ, 309. ἤϊε, π, 7. Θ, 457. σ, 256. ἴεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. Φ, 303. ἰέν, Φ, 391.
ἤϊε φοίβε, II, 120.
ἤϊθεοι, λ, 38. ἠϊθέοντες, ζ, 63. ἠϊθέῳ, γ, 401.
ἤϊκτο, δ, 796. ε, 288. π, 157. ν, 32.
ἤϊξαν, β, 154. ο, 183.
ἠΐου, παρ' ἰξυιοῦσῃ, I, 219.
ἠΐονας παιφαλόεσσας, ε, 418. 440. περιχώσας, ζ, 138. ἠΐονας, ε, 156.
ἤϊσαν, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἤϊσκε, δ, 247.
ἠΐων ἡμισείας, ε, 368.
ἤ κ' αὐτῷς ἴομεν, λ, 433. ἤ κεν, κ, 432.
ἦκ', ι, 538. I, 239. ἦκαν, ο, 457.
ἦκα μ, 442.
ἤκαχε, ο, 356. ἤκαχε, π, 427.
ἠκέσμεν, μ, 198. ἄκεσσα, λ, 420. μ, 265.
ἠλάκατα τροφόεσσι, ι, 105. τροφαλίζειν, σ, 314. ἀλιπόρφυρος, ξ, 53. 306. λίνῳ, ξ, 97.
ἠλακάτην, ω, 357. Φ, 351. χρυσείῃ, δ, 131.
ἤλασσε, ι, 375. ἤλασεν, γ, 449.
ἠλασκάζει, ι, 457. ἠλάσκαζις, II, 142.
ἤλατο, I, 223. 246. 248.
ἤλατο, γ, 302.
ἠλαυνε, III, 75.
ἤλδανε, σ, 69. ω, 367..
ἠλὶ φρίσας, β, 243.
ἤλιτψεν, τ, 505.
ἠλίκτοισιν, ο, 459. σ, 295.
ἤλικτοι, δ, 73. ἠλίκτῳ, XLVIII, 10.
ἠλίπτωρ, II, 369.
ἠλιὸς, ξ, 464.
ἠλιόφιν ὄμιλον, III, 5.
ἤλιφ', δ, 146.
ἠλίβατοι, ν, 196. IV, 258. ἠλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἠλίβατοι, ι, 243. ἠλίβατος, κ, 88. ἠλιβάτῳ, III, 404.
Ἠλιὸν εὐρύχορον, δ, 635. Ἠλιὸν δῖαν, ν, 275. ο, 297.
Ἠλιὸς ἱππόβοτος, Φ, 347.
ἤλιθα πολλὰ, ι, 483. ι, 330. ξ, 215.

215. τ, 443.
Ἥλικας, σ. 372.
Heliodori Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
Heliodorus Grammaticus. ε, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
Ἥλιος, φαίζουσα, XXX, 1. Ἥλιος, Θ, 271. I, 293.
Ἥλιτον, λ, 579.
Ἥλιτον, γ, 275.
Ἥλυξα, μ, 335. Ἥλυξαν, γ, 297.
Ἠλύσιον πεδίον, ἀπὸ Ἠλυσίης, τῆς Ἐλευθήρου, εὐσεβεστάτη, δ, 563.
Ἥλω, χ, 230.
Ἡλώμην, δ, 91. ν, 321.
Ἡμαθόεντα, α, 93. β, 214.
Ἧμαι, θ, 157. ξ, 41.
Ἥμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 282. II, 356. δίκλιν, ρ, 606. ἴδιμον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μοῖραν, ν, 288. μόρσιμον, κ, 175. τελεῖν, θ, 525. ὤσιμον, α, 9. 168. ἐφέπειν, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
Ἡμάρτανεν, λ, 510. *Margites*, 3.
Ἧμαι, π, 370.
Ἥματα μακρὰ, κ, 470. Ἥματι, ἑκατὸν ζ, 170. ἑκατὸν, ι, 34. μέσῳ, II, 341. Ἐχεμμορίδαι, XLVI, 6.
Ἡμάτιον, β, 104. τ, 149. ω, 138.
Ἥμβροτε, ρ, 421. Ἥμβροτον, κ, 292.
Ἡμείβετ', α, 44. Ἠμείβετ', ι, 506.
Ἥμελλον, ι, 238. Ἥμελλον, ν, 244.
Ἡμέρη ἴδοι, ω, 513.
Ἡμερὶς ἠβώοντι, ι, 69.
Ἥμεροι, ο, 162.
Ἡμιθέων, XXX, 19. XXXI, 19.
Ἧμιν, ν, 177. υ, 272.
Ἡμιονείην, ζ, 72.
Ἡμίονοι, XLVIII, 9. ἀλμῶπις, παλαιρχὴ, δ, 636. φ, 23.
Ἡμιόνους κεκπρώτυγας, ζ, 353.
Ἡμίσεαν, ἀφαιτέρῳ, I, 249. 251.
Ἡμίσεις, γ, 155. 157. Ἡμισέων, ω, 463.
Ἥμισυ, ι, 246. 248. ν, 114. ξ, 312.
Ἧμος, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ι, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
Ἡμόσθ', δ, 400. θ, 1. μ, 439. τ, 426.
Ἥμυεν, I, 240.
Ἥνασσε, γ, 305. λ, 275.
Ἠνεόντο, γ, 150. ι, 153. Θ, 506. κ, 373. ξ, 337. π, 398. ρ, 173.
Ἤνεγκεν, χ, 493.
Ἤνεικαν, δ, 784. Vid. Ἤνεικαν.
Ἠνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. Ἠνεμόεσσαν, I, 400.
Ἤνις ἐδὼν, II, 420.
Ἤνισεν, ἐπὶ μ, 294. 352.
*Ἠόϊζεν, II, 139.
Ἠοῖαι, γ, 483. σημαλέοιζι, ζ, 81.
Ἦπαρ, γ, 382.
Ἠπείχθεν, ζ, 319.
Ἠπείλησεν, υ, 17. 303. VI, 25.
Ἦπερ ἐδὼν, γ, 496.
Ἤπερ χαλκῷ, κ, 360.
Ἠπεροπῆ, ω, 508. Ἠπεροπῆα, VII, 6.
Ἠπητήσατο, γ, 44.
Ἤπυσεν, δ, 357. ω, 71. Ἤπυε, ι, 243.
Ἠπύομεν, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. Ἠπύοντο, γ, 174. ι, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. Ἠπύοντι, ζ, 216. ξ, 237. II, 105.
Ἤρᾳσε, ab ἄρω, I, 114. Ἤρε, τ, 539.
Ἠρᾶτο, ζ, 31. ξ, 266. φαιηκοπέπλῳσι, δ, 407. η, 222. μ, 24.
Ἠρεῖν, δ, 447. Ἠρεῖτο, δ, 656. Ἠρεῖτ', Θ, 29.
Ἤρεμεν, κ, 251. 570. λ, 22.
Ἤρεσα, I, 13.
Ἠρῆς ἀρχενέης, μ, 3. ν, 94. φαεινῆς ἀγλαὸς ὑὸς, δ, 188.
Ἤρκεε, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσον, I, 203. 232. Ἤρκεα, I, 37. Ἤρκει, χ, 83.
Ἤρκεσε, ξ, 488.
Ἠρκεσίλαος, Θ, 311. II, 316.
Ἠρέρεται, ι, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μειλαίοις, ξ, 97. φ, 109. VI, 22. Ἤρεσθ', ι, 49. 496. ν, 116. ἀφορίζεσθαι, II, 21. Ἤρεσθ' ἵδε, ι, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. Ἤρεσθε, IV, 5. Ἠρέρεν, α, 162. γ, 90. ι, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. Ἠρέρε, ν, 114. ξ, 100.
Ἤρεφε, vid. δὴ Ἤρεφε.
Ἠρεφέα, 420. III, 574. Ἠρεφέων, ξ, 400. Ἠρέφθαι, ο, 418. Ἠρέφθαι, XL, 7. Ἠρεφθότα δολοφρονέοντα, III, 282.
Ἠρέφθη, λ, 363.
Ἠρέφης, I, 183.
Ἤρια εἰδότα, ν, 405. ο, 39. ἀνάκτων Ἤρια εἰδώς, ο, 556. Ἤρια μοι πάντες ἴσαν ἤδη, ν, 314. Ἤρι, β, 47. 230.
Ἠρύσατο, κ, 83. ρ, 271. Ἤρυσεν, ι, 399.
Ἦρα φέρεσπες, ἐκ Διὸς αἰγιόχοιο, γ, 164. Φέρεσπες, 375. Φέρεσι, σ, 56.
Ἤρχ', ᾧ παιδὶ μέγα κλέος, ω, 33. Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μάλ' ἄρειον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλῆα, αὖθι πάσχειν, μ, 39. 122.
Ἡρακλείης χείρας, XLVII, 18.
Ἡρακλῆα, ἢ πεσούμενον, ἢ μεμελέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπὶ ἔργων, φ, 26.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, Θ, 224.
Ἥρεεν, δ, 777. III, 50.
Ἠρέμαται, λ, 237. Ἠρέμασθε, III, 130.
Ἠρέϊ, ἐοίκασι ᾧ παιδὶ μέγα κλέος, α, 240. ξ, 370. Ἠρέῳ, δ, 107.
Ἠρῶσι, γ, 62. 64. δ, 761. ζ, 323. η, 1. II, 332.
Ἦρι κάρη, IV, 175.
Ἦρκε, τόξον. ἄνακτος, ὦ, φ, 56. Ἦρκε μὲν χόλος ἄρχῳ, Θ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500. καθεῖ μιν ὕπνῳ Ἦρκε παιδὸς μάτην, ι, 373. τοῦ χλωρὸν δέος Ἦρκε, ω, 449.
Ἤρκεσ', φ, 40.
Ἦρκεν, ἀπὸ τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353. Ἥρη χρυσόθρονος, XI, 1. αἰδοίη τὸν βασίλειαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν, XI, 2. Ζηνὸς ἐριγδούπου κεκαρηότα, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρη, Θ, 465. λοχαίη. II, 95. 99. 105. νέμεσις Ἰφιτίδαο, XXXIII, 2. χρυσοπέδιλον, λ, 603.
Ἠρήσαντο, α, 366.
Ἦρι, οἳ ἐνθὲν δὲ μάλ' ἦρι, τ, 320. μάλ' ἦρι, υ, 156.
Ἠριγένεια, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ι, 228. Θ, 1. 152. 170. 307. 437. 560. &c. Ἠριγένειαν, ψ, 347. Ἠριγενείης, IV, 227. Ἠριγενείης, μ, 3. ν, 94.
Ἠρίδανόν, I, 20.
Ἠρίθμησε, κ, 204.
Ἤρκεσε, χ, 296. I, 210.
Ἤρκεσε, δ, 292.
Ἤρμοσεν, ι, 247.
Ἠρνεῖτο τυγερὸν γάμον, ω, 125.
Ἤρξα, ξ, 230.
Ἤρξαθ', ψ, 310.
Ἤρπαξ', ο, 174. Ἤρπαξε, IV, 121. Ἤρπακε, IV, 204. Ἤρπασεν, ο, 250. IV, 219.
Ἤρτυε, γ, 152. λ, 438. Ἤρτυεν, π, 448. Ἠρτύναθε, δ, 782. ρ, 53. Ἤρτυον, υ, 242.
Ἤρχ', β, 15. π, 345. σ, 348, ω, 359. χ, 461. Ἤρχε, α, 26. β, 416. γ, 12. 68. Ἤρχετο, κ, 367.
Ἠρῶ, σ, 175. Ἠρώμην, μ, 337.

ἄρω, λ. 519. ἄρνα, α. 189. IV. 77. ἄρνες, ω. 68. ἄρνί, β. 99. ϑ. 483. τ. 144. ω. 133. ἄρνες, χ. 185. ἄρνω⊙. διπλάκεσσι, ὡς ἄρ᾽ ὦες, ζ. 303. ἄρνες. Αἰγύπλ⊙, β. 15. Ἀλιθέρσης, β. 157. ω. 450. Ἀτρείδης, α. 52. 121. χέρσι, π. 155. Μιλ⊙, σ. 422. Πεισήν⊙, γ. 415. ο 131. Τηλέμαχος, δ. 21. 303. 312. Ἐχέπωλος, λ. 341. Φαίδιμ⊙. δ. 617. ο. 117. Φαίδων. ζ. 316. ἀρώων. α. 101. δ. 263. π. 44. ϑ. 242.

Ἀρχεπτόλεμος. χ. 56.

ἄσπετ᾽ ἀϊστᾶς. ι. 353. ἄσπ. ϑ. 203. ἄστυ. β. 240. ἄστηνδε. π. 232.

ἄστυ. ι. 292. ξ. 109. ρ. 358. υ. 19. ἄστυδε. ν. 348. καθ᾽. α. 9. *Heſiodi* Fragment. λ. 285. II. 210.

Ἡσίοδος. ξ. 508. λ. 285. μ. 168. ρ. 33 σ. 328. τ. 177. χ. 278. emendatur. μ. 192. χ. 90. *Homerum* imitatur. Vid. *Homerum*. *Heſychius* emendatur. δ. 708. ι. 108. ξ. 51.

ἀσπάζονΐ. χ. 498. ἀσπάζονϑ. γ. 35. τ. 415. V. 15.

ἄσπαιρε. τ. 231. ἄσπαιρεν. χ. 473.

ἄσσον. ο. 364.

ἄστρα. ξ. 305. ἄστρ. α. 114. ἄστρ. II. 456.

ἀσυχίη. σ. 22. III. 356.

ἀσυχίης. III. 437.

ἄχνυτ. ϑ. 269. λ. 441. II. 387.

ἄτη. β. 387. I. 354. ἀτίμωσεν. γ. 173. ἄτην. κ. 17. ω. 336.

ἄτερ. δαιτὸς. α. 48. ἄλκιμον. XXVI. 9. ἀμοιβίχον. XXVII. 2. διδαϊγμένον. τ. 330. ὑμοσύνης. XXI. 7. πάκμοιν⊙. σ. 152. φίλου. α. 60. 114. 316.

ἀτὰ. μοι⊙. β. 271. ἀτὰ τι μέγας τι. ι. 508. κορυϑαὶ π. III. 466.

ἀϋτμένον. XVIII. 39. ἀϋτμένος. δ. 456.

ἀϋτμὴν. IV. 94.

ἀύτα. 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

ἀϋτμειλον. XXIX. 1.

ἀύτεμον. XXV. 3. ἀϋτέμου. ϑ. 452. μ. 389. XXVI. 21.

ἀυτμίζονϑ. δ. 449.

ἄυτου. ω. 519.

ἀύτ᾽. ϑ. 280. 518. λ. 221. III. 147. ἀύτ. ξ. 476. ρ. 463. φ. 48. I. 73. III. 55. 151. 163. 195. 237. XIX. 4.

Ἥφαιτ᾽. ϑ. 355. Ἥφαιτ. XIX. 8. Ἡφαίτου. δ. 617. κλυτὸν III. 115. ἐξοκλυτὸν. ϑ. 287. ω. 75. πολύφρων⊙. ϑ. 297. 327. Ἥφαιτον κλυτοτέχνην. ϑ. 345. κλυτόμητιν. XIX. 1. κλυτοτέχναο. ϑ. 286. XIX. 5. Ἥφαιστε. ζ. 233. π. 91. ϑ. 272. 293. 330. ψ. 160. II. 317.

* ἥρι βίηφι πελάσσας. φ. 318.

ἡρύσαμεν. I. 165. ἡρυσάμην. π. 286. ἡρύσατο οἶν⊙. ψ. 305.

ἦχι. pro ἦχϑι. III. 400.

ἠχῇ ϑαπείν. λ. 632.

ἠχήεντα. * κοδεμίσαι. δ. 72. ἔρια. XIII. 5.

ἄχϑη. ξ. 366. ο. 455.

ἄχνυσι. λ. 436. 559. τ. 364.

ἦχι. ζ. 94. τ. 553.

ἄχλυσε. μ. 406. ξ. 304.

Ἠχοῦ. Παιὰς ἐπαίρει. XVIII. 21.

ἰᾷ. β. 434. π. 288. ι. 26. ι. 240. ψ. 246. II. 436. δῖαν. ι. 151. 306. 436. λ. 374. μ. 7. π. 368. τ. 50. 342. ἰάλλοντο. ρ. 497. σ. 317. τ. 342. ῥιπίσσεν. XXX. 6. χρυσόθρονον. τ. 319. ψ. 243.

ἰαύῃν. κ. 372. π. 189. μ. 293. ξ. 512. ο. 307. 507. ρ. 600. σ. 247. μετὰ ἔσσι. τ. 320.

ἰαύῃ. ϖϑ᾽. ι. 469. ζ. 36.

ἰᾷ⊙ γιγνὰς. III. 17.

ἰὰς, λίξις πολυσίμαντος. β. 1. ι. 1. ι. 56. κ. 190. ξ. 220. τ. 192. ἰστόνυμ⊙. τ. 571. ἰόϑρον⊙. ξ. 48. ο. 494. ἰὸν πλάκαμ⊙. ι. 390. ι. 76 κ. 144. ἱερήνια. ῥοδοδάκτυλ⊙. β. 1. ι. 52. χρυσόθρον⊙. κ. 541.

Θ.

Θαασίμου. γ. 336. ϑαάσσης. III. 465.

ϑαλέθουσι. II. 77. ϑαλέθοντι. ι. 432.

ϑαλαμηπόλ⊙. π. 8. ψ. 193.

ϑαλάμοιο. α. 441. β. 5. γ. 411. ϑωάκ⊙. δ. 121. πολυκμήτου. δ. 718. ὑψοροφίοιο. δ. 121.

ϑάλαμον. δ. 163. εὐρὺν. ὑψόροφον. β. 338. κληῖδα. ο. 99. πολυδαίδαλον. ζ. 15.

* ϑαλαμόνδ᾽. χ. 109. ϑαλαμόνδε. β. 348. φ. 8. χ. 161.

ϑαλαμ⊙ ὑψηλὸς. α. 425. ϑαλάμῳ. ἐστοϑ⊙. ψ. 178. πύκα πυκνοῖσι. α. 436. ὑψηλὸν. π. 285.

ϑάλασσα. ζ. 95. ἀίσσουσιν. ι. 413. πολὺν. ι. 455.

ϑαλάσσια ἔργα. ι. 67.

ϑάλε. ᾧ πάντες ὀφρὺς ἐπαλϑὼ. XVIII. 33.

ϑαλέϑοντες. αἴϑοπι. ζ. 63. ϑαλίϑων. ψ. 191.

ϑάλεια. γ. 420. III. 477.

ϑαλερὴ δίψῃ. ϑ. 76. 99.

ϑαλίης. δ. 705. ϑ. 476. τ. 472. ϑαλιηφόρε. ν. 74.

ϑαλίου. εὐώδης. ὀδωδώς. XVIII. 26.

Thaleris ſententia de Deo. γ. 246.

ϑαλίης. ἐν. περὶ ϑ. λ. 602. ϑαλίῃς ἐν. III. 453. ϑαλίῃσι. III. 56.

ϑαλὸν. ρ. 224.

ϑάλ⊙. ζ. 157. IV. 279.

ϑαλπιόων. τ. 319.

ϑάλπεσιν. φ. 179. 184. ϑάλπει. φ. 246.

ϑαλπωρὴ. α. 167.

ϑαμὰ ἐπέχετο σίνεσϑαι. α. 143. ϑαμὰ πῖον ἐριαύχενα κάπέλοισιν. α. 209.

ϑάμβησεν. II. 135. ϑάμβησαν. β. 155. ϑάμβησεν. α. 323.

ϑάμβος. α. 393. ϑάμβ⊙. γ. 372.

ϑαμέες. μ. 92. * ϑαμειὰ. III. 44.

ϑαμίζεις. ε. 88. ϑαμίζων. ϑ. 161.

ϑάμνοις πυκεινῇσι. ι. 471. ϑάμνοισι. π. 285. ϑάμνος πανόφλοιος ἐλαίης. ἄκμωνος. ϑαλίῃσι. ψ. 190. &c.

ϑάπτε τυμβοχόῃ. μ. 341. ϑάπτης ἀδελφεὸς. λ. 133. ψ. 281. σὺν ἀπλὰς. ρ. 546.

ϑαυμὰν. α. 59. ϑαυμάζῃ. υ. 21.

ϑαυμάζῃ. α. 236. ϑαυμάσσας. ω. 189. 295. ϑαυμὰν. δ. 553.

ϑαυμάσιοι. γ. 285.

ϑαυμαλέως. α. 382. 385.

ϑαυμὸς. β. 372. ϑαυμάσας. γ. 76. 252. III. 423.

ϑαῦμος. α. 321. γ. 76. ζ. 140. μέγα. ι. 381.

ϑαυμόω. γ. 361.

ϑαῦσον. β. 307. ϑαῦσεν. III. 255.

ϑαῦμ᾽ ἐπέπνϑο πλώοντι. ι. 190. ϑαῦμα. ζ. 306.

ϑαυμάζει. ϑ. 265. ω. 369. ϑαυμάζεσκον. τ. 229. ϑαυμάζον. α. 382.

ϑαυμαίνεσκε. IV. 84. ϑαυμανέεσσι. ϑ. 108.

ϑαυμάσσατο. III. 414.

ϑαυμαστὸν. τέφατον. ἔσται ἀκούειν. III. 442.

ϑαυμαστόσπορε. ν. 157.

ϑαύματ᾽ ἰδέσϑαι. πολλὰ. I. 58.

ϑαυμαστὰ. III. 80. 439. VI. 34.

ϑαὺ. α. 10. ϑαῦς. α. 220.

ϑέαινα. ϑ. 341.

ϑεᾶν. α. 14.

ϑέε. ω. 207. ϑέεν. ϑ. 123. ξ. 501.

ϑέειν. κακῶν ἄκος. χ. 481. ϑεῖσα. ρ. 417.

μ, 417. ξ, 307.
Θιεῦσιν, ψ, 50. Θιεύσιν, χ, 482.
Θίειν, γ, 112. 370. δ, 202.
Θίεν, α, 116. Θίεν, κ, 341. τ, 403. Θίμεν, μ, 347. Θίομεν, ν, 364.
Θεολέπιδες, π, 123.
Θεσπέσιος, χ, 443.
Θεσπεσίην, ι, 459.
Θείειν, α, 65.
Θίλγει, α, 57.
Θίλει, vid. in Θέλει.
Θελκτῆς ὀδύνας κακῶν, XV, 4.
Θελκτήρια, 337. Θελκτήριον, θ, 509.
Θεμείλια, II, 154. 294.
Θέμεναι, δ, 297.
Θέμις ἐστὶ, γ, 45. 187. ι, 268. κ, 72. λ, 450.
Θέμις ἰχνύῖα, II, 93. *Θέμιστι, XXII, 2. Θέμιστος, β, 68. VII, 4.
Θέμιστας, ι, 215. II, 394. Θέμιστες, ι, 112. π, 403.
Θεμιστόων, ι, 114.
Θέμωσι, ι, 486. 542.
Θέπις, φ, 267. Θέπιν, κατὰ, δήμους, τ, 599.
Θέρ, κ, 333.
Theocritus, ζ, 162. Θ, 329.
Θεοειδὴς, π, 20. Θεοειδὲς, α, 113.
Θεοείκελον, γ, 416. Θεοείκελος, δ, 276. Θ, 256.
Θέλγειν, π, 447.
Θεοὶ, α, 17. 19. 195. 222. αἰζήσαντι, γ, 346. ἀκτῆρες ἔσαν, Θ, 325. ἔρχον αἴξαντ', ο, 371. μακάρεσσι, ε, 7. ὑπερίοντες, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω, 513.
Θεοκλύμενον, ο, 286. Θεοκλύμενος, ο, 256.
Theocritus explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θέρειν, Θ, 217. ω, 484.
Θεσπεσίων, β, 184.
Θεσπεσίης, α, 415. β, 201.
Θεσπέσιος, 416.
Θεὸς αἰθέρος, ω, 446. βορτὶ κὰν δεδαὼς ἀμῶνας ἀρχαλέος, δ, 397. ἐπιρρέπεις, ρ, 484. ἔχει ἔκδικον ὄμμα, I, 96. πολυπάμπτης, ζ, 280. ωσάμενος, Θ, 498. χθιζὸς, β, 262. ὁ Θεὸς, de *Sole*, de *Deo*, vel *Deâ*, π, 38. 291. μ, 261.
Θεῦ πυρὶ σῶμα δαλῶσιν αἱ αἰφρίδιοι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Θέσπι, τ, 88. ο, 294. II, 435.
Θείφρων, μήστωρ ἀϊδήλοιπος, γ, 110. 409.
Theophrastus, δ, 229. 230. κ, 510. τ, 457. ω, 246. I, 163.
Θεράπνας, τ, 265. Θεραπνόθεν Θ, II, 390.
*Θεράποντας ἑκατηβελέταο, II, 157. *Ἀπόλλωνος, II, 166.
Θεράποντες ὀπηδοὶ, δ, 38. Θεράποντι, δαίμονι δαιτροσύνας, π, 253. Διὸς, λ, 254. Θεράποντος, σ, 296. ὀπηδοὶ, α, 109. *Ἄργος, XXXVIII, 2. Μυσῶν, XXXI, 20. *Θεράπων, Margites, I. ὀπηδὸς, δ, 23.
Θέρει, μ, 76.
Θερειῇ, τ, 64.
Θερεία πυρὸς, ρ, 23.
Θέρμ', ξ, 77. Θέρμ', δ, 523. Θ, 249. 451.
Θερμαίνῃ, ι, 376.
Θέρμαιτ' ἀλ' ὕδωρ, Θ, 426.
Θερμὸν ἀλ' ὕδωρ, Θ, 437.
Θερμὸς, π, 118.
Θερσίτεω, τ, 507.
Θές, εἰς, Θ, 425.
Θέσαν, λ, 273. 554. Θέσ', II, 52. Θέσκε, τ, 207. Θέσκε, δ, 729.
Θέσκελα, λ, 373. 609.
Θεσπεσίη, VII, 16. Θεσπεσίῃ, ψ, 296.
Θεσπεσίοιν, μ, 158. Θεσπεσίῃ, ω, 49. II, 360.
Θεσπεσίοις πῦρ, δ, 418.
Θέσπιν, α, 328. Θ, 498. ρ, 385. III, 441. Θέσπιν, IV, 209.
Θεσπρωτὸς, π, 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π, 65. ρ, 526. τ, 271. 287. 292.
Θέσπεσον, ζ, 248.
Θέσφατ', μ, 155. παλαίφατα, ι, 507. ν, 172. Θέσφατ', λ, 150. Θέσφατα, λ, 297. III, 469. 537. Θέσφατον, δ, 561. κ, 473. III, 531. Θέσφατος, π, 143.
Θέτ', λάθ', φ, 119. Θέτ, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θείης ἀργυρέοισι Θεὰ, ω, 92. II, 319.
Θεὸν, αἰθέπεσθαι, ω, 443. XXVIII, 2. αἰνοβοιζέων, ψ, 81. αἰὲν ἰόντων, γ, 147. βελὸς, π, 402. μακέσσι, Θ, 281. πάντες δὲ Θεὸν κατέκυσ' ἀθῆναι, γ, 48.
Θεόπροπα, ν, 111.
Θεσσαλὸν, vid Τερψισίδα.
Θεσσαλὸς ἱππῆ, II, 226. πολυρρήνῳ, λ, 274. Θεσσαλὸν ἰσόψυχον, λ, 264. Θεσσαλὸς ἱπποβότοιο, λ, 262. Θεσσαλὸν, ο, 247. Αἰγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροιο, XIV, 2.
Θεσπὶς, ι, 75. ξ, 237. π, 133. Θ, 265. Θεσπῖτα, β, 13. ρ, 64.
Θεσπιὸν, ρ, 315. Θεσπιαδὲ, ι, 74. Θεσπιάδ', ο, 76. π, 134. ο, 132.
Θεσπὸν, φ, 397.
Θείον, χ, 493.
Θεσσαλὸν ἱππότα, ν, 92. II, 319.
Θεὸς, αἰθαλόεις, ω, 443. XXVIII, 2. αἰνοβοιζέων, ψ, 81. αἰὲν ἰόντων, γ, 147. βελὸς, π, 402. μακέσσι, Θ, 281. πάντες δὲ Θεὸν κατέκυσ' ἀθῆναι, γ, 48.
Θεόπροπα, ν, 111.
Θεσσαλὸν, vid Τερψισίδα.
Θεσσαλὸς ἱππῆ, II, 226. πολυρρήνῳ, λ, 274. Θεσσαλὸν ἰσόψυχον, λ, 264. Θεσσαλὸς ἱπποβότοιο, λ, 262. Θεσσαλὸν, ο, 247. Αἰγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροιο, XIV, 2.
Θεσπὶς, ι, 75. ξ, 237. π, 133. Θ, 265. Θεσπῖτα, β, 13. ρ, 64.
Θεσπιὸν, ρ, 315. Θεσπιαδὲ, ι, 74. Θεσπιάδ', ο, 76. π, 134. ο, 132.
Θεσπὸν, φ, 397.
Θείον, χ, 493.
Θεσσαλὸν ἀλκὴν, δ, 527.
Θεσσαλὸς, vid. Πελασγὸς.
Θεσσαλοὶ, μ, 318. Θεσσαλὸς, β, 26.
Θεσσαλὸν, Θ, 113.
Θεσσαλὸν, α, 71.
Θεσσαλίδαν, ι, 434.
Θρασυμήδεσσα, Θυμολέοντα, λ, 266.
Θρασυμήδης ἀντιλόχῳ, γ, 414. μετὰ πατρὶ, γ, 442. Νέστορος ἠδὲ Θρασυμήδεος, γ, 448.

ἥρατὸν, δ, 146. κ, 436.
ἥρπυια, ι, 246.
Θρῄκη. II, 34. Θρῄκιος, II, 33.
Θρῄκηνδε, Φ, 361.
ἥρκειον, ω, 61.
ἥρκος. XVIII, 18.
ἥρκυϊ, ρ, 504. ἥρκυν, ρ, 409. 462. τ, 57. ἥρκυς, κ, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
ἥρπαξ, π, 165.
ἥρπυιαι, ρ, 267. ἥρπυιας, η, 87.
Θρινακίη. λ, 106. Θρινακίην, μ, 127. 135. Θρινακίης. τ, 275.
ἥρόνοι, η, 95. ἥρόνοις δαιδαλέοισιν. ρ, 32. εὐπετήτοισι, ν, 150. ἥρόνοισι ἰψηλοῖσι, θ, 422. ἥρόνοισιν ξεστοῖσι, π, 408. ἥρόνον, κ, 130. ἀργυρόηλον, Φ, 65.
ἥρυλίζει, III, 485.
ἥρύω, I, 134.
Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρου, II, 423.
ἥρυγάπης Διὸς, κ, 10. ἥρυγάπης Ἄτλαντος, ω, 52.
ἥρύλλαι, τ, 275. μ, 288. 409. ἀναρπάξασι, δ, 515. ι, 419. ν, 63. ψ, 316. ἁρπάξασι, κ, 48. δίνη, ι, 317.
ἥρύλλαν, δ, 727. πυρὸς ἀλοιτὸν, μ, 68. ἀνίλοιθε, ν, 66. κραιπνὰ, ζ, 171.
ἥρύλλῃ, κακῇ ἀνέμοιο, κ, 54.
ἥῦν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυέστης, δ, 517. Θυεστάδης, δ, 518.
ἥύων, ε, 261.
ἥύσις, θ, 363. ἥύσιν, III, 537.
ἥύσασιν, III, 557.
ἥυμαλγία, Φ, 272. ψ, 64. ω, 325.
Θυμορία, ψ, 233. ἥυμορὶς ἔδυκε σκέπαρνον, ρ, 199.
ἥυμοκορίσαι, η, 283.
ἥυμοῖδὲ χρέμψει, π, 389.
Θυμὸν, XXIX, 18. XXX, 17.
ἥυμῶνες, κ, 362.
ἥυμηδακὲς μοῦνος, Φ, 185.
ἥυμολέοντα, δ, 724. 814. λ, 266.
ἥυμὸν, ὃν κατὰ, α, 4. ἀχήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀπήνη, ψ, 97. ἰύφορτα, IV, 102. ἥυδία, τ, 364. κακαφατίζει, ι, 468. μυχαλέπτῃ, ι, 298. πεπτηδία, λ, 39. πολυπτηδία, ψ, 15. σαόφρονα, VI, 49. πολυπτηδία, ι, 222. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. ἥυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιτος, ξ, 150. ἐλείμων, ι, 191. ἰύφρων, ρ, 531. σαόφρων, XXXV, 2. σιδήρεον, ι, 191. τολμήεις, ρ, 284. ὑπέρβιον, ο, 212. φίλον, ν, 40. ἥιμῷ αἰσίφρονι, Φ, 202. ἄφρονι, Φ, 105. εὔφρονι, XXIX, 14 κακοπάτ. ι, 501. *πεπαλεῖν, Fragment. 139, πάλιν, ι, 271. σεύφρονι, π, 257. πολήτη δ, 447.
ἥυμοφόρεα, β, 329. ἥυμοφόρου, δ, 716. ἥυμοφόρῳ, τ, 323.
ἥυμόω. I, 236.
ἥυτὸν καὶ μίσγοντι, ω, 448. ἥυτῷ, μ, 121.
ἥυτὸς, Priori brevi, ο, 260. ἥυτὸν, II, 491. 509.
ἥυτρόν, Φ, 145. χ, 318. 321.
ἥύω. Primâ brevi, ι, 60.
ἥύμη. ν, 109. XLVIII, 3, εἰσερχὴς, ἀκαλήθης. ρ, 267. φαεινὴ, ζ, 19. χεύτμη. π, 88. ἥυσμὴν, α, 107. ὑψηλὴν, γ, 407.
ἥυσὸν μίσγαι, ἄσθμην, ι, 240. 313. 340.
ἥύτρῃσι, σ, 384. καλὴ. φ, 49. φ, 137.
ἥυσὸν, φ, 47. 191.
ἥύσηφι, ι, 238. χ, 220. βλωθρεύσῃ, τὸ ἥύσηφι, III, 36.
ἥῦς. ξ, 346.
ἥυτρὸν, I, 175.
ἥυτὸν, ι, 264. φ, 52. IV, 58. ἥυτὸς, δ, 121. III, 322. ἥυτὸν, II, 87. IV, 59.
ἥῶν, μ, 400. 408. 426. II, 281.
ἥῶν, β, 192.
ἥῶμεν, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. ἥῶκόνδε, ι, 3. ἥῶκα. β, 14.
ΘΩΙΣ- παρέκθησις, δ, 228.
ἥωρέασκε, μ, 227.
ἥωρχήσαμ, χ, 139.

I.

Ἰαίνει, ο, 378. ἰαίνεται, ζ, 156. ἰαίνῃ, κ, 359. μ, 175. ἰαίνεσθαι, τ, 537.
ἴαλλον, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. Φ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. ν, 256.
Iamblichus, β, 153. *Schol.*
Iambus, pro *Spondæo*, λ, 549.
ἴαν, ξ, 435.
Ἰάνθη, *Fragment.* 132.
*ἰανθὴς, ψ, 47. ἰάνθης, ω, 381.
*Ἰανθὼ, II, 218.
Ἰανθῷ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἰάονες II, 152. ἰαχαχίτωνες, II, 147.
ἰάπτῃ, β, 376. ἰάπτῃς, δ, 749.
Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥοῇσι, γ, 292.
Ἰασίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰασίδῃ Δμήτορι, ρ, 443.
Ἰασίωνι, ι, 125.
ἴασον Ἄργος, σ, 245.
ἰαύεσκεν, ι, 154. ἰαύεσκον, ι, 184.
ἴαυον, ξ, 16, 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. ἰαῦσαι, λ, 260.
ἰαύσῃς, III, 289.
ἴαχε ἀμφὶ, β, 428. περὶ, ι, 395. ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δούπιος ὕλη, XXVI, 7.
ἰαχῇ θαπτείῃ, λ, 43.
ἰάχοντα μιγάλα, ι, 392. ἰάχοντες, δ, 454. ἰάχουσα. μίγα, κ, 323. ἰάχων, ζ, 468. σμερδαλέα, χ, 81.
ἰγνύα, III, 152.
ἰδέειν, δ, 475. ἰδέῃς, γ, 233. ἰδέτην, β, 152. ἰδέτω, δ, 22. ἴδηαι, ζ, 311. ρ, 448. σ, 268. ψ, 5.
ἴδιος. ὁ δήμιος, αὐτὸς, γ, 82. δήμιος, ὁ ἴδιος, δ, 314.
ἴδιον, ὡς εἰπεῖν, ν, 204.
ἴδμεν, δ, 109. 138. ἰδμεναι, δ, 200. 493. μ, 154.
ἰδνωθὶς, ὀπίσω, Φ, 375.
ἰδόμαν, κ, 163. ἰδόμην, ι, 359. ἴδοντο, π, 322.
ἴδρεις, π, 108. ἴδρις, ζ, 233. ψ, 160.
ἰδρύσασκε, ε, 86. ἴδρυσεν, γ, 37.
ἰδρύσσατο, δ, 39.
*ἰδυίῃσι περικαλλέσσιν, π, 92.
ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἰδείρομαι ἐπείρας. κ, 387. π, 32.
ἰδών, ἰδοῦσ', ἰδοῦσα, θ, 165. ρ, 459. VI, 48.
ἰδ κλυτὰ πρὸς δόμον, π, 82.
ἴδε ἴκμενον ἦμαρ, β, 420. πλησίαι, λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἰδῖσα, πυρὸς μίγα δαιομένοιο φύζαν, III, 114.
ἰδῖσα ὅπως κάλλιμον, μ, 192. *Priori* longâ. At ὅπ' ἰδῖσα, XXVI, 18. *brevi.*
ἰδμοσύνη, γ, 160. ἰδμοσύνῃ, α, 6. 58. ἰδμοσύνῃσι, δ, 284. ἰδμοσύνην, ν, 356.
ἴδυῖ, *Priori* brevi, χ, 304.
ἰδυίῃσι, δ, 626. ρ, 168.
ἰδρὼ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II, 394. καλὸ, δ, 473. καλὸν, π, 191. λ, 129. ψ, 277. II, 274. IV, 101. ἱδρῶτι, XXXVII, 15. ἱδρῶτα, λ, 322.
ἱδρώοντες, β, 56. ρ, 535. ἱδρώοντι, Φ, 59. ξ, 74.
ἱδρώσῃ, λ, 23. ξ, 250. καλὸ, ρ, 600. ἱδρώοντ, ξ, 94.
Hierocles loco *Homeri* utitur, ι, 347.
ἱερὸ πτολίεθρον Τεγέης, α, 2. ἱερὸν μέτρον Ἀλειάδος, π, 167. *ἱερὸν Ἰλίου, II, 371.

ἱέτην.

ἰάλλω, Primâ longâ, γ, 344. ἴῃ αἰνῶς μάλα. β, 327.
ἴζανεν, ω, 208.
ἴζεσκεν, γ, 409.
ἰῆ ἐπὶ δίφρου, θ, 395. ἰῆ κὰτ' χερὸν ἰμερόεντα Χαρίτων, σ, 193.
ἰῆλαι, ἐπὶ, φ, 241. ἴηλεν, ἐπὶ, ϑ, 443.
ἰήναπτ, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπετίδην, Il, 272.
ἰησάμενοι, τ, 460. *ἰήσῃ, ι, 520. 525.
Ἰήσων, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ρ, 384. ἰήσατ, XV, 1. ἰητὸς, ἐπισταμένῳ σοὶ πάντα, δ, 231.
ἰθαγενέσσιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ι, 135. Ἰθάκῃ ἀμφιάλῳ, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδείλου, ξ, 344. εὐκλεΐης, χ, 52. τηλεφάνης, κ, 417. ὑποδρήσσῃ, γ, 81.
Ἰθακήσιος, β, 25. 161. 229. Ἰθακησίου, β, 246. χ, 45.
Ἰθακον καὶ Νήριτα, ρ, 207.
ἴθυνε, ι, 245. ἰθύνετε, ι, 270. χ, 8. ἰθύνει, ι, 255.
ἰθὺς, α, 119.
*ἰθύσας ὁ γέρων, λ, 590. ἴθυνεν, χ, 408.
ἵκανε, ζ, 136. ἱκάνει, α, 409. ἱκάνεται, γ, 92.
Ἰκαρίοιο, α, 329. μεγαλήτορος, ubi ejusdem Genealogia, δ, 797. ejus Soboles, ο, 16. τηλεκλειτοῖο, τ, 546. Ἰκαρίῃ, β, 53. ω, 194. Ἰκαρίῳ, β, 133.
ἱκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἱκέλοις, μ, 418. ξ, 308. ἱκέλου, δ, 249. ν, 54.
ἱκέσθαι, α, 21. 173.
ἱκέσθην, ι, 269. ἱκεσθον, ι, 270. τ, 134. ἱκέτης αἰδοίοισιν, η, 165. 181.
ἱκετάων, ν, 213.
*ἵκετο φῶτα, I, 46. II, 45. λιπὼν, μ, 2. ἐπὶ πόντον ἀλύσκων, II, 45. ἵκοι, ν, 4. ἵκωμαι, β, 307. ἵκηαι, II, 501. ἵκῃ, γ, 355.
Ἰκμαλίοις τόκεσσι, τ, 57.
ἵκμενον ἔργον ἵκει, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεύμενος, ι, 128.
ἵκοι, ι, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἵκελον, ι, 163. 252. μ, 229.
ἱκελόφρων, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἰκμαίης, ξ, 140. ο, 508. ἰκμαίῃσι, ξ, 296. ἴκμενος, ν, 101.
ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ, XX, 5.
ἱλαὸν, XXVIII, 10.
ἱλάσσεται, γ, 419.
ἱλαὸς, π, 184. XIX, 8. XXII, 4.
ἵλαϑι, γ, 380.
ἱλάσκου, φ, 365.
Ἰλιόϑεν μὲν φύγον ἄνεμοι, ι, 39.
Ἰλιάδη καὶ, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. ἀνιηρόσσατο, IV, 281. ἰέμεν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιος Μιμνερίδαο, α, 259.
ἱμάσσας, δ, 820. βοὸς φοίνικι φαεινὸν. ψ, 201. ἱμάσσῃ, κ, 442. ι, 385. ἱμάσσας, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ, 316.
ἱμασσάλῳ, ξ, 320. ἱμάσϑλης, ν, 82.
Ἴμβρῳ εὐκλείτην, II, 36.
ἱμείρῃ, pro ἱμείρει, α, 41. 59.
ἱμείρετο, κ, 431. ἱμερόεσσα, ι, 209.
ἵμερε, α, 441. ἵμερον, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόν, III, 499.
ἱμερόεσσα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσαν, III, 231. ἱμερόεσσαι, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ἐφ' ἵμερον εἵρπε ἕκαστος, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερος, π, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμερτὸν, III, 507. ἱμερτὸν, IX, 3. Fragment. 130. ἱμερτῷ, IX, 2. ἵν' ἀπιλιθέῃσι, ι, 538. ἵνες, λ, 218.
ἵνα, pro ἵνα, κ, 417.
ἰνδάλλεσϑ', γ, 246. τ, 224. ἰνδάλλομαι, IV, 179.
Ἰνὼ Λευκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰοκάστῃ, II, 18.
ἴξας, II, 223. ἴξε, ε, 442. ἴξεν ϑέων, γ, 288. ἴξεσκε, II, 230. ἰξευλῆ, δ, 515. κ, 276. ἰξεύσας, ϑ, 198. ἴξον, γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398. Ixionis Historia, φ, 303.
ἰξύϊ, ε, 231. χ, 544.
ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα, δ, 135. ἴχουσι, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκος, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδέος, ε, 56.
ἰοὶ χ, 116. 119. πορφύρεοι, χ, 246.
ἴοιεν, V, 12.

ἰὸν, Fragment. 217.
ἴομεν, Primâ brevi, ξ, 31. 255. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ longâ, κ, 251. ω, 431. vid. ἴωμεν.
ἰὸν, ο, 62. χ, 82. II, 357.
ἰοῦσαι ἀγελαῖαι αἰγὸς, ἄγριαι, ξ, 50.
ἰόντα, δ, 670. ἰόντας, ι, 68. κ, 100.
ἰὸς χαλκοβαρὴς, φ, 423.
ἰοσφόρον, V, 18.
ἰόπλῆ, κ, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴσ' ἀλὶ σαλίνῃ, ι, 72.
ἰσάνεμος, λ, 318.
ἴσας, XXVI, 16. χαλκήρεας, α, 262.
ἴσασι, α, 356. ζ, 179. τ, 392. φ, 350.
*ἴσασι ἄνδρες, III, 106.
ἰσχίοισιν, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. ἰσχεσπόρῳ, λ, 197. ἰσχίοιφιν, II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἴσης ἴδμεν κίρνα, φ, 395.
ἰσκέλῃ γαίῃσι, XLVII, 13. ἰσκέλῃσι κάπῃσι, δ, 40.
ἰσκίῃς, ω, 70.
ἰσκιόεντα Νίσαρ, γείραι, γ, 436. 444.
ἰσκόλοπες νέων τὶς σὺν ἵπποι, δ, 607. σὺν ἵπποι, ν, 242.
ἱπποχάρμαι Ἀμαζόνες, λ, 258.
ἱπποδότοιο, γ, 263. ἱπποβότου, ο, 239. ἱπποβότῃ, III, 488. ἱπποβότῃ, δ, 562.
Ἱπποδάμοιο, σ, 181.
ἱπποδάμοιο, γ, 17. 181. ἱπποδάμῃ, λ, 299. XXXII, 3.
ἱπποδασείας, X, 111. 145.
ἱππόϑεν, ὀχέοιτο, ϑ, 515. ἐξέμεναι, λ, 530.
ἵππου, γ, 324. δ, 635. κάλὸς ἵππου, δ, 708. XLVI, 2. ἄριστος, τιτύσκετο, ν, 81. XXX, 14. ὠκέος, γ, 496. καταχήτους. Fragment. 213. ἵππουϊ, ο, 182. ἵππους, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἵππουσι, δ, 533. II, 213. κάλλιππόδιοι, IV, 218. ἵππων, ε, 371. λ, 522. δυσμενέων μίγαν, ϑ, 512. ἵππων δυσμενέων, ϑ, 492.
ἱππουριόων, δ, 40.
ἱππόται, Νίσαρ, Γερήνιος, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἱππότεω Αἰόλου, κ, 36. Ἱππότης Αἰολίδης, κ, 2.

ἴχνεσι ἰόντων κυνῶν, χ, 124.
ἴχνια, γ, 369. ἀρχίποδας, IV, 212. χαλλίτριχας, γ, 475. κερπερώνας, φ, 30. μώνυχας, ο, 46. ὠκέας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII, 14. ἵππους, δ, 20. ℓ, 501, κυνοχαίτης, Fragment. 164. ξιφέ. δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάχην, XXXVII, 4. ταχέων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκυπόδων, II, 262.
ἵππῳ σὺν ξιφέ. δ, 272.
ἰοὶ θηητὸν ἀμπαύσασθαι ἰόντας, πέρι, α, 66. ἰξέχιον, γ, 159. κεχαρισμένα, δώσομεν, π, 184.
ἰρινός, ι, 198.
ἰρινόπεζ, τ, 198.
ἴρηκες, ε, 66. ἴρηξ, ρ, 86.
ἰρὸν Ἴλιον, λ, 86. ρ, 293. ἱερὸν, γ, 278. ζ, 322. ν, 104. 348. ἱερῶν, γ, 436. ω, 553.
Irenæus, λ, 601.
Ἴρεια, II, 102. Ἴρειαι, αἰπεῖαι, II, 107.
Ἴρος, σ, 6. αἰπὺν, σ, 332. 392. Ἴρος, σ, 38. 95. 238. αἴρεσθ', σ, 72. αἰπὺς, σ, 25. Ἴρον, σ, 232. 333. Ἴρῳ, σ, 56. 74.
ἰς ἀνέρα, ω, 71. ν, 276. τ, 186. Τελεμάχοιο, π, 476. ἰρὴν, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. αὐτὸ οἱ ἦν ἰς, αὐτὰ βίη, σ, 3. ἰς ἔρκεος, λ, 392. ἰς, οἵη πύργος ἔσκεν, φ, 283. πεφυκὼς ἦ, λ, 596. μοιρίδιον, μ, 175.
ἴσα, ω, 432. β, 203. γ, 190. λ, 303. 483. ο, 519.
ἴσαν αὐτῷ ἀμύμονες ἀδῶ, pro ἴσαν αὖτε, ω, 176. αὐτὰ δύμασ' ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ἐκ μεγάροιο, δ, 300.
ἴσαν, Priori brevi, β, 211. ξ, 89. longâ, β, 283. δ, 559. 560. λ, 121. 123. ν, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. Communi, δ, 379. 468.
ἴσθι, β, 396.
ἴσθμιον, σ, 299.
ἴσκεν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεσ' δ, 279.
Ἰσμαρος, ι, 198. Ἰσμάρῳ, ι, 42.
ἰσόθεος, ω, 324. ν, 134.
Ἰσόν τι καλὸν ἰδεῖν, α, 72. ὄφρα Ἴσον, λ, 242.
ἰσοφόρῳ, σ, 372.
ἰσταμένη, π, 149. α, 9. ἱσταμένοιο, ξ, 162. τ, 519. ἱστάμενος, δ, 25. ἵστη, π, 129. αὐτὰρ, ω, 421. λίθι, γ, 120. λεύσσ', δ, 783. λευκὰ, β, 426. ἱστὸν μέσσον, β, 427. Ἰστὸν, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII, 1. Ἰστὴ ἀρχόμενος, XXVIII, 6. αἰδοίη τε, φίλη τε, XXVIII, 9.
ἰστόλογ, II, 504.
ἰστὶ, ζ, 271. λίθοι, ν, 107.
ἰστὸν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμφιφαέσσιν, ξ, 311. ἄμφεπε δ' ἀοιδὸν, κ, 222. αἰλάπιον, β, 424. ο, 289. λευκὸν, νέμε δ' ἐρίπτην, μέγαν, β, 95. 104. ἱστὸς, μ, 410. ἱστῷ, μ, 409. ἱστὸς, δ, 578. ν, 105. ι, 77.
ἰστοπόδη, μ, 51. 162. 179.
ἱστορίη αὐδῆς, XXXI, 2.
ἵστω, ι, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰσχαλέον, τ, 233.
ἰσχανάᾳ, ο, 345.
ἰσχειν, VI, 13. καχ', τ, 42.
ἰσχανόων, θ, 288. ἰσχανόωντα, π, 161.
ἴσχε, δ, 558. ι, 15. ρ, 144. ἰσχέμεναι, υ, 330. ἴσχε, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἴσχεθ', ω, 54.
Ἴσχε' ἄμα' αὐλίζῃ, II, 210.
ἰσχύϊ, I, 271.
ἰσωσάμην, π, 212.
ἰτέαι αἰλιπόρφυροι, κ, 510.
ἴτην, ι, 430. ἴτε, φ, 244. ἴτην, α, 276. γ, 421.
Ἴτιλον, τ, 522.
ἰύζοντες, ο, 162.
Julianus, Imperator, Apostata, π, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
Julius Cæsar Bulengerus, III, 51.
ἰφθιμε, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμοι, Βασίλεια, π, 332. πεφύκασι, ψ, 92. ἰφθίμην θύγατερ, κ, 106 θυγατρὸς, ο, 363. ἀλόχῳ, μ, 452. ἰφθίμοιο Πηλῆ, λ, 286.
Ἰφθίμην, κούρην μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο, δ, 797.
ἴφι, ὄτρυνον, λ, 283. ρ, 443. δαμάσσῃ, λ, 57. δαμῆναι, σ, 155.
ἰφια μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίᾳ, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφιμέδειαν, λ, 304.
Ἴφιος, ἱππόκλοον αἰχμητάων. Εὐριπίδης, φ, 37. Ἴφιος, φ, 22. Εὐριπίδης, φ, 14.
ἰχθυάσι, μ, 95. ἰχθυόεντος, δ, 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθύες, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, τ, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ἁλίγοιτι, μ, 252.
ἰχθυόεις, XXVI, 9. ἰχθυόεντα, γ, 177. ἰχθυόεντι, κ, 458.
ἰχμαίῳ, II, 94.
ἰχνεσι, ρ, 317.
ἰχνιῶντα, ζ, 157.
ἴχνια, τ, 436. III, 76.
ἴχνια, β, 406. γ, 30. ε, 193. π, 38. III, 218. 220. 341. 351.
ἴω, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βαλέειν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ὠκυμόροιο, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.

K.

Κἀδδαλε, ζ, 172. καδδαλεν, ρ, 302.
κάγκανα, σ, 307. III, 112.
καγχαλάασα, ψ, 59.
καίω, III, 173.
καθαδάσιμι, ο, 493.
*καδδώσασθε ἀχαιοὶ, δ, 72.
Καδμοῖοι, λ, 275.
Καδμοῖς Σεμέλη, VI, 57.
Καδμος, ε, 333.
καθ' ἵμεν, χ, 439. καθιεσθ', χ, 453.
καθαπαξ, φ, 349.
καθαπτόμενοι, β, 39. π, 70.
καθεμὴ χροὶ εἵματ' ἔχουσα βαλὴ βαλιόωντι, ζ, 61. εἵματ' ἐλοῦσα, ε, 48. 58. καθαρῇ, χ, 462. καθαρῇς, II, 121.
καθίζεν, ο, 31. καθίζεσ', ι, 195. καθίζεσθ', κ, 417. ο, 285. σ, 394.
καθιζόμενοι, ζ, 295. καθιζόμενός τε, ω, 372.
καθίσαι, χ. καθίσαι, II, 404.
καθιλόμεσθ', ι, 149.
καθίλης, β, 100. τ, 145. ω, 134. καθιλῶσι, ω, 295.
καθιξεν, ν, 427.
καθίσαν, II, 503. καθίσθ', II, 487.
καθιστὰ, γ, 402. ζ, 1. π, 344. καθιστάζεν, Φ, 313.
καθιψιόωντας, τ, 272.
καθόμενοι, π, 203. ρ, 530. φ, 89. καθήμενοι, β, 255. 369. π, 82.
καθῆσθαι, ζ, 87.
καλέουσι, υ, 257.
καλίζανον, ι, 3.
καλίζεν, β, 69. καλίζεν, ν, 195. καλίζεσ', β, 419. καλίζεν, ι, 156.
καλίκεσσι, ω, 342.
καλίσας, III, 284. καλίσσασ', ρ, 572.
καλιπαλίζουσ', I, 121.

καθηρῶτο, II, 139.
Cataphasis, ignarus prædicit verè, φ, 162.
κατὰ, τ, 397. κατὰ, ω, 67. κατὰ, ω, 59. καταμάντις, ε, 390.
καταπέρσαι πόληα, I, 115.
Catus, de Academiæ *Cantabrig.* Antiquitate, κ, 307.
Caiense MS. vid. MSS.
καυρσάων, η, 107.
καὶ ἔρρα ἐν ἀρετῇ, ϐ, 329.
καὐτῷ, ϑ, 467.
καὐτῶν, σ, 149. υ, 205. καὐτοῦ, τ, 370.
καὐτῶν, ω, 260. ζ, 164.
καὐτῶς, οἱ πλέονες, β, 277.
καὐτως, ω, 391. καὐτως, ξ, 96.
καυτεύοντες, ω, 434. χ, 229. ι, 17.
καυτιφαλῆς, ϑ, 85. ψ, 156. καυλῆς, ω, 316.
καυτῆρα, λ, 74.
καυχᾶσθαι, XLVII, 21.
καυχήμενος, σ, 41.
καυχησόμεθα, τόφρα μάχ' ἀμυνέων, χ, 374.
καυχησῇσι, σ, 54.
καυχοί, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
καυχῶλιον εἰς ὀνομαστὶ, τ, 260. 597. ψ, 19.
καχεμαθίη, III, 389.
καχεμάχανε, π, 418. * καχεμάχανον κήρειν. *Fragment.* 252.
καχὲν ἀζηχέα, μ, 118. αἰνότατόν, μ, 275. αἰσχίον, ω, 83. αἰχμαλιώτιδα, καὶ πολὺ μυίζον, δ, 698. ἐπίασεν, σ, 72. ω, 461. ὕμμιν ἐχθόμενον, υ, 367. ἴσόν τι καὶ ἐπ, ω, 72. μάχαι, ι, 423. μαχεδόμενον, τ, 46. πατῆσι, δ, 697.
καχοξεινώτερος, ω, 376.
καχοῖγχφίῃ ἀλιγεινῇ, μ, 26. καχοῖγχαφίῃσι, β, 236.
καχὸς κακὸν ἐγκλαίζει, ρ, 217.
καχότητα, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. καχότητι καὶ ἄλγεσι ἔχομαι, ϑ, 182. ἔχῃ, ρ, 318. αἶψα ἢ σὺ καὶ κοτὴν βροτὸν καθαπερόσκεσε, τ, 300. μισγάμενος καχότητι καὶ ἄλγεσι λάζεσθαι, υ, 203. ὑμετέρῃ, ω, 454. καχότητα, ε, 290. 379, 397. ε, 321. π, 364. ρ, 364. καὶ καχοσυνῇσιν χάρητε μοθοῖσι, δ, 754. XLVII, 16. καχῶσιν, π, 212. καχῷ πατρὸς Διὸς ἐξαλέξηται, ε, 487. καχώτερος, ϑ, 138. ο, 342. καχώτερος, ζ, 275. φ, 324.
κᾶλα κείρασα ἄλοε, ἐπηβολὰ, III, 112.
καλαῖς, III, 57.
καλαμίνθου, ξ, 214.
Καλαμοῖσιν, I, 222.
καλαμοφόρβια, I, 126.
καλιὴν, τ, 313. IV, 126.
καλιοπάμων, ὁ, τ, 15. φ, 380.
καλιοπαμῶν, γ, 137.
καλιῦν, I, 289. καλιῦπες, π, 229. 255. μ, 249.
κάλλει καὶ χείρεσι φίλοις, ζ, 237.
κάλλει ἀμοργείῃ, μάχῃ, σ, 191.
καλλείψω, τ, 208.
καλὸν εἶπεν ἔπος, ο, 251.
καλλιγύναικα, τ, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνοι, II, 446. καλλιζώνους, II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλιθύμοισι, ο, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
κάλλιμος δῶρα, ϑ, 439. σ, 206. πίνε, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ρ, 599. χ, 299. 300. Hemistichio *Homeri* utitur. XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, π, 396.
Καλλίοπη, Μοῦσα, XXX, 2.
Κάλλιπ', ι, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπάλλοι, III, 57.
καλλιπάρῃ, ο, 123. σ, 320.
καλλιπέπλοις, π, 296. καλλιπλοκάμοιο, κ, 243.
καλλιπλοκάμου, κ, 220. 310.
καλλιρρόῃσι, κ, 107. * ο, 294. II, 240.
καλλιρόῃσι, ι, 441. καλλίροον, χ. καλλιρόῃ, ρ, 206.
καλλίρροος ὕδωρ, II, 241. 380.
κάλλυνον, δ, 614. κάλλυνε νεκρὸν ὠκυμόων, λ, 238.
Callistratus, ρ, 455.
καλλίσφυρος, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ι, 333.
καλλίτριχας, γ, 475.
καλλιχόρῳσι, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλῳ, ζ, 18.
κάλυξ, ὑπέρθε, πάσης, νηὸς, ε, 260.
κάλυπε, ν, 20.
καλύψῃ, I, 30.
κάλυπτε τε κρᾶ ἕρματα, IV, 164. φαεινὰς, IV, 87.
Καλυψοῦς νύμφης, IV, 285.
καλύπτρῃ, ι, 232. κ, 545.
καλυφθεὶς, δ, 402. καλύψαθ', ι, 491. κάλυψε, ι, 293.
Καλυψὼς ἠϋκόμοιο, ϑ, 452. μ, 389. νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, ι, 260. δίνῃ ῥηΐτερ, ἰοπλόκαμε, π, 254. κεύθουσα, μ, 448. οἴη, ι, 263. 321. 372. ῥηΐτερ, α, 14. δολίοιτε Ἄτλαντος θυγα-

τερ, α, 52. π, 245. νύμφα πότνι', κ, 14.
κάμε, λ, 522.
καμπτῆρι, IV, 247.
καμπύλα δύσεαι, ι, 493. καμπύλῃ ῥυμῷ, κ, 363. καμπύλα ῥυμαλγέι, υ, 118.
Cambdeni Grammatica leviter stringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Historic. Meditat. ε, 187. κ, 212.
κάμηρε, ξ, 65.
καμινοῖ χαλκῆϊοι, σ, 27.
κάμινον, XLVII, 19. κάμινοι, XLVII, 11. 13. καμίνου, XLVII, 2. κάμινον, XLVII, 8.
καμμονίη, υ, 2.
κάμμορε, ι, 160. 339. ἐξ ἐπέων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. κάμμορε, β, 351.
κάμοντες, μ, 280.
κάμψαι, ι, 126.
καμόντων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσι, I, 181.
καμπύλαι, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κἀν, σ, 165.
κανάχη, ζ, 82. κανάχῃ ἰμερόεσσαν, II, 189.
κανακήπεδος ἵππου, *Fragment.* 213.
κανάχησε, ρ, 542. τ, 469.
κάνεια χρύσεια, κ, 355.
κανέου, σ, 119. υ, 300. κανόνλε, I, 35. ἐξεκαλλίθη, ρ, 343. κανέοισιν, α, 147. π, 51. καλοῖς, υ, 255.
κανεύσας, ο, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. π, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII, 2.
κάπησιν ἵππείῃσι, δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἴθοπα, κ, 152. λάσθη σκοτόεσσα νεφέσσι ἢ ζαέϊ, κ, 58.
κάπτουσι, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάσσιον, ζ, 104. κάσσιον, ζ, 278.
κάρδοπον, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107. ο, 133. π, 102.
καρηκομόωντας, α, 90. β, 7. 408.
καρηκομόωντες, ν, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. κορυφαὶ, κ, 521. 536. λ, 19. 49. δῖα, III, 142. καρήνων Οὐλύμποιο, α, 102.
κάρητος, ζ, 230. ψ, 157.

καρ-

καρήνοι, I. 290. ναυπέκμωτες, ἀξυλοχάλκω, λοξοσάτης, τριόλοι, ψαλιδόστομοι, ἀσπαχάδιμοι, ἀστρυγέες, πλατύωζοι, λαπτόλοβοι, ἐσαμφίς, βλαισοί, χνοοπίνοπες, λαὶ στίνων ἐπρώτης, ἀκμόποδες, ἀικάρηνοι, ἀχειρέες, I. 285. &c.
Καρπαθος ἀνεμόεσσα, II. 43.
καρπαλίμοισιν, III. 225. καρπαλίμως, β, 406.
καρπὸν, κ, 242. ἀμοίσιμα, XLIII. 1. * Ἑλλοπι Δημήτερος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μιλιηΐδι, ι, 94. μυλοπα, π, 104.
καρποφόρων, Φ, 25.
καρποχόης, VII. 3.
κάρσιος, μ, 120.
κάρτος, δ, 415. ζοφόων, VII. 11. ὤασιν, γ, 370.
καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130.
Carystius Antigonus, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias*.
καρφαλέων, ε, 369.
κάρψει, ν, 430. κάρψω, ν, 398.
Casaubonus Isaac. leviter ſtrictus, π, 131. 316. Φ, 396. λ, 101. II, 176.
Caſaubonus Mericus, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.
καπγνὴν, δ, 810.
καπίγνῃσι, ζ, 155. π, 4. σ, 16. 273. καπγνήτην, Φ, 588. καπγνήτης, οἵ τιν ὁμόθεν γεγάασιν, IV. 135.
Κασσάνδρη, λ, 421.
Κάστωρ, XVI, 1. ἱπποδάμοιο, λ, 299. XXXII, 3.
καστρῶσι, ρ, 32.
Caſus, pro *Caſu*, ut *Vocativus*, pro *Accuſativo*, XXII, 2.
καταβὰς, ζ, 281. καταβᾶσα, υ, 31. καταβῆθι, ψ, 20. καταβήμεναι, κ, 432.
καταβλακεύῃ τὸ σὸν αὐτοῦ, III, 93.
καταβλώσκουσι, π, 466.
καταβρῶξαι, δ, 222.
καταγὰρ, κοίλας ἐπὶ νῆας, *Fragment.* 169. καταγνῶναι, γ, 10. 178.
καταγραφόμενον, τ, 360.
καταγνίσιν, κ, 104.
καταδάκτον, I, 45.
καταδακρυχίοισι, κ, 409.
καταδαίσῃτε, π, 92.
καταδάσσῃ, σ, 442.
καταδεδρῶς, ε, 471.
καταδιάσειεν, κ, 349.
καταδύντα, γ, 138. ω, 161. 556. κ, 183. 476. καταδὺς, μ, 228.
καταθλιμμένον, III, 197.
καταιμάσσειν ὕλην, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 218. IV, 286.
καταζώσασκε, λ, 586.
καταήσας, π, 285.
καταθεὶς, τ, 20.
καταθνητὸν, ρ, 587.
καταθύμιον, χ, 392.
καταικάται, ν, 110.
καταίσσεται, ι, 122.
καταιχμάσειν πατέρων γένος, ω, 507.
καταιχμάσσαι, π, 293. τ, 12.
καταιχμάσσεται πὸν γένος, ω, 511.
καταίσσειν, III, 254.
καταικείσῃ, η, 188. σ, 407. καταικίσσομεν, σ, 418.
καταικήρατο, δ, 686.
καταικλίνας, κ, 165.
καταικλᾶσις, βυρσᾶν, π, 197.
καταικοσμήσειεν, α, 247. ν, 377. ο, 509. π, 124. Φ, 346.
καταικοσμήσασθε, χ, 440.
κατὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.
καταικρημνίσσουσι, XVI, 16.
καταικρῆναι, λ, 587.
καταίκριμνον, ὁ χάρον, I, 153.
καταικρύψασα, π, 205. καταικρύψαντο, δ, 247. καταικρύψας, ι, 329.
καταικλάσσει, δ, 700. καταικλάσσας, π, 106. καταικλάσσει, δ, 743. καταικλᾶς, ο, 224. 272. καταικτείναιτο, χ, 109. καταπλῆσαι, α, 75. καταικίσσας, χ, 53.
καταλίσσομον, λ, 62. χ, 196.
καταλήσειν, λ, 72.
καταλιάσαι, ἄδην, τ, 44. *Infinitivo*, ψ, 309. καταλιάσῃ, γ, 353. καταλίασον, α, 169. χ, 417. καταλιάσω, γ, 80. καταλιάσθαι, ο, 393. * καταλοφάδια, κ, 169.
καταλύσαμεν, δ, 28.
καταμίσγῃ, XVIII, 26.
καταμῦσαι, I, 190.
* καταίνῃ, β, 58. * ρ, 537.
καταπέσῃ, ubi καταπέσῃ κεφαλὴ, ι, 490.
καταπύσαι, ο, 387.
καταπλῆσαι, κ, 559. λ, 64.
καταπαύσασθαι, β, 168.
καταπεφνεῖν, τ, 164. III, 333. καταπεφνέσσι, τ, 467.
καταπεφυλαγμένος, ξ, 226.
καταρρῶῃ, τ, 330.
καταρύσσαι, μ, 185.
καταστίλβων σχεδὸν στέλας ὑψόθι, VII, 10.
καταβρίψας, II, 73.
καταβριφλὼ * ἐπὶ πέτρῃ, III, 124
καταίχμη, ο, 200.
καταιθύσσουσι, κ, 530. καταιθύσσας, λ, 84. 140. 204.
καταικεν', τ, 205. καταικόμαι, τ, 136.
καταικέχυ, π, 84. καταικεύω, ο, 308.
καταικὸν κατ' αὖθι, κ, 567. Φ, 55.
καταφθίμενος, γ, 196. καταφθίσῃ, ι, 341. καταφθίσας, β, 183.
καταίχμα, η, 42.
καταίξαι, ι, 283.
καταικαίομεν, λ, 522. καταικᾶσαι, α, 204.
καταικάσσατο, α, 330.
καταικόμοι, II, 127.
καταικόμην, ι, 510.
καταιδάμασσ', III, 139.
καταίδαψαν, γ, 259.
καταίδεο, κ, 23.
καταίδεται, δ, 40.
καταιδόντων, Φ, 363. καταιδόντων, π, 169. καταίδεσι, β, 237. ο, 32.
καταίδαθον, η, 285. Φ, 296. ψ, 18.
καταικὸν, 246. 249.
καταίπιλξεν, κ, 213.
καταικεῖτο, ι, 152.
κάτεμον, ο, 504.
καταίρυσσι, ι, 261.
καταίχθω, ι, 145.
καταικλάσθη, δ, 481. 538.
καταικρημνῶσι, VI, 39.
καταίκαθον, γ, 108.
καταίκλασε, δ, 535.
καταίλιτο, ν, 75.
καταίλιξαι, κ, 555.
καταιλίσταμαι, α, 303.
καταίνδυσις, ν, 133.
καταικέρασι, λ, 518.
καταίπιθος, γ, 252.
καταπλίομεν, ι, 142.
καταίπυστ' ἐγὼ μέγα ἄλιοιο, II, 371.
καταίρεξεν, δ, 610. ι, 181.
καταίρυτο, τ, 545.
καταίρυσε, α, 315. καταρέξῃ, α, 55. καταρέξαι, α, 197.
καταικίσσει ἢ χαρύβδιν, μ, 436.
καταικήσαιτο, II, 407.
καταίχετ', γ, 284. καταίχετο, τ, 368.
καταίτυξεν, τ, 206. καταιτύξ, ν, 20.
καταίτυζε, I, 87.
καταίτυξαν, I, 181.
καταδυσήσεται, δ, 414. 421.
καταφαίνῃ, II, 431.
καταίφθιτο, δ, 363.

κατη-

κατήκισμαι. π, 290. τ, 9.
κατηρύκω. τ, 289.
κατηφείης, ω, 431.
κατήφησαν, π, 342.
κατήχθαι, ι, 72.
κάτηχθαν, β, 415. ρ, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. καθῆκαν.
καθηχίωσιν. λ, 455.
κατήωρος, III, 372.
* κατυδαίω οἱ βοῦρα, III, 112.
κατθάνωσιν, VI, 34.
Catullus, ξ, 83. π, 15. 35. ρ, 541. σ, 162.
κάτωρ ἅπας, VI, 55.
καταρυχέσσι λίθοισι, ι, 185.
Καύκωνας μεγαθύμους, γ, 365.
κάκε, I, 208.
κεάσσαι, μ, 388.
κεάσσαν, Διός, ο, 321.
Κεδρήσιοι κύδεος, XLIII, 4.
κείνη, α, 335. κεδνόσπιτες, κ, 225.
κείρεν ἑκατόμβοιο, ι, 60.
κεμάδια, β, 75. δ, 613. ἐθλά, κ, 40. ο, 159. πυκά, τ, 272. κεμάδιοι, α, 312. δ, 600. ἐθλοί, ο, 91.
κέλομαί τι κέμεν, βελέεσσι τ' ἀπὸ ὄφρα παρείην, δ, 198.
κεκαδήσῃ, φ, 153. 170.
κεκακωμένοι μόρσιμα κάκα, δ, 754. κεκακωμένῳ ἄλκαρ, ζ, 137.
κεκαλυμμένῳ ὅπως σάκεϊ, α, 443.
κεκάσμεθα, ω, 509. κεκασμένοι, δ, 725. 815.
κέκλυθι, γ, 18.
κεκλήγοντας, μ, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγώς, μ, 408.
κεκλημένῳ, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 608. κεκλιμένοι, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυτε, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ρ, 282.
κεκοπώς, σ, 334.
κεκορήσεσθαι, Θ, 98. κεκορημένοι, ξ, 456. κεκορηότ, σ, 371.
κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκοτηότ ἦμεν, 501. τ, 71. χ, 477.
κεκράανται, δ, 616. ε, 116. κεκράασθε, δ, 132.
κεκριμένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυμμένον, λ, 442.
κεκύθωσι, ζ, 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδον, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ρ, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ρ, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389. κελαρύζ, VI, 36. κελάρυζεν, ε, 323.
κέλεαι, ε, 98. 174. ι, 274. κέλεται, β, 114.
κέλευζ, τ, 299. κέλευθα, φ, 265. κελεύθων, γ, 425.
κέλευθα εὐρύοντα, ω, 10. ἀπρήκτους, υ, 64. ἰχθυόεντα, γ, 177. ὑγρὰ γ, 71.
κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, ι, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσάσῃσι ἢ νηυσί, ι, 149.
κενεὰ θύματα εἰκών, χ, 249.
κενεὰς σὺν χείρας ἔχειτε, κ, 42. κενεὸν κέλευθ, ἢ ἀΐψ ἰέναι, ε, 214.
κενεῶνας μίσσει, χ, 295.
Κενταύροισι, Φ, 303. * μεγαλαύχοις, I, 172. Κένταυροι, φ, 295. I, 170. Κενταύρῳ, XLVII, 17.
* κέντρα πολέμοιο. *Fragment.* 8.
κέοντ', λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεραΐζεσθ' ὑπ' οἴστρου, γ, 332.
κεραίζεται, τ, 563. κεραίζετε, III, 192.
κεραϊζόμενοι, Θ, 516.
κεραϊζὴν, III, 336.
κεραμῆς, XLVII, 1. κεραμέων, XLVII, 12. κεραμέϊα, XLVII, 14.
κεραοὶ, δ, 85.
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * ἀνθέον ὕλῃ, *Fragment.* 108. κέρασι, γ, 384. κέρασιν, γ, 426. 437.
κεραύνιον, vid. κεραύνιος, κεραύνιος, κ, 362.
κεραύνιος, γ, 393. σ, 422.
κεραυνῷ ὀϊόμενοι, ε, 128. 131. ψολόεντι, ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κερδέων, γ, 439. ξυνῶν, τ, 566.
κερδαλέον, ζ, 148.
κερδίαι, β, 88. κακαὶ, ψ, 217. πολλαὶ, τ, 285. κερδέων ἁρπαλέων, Θ, 164.
κερδίωνα, XLVII, 6.
κερδοσύνῃ, ξ, 31.
κερκίδ' ὑφαντὶν χρυσείῃ, ε, 62.
Κέρκωπες, *Fragment.* 251. Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον, *Fragment.* 252.
κέρνατο, Θ, 470. υ, 253.
κερτομίοις, ρ, 17. κερτομίοσιν, Θ, 153.
κερῶντας τ' ἀίθοπα οἶνον, ω, 363.
κερῶντο, ε, 499.
κεσπεῖ Φ, 41.
κευθμὸν γαίης, ω, 203.
κεφάλαιον πυκινὸν, κ, 283.
κεύθω, Φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κιφαλὰς, β, 152. κιφαλὴ, δ, 150. σμυερδαλέη, μ, 91. κιφαλὴν, Γοργείην, λ, 633.
Κιφαλλήνεσσιν, ω, 377. Κιφαλλήνων, υ, 210, ω, 354. 428.
κιχανέτην, δ, 96.
κιχαρτόμενοι ἦτορ, VI, 10. κιχαρτόμενος, 266.
κιχεσσόμενα, Θ, 584. κιχεσσόμενοι, δ, 71. VI, 55. κιχεσσομένῳ, β, 54.
κιχάνει, ζ, 23.
κιχάνοιτο, β, 249. γ, 438. κιχάνοιτο, δ, 344. ρ, 135.
κιχλάκατο λίνα, ξ, 282. π, 425. κιχλωμένοις, β, 185.
κιχήμεν, α, 13. υ, 378.
κιχήσετ' ἀγαθῷ φρεσὶ, γ, 266. ξ, 421. π, 398.
κίχυν, χ, 387. κίχυσθ, χ, 389. κιχοτο, ι, 330.
κίων, η, 342.
κῦμα κίοντα τὸ πῦρ, ε, 97.
κλέα, ι, 5. Θ, 149. λυγρὰ, λ, 368. τανύσσῃς, ι, 12.
κλέϊσαι, ρ, 397.
κλεϊστῇ, χ, 358.
κλείῃς, ξ, 4. 146. 461.
κλείσι, Θ, 583. κλῖσις, κ, 225.
κληΐσμοισιν, γ, 240.
κλίναι, ε, 455.
κλῖνα, II, 444.
κληΐς, Θ, 435. ι, 328.
κληθρῷ, λ, 333. ρ, 2.
Κνωσίῳ, II, 219.
κνῆ ἐπικλίνῃ, ε, 478.
κῆπον, η, 129. ω, 246. 337. κηπαλυσσέμεν, δ, 737.
κὴρ βαπτόν, λ, 170. 397.
κῆρ, pro κέαρ, δ, 259. 539. η, 82. ι, 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. κάρφεσσιν, ψ, 167. κυδάλιμον, φ, 247. φίλον, α, 310.
κῆρα, β, 165. μέλαιναν, β, 283. γ, 242. I, 85. τὸν μοι θῆκε θεῶν πότμον, τλήσεσθαι * ἀκηδείῃσι φέρων πῆλόσε θυμῷ, XXXVII, 13.
κηρὸς, III, 556.
κηρῷ μᾶλλον ἐοικότες, τ, 284. ι, 460. ἐμοὶ δ' ἄχος ἐξὺ μινύσκεϊ κηρῷ μᾶλλον, λ, 207. φίλει δ' ἐμὲ κηρῷ μᾶλλον, ο, 369.
κηρύ, μελιηδέα, μ, 48.
κήρυκες, α, 109.
κήπι ἐπικλίνῃ, δ, 443.
Κήτειοι, λ, 520.
κήτειος, σ, 446. κήπεσσι, δ, 452. κῆτος, ι, 421. μ, 97.

κητώ-

κηταίοισιν, δ. 1.
Κηφισίδης ἱδρώθη λίμνης. II. 208.
Κηφισὸν καλλιρέθρων, II. 240.
κηώεσσα, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν, π, 177. κίης, α, 311.
κιθαίρων, III. 506. 512.
κιθαρίζων, II. 514.
κίθαρις ἀοιδοῖσι, α, 153. κίθαριν, α. 159. φίλη, II, 131. κιθαριστὴ. XXIV, 3.
Cicero malè intelligit *Homeri* locum, ω, 226.
κικλήσκουσι. δ, 355. ω 366. τιμὴν ἣ ἱ κικλήσκουσι, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μαχώσονται, ι, 47. Κικόνων, ι, 66. 165.
κίκυς. λ. 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον. I, 9.
κινηθῶ. I, 273.
κινῆσαι, ϑ, 298. IV, 235. κινήσας, ι, 285.
κινητῆρα χαλκὸς ἠδ' ἅλαδε πόντος. XXI, 2.
κινυμένων, κ, 556.
κίρνα μακρὸν, α, 127. μακρὸν, ϑ, 66. 473. ὑψηλὸν, χ, 176. 193.
κίρνας μακρὸν, α, 53. κίρνης ὑψόσ' ἴχνης, τ, 38. κίρνᾳ μεγάλης, χ. 466.
κιρνᾶσι, α, 372
Κίρκη, Αἰαίη δηλήσατο, ι, 32. κυδήσασα, δεινὴ, εὐπλόκαμος, θεὸς, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακος, XLVII. 15. πότνια, ϑ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκη, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κίρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκου. κ, 276. δόλον, πολυμηχανίην τὴ. ψ, 321.
κίρκ@. ν. 87. ἀκρίς, ὄρνις, Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ο, 525.
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον, π. 14.
κίρνη. χ. κίρνα, ξ. 78. π. 52.
Kircher. Athanasius, μ, 235.
κισσοκόμων, XXV. 1.
κισσὸς μείλινος. ἄνθεσι πλεξάμενον, VI. 40. κισσῷ, XXV. 9.
κισσύβιον, ι. 346. κισσυβίῳ, ξ. 78. π, 52.
κίστη, ζ, 75.
κιχάνει τὸ βραδὺς ὠκύν. θ. 329. κιχανόμενος, τὸ σὸν ἐκιμαθ' ι. 266.
κιχήσεσθε, ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι ταναύπτεροι, χ, 468.
κιχὼν, χ. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ, 236. ϑ, 254. λὰξ πατήσασα κιὼν, π, 156.
κίων, πάχετος δ' ἦεν ἠΰτε κίων. ψ. 191.
Κλαγγὴ γεράνων ἣν, αἵτε πρὸ ὦκα, λ, 604. ἄκοιτις. ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς * πύξων, XXVI, 8.
κλαῖε. δ. 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίεσκον, φ. 90.
Κλάρος αἰγλήεσσα, II, 40. Κλάρον ἀμπελόεσσαν, VIII. 5.
κλαδὸς χειρὶ παχείῃ πίεζεν, ζ. 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλεῖε κλισιάων, ϑ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κλειηδόνι, σ. 116. υ. 120.
Clinias Carystius, ψ, 308.
κλείουσιν. α, 338.
Κλεῖτον, ο. 249. χρυσάθρονον ἅρπυιαν Ἠοῦς. ο, 250.
κλείω. ρ, 418.
Κλεόβουλον Λινδιον, XXXVI, 1. XLVIII. 2.
κλέπτομαι μὴν τὰ ἐ κέρδιστα, ν. 299.
κλέος. α, 283. 298. β, 217. ι, 311. θ, 74. ι, 20. ἄφθιτον, δ, 564. ἐσθλὸν, α, 95. εὐρὺ, α, 344. μέγα, α, 240. μείζονα, ι, 264. μεῖζον, ϑ, 147. ὑπερφίαλον, ι, 264.
κλεπτοσύνη θ' ὅρκῳ τε, τ. 396.
κλέψας, III. 340. κλέψεν, III, 18.
κλεψίφρονος. III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κληῖδι, ι, 4. 239.
κληῖδ', α, 442. φ. 47. εὐκαμπέα, καλὴν, ἐξευτεύξατο, φ. 6. κληῖδα, δ, 838. φαεινὴν, III, 247. κληῖδας, μ. 215. κληῖδι, φ. 50. 241. κληῖδες, δ, 802.
κλήϊθρον, III, 146.
κληῖσαι. φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κλῆισεν, τ, 30. φ. 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κληῖσιν, ϑ, 37. ι, 76. σ, 293.
κληῖσὶ δ' ἐπέπαν σανίδες. β. 344.
Clemens, Alexandrinus, ι, 161.
κλῆρον, ξ. 64. κλῆρος, κ, 207. κλήρου, κ, 206. κλήρῳ, ι, 331.
κληρονόμος. III, 129.
κλήρου μοιρίδιον γένος ἀνδρῶν, XXX. 18.
κληῖσαι, παρὰ λιχέσσι, α, 365. σ, 212.
κλίμακα, μακρὴν, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ. 5.
κλινάμενοι, ρ, 340. κλῖναι, ι, 59. κλίνας, φ. 137.
κλισιάων. II, 26.
κλισίῃσι, σ, 189.
κλισίης, δ, 255. εἰσιούσης, IV, 75. κλισίῃ, ξ, 45. 48. 404. ρτο καλύψαι, δίνωτὸν ἀρούρῃ, ἀδ' ἐλίφοιο, τ, 55. εὐτυκτὸν, δ, 123. ἐς κλισίην, π, 1. κλισίηνδε, ϑ, 501.
κλίσιον ἐκ δὲ θύρας πάσης, ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ. 90. κλισμοὶ, πυκνοὶ, α, 132. ο, 134. κλισμοὺς, α. 145. κλισμῷ, δ. 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπίμου μήλου, ν, 295.
κλοτὸν βιὸν, III. 276.
κλυδὼν τοίχους τρέψαιτο λύσαι, μ, 421.
κλῦϑι. β. 262. γ, 55. δ. 762.
Κλυμένην, λ. 325.
Κλυμένοιο δολομήτεω ἐρίηρα. γ. 452.
κλύον, γ, 477. ζ. 247. ο, 220.
κλύοντι, II. 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. εἰσόμεθ' ἄγχιμον, ζ, 58. δώματ' ἴκηαι, ε. 82. δώμασι πατρὸς, ϑ, 417. μύλαι, ι, 308. δώμασιν, κ. 60. 112. ω, 303. ἴδμεν νεκρῶν, κ. 526. πύλαι, μ, 228. χ, 109. δώματ' ἔσω τε, τ, 371. ἔργα δίδαξε κλυτὸς ἑρμείαο, υ. 72. III. 16. κλυτὸν φῶλα, II, 273. φῶλ', II, 355. μήδεα, III, 455.
Κλυτοιμήστρη, γ, 266. λ. 438. &, * 439. δῖα, γ, 266. δολόμητις, λ, 421.
κλῦτε, δ. 712. ζ, 239 ξ. 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πείσωνι, ο, 539.
Κλυτίοιο, π, 327.
κλυτοεργὸν, ϑ. 345.
κλυτοῖ. ε, 386. κλυτὰ, α, 300. γ, 198. 308. ζ, 36. 321. κλυτὸς, ε, 422. &c.
κλυτόμητις, XIX, 1.
Κλυτόνοος ἀμύμων, ϑ, 123. ἀντίθεος, ϑ, 119.
κλυτοπάχυιαν, θ, 286. XIX, 5.
κλυτοτόξ@. ε. 494. κλυτοτόξῳ, φ, 267. κλυτοῦ. III. 115.
κνίφα@, σ, 360. κνίφας γ, 329. ι, 225.
κνήμας, ϑ. 135. I, 160. κνήμη, τ, 469. δεξιτερὴ, I, 239. κνήμῃσιν, ω, 227. I, 123.
κνημῖδας, I, 123. βοείας, ῥαπτὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημὸν, II, 283. κνημὸς, δ, 33. ρ. 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσῃ, κατὰ. ἐκάλυψαν, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσσῃ. ρ. 270. II, 58. κνίσσης, * ἀδῆτος, ϑ, 550. κνίσσῃς, μ, 369.
κνισσῇσι, κ, 10.

Κνισσο-

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, π, 163.
κνύζωσιν, ν, 433. κνυζώσῃ, ν, 401.
κνώδαλον, ρ, 317. χθονίῳ, III, 188.
Κνωσὸν, πολυδένδριον, II, 475. Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσῷ Μινῴῃ, II, 393.
κνώσσω', δ, 809.
κοίλας ἐπὶ νῆας ἴδωμι, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ, γ, 365. κοίλην, γ, 344 κοίλης, 6, 332. κοίλῃσ' ἐὸὶ νηυσὶ, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοῖλον, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 16. κοιμᾶσ'. δ, 402. κοιμησθήτης, δ, 295. κοιμήσωσιθ, δ, 302. κοιμήσατο, δ, 336. κοιμήσατ', μ, 372.
* Κοίοιο μεγάλω Θύγατερ κυδίστη, Λητοὶ, II, 62.
κοιρανέουσι, υ, 234.
κοίρανον εἶναι ξείνων καὶ πίσυχον, σ, 105.
κοίτῃ ἐνευνάζῃ, ἐὸὶ, ἄκοιτι, τ, 341. κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138. κοῖτος, ξ, 525. τ, 515. συγερὸς, χ, 470. κοίτῃ, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Θ, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπέθηκε Θύρας, ψ, 194. κολλητῇσιν ἰύγξιν σανίδεσσιν, φ, 164. κολλητοῖσιν ἄρμοισι, ρ, 117.
κόλποι νέα, φ, 407.
κολοκύντας, I, 53.
κολώνη, θ, 211. κολώνῃ, λ, 339.
κόλπωσι, XXV, 4. κόλπον ὑρίης, δ, 425. κόλπος ἀκτείων, II, 431. κόλπῳ ἐνὶ νηὸς, ε, 468.
κόμας ὕλης, ζ, 231. ψ, 158.
κομέειν, ζ, 207. λ, 249. κομέεσκεν, ω, 211. 389. κομέουσιν, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα τῶν ἑπτὰ ἐτέων, Θ, 232. ἵππους, θ, 453. ω, 244. ἀγαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὸ σαυτῆς ἔργα, α, 356. φ, 350. κομιζόμενος, θ, 551. κομιόωσα, ζ, 278. κομιῶ, ε, 545.
κόμπῳ, Θ, 380.
κονίῃσι, σμερδαλέοισι, ρ, 542. III, 54. 420.
κονίσαι, κ, 399.
κόνιτος ποσσὶ, π, 122.
κονίη, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, ω, 153. κονίῃσιν, π, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονίοντες, πόδας, ἐτίναξε, Θ, 122.
κοντὸν ἐρυμνήσας, ι, 487.
Conon, Narrat. ι, 34. τ, 432.
κοπρίσπιτης, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κόπτε, ν, 329. ρ, 297. 306.
κόπτε, Θ, 274. κόπτεσκε, Θ, 528. κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πίτερη, ν, 408.
κορεσσάσθω, ξ, 28. κορέσθην, κ, 499. κορεσσάμενοι, ξ, 46. κορέσασθ, υ, 59. κορέσαντες, κ, 411.
κορήσατο πεπτεύσασα θύμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόρης, δ, 103.
κόρυθες, τ, 32. κόρυθας χαλκοπαρήους, ω, 522. χρυσίης, XXX, 10.
κορυσσόμενοι, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7. κορυφῆς ὄρεος, β, 147.
κορῶναι, τανύγλωσσοι, σπείλιαι, ε, 66. κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, ω, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνῃσιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, θύγατερ, κούρη, Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμοθόωσα, IV, 65. κόσμῳ, V, 12. κοσμοῦσι, ι, 157. κοσμῶσαι, VI, 59. κοσμήσασθαι, I, 120. 151.
κοσμητὰ, η, 127.
κοσμήτορα λαῶν, σ, 151.
κόσμον, γ, 138. Θ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαρίεντα, XXVI, 17. κόσμῳ, XXXI, 4. XLVI, 2. 4 κόσμῳ, τ, 77.
κοσμήτης, I, 41.
κοτεσσαμένη, τ, 83. κοτεσσάμενος, ι, 147. κοτέσσεται, κ, 101.
κότον, λ, 101. τ, 342. χ, χόλον.
κοτυληδονόφιν, τ, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλοι, XLVII, 3.
Couleii, Abraham. Davidcis, τ, 457.
κυλιῇ ἐγκατίηξι, λ, 97.
κύβεια, ζ, 105. κύβεια Παιδὸς ἐῆος, υ, 66. κυβέων, ζ, 122. κύβει, κ, 329.
κυδιάειρα, τ, 45. κυδιάειρα, ἣ πόσις, ψ, 150. φίλοισι, σ, 22.
κυδίζων, χ, 185.
κυδρὸς, χ, 188.
κύδεϊ, κ, 149.
κυδρτέροισι, φ, 310.
κυδρόχροος, ι, 27. κυδρόχροι, XLV, 1.
κύμα * κελαινὸν δύμεν ἐπιπλόον, θ, 35. 48. κύμασι, χ, 30. ψ, 122.
κυῆσι, III, 83.
κυθίστηρι, θ, 201.
κύθρη, I, 65.
* κυκλίων λιπτῶν, I, 164.
κύκλοι, ξ, 425.
Κύκος, II, 42.
κυκλάδι, χ, 218.
Cragius, Nicolaus, γ, 251.
κραδάων ἐλιχόσκιον ἔγχος, τ, 438.
κραδίη, α, 353. σίδηρον, δ, 293.
κραίνεσι, θ, 391. τ, 567. κραίνουσιν, III, 556. κραίνων ἀδυνάτους τὰ φῆς, III, 426.
κραιπνὰ, ρ, 27. κραιπνὰ, ζ, 171. κραιπνοῖσι, ζ, 33. κραιπνὸν, ι, 385. * κραιπνόπτερος ἄγγελ, I, 99. κραιπνὸς, θ, 247.
κραμβὰς, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγος, I, 216.
κρανὰῃ, II, 16. 26. κρανὰν, α, 247. ε, 509. π, 124. φ, 346.
* κρανααπίδες, II, 72.
κρανίης, κ, 242.
κρανίνου ἀκόντιον, III, 457.
* κρὰτ' ἀμφικάλυψιν, I, 164.
κρᾶτα, θ, 92.
Κρᾶθιν, μ, 124.
κρατὶ ἰς, λ, 596.
κρατερὸς, σ, 381.
κρατερόφρονα, ψ, 46.
κρατερόφρονες, XLVIII, 8.
* κρατηρίοισι χαλκείης, III, 48.
κρατερὸν, ε, 242.
κρατερῷ φωτὶ, III, 265. 377.
κρατὸς, λ, 484.
κρατερῇφι βίηφι, ι, 476. μ, 210.
κρατεροφρόνων, δ, 333. ρ, 124.
κρατερῷ, II, 449. III, 386.
κρατερώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κρατερώνυχες, κ, 318.
Crates, β, 1. γ, 81. 293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, αἰθημόεντα παιήονος, ω, 274. κρατῆρος χρυσέου, IV, 207.
κρατήσας, I, 230.
κρατὸ ι, 490. ἰφθίμου, χ, 123. κρατὸς, ι, 323.
κρατὸς, α, 359. μίγνυν, α, 70 ι, 4.
κρατὺς Ἀργειφόντης, ι, 49. 148.
κράτων τιτήνεσσιν, χ, 309. ω, 184.
Κραωγασίδης, I, 240.
κρέα, κ, 112. κρεμφόρυκτα, υ, 348. ἀνδρόμεια, ι, 347. κάπτει, ι, 162. ἐπὶ, χ, 21. πεπτήκοιτα, Fragment. 233. πολλὰ, ω, 363.
κρέας, Θ, 477. ἔπτον, π, 443.
κρείατ', γ, 33. κρείασι, III, 130.

χρίον. Θ. 382. 401. λ. 354. 377. ν. 38.
χρῖον, πώεων ἀριδείκετα λαῶν. ι, 2.
χρίονται, XXII, 2. χρίοντας, α, 48. 81. ω. 472.
Κρ ἰονθ⊙ ὑπερθύμοιο θύγατερ, λ, 268.
κρῖσον. ζ. 182. χρίσσονες. χ. 252. χρίσσων. σ. 46. 82. φ. 345.
χρειῶν, α, 141. ὀπιπλίων, π, 49. πανπίων, δ, 57.
χρείων. δ, 22. ε, 282. 375.
χρίμπα, κάββ', Θ, 67. 105.
χριμπαλιαστὸν, II, 162.
χρεῶν. ε. 98.
χρήδεμνα. ζ. 100. V, 2. λιπαρὰ, α. 334. κρήδεμνον. γ. 392.
χρήνατ' ἐλάβρῳ. γ, 418. ε, 242.
Κρηθῆι. λ. 257. Κρηθῆ⊙ Αἰολίδαο, λ, 236.
κρῆναι, ε. 70. η. 129.
κρήνῃ πύωφι, ρ, 240.
κρήνων, κ. 350. κρήνη. ζ. 292. καλλίῤῥο⊙, II. 300. 376. κρήνη Ἀρεθούσης. ν. 408. μελανύδρῳ, XLVIII, 20. κρήνηδι, υ, 154.
κρήνον, υ, 115.
Κρητάων εὐρειάων. ξ. 199. π, 61.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωΐτ. II. 393. 517. Κρήτεσσι, ξ, 205. 234. 382.
Κρήτη, II. 30. καλὴ καὶ περίῤῥυτος, πίειρα, τ. 172. Κρήτην εὐρείην. ν, 256. 260. Κρήτηνδε. τ, 186.
κρητῆρα, γ. 390. ἀργύρεον. ε. 104. καλὸν, φ. 145. παντέρμονα. ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ε. 115. φατνὸν, ε. 121. κρητῆρας, α, 147. ἱππηΐμε οἴνοιο, β, 430. κρατῆρες. ν. 105. κρητῆρι. β. 330. κρητῆρ⊙ ι, 9. 210. κρητῆρσι α, 110. ν. 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II. 436. 518. 525.
κρὶ λευκὸν ἴμιξαν. δ, 41. εὐρυφυεὶς. δ, 601. ἐ ᾗ ἔχον. μ. 358.
κρὶ πίνον, ι. 447.
κριθαὶ. ι. 110. κριθὰς. τ, 112.
κριθάλφ⊙. δ. 530. ω, 108. κρίθινος. δ. 666. ι. 89. κριθαῖς. δ, 408. κριθάων. Θ, 36. κρίθῃ, π, 269. κρίθοιμι, ξ, 217.
★ κριθήτε. Θ, 48.
κριὸν νίκεα πολλὰ. δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
κριὸς, ι, 461.
• Κριοσφάων, II, 446.
Κρίσῃ, ἐν, II, 269. Κρίσσῃ, II. 282. 445. εὐδίτειλον, ἀμπλίσσαν, II, 438. Κρίσσης. II, 431.
Criticorum ἀβλιψία. ν. 215. Κρισσαὶ ἄκραι. τ, 346. Not. in *Schol.* φ, 196. ω. 120. 190. ψδοδικελικοὶ. II, 394. *Criticorum* delirium, XXI, 3.
κριτοὶ εἰσὶν Αἰσυμνῆ, Θ, 258.
Crocius, Gerardus, in Ὁμήρῳ Ἑλληνίζ. δ. 74.
κροκ⊙. XVIII, 25.
κρομύοια ἰφθαλέοια, τ, 233.
Κρονίδαι, XXXI, 2. Κρονίδη. πάππε ἡμέτερε, ὕπατε κρειόντων, α, 45. ω, 471. Κρονίων⊙, λ, 619. Κρονίων, α, 386. εἰσοιχθὶς, ν, 35. Κρονίωνα, ω. 471. Δία, ξ. 405. Κρονίων⊙ ἐρικυδέος⊙, Θ, 289.
Κρόνιε ἀγκυλομήτα. φ, 415.
κροτάλων, XIII, 3.
κροτάφοις, κ, 377. χ. 102. κροτάφοισιν, λ, 318. κροτάφων, XXX. 11.
κροτάφοιν, II, 234.
* Κρουνὸς, ε, 294. II, 425.
κρύδαν, λ. 454. π, 153.
κρυεροῖς, VII, 15. κρυεροῖο. δ, 103. λ, 211.
κρύσταλλ⊙. ξ. 477.
κρυφηδὸν. ξ. 330. τ, 299.
κρύψεν, λ. 243. κρύψω, δ, 350. ν, 304. ρ, 142.
κτερέϊσμα. κ, 295. 322. * κλαυθμοῖς τεκέεσσι, χ. 401. ψ, 45. κλαυμόνεσσιν ἐπ' ἀνδρήϊον ὠλεκάλεσσι Οὐχ ὑσίη, χ. 412.
κτείνε, 250.
κτείνεσκον, ρ. 471. ν, 289. κτείνοσιν, α, 218. 430.
κτείνομεν, πολλὰ, β, 102. τ, 147. ω. 136.
κτείνων, γ. 304. 309. δ. 257. ξ, 380. κτείνω, π. 404. κτείνῳ, χ. 216.
κτέρεα. α, 291. γ, 285. κτερέϊξε πολλὰ μοιρίδιον, β, 222. κτερείξω, α, 291. κτέρεα ἴλαχον, ι, 311. κτερίσσειν, γ, 285.
κτῆμα, ο, 219. κτήματα, α. 117. κτήματα. α, 402. ἀκτήματα. ρ, 532. ἰδθλὰ πολλὰ, β, 313.
κτήνεσι, XXIX, 10.
κτήνεϊ. ξ. 4. 450.
κτῆνος. δ, 687. κτήν⊙ ἀγελαίων, τὰν οἱ κατέδοσαν. τ, 534.
Κτήσ⊙ Ὀρμενίδης. ο. 413.
Κτήσιππ', υ, 304. Κτήσιππον, υ, 303. Κτήσιππος. υ, 288. χ, 279.
Κυβερνίῃ, ι. 78. ξ, 256. κυβερνήτην. μ, 412. κυβερνήτῃσι, γ, 279. σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI. 49.
κυβερνητῆρες. Θ. 557. κυβερνήτης, λ. 10. μ, 152.
κυβιστητῆρε. δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδάνειρα, π, 212.
κύδιμον. III, 253. κύδιμ⊙, III. 46.
κύδιστ. λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θύγατερ μεγάλου • Κρονίωνος. II, 62. κυδίστην. IV, 42.
κυδιόωντε. XXIX, 13.
κῦδος, γ, 57. μέγα, γ, 79. 202.
κυδρὸν, παραίφασιν. Διὸς, λ. 579. ο. 26. κλέος, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κόδωνες, γ. 292. τ, 176.
κυθι, γ, 16.
Κυθήρεια ἰοστέφαν⊙, σ, 192. Κυθήρειαν Κυπρογενέα. IX. 1. Κυθερείῃ ἰοστεφάνῳ. IV, 288. Κυθήρεις ἰοστεφάνῳ, Θ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεῶ, κ, 290. • 316.
κυκεηθὲς, XLVII. 12.
κύκλον, δίφρον. δ. 792. πυρφυρέῃ, αἰθέρ⊙, VII. 12.
κυκλοτερὲς, ρ. 209.
κύκλῳ, Θ, 278.
Κυκλώπεσσι. α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπες. α, 69. ἀνδροφάγοιο, μειλιχίοισι⊙, κ, 200. Κύκλωψ, ἄγρι⊙, β. 19. πίλωρ. ἀθεμίστια, εἰδὼς, ι. 428.
κυκωμένῃ, μ, 238. 241.
κυλίνδε, α, 162. κυλίνδῃ, β, 163. κυλίνδετο, Θ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν⊙, δ. 541. κ. 499. κυλίνδων, ε. 296. ξ. 315.
Κυλλήνης. III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀρχιφόντιν, XVII, 1. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387.
κῦμα, ε, 162. β, 427. μέγα, γ, 295. μέλαν, ε, 353. παλιρρόθιον, ε, 485. περφύρεον, λ, 242. ῥόθιον, ε 412. κύμασ' ἁλὸς, χ, 387.
κυμαίνοντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252.
Κυμαῖαι ἄρουσι, XXXII, 8.
κύμασι, ε, 224. ε, 285. περφυρέοις, I, 68. περφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύμασι πλησιαδ, θ, 183. ἵστα ὄρνυσιν, πλοῖα, τροφόεντα, γ, 290. μακρὰ, ε, 109. κύμασι πηγῆ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393.
Κύμην πόλιν αἰπεινὴν, ἐρυσσάμενοι κέλευσαν, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16.
κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σαίνουσι, π, 6.
κυνέας ἰπποδασείας, χαλκείας, χ, 111. 145. κυνέην παίγχαλκον, σ, 377. κυνέῃ χαλκείῃ, κ, 206. κυνέην, ω, 230. εὐπλεκέα, ξ, 276. χ, 123. εὐπλεκέα, χ, 102.
κύνες, γ, 259. ὀρχηστὶ, β, 11. ἀργύρεοι, ε, 62. ἐρυσσάπτης, τ, 436. θήρεσσιν ἰσοκέλης, ξ, 21. ταχέες, φ, 363. τραπεζῆες, ε, 309. ὠλεκόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροποὶ, III, 194.
κύνες ἀπ' ὄμμασιν ἦν πατρίδα, δ, 522.
κυνηγέται, ι, 120.
Κύνθιος, ὄχθον, II, 17. Κύνθος, ὄρος, II, 26. Κύνθῳ παιπαλόεντι, II, 141.
κυνοραιστῆσι, ε, 300.
κύπειρον, ψ, 216. λ, 426. ν, 18.
κυπάρισσος, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340.
κυπάρισσον, δ, 145. θ, 319. κυπάρισσος, λ, 423.
κύρε, σ, 339. κύδιστε, τ, 91.
κυπαρισσίνῃ, ε, 340.
κυπάρισσος ὑψίκομος, ι, 64.
κύπριδος, δ, 603. ἱμερόεσσα, III, 107.
κύπελλα, β, 396. ν, 253.
Cuperus, Gisbertus, γ, 246. λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39.
Κύπελλα, IV, 2.
Κυπρογενείαν, IX, 1.
Κύπρου ἰοειδέος, IV, 293. Κύπρον, δ, 83. θ, 362. ε, 442. 448. VI, 28. εὐώδεα, IV, 66. Κύπρε, ε, 443. V, 2. IX, 5.
κυρβαίη, XLVIII, 6.
κυρῆσι, XL, 6.
κύρμα, γ, 271. ι, 473. ο, 479. XXXVII, 1.
κυρτὴν κῦμα ἐφυπερθε, ὕρεϊ ἴσην, λ, 243.
κύστ', *Priori* brevi, ζ, 279. κύστ', ι, 463. ν, 354. π, 190. ω, 397. κύστις κάρη ϵ χείρι λαβέσθαι, ψ, 87. πάντα κύστ' ἐφυφὴν, π, 21.
κυσὶ, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476.
κύσε', τ, 417.
κύσεν, π, 15. ε, 39. ω, 319.
κύσεσιν ἠδ' ἐφύσιγγας, ω, 235.
Kuſterus, Ludolphus, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.*
κυφὸς, β, 16.
*κύψει, λ, 584.
κώας, β, 248. Ἄργος, ε, 291. ἐνὶ πόντου κυπαρισσίνῃ, ε, 300. καλὸς λιμὴν, ε, 307. ταχὺς ἵκετο, ε, 308. 312. ἴχε πυκίλον ἐλλὸν ἀπαλοῖσι λάεσσι, τ, 228. ἁμαλῇσι ἐφὲ σκυλάκεσσι βεβῶσα, υ, 14.
κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μέγα, τ, 58 κώεα, ε, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, γ, 38. εἶδεν, υ, 142.
κωκυτὸν, *Medicâ* brevi, θ, 527. μέγα κωκυτόωντα, XLVII, 12. κώκυσεν β, 361. λιχέσπερον, ω, 294.
Κώκυτος, Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514.
κῶμ' ὑπαλύξει μαλακὸν ἐφέλκει, σ, 200.
κῶμον *φιλοκυδέα, III, 478.
κώνωπες, μεγάλας σάλπιγξας ἔχοντες, I, 199.
κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλίφαντος ἐκπῦσι, φ, 7. κώπην ξίφεος ἐπιμασσέτω, λ, 530. ὄρνι, ἵδρυε κώπην, σέθεν, I, 73. κώπῃ' ἐμβαλέουσι, ι, 489. κ, 129. κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτον, μ, 214.
Κωρύκῳ ἄκρῳ κείρεται, II, 39.
κωρύκῳ, ε, 267. ι, 213.
κωφὸς, ἀκούσας, ἢ ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, III, 92.

Λ.

ΛΑὸν ἀείρας πολὺ μείζονα, ι, 537. ἄνω ὦθησε κατὰ λέφος, λ, 595. ὃς μιν λᾶαν ἔβηκε, τὸ δίριζοι ἔπειθε, ν, 163. πηλέος, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597.
λάβε πέτρης, ε, 428. δέκεν, θ, 186.
γύαιαν, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάρυγος, τ, 480. τόξον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάλ-

φῳ, VI, 37. λάεσσι δίπτας ἀμφιελίσσῃσιν, ο, 102.
Labbæus, Philippus, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404.
λαβέτω, φ, 152.
λαβέμεν, I, 46. λαβόντες, ι, 41. λαβέσθαι, ψ, 255.
λαβέσθω, ε, 293.
λαγχάνουσι, I, 220.
λάγχαιον, ι, 160. ξ, 233.
λαγὼς ὀρεσκῴοις, XVIII, 43. λαγωὸς, ρ, 295.
λαὶ, πιθοῦ ἀπαύχων, τ, 230.
Λαιρκέα χρυσοχόον, γ, 424.
Λαίρτεω, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, διογενέϊ, π, 138. ἥρωϊ, ζ, 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεσιάδην, ω, 269. Ἀρκεσιάδῃ τὸν ἑταῖρε, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πίτνα μοίρῳ, ω, 374. Λαερτιάδῃ, μ, 375. ρ, 152.
Λαερτιάδης, ξ, 486. διογενὴς, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ι, 19.
λαΐοισι κορυνήτης ἀφαρυῖαι ῥυτῆσιν, 267. ξεστῆς, κ, 211. ξεστῆσιν, κ, 253 ῥυθῆσιν, ξ, 10. πεσσῆσιν, II, 299.
λαίζειν, ι, 154.
λαθίκῃ, ι, 97. λαθοίμεθ', κ, 236. λαθοίμην, α, 65.
λάθρῃ, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4.
λαίγγας, ζ, 95. λαίγγες, πυκιναὶ, ι, 433.
λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42. θυέλλῃ, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408.
λαμοὶ, χ, 15.
λαΐνεοι, ν, 106. λαΐνου, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30.
Λαοσυόους, ἴφθιμοι, κ, 119. Λαοσυόῳσιν, πλοίκυλοι, κ, 82. ψ, 318. Λαοσυόῳ Ἀλφείῳ, κ, 106. 199.
λαοῖσιν, ι, 409. μέγ' ὀνησόμενοι, ν, 35. μέγα, ι, 174.
λαοῖς, ν, 206. λαῶν, ν, 399. III, 152. λαφοιὸν, XVIII, 23.
Λακεδαίμονα δῖαν, ι, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, τ, 414. ο, 1. κτησίσιππον, κηλῆτε, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13.
Lactantius, γ, 52.
λακίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89.
Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμπε

Λαῖφος αἰπὺ πτολίεθρον, κ, 81.
*λαμπαίδες αὐγαὶ, ι, 404.
Lampe, Frederic. Adolph. De Cymbalis Vett. τ, 179.
λάμπῃ. XXX, 13. λάμπῃς. III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. ταινίπλοος, μ, 375.
λαμπετόωσαν, ψ, 290.
Λάμπετε, καὶ Φαέθων', οἵτ' Ἠῶ ἵππους ἄγετον, ψ, 246.
λαμπρὴ σελήνη, XXXVI, 33. Fragment. 183. λαμπραὶ, XXX, 10. 12. λαμπρότατον. XXXI, 12.
λαμπτῆρας, σ, 306. λαμπτῆρες φαείνων *αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπτῆρων, τ, 63.
λάνθανε, XVII, 9. λαθέμεν, μ, 227.
λάξ, ο, 45. ρ, 233.
Λακεδαίμων, θ, 141. 153. Λακεδαίμονος, ϑ, 370. ἀγαπήνορα, π, 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λακεδαιμονίους, θ, 207. Λακεδαίμονα, θ, 119. 132. ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο, ϑ, 130.
λαοί, β, 13. 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φείκιον, μάρχων ἱπποβάτης ἵππων, XXXVII, 4 ὁπλότεροι, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472. λαοί, β, 41. 81. λαὸν ἄριστον, λ, 499. κατάλαλον, π, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαὸν, θ, 125.
λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, ϑ, 191.
λαοσσόον, χ, 210.
Λαπίθης, Φ, 297.
λαρὸν πυκοίμοιθα δόρπον, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῃ ὄρνιθι ἐοικώς, ν, 51.
λαρόπης, β, 350.
λασιαύχενα, VI, 46. λασιαύχενος, III, 224.
λασίην ὑπὸ μασθὸν ἐλυσθείς, ι, 433.
λαύρῳ, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λαχεῖν, ι, 116. vid. ἐλάχομεν.
λαχμοῦ, ι, 445.
λάχνῃ εὐωδεῖ, λ, 319.
λαχοὶ, ε, 40. ν, 138.
λάων ἀπαλόφρονα, τ, 229. ἐξὺ, III, 360.
λαῶν, β, 234. κοσμήσῃς, σ, 151. πάντων ἀριδείκετε, ϑ, 388. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. σιμοῦσιν, ρ, 109. σιμοῖσι, ξ, 497.
λάϊνόν' ἔλε πυριφλεγέθοντα, τ, 386. λάϊνος, ρ, 237. λάϊνον, ν, 13. λάϊνον, ν, 217. ἱππιοχάς, III, 61. λάϊνος ἀργυρέοιο, κ, 137.
λειμάμενα, γ, 240.
λεῖβε, ἐπὶ κῆρυκι οἶνον, γ, 460. λείβον δ' ἀθανάτοισι, β, 432. λείβων δάκρυα, ι, 84. 158. ϑ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείην δὲ χρόα, ϑ, 260.
λειμῶν, δ, 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἀσφοδελὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζαθέων, III, 500. λειμῶνας ἀκηράσιας, ἰοειδεῖς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ι, 132. ὑδρηλοὶ μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖϑε πτερύγων, ι, 443. ω, 282.
λεῖπε, ι, 238. 338.
Λειχήνορα, I, 202. Λειχήνωρ, I, 214.
Λειμωνίδη, I, 29.
Λειοκίτωνι, I, 99. 227.
λείψω, μ, 362. λείψαιτ', ο, 149. λείψαιτε, σ, 425.
λείψ ἐπὶ πλατάνῳ, III, 128.
Λειώδης, φ, 168. Λειώδης, φ, 144. χ, 310.
Λεώκριτον, χ, 294. Λεώκριτος, Εὐηνορίδης, β, 242.
Lectiones Variæ unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ, 451. 453. ι, 412. ω, 346.
Λέκτον ἀμφιβάντα, II, 217.
λέκτρον, ψ, 32. πλατὺ θῆσαν ἰκοντο, ψ, 296. λέκτρῳ, α, 437.
λελαθοίατο, δ, 388.
λελακόντο, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, π, 85.
λελασμένοι, IV, 76. λελησμένοις, ι, 448. IV, 79.
λέλεκτο, κ, 447. χ, 200.
*λελόγχασ', λ, 303. λέλογχε, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπε, ξ, 134. 213.
λέλυντο, ϑ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186
*λελῦτο, pro λελύοντο, σ, 237.
λελιάσμεν, γ, 365. τ, 598. λέλιασται, ω, 108. λέλιαμαι, π, 319 λέλιασαι, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172. * λέλιον, κ, 320. λέλιεπται, ω, 223.
Lexicorum defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV, 13. Error, ϑ, 424. ι, 10. 68.
Lexicon Rhetoricum, λ, 578.
Lexicon Vetus, υ, 23. Philologicum, Martinii, δ, 404. υ, 350.
Lexicis ignotæ Voces, III, 58. 361. VI, 55.
λίαντα, χ, 402. ψ, 48. λίαζεν, κ, 433 λίαντες, κ, 212. 218. χερσὶ, λ, 610. IV, 70. λίαντες ἀγαπηδὸν, δ, 335. ρ, 126. λιάντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χερσὶν, XIII, 4. λίασι, χερσὶν, III, 566.
λίπ' ἁλείατα φωτῶν, ρ, 97. λιπὲ, αὖτ' ἀφύσσω, ϑ, 280. λιπὲ τι καὶ χαλέσαντι, κ, 223. XLVII, 14.
λειπέμεν, XXX, 14.
λείπεσθ' ἐπὶ πρυμνήσιον *ἀκρέσιον, I, 120.
Λείσθη ἀγαθὲ, II, 37. Λείσθῳ διοτρεφέϊ, δ, 342. ρ, 133.
λίχνε, σ, 328.
λιγυαλέοι, β, 61.
λιὺ δ' ὀπὶ πείθεται ὥρῃ, ω, 161.
λιλαιὰ, β, 426.
Λιλαίαν πέτρην, ω, 11.
λιλαίεται, μ, 172.
Λιλαίτορα, II, 212. Λιλαίτορι, II, 211.
Λιμνοῖα, Καΐστρου ἄνθεμα, καλλίσφυρον Ἰοῦς, ι, 334.
λιμνοτέρην στρατιὴν ἀλιφατόωσαν, σ, 195.
λιμνοχίτωνα, I, 37.
λιμναίαν, ζ, 101. 186. 251. ν, 233. 335.
λιμῷ εἰὶ χώρῳ, ν, 123.
λιῦσαι ἐν ἀγῶνι, ϑ, 200. λιῦσαι, ψ, 124 λιάσεσθαι, ζ, 157. λιάσασιν, ϑ, 171.
λιχμῶσι, α, 366. λιχμῶσιν, ω, 294. πρατῖς, γ, 399. λίχνα κόπτοντες, ψ, 169. λίχνοι πρατῖδι, α, 440. λίχνε, γ, 403. ἔμπεδον, ψ, 203. ἰῦσθαι, IV, 158. ἰεῖσι, II, 328. πυκινὸν, ν, 340.
λίχνεσθε, ψ, 294.
λίσσ', ϑ, 791. λισσὸν, ἱππόβοτον ἔδος, VI, 48. λισσὸς, VI, 44. αἰγιαλοὺς, δ, 456. ἀρεσίπτολιν, ζ, 130. ι, 292.
Λίσσα πόλισμα, XVI, 3. Λίσσης, Τυνδάρεω παρακοίτις, λ, 297. Λέσβος καλλιστέφανος, XXXII, 2.
λιτάνευε, π, 221.
λίτρα, τ, 88. λίτρας, τ, 91. λίτρα, π, 176. λίτρα', β, 23.
λιτοβατέουσι, σ, 29
λιτὸ', γ, 106. λιτὸν μετοπισθεν, ν, 273 λιτὸς αἴσιμα, ι, 40.
λίτομεν βαθὺν, ι, 134.
λιτόμενος, κ, 398. λιτόμενος, ψ, 357.

λαῖτμα Τυρσηνοί, VI, 7.
λαιτμῆρες, γ, 73. λαίτμηρα κολυπλάγχθοισι, ε, 425. Ταφίοισιν, π, 426.
λαίτμης ἄνδρες Ταφίοι, ε, 426.
λακύτῳ χρυσείῳ, ζ, 79. 215.
λαλάπτῳ πεδίῳ, II, 220.
Λάμιοι, Θ, 283. 294. Λάμιοι ἀμιχθαλόεσσα, II, 36. Λάμια γαῖαν, θ, 301.
λαός, ἀσπερχὲς ἀείρεσθον λεμβοῦχοι, III, 104.
λάξαμαι, χ, 63. λάξεται, Θ, 87.
λάσιν, λ, 101.
λαστίμβροτοι, III, 339.
λάσιμαι, κ, 308.
Λαστὰ κυδίστη θυγάτηρ μεγάλου Κρείοντος, II, 62. μακαρ, II, 14. Λαστὰ γάρηθε δὲ τε φρένα, ζ, 106. νύκτα, λ, 317. Λαστῷ καλλίσφυρον, XXVI, 19.
λάων, I, 57. λάϊν, α, 46. & sæpissimè *Homero*.
λαφύσσω, ε, 268.
λαφύσσεις, ε, 462. λαφύσσῃ, δ, 838.
Liberalis, Antonin. τ, 518. *Not. Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαῖα. *Appellat.* Λίγεια, *Proprium*, Θ, 254.
λιγύμολπε, XXVIII, 19.
λιγυπνείουσας, δ, 567.
λιγυποίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοιο, β, 6.
λιγύφωνον, III, 475.
λῖτ' ὑπεκκλίναι, pro λῖτα, π, 353.
λιθάδιαι *κυκεῶσαι, ξ, 36. ψ, 193.
λίθακι * σχεδὸν πίσης, ε, 415.
λίθοι, τ, 107.
λίθοιν, ψ, 103. τετυπῖν, τ, 77. λίθοισι κατευχόμενοι, ι, 185. λίθοισιν ξεστῖσιν, γ, 406. Θ, 6.
λίκνῳ ἱερῷ, II, 21. 63.
λικμητῆρι, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίετο, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομένῃ, π, 15. λιλαιόμενον, α, 315.
λιμένα κλυτὸν, κ, 87. ναύλοχον, κ, 141. λιμένες, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναύλοχοι, δ, 846. πάντεμμοι, τ, 195. λιμένι γλαφυρῷ, μ, 305. ῥηθρῳ, α, 186. λιμένος, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. κολυτειήεντ, κ, 125. λιμένι εὐόρμῳ, δ, 358. ι, 136. καλῷ, ζ, 263.
λίμνῃσι Θεσπεσίῃσι, γ, 1.
Λιμνόχαρες, I, 212. πολύφημος, I, 14.
λιμὸν, ε, 166. λιμὸς, δ, 369. μ, 332. λιμῷ, κ, 177. οἰκτιστὸν θανέειν, μ, 342.
λίνοισι χρυσείοισι, II, 104. λίνῳ, ν, 118. γυναιξὶν ἐπίνησε, π, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἐλαίῳ, γ, 466.
λίπ', pro ἔλιπε, aut λίπε, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπε, γ, 455. λιπὲ ζ, γ, 196.
λιπαρὰ χρήματα, α, 334. λιπαρῇσι, I, 220. λιπαρὴ κεφαλὴ καὶ καλὰ σφυρά, ε, 331. λιπαρώτατα εἰς ἁλὶ κεῖται ῥέεθρα, II, 38.
λιπάω, τ, 72.
λὶς πίσεα, μ, 64. 79.
λίστεται, vid. λίτεται.
λίσσεαι, δ, 347. ε, 138. λίσσεαι, γ, 19. λίσσεται, Θ, 30.
λίσσει, *Futur. Person.* 3. *sing.* II, 53.
λισσὴ πίσεα, γ, 293. ε, 412. κ, 4
λισσάοντα φυτὸν, ω, 226.
λίσσοισιν δαιδάλεον κύκλα φαεινῷ δίμοιο ξύον, χ, 455.
λῖτα δαιδάλεον, κάλλος, α, 131.
λιτῇσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἑλλισάμου παρὰ, λ, 34.
λιτόμην, ξ, 406. λίτομαι, XV, 5. *XVIII, 48.
λὸ, pro ἴλος, κ, 361.
λοβοῖσι τετυπῖσι, V, 8.
Longinus, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγοισι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίκρηνόν τι καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγος, I, 8. 143.
λόγος, ἴτυος, αὐτὴ δ' σχῆμα, χεῖρα. *Hebraismus*, τ, 168.
*λόϊσκε, I, 128. 291. λόϊσκες, I, 166.
λοίσθια τὰ χείρω, τ, 320. λοισθαίμβροτος, κ, 310. λοίσθιον, ζ, 221.
λοιτρὰ θέμιστα, Θ, 249. III, 268.
λοιτρῶν, ε, 275.
λοετροχόοι, Θ, 439. λοετροχόῃ, ν, 297.
Loyer. de Spectris, III, 109.
λοιβὴν, ι, 349.
Lonicerus, in *Herbis*, I, 36.
λοξοῦδε, I, 286.
* λόον, II, 120.
λοετὸν καθαρώτατον, τ, 233.
Λυκιηθεν, Θ, 418. λ, 488. emendatus, μ, 129. *Schol.*
Lucanus, ν, 354.
λῦσ', pro ἔλυσεν, π, 296.
λύσαιτο, α, 253. λῦσαι, δ, 49. λύσιος, δ, 48.
λοφάδεια, vid. καταλοφάδεια.
λοφιὴν, φοίτης ἰῦ, τ, 446.
λόφον, λ, 595. λόφος Ἑρμαῖος, π, 471.
λοχοσάμβροτος, δ, 463. λοχήσας, χ, 53. λοχήσομαι, δ, 670.
λόχμην συκιῆν, τ, 439.
λόχον, δ, 395. λόχονδε, ξ, 217.
λοχίοντες, δ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* δ, 35.
λυγοὺς, XVIII, 24.
λύγοι, VI, 13 λύγοισιν ἐύστρεφέεσσιν, 227.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, α, 317.
λυθὲν δέ οἱ ἄψεα πάντα, δ, 794. ε, 188. λύθεν εἰν ἁλὶ μηρὼ, Θ, 360. λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης, ε, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκάβαντος, ξ, 161. τ, 306.
λυκαυγέα, κ, 212.
Λυκίην, II, 179.
λύκοι ἐρεμνοκάρηνες, κ, 218. ὀρέστεροι, κ, 212. πολιοὶ, IV, 70.
Lycophron, ν, 259.
Lycurgi Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
*λύσετο, II, 129. III, 410.
λυσσῆς, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λῦσαι, δ, 422. λύσαι, ι, 178. λῦσε, ι, 459.
Lysias, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, ν, 75. ψ, 343.
λύτο γούνατα, δ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσα, τ, 34. λύχνα, I, 128. λύχνῳ, I, 179.
λύων, ν, 56. ψ, 343.
λωβητῆες, ψ, 15. λωβητὴν, ψ, 26. λωβὴν, σ, 224. λώβῃ, ω, 325. λώβης, ἀνιηρόν, σ, 346.
λωΐτερ, β, 169 λωίτερον, κ, 376, β, 141.
λώπην, εὐειμέα, ν, 224.
λωβᾶτο, ι, 93. 94. 102. λωτὸν, ι, 97. λωτὸς, δ, 603.
Lotichius, Joh. Petr τ, 457. I, 36. 39.
Lotus & Angeli in *Sodomis*, χ, 209.
Λωτοφάγοι, ι, 92. Λωτοφάγων, ι, 91. 96. Λωτοφάγων, ι, 84. ψ, 311.
λωφήσει, ι, 460.

M.

Μᾶ', ὃ μὲν Ζεῦ, Ἀχιλλεῦ, καὶ ἅλμα πατρὸς, υ, 339. ὃ μὲν τόδ' ἀθανάτων ἐυκόσμητα σοφίσματα, III, 384. Ναὶ μὰ τόδε κράτιστον ἀπάντων, III, 457.
μαίμηθεν, I, 40.
Magia, & *Magici* Ritus, λ, 25.
Magis Mures invisi, I, 178.
Magius, Hieronymus, I, 170.
*Μαγοῦσας, II, 217.
μάζα, XLVIII, 6.
μάζαν, σῖτος παρὰ μάζαν, χ, 82. μάζῃ, λ, 447. τ, 483.
μαῖ', β, 349. 372. ε, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλην, 129 ψ, 11. 39 59. 81.
Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοίη, XVII, 4. πότνια. III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδες, ξ. 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μαίης ἱερὸν δῶ, III, 89. 547.
μαιμάᾳς, ξ. 356.
μαίνεται, σ. 350. μαινόμῳ, φ. 298 μαινομένῳ, ν. 367.
Μαῖραι, λ, 325.
μαίνεσθ', II, 14. μαίνῃσθε, ε, 7. ἠοὶ ὑ φιλέουσι χέτλια ἔργα, ξ. 83. μαιμάασι, κ, 82. μαίνεσθαι, κ, 217. μαιμάᾳς, ζ. 158. pro μαιμάᾳσι, λ, 482. μαιμάων, Θ, 281.
μαιμαώωσι, σ. 537. ρ, 165. τ, 311.
* Μαιμακτής, II, 37.
μαίμακες, οἱ πλησίον παῖδες, I, 39.
μαιμώδης, π. 106.
μαίρ' ὀφρύσι εἰλὼς δῦρι, μ. 229.
λαπτομένῳ, III, 280. μαιμῶς κίονας, κ, 54. μαιμώσσεσι, Θ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μαχαὼν, κ, 163. σ. 97. τ, 454.
μελανχῖτι, κ, 56, κ. 70.
* μελάγχες, I, 160.
Μάλεια, ι, 80. II, 409. Μαλεῶν, τ, 187.
μαλιερῷ. XXXVII, 5.
μαλθακὰ, XXIX, 15.
μαὶ, λ, 343. ρ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντεῖα, III, 530. 544.
μαστύει, β, 178. μαστύοις, β, 180. ν, 380. μαστύσομαι, κ, 200.
μαστῆϊα, μ, 272.
Μάστωρ, ο, 242. Μάστορ, ο, 249.
μάστορ ἄλκῃ, Θεοῦ ὡς Τεμισίαο, κ, 492. 493. μ, 267. μάστις, κ, 202. ο, 225. ἀμύμων, δ, 98. 290. ἀνὴρ οἷός τ' μῆας τὶ Τάλαος Εὐρυμίδης, ι, 508.
μαστιώσιν, ι, 509.
Μάσσητα, vid. Σμάσσητα.
Μασσήτια, ν, 80.
μάσσα, π, 421. μάσσῃ, σ, 2. μάσσῃ, ψ, 11. μάσσων, XXXVII, 4.
μαρμαρυγαὶ, II, 203. μαρμαρυγαὶς ἠΰτε πυρὸς, Θ, 265.
μαρμάρῃ * ἀκριόεντι, ι, 499.
μαρτάλῳσι γ, 85.
Martinus Bernardus, II, 152. 209. 243. 539. III, 242. 316.
Martinius, vid. *Lexicon.*
μαρτυρίησι Διονύσου, λ, 324.
μαρτυρέσι, ξ, 394. μάρτυρος, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης ἱρεὺς, Ἀπόλλωνος ἱερεὺς, ι, 197. & 198.
Maro, Virgilius. *Homerum* imitatur, γ, 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. θ, 492. 507. ι, 136. 491. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. σ, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
Maronem Vinum, ι, 208.
Martis & Veneris Fabulæ Interpretatio, θ, 267.
μάσσαλος, λ, 590.
μᾶσσον, θ, 203.
μάστακα, δ, 287. ψ, 76.
μάστιγα, ζ, 81. φαεινὴν, III, 494. μάστιν, ο, 182.
μάστιξε δ' ἐλαφρῇ, γ, 484. 494. ζ, 82. ο, 192.
Mastrelius, β, 158. ω, 451.
μαχάλῃ, III, 242.
μαχὴν, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μαχεόμεσθα, ρ, 471.
μαχεόμενοι, ω, 113. μαχόμενον, λ, 402.
μάχαλος, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχίσασθαι, σ, 39. μαχέσασθαι, β, 245.
μαχητὴς, σ, 260. κρατερὸς, I, 168. μαχητὰς, γ, 112.
μάψ, γ, 138. μαψιδίως, β, 58.
μαψιλόγοισι, III, 543.
μεγαθύμου, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. θ, 206. III, 462.
μεγαλήπια, γ, 158.
*μεγαλαύχοις, I, 172.
μεγαλήτορι, ε, 81. μεγαλήτορ, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοσθενὲς, XL, 1.
*μεγάλῳ *Κοίῳ, II, 62.
μεγάλως, π, 431. μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθη, ο, 103. Μεγαπένθης, ο, 100. κρατερὸς, ο, 122. πλούτου, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, κ, 365. δ, 768. κ, 479. λ, 333. ο, 2. σ, 398. ψ, 299.
Μεγάρη Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγατρῶν, λ, 268.
μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν, χ, 494.
μέγας οἶδος, σ, 4.
μείγνυθον, ι, 217.
μειγέμεν, γ, 55.
μείκτα, XXII, 4 μίκτας, ι, 185.
μειδιόωσα, III, 2. XVII, 2. μειδιόωσι, IX, 4.
μείδησε, λ, 109. 137. μειδήσας, β, 358. τ, 321.
Μείδεια, κέρυσα, χ, 357. Μείδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω, 441.
μείδιττες, ν, 186. μειδιῶντες, α, 72.
μειλήσασθαι, σ, 401.
μειλίσσεσθαι, θ, 376.
μειλίσσω, κ, 175.
μειλίσσομαι, α, 118.
μειλιόμενος, ζ, 25.
μειλιόσ', κ, 77. ο, 212.
μειλίσσω, pro μειλίξασθαι, χαλκοῦ χλοῦν, φ, 377.
μειλιχόμυθος, ι, 325.
μείλια, π, 179. γλυκερὸν, ξ, 194. ἠδὺ, δ, 746.
μειλιόωντι, σ, 239.
Meibomius, Marcus, locum *Homeri* perversè legit, δ, 703, 4, 421.
μειόησε, δ, 609
μειονεξίῃ, IX, 3. VI, 14.
μείζονι, β, 48. δ, 698.
μείλια, vid. ἐπιμείλια, ad *Iliad.*
μειλίγματα, κ, 217.
μειλίσσεσθαι, γ, 96. δ, 316.
μειλιχίη, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, θ, 172.
μειλιχίοις, ο, 373.
μείων πλειοφόρου εἰς ἑωυτὸν, ἢ περ' αὐτῷ, ξ, 292.
Mel laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μειλιχοχείρων, π, 175.
μείλιχθεν, σ, 149. χ, 239. μειλίχθη ὑψηλοῖο, λ, 277. εὐπειθέστερος, III, 174.
μειλιχθέντε, θ, 279. μειλιχθεὶς σχεδὸν χρεὼ, τ, 544.
Μειλάνιππος, ο, 225.
μειλιχθῆναι, XLVII, 3.
Μειλιχθῦ, φ, 176. Μειλιχθὺς, ν, 255. ὡς Δολίονα, ρ, 212. χ, 152. 159. Μειλιχθὸς, ω, 103.
Μειλάνθιος, χ, 195. Μειλάνθιον, φ, 175. 265. χ, 474. Μειλανθίου, αἰπόλου αἰγῶν, ρ, 247. υ, 173. χ, 135. 142. 161. 182.
Μειλανθὼ, τ, 65. καλλιπάρῃ, σ, 320.

μειλανόχροϖ, τ, 246.
μειλάνυδρον, υ, 158. μειλανύδρῳ, XVIII, 20.
μείλας, κ, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μείλε οἱ ᾧ ἑοὶ εἰ δίκαια νόμφης, ι, 6.
μείλε᾽ ἄλοχον πυκινόν λαῶν, σ, 69. ω, 367.
μειλιήμασι θυμὸν ἔχων, δ, 650. θυμῷ, υ, 56. ψ, 343. παῖδος ἄγασσαι, ε, 8.
μειλιόωσα πυκινὰ πρὸς ὃν πόσιν ἔπεα, ρ, 339.
μείλιοσαι, τ, 106.
μείλιπ γλυκερῷ, υ, 69. ω, 68.
μειλίσσω χρυσὸν, I, 39.
μειλιφρόνα, π, 182. μειλίφρονι, ω, 488.
μείμνω, κ, 232.
μείμνω ἀνίδρασιν ὡς ἐπέεσσιν, ζ, 321.
μειλόντων, τ, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μείλω, III, 419. vid. μείρω.
μείλπε, III, 450.
μείλω ἀνθρώποισι, ι, 20.
μεμάασι, δ, 700. μεμάκασιν, ε, 18. υ, 215.
μέμακτον, λ, 314.
μεμαυῖα, τ, 389. π, 171. VI, 47. μεμαυῖᾶς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαυῖα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαυῖες, χ, 172.
μέμβλετο, χ, 12.
μέμβλωκε, ρ, 190.
*μεμεσσόμενοι δώμασδε νέεσθαι, I, 59.
μεμήλει, π, 151.
μεμιγμένα, πυκὰ δ᾽ λυγρά, δ, 230.
μέμονε, κ, 115.
μέμονεμεν, κ, 121. μεμονυῖα, κ, 343. μεμονώμενος, ξ, 168.
Μέμνονα δῖον, λ, 521. Τόν ῥ᾽ Ἠὼς ἠΐθεος φαεινῆς ἀγλαὸς γείνατο, δ, 188.
μέμονεν, σ, 520. υ 15.
μεμορυγμένα, υ, 435.
μεμφομένων, I, 145. μέμφονται, I, 149.
Menagius, *Ægid.* ε, 416.
Menander, XIV, 9.
μενεαίνων, κ, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ἄρχε μοι λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ε, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. κἀγαθὸν βοὴν, ε, 14. * διοτρεφὲς, ξ, 116. ξανθὲ, κ, 285. *Μενελάῳ ξανθῷ, λ, 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ε, 5. 141.
μενεπτόλεμον, γ, 442.
μενοεικέ, ι, 166. ἐθελήν, ξ, 76. μενοεικέα πᾶσιν ἔψω, ε, 267. μενοεικές, υ, 391.
μενοίνα, λ, 531. σ, 282. III, 62. μενοινᾷ, β, 34. 92.
Μενοιτιάδαο, ω, 77.
μένος ἀΐδι ἀπείρων, λ, 269. ἄσχετος, υ, 19. ἀθανάτου, ω, 318. ἐμπέδου, τ, 493. ἠελίοιο, κ, 160. ἠῦ, β, 271. ἰσοῖ, π, 167. *II, 371.
Μέντη, κ, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαίφρονος υἱὸς, ω, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀντιθέοιο, φρένας ἀλκὶ, β, 243. Μέντορα ἄρχον, δ, 654. δῖον, δ, 655. Μέντορ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμέδης χ, 235.
Μενελάϊππος, κραιπνός, I, 256. *Μενελάϊππος, I, 265.
μενεμαῶτα *θυμοειδ. III, 44. μενεμαῶτε μετὰλλα, III, 160.
Μερμερίδαι, Ἴλιον, κ, 259.
μερμήριζε, υ, 10. 93. μερμήριζεν, ι, 554. χ, 333. μερμηρίζει, β, 325. π, 73. υ, 38. μερμηρίζω, υ, 41. μερμηρίζων, υ, 28. μερμήριξε, β, 93.
μέρμερα πέσσειν φαεσίμβροτος, κ, 23, 24.
μεσάβων, υ, 49. 132. I, 40. II, 42. XXX, 18.
μέσσος, III, 53. *419. *498. 499.
μεσαύλιος, ξ, 449. 455.
μεσόδμαι καλαὶ, τ, 37. υ, 354. μεσόδμης κοίλης, β, 424. ε, 289.
μεσόμφαλον, I, 128.
μεσσαύλιον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιος, φ, 18.
μεστὸς, XLVIII, 5.
μεσφύσσει, ϑ, 201. σ, 35.
μεσχιάδι, κ, 31. δ, 721.
μεσχινέμεν, τ, 24.
*μεσσ᾽ ὄπις ἐλθὼν, XLII, 4.
μεσόχλιστον, ψ, 188.
μέσσα, β, 355. δ, 389.
μεσσηγὺς, γ, 179. 209. κ, 539.
μέσσον, λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532.
Metrum periclitatur πυκινῶς, I, 68.
μέσσῳ, ζ, 107.
μεσσόχθι, ϑ, 7. 47.
Μεσσῆνις, π, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, τ, 223. Not. *Schol.*
μέσσα, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυτὰ, III, 455. πτυγμέσσι, β, 38.
μέσσα, αἰδῖα, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μέσσαι, ε, 173.
μέσσιτ᾽, pro μέσσῃσι, ξ, 300. μέσσιτ, γ, 132. 160. 166.
Μεσσήδιον, VI, 43.
μεσσηέδας, ι, 124. 244. 341.
μέσσιστα, ι, 299. 465.
μεσσίστας, λ, 308.
μέσσῳ, ι, 324. υ, 71.
μεσσ᾽ ἀδινὰ, κ, 92. δ, 320. ψαφαρὰ σχίζα, XVIII, 32. μέσσα, vid. 21 β, 75. ἄρμφω, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. κάπετον, XLIX, 2. βαθύτερχα, II, 412. ἴμπεδα, τ, 113. ἰσοφαρίζοντα, κ, 532. ἴσχια, λ, 107. καλλίτερχα, ι, 336. 469. κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *πυκάσσαι, II, 304. *πυκάσσαι, ι, 464. σχεδὸν ἀλλήλοιιν, φ, 18.
μεσσίῃ ἀγλαΐηφιν, π, 115. λ, 588.
μεσσοδόπῃσι ἀγρούλαις, III, 288.
μέσσον, ἀπὸ τοῦ, αἰχμῆς, ξ, 105.
μέσσοπε καρπὸν, π, 104.
μεσσοπόνοιο, XVIII, 11.
μέσσος, λ, 293.
μέσσου πεντεκαίδεκα, XXXI, 1.
μετὰ, ω, 118.
μετάϊε, ρ, 14.
μέτιμμα, λ, 73.
μέτιον, β, 66. ε, 146. μέτιος ἀλοῦς, γ, 135.
μετὰς φθίνοντας, ξ, 162. τ, 307.
μέτρα, III, 254. μετρέτω, III, 373. μετρήσαιμι, III, 264. 364. μέτρητον, III, ibid.
μετρῶν φθινόντων, κ, 470. τ, 153. ω, 142.

μέφ᾽

μήρ' ἑκὰς κατὰ, μ. 364. πὰξ' ἐπὶ μήρ' ἴθημεν, γ. 179. μηρὸν, ν. 26. μηρὸς ἔκτη, γ. 273. ι. 553. ρ. 241. χ. 336. μηρία, γ. 9. 456. φ. 267. πεμμελετῶσι, τ. 397. μηρῶν, ι. 300. παχέος, κ. 439. λ. 230. μηρὸς, ξ. 135. μ. 160. καλὸς, μεγάλης, σ. 66. μηρύσασθε, μ. 170. μηρὼ, ὦ, πιπλήσθην, ν. 198. μήτηρ, γ. 261. ω. 96. 198. 443. μήτηρ ἀπέλαστος γένηται, γ. 110. 409. μῆτερ, κ. 346. μητρὸ', ω. 248. μητέρα. α. 275. ἀμύμονα. ο. 15. Οἰδιπόδαο. λ. 270. μητέρες, κ. 414. μητέρι. β. 50. 336. κιδνῇ, κ. 8. 1. 117. μήτερ, κ. 215. παλαιὸς ἀνυτὴ. ξ. 202. πινυτὴ, υ. 131. πότνια, ζ. 30. φίλη, β. 88. μητρυιὰς, ι. 262. μήτρης. IV. 250. μητρὸς, ξ. 243. π. 298. υ. 102. μῆτιν, γ. 18. δ. 678. 713. ἀρίστην, ψ. 125. ἐπίφρονα. τ. 326. μητιόεντα, δ. 227. XXIII. 5. μητιάασθαι, II. 344. μητιάωσι, α. 234. μητιόωσα, ζ. 14. θ. 9. μητρόθεν ἐπίθετα, β. 134. μητρωΐοιο, τ. 408. μηχανιὰς, γ. 213. π. 93. μηχανιάασθε, υ. 370. μηχανιόωντας, π. 134. ρ. 499. 588. υ. 170. φ. 375. μηχανιώντες, ο. 142. μηχανιόωντα, υ. 394. χ. 432. μηχανιόωντο. π. 196. μηχανιῶσι, III. 435. μῆχος, μ. 391. ξ. 238. μεῖ, ν. 110. μία, β. 412. ξ. 514. χ. 130. ψ. 227. μίαν, δ. 176. υ. 65. φ. 121. μιαιφόνοιο, θ. 271. μίγδα, ω. 77. μίγδην, III. 431. μιγήμεν δ. 212. ε. 386. μιγῆναι, κ. 73. λ. 267. μιγῆναι, λ. 305. μίγησαν, θ. 268. Μίδας. XXXVI. 6. * Μίδαο, XXXVI. 1. Μίλητος, II. 42. Μίμαντα, ἀνεμόεντα, γ. 172. ὑψιπρήρωνα Μίμαντος, XL. 5. Μίμας, παφλάζοις, II. 39. μιμνῆθ' *ἔτι περ. II. 163. μιμνέτω, κ. 472. μίμνε, μ. 161. μιμήσασθαι ἔργα χαίρουσι, I. 7. μιμήσασθαι τέχνης πὸς βατρέχων. I. 148. μινυὶῳ Ὀρχομενῷ. λ. 283. μινύθει, δ. 374. 467. μινυθήσεσθε, ξ. 17. μινυθαδίοις, τ. 328. μινυθαδίῳ, λ. 306. μινύεζον, δ. 719. Μίνωα, Διὸς ἑταῖρον, λ. 567. Μίνως, Διὸς μεγάλα ἐπίουρος, τ. 178. Μινωΐδι Κνωσσῷ, II. 393. μιξοπάλαι. ζ. 136. ω. 313. μιστύλλεσθαι. υ. 203 μιστυλλόμενα. σ. 324. μισθὸν, δ. 525. μισθὸς ἄρειον, σ. 357. μισθὸς ἄλλος, κ. 84. μίτυλλον, γ. 462. μιχθήσεται, XIV. 3. μνᾶας γυναῖκα, π. 431. μνᾶαλλε, α. 39. μνάσκετ', ν. 290. μνᾶσθαι, π. 77. τ. 529. μνᾶμ' Ἑλένης χερσὶν, ε. 126. μνᾶσαι, φ. 40. μνήμων, θ. 173. φ. 95. μνῆσαι, γ. 101. δ. 331. 765. χ. 208. μνησαίατο. ν. 138. μνηστῆνες, σ. 276. μνηστὴν ἄλοχον. α. 36. μνηστῆρας, α. 270. ἀγαυὺς, β. 247. ἀγηνορέας, α. 106. ὑπερηνορέοντας, δ. 766. μνηστῆρες, ἀγαυοὶ, β. 87. ἀγήνορες, α. 144. ἀντίθεοι, ξ. 18. ἀπάλαλκε, ω. 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α. 368. ὑπερφιάλως ὑβρίζοντες, β. 266. ὑπερφίαλοι, ψ. 356. μνῆστις, ν. 280. μνησεῦ, π. 294. τ. 13. μνησεύω ἀρχαλέης, β. 199. μνῶνται, α. 248. ζ. 34. 284. π. 125. τ. 133. φ. 326. *μνωόμενος. II. 209. μνωομένῳ, δ. 106. μνωομένων. ο. 399. μνώοντο, λ. 287. μνωόντων, α. 387. μνώσατο, ν. 214. μνώσατο, μ. 190. μογοστόκος. II. 97. 115. *Μοῖσα*, Poetria *Bycantina*, μ. 63. μοῖρ' ὀλοὴ. β. 100. μοῖρα. φ. 24. κακὴ, I. 110. χαλεπὴ, λ. 291. μοιχάγρι' ὀφέλλει, θ. 332. μολοβρὸς. ρ. 219. μολοβρὸς, σ. 26. μολπῆ τ', ὀρχηστύς τε (φίλης) ἀναθήματα δαιτὸς, α. 152. μολὼν. ω. 334. μονόμορος, I. 294. μούνος, I. 257. *Montaigne*. Dominus. κ. 212. μορόεντα. τελήεντα. ἴρηκα. σ. 297. μόρσιμον, α. 34. ι. 436. ι. 61. λ. 408. π. 421. ν. 241. κακὸν, κ. 166. μόρσιμον ἦμαρ, κ. 175 μόρσιμος, π. 392. φ. 162. μορφὴν ἐπίων. λ. 366. μορφὴν, θ. 170. *Mos*, ad *Funera* certandi, α. 87. *Amanuenſium*, in Codicibus deſcribendis, δ. 72. *Dii*, nè invicem ſibi contraveniant ζ. 329. *Morimus* ter voce vocare, ι. 65. In Juramentis Calamitates memorare, υ. 339. Μέλιον ἄρος. σ. 422. μουνάξ. θ. 371. λ. 416. μοῦνος. ψ. 227. II. 97. μοῦνον, κ. 157. μοῦνος, β. 365. μουνωθῆναι, ο. 385. μοῦνωσε. π. 117. Μοῦσ. θ. 63. 73. 481. 488. Μοῦσα. α. 1. II. 518. III. 1. IV. 1. VIII. 1. XVIII. 1. Διὸς θυγάτηρ. XIII. 2. Καλλιόπη. XXX. 1. λίγεια, ω. 62. XIII. 2. XVI. XIX. 1. Μοῦσαι εἰσίαι πᾶσαι, ἀμοιβόμεναι ὀπὶ καλῇ. ω. 60. II. 189. ἱλικώπιδες. XXXII. 1. ἔσπεσε φίλης κεφαλῆς Διὸς ἀδμῆτος. XXXI. 1. Μοῦσαι. XVIII. 15. Μουσάων. XXIV. 1. 2. XXX. 20. * Μουσέων. I. 1. μοχλοῖσιν, ε. 261. μοχλὸν, ι. 332. ε. 375. ἐλαΐνεον, ὀξὺν, ι. 382. πεφυρμένον αἵματι, ι. 397. πυρώσας, ι. 387. μοχλὸς ἐλαΐνης, χλωρὸς, ι. 378. μοχλῷ ἐλαΐνῳ, ι. 394. *MSS. α. 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ. 489. &c. MS. *Aloyſianum*, α. 25. β. 1. MS. *Collegii* Corporis *Chriſti*, *Cantabr.* α. 441. &c. MS. *Genvillo-Caienſe*, β. 1. δ. 10. υ. 54. MSS. Prælectiones *Græcæ*, *Andreæ Dunnei*, II. 281. MS. *Joh. Tzetzæ*, τ. 246. ω. 114. 538. 539. *Var. Lect.* μύας, I. 280. ἐλίσσω, I. 150. μυελόεντα ὀστέα. ι. 293. μυελὸν ἀνδρῶν. ἄλφιτα. β. 290. υ. 108. μυῖες. I. 6. 138. ἀγελαὶ, I. 292. *σύπλιοι, I. 131. * Κεντρόεσσαι μιγαλαύχεις ὄμοιοι, I. 172. μύεσσι, I. 254. μύεσσιν, I. 100. 257. vid. *Magis Mures intuſi.* μυθήσαι, β. 202. μυθῆσαι, θ. 180. μυθήσατο, κ. 124. μῦθοι, γ. 124. μύθοις ἀμαυοῖσι, ο. 53. πυκινοῖσι, γ. 23. χαλεποῖσι, β. 83. μυθολογέω, μ. 450. Μυκαλησσὸν, εὐρύχορον, II. 224. μυκηθμῷ, μ. 265. Μυκήνη ἐπιπλόκαμος, β. 120. Μυκήνης φ. 108. πολυχρύσου, γ. 304. μυκη-

μυκᾶμενοι, κ, 413.
μύλαι, εἶπε, 106. μύλλω, υ, 111. μύλης, χ. μύλης, ἐπὶ, η, 104.
μυληφάτης, β, 355.
μῦν, I, 146.
μυοκτόνον, τεφραῖον, I, 158.
*μυόφορβον, Fragment. 97.
Myretus, M. Anton. ξ, 83.
μυρί, ο, 315. 366. 415. ω, 282. μυρία, β, 16. κ, 9. λ, 281. μυρίαι, ο, 555 μυρίοι, ϑ, 110. μυρίον, ο, 451.
Μυρμιδόνας, ἐγχεσπαλέας, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494. Μυρμιδόνων, δ, 9.
μυρμηκιάσεις, κ, 202. 568.
μυρσινοειδέας ὄζους, III, 81.
μοῦσ' ἀνθρώπων, I, 9. μουσ' ἐπιφαλίδες, I, 177. μουσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musica Virtutes, τ, 457.
Musici Operis apud Graecos Antiquitas, τ, 228.
μυχῷ, ω, 415.
μυχίμβις, φ, 146.
μυχὸν, κ, 87. ι, 236. π, 185. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ἀλὸς ἁλμυρὸν, ν, 96. μυχόνδε, χ, 270. μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290.
μῶ, ut τῷ μῷ κεχαρισμένα θυμῷ, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μῶλος, τ, 222.
μῶλυ δέ μοι κλείουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμεύῃ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψας, β, 86.
μώνυχας ἵππους, ο, 46.

N.

Νάϊον, ὃν, κρήνην, ζ, 292. ναίει, α, 51.
ναιετάασκε, ο, 384.
ναιετάουσι, δ, 96.
ναίεται, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶες, δ' ἐρῷ ἄγχιμα πεδίῳ, ι, 212.
νάετε, δ, 174.
Ναυσόλιδης, ϑ, 116.
ναυσὶν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, κ, 141.
Ναυσίθοον, ν, 56. μετεναύεσσιν, ν, 62. Ναυσίθοος ἠνορέης, ζ, 7. ν, 63. Ναυσιθόῳ, ϑ, 565.
Ναυσικάᾳ, ζ, 25. ϑ, 457. 464. ϑυγατρὶ Ἀλκινόοιο, ζ, 17. 213. λευκωλένῳ, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικάᾳ, ζ, 276. Ναυσικάα, εὐπατέρειαν, ζ, 49. λευκώλενος, η, 12.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλειτοῖο, Δύμαντος, ζ, 22.
ναυσικλυτοὶ, ν, 39. ϑ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦται, α, 271. μ, 98. ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. ναυτικὸν ἔϑνος, τυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL, 4. ναῦται, VI, 37. ναύτῃσι, ϑ, 162. ναυτέων, ι, 138.
Ναυτὸς, ϑ, 112.
ναυτιλίῃ, ϑ, 253.
ναυτίλλεσϑ', ξ, 246. ναυτίλλεϑ', δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νέαμαί μοι κατέπαξε Ποσειδάων, ι, 283.
νέαι, αἱ πάλαι, νῆες, β, 293. ἑμεναὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. καινοπαρήρους, γ, 299. φοινικοπαρήους, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρηοι, ι, 125. ἀκείας, κ, 36.
νεόρρι, τ, 230. νεόρροι ἁλαδήνας νεμεσσᾶν, δ, 336. ε, 127.
νέεσϑ', α, 17. β, 52. 238. δ, 8.
νεηνίης, ξ, 524. νεηνίῃ ἀνδρὶ πεφῶτι ὑπηνήτῃ, κ, 278. πρωϊήνῃ, VI, 3.
νεήνισι, κ, 20.
νεόφατον, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατον, π, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεα, π, 74. μ, 440.
νείκεϊ, π, 303. νεικείῃ, ρ, 187. νείκεσι, χ, 26. νείκεσσι, ϑ, 158.
νεικέσκομεν, vid. νεικέσκομεν.
νεῖκος, ϑ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μέγα, π, 98. 116.
Νείλα Nomen Vetus, ξ, 258.
νεῖμεν, ξ, 436. νεῖμον, μ, 179. ν, 50.
νειὸν, ν, 32. νειῷ, ι, 127. ϑ, 124.
νειόϑι, ο, 88. νειὸν, μ, 188. ξ, 152.
νεισόμενον, δ, 701. ι, 19. νείσομαι, ι, 58.
νεκρὸ ἀφραδέων, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκυες, ἐρυσθὲν, ε, 93. νέκυϊ, τ, 159.
νεκυσίων, IV, 207.
νεκύων, κ, 518. καϑαρϑεμένοισιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. καπνϑείσης, κ, 530. κλαγγὴ, οἰωνῶν ὡς, λ, 566. 604.
νέμεαι, ι, 449. νέμεσϑ', ν, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσήσαι, α, 158.
νεμεσίζεσϑ', β, 138. νεμεσίζετο, α, 263.
νέμεσσι, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμέσσα, φ, 147. νεμεσσᾶτε, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσᾶτον, δ, 158.
νέμεσϑ', ν, 407. IV, 97. νεμέσσατον, XLIX, 2. νέμεσσι, ι, 233.
νεοκλῆς, μ, 86.
νεοκοὶ, III, 406.
νεόδμητος, δ, 437. νεόδματον, χ, 363.
νεοδμὴς, II, 231.
νεοϑηλέϊ, XXIX, 13. νεοϑηλέϊ, III, 82.
νεοίμιϑι, γ, 170.
νεοκελὲς ἦμαρ, Fragment. 134.
νεόκτιτος, III, 241.
νεοκτιστῆς, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοτρίτῳ ἐλαίῳ, ϑ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο, λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφελίσσης, π, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. καινοτρόχοιο, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109 δῖον, α, 284. Νέστορι, γ, 57. δ, 209. ποιμένι λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 6. 44. Νεστορίδης, γ, 36. 481. Νέστορος, γ, 448. ἱπποδάμοιο, γ, 17. Νηληϊάδαο, γ, 465. Νέστορ, γ, 32. ἀντίϑεον, λ, 511. γεραιὸν, γ, 411. γέρον ἱππηλάτα, γ, 436. 444. δ, 191. παλαιά τι, παλαιά τε εἰδὼς, ω, 52. ἄνακτ' Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεῦμαι, XLVIII, 11.
νεύουσι, σ, 136. αὐτὰ δ' ὀφρύσι νεῦσε ἑκάστῳ, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφι, λ, 606.
νεφεληγερέτα, μ, 194. σ, 153. ξ, 209.
νέφεα σκιόεντα, ϑ, 374. νεφέεσσι, ε, 293.
νεφέλας, ε, 291. νεφέλῃ κεκαλυμμένος, μ, 74. μέλαινα, ω, 314.
νεφεληγερέτα, κ, 63.
νεφϑ', ν, 114. μέλαν, δ, 180.

νέφ,

νέμ ἐπὶ κίλλαστι, Φ, 407.
Neocorus, nunc *Kaſtetus*, vid. *Suidas*.
νέον, β, 29. ὑπερηφανέοντας, ζ, 324. 331. δ, 714. ρ, 452.
νεῶν ἀκυπέτεων, ζ, 271. μ, 67. XXXII, 7.
νεός, κ, 172. κυανοπρῴρου, ι, 482. ξ, 10.
νεφέλη, ἀϊδηλα, α, 352. νεφέλης, κ, 552. νεφέλῃσι, γ, 303. νεφέλῃ, β, 158 νεφέλῃ γ, 49. νεφέλῃ αἰθέρι, σ, 31. 52.
νὺ ἄρπας ἐρίτιμον ἐπίκοσιν, α, 280.
νύμφαι, ψ, 234. ἥων, II, 506.
νῦν, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82.
νύμφαι, θ, 507. ἥων, α, 303.
νωλεμέως, γ, 344. μιλανιαν, β, 430.
ξυλοκαλίαι, τ, 149. νῆας, γ, 180. ὅτε
νόμευε σῦες, τ, 74. ὕπνον ἰαύων, IV, 178 νομεῦσι, ἀλίτης, ἥμενος ἄγχιστα ἰοντὸς, νόμιμος ὕπνος, τ, 60.
νόμιμον, IV, 172. XVIII, 16. νόμιμος, δ, 793. μ, 311. 366. τ, 79. I, 47.
νομὸν μεγάλην, ι, 296.
νομὸν πῦρ εὖ, ο, 321. νόμησαν, τ, 64.
νόμισε, ι, 493. II, 403. νομίσαι, ι, 354.
Νομάδες, τ, 104. 348. 356.
νομὶ σὺν πρόμοισι, β, 417.
νομῆες, θ, 179. III, 484.
Νομὸν ὑλήεντα, κ, 186.
νομεφόνε, ξ, 509.
Νομία, μεγαθύμων, κρανάοισιν ζώουσιν, ε, 219.
νομίσαι ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νομῆϊ, δ, 743. νομίσας, IV, 276.
νομηΐς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νόμιος, τ, 143. μιξολυδιάλιστι, ζ, 98. ω, 132. νόμισσε κοσμηθὲν βιοῦσθαι, δ, 134.
νομισθῆ, φ, 205. νομισθῆναι, α, 86. νομιστῆς, γ, 101. 327. νομιστῆσι, ι, 93. τ, 269. νομισταὶ, δ, 349.
νοτιὴν, ι, 392. μ, 169.
νύξ, I, 67. νύξας βαθείαν, I, 148.
νύξομαι, ι, 364.
νοῦ, II, 143. νοῦσι κακὸν ἀλλύμενοι, II, 347. νοῦν ἐπέρασσε, II, 286. θυμὸν, IV, 58. μίμνε, II, 266. σφετεριζέμεν, II, 80. πίσυνε, μ, 346. νῶϊν, ζ, 10.
νυκτῆϊς, δ, 221.
νύκτα, δ, 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νυκτιπόλε, α, 297.
νυκτιφοίτης, ω, 468.
νυκτὸς, α, δ, ι, 44 φ, 85. χ, 32. 176. II, 532.
νύκτωρ, α, 160. 377.
Νυμφῶν II, 219.
Νυμφάων, ἐὐκόμων πολίεθρον, ω, 376.
Νυμφίον, ν, 351. ἀριστῆος, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νυμφίος, ρ, 207.
νύσσετε λίθῳ, π, 193.
νύσσης, α, 245. π, 122. τ, 130. ἥβῃσιν, ο, 298. νῦσσε, α, 85. Αἰολίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, 1. ἀμύμονα, μ, 161. ἐρυμνὸν, γ, 270. ἐὐκλήϊσεν, ι, 130. ὑλήεσσαν, κ, 308. ἀγυιὰν μ, 448. νῆσος, δ, 354. ἀνδρήιοσα, α, 51. * ἐλαίχεια, ι, 116. εὔυδρος, εὐμηλος, οἰνοπλήθης, πολύπυρος, ε, 402. πετρήεσσα, δ, 844. ὑλήεσσ' ι, 116. νήσου ἀμφιρύτης, II, 251. ἀμφιρύτης, II, 291.
νήπιος, σ, 369.
νήστιν, δ, 373. ἀμφιρύτην, α, 50. 198. μ, 283. ἐρίμυγ. μ, 351. κραναὴν, II, 26. πολυτλῆ, κ, 3. νήσων, δ, 607. ν, 234. ο, 33.
νηὸς χρυσέης, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴν πανομοιΐῃ, δ, 356. εὐεργὴς, μ, 166. ἥνυ. ω, 298. κοίλη, ο, 456. πανδρήτειρα, μ, 69. ἀκύκλου, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. πεῖξε, ε, 439. νηχέμεναι, ε, 375. νηχόμενον, κ, 276. ξ, 352. νῆχεν, κ, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζῃ, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκα, ν, 261. νικᾷ, σ, 403. νικᾶν, λ, 547. * νικάσομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236 νίκης, λ, 543. εὐπαλίμοιο πάτρῃ, VII, 4.
Nicander, III, 38.
νικᾶσι, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τῷ πρώτῳ, ψ, 218. *Schol.* *Nicomachus Geraſinus*, III, 51.
νιστάμενος, κ, 42. νιστάμενον, vid. νιστάμενον, δ, 701.
νιφετὸς, δ, 566.
* νίφῃσι Κορίνθου, XLVI, 6.
νιφόεντα, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενοι, κ, 182. νιψάμενον, ζ, 261. μ, 336. νίψασθ, α, 138. νίψον, τ, 358.
νοήσῃς, φ, 257. νόει, ζ, 67. νοέοντι, π, 136. νοέω, δ, 148.
νόημα, ζ, 363. π, 36. τ, 330. ξ, 273. νοήμασι κερδαλέοισιν, ε, 548. νοήμασιν, θ, 559. ψ, 30. ἀμῷσι, β, 121. νοήμασι ἐοῖσιν, η, 292.
Νοήμων, Φερεκλέα Φαίδιμον ἠδὲ, β, 306. Νοήμονα, τὸν Φερεκλέα, δ, 630. 648.
νοήμονες, αὐτὸ δίκασσε, ζ, 282. γ, 133. τ, 209.
νοήσας, α, 322.
νομεύς, δ, 413.
νομεύσιν, III, 489. νομεύων, ι, 336.
νομῆας, π, 3. 27. φ, 19. νομῆες, ρ, 214. μῆλα κραιπνὰ φθίσουσι νομῆες, ρ, 246.
νομὸν ἀμφίπολον, I, 59.
νόμιον, XVIII, 5.
* νομοὶ βουλῇφι ἄνδρες, II, 20. νόμῳ, λαὸς ἄγοντος Ὁμήρου, I, 26. II, 20.
νομῷ, III, 198. νομῶ, κ, 159. νομὸς, III, 489. IV, 78.
νομόνδ', ι, 438.
νομῶν ἀνθρωπίνων, IV, 170.
Nonius Marcellus, μ, 48.
νόος, β, 236. νόος ἀμφιλύγῃ, θ, 177. πολυκερδέα, ν, 255. νόῳ, κ, 347. ἀκέλευθος, κ, 329. ἀπήνης, σ, 380. εὐαδινῷ, ι, 190. ἥνδανε, ζ, 121.
Noſſis. Poetria, α, 411. I, 181.
νοσφίσῃ, κ, 83. νοσφίσαντες, α, 36. νοσφίσας, α, 268. νοσφίσατο, β, 343.
νόσφιν, α, 9. 168. νόσφιν, δ, 806.
νόστος Ἀχαιῶν, α, 326. νόστος, Abſolutè, pro ἄλαδε, δ, 8.
νόστου, θ, 156. γλυκερῆς, χ, 323.
νοσφίζομαι, ψ, 98. νοσφισσόμενος, δ, 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοῦσ, δ, 785. θ, 55.
νόσφι, γ, 295. ἄλληκτος, μ, 325.
νῆας ἐμπρήσω, κ, 240.
νῆας ἁλιπλεκέας, λ, 171. συμβλήτην, ο, 407.
νῆσον, ε, 395.
νύξ', γ, 490. νύκτα ἀμβροσίην, ι, 404. ἀνορούσῃ, ο, 50. ἀλλιχύτ, ψ, 243. ἀνωγεία, ε, 466. ἥνυ, μ, 284. ὀρθρίαν, ι, 143. III, 575.
νύκτας τε καὶ ἤματα, ω, 63.
νυμφεύσῃς, ω, 6.
νυμφικὸς, μ, 433.
νύξας, ν, 338. ξ, 93. ἀϊξαντα, ο, 391. ἀΐξαι, λ, 182. π, 39.
Numeri Mutatio, ω, 87.
Numeroſitatis obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὁμήρου.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Plurali*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη, δ, 743. νύμφαι, ἀγχοτόμοι, ζ, 106. ἐϋπλόκαμοι, μ, 132. ἐΰκομοι, XXV, 3. κοῦραι Διὸς, ζ, 105. λιγύμολπαι, Ὀρεστιάδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ν, 356. νύμφαις χορούς, XVIII, 3. νυμφάων, ζ, 123. νυμφίων, μ, 318. νύμφη unde, IV, 119.
νυμφίον, π, 65.
νὺξ ἀμβροσίη, δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. ὀνοφερή, τ, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκηρος, ὀλοομυρίη, III, 97. σκοτομήνιος, ξ, 459.
νύξας, ξ, 485.
νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.
Νύσης, non Νύσσης, ex χαλκοις, XXV, 5.
νύσσης, ϑ, 121.
νῶ, σ, 474. π, 306.
νωΐ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.
νωϊτέρην ὅπ' ἀκόσμης, μ, 185.
νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.
νωμᾷ, φ, 400. νωμᾷς, μ, 218. νωμῶν, ν, 255. υ, 257.
*νώμησεν, κ, 148. γ, 340. φ, 272.
*νώνυμον, ἀρ. νώνυμος, κ, 222. ζ, 182. νώνυμος, ν, 239.
νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.
νῶτα, δ, 65. ἰδρεία νῶτα ϑαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.
νωΐτεμος, I, 285.
νώτοισιν, ξ, 437.

Ξ.

Ξάνθοιο ἴδεσθαι, καὶ ἀνλοσύνης ἀϊόχοιο, χ, 423.
ξανθὸς, ν, 399. 431. ξανθὸν, κ, 285. ξανθὸς, γ, 257.
ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, κ, 123. πάλαι, σ, 316. φίλ', κ, 158.
ξενείη, ω, 272. ξενείην, ϑ, 389.
ξενίζειν ξείνους, γ, 355. ξενίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισαι, ω, 287. ξεινίσομεν, ν, 190.
ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.
ξεινοδόκοι, ϑ, 541. ξεινοδόκῳ, ϑ, 210. ο, 70.
ξεῖνοι πατρώιοι, κ, 187. ξεῖνοί τε, πλωτοί τε, ὥς Διὸς, ζ, 208. ξ, 58.
ξείνου, κ, 405. ι, 12. 544. ρ, 73. φίλου, φ, 40. ξείνοισιν, κ, 313. κεδνοῖσιν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, κ, 120. παρεόντα φιλεῖν, ο, 74. πολυκτήμονα, ρ, 84. ξεῖνος ἀλάλκοι Διὸς, σ, 400. δύσηνος, ρ, 501. παρὰ Διὸς, κ, 176. πολυκτήμονος, ν, 24. ξείνῳ, κ, 105. πολυδακρύ, ξ, 415. ξείνων πολυδακρύων, τ, 371. φιλίων, pro φίλτερος, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιμάρτυρ, ι, 270.
ξεινοσύνης ἐσσαγαθείης, φ, 35.
ξείνια σύμβολα, κ, 123.
ξεινίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξεινίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.
ξείνιος, XL, 8. ξείνιον, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἠδὲ δίκαια πείθεσθε, XXXIII, 1. XXXIV, 1.
Xenophon, ζ, 250. π, 39. ρ, 288. σ, 98. ω, 484.
ξεστὸν ἐπηετάνον, ι, 402.
ξεστὸς, π, 245. ξέστοι, ρ, 341. φ, 44.
ξεστὸν, π, 174. χ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῷ, μ, 172. ξεστῶν, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφθίμοιο, ξ, 350. ξεστὸν, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.
ξίφεϊ, πηγὴ, θ, 414. κώπην, λ, 530. ω, ξίφεσι, 526. ταυρόκοισι, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἄμφηκες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μείλια, χάλκεον, κ, 262. ὀξὺ, β, 3.
ξύλα, θ, 436. αὖα πάλαι, εὐεπέλα, σ, 307. δαπτὰ, ο, 321. κάγχαινα, νεὸς κεκαπνισμένα χαλκῷ, σ, 307.
ξόλινον ὄλον, I, 115.
ξυλόχοιο βαθήης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.
ξυμβλημένε, λ, 126. ξύμβλητο, κ, 105.
ξύμπαντα, π, 214.
ξυνάγαγ', ξ, 323. τ, 293. ξυναγείρατ', δ, 90.
ξύναγον, I, 133.
ξυνιάξαι, ξ, 383.
ξυνιέναι, ξ, 98.
ξυνιόντ', σ, 34.
ξυνελάσσομεν, σ, 39.
ξυνίστορ, π, 270.
ξύνοσις, κ, 515.
ξύστο, δ, 76.
ξυστὴ, α, 271. ζ, 189. ι, 241. ο, 390. τ, 378.
ξῦον, χ, 456.
ξύσαι, IV, 225.

O.

Ὁ Κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς, α, 103. ὁ ϑεράπων εἶπε Ὀδυσσεύς, κ, 436.
ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν, ρ, 415.
o, *Finale*, ante τ, producitur, κ, 40. ante λ, etiam, β, 4.
ὁ, pro ὅπ, μ, 295. 375. ν, 340.
ὀαρίζει, XXII, 3. ὀαρίζειν, III, 170.
ὀαριστὺς, τ, 179.
ὀάρος, IV, 250. XXII, 3.
ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσι, γ, 462.
ὀβελὸς ἀκροπάρους, γ, 463.
Ὀβελὸς Criticus, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.
Ὀβίδιος, Ovidius, emendatus, θ, 361. laudatus, α, 38. ο, 508. φ, 295. XXXVII, 8.
Objectiones contra *Homerum*, diluuntur, π, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 1. 60, 190.
ὀβριμοεργὸν, I, 273.
ὄβριμος, ι, 233. 241. 305. I, 237.
ὀβριμοπάτρη, κ, 101. ὀβριμοπάτρης, γ, 135. ω, 539.
ὀγδώκατος, γ, 306. δ, 82.
ὄγδοον, π, 261. ξ, 287.
ὀγκίον, φ, 61.
ὄγμος, XXXI, 11.
Ὀγχηστοῖο, III, 190. Ὀγχηστὸν, II, 230. πολυήρατος ἄλσεα, III, 186. Ποσειδήιον, ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λιγκεστῖνι, III, 88.
*ὄχιαι, π, 115. * ὄχιας, λ, 588. ω, 339. ὄχιη, ω, 246. Ὄχιη ἐπ' ὄχιῃ γηρήσεται, π, 120. ὄχιον βλωθρὴν, ω, 233.
ὀδαίων, θ, 163. ο, 444.
ὀδίτης, ρ, 211. III, 203. ὀδιτάων, ν, 123. ὀδίτης π, 204. λ, 126. ψ, 274.
ὁδὸν, ι, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ὁδὸν ϑεοπροπίη, ι, 210. ἱμερόεσσα, III, 231. ὁλοώτατος, δ, 442. ὁδὸν, δ, 446. πικρὴν, δ, 406.
ὁδοῖο, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὁδὸν, α, 444. ἀργαλέην, δολιχὴν, δ, 393. λείην, κ, 103. παιπαλόεσσαν, ρ, 204. συμφορὴν, γ, 288. πυθέσθαι, γ, 316. ο, 13. ὁδὸς, β, 285. κακὴ, β, 273. 318.
ὁδοιπορίην, III, 85.
ὁδοιπόρον, ο, 505.
ὁδὸν, σ, 28. 97. ὁδὸς, τελέσαι, μ, 91. ὁδὸν λευκῇ, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. ὁδὸν ἔχεις, α, 64. γ, 230. ο, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.
ὁδὸς, α, 242. ἀπρήκτους, β, 79. ὁδὸν, δ, 812. τ, 117. ὁδὸν, ι, 415. κακὴν, I, 440.
ὁδυσσάμενος, δ, 104. 819. ὁδυσσάμενος,

τοι, α, 55. ὀλεθρίοιο, α, 243.
ὀδύσσεθ, τ, 275.
Ὀδυσσεῦ, ρ. 517.
Ὀδυσῆος, δ, 107. διογενὲς, ε. 387. δῖο, ο, 300. ϝῑῖο, π. 1. Ἰθακήσιος, χ. 45. κακὰ πολλὰ παθὼν, ε. 176.
Ὀδυσῆϊ Æolicum, ω. 397.
Ὀδυσῆα, α, 74. ἀμαλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, διαφθορὰ, πολιλεμώτην, γ. 163. διαφθορὰ, α. 83. κλυτὸν, ω, 403. Λαιρτιάδην. π. 455. πτολίπορθον. ξ. 424. πόσιν φίλον, α, 363. πτολίπορθον, σ, 355.
Ὀδυσῆες ἐς δόμον, ἶκεν, σ. 352.
ὀδυσάμενο, τ, 407.
Ὀδυσῆος διογένεος, β, 352. δῖο, α, 196. διαφθορίων, σ, 51. δύσηο, δ, 436. ἐϑάλος, β, 71. ϝῑῖο, σ, 116. ὁ ϝρατύς, κ. 436. Ἰθακήσιο, β, 246. Λαιρτιάδεω ὑὸς, χ, 191. πολυκλυτὸς, δ, 521. πολυμήτεω, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α. 1. κ, 330. πτολίπορθος, δ, 3. π, 442. χ. 283. φιλο, β, 2. Ὀδυσῆο Genealogia, π. 117. malè Hellano putatur, κ, 215.
ὀδώδῃ. ε, 60. ι, 210.
ὀδώδησιν, ε, 423.
ὄεσσι, ε. 418.
ὄζοι ἀπέωσι, μ, 435.
ὀϝτείων καρφτῶν, κ. 107.
Ὄϑρυς in Græcis, hic Othrys, Latinis, λ, 286.
οἷαι, π, 245.
οἶδα, γ, 184. οἶδας, α, 337. οἶδε, α, 53.
Οἰνοπίδαο, λ, 270.
οἶδμ' ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417.
οἶδμα, γ, 255. κ. 380.
οἷες, ι, 184. 431. ἐκσύμβαλλοι, καλοὶ, ἔϋτεφῖες, μεγάλοι, ἐοδιεφῖς οἷος ἔχουσι, ω 425. vid. ad οἷος.
οἷσιν, ἢ παρὰ βωμὸν, ο, 385.
οἵσεται, ζ, 132. ἀρχεννῆϑ', ρ. 472.
οἵσετον. ρ, 586. τ, 312. οἵσετ, II, 342.
οἴζυν, π, 211. οἰζύο, γ, 103.
οἰζυρὴ, λ, 181. οἰζυρεῖο, ϑ, 540. οἰζυρώτατον, ε, 105.
οἰζύος, δ, 152. ψ, 307.
οἷη, α, 331. οἵη, ζ. 84. π, 65.
οἷη. ζ. 102. οἷαι, σ, 73.
οἷϊσι, μ, 218. οἷϊσιν ἄνεϣ, ι, 483. 540.
*οἱ ϝοὶ, I, 195.
*οἷϊς, ι, 425.
οἰκίομεν, ζ. 204.
οἰκῆας, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ. 63. οἰκέων, ξ. 4. π. 303.
οἰκία. β, 154. 335. δ, 555. 798.
Οἰκλῆος, ο, 244.
Οἰκλῆϊ, μεγαθύμου, ο, 243.
οἶκοι ἔσαν. α. 12. βέλπεϣν εἶναι· ἐπεὶ βλακεύεϣ, τὸ ϑύρϣϑι, III. 36.
οἰκοιο, ἄνακτ ἔστμ' ἀμειτέρου, α, 397. οἴκο, ἀμύμων ἀνδρὸς, α, 232. χιεμερώπεος ἰδέϛ. XLIV, 5.
οἰκῶσι, χ, 472. οἰκῶσιν, μ, 258. 342. οἰκτίσϣ, λ, 411. ψ. 79. ω. 34.
οἶκόν, β, 81. ω, 437.
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη, δ, 719. οἰκτρὸν ἔπος, λ, 380. οἰκτρότερ', λ, 380.
οἶκτο, α. 259. ἀεικέλιόν, τ, 341. οἰκτὸν, ω, 416.
οἰκοφελίη. ξ. 223.
οἶμαι. ϑ, 481. χ. 347. οἶμοι, ϑ, 74.
οἰμώξεις (ϖοθοῦσ) III, 91. οἴμωξεν, ω, 537.
οἶμος ἀγλαὸς, III, 450.
οἰμωγὴ. ο. 353.
οἰμωζοντας, XLVII, 20.
οἰμωξᾷς, ι, 506. μ, 370. σ, 397.
οἴη ἀρετὴ, ϑῆλύ τι μείλιχον, κ, 527. 572. παμμείλιχ', ὀς μείλιοι μειλιχίοιϛ. κ. 524. λ, 32.
οἰνοβαρέων, ι, 374. κ, 555. φ, 304.
οἶνοϛ, ϑ, 70. ἡδὺο, μείλιχο, ι, 196. ἡδυπότοιο, παλαιῆ, μείλιχο, β, 340. οἶνον, α, 110. αἴϑοπα, β, 57. ἀκηρέσιον, ϑῆϊον πατὴρ, ι, 204. ἐοικὼϛ ἄφυλον, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ι, 165. εὐώνοϛ, δ, 622. ἡδὺν, β, 349. μειλιχίῃσι, ι, 208. μειλίφρονα, π, 182.
οἶνον πάσσω. α, 183. οἶνοπ βάλ, ν, 32. οἶνοπ πάντϣ, ι. 132.
οἰνοπίδεσσι, α, 193.
οἰνοποτήρων, ο, 405.
Οἰνοπος ἱὸς, Λειώδης, φ, 144.
οἰνοποτίζει, ζ, 309. οἰνοποτίζειν, ω, 262.
οἰνοποτῆρας, ϑ. 456.
οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύσι, α. 143.
οἰνοχόουσι, δ, 233. ο, 322.
οἰνοχόον, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263.
οἶνϣ ἀκρήτϣ, α, 73. βιβαρυόπις, γ, 139. Πραμνείϣ, κ, 235.
οἰνωπίδος. π. 292. τ, 11.
οἰοϛ. ρ, 580. χ, 12.
οἴομαι, α. 173 οἰομένη, β, 351.
οἰοπόλοιπο ὄρεοϛ. λ, 573. οἰοπόλος, III, 314.
οἷο, δ, 764. οἷὸς κάτϣ κεκαλυμμένο. α. 443.
οἷός. π. ἀπὸ τῦ, δύναμαι, & aliquandò *simpliciter*, ρ, 223.
οἷο, Priori brevi, ut τῖο ϝὶν, οἷός ϝοτι. ρ. 312.
οἰχήσεται, ξ. 489.
οἶσε, ζ. 321. χ. 106. 481. οἰσέμεν, γ, 429. οἶσεν, ο, 154.
οἶϑα, δ, 465.
οἰόμεθο. ι, 339. κ, 232. 258. ο, 442. τ. 390.
οἰόμεθ. α. 323. ι, 213. τ, 390.
οἰστύοχ. χ, 119. οἰστύεσσ, ϑ, 216. μ. 84.
οἷσϑ. ξ. 225. σαόφρονες, φ, 12. 60.
οἷσεϕ. χ. 300.
οἷσιν ῥυσῆϕς, σ, 261.
οἰσύϊνα ῥίπτων, ι, 256.
οἷτον, ο. 447. οἷτον, ϑ, 257.
οἷτος, ϑ, 489. 578. κακὸς, α, 350.
Οἰχαλιῆϊ, ϑ, 224.
οἴχϣϑ'. γ, 335. οἴχεϛ, δ, 639. οἰχεῖ' α, 242. οἰχέσϑω, α, 410.
οἰχνεῦσι, γ, 322.
οἰχμήσῃ, κ. 571. οἰχμήσαϛ, ν, 216.
οἶϣ, α. 201.
οἰωνοὶ. γ, 259. πτῆσιϛ, ξ. 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III. 547. οἰωνὸϛ. ὀλοόφρων, IV, 4. οἰωνῶν. α, 202. λ, 604. πλανήτα, III, 541.
ὀκειόμϣϑ, σ, 33.
ὀκειόϑεν, ι, 499.
ὀκτάκνημις. I, 289.
ὀκτὼ, ϑ, 60. χ. 110. ὀκτωκαιδεκάπη, ι, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδέκατη, π, 268.
Oculati-Dupliciter, π. 162.
ὄλβια. π. 148. ϑ, 411.
ὄλβιε, ω, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136. ὄλβιον, ρ, 354. ὄλβιο, λ, 449. ὀλβίῃ, σ, 217.
ὄλβον, γ, 208. Ζεὺϛ τίμα Ὀλύμπιο ἀνθρώποισι, ζ. 188.
ὄλβοϛ, σ, 122.
ὄλβϣ μειλίχῳ, XLI. 1. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ϑ' ἁπὶ κυδαλίμοισι, ξ. 206.
ὄλεϑρον, β, 152. αἰπὺν, κ, 11. 37. ἀπυλίδα, γ, 88. λυγρὸν, γ, 93.
ὄλεϑρος, αἰπὺς, ι, 305. σὸς, χ. 28.
ὀλέϑῳ

ἁλίσσω, ἀλίνκεῖ. δ, 489. ἁλιτέω, α, 46. λυγρῶ. γ, 87. οἰκτίσω, ψ, 79.
ἁλιτῆ. ω, 195.
ἅλικος. κ, 125. ἁλίκεσσιν, χ, 305.
ἁλίσιμ, μ, 349. ἁλίσιος, δ, 668. ἁλίσιμ, α, 377.
ἁλίτῃ, β, 284.
ἁλίτιεσσι. I, 116.
ἅλμῃ. β, 98. ξ, 130. ο, 91. τ, 143. ω, 132.
ἁλίγη τε φίλη τε ἰδέτις. ζ, 208. ξ, 58.
ἁλιγκιλοιπα. τ, 356. ἁλιγκιλίω, ε, 457.
ἁλιγκιλίης. ε, 468.
Oliva. Symbolum *Providentiæ*, ν, 372.
ἁλλυμένων, κ, 123.
ἁλοὴ. β, 100. ἁλοῖο. μ, 68. ἁλοῇ. χ, 200.
ἁλοιὸν, IV, 225.
ἅλοιτο. α, 380.
ἁλολυγαὶ, IV, 19.
ἁλάλυξαν, γ, 450. II, 119. 445.
ἁλάλυζε, δ, 767. vid. I, 100.
ἁλοοφαγίων, α, 52.
ἁλοφυδὸν, τ, 362.
ἁλοφύγα. λ, 417. ἁλοφύγατο, δ, 364. κ, 157. ἁλοφύγιαι ἄλκιμοι εἶναι, χ, 232. ἁλοφυρομένη. β, 362.
ἁλφάτα δ, 410. ἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248.
ἁλωάτων. δ, 442. ἁλωήτης, ν, 201.
Ὀλύμπια. γ, 377.
Ὀλυμπιάδιαν. III, 449.
Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligeriana*, I, 78.
Ὀλύμπιε, α, 60. Ὀλύμπιον, δ, 173. Ὀλυμπίῃ. α, 27.
Ὀλύμπια νίφεσσιν. XIV, 7. Ὀλύμπῳ, λ, 312.
ὄλωλε. δ, 318.
ὄλωμαι, ο, 90.
ὁλῷος. IV, 225.
ὁμαδήσαντε, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21.
ὄμαδος. κ, 556.
ὁμαλὸν ποίησαν, ι, 327.
ὁμαρτῇ, χ, 81.
ὁμαρτήσαντες, φ, 188. ὁμαρτήσῃς, ν, 87.
ὁμβρίμους. XXVII, 10. ὄμβριμον ὕδωρ. III, 516.
ὁμβριμόθυμος. VII, 2.
ὄμβρος, δ, 566. ὄμβρῳ, α, 161.
ὁμηγερέες, β, 9.
ὁμήγερε. II, 187. III, 332.
ὁμηγερέσασκε. π, 376.
ὁμήλικα. τ, 358. ὁμήλικας, π, 419. ὁμήλικες, ο, 195.
ὁμηλικίῃ. γ, 49 ζ, 23. χ, 209. ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536.
Homeri Artificium in *Metris*, λ, 592. usque ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265.
Homeri Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragmenta*. 134.
Homeri *Epitaphium*, à seipso factum, *Fragmenta*, 250. *Prolegom.* III, p. 14. Historiam alludit *Ovidius*, XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII, post *Trojam*, XXIV, 5.
Homeri Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. π, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266.
Homeri Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ι, 240.
Homeri Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576.
Homeri Textus, *Auctus*, Una *Litera*, α, 403. Uno *Versu*, aut *Pluribus*, vid. ad. Σπίχες *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*.
Homeri Textus *Emendatus*, α, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 18. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect.* 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. ϑ, 48. 192. 217. 281. 307. 315. 359. 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 515. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect.* 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Notæ*. 474. π, 121. 143. 176. 226. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310, *Var. Lect.* φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 19. 67. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42, *Var. Lect.* 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45. 46. 57. 59. * 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 515. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX. 14. XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII. *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV. 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12. 15.
Ὁμηρομάστιγες impugnantur. π, 252. λ, 67. 601. ξ, 3. χ, 31. ω, 190. Ὁμηρομάστιξ, Ζωίλος, ι, 60. Ὅμηρος, ἢ τῶν, ἀνδρῶν ἀρίστων κρατίστης. *Fragmenta*. 251. περὶ Ὁμήρου. *Democriti* liber, ο, 416.
Homero Versus restituitur, vid. Σπίχες.
Homerum explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Casaubonus*, *Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*, τ, 576. &c. *Galenus*, β, 315. ϑ, 169. *Gataker*, *Thomas*, β, 47. *Lotichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato*, ε, 245. τ, 179. *Theophrastus*, κ, 135. Not. *Schol.*
Homerum imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragmenta*. 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Carystius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ο, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. υ, 132.

132. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Heſiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.
Homerum laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Heſiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment.* 208. & *Achilles Statius*, Præloquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid. *Fragm.* ad *Iliad.* π, 183. Not. *Schol.* pro *Dionyſio* Περιηγητῇ. *Stephanus*, περὶ πόλεων, *Fragment.* 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.
Homerum miratur, *Meric. Caſaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.
Homerus, *Numeroſitatis* obſervantiſſimus, I. 81. τῷ πλήθει ſemper conſulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ πλήθει etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Veſtes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόπρωτος, τ, 11. φυσιογνώμων ἀκριβὴς, III, 415. ὁ πολὺς ῥέπει, τ, 288.
Homerus, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Poſidonius*. Annis *Durensis*, ante *Olympiadas*, XXXVI. 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipſe ante *Olympiadas*, o, 403. ſupra Privatam Conditionem poſitus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhoſpitalibus, nequis unquam ex iis Poeta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, ϑ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Ariſtarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τοὺς νεωτέρους, ab *Euſtathio*, χ, 31. *Euſtathio* ſilente, δ, 820. contrà *Longinum*, ν, 251. *Seleucum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 320. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel ſilet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Chriſtianis* commendatur, λ, 67.
Homerus ſui πανοῦργος, κ, 62. λ, 351. ξ, 156. À *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Verſione*, ξ, 61. 85. 411. &c.
Ὅμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.
ὁμιλάστειρα, α, 365.
ὁμιλεῖν, ο, 327. αἰόλλειν, π, 29. ψ, 303. ὁμιλῶ, κ, 225. ϑ, 109.
Ominum frequentia *Ulyſſis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.
ὄμμα, ἔχει θεὸς ἐκδίκων ὄμμα, I, 96. ὄμματα, ι, 492. ὄμμασι κνανέοισι, VI, 15. ὄμματα, ι, 47. καλὰ, α, 208.
ὁμόδειν, IV, 135.
ὁμοῖα, β, 121. ὁμοίη εἶδος, IV, 82. φύλλ' ἢ εἶδος, ζ, 16. αἰεὶ τὸ ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸ ὁμοῖον, ρ, 218.
ὁμοίϊον, γ, 236. ὁμοίϊα, σ, 263.
ὁμοιοβρώμων, γ, 120.
ὁμοκλαὶ ἀνικάδων χαλιπαὶ, ρ, 189.
ὁμοκλήσω, κ, 172. ὁμόκλιον, φ, 360.
ὁμορξάμενος, ϑ, 88.
ὁμοσσαι, μ, 304. ο, 437. ὁμόσσας, ξ, 392. ὁμοσσον, ϑ, 373. ὁμόσσαι, μ, 293. σ, 55.
ὁμότροφον, VIII, 2. ὁμότροφος, II, 199.
ὁμοτροχάω. vid. ἀμοτροχάω.
ὁμοφρονέοντε νοήματα οἷσιν ἔχητον, ζ, 183.
ὁμοφρονέουσιν, ζ, 181. ὁμοφρονέοντε, ο, 198.
ὄμφακες, κ, 125.
ὁμφαλοέσσας, τ, 32.
ὁμφαλὸς ἐν θαλάσσῃς, κ, 50.
*ὀμφαὶ, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.
ὁμώνυμοι πύλαι, ω, 103. 386. I, 231.
ὄναρ, τ, 547. υ, 90.
ὀνείαθ' ἵππῳ, κ, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μέγ', δ, 444. ὀνείαλο, κ, 9.
ὀνείδεα, ζ, 285. ὀνείδεσιν, XXXVII, 12.
ὀνειδείοις, σ, 325.
ὀνειδίζων, σ, 379.
ὀνείρατ' κακὰ, υ, 87.
ὀνειρείῃσι πύλῃσι, δ, 809.
ὄνειρος, ἀμοίβατος, ἀκέλευστος, I, 560.
ὄνειρε, ζ, 49. αἶνε, τ, 568. σύμφημι δὲ σοὶ ἔπος εἶναι, δ, 841.
ὄνειρος θεῖός μοι εἰνάνυχος ἦλθεν, ξ, 495. ὀνείρων ἀμενηνῶν δῖοι πυλῶνες, τ, 562.
ὀνήμενος, β, 33. ὀνῆσι, ψ, 24.
ὀνήσιμον, III, 30.
ὀνήσιος, τοσσῶνδε ὀνήσεαι ἀντιάσασα, φ, 402.
Ὀνητορίδης, γ, 282.
ὃν οἱ θεοὶ φίλοῦσι, λάθρῃ ἀπόλλυσι θάνατος, ο, 245. Not. 246. *Schol.*
ὄνομα, ϑ, 239.
ὄνομα, δ, 710. ὀνόμηνε, ο, 16. κλυτὸν, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.
ὀνομάζω, ἔκ τ', β, 302. γ, 374. ὀνομάζειν, ξ, 145.
ὀνομακλυτὸν, δ, 278.
Onomacritus, η, 74.
ὀνομακτὴν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομακτὶν, IV, 255.
ὀνόμαζε ἑπεφύκειν ταυτοήμοσιν, δ, 365. ὀνόμαζε Μεταφορικὰ, λέπυρα ἐρώτων σώματος ἀνθρωπίνου, II, 281. 283.
ὀνόμαντας, ω, 340. ὀνομάντης, λ, 250. ὀνομάνειν, δ, 240.
ὄνος, φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνόσασθαι, ε, 379.
ὀνοτάζω, III, 30.
ὀνοχόαι, β, 153. ο, 161.
ὀξέα, χ, 265. ὀξέες, ν, 411. ὀξέων, τ, 517.
Oxonienſis Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach.* *Oxonienſis* Editor *Odyſſeæ*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. *Oxon. Pindari* Editores laudantur, κ, 240. Not. *Schol.*
ὀξύοντα, τ, 33.
ὀξύχειρ, I, 242. μαχεῖς, I, 163.
ὄπ', α, 70.
ὄπ', μ, 52. 160. 185. ὀμβρήσῃ, XXVI, 18. μιλίγνρυι, μ, 187. ὄπα, υ, 92. ω, 534. ἱερὴν, XXXVII, 10. ἱῶνι. καλλιμήρι, μ, 192. οἰκτρῷ εἴπῃ, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ι, 61. κ, 221. ω, 60. ὀλίγῃ, ξ, 492.
ὄπαζε, γ, 57. ὀπάζει, ο, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσειεν, ζ, 181. ὀπασσάμενος, κ, 59. ὀπάσσω, ϑ, 430.
ὀπηδῇ, κ, 165. ὀπήδει, τ, 398.
ὀπηδὸς, III, 449.
ὄπιθεν φρεσίν, ξ, 82. τεθμὸν ἔπειν, υ, 215. ὄπιθεν, ξ, 88.
ὀπίζομαι, ι, 148. III, 382.
ὄπιν, φ, 28.
ὀπιπεύσας, τ, 67.
*ὄπις μετ' ξείνῳ Διὸς ἕζετο, XLII, 4.
ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων, χαλκάσπιδα, πτερόεντα πίτνας, γ, 433. ὅπλα, β, 430. ζ, 268.
ὁπλὰς, III, 77.
ὅπλεσι, ζ, 73.
ὁπλίζεσθε, I, 139.
ὁπλιζόμενοι ἔπεσσι, ω, 494.
ὁπλισσάμενοι, δ, 429. 574.
ὅπλισθεν, χ, ὅπλισθεν, ψ, 143.

ὁπλίσ-

ἀπλισίμοιτα. μ. 292.
ἄπλιστον, β. 289.
ἀπλίστοιϝ, ρ. 288.
ἅπτοις εἰπεῖσιν ἄπαιδα, I. 159.
ἅπλοον βυβλίινον. φ. 388. ἡμιφαλίον Διὸς, I. 278. μίτρα, I. 272.
ἁπλοΐδι, π. 58. ἁπλοΐδιν, λ. 282. ἁπλόπροι, XXXVII. 5. ἁπλοτέροισιν, III. 386. ἁπλόπτῳ, φ. 370. χλοεῖϝ, τ. 184.
ἅπλῳ ἐϋσμιφέι, ξ. 346. ἅπλοιν, β. 423. ο. 288.
ἁπτῖος, ρ. 421. τ. 77.
ἁπύσει. III. 339. ἁπύσασα. χ. 220.
ἁπύστα, II. 71. III. 287. * XLVI, 6. L. 150.
Oρρίστασι, λ. 127. II. 487.
Oppius, apud Macrobium, s, 60.
ἀπροθι, α, 406.
ἀπτοίης, α, 171.
ἀπτοίοι, Fragment. 2.
ἀπτόσα, ξ. 47.
ἀπτυπίῃ, μ. 57. ἀπτύπτοις. σ, 46.
ἅπῖ ἐν χροὶν ἴχνια πάντα βοὸς, δ. 66. ἁπτῷ, χ 21.
ἁπτάλεα, μ. 396. ἁπτάλεαι, π. 50.
ἁπτήνας. υ, 27.
ἁπτῆρας. ξ. 261. ρ. 430.
ἁπτῆσαι. ο. 98. 322. ἁπτήσασπες, υ, 252. ἁπτήσας. ξ. 76.
ἅπτω, δ. 798. ἁπτώμεν, β, 207. ἁπτοῖο. β, 336. ἁπτοίσπες, ζ. 63.
ἅπασα. ρ. 371. ἅπασας, γ. 93. ἁπάσῃ, φ, 123.
ἁπασῶν. γ. 97.
ἁπασπτῦξαι, III, 15.
ἀπάρη. λ, 191. ἀπάρῃ. μ. 76. ἀπαρῇν. ξ. 384.
ἀπερείῃ, III, 147. ἀπερείας, ι, 328.
ἀρᾷ, δ, 833 ἄρα. α. 451. ἀρᾶσθαι, ρ, 545. ἀράασθαι, π, 107.
ἄραρε δηϊόων. I. 81.
Horatius, γ. 172. θ, 224. λ, 25. Anapæsto utitur, β, 289.
ἀρίστας, II. 389.
ἄργμα, ι, 325. κ. 167.
ἄρια νιφόεντα. τ, 338. σκιόεντα. ι, 279. π, 268. II, 34. III, 70. vid. ἄρη.
ἀρίγνωτ, ι, 527.
ἀρειχάλκα. V. 9.
ἀρίξαι κῦδος. δ, 275. ἀριξαμένη, φ, 53.
ἀρισπερφῶν, ζ. 130.
ἀρισκώκης, ι. 155.
ἄριστον ἀκρεπόλοισιν, τ, 205.
Ὀρίστας Ἀπεϊάδαο. κ, 40.
ἀρίστοι, κ. 212.
Ὀρίστης, γ, 546. Ἀγαμεμνονιάδης πολυλοπὶς, κ. 30. δῖος, κ, 298.
γ, 306. λ. 460.
ὀρίων Σολύμων, ε, 283. πίτνατ κάρηνα. ζ. 123. κορυφὰς ὀφιόεντας, ι, 121. ἐξ ὀρίων ἁλίηπι, χ, 303. κορυφὰς. XVIII. 7. ὑψηλῶν, ι, 113.
ὄρη σκιόεντα, III, 95. XXVI, 4. vid. ὄρια
ὄρηαι, ξ, 343.
ὄρηας μίτρα τοῖος. π, 98. 116. ὄρες ἠδὲ νᾶπος, ν, 267.
ὀρθοκραιρόων. μ, 348. III, 220.
ὀρθοὶ, μ, 510. ὀρθὸς, πᾶσι πασὶν, σ, 240. ὀρθῶν ἑστάτων, ι, 442.
ὄρθριος, III, 142.
ὄρθρου, I, 102. ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργὸς πάρος, I, 98.
ὄρια. δ, 366. ὀρινθῆπε, χ. 23. ὀρινομένῳ, χ, 360. ὀρίων. ω, 447.
Orra, Promontorium, undè Orcades, λ, 106.
Ὀρτιγίαιον, I, 253. Fragm. 114.
Ὀρτυγὴ, νῦν Ὀρτυγίη, α, 41. ξ. 400.
ὄρκια, τ, 302. ω, 545. πιστὰ, ω, 482.
ὄρκον, β. 378. καρπὸν. δ. 253. μίτρα, β, 377. ὅρκος μίτρης, ι, 186.
ὀρμηθῆ ἐκ πίτρης. ω, 8.
ὁρμαίνοντες, γ, 151.
Ὁρμενίδης Κτήσιος. ο, 413.
ὁρμὴ μελίη μοὶ ἔστω. ι, 416. ὁρμὴν, β. 403. ψυχῆς ἀπάτησιν ὑπογναμψαι Φρενὶ, VII, 13.
ὁρμηθῆς, θ, 499. ὁρμηθῆπε, δ, 282.
ὅρμοι, καλοὶ, παμποίκιλοι, ἐξεκαλλίης, χρύσεοι, IV, 88. ὅρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὅρμον μίτρην, II, 103. πολυδαίδαλον. χρύσεον, σ. 294. χρύσεον, ο, 459. ὅρμους, IV, 104.
ὅρμοι, λιμένες, ο, 496. ὅρμοι μίτρον ἴκοντ) νῆες. ν. 101. γκιπυιὰς ὅρμους. I. 66.
ὄρνιθας, ζ, 155. 159. ὄρνιθες. ζ, 181. δίξιαὶ, ἐϑλαὶ, ω, 310. πανσυδίῃσι ι. 65.
ὄρνις. Ἀετὸς. κ. 320. ἀριστερὸς, υ, 242. δίξιος, ο, 160.
ὄρνυθι, ρ. 46. ὀρνυμένῃ, μ. 183. ὄρνυθ', φ, 141. ὄρνυϑ', ω, 183. ὄρνυϑ). κ. 347. ὄρνυπ, χ, 457.
ὀρθοῦνται, ι, 292.
ὄρουϑ, ξ, 522.
ὄρσεν. ρ, 225.
ὄρσευϑ, ἐπὶ, γ, 471.
ὄρος, ι, 315. πίτνᾶ, γ, 287. ἀριστοστιτὶς. πιτυοφύλλου, ι, 21. ζωθήκη, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καϑαιμύσσει ὕλη, τ, 351. μακρὸν, II, 17. μίτρα, θ, 569. ὀρύμαγδος, ν, 183.
ὄρσαι, pro ἄρσαι, II, 494. ὄρσαν, κ, 47.
ὀρθρῆς, χ, 298.
ὄρσω, α, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρσοι, α, 229. ὀρσωσι, τ, 514.
ὄρτυγες ἀρχαλίοιο κύτμοιο ἀμίσσητον κύτμοιϑ. λ, 399. 406. κύτμους ἐκ κόμαϑα μακρᾶ, ω, 110.
ὄρτυξ. ζ, 255. IV. 178.
Ὀρτιλόχιο, γ, 489. ο, 187. δυσφορίῃ, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πόδας ὠκὺν. ν, 260.
ὄρτο κίων, ὦ ξεῖνε, π, 342. χερὶ παλαμύνας, χ, 395.
ὀρτοθύρῃ. χ, 126. ὀρτοθύρῃ, χ, 122. 133.
ὀρτοστασίαις. III. 308.
Ὀρτυγίῃ, ι, 123. II. 16. Ὀρτυγίης. καθύπερθε, ἔϑι τρηχεῖαι κέλευσι, ο, 403.
ὀρυμαγδὸς, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ω, 70. ὀρυμαγδῷ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφαναὶ, υ, 68.
Orpheus, ν, 136. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίῃ, III, 97. ὀρφναίῃ, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμος λαῶν, δ. 156.
ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
ὀρχάμῳ ἀνδρῶν. γ, 454.
ὀρχατος μίτρας. π. 112.
ὀρχοῦντ', ἀμφὶ κλόνον ἀπὸ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι, II. 196.
ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος. ψ. 145. φιλοπαίσμονος. ψ. 134. ὀρχηθμοῦ. II, 149.
ὀρχήσασϑ. θ. 371. ξ. 465.
ὀρχηστύϊ. θ, 253. ρ, 605. ὀρχηστύν, α, 421. σ. 303. ὀρχηστύς, μεταπρέπει. α. 152.
Ὀρχομενῷ, λ, 458. Μινυείῳ, λ, 283.
ὄρχου ὑπαπτε, π. 127. ὄρχους, ubi ὄρχῳ quid, ω, 340.
ὀρῷ, ι. 222.
ὀρώρεϑ. XLVII, 20. ὀρώρει. δ, 47. ὀρώρεϊ, ι, 439. ὀρῶσα. θ, 459.
ὀρώρει, ι, 294. ὑπὸ, ι. 380.
ὄρωρεν. ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρεϑ, τ, 377. 524.
ὀσίη, ἀθ', κακὰ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π. 423. χαμαίτοισιν, ἐπ' ἀνδράσιν, εὐχωλιάσϑ. χ. 412.
ὁσίων γὲ κυρῆσαι, XL. 6.
ὅσσα, μ, 278. 292. ξ. 197. 223.
Ὅσσα, ἄγγελϑ, ω, 412. Vid. Iliad. β, 93.

ὅσσα

ὅστις, δ. 723. ν, 68. λ. 226.
ὀστάκι γῦ κόψει ὁ γέρων, λ, 584.
Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μίμνουσαν, λ, 314. Ὅσσῃ, *vid.*
ὅσσαν ἀκοσμίης, ἐκ Διὸς, α, 282. ἀκόσμιος, β, 116.
ὄστε, δ. 662. 704. 758. ἀδμηρότητα, δ, 186, ἐϋκαλλέ', ν, 401.
ὄστεϊ, κ, 374. σ, 153. ὀστεμόεντα, υ, 81. ὀστέμενες, α, 115. ὀστεοῖς, β. 152.
ὀστέ', ε, 426. ὀστέα, γ. 455. λευκά, α, 161. λέοντα, *Fragment.* 222. μυελόεντα, ι, 293. ὀστέον, τ, 451. ὀστέῳ, μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀστρυγέος, I, 287.
ὀστρυκάδεσσι, I, 286.
ὄτρυνον αἰολον, III, 33.
Ὅς σφ', Θ, 271. Ὅς σφι, φ. 145. Ὅς σφιν, β. 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ρ, 421. ὅτε, II, 156. ὅπῃ, β, 114. ὅπαν, κ, 39. ὅ πᾶ, Θ. 204. ο. 394. ὅπῃ, α, 47. μ, 40.
ὀτραλέως, τ, 100.
Ὀτρεύς, IV, 147.
ὀτρηρὸν θεράποντες, α, 109. ὀτρηρὸς θεράπων, δ, 23. 217. ὀτρηρὸς θεράποντος, δ, 38.
ὀτρῦναι, ο, 37. 40. ὄτρυνε, ο, 14. ὀτρυνέει, β, 253. ὀτρύνεται, Θ, 90. ὀτρυνέσκε, ο, 3. σ, 185.
ὄττεο, α, 124. χ, 377. ὄττῳ, ρ, 121.
ὅ, τι κεν εἴπω, α, 158. ὅ, τι κέ μοι ὄϊστα φίλεν ἧπερ ἀνώγει, α, 316.
ὄφελε, μ, 177. ρ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄφελες, σ, 95.
ὄφελες, Θ, 376. ὄφελεν, ν, 395. κεφαλήνεσσιν, ψ, 46. πάρ, ι, 135. ὄφέλετε, κ, 440.
ὀφέλ μοι ὠδ' ἴκτην πίρ, κ, 551.
ὄφελε, ι, 459. III, 149. 284. ὄφελον, ι, 242.
ὀφέλιστα, *vid.* αὐοφέλιστα.
ὀφέλλω, η, 96.
ὀφέλλε, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀφέστφαλε, ρ, 196. ὀφείλετον, φ, 43. λαΐτον, Θ, 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 296. III, 233. χάλκειον, π, 83. ὀφέλῃς, σ, 17. ὀφέλῃ, κ, 104. μελίῃσι, ρ, 339. ξεστῇ, σ, 33. χ, 72. ὀφέλῃ, ο, 347. χαλκείῃ, π, 89.
ὄφελλα, ι, 440.
ἐκ πίρτῃ κακοὶ ἔρρα, Θ, 329.
ὄφρα, II, 113.
ὄφρα, γ, 441. δ, 50. 299. ζ, 231.
ὄφρά τι σφὶ μίζαι χαίρει, ω, 401. II, 466.
ὀφρὶ, τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74. ω, 330. ὀφρῦς, φ, 221.
ὀφθαλμιάτην, III, 137. ὀφθαλμιάτῳ, τ, 246.
ὀφθαλμοὶ, ρ, 484. ὀφθαλμοῖσι, δ, 92.
ὀφθαι, ρ, 343.
ὀφθαλμόσδ', III, 137.
ὀφθαλμοῖσι, γ, 445. 447. δ, 761.
Οὐλύμποιο, α, 102. ω, 487. ὀφθαλμὸς, III, 322. κεφάλαι, κ, 102. Οὐλυμποῖόδ', ζ, 42.
ὄφλω, ω, 118.
ὀφρηϊάντες θοὶ, π, 242.
ὀφρυόδεντος, XXXI, 4.
ὀφρυόμηκες, ι, 239.
ὀφρυὸν, α, 54. ὀστεφέϊζε, ι, 527. ὑψοῦ, α, 67. πολύχαλκον, γ, 2. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. ὀφρυὸς ἄμυδις, λ, 315. ὑρὺς, ι, 184.
ὀφρὺς, I, 290. ὀφρῦ, ρ, 302. ὀφρῦν, I, 73. ὀφρῦσιν. μαχεφῦσι, χ, 215.
ὄφρα Φ ἀφχεύετε, μαχεφὶ, XVIII, 12. ἠχέτε, XIII, 5. ὄφρα ἴσον, λ, 242.
ὀφρύσιν νύμφην ἐϋκαλλέα, III, 244.
ὄφρυσι πυκνῇσιν, δ, 360. ὄφρυ, δ, 520. ἀπήμονα, η, 266. λαοφόρῳ, ἐπαιγίζοντα, ἀϊδήρῳ, ο, 292. ἐπημοσύνῃ, β, 420. πλησίον, λ, 7. μ, 149. καλὸν, XL, 3. ὄφρας ἀπήμονα, μ, 167. λιγὺς, γ, 176. δ, 357. πάλιμπους, λ, 639. ὄφρα, ἀγαλλόμενοι Διὸς, ε, 176. πάπαϊσιν, ε, 269. ἐπικρεμάσῃ Διὸς ὄφρα, ο, 296. II, 427.
ὄφρα, II, 330. ὄφρι, τ, 489.
ὄφρα, χ, 293. 294. ὄφρις, χ, 356.
ὀφρόμενον, ι, 301. ὀφρόωντι, λ, 40. ὀφρομένῳ, λ, 535.
ὄφρυσι, τ, 452.
ὀφθαλμὸς, Θ, 209. ι, 406. 515.
Οὖπν, ι, 366. 369. Οὖπις, ι, 366. 408. 455. 460.
ὄφρ', γ, 192.
ὄφ', Ἐπφώνημα, μ, 192.
ὄφιλες, ω, 30.
ὄφιμε, ω, 17. ὀφίλλεν, Θ, 332. ὀφίλλειν, β, 334. ὀφίλλετον, Θ, 462. ὀφίλλεῖ, ξ, 233.
ὀφθαλμοὶ, τ, 211. υ, 365. ὀφθαλμοῖϊν, δ, 115. 154. ὀφθαλμοῖσι, τ, 39. ὀφθαλμῷσι, β, 155. ὀφθαλμὸς, ι, 394. ὀφθαλμῷ, κ, 69.
ὀφθαλμοῖσι, ν, 365. ὀφθαλμοῖϊν, δ, 115. 154. ὀφθαλμοῖσι, τ, 39. ὀφθαλμῷσι, β, 155. ὀφθαλμὸς, ι, 394. ὀφθαλμῷ, κ, 69.
ὀφρύες, ι, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὄχ' ἄριστα, γ, 129. ἄριστον, ο, 235. ἄριστος, θ, 113. ἀρίστους, ω, 428.
ὀχέων, νηπιάης, α, 297.
ὀχέεσκον, λ, 618.
ὀχεῦντο, IV, 218.
ὀχέουσας ἀίζοι, ψ, 211.
ὄχθησεν, δ, 533.
ὀχθας, φ, 47. ω, 165.
ὀχθήσας, ε, 54.
ὄχθας ὑψηλῆσι, I, 165. ὄχθῃσι, I, 221. βαθείαις, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθῃσιν, ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθον, II, 17.
ὀχλίσσεται, ι, 242.
Ὄχνα, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, non ὄγχνη, ω, 246. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γεφύσῃ, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὄχει, ε, 404.
ὄψ', pro ὀψὲ, μ, 439.
ὄψα, γ, 480. ζ, 77. μετοπίσω, ε, 267.
ὀψὲ, γ, 168. δ, 706. ε, 272. 322.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει, μ, 101.
ὄψει μὲν σιωπηλὸς ἰδέσθαι, ψ, 94.
ὄψεται, λ, 449. ο, 515. ρ, 7.
ὀψιγόνων, κ, 302. γ, 200.
ὄψιν ἀμείλιχον, XVIII, 39.
ὀψόμενον Φ, ψ, 360.

Π.

Παγάς, I, 50. 116.
παγχρυσέῃ, I, 95.
πάγοι, ε, 405. ἐξάγε, ε, 411.
παγχάλκειον, Θ, 403. λ, 574. I, 129.
παγχάλκῳ κονίῃ, σ, 377.
παγχρύσεον, VIII, 4.
παθ', ν, 90. παθὼν, α, 4. ξ, 32. παθὼν, δ, 81.
παθὼν ἔχων, *vid.* ἔχων παθών.
παῖδ' ἀμαιμακέτην, δ, 727. ἀφνειὸν, III, 470. ἐρατεινὴν, δ, 13. φίλον, τ, 522. παῖδα, *τὸν πάγκλυτον, ω, 103. νέον μεμαῶτα, τ, 400. καταφθίσῃ, III, 389. παῖδες ἀμύμονες, Θ, 118 ἀνδρὸς πάρος Φ, XLVI, 1. ἀμφὶ παρὲξ πίλοντες παῦρα, β, 276. ἀντίθεοι ξ, 209. φίλου, τ, 455.
παιδὸς, φ, 21. ω, 337.
παίζων, ζ, 106.
Παιονίης εἰν ἠγαθέης, δ, 232.
παιπαλόεις, II, 39. παιπαλόεντες, II, 141. παιπαλόεντα, κ, 97.
παιπα-

πανπαλαίστης, γ, 170.
πᾶς, α, 399. ἁγαθὸς, θ, 130. ἁγακτὸς, δ, 817. παῖς, α, 207. παίσατε, Ἀτλικῶς, κἀτὶ Ξ, παίξατε, θ, 251.
παλαιὰ, β, 188. παλαιαὶ, β, 293. παλαιὰ, τ, 345. παλαιαὶ, α, 395. θ, 58. παλαιᾶ β, 340. παλαιῶν, β, 118. Παλαιοὶ. ol. Ixpè vocantur *Scholiorum Bretium* Auctores *Euſtathio*, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης, θ, 126.
παλαιστὰ, θ, 246.
παλαιφάτῳ, ι, 507. ρ, 172.
Palephatus, περὶ ἀπίστων, μ. 85. 120.
παλαιφάτῳ, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμηφι, ε, 234. παλάμηφιν, ρ, 4.
παλαξέμεν, ν, 395.
πάλη, θ, 206.
παλιμπλαγχθέντα, ρ, 5.
παλίντιτα, α, 379. β, 144.
παλίοτρον, λ, 11. 59.
παλιρρόθιον, ε, 430. ι, 485.
παλίσσυτοι, III, 6. παλισσυτὴν, XVII. 6.
Παλλάδ' Ἀθηναίην, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Πάλλαντες, III. 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29. Ἀθηναίη, δ, 828. κούρη Διὸς, ω, 546.
πάλλομαι, κ, 206.
παλύειν, ξ, 429. παλύνει, κ, 520. πάλυνεν, ξ, 77. πάλυνον, λ, 28.
παμμύλαι', κ, 525. λ, 33. παμμύλαισι, γ, 6.
Παμμιξίπτης, *Fragment*. 255.
παμμήτειρα, XXIX, 1.
παμποίκιλοι, ε, 105.
παμφαίνω, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII. 6.
Πᾶν' ἀγλαϊσθέρα, *αἰχμήν θ' ἣν νόμιον, ὃς πάντα λέφων νιφόεντα λίλαγχε, XVIII, 5. 6. Πᾶνα, XVIII. 47.
παναπόλῳ, ν, 223.
πανάργεον, ι, 203. ω, 274.
παναχαιοὶ, α, 239 ξ, 369. ω, 32. παναχαιῶν, *Fragment*. 174.
πανδαμάτωρ, δ, 373.
* Πανδάρεω θάλαμος, τ, 518. υ, 66.
Πανδίης κούρη, XXXI, 15.
πανδήμιος, σ, 1.
πάνδωρε, XLI, 1.
πανήμαρ, ν, 31.
πανημερίη, δ, 356. πανημερίης, λ, 11. πανημερίοιο, γ, 486.
πανθημερὸν ἀκείουσι, σ, 33.
Πανικὰ δίπτερα, XVIII, 6.
πανυχίη, β, 434. πανύχιον, α, 443.
πάννυχον ἐγρήσασθε κἀνὴρ κὰτ τὸ φυλάκιον, υ, 53. πάννυχον, ξ, 458.
παπάλῃσι, VI. 54.
Παπαῖος καλλιχόρου, λ, 580.
πάπτηνε, ν, 195.
Πατὴρ, Origo, Parentes, &c. XVIII, 1.
παυσήλην fauſta. XXXI, 13.
παύω, ut ἐπεὶ οὐ δύνῃσι παύσειν, ι, 244.
παύρης ἢ ῥηϊδίης κατέπεφνε βίηφιν, γ, 48.
παυσίδακτοι, I, 31.
παυσίδακτος, *Virgines*, 5.
παυσίοισι, γ, 119. παυσίων, α, 142.
παυσωλίτης, ι, 25.
παυσώλοις, ι, 452.
παύσσαφιλ', ζ, 57.
παφλάζων, λ, 607. ω, 178.
παφλάζομαι, XVIII, 16.
παφλάσσουσι, ο, 323.
παχείῃσι, χ, 348.
παχείης, γ, 205.
παχείμενος, ο, 505. τ, 150. παχείῃ, υ, 259. παχείῃσι, β, 205. ω, 139.
παχείβολος, III, 56.
παχειπετόωσι, χ, 213.
παχείῃ, κ, 9. ν, 424. χ, 65.
παχείλιδες, δ, 348. ρ, 139.
παχνοῖο αἰδοίης, γ, 381. παχέος, λ, 297. κυδοίνι, ο, 26. παχέοιο, δ, 228. αἰδοίης, γ, 450. ἰφθίμου, Ψ, 92.
παχυμενέοντε, ζ, 310.
παχυμήρους, γ, 115.
παχυνέομαι, ι, 417.
παχυπλάγξασι, τ, 187.
παχυπλῆγας, ι, 418. 440.
παχυτενέος, κ, 24.
παχυτῆτι, ι, 218. παχυτῆτος, ν, 389.
παχυτὰς, Θ, 238.
παχυτήτι, ω, 28.
παχυτὶν, ζ, 28. παχάχῃ, ο, 55.
παχυτικέοντο, ξ, 131. παχυτικέοντο, ξ, 54.
παχύφρονος, δ, 465.
παχύων, λ, 487. σ, 177. παχύοντας, ο, 53. παχυνέῦσι μηλο-

χίοις ἐπίοις, π, 279.
παφλάζοις ἴσα καὶ ἀσκεδὲς ὑδατόεσσι IV, 71. παφλάζοις, δ, 457.
Pardalis aſtutia contra *Simias*, υ, 18.
παχιλίστο, ρ, 173.
παχιόλοφον, υ, 88.
παχιζόμῳ, δ, 738.
παχίης, α, 139. 141.
παχειαὶ, θ, 530. υ, 353. παχειὰς, β, 153. παχειάων, α, 334.
παχείη, β, 62. σ, 369.
παχείῃσιν, ξ, 250. * παχείῃσι, *Fragment*. 221.
παχειῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παχείῃ, ο, 416.
* παχειάσι, ξ, 421.
παχείλιξε, * λ, 440. IV, 168. *Fragment*. 85.
παχείλιξαν, λ, 241.
παχείλθη, θ, 230.
παχείλκει, φ, 111. παχείλκεσι, σ, 281.
παχίμιμνεν, β, 297.
παχίνυσαν, π, 51. παχινύετον, α, 147.
παχνίασι, II, 430.
παχὺς ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάασιν, μ, 55.
παχυξιλῆσαι, κ, 573. παχυξιλῆν, ε, 104. 138.
παχυξυράσσα, ψ, 16.
παχύς, θ, 39. σ, 316.
παχύοι, ξ, 145. παχύοις χαλκοῖς ξυῖον, ο, 74. παχύοιτιν χαλκοζώνοις, α, 140.
παχύπεμψεν, μ, 72.
παχύπλαγξεν, ι, 81. υ, 346.
παχύπλοα, μ, 69.
παχύρχη, μ, 62.
* παχύσμοιν, XLVIII, 15.
παχύσομαι, ρ, 393.
παχυσάμῳμι, δ, 827. παχύση, α, 335.
παχύτηχυς, II, 217.
παχυώσάζεσθε, χ, 37.
παχύχυσι βροτῶν π, πόπε τὸ, ο, 489. *Error* longa, ut ἐπλάκοσα ὁ παρίχυ ἰχῦς, τ, 113. παχύχυσι, vid. παχύσι· παχύχυσι, δ, 89.
παχύα, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παχύλας, μ, 186.
παχύμυ, α, 26. 339.
παχύθη μάχη, δ, 497.
Παχύχυος πλαγκτὸς, Ϝ, 493. λ, 61. π 176. τ, 205. 301. *Error* 12.
παχύμῃσι, β, 237.
παχύσίη, λ, 244.

παρθενικαὶ, λ. 39. XXIX, 14.
παρθενικὴ. π. 20.
Parthenius Nicæenſis, Eroticῶν. λ. 133.
παρθένιον πεδίον, *Fragment.* Iliad. β. 857.
παρθένιον αἰδοίην, ἐρυσίχθονι, ἀλκήεσσαν, XXVII. 3. παρθενῶν, ζ. 33. IV. 28. ἀδμὴς ζ. 109. 228. χαλκέη. XXXVI. 1. παρθένῳ ἀδμήτῃ. IV. 82.
παρθένιος, δ. 66.
παρίεμαι, δ. 311.
παρίσταται. XXXVI. 6.
παρίστασαι ἀλλ' Φυλάκοισι, ν. 301.
Parkeri, Matthæi, Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α. 441.
παροιμία. Γίλας ἄκαρθος, διτὸν ἐν βρυτῆς κακὸν, σ. 162. Εἰς Τροφωνίου μεμφόμενος, II. 296. Κρήτη θος ὑλήεσσα, ρ. 300. Not. *Schol.* καθ' ὑπόνοιαν ἐπαλλάφεις, μ. 48. ἢ δόλῳ, ἢ βίῃ. ξ. 330. Πολλὰ μεταξὺ πλὴν κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα. χ. 9. Ἀλειτπίλης περὶ αὐτῆς. ibid.
Παρνασσὸς. II. 269. Παρνησὸν, τ. 394. II. 521. νιφόεντα, II. 282. Παρνησὸν δ', τ. 411. 466. φ. 220. Παρνασσὸν, II. 396. III. 552. Παρνησσῷ, τ. 432. Παρνησσῷ, ω. 331.
Παρονομασία, vid. Ἐπανάληψις, ad *Iliad.*
Παρονομαστικὸν Δίσχος, μ. 120.
παρόρμημα *Interpretum* malorum, ξ. 110.
παρπαλύουσι, ω. 118. παρπαλύων. ξ. 290.
Parrhaſii lepidum ſuper *Ajace*, à ſe picto, dictum, λ. 549.
παρσῶσι, ψ. 87. παρσήϊον, σ. 182.
παρφαμῖ, α. 192.
παρφάμῳ, β. 189.
παρφυγίην, μ. 99.
παρφύλη, *Nebulonis* cujuſdam, ο. 372. *Philoſophi*, υ. 18. *Tyranni*, vid. *Dionyſii.*
παρφύλας *Homerus* auctor, α. 62. λ. 351. ξ. 156.
πάσσαλος, ι. 93.
πατρόκλοιο Ἀρχὸν, μ. 70.
πατσάλου. φ. 53. χρυσέου, II. 9. πατσαλόφιν, Ψ. 67. 105. πατσάλῳ, α. 440.
πατσάμενος, α. 124. πατσαμένῳ, δ. 61.
πάτσεται, ζ. 230. Ψ. 20. σ. 194. ψ. 157. ω. 368.
πάχει, α. 49. 190.
πάχις ἀλήθοντα, ι. 119.
πάχεες. β. 365.
πατρίδα φίλην γαῖαν, ζ. 221. ι. 37. 204. λ. 454. ξ. 333. ο. 65. σ. 147. τ. 258. 290. 298. ψ. 340. πατρίδι γαίῃ, θ. 461. ξ. 143. ρ. 157. φίλην, ω. 265. πατρίδος, ο. 272. αἴης, κ. 75. φίλης, κ. 203. γαίης. χ. 49. ἀδὲς γλυκίον. ι. 34. πατρὶς ἄρουρα, κ. 407. χ. 29. υ. 193.
πατροκασίγνητος, ζ. 330. πατρογκασιγνήτῃ, υ. 342.
Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο ἑταίρου, ω. 77. Πάτροκλος, ω. 79. Πάτροκλος. ἦφθιν μήστωρ ἀτάλαντος, γ. 110.
πατροφονῆα, κ. 299. γ. 197. 307. πατροφόνον, ι. 461.
πατρώιη σὺ γαίῃ, υ. 188. 251. πατρώια. β. 22. πατρῷοι, κ. 187. πατρώιος, κ. 387. πατρώιον, κ. 175.
Πατρωνυμικὰ καὶ ὀκτερίων λέξεις, δ. 348. ρ. 134.
Patronis Muſarum, locus perpendendus, τ. 325.
παυέμεναι, κ. 22. παυέσθαι, ζ. 169. παύουσαι, δ. 103.
παῦροι παῖδες ἑοῖοιν πατρὶ φίλοι, β. 276.
παυρόπεροι, ξ. 17.
Παυσανίας, β. 300. *Schol.* δ. 12. ι. 268. λ. 458.
παύσασθε, π. 478. ω. 383. παύσασθαι, β. 193. πεῦσεν χόλον, ι. 459.
Πάφον, Ψ. 363. IV. 59.
πεχείη, ζ. 128. σ. 56. τ. 448. υ. 299. φ. 6. χ. 326. πεχίος, κ. 439. λ. 230.
πήχεας ἓξ μακέζεσι δίεσσιν, θ. 187. πήχεες δ' ἦν, οἷόν τε κίων, ψ. 191.
πήχυν, ξ. 476.
πήχος πόσσον, μῆχος πόσον. ι. 324.
πεχὺν, ι. 372. πεχὺς. χ. 18.
πηδάλια, δ. 380. 469.
πηδάσιον, ψ. 353.
πήληξ, σ. 154. καλὴ, λ. 291.
πηλ' ἀνθρώποισι. III. 96.
πήλιλα, *pedulla.* ξ. 23.
πήλλα, ἀμφορέα, καλὰ, χρύσεια, α. 96. β. 4. δ. 309. ι. 44.
πήλιον. Ψ. 122. ἀνδρῶν ἐρίθων, δ. 602. ἱππόβοτον, III. 488. πήλιον, γ. 485. Ἠλύσιον, δ. 563. πυριφλεγέθοντι, γ. 495. πηλίῳ δ', γ. 421.
πηλοῦ φίλαι εἰσὶν μοῦσαι κλέπτουσι νέον, ν. 295.
πήλυδι, λ. 597.
πηχοὶ, ζ. 319. ω. 70. πήχεϊ, α. 173. πήχεα, γ. 324. πήχεϊ, ξ. 67.
πῆμ' ἀμαθὲ φρονέοντι, α. 43. πήματ' ἐταίρῳ, ν. 45. πήματα, II. 486.
πήχυϊ. σ. 315.
πήχυν δ' ὕπερθε δέρμα τέτυχθο. ο. 406.
πηνήμασι, ν. 137.
πήρα. pro πέρα. δ. 545.
πηρίζειν, π. 319. ψ. 114. πηρίζων, ι. 281.
πήρωθ'. λ. 13.
Πήρη, ρ. 78. Πήρην Κλυτίου, ο. 539. Πήρηνος, ο. 538. ρ. 55. υ. 372. Πήρηθι, ρ. 74. Δυσκλυτὸς. ο. 543. ρ. 71.
πῆρύσ τ' ὀβελοῖσιν, τ. 422.
πήρυς οἰζύος μέγα σάφηνεν, ι. 289.
πῆρυς. vid. πῆρυς.
πήρυσι γαίης. ι. 284. IV. 228.
πήρυκα πέλυκι, ὄπλα χαλκείῃσι, γ. 433. γαίης. δ. 563. πήρυξι λεώι. II. 129.
πῆρυς κέλευθος, β. 434.
πηρυθμῷ, π. 305. πηρυθμένας, α. 239. πηρυθμένας, θ. 213.
πηρύσσοντες, χ. 175. 192. πηρύσσει. III. 48.
πήρυσσε. Ψ. 145. 149. πηρύσσοι, δ. 119.
πηρύπτει. φ. 124. 149. χ. 237.
Πηρυφόεις, φ. 298. μεγαθύμου, φ. 296. Πηρύφαντ, λ. 630.
πήρωσεν, ο. 131.
πήρωσις. κ. 124. πήρωσι, Ψ. 183. ν. 91. 264.
πηρῶσ'. III. 560.
Πησάνδρου Πολυκτορίδαο ἄνακτος, σ. 298. Πησάνδρου, χ. 268. Πολυκτορίδης. χ. 243.
πήσσα πεπύκτο. ζ. 124.
πήσσει, ξ. 123. πήσσεις, ξ. 363. πήσσαν, γ. 146.
ἐν πήσσῃ κεφαλῇ μέσῃ πτελέῃσι, υ. 23.
Πηστορίδαο. α. 419. β. 347. ν. 148.
Πησίστρατε ἰώμαλίδη, ἔρχεσθον ἀνδρῶν. γ. 400.
πῖσμα. ν. 77. χ. 465. ἔϋπρῳρος. κ. 167. πείσματ' ἔκοψε νεὼς λάϊνα

λὰξ, κ, 127. πελεμιζω, ζ, 269. κ, 96. πελεμιζω, ι, 136.
πείσομαι, β, 134.
πλέαν, VI, 44.
πλείη, γ, 91. πλείηασιν ἀλὸς, ε, 335. II, 73. XXXII, 15. πλειων, γ, 174. ε, 330. μείζονα μοιρήσαντες, γ, 171. μείζονα πῖον, γ, 321.
πίλνασιν, ν, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πλάσσης, λ, 105.
Πελασγὸν δῖον, τ, 177.
πίλνθρα, λ, 576.
πίλνε, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πίλνασι, χ, 468. πέρασσε τεοῦ Διὶ φέρειν, μ, 63. πίλνασε, ο, 526. πέρασσε, ν, 243.
πλίνθους, τ, 573. φ, 120. 260. πλίνθοισι, τ, 578. φ, 76. 421.
πλίνθεσσι, ε, 244.
πίλνασι ἄρμενον τὸ πηλέμονε μίζαι, ε, 234. μείζαι, ἢ σπείρειν, ι, 391. ἀξὺν ἴχνος τὸ χερεὶ, γ, 443. πίλνασι, γ, 449.
πλίνθοιξι, φ, 125.
πίλνται, κ, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πλίνη, λ, 253. Πελίης, πολύρρηνος, λ, 255.
πίλνται, σ, 224. πίλνται, β, 376. ε, 79. θ, 160. 299. πίλνθ, ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πίλνη, ι, 428. II, 374. δεινὸν μίζαι, II, 401. κακὸς, χ, κακὸν, μ, 87.
πίλνεται, III, 225. 342. αἰεὶ, κ, 219. πίλνεται, ι, 257. πλάζει, κ, 168.
πλάζει, γ, 290. πλάζεσθον, ι, 190. πλάζεσθ, ι, 187.
πιμπλάσιται, δ, 412.
πίμπτη, δ, 5. 8. πίμπτην, δ, 560. ε, 17. 142.
πιμπλᾶσι, ξ, 257. πίμπτης, ι, 335. πίμπλη, ε, 263.
πιμπτόδλε, γ, 460.
πίμπλωπες, α, 38. πίμπλω, α, 93.
πίνακ, γ, 428.
πίνῃ λυκέων, β, 70.
πινήεις, θ, 582.
πινήμενοι, σ, 173. τ, 120.
πίνης ἅλαδε, α, 342. ω, 422. δμήτερδε, τ, 512. μείζα, λ, 194. συμφερέτω, κ, 376. χαλκοῦ, ζ, 169.
πινὴν, ξ, 157.
πινυχρὸν, γ, 348.
πίνυδ, β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πινύσσης, γ, 115.
πινύσσεσθ, ξ, 419. τ, 420.
*πινύσσῃ, Fragment. 232. 233.
*πινύσσεσθ, Fragment. 233. δῖα, ἐ πινύσσεσθ, βάσιν, θ, 35.
πινυτόφρα, γ, 7.
πινυμένη, ν, 394.
πινυτὴν, ε, 555.
πινυλαγμένον, χ, 184. πινυλάχθη, ι, 331.
Πινυέρῃ, ἀγχιάλῃ, II, 32.
πινυμένα, III, 121. πίνυσθ, II, 92.
πινυέρατα, μ, 37.
πινυέρημαι, γ, 23.
πίνυθι, φρένας, II, 275.
πινύμενε, ι, 198.
πίνυλεσθ, θ, 264.
πινυλαγὰς, κ, 238. 319. π, 456.
πινυλημένον, μ, 108.
πίνυλοι ἑὺν νηπὶ, λιπτὶ, ν, 96. πινυπεικλαι, ο, 105. πίπλον, ο, 124. μείζαν ἐξικάλλα, σ, 291. φαίνόπεσθ πνοιὰς αὐγῆς, IV, 86.
πίνυλας, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πινυμένα, β, 28. πινυμένον, κ, 361. πινυμένον, κ, 213. πίνυσθ, ψ, 210.
πινύλῃ αἰῶ, κ, 495.
πινυέντα, ν, 342.
πίνυθα, π, 71. φ, 132. πινυθὸς, ζ, 130.
πινυθα, δ, 434. θ, 181.
πίνυσθ, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πίνυθας, ν, 6.
πίνυδε, κ, 465. ψ, 53.
πίπλατα, ζ, 45.
πιπλέω, χ, 384.
πιπλὸς, ξ, 354. χ, 362. πιπλῶπες, χ, 384. πιπλῶπις, ξ, 474.
πιπυκασμένον, χ, 484.
πίπυσμαι, λ, 504. πίπυσται, λ, 493. πίπυσται, β, 411. ε, 510.
πιφάσι, ε, 174. παράσασι, ι, 480. τ, 442. *πιρᾶν, III, 133.
πιραωθίπης, ω, 436.
πίρασι, ο, 427. πιράσῃσι, ξ, 297. πιράσπε, ο, 452.
πιρόντ, ψ, 243.
πιρῦσι, λ, 157.
πιρόμενος, X, 3.
πείλλα, XVIII, 46.
πείσεσθε novit *Homerus*, τ, 457.
πεινάων, ο, 17. πεινασομένης, χ, 148.
Πειρῆνα, γυναικῶν εἶδος ἀείση, ἀπλοΐτε θυγάτηρ μιχαλίτηρ.

Εἰρμείδεν, η, 57.
πεμπώμεθ', θ, 102. 252.
πεμπάμοχθον Μάλειαν, ι, 80.
πέδηθμον, ξ, 7.
πεδάσσαμαι, ἰμείρει αὐτῆς, ψ, 73.
πεζομένας, III, 492.
Perizonius, Jacobus, ad Ælian. ν, 138. ω, 313. I, 51.
πεῖρα, ε, 317.
πεικάλλεις, α, 425.
πεικάσῃ, γ, 219. ξ, 527.
πείκελα, ι, 240. σ, 308.
Πεικλύμενόν τ' ἀγάμεμνον, λ, 285.
πεικλόσης, II, 181.
πεικλυτὸς, α, 325.
πεικόσας, β, 65.
πεικόσι, λ, 287.
πεμπαμένους, μ, 95.
πέμπτερον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Πεμπέδης, λ, 23. μ, 195.
πεμπάκια, ι, 487. μ, 443. πέμπακις, ν, 183.
πεμπάκεσσι, ζ, 103.
πεμπαχάνεσθαι, η, 200. πεμπαχανέοντο, ξ, 340.
πεμπασπάκη, β, 66. θ, 551.
πέμπεσθ, μ, 79.
πέπειθ', γ, 244.
πεπλιχθὸς, ξ, 313.
πεπαλὴς, ο, 404.
πεπαλόμεθα, λ, 247. πεπαλόμενον, α, 16.
πέπρωται, ι, 388.
πεπρωμένης, χ, 84.
πέπρωτο, τ, 173.
πεπιθήσιν, χ, 368.
πεπασπέτω, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6.
πέπασαιτο, π, 4. πεπασάσθω, π, 10. πεπασάσθω, κ, 215.
πεπασσέσθω, VI, 4.
πεπασθῇ, λ, 242. πεπασθαι, ν, 50.
πεπασπάλασα, ω, 292.
πέπασθε, δ, 277.
πεπαχίζεται αὐλῇ δῶμα κιόσσι, κ, 10.
πέπασθαι, XVII, 21.
πεπάσθω, ε, 303.
πεπάσαιτο, μ, 356.
πεπασμαχίζετο, ψ, 146.
πέπερθε, III, 409. πεπερέψας, θ, 189.
πεπιχόμεθ', ι, 199.
πεπαμένοιμι, λ, 401. πεπαμένῳ, ω, 112.
πεπασθόμεθα, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
πεπερέσθαι, ξ, 477.

πεμ-

περιφραδέως, ι, 465.
περιφυσιόωντα, τ, 476.
περιφραδίς, ψ, 73. III, 461. περιφραδέως, ξ, 431.
περιφραζόμενος, α, 76.
περίφρων, σ, 284. περίφρονι, α, 329.
περιφῦναι, ω, 235. περιφὺς, π, 21. ω, 319. περιφῦσ', τ, 416.
περιχώσας, γ, 384. περίχυτο, ψ, 162. περίχυτο, γ, 437. περιχύσ', ζ, 232. ψ, 159. περιχεύας, γ, 426.
περκνὴν, κ, 146.
περκόπα, XVIII, 41. περκόπας, π, 203.
πέσσω, σ, 292. πέσσε, τ, 226. πέσσε φαεινὴ, τ, 256.
πέσσα, ζ, 272. ι, 129. ἔφ', δ, 709. πέσσασι, ἐπὶ, ε, 176.
Πετράεσσι, II, 218.
πέτασπε, ε, 107. ξ, 241.
Πετεὼς, γ, 414. 444.
Πετεφῶνα, κ, 494. λ, 216. ἀγαυὸν, λ, 212. 225. 634. αἰνὴν, λ, 385. κύρλα πέτασκε, XII, 2. ἐπαυῇ, Πετεφωνείῃ, κ, 534 λ, 47. Πετεφωνείης, κ, 509. ἐπαυῆς, κ, 491. 504.
Πέτης ὃν μητρὸς, κ, 139
πέτε, ε, 315. πέτηται, Φ, 524. χ, 254. πετάντες, ξ, 475. πτᾶσ', ο, 478. πετᾶται, σ, 396.
πέτετο, ψ, 119.
πετεῖν, ubi de *Talorum* lusu, α, 107.
πεδίλοισι πανημερίοις, τ, 520.
πεπάσας, α, 130. ε, 374. ἀπὸ, κ, 506.
Petavius, Dionysius, υ, 66.
πεπλῶν, ε, 87. πεπνυῦ ἀρωγοῖς, I, 27.
πέπλῳ, β, 147. γ, 484. 494. πέπλῳ, ε, 49.
πέρασ ἀπειρέσιος, μ, 59. ἁλίβατοι, ν, 196.
περαίην, μ, 231.
πέρας, μ, 255. 260. ἀπειρέσιος, κ, 131. μιγάλας, μ, 71. παλαιὸς, ψ, 327.
πέρυσι, *Fragment.* 52.
Petronii Satyricon, υ, 18.
πεφήσω, ι, 88. κ, 100. πεφήσω, τ, 134. πεφήσῃ, π, 411. πεφήσιθ', α, 157. δ, 70. ρ, 592. πεφήσομαι, γ, 187.
πέφνε, XLIII, 1.
πέφατται, β, 256. πεφάμμεθα, κ, 94.
πέφασται, ε, 176. II, 428.
πέφαγε, χ, 54.
* πεφυσμένος, α, 18. * πεφυσμένοι, ι, 455. IV, 34.
πεφυζότες, α, 12.
πεφάσθαι, χ, 217.
πεφιδέμεν, ι, 277.
πέφυγε, λ, 134.
πεφραδὲ, α, 273.
πεφραδέειν, τ, 477. πεφραδέμεν, μ, 49.
πεφάσθαι, τ, 128. ι, 141.
πεφυρμένε, ρ, 103. σ, 172. τ, 596. πεφυρμένον, ι, 397.
πεφυῶτας, ι, 477.
πηγὰς, ζ, 124. IV, 99.
πηγυλὶς, ξ, 476.
πηγᾶ κύμασι, ε, 388. ψ, 235.
πηγῶν ἱερῶν, II, 263.
πηδάλιον, γ, 281. ε, 255. 315. πηδαλίοισιν, II, 418. πηδαλίῳ, ε, 270.
πήληκα, VI, 52.
πηδᾶ ἀναβρίκτῳ ἅλμῃ, ν, 328. ν, 78.
πηκτὸν ἄρηρεν, ν, 32.
Πηλιάδης δ' ὑὸς, ἐξελίξιος Ἀπερπαίου, *Fragm.* β, 849.
Πηλείδαι, Φ, 75.
Πηλείωνα, λ, 469. 550. ω, 18. Πηλείωνι, ε, 310.
Πηλέος, λ, 477. ω, 36. Πηλέος, λ, 493. 504.
Πηλεϊάδαο, λ, 550. Πηλεϊάδεω, λ, 466. ω, 15.
πήληκα, κ, 256.
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, λ, 315.
Πηλεΐδαο, I, 238. Πηλεΐδης, I, 234.
πηλῆ δεδίκασι ῥίψειν ἐπ' αἰσυλὴν, I, 234.
πῆμα, γ, 152. ἀμφοτέροις, II, 304. κακὸν, ε, 179. μέγα, β, 163.
πημανέειν, II, 262.
* πημανθῆς, *Fragm.* 231. πημανθῇ, ξ, 155. πημανθῆναι, Φ, 563.
πήμασι, κ, 49. 190. ε, 33. ν, 152. πήμασιν, Φ, 81.
Πηνελόπεια, α, 223. κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων, α, 329. ἰκρίφρων, δ, 111. πηλόθεν, ω, 293. ἀμύμων, α, 48. *Fragment.* 93. Πηνελόπειαν ἀνεγρομένην, χρύσεα παύσειε κλαυθμοῖο, δ, 800. Ὀδυσῆος περφάσιος, Φ, 158.
Penelopa & ejusdem Telæ, *Allegoria*, β, 105.
πῆχυ, ε, 163. πῆχι, χ, 83.
πηὸς, Φ, 581. πηοὶ, ψ, 120.
πίειρα, ρ, 411. 466. ἀγκὼν, πυκινὰ ῥωγαλέοιο, ν, 437. ρ, 197. σ, 107. πίειρα ἀγκαλίδος, ρ, 357.
Πιερὼ, ἰφθίμῳ, δώτορι βοσκῆς, λ, 286.
πίειρε, ρ, 38. ω, 346. II, 117. λευκῷ, ψ, 240. πίειρ', φ, 419.
πιφαύσκω, κ, 441.
πῖαρ, ι, 135. II, 60. IV, 30.
Pigres, Artemisiæ frater, Tract. de *Batrachom.* §. V, fol. 3. *Margites*, Argument.
πὶς οἶνον, ε, 347. πίνε, λ, 231. 583. 584.
πίδακος, δ, 287. πίδακι, δ, 419. μ, 164.
πίδακα, μ, 174. 196.
πίειν, pro πιέμεν, λ, 231. πιεῖν, Φ, 70. κ, 386.
πίειρα, τ, 173. πίειραν, β, 328. ψ, 311.
πίμπλη, *Priori* brevi, ε, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίεν, δ, 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίην, ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
Pieri Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιέζεις, Φ, 336.
πίθηαι, α, 279. πίθηται, λ, 344. ω, 460.
πίθου ἐφόδοιο οἴου, ψ, 305.
πίκρον, ε, 323. πικρόγαμοι, α, 266. δ, 346. ρ, 137
πίμπλαντ', δ, 662.
πίλνασθε, κ, 248. ν, 349.
πίνακας, α, 141. δ, 57. μ, 67. π, 49.
Pindari Fragmentum insigne emendatum, κ, 3. aliud *Fragmentum*, κ, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores Oxonienses laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖνε, ε, 94. ζ, 249. η, 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. υ, 136. φ, 310.
πίνω, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίνῃ, μ, 460.
πίνετο, ω, 45.
πινυτὰ φρονέοντα ἕκαστα, ε, 228. εἴδεα πᾶ πινυτὴ, ν, 71.
πινυτὸς, α, 229. πινυτῇσι, δ, 211.
πίνω, *Priori* longâ, κ, 160.
πίονας, β, 56.
πιπίσκω, II, 48.
* πίπλει ἡ κάμινος, XLVII, 19.

Πίσης

Πίσης Διοδότης, XVIII, 2.
Piscicolus Nicolaus, Urinator *Siculus*, μ. 235.
πισσὸ, λ, 455. ω, 482.
πιστὸς, III, 533. πιστῶν, ο, 435. πιστῶσαι, φ, 218.
πίσυνος, σ, 139.
πίσυρες, ι, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἰμὰ χεῖρας, λ, 391.
Pittaci Dictum, ω. 69. Molæ, ω. 106.
πίτνασι μακρῶσιν, I, 186.
πιφαύσκειν, III, 537. πιφαυσκέσθω, λ. 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ο, 517. φ. 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ι, 37. * II, 444. πιφάσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίων, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαγκτὸς, μ. 61. ψ, 327. πλαγκτὴ, φ, 363.
πλαγκτοσύνης, ο, 342.
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης, ω, 306.
πλάγξομαι, ρ. 311.
πλαζχθέντα, ξ. 278. πλάζχθη, κ. 2.
πλᾶζε, β. 396. πλάζει, κ, 75. πλάζετο, ι, 389.
* πλακόεις, I, 36.
πλακόεσσα, I, 95.
πλακοέσσης, III, 75.
πλακτὶ' αἰζῶν αἰπόλια, ξ. 101, * πλακτίας, I. 161.
Plato, β, 135. ο, 245. τ, 178. ἐν Φαίδρῳ, μ, 63. *Schol.* Arguitur, II. 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλακτόωντι, I, 287.
Plautus emendatur, ι, 125. *Homerum* exprimit, π, 35.
πλέας, ι, 278.
πλέειν, ο. 34.
πλείη, ο. 445. υ. 355. πλεῖοι, μ, 92. πλεῖον, δ, 319.
πλεῖον, ϑ. 475.
πλείονα, μ, 188. πλείονες, τ, 246.
πλείοντες, π, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειοτέρη τὸν χειρὶ, λ, 358.
πλείους ἠείσαν, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεκτὴν, χ, 175. 192. πλεκτοῖς, μ, 247.
πλεξαύχενα, κ, 168.
πλέοιεν, β, 277. πλεόντων, β, 251.
πλέομεν, μ, 70.
* πλευραὶ, ρ, 232.
πλεύσεσθ', μ, 25.
πλέων, *Participium*, κ, 183. δ, 474.
πληγῆσι, μ, 416. ξ, 306. πλαγμόῖσι, φ, 50.
πληγὰν ἀδαήμων, ρ, 283. πλαγῆσι, σ, 54. πλαγχθῆναι, τ, 82. ἐπιλίγην, δ, 244.
πλαθὲ, Π. 452.
πλαὶεν, XXXI, 11.
πλάϑουσι, λ, 418.
πλαϑέι, δυμηκοπλάϑ μῦνε ἑάϊζε, π, 105. πλαϑὺν, λ, 513. I. 168.
πλάϑων τραπέζας, ι, 8. πλαθμοὶ, XXXVI, 4.
Πλαταιάδας, ι, 272.
πλάτηφι χρυσῷ, II, 185. πλάτηφι, III, 53. 498.
πλαμμυρὶς, ι, 486.
πλᾶτο, ϑ, 57.
πλᾶξε, κ, 162. πλάξας, ω. 17. χ, 20. I, 225.
πλησίαι, τ, 198. πλησιόμοι, ξ, 87. πλήσιον, ι, 93. πλῆσε, δ 705. τ, 472.
πλησίον, λ, 7. μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. σὺ, μ, 417. ξ, 307.
Plinius, δ, 72. 405. 477. 499. ι, 272. 283. ζ. 161. ϑ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ. 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίατο δῶ. ζ. 318.
πλοκάμων, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον ἐλλιχὲς, γ, 169. πλόῳ, *Fragm.* 152.
Pluralis Numerus cum *Duali* sæpe jungitur, λ, 210. II. 487. III, 500. XLVIII, 15.
Plutarchus, δ, 563. de Puero Corinthio, *Homerum* recitante, ι, 306. *Homero* Versum restituit, ζ. 9. cur ὑγρὸν ἅλσος, ζ, 79. σ, 180. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ, 397.
πλῶτο, ω, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλώσῃ, ξ, 206. XLVIII. 4. ὁ Πλώτης, Δίωνος, καὶ Ἰασίωνος, ε. 125.
* πλοχμοὶ βοτρυόωντες ἐπιῤῥώσαντο, *Fragment.* 207.
πλῶσαι, ζ, 93. πλυνέουσι ζ. 59. πλυνέουσι, ζ, 31.
πλυνοὶ. ζ, 40. πλυνῶσι, ζ. 86.
πλυνέσϑω, ε, 419.
πλυνοὶ ἀλαφροῖς, ι, 240. πλυνέσιν, XXI. 7.
πλωΐῃ νηΐ φ, κ, 3.
πνεῖ, ε. 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνείουσι, δ, 446.
πνίξαντες, I, 157.
πνοιὰς. δ, 839. πνοιῇ. δ, 402. πνοιῇς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδάνιπτρον, τ, 504. ποδῶν, τ, 343.

ποδὶ δίῳ, ι, 43. ποδὸς πικρὸν, *Fragm.* 171.
ποθῆσε, ι. 453. ποθήσῃς, π, 287. ποθῆται, I. 39.
ποθὴν, β. 375. δ. 748.
ποθῶσι, τ. 136.
ποθὲ. ϑ. 414. κ, 505. ο, 513. 545. ποθῶ, β, 126.
ποθήμενος, μ. 110.
πόθος, δ, 596. ἠγερὲς, XVIII, 33.
Ποιάντιος ἀγλαὸς υἱὸς, Φιλοκτήτης, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποιὴ, τ, 369. ποίῃ, π, 222. τ, 367.
ποιήεντα, δ, 337.
ποίην, III, 232. ἄμειβε. XVIII, 26. ἰφθίμοιο. III, 27.
ποιῆσαι, α, 250. ποιήσειν, α, 387.
Poetica Certamina *Homeri* tempore in usu, V, 19.
ποιητῆσι, τ, 306.
ποικίλμασιν, ο. 107.
ποικιλομήτεω, γ. 163.
ποικίλον, α, 132.
ποιμαίνεσκεν, ι, 188.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένα ποιμὴν ἐσσύτο, κ, 82.
ποίμνησιν, ι, 122.
ποινὴν, ψ, 312.
ποιπνύσας, υ, 149.
πολέες τὰ κῇ ἐῴλει. ζ. 284. χ. 204. II. 392. πολέσσιν, ι, 54.
πολεμήϊα, μ, 116. χ. 2. XXVII. 5.
πολεμίζομεν, τ, 315. ξ. 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιστὴ, ω, 498.
πολέμοιο, πολυδίκου, λ, 313.
πολεμόκλονον ἔγχος Ἄρηος, I, 4. Παλλάδος. I, 167.
πόλεμον, α, 12. 138. πολέμοιδε, λ, 447. φ, 39.
πολιὸν, κατὰ κῦμ. χ, 223.
πόλις, α, 185. ζ, 40. 263. ω, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, πῦρ ἀμφὶς, XLVI, 1.
πολιὴ, IV, 229. πολιὴν, δ, 580. ζ. 272.
πόλιας, 560. πόλις, ο, 411. πολίεσσι, φ, 252.
πολιοκρόταφοι, XLV, 3.
πολιοὶ. VII, 2.
πολῖται, π, 131. ρ, 206.
Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν, κ. 224.
Politianus, *Angel.* α, 326. ε, 3. λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, ω, 417.
πολιῶν, III, 223.
Pollux, κ, 217. Not. *Schol.*

πολυαίνω, λ. 313.
πολύαιν', μ. 184.
Polyænus, Stratagemat. ι. 406.
πολυαρθίος, ξ. 353. XVIII. 17. *πολυαρθίην, XXIX. 14.
πολυάρητος, ζ. 280. τ. 404.
πολυβειρίης, δ. 406. κ. 125. π. 324. 352.
Πολυβοίτης, & Πόλυβος, Αἰγύπτιος βασιλεὺς. Ἀλκάνδρης κὴρ. δ. 126. δαίφρονος, ο. 518. Πόλυβος δαίφρων. θ. 373. χ. 243. Πολύβῳ, α. 399. π. 345. 434. σ. 348. υ. 359. φ. 320.
πολύβωλος, π. 282.
Πολύγναπτος. υ. 66.
πολυδαίδαλον. ζ. 15. πολυδαίδαλος, ν. 11.
πολυδακρύτοιο, τ. 213. φ. 57.
Πολύδαμνα. Αἰγυπτίη, Θῶνος παρακοίτις, δ. 228.
πολυδίψιον, δ. 737. ψ. 139. 359.
πολυδέρκεα, ε. 73. 338. η. 264.
Πολυδεύκεα, XVI. 1. Πολυδεύκεα. ἀμώμητα, XXXII. 3. πὺξ ἀγαθὸν, λ. 299.
πολυδίψιον Ἄργος. *Fragment.* 163.
πολύδωρος ἄλσος, α. 293.
πολυήρατον, ο. 365. ψ. 354. III. 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ. 521.
πολυθρῳὰς ἐσσῖτα μύνας, ν. 387.
Πολυθρωτίδη, χ. 287.
πολύθρων, ρ. 296.
πολυϊδρείῃσι νόοιο, ψ. 77. νόῳ πολυϊδρείῃσιν, β. 346.
πολύϊδος, ο. 458.
πολυΐχθοι, II. 417.
πολύκαρπος ἄλνὴ ἀρῖζωος, ν. 122. πολυκάρπου ἀλωῆς, α. 220.
Πολυκάων καλὸς. γ. 464.
πολυκερδέα τοιμὴν ἐπὶ πᾶσιν νόον, ν. 255.
πολυκερδείῃσιν, α. 166.
πολυκλεῖ, ι. 37. πολυκλέα. ψ. 351.
πολυκλαύτῳ, XXXVI. 5.
Πολυκλέος ἠὸς Ἄμπελος, *Fragm.* Iliad. β. 856.
πολυκλείδι, θ. 161. υ. 382. ψ. 324.
πολυκλήρων, ξ. 211.
πολυκλύστῳ ἐπὶ πόντῳ, δ. 354. ζ. *9. 204. τ. 277.
πολύκμηδες, ξ. 324. πολυκμήτῳ, δ. 718.
πολύκροβοι, XVIII. 37.
Πολυκτόριδαο, σ. 298. Πολυκτορίδης. χ. 243.
Πολύκτωρ, ρ. 207.
πολυλᾶον, III. 171.
πολυλίστιον. II. 347. πολύλιστον δέ σ' ἐκάστῳ, ι. 445.
πολυμήλῳ, III. 2. XVII. 2.
πολύμηλος. β. 173.
πολυμηχανίην, ψ. 321.
πολυμήχανον, III. 319. πολυμήχανος, κ. 205.
πολυμοίρην. δ. 770. πολυμοίρην, ξ. 64. ψ. 149.
πολύμυθον, β. 200.
Πολυνίκη Ταφιτίδαο. θ. 114.
πολυπαίπαλοι, ο. 480.
πολυπειθέα, ψ. 15.
πολυπειθὴς. ξ. 386.
Πολυπημονίδαο, κ. 304.
πολυπήμων, III. 37.
πολυπίδακα. XVIII. 30. πολυπιδάκη, IV. 54.
πολύπικρα κὴ αἰνὰ, π. 255.
πολυπλάγκτοισιν, ρ. 425.
πολυπλάγκτους ἀνθρώπους ἠνὶ δύσῃσι, υ. 195. πολυπλάγκτῳ ἔοικεν, ρ. 511.
πολυπροφρονίῃ· φθὶ δ' μάλιστα damnatur. δ. 492.
πολυπτύχῳ, XLIII. 2.
πολύπυργον, II. 242.
πολύπυργος, ζ. 335. τ. 292.
πολύρρηνος Πύλος ναῖεν, λ. 256.
πολυσπόρου. XXV. 11.
πολύστονον, τ. 118.
πολύτλας, ε. 171. 354.
πολυτλήμων, σ. 318.
πολύτλητε, λ. 38.
πολυτρήτοις αὐτόγυοις, κ. 111. χ. 439. 453.
πολύτροπι, III. 438. πολύτροπον, α. 1. III. 13. πολύτροπον, κ. 330.
πολύϋμνον, XXV. 7.
πολυφάρμακοι, XLVII. 15. πολυφαρμάκῳ, κ. 276.
Πολυφείδαο. ο. 249. μάντιν ὑπείρθυμον, βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ο. 252.
Πολύφημε. ι. 403. Πολύφημον αἰτῆσαι, α. 70. Πολύφημος, κρατερὸς. ι. 407. 446.
πολύφημον ἀγορὴν, β. 150. πολύφημος, ἀοιδὸς. χ. 376.
πολυφλοίσβοιο. ν. 85. 220.
πολυφόρβην. II. 365.
πολύφρων. ξ. 424. 464. υ. 239. φ. 204. πολύφρονος. ϑ. 297. 327.
Πολύφωνος *ἄνακτος. I. 109. λάπλυμόνος, I. 211.
πολύχαλκον, γ. 2. πολυχάλκῳ, ο. 424.
*πολυχέρσιον, III. 125.
πολυχρύσοιο, γ. 305. πολυχρύσῳ, IV. 1. 9.
πολυώνυμος. II. 81.
πολυωπὸν δικτύῳ ἰξάσκεσθαι, χ. 386.
πόμπευον, ν. 422.
πομπὴ δ' φίλα δῶκε. θ. 545. πομπῇ. ε. 32. πομπῇσι, XIV. 5.
πομπῆς. γ. 325. 376.
πομποὶ, XL. 4. ἀπόμπους. θ. 566. ν. 174.
πονεῖτο, ε. 222. πονέοιθ', ρ. 258. υ. 159. πονεύμενος. III. 435.
πονηρὰ ἔργα. XLVII. 20.
πόνοιο ἐΐζυρου, XXXII. 17. πόνος ἀμείτης, χαλκὸς, ψ. 249. πόνος ἀργαλέος. II. 533.
Πόντιος, θ. 113.
πόντον. XXI. 3.
πόντου. ε. 446. πόντου ἀπείρονα, δ. 510. ἀμαλίκην. XXXII. 8. ἀπόγαιον. ε. 370. εὐρέα, ω. 118. ἱπποσόαν, ε. 263. ἰοειδέα, λ. 106. ἰχθυόεντα. δ. 381. κυμαίνοντα, δ. 425. μελανύπην. γ. 158. οἰνοπα, κ. 183.
Ποντίοιο. ν. 179. Ποντίου, ν. 182. θ. 65. ν. 53.
ποσὶ πορδαλίμοιο ἐπ' ἀμφοτερὰ χερὸς ἔχουσι. ε. 277.
ποσὶ πορὸν ναῦπον, XLII. 1. ποσσὶ, μ. 69.
ποσὶ πορέσσης, λ. 11.
ποσὶ φιν. ω. 83.
πότερ ἐρεῖ. κ. 197. ἱπποσόαι, γ. 293. ἰχθυόεντα. κ. 458. οἰνοπα. ε. 132. πολυκλέϊ, δ. 354. ζ. *9. 204. τ. 277.
πότνι ἐὺ εἰδὼς, δ. 818.
πότνι, κ. 32. 253. δ. 169. 333. 663.
πότνι, δ. 130. πότνιν, δ. 228. πότνια, β. 186.
ποτιδόντι. I. 173.
πότμον. ξ. 264. ρ. 433. ποτμόν. I. 259. ποτμόν, III. 180.
ποτμωτὸς. υ. 187.
ποτμῶ. δ. 671. ο. 29.
*πότνιαι ἄγραυλοι, κ. 410.
ποτὶ ζυγὸν, XLVII. 10.
πότνια Ἀλφειοῦ. II. 423. ἱπποβότου Ἀλφειοῦ, III. 398. πότνια μ. 259.
πόρπας. IV. 164.
πόρσυνε. γ. 403. ω. 347.
ποταπτύξαι, II. 21.
πόρφυρε. δ. 427. 572. κ. 309.
πορφύρεα. δ. 298. κ. 353. πορφύρεον, β. 418.
Porphyrius, de Antro Nympharum. ζ. 201.

ζ, 201. ρ, 103. 372. ω, 12. *Prolegom.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ. β, 315. ζ, 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma.* λ, 538.
πεφυσημένος, II, 121.
πηρὸν, τ, 529.
πίσι φύλλα, φῶτα ἰδέσθαι, ζ, 199.
πίσῃ κεφαλῇ πύξασα φέρει, λ, 429.
Πεισήνωρ χαλκόχ, γ, 55. θ, 350. κλυτοχαίτα, ι, 528. Πεισήνορι, ὦ, χαλκόχ, κρατοχαίτᾳ, μακάρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλούσιε ἀγλαὲ, XXI, 6, 7. μεγαλοθύμοις, σύνοσίγαις, XL, 1. Πεισηνόου, ὁ, α, 77. χαλκόχ, α, 68. συνοσίχυται, 74. Πεισηνόωρα, θ, 344. χαίρε κεκηπῆος ὦ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, θέσφατα μίζας, πάντας, XXI, 1, 2, 3. Πεισηνόωρ, γ, 43. Πεισηνόωρ@-, α, 20.
πεσὶ, θ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Πεισήνιον, ζ, 266. II, 230.
Posidonius, malè *Homerum Anacharsidæ* juniorem facit, ε, 403. *Aristarchi* Lector, ε, 75.
πόσι, ἄνδρα, α, 15. ἑῷλον θυμαλέοντα, δ, 714. φίλον, α, 363.
πόσιν, πατὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσις, ἀνδρὸς, π, 75. πατοῦ, α, 150.
ποσσὶν, α, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσσι, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥέοντες, τ, 207. ποταμοῦ διϊπετέος, δ, 477. ῥέῃ, XXXIV, 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθῷ, XXXIII, 4. ποταμοὶ, ζ, 59. ἁλιμυρήεντα, ε, 460. ἀνάντα, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμόφιν, κ, 159. Ἐνιπῇ@- ῥέοντι, λ, 237. Λιγύτῃν ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμῶν ἐρεύγεται, κ, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτέονται, ω, 7.
ποτῇ, χ. ποτὶ, ε, 337.
ποτητὰ, μ, 62.
ποτῆτα, σ, 406. ποτῆτας, δ, 788.
ποτιδίγμενος, vid. ποτιδέγμενος.
ποτιδέχεται, ε, 234. 249.
ποτικέκλιται, ζ, 308.
ποτιπτυσσομένῃσι, ρ, 98.
ποτιπτυσσόμενος, β, 77.
ποτιφωνήσας ῥέεθρα, ι, 456.
πότμον ἀνηκέα, ἐπίκουρον, β, 250. ἀλλήλοις πέλε πότμος, I, 50.
πότνια, υ, 61.
πότνι᾽ α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαι, IV, 24.
ποτνιάκτην, XXXVII, 6.
ποτὶ, α, 149. ποτὲ κἄκτεαι ἧτορ, β, 341. ἠδὲ, ι, 354.
ποτίμενος, III, 555.
ποτόν, malè à ψολοκεστικῷ capitur. α, 411.
πτολιπόρθιος, τ, 408. III, 514.
πτολὺν ἰφ᾽ ὑγρὴν, δ, 709. ὁμίλει, ε, 67.
πτολίπολις, II, 77. πτολίπολις, ε, 432.
πρᾶγμα, vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ οἰνάκι οἴνου, κ, 235.
πραπίδεσι, ἀλίγκιοι πῖρ ἐπιφλύει, θ, 547. ἰδυίῃσι, π, 92. III, 49.
πρασιαὶ κοσμηταὶ, ω, 127. πρασιὴ, ω, 246.
Πρασιαῖος, I, 251.
*Πρασιοφάγοι, I, 232. Πρασιοφάγοι, I, 229.
πρεμνὸν, III, 238.
πρίστις, μῦς, θ, 172.
πρίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
πρίσσεται τέτυκται θεῶν παρὰ πᾶσι βροτοῖσι, IV, 32.
πρισσοῖδα τιμὴν, XXVIII, 3.
πρίσσον, κατὰ μοῖραν ἑκάστῳ ἔμμορε τιμῆς, III, 430.
πρισσύεσσιν, XXIX, 2.
πρισσύοντιν ἐπ᾽ ἄκρεσσιν ἀπειρεσίοισιν ἰάλλει χαλκὸν ἐπ᾽ αἰχμὴν, ν, 142.
πρηκτῆρες, θ, 162.
πρηνὴς, II, 333. πρηνὲς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξαντα, γ, 60. πρήξει, τ, 324.
πρῆξιν, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ἥπερ ἐχίστη μνησαμένοισι, κ, 202. 568. ἰδίη, ὁ δήμιο@-, γ, 82.
πρήσσομεν, γ, 476.
πρηὺ, VII, 10.
Πριάμοιο, ι, 106. λ, 420. ἄνακτος, γ, 107. Πριάμῳ, ξ, 241. φ, 230.
πρίασθαι, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
πρὶν ἄρ᾽ καταλιχθῆναι ἐς τὸ χρεὼ, ο, 393.
πριστῇ ἐλίφαντος, σ, 195. τ, 564.
Προαιαφάσεις, ἃ Προιαθικὰ καλοῦσι φάσεις, β, 127. 367.
προβάλεσθε, ι, 331. προβάλεσθε, γ, 445.
προβάλοι τι, κεμάλιμ᾽ τι, β, 75.
προβάσιν, III, 568.
προβάσιν, ε, 27. προβάσιν ἔκα ποσὶ, III, 149. προβάσκεται, ο, 554.
προβλῆτες, ι, 405. κ, 89. ν, 97.
προβλώσκειν, φ, 239. 385. προβλωσκέμεν, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγενέστερος, β, 29. ω, 159.
πρόγονοι, ι, 221.
προδόκης, δ, 396.
Prodici ὦρα, ν, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προέηκε, β, 147.
πρὸ εἵπετο, α, 37.
προιλὼν, ε, 457.
προέμεν, κ, 155.
προιερίσσαμεν, ν, 279.
προιερόσσαμεν, ι, 73.
προίεσαν, δ, 681.
προέηκα, μ, 205.
προθέησι, λ, 514.
προθέρμα εὐκόσμητα, III, 384.
προθόρεσι, α, 119 προθόρεσις, α, 103. προθόρεσι, δ, 20.
προΐαλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὼν, δ, 396. ι, 393.
προΐει, ν, 64. ω, 518. 521. προΐεις, ω, 332.
προΐεσα, β, 92. ν, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐσαν, ι, 88. *κ, 100. μ, 9.
προΐσσει, μ, 253.
προικὸς χεδνοπαλὸς ἕνεκα, ἀργαλέον, ν, 15. προικὸς μνάσασθαι Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐσσῃ, ρ, 352. προΐσσης, θαρσαλέο@- ἐ ἀνιηθείς, ε, 449.
προκάδων ἀκόρητοι παρδάλιες, IV, 71.
προκάλεσται, θ, 142. προκαλεσάμενο@-, III, 241.
προκαλίζετο, σ, 20.
προκὰς, ἠὲ λαγωὸς, ε, 295.
προκείμενα, α, 148. δ, 67. 218. ι, 200. θ, 71. 484.
Procles, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius. Regiensis*, II, 296. Vid. *Cicero*. *Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π, 245. Vid. μνηστῆρες.
Πρόκτειν, λ, 320.
προλέλειπτο, β, 279. προλιπὼν, ν, 331. προλιπὼν, γ, 314.
προμάχοις, α, 525. I, 203. προμάχοισι,

μάχοισι, σ, 378.
σφωιτέρας, λ, 232. πρόμητις ἐοῦσα, φ 230.
σφωιτέρη, δ, 22.
σφωΐτερος, λ, 492.
σφωϊτέρων, ε, 364.
σώπασε δῆμος, ἐς ἠέλιον καταδύντα, ι, 161. 556
Pronapirus, XVIII, 1.
Proxenus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
προτέρω, I, 249. 251. πρόσθε πάντες ἔασιν, ι, 490. μ, 194.
προτεραίη τυψαι, χ, 98.
προτιμυκτηρίζω, ρ, 525.
προφέρω, ι, 444.
προφάσις, χ, 337, 342, 265.
προφυλάσσω, ε, 439.
προχέαντο ἄκρης ἀπὸ Ἠλίβατον, τ, 433.
πρόχυσις, ξ, 1.
πρυμνήσια, φ, 5. 43. III, 99.
πρυμνήσιον, υ, 385.
πρύμνη, α, 178. 211. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
πρυμνήτειρα, ι, 305. III, 129.
πρυμνήτονες, φ, 138. 165.
πρυμνήσιος, μ, 34.
πρυμνησίοις, ν, 95.
προπάροιθε, λ, 582.
προπάροιθεν, χ. πρὸς ἴπνα, ν, 73.
προπολεμήμεναι, XLVIII, 1.
πρόσφορα, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
προσφώνει, δ, 69.
προσήκατο, ρ, 446.
προσηύδα, α, 122. 252. 336. &c.
προσηύδων, ν, 155.
προσόρνυσι, π, 5.
προσπελάσσω, φ, 35.
προσφάν, π, 29.
προσφάλασσαι, ι, 285.
προσφέρεσθαι, δ, 647. προσφέρεσθον μάχην, γ, 22.
προσφάτῳ, ψ, 106.
προσφυές, τ, 58. προσφύς, μ, 433.
πρόσωπα, καλὰ, δ, 85. πρόσωπον, XLVII, 22. χαρίεν, XXX, 12. πρόσωπα ἰμερτά, IX, 2.
προτάμοιτο, σ, 374. προτάμοι, ψ, 196.
προτιάπτομαι, β, 205. προτιάπτομαι, β, 186.
προτιδέρκεσθαι, ρ, 518.
προτιδόντα, α, 112.
προτιμυθήσασθαι, λ, 142.
προτιόσσεται, π, 31. ψ, 365. προτιόσσεσθαι, ξ, 389. προτιόσσετο, ξ, 219.
προτιόσσομαι, β, 425. ο, 290. προτιόσσεσθε, μ, 409.
προτρέπομαι, λ, 18.
προτρόπαια, ρ, 54.
προφανεῖ, ι, 145.
πρόχοισι, γ, 8.
προφερέστερος, θ, 129. προφερέστερον, φ, 124.
προφερής, θ, 210. προφέρεσκε, 64.
πρόφρασσαι, ι, 161. πρόφρασσε, κ, 386.
πρόφρων, β, 230.
προφωνήσαντα, χ, 325. προφυγών, λ, 106.
προφύλακες, II, 538.
πρόχοον, II, 241.
πρόχυτον, ξ, 69.
πρόχοος, ι, 453.
πρόχοον, καλὴν, χρυσείην, α, 136. δ, 52. η, 172. κ, 368. ο, 135. ρ, 91.
προχυτῆρα πίτνημι, II, 383.
Πρυμνεύς, θ, 112.
πρύμνη, ι, 84. πρύμνη, β, 417. *Adverbialiter*, μ, 411. *πρύμνης, ν, 75.
πρυμνήσι, β, 418. πρυμνήσια, ι, 178.
πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ρ, 504. πρυμνόσε καὶ πόντον, ρ, 463.
πρυμνοτόμῳ, II, 68.
*πρώϊα, I, 187.
πρωΐζοας, θ, 263. πρωΐζων, II, 450. VI, 4. πρωΐθεν, κ, 431.
πρώιοις ἄκρῃσι, II, 22. 144.
πρώρης, μ, 230.
Proteas, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτεὺς ἰφθίμου ζωγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, δ, 365. Πρωτεύς, θ, 113. ἀθάνατος, Αἰγύπτιος, δ, 385.
πρωτόπλοον νεῶν, Θ, 35.
πτάρμοὺς, τοὺς Παλαιοὺς, ὄρνις, ρ, 541.
πτερὰ, β, 151. πτερὰ, ε, 53.
*πτέρυγας σκάλλε πλοκάμοισι, I, 112. Not.
πτέρυγες, I, 37. 46.
*Πτεριφάντην, I, 222. βασιλῆα, I, 224.
πτερόεντα, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πτερὸν, εἰ τάχα, ὥστε, π, 36.
πτερόφοιτον, β, 149. III, 541. ξανθὴν, XXXII, 13. πτερόεν, XX, 1.
Πτολεμαῖος, ὁ σχεδὸν Χερρονήσου, δ, 228. Ἀσκαλωνίτης, β, 106. Εὐεργέτης, ε, 72. *Hephæstion*, δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Ulixe* scripsit, ω, 366.
πτόλεμον, X, 3. πτόλεμος, σ, 263. ω, 542.
πτολίεθρον, Τροίης, ἱερὸν, α, 2. Κικόνων, ι, 165. αἰπὺ, γ, 485. ἀλεξάνδρου, II, 410. ἐϋκτίμενον, γ, 4.
πτόλιν, β, 383. 397. ξ, 472. ω, 310.
πτολιπόρθιον, ι, 504. 530. πτολίπορθος, σ, 355. ω, 119. πτολίπορθος, Θ, 3. π, 442. χ, 283. πτολιπόρθῳ, ξ, 447.
πτόλις εὐρυάγυια, ο, 383.
πτόρθον, ζ, 128.
πτύξασα, α, 439. ζ, 111. 252.
πτύχας, ἁλόμενος, III, 386. ἀναπτυσσάσας, τ, 432.
πτώσσει, σ, 362. πτώσσουσαι, χ, 304. πτώσσων, ρ, 227.
πυκάσσει αἰθούσης ἀλίσιον, XLII, 2.
πυκνοῖσι, ρ, 19. πυκνοῖσι, σ, 2. πυκνοῖσιν, ο, 308.
πυκνοὶ αἰτηταὶ, δαιτῶν λαπλασιητῆρες, ρ, 337. πυκνοί τε, ξεῖνοί τε, σὺς Διός ἐστιν ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πυκνὸν, ρ, 387. σ, 49. αἰτητὴν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα, ρ, 220. πυκνὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. παιδίμου, σ, 1. πυκνὸς κεκορυμένοισι, σ, 41. πυκνῷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λαιμαλέῳ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πυκνῶν, ρ, 475. σ, 105.
Πυκνίψιμα, XLVIII, Not. ad *Titulum*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμαχίοι εἰμὶ ἀρούρους, Θ, 246.
πυγμάχοιο, κ, 517.
πυκλοῖο, τ, 553.
Pythagoras, τ, 27. 73.
πυθέσθαι, κ, 152. 155. 537. λ, 50. 76. 89. ν, 335. &c.
πύθεται, α, 161. πύθεο, II, 363.
πυθμένας, μ, 46.
πύθμενα, γ, 15. δ, 494. πύθμενας, δ, 713. τ, 486.
Πύθιον, χ. Πύθιον, II, 373.
πυθμὸν ἁλὸς, ν, 122. 372.
Πυθοῖ ἐν, ἠμαθόῃ, Θ, 80. XXIII, 2. Πυθὼ, II, 372. ἐς Πυθῶ, II, 517. πτερόεντας, II, 183. Πυθῶδ', λ, 580.
Πυθῶνα, ubi de *Pythonis* Divitiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. Θ, 458. π, 415. *XVIII, 20.
πυκάζουσι, μ, 225. πυκάσσας, λ, 319.

πυκιμη-

πυκιμηδὴς, α. 438.
πυκινὰ ε 53. ι, 445 πυκιναὶ, ε, 329. πυκινῇ. τ. 439.
πυκινοφρονα III. 535.
πυκινὸς ὑποθημοσυνη, α, 279. ἀέρεσίαν. β. 344. &c.
πυκινὰ, κ. 150 πυκινὴ. τ. 442. πυκινῇσι λιθαδίοισι, ξ. 36. * ψ, 193. πυκινοὶ. ε. 480.
πύλαι, τ. 562.
πυλάρτης Ἀΐδαο χρατερὸς. λ, 176.
πύλας, ἠλίοιο. α. 12.
Πυλαιμένεος, II. 398. 424.
πυλαιμένεϊ, III, 15.
πύλῃσι Ἀΐδαο. ξ. 157. ἀνερείψει, δ. 809.
Πυλίοισι. ε. 227. Πυλίων, γ. 31. ε. 216.
Πυλοῖο. π. 323.
Πύλοιο, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἁμαξήν. β, 308. ἁμαξάων. α. 93. Νηλήϊον. δ. 639. Νηλῆος ἐυτίμοιο πόλισσιν, γ. 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πυλονδε. γ. 485. Πύλῳ ἀμφάντῳ, β, 326. ἱερῆς. φ. 108. Πύλῳ, ἁμαξῃ, δ, 599. ἁμαξιτὸν, λ. 256. 458.
πύμαξα. δ. 685. υ. 13. πυμάτῃ, XXVIII. 5. πύμαξιν, β, 20. πυμάτῳ στιχὶ ἔπεσον, φ 138.
πυνθάνομαι, β. 315. πυνθανόμην, ρ, 256.
πύξ. θ. 103. 130. 206. λ. 299.
πῦρ. π. 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκαμάτοιο, υ, 123. θεσπεσίοις, δ, 418. μάχα, ι. 59.
πυρὰς ἐυπέπλου. γ. 434.
πύρ' ἀΐσσεται, XLVII, 11.
πυραυλία, VII. 6.
πύργοι, τίφαι Θηβαι πολυ, XLVI, 1. πύργοι, λ, 555. ὑψηλὸς, ζ, 262
πύργωσαι, λ, 263. vid. ἐπύργωσαν.
πυρήϊα, III, 111.
πυρὸν, κ. 523. λ, 31. ω, 69.
πυρφόρεον, γ. 495. II. 228.
πυρὶ, γ. 341. 446. πυλίῳ. Θ. 435. λαμπτῆσιν, δ, 662.
πυριήκεα, ι, 387.
Πυριφλεγέθων, κ, 513.
πύργα. ρ. 362. πύργον, ο, 311. ρ. 12.
πυργοὶ, δ. 604. ι. 110. πυργὸν, τ, 112.
πυρὸν, τ, 536. 553. υ. 109.
πυρπολίοντας. κ. 30.
πῶϊ, II. 374. πώεσι. II. 369.
πώεσι κεκλιμένοισι, μ, 129. ω. 112.
πώλεσι, II. 93. IV, 43. XI, 1.
πωλέομαι, ε. 47. κ. 389. III. 210. ἀφνειὰ, χρυσοῦ, τριπόδων. ἀπείρων, III. 516. καλὰ, χρυσοῦ, α. 2. ῥόδῳ πεφυλαγμένα. κ. 293. μ. 251.
Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, π. 323. Ῥαδάμανθυς ξανθὸς. δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίσειν, ι. 459. ῥαισμένα, ζ. 326. ῥαισμένας, Θ, 569. ν, 177.
ῥάπτε. ξ. 512. φ. 221. ῥαπτέσσι. τ. 507. ῥάπτοιεν, σ. 66. χ. 488. ῥαπτὸν. σ. 73. χ. 1. ῥάπτος. ζ. 178. ξ. 342 349. καπὸν. ν. 434. *Ramus, Petrus*, Sepulchro suo *Dialecticen* inscribi voluit, λ, 77.
ῥαπτὰς, α. 228.
ῥάπτειν ἀμάλοισιν χαλὰ, π, 413.
ῥάπτεις ῥάκεά τε κακὰ τε Τελεμάχῳ. π, 422. ῥάπτοιμεν, γ. 118.
ῥαπτὸν, ἀκτιλίοιο, ῥυσάμενος χιτῶνα, α. 227.
ῥάστατε. ν. 150.
ῥεῖά κε δ' ἐλίλυντο ἱμάντων, χ. 186.
ῥεφθὰς. I, 53.
ῥέα. λ, 36. τ, 204. ἐκ, ε. 290.
ῥέεθρα, γ. 292. ζ. 317. II, 383. 387 ῥέεν. λ. 156. καλὰ, λ, 239. ῥεέθροις. II, 18.
ῥέζει, χ. 158. ῥέζειν, γ, 144. ῥέζεσκον. χ. 46. 209. ῥέζοι, α, 47. ῥέζων, α, 61.
ῥεῖ, α, 160. ρ. 273. ῥεῖα. β. 312. γ. 131. δ, 207. ζώοντες, δ. 805. ε, 122.
Ῥείη. II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥείθροισιν μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥείθρῳ λιμένι, α, 186.
ῥέξω. γ, 144. χ. 314. ψ. 222.
ῥέξωσι, ρ, 567. ῥέξαι. δ. 205. 649 ῥέξωμεν. π. 1. 31. μ. 344.
ῥέον. ε. 70. ῥέοντες, τ, 207. ῥέοντα, κ. 513.
ῥηγνυμένοιο. ζ 59.
ῥῆγας. γ. 349. καλὰ περφύρεα ἁμαξάλεια. δ. 297. περφύρεα καθύπερθ'. ὑπένερθε ἧλιτ' ὑπεσκλασε. κ. 353. στιβαλέοντα. ζ. 38. λ. 188. τ, 318. 337. ψ. 180. ῥήγεσι στιβαλέοντι, ν, 118. ῥήγεσι, ε. 141. ῥῆγες. ν. 73.
ῥηγμῖνα Βιθυνίαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, δ. 430 449. 575.
ῥηθὲν δικαίῳ, σ, 413. υ, 321.
ῥηϊδίη τοι ἔπος ἔρξαι, λ. 145. ῥηϊδίως δὲ Θεοῖσι. ἁμὼν κυδοῦναι βεγοτὸν, ἠδὲ κακῶσαι, π. 211. ἔπος, ὔμμε' ἐρύσσαι. II, 534.
ῥοϊζήσας, Θ, 376. ι, 313. ξ, 196.
ῥοὴν βιοτὴν πίλνει ἀνθρώποισι, δ. 565.
ῥοιτάλ', τ, 577. φ. 75.
Ῥόμαιά τε πετρήεσσα. *Delo annexa*, II, 44.
ῥῆξεται. I, 124.
Ῥυθίνοιό τ', Ἀλκίνοόν τε, π. 63.
Ῥυθτιος Θηπήϊος, η, 146.
ῥηξήνορα, ξ. 217.
ῥηξήνορ Ἀχαιῶν, δ, 5.
ῥήτωρ, φ. 291.
Rhetoricum. vid. *Lexicon*.
ῥήσσων, ξ. 393.
ῥήγνυσι, ι. 116. 171.
ῥήγνυε, ρ. 191. υ. 220.
Ῥήγνυτο, ρ. 375.
ῥῆγε δὲ κάματος, ε, 472.
ῥηγνυμένῳ, ξ. 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ. 435. ῥίζῃ μὲν μόλυ ἔπας, χαλκῷ δ' αἰχμὴ ὀξεῖα πέλει, κ, 304. ῥίζης, ἐκ, πρότομοι κορμοὶ. Ψ, 196.
ῥιπὸς πόδοιν, II, 317.
ῥῖπα, δ. 445. σ. 85. ῥῖπας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ι. 435. μ, 46. 395. ῥινοῖο, μ. 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108. ῥινὸν, ι. 281. ξ. 134. ἄκρῳ, χ. 278. ῥινὸς ε. 426. ῥινὸς, III. 124.
* ῥίον ἄκρον, ὀφθὸν ὕλης. II. 139. 382. σκιοὶ, γ, 295.
ῥίπτασκ' αἰσυλήσι, ε, 256.
ῥιπὰς. Θ, 192. II, 447.
ῥιπτάζουσιν, III, 279. ῥίπτασκε. Θ, 374. λ. 591.
Rhittershusius, Conradus, in *Oppianum*

ῥίαν. ε, 244. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥῖψ' ἀπὸ χερσὶν ἑλοῦσα, II, 318. ῥίψας ἀπὸ σώματος, I, 93. τὴν ἀπορίδα, I, 223. ῥίψει, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥῖψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥῖψ' ἑλέσθαι, ι, 191.
ῥοαὶ, ι, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
Robertellus, Argument. *Margites.*
ῥοδόεις λιπτῆς, I, 182.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. &c.
Rhodomanni, Laurentii, Ilias Parva, α, 326
ῥοδόπηχυν, XXX, 6.
ῥοιῆς, IV, 228. ῥοιῇσι, ζ, 216.
ῥόθιον, ε, 412.
ῥοιαὶ, η, 115. λ, 588.
ῥοιβδήσειν, μ, 106.
ῥοίζῳ πολλῷ ἐπὶ ἄγκα πίπτε μῆλα, ι, 315.
ῥόον, λ, 638. ῥόον, ε, 327. 451. ἐβεκάμπτε, ζ, 85. ῥόον, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλαιόν, οἷόν ἀκμῆς, λ, 574. μοῖρα, χλωρὸν, ἐλαίινον, αὐανθὲν, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μοῖρα κῦμα περὶ ξηρὸν ἀπείρονα. ε, 402. κῦμα μοῖρα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥόωσ', ρ, 201.
Rudolph. Wirtzenius. Gr. L. Profess. *Basil.* Tract. de *Batrachom.* pag. 3.
ῥυδὸν ἀφρειοῖο, ο, 425.
ῥύεται π. φυλάσσει τὸ. ο, 35.
ῥύμη μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμοιοτέλευτον, α, 40. 397. ξ, 195.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάσῃ κάθηρεν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 71. ψ, 115. ῥυπόωσα, ζ, 87. ν, 435. ω, 226.
ῥύπαῖ, ζ, 129. μ, 107. ῥύπα, ψ, 214.
ῥυσάζοντας, π, 109. υ, 319.
ῥυσακίδες ἐξ ἀλεγεινῆς, σ, 223.
ῥυτῆρε χρυσείω ταλάντων, ρ, 187. 223. βοῦν τ' ἰθύνει καὶ ἕπεται, φ, 173. ῥυτῆρας ἐΐσους, σ, 261.
ῥυτῆρι λαιῷ, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα, ῥιπίσασα, κακῷ μεμορυγμένα πάντῃ, ν, 435. ξ, 343. ῥωγαλέον, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, ἀνὰ, μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. ἐκπέσῃς, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπήια πυκινὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406.
σὰ, γ, 92. δ, 322. ε, 449. η, 147. ι, 266. λ, 201. 375.
Σαβάκτιον, XLVII, 9.
σαίνει, κ, 219. σαίνεσθαι, π, 6. σαίνοντας, IV, 70. σαίνων, κ, 217.
Σαμπίρων, *Fragment.* 255.
σάκε', ἔξελε, χ, 110. 144. σακέεσσι, ξ, 477. σάκεσσι, ξ, 479. σάκεσσι, π, 474. σάκος, γίγνε, πεπλαγμένον ἄζῃ ἰόεσσι, χ, 184. πτερόφιν πυκνοῖσιν, χ, 122.
Σαλαμῖνος ἰωκτιμόνης μεσάτοιο, IX, 4.
Salaminiorum Lex, σ, 29.
Salmasius, β, 319. emendat *Hesychium* infeliciter, ο, 396. ex ejus Bibliotheca, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
Salomonis lententiæ, *Homeri* similes, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σάλπιγξιν μιγάλῃσι, I, 199.
Σάμη, κ, 246. Σάμηνδε, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμοιο παιπαλοέσσης, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμος Θρηϊκίη, II, 34. ὀλκὰς, II, 41.
σανίδαι, III, 79. 139. κῦμα, III, 83.
σανίδες, οὐ ἀραρυῖαι, χ, 128. ψ, 42. κλισίηνδε πυκινὰς ἀραρυίας, β, 344. σανίδεσσι κελαινῇσι, διχθάσσας, φ, 137. 164. σανίδες ὑψηλὰς, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπίβησεν, ψ, 13. σαοφροσύνῃσι, τοίμασε πατρὸς ἑοῖο, ψ, 30.
Σαρδάνιον ὃς Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
Sardanapali dictum, β, 315.
*Σαρδάνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σάρκας ι, 293. λ, 218. III, 122.
σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόνιον ἀντίβιον, *Fragment.* 223.
*σαπίνας, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶ βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς, α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῷ, ξ, 185.
Sawbridge, Georg. II, 281.
σαώσω, α, 202. σαῶσαι, III, 208.
σαῶ, pro σάωσον, ν, 230. ρ, 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαῶσαι, γ, 231. σαώσας, χ. σαώσῃ, δ, 753. σαώσει, δ, 288. 513.
σαώσεται, φ, 309. σαώσομεν, χ, 357. σαώσειν, δ, 765. σαώσω, κ, 286.
σβέσας μ' ἔχει αἰσυμόωσα, γ, 123. δ, 75. 142. ζ, 161. ϑ, 384.
σβέσας ἱερῶν, XXVII, 6. ξεῖνόν Διὸς, ὑψιμέδοντος, αἰδεῖσθε, XLII, 3.
Seberus, ο, 74. *Var. Lect.* II, 157.
Σεθὼς, Βασιλεὺς Αἰγύπτου, ξ, 278.
σεῖο, γ, 486. ο, 184. σείοντες, I, 166.
σειρὴν πλεκτὴν, χ, 175. 191.
Σειρὴν, à *Sir, Phœnissa* voce, μ, 168.
Σειρῆσας, μ, 39. Σειρῆσσι, μ, 44. Σειρήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σειρῆσσι, μ, 42. 198. ἀείδουσαι, ψ, 326. ἡμετέρων, μ, 158.
Σειρήνων Ἀλιπεδίη, μ, 32.
σείοντ' ὀξὺν ἄκοντα, XXVII, 9.
σέλας πυρὸς ἥλικον, φ, 246. σέλας, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
Seldeni Joh. Illustrationes in *Michael Drayton.* ν, 163.
Seleucus, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σελήνη, ι, 144. IV, 89. ἄνακτα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐπλόκαμος, XXXI, 18. ἠὲ λελουμένη, XXXI, 17. σώφρων, XXXI, 18. σελήνη, ω, 147. σελήνην, εὐπλόκαμον, XXX, 6. σελήνης, δ, 45. π, 84. III, 141.
σέλινοις, I, 54. σέλινα, ι, 72.
σέλινος ἄκρα, VI, 47.
Σεμέλη Καδμηΐς, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα, VI, 57. Σεμέλης ἐρικυδέος, VI, 1. XXV, 2. εὐώπιδος, VI, 58.
σημὰ, XXIX, 16. σημὰν, XII, 1. σημᾶς, ἐκ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Christophori Wasii,* γ, 179. κ, 246.
Seneca, ι, 3. 60. 481. μ, 39.
Servius, in *Virgilium.* δ, 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol.* II, 211. *Fragment.* 200.
Sherburne, Edwardus, Miles, μ, 63.
σῆμα, ζ, 89. σήματ' ἐπὶ κύμα, ι, 51.

Τεῖνε,

Τρείην, IV, 66. σῦν, ξ, 35. συσσῷ, VII, 12.
Σιντλαΐ⊙-, I, 208. &c.
σηκοὶ, ι, 219. κ, 411. σηκὸς, ι, 439. σηκῷ, ι, 319. σηκῶν, ι, 227.
σηκωσόμην, ρ, 224.
σήμῳ, κ, 291. ἀμφιφορῆς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μείζω, ψ, 188. σήματ', ψ, 110.
σήμαινε, χ, 450. σημαίνων, χ, 427. σημαίνω, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*
σημάντορ, III, 367. σημάντορες, τ, 314. II, 542. σημάντορες, ἐπιτελεμβίῳ πάντα πιθέσθαι, ρ, 21.
σῆμ' ἀμφιφορῆος κατέλιξαν, ψ, 225. σιαγόνος, τὰ οἱ ἵμασθε, τ, 250. ψ, 206.
σίαλος, Φ, 192. φ, 413. VI, 46. ἵμασθε, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πίνω, XXXII, 16. σίαλα, XXXVI, 1.
σιαμόεσσα, *Fragm.* 155.
σῖγα εἰ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.
σίδηρ⊙-, φ, 282. χ, 237. σίδηρ⊙-, I, 270. II, 268. μείζω, Φ, 136. I, 260. σὺν ἀλαπαδνὸν, σ, 372.
σιδήρεια σὺν αὐτῷ φέρεσθαι, κ, 390. σιδήρας, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 163. 251. σίδηρε, ξ, 19.
Σίδωνα, περὶ Ὁμήρου ἄρα γινώσκοντες, μ, 63.
σίγα τῦν, μήτις σῦ Ἀχαιῶν ἄλλ⊙- ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τῶνδε ἀμείνονα πόλλ' ἐπίσπῃ, ρ, 393. κῆ κατὰ σὸν νόον ἔχεσι, τ, 42. μήτις τ' ἄλλ⊙- εἰ μεγάφοισι πόσηται, τ, 486.
σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π, 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντα, ε, 86. V, 118.
σιγᾷν, III, 93.
σιγῇ, δ, 776. κ, 30. ν, 76. ο, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388.
Sigonius, Carolus, Argument. *Margites.*
σιδήρεα, κ, 204. μ, 280. σιδήρεη, δ, 293. σιδήρεαι, Φ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, ε, 191. ψ, 172.
σίδηρον, ξ, 324. σίδηρε, κ, 184. III, 180. σιδήρου, ω, 167. σίδηρος, π, 249. σ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII, 3. σιδύκμητος, φ, 10.
Σιδονίην ἐῢ ναιομένην, ν, 285.
Sidonius Apollinaris, τ, 228.
Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίων βασιλεὺς, δ, 618. ε, 118.
Σιδόν⊙- πολυχάλκου, ο, 424.
σὺς ὀφθαλμὸς, ι, 394.
Σικανίης, ω, 306.
Σικελὴ γαῖα, γρηὺς, ω, 210. 388. ἀμφικύπελλ⊙-, ω, 365.
Σικανοὶ, IV, 363.
Silius Italicus, δ, 499. ν, 288.
Simmias Rhodius, δ, 365. Φ, 492.
Simonides emendatus, ξ, 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.
σινέσκετο, ζ, 6. σίνεαι, λ, 111. μ, 139. σίνεσθ', μ, 114.
Σίντιας ἀγλαοφήμους, Φ, 294.
* σίνομαι, ἰδὲ σιλίνου λειμῶνος, ε, 72. Vid. ἴσ.
σισαμίδα, I, 36.
Σίσυφον, λ, 592.
σίτεσκεν, ω, 208.
σῖτος, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷο, II, 461. μειλίφρων⊙-, ω, 488. II, 499. σῖτον, α, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ε, 165. ν, 175. πολὺν, τ, 61.
Σισυφίδης, I, 244.
σιφόω ἀιδεῖ γε, ι, 191.
σιωπῇ, α, 325. 339. π, 514. Φ, 234. κ, 140. λ, 332.
σιωπήσειε, ρ, 513.
σκάζων, I, 245.
σκαιὸν, βίον, γ, 295.
σκαίρουσι, κ, 412.
Scaliger, Joseph. δ, 126. 477. ε, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Julius* locum miratur, τ, 205.
σκαλμοὶ, VI, 42.
σκάπτεις, III, 90.
Scattergood, Doctor, γ, 13.
σκαφίδες, ι, 223.
σκέδασ', ν, 352.
σκέδασον κατὰ δίκαια θήν, α, 116. ν, 225.
σκέδασον, Φ, 149.
σκέπαρνον, ε, 391. ἴσχεον, ε, 237.
σκέπας, ε, 443. ζ, 210. 212. η, 282. μ, 336.
σκεπόωσι, ν, 99.
σκεπτόμεθα, I, 134.
σκιδνάζοντα, III, 285.
σκιερὸμ⊙-, μ, 247.
σκιπόρμοι, ρ, 203. φ, 157. σκιπτόμ⊙-, ρ, 338
σκιπόεντ' ἠπείρου, VII, 6. σκιπόεσσ' ἠπείρου, Φ, 41. 47.
σκιπόεντ'. I, 22. σκιπόεντ⊙-, ε, 9. βασιλῆος, β, 231.
σκιπόεντ', δ, 64.
σκῆπτρον, β, 37. 80. ἡμιφαὲς, ρ, 199. χρύσεον, λ, 91. 508. ψιλὸν, ν, 437.
σκηπτόμενοι, β, 37. δ, 524. σκηπτὸς, ε, 294. σκηπτοὶ, π, 365. σκηπτὸν, χ, 6. σκηπτὸς, δ, 524. σκηπτοῦ, λ, 343. φ, 425.
Scotomania, ν, 350.
σκοδρούν⊙-, κραὶ, νύξ, ξ, 457.
σκότον, τ, 389.
Schrevelius, Cornelius, nihil in totâ *Odysseâ*, de suo, addit ad *Scholia*, β, 105. ν, 330. ξ, 359.
σκύζευ, ψ, 209.
σκόλακας, ι, 289. σκολάκεσσι ἀμολγῷ, ν, 14. σκόλακ⊙-, νεογιλῆς, μ, 86.
Σκύλλη μ, 85. * 235. *Var. Lect.* 245. 319. σκύλλ' λιλαιομένη, μ, 85. Σκύλλῃ, μ, 223. 261. 445. ψ, 328. πρῴτη, μ, 231. Σκύλλης, μ, 108. 125. 430.
Σκῦρος, II, 35. Σκύρῳ, λ, 508.
σκύφ⊙-, ξ, 112.
σκῶπες, ι, 66.
Σμύρναν, XLVII, 9.
σμυρδαλέην, μ, 91. σμερδαλέον, ε, 396. * σμυρδαλέ⊙-, ζ, 137. λ, 608.
σμυχέειν, IV, 115.
Σμύρνα Αἰολίδι, κλυταίτερα, πατρὶ ἀνακτῶν, XXXVII, 6.
Σμύρνης, VIII, 4.
σὺν μίμνον πάλι τοὶ, ν, 364.
Solinus, I, 78. XXXIV, 5.

Solœcismus, ζ. 155. ω 256. ρ. 555. ψ. 205.
Solonis, Lex. ξ. 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*. τ. 283.
σὸν ἴμυδμα. εἴ τότ' ἄλοιτο. δ. 98. σόν, τ. 200.
Sopingius Homeri locum *Empedocli* tribuit, τ. 446.
Σόφιον, ἄκρον Ἀθηνῶν ἱερὸν, γ. 278.
Sus, urbs, à quo condita, τ. 1.
σοφίη, III, 480. σοφὸς. III. 508.
Sophocles emendatur, τ. 471. explicatur, μ. 63. laudatur, π. 106. λ. 127. *Homerum* imitatur, σ. 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ. 407. illius *Scholiastes*, ξ. 327. XLII. 2.
Spanhemius Ezekiel, λ. 520. υ. 66. II. 16. 18. 54. 99. 146. 199. III. 51. 104. V. 9. X. 1. XIV. 9. XV. 3. XXXVII. 6. *Fragment*. 74.
Sphæra & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* inculpti, λ. 77.
σπάργαι, III. 237. σπάργανα, III. 268.
σπαργανῶται, III. 301.
σπάργανον. III. 151. 306. 388.
σπάσσαι, II. 121.
Spartanorum Chori, ε. 1. vid. Λακεδαίμονα εὐρύχορον.
Σπάρτη εὐρεῖα, λ. 459. Σπάρτης, β. 327. δ. 10. Σπάρτῃ, κ. 93. 285. β. 214. 359. καλλιχόρου. ν. 412.
σπασσάμενος, κ. 166. σπάσσε, β. 321. σπασσάμενος, κ. 439. λ. 230. σπάσσασθε φάσγανα. χ. 74.
σπεῖος γλαφυρὸν. ι. 194. σπέος, ι. 141. 330. 464. γλαφυρὸν, ι. 68. 226. κοῖλον μ. 93.
σπεῖρας, ζ. 269.
σπεῖρα κακὴ, δ. 245. σπεῖραν ἐδίπλακος. ι. 318. σπείρῃ. β. 102. τ. 147. ω. 136. σπείρων, ζ. 179.
σπεῖρα γ. 47. II. 497. σπεῖραι, γ. 342. σπείρασι, γ. 334. σπείρασι, Φ. 89.
σπεῖρα ἐφίστων. IV, 264.
σπειδίσκον. π. 138.
Spenserus, Poeta *Anglus*, ν. 103.
σπέος, ι. 57. ὑψηλὸν, ἀμφιγυήεντες ἐρεῖδεις, ι. 182. σπέϊ, ι. 77. ἐρεμνὸν. μ. 80. κοῖλον. μ. 84.
σπέρμα πυρὸς σώζων, ι. 490.
σπερχειὸς. ν. 22. σπέρχειος, γ. 283. σπερχειόθεν, ι. 101.
σπέσθαι, χ. 324.
σπέσθαι γλαφυρῆσι, κ. 15.
σπευδόφι, κ. 323. σπεῦσε, ι. 150. 310. 343.
Speusippus, ἐκ διυτῆρος Ὁμοίων ι. 72.
σπέσιον. ι. 400. σπεῖϊ γλαφυρῷ, β. 20.
σπλάδιον. ι. 401. σπλάδιον, γ. 298.
σπογγιόεις, II. 442.
σπλάγχν' ὑπάσσαντο, γ. 9. 461. μ. 364. σπλάγχνα, υ. 252. σπλάγχνων. γ. 40. υ. 260.
σπόγγοιο. ν. 151. πολυτρήτοιο, κ. 111. χ. 439. 453.
σποδιῇ μελαίνῃ, ι. 488.
σποδὸς. ι. 375.
Spondanus hallucinatur, δ. 820. π. 66. ι. 299.
σπολιὸν, III, 332.
σπονδῇ. γ. 297. ν. 279. ο. 209. π. 119. III. 305. σπονδῆς ἄπερ. φ. 409.
σπόρον, ι. 245. ρ. 341. φ. 44. 121. ψ. 197.
* σπυρὸν ἀρίδηλον. ν. 89. σπυρὸν, ζ. 19. σπυροῖο. δ. 838.
σταθμὸν, κ. 256.
σταμίνιον. ι. 252.
Stanleius in *Æschylum*, λ. 133.
στὰς, κ. 110. γ. 449. ι. 75. στᾶσα. δ. 370.
στάσις. I. 134.
σταυρὸς σανίνας, ξ. 11.
σταφυλαὶ παντοίαι, ω. 342. σταφυλῇ. σταφυλὴ, ι. 121. σταφυλῇσι, ι. 69.
στάτης, Medii *longâ*, φ. 178. 182.
στεῖον, ζ. 92. στείνει, XVII, 4.
στεῖλαι. ξ. 248. στεῖλαι, γ. 11.
στελεῖς, Φ. 422.
στελεὸν ἐξεγλάϊσε. ι. 236.
στεῖραι. II, 533. στείρη. χ. 460.
στείνοντο. σ. 385. στεινοῦ. ι. 219.
στεινωπὸν, μ. 234.
στεῖραι, κ. 522. λ. 30. υ. 186. στείρῃ, β. 428.
στεῖχε κιὼν ἄπαν, π. 72. στίχῃσι λ. 17. στείχουσι, ι. 418.
στεῖλαι νῆα θοὴν, β. 287. στείλαντας, π. 253
στέμματα, I. 179.
στενάχίζω, κ. 243.
στεναχίζοντα, δ. 516. ι. 420.
στερεὸν. τ. 494.
στέρνῳ. ν. 262.
στερεοπὴν, ψ. 103.
στέρεον, ι. 346. 373. III. 11. στέρεοιο, ι. 373. *Var. Lect.* ι. 443.
στεγανὸν. δ. 72. στεγανῆς, ξ. 268. ρ. 437.
στῦφ. ρ. 525. στῦπε, λ. 583.
στφαλόω ὑπουδὸν, V. 1.
στφανηφόροι κοῦροι, παῖδες, XLVI. 1.
Stephanus, περὶ πόλεων, γ. 169. 172.
Stephanus, *Henricus* errat, ο. 474. ρ. 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ι. 323. Φ. 256. ο. 362. π. 17. 82. ρ. 88. 579. σ. 104. τ. 261. 371. φ. 1. 315. 376. ψ. 25. 32. 203. ω. 21. 57. 495. 539. Illius παρεγγράμματα, λ. 485. π. 466. ρ. 141. τ. 371. ψ. 25. 32. ω. 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω. 213.
στφάνη χρυσέη, XXXI. 6. στφάνης, VI. 42.
στέφει, Φ. 170.
στῆ. κ. 103. 333. β. 37. ζ. 21. 141.
στῆθ' ἅτε λάϊνος ἕστηκε. ζ. 218.
στήθεα, σ. 68. στήθεσι, κ. 341. στήθεσφι, χ. 93.
στῆλ. ν. 387.
στήλην, μ. 14.
στήμονας, ι. 414. στῆσαι, ρ. 439. τ. 240.
στεμφύλῳ. III. 11. στεμφύλου, μ. 434.
στιπτοφόνῃ, β. 94. τ. 139. ω. 128.
στῖφος, β. 425.
στῖφ, ζ. 199.
στοιχῆς, Φ. 189. στοιχῆσι, δ. 506.
στοιχηδὸν, κ. 100.
στοιχηδὸν, Φ. 187.
στόμα κακὸν, ι. 467. ὑπερφίαλον, ρ. 25.
στόμα, III. 352. στόμ', III. 353.
στόμα καλλεῖ καὶ χείλεσι, ζ. 237.
στόμας. κ. 100.
στόμα ἀθετοῦσι. temerè, κ. 356. λ. 38. 92. 156. π. 284. τ. 346. χ. 44. 256. 273. ψ. 218. 296. δόμον ἀθετοῦσι. λ. 582. ν. 345. 347.
στόμα deesse, frustrà quæritur *Dr. Scattergood*, γ. 13.
στόμ' ἀμφιλαφὲς, sive στομφάλιον, δ. 13. ψ. 119. Φ. 452. π. 36. μ. 423. φ. 25. ω. 481. ἀπαμήνης. ν. 51. 193. λαμπρὸν μένος. π. 36. ἀλαοσκόπον ὀλέσσαι. π. 40.
στόμ' *Homero* restituitur, κ. 146. 147. 153. 154. β. 103. 388. 568.

563. ξ, 8. ι, 405. λ, 92. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ, 128. I, 60 99. *Diſtichon*, I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Verſus, XII, 2. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI, 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.
τίχων πάχη, κ, 183. δ, 13. ν, 119. ϑ, 452. ξ, 36. μ, 423. ω, 481.
*τιχέοισι δύσιν, I, 59.
τίμ' ἐρέσσαι, σύ, λ, 425. τίμα, ε, 441. 456. σ, 96. ἀρχαλέον τίμεν λαύειν, χ, 137. τιμάπουσι, I, 290.
τίκτω, ε, 322. I, 76. XXIV, 5. τιμάπτω, μ, 187. *Aegyptus*, XXXI, 20.
τιταχάς, ξ, 39. τιταχῇ, π, 144. ω, 415.
τιταχήτ, IV, 253.
τιταχίζω, κ, 453.
τιτάινυμι, ι, 12. τιτάσασαν, λ, 382. I, 50.
τίτος, ψ, 40. τίτ@, χ, 308.
τρίσσα, δ, 298.
Strabo, α, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ι, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.
Στρεφί@, γ, 413. 439.
σμαπὸς ἱερὸς, ω, 81.
τριόλοι, I, 286.
τριύμαξ, μ, 351.
τριφεῖ, ε, 274. τριφθὰς, ι, 435. π, 352. τριφόμενθα, II, 175. τρίψαν, δ, 520.
τροφάλιγγι κυνὸς, ω, 39.
τροφαλίζω, σ, 314.
τρόφοι χρύσιοι, II, 128. τρόφοι χρύσιοι, II, 122.
τρυφᾶτ', ζ, 53. 306. τρυφῶσι, υ, 105.
τυλίγσιν, ν, 400.
τυλιχτὸς, β, 135.
Σπερχὲς ὕδατός ἐσιν λιπαρώτερον, Κώκυτος, κ, 514. καπνοῦμενον Σπερχὲς ὕδωρ, ἔστ μείγνυσι ὄρκ@, ε, 185. II, 85. ὅμοβριμον ὕδωρ, III, 516.
τύξαιμι μύ@ ἐ χεῖρας ἀκάπνους, λ, 501.
τυφλιζομένους, π, 108. υ, 318.
τύπας, ρ, 593. σ, 104. τιφλὸς, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 258.
*τυῶσια, ξ, 101.
τυῶπα, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 135. 464. ὑμέτερπε, φ, 362. τυῶπα, δ, 640. τυώτιλα, ν, 404. τυῶπες, ξ, 7. 18. ἐδλὸς, ο, 555. ὄρχαμ@ ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.
τυγκαλίω, XLVII, 8.
Τυδεΐδη, σ, 237. 247. ω, 531.
Τυδεΐδαν, αὐτὸ Θυμὸν, λ, 482.
τυδείας, ϑ, 139.
τύις, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀρχέδεπες, λ, 412. ξ, 532. ἀγρέπροι, λ, 610. χαμαιδεύδεις, κ, 243. τύισι, ἀγερωχίησι, ξ, 25. ἀρχέδεπε, III, 566.
Suetonius, in *Tiberio*, χ, 177.
Suidas emendatur, & *Neocorus* illungitur, τ, 246. *Kuſterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.
τυκαὶ γλυκερραὶ, π, 116. λ, 589.
τυκίας, ω, 340. *τυκίη, ω, 245.
τύκησις κὴ καρύσις, I, 31. τῦκαι δ' ἐπὶ τύκῳ, π, 121.
Sylburgius, *Frederic.* π, 143.
τύλιγγι, *Fragment.* 222.
τυλλιξόμαι, β, 292.
τυμβόλημι@, ο, 440.
τύμβολοι, III, 30.
τυμμίσγω, III, 81.
τύμπανπις, γ, 217. τύμπανα, γ, 59.
τυμφορέσαιϑ, δ, 462. ο, 202.
τυμφώνας, III, 51.
τύν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.
τῦν, ξ, 27. π, 434.
τυναγείρω, δ, 90.
τύναιξι γυφίλαις, ι, 291.
τυναιτίτω, π, 333. τυναιόμ@, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.
τυναίχμυ ἀοιδὴ, II, 164.
τυναρωὴ ϑίμιτις, VII, 4.
τυνδήσας, III, 82.
τύνδυο, IV, 74.
τυνίδησι, κ, 168.
τυνείκω, vid. ξυνείκω.
τυνίρχε χιτῶνα ϑοῇ ζωστῆρι, ξ, 72. τυνίρχω, ι, 427. μ, 424.
τυνεκφώνησις, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. τυνίζησις.
τυνέλασσεν, III, 206.
τυνελὼν, υ, 95.
τυνίμιξι, IV, 39. 50. τυνίμιξα, IV, 251.
τυνίρηθος ἐγὼ τε ἄμ' ἴψομαι, ζ, 32.
τυνίρρηκ@ πολίτσι κακῆσι, θ, 137.
τυνίσαλε βοῶν ἰφθίμε κάρητα, III, 94.
Synesius, υ, 23.
τυνιχὶς αἰεὶ, I, 74.
τυνιχολίη, *Fragment.* 203.
τυνόχωκε, III, 504.
τυνηλίησιν μαλακῇσι, III, 482.
τυνόπτ@, δ, 367. φ, 31. II, 399.
τυνόχ@, ϑ, 99.
τύνϑετο, ο, 27. 317. π, 255. ρ, 153. σ, 128. τ, 263. ω, 264. τύνϑετ@, α, 328. υ, 92.
τυνϑήτ@, υ, 245.
τυνίζησις, δ, 126. ζ, 303. ν, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. τυνεκφώνησις.
τυνοικίστ@ * πάρισμον, XLVIII, 15.
Syntaxis mira, τ, 338.
τύντρεις, ι, 428.
*τυνϑεσίαν, XLVII, 9.
*τυνϑέψαι, *Fragment.* 214.
*τυνϑίζαι λόγχη, *Fragment.* 200.
Συρίη, τῆσις, σύβοτος, τύμκλ@ οἰνοπλήθης, πολύπυρος, ο, 402. &c.
σύρων ὑπὸ, ὑπὸ κώπης, I, 74.
Suſpendit opprobrium, χ, 462.
σῦς, κ, 336. 433. τ, 393. 449. 465. ρ, 219. ψ, 74. ω, 331. μίγας, δ, 457. τ, 439. συσὶν, ξ, 14.
Συσὶ *Ionica*, ο, 402.
συφεῦ, κ, 389 συφεῦσιν, κ, 238. συφεὺς, ξ, 13. 73. εὐνὰς, συσὶν, ξ, 14.
συφορῦ, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορῦς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.
συῶν, κ, 239. λ, 130. ξ, 101, 108. ψ, 278. ω, 214. κύλιζομένων, ξ, 412.
σφάζειν, II, 536. σφαζομένων, υ, 312. σφάζασι, κ, 92. δ, 320.
σφαῖρα, ζ, 115. καλὴν, ϑ, 372. σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, λὰξ χρηΐμοισι βαλοῦσαι, ζ, 100. σφαίρῃ ἐπερείσασ', ϑ, 377.
σφαξὶν, γ, 454.
σφαραγεῦσι, ι, 390. 440.
σφὰς, β, 237. I, 160.
σφέας, δ, 77. ζ, 6. ν, 40. ϑ, 315. 480.
σφέλας, ρ, 231. σφέλασι, σ, 393.
σφέτερ', ξ, 91. σφέτερα, κ, 274. σφετέρῃσιν, ω, 7.
σφέων, γ, 134. υ, 348. ω, 380.
σφῆλεν, ρ, 464.

σῶμα ἀπαθαλόωσιν ἐοικὸς ἄλλο μ' ἔχουσι. κ, 34.
σφὶ, σφὶν, & σφίσιν, ſemper *Homero*, non φὶ, φὶν, & φισιν, ut *Neotericis*, β, 160. ν, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦραι, γ, 434.
χαλὸν εἶδος μίγα λαῖτμα θαλάσσης, ε, 174. χαλὸν, ε, 314. 343. 363. *καλεῖτε, ε, 163. 251. χαλὸς, ε, 177. 315. 324. 357. ν, 264. 274. καλυδῶνα, ε, 33. 338.
Schedii, *Elia*, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499. π, 471.
χαλκῆρε, β, 267. ρ, 221. σ, 223. ν, 30.
χαλκὸν, β, 284. δ, 439. ε, 288. *Fragment.* 149.
χεῖρ, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. χεῖρα, θ, 537. 542.
Σχερίη, ζ, 8. Σχερίην, ε, 34. ν, 160. ἐρέσσειν, ν, 79. ἐρίβωλον, ε, 34.
χίαζε, λ, 422.
χίτλια ἔργα θοαὶ μάκαρες ἀ φιλέουσι, ξ, 83.
Σχοῖνος Ἀτλικὸν, κ, 41. ἐν Περσικοῖς, IV, 55. Ἀνθήνη, XXIV. 2. Ἀπουρὰ, μ, 64. Ἀλκμανικὸν χῦμα, μ, 64. Ἔλειψις, π, 255. 376. 381. 387. ὡσεὶ τὸ σπασαιόμβρον, κ, 215. β, 363. γ, 184. ζ, 157. θ, 359. λ, 90. μ, 75. ε, 125. 508. ν, 21.
χίονες, χ, 172.
χιτὼν, ξ, 425. χιτῶνα, γ, 459.
χοίνικι ὀξεῖ, I, 252.
Σχολία *Antiq.* κ, 52. 150. 167. ζ, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. ν, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ρ, 142. σ, 16. π, 12. σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 167. 319. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ, 1. 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Chriſti*, κ, 115. ex MS. *Gonvillo Caienſi*, κ, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. ι, 217. 256. 273. Ità paſſim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloyſio*, ut κ, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog.* bl. ut. ρ, 352. τ, 443. υ, 377. φ, 330. *Heſychio* paſſim; ex *Suida*, ι, 512. ex *Pauſaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, περὶ πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ω, 538. ex *Porphyrio*, ε, 296. *Emendata*, κ, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & ſæpe ſæpius. δ, 19. 75. &c. ι, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ, 74. 88. &c. ν, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog.* bl. &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ, 12. 51. 182. 239. 317. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ, 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata & illuſtrata*, β, 99. 131. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76. 103. 132. 201. ν, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Supplета*, ex *Euſtathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. τ, 174. ex *Aloyſio*, gravis *Defectus* feliciter ſuppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, κ, 372. ϑ, 303. 327. π, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198. *Scholia Vetera* in *Odyſſeam* pleraque ex *Euſtathio* ſumpta, β, 266. 315. 355.
Scholia ab *Editore* addita, in *Notis*, ν, 197. ι, 65. 87. κ, 431.
Scholiaſtes Refutatur, κ, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur. κ, 410. μ, 4.
Scholiaſtes *Theocriti*. κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. π, 224. 252. 433. κ, 138. 160. λ, 25. 156 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 223. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 12.
χωλὸν, κ, 334.
Schotti, *Andreæ*, Obſervat. λ, 133. Not. *Schol.*
χαλὸν κεφαλὴν ἄγχι, κ, 157. δ, 70. ρ, 592.
χῶτας, ν, 151.
σώζων σοὶρμα πρὸς, ε, 490.
σῶμα, I, 44. 60. ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον, λ, 54. σώματα, μ, 61. I, 120. 152.
σώοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρα πάντων, XXI, 5. σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ὠκυπόρων τε νεῶν.

T.

ΤΑθὴς ἑλοῦ σὸν δίσκον, χ, 200. *Taïnarus*, II. 412.
Tacitus imitatur *Homerum*, π, 294.
ταλαιπρὸν, δ, 636. φ, 23. ταλαιπώρης, III, 565.
τάλας, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσοῦ, δ, 129. χρυσοῦ δυὰ, δ, 526. ἐπὶ, ι, 202. ω, 273. δίκας κατέκειτο, III, 324. τάλαντον, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλασίφρονα, ζ, 193. ξ, 511. ρ, 84.
ταλασιφρονέων, ι, 222.
ταλάφρονα πλειόνεσσι, ι, 247.
ταλασίφρονα, κ, 87. 129. γ, 84.
τάμνω, ξ, 430.
τάμνοντι, λὰν, σ, 85.
ταμὼν, β, 345. γ, 479. ν, 166. ϑ, 449. ι, 207. σ, 168. ψ, 154. τάμὼν, κ, 139. δ, 55. ν, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. *Εὐρυάμαν*. ρ, 495. ταμὼν, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολοι, π, 152.
τάμνειν, γ, 175. τάμνετε μὲ γλαφυρὴν, περιπαῖσι ϑ' ἕλεσθαι, γ, 332.
ταμὼν, ι, 162.

παπάκεῖ. χαλκῷ, δ, 257.
*παπάσσθ'. II, 304. *παπάσσθω, ι, 464. III, 232.
παπλαγίῳ. βαπάσσω, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Παύπαλον, λ, 581.
παυσάγλωσσοι, ε, 66.
παυσάχεος, κ, 439. λ, 230. παυσάκεσσιν, χ, 443.
παυσόντο, ζ, 83.
παυσπάλῳ, δ, 305. μ, 375. ο, 171. I, 36. παυσπάλω, ο, 362.
παύσουσι, ο, 283. παυσόμεν, φ, 338.
παυσίπλοοι, ε, 65. χ, 468.
παυστάμενος. ἀφ' μάλης, ι, 298. παυσάσθων, σ, 91.
παυστός, φ, 112.
παυσφύλλῳ, ν, 102. 346. ψ, 190. παυφύλλω, ψ, 195.
παύω, φ, 152.
πάπτησι, κ, 12. πάπτηνε, δ, 124. πάπτῆνε, δ, 298. παρφυρίης, υ, 150.
παρῶπε, Θ, 268. 553. παρωπάων, λ, 164.
παρῶαλίου, III, 165.
πάρθεν, κ, 51. παρθεῖς, σ, 330. 390. παρθένας, π, 179.
παρθενοσύνῃ, σ, 341.
παρκάμασαι, ψ, 346. παρκᾶναι, ψ, 212. πάρκασαν, γ, 70. δ, 47. ε, 201. κ, 181. παρκάμωμεν, δ, 295. ψ, 255.
παρσί, ι, 219.
Πάρνηρον ὄρος, III, 256. 388. ἠερόεντα, III, 374. μίμας, II, 336.
παρφί, Θ, 379.
πάρφθεν, ζ, 99. πάρφθη, τ, 213. 251. φ, 57.
πὰ σαυτῆς ἔρχε κίμιζε, α, 356. φ, 350.
πά τι, πίερὸ νευσὶ πέλονται, λ, 124.
Παΰγίτου κορυφῆς, XVI, 3. ὄρεϊ μεγάλοιο, XXXII, 4.
παῦρα, λ, 130. ψ, 278. παῦρες, φ, 48. I, 78. III, 193. παύρα λαοπύχῳ, III, 244. παύρας, ν, 184. κικεμένας, ν, 181. παμμείλανας, γ, 6. 8. παύρων, κ, 25. γ, 128.
παφίην, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Παφίοι. λείπεσκε ἄνδρες, ε, 426.
Παφίοισι, κ, 419. φιληρέτμοισι, κ, 181. Παφίην, κ, 105. ξ, 452.
παφίη, γ, 309. υ, 307. παφίης, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
παφίῃ, κ, 417. δ, 547. παφίῃ, ω, 87.
πάφλαγες, φ, 120. I, 246.
παφίη, π, 12.
παχύς, α, 182. 251.
παχυτῆτι, ρ, 315.
πάμες, κ, 333. Θ, 458. κ, 559. ξ, 64. πύκα, πυκιναὶ, π, 415. σ, 208. φ, 64.
πεδίλοισι, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. πεδίλοισι, ν, 410. πεδίλοιϊ, λ, 414. πέδιλα, XXXVI, 6.
πεδίλοι δὲ καθολῇσι, ε, 69. πεδίλῳ, XXXVI, 2. πεδίλοις, μ, 103.
πέδιλα, ζ, 168. πέδιλον, ψ, 105. πεδιλόεις, ω, 391.
πεδιάμοιο, π, 107. τ, 317. φ, 155. πεδιάσιν, λ, 303. ο, 349.
πεδιήρεις, ω, 56. πεδιοῖο, μ, 10. πεδιοῖο, κ, 494. πεδιοῖος, ω, 289. β, 210. πεδιοῖοι, I, 231.
πεδιοῖό γ' ἐφιζάνεται ἄκαστις, τ, 331. πεδίηκεν, κ, 196. πεδιήκεϊ, δ, 734. πεδιήεις, ψ, 84. πεδιήεις, ο, 23.
*πεδιωμίνα, II, 184. πεδιωμίνοι, IV, 63.
πεῖν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119.
πεῖρ ἢ κἰνῶς, δ, 441. πείρει, κ, 342. πείρισι, β, 71. πείρετο, κ, 78. I, 245. πειρήσεσθαι, ι, 324.
Πειρίθοο, κ, 537. λ, 50. 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θησέως, κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Πειρίθοϊ, λ, 138. Πειρίθῳ, κ, 524. λ, 32. Illius Hiſtoria, κ, 493. *Schol.* κ, 494.
πείρησαι ἐκπαγίοις ἐνὶ, VII, 7.
πίχυα μακρὰ, ν, 44.
πειχίοι μίμα, αὐλῆς, π, 165. 343.
πῖχυς, ζ, 9. ξ, 472. ἄμφηκες, χάλκεον, κ, 4.
πείσω, δ, 91. ο, 127. π, 139.
πίκε, κ, 71. γ, 95. 489. δ, 325. η, 198. κ, 139. πίκεν, II, 323. πικέσσι, IV, 127. πικάσσι, δ, 387. πίκετο, ο, 249. πίκεσο, δ, 64. πικὰς, π, 120. πίκασσι, Θ, 554.
πικάσσι, ξ, 244. Θ, 525. πίκει φᾶρος, δ, 175. πίκεσσι, β, 178. Θ, 243. κ, 61.
πικμαίρομ' ὄλεθρον, λ, 111. μ, 139. πικμαίρομαι, π, 317. πικμήρατο, κ, 563. II, 285.
πίμπρης, δ, 373. 466.
πίκια, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἐλεκυδία, λ, 630. καλλίμακ, XXX, 5. πίπα, μ, 42. πιρικαλλίς, III, 323. πίκτου φίλε, β, 363. γ, 184. ο, 125. 508.
πίκτηκα, ρ, 384. πίκτηκας, IV, 12. πίκτηκε, ι, 126.
Πεκτηνίδαο, Θ, 114.
πεπασμένοι, ε, 250.
πίκτου, ρ, 340. τ, 56. φ, 43.
πλαμοὺς χρύσῳ, λ, 609 πλαμοῦσα, λ, 613.
πλείη, β, 256. τ, 557. πλείαζ, α, 201. β, 156.
πλείθει, η, 52. πλείθουσι, δ, 85.
πλείης, ζ, 234. ψ, 161. πλείῃσι, ξ, 160.
πλεῖος, ψ, 284. πλεῖται, β, 176. ι, 302.
πλείοσιν, γ, 162. πλείους, β, 272. τελείῃσι, ο, 195. πλείοσι μοι ὑπάρχουσιν, ὅσ περ ὑπίρτης, κ, 483.
τελεσφόρον εἰς ἑαυτὸν δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ω, 230.
πλειτὰ πολίμοιο μετοιμώγοντες ἰξιπλείσθην, I, 294.
πλείστη, γ, 52. ε, 253.
πλειστηβόαν, β, 171. πλειστῆρας, β, 280. γ, 56. πλειστήρης, α, 293.
πλειστὸν, α, 249. π, 126.
πλείστων, III, 541. πλείστας, δ, 351. 582. ν, 350. ρ, 50. 59.
πλέ, ι, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. κακὸν, ω, 123.
πμείνε, σ, 184. IV, 268. πίμνετος, ζ, 293. Θ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τεμέσσης, μῦ χαλκοῦ, α, 184.
Τένεδον, γ, 159.
τένοντα, I, 230. τένοντας ἀχαιούς, γ, 450.
πέξης ἀγλαὰ πάντ', λ, 248. πέξωζ, II, 101. πέξουσι, III, 490.
πέο σὺ χρὴ, δ, 463. πέο δημόσιοι ἀοιδοῦ, π, 305.
πέρας, γ, 173. ἄκρον, II, 302. πέρσαι, μ, 394.
περπνὸν ἰδέσθαι, XVIII, 36.
πέρυ καὶ ἀκρον ἰόντα, π, 332. πέρυ ἄνθρακα παίης, ι, 449.
πέρτερος, ε, 246. περτέρῳ, ψ, 198.
πέρυσι, Θ, 193.
περυσίνην χιτῶνα, τ, 242.
Terpander. VI, 1.
πέπαν, α, 347. θ, 45. τ, 590. πέπασμαι, δ, 372. πέπαται, ν, 61. ξ, 443. πέπαθε, δ, 139. II, 170. πέπαθε, α, 26.

Τερπι-

τερπαλέης, χ. 330.
τερπικέραυνος, ξ. 268. ρ. 437. τερπικεραύνῳ, π. 164.
τερπομένοισι, α. 423. σ. 305.
τερπωλίω, σ. 37.
τερπόμεθα. κ. 369. δ. 295.
Terræ-Motus in *Anglia*. μ. 235.
τέρσηται ἠελίῳ, η. 124. τερσήμεναι, ζ. 98. τέρσετε, ε. 152.
τερφθείη, ε. 74. τερφθῇ, XXVI, 11.
τερψάμενος, μ. 188.
τερψιμβρότην ἠλίοιο. μ. 269. II, 411.
τέρψομαι. π. 26.
τεσσαρα, δ. 436. χ. 110.
τεσσαρακοντ' ω, 340.
τεσσαράκυκλοι, ι. 242.
τέσσαρες, ω. 278. τέσσερες. ι. 135.
τεσσιγων, vid. πυδὶς τεσσιγώ.
τετιηθ', pro τετιηῶ, λ. 11.
τετληότι, ἐπὶ, λ. 523.
τετλάτω, ε. 116. τετλάτωσαν δ. 135. ε. 63.
τετληότας, ε. 116. τετλάτωσαν δ. 135. ε. 63.
τετληότες, α. 310. ξ. 344.
τετληότι θυμῷ καὶ κραδίῃ, λ. 211.
τετράπηχυ, κ. 358. τέτρατον, β. 89.
τέτρατα, ἐπὶ, λ. 19. τέτρατον, Θ. 121.
τετιλισμένον, β. 187.
τετίλεται, δ. 40. π. 346. τετίλεσο. ε. 262. χ. 479.
τετύχαται, β. 63. ξ. 138. σ. 563.
τετυχηκὼς, χ. 104.
τετυχώς, μ. 423.
τετιμένον, δ. 804. τετιμένος, κ. 114.
τετιμένον, Θ. 472.
τετίμηται, ν. 69.
τέτλαθι δὴ, κραδίη, ν. 18. τέτλαμεν, γ. 209. ζ. 190. ν. 311. τετλάμεναι. ν. 307. τέτληκεν, τ. 347. πέλειαι θυμῷ. δ. 447. 459. ι. 435. λ. 180. π. 37. σ. 134. ψ. 100. 168. ω. 162. XXXVII. 14. πέλεται, υ. 23.
τέτμεν, ε. 58. τέτμῃς. ε. 15.
τέτμημένον, ρ. 195.
τετράων, ν. 113.
τετρασὶ, III. 19.
τετραφάλυμον, χ. 122.
τετράκις, ε. 306.
τετραμοίρας. ε. 71. τετραμοίρου. μ. 81. II, 283. τετρακλίης, III, 221. τετρακλίδι. δ. 260.
τετράορος, ν. 81.
τέτρασι, β. 107. γ. 180. ε. 262. τ. 152. ω. 141.
τετραχῆ. ι. 71.
τέτρυμα. ψ. 198. τέτρυτο, ε. 247.
τετρυχῶσα ω. 31.
τέτρυφε, ψ. 227.
πτυγμάτα. ι. 223. κ. 210. 252. π. 185. υ. 153. φ. 215. πτυγμάτων, δ. 615. ε. 115. χ. 335. ω. 205. πτυμάτων. υ. 365. πτύγμαι. ζ. 234.
πτῶκες, ο. 77. 91. πτώκεσσι. φ. 418. πτωσκόμενος, μ. 283. ξ. 405. πτώσσοντ. Θ. 61. μ. 307. π. 457. ω. 283.
πτύσσε. κ. 88.
πτυχαὶ, κ. 391. πτύχας, ω. 356. φ. 231.
πτ. *Euclit.* ζ. 68. 192. ξ. 510. πτῦ, γ. 343. δ. 264. ι. 497.
Πυανεψιὼν λιχμητῆσιν, II. 224.
πύξαι. Θ. 589. πυξάων, λ. 419.
πυκάζω. II. 76. 221. 245. πυκάσσαι. ω. 277. β. 196. ω. 196.
πύκλοις. χλωρῇς. I. 54. πύκλων χλοερῶν, I, 161.
πῦκα. κ. 18. 118.
πυκὰ. ο. 218. ἀρήια. τ. 4. ω. 218. βεβρωθμένα. λ. 41. περικαλλέα. ω. 164. χρύσεα, XXXVII, 5. πύκα. δ. 784. ἀρήϊα. π. 284. κλυτὰ. μ. 228. πύκα. ξ. 474. πύκασε. λ. 74. 545. ω. 69. πύκασαν. ω. 495. τοῖχον πλεμέναι, λ. 553. ῥοικίλα. XXVII, 15.
πυκιὴ. κ. 182. πύκνας. ο. 108. πύκνα μάγησι. I. 40.
τείχεος καστοτέρας. I. 115. τείχεα. III. 446. 480. τείχεϊ. λ. 613. XLVII. 10. τείχεα. III. 108. 508. ἀλλὰ. δ. 529. κεκοδόμηται. XLVII. 21. πεποίηκε. ζ. 234. ψ. 161. τείχεος III. 76. 166. 462. ἀλλὰ. δ. 455. τείχεσι. Θ. 332. III. 317. vid. *Homeri* Artificium. in *Metis.*
τεχνήεντας. Θ. 297. τεχνήεντας. ε. 270.
τεχνῆσαι. π. 110. τεχνήσασθε, & τεχνησάμενος, λ. 612. τεχνήσατο. ε. 259. τεχνήσαιμι. II. 326.
τέῳ, pro τινὶ. λ. 501. υ. 114. II. 170. τέων. ζ. 119. κ. 39. ν. 200. υ. 192.
τέως. ο. 231. π. 370. σ. 189. ω. 161. II. 233.
Tzetza. Johannis. Chiliad. ι. 65. MS. ψ. 114. 308. ω. 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τῇ. λαοὶ. ε. 346. Θ. 477. ι. 347. κ. 287.
τῆκε. τ. 264.
τηκεδόνι θυμορῇ, λ. 202.
τήκεσθ', Θ. 522. τ. 204. 208. τηκομένης. τ. 207. τηκόμενος. ε. 396.
τηλεκλειτὸν, XXXI, 8. τηλεκλειτὸς, XXX. 13.
τηλεδαπὸς. ο. 224. τηλεδαπῷ. ξ. 415. τηλεδαπῶν. ζ. 279. τ. 351. 371. ω. 267.
τηλεθάουσαι. IV. 267. τηλεθάων ἄνθη, VI. 41. τηλεθόωντα. π. 114. ρ. 196. τηλεθόωσα. ε. 63 τηλεθόωσαι. ω. 116. λ. 589.
τηλεκλειτῶν. τ. 546. τηλεκλειτὸν, λ. 307.
τηλεκλυτὸς. α. 30.
Τηλεμαχ'. α. 384. 400. ἥρως, δ. 312. ὑψηγέϊ μέλῳ ἄχετο. β. 85. 303. ρ. 406. Τηλεμάχοιο. β. 301. δαίφρονι Θ. 687. Τηλέμαχον. α. 282. ῥοικάλα. π. 20. ῥοικάλοι. γ. 416. κεχολωμένον. β. 185. πολύμυθοι. β. 200. φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος. γ. 398. Τηλέμαχος. α. 156. ἥρως. δ. 21. ῥοιζάδης. α. 113. ἰσόθεος φώς. υ. 124. πεπνυμένῳ. α. 213. φίλῳ υἱὸς Ὀδυσῆϊ. ο. 553. φίλον πέμπειν ἥπερ. β. 298. Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ. γ. 423. μεγαλήτορι. γ. 432. Τηλεμάχῳ. β. 194.
Τήλεμος Εὐρυμίδης. ι. 509.
Τηλεπύλου Λαιστρυγόνος. κ. 82. ψ. 318.
τηλεφανὴς. ω. 83.
Τηλεφίδης, ἥρως Εὐρύπυλος, λ. 518.
τηλίκος, α. 297. ρ. 20. σ. 174. τ. 88.
τηλόθ' ἐόντας. α. 22.
τηλόθεν φάσ' ἔμμεναι, τῆλε, π. 322.
τηλόθεν. π. 19. τηλόθεν. δ. 11.
τῆμος, δ. 401. μ. 441. ι. 95. III. 101. IV. 171. ἐς τῆμος, π. 318.
Τηύματος πεφιδήσατο. ζ. 103.
πεῦσιν. ὀδὸν ἕλῃς. quòd πεῦσιν sit *Hebraica* Originis. γ. 316. ο. 13. πῦρον ἔπος. ἢ ἔργον. II. 540.
πρὶ, *Priori* Communi. ν. 144. π. 306. υ. 132. πρίν. ο. 542. ρ. 56.
πρὶν. α. 432. τ. 247. πρὶς. ω. 78. πρίσκον. χ. 414. ψ. 65. πρίσω. π. 67. τρίτη. ξ. 205.
τρὶς τὸ σὸν φρενὶ τῆτε νόημα. ο. 325.

325. π, 421. ρ, 375. τ, 482. 500.
πλαζόμενος, ν, 106.
τῶν, γ, 51. ζ, 252. ἐὼ, ε, 267. ἐοὶ, Θ, 439. ἐπὶ, κ, 355. παῖς, φ, 177. παρὰ, α, 142. πάτῃσι, β, 125. πάρμεθα, ὦν, λ, 3. ἐὼ, δ, 578. πίθηται, ρ, 269. ἐπὶ, Θ, 554. πρίπτε, ω, 418. πίθησθα, χ, 449. πώεσι, 404.
πρήνης, XVIII, 38.
Τίρυνθος ἀγαυῆς, ι, 1. Τίρυνθα, IV, 219. ubi etiam *Iisthmi* & *Endymionis* Allegoria, ε, 1.
πίπτῃ μῶλος τελὸς, ὡς ἐσαντὸς, δ, 86. ἴμπεδα μῶλος, τ, 113.
πίλλε, α, 526. Ι, 69. πίλλοντο, κ, 567.
Timæus Siculus, δ, 499. ν, 302.
πμώδοχος, IV, 31.
πμώεις, ν, 129. πμῶν, α, 312. πμώσῃ, λ, 326. πμώεντες, Θ, 393. V, 5. πμώοντα, σ, 160. * πίερ, πμώοντα, II, 65. πμώσσῃ, δ, 614. ο, 114. πμωσσόμενος, α, 293.
πμος, α, 117. λ, 301. 303. 494. πτισσόλεα, XXVIII, 3. πμὸς, ε, 335.
πμώσσετο, τ, 280. ψ, 339. πμώσαι, XXIV, 6. πμώσις, XXIX, 8. 16. πμώσσον, ε, 36.
πίμιος, II, 483. III, 525. IV, 143. πίμιον, κ, 38.
Τιμόλεων Λακεδαιμόνιον, *Margites*, Argument.
πμῶμαι, I, 18.
πμῆτε, Fragment, 243.
πιαξάσθω, β, 151. πιάσεις, ζ, 43. πίαχθε, π, 348.
* πιύμβρον, ω, 325. * πίνε, ν, 214. πίνε δὲ καὶ ἀχιλλεὺς, β, 193. πίνομαι, χ, 425. πίπτε, ν, 129. ξ, 84. XI, 5.
πίπτω, α, 225. β, 363. δ, 312. 681. 707. 810.
πίσεα, μ, 378. πεπίσθω λοῦσαι, ν, 169. πεπίσμεν, ι, 317.
πίσος, α, 40. β, 76. ν, 144.
πτοίητε, II, 4. XXVI, 5. πτοιεομένῳ, β, 149.
Τυδείδαο ἀρίστου, I, 274.
Τυδειοκτίτου ἔκλεε, μίζαι, ἐὺ ἐρμοιγθέν, I, 273.
Τιτῆνες, θεοὶ ὑπὸ χθονὶ, II, 335. Τιτῆνας, *Fragm.* I.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν, λ, 575. Γαίῃσι υἱὸν, π, 324.
πτύσσω, III, 163. πτύσσῳ, I, 214. πτυσσόμενος, Θ, 556.
πῷ ἔτι, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
τλαίη, κ, 384. τλαίην, β, 219. κ, 52. τλαίης, α, 288.
τλημοσύνας, II, 191. τλήμων, I, 106.
τλήσεσθαι, ε, 222. 362. XXXVII, 13. τλήτω, λ, 349.
τμήξῃς, κ, 88. μ, 54. 427.
πίλι, ο, 239. II, 244. XVIII, 23.
τοιπλὴ, ν, 206.
τοῖο ἐὼν, οἷο τῆ, υ, 89.
τοιοῦτο, τὸ, σ, 36.
τοῖσίδε, ζ, 47.
τοίσδεσι, κ, 268. ν, 258. τοίσδεσιν, β, 47. 165.
πίχει, τ, 37. ἐπέβησαν, ν, 354. χάλκεον, ε, 86. πίχον, β, 342. ε, 95. ἐὐδμήτῳ, υ, 302. πίχεα, ψ, 90. πίχεσι, μ, 820. * ἐὐδμήτας, χ, 24. πίχες, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐὐδμήτῳ, χ, 126.
πίων ὡς πατέρων, XLIX, 1.
πικάδες, ξ, 16.
πικῦσι, ζ, 50. πικέσσι, δ, 689. φίλοις, δ, 476. πικῆας, υ, 67. πικῆς, Θ, 312. πικῆς, α, 170. πικέων, δ, 62. ἀδὶν γλυκίαν ἧς πατρίδος, ἀλλ' πικέως, ι, 34.
πίκρ, ut ἔστ' εἶ χθονί τι πίκρ τὸ, ε, 175.
πίκρας μὲ πρόσωπ, I, 184.
πλημύρης, ρ, 284. πλημύρουσα, Θ, 519.
πλημύρειν, ι, 332. πίλμυρεν, ω, 260.
πλύτδοσι, ω, 95. πλόκδοσι, α, 238. ξ, 368. πλύτδοσι, δ, 490. πλυτεύω, τ, 137.
πίμ ὁὐ πίρην, I, 37.
πμῦγες, π, 403.
πίνες, α, 411. β, 202. δ, 221. 811. η, 328. Θ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ, 282.
πίξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ, 264. ἐὐκαμπία, XXVI, 11. καμπύλα, ι, 156. παχέῃσι, XXVI, 5. πλίκτισι, XXVI, 16. φαίδιμα, II, 4.
πξάζιας, χ, 27. πξάζιῶ, θ, 228. πξαζόμῶ, θ, 218.
* πξέασθ, χ, 72.
πξεφέρει, II, 13. 126.
πίξω, * XXVI, 8.
πίπτω, II, 116.
πρήτας, II, 119.
πριάσθ, ε, 249.
ποταὶ χ' ὕδωρ λαπλήσειεν ἀπερχόμενον, λ, 585.
πφρα, β, 77. πφρά', δ, 289. πφράδι, γ, 464. κ, 571.
Τρογιλὸς, ρ, 208.
τρώγες, ut ἀρίστας π. τρώγες τὸ, ι, 239.
Trajectio, χῆμα, β, 283. μ, 42. 68.
τραπίζα ξυνὴ, ξ, 158. ρ, 155. τραπίζαν ἰδέσθαι, ο, 333. τραπίζαν, ε, 92. καλὴν, Θ, 69. ξεστὴν, ω, 138. τραπίζας, κ, 111. ἀργυρέας, κ, 354. πλακόεντας, λ, 418.
πτωκῶν κύνες ἄνδρῶν, ρ, 309.
τραπεμφῦ ὑὸν ἠϊθέοιο, λιπόντε δόμον, Θ, 292.
πτώσιν, κ, 125.
τραπιζῆ, κ, 528. λαὸν, ι, 350. πτάπεσ', ρ, 73. τράπεζα, τ, 388.
* τραφέμεν, ut χθιζὸς τὶ, τραφέμεν τὸ, γ, 26.
πτάφεν, δ, 723. ξ, 201.
τραφερὴν πὲ ὑγρὴν, ν, 98.
πτάχηλον, I, 82.
πτεῖς, β, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
πτεσκαίδεκα, ω, 339.
πτέφω, λ, 526.
πτεῖς, ο, 315. ν, 29. πτεῖσ', γ, 147.
τρίοσσαν, ζ, 138.
τριφὶς, ε, 12. ω, 388. τρίφα, ε, 422.
τριφύλιος, ε, 80.
τρίχες, ι, 386.
τριψάμενοι, κ, 422. σ, 304.
τρίγωνα πίλεσσι, υ, 243. πίλεσι τρίγωνις, μ, 63. τρίγωσι πίλεσσι ἰδρυθὲ ἑρετμῷ, II, 114.
τριχθὰ λάχεσι, κ, 440. τριχθὰ λαχέσθαι, κ, 12.
τριχῆ, ι, 27. II, 285. XLI, 3. τριχῆα, ν, 242. III, 273. τριχῆαν, ε, 425. ξ, 1. τριχθὰς, κ, 417. 463.
τρὶ', ε, 468. τρία, ρ, 515. III, 447.
τριάκοντα, δ, 506. ε, 292.
τρίτῳ, III, 447.
τρίγλωσσα, μορμύρα, ἔρμα, σ, 297.
τρίπις, & τρίπις, β, 106. ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τρίζουσαι, ω, 5. 7.
τρικάσ', φ, 19. τρικάσι, ξ, 20.

τρὶς

τῆς τελευτέσιος. Fragment. 234.
τελευτήσιμι, ρ, 390.
Τελέσιω χιῷ. II, 211. Τελέσιος, II, 213.
τελεσσίπλοον. ἀκάμαντ, χρυσείην, ῥαῖδα, III, 527.
τελεσσὸ, λοιπαχόον, θ. 435. τελεσσὸν μίγαν, θ, 434. ν, 13. χαλκάσπιν, Fragment. 89.
τελεσσὸς, δ, 129. Φελεκλείας, ρ, 217. III, 179. τελεσσὸν ἐλατῆμιν, II, 443. ἰύχαλκον, ο, 84.
τελεσφόρῳ σεμῷ ἔνι, ε, 127.
Τελεχίλιμι, Fragm. 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ι, 306. ϑ, 340. τρὶς ἕκαστι αὖσις, ι, 65.
τρισκαιδέκατι, ω, 339.
τρισκαιδεκάτῃ, τ, 202. τρισκαιδεκάτῃ, ϑ, 391.
τρισκατάτιτις, ἄρπι, I, 35.
τρὶς μάκαρες μὲν σὶ γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ. Τρὶς μάκαρες ὑ καπήνωθι, ζ. 154. 155. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, & πεφάκις ὃ τότ' ὄλοντο, ε, 306.
τρισμὸν πικ ψυχαῖς ὀϊόωσι Ὄμηρῳ, λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίσσιχοι, μ, 91.
τρισσάτλω, δ, 97. τρίπαλι, ι, 89.
τρίτη, κ, 356. τρίτον, β, 89. τρίτος, ξ, 471.
Τριβόλιτικ ϑυγατὴρ Διὸς, ἀμαλίη. γ, 378.
Τριβολίτικ, * XXVII, 4.
τρίχα δ' ἔφισιν ἔνδικε βαλὼν, ϑ, 506. Ἀλλ' ἤ τρίχα τομὴν ἥτις, ι, 157. τρίχα τοκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάϊκις, τ, 177.
τρίχας, γ, 446 ξανθὰς, ι, 399. τρίχες, κ, 393. ἀλύσιτικ, I, 90.
τριχθὰ, ι, 71.
τρίψας, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315 ο, 153. σ, 265. ω, 37. ἱερὴν, α, 62. Τροίηνδι, γ, 259. 276. Τροίηνδε, γ, 268. Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, α, 2.
τρομέει, XVI, 6. τρομέεις, σ, 79. τρομέουζ, π, 446.
τρομῶ, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἠελίοιο, male de Heliotropio, ο, 403.
τροπαῖον, μονοκτίνες, I, 158.
τροπὸν, υ, 252. 422. μ, 424. 438.
τροπῶ, ι, 130. μ, 421. τ, 278.
τροπῶς, διηκατέοισι, δ, 782 ϑ, 53.
τροφαῖς τειπὸ οἱ Παλαιοὶ ἐχρῶϊο, β, 20.
τροφόεντα, κόμητι, γ, 290.
τροφὸν, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV, 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἀδ' Ἀγαμήδης, ἠδὲ Ἐρεχθεύς, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρύγην, Primâ brevi, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 529.
τρυγόωσι, η, 124.
τρυζοιτῷ ἰ αὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάω, Primâ longâ, ι, 385.
τρυπᾷ, ι, 384.
τρυφάλειαν, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἵμπτι πάντα, δ, 508.
τρυχόωι Φ, α, 288. τρύχωσι, α, 248. τρυχώμιθα, π, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρωάς, σ, 260.
τρώγλη, ζ, 90. I, 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύτας, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & Troglodyta, Populus, I, 205.
τρώγω, I, 53.
τρώη, αἵτες σι, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. ϑ, 504. μ, 190. Τρώεσσι, δ, 274. χ, 228.
τρωϊῇ, I, 193.
τρῶκτας, ο, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξάρτεω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλέως, IV, 114.
τρωπᾶντο, ω, 535.
τρωπῶντα, τ, 421.
τρῶπι, I, 212. τρώπτι, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, ϑ, 81. Τρωσὶν, γ, 86.
τρώχων, ζ, 319.
Τρώων, α, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδαι, γ, 181. Τυδείδης, δ, 280. Τυδέϊ Φ, γ, 167.
τυκτὴν, καλλίφρονα, κρήνην, ρ, 206. τυκτῇ ἐν ἀσπίδι, δ, 627. ρ, 169.
τύμβον, κ, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μέγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀνορούσῃ, μ, 15. * Διὸς. Fragm. 213. πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
*Τυνδαρίδαι, λ, 297. ω, 198. Τυνδαρίδῃσι, λ, 298.
Τυνδαρείδαι, ἵππων ἐπιβήτορε ἵππω, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρείδας, XVI, 2. λάθε καλλισφύρῳ ἀγλαὰ τέκνα, XXXII, 2. Διοσκόρω, XXXII, 1.
*τυπαίων, XIII, 3.
*τυπῇ. I, 194.
τύπτε, χ, 86. τύπτει, μ, 215. τύπτων, XLVII, 19. τυπτόμενον, χ, 309. ω, 184. τύπτε, χ, 308. ω, 526. ἄλλα ἑρετμοῖς, δ, 580. ε, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύραννε ἀνδρῶν, VII, 5. τύραννος, à Tyrrhenis, VI, 8.
Turnèbi Adversar. γ, 279.
Tyrii, Maximus, η, 100. 115. κ, 305. λ, 25 ρ, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυρόφαγοι, I, 221. Τυροφάγων μεγαλήτορ, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. τυρῷ, δ, 88.
Τυρῶνα, Φαρμακίδα, Κίρκης ἰηοπάτορα, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρὼ, β, 120. Τυρῶ, λ, 234.
τυρῷ, ο, 69.
τυρῶν ταρσοὶ βεβλῆτο, ι, 219. τυρῶν αἰνυμένους, & αἰνύμενοι, ι, 225. 231.
τυτθὰ, μ, 174. 388. τυτθὸν, κ, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφάονα δεινόν τ', ἀρχαλέον τὲ, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 306. II, 367.
*Τύχη τὲ, Fragment. 133.
τύχῃσι, εὐδαιμονίην τὲ, X, 5.
τύχης, ζ, 290. τυχήσας, φ, 13. τύχησι, ξ, 334. τ, 291. τύχῃσι, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχοῦσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψιν, I, 209.
τὼς, τ, 234.

Υ.

Ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, κόμας, ζ, 231. ψ, 158.
ὑάκινθος, ἰούλος *ἡλίθιος, XVIII, 25.
ὗας, π, 341. ρ, 604. ἀρχιόδοντας, ϑ, 60.
ὕδωρ, ξ, 262. ρ, 431.

ὑβρί-

ὑποείζω, σ, 380. ὑποείζωσι, α, 227. γ, 207. ε, 588. ν, 170. 370. ὑποείζων, ε, 245.
ὑπερ, δ, 627. π, 418. ε, 169. 487. 581. ἀπαίθαλον ἴχνια λίπη, π, 86. ψυχαλγέα, ψ, 64. ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὑπερα, ο, 328. ε, 565. II, 541.
ὑπεραίρων, II, 278.
ὑχεσ κάλυβα, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 472. II, 452.
ὑγρὴν, Absolutè, pro ψαλάσσαν, α, 97. ι, 45. ν, 95. πελόν ἰφ', δ, 709.
ὑχὸν, δ, 458. ι, 478. ζ, 79 315. η, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὑχὸς, XVIII, 33.
Hygini, γ, 135. ι, 191. κ, 82. 86 λ, 300. Not. Schol. μ, 63. Not. Schol. 70. Not. Schol. τ, 432. φ, 295. Not. Schol.
Ὕλη, I, 60. 90. 98. 157 προφορίσιν, I, 75. Ὕλην, I, 33. 73. 217. ὕλαι κίνασιν, ε, 109. ὑλάω, κ, 520. λ, 25. καλῶ, II, 120. λελυκὼς ε, 72. I, 76. λιπεῖν, ω, 45. μιλτοπάρῃ, I, 11, ψυχὴν, ι, 293. ὄσσε, ε, 165. 475. γλυκερὸν, μ, 76. Στυγὸς ὕδατός ἐστι λιπαρὸν ὀλέθρου, κ, 514.
ὑιὰ τηρίδεων, ρ, 205.
*ὑλιόωντο πολῖται, ν, 131. ρ, 206.
ὑθριόωσα, κ, 105
ὑλιαλὴ, II, 41. ὑλιαλοὶ, ι, 133.
ὑλιγαμέων, δ, 750. 759. ρ 48. 58.
Ὑδρομεδούσης, I, 19.
ὕδωρ, I, 81.
Ὑδρόχοος, I, 224.
*Hudsonii, Johannis, S. T. P. Biblioth. Bodleanæ, πρωτοφύλακος, Edit. Thucydidæ, β, 65. μ, 73. Edit. Dionysii Halicarnass. λ, 281.
ὕδωρ, α, 110. ἀγλαὸν, γ, 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. κελὸν, πολὺν, ζ, 86. *Animam* extinguere putabatur. δ, 511. μείλαν, δ, 359. ὄμβριμον, III, 516. πελὺ, τ, 387. Στυγὸς καπνιόωντα, ι, 185. ὑχρὸν, δ, 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
ὗε. Ζεὺς, παύνυχος, ξ, 457.
ὗες, ε, 555 ὗσι, ν, 410. φ, 363. ὗσιν, ξ, 8. ἀνακτορίγησι, ο, 396.
υἱὲ, ρ, 111. υ, 35. Φίλοι, δ, 765. υἷας, β, 115. υἱάσι, γ, 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἱάσιν, γ, 32. υἷι κεφαιὸ, ο, 242. ᾗι, δ, 462. ᾗσις ἐπιείκελ', ὄλβιε, ω, 36. πολυτρήτοι Μαρίδος, III, 438. υἱὸς, πυρὸς, δ, 211. υἱὸς, τ, 414. γνήσιος, ἐξ ἀλόχου, ξ, 202. ὑβαιοῖσι, κ, 6. ᾗσι, λ, 272. ᾗσις, ο, 248. καθυπερθε, IV, 51. ᾗσιν, γ, 459. ᾗσις, γ, 323. ἄρσις, ψ, 220. ἄρσιν, ω, 38. μοῖρας ἀχρὶς, γ, 104. βιόκρασις εἶναι, γ, 139. φίλοι, β, 51. ᾗσιν, ω, 222. ᾗϊ, δ, 143. 771. ξ, 435. ᾗσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ᾗσι, α, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀειδελίοιο, λ, 539. Γαμήσειν, η, 324. ἀναίρεσιν, Φ, 18. καστιγώμονι, φ, 25. περιπνοὰ ἰείης, XVIII, 36. πεφορέσθαι, II, 13. φαιδίμοι, β, 386. ᾗ, λ, 451. ᾗσι, α, 181. ἀγλαὸς, δ, 21. ἄλκιμον, III, 101. ἀμύμων, κρατερὸς, γ, 111. ἀρήιον, γ, 167 ἰφθίμου, III, 28. ὑπερθύμου, γ, 448. φαίδιμον, γ, 189 φίλου, β, 2. 17. ᾗ κυδαλίμοιο, χ, 238
ᾗσιν, *Fragment.* 202. ᾗσιν, ω, 514.
ὑλέα, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακομόωσι κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτει, ω, 13. 16.
ὕλακον, π, 5. ὑλάουτο, π, 162. ὑλάουσι, π, 9.
ὕλη, ε, 398. ἑάπτοις, XXVI, 7. παντοίη, ο, 273. πλεξάμενος, ε, 63. ἔχει *ὕλη, II, 228. ὕλῃ καταπεσόντα, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *ἀντίον, ῥίον, ὄρεος, II, 139. ὕλην, ε, 475. ἑάπτοιον, ε, 470. πολλὴν, ε, 257. ὕλης, κ, 159. ξ, 353. III, 238. ἀζαλέης, ι, 234. βαθείης, ρ, 316. πεδίλοιο, III, 82. πυκινῆς, ζ, 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντας, XXV, 8. ὑλήεσσι, XIII, 5. ὑλήεντ', κ, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὲ, κ, 375. β, 140.
ὑμέας, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμέας, *δ, 651. μ, 163. φ, 193. ω, 395. II, 481. ὑμεῖς, β, 76. ὑμᾶς, I, 55.
ὑμετέρων, III, 276.
ὕμμιν, κ, 376.
ὕμος, I. III. 1. *VIII. 1. *XIII. 1. ὑμοῖν, XXX, 1. ὑμοῖσι, XXXVI, 19. ὑμοῖσι, II, 190. XVIII, 27. ὑμοῖν II, 178. ὑμοῖν, II, 19 207. ὑμοῖσιν II, 158. ὕμοισι, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in *Apollinem Homero* vendicatur, II, 1. 146. ab *Apollodoro* laudatur, II, 316. *Eustathio*, II, 514. *Stephano*, περὶ πόλεων, II, 224. *Thucydide*, II, 1. 146. Vid. plura ad *Hymnos* ipsos; & de *Emendationibus*, titulo, *Homeri* Textus *emendatus*.
ὗν μεγάλα πίονα, πυρὸς ἄπορον, ξ, 419.
ὑπαιθρηδὸν κὴν αἰθρηδὸν, λίπεν, ζ, 131.
ὑὸς ἀρχιδίης, θ, 476. ξ, 423. 438.
ὕπαρον, ζ, 73.
ὑπαὶ, Φ, 192. ν, 225. ν, 126.
ὑπαιθείσιν, III, 165.
ὑπακὴν, κ, 83. ὑπακοῦσαι, δ, 283.
ὑπάκουε, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλδαίνομαι, ο, 275.
ὑπαλύξας, I, 89 ὑπαλύξας, Φ, 355.
ὑπάλυξιν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔπος κακὸν, ψ, 287.
ὕπαρ, τ, 547. ν, 90.
ὑπαΐξῃ, ω, 285.
ὕπατοι κρείοντες, α, 45. 81. ω, 472. ὕπατος, τ, 303. *ὕπατον κέρας, *Fragment.* 148.
ὑπαυλίσαι, κ, 353.
ὑπαΐσσουσι, I, 292.
ὑπαίξας, β, 387. ὑπαΐξαντ, χ, 470. ὑπαΐξας, ξ, 54.
ὑπαίξαμι, κ, 323.
ὑπαῖσσε, κ, 398.
ὑπαΐσσουσι, ζ, 127.
ὑπαίξαι, μ, 117.
ὑπαὶξ, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπαίρεχε, XLVII, 2.
ὑπαίρεχε, XI, 2.
ὑπ' ἐκ κακοῦ ῥύσαιτο, μ, 107.
ὑπαλίνθη, ε, 463.
ὑπακουσάλυσαν, ζ, 83.
ὑπακουσθέων, Φ, 125.
ὑπακουρίαι, ζ, 87.
ὑπαίφιος, γ, 496.
ὑπαίφυγα, ψ, 320. ὑπαιφυλίαι, μ, 216. ὑπαιφύγοι αἰσὺν ὀλέθρου, μ, 287. π, 372. ν, 368. ὑπαιφύγιμοι κακότητα, γ, 175. ι, 469. κ, 129. ὑπαιφυγὼν, ι, 186. μ, 446.
ὑπαλείπει, η, 230. ὑπάλιπον, π, 50.
ὑπάλθει, σ, 149.
ὑπάλυσαι, ι, 463.
ὑπαμοιβὰς, κ, 258. ὑπάμοιβοι, α, 410.
ὑπαμπάσθαι, χ, 38.

ὑπίμνησαι, κ, 321.
ὑπ' ἰξ ἐρίηδος, λ, 37.
ὑπεκφεύγει σὺ δαίμων οἴκαδε, σ, 146.
ὑπεξίφυσγε κῦτος, λ, 382.
ὑπείρεφες, ε, 260.
ὑπερβαίνων, III, 23.
ὑπερβαλέσθαι, λ, 596.
ὑπερβασίας, χ, 168. ὑπερβασίην, γ, 193. χ, 64. ὑπερβασίης ἀλιτεμεσίης, γ, 206.
ὑπέρβη, Θ, 80. π, 41. ρ, 30. ψ, 88.
ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410. ὑπέρβιος, ε, 212.
Ὑπερβορέης, VI, 29.
Ὑπερείη εὐρυχόρῳ, ζ, 4.
ὑπερέχω Φαιήκεσσι κάρη, ν, 93.
ὑπερηνορέοντας, δ, 766. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερηνορέοντων, β, 324. 331.
ὑπερήφ, Θ, 198.
Ὑπερησίη, πόλις Ἀχαιίας, ε, 254.
Ὑπερθύριον, κατὰ συγκείμενα, λ, 482.
ὑπέρθυμοι, δ, 784. ὑπερθύμοισι, λ, 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπέρθυμος, γ, 448.
ὑπερθύριον ἀερσίφρον, χρυσέη ἦ κρεμάσθη, η, 90.
ὑπερκαίοιντο, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερίη, μ, 133. 346. 374. Ὑπερίης, κ, 8. μ, 263. XXVII. 13. αἰώρης, δυσμενίης, κ, 24.
Ὑπερησίδαο, μ, 176. Ὑπερίων, II, 369. XXX. 4.
ὑπερκύψαι, XLVII, 22.
ὑπερμενίας, VII, 1.
ὑπερμενίοντες, τ, 62. ὑπερμενίων, μ, 205. ν, 222.
ὑπερπεπίασται, ρ, 268.
ὑπέρπτατο, Θ, 192. χ, 280.
ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων, ξ, 184.
ὑπέρτερος, γ, 65. ν, 279.
ὑπερτερίῃ, ζ, 70.
ὑπερφίαλοι, ζ, 274. ὑπερφιάλοισι, κ, 134. β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφίαλον, δ, 503. ὑπερφιάλως, κ, 227.
ὑπέρχεται, XXIX, 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῷ, κ, 362. β, 358. δ, 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴα, τ, 301. ψ, 85. σταλόωσα, π, 449. τ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῳήθη, κ, 328.
ὑπερῴου, ρ, 101. τ, 594. ὑπερῴῳ ἐνὶ ὑφαίνων, ε, 516.
ὕπνος, ι, 365. κ, 483.
ὑπόβας, ν, 133. ὑπόβαν, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑποφὴτ, ρ, 409.
ὑπόχθων, ξ, 49.
ὑπάλυπτ, μ, 21. ὑπάλυπτ, ι, 476. κ, 31.
ὑπηνήτη, κ, 279.
ὑπηοίη τίβη, ρ, 25.
ὑπίσχῃ, β, 91. ν, 380. ὑπίσχομαι, ι, 347. III, 275. ὑπισχόμενος, ε, 462.
ὕπνιον, IV, 181. ὕπνον, δ, 105. ἀπείρονα, π, 286. γλυκὺν, ε, 395. ὕδυμον, III, 441. ἀδῦν, κ, 364. νήχεται, IV, 178. ὕπνῳ, III, 289. ὕπνος, β, 398. γλυκερὸς, ι, 472. γλυκὺς, π, 289. λυσιμελὴς, λύσει μελιδὴ μυχῶ θυμῶ, υ, 56. μελιηδὴς, τ, 551. νήδυμος, δ, 793. πολὺς, ε, 393. χέτλιος, κ, 68. ὕπνε δᾶερ ἔλεαιρε, π, 481. τ, 427. ἐλέου, ε, 44. ψ, 17. ἄρχῃ, λ, 378. ὕπνῳ, ζ, 2. π, 318. γλυκερῷ, δ, 295. ψ, 255. μαλακῷ, ε, 6. πολλῷ, μ, 372.
ὑπνώοντας ἐγείρῃ, ι, 48. ω, 4.
ὑποβλήδην, III, 415.
ὑπόβρυχα, ι, 319.
ὑποβρυχίας βῦς, III, 116. ὑποβρυχίου, XXXII, 12.
ὑποκνίσψας φρεσὶν ὁρμὴν ψυχῆς ἀπατηλὸν, VII, 13.
ὑποδάμνασαι, γ, 214. π, 95.
ὑποδδίσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδίσασθε, κ, 296.
ὑποδίγνυσιν, ν, 310. π, 189.
ὑποδίδρομε, II, 284.
ὑποδίεσθε, β, 66.
ὑποδύξομαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδύμεναι, ε, 368. σ, 360.
ὑποδμηθῆτε, XVI, 4.
ὑποδμὰς Ποσειδάωνος, δ, 386.
ὑπόδρα ἰδών, θ, 165. ρ, 459. σ, 14.
ὑποδρηστῆρες, ο, 319.
ὑποδρώσιν, ο, 332.
ὑποδῦσα, δ, 435. ὑποδύσεαι, ν, 53.
ὑπὸ — ἑλίσσω πόλιας, κ, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑπὸ — ἑλίσσω, δ, 425. 570.
ὑποίξαι, π, 42.
ὑποζεύξω, ο, 81.
ὑποθημοσύνησιν, π, 233.
ὑποθήσομαι, α, 279. β, 194. ε, 143.
ὑποκλοπέω, χ, 382.
ὑποκριμνᾷ, II, 284.
ὑποκρίνωμαι, ε, 170. ὑποκρίνῃ, β, 111.
ὑπόκυκλον, δ, 131.
ὑποναστάμενοι, λ, 253. XXXI, 15.
ὑπολαμπομένων, τ, 44. ψ, 290.
ὑπολείψομαι, ρ, 276. 282. τ, 44.
ὑπομνήσασα, ε, 3.
ὑπονίσσ, γ, 81. ὑπονίσω, α, 186.
ὑποπροκάζουσι, π, 116.
ὑποστάσαι ἱμάντι, ι, 385.
ὑποστὰς, γ, 99. δ, 129.
ὑποστρέψαι, υ, 139.
ὑποστρίψας, Θ, 301.
ὑποστρώσασθε, σ, 23.
ὑπόσχεσιν, κ, 483.
ὑποτμήμενος, ε, 195. 203. III, 518.
ὑπότροπος, II, 476. ὑπότροπον, χ, 35. ὑπότροπος, υ, 332.
ὑπουρίοις κλισίῃσι δεδαὼς μάχεσθαι, ι, 264.
ὑποφθιμένοιο, ο, 171. ὑποφθίμενον, δ, 547.
ὑποχείριος, ε, 447.
ὕπτιος, ι, 371. σ, 397. I, 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπώρεσσι, XL, 5.
ὑπώρεσι, ω, 62.
ὑσμῖνα, λ, 611. IV, 11. ὑσμίνῃ κεστρεῦ λ, 416.
ὑστάτῃ κὴ πόμῃσι, δ, 685. ν, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστάτου, ι, 14.
ὕφαινε ἱστὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνει, ε, 516. ὑφαίνεις, τ, 139. χρυσείῃ κερκίδι, ι, 62. ὑφαίνεσκε, β, 104. τ, 149. ω, 138. ὑφαίνει, XLVIII, 10. δόλον ὑφαίνῃσι, ι, 356. δόλους κὴ μῆτιν ὑφαίνειν, ι, 422. μῆτιν, δ, 678. ὑφαίνουσι κλυτόφρονα φῶτα, ν, 108.
ὑφαιρεῖ, ν, 218. ὑφαιρεῖν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφάσμασι, γ, 274.
ὕφινος, II, 504.
ὕφιος, *Priori* productâ, I, 181. 185. ὕφιος εἰ φρεσὶ μῆτις, δ, 739.
ὑφίστασο ἱστὸν, α, 146.
ὕφιος μῆτις, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνω, ν, 303.
ὑφορῶσ, ξ, 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare δῖον vocat, ξ, 3. π, 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. δῖος, ξ, 48. 401. 413. ο, 300. ϝῶς, π, 1.

ὑφίστοι. π, 105.
ὑψαγόρη, β, 85. 303. ε, 406. ὑψαγόρεω. α, 385.
ὑψερεφὴς. π, 85. 225. κ, 111. ο, 231. 423. 431. τ, 526.
ὑψηλαὶ, π, 45.
ὑψηλάων, γ, 407. ὑψηλὴν, α, 330. ὑψηλοῖο. κ, 126.
ὑψηρεφέα, δ, 757. ὑψηρεφὴς, δ, 15. 46.
ὑψὸ βοᾶς. II, 516.
Ὑψιβόας. I, 202.
ὑψιβρεμέτης, ε, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνοι, IX, 265.
ὑψίκαρον. κ, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψικρήμνους, XL. 5.
ὑψιμέδοντες, XLII. 3.
ὑψιμήλαθρον. III, 103. 134. 399.
ὑψιπετὲες, ω, 537.
ὑψιπύλαι, λ, 587. ὑψιπύλοι, δ, 458.
ὑψίροφοι, β, 337.
ὑψόσε, I, 80.
ὑῶν, ν, 405. ξ, 414. 525. ο, 39. ἀρχιδεῖπνον ξ, 416. vid. συῶν.

Φ.

ΦΑδίζεις. ν, 93. *Fabricii, Johannis, Alberti,* Bibliothec. Grac. III, 51.
φαεσφόρῳ. ο, 117. σ, 328.
φαεσίμβροτα, κατὰ, ζωὴν, π, 429. φαεσίμβρο, κ, 386. ο, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 3. φαέσιος, ι, 347. φάεσσι, ϑ, 477. φάεσσιν, β, 76.
φαὸς, ξ, 502.
φαὸς, κλαὸς, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαεσθοὺς. ψ, 246. Vid. Λάμπων.
φαεσφορίη. XXX. 2.
Φαέθουσα, μ, 131.
φαέθων ἠελίοιο, ε, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
φάεϊ, φ, 429.
φαεινὰ, ζ, 19. φαεινὰς, κ, 230. φαεινῇ, ζ, 316. φαεινὸν, ξ, 74. φαεινὸς, δ, 188. φαεινότερον, πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
φάεσσι, μ, 383. φαεσσὶν, γ, 2. φαέσσιν, σ, 307. φαεσσὶν, μ, 383. φαέσσιν, σ, 342.
φαεσφόρε ϑεᾶσα, κ, 138.
Fazellus, Thomas, ι, 187.
φαίδιμ', κ, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. φαίδιμον, β, 386.
φαίδιμος, γ, 189. ἥρως, Σιδονίων βασιλεὺς. an Χείρωνος, δ, 617. ε, 117.
Φαίδιμος λ, 320.
φαίη, σ, 217. ψ, 135. II, 151. 163.
Φαίηκας, ζ, 284. 327. ϑ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγανοὶ, ζ, 55. ἀμύμονες, ϑ, 428. δολιχήρετμοι, ϑ, 191. ἴδελες, π, 108. ναυσίκλυτοι, π, 39. π, 227. Φαίηκιν' ἀϊδήλοισι, ζ, 241. Φαιήκεσσι φιλοξείνοισι, ι, 386. Φαιήκων, ι, 35. μεγαλήτορες, π, 16.
φαίνῃ, υ, 326. φαίης, γ, 124.
Φαίηξιν, π, 62.
φαῖνε, ϑ, 499. ε, 66. φαίνεϑ', ε, 410. φαίνει, σ, 73. XXX, 8. φαινέσκετο, ρ, 194.
Φαινὰ, *Fragm.* 132.
Φαιστὸν, γ, 296.
Phalaris Homerum alludit. γ, 26.
Φαλαρίδος δόχμη, σ, 84.
Falkenberg, Gerard. in *Nonni Dionysiac.* π, 35.
φαεινὸν, ε, 394. φαεινὸς, ρ, 402.
φάεσσι, λ, 586.
φάνη, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. φανῆναι, π, 410. σ, 159. 164. φανῆτον, υ, 101.
φάντ', ω, 459.
φάο, π, 168. σ, 170.
φάος, γ, 335. γλυκερὸν, π, 23. ρ, 41. ἠιλίοιο, κ, 498. λ, 92. ρ, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 207. φ, 226. ἠῶς. ρ, 94. φάος ἀκάμαντος, τ, 34.
φάρε' ἵππους, ε, 258. ἁλιπόρφυρα, δ, 108. φάρεα καλὰ. ω, 276. φάρεϊ. ϑ, 186. λάϊνον. II, 121.
φαρέτρη, ζ, 270. ι, 314. ἰοδόκος, φ, 12. φαρέτρην, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκου, φ, 59. ἰῶν ἰμοφόρειαν, χ, 2. φαρέτρης, ἠϊόλης, φ, 417.
φάρμακ', κ, 326. 327. ϑυμοφθόρα, β, 329. κακὰ, 213. φάρμακα, δ, 230. ἄγρια. XLVII. 16. ἐϑλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. μαλθάσσειν. δ, 217.
φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνδροφόνον, κ, 261. ἐϑλὸν, κ, 287. 292. ἀλέασθαι, κ, 394.
φαρμάσσων, ι, 393.
Φάρος δ' ἐ κυκλόσκιον, δ, 355.
φᾶρος, β, 97. ἀργύφεον, ι, 230. ἰῶπλυτὸς. ϑ, 392. καλὸν, γ, 467. λευκὸν, ε χαλὸν, μέγα, ἀργύφεον, κ, 543. 544.
φάρυγος, ι, 373. τ, 480.
φάσ', γ, 183. π, 322. * ψ, 125.
φάσγανα, π, 295. χ, 74. * κοπίδια, *Fragment.* 225 φάσγανον, λ, 82. χ, 84. ἀπαχμήτου ἀμφοτερόχειρ, φοτέρωϑεν, χάλκειον, χ, 79. ὀξὺ. κ, 145. λ, 94. χ, 90. φασγάνῳ, λ, 423. χ, 98.
φᾶϑ', ξ, 200. φᾶϑι, an φάϑι. ι, 504. λ, 442.
φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. φασὶν, γ, 84. 245.
φάσκε, λ, 305. φάσκεν, κ, 331.
φάσσα, φ, 323. κακὴν, I, 137. φάσσ', ψ, 362. ἰδὴν, ζ, 30.
φάτιν, δ, 535. λ, 410.
Fayries, Genii ità dicti, IV, 265.
φείδεο, π, 185. χ, 54.
φειδὼ, ξ, 92. π, 315.
φειδώ, ξ, 316. Θεσπεσιῶν βασιλῆος. τ, 287.
Feithii, Everhardi, Antiquit. *Homerica,* γ, 279.
Φερὲς, ο, 296. II, 427.
φέρεται, VII, 2.
φέρεϊ, XXIX, 2. φέρεϊ. XXIX, 4.
φέρε, pro ἔφερε. κ, 428. φέρε, φερέτω, ϑ, 424.
Φερεκλῆος, β, 135. 289.
Φερεκλύδης λ, 263. 320. μ, 70. 265. ο, 223. 225. τ, 432. 523.
φερέσβιος. II, 341. XXIX, 9.
φέρεσκεν, ι, 426.
φερέτω ἔτι οἰκία ναίων, δ, 798.
φέρησιν, ε, 164. κ, 507. τ, 111.
φέρεται, α, 405.
φέρζαι, λ, 477.
φέρτερα, ε, 170. ζ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
Festus, δ, 477. ξ, 23.
φεῦγε, γ, 167. XVIII, 38. * φεύγετε, III, 483. φεύγων, ε, 446. φευξιμάχῃ. χ, 67.
φευξοῖ, ϑ, 299. * ξ, 489. non φυξοῖ, vid. ad *Iliad.*
φεύγῃ, λ, 127. ψ, 275.
φηλητὰ, III, 445.
φηλητὰς, III, 67. φηλητύσειν, III, 159. φηλητῶν, III, 175. φηλητὴν, III, 67.
φηλητὴς & φηλὸς, III, 67. &c.
φήμ', III, 546.
φήμη, β, 35. φήμην, ν, 100. 105.
Φήμη δ' εἰς ϑεσπὴν ἦλϑε, *Fragment.* 190.
φημὶ, β, 171. δ, 141. 493. ε, 290.
Φήμιε, α, 337. Φήμιος, ρ, 263. Τερπιάδης ἀοιδὸς. χ, 331. Φημίῳ, α, 154.
Φῆμις, ο, 467. ἀδινεία, ζ, 273. δήμοις, π, 75. τ, 527. χαλεπὴ, ω, 200. Φῆμις δήμῳ χαλεπὴ, ξ, 239.

φῶτα, γ, 173. κ, 217. Φώγη εἰδομένη, γ, 372.
Φήνεια, μ, 334. Φήνεσι, ε, 26.
Φηρῆς, γ, 488. ε, 186.
Φῆς, α, 391. π, 239. Φῆθι, ξ, 149. Φησὶν, α, 168. 215.
Φθεμβρ, τ, 449.
Φθίγγωθ', II, 164. Φθιγγομένη, III, 481. Φθεγγομένη, χ, 329. Φθέγγοντο, μ, 249.
Φθείρεσι, ρ, 246.
Φθεῖτ', λ, 329. Φθίνωθι, π, 383. Φθίνουσι, ω, 436.
Φθῦ, χ, 91.
Φθίνει, λ, 495.
Φθίνε, β, 368.
Φθιμένοιο, λ, 557. Φθιμένοισι, ω, 435.
Φθινύθει, ε, 161. Φθινύθουσι, ξ, 262. τ, 307. Φθινύνθων, κ, 470.
Φθινύθι, π, 145. Φθινύθουσιν, α, 250.
Φθῖσαι, δ, 741. π, 428.
Φθῖσαν, υ, 67. Φθισεν, ν, 384.
Φθίσῃ, ξ, 170. ο, 353.
Φθισιμβρότοιο, χ, 297.
Φθίσωμεν, π, 369
Φθογγὴν, ι, 167. Φθογγῆς, μ, 198.
Φθόγγον, μ, 41. 159. ψ, 326. Βαρὺν, ι, 257. Φθόγγῳ, σ, 198.
Φθονέῃς, α, 346.
Φθονέω, pro ἀρεῖσθαι, τ, 348.
Φιλάεται, α, 264. Φιλάεσκεν, σ, 430. Φιλήσειν, ε, 70. Φιλεῦσ', XXIV, 5. Φιλεῦσιν, γ, 221. Φιλέων, τ, 195. ω, 271.
Φίλα, β, 88. Φίλῃ, β, 373. Φίλαι, δ, 586. Φίλας, α, 203.
Φιλαρέτμοισιν, α, 181. 419. λ, 348.
Φιλῆσαι, ξ, 322. Φιλέσσαι, α, 123. Φιλεσίμῳ, δ, 171. Φιλέσω, ξ, 388.
Φιλέων, pro φίλτρῳ, τ, 351. ω, 267.
Φίλοι, β, 70. ξεῖνοι, α, 313.
Φιλοίη, δ, 692.
Φιλοίπε δῖε, φ, 240. Φιλοίπῳ, φ, 388. χ, 339. ἕταιρῳ κὰδδεῶν, υ, 185. 254.
Φιλοκτήτην Πολυποιτιάδην, ψ, 287.
Φιλοκτήτης, III, 478.
Φιλόκομον, XVIII, 2.
Φιλοκτιστείσαν, β, 190.
Φιλοκτήτην. Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, δ, 219.
Φιλοκυδέος, ἠδὲ, III, 375. Φιλοκυδέα κῦμα, III, 478.
Φιλολήϊ, III, 335.
Φιλομηλείδη, δ, 343. ρ, 134.
Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, Θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
Φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
Φιλόξεινοι, ζ, 121. Θ, 576. ι, 176. ν, 202.
Philoxenus, I, 40.
Φιλοπαίγμοιο ἐρεθισμῷ ἠγερέθων, ψ, 134
Φιλοπτολεμίοιο, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
Φίλος, ος, α, 301. γ, 199. 313. 375. Θ, 413. ρ, 17. 415.
Philostratus, κ, 305. ν, 69.
Φιλοτησίη ἔργα, λ, 245.
Φιλοτῆτι, ε, 55. 536. Φιλότητι, γ, 363. Ἄρεος Φιλότητος, Θ, 267. ἱμερτῆς, ψ, 300.
Φιλοφροσύνη, π, 17.
Philoctetes, υ, 155.
Φίλτατ' ἑταίρων πάντων πολὺ, ω, 516. Φιλτάτη, Θ, 284. Φίλτατος, π, 445. Φίλτερος, λ, 359.
Φιλῶ σε, III, 382.
Φίλων Ἑρίνεος, λ, 538.
Philo Judæus, χ, 256. 347.
Φιτρὸς, μ, 11.
Φλεγύαι βασιλῆος, XV, 3.
Φλεγυῶν ὑπερηφάνων, II, 278.
Φλιχθείη, XLVII, 23.
Φλιῆσι, ρ, 221.
Φλίψῃ, ρ, 221.
Φλὶξ, ω, 71.
Φοίβῃσι, π, 163.
Φοῖβε, α, 57. κρυόεντος, I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄναξ ἑκάεργε, II, 257. Ἥρη, II, 120. Φοίβου, II, 48. Φοίβου, ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλων, γ, 279. Θ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλου, II, 134. Φοίβε, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλωνι, ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγαυὰς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγχιστοι μνεῖ' ἀνέρματα νηὸς ἐρέσσειν, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες, ο, 414. πολυκωπάλεοι, ο, 418.
Φοινίκη, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης. *Fragm.* 149.
Φοίνικα φαεινὸν ἰμαείῃ βοὸς, ψ, 201.
Φοίνικι, pro *Palmâ*, II, 117.
Φοινικόεσσαν, ξ, 500. φ, 118.
Φοινικοπάρῃος, λ, 123. ψ, 271.
Φοίνικος αἰχμάζοντα, II, 18. Φοίνικος νέον ἔρνος. ubi de Palmâ *Deliacâ*, ζ, 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ἢ ἀκάμαλος νηῦς, ο, 472. Φοῖνιξ, πρήκτης, ἀπατήλια εἰδώς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνιος', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὰ, μεγάλα τε, ο, 416.
* Φοινίσσῃ δ' αἵματι γαῖα, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 162.
Φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, λ, 538. Φοιτᾷ, XVIII, 38. Φοίτων, κ, 119. ξ 355. Φοιτῶσ', β, 182. Φοιτῶσιν, XVIII, 20. Φοιτῶσι, IV, 124.
Φοιτζεται, XXV, 8.
Φοιτᾷς, 433.
Φοίτα, λ, 611. Φοίτᾳ, χ, 63. ω, 453 Φοιτᾷ, β, 165. κατὰ, δ, 843. π, 379.
Φοῖβ, δ, 771. Φοίτᾳ, π, 234. Φοίτων, λ, 415.
Φοίνικαδε, II, 211.
Φορέουσι, ε, 127. χ, 437. Φορέουσα, χ, 185. Φορέουσιν, ι, 208 Φορεῦσι, I, 44. Φορέσσω, μ 68. IV, 212. ἐπὶ, τ, 353. Φορέεσκε, β, 390.
Φορέῃσι, ρ, 224.
Φόρκυνος, Θ, μέσῳ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μείζονες, α, 72. ἁλὸς γέροντος, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515 Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ, 144 λιγείαν, Θ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ, 133. XX, 3. Φόρμιγγες, I, 19. Φόρμιγγα, Φ, 430. III, 503. γλαφυρῇ, II, 183. Φόρμιγγος, Θ, 99. Φ, 405. γλαφυρῆς, ρ, 262. Φόρμιγξ, ρ, 270. II, 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18, Θ, 266. II, 182.
Φορβὰς, ι, 310.
Φορκίδες, ι, 323. εὐρεῖαι, ε, 250.
Φόρτις, ξ, 296. ἔρωτος, Εὐρύπυλε, I, 77. Φόρτιν, Θ, 163.
Φορύσῃ, χ, 21.
Φορυξὶν, σ, 335.
Φυρτῶν, V, 5. XVIII, 1.
Φῶκαι, ε, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φρὰγδην, L, 122.
Φρεσὶ μυσσύνῃ, II, 99.
Φρεζὶ, α, 294. π, 312. Φρεζὶν, ν, 373. Φρεζὶσκετο, II, 346
Φρίζῃ, λ, 623. Φρίζας, δ, 395. Φρεζὶ μιξάμενος βυλὰς, λ, 509. Φρεζὶ μοι,

φραζέμεν, γ. 129. φραζόμην, ω, 126. φράζευ, β. 367.
φραξάμενοι, I. 165.
φράξε, ι, 256.
φράσαι, π, 260. χ. 158. ω, 330. IV, 178. φρασαίμην, ψ. 75. φράσε. λ, 22. φράσεν, ψ, 114. φράσιμον ἦμαρ ἕστιν, τ, 501. φράσσαιτ', γ. 242. φράσσατο, κ. 453. ω, 390. φράσσεν, α. 205. ω. 216 XXXVII, 11. φράσσομαι, ι. 188. π, 238. φρασσόμεσθ', ψ. 140.
φρένας, α. 42. δ. 264. θ, 168. αἰσίμη, ψ, 14. *ἀμφὶ γυναῖξὶ, II, 273. εὐπατρίδῃσι, σ, 326. ἥμεθα, I, 187. ἰώλαις, ζ, 117. ἴλαϊ, β. 242. πυκιναὶς, IV, 38. 244. φρένες, ι. 301. ἀγαθὴ ἔκτο ἀμύμονι Πηνελοπείη ω, 193. ἀμφιμιλήσατο, δ, 661. ἵμασεν, π, 493. σ. 214. εὐαίσιμοι, σ, 219. ἰάλλει, λ, 366. ἔνι τοὶ φρένες, ἠδ' ἠθαιαὶ φ. 288 φρεσὶ, ζ. 65. φρεσὶ & φρεσὶν α. 89. 115. ἀγαθῇσι. γ, 196. ξ. 421.
φρενὶ μελαίνῃ, δ, 402.
Φρ.κες, λαοὶ, μάρνων ἐπιδέξιοι ἵππων, XXXVII, 4
φρίξας τῷ λαφύσσω, τ, 446. φρίσσει, XXVI, 8. φρίσσουσι, II, 516.
Froissard, τ. 457.
φρονέειν, ι, 89. φρονέουσ', β, 116. φρονέων, α. 43. κακὰ, υ. 5.
φρονέω ἤκαχε πολλὰ, καθὰ, δ. 258. πρὸς οἶδε δίκας, ἃς φρονέω ἄλλοισι, γ. 244.
Φρονίοιο, β, 386. δ. 630. 648.
Φρόντιν Οἰνοπείδην, γ, 282.
Φυάκας ἀλεξητῆρας. IV, 138.
Phrygiæ dives. IV, 140.
Φρυγίης εὐστεφάνοιο, IV, 112.
Φρυχθῆναι. XLVII, 4.
φῦ, ἴν' σ' ἄρα οἱ — χερεὶ, ζ, 302. ℓ, 291. π, 280. λ. 246. ο, 529.
φύγα, κ, 131. σ, 154. φυγέειν, δ, 504. μ. 120. φύγεν, α, 64. γ, 230. ι, 22. μ, 66. φύγοιεν, ρ, 316.
φυγὴ, χ. 306.
φύγῃ, I, 246. φύγοι, δ, 789. φύξιμον ἧμαρ, ἢ κεῖρε, μ, 157. ὑπὸ κακότητος, γ. 175. ι, 489. π. 129.
φυγοπτόλεμος, ξ. 213.
φυζὼ, ο, 277. ὑπὸ, ι, 17.
φύλ, τὰ μὲν —, ἄλλα δὲ πίσεα, π, 119.
φῦζαι κακὴν, ἑμοῖς ἑταίροισι, βάλεν, ξ. 269. ρ. 438. III, 124.
φυὴν, ι. 212. ζ. 16. 152. η, 210. θ, 168. II, 465. III. 331. IV, 202. ὐ κακός ἐσι, θ, 134. ἰρὸν ἄγαλμα. III, 31.
φυκιὰ, vid, φυκιάω.
φῦλ', γ. 282. ε, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. φῦλ' ἀνδράσιν ἀρήγοντα, II, 298. διζύεσσι βίοτον ἐπὶ χθονὶ δῶκε, 307. κλυτὰ, II, 355. τεθηλυῖα, II, 537. φῦλα, III, 575. IV, 3. ἄγεσθαι η. 206. I, 275. κλυτὰ, II, 273.
Φυλάκης, λ, 289. ο, 236.
Φυλάκοιο, ο, 231.
φύλαξαι, II, 544. φυλάξεν. III, 527. φυλάξεις, χ. 195. φυλάξω, δ, 670. ι, 466 φυλάξων, ρ. 593. φύλακας, δ, 526. φυλάκεσσιν, β. 227.
Φυλεὺς, ι, 477.
Φυλὰκ, π, 106. 285. ι, 51. I, 162. τεῖχεα, μ. 357. φύλακες, I, 160. φύλλοισι, ι. 491. π, 287. μ, 103. φύλλων, ι, 483. 487. ζ. 129. λ, 193. τ, 443.
φῦλον, θ, 481 ξ. 68. 181.
φυλοπίδα τήνδε πολυδίκου πολέμοιο, λ, 313. φυλόπιδος, π, 208. κρυερῆς, VII, 15. φύλοπιν αἰνὴν, ω. 474.
Φυλὼ, δ, 125. 133.
Φύντης. α, 381. σ, 409. υ, 268.
Φυξήνορα, ι. 359.
Φύσιος, ι. 109. Φύσιε, ω. 409.
Φυσαν τῆλε καὶ ἀλλοθεν, αἴμασιάων, σ, 21.
Φύσας, ὁ, ut τὸν δέ σ' ὁ φύσας, I, 13. Φύσεις φυτὰ μυρία, II, 55.
Φυσίγναθε. I, 92. Φυσίγναθον, I, 247. Φυσίγναθος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάθῳ, I, 67.
Φυσιζόων, λ, 300. Φυσιζόῃ, IV, 125.
Φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν, κ, 303. εἰς φύσιν εἶδεν ὁμοῖος, I, 32.
Φυτὰ μυρία Φύσεις, II, 55.
Φυτοσύνῃ, β, 165. ι, 340. ο, 178. ρ. 159. Φύτευσεν, ξ. 110. ρ. 27. Φυτεύσας φυτὸν, ι, 108. Φυτῶσαι, δ. 668.
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλην ἐπίσπερχα ἔργων, φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μέλαιναι, II, 77. νήσοιο κραναῆς Ἀλεισσόθεν Φίλυριοὶ, δ. 404.
Φώκαια. II, 35.
Φῶκις, δ, 411. ζαπερφέρης, δ. 450. Φωκάων, δ, 436. ἀλιοπερφέα, δ. 442. Φώκηνδε, ο, 479
Φωκὰς, παίτων ἀνδράσιν, ἐς πρεμοβαλιστὸν, II, 162, Φωκὰ, μ. 86. 396. ἄστεος, IV, 238. ἰερῆς, III, 425. ἁλιερὴ, δ. 705. τ, 472. Φωκῆ. ω, 529. III, 541. βορέης ω, 545. Φωκὶ, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. πύλας, III, 385. πρηρῶνα, III, 315. πολυπυχίαι. τ, 521.
Φωκήσσῃς ω, 360. Φωκῆας, α, 122. Φωκήσσ', β, 269. Φωκαίσης, ω, 534. Φώκηνδε, δ, 370.
Φωκομιθέ. Ἐλέην, δ, 279.
Φωκλαμοῖσιν, ο, 104.
Φῶς, τὸ, III, 402.
Φὼς, ὁ, σ. 218. κάλλεϊθε, π, 102. ἰσοῖος, α, 324. υ, 124.
Φῶτ', ι, 431. μ, 100. Φῶτα, ζ, 199. ἐπιτηδείων κάκιον, μέγαν, καλὸν, ι, 513. Φῶτας, μ, 123. ἀείσας. δ, 538. 778. Φῶτες, α, 335. π, 250. Φωτὶ, β, 384. δ, 247. θ, 10. ξ. 514. ἔτι κακῷ. ἔτ' ἄφρονι. ζ, 187. υ, 227. δαίμονι, θ, 159. κερδίῳ. III, 377. χείρονι, λ, 620. Φωτὸς, ζ, 129. ξ. 505. τ, 451. Φωτῶν, θ. 218. λ. 215. μ, 67. ξ. 98. υ, 32. XLI, 2. δικαιοῖσιν ἀνὴρ Φωτῶν, VII, 5. ἀμυδῖον, XXXI, 18.
Photius, δ, 563. I, 178. &c.

X.

Χαῖρε. pro ἴχαιρε, β, 35. γ, 52. χαῖρε, χαίρετον. α. 123. ι. 205. etiam de Deo, II, 545. —
χαῖρεν, σ. 116. XVIII, 41.
χαίρεσκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν. 358. χαίρετε, ν, 39. χαίρετε, δ. 60. ο, 151. χαίρων, α, 311.
χαῖρ', δ, 150. χαίτας, κ. 567. χαίτῃ. II, 450.
χαλκάσας, XXVI, 12.
χαλκῇ, γ. 151. χαλκῇ, ρ, 189. χαλκῇ. λ, 291.
χαλκαίνει, π, 114. χαλκαίνειν, 6, 189. χαλκαίνοι. ι, 485. σ, 414. υ. 323. χαλκήων. ι, 147.
χαλκείοις ἀμυνόμενοι ἐπέεσσι, γ, 148.

148. μοῦνοι ἀμοιψαδίς, β. 83. κακῶς ἰρυθιζέμεν αἰεί, ρ. 395. χαλεπὸν δέ τ' ἐρύσσειν ἀνδρὶ γὰ θνητῷ, κ. 305. δυσπάλατός ἐστιν ἔγωγε, III, 205. ἰφυκακίῃ ἔνι πολλὰς, υ. 313. εἰν σχεδύῃσι Ϲ ἄρεσσι πεπρίγασι ἰκάνειν, ρ, 141.

χαλέπλη, δ, 423.

χαλκιπώρεον, λ. 623.

χαλκοφρονίοιο, ψ, 13.

χαλκοφρονέουσι, π, 310.

χαλκόφρων, δ, 371. τ, 530.

χάλκεοι, η, 86. χάλκεον, α, 104.

χαλκεύς, γ, 432. ι, 391.

χαλκὸν παρθενικῷ εἰμέν, XXXVI. 1.

χαλκεώνα, ϑ, 273.

χαλκεῖα, γ. 433. χαλκεῖον ἐς δόμον ἐλθών, σ, 327.

χαλκήρεα, ι. 309. χαλκήρεας, α. 262. χ, 111. 145.

χαλκοβαρέα μελίην, χ, 259. 276. χαλκοβαρὲς δίεον, λ. 531. χαλκοβαρὴς, φ. 423.

χαλκοβατὲς δῶ, ϐ, 321. ν, 4.

χαλκοχορυστά, VII, 2.

χαλκὸν, α, 184. ἀτειρέα, ι, 368. ἰούσης, ι, 19. νέφεα, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ. 72.

χαλκοπαρῄῳ, ω, 522.

χαλκοχιτώνων, α, 286. δ, 496.

χαμαιζήλοιο, IV, 108.

χαμαιζηλοτάτῃς, κ, 243. ξ, 15.

χαιδὶ, φ, 294.

χαιτὰν, μ, 350.

Charax, Johannes, Grammaticus, α, 1.

χάρη, III, 503.

χαρίδῶτα, XVII, 2.

χαρίεις, VI. 41. χαρίεσσ, ι, 231. κ, 544. XXX, 12. χαριεστέρη, ζ, 234. χαριέστατα, γ. 58. ω, 197.

χαριεστάτη ἄκτῃ, κ, 279. χαριέστερον, ι, 5.

χαρίζεο, ξ, 387. ω 282. χαριζόμην, II, 321 χαρίζεϑ, α, 61. χαριζομένῃ, α, 140. δ, 56. χαριζόμενος, ϑ, 538.

• *Charicleæ Zona*, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*

χάρμη, ι, 307. ζ, 235. ο, 319. ϑωρήσσων, β, 12. ϑ, 19. ρ. 63. τάτε χάρμη ἔξοχα μάρναμαι, l. 184.

χάρις, δ, 695. ϑ, 175. σ, 279. χ, 319.

χαρίσασϑ, ν, 15. ρ, 452.

χάρισι πίλνων ἐξ ἀπάσης, ζ, 237.

χάρπης, ϑ, 364. IV, 61. ἐϋκαλάμοιο, II, 194.

χαρίτων, ζ. 18. σ, 193. IV. 95. XXVI, 15.

χάρμα, τ. 471. II. 25. μήτ' ἀνθρώπῳσι, κακῶν ϑελκτῆρ' ὀδυνάων, XV. 4. χάρμαϑα, ζ. 185.

χάρμης, χ. 73.

• χαρμόφρων, III, 127.

χαρπαλ, λ. 610. III, 194. IV, 70. χαρπαλὸν λίνα, III, 566. χαρπαλὸν τε λιάστην, XIII, 4.

Χαρύβδιν, μ, 436. δεινὴν, μ. 260. 430. ϑ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιος, ἐξεφαάϑη, μ, 441. Χάρυβδις δῖα, μ, 104. 235. χαπνὸ ἄνϑρωποι πάντες ϑνῆν, γ, 48. χαπνὸν, β, 249. χαπνὸν, ο, 275. ρ, 280.

χαλίζων, ϑ. 156. 349. χ. 50. 351.

χεῖ δίνδρια καρπὸν, λ. 589.

χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ. 409. υ, 268. ἄκρεις πὰρ χείλεσιν, ἴνα καλὸν χρεμόωσ' ὁ χᾶρος. I, 153.

Chilonis sententia, ϑ, 351.

χεῖμα, λ, 189. ξ. 487. χείματος, ν, 118. ι

χειμερίαν αἶσαν, XXXII, 8. χειμερίῃ, ε, 485. • χειμερίῳ, XLVI. 6. L. 150.

χειμὼν ἐκπαγλος, ξ, 522. πολὺς, δ, 566.

χεῖρ' ἀξιτέρῳ, τ, 480. χεῖρ', pro χεῖρα, ρ, 366. ἀξιτερὴν, α, 121. χεῖρ', pro χεῖρε, I, 302. 527. ω, 397. χεῖρα, β, 321. ἀξιτερὴ, σ, 257. 396. φίλην, φ, 433. χεῖρας, α, 148. ἀκαχὴς, λ. 501. ἀμφοτέρῃσι, π, 16. ἀπαλὰς, ἀτρεκέως. φ, 150. Πηλεκλέος. XLVII, 18. κατὰ, κ, 42. πόδεσσὶ, ι, 454. χεῖρε, ι, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καϑαπτόμενοι, τ, 467. χερὶ, β, 37. ἀξιτερῇ, υ, 197. ἀξιτερῇφι, ε, 148. καϑαπτὴ, ν, 164. παχείῃ, ζ. 128. σ, 56. τ. 448. υ, 299. χ, 325. πλεκτείῃ, λ, 358.

χερείδας, ω, 229.

χέρηι, ο, 514. χείρηας, υ, 133. χείρηες, φ, 325. χείρηϑ, υ, 82.

χερητόμοιτες, I, 288.

χερσὶν, ι, 124.

χέρσῃ, π, 35. II, 78.

χθαμαλὴ, λ, 193. χθαμαλὰ, κ, 196. τρηχεῖ, αἰγιϑὶ, κυρτῇσϑ, πεπαγχέσιν. ε, 25.

χθαμαλώτερον, μ, 101.

χθὶς, III, 273.

χθίζον, δ, 656. χθίζος, β, 262.

χθόνα, χ. 86. δῖαν, XXIX, 6. XXXVII. 9. πολυβότειραν, τ, 408. χθονὶ, α, 196. βαϑυκόλπῳ, II, 363. πολυβοτείρῃ, ϑ, 378. χθονὸς, ϑ, 375. εὐρυοδείης, κ. 149. χθὼν, ι, 352. εὐρεῖα, III, 567.

Χίμαιρα δυσώνυμος, II, 368.

Χίοιο, γ. 172. παιπαλοέσσης, γ, 170. Χίος, II, 38.

χιτῶν' ἐπαλάσσας, τ, 232. χιτῶνα, ω, 439. ἀμφίλιον, α, 226. ἐπαλάσσας, ο, 60. τερμιόεσσα, τ, 242. χιτῶνες ἐπηετανοὶ, ξ. 513.

χοὴν, ζ. 44. ψυχὴ, ξ, 477. καϑαπτὰς ἐὸ ἄκρον πάλοισι, ὄρουσεν, τ, 205.

χλαῖναν, γ. 349. ἢ ῥάκος ἄχϑεται, τ, 338. χλαῖναι, ι. 229. ἀλεξάνειρον, μαλακὴ πυκινὴ, ξ. 529. καλὴν, ϑ, 455. μεγάλην, ξ, 520.

ἔλκω,

Ἕλκει. τ. 225. πορφυρέην, δ, 115. φοινικόεσσαν. ξ. 500.
χλειρῶν, ἀπὸ τούτων. I, 161.
χλωρὰς. π, 47.
χλωρακόχιτος, Ἀχιλλεὺς, σ, 518. *Schol.*
χλωρὴς ἀτελὴς, τ, 518.
Χλῶρις εὐπλοκαμὶς. λ, 280.
χλωροῖς τούτοις. I, 54. χλωρὸν, ι, 320. χλωρὸς. ι, 379.
χνόον. ζ. 226.
χοὰς. λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοίνικα ἄπιστον, τ, 28.
χοίρε'. ξ, 81.
χοίρων. ξ. 73.
χολωόμενοι. III, 123.
χόλοια χολωσαῖο, φ, 377. χόλον. κ, 78. *ι, 459. δεινὸν. γ, 145.
χολόω. I, 108. III, 308. χολωθείς. ο, 254. χολώσαιο φρένα, ζ. 147. χολωσόμεθα. ϑ, 227. χολώσαιο, καρὸὶ μοῖραν. ι, 480.
χολωτοῖσιν ἑταίροισιν, χ. 26. 225.
χρόας. III, 51. χροὸς, φ, 407. χροῒ μὴ λιπαρῇσι, I, 220.
χρεώσῃσι, XVIII, 3.
χρεοὶ. ϑ, 248. μ, 4. III. 450. IV. 19. καλεῖ Νυμφέων, μ, 318.
χρεὼ *πολυωπήσιν, XXIX. 14.
χρειοτόκε, ἀοιδὸς ἀοιδῆς. III, 31.
χρεὼ ϑῆσι. ϑ. 264. ἱμερόεντα, III, 478. V, 13. Χαλύβων, σ. 193. κυλὸν, V, 262. καλὸν Μυσῶν καὶ Χαλύβων, XXVI. 15. Μυσῶν χρεὼ ἐξ Ἐλικάονος, I, 1.
χρῑός, κ, 409. β, 45. γ, 367. ϑ. 355. φ, 17. ὅτι νέον χλ. ὑπ' ἀλίγων, γ, 367.
χρειὼ. β. 28. δ, 312. 634. ι, 189. ζ. 136. λ, 163.
χρείων, ϑ. 79. II, 396.
χρείος, ϑ. 353. λ, 478. III, 138.
χρειὼ, κ, 225. δ. 707. ι, 136.
χρείων. II, 253. 293.
χρειὼν, ἀπὸ τοῦ χρειὼ καὶ τοῦ ϑοίνικος, ο, 201.
χρὴ. κ, 124. 195. β, 369. γ, 14. 209. ξείνοι παρὰ σοὶ φιλέειν ἐϑέλουσι δὶ πίσυνοι, ο. 74.
χρῄζεις. ρ, 558. χρῄζοιτε. λ, 339. χρῄζων. ρ. 121.
χρῖμα, III, 332. χρίμπτει, ι, 258. χρίμπτ'. β, 78. χρίμπτα. β, 203.
χρῖσμα, & πρᾶγμα, pro ἔπος, vel λόγος. π, 168.
χρυσαμοίβης. I, 185.
χρυσηοὺς. ι, 498. II, 545. III, 48. XV. 1.
χρυσόμοιοι II, 252. 291.
χρυσόμοιον, λ, 164. χρυσόμιτρε, ϑ, 81. ψ, 323.
χρυσόϑρονοι. II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρυσὸν μελίπαιδα, I, 39.
χρύσου. II, 132.
χρύσοιο, κ. 262. χρύσου, σ, 193.
χρυσοφαὴς, κ, 516.
χρύσου, δ, 252.
χρύσαορ, τ. 320. χρυσόμισγε λίπ' ἐλαίῳ. ζ. 96. χρύσεον ἐλαίῳ. δ, 49. ϑ. 364. 454. ρ. 88. IV, 61. χρύσεον, ψ, 154. ω, 365. χρύσεσσι, ζ, 220.
χρυσὸς, ζ. 224. ν, 430. καλλίμορος, λ, 528. καλὸν, β, 376. πολὺς, ι, 459. χρυσοῦ. δ, 750.
χρύσειον, ρ. 112.
χρύσεον, δ. 599. πολλὸν, μ, 407. πολὺν, β, 343.
χρυσὸς, ζ. 220.
χρυσαμπύκων, V, 5. 12.
χρυσαόρα, II, 123. χρυσαόρου, II, 395. XXVI. 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI. 3. χρύσεα, κ. 142. π, 357.
χρυσοπήληξ, VII, 1.
χρυσηλάκατος, IV, 16. XXVI. 1. χρυσηλακάτῳ, IV, 118. χρυσηλακάτου, δ, 122.
χρυσείῃ, ϑ, 285.
χρυσίζυγες, XXX, 15.
χρυσάορι, ι, 123.
χρυσῷ, κ, 165. πρώιστος, ϑ, 393. V, 9. χρυσὸν, πρώιστος, λ, 326.
χρυσοπέδιλα, λ, 603.
χρυσοπαλάμῳ, II, 205.
χρυσόῤῥαπις, ι, 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόῤῥαπιν, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, κ. 45. τυπὶς, β, 338. πολυδαίδαλα, V, 11.
χρυσείοιο, Δίος, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσοπέδιλον, V, 1.
χρυσῷ, δ. 73. ἀντίχθιος, ι, 202. ω, 273.
χρυσοχόοι, γ. 435.
χρὼς, π, 145. 181. τ. 204. φ, 412. χρῶτ', σ. 171. 178.
χυθείη, τ, 590. χυμοίην, ϑ, 527.
χόσον, ι, 487. χύπις ἅλιδα πολλὴ, ι, 483. τ. 443.
χυτὴν, ἐπὶ γαῖαν ἔχεσσιν, γ, 258.
χυτλώσαιο, ζ, 80.
χύτο. π, 143.
χύτρους, I, 41.
χώσω. ι, 215. ψ, 213.
χωλὸν, ϑ, 308. χωλὸς ἐὼν πέλεται, κυλλὸς δὲ βαδὸν ἀκὺν, ϑ, 332.
χωόμενος. β. 80.
χώρης ὅς τινας ἔσκε, ϑ, 573. χώρῳ, ψ. 186. χώρος. π, 252.
χῶρον, ι, 181. ἀπρήκτου. λ, 93. ἐπὶ ἠπείρου, II. 413. ἔρκεϊ, II. 380. ἐλάσσαι, ξ. 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χῶρος ἀπείρων. II. 244. ἄρουραι, ι. 442. π, 281. κατέκρημνος. I. 153. χώρῳ. κ. 271. ἀπήρατοι, π. 279. λωβῇ, π. 123. εὐσκόπῳ, κ, 420. κ, 211. 253. ξ. 6. περιφραγμένῳ. IV. 100.

Ψ.

Ψαίων, ν, 69.
Ψαλιδόεσσαν. I, 286.
Ψαμαθοὶ. III, 320. 352. Ψαμαθοῖς. II, 507. ἁλίηες. γ. 38. III, 79. Ψαμαθοῖσι. δ, 539. ι, 546. χ, 387. ἁλίῃσι. δ. 438.
Ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χῶρον.
Ψαύειν. IV. 125.
Ψαφαρὴν ἐλαχεῖαν μοῖραν, XVIII, 32.
Ψευδέα ἀγορεύοιμεν, λ. 365. βαλιούσας, ξ. 296. ἐτύμοισιν ὁμοῖα. τ. 203.
Ψευδ' ἄρτια, XLVII, 7.
Ψεύδεα, III, 369. μαψιδίως, ξ, 365.
Ψεύδεσι χαλέξαι. ξ. 387.
Ψιαδνεπικαὶ. II, 394. III. 558.
Ψιάδιμοιον, I, 14. *Ψιαδίμοιον. *Fragmens.* 146.
Ψιάδος', ξ, 125.
Ψιοῦλες, γ, 20. 328.
Ψιόεσσαν, ἢ ἔτυμον ἐρέω, δ, 140.
*Ψιῶτας, *Fragment.* 252.
Ψιλαφέων, χερσὶ. ι, 416.
Ψιλὸν φέρε κῦμα, μ, 421. Ψιλὸν, ν, 437.
Ψιχάρπαγα. I, 140. Ψιχάρπαιος, I. 104. Ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
Ψολόεντα καρηνὰ, ω, 538. I, 276.
Ψολόεσσα, ψ, 330. IV, 289.
Ψόφον. III. 285.
Ψυδρὸς, τόπος ἔστι, γ, 171.
Ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεθνειώτων, κ. 530. λ, 37. 540. 563. Ψυχὰς, γ, 74.
Ψύχος, ἠμείρων, κ. 555.
Ψυχόων, χ. 245.
Ψυχὴ. κ. 560. ἐκ στόματος ἔπτη, I, 207. ἠὺτ' ὄνειρος, λαπτάμενον πεπότηται, λ. 221. λείπει φάος ἠελίοιο, IV. 273. μειλίων ἐξέπτη, I. 210. Ψυχῇ. κ. 492. Ψυχὴν. ι, 423.

ψυχρὴ, ε, 469. ξ, 477. ψυχρῇ, ρ, 209. τ, 388. *Fragment.* 188. ψυχρῷ, ι, 392.
ψωμοὶ ἀνθερέμισι, ι, 374.

Ω.

Ω πάπαι ἡμέτερε, Κρονίδη, α, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἰὼ, ε, 356. ἰλιάδες, ε, 299. τί πάθω; τί νύ μοι μάκιστα γένηται, ι, 465. πίπτει, ν, 154. πτωσὶ, α, 32. 253. ὃ πεπαλάχατο μηρὼ, ν, 198. ᾧ μὴ πάρος γείτονες ἦλθε, ε, 489. ᾧ παιδὶ, α, 240.
Ὠγυγίη τὰς νῆσος, σ, 244. Ὠγυγίην νῆσον, α, 85. η, 254. ψ, 333. Ὠγυγίης, ζ, 172.
ὠδ', pro ὧδε, ν, 236. β, 28. 185. ὧδε, α, 182. Not. *Schol.* β, 181. 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. θ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 186. φ, 196.
ὄδε, ε, 455.
ὠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ὠδῖς, II, 20. XXXI, 2.
ὠδῖσαι, ἀλγεσι, II, 92.
ὠδῖνας ὀδύνῃσι, ι, 415.
ὠδύσατο, Ζεὺς, α, 62. ὠδύσαθ', ε, 340. ὠδύσαθε, XL, 8.
ᾠδῇ, γ, 295. ᾄδησι, λ, 595.
οἶσθα, κ, 248. ν, 349.
οἴξας, ψ, 370. ω, 500. οἶξε, γ, 392, κ, 230. οἶξεν, α, 436. χ, 399.
οἰδάνῃ, δ, 453. οἰδάνει, π, 475.
οἶδα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλέην πολύπυργον, II, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Δαμασίνη, μ, 374. πεζάνεμον Ἶριν, II, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ὠκεανὸν ἐρρεέτην, τ, 434. ὠκεανὸν, υ, 65. βαθυῤῥείτην, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανοῖο, III, 66. ὠκεανὸς, δ, 563. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυῤῥείτῃ, κ, 511.
ὠκέας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 495.
ὠκεῖ, ι, 100.
ὠκείᾳ, π, 36. ὠκείας, II, 155. ὠκείαν, ι, 101. II, 262. ὠκείῃ δ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείῃσιν, π, 34. III, 550.
ὤκεον, ι, 400.
Ὠκεανίδην, L, 209. Not. Ὠκεανίδας, *ibid.*
ὤκιστα, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. III, 43.
*ὠκύαλον ὑγρὸν, *Fragment.* 226. ὠκυάλῳ ὑγρῷ, θ, 111, μ, 182. ο, 472.
ὠκύμορος, α, 166. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρῳ, χ, 75.
ὠκὺν, θ, 329. φ, 416. πόδας, ε, 260.
ὠκύποδας, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυπτέρῳ, σ, 262. II, 265. 271.
ὠκύπορος νῆες, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
*Ὠκυρόη κρηνυκῶπις, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκυῶτον, θ, 331.
ὠλεθ', γ, 235.
ὠλενὴ, III, 388.
ὤλεσ', φ, 88. ὤλεσα, ι, 40. τ, 125. ὤλεσαν, σ, 180. 251. ὤλεσας, ω, 93. ὤλεσε, η, 60.
ὀλιγηκαρπος, κ, 510.
ὄλεσσε, α, 168.
ὄλκα διηνεκέα ἀνελίξαμεν, σ, 374.
ὄλεσθ', ε, 61.
ὁμαδέ μοι, 90. ὁμαδόν, σ, 86. χ, 476.
ὁμαρτέζει, III, 361.
ὁμαρτήσῃ, π, 468.
ὅμαρτε, τ, 285.
Ὁμηρίδαιον, XLII, 10.
ὁμοζήτητο, ξ, 427. ὁμοίτητα, γ, 458. μ, 301.
ὁμοῖοι εὐρεῖαι, σ, 67. ὁμοίῃ ζ, 219. κ, 202. ξ, 277. φ, 16. ὅμοιοι, ζ, 235. εὐεργέα, ξ, 528. ὁμοῖσι, δ, 243. ὅμοιν, χ, 280. δίξιον, ρ, 461.
ὁμόργνυντο, λ, 526.
ὅμοσε κορυθαίολοι ἔσχον, δ, 253. III, 533. ὁμοῖσι, ξ, 331. IV, 26.
ὁμοφάγοι, IV, 124.
ὅμως, β, 3. δ, 308. φασείμῳ, λ, 127. ψ, 275. ὅμων, κ, 362. ὀμφαίοιο, XXVII, 15. ἰφθίμων, II, 7.
ὄμωξε, ι, 395. ὄμωξεν, 198.
ὄν, δ, 97. ε, 48. pro ἐὸν, β, 164. τ, 248. ἐὸν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὄνησιν, ξ, 67.
ὀνείατα, ξ, 202.
ὀνόμηνας, ω, 338.
ὄνος, ε, 451. 461. ὄξιον, ο, 387. 428. ὄασιν, ξ, 197. ὀδοῖσιν, ο, 444. πυρὸς, XLVII, 4.
ὀνοχόει, ο, 141.
ὄπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὄπαζον, ψ, 210.
ὄπασσεν, τ, 121. 305. ὄπασε, δ, 498. XXXVII, 13.
ὀπίζετο, ξ, 283.
ὀπωλίζετο, ζ, 526. ὀπωλίζοντο, π, 453.
ὀπλίσατο, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὀπῶεν Πανοπῆος, ω, 429. β, 347. υ, 148.
ὄπῃ, III, 121.
ὄπτησαν, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. υ, 279.
ὄπωπα, γ, 33. *463.
ὄπωπας, δ, 323.
ὁρμὰς ἐπιλύσω, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343 εὐφορέας, II, 194. χρυσοπώπιδες, V, 5. 12. ὄρας, ι, 135. XXV, 12. ὀρέων, XXV, 13.
ὄρεα, ἀπὸ Ξ, ἥμαζε, ξ, 294. ὄρη, ἀπὸ τ' ἠλικίης, XLV, 4. ὄρη, γ, 334. ε, 393. φ, 428. δίρφεια, ξ, 407. εὐδείη, λ, 372. κορυφὴ ἠδὲ, τ, 510. μυθῶν, ἠδ' ὀπάων, λ, 378. ὃ ὄρη δίπτυον ἀλείᾳ, ἄπο χθονὸς, ρ, 176. ὄρη, ὃ τ' ἀκρωτῆ, σ, 301. κορυφαὶ, ε, 435. ὄρεϊ γεμέμεν, ε, 126. ὄρεσι πασσητὶ, IV, 102.
Oraculum, vid. χρησμός.
ὀρεξ, III, 493.
ὄρεσι πάσσε, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὀρέξασκον, III, 58.
ὀρεσσι, θ, 178. ὄρεσσιν, π, 273. ὀρείστη, σ, 74. υ, 9. ω, 317. II, 534.
ὄρεστε, ρ, 416. opponitur πεδὸς, ὁ κάκιστος, ρ, 415.
Ὠρείων, ε, 121. Ὠρίωνα, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πολύαιναν, λ, 571.
ὄρμαιν', η, 83. ψ, 80. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὀρμήσαιν, κ, 214.
ὄρμηνεν, β, 157.
ὀρμίσαμεν, π, 317. ὄρμισαν, γ, 11. δ, 785. θ, 55.
ὄρνυσι, ἐπὶ, φ, 100.
ὄρνυθ', ε, 2. ὄρνυντο, β, 397. ω, 495. ὄρνυτ', β, 2. γ, 405. δ, 307. θ, 2. χ, 308. III, 185. ὄρνυτο, VI, 36.
ὄρσεο, θ, 539. τ, 201. ὄρσευ, δ, 712. ψ, 222.
*ὄρσεσι, XXVII, 8.
ὄρσαι, ε, 154. ὄρσῃ, γ, 161. δ, 113. 167. 183. ὄρσει, κ, 169. μ, 313.

ὄρσ'.

ἄρῖ. ἀι, 9, 343. ἄρῖϑ. γ, 176. ἀφ' ἥμερϑ ἔβην, π, 215.
ἀρχεάδην. 9, 378.
ὡς, sicut. δ, 381. ὡς κε εἰκαι, α, 87. ὡς, sic, & in Anastrophâ, Aeoliam redolet, ut. ὡς ἀμφαδὰ ἔρδεις ἔπος ἠμὲν ἀμείνων Πηνελοπείη. ω, 193. & πατὴρ ὡς, ὅπποϑ ἵκηαι, β, 234. ὡς, pro εἰς, Atticè. ε, 218.
ὡσπούτως, ι, 31.
ὄσσε, ι, 488. ὄσσοισι, λ, 598. ὄσσ, χ, 20.
ὅστις, ω, 490.
ὄφρ', ἀι, 9, 343. ὄφρϑ, γ, 176. ὀφ' ἥμερϑ ἔβην, π, 215.
ὀρχεάδην, 9, 378.
ὡς, sicut, δ, 381. ὡς κε εἰκαι, α, 87. ὡς, sic, & in Anastrophâ, Aeoliam redolet, ut. ὡς ἀμφαδὰ ἔρδεις ἔπος ἠμὲν ἀμείνων Πηνελοπείη. ω, 193. & πατὴρ ὡς, ὅπποϑ ἵκηαι, β, 234. ὡς, pro εἰς, Atticè. ε, 218.
ὡσπούτως, ι, 31.
ὄσσε, ι, 488. ὄσσοισι, λ, 598. ὄσσ, χ, 20.
ὅστις, ω, 490.
ὄμοιος, ζ, 235. ὁμοῖος, δ, 245. ὅμοιος, χ, 280. ὁμοίϊον, ε, 462.
ὀπὶν, μ, 200.
ὄπα, ε, 21.
ὄπι, π, 264. ὅπι, ν, 31.
ὀπιλίων, ω, 188. ὀπιλὴν, τ, 455. ὀπιλὸς, κ, 164.
Ὄπιν ἀπηλιώτην, ubi Ori & Eubulia Historia, λ, 307.
ὄπυιε, λ, 213. ε, 352. ὄπυια, ξ, 161. ε, 430. ὄπυιε, ϑ, 15. χ, 241. ω, 486. ὄπυιεν, β, 392. λ, 225. ὄπυιον, π, 341. κ, 546. μν, 144. 206.
ὀφελίας κουρὰς, Fragm. 246.
ὄφελες, β, 184.
ὄφρα Ἑλένης ἀπὸ φῶτας ἀλείαϛ, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενϑ, ὄφρ' ἀλείαϛ, σ, 400. ὄφρα, π, 174. ὄφρας, δ, 472.
ὄχϑ', ε, 104. τ, 183. ὄχϑε, π, 24. ὄχϑ', ε, 2. ὄχϑη, α, 260. ὀχϑήσαϑ', ε, 109. ὀχϑοὶ', ν, 286. ξ, 25. ω, 224.
ὀχϑήσαϛ, λ, 528.
ὀχϑὸν, I, 80.

ADDENDA,

Quædam nempe OMISSA ſuis locis interſerenda.

AGathias, χ, 302.
Ἀγκαῖος, χ, 9.
D. Agnetis Vigilix, ν, 355.
ἄζηται, Fragment. 135.
Æſchines, Fragment. 190.
Ἀκεσαχὶς, XXV, 7. vid. ad Iliad. ω, 1.
Acuſilaus, δ, 12. ξ, 533. ε, 207.
ἀλίβαντες, ζ, 201.
Amarantus, Grammaticus, π, 176.
Ameipſias, π, 143.
ἀμφιάναξις Διϑέραμβος, VI, 1.
Andocides, Orator, ω, 484.
ἀντάκτης, Fragment. 161.
Antigonus Caryſtius, ξ, 31.
Antimachus, ι, 445.
Antitheſis, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
Antipater, ν, 106.
Ἀντρῶν, III, 67.
Antoninus, M. Imperator, γ, 26.
Ἀντωνυμία, ε, 81. 555.
ἀπάμησις, Fragment. 231.
Ἀποκοπὴ, vid. Σχῆμα.
Ἀρισταὶς, Λοκρὸς, I, 45.
Ἀρισταὶς, ῥήτωρ, ω, 10.
ἄρσις, διδυμογία, σ, 132.
Arion & Delphinus, I, 78.
Aſclepiades, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀπλοΐχδοπος, III, 377.
Archias, XVII, 21.
Αὐλιγκαπαλεγε, vid. Eſthera.
βαρύτερα ῥωτοσύνης, Fragm. 201.
D. Baſilius, ι, 5. Tract. de Batrach. pag. 6. §. xi.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἐπὶπαν, Tract. de Batrach. p. 6. §. xii.
Battus, III, 87.
Beaumont. Joh. de Goniis, λ, 601. π, 162.
Bellum Sanctum, ω, 81. Not. Schol.
Bochart. Samuel, δ, 71. μ, 63.
Bodinus, δ, 221. τ, 457.
Boiſſard. de Divinat. λ, 601.
Bos Lamberti, Obſervat. Critic. ξ, 222.
Boſſu, ν, 25.
βοτρυόεντος, vid. πλοκμοὶ.
Britannia Magna τρίδυμος, λ, 106. Alba Inſula. ω, 11.
Burton. Gulielm. Græca Linguæ Hiſtor. τ, 177.
βωλοβρωτῶν, Fragment. 195.
Gataker. Thom. ν, 23. Not. Schol. 106. 347.
Giſanius & Spondanus, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, Fragmens. 205.
Gnomologia, vid. Duporti.
Goclenius, Rudolph. τ, 457.
Grammatica Vulgaris Defectus, δ, 435.
Grammaticaſtri Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
χειὼ, Fragmens. 199.
Gualteri, Otho. τ, 27.
Gyraldus, Lilius, de Navigiis, ι, 240. illius in Græcis Præceptor, I, 1.
Democriti liber περὶ Ὁμήρου, ε, 416.
Demoſthenes, β, 132. γ, 171. ν, 66. υ, 339.
— ὁ Παραφεύγων, κ, 10. λ, 596.
Δημόφιλος, μ, 39.
Διαπίβυσιν, β, 265.
Didymus, κ, 235. N. Schol.
Digby, Dr Kenelm. V, 103.
Diodorus Siculus, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πλεξίππου, Fragm. 128.
Dionyſius Halicarn. Vid. ad Hudſon.
δὶς παῖδες εἰ γέροντες, μ, 22.
διρπάσαϑ, I, 113. Fragm. 97.
Dounæus, Andreas, III, 68.
Δοχμάριος, Fragment. 142.
Drayton, Michael, Poeta Anglus, ν, 163.
Duporti Error, ε, 33. Gnomologia Homerica, laudatur, ω, 350. 514.
Heinſius, Daniel, π, 31.
Εἰκαφῶτα, Fragm. 143.
Εἰρεσιώνη, XLVII, Titulo.
Irenæus, λ, 601.
Ἑλλάνικος, β, 185.
Epicharmus, σ, 11.
Eryſich-

ADDENDA.

Eryſichthon, IV, 269.
Eſthera, τ, 478. Not. *Schol.* ψ. 246.
ἐτρέφετο. pro ἐτρέφοντο, κ. 417.
Εὐμολπ⊙. δ. 12.
Εὐμόλπου βίη. *Fragment.* 129.
Euſebius, γ, 52. δ, 126.
Euſtathius Scholiis materiam dedit. β, 315. 346. 355.
Ἡσιοδείης, περὶ δυσκλείων ἀνομάτων, ρ, 196.
Ἡσίοδος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡσίοδ⊙, vid. Ἀπίων.
Theaetetus, XVIII, 21.
Φίλοιτος, ο. 360.
Χοιροβοσκὸς, *Fragment.* 201.
Iſcanus, Joſephus, Poeta *Anglus*, α, 326.
Junius, Franciſc. in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
Canterus, I. 23.
Carrio, Ludovic. in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Κιλικοβοιώτου λαοῦ, *Fragm.* 129.
Claudianus, λ, 237.
Lyſanias, ψ. 3.
Malala, Joh. Chronograph. IV, 203.
Menecrates, IV, 225.
Mimnermus, IV, 225.
Moſchus, XXX, 2.
Moſchus, Demetrius, I, 1.
MSS. A, B, Γ. vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
Nonnus, III, 377. XVIII, 6.
Homerus, Aſtrologiæ peritiſſimus, VII. 13.
Parabins, IV, 269.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἰπὲ δὲ ἀνθρώποισιν ἐμὸν πόθεν οὔνομ' ἐρευνῇ,
Καλλιόπη, ἵππῳ γὰρ ἄπυστόν μ' ἔμμιμν' ὀίῳ·
Τύνη ἀποκείναιο, χάριν δ' ἐπιβάλλεο μύθοις,
Ἔργων Ὁμηρείων τοῦδ' ἕπλετο Βαρνισίοιο·
Ὃν τίκεν Ἐδβαρδος, Μαείης Μιλληίδος ὑνῇ,
Θρέψατο ᾗ Χειτῇ Ξένι⊙ δόμι⊙· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλεῖ⊙ γεώμιν ἐν Γεαντίδι χώρῃ,
Ἣν Χάειτες, Μοῦσαί τε, καὶ ἣν ἐφίλησιν Ἀπόλλων.
Ἔνθα καὶ θυμαθέων τοὶ ἕφυν πάμπρωτ⊙ ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ Φυὴν, τάς τε Φρένας, ἠδὲ τὰ ἔργα·
Ἐς πόλ⊙ Ἀγγλώσης Βασιλῆι⊙ Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθι⊙, φιλάναξ, Φιλέμυσος, καὶ φιλόμυρ⊙·
Αὐτὰρ ἔμ' ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑποδέκτρ⊙ Ἀχυὴ,
Καὶ φθόν⊙ ἀνθρώπων, ἄμαχον κακὸν, ἰὸς Ἐχίδνης.
Εἴθ' ὄλοιτ' μήπω φθόνος ἔμμενες εἰνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοκέρδεια· φιλαλήθειαν δ' εἰνὶ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδεῖν, ἠδ' ἦθ⊙ εἰνὶ πραπίδεσσιν ἅπλαστον
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς ἁβρὸν βίον οἷσι μέμηλεν
Ἰσοζυγὲς κλυτὸν ἔργον ἀγῳφίλων γενετῆρων.
Δὴ τότε μοὶ κλέ⊙ ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγέρσει

Δῖον

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέϊταν, Βασιλῆα Βρεταννῶν,
Καὶ Μέλαν' Ἡγεμονῆα, φόβον Φεραλκαίδαο αἴης.
Εἶδε μοὶ εἰνὶ Σοφῆις διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακή τε μέλει, καὶ Ἀχαιϊὰς, ἠδὲ Λατίνη·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσος ἐὼν, καὶ ἀοίδιμος αἰνὴρ,
Εὐπορίης τ' ἔλαχον, καὶ τιμῆς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθω τόσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπδακτοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
Ἄνδρες δ' αὖτ' ἀγάασθε, ἰδ' ἀγχύρου ἥατονές εἰσιν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονεροί τε, καὶ εἰ Διὸς ὄμμ' ἔχουσιν,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἐθλῶν δέ τε νεικεσίπορες.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ἐνήσιμος ὅς κ' ἐτεὸν γε,
Πολλ' ἀγαθὰ πράξας, καὶ βιβλία πολλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ἠδ' ἐν ἐοργώς,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάρ μ' ὑπέρβαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδῇ Ἀειφαρχείῃ Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμευν,
Οὐδὲ πόνου, καὶ ἀγρυπνίης, χρυσοῖό τε πολλοῦ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ παῦρα λαβών, δαπάνησε τὰ πολλά,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφρειάων ὁμίλῳ·
Πολλοὶ γὰρ δέλτοισι πρὸς κρείσσονας ἐβλάψαντο·
Οὐδ' ἀγαθοὶ σώσαν· ἐπεὶ τὰ χρείσσονα νικᾷ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ φέρτερα πονήσομαι, ὄφρ' ἀπαιτέων·
Ἄρχιός εἰμι ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' ἐπὶ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, καί πέρ πεφιλημένος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειφέσοισι Βρεταννοῖς,
Καὶ τεοῖσιν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἥρεσκον Ἀνάσσῃ,
ΑΝΝΗι ἀρηϊάδι, θεραπευμένοισι, ἀνικανείρῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς πέλαγος, ἐπέεσσιν ὁμίλουν,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐσήγαγον ἅρματος εἴσω·
Κάρολος εἶπε ἄναξ ἴδεν ὕστατα Γραϊτίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσειαι· αἱ φιλέουσι χερσοπέδισιν ὀπιδεῖν
Πλειστῆρι σὺν χειρί· Γυνὴ δ' ἄκλειτος ἀφείρων,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἄκοιτιν,
Εἵνεκα τ' σοφίης· πάρα δ' ἄρκια νυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐμὲ Τέκα πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ κάλεψεν·
Ἄγνια γυναικὸς, Ταχυπείθεια, φύσις ἀνδρῶν.
Ἐχθρὸς δ' οὐδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, οὐδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ὄνομ' ἀνασχήλωτον ἐνίσσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς εἴη· ἐμὲ δ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Πρὸς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τὸ πρὶν, ἰθέων τε μαλθακῶν,
Ἐξηγέομαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδὲν πολ' εἶην ἄλλο, πλὴν Θεῷ φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ φόβον.

Βαρνεσίῳ πόνος εἰμὶ, πόταν πανυπείροχος ἄλλων,
Ὃς τ' Ὄμηρον ἐέσαι' ὀν ἔθεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐστὶ πόνῳ· Βίβλῳ δ' οὐκ ἔστι τελευτή·
Ἀλλὰ τῷ ἀενάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.

00579281

Digitized by Google

Digitized by Google

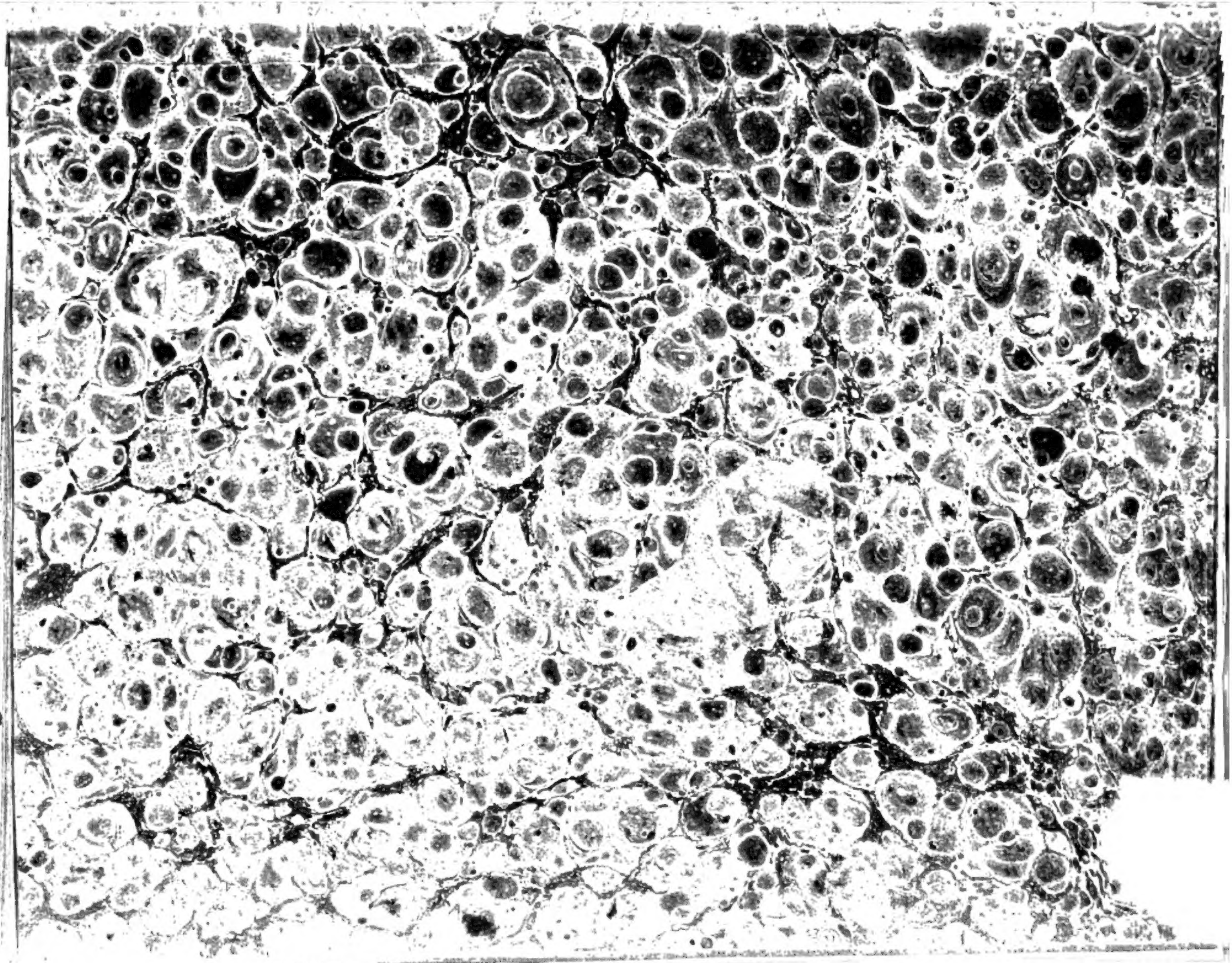

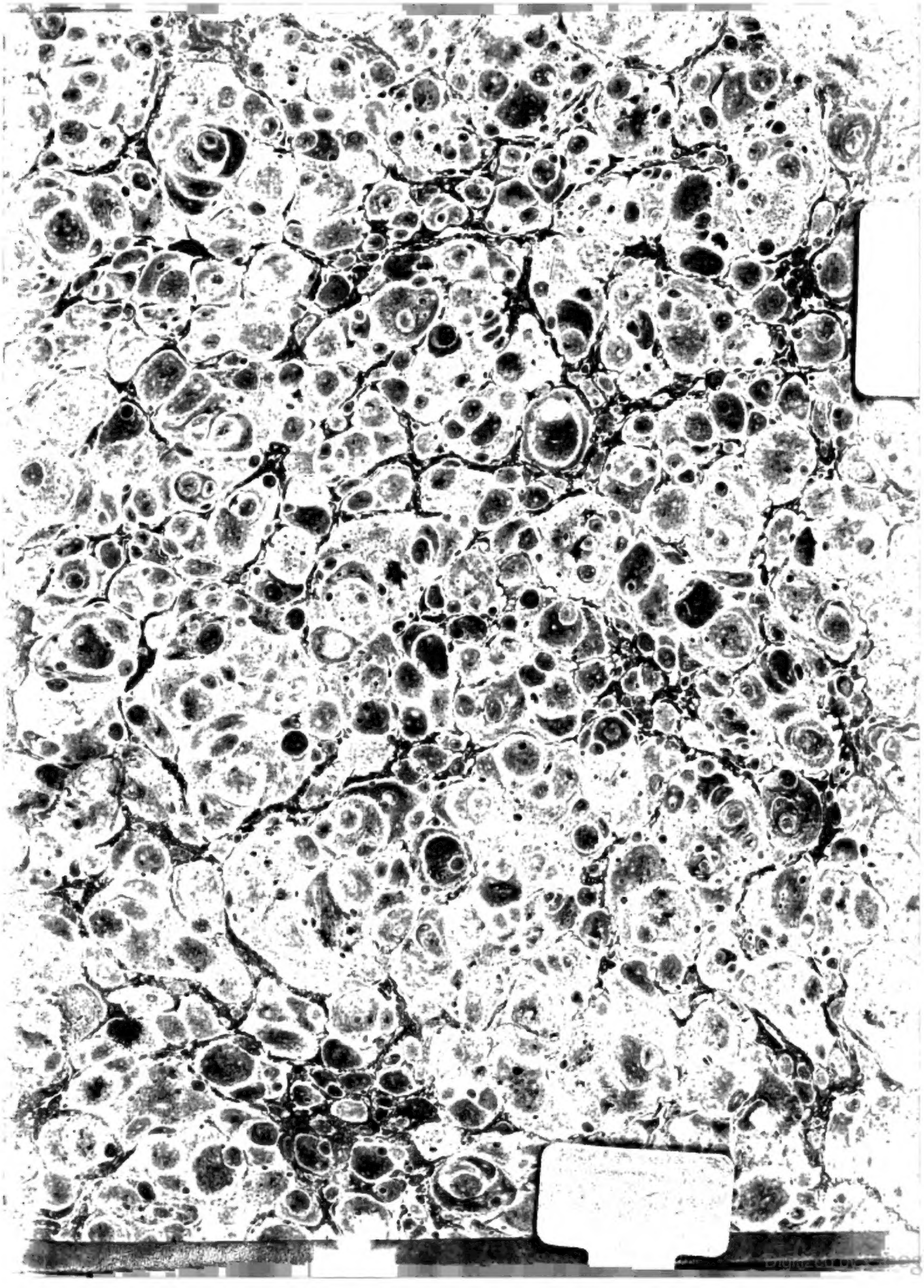

Digitized by Google